

tine.jarc

Dobrodolci

DEŽELA MED JELOVICO

SOČO IN DRAVO

Radovljica

2017

**DEŽELA MED JELOVICO,
SOČO, IN DRAVO (DJSD).**

I.

⌕ 4. junij - 470 pnš -- ψ - 399, Atene. Grčija
Sokrat: »Vem, da nič ne vem«

Kako je pa potem to vedel, da ni nič vedel?

Sokrat je bil star 74 let, ko je obupal in se zastrupil!

Imel je ženo Ksantipo, ki ga je vlačila s trga, kjer se je pogovarjal. Ni nič zapisal, vse kar je zapisanega, so zapisali drugi. Koliko je pa to verodostojno? Torej tudi mi nič ne vemo, kar pa vemo je pa vprašljivo. Pri tem naj bi bil pa to najbolj pametni antični Grk.

Agamemnon je poslal sporočilo o zmagi pri Troji na 555 km oddaljeni Argos v eni noči.....

Cezar je sporočil svoj »veni vidi vici« v Rim z baklami. Zakaj tako blebetanje če pa je za to dovolj samo »da ali ne« - Iali O. Koga bi to brigalo, da je prišel, kaj je videl, če nebi zmagal!

Ni pa povedal, kaj je bilo potem, ko je zmagal, kakšna usoda je doletela premagance, kam so zbežali begunci, kaj so odnesli s seboj begunci razen obtolčenih glav.

Kaj je videl, slišal, vohal, tipal, ...

Zakaj je videl, slišal, vohal, tipal, ...

Čemu je videl, slišal, vohal, tipal, ...

.....

**Kaj ni videl, ni raztrobil, pa kaj je potem počel
pa zanima sistem SOKRAT.**

Pred petimi leti so me šestkrat **operirali**, ker sem slabo videl!

Pred 3 leti so me operirali, ker sem imel raka. Skozi 28 cm dolgo luknjo so mi odstranili 58 cm debelega črevesa pa še vse tisto, kar so smatrali, da je potrebno izrezati, ter nato vse to potem zašili.

Dva dni po operaciji so **ugotovili**, da sem dobil kap. Potem pa nisem mogel govoriti.

Potem sem bil pa potem še dvakrat operiran, da so odstranili tisto, kar je po operaciji ostalo.

Potem sem pa okreval in po devetih mesecih šel s prijateljem v gostilno in sva tam čakala. Potem pa nisem bil **pozoren**, **spregledal** stopnico in se znašel na tleh. **Posledica**: zlomljen kolk, nato operacija, pa nato še ena za odstranjevanje posledic.

Danes hodim na štirih nogah (z dvema berglama), »sem zdrav«, »gledam« in »vidim« a ne »sprevidim« pa »mislim« da »vem«, v kako »neumnem« svetu živim, ter se pustim »nategovati« tistemu, kar »rečejo, trobijo in zvonijo« ostali. Eni imajo celo megafone, da bi jih dobro slišali, da bi jih dobro razumeli.

Danes se pa sprašujem, iz kakšnih stojišč, stališč, so videli nekdanje dogodke, kaj se je dogajalo, če so jih zamenjali in kaj je te spremembe povzročilo!

Danes pa veka (joka, jeka, voka.) brhka Primorka, tam doli za Sočo in Nadižo in si briše nos v »fazolet« in

»Podračica«, ki kurbila svojo motorno metlo znamke »Puch«, tam gori ob Dravi in Muri, ker ji veter mrši njene lase.

Obe pa imata svoj »facetel« (telefon) s katerim se poslavljata od starih in pridušata na današnje čase.

**Sam si gospodar svojih interesov,
ki jih omejujejo interesi drugih,
sam moraš zavohati interese drugih,
imaš svoja stališča, poglede in posluš,
zgodovina in bodočnost sta tvoja usoda,
sam moraš braniti svoje interese,
drugi jih ne bodo.**

TURISTI

Vesolje je staro 13,8 milijarde let

Zemlja je stara 4,6 milijarde let

Ljudje – hominidi so stari okoli 8 milijon let

Moderni človek je star 70..75 tisoč let

»Turiste« imamo pa že od takrat, ko so se pojavile ture = neshojene poti, ki so vodile v določeno, nameravano smer.

Pa jih imajo tudi na Bledu, pa v Bohinju, pa Begnah, pa enim rečemo Blejec, drugim Bohinc, Begunc. pa enim pravijo tujc, domačin, begunc,...pa enim pravijo staroselc, prišlek, pritepenc,....

Ampak so mogli ti ljudje tudi od nekod priti! Pa tudi oditi, pa četudi »če zad za zvezde«, al pa pod rušo, al pa u peku, al pa u votlino, al pa u hotel, ja sej so bili turisti, nekim so se njihove ture končale prej, drugim pozneje, eni so doživeli shojene poti, drugi ceste, naslednji »tire«, naslednji avtoceste, potem letala (ti so že leteli, ne hodili), Gagarin je že letel okoli zemlje, ...

Mi smo pa še vedno »za luno«, pa vidimo samo tisto, kar se od tam da videti, ne pa zemlje, ker jo zakriva luna.

Pa so ljudje že zdavnaj vedeli, kako se pogleda »za luno«, pa so verovali = verjeli, v vse mogoče bogove, kot so razni povzetniki na vsemogočih lestvicah (skalah), tako kot danes mamilaši, volilci, učenci, ..., ki so jim nekateri govorili, telefonirali, plozali razne »flauze«; »gravirali«, risali, pisali, »snemali« [videofilme], ; ljudje so se pa delili v vernike in »nevernike«, eni so verjeli v to, drugi pa v kaj drugega.

No in to ravno »turisti!«, saj ravno zaradi tega smo »turisti« [ljudje, ki prihajajo in oddajajo].

Vi se boste pa vsedli k računalniku, ki ima priklopljen »internet«, sedli pred monitor, ki naj bi vam posredoval tiste »flauze«, ki vam jih nameravam »posredovati« - prek optičnih kablov in »drata«. Koliko boste verjeli (verovali), razumeli in nerazumeli, slabo razumeli, bo odvisno pred od vas samih. Kakšen »drat« imate, je tudi odvisno predvsem od vas. Od mene je pa odvisno to, kdaj, kaj, kako in koga [4K] bom dobil »na drat«.

Ali ni vse to zelo podobno tistemu, kar je počel pračlovek, ko je na vrstico ali kako drugače lovil

ribe, tam po koncu ledene dobe, ki je za nekatere ledena, za druge pa ne, ker so živeli v tistem klimatskem pasu, ki ga led ni zasedal?

Drugi nas imajo za tiste »za luno«, samo mi ne pustimo motiti poglede z lune, nočemo mižati, da bi nam drugi zameglili poglede z naših stališč. Če že drugi raje zamižijo, kot da bi spregledali, mi pa raje hranimo vse tisto, kar so drugi kot (zanje) neuporabno zavrgli?

Mi imamo svoj »drat«, ki ga napajajo vode in sonce, zato smo nekoč imeli svojega boga, ki je bil bel (pameten), svet (se je sijal, imel žarke s katerimi nas »z dratam« s seboj povezoval«, ... (danes imamo pa »kolektorje«, »repetitorje«, daljnovode, ... s katerimi si napajamo svojo »pamet«.

Mi smo si svojo bodočnost sami »risali«, zato smo pa imeli »rise«. Ris je tudi rajsa (kača, modras – s svojo valovnico) pa tudi potok Rajsa, ki je nekoč tekkel iz Vrbenj, ki so jim nekoč rekli Felben, ... **Voše, Vošče, Vaše,** Jeuše, ...

Ker se zavedamo, da smo turisti, da imamo tudi svoj rod, ki pušča za seboj naslednike, ki imajo svojo DNA, bomo pa poskusili preprečiti, da bi se naselila neslaga v to DNA, ki jo kolikor toliko uspešno čuvamo že tisočletja

Naši predniki so imeli svoje »vojvode«, ki so skrbeli za »red«. Begunce smo si sami izbirali, po našem »redu«, po našem »pravokotniku«, po naši »žnuri«, na kateri so bili vozli, po naši »vagi«, z našimi utežmi, ... In vse to je bilo zapisano v naši DNA.

Tujci so nam vedno poskušali vsiliti svoj DNA, nas z njim »posiljevali«, mi pa smo bili fleksibilni (kot Rajsa), prilagodljivi in zato smo tudi preživeli. Uporabljali smo jezik, ki je za tujce nerazumljiv, mi jih pa zlahka razumemo. Če bomo to razliko napravili, ki nas ločuje od tujcev, bo z nami konec, tako kot se je to dogodilo z ljudstvi, ki jih izkopavajo današnji raziskovalci. Skušnjav pa toliko: šole, trgovine, potovanja, ugodnosti, luksuz,....

Ohraniti moramo svoja stojišča, stališča, jih čuvati in očuvati, skupaj s svojimi »strukturami« (DNA) pa naj bodo zavedena na kakršnemkoli že bodi mediju in nato čuvati medije našim zanamcem, da ne bodo izgubili svoj DNA.

KAJ JE BILO PREJE: KURA ALI JAJCE?

ALI SO KARNI SLOVENC?

Sam si gospodar svojih interesov, ki jih omejujejo interesi drugih, imaš svoje stališča, poglede in posluš, zgodovina in bodočnost sta tvoja usoda, sam moraš braniti svoje ineterese, drugi jih ne bodo.

Vsak ZAKAJ ima svoj ZATO!

Objavljene DNK analize kažejo, da se ljudje v Sloveniji niso bistveno spremenili od bronaste dobe naprej in da smo si Slovenci najbolj sorodni s Čehi (Pemci,...) in Švedi (Suedi, ...).

V Alpah so pa pred 5000 leti živeli »ÖTZIJI«, ki so imeli druge »hapse grupe«, ki so bile podobne ljudem, ki so živeli na Malti, Sardaniji, ..., ta grupa je pa danes izumrla, oz. je nezanimivo maloštevilna.

Od kod so pa potem prišli ljudje, ki so bili nosilci alpskih kultur (civilizacij) na alpskih mostiščih in ki so v Alpe prinesli uporabo bakra in potem bron?

Od kod pa je potem prišel Ötzi, če pa ni imel svojega mostišča in jezera?

Na nasprotni strani pa imamo v našem področju jezera, kjer bi se ljudje lahko naselili?

Od časa od -8 stol. so to področje (pa še tudi veliko večje področje) zasedali Karni, po teh je postala Carniola (del Carnie), »Mala Karnia«

Neki ljudje so prinesli v našo deželo poznavanje bakra in znanje o tem, kako se ga pridobi, obdeluje, uporablja, itd. Ti ljudje so to znanje morali od nekod prinesiti. Pojavi se vprašanje ali so prinesli svoje glave, v katerih je bilo to znanje spakirano, ali so obstoječi ljudje to novo pridobljeno znanje samo pridobili, oz. ali so ob zanemanjavi znanja tudi zamenjali DNK?.

Ljudje, ki so živeli na koliščih, so obvladali kmetovanje s »Terro preto«, ki je dajalo do tri predelke na leto, kot se je to dogajalo potem v 8. stol. na Pomorjanskem (Vorpommern), na svojih rečnih otokih na rekah, ki so tekle v Severno morje in Baltik. Ti, ki so svojo zemljo okopavali, so jim rekli Slovani (ki so jih preganjali podrepniki Karla Velikega in so jim Slovani rekli Nemci). Ti pa niso poznali »Terre prete« in treh letin ravno tako ne, ti pa so poznali oranje z železnim lemežem »na praho« in eden letoletni pridelek).

<http://www.korenine.si/zborniki/zbornik01/htm/gorenc.htm>

http://www.zgodovina.eu/slovenci/od_kod_ime/od_kod_ime.htm

Mi teh mostiščarjev ne poznamo, ne na Bledu in ne v Bohinju. Do danes ni bilo najdenega nobenega mostišča severno oz. zahodno od Ljubljanskega barja tudi nobenega. Šele na Koroškem, na Hodiškem jezeru lahko najdemo nekaj takega (ali pa ob Padu tamkajšnje terramare).

Naša dežela je dokaj pogosto posejana z bronastodobnimi izdelki (najdbami), pogrešamo pa udelane poti, ki bi kazale na pogosto uporabo. Najdemo rute (smerni med posameznimi opazovališči), ne pa stalna naselja z bivališči. Najdemo nekaj zatočišč (jam, ki kažejo na pogosto uporabo), ne pa take, kjer bi ljudje stoletja stalno živeli (se rojevali in umirali in pokopavali umrle).

(Kako in kje so znanstveniki našli referentne kosti na katerih so potem delali DNK analize, ki bi bile relevantne za našo deželico v bronasti dobi?)

Kje so tisti laboratoriji, ki so napravili take analize in osebje, ki je sposobno ekstrahirati informacije. (n. pr. UNI Leibzig). Kje so referentne baze podatkov, kjer je mogoče dobiti reference, kje dostopi do teh baz podatkov (čuvanih kot zrklo v očesu), itd. Brez vsega tega je vse to samo znanstvenika fantastika in nastopaštvo.

Obstoječe bronastodobne najdbe so analizirane diletantsko (objavljene kemijske analize 4-mestne – namesto najmanj 6-mestne, še boljše 8-mestne na stopnji izotopov, itd., časovne analize datiranja z relevanco do 20%, itd.)

Kje je stroka in katera stroka in kako je med seboj integrirana, da je sposobna predstavljati samo take rezultate??

Ker si pomoči od take stroke (oblasti, kapitala, moči) ni mogoče predstavljati, se bomo te problematike lotili s svojimi zmoglostmi, vedenjem in znanjem, svojimi (majhnimi) sredstvi, pa veliko požrtvovalnosti in entuziazma, saj drugega nam tako ali tako ne preostane.

Lotili se bomo problemov v času, ko se pojavijo izhrojene poti, ki nam kažejo na dogodke v življenju naseljencev, njih vsakdanje povezave in namene. Ko so ljudje tod potovali, ne da bi se stalno naselili in značilne točke tudi poimenovali. Ljudje so iskali značilnosti, ki jim bodo omogočale priti na namemb

ne kraje. Druga možnost pa je, da so iskali možnosti prehrane – divjad, sadeže, kamenje iz katerega bi naredili orodja in orožja ter druge uporabne predmete.

Pri tem pa so ljudje določene točke imenovali že takrat, ko so te kraje samo obiskovali in se skozi nanje tudi kam namenili. Te točke najdemo na obzorju, kjer so vidne iz kakega odaljenega opazovališča.

Take značilne točke imajo tudi značilna imena in ta imena so vsa vedno enaka. V tem času nastanejo »Babe«, »Homi«, »Gore«, itd..

Ljudje, ki so take točke poimenovali, so uporabljali takrat uporabljano govorico. Tako je norveški in švedski »Holm« in slovenski »Hom« tako podoben, ne glede na to, da je pomen besede lahko drugačen, a še vedno razumljiv.

Zakaj je Golica gola in nima imena Hom??

Nemška Kalkkogel ima še vedno zvezo »Goli Holm«. Kogel = Hom, Holm

Holm, Hom je moral nekoč biti poraščen, torej nekoč na taki visoki legi, da je bil poraščen z gozdom. To pa Golica ni bila (zato pa je bila gola). Torej pa golica ni »Hom«.

Poglejmo malo majhno proti zahodu, pa najdemo zopet »Mittagskogel«, torej zopet Kogel = Hom, Holm?. Ta je pa špičast in se ima slovensko ime Kepa.

Nemci so svoja imena prosto nstrelili na zemljevide, ne da bi upoštevali krajevne značilnosti.

V krajih na Koroškem, kjer je živel slovenski živelj, so imeli tedaj lepa slovenska imena prilagojena pravim, resničnim značilnostim, danes je pa med Kepo (Mittagskogel) in Stalom še xxx Kogel-ov.

Pri tem ni nikjer nobene »Kope« = Kogel, pa tudi ni nobenega »Geländekuppe« = holm.

Kaj smo naredili s svojim jezikom, da nobena značilnost nima več nobenega imena? Ni več razumeti več »Nemcev«, saj sami sebe več ne razumemo!

Tisto kar nam flančajo lingvisti, nima nobene odnosa do tistega, ki sami razumemo pod določeno značilnostjo. Isto pa počnejo nemški lingvisti. Zato pa tudi rabimo »slovarje«, ki nam jih ponujajo lingvisti.

Da pa bi naredili tezavre, kjer bi bile navedene značilnosti in njih strukture, se pa nobeden ne spomni. To so pač orodja informatikov in ne lingvistov.

Pred kakimi 6000 do 8000 leti naj ob Donavi in njenih pritokih prišli ljudje, ki jih je pregnalo naraslo vodovje, ki je predrlo bariere ob Bosporju in zapolnilo Črno morje. Ti nej bi počasi posegali navzgor tudi ob Savi.

Naselili so se v okolju, v katerem so lahko dobili ribe, školjke, divjad, svojih živali niso gojili, še manj obdelovali zemljo.

Ti ljudje naj bi živeli v jamah, na južnih straneh oblih, poraslih hribov (Bab), si zidali previse in naredili jame – srepne. V teh jamah naj bi kurili ognje, pripravljali hrano, rojevali otroke, kaj so pa delali z mrtvimi pa ne vemo.

Takrat se vzpostavi relacija

OGNJIŠČE – (moški – tič, baba – peč, otroci – starci) = DRUŽINA - OKOLJE

Ti ljudje niso poznali poti, iskali so v okolju hrano, kaj so verovali ne vemo, vemo pa, da so iskali svetlobo in toploto, če so hoteli preživeti. Zakaj bi se ozirali iz visokih razglednih točk, tudi ne vemo.

Ti ljudje niso gradili na jezerih mostišč, do uporabe bakra niso prišli še nekaj tisočletij.

No, pa se vrnimo k tistim, ki z visokih opazovališč gledajo po pokrajini navzdol, pa zapustimo tiste, ki razen svoje divjadi in hrane v gozdu ne vidijo nobenih drugih interesov.

Če so ljudje iz Podonavja izumrli in so prišli novi ljudje iz Sredozemlja s svojimi DNK-ji in prekrili (iztrebili, onemogočili, itd.) tiste iz Podonavja, je izjava o tem, da so se DNK z naših krajih nahajali od bronaste dobe naprej genetsko slični ljudje, nespremenljiva.

Če so bili mostiščarji isti ljudje, ki so pri nas uveljavili baker, potem smo pozabili na »Sreparje«, od katerih nimamo nobene DNK.

Vemo samo to, da s kontinuiteto naselitve na naših krajih nekaj ne štima in da zaključkov, ki veljajo za naše krajev, ne moremo neposredno primerjati.

Ko se je pripravljalo k nevihti in se pričeli zbirati črni oblaki, je Cesarjeva Neža rekla, da se na Bledcu zbirajo čaravnice in gredo od tam na Klek točo delat.

Cesarica je bila doma v Zazeru, od tam se ne vidi niti Bledca (Blesca), niti Kleka, ker to pogorje zastirata Hom in Mežakla. Od kod potem to »vedenje«.

Z Jarš, kjer smo spravljali seno, se pa vidi tako Bledce kot tudi Klek. S Kleka je prihajalo navzdol neurje, tam se je videlo strele.

Danes pa »Področci« (Podrašč), prosljavljajo »Walpurgisnacht« = noč čarovnic, spodaj v Področci, tej gori rečejo Rožca (ki naj bo par Rožeku), mi Gorenjici pa rečemo isti gori Klek.

V katerih časih se je vse to dogajalo, kje imajo te informacije svoje korenine in v katere čase spadajo?

V času Keltov je pokrajina (»KRAJ«) obsegala:

»Opazovališče« ([Warte = čakaj, čakalnico], »osmatračnico«, »Prežo«, »Pošto«, »astronomska opazovalnica«, »Stražo«, »varovanja poti«...

»Kres« (»Svetilnik«, Leuchtturm {Aleksandrijski}, signalno točko, kresišče, ...

»Goričko« s svetim drevesom, soho, svetimi (srenjskimi) kamni, ognjiščem, žrtvenim kamnom, . Mesto posvetovanja, odločanja, razsojanja, žrtvovanja, komunikacije z bogovi (ples, drog, transa, ..), svetovanja, prerokovanja, itd.

»Naselje« - selo s hišami.

Selo je imelo ob ustanovitvi (inicijaciji) 4 enot, kmetij, pastirja (pastorja), ki je svet mož, ki je imel svoje bivališče v ograji (obzidje, gradišču, utrdbi), torej bil to peta, izločena enota [(III)+P].

Po času, se je število seliščarjev povečalo, so se je ustanovilo vzporedna enota (Selce – Selece), ki se je ukvarjalo s poljedelstvom in rokodelstvom.

[(Kupljenik se sprva razdeliti na Rožiča in Mešišneka, v drugi fazi se doselijo 3 kmetje, v tretji fazi po 16. stol., se pojavijo kajže (»Pod Krajem«), Mešišnik se pa preseli na »Vaški hrib« se razdeli na 4 kajže, Rožič pa se razdeli na Mežnarja ter varovata skupaj že prej nastalo cerkev.]

Na Bledu je med Gradiščem in Bledcem zelo podoben jarek, kot se mu na Kupljeniku reče Mešišče. Tudi tukaj se stekajo studenci, mezi voda, se pojavljajo plazišča, mokrišča, a ni nobenega Mešišnika,

Mešiša. Ali so časi nastanek obeh »KRAJEV« tako različni, ali so ustanovitelji drugi, (Zakaj Bled ne meji na Selo, oz. je med Bledom in Selom (katastrska) luknja, ki jo zapolnjujejo Želeče (nekdanje »Seleza« - nemški Schalkendorf???)

Zakaj je med krajem Grad in krajem Želeče jezero, s svojim otokom ??

Zakaj kraj Grad, poznejša katastrska občina, nima nobene druge vasi, kot samo sebe??

Zakaj vsebuje 200 let stara katastrska občina Želeče še vasi Zazer z Otokom skupaj, Mlino tudi Mešišnika (pa ne Mešiša pa je tam polno močišč in plazov), ..?

Zakaj imajo Želečani veliko zemlje, drugi pa tako malo?

Zakaj do l. 1000 ni nič zapisanega (ali zato, ker Kelti niso znali pisati? Rimljani pa so pisali – pa tudi klesali, pa ravno tako razen nekaj naklepanj nimamo nič)?

Lintvern

Razmišljanja:¹

1. Kavzalnost

V pogovornem jeziku je »zakaj« nek samostojen pojem, ne vezan na ostale dele procesov.

Če ima vsak **svoj** zakaj tudi svoj **zato** in če se prek adaptacije vrne nazaj na (naslednji) krogotok, mora obstajati tudi povračljivost teh lastnosti!

2. Komunikacija

Komunikacija se je prej obravnavala kot eden od procesov, danes pa nastopa predvsem vpliv modernih telekomunikacij. Če pa pričnemo iskati lastnosti, ki jih te telekomunikacije imajo, pa vidimo, da jih lahko opazimo že skupaj z informacijskimi lastnostmi. »Strukture« najdemo že dokaj zgodaj, zakaj pa ne »komunikacij«?

Vse informacije pa so brez komunikacij mrtve.

Zakaj današnji raziskovalci vidijo samo strukture in procese, ne pa komunikacij (v pričujočem delu je beseda komunikacija navedena samo dvakrat).

Vpliv medsebojnih človeških komunikacij (srečanja, zbori, itd.) je velik in ga ne moremo zanemariti.

¹Pleterski, Kulturni genom.

Če potem povežemo kavzalnost ter komunikacije, vidimo, da sprege vzrokov na posledice ne moremo povezati brez »sprememb«, »adaptacij«, ... in šele potem lahko zaključimo zanko »povračljivost procesov«.

3. Sistem razmišljanja

V knjigi se pojavljajo različni sistemi razmišljanja, ki so pozneje primerjani na osnovi dobljenih rezultatov.

Žal različnih sistemov ni mogoče primerjati brez vrednotenja sistemov in vrednotenja sistemskih struktur. V celotno sistemsko strukturo, njeno vrednotenje pa spadajo tudi rezultati.

4. 3.3.6.1. PROSTORI LJUDSKEGA IZROČILA IN LEDINSKIH IMEN

Blejski grad, Baba, Sv. Martin (Str. 208)

Mislim, da je imel navedeni pogovor z Rekarjevo mamo neke drugačne vsebine. Rekarjeva mama je namreč govorila o tistem delu grajskega hriba nad njeno hišo, ki ima danes ledinsko ime Gradišče, pod katerim je spodaj skala (Peč), v njej luknja (Zijavka), pod luknjo pa je odlomljeni del skale (škrbina, Babji zob), pod pečjo pa se danes nahaja stara mežnarija s nekdanjim farovškim hlevom. Celotni plato na katerem stoji cerkev sv. Martina, novo in staro župnišče in kinodvorana, naj pa bi bil tisti predel, na katerem je imel »lintvern svoja jajca«

Ta pogovor ni obsegal ostali del grajskega hriba, na katerem stoji današnji grad, ki je nameščen nad drugo pečjo (skalo). Očitno je lokacija [Gradišče] = peč 1 in da zaseda lokacija [Grad] svojo peč 2.

Drugo vprašanje pa je to, kdaj postane lokacija »Gradišča« manj konkurenčna proti lokaciji »Grad«. Ali so se staroselci, župani ali šele fevdalci odločili za novo lokacijo in kdaj je bila stara lokacija zapuščena.

Pri tem je celotni grajski hrib bil nekoč »Baba«, oblast in poraščen z gozdom. Tako imenovanje kaže že na kamenodobno imenovanje, s koncem v »Zaki«, kjer se še pred dvema stoletji imenovala »Za krajem« (kot se imenuje identične ledine na Kupljeniku). Baba se je končala na vzhodni strani z ledino z enakim imenom, to so pa pozneje zamenjala druga imena. Obe dve »Zaki« sta nastali šele pred dvema stoletjema, prej sta se imenovali »Za Krajem«. Obe dve imeni »Za Krajem« sta pomenili pa dva kraja in to Rečico in Grad.

Ime »Za krajem« po nam pove, da obsega »Kraj« celotno jezero skupaj z otokom, njegovo vzhodno obalo in starodavno naselje »Zazer«.

Zgornje podatke je mogoče povezati v naslednjo razlago. Blejski župan se je konec 8. st. preselil na Blejski grad kot simbolno izjemno prestižno mesto, v drugi polovici 10. st. je njegovo gradišče nadomestil kraljevi grad ... (Str. 209)

Naslednje vprašanje pa je, zakaj je Rekarjeva mama rekla »lintvern« in ne »zmaj«. Na Bledu pomeni zmaj predvsem taščo in ne zmaja. Ali obstajajo med obema nazivoma samo semantične razlike?

Ob tem bi morali premisliti o tem, kje je nekoč stala vaška lipa, ali je mogoče stala nekoč na Gradišču, kjer bi bil tedaj tudi sodnikov sedež. Tod je razgled na Stol in Triglav, torej tudi mesto »Goričke«.

Sedanja lokacija grejske lipe je zelo verjetno nastala šele po pokristjanjenju.

Potem se pojavi na str. 244 Babji zob (na Jelovici pod Babo nad Kupljenikom) v povezavi z grejsko lipo. Torej dvoje entitet z enakim nazivom vendar različno lokacijo!

Dejansko pa imamo mnogo različnih »Babjih zobov«. Mnoge so pozneje preimenovali v Rajgel, Rigeč, n.pr. nad Jamnikom, ali nad Blico (»Kroparska gora«) kar na področju Jelovice. (sinonim Babji zob: Rigeč). Tukaj se primerja lahko »**Jamo pod Babjim zobom, Pod Babo na Jelovici**« in »**Zijavka nad Babjim zobom v Peči pod Gradiščem nad cerkvijo sv. Martina na Bledu**«.

Peč je homonim:

1. Skala
2. Peči gorovje nad Deželo
3. Peč za topljenje kovin
4. Špik –sveta gora, gorca, hrib
5. pečka - majhna peč – pička
6. podreti peč = roditi

Peči in Babji zob pod Gradiščem nad cerkvijo na Bledu.

Vpliv komunikacij (poti)

Po severni strani Blejskega jezera je potekala pot vsaj že v bronasti dobi, o čemer govorijo najdenine. Halštatski ostanki se nahajajo v vsej okolici Bleda in na samem Bledu, potem naj bi bilo pa vse poimenovanje (ledinska imena) predvsem slovansko?

Če so potekale komunikacije skozi to lokacijo in so tudi ostali ostanki, ali so potem ljudje tod samo potovali in se eventualno tudi ustavili ali so se tudi naselili («Gradišča», «Selišča», «Dobrave», «Dobravce», ...). Imena ledin so slovanska, funkcije pa

Jama pod Babjim zobom v risih (pod Ricmanom) nad Babo v Jelovici

danes prazne. Ali so uporabljali Kelti svoje žrmlje samo ob potovanju v te kraje, ali tudi takrat ko so se naselili? Če je potekala pot pod pečmi na katerih stoji tedanji grad in se potem dvignila do nivoja sedanje cerkve ter nato mimo (današnje) grejske lipe naprej v Kot, kjer so arheologi našli rimskodobno pot (Svoljšak), kje je bil priključek k takratnemu Gradišču...

Lokacija »Na Pečeh« in lokacija »Gradišče« v ljudskem pojmovanju nista enaki. »Na Pečeh« je vse tisto, kar se vidi navzgor od cerkvenih vrat, »Gradišče« pa je hrib na vrhu nad pečmi. Povezave z keltskodobnim najdiščem Na Dobravcah > pot na Koroško »Čez Pod« in ob Ljubeljščici navzdol oz. prek Korošice (Baba) v Selce.

Tako se tudi ločujeta poti prek Pokljuke od poti prek Jelovice, ločujejo se poti ob desnem bregu Save Bohinjke in ob levem bregu Save Bohinjke, ločujejo se poti ob severni obali Blejskega jezera od poti od tistih na južni obali, itd. Lahko bi rekli, da ločuje Sava Bohinjka in Blejsko jezero na dve »kulturi«, oz. ljudi dveh različnih »kultur«.

Tako je vprašanje ali so te »staroselske« najdbe v posameznih dobah med seboj na kakšen koli način povezane s tistim, kar so tod pustili potniki na svojih potovanjih v širši okolici Blejskega jezera.

Izkoreninjanje ledinskih imen (»Frtica« = trdnjavica, gradišče, »Unter den Risen«, »Wasserschluss«, .) kaže na to, da so nekatera komaj preživela, čeprav so bila dokaj dolgo v uporabi (14. do 19. stol). Nekatera so kar pozabili, čeprav se je funkcija ohranila do današnjih dni.

Zaradi vpliva nemščine in njenega vpliva na dokumente, lahko rečemo, da se je mnogo sicer slovenskih imen ohranilo predvsem zaradi prevoda v nemščino, mnogo pa jih je bilo »poslovenjenih« šele pred pol stoletja.

5. Osredotočanje na samo slovansko (slovensko)

zgodovino, živelj, samo eno obdobje, ... je nesmiselno. Ko zaznamo neko entiteto jo sicer lahko opredelimo, lahko pa pred njo tudi zamižimo, vendar bo zaradi tega še naprej obstajala.

Namesto da bi zajeli vse kar lahko zaznamo ter to potem opredelili in potem ugotovili, kaj smo sposobni opredeliti, ker nam manjka znanja, pripomoč-

kov za razpoznavanje, itd., opredelimo samo tisto, kar trenutno rabimo in zmoremo. Tako gre v nič mnogo informacij, ki bi jih lahko uporabili kako drugače. Tak sistem je neracionalen.

Ker pa je pričujoče delo narejeno ravno nasprotno, tako da naj bi prikazovalo na to temo vse kar se lahko kje najde, mislim, da bi to usmeritev potrebno opustiti.

Če uporabljamo znanje, ki so ga nam opredelili drugi, moramo vedeti, da so nam tudi plotove postavili drugi. Mi pa si lahko postavljamo plotove sami, tako kot jih mi rabimo, tako kot jih določajo naši problemi.

140422

Pokvaril se mi je računalnik, tako da dolgo ne bom mogel več uporabljati sedanjih sistemov Windows XP. Moral bom preiti na novo konfiguracijo z novim operacijskim sistemom, predati datoteke in jih uskladiti s softwareom, itd.,

140505

Dodatne pripombe

Duša mi ne daje miru, pa še vedno razmišljam »o lintvernovih jajcih«. Pregledal sem vso dokumentacijo, ki jo trenutno imam, predvsem:

- Spletni portal občine Bled in
- zadnjo verzijo Google Earth

Slika Bled - Na pečeh 1a slika Bled - Na pečeh 1aaaa.tif (večslojna v žepu)

in poiskal slike, ki bi lahko predstavljale osnovo pripovedi Rekarjeve mame.

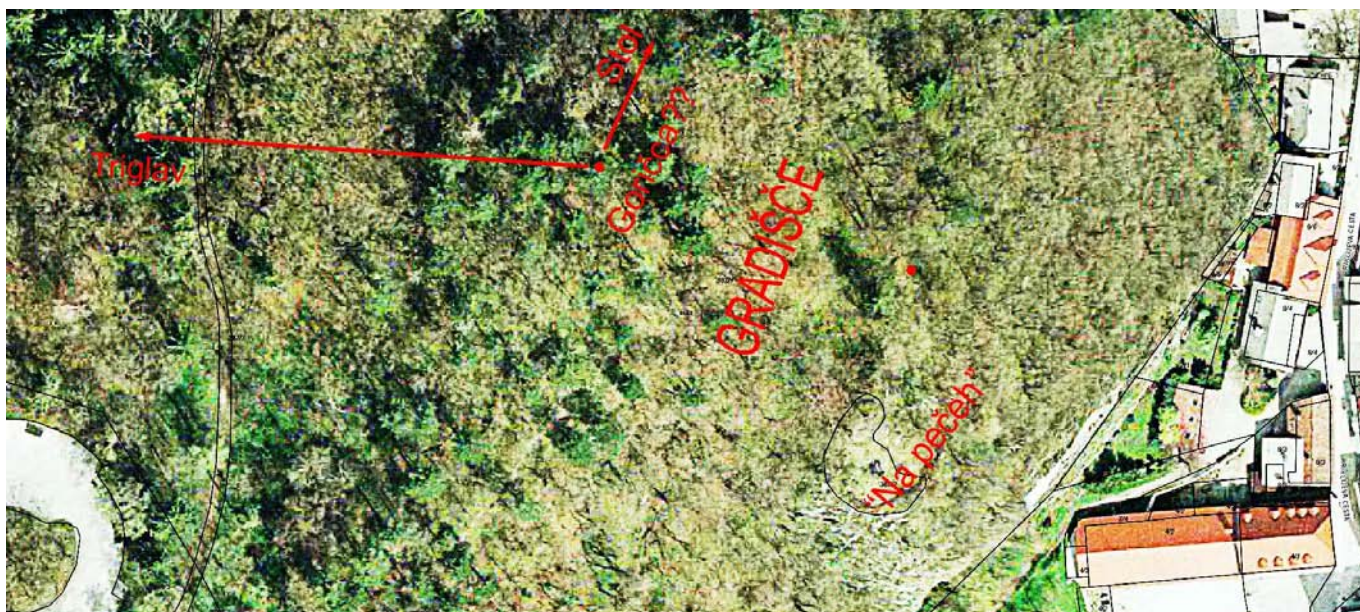
Potem sem v slike vnesel lege ledin tako, kot naj bi jih pojmovala Rekarjeva mama.

Nato so bile pregledane ledine na grajskem hribu. Ali je bilo ime Baba namenjeno celotnemu hribu ali samo drugemu delu na katerem je bilo Gradišče, ni bilo ugotovljeno.

Potem so bile vnesene lokacije Na pečeh, Gradišče in najvišje in najbolj dominantne točke (kota 579.0) z značilnostmi Goričce (sveto drevo, najbolj verjetno mesto signalizacije, itd.)

Slika Na pečeh 3a copy

lipa, pogled na sveti gori Triglav in Stol - Belščico, (ki pa je v dokumentaciji ni). Tako je nastala večslojna slika -Bled - Na pečeh 1aaaa.tif (v žepu)

Gradišče na nivoju ~560m z nivoja, na katerem danes stoji cerkev, župnišče, stari farovž z nekdanjimi hlevi ter današnja kinodvorana ~500.6 m, ni bilo mogoče videti. Celotni nivo se je podrejal cerkvenim (sakralnim) dejavnostim že tisočletje, celo tudi od bronaste dobe naprej. Tudi če je dejavnost na nivoju Gradišča po 11. stol. opuščena, se je sakralna dejavnost ohranjala naprej. Kot zadnje je bilo preneseno pokopališče na začetku prejšnjega stoletja.

Kaj naj bi pomenila lintvernova jajca si predstavljam kot tisto, kar so 1922 našli v Bohinju na Vrtovinu, o čemer je pripovedoval Čop (okoli 3/4m velika kamnita krogla v obzidanem vodnjaku, ki se je lahko kotalila v obzidani skledi, verjetno namenjeni za zaznavanje potresov.). Čop omenja v Bohinju tudi druga mesta povezana s pripovedkami o zmajih (Senožeta, Vrtovin, Sv. Duh, ...). Potrebno bi jih bilo povezati s stanjem na Bledu. Kje točno naj bi se ta lintvernova jajca nahajala in koliko jih je bilo, ni ugotovljeno. Ravno tako ni bilo rečeno, da naj bi se lintvern nahajal v Zijavki. Lahko bi ga povezali z jezerom, kamor najbolj verjetno sodi.

140601

Sploh pa je celota med seboj prepletena s starimi pripovedkami.

Če primerjamo vse skupaj še s Sv. Lucijo, Bohinjem in naprej še s Koroško, vidimo, da se posamezna imena pojavljajo v različnih časovnih obdobjih in da so nekatera zelo stara in jih lahko povežemo z zemljiščem (ledinami), z pripovedkami (mitologijo), verovanjem (božanstva) in raznimi dejavnostmi.

-Božanstva:

Bog Triglav =

= bog oče BELIN na gori Triglav, sin KURIN na Kuretnah (Senožecah) in sin vodni bog v Boh. jezeru??

= oba sinova imata zmaje, prvi na Kuretnah, drugi zadaj za nekdanjo cerkvijo sv. Trojice.

Oče Belin vlada vse leto, prvi sin spomladi, ko pre-maga zimo, drugi sin jeseni, ko prinese zimo. Prvi obvladuje spomladansko obdobje, drugi jesensko obdobje, prvi prinese toploto, drugi mraz.

Pripoved Čop:

Enakonočje spomladansko: 21. mar.

Enakonočje jesensko: 21. sep.

Najkrajši dan v letu: (24. dec), (solsticij zimski)

Najdaljši dan v letu: (21. jun. (solsticij letni)

Kres

Belin

Belin, Belenus,

Je bog ognja, vojne, kovaštva

V rimski dobi postane glavni bog Jupiter (Zeus) in pošilja strele s Senožet na Studor. Je bog svetlobe, vojne, .

Jupiter ima sinova Marsa in Vulkana.

Mars je bog vojne.

Mars ima brata Vulkana, kovača, ki je koval za Jupitra strele. Je bog ognja, ...

Zmaj pa ima svoja jajca

Kurin (sv. Jurij) in sin (??)

Zanimivo je, da je to tudi nekje na Tržaškem, nad nekimi vrati, kjer je glagoljaški napis. Samo tam sta pa izrezani še dve, še ena gor in še ena dol, tam jih je pa pet. Tam je pet takih krogov. To pa lahko pomeni Rožiča, lahko pa pomeni boginjo Živo

*Ko so prišli gor, so morali najprej urediti okoli stanov. Krave niso smele naprej gor, niti ne teleta. Fantje gotove starosti, so morali vzeti v roke gorjače, letat (teči) okrog in tolči po skalah in so preganjali Trapa. **Trap je japelj, to je tur.** To pomeni, da so bili tukaj turi, oz. a so tukaj **častili tura, črnega bika.** **Črni bik je Čarni bik.***

*Po izročilu so prišli Sabini in iskali rudo in kovali in so bili na Rudnici in na hribih gor, na Snožetih, na sedlu so pa imeli selišče. **Ta rob** se imenuje »Na Kuretnah«. Njihov bog je bil pa Kurin, Krvin, Kurež. @Kurež je sulica, meč (sabinski).*

#

Tle je bil pa prehod čez Savo. Tle so se večkrat spopadli, ko so nesli kaj čez. To so bili Brojani, ki so imeli tukaj postojanko in na Koku. in so imeli pod Kokom vadjo (ladjo). @Bohinjska vadja je od vajda, vajda je vojvoda. @Vadja je za potovanje po vod, če pa je dež, jo obrneš in imaš streho. @Simbol vadje je streha hiše ali stoga. @Na Veliki planini je simbol okrog obrnjene vadje. @Pri cerkvi na Brodu so pa bili grobovi. Cerkev je na grobovih. Sprva je bila lesena. Tam je bilo tudi neko znamenje. @Ko so delali drenažo, so bili najdeni neki elementi okrasja in so tisto znosili v zvonik. Izkopan je bil tudi take kvader. Na eni strani je bil falus, na drugi strani pa trije krogi. krogi pomenijo rčico?? Kvader je pomemben. To je bil podstavek tega?? boga. Ta je moral biti prvotno gor na robu Snožet, ker je bilo spodaj močvirje, pol so pa to dol prinesli.

#

Brojani so potomci tistih gor na Snožetih. @Ko je moj oče meni tole (hišo?) izročil, je rekel: sem je prišla ena za ta mlado od prejšnjih prednikov, bila je Sobodinova z Broda. Sobodin ima hišni znak črko A. Ona je prinesla k hiši Spodnja snožeta, tam kjer je bil obredni kamen, pa Vrčič v Zgornjih snožetih. @Spodnja snožeta so rekli, da so bili tam najprej naseljeni. Parcele so sestavljene iz samih trikotnikov, zaradi kopanja: @štil od rovnice je merilo, rovnica ima trikot, trikot dol je ženski simbol. @Trikot, ki ga je ena oseba iztre v enem dnevu, so odmerili s štilom. Iz takih trikotnikov je potem sestavljena parcela. [risbe]

#

Jerekarji in veza med Dunaji: @Snožeta so bila suha, v dolini pa je bilo vse močvirnato. Učež je povedal, da je tle bila voda, jezero, tle spodaj je bilo tudi jezero, do kam, to je bila pa mlakuža in take, še prej pa je bilo tod tudi jezero, se je pa pretrgalo skozi (S)otesko.

#

Za Češenco je povedal, da so bili oni tle gor nad Češenco. Njive so imeli v terasah po laško narejene. Potem so se spustili počasi dol, tja ker so sedaj. Ampak tle je bilo še vedno jezero. po starem se reče Bvato. @»Kjer je ogenj, je jezero, Bvato (blato) je pa tam, kjer je mirno.« @Tle so vozili čez z vadjo (ladjo). Brojan so pa tle vozil čez z vadjo, tle pod Kok. Tle je šla Sava tle dol, pod robam.

-----@Tukaj so pa po navadi uporabili drobnico????in krampar (brinj). Brinj so gojil za takale reči in za gajžle. Gajžla ima bičevnek.

Ime Belin. @Rekli so Blin (Belin?). Potem so ga nadomestili s sv. Blažem. @Moj stric je bil med prvo svetovno vojno še en čas doma in se je družil z ujetniki in se je naučil jezike in je imel enega Srbjinca, s katerim sta hodila po Snožetah. Kako hitro je en val vojaštva odšel, sta šla gor poseči travo. Na našem je bilo polno strelskih jarkov in je ta tam mojega strica učil srbsko. Rekel je, da sta zgoraj spekla srnaka. Rekel je, da je bil z njima še en Minček (črna punca), in ta Srbijanc je s tem minčkom vedno šel v graben, tam v grmole. Ko je prišel nazaj je pa rekel: »Ajd, da vidimo, šta sam ja tebe naučio«. Potem sem vzel svinčnik in sem moral tisto zmočit in potem sem moral v cirilici napisat, kar je on narekoval. @Rekel mi je, kje je to spravljeno in sem šel gor in sem tam še dobil. »Belko jede srnu, kad Jovo jebe crnu.« Ta napis sem pa potem, ko mi je sneg stisnil svisle in sem prosil Arha, ki je imel traktor, da sva jih šla gor iskat in on je to porabil za peč in sem ga prosil in mi je to odrezal ven. To sem imel spravljeno in sem obvestil SAZU, pa v Beograd sem prevedel in napisal v cirilici in ni bilo nobenega odgovora. @Potem je to ležalo en čas, potem pa enkrat, ko me ni bilo, je pa žena prišla iz Kopra sem, je pa bil mrz je pa to pokurila. Imel sem izrezane tudi druge letnice in cahne. V utorih tramov so bili venetski znaki. Tesarji in zidarji, oboji so rabili te stvari, a tudi kovači.

#

Moj stric je bil Belko. Bil je pa Albin. Belko mu je rekel ta Srbjanec, drugače so mu rekli Albin ali Blin. To je verjetno Belinc, ki je ves bel.

Temu potoku se po starem reče Krašca. Ima dva izvira.

Štiri je bojni bog. Štiri strani neba je Bistrica, stolp. Bistrica je na štiri strani in ima štiri okna. To je ogleduh, zastopnik vojnega boga. Če je kamen na tri vogle, je to nekaj drugega. To je obredna, cerkvena zadeva, če je pa na štiri vogle, je pa zraven hudič. Tam te lahko ubije, če te dobi. Vojni bog je iz zemlje in neba. To je bilo pokonci in vse kaže, da je to ta staro, al ne, ne vem. Oče mi je povedal, da je to še od tam (Od kod?).

Na stari cesti je bila rampa, same ceste je bilo tukaj konec. Tukaj, ker je bil tam še flañček. Na oni strani je bila tabla, kjer je pisalo avto počasi voziti..... Samo enkrat je eden gledal na tisto rampo, da se je zakadil vanjo in jo stolkel. Vsaka vas je bila zaprt krog, tudi po katastru. Po katastru je bilo tisto, kar je bilo v tem obsegu vaško (srenjsko). To je bil zaprti krog. Ta zapora je bila pravzaprav zaradi krav. To zaporo smo otroci nalašč zapirali, ker so nam metali drobiž.

Tle je ena majčkena linica, ki je zadelana z deskami. **Slika DCP 9164** **To** se odpre in tle skozi se da ojnice. **Označiti v sliki!!** @To je bolj nizko in pri tem smo zmeraj špegal (vedno kukali). Te ojnice se potem potisnejo za celo dolžino sem, zato, da jih ni potrebno sneti. Vol je potegnil voz po mostu nad hlev. Potem so vola izpregli, nato so pa voz na roko potisnili z ojnici skozi to luknjo, tako da je voz prišel bolj blizu, da so lahko skladali. @Če sem jaz **tukaj** gledal in sem bil še bolj majhen, sem moral prisloniti **kaj**. (**slika xxxxx, jo je še potrebno narediti**). Samo **tista** lina ima pa tak (zaslon), da se vrti okrog, da se zapre. **Tukaj** je v lini v sredi polkrog. Nekje imajo pa špico, tista špica pa pomeni hudiča. @Janez Zupan z Bohinjske Bele je te stvari zvohov, ker so mu to povedali cimpermani, kakšna razlika je. Če je polkrog, je hiša bolj **.....**, seveda ker je bila gostilna, če pa je tisto **.....** (**opis, manjkajo besede**), je pa žandarmerija, policija. **To so ti znaki**.

Leta 1922. sem pogledal iz jame, ostali bili na mostu pri Sv. Janezu, ker je počilo okoli. Potem je pokazal kamen in povedal, kje je potrebno kopati, kamen je imel premer okoli tričetrt metra. Po vsej površini so bili srčki (srčki so bili ostanki od školjk). Kamen je bil tak, da je imel notri školjke. Bil je okrogel in so ga prinesli iz kakšnega hudournika, kjer se je obrusil. Tega so **tukaj** imeli. **DOF** Kakor so povedali, je bila napravljena od tega kamna ena proga in da se je dal ta kamen po tisti progi pomikati. Če se je kamen dal premikati sem in tja, so s tem kamnom lahko ugotavljali potrese, ali pa so ga obredno premikali glede na sonce, oz. glede na **tisto črto**, ki mi jo je kazala **una tam**. @On je označil kje je ta štirna, potem so skopali pol metra globoko, potem je bila ta krogla notri, potem je bilo pa te jame še dva metra globoko. To je bilo kot vodnjak. @Podobne krogle so bile v Toscani in gor je bilo napisano »FAUL«. Ko igrajo sedaj nogomet, je tam tudi faul. Tale FAUL pomeni kratice združenja etruščanskih mest. To je bilo napisano na krogli.

Krem in kruhki. To je drugo. To je ta hrib **Kržetovc**. (**foto xxxx, DOF**) Na Kržetovcu so kurili kresove. Pri kurjenju kresov pa mečejo take okrogle deščice z luknjo v sredini. Potem to nataknejo na palico in ko se vžge, vržejo to po hribu dol. V tej obliki so pa pekli tudi obredne kruhke in iz tega so kajzarce. Kajzarca je obredna žemlja. Teh »kržejev«
 tukaj več ne pečejo, na Koroškem jih pa še in to za praznik sv. Agate. Sv. Agata je tudi v Brojski cerkvi in drži joške na talarju. Zato je pa pesem: O preljuba sveta Agata, kma joške na plat.

Pokazal sem jo v cerkvi neki umetnostni zgodovinariki, pa se je držala tako, kot lesnika. Če bi bil na njenem mestu, bi si takoj zapisal. ker je to važna stvar. Segal na **krželje** in to obredje. Brod je tudi vezan na kresove. @To je Kržetovc. Čezenj so

hoteli napeljati progo in je že vsekana notri. Ker je bil preveč oster ovinek, so to opustili in so potem presekali. Kržetovec je malo znižan in vezan na **tega**. @Ti obredni kruhki so morali biti kot obhajilo na kresni večer. Metali so pa šajbe, **šibre** so temu rekli. @Povsod je ŠI – ogenj, kruhki so pa krželji. @Videl sem še. ko so naredili tak fantovc takole na križ. Rezali so kar s pokrovcem, potem ga je pa s pokrovcem dvakrat potegnili. Kjer koli so to naredili in da so otroci imeli tak fantovc in je to katera videla je rekla: o daj teb' mat to spekva, kje samo za na Dunej. (mislile so cesarski Dunaj – kajzerca). Kajzerca je pa takole in tile znaki so tudi v ključih. Na Lepencah imajo hiše veliko teh (cahnov).

Mejniki. @ Eni kamni so bili taki, da so imeli v sredi izdolbljen kvadrat, kakor da bi steber segel notri. Eni kamni so imeli to izdolbljeni z obeh strani, bili so ploščati, zato da niso gor lezle miši. Eni mejniki so bili pa taki, kakor je tale, samo na vrhu je imel glavico, ki je imela obraz. Prav obraz je bil narejen. Potem sem pa videl dva, ki sta bila kakor korito, ki mu manjka ena stranica, kakor sedež. Tak kamen je bil tudi **na Vašceh** v grabnu in tak kamen je bil tudi na Brodu, v grabnu, ki gre mimo cerkve. In sem jim rekel, naj jih dajo proč. Pa še en kamen je bil pri Brojski cerkvi, ki je imel gor na eni strani falus na drugi pa tri kroge, ta je pa zginil. Kakor hitro je nekaj bilo, je takoj izginilo.

#

Njive@ Rečeno je, da je bilo delano iz trikotov, da je to prvo naselje in središče tega. In verjetno je to res, ker so se prvotni lastniki tega pisali **Soklič**. To je pa **Sabaklova**, kar je stara beseda, ki pomeni meč, oz. sabinsko jeklo. To so bili Sabini in da so Sabini prišli sem je od tod tudi ime Sava, Savica, Savuta. Na **področju Sabinov v Italiji** so ta imena. Teh imen je veliko, kar se vidi na zemljevidih.

Miklavčič je prav za tukaj rekel, Senožeta so najstarejše kultivirano območje, Senožeta so triglavske veje velike reke, ki je tekla s te smeri proti Jelovici čez Raztoke in je bil na robu Jelovice prvotno slap. Z Bohinja se je prvotno odvodnjavalo čez Jelovico s slapom v Selško dolino. Rekel je, da je ime Sora s področja Sabinov, iz srednje Italije.

Miklavčič je rekel, da je ime Sora, Sava, .. bog Kurin, da kažejo na Sabine iz srednje Italije, ki so bili kovači in topilničarji. In so jih Rimljani potisnili v času Etruščanov. Tisti, ki se niso hoteli Rimljanom pokoriti, so jih pregnali in so morali iti za tistimi, ki so iskali po hribih rudo. Rekel je tudi: Vsi rimski cesarji so se ponašali s tem, da so imeli sabinski meč. Gor je napisano Sabini. Sabini nazaj inibas (in mi vas) kolemo,

ker so bili stalno v bojih.

Ja tamle, naravnost tamle, je **zmajeva jama**. (> DOF). **Slika??????** Tam zmeraj raste tako grmovje ven, kjer se je udrlo dol. Tam so tudi stalni izviri, kjer se je podrlo dol. Sedaj tam ni več nobenega brezna, samo vidi se, da se je udrlo. Ko so buldožirali, so imeli en kup preglavic. Stalno so še več let nekaj popravljali, sedaj se je pa čisto zaraslo.

Moja babica je imela tukaj na Nemškem rovtu žlahto in se je pisala Žitnik. Bila je Škofova in je rekla, da je bil tukaj na hribu grad. In da je bil **tam gor** še eden, pa **tam gor** tudi. (Fotoxxxxxxx, DOF) To so bile postojanke iz katerih so signalizirali zaradi varnosti prehodov čez hribe. Cerkev 3333so verjetno zgradili iz ruševin gradu. Tle so že hribi, **Savnik, Možic**, samo od tod se jih ne vidi in je verjetno tam gor neka točka, kjer se je videl Možic. Vmes je pa **prelaz Bača**. Tam je pa **Mali vrh in planina**, ki je imela ime **Savica**. To je pa **Čr'nca (Ročevnica)**. **Slika DCP_9491**. Iz točk te Ročevnice se pa obvlada pota na drugi strani in prehode čez Savo, pa samostan, pa slap itd..

Nekemu kraju tam pravijo **Voklo**. (Fotoxxxxxx, DOF), tam je stalna voda, na drugo stran je pa slikovita soteska **»Tesno«**, ki deli ta hrib od drugega dela, tam je pa **plavž sv. Heme**. (Foto da Jarc xxxxxxxxxxx, DOF) To je vse nad Savo. V tej soteski je most, prehod, kjer so delali prisege, če je kdo kam šel. (Fotoxxx, DOF)

»Tesen«, »Tesno« je kraj v Bohinju na področju Nomenja, ki jo tvori skala na kateri naj bi bilo mogoče gradišče, ki bi čuvalo pot Hemino pot po desnem bregu Save Bohinjke). Tik pod to skalo pa rovt z ostanki Heminega plavža – prvotnega plavža.

Na Straži so častili Belina, (Belena), sonce, ??
Sončni koledar
kresovi, sistem signalizacije,

Perun

Pokljuka
Gorjanci imajo sv. Jurija, ta ima zmaja

Sedaj smo pa že na Ravnah. **Tale** znamne so postavili namesto tistega **tam**. To je Srce Jezusovo, to je bilo takrat, ko je bila evharistična zadeva, ko so vse kar je bilo tle okrog pogankega žegnali in vse obredno razrušili. Ima pa tale znamenje pri strani znak, ki je važen tudi za Veliko planino. Takle znak, jaz mu pravim romb, **(KARA)** se včasih vidi na harmoniki. Tukaj so trije taki rombi in vsi trije skupaj pomenijo Tripiča. To je simbol Rimske ceste, oz. je nebeška pička. Tale znamne so naredili tukaj, ko so prestavili tudi cesto. Kakor je bilo prejšnje znamenje na začetku Raven, tako je sedaj to znamenje tudi na začetku sedanjih Raven.

Po pripovedovanju Oblakove Lojze s Kupljenika naj imeli Blejci drugačne navade kot pa tisti z druge strani Save. Kupljenčani in Selani. So spadali skupaj, k njim so spadali tudi Bodeščani.

Spet drugačni so pa bili Ribnani in Koritnani.

Zazerani so drugačni kot Mlinani, meja poteka navzgor od Save in nato na Blejsko jezero (ki je od Zazeranov) ter nato na Dobravce, skupaj pa spadajo tudi Želečani in Zagoričani.

Grejani z jezerom nimajo nič skupnega in tudi nič z drugimi Blejci.

Rečičani pa spadajo skupaj med Gorjance (Zasip, Podhom, Gorje, Polšica, ...)

Sava in jezero sta delila Blejce in Gorjance od naših – (Kuplenčanov)

Belin (glavni bog Karnov)

Triglav (oče + sin Kurin (gorski, gorjanski,)
+ sin (vodni, ...)

Svetolucijska kultura Karni?? Ali so se sami nazivali Karni?

Ali so Krkavci – gradiščani ???? svojega »sončnega boga« nazivali Belin, Belenus?

na Gradišču so častili luno, vodo, ??
mesečni koledar

Belena

einheimischen Göttin Belestis

Tempelj

boginja vode - Živa

zmaj

sv. Martin ima včasih kačo (zmaja)

sv. Magdalena ima kačo (zmaja)

Belin (Belenus)   Belena (Belestis) – boginja
zdravja, rodnosti,   (Keltski bogovi) – Norik,
Ljubelj

Ali so se Kelti same sebe nazivali Kelti, Noriki,

Ali so Kupljenčani (Mešišnek ?) svojega boga
Svaroga – Svarožiča imenoval za Božiča, sina
Svaroga?

Kdo je staroselec in kdo prišlek!?

Ali so staroselci sprejeli katerega boga:

Belina, Kvirina.   v ~ -8. stol.

Belenusa, Belestis   v ~ -2. stol.

Kristusa   v ~4. stol.

Svaroga...   v ~ 6. stol.

Kristusa   v ~9. stol.

Ali so bili Kelti v blejskem kotu in Bohinju stalno
nastanjeni, ali so skozi samo potovali in trgo-
vali? Ali so imeli začasna selišča. Ali so imeli
svoje »delavnice«?

Če so na Otoku častili Beleno , kakšno trojno
stanje je potem bilo med Gradiščem, Stražo in
Otokom???

Kakšni odnosi so med Dobravcami, Selišči,
Gradiščem, Stražo in Otokom???

Lintvernova jajca

- Gore (Triglav, Stol – Belščica)

- Gradišče – gorička – Belin

- »Na pečeh« Zijavka lintverm

- cerkev sv. Martina,

- stari farovž,

- novo župnišče

- zdravilišče Rikli,

- Prešernov spomenik

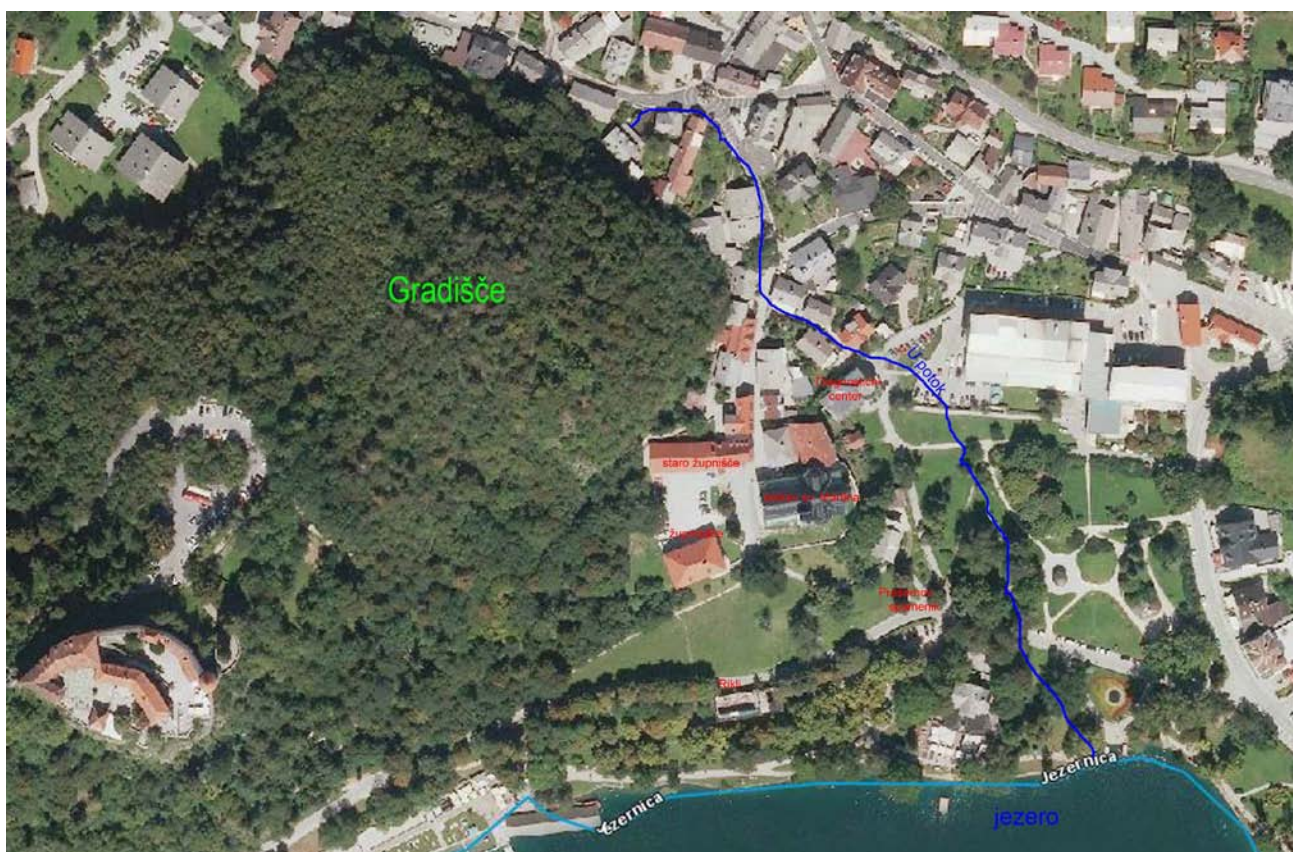
- diagnostični center

- »U Potok«

- jezero

• = lintvernova jajca

»Riklijeva jajca« (med prvo svetovno vojno

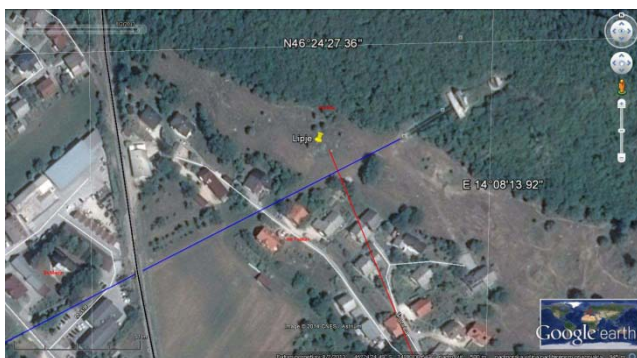

Kaj torej lahko pomenijo »lintvernova jajca«? Ali vse tisto, kar se je končno izvalilo, tisto kar je zapustil lintvern? Ali tudi tisto, kar je tudi že nekoč propadlo in danes več ne obstaja (ostanki Rikljičevega zdravilišča, zdraviliški dom, ...). Ali sedanje dejavnosti lahko povežemo s tistimi, ki imajo tisočletno tradicijo?

Ali lahko povežemo sedanja ledinska imena s tistimi na Dobravcah (žlindre, žrmlje, nepojasnjene gradnje, (ostanki polkrožnih gradenj – okopi? Nepojasnjeni ostanki poti, ...

»Sv. Martin« in »Na pečeh« (tudi »Pod Pečmi«)

V Žirovnici se nahaja cerkev sv. Martina. Na grebenu »Peči« na ledini »Na rebru« so ostanki starega (halštatskega?) naselja »Lipje«. Pod temi ostanki je na ledini »Na tlakah« arheološko najdišče, ki sega v čase pred rimsko in v rimsko dobo, vse skupaj je oddaljeno okoli 150m severovzhodno od cerkve sv. Martina. Ostanki nekdanjega selišča (brez fortifikacij, torej ne »gradišča«) se nahajajo pod Pečjo. Cerkev sv. Martina v Žirovnici, oz. njeni ostanki, sodijo v pričetek krščanstva. Cerkev je povezana z dejavnostjo oglejskega patriarhata, tako kot tudi obe ostali cerkvi sv. Martina na Bledu in v Srednji vasi v Bohinju.

Cerkev sv. Martina v Žirovnici

(Tudi cerkev sv. Martina— na Bledu se nahaja »Pod pečjo«, pod »Gradiščem«.)

Cerkev sv. Martina v Srednji vasi v Bohinju je stala prvotno v vasi, vzhodno od Ribnice. Današnja cerkev pa je bila postavljena »Na Sramlju« zahodno nad Ribnico.

Ta nima v ozadju nobene »Peči«, pač pa je obstajalo staro »gradišče« (sumi se, da je to bilo bronastodobno) v ozadju sosednje vasi Češnjica na ledini »Pejce« = »Peči«.

Po izročilu so prišli Sabini in iskali rudo in kovali in so bili na Rudnici in na hribih gor na Snožetih, na sedlu so pa imeli selišče. Ta rob se imenuje »Na Kuretnah«. Njihov bog je bil pa Kurin, Krvin, Kurež.

Blejsko Zgornje in Spodnje Selišče ?

Kakšno funkcijo ima Selišče in v katero dobo spada, ali je bilo pred Kelti na Dobravcah? Ali je to povezano s Sabini?? (Kurin)??

Ledinsko ime Zgornje in Spodnje Selišče ima lego v tedaj zamočvirjeni ravnini. Selišča so bila sprva na nekoliko dvignjenem robu severno od ravnine. Če so pa uporabljali ravnino za travnike so morali potok Rečico že tedaj drenirati, poglobiti. Ali se je torej to dogodilo že v halštatu ali celo že prej v bronasti dobi.

Lega Dobravc proti legi Selišč govori o tem, kdo je uporabljal Dobravce (Dobravo) in kdo Selišča, ter da so bilo Selišča stalno naseljena, saj so. Seno uporabljali samo živinorejci za prehranjevanje živine v zimskem času.

Tako so na Dobravcah bivali tisti, ki so železo kovali, ki so uporabljali veter za vetrne peči (Dunaj, Kuhna) in ki so imeli »ograd« za živino (verjetno za konje):

- za kovaške peči niso potrebovali »Dunaja«;
- »Dunaja« pa niso imeli za kaj uporabljati če niso imeli vetrnih železarskih peči;
- čemu potem Dunaj če so tod samo začasno živeli (trgovci, vojska, ...)?

Prebivalci Selišč so dovolili uporabo Dobravc zato, da so imeli mir pred tujci, ki so motili redno vaško življenje. Prebivalci Selišč so bili torej drugačni kot pa prebivalci Dobravc in bili prej naseljeni. Začasni prebivalci na Dobravcah so bili torej »tujci«, prebivalci Seliš pa »domačini«.

Sumimo lahko, da so bili Seliščani živinorejci in poljedelci, Dobravci pa trgovci in železarji v obdobju latena, verjetno v času -2. do -1. stol.

Odnosi Gradišče : Selišče : Dobravce

Gradišče je utrjeno naselje, ki skrbi za varnost prebivalcev, torej morajo biti časi nevarni, da je potem poskrbeti za varnost.

V varnost je potem posebej vlagati, varnost je potem neka specifična značilnost, mogoče je celo dobrina.

Na področju Peči so prva selišča brez varovalnih obzidij, pozneje pa se pojavijo zavarovana gradišča. Lokacija takega selišča se nahaja na prisojnem pobočju v katerega se vseka posamezne ravninice (mizice) na katerih potem sto-

jijo posamezne zgradbe. Za utrjeno gradišče pa je potrebno celotno zemljišče zravnati in potem ga obdati z obrambnim zidom (običajno suhi zid) in potem šele postaviti hiše. Torej so vlaganja bistveno večja, varnost je torej zahtevna in če ni nujna, tudi nesmiselna.

Blejska Selišča pa so očitno narejena v času, ko potrebe po taki varnosti še ni bilo.

Ali so bila tedaj selišča zavarovana na kak drug način? Ali je bilo poskrbljeno za varovanje mogoče z gradiščem na Pečeh?

Gradišče na Pečeh (nad cerkvijo sv. Martina na Bledu) potem izključuje istočasno Selišča. Selišča so morala biti pred tem časom. Torej najprej Selišča, nato Gradišče in končno Dobravce.

Očitno so ljudje najprej postavili Selišča, ko pa so postali časi nevarni, so si pa izbrali dodatno lokacijo, kamor so se v času nevarnosti lahko zatekli.

Tako lahko poiščemo taka opuščena selišča tudi drugod kjer v bližini nastanejo gradišča, saj so vzroki za nastanek gradišč isti v celotni pokrajini.

Tako najdemo na Kupljeniku lokacijo pod Gradiščem, ki nima nikakršnega imena, ki je očitno izgubljeno. Ker tod že obstaja ime Podgradišče, smo si zato izbrali delovno ime »Zagradišče«.

Potem smo pa ugotovili, da je na tej lokaciji v času franciscejskega katastra našli ime »Pod zobam«. Pozneje pa smo ugotovili, da so v dokumentih običajno uporabljali to ime za dokaj večje področje in da obstaja to na celotnem področju Soteske. Mnogokrat se uporablja kot področje nasproti Obrnam. Očitno pa je postalo pomembno šele potem, ko so razdelili (razparcelirali) gozdove na tem področju. Tedaj je bilo, dodeljeno kmetijam v Zazeru, Kupljenik pa je imel tod celotno parcelo kot gmajno (pašnik) pod severozahodnim območju Gradišča.

Ker do sedaj ni bilo najdenih kakršnih koli najdenin, je bilo potrebno poiskati lokacijo, kjer bi te očitno lahko obstajale. Potrebno je bilo poiskati vzroke za opustitev lokacije.

Ostanki posameznih lokacij so s seboj vedno povezani s komunikacijami in tvorijo mrežo vzrokov in posledic istočasno pa tvorijo času primerno medsebojno strukturo objektov. Te strukture so pa vedno pomanjkljive, vedno nekaj manjka.

Če že imamo selišče, nimamo grobišča? Zakaj so Dobravce tako daleč proč od drugih struktur?

Gradišča?

Kako je nastajala situacija, ki je pripeljala do naselitve, običajno v obliki nove kolonije, nam pripoveduje bohinjska pripoved.

Tam je rečeno, da je bog izpulil božje drevce v raj, ki ima tri vrhove in tega je rabil, ko je naredil novo naselbino.

Ogledniki so izbrali nekaj lokacij, ki bi bile primerne za postavitev nove naselbine, si jih temeljito ogledali in jih ocenili glede na prednosti in slabosti. Glavni kriteriji so bili primerne lega, voda in dostopnost. Potem so izbrali lokatorja (oseba, ki je znala pripraviti vse kar je neka nova naselbina potrebovala). Ta pa je najprej izbral zemljišče, ki je bilo pod varstvom bogov in prednikov. Bogovi so poskrbeli za svetost tega zemljišča, stari pa za pravo izbiro.

Lokator, ki je bil svečenik posebne vrste, ki je nato razporedil prostor glede na:

- samo naselbino in vse pripadajoče entitete (obdelovalno zemljo, na njive, travnike, pašnike, drvošče ter jih poimenoval, zarisal posamezne poti in dostope, itd.
- določil kje mora biti goričca s svetim drevesom in svetim ognjem (žrtvenikom), določil sedeže posameznih gospodarjev, itd.;
- izbral je posamezne prostore, kjer naj bi bile postavljene hiše, zarisal hiše in vhode v hiše in dal posameznim hišam hišna znamenja.

Lokacija je bila nekoč dejavnost posebnega svečenika (torej sveta dejavnost) potem pa »Učeža«. To je bil vaški kozji pastir (pastor), zdravilec, duhovnik, svetnik, učitelj, prerok, vedež, itd.

475#Pripoved, kako je bog izdeloval Minčka. @Tam je rečeno, da je izpulil božje drevce v raj, ki ima tri vrhove in tega je rabil, ko je Minčku odmeril, tam, kjer mu je razcepil noge. Bukovci so rekli, da je na sredi raja rasla češplja. Italijani pravijo, da je rasla figa. Samo bohinjsko je bolj staro, ker je to Triglav in ker je potem spodaj zrasla figa. @»In potlej je položil gor in s tem svetim drevcem odmeril, koker je potrebno Minčka razcepiti. In potlej, kjer to odmeril, je povožu gor svojo sveto roko na pet prstov (to je dlan) in tam, kjer položil dlan, tam je ratou hribček, tam, kso pa prsti bli, tam je ratova pa brkonšča, spodej sej pa nardiva figa«.

384# Tle je bila pa taka stara navada, da kdor je prišel sem, je moral posaditi drevo. Navadno je imelo to drevo tri vrhove... hruško posebne etruščanske vrste s tremi vrhovi, ...Tisti, ki je

prišel sem, je moral prinesiti drevo in ga posaditi, da se je prijelo. Ko se je prijelo in je nato minilo tri leta, je dobil zaposlitev. Če je nato dobro delal tri leta, so zopet ugotavljali, ali naj ga obdržijo, ali ga naj dajo zraven k nekemu, ki ga bo naučil še bolje delat. Če je bil pa priden, so mu pa prištimal punco in se je tukaj oženil. Potem so vedno rekli: »Češplovo pečko vsad, da bo češpla zrasla. Potem k'bo enkrat zrasla pa bo češple robiva, potlej se pa u Bohin češple prim.«

Novo naselbino je postavil poseben svečenik, ki je razporedil zemljišče tako, kot je bilo v navadi:

- Goričca s svetim drevesom (lipa, hrast, jesen, ...), žrtvenikom, pokopališče, ...
- Hiše z drevjem (ki je po božje čaščeno - hruška ušperna, češple, ...)
- Vaški plot, ograda, ograja, utrdbe,....
- Poti,....
- Njive, travniki,
- Okolje,....

Najdba zlatega našitka pod Blejskim gradom nam da slutiti, da je pod današnjo grajsko pečjo in jezersko obalo potekala pot, ki je bila zaščitena z gradiščem na Pečeh, prostor pod pečmi pa svet in namenjen barantanju.

Gradišče verjetno ni bilo utrjeno pač pa izbrano tako, da je že bilo dovolj zaščiteno s svojo lego na skalah.

Bronastodobne najdbe na Mlinem dajo slutiti, da so v okolici Blejksega jezera potekali poti.

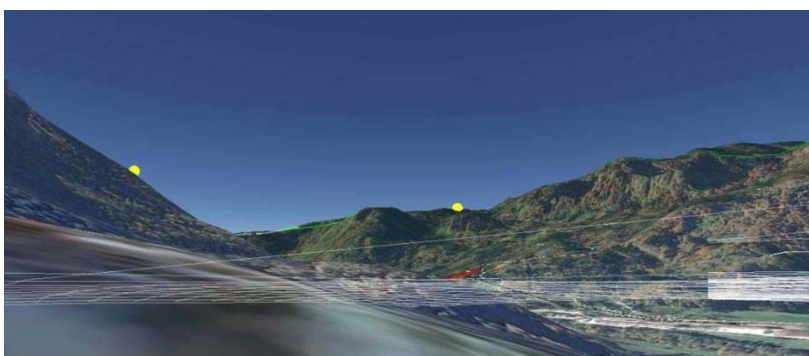
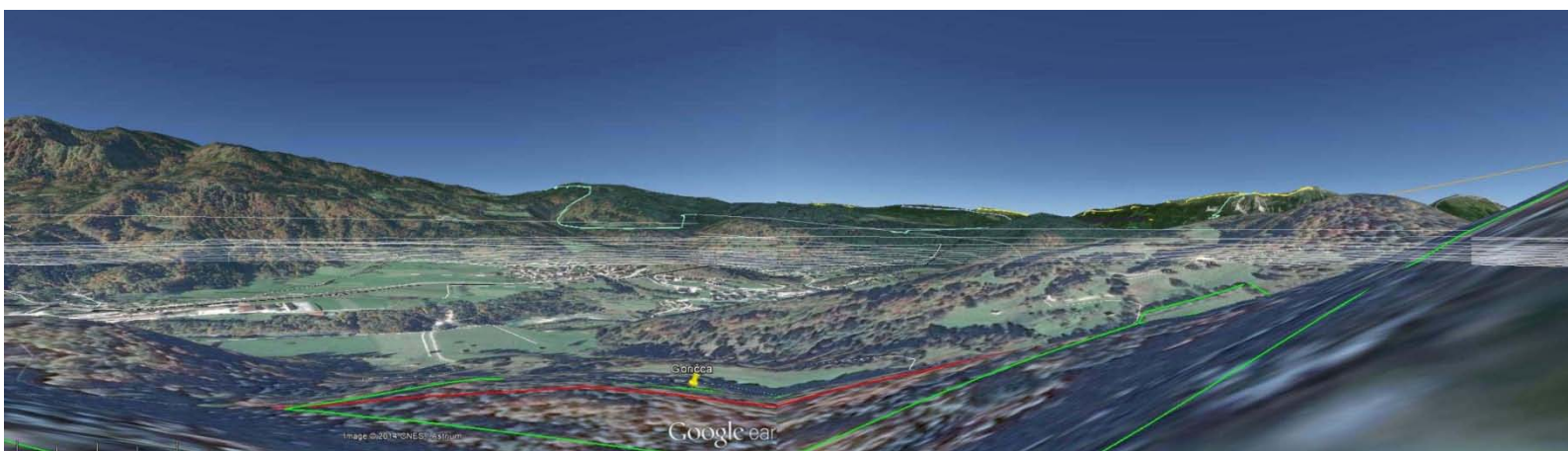
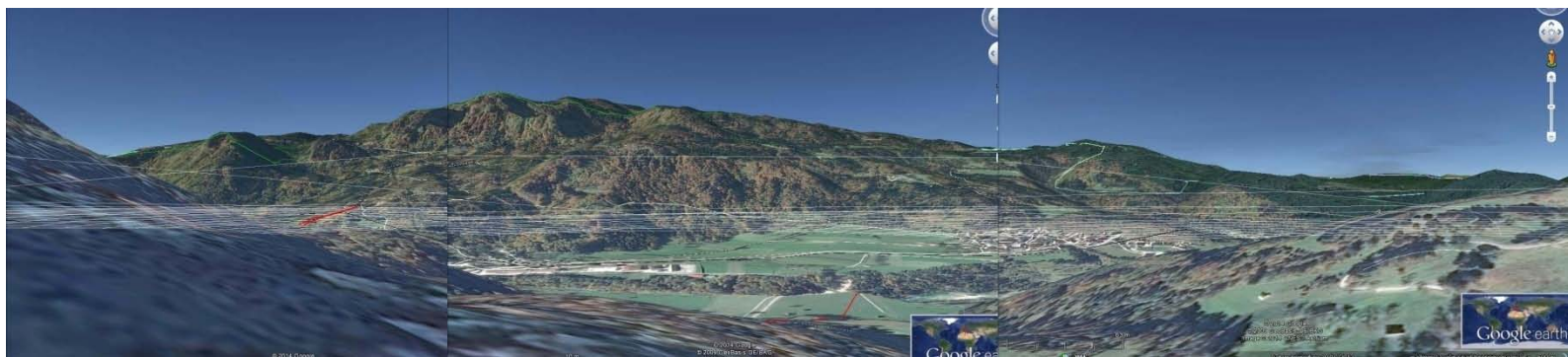
Strah pred nasprotnikom z novim bolj ubijalskim orožjem in zahrbtnejšim vojevanjem sili ljudi h gradnji utrjenih pribežališč na vrhovih gričev. V vzhodni Sloveniji je izrazita dediščina te miselnosti majhno selišče v Strmcu pri Sodincih, utrjeno že z globokim jarkom in okrepljeno z nasipom. Na gradiščih s Krasa in Notranjske (Avber, Škocjan, Cepna, Doljni Zemon, Prestranek, Studeno in tako dalje) odkrite ostaline pozne bronaste dobe vsiljujejo podoben sklep o tem, kako je prišlo do začetkov in smisla zavarovanja za visokimi okopi.

Tako je lokator od nekod moral prihajati, kjer je bila ta dejavnost poznana, torej ima svoj izvorni kraj. Kje je bil tedaj ta kraj? Sv. Lucija? Kako se je imenoval? Kje se je izučil in komu je posredoval znanje?

Kako je določil lokacijo naselbine?

Od kod sveto drevo za goričko in kakšno je bilo (lipa, kostanj, hrast, češpla, figa ....?)

Kakšni so kamni posameznih gospodarjev, ali imajo vsekana kakšna znamenja, ...?

Pogled z Zagradišča.

Pogled s pobočja Gradišča nad Zagradiščem.

Pogled z goričke na sonce na dan 24. dec.

Kako je naselbina obrnjena, kje je sonce 24. dec. :
kdaj sonce vstaja in kdaj zahaja? Kje je tedaj ob
poldnevu? Kako je tedaj na nebu?

Identificirane lastnosti lokacije na Zagradišču:

Sonce iz Goričce 24. dec.

Vertikalno 196 do 231°

Tangentna na »Pod zobom«

Sončni kot horizontalni 196 do 231°

Sončni vzhod na pobočju »Pod zobom«

Vertikala »Pod zobom« H=750m, b= -140m

Zahod na Ostrovico ob 15.10.

Najdenine na Zagradišču:

Goričca: lega GPS:

GPS: X=46°20'21.32"; Y=14°04'21.32";
H=558m²

²Tisti, ki so tod nekoč pasli krave in tisti, ki so to področje raziskovali, pa pravijo, da tod ni videti ničesar pametnega in kar bi bilo vredno videti!

Selišče ima na razpolago dva studenca, ki se nahajata nekaj metrov spodaj pod tem platojem, eden jugozahodno, drugi pa severovzhodno od platoja.

Kamniti suhi zidovi so očitno ločili posamezne parcele v katerih so bile posamezne hiše. Zakaj ne obstaja skupen zid okoli naselbine?

Ali niso poznali srenjske lastnine in njenih pravil?

Ali so tukaj sploh hiše (brunarice), ali so imeli samo lubarice?

Na vsaki (edintificirani) parceli je ognjišče = peč = kamni.

Kakšne so razlike med Dobravicami, Selišči in Zagradiščem oz. med vsemi drugimi obravnavanimi naselji??

Ali smo pri vseh prezrli veliko značilnosti in napravili veliko napak!!!

Ali so bila Selišča na močvirju še kolišča in ne na nekoliko dvignjenem terenu?

Povsod raziskave in terensko delo, forenzično delo, tako da se izgubljam v fantaziji!!

140724

Pogled z goričke na Zagradišču nam kaže Dunaj pod Babjim zobom in ostenja, kjer bi lahko potekale poti. Ostanke starodavne poti pod vzhodnim ostenjem Gradišča povezujejo kapelico na Zakraju in rovč za Gradiščem. Očitno sta obe dve ključni točki stičišča kjer se spaja več poti. Od tod naj bi moral biti rob Babe povezan navzdol z Gradiščem.

Ostanke poti so speljani pod takim kotom, da je bila pot primerna za pešačenje s polnim bremenom, torej so bila bremena velika okoli 32 do 64 kg, kot naj bi zmoželi nositi odrasel človek.

Ostanke poti nam pričajo o tem, da je bila pot trasirana in izvedena z dokaj velikimi vlaganji in je je povezovala interese na večji razdalji in ne samo na današnjih ostankih.

Bohinjska Bela ima svoj izvor v Beli – potoku, ki teče na sončni strani Pokljuke, na nasprotni strani doline. Če bi se nahajal na obojni strani doline, bi bil pa tod Črni potok, Črnica, oz. Bohinjska Črnica, tako kot se je nekoč imenoval tudi današnji potok Grmečica.

Na križišču na Zakraju so se stikale poti: po vaškem hribu navzgor, pot navzgor na Gradišče, pot proti Zagradišču in naprej proti Soteski (pot sv. Heme), pot proti Bohinjski Beli, pot proti Zazeru in Mlinem ter pot čez Raven proti Selu.

140725

- Čas, ko so Lahi hodili po železovo rudo.
- Čas, ko so začeli topiti železo, čas volkov
- Čas, ko so začeli kovati surovo železo
- Čas, ko so začeli uporabljati vodno moč za pogon železarskih naprav
- Čas so v fužinah kovati železne izdelke

- V tem času poti iz rudišč ni. Obstajajo redke poti, ki jih uporabljajo za letna potovanja na daljna kulturna mesta, kjer se tudi opravlja menjava blaga. Rudo se nabira po plazovih, meliščih, po njivicah in se jo prenašala na večdnevne razdalje v Primorje, kjer so tudi mesta, kjer se rudo topi.
- V času ko začnemo topiti v vetrnih pečeh, se pojavijo Dunaji v katerih se usmerja veter v vetrne peči. Izdelki teh so volkovi, ki so potem tudi tržno blago. Pojavijo se poti, ki povezujejo Dunaje v katerih so začasna naselja z vsemi napravami in zgradbami (lubarice) potrebnimi v sezoni topljenja. Pojavijo se poti, ki povezujejo Dunaje z naselji.
- V času gozdnega železarstva in ročnega kovanja se kovanje prenese v bližino naselij, ki se ukvarjajo tudi s kmetijstvom. Pojavijo se Kovačevci. V času Kovačevcev se pojavijo v bližini naselij zgradbe, v katerih se je mogoče ročno kovati surovo železo in izdelati polizdelke (palice, plošče, bikonične kladiče, itd.).
- V času uvajanju vodnih pogonov se pojavijo fužine ob potokih, ki pogonjajo vodne železarske naprave (peči, kladiva, ...).
- V času ko se k fužinam priselijo še kovači za kovanje železnih izdelkov (žebli, orožij, nožev, itd.) in se priselijo tudi drugi rokodelci, ki vse strukture prehajajo v trge oz. mesta.

Razvoj železarstva je vedno povezan z transportom in trgovino, z verovanjem, načinom življenja in razmišljanja.

Berje - Dobravce - Na Pošti (na Poschte) - Selišče - Na Peči - Gradišče (Belin, Bellenus, Zevs) – (pod Pečjo) (drugi Belinov sin [xxx povodni mož, Neptun sv. Martin – voda (jezero) – otok (Belinova družica Belena – Belensis) – Zazero - , (Jurij 24.4 .- Martin 11.11 – oba imata zmaja).....

Mešišče poteka od risa Zagradišam do Zakraja. Dejansko pa poteka potem lahko še naprej vse do ceste, tako kot tudi poteka tod naprej graben, ki se konča pri izvoru studenca. Torej bi Mešišče potekalo vse do Zagradišče.

Berje (gmajna, Dobrava?) – Kluče – Sred pola - Selo – Sv. Lovrenc (na Pečeh), Selca (na Pečeh)

Vsa naselja na Pečeh so imela spodaj na Rebri povezovalno pot, ki je potekala od Most do Sv. Petra, začela se je z (neimenovanimi) ravninicami »na tvakah« in končala z Ravninicami. V rimskih časih je bila ta pot tlakovana. Ta tlakovanja pa izginejo vzhodno od sv. Lovrenca na mestu kjer se je pričel plaz nad današnjimi Borovljami. Ravninice na Sv. Petru so nekoč imenovali Ravence. Mi pa jih bomo imenovali tako, kot je to pri imenu Straža – Rodinska straža – Rodinske Ravence, oz. Mostne Ravence (most = pons = prehod iz naseljenega področje). (v Mostah je bilo prvotni prehod v gore in dolino Završnice »Visoki most« - Hochbrücken in spodaj prehod v Gornjesavsko dolino. – v srednjem veku »xxxxx most« Moste so torej dvojni most II – II = dvomostovje. (»Zgornje Mostje«)

Gora svetega Petra se je podrla?

Gora Svetega Lovrenca se je podrla?

Podor gore med Rodinami in Smokučem – nastanek Krnice, Krniške jame in Krniškega robu.

Izginilo je naselje Ravne – Ravence.

Pot je peljala v Doslovče in od tam na Gosjak.

Pot je peljala v Breznico (Breg) in od tam na Gosjak – Smokuškega vrha ni bilo, ker ga je odneslo, kdaj se je to naredilo, že pred rimskimi časi?

Ponovni potres l. 1348 je zasul Krnico, ni pa uničil rimskodobne poti na Krniškem robu! Tedaj je pot na Smokuški vrh – Rodina je že obstajala.

Podor gore med cerkvama sv. Lovrenca in sv. Miklavža, zahodno od Skavalico = Borovlje.

SVATNA

Svatna – Goričca (Goričnik↓ sv. Vid(t),) > ↑Srednja vas > voda – potok Peračica > cerkev sv, Jošta, sv. Lucije↓ - prej svetišče boginje Belene - Belensis (Lugnasad ??) (luč, svetloba, sij). ↑naselje Sv. Lucija (sedaj Zadnja vas) Zadnja vas > ↓ Mlaka >.....

Sava (voda) > Svetje > Straža > Na peči > Gradišče

Straža pri Novem Mestu se nahaja v bližini Gradišča

Postela (Maribor) je sosed Gradišča

Pošta = straža, razgledišče, opazovalnica, ... ??

Kaj je to, kaj to pomeni??

Kupljenik:

»Na Ravne« je »Radolška planina« iz nje na vhod »Kluče« v sveti svet Na Babi (gori). Pri vходу v sveti svet je potrebno darovati bogovom. V logu stoji žrtvenik, na katerega je potrebno dati daritev (dar, žrtev,...). To darovanje ob sveti vodi (studencu »Krašca«) spremlja svečenik »Mešišnek«, ki se nahaja v svetem kraju »Mešišu«. Vse skupaj pa varuje »Rožič«, sin Svaroga, ki varuje zemljišče v sveto področje (Babo). V Mešišu potniki zbarantajo z Rožičem varščino in on jih potem spremlja in varuje do naslednje svete točke, kjer potnike preda naslednjemu spremljevalcu. Rožič potnike varuje, če mu dajo za to en dar (d-en-ar = en-dar), če pa ne, jih pa »ravba«.

Pot torej pride skozi »Raven«, skozi »Mešiše« in naprej. Kam naprej: Na sedlo za Gradiščem, **ali Dunaj na Babo**, ali pod Babjim zobom mimo jame pod Babjim zobom skozi »Žreu« (Gamsovc), ali čez Kraj navzdol skozi **»Zagradiše«** proti Soteski?

Potniki, ki jih privede Rožič v Mešiše, pa potem sami gredo naprej:

- Čez Savico navzdol proti Gradišču na Bohinjski Beli, Ob potoki Belica navzgor čez Brezje naprej proti Zaki
- **Čez Bečevnik (Bičevnik?-gajžla) proti Zazeru (Otok)**
- Čez Log in Selo -na Mlino in čez Jarše na Pošto ter od to
- Pod Selom navzdol čez Jarše >v Doslovče
- Na gradišče »Na Peči« (Bodeščah) ter čez Stražo v Svetje, čez Savo in od tam proti Begunjam;

Pošta < postajališče = Dobrava

Gradišče (Na Pečeh)<<Selišče Pošta - Dobravca – **Dunaj** , **Kuhna** – Berje - Sava - >>Peči Zelenica

POTI V ČASU KELTOV IN RIMLJANOV

Z Gradišča je pot vodila skozi zamočvirjeno ravnino na greben, kjer se nahajalo Selišče. Za tem grebenom, kjer se je pričela Dobrava – srenjska posest, gmajna, kjer so imeli potniki možnost nahraniti (napasti) konje, se spočiti, si na bližnjem Selišču zamenjati konje, ter barantati s srenjani. V bližini je bila Kuhna, kjer so prekovali volkove v tako železne izdelke in polizdelke s katerimi so potem lahko barantali. Potniki so se pripravljali za pohod na sedlo visoko v gorah, na Belščici, kjer je stoloval Belin.

Ko so zapustili Dobravco so se podali skozi Berje (Brege<Brige - po bregu navzdol) k Savi, od tod po nasprotnem bregu na ravan in skozi gozd v travnike in njive k svetemu studencu (**boginja Lugnasad**) Kašci, kjer so barantali za varščino z vodniki, ki so jih mimo naselja **Doseuča skozi Peči peljali na sedlo Gosjak** in nato proti Završnici in navzgor skozi Zelenico na sedlo Čez Pod in skozi Zelenico navzdol proti Dravi, po poteh, ki jih je varovala Belenova družica Belensis,

»Podrašč« so prišli čez Latuco na svojo planino za Srednjim vrhom, od tam pa na spodnjo smokuško planino (Žago), čez Kal na Zapleče, čez Gojsc navzdol na Sv. Peter (Goro sv. Petra). Prišli so z manderami na dan sv. Petra

Mače = Mačeharji = »Podrašč« = Področci

Mače : Sv. Peter

Ravnice > Ravnince

Rodinska Straža

Pot Ravnince – Zakopaunek, Kopaunek (Njivice)

Boginja luči Lugnasad – sv. Mihael, sv. Lucija

Sv. Mihael Quirin??

Sv. Jur gorjanc

Sv. Martin povodni mož Pozejdon - Neptun

Sv. Lovrenc

Kurinova voda, Miklavževa voda, Miklavžev studenec, Miklavževa kašca,

Kokot – petelin

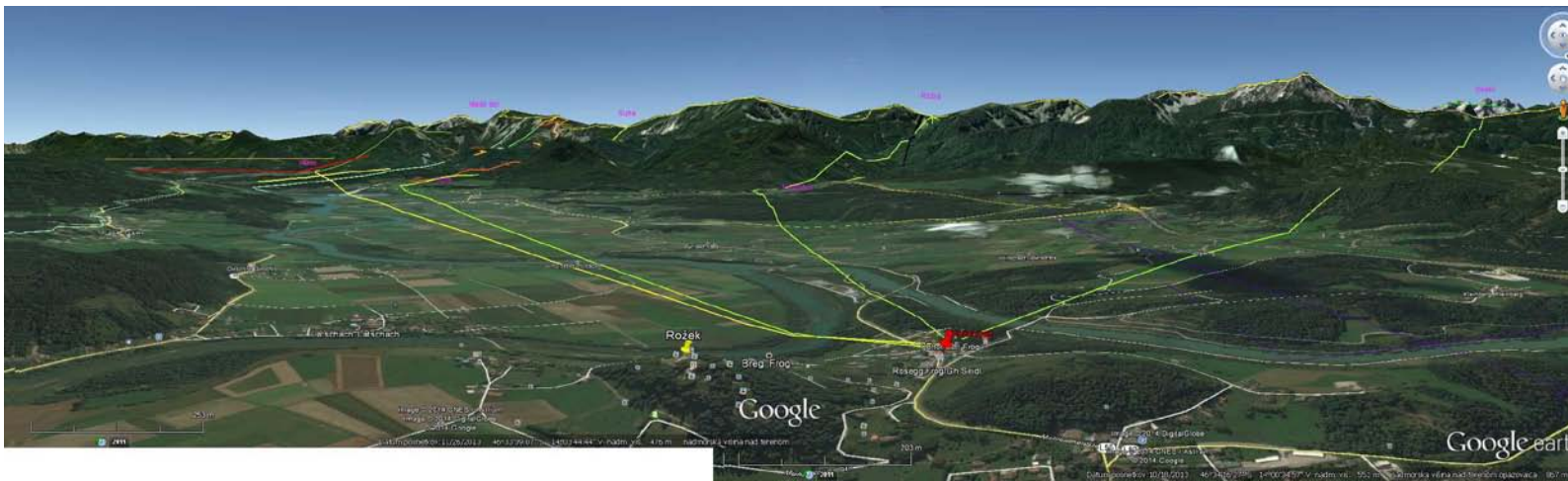
Kure, kokoši, koklje,

Smokuško zgornje korito 1859, beton?

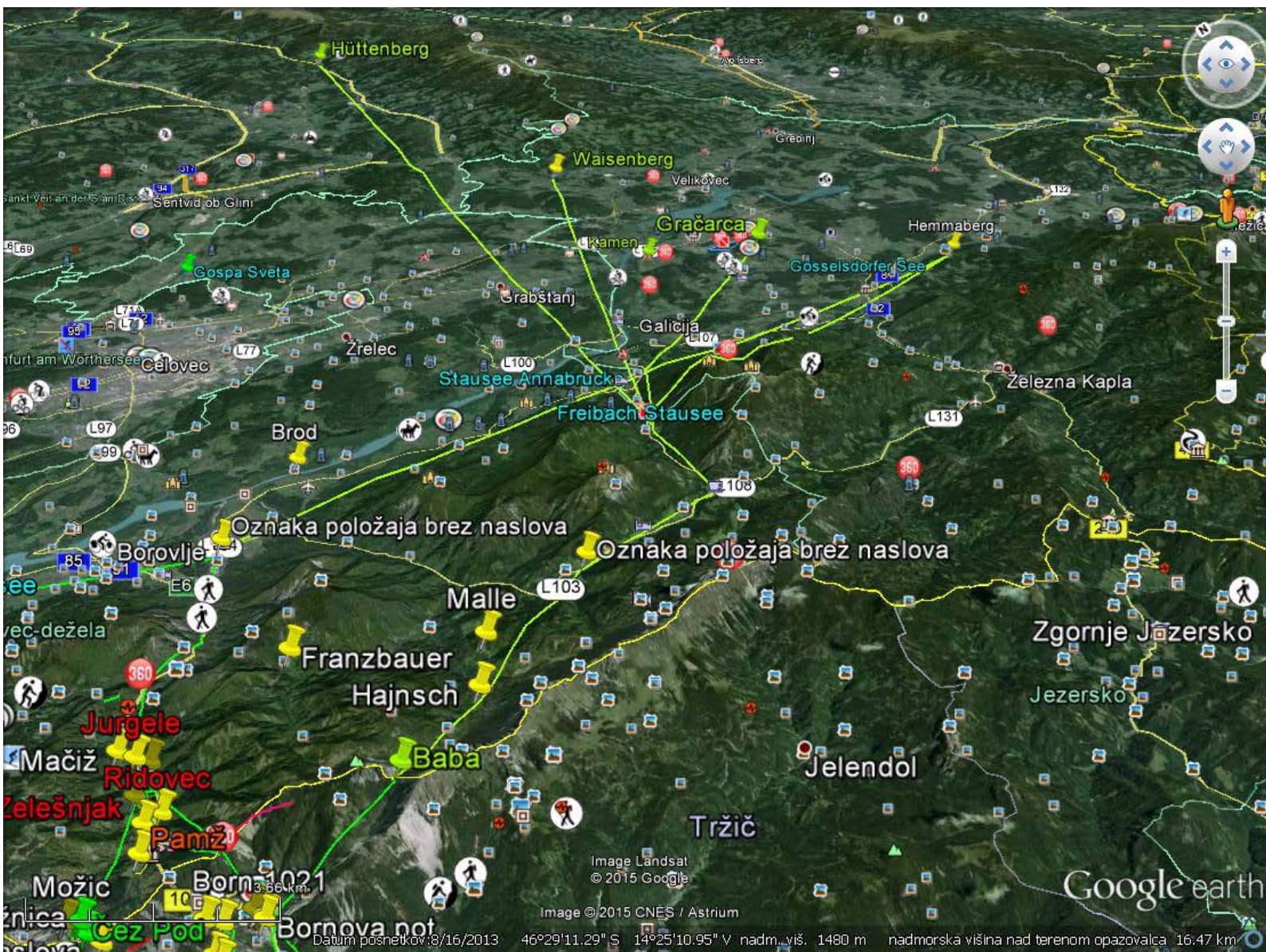
Novinova Podonca

KOROŠKA

Breg-Rožek (Frög-Rosegg)

Rožek - Prelazi v Karavankah
 Prelazi v Karavankah > vzhodna Koroška

Rožek
Breg-Brig-Brezje .Brezje...Berje...Sava

Področja

Pot v času halštata. -9 do -5.stol.

Breg (Frög, Berg, ...) > Jeklovo sedlo –
Hrušica – Potoki -- Na Pošti

(Zagorice) – Selo (Kupljenik) – Baba -

(Pošta – Seliše) – Dobravca (Dunaj, Kuhna,
(Breg), Berje – Sava – Berje - ??????

-9. stol. Frög, Breg, Rožek - gradišče

Darovi - tribut, spremstvo

Hüttenberg, železarstvo

Rod Norikov

Veneti, **Etruščani ??**

-500. Skitski jezdeci

-5. etruščanska severna Italija

Lamprechtskogel pri Mittentrixen

Čaščenje Belena in bikov

Hüttenberg, železarstvo

Waisenberg – grobovi v gomilah do 40 x 12m

Do tedaj ni Keltov, so **Veneti, Iliri,**

Kje so Iliri – Albanci, ki so čakati, majhni ljudje, ki jih Valvasor še vedo poznaja kot sopribivalce v naših krajih. Pri nas imamo samo kmete, ki so suhi, majhni. Iliri bi pa morali biti ovčarji, pastirji, ne govedarji, verjetno tudi nimajo prašičev, pač pa osle, verjetno so tudi rudarji ne pa železarji?? Valvasorjeva Kranjska je segala do Turčije??? Kranjska imela takrat še Senj???

-3. stol. **Prihod Keltov**

Gračarca ob Klopinijskem jezeru

Luksuzni predmeti iz jekla in bronca

Plemstvo Norikov,

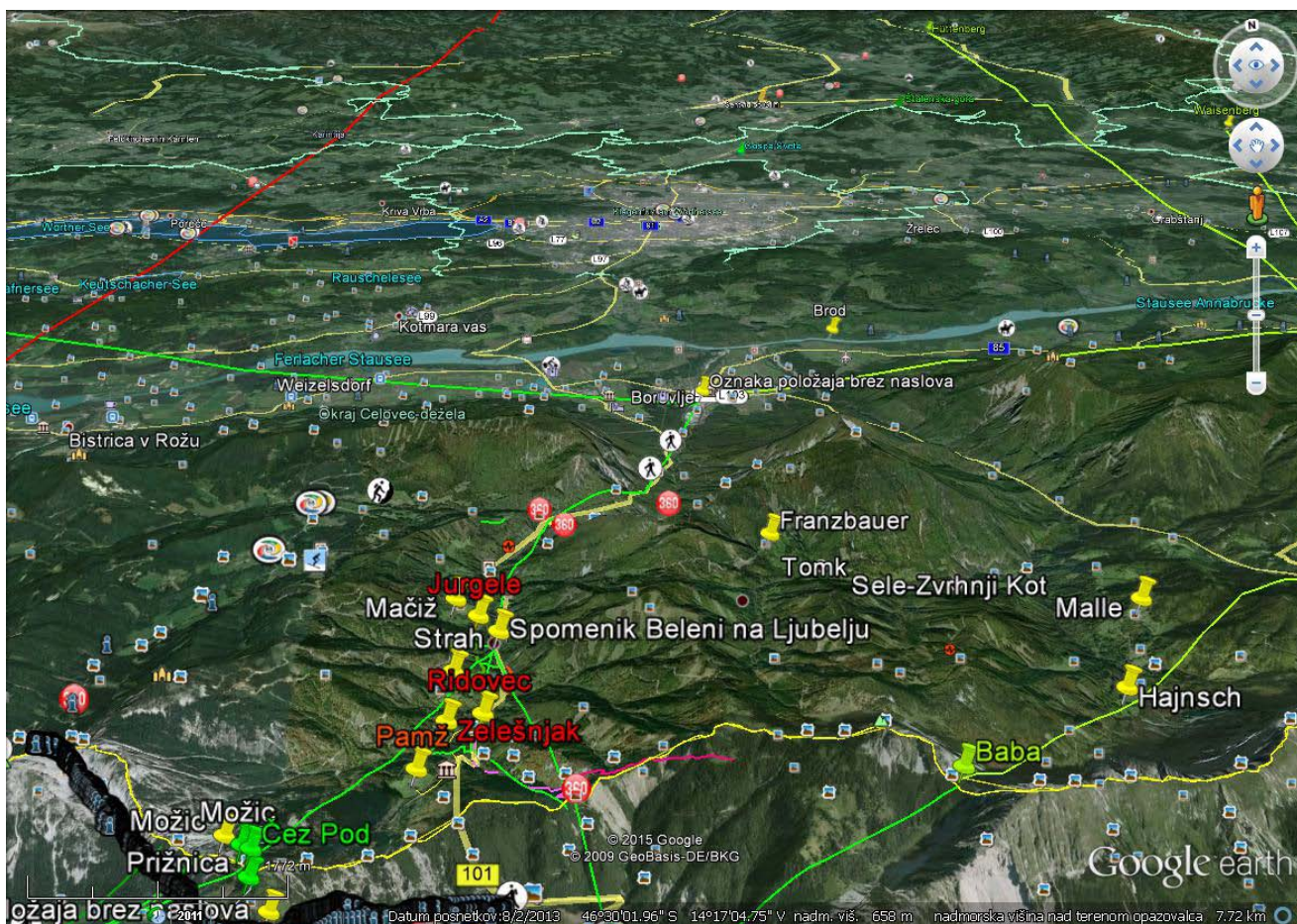
Sedlo Baba - Korošica

-15. Rimljani

Magdalensberg – **Štalenska gora** – Šentvid ob Glini

Prelazi v Karavankah > Virunum50.

Municipium Claudium Vironum

Sedlo Ljubelj

Čez Babo, Vrh Luž

293.

Celeia

408.

Celeia, cesar Horatios dogovor z Alarihom

Čez Pod, Ljubelj

Prelazi v Karavankah > Blejski kot, Dežela

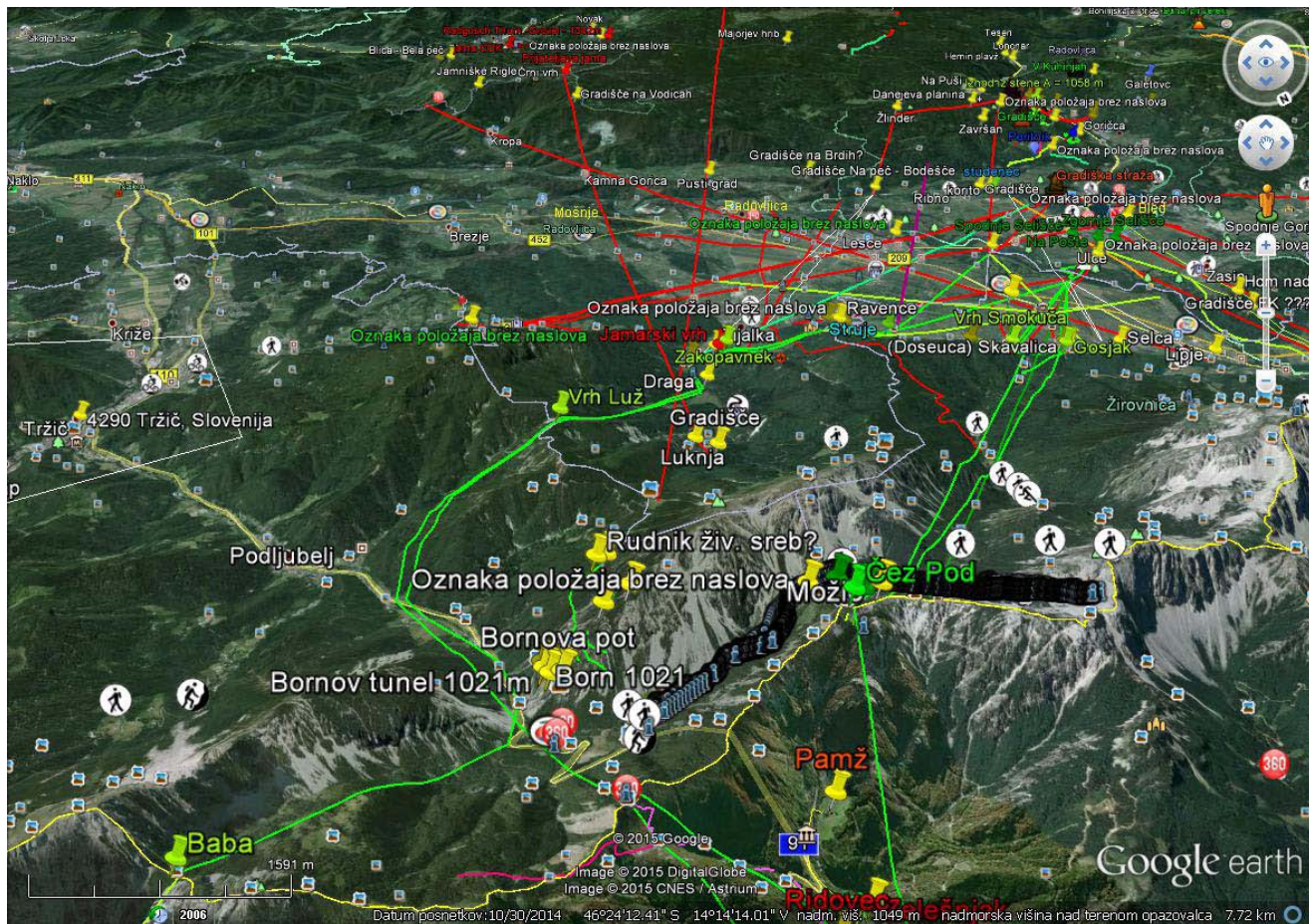
Sedlo Mlinca, Jeklovo sedlo, Suha, Medji dol

Ljubelj, Vrh Luž

Čez Pod

Čez Pod, Vrh Luž

Ljubelj

Svarožič je istoveten z grškim Hefajstom, ki je bog ognja, bog kovanja – kovačev. Slovanski bog Svarožič je v slovanski mitologiji mladi bog sonca, ognja, ognjišča in združnega ognjišča. Svarožič je sin Svaroga, »Božič«, Svarog je pa bog neba in stvarnik. Po tem dnevu se pričnejo dnevi daljšati.

Sv. Štefan je dan po Božiču.

Belin se torej nahaja v sončnem koledarju pol leta prej na dan letnega solsticija, na dan Janeza Krstnika - Kresnika.

Tedaj so na Kupljeniku kurili kres na Kopanu. Kopane je torej identično z združnim ognjiščem, t.j. srenjskim ognjiščem.

Ni pa nobenih valjanj po travniku, nobenih počenih kruhkov, nobenega zbijanja ploščic.

Primerjaj kres na Kržetovcu v Bohinju!

Kaj pa baklje iz Raven na polnočnico v Bistrico?

Vse slovansko, nič Keltov, Ilirov, Vendov, Tuskov, Etruščanov, ...

Ostane Mešiše, Mešišnek, »Zagradiše«, Gradišče, Baba, ...

Ostane sv. Hema,

Kje je halštat, Kelti, Rimljani, ...

Obstojajo halštatske poti, ne pa struktura!

Breg, Brege, Brezje, Brežje, Brežina, Breže, Breje, Bregje, Nabrežina, Brje Frög, Rain,

Most, Mostje, Mošnje, Moste,

Brod, vadj,

Prehod z enega brega na drugega = most = »pi«,

Sedlo, Prelaz, Laz, Laze, Rovte, Rovt (Javorniški, Plavški,..)

Mačič (mečič, mečiz

Je kmetija pod Ljubeljem. Stara pot na Ljubelj vodi skozi rovte, na prelaz Ljubelj ali pa tudi na Medji dol. Pod kmetijo se nahaja kapelica s keltskim znamenjem boginje Belensis, ki je varovala potnike. Ta boginja je imela svoj tempelj ob Timavu, reke v bližina Devina.

V Karniji pa je na poti, ki vodi na prelaz Plöcken (XXXX), vas z imenom Timau.

Mečič – kmetija na Savici v Bohinju.

Mešiše je na Kupljeniku zemljišče ob stari poti, ki je nekoč vodila s Kreja (Kapelica) na prelaz med Gradiščem in Babo, kjer so nekaj bili razni rovti. (Ricman je s travo obraščen žleb (= rovt) torej sta Ricman in Mešiše identična pri čemer je ime Mešiše starejše ime.

Mače je stara vas, ki je bila povezana s sedli (Mačensko sedlo, Medvedjek, Suha) s potmi, ki so vodile skozi rovte.

Ob neki obstoječi poti se naredi rovt, potem se naredi njivico, ob tej pa nato postavijo bajto. Vse skupaj nato tvori Laz (na poti k prelazu ?). Več hiš in rovtov pa nato ustvari **Laze** (naselje).

Mače so torej staro ime (sinonim) za Laze.

Kupljeniku bi se torej nekoč reklo Laze, kar bi nekoč tudi bilo lahko njegovo prvotno ime.

Pot iz »laza« pa vodi na »prelaz«.....

V Lazah (Mešišu - Kupljenik, Mačišu - Ljubelj, Mačah – v Rutah) je pa tudi »kapela«, kjer potniki (Kelti?) častijo boginjo (Belino, Belinsis, ...). To boginjo pa (neguje), (Mešišnek, Mačičnek, Mačnek, Mačehar, Področ, Podrašč), za varnost potnikov pa skrbi (čuva in očuva), pobira zato tribut, varuh varuje (varva) (mladi bog Svarožič [še po času Keltov], ki ga poseblja (kmet) Rožič), če pa potniki na oltar ne dajo daru (tributa), jih pa ravba.

Mošenac (Mešenac) je v Soteski v Nomenju na kraju, kjer je med skalo ozek prehod (ledinsko ime Tesen), potem se pa Sava (bohinjka) razširi in naredi prostor nekaj rovtom, skozi katere in dereta dva potoka in prinašata kamnite plazove. (močenec?)(gorenjsko mečkati)

Mašnek – hrib nad Bitnjami v Bohinju, ki so polne močil. Pod Bitnjami pa je Santrom, staro svetišče.

Mača (furlansko) – stiskati (gorenjsko mečkati); tesen, n.pr. Vintgar (Klamm), Tesen nad Mošenacem v Nomenju, Soteska, ...

Mače so tesne soteske na poti na Kočno, oz. tudi sam prelaz.

Kočna (Kötschach) = konec doline = Krnica (na koncu doline se lahko nahaja tudi sedlo, prelaz). Podobno se pojavlja na prelazu Plöckenpass – Kötschach-Mauten in v Kötschachtalu pri Badgasteinu.

Mače = soteska, tesen, (utesnjen) prelaz, (npr. Koren), sedlo.

Mače je lahko kot pojem Kočna, samo v dveh različnih jezikih.

Matschiedl Močidlo Mačilo?? Močilo – Sumpfbgebiet Morast, Moor, močvirje

V Ziljski dolini, kjer nastaja na travnikih močila – udori.

Koroški a>o!!!!³

Mentschiedl (v Mölltalu ≈ Matschiedl (v dolini Mele)

Menčidlo ≈ Močidlo ≈ gorenjsko mečiu, močiu

Matschischgraben (na Ljubelju)

Matschisch = Mačič, Mečič

Mačič > Mačič, Mečič

Mače > Mačila (več močil hkrati,

Motschidler (preimek), slovensko »Močidelnek«

Mače > **Moče** > Meče

daber deber Schlucht (globel, tokava, prepad, draga; soteska, deber)

požiralnik, (irovce, jerovce – v Podgorju pod

³ Keltski Boji, ki v -4. stol. vdrejo v Padsko nižino, zasedajo že od 5. stol. tudi današnja Češko, od tod ime Pemci = Bömer. (Boji = Boyern = Bayern = Bavarci. Tako nastanejo pod keltskim vplivom iz prejšnjih »Moče«, »Voše« (Vošče) > Mače, Voše,.. Mače, Vaše..

Ali pod vplivom Venetov = Vindov = Wendov Voše = Jelše: Jelšane, Vošče, Vaše, Vrbnje, ...Ali >>

Moče = Mače = Meče = Meše > Mešišnik Tisti, ki se nahaja na Močah, Močidlu, ...

Dobrčo

Plaz : Močilnik : Melo (Meu) : Melišče : Mešiše
Plazišče : Melišče : Močišče : **Mešiše**

Močilo, Močila (kraj) : kraj pod koriti (risi)

Kal = Močilo, Močila

Mače = Močila = Kal = Mešiše = Ris, Ric, Ritz,

.... Korito = ... Graben (Ledinsko ime

Korita (kraj, ledinsko ime)

Metschisch,

Matschiedl > Močidlo (staro ime) > Močilo

Na Kupljenku je opaziti mnoge plazovite predele, kjer je voda »iztisnila« razmočen teren:

Izrivi, podori, plazovi, ...

V Podgorju (Slatni) rečejo takim udorom (izrivom) »jerovca«

Na večjih podorih so nastala tudi »Gradišča«: Dražgoše, Rudno, Selca, ..., Oz. so nastali podori pod »Gradišči«: Kupljenik (Mešiše, Krasca, Kluče,...). Pogosto nastanejo podori v bregovih (Brezje, Bregje, Brje, ...). Močila (Kali) so tudi močvirja (v ravninah), blata, morasti, ..., npr. Blata pod Rupo na Selu (pri Bledu), Blata pod Poljčami, ...

Tako je Mečič kmet na polici, ki je nastala z odronom plazu s Kozjega hrbta, ki loči doline Poden in Ljubeljsko dolino in poteka torej od vrha doline do same doline. Tako je izdolbljeni del na zgornji strani pobočja, nanošeni pa že v sami dolini.

Podoben je tudi teren na Kopljeniku. Nekoliko drugačna pa je situacija v Matschiedlu, kjer je Močilo v dolini, torej kjer bi lahko uporabili ime Kal in ustrezno definicijo imena.

Zanimivo bi bilo pregledati terene po drugih alpskih državah!

»Belt« = **Bled = keltski Belt**

Planina, Raven, Ravan, Roven, Paša, Pastir, ovce, jarci, janci, ...

Selo, naselje, Selišče,

Mokrinje : Mokrišča : Močila (Močidlo)

Močidlo = Matschiedl (Tirolci)

Močilo = Močilo (Kranjci) (Trst, Srbija, hrvaška,

The estimate terrain elevation above seal level is 137 metres

Selo pri Bledu : Na Močileh

Močilo v Ziljski dolini, Nassfeld (Mokrine), Fladnitz (= Blatnica)

Hart AS Ločilo (Vočilo, → 4) Ü/V sl. Łočilo bzw. Vočilo < *Močilo ‚feuchter Ort, Sumpfwiese‘, dt. Hart † ‚Au-, Sumpfwald‘

Matajur (Polog, Močila,

http://www.geographic.org/geographic_names/name.php?uni=388872&fid=2295&c=croatia

Ime Passariano ustreza sloven. imenu Preserie (1300 še Presereano). Precei imen izhaia od naziva »poč«. goriško narečno »pc«. drugod na Slovenskem »beč«. ki pomeni plitvo naravno kotanjo z izvirkom ali močilo ipd. (Badjura).

Preserje = stisnjeno, tesno = tesen = Belt

Mezišče < Mešiše

Mošenac (potok v 11. stol.)

Mešenik (gora: Mešenikov zob, Dedec, Rigeč,.)

Meševc (kmetija v 14. stol. – Nomenj,)

(kmetija v Javorniškem rovtu)

(potok v Javorniškem rovtu, pritok Javor nika)

(kmetija v Podbrezju, ...)

(potok v Mošenacu, pritok Save Boh.)

Na Kupljeniku ima Mešiše (mezišče) (vsaj) 3 izvire:

- izvir s koritom v Stagnah,
- izvir s koritom nasproti Rožiča,
- izvir s koritom Za Krajam pod Cuckom.

Ti izviri so bili osnova posameznih delov vasi: Mešiša, Podgradišča in Stamar. Iz teh izvirov je tekel potok Peritnik, padal čez slap Peritnik.

Takega bi lahko v 11. stoletju videla s Sela sv. Hema, ki naj bi tod potovala (izročilo). Torej nobenega Kupljenika (vasi), nobenih kmetij, pač pa pot, ki je mimo slapa potekala navzgor pod mezišči, čez selsko? Planino, k današnjemu znamenju Na Kraju. »V svetem logu« pod Mešišem še ajda Mešišnik in Rožič, prvi skrbel za »Svetca Belina« drugi pa skrbel za potnike in jih spremljal po poteh čez Jelovico.

Torej nobenega gradišča. Civilizacija, ki ga je uporabljala je takrat že propadla.

Obstajala pa so mezišča, mešiša (ne močila). Temu kraju pa se je tedaj reklo »Mešiše«.

V 14. stol. so pa na to planino, ki je bila takrat »Radovljiška«, t.j. ortenburška, in ne »Blejska«, prišli trije kmetje.

Izročilo.

Kje boh naredu svet, je tud naredu Boh'n.

U raio ispuļu v'n svet dreuc s trem vrhov'm. poi pa ta prvič s svetmo dreucam udaru do zem'l. ibutnu v'n Trialau. t'm. ksei pa nardiva vukna. iba ratou iezer. Poi so t'm nared'l cerku sv. Troiice. knei b' bva za uvaao s Triglavam. Poi pa t'm začeva tečt zava reka (Sava), ksej rekvo Savica.

Poi pa drugič udaru s svet'm drevcam pa naredu 3 Babe. ta neiprei t'm ksonce (u Bohin) uzhaia. naredu Babo na Jevouc. na ta pravo. večerno stran: poi naredu Babo na ta sončno stran. na konc pa ta Velčo Babo t'm, ku Bohin sonce zahaja.v'n

Vsak Bab iba poi z dreuc'm naredu nen podnožie. Naredui potok s trem mešišam (mezišče). kse moi rekvo Perit'nca (Peračica. Peračca. ...) pa slab. kse moi rekvo Perit'nk (Peričnik, ...) kje poj spušuou vodo v Voh (Log, ...).

Poi pa boh še enkrat udaru z boži'm dreucam pa ušak Bab. med dvema risam dol. naredu na hribčko Krasco. spod pa peč izbod kerei poi mezeva voda, kse jej rekvo Kras'nca (glavni vir Perašce).

Sedaj pa pojdimo iskat ono, kar je bog naredil! In to kateri bog?

Mislimo na Belina, Bellenusa, ..., ki je imel svoji Stol na Belščici v Karavankah in je izhajal iz Levanta v obdobju pred 4 tisoč leti.

Ta je bil Bel (bel, sijajen (sijajoč) pameten (in ne moder = plav), ...

K temu so v poznejših časih prihajali druji (grški Zevs, rimski Jupiter,....), potem slovanski Perun in končno krščanski Bog Oče.

Takšna so imena med Veliko Babo in slapom Savico?

Savica slap je reke Savice, ki tod izvira.

Ta **Slap** bi moral imeti svojo peč .....

Pred tem bi morala biti rečica **Peritnica**, v katero je prihajal potok **Krasnica**, druga stranska studenca bi morala imeti **mezišče** iz katerega bi tekla **Meševc**, nad glavnim studencem **Krasnico** bi morala biti peč, nad pečjo pa gozdček **Krasica!!!**

Kakor govorijo ledinska imena in kakor so potekale vode od Save Bohinjke navzgor, se je moralo priti na področje današnjega Kupljenika z Loga navzgor. Ob slapu Peritniku se je nahajalo mostišče – dejanski vhod v to zavarovano področje. Takoj za mostiščem »Π« so se cepili vodotoki, a tudi pripadajoče poti »Ψ«.

Mačilo Mečilo Močilo Mazišče Mezišče
Mozišče (Molzišče??)

Mešišnik je lahko potok ali kmetija.

	Kupljenik	Log	Savica	Pod Dobrčo
Log	Log	Kruskilach		
Krasnica	??	Krasnica??	Savica	
Slap Peritnik	??	Peračica (Piračica)	slap Savica	
peč ob Peritniku	??			
potok Peritnica	Peračica	Pirašica		
potok Krasnica	Zasut???			
Mezišče glavnega izvira	Mešiše? Meševc??	Izvir ??		
studeneč Meševc	korito nasproti Rožiča			
studeneč Krasnica	Iztok iz korita v ponikovalnik?			
peč.....	Nima imena?			
gozdček Krasica!!!	Krasica			
Desni pritok	mezišče ??			
	korito pod Cuckom Pod Krajem			
	Studeneč Meševc?			
Levi pritok	mezišče??			
	Korito nad Primaščem Podkrej			
	Stagne II			

Takoj za mostiščem se prične ledina »Rovne«, nekdanje rudišče, z rovnicami prekopano in razrto zemljišče, ki ga omejuje pas mešanega gozda (jesen, hrast, bukev, ...). od zadaj ležiče doline.

Potem se pričinja sveto, ograjeno zemljišče, omejeno z imenom »Krej«. V tem se nahajajo: sveti »Log«, »Gradišče«, »Ris« in »Kres«.

- »Log«, ki zavzema:
  - ograjen sveti gozdiček »Gorička«, kjer rastejo sveta drevesa lipe pod katerimi se nahaja žrtvenik (mensa), soha čaščenege boga »Belina«,
  - votlina čaščenege boga »kovača« in
  - hiša njegovega brata »mešetarja«
- »Gradišče« - ograjen, utrjen prostor z nekaj hišami, in oborom za konje?
- »Ris« - z vetrovnikom, plavžem in povezovalnimi potmi za pešce; z oborom za konje?
- »Kres« - signalno točko, kresom, opazovališčem, preročiščem, svečenikom (**druidom**),
- Dolino, ki loči sveti kraj od posvetnih dejavnosti
- Rovnino, s planino, hišami rudarjev, pastirjev, tovornikov, oborom za konje,
- Čarni vrh, kjer pot zapušča sveti, čarni, čarobni svet, na zgornjem mostišču »П« in se potem na razpotju »Ψ« razcepi na namenske poti.

Omenjeno območje »V Kraju«, ki naj bi bilo »sveto« ima torej na spodnji in na zgornji strani pripojeno »Roven«, ki se začne (konča) z mostiščem – prehodom v nesveto zemljišče. Ker pa je področje nad 1000 m – torej na Babi, tako ali tako sveto, se tudi obravnava drugače.

Na zgornji strani svetega zemljišča se nahajajo »Tamare« (Obor za konje), iz katerega nato spušča dol »Vedrnik«. ⁴⁵).

Vidimo, da manjka na vzhodni strani vse tisto, kar je spadalo pod »Radovljiško planino« in to vse do korita pri Stagnah. Ravno tako manjka na zahodni strani vse, kar je zajemalo pot sv. Heme. Ravno tako manjka zemljišče pod Gradiščem in tudi sam Babji zob. Ostane samo zemljišče nad Babjim zobom vse do roba skalnega roba in to vse dol do Vedernika. Sama ledina »Roven« vsebuje še Tamare. Med Tamarami in Čarnim vrhom pa se nahaja mostišče »П«, pred tem pa stoji razcep poti, ki se nahajajo še takrat neuporabljenem področju.

Zemljišče od Čarnega vrha pa do korita pri Stagnah pa je tedaj nezasedeno.

Ledenska imena in izročilo se koncentrirajo med dvema točkama okoli današnje cerkve, med današnjo cerkvijo in današnjo planino Ricman oz. črto, ki povezuje ti dve točki.

Tako kot Bohinjska Baba je tudi Kupljenska povezani s zgodbami okoli kovača, ki kuje v votlini (Hefajstos) in njegovega brata, ki prodaja kovaške izdelke (Merkur). [Na Kupljeniku naj bi bilo nekdanje semišče, kjer naj bi Lahi kupovali železo. Na Kovačevcu naj bi nekoč podkovali konje tovornikov.]⁶ Dokler je obstajala samo pot za pešce, ki naj bi torej tedaj prihajala mimo luknje po risu navzgor k Ricmanu (planina).

⁴ Na poti iz Santroma na Dunaj naj bi bila luknja, v kateri naj bi kovač koval železo, njegov brat pa naj bi ga prodajal.

Na poti, ki je vodila z »Loga« (kjer naj bi bilo sejmišče), mimo Gradišča, čez Ris (Ric) k Dunaju (Ricmanu), naj bi bila luknja, kjer bi kovač koval izdeke, ki bi jih njegov brat prodajal spodaj pri svetišču.

⁵ »Vedrnik« = Vetrnik, t.j. žleb po katerem piha veter. To je sinonim za halštatski »Dünaj« ali ne popolnoma za latensko »Kuhno«. Ali je to slovenski izraz za dunaj?

⁶ Podkve pridejo šele po 10. stol., do takrat so Rimplani uporabljali »sandale«

Ko pa so naredili tovorniško pot, je pa ta vodila skozi Kovačevce navzgor na Prihod. Na Prihod je pa prihajala tudi tovorniška pot z spodnjega mostišča, mimo korita na Stagnah, »Čez Krej« in Kovačevce navzgor.

Ne smemo pozabiti, da je bil Ricman veliko večji, kot pa je danes. Ledina Skledarjevec se je spuščala čez rovte na Prihodu, saj je bil najvišji (Oblakov) rovt že na področju Skledarjevca. Prvotno je bil Skledarjevec očitno samo manjši hrib v večji ledini Ricman.

V starih časih je morala prehajati pot skozi mostišče, to je pa bilo na meji med nebom in zemljo, tam do kamor je segal pogled z doline navzgor, oz. kjer se je pričenovalo nebo (horizont). Na tem mostišču se je prihajalo na visoki svet okoli 1000m visoko.

Kako je bil včasih horizont pomemben vidimo predvsem na takratnih potekih meja (kastrske, občinske, itd..

Katerstrska meja.

Leta 1630. je loški oskrbnik obšel v spremstvu deželnega zastopnika vse meje loškega gospostva. (Ni pa pozval svojih mejašev z drugih sosednjih zastopstvih). Loški oskrbnik je te meje vnesel v loški urbar. Od takrat si je loško gospostvo lastilo vse zemljišče do razvodnic, te so se pa seveda nahajale na najvišjih vrhovih (tam do koder se je videlo vrhove gora, ne pa rob gorav viden iz doline navzgor). Te meje so bile sporne potem pri postavitvi franciscejskega katastra. Takrat so radovljiške občine zgubile veliko ozemlja, ki ga je pridobila Loka.⁷

Z Raven (Roven) pa je s spodnjega mostišča peljala pot čez Savico (Savo Bohinjko), čez Jarše mimo poznejšega Koritna⁸, čez Savo dolinko navzgor »Na Staro Lipanco« - »Ψ« (Lipje, Vrh Smokča (Zelenica), Vrh Luž (~Ljubelj).

⁷ Danes se je dogodilo zopet nekaj podobnega. Ko so se razgledovali stari gradiščani z Vodiške planine navzdol, so lahko gledali v piskre takratnih gradiščanov na Radovljiškem gradišču. Takrat so bili to gradiščani iz »svetolucijske naselbine«, danes so to »Bohinjci«. »Radovličani« pa danes gledajo naravnost v nebo, kjer je zemljišče »Bohincev«.

⁸ Ali je ime Koritno nastalo ravno zaradi korita na omenjeni poti. Tedaj še ni bilo ne korita, ne Koritna, pač pa studenec, ki so ga pozneje uporabili za poznejšo naselitev Koritna.

V izročilu je ostala še stara pot, ki je vodila tik nad vrhom slapa »Peritnika«⁹ navzdol v dolino. To so v času belskega župnika Mraka postavili višje zgoraj, njen vzpon nekoliko oblačili in jo nato speljali naprej mimo »Hrominčovega znamenja«. Tako je to mostje dobilo še krščanski značaj.

Tako je ozemlje, ki je nekoč imelo svet značaj, ki je bilo spodaj omejeno z mostiščem (v katerega je peljala pot s Koroške), imelo svoje meje ob dveh vhodih na vzhodu in zahodu, ki ga označuje dvoje studencev, zgornjo mejo pa tvori horizont na Babi, viden iz doline. To je polnočni del zemljišča. Na tega se priključuje tisti del, ki ni viden z doline, ki pa ima tudi svoje vrhove in tudi svoje »zgornje mostje«

Kdaj se je pojavila potreba po poti iz Kupljenika na Zazer oz. na Mlino, je težko zaznati. Da je iztok Jezernice privlačil potnike že v bronasti dobi, pričajo sodobna najdišča. Ravno tako priča o tem tudi pot, ki je peljala k odcepu na Jaršah.

V 16. stol. postanejo življenske razmere kritične. Že v 14. stol. se pričnejo klimatske spremembe, povprečne temperature se pričnejo zniževati. Donosnost zemljišč se prične zmanjševati. Če so dosedaj ljudje potrebovali zemljo predvsem zato, da so lahko preživeli povečano prebivalstvo in se je povečevalo število naselij (nastajale so nove vasi oz. zametki novih vasi), so morali sedaj povečevati število hiš v posameznih naseljih. Posamezna naselja so se začela povečevati in izkoriščati zemljišča za večje potrebe prebivalcev.

Da so lahko povečevali število njiv so morali začeti zavzemati površine prejšnjih travnikov. Poti v polja so postajale vedno daljše, delež transporta se je povečeval. Če se je prej lahko večino stvari znosilo, se je sedaj začelo to voziti.

⁹ Prvotno naj bi se slapu reklo Peritnik, danes so ga pa začeli plezalci po ledenih slapovih imenovati »Solza«. Tako izginjajo starodavna imena, ki so imela svoje funkcionalno ime. Najprej so Slovani preimenovali Peritnik v nerazpoznavni »Peraško« (po potoku), sedaj pa mu nadeli fantazijsko ime »Solza«.

DEŽELA (LAND, TERRA) (sumitas campi)**ΠΨΥ ΧΛΥΤ**

Dežela je ločena od ostalega dela Gorenjske s Savo in Karavankami. Vhod v Deželo se nahaja v Mostju (Π, pons, pontis- na zahodnem delu v Visokem Mostju = Moste in v vzhodnem delu v Mošnjah (kjer stoji Mansio - postaja).

Vzhodna meja poteka od Save navzgor po potoku Dobruši (oz. po Mošenskem grabnu) do vrha Dobrave in nato po Preseki (Preski) na Dobrčo.

Zahodna meja se vzpostavi šele v srednjem veku po potoku Sredniku navzgor in do Žirovniškega malega Stola, Sava ima takrat pa vse do prejšnjega veka naziv Koroška Sava.

Že v bronasti dobi se pojavijo s Podravja navzgor rudarji na Belščici, očitno samo začasni iskanci rud, ki zapustijo za seboj grobove, o katerih danes ni več nobenih sledov.¹⁰

»Zgornje Mostje« varuje v halštatu naselitev »Na Lipju« (pet ravnin in goričko zahodno od Vaseršlusa), ki se očitno že v halštatu preseli navzdol na nart, kjer se potem pojavi rimskodobna naselbina »Na Tvakah«, ki jo po porušivi nadomesti bližnja Žirovnica. Halštatsko goričko pa nadomesti najprej rimskodobni tempelj?, pozneje pa cerkev sv. Martina v Mostah.

V rimskih časih pa se meja takratne province Panonije pomakne do potoka (stare) Ukove. Gradišče nad Potoki sedaj več ne varuje Dežele In začne propadati.

Halštatsko naselje »Koroška Bela« (Bela je tako kot Sava na tem področju »Koroška« vse tja gor do Žirovniškega Stola). Ob Koroški Savi takrat še ni nobenega naselja. (Obstajajo pa »rimske« poti ob Savi navzgor prek Korena in v področje današnjega Trbiža. Ob Savi navzgor pa obstoja že križišče poti (X) iz halštatskega Rožeka na Koroškem, prek prelaza Mlinca - X (Dovje) - Zgornja Radovna (Y) Gradišče - Bled

: Pokljuka.

»(Spodje) Mostje« = Mošnje varuje v rimskih časih »vila rustika". Tedaj se poti usmerijo iz Blejskega kota in Dežele v smeri proti Emoni. Prejšnja usmeritev poti (in tudi prometa in blagovne menjave, verskih, civilizacijskih in kulturnih vezi) dobi konkurenco v Emoni. Prejšnji vplivi Primorja (povezave z Levantom, Jadranom in Padsko nižino) se pomešajo z vplivi s Posavja in Dolenjske.

Iskanje rude in železarjenje na Jelovici je bilo povezano z naselji v Posočju, Baški dolini in Šentviški planoti.

Bronastodobnim naseljem (na Belščici in na Njivicah) in potem, ki so vodile prek prehodov v Karavankah, se pridružijo naselja na pobočju Peči. Vsa naselja in poti pa nadzoruje (straža, pošta) gradišče na Vodica na Jelovici - slika [Vodice1-6].

Časi niso več varni. Vsa naselja so zavarovana, razen obeh Ravnin - Rovenc – Ravenc, na Lipju in pod sankoškim domom na Straži v Sv. Petru, ki stražita to naselitev.

V tem času se naselitev spusti najprej na vznožje v Lipniško dolino (od Kamne gorice, Vreč in do Brezovice in tamkajšnje Kamne Gorice), nato čez Savo na Selo, pozneje (-5. st.) na Batranco in nato v rimski dobi v Mošnje (Mostje).

Ljudje iz Sv. Lucije, ki so hodili nabirat rudo najprej na Jelovico, nato pa čez poletje hodili rudarit, oglarit in železarit, se pozneje naselijo v dolini in te dejavnosti opravljajo v dolini. V -5. st. prenesejo v novo naselje na Batranci še trgovino in nekoliko pozneje kovanje.¹¹

Konkurenca pa ne čaka. Koroški železarji ponujajo svoje bikonične kladice in z njimi prodirajo vse do novo osnovane Akvileje. Spretni keltski kovači izdelujejo iz keltskih kladic kovanice izdelke najvišje kakovosti in jih ponujajo kot noriško jeklo.

¹⁰ Zato bomo začeli celotno predstavitev s grškimi črkami, ki imajo svojo osnovo v bronasti dobi, saj se prične red = ureditev s pojmovanji iz te dobe. Tipične (vidne) značilne točke so že obstajale (čeprav so bile poti nedodelane – tule).

¹¹ Za seboj pa pustijo še danes tako imenovane ledine: Komuraušce (dvojno zidovje, kanal), Selo, Rajsa (kača, modras), Resje (Rajsje = zemljišče kjer poteka potok Rajs, Batranco (tolči, barantati, Rupa (izvor potoka Rajsa), ...

Naselbina na Batranci premine s prihodom Rimljanov, prebivalci pa se preselijo k Mostju (Mošnjam). Iz Mošenj se prične nato ustanavljati v Deželi nova naselja po sredini doline vse od Radovljice do Vrbe in do naselbine na Tlakah oz. do Zgornjih Mostij – Most.

Od tretjega stoletja pnš. naprej, predvsem od konca drugega stoletja, pa silijo Kelti prek prelazov na Karavankah po poteh k morju. Trgujejo na daljše razdalje z jeklom, na krajše pa tudi s soljo, čeprav je morska sol do Drave bolj favorizirana.

Nad blejskim jezerom postavijo na Peči (Fels), nad današnjo cerkvijo sv. Martina, svoje gradišče, ki konkurira halštatskemu gradišču na »Gradiški Straži«. To gradišče skrbi za varnost poti na severni strani Blejskega jezera. Samo jezero in otok ter poti po južni strani jezera pa nadzorujejo svečeniki na Straži. Varnost poti na severni strani Blejskega jezera je povezana s potmi prek Pokljuke, varnosti poti na južni strani jezera pa s potmi prek Jelovice. Savica postaja mejna črta med obema vplivnima področjema. Ker jo smatrajo za neplovno, je tudi ne uporabljajo kot transportno pot. Zaradi ozkega, strmega obrežja, predvsem v predelu Soteske, ostane nezanimiva.

Če so favorizirani prehodi (n.pr. Via Mala) prek Alp pritegnili blagovno menjavo (kositer) iz Jadrana prek Padske nižine v Porenje, se je promet v smeri Baltika odvijal predvsem skozi Ljubljanska vrata. Vendar so glavne poti iz Levanta potekale čez Črno morje ter prek rek, ki se vanj stekajo (jantarne poti). Sol pa je bila povsod uporabljena za promet na kratke in srednje razdalje.

Kaj se je dogajalo z halštatsko naselitvijo na Homu, se bomo pa ogledali pozneje. Kdo ima »Na Oku« (Aku), Na očeh, in kaj počne, in kako živi?

»U pravo smer«

Boh je uzeu u rajo božji dreuc, se ubrnu prot uzhajajočmo sonco, povožu na »ta nepravo roko« sončno Rebr, paj t'm ratavo pet mešiš.

Poj pa boh povožu gor na Reb'r svojo roko na pet prstov, paj t'm ratavo pet vasi: Ta nejprej so t'm pod uzhajajočmo soncam ratale Raunce, poj Raune, poj Skavalica, poj Seuca, na konc pa ta zgorne Rau'nce.

No, na konc jpa boh prenesu s svoje roke še žiulensko pot, kje povezvava med sabo use te vasi.

Na Lipanci je stala stara bajta, obrnjena z vratmi proti vzhodu. Vrata so bila obešena na zunanji strani na »pante« in so se odpirala »na desno roko«. Kočo je uporabljal ovčji pastir in je bila pozimi zaprta. Ko sva s prijateljem neke zime šla na Lipanco smučat, sva jo našlo zasuto s snegom tako visoko, da sva jo komaj našla. S smučmi sva se prekopala skozi lino nad vratmi in se splazila vanjo.

Koča torej ni bila narejena za neumne smučarje, temveč za pastirja, po starih, dolgo let znanih običajih in prilagojena pastirskemu življenju in delovanju.

Pastir je z levo roko prijel »rogovilo«, ki je zapirala »oboj«, prijel vrata in »na pravo« (naravnost) stopil k ognjišču. Takrat je bila to prava smer, t.j. naravnost k ognjišču.

Ko so začeli v -8. stol. postavljati hiše na »Pečeh« na gradiščih »na Rebru«, je imelo gradišče svoj vhod na zahodni strani, hiše v gradišču pa svoje vhode prav tako.

Hiše so bile v -8. stol. enoprostorske, brunarice na kamnitih podstavkih, z vrati z lesenim zaphom, obrnjenimi v prostor, z ognjiščem v sredi tega prostora, s tlami iz sphane ilovice. Iz ognjišča pa je uhajal dim naravnost pod ostrešje, od tam pa z vetrom na prosto. Tla so bila poravnana z ilovico (ilom) pokrita s smrečjem in slamo.

Ob poldnevu, ko je bilo sonce najvišje nad obzorjem, je gospodar (oče) daroval hrano bogovom, člani družine pa so žebrali molitev svojim »ta starim« tam zgoraj, kamor je tudi odhajal dim z ognjišča. Skozi vrata je prihajal svež zrak. Tudi to je bila prava smer.

Ko so v 14. stol. postavili Krištanovo hišo v Slatni (Svatni – svetem področju v Podgorju pod Dobrčo), kjer je bila tod takrat prva hiša in bila tudi enoprostorska brunarica s kamnitim »coklom«, z zadnjo kamnito steno (take, kot so bile že pred dvema tisočletjema v Sv. Luciji). Tudi ta je imela tla iz sphane ilovice. Za vrati z lesenim zapahom je ob zadnji kamniti steni stalo ognjišče in kup lončenih piskrov, dim pa je uhajal skozi ostrešje. Iz tal gor se je videlo ostrešje in očrnelo tramovje.

V hiši je bila postavljena miza (mensa) ob njej pa na vseh straneh klopi. Gospodar je sedel na klopi, obrnjen s hrptom k vzhajajočem soncu, za njim je bilo majhno okno zastrto s svinjskim mehurjem. Na njegovo **pravo smer** v »bohkovem kotu« ob zadnji kamniti steni je bil bogec na križu (s katerega je le-ta škilil k starodavnemu Triglavu). Gospodar je bil obrnjen k vratom, obrnjenimi k Sv. Petru.

Ob poldnevu se je zbrala družina k kosilu. Gospodar je molil očenaš, (zagledan v Sv. Petra in mislil na to, kako se bosta srečala pred nebeškimi durmi, ko bo za to »pršu cajt«). Družina je žebrala in se križala (ter mislila na to, kaj jo bo še vse doletelo).

Po dveh stoletjih je prišel čas, da so to bajto malo popraviti, zamenjati streho, itd. nekoliko posodobiti in povečati, saj so potrebe tudi narasle.

Pri Cesarjevi Neži v Zagoricah na Bledu so imeli zidano hišo zgrajeno po prvi svetovni vojni. Ko sem bil majhen mulec, me je posadila v kuhinji za mizo, sama se je pa vsedla na severovzhodno stran. Njen oče »rodar« pa je imel svoj sedež obrnjen tako, da je gledal proti Golici. Na južni strani kuhinje, nad Cesarjevo glavo, je bil »bohkov kot«. Neža je imela v »bohkovem kotu« svoje »črne bukve«, mašno knjižico in »Črno Marijo«. Na Cesarjev sedež se je smel usesti samo Cesar. Torej je tudi to bila prava smer.

BOHINJ - ČOP

VTS_03_1 –brod-070113.VOB

Najpreje kot prvo, obredno. Najprej je bil Mečižov mlinč, Mečeževa hiša je imela prvotno topilnico na veter tle na Dunaj pa na Rudenc pa na un stran. Tedaj so pa verjetno tle Čehi postavili plavž. [14'] na podpih spodaj – okoli l. 1200. ....kos oglja geolog Buser

To oglje naj bi bilo staro okoli 1000 let.

V muzejih morajo biti tudi konci stare žindre, ki so bili v tej zgradbi.[16'] To zgradbo so pa naredili takrat, ko je bila vetrna peč. Te kose žindre so namreč zalivali postopoma z žlindro z majhnega plavža. Ta plavž je imel podpih na veter in da so pomožno uporabljali tudi mehove, ki so jih gnale mule (prek gepelna.) [17']

Bilo je tudi veliko ostankov ročno gnanih žrmelj. Oče je pravil, da so bile v njegovih časih, ko je bil on še majhen, da je mlin takrat še dvoje takih žrmelj in da se je tam mlelo ročno.¹²

Ta hrib potiska dol in je stisnil kanal v katerem so bila mlinska kolesa. Plaz je stisnil steno kanala.

Veža je bila zelo velika, v njej je ognjišče v smeri proti kamri, prej so kuhali v ognjišču, pozneje pa pred pečjo. Peč se je kurila iz veže, pred pečjo je bila pa kamnita plošča, tako da se je na njej lahko kuhalo [24'].

Vsi moji strici in vse moje tete so bile sposobne mleti [25']

Ker niso mogli dobiti lesa, so dobili na Bistrici 3 trame in jih pripeljali sem. Andrej je pripeljal sem.

¹²

Pripoved o Čehih in Keltih. Nemci še vedno poznajo predvsem Boje = in rečejo Češki državi »Böhmen und Mähren«, zanje so to še vedno »Pemci« = Bohemci, za nas Slovence so pa isti prebivalci Čehi, Moravljani so pa že kooptirani, ljudje istega jezika, kar seveda ni res. Obeh resnicah je veliko neresnic in šlamparije.

Torej je srenja bila zmanjšana že pred Francozi ali pred Marijo Terezijo ??????)

(- ali je ta zgradba stala tod že pred Mečiži, se pa ne ve. Verjetno je to od takrat, ko so se pojavili Žnidarji???)

Je pa Andrej naredil načrte in predelal ta mlin. Ti načrti so pa v Arhivu Slovenije. [26']

Kdaj so ti dve stavbi predelali v mlina?

Meni so povedali, da je bila tukaj fužina Lokateljievih. Tudi plavž, tudi če so ga imeli prej Mečiži, so povečali.[27']. Plavž ni bil tako velik, Lokateljiji so ga povečali. Pozna se še to, kje je bil usip.

Meni so rekli, da je bila pej peč velika kot človek. Tle je bila pa večja.

Zapisov o časih čeških kraljev ni, a tudi če so bili, so jih uničili.

Naši so pravili, da je vse železje šlo k Mečižu na Savico. Oni so tudi vse komandirali, vse okoli dela, priprave. **Za Mečiži je pa moral priti nek preobrat. To je bilo pa takrat, ko so razpadli češki kralji.**

Takrat je prišlo do spremembe. [28']

Gornik mi je povedal, da so Mečiži v Briksnu napisani kot »Papuš« in da je pisar verjetno napisal »Maruš« in da se mu zdi, da je tudi nekje »Matuška«. (Matuš???)

»Matuška« pa ni ne slovensko in ne nemško ne češko!

Mečiževa lastnina se je potem delila. Delila se je na tri dele, kar se tudi pozna po parcelah.[29']

Tudi tukaj se vidi, da se je »Kovač« - Mečiž delil na dva dela – »Mečiža« in »Kovača«.

Za časa Francozov je bil tukaj lastnik Žnidar in se moralo deliti že preje. Žnidar je torej bil lastnik tretjega dela.

Tam, kjer je bila na Kamnih gostilna so se pisali Pavone pa Gašperini, pa rekli so mi, da smo si s temi žlahta.

Lokateliji so se pa morali kot fužinski gospodje preseliti od nekod. Morali so priti na Bitne skozi kakšno verbščino. Na Bitnah so bili trije bratje, eden od teh je bil pri Mitjažu. Oni so bili fužinski gospodje. Skrbeli so zato, da se je čim več železa predelalo in poj so ta želez vozil dol prot

Bitnam. Tle so naredili verjetno palice in te vozili tle skozi.[32']

Po odhodu čeških kraljev je začel v Bohinj segati Briksen in so Mečižni postali podložniki Briksna. [33'] nič več fužinskega gospoda.

Fužinski gospod je moral nekaj dajati Briksnu zaradi oglja in vodne sile.

Ko je stric Pavle prodal Prinčevo hišo na Bistrici, je nesel ves denar v farovž.[33']

.....Od sedaj naprej so plačane usa »štibrca«, ki jo moramo dajat za uporabe vode in zemljišč, ki tangirana na vodi. [34']

To sem pa povedal Miklavčiču, je pa rekel, da so to stare dajatve cerkvenemu gospodu.

....Pravilno ime ni Brod ampak **Kneža**. Brod je spadal pod cerkvenega kneza. Ta je imel pod koratelo vse kar se je ticalo vode, **pa vodnih prehodov in sploh vseh prehodov tudi čez prelaze.** [35']

Če ste imeli mlin na kraju, kjer je bila nekoč fužina, je pa to še toliko več.

Oče mi je potem povedal, da je takrat ded plačal štibrce za uporabo vode Kremence, Semence pa v Župenku, pa na Koku ter vode za zemljišča **»V Tocih«**, ki je pod vplivom vode. To je pa poplavljal **hudournik »Močnik«**. Tisto zemljišče, ki ga hudournik ni poplavljal, je pa bilo od Lokateljiev. To je pozneje postalo Matjaževo in mozneje ga je dobila moja mama. To so najboljše nive **»V Tocih«**. [36']

Na zahodni strani Močnika so pa lastniki Brojani in tam je **»Knezica«** Knezica je **pristava cerkvenega kneza**, Brojan je oproda cerkvenega kneza. (torej »cerkovnik«)

Ta fužina je pa »ošvohnela«. »Use je ošvohnelo, kje **konsk tat** okradu kone«

Bilo je pa to zato, ker je ta konsk tat bil s škofi na Briksnu in graščaki na Bledu in jih zakladal z denarjem in deklinam. [37']

Potem so mu pa napisali dovoljenje, da sme izrabiti vodno silo Bistrice pa les v gozdovih. In je potem tam postavil plavž l 1540. Takrat je pa nehal delati tale plavž, Vsaj ni več delal kot Mečižov, temveč pod nekimi gospodi, ki so bili nekej več.[38']

Fužina je morala biti še naprej. Plavž se je še uporabljalo, dokler je še šlo, potem se ga pa ni več obnovljalo. Pa da so morali dobivati železo, če so hoteli uporabljati valjarno in kovačnico in ju zakladati, tudi kovačnico na Savici..

Po izročilu pa je mečižova kovač'nca delala sulice za papeževo državo.[38']

Ta prostor, ki mu se je reklo »hiša«[40'], Ta prostor je bil dvignjen. Pod je bil dvignjen, če je prišla poplava. In na tej višini, ki je suha, je sedaj narejena zunanja ravnina, od te ravnine je pa dvignjeno kolikor je bilo prej....

Eden od prednikov (ne ve se pa ne ali je bil eden od Žnidarjev ali od Rožičev – ali je bil Čopov) je----

Zois (ne ve se pa kateri) je prinesel prvi žebelj v Bohinj.

VPS_03_2-brod-070113.VOB

No en tak žebelj je dal tudi našim. Potem so pa tle ob temle žebliju možval, si ga ogledoval, ...Če dela take žeblija dela mašina, si nič dobrega ne misli in nič ne more molt. Mašina ne more hvalit boga in da je to bolj hudičeva zadeva. [22'] nato so pa ta žebel tle prekel in ga zabil v »hudičevo steno«.

Ta žebelj je v muzeju.

Teta in tudi moj oče mi je povedal, da so imeli ta stari na tej steni (severni proti bregu) proti kamri, je bila tesana dila, ki je bila spodaj ojačena in da so bili tukaj zabiti žebliji. [40'] raznih velikosti in različnih razdalj. Kar je bilo Žnidarjev so še vedeli različna sporočila, da so po teh žeblijih še pripovedovali vso zgodovino. In žebliji so bili še čisto do konca, še nad pečjo so bili in še jaz se jih spomnim. Ko sem bil majhen, sem se na peči vzdignil in se prijel za tiste žeblije, pa je ata rekel, to pa pusti, ne prjet, to pa ne smeš rofkat. To se lahko samo kaže, moraš pa vedet kaj moraš od vsakega žeblija povedat. Po moje je bila to zgodovina, ki se je začela s tistimi gomilami naprej. Ko je prišel buldožer, da bi mi tle razoral.

[59']

VTS_04_1-brod-070113 – VLC

Oče mi je povedal, ...

Mat je prezgodej umrla, od nje bi lahko več izročila dobil. Ali ni to šlo po moški strani? Ne, kovačenco morate gledati kot svetišče ognja. V času Rimljanov je imel to kakor žendar je Kovač

je (pred tem) faber, to je žendar. In pod cesarjem je bil vrhovni policaj čez vso cesarstvo in se je imenoval »magister magnus ferarium«.[1']

V vsaki kovačnici so se zmerej oglašali žandarji. Prej keltski varnostniki,

Mlin je pa vodno svetišče. Tam so pa navadno babe, ki zmerej reglalo. To je druga stopnja policije, tretja je pa cerkev.

Voda, ogenj in sv. Duh. [2']

Te zgodbe o žeblijih so šle tako daleč nazaj, kot je železna doba. Za tisti žbel tam v desnem kotu, ta žb'l je pa od Žalostne gore (to so vedeli).

Žebliji so potekali od desne proti levi strani, od vzhoda proti zahodu, torej tako kot venetska pisava, Žebiranje pa v kiticah petih po keltsko?.

In v tej smeri je Žalostna gora in Žal žena. (kaže proti vzhodu)

Zakaj je pa bila ta stena hudičeva stena? [4']

To je bohkov kot, to je pa hudičov kot!

Kaže na jugovzhodni kot in nasprotni pri tleh

Tam spodaj, tam kjer je bila peč.

.....

Streha na pet stebrov? [20']

Da je tam zgoraj je bruhnila ven, ko so zmaja preganal, kje voda bruhnila dol in tam zasula.

Kako je bil pa zasut kevder, s čem je bil zasut?

S takim materialom, kot je v fabrik v livarnah. Spodnji del je bil livarski nad tem je bila mivka, nato pa kakih 30 cm debelo drobi, lušin, od ovsa, od žit. ....Ponoči poplavit, kamenja pa nikjer? ....., [21']

Pogovor zunaj hiše:

Tukaj je bilo veliko mlinskih kamnov

_____

+Kdaj se pojavijo Žnidarji in kdaj se pojavijo Čopi

Procesije s Primorske so prihajale čez Vrh Bače na Močile, nato pa na Žlan in nato k Svetemu Janezu. To so bila sveta pota. Pot čez Suho torej ni bila sveta. Čez Globoko so nosili mrličje.

Dobravce, 141009

[DEŽELA JSD-SLIKE\map-Dobravce-Caa.jpg](#)

Pregled postavitve peči:

V prostoru, ki ga ograjata obe dve vrsti drevja, ki objemata prostor v katerem je bila nekoč vetna peč.

X = 46-22-36.69, Y = 14-07-21.44; H = 508 m;
> > Gradišče nad Potoki ter

X = 46-22-42.74, Y = 14-07-24.87 ; H = 513 m
> Jelen Kamen: X = 46-26- 22.50, Y = 14-04-37.21 H = ~1072 m (1096m)

Pozicija peči je označena z rdečo puščico.

V Bohinju je bila na Savici (Brodu) je bila včasih Mečiževa vetna peč, ki je imela vhodni kanal obraščen z drevjem.

141011

Belt, Beltrane, lintvern, luna,

Beltane 3] is the Gaelic May Day festival. Most commonly it is held on 30 April, but sometimes on 1 May, or about halfway between the spring equinox and the

FNL-Veranstaltung: Walpurgisnacht Beltane

Beltane wird gekennzeichnet durch die Wiederkehr der Vitalität, der Lebensfreude, der Fruchtbarkeit und Leidenschaft und der Schönheit der Natur.

Ein Fest der Frauen wo rund ums Betane Feuer Geschichten erzählt werden, altes Wissen wieder auflebt und wir die vom Winter noch übrigen Kräuterbüschel, Adventkränze und Sträuße verräuchern - mit der Bitte unsere Wünsche noch oben zu tragen.

Termin:

Mittwoch, 30. April 2014

Beltane oder auch Beltaine (es gibt aber noch viele andere Wörter für dieses Fest) ist ein ganz besonderes Fest im keltischen Jahreskreis. Beltane wird in der Nacht zum und am 1. Mai gefeiert.

Charakteristisch ist Beltane ein Fest des Frühlings und der Fruchtbarkeit. Eingeordnet wird das Fest als Feuerfest im keltischen Jahreskreis. Nach einem langen Winter kommt nun wieder die Sonne zum Vorschein, die Blumen fangen an zu blühen und die Insekten schwirren nur so umher. Es ist die Zeit des Erwachens. Beltane symbolisiert demnach den Übergang vom schlafenden Winter zum Erwachen der Erde. An Beltane und an Samhain (vielen auch bekannt als Halloween, Walpurgisnacht) ist die Schicht zwischen der Hier- und Anderswelt besonders durchlässig.-

Auch heute noch wird der 1. Mai gefeiert. Es werden Maikönig und Maikönigin gewählt, es werden Maibäume aufgestellt und wunderschön geschmückt. Trachtengruppen werfen sich in Schale, tanzen und singen um den Maibaum und verweben die wunderschönen hängenden Bänder zusammen.

-----
4 Seele Kärntens: aus dem Zusammenwirken von Berg-, Wasser- und Menschenkräften entsteht ein belebendes ... Mai, Beltane) 22:00 Spika im Sternbild Jungfrau AZ= 148° 20 ' Höhe= 26° 50' 3e-lindwurm-bedroht-v-herkules.

Die Karantaner unterworfen sich hierauf den Bayern und gaben Geiseln ihrer versprochenen Treue, unter welchen Karast, der Sohn des Boruths, und Katamar ein Neffe eben diesen Fürsten waren, welche die Kristlichen Religion annahmen....

Borutov sin Karast in njegov nečak Kajtimir (Ka

Historisch:

Schon bei den alten Griechen gab es einen Tag der Totengeister. Die altgriechischen Anthesterien waren ein Seelenfest, in dessen Verlauf die Abgeschiedenen die Welt der Lebenden besuchten. Die Ahnenseelen wurden vor dem Wintereinbruch gewärmt und besänftigt, indem man nächtliche Feuer entzündete.

Der Monat November verschlingt beziehungsweise tötet nach alter Auffassung die Sonne. Vergegenwärtigt man sich die Symbole der Drachen, Lindwürmer und Schlangen, und bedenkt man, daß das Samhain-Stemzeichen Skorpion etwa bis zum Erscheinen der Jesuiten im 16. Jahrhundert noch eine Schlange war, wird die Verbindung zum Sonnentöter Schlange deutlich. Auch im jüdischen Stamm Dan wurde dieses Sternbild als gekrönte Schlange dargestellt, aber so weit braucht man gar nicht zu gehen, allein die Midgardschlange galt als Weltwinterzeichen.

Brauchtum:

Man glaubte, daß in dieser Nacht die Wände und Schleier, welche die materielle Welt von der "Anderswelt" trennen sind, am dünnsten und durchlässigsten sind (besonders im Nebel). Die Bewohner der Anderswelt und des Totenreichs kommen, so glaubte man, manchmal herüber, um umherzustreifen und Menschen, die sie für würdig befanden, mit in ihre Welt zu nehmen.

Die Menschen hatten Angst, höhlten Futterrüben aus und schnitzten erschreckende Gesichter hinein (höchstes druidisches Symbol für Schutz). Dann wurde die Rübe mit einer Kerze darin zum Schutz des Hauses ans Fenster oder in den Garten gestellt, um die bösen Wesen abzuschrecken. Man stellte als Schutz für jedes Kind im Haushalt einen solchen Rübenkopf auf. Ursprünglich stand der Rübenkopf in Irland auch symbolisch für den "Edlen Kopf" von ran dem Gesegneten. In Deutschland hat sich der Brauch der ausgehöhlten und beleuchteten Rüben in Form leuchtender Laternen und Lampions am St. Martinstag erhalten. Die von Halloween bekannten ausgehöhlten Kürbislaternen, welche heute meist statt der Rüben Verwendung finden, sind ein neuzeitlicher Brauch. Alle 27 Arten der Gattung Kürbis sind nämlich neuweltliche Pflanzen, d.h. sie stammen alle aus Amerika und waren somit vor dem 16. Jahrhundert in Europa nicht bekannt.

Kelten:

Beltane war für die Kelten das Fest des Lichtgottes Belenos¹³. Es wurde mit riesigen Lagerfeuern gefeiert, um das Wiedererstarken der Sonne nach dem Winter zu begrüßen. Diese großen Feuer sollten mit ihrer Wärme den unterirdisch schlafenden Erdrachen aufwecken, der mit seiner Kraft die Fruchtbarkeit der Äcker und des Viehs sichert.

Die alten Kelten zelebrierten ihr Feuer- oder Blumenfest auf verschiedene Art und Weise. Einige trieben Tierherden durch zwei große Feuer hindurch. Damit wurde die reinigende Kraft des Feuers symbolisch dargestellt, welche die Tierherden vor Krankheiten schützte. Im Beltane-Ritual feierten die Kelten außerdem die Vereinigung der Göttin Cerydwen mit dem gehörnten Gott Cerunnos. Ihre Vereinigung brachte neues Leben auf die Erde.

<http://www.die-dunkle-dimension.de/p-mafe.htm>

141016

Beld Feld Fels Veldes Bled

Polanc – Gorjanc

Albi obinentiges Ueldes,

campi mitas obinentiges felde

Na severni strani jezera sta naselji Bled (Grad) in Rečica.

Prihod Keltov

Kelti so v 4. stol. Naselili na Koroškem in se poskušili naseliti tudi na našem ozemlju.

Kelti so imeli v Ogleju trgovsko postojanko in od tam razpečavali svoje izdelke. Varno so morali priti s Koroške v Oglej in so si morali to varnost tudi zagotoviti.

V to zavarovanje poti pa spada tudi Bled. Tam je že v halštatu stalo Gradišče nad današnjo cerkvijo sv. Martina. Tukaj je bilo vojaško središče blejskega kota in Dežele (nasproti duhovniškega središa na Gradiški Straži), potem so Kelti so s vplivom svoje kulture in civilizacije prevzeli vodilno družbeno vlogo v celotnem okolišu. Zelo verjetno je, da so imeli pod Gradiščem tudi svoje sodišče (tako kot je to bilo v srednjem veku).

¹³Bled bi se moral imenovati grško **Belenum** – Belinovo mesto.

Kelti so z naprednimi gospodarskimi ukrepi in tehnologijo (plug, kolo?, ...) dvignili gospodarsko produktivnost, ter povečali poseljenost področja.

Na Dobravcah so si uredili železarno s železarsko pečjo, postavljeno v veterni kanal (Dunaj). V bližini so imeli kovačnico s kovaškimi pečmi, namenjenimi za kovanje bikoničnih kladic (volčev)– latenskih trgovskih polizdelkov, ki so jih nato lahko ponujali na primorskih trgih.

Kelti so v Hüttenbergu izpopolnili pridobivanje železa in uvedli kovanje bikoničnih kladic, t.j. polizdelkov železarstva. Do sedaj so surove izdelke – volkove, oddajali ali kot datavte »gosposki«, ali pa so jih zamenjavali za druge potreščine.

Sedaj pa se pojavi peč + kovanje v eni lokaciji. Peč je postavljena v gozdnem kanalu (Dunaju), poleg hribčka, ki omogoča obračanje smeri vetra s pomočjo podtlaka na vrhu hribčka, pa omogoča tudi uporabo nožno gnanih mehov. Kovačnica ima kovaško ognjišče za ponovno segrevanje volkov ter prostor za večročno kovanje s težkimi kladivi v skupni koči (Hütte) = fužina.

Kovačnica izdeluje predvsem polizdelke – bikonične kladice (tri take kladice so bile najdene na leškem Kležniku in so imele maso vsaka okoli 8 kg.

Pot Štalenska gora - Zelenica - Bled - Bohinj

Kelti so uporabljali za svojo trgovino predvsem že poti, ki so jih uporabljali pred njimi že Kani.

S Severa napravijo konec keltski civilizaciji Germani, ki v letih 113 do 101 pr.n.št. preženejo Kelte s Češke in z Bavarske.

Noriško kraljestvo

Poseben položaj v rimskem imperiju je imelo Noriško kraljestvo (Kelti kljub visoki stopnji kulturne enotnosti, ki je povezovala vse dele keltskega sveta v celoto, niso ustvarili enotne države; obstajale so le manjše državne enote, okraji, ki so jim načelovali vodje s sodnikom, vojaškim guvernerjem ter z dveh nižjima vojaškima poveljniki; vsi ti so odgovarjali za svoje delo 300-članskemu senatu, ki je bil obenem tudi najvišje sodišče v državi). Sedež Noriškega kraljestva je bil na Magdalenski gori oz. Krnskem gradu (kasneje Virunum na Gosposvetškem polju), drugo najpomembnejše mesto v Noriku je bilo Celje, tudi Ptuj. S pojmom Noriško kraljestvo stopajo predzgodovinska ljudstva na slovenskih tleh v zgodovino. Da smo na pragu zgodovinske dobe, dokazuje državotvorno dejanje povezovanja, izpeljano po odločitvi in volji večine ljudi ter prva politična

ukrepanja tega kraljestva. Leta 115 pr.n.št. je Norik z Rimom sklenil sporazum o medsebojnem prijateljstvu, ki je varoval rimske trgovske interese in zagotavljal nemoteno dobavo noriškega železa za potrebe rimske vojske. Odnosi med Norikom in Rimom so bili ves čas obstoja rimskega cesarstva dobri, če že ne prijateljski.

Prva država Slovencev je država Keltov (in Slovanov)

Na območju bivšega Norika (meje skoraj sovpadajo) se je nato organizirala in delovala od 7. do 11. stoletja najpomembnejša nova politična tvorba na slovenskem ozemlju – Karantanija (leta 976 je nastala Velika Karantanija, ki je združevala skoraj celotno tedanje slovensko ozemlje). Tako Karantanija kot prej Notranji Norik sta imela svoje središče na Gosposvetškem polju, na Magdalenski gori oz. Krnskem gradu. S prihodom Avarov in Slovanov (gre za več skupin, ki so postopno prihajale, in ne množičen prihod, te skupine niso mogle izpodrinuti kulture Keltov in poseliti to območje) konec 6. stoletja se poselitvena podoba karantanskega ozemlja ne spremeni. Karantanci so govorili svoj domač, keltski, jezik, o čemer zgovorno priča obdobje pokristjanjevanja poganskih Karantancev (to je bilo uspešno šele takrat, ko so prišli irski, keltsko govoreči misijonarji). Da niso bili Karantanci Slovani, nam priča omemba, da je ob razdelitvi frankovske države leta 817 med sinove Ludvika Pobožnega dobil eden od sinov dežele, v katerih **prebivajo Karantanci in Slovani**. Zanimivo je tudi, zakaj bi Slovani, v kolikor bi prevladovali v Karantaniji, dali tej deželi tuje keltsko ime Karantanija (= gorata dežela). Karantanci so ohranjali običaje, ki so jih imeli v času Norika (ustoličevanje koroških vojvod na Gosposvetškem polju – prej keltsko voljenje rodovnih poglavarjev na letnih ljudskih zborovanjih; takšnega obreda ne najdemo ne v slovanskem ne v germanskem ne v romanskem svetu, opravljen je bil v slovenskem jeziku). Poleg obreda ustoličevanja poznamo v Karantaniji še stari keltski običaj pokopavanja mrtvih. Keltska je bila tudi rodbinska skupnost – velika družina, ki je bila povezana po skupnem dedu ali pradedu. Pri Karantancih je bilo zelo razširjeno pitje medicine (svoj začetek pri noriških Keltih) in čebelarstvo (svoj začetek pri starih Keltih

Halloween Orakel

Am keltischen Halloween traf sich die ganze Familien, die Knechte und die Mägde nach einem halben Jahr wieder gemeinsam in der Stube. Ein Orakel war damals eine Möglichkeit der Unterhaltung, um herauszu finden, was einen im nächsten halben Jahr erwartet. Damals besaß ein Orakel einen ernsthaften, religiösen Hintergrund. Hauptsächlich richteten sich die Fragen nach Ehe, Liebe, Treue, Untreue, Kindersegen und Tot. Sagte das Orakel Hochzeit voraus, musste damit bis Sommeranfang gewartet werden, da man früher glaubte, das der Frühling mir Fruchtbarkeit zu tun hat. Für die Durchführung eines Halloween-Orakels benötigten die Kelten Äpfel, Nüsse und Getreide.

*	Srednja vas	Brod	Bled	Moste
Baba (Vrtovin –Log)		Vrtovin – Kruskilach	Otok Gradišče	?
Gradišče	Na Sramlu	?	Na Pečeh	Na Pečeh
Luknja -Jama	?	Bitne- kovač+trgovec	Zijavka	?
Zmaj	?		Lintvern	?
Jajca-krogla+	Vrtovin –krogla	Krogla	?jajca?	?
Belin			Belin	Belin
			Belensis?	
Kvirin-Mark		Kvirin	???	????
Svarožič		?	Kupljenik	
Martin	Martin		Martin	Martin
Sv. Jur				

Prvi maj - uniči zimo – zmaja
Prvi november – prične zimo – Martin – ima zmaja?

Kvirin ima zmaja, je Belinov sin, ...

Mark ima zmaja, je Jupitrov sin, ...

Luknja prazna od marca do septembra – novembra

ΔP = podtlak

Primaščev hišni znak je 4 (t.j. »streha oprta na kladivo«). Poznejša fužinarska znamenja imajo mnogokrat za osnovo »4«, podaljšano v križ in na koncu še sidro.

V Bitnjah je v ladji je nagrobna plošča družine *Locatelli* z letnicami smrti treh bratov. *Locatelli* (Georg - 1682, Vincenz - 1706, Aleksander - 1722). Dunaj – Kuhna (vetrni kanal) na Dobravci je imel železarsko peč, ki je imela nadstrešek (aerodinamično krilo), ki ga je bilo mogoče obračati in nastavljati, tako da je dajalo primeren efekt, t.j., da je dajalo primeren podtlak na ustju peči – ješi ne glede na to, v katero smeri je pihal veter.

obravca, Dobrava

Keltski sveti kraj, kjer so rastle hrasti. Tod je zasedalo sodišče. Sodišče je zasedalo pod hrasti

Drunemetom je bil torej mesto za obrede, obraslo s hrasti, sveti gaj — in kraj za prijetno bivanje v globoki senci. Svet je bil potemtakem tudi galacijski parlament.

»modreci pod hrasti«.

Njegove ceste se delno stikajo v pravem kotu. Obstajali so podzemeljski kanali za odvajanje vode, ki so vodili skozi utrdbeni zid na prosto, nadalje pekarija z lepo zidanimi pečmi iz opeke in pravokotna tempeljska zgradba. Vendar so tudi tukaj stanovanja čisto majhna, prostori, kjer so hranili najnujnejše življenjske potreščine, ne kažejo nobenega sledu po kakršnem koli bivalnem udobju. Večidel so očitno bivali na prostem, na trikrat nasutem, mogočnem stopničastem zunanem okopu (ki je bil prav tako zložen iz lomljenega kamenja brez malte) in pod lepimi, starimi hrasti, ki so morda že takrat senčili ta oppidum. Da pa so bili v resnici tukaj prebivali Kelti, **dokazujejo žebliji**, ki so jih našli v razvalinah, pa stenske vdolbine, iz katerih so se te lobanje režale, in nad vrati izdolbeni trami za shranjevanje takšn

Prvi maj - uniči zimo – zmaja

Prvi november – prične zimo – Martin – ima zmaja?

Kvirin ima zmaja, je Belinov sin, ...

Mark ima zmaja, je Jupitrov sin, ...

Luknja prazna od marca do septembra – novembra.

ΔP = podtlak

Primaščev hišni znak je 4 (t.j. »streha oprta na kladivo«). Poznejša fužinarska znamenja imajo mnogokrat za osnovo »4«, podaljšano v križ in na koncu še sidro.

V Bitnjah je v ladji je nagrobna plošča družine *Locatelli* z letnicami smrti treh bratov. *Locatelli* (Georg - 1682, Vincenz - 1706, Aleksander - 1722).

Dunaj – Kuhna (vetrni kanal) na Dobravci je imel železarsko peč, ki je imela nadstrešek (aerodinamično krilo), ki ga je bilo mogoče obračati in nastavljeni, tako da je dajalo primeren efekt, t.j., da je dajalo primeren

podtlak na ustju peči – ješi ne glede na to, v katero smeri je pihal veter.

Dobravca, Dobrava

Keltski sveti kraj, kjer so rasli hrasti. Tod je zasedalo sodišče. Sodišče je zasedalo pod hrasti

Drunemetom je bil torej mesto za obrede, obraslo s hrasti, sveti gaj — in kraj za prijetno bivanje v globoki senci. Svet je bil potemtakem tudi galacijski parlament.

»modreci pod hrasti«,

Njegove ceste se delno stikajo v pravem kotu. Obstajali so podzemeljski kanali za odvajanje vode, ki so vodili skozi utrdbeni zid na prosto, nadalje pekarija z lepo zidanimi pečmi iz opeke in pravokotna tempeljska zgradba. Vendar so tudi tukaj stanovanja čisto majhna, prostori, kjer so hranili najnujnejše življenjske potrebščine, ne kažejo nobenega sledu po kakršnem koli bivalnem udobju. Večidel so očitno bivali na prostem, na trikrat nasutem, mogočnem stopničastem zunanem okopu (ki je bil prav tako zložen iz lomljenega kamnja brez malte) in pod lepimi, starimi hrasti, ki so morda že takrat senčili ta oppidum. Da pa so bili v resnici tukaj prebivali Kelti, dokazujejo žebliji, ki so jih našli v razvalinah, pa stenske vdolbine, iz katerih so se te lobanje režale, in nad vrati izdolbeni trami za shranjevanje takšnih trofejev.

V Galiji in Galaciji so častili predvsem hras, v Britaniji tiso, na Irskem erebiko. Drevesa so nosila nebeški firmament in so šamanskemu gojencu odpirala pot do bogov, to pa spet ne samo pri Keltih. V svetem gaju v Dodoni pri Epiru so šumeli prerukajoči hrasti boga Zeusa, germanski sever pa je obvladoval sveti jesen Yggdrasil.

Yggdrasil = Grache = zmaj

Sveti les

Drevesa so nosila nebo

...Mislili mladi plemiči Dumnoriksovega kova, nemara pa, kot namiguje Cezar, čeprav prezirljivo opisuje druide, celo duhovniki, »modreci pod hrasti«, čuvarji narodne dediščine»

Modrecom pod hrasti« so prepovedali opravljati obrede; to je nenavadno, kajti Rimljani navadno niso prepovedali tujih verstev,

Odgovor na to vprašanje je manj pustolovski, kot bi lahko domnevali. Del »modrevec pod hrasti« je pač sprejel »interpretatio romana«, poskus Rimljanov, da bi galske bogove spojili s svojimi lastnimi. Služili so kot duhovniki v uradnih svetiščih, opravljali pa v tej funkciji tudi del svojih tradicionalnih obredov, predvsem medicinsko prakso. Drugi del se je umaknil v oddaljene predele, v Vogeze, Pfalzer Wald, Porensko skrlnato gorovje, francoski Centralni masiv ali v Normandijo in tamkaj živel komaj kaj drugače kot pred začetkom Cezarjevih osvajalnih pohodov.

V Vogezih na zahodni strani Rena jih pa potem najdemo kot Nemetes

keltskega kolesa, simbola ponovnega rojstva, menijo torej, da se je veliki vladar, ki naj bi kot zadnji popolnoma reorganiziral rimsko cesarstvo, vsaj poigraval z mislijo, da bi privzel religijo »modrevec pod hrasti«. Kakor pa je znano, se je Konstantinu kasneje vendarle zdelo pametno, da je za svojega zaveznika naredil Jezusa namesto keltskega Luga in da je veliki

X razlagal kot grški »hi« (Ch), torej kot začetno črko Kristusovega imena. Z dodatkom znaka P (Rho, R) je bil ta preokret

X kristus križ križišče poti

prevzeli druidom njihovo vlogo.

Eni kot drugi so se izobraževali v šolah, podobnih tistim, ki so jih vodili galski »modreci pod hrasti«. V sedmih do dvanajstletnih tečajih so jim podali približno vse, kar so vedeli učitelji. Učna metoda je obstajala iz vprašanj in odgovorov.

Mojster je zapel prvi, učenci so v zboru odgovarjali, pisanih predlog ni bilo. Obravnavali so dobre in slabe koledarske dneve, pravila, po katerih je treba zložiti pesem, genealoška dejstva in seveda vse stare zgodbe, ki so bile že v obtoku in jih je občinstvo hotelo vedno znova poslušati, natančno v izročeni obliki. Celotno znanje, celotna »literatura« ljudstva je bila tako zbrana, ne v mrtvih arhivih, ampak v živih glavah.

Vsekakor je mogoče ugotoviti, da je bila otoškim prebivalcem bližja vzhodna predstava, da je treba novemu Bogu služiti v samoti, kot pa rimska zamisel strogo razčlenjene uradne cerkve s škofi, prezbiterji in množico nižjega klera.

Keltskim kmetom in bojevnikom je bilo nemara bolj pri srcu pobožne vaje opravljati tam, kjer so delovali tudi stari duhovniki: pod svetimi hrasti, ob izvirih, kjer je Lukan opravljal svoje rotive.

In prav na takih mestih so tudi postavljali kočje in kapele, tu so živeli skupaj, manj v bratovskih skupnostih kot v velikih duhovnih družinah. Kar so imeli, je pripadalo vsem. Opat, ki je bil praviloma laik, jih je zastopal pred zunanjim svetom.

Ženske, ki so sprva še spadale zraven, so bolj in bolj odrivali na rob teh komun, kolikor bolj so se uveljavljali ideali puščavniških svetnikov. Vendar popolnoma niso nikoli izginile iz njihovega vidnega kroga. Kako bi lahko drugače še zmeraj veljala pravila »chomarba«, sodelovanja?

Tako nista mogla doseči niti Paladij niti Patrick, da bi bila Irce odvrnila od njihovega posebnega načina nositi križ. Njihova keltska cerkev ni rodila nobenih herezij, vrednih tega imena. Bila je dobro katoliška, vendar se ni manifestirala v stolnicah ali bogato razčlenjenih hierarhijah, ampak skoraj izključno v večjih ali manjših meniških skupnostih. In sprejemali so jo brez boja.

Vedeževanje – prerokovati - perfetovati

Potem smo šli gor in ko smo prišli gor, nas je

najprej pogledal, on se je vsedel na nek kamen, tako, da je imel eno nogo čez drugo.

Če se nekdo vsede na tnalno ali skalo in da eno nogo čez drugo, se temu po bohinjsko reče, da »perfetvuje«. »A že spet prefetuje«, so rekli pri nas, ko je sedel ded na tnalci. (Perfetovati = prerokovati)

Ded se je pisal Arh in je bil župan in je vodil molitve v starocerkvenem jeziku, ko so peljali krave na planino pod Črno prst. Oče mi je pravil, da je bil star štiri leta, in tam, kjer je sedaj kočča, tej planini pravijo sedaj Zalisc. Ampak notri je beseda »žal«, zal je lahko čaroben. »Črna prst« ni črna prst, včasih se je imenovala »Velika črna gora«, to je Čarna gora. Tukaj imate polno »črnih gor«, to so »čarne gore«, zato, ker so čarobne. (Čarn = svet: Čarna gora = Sveta gora)

»Bohinjski Savi« se je reklo Savica, to pa je lahko Sav ica – iz ognja, iz globine ven in je tudi čarobna, zato pa teče v Čarno morje. Mi v Bohinju smo bili v čarobnem svetu (svetem svetu), vse je bilo čarobno, kar si si ogledal, kar si kaj vzel v roke. Mesece, ki jih sedaj imenujemo januar, prosinec, to ni od prositi, to je prosenc. »Prosen« je tisti, ki vidi skozi (prosen = prosojen. Za kakšnega, ki je bil »večni fant«, ki je bil pri tajnih organizacijah, otepovcih in slično, so rekli: »ta je pa tako kunšten, da gleda proseno«. Potem sem pa vprašal, kaj je to, so rekli: on ima toliko izkušenj, da če je ena punca še tok nabrčkana (oblečena), on vidi, kakšna je naga. Ti, ki so bili to, kar sedaj pravijo otepovci, zanje je polovico zabrisanega.

Skrb za izročilo: Napovedovanje dogodkov, Pitije

Žebli v deski – zgodovina bohinjcev

Žnidarji so bili zadnji, ki so poznali pomen žeblijev – »govoriti po žeblijev«. Zebrati?

Učež je zbral izbrane otroke.....

Kdo je nasledil izročilo pastirja (pastorja). Pastir je vedel za zdravilna zelišča, ali je tudi zdravil. Imel svoje zemlje (pastirjevec) na kakem pašniku, kjer je lahko pripravil hrano za svoje živali (kozle, ovne). Te so bile njegove živali. (vidi se, da so bile namenjene ploditvi drugih živali in da niso imele lastnih potomcev.)

Kdaj so pastirji postali samo preužitkarji in dobivali za pašo živali plačilo v denarju in hrani, kdaj tudi kot (stanovanje)? (Kupljenjski pastir je

bil nek ubožen Korošec, ki še govoriti ni znal. Imel pa je Zakrajem vseeno svoj Pastirjevec).¹⁴

Kaj je moral posredovati »jager«

Kaj gospodar kmetije – vse kar je spadalo k hiši kaj gospodinja: kurišče, duhove, vse v hiši kdo je skrbel za zgradbo: streha, klet, kašče, ...

Legat v Lescah je pa tisti, ki je imel žrebca, junca, mrkača, mrjasca, pa tudi sam ni bil od muh. (pri tem pa ni imel lastnih otrok???) ali je bil on naslednik Luga ??? Ali je to razlika med Deželo in Bohinjem, Kupljenikom ???

Kelti niso naredili ene države, samo kneževine. Bili so odlični kovači, tudi tkalci. Ali so od tod tkane hlače pastirja na Veliki planini, brez durc, ne jerhovce???

Mesto niso sezidali prvo halštatski prebivalci, Kelti so uporabili že obstoječe gradišče za svoje namene.

Svoje zmaje v Zijavki so dobili že v luknji, ki so jih poimenovali če halštatski prebivalci. Tudi goricko, na kateri so imeli svoje svetišče in se po njej razgledovali na Stol (Belščico) in Triglav, kjer je kraljeval Belin (Bellenus) je ostal še od prej. Pojavilo pa se je nekaj novega. Glavni dohod proti gradišču prihaja sedaj z Dobravce ter od te na sedlo na Zelenici. Cilj ni več staro halštatsko gradišče na Rožeku ob okljuki Drave, temveč Magdalenska gora, vzhodno od Krnskega gradu. Tam je bilo postavljeno novo središče – Noreja. Bilo je predvsem trgovsko središče, ki je posredovalo v svet predvsem železno izdelke in polizdelke. Tod se je naselilo veliko rimskih trgovcev, ki so vzdrževali trgovske zveze z Akvilejo. Ena izmed poti, ki so peljale od tod v Akvilejo pa je potekala tudi čez Blejski kot.

Noreja je bila povezana z Gorenjsko predvsem prek dveh sedel – prek Ljubelja in prek Jezerskega. Oboje sedel je pokrivalo ozemlje Gorenjske: Zgornje Gorenjske prek Dežele, Blejskega kot, Bohinja, Tolminskega, Slovenske Benečije, Čedad do Akvileje, ter prek Jezerskega, Kranja, Vrhniko, prek Postojnskih vrat v Primorje.

¹⁴ Tako se razkrije, da predvidena lokacija Zagradišče ima pravilno ledinsko ime Pastirjevec in svojo funkcijo. Sedaj, ko pa Kupljenik nima več pastirja, se je pa že pozabilo tudi to ime, ki je za časa Oblakove Lojze še živo.

Na severni strani Ljubelja se je že v latenu pojavila kulturna točka, kjer so častili **Belensis**. Razpotje pri sedanji kapelici se je pričelo pri današnjem Mačiževem grabnu, kjer se je pot odcepila in nato potekala po grebenu navzgor proti današnji kmetiji Zelišnjak in od tod proti prehodu Čez Pod.

Južno od Ljubelja je potekalo več poti proti zahodu. Najsevernejši prehod je potekal prek Prevala navzdol v Drago, drugi ob današnjem starem Tržiču in skozi Tominčev graben navzgor na prehod Čez Luže /1212 m/ in navdol v Drago, tretji čez stari grad na Brezje (pri Tržiču) in od tam na področje Leš in končno ob Tržiški Bistrici navzgor in v področje današnjega Podnarta.

141105

Dunaj:

1. **Dunum** = trdnjava. Za časa Keltov so trdnjave oppida = gradišča = utrjena selišča (prevod slab ker meša pojme trdnjava in gradišče)

2. Fluß, Bach, Pfütze = reka, potok (mlaka, luža),

3. Kraj kjer »teče zrak« (veter) – kanal v katerem teče zrak = (danes) vetrovnik,¹⁵

4. Dol z drevjem obraščena globel, žleb, ki usmerja veter.

5. duniti = pihati, veti, vejati (veter piha... [duva]). {ventilator; ital. ventilare = zračiti}

6. Wind = veter: **Windi = ljudje vetra = Veneti.**

- Dunaj pri Jereki (Bohinj)- dva dunaja

- Dunaj ob Brodu (Bohinj)

- Dunaj nad Obrnami (Bohinjska Bela)

- dunaj nad Kupljenikom?

- dunaj na Dobravcah, (Bled)?

141106

Dobrava (Dobravce) je kraj kjer rastejo hrasti – sveta drevesa

Na Dobravi imajo svoj Dunaj, ob njem pa »kovačijo«, kjer iz rude (kje so jo dobili, kje so nahajališča) topijo volkove. Uporabljajo bukovo oglje (hrasta se

¹⁵Primerjaj »Komuraušce = kanal za vodo na Savi pri Selu, Savo nad tunelom

ne more uporabljati za primitivne vetrne peči). Železarji morajo uporabljati rudo in oglje z oddaljenih nahajališč, ta pa ležijo na področjih, ki jih zasedajo **»Gorjanci« in »Stranci«.**

Dobravce so naseljene in morajo imeti vodo, studenec je na robu v Brjeh. Ta studenec pa pazi bog **»Lug«.** To je sveti studenec s sveto vodo, na področju, ki se mu reče **»Log«.** V tem področju teče reka Sava, (Zava – zla, zala). Na robu nad tem studencem pa je v smeri Triglava (ki ga varuje bog Triglav) **področje Dobravc z »Dunajem« in »Kovačevcem«** kot centrom železarskih dejavnosti, še bolj zadaj proti Triglavu pa je ograd za konje in selišče z nekaj hišami.

Lipje je kraj, kjer rastejo lipe – sveta drevesa. Nahaja se na Rebri pod Pečjo in ima veliko skalo – Goričko. Izpod te svete skale Goričke teče (mezi) sveti studenec – mezišče. Na Gorički je skala (peč), žrtvenik, kjer svečenik (mag, druid, šaman,) žrtvuje (podarja) darove, ki jih z ognjem in dimom pošilja proti »Nebesom« (zvezdam, soncu, mesecu, mlečni cesti,) kjer so »ta stari«, ki gledajo navzdol na svoje potomce in jih nadzorujejo kaj počnejo, kako se obnašajo, itd.). Ta žrtvenik je v senci svetega drevesa – lipe.

Hraše – Hraška gmajna: u Dobie (na Dobah)

Ledinska imena: Lipce, na Lipcah

Vrba – vrbenska gmajna

Ledinska imena: Stara Lipanca, Lipce,

Na Bohinjski Dobravi (nekdanje gmajni vasi Savica) je ledinsko ime Kuhinja (**Kuhna**), kjer so nekdanje topili železno rudo. Ali je ime Kuhna mogoče sinonim za Dunaj?

Keltsko obredno področje naj bi obsegalo žrtvenik, topilnico (e) in naj bilo ograjeno in naj bi segalo navzdol do reke. Svoj ograd naj bi imeli konji. Ni nobenih obvestil o hišah, ovcah, svinjah, sodišču, starcih pod hrasti, ..., torej tisti ne sodijo k tej gruči:

latenski hrasti + latenski sveti kraj, kjer so topili rudo v vetrnih pečeh v Kuhinji, darovali bogovom,

halštatske lipe + halštatski sveti kraj, kjer so topili rudo v vetrnih pečeh v Dunaju, darovali bogovom,

Kakšna je potem razlika od Kuhinje in Dunaja?, Ali je bila v razvoju tehnologije vetrnih peči še ena stopnja? Ali je to samo razlika v halštatski (venetski?) in latenski (keltski) tehnologiji? Kdo so bili nosilci teh dveh in še katerih drugih tehnologij?

Savičani so imeli svojo **topilnico** z »Dunajem« na Šemenci, svoje kovačnice v naselju na nasprotni strani Savice in svoje Selo (s poljedelstvom in živinorejo) pod robom Dobrave. Pot iz Sela je potekala prek Dobrave, mimo »**Kuhinje**« čez reko Bistrico navzgor na takratno Saviško planino za Malim vrhom naprej na sedlo Bača.

Vetrna peč »U Mlac«

Grejani (Gradiščani) so imeli svoje naselje pod Gradiščem in svoje njive vzhodno od naselja, vzhodno od Bledca je bil tedaj gozd (keltsko: Kot = gozd, tudi blato), severno potok Rečica, potem svoje Selišče in opazovalnico (Pošto) na Dobju, nato čez gmajno (na Dobju), potem Dobravce, kjer so imeli svojo **topilnico** in kovačnico, »????« nato Brje, prehod čez »Koroško Savo« (mostišče ΠΨΥ ΧΛΥΤ), nato po ozemlju prejšnjih naseljencev (staroselcev) na Reber, čez Gosjak, po Zavrhu navzgor na Zelenico (kjer so imeli prejšnji naseljenci svojo planino) in navzgor na prehod

[DEŽELA JSD-SLIKE\Kuhinja na blejskih Dobravcah-1a.jpg](#)

[DEŽELA JSD-SLIKE\Kuhinja na blejskih Dobravcah - 2a.jpg](#)

[DEŽELA JSD-SLIKE\map-Dobravce-Caa.jpg](#)

V obeh primerih se topilnica verjetno ob tem času imenuje »Kuhinja«. V obeh slučajih se »vetrnik« nahaja na ravnini kamor prihaja v najbolj točki primeren veter. Razlika pa je med zajemnim kotom: blejski ima kot 17°, saviški 25° (andrejev križ?). Obe dve »Kuhinji« uporabljata verjetno tudi nasprotni veter. Obe topilnici nastaneta verjetno v času Keltov, obe dve imata v svojem sklopu tudi kovačnico.

Nekoliko drugačna pa je situacija na Obrmah. Tam nastopata ledinski imeni Kuhna in Dunaj (Dünaj) eden ob drugem. Žleb po katerem prihaja navzgor veter, je širok in visok.

Domnevamo, da je tam obstajala topilnica v daljšem času in to od halštata in še nekaj pozneje v latenu. Sprva so verjetno uporabljali veter v žlebu Na Dunaju, pozneje pa v večjem žlebu, kjer so se nahajale »Kuhinje«. Tudi topilne peči o morale biti bolj sodob-

.....nes. Moti pa samo to, da .....ni pripojenih tudi kovačnic. Vendar to vemo tako ali tako, da so Bohinjci prodajali (barantali, zamenjavali) le volkove in ne kovanega železa..

Med imeni Mečiz (Mačiz, Mečič, ...) v Ljubeljski dolini. Mečiz v Savici in Mešišnek na Kuplieniku mora biti še nekaj drugega skupnega. Da se njih posestva nahajajo na mokrem zemljišču, smo že ugotavljali. Ugotavljamo pa tudi, da se nahajajo v bližini starodavnih poti, ki so povezovale v določenem času pomembne destinacije. Nahajajo se na ključnih mestih (cerkev sv. Štefana na Kuplieniku in cerkev sv. Lenarta na Liubelju in cerkev sv. Margarete na Brodu), kjer so se nekaj cepile poti (Y). Ob teh točkah so se običajno razvila tudi naselja.

Da je včasih peljala tovorniška pot s Savice mimo srednjeveškega plavža (topilnice) na Dünaju ob potoku Šemenci in je bila last saviškega Mečiža. Tako so bili Mečiži lastniki (uporabniki) tega zemljišča, za katerega so še njihovi daljni sorodniki plačevali tudi za uporabo vode. Te dajatve so imele svoj izvor še v patriarških časih (še pred 8.

stol.) in svoje ime po sv. Hemi, je pa mani znano. To zemljišče je še danes mokro, polno mezišč in plazov.

Za vse tri kraje je značilno ime »Mešiše«, vsi kraji se nahajajo v nekdanjih rudarskih področjih za katere je značilno izročilo sv. Heme in so znani po keltskih najdbah. Tako je še danes ohranjeno izročilo o tem, kakšen vetrni plavž je bil prvotno na tej lokaciji, o tem kako je deloval in kako so ga pozneje predelali v vodno gnani plaž, kako so ga potem, ko je bil zgrajen plavž na Bistrici (l.1540) Mečiži opustili in Locatelliji v 17. stol. ponovno naredili fužino.

[DEŽELA JSD-SLIKE\Kuhinja na Dobravi - Bohinj - 3a.jpg](#)

[DEŽELA JSD-SLIKE\Kuhinja na saviški Dobravi-5.jpg](#)

[DEŽELA JSD-SLIKE\Dunaj nad Obrnami-1.jpg](#)

[DEŽELA JSD-SLIKE\Dunaj nad Kupljenikom - 1.jpg](#)

[DEŽELA JSD-SLIKE\Dunaj nad Kupljenikom - 2.jpg](#)

Nad Babo nad Babjim zobom je ledina Ricmanova planina, ki je nekoč imela veliko večji obseg, kot ga ima danes. Na severni strani, v smeri Golice, se nahaja zemljišče z vsemi značilnostmi, ki jih pripisujemo imenu »Dunaj«. Tako je tudi na Kupljeniku ledina »Kovačevce«. Tako kot nad Obrnami, kjer se obe dve ledini nahajata skupaj lahko domnevamo, da sta bili tudi skupaj obe tehnološki enoti, vetrovnik (Dunaj) in kovačnica (Kuhinja). Tako bi morali biti obe dve tehnološki enoti med seboj povezani z ustreznimi potmi, najbolj verjetno skozi steno Babe.

Na Kupljeniku je ledina Ravne (Rovne). Na drugih ledinah s tem imenom se je z pojmovanju stare vere nrešlo v sveti svet, kjer vladaio starodavni zakoni in navade (kar pomeni mostišče II). Zemljišče nad to ledino je nekoč pripadalo cerkvi sv. Štefana. Pod Krajem so se pa naselili trije kmetje, si naredili svoje stagne od studenca navzdol, s kanalom za navodnjavanje, si ob njem postavili hiše, hleve in druga poslopja (kašče, pajšbe, itd.), na »Ravnah« pa so uredili predvsem njive)¹⁶.

Nad to ledino so vsa ledinska imena »Za Krajem« in tudi križišče »Na Kraju« (s kapelico). Nad to ledino so tudi »Ključec« iz katerih še danes [pritekajo](#) zemejski plazovi, za

Ključami so »Stagne«, za njimi pa »Rožičeva dolina«¹⁷.

Domnevamo lahko, da je celoten kraj obsegal rudarsko zemljišče (na Ricmanu), točko na kateri je bil kres, gradišče, svetišče, razcepišče poti in varovanje. Tako bi bilo celotno zemljišče potekalo od rudišč na jugu za Babo pa do severnejšo točko na stagnah, kjer bi se prehajalo iz »raven« v sveto področje. Področje pod »ravnami« pa je bila planina, kjer so pisali živino i naj bi imelo lastnosti »dobrave«, ki se je raztezala navzdol do slapu »Peritnika«

Tako bi bilo celotno zemljišče povezano s potjo, ki bi se pričela pri slapu (tam naj bi bilo mostišče »pi« na obojni strani) pa do najbolj vzhodni strani rudišč, kjer se je nekoč nahajala ledina »V Rovneh) danes Oblakova planina, kjer bi bila nato »mostišče na sončni, prisojni strani«

To celovito zemljišče bi moralo biti povezano vsaj z dvema potema: eno, ki bi omogočala hiter prehod malo otovorjenih pešcev, ter drugo, ki bi omogočala prehod polno otovorjenih ljudi in konj.

Celotno to zemljišče bi varovalo utrjeno »Gradišček« blizu katerega bi morali potem potekati obe dve povezovalni poti.

To zemljišče bi moralo biti povezano na:

- pot na Koroško prek Medjega dola še iz bronaste dobe
- pot k naseljem na Rebru na Stari Lipanci in čez Zavrh v Zelenico
- pot k blejskemu otoku in Sazeru
- potmi k sosedom
- gospodarskimi potmi

Miševč - Kmetija v Nomenju,
Mečiž - Savica,
Mačiz - Ljubelj

Imajo svojega glavnega boga Triolava (Belin, njegov sin Kurin in njegov brat (povodni mož?)).

(Glavni bog je nristoien za zimski in noletni sončni obrat sin Kurin za snomladno enakonočje, njegov brat ?? pa za jesensko enakonočje.

Oče Sin in sv Duh) na sončnem zahodu in zadaj za Pečjo na severu na Belščici kjer ime bog Belin svoj Stol) še gručo drugih bogov.

¹⁶ Ravne nad Bohinjsko Bistrico so tudi bile »Radovljiška planina« in so zadržale prvotno ime.

¹⁷ Rožič je prvotno varoval nekdanje pogansko svetišče.

Sava je meja med tema dvema področjema, v katerem imajo ljudje vsak svoje sveto drevo.

Pri tem na ljudje uporabljaljo skoraj enak jezik (vsakomur razumljiv). Potem pa se izkaže, da so bogovi tudi skoraj enaki in nočejo iste stvari, samo da se različno imenujejo. Bolj kot bogovi jih ločijo navade in čudi.¹⁸

Hrast: irsko daur, grško drys

Keltsko sodišče je zasedalo pod hrasti. Tod je bilo tudi zbirališče rodovne skupnosti, imenovano »drunemeton«.

Keltsko mesto za obrede sojenie itd. je bilo sveti gaj, poraščen s hrasti imenovan »drunemeton«.

»Nemeton«: ograjeni sveti prostor, ki naj bi ustrezal prabliki grškega templa »temenos«, kjer so svečeniki žrtvovali bogovom.

Druidi – »modreci pod hrasti« - so imeli zadnjo besedo pri sojeniu. Indoevropski »Wid« (znanje, vednost) (*vedenje, videnje, razumevanje*) je imelo prevladujočo, zadnjo besedo.

Žrtvovanje belih bikov vsak 6. dan v mesecu.

Gaj = Log = sveti kraj.

...možno zanikati, da je bila keltska delitev časa bolj poetična od naše. Skoraj sleherni dan je imel svoj obraz. Druidi, ki sonajbrž odgovarjali za ves ta red, se tu kažejo kot možje, ki sopomembno znanstveno vednost lirično obarvali. To potrjuje tudi Cezar. V »Galski vojni« ugotavlja, da je bilo pravo bistvo keltskih tajnih naukov skrito v verzih. Kdor si jih je hotelo popolnosti prisvojiti, se je moral učiti na pamet tudi dvajset let. »Zapisovati, kar vedo in znajo, je po njihovem greh.« Prav lahko pa bi bili to storili. »V državnih in zasebnih zadevah uporabljajo grško pisavo.«

Lipce	Dobravce
Lipnica	Dobrava
(Stara)	Lipanica
Lipje	Dobje
Lipe	Dobe (i)
Hrastje	Dobje
Hrasti	Dobi
Hraše	Dobe

Vikingi na Grönlandu

Zeleni otok 985

¹⁸ Še danes se Kašar in Blejca lahko sporazumeta v istem jeziku, kaj si pa pri tem mislita, je pa drugo vprašanje. Potem so se pa včasih (še po drugi svetovni vojni) med seboj »štihali« (ali resnično z noži ali pa samo z jeziki). Še danes, ko so Gradišča na Rebri pod Pečmi in nad cerkvijo svetega Martina na Bledu že zdavnaj razpadla, ko je od teh časov minilo že dvoje tisočletij, so ostale opazne razlike med navadami in načini mišljenja.

se je začela leta 985. Deset let prej, leta 975,

Es war einmal vor rund 1000 Jahren, da bewohnten die normannischen Wikinger Grönland. Aus ihrer norwegischen Heimat übernahmen sie die Tradition der Weidewirtschaft. Bald zeigte sich jedoch, dass die Kuh- und Schweinehaltung sich unter den klimatischen Bedingungen Grönlands sehr schlecht rentierte.

Das alltägliche Leben der Wikinger wurde jedoch nicht nur durch ihre Nahrungsgewohnheiten geprägt, sondern auch durch ihren christlichen Glauben, den sie aus Europa mitbrachten. Trotz der schroffen und kargen Lebensbedingungen und Ressourcenknappheit in Grönland bauten die Wikinger Kirchen aus Holz und schafften das nötige Zubehör wie Glocken, Bronzekerzenständer, ...

Lokaler Kälteeinbruch schon ab dem Jahr 1100

Die Ergebnisse zeigen, dass bereits um das Jahr 1100 eine Kälteperiode an der Westküste begann, in der 80 Jahre lang die Temperaturen um vier Grad niedriger lagen als zuvor. Das erscheint auf den ersten Blick nicht viel, doch für die sesshaften Ackerbauern und Viehzüchter könnten vor allem die niedrigeren Sommertemperaturen empfindliche Ernteausfälle ausgelöst haben. Zudem bildete sich an der Küste mehr und länger anhaltendes Meereis, das die Zufahrt per Schiff und damit den Nahrungsmittelanschub über das Meer zusätzlich blockierte.

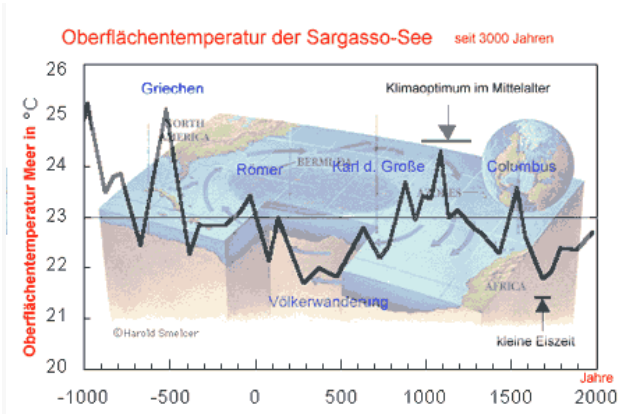
Um 1408 wurde die letzte christliche Hochzeit in Grönland beurkundet. Spätestens um 1550 erlosch die letzte normannische Siedlung in Grönland. Der Hauptgrund des Niedergangs ist offensichtlich das rauer werdende Klima. Spätestens ab dem 13. Jahrhundert verschlechterten sich die klimatischen Bedingungen in Grönland. Hatte dort um 1000 ein milderer Klima geherrscht als heute, lagen die Temperaturen um das 1400 weit tiefer, auch wenn der Tiefpunkt der "kleinen Eiszeit" erst im 17. Jahrhundert erreicht wurde.

Zeiten mit höheren Temperaturen erweisen sich als besonders produktiv: die landwirtschaftlichen Erträge stiegen, die Gesundheit der Bevölkerung verbesserte sich, sie wuchs an. Ressourcen wurden frei für Handel, Kultur und Wissenschaft. Als Beispiel erwähnt Wolfgang Behringer die hochmittelalterliche Warmzeit Europas von rund 1000 bis 1300. Die Temperaturen lagen im Schnitt zwei Grad über den heutigen. Die Vegetationsperiode war länger. Bis in den Norden Norwegens konnte

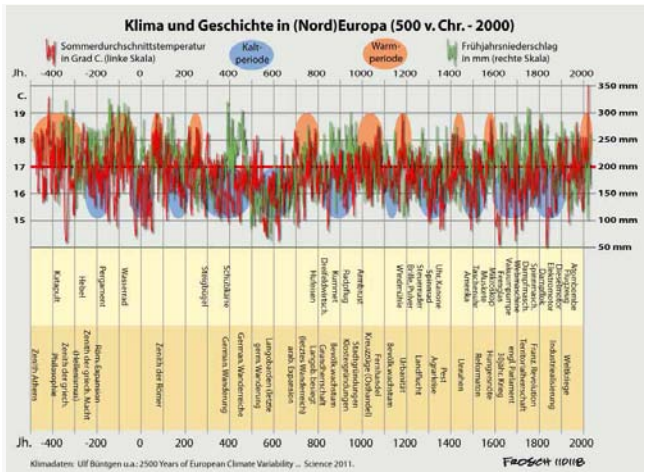
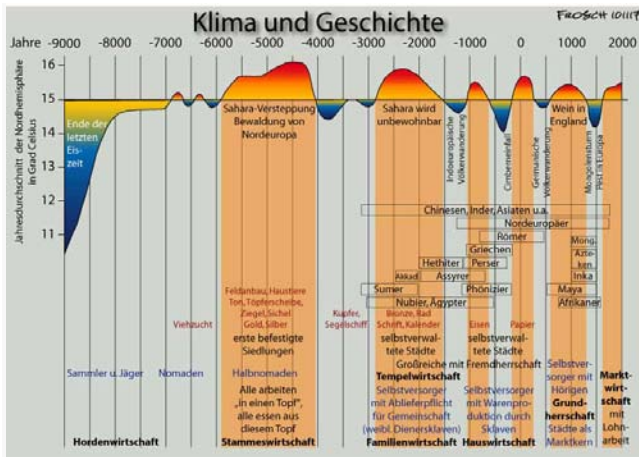
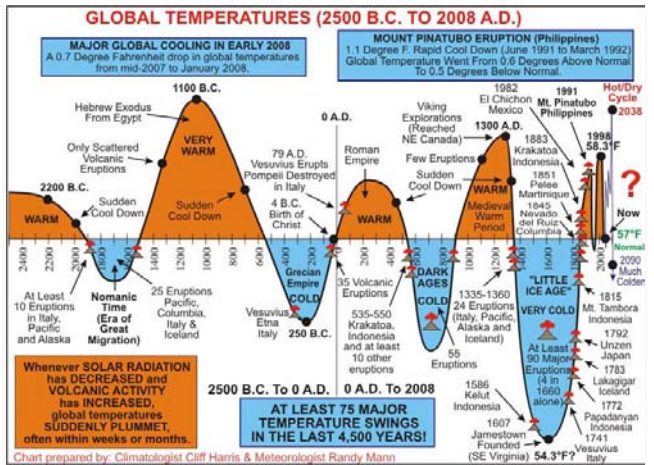
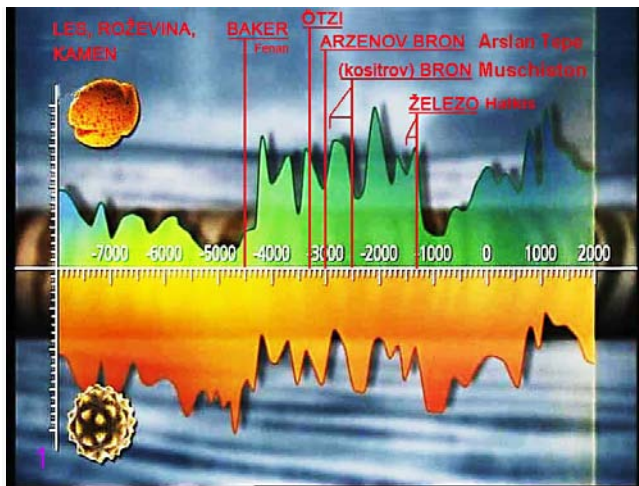
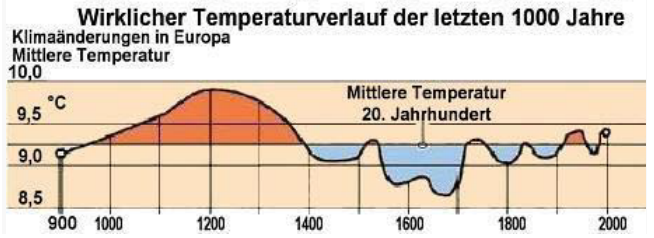
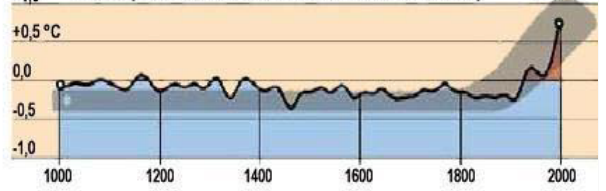
Korn angebaut werden. Die Wikinger besiedelten Grönland, Grönlandgeheiß, weil dort damals Weidewirtschaft und Ackerbau möglich waren. In England und sogar im südlichen Schottland wuchs Wein. Die Bevölkerung Europas explodierte geradezu. Kultur und Gesellschaft erlebten eine Blütezeit.

Die stoppte ziemlich abrupt mit dem Beginn der kleinen Eiszeit, also um 1300 herum. Verantwortlich war dafür wahrscheinlich ein Rückgang der Sonnenaktivität. Ergebnis: ein Vorrücken der Gletscher. Bitterkalte Winter, kühle, verregnete Sommer führten wiederholt zu

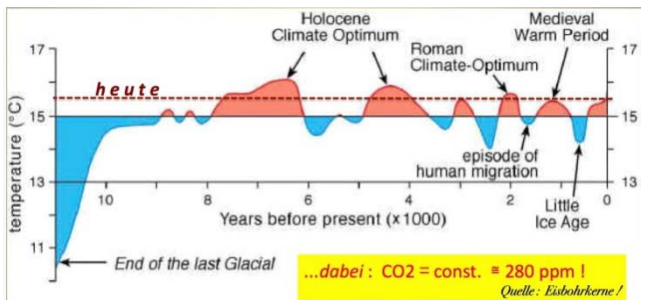
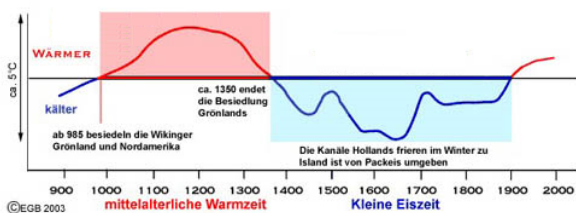
Ko se izteka antika, se v 6. stol. pojavi niz katastrof: L. 535 naj bi izbruhnil ognjenik Krakatav, ki naj bi ga l. 539 razneslo, potem pa naj bi 18 mesecev ne sijalo sonce po vsej Evropi; l. 589 naj bi nastopila velika povodenj (največja po

Temperaturabweichung
Relativ zu 1980 - 1990
Der "hockey stick" des IPCC
+1,0
+0,5 °C
0,0
-0,5
-1,0

Die mittelalterliche Warmzeit und kleine Eiszeit

Average near-surface temperatures of the northern hemisphere during the past 11,000 years (after Dansgaard et al., 1969, and Schönwiese, 1995)

Stare rudarske poti

Kakšni so stari ostanki poti na Kupljeniku smo ugotovili, poskusimo ugotoviti kake ustanke bi utegnili pustiti takratni rudarji v drugih krajih?

V Mošenacu se nahaja na nasprotni strani doline pobočje Zažagane stene, kjer se nahajajo ostanki rudarjenja, ne daleč od tod je tudi Dunaj, torej kraj, ki sodi v isti čas. Poti so bile v istem času podobne. Tako je imel podoben kraj tudi podobno ime pa tudi podobne poti. Poglejmo si sedaj razmere v Mešeniku v Kamniških Alpah in Mošenacu v Bohinju. V Mošenacu se je nahajala »peč svete Heme«. Tam prihajata z Jelovice s področja, ki ima ledinsko ime

Pogled iz bohinjskega Soteske v ostenje nasprotnega dela Pokljuke – Ajdovska luknja.

Slap v Mošenacu

Mošenac

Pogled na Mošenac s Zažagane stene. Mošenac

Danes
spelj
ana
pot v
steni

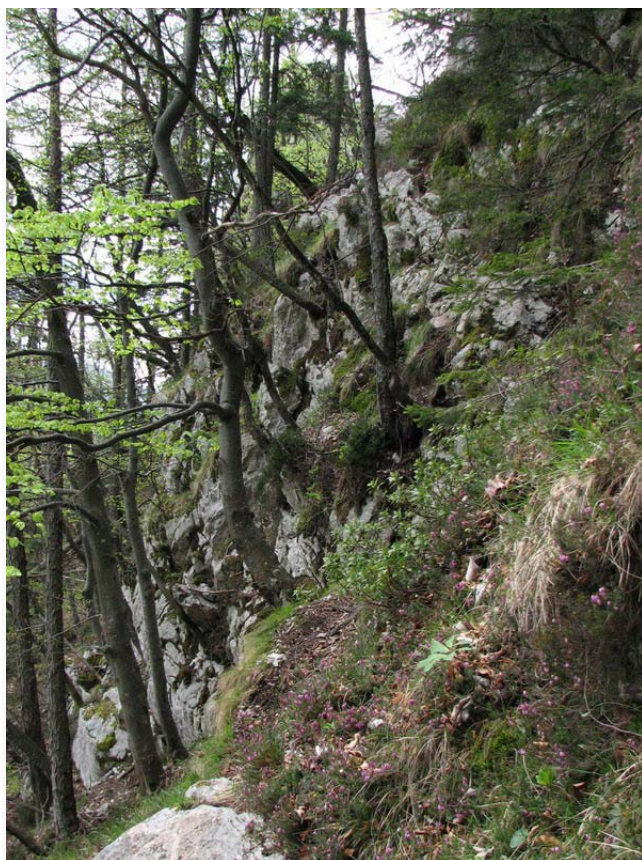

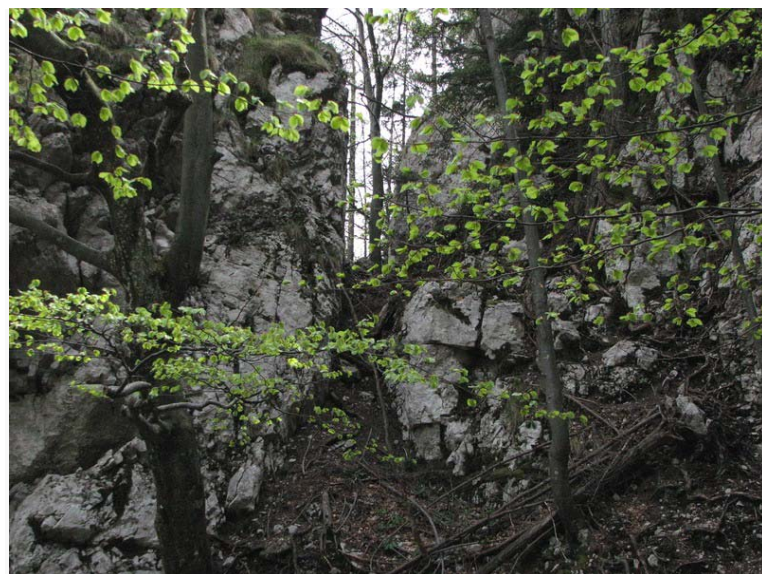
..Pot v steni Mešenika.

..Pot v steni Mešenika.

..Pot v steni Mešenika.6

Zgoraj prikazana pot v steni Mešenika.

Pogled na Babo z 4 km oddaljenega Maškovca in

domnevne rudarske poti.

Anali izumrlega naroda – Lovrenčič Josip

Svetec = Belin = Vajnež (Weinacht) = Svarog = Božič = 24. december

Svarožič = Sv. Štefan = 25. december

Triglav: Svetec + Kurin + (Merkur)
+ Marko Jurij

24. dec	24 mar		24. sep	
Zevs	Hefajst	bog kovaštva		bronasta doba
Triglav	Kurin	< bog vojne >	?? (Merkur)	halštat
	zmaj		zmaj	
Svetec	Kurin		??	laten
Belenus				
Taranis	Teutates (merjasec)			laten
	otepovci		Cernunnos (gamsov rog)	
Belenus	Mars		Merkur	rimski čas
Svarog	Svarožič			preseljevanje narodov
Božič	sv. Jurij	Janez Krstnik	sv. Mihael	krščanstvo
Taranis	blisk	Jupiter	gromovnik	gospodar neba Belenus
Teutates	merjasec	Mars / Merkur		bog vojne+
Esus	bik		1. nov.	bog zemlje, gozda, rastlinstva
Cernunnos	Jelev rog	(gamsov rog)	24-25 dec.	bog živalstva

Noetovih časih), preseljevanje ljudstev itd.. Tedaj naj bi v naših predelih po sporočilih v zgodovinskih knjigah, starih več kot 20 let, pri nas naselitev skoraj izginila.

K popolnemu podrtju mesta Este pa je pripomogla tudi katastrofalna povodenj Adiže (leta 589), ki je svoj tok takrat umaknila na jug.

Tibera je 589 poplavila Rim do mestnih obzidij nato pa je v polovici oktobra nastopila kuga.

Beide Flussbette(n) haben sich im Laufe der Jahrhunderte einander genähert. Zwischen dem 12. und 11. Jahrhundert vor Christus siedelten erste griechische Kolonisten in der Polesine und gründeten die Stadt Adria. Erst im 6. und 5. vorchristlichen Jahrhundert erschienen dann Etrusker und Veneter in der Region. Sowohl Etrusker als auch Römer entwässerten die Polesine durch zahlreiche Kanäle und machten sie so fruchtbar.

Am 17. Oktober 589 kam es zur Rotta della Cucca, einer Überschwemmung der Etsch katastrophalen Ausmaßes, die die Polesine weitgehend unter sich begrub. Adria wurde seiner Bedeutung beraubt, Rovigo stattdessen Hauptstadt der Region. Die Überschwemmung von 950 änderte den Flusslauf des Tartaro. Mit der Überschwemmung

des Po 1152 verlagerte sich dessen Flussbett nach Norden. 1438 nahm die Etsch ihr neues, heutiges, nicht mehr durch Rovigo fließendes Flussbett an.....

Wladimiro Dorigo schrieb in seinem Buch "Venezie sepolte nella terra del Piave" (Roma 1994, S. 106), daß die katastrophale Überschwemmung vom 23. Oktober 589, die wahrscheinlich auch den Lauf einiger Flüsse wie des Etsch veränderte.....

..... omogočila postaviti svoje življenje na trdne gospodarske temelje. Ustrezno se je povečalo tudi število prebivalstva.

Pokopališča v tistih predelih, ki so ob začetku latenske dobe obsegala samo nekaj ducatov grobov, so se v zadnjem predkrščanskem stoletju razrasla v velika grobišča, vasi so cvetele, germanski trgujoči knezi, ki so lahko ponudili dosti boljše jeklo kot Kelti, so prišli v stik z rimsko civilizacijo in se naučili ceniti njene luksuzne izdelke. Ko slednjič njihova domača posest ni več zadovoljevala njihovih oblastniških želja, so se nordijski Brennusi odpravili na pot proti jugu, da si tam pridobijo nov življenjski prostor. Seveda so pri tem zadeli najprej ob Kelte, ki so prebivali vse do današnje Vestfalije. Noben ohranjen dokument ne izpričuje, kako so se z njimi sporazumeli, ali so se srečali mirno ali v boju. Možno pa je oboje. Germani so se namreč tako malo razlikovali od brkatega Ijudstva, da si celo znani raziskovalci še zmeraj pomagajo s staro Strabonovo razlikovalno formulo, da so bili Germani pač še malo bolj svetlih las kot njihovi južni sorodniki. Mnoge vzporednice med germanskim in keltskim božanskim svetom pa dopuščajo sklep, da je bil nekoč čas, ko sta se obe Ijudstvi miroljubno prepletali in vplivali drugo na drugo.

Mislili mladi plemiči Dumnoriksovega kova, nemara pa, kot namiguje Cezar, čeprav prezirljivo opisuje druide, celo duhovniki, »modreci pod hrasti«, čuvarji narodne dediščine

Mesnouc (Macesnovec) in istoimene stene dva potoka, ki se pozneje združita. Južni potok pada čez steno in tvori slap (peritnik) – kot to prikazuje zgoraj prikazana slika. Združena potoka sta se potem v preteklosti tudi prebijala v dolino in nanašala skalne plazove, v podnožju pa tvorile razne struge, preden sta se stekli v Savo Bohinjko (Savico).

Spodaj v Mošenacu pa se nahajajo rovti nomenjskih kmetij, ki so pred tisočletjem na tem področju železarile in posestvovala »peč sv. Heme«:

Dobravec, Pišek, Šušnik in Miševč.

Dobrawc, Pišk, Šušnšč in Miševč.

Imena Nomenjskih kmetij povezanih s plavžem sv. Heme so vezane na železarske dejavnosti, razen Miševca. Predvidevamo je to vezano na sam potok Meševc.

Mogoče se ime drugega rokava skriva v imenu Mešenik, kar pa do sedaj še nismo raziskali.

Pogled na ostenje Babe iznad Gradišča..

Kaka bi utegnila biti pot z Gradišča na Dunaj, si lahko predstavljamo na primerih v Kamniški Bistrici. Utegnila biti speljana mimo kakih jam (vidnih v fotografijah), utegnila biti vsekano v skalo, utegnila bi imeti okruške, ki jih je povzročila erozija stene, utegnila bi imeti dele ki so bili povezani s lestvami (Ki bi že lahko zdavnaj razpadle), itd. V okolici Mošenaca so bile obljudene stene in rudišča na obeh straneh doline, na Jelovici (Markonova dolina) in na Pokljuki. Poti so torej vodile od fužine navzgor na nahajališčem rud. Sprva je bilo tudi dovolj tudi lesa za oglje, pozneje so si pa morali za prevažanje izdelati oglja dodatne poti.

Kdo se bo torej lotil teh sten, da se bomo znebili teh predvidevanj, domnev, dvomov, itd.?

Kako pride sv. Martin do zmaja?

Kresnik

Belenus Lug

Lovrenc 10 aug

Belin je bil glavni bog, bil pa tudi bog zdravlja, zdravilstva. K zdravju je pa spadala plodnost žena. Belen je bil torej odgovoren za to ali so ženske rojevale ali ne.

Imel pa je pri Keltih še svojega pomočnika.

Bohinjski Merjas (ec) je deloval kot (kolo)vodja fantov v letnem času (v spodnji dolini), pozimi je bil pa otepovc (v zgornji dolini).

Zazerski čolnarji so bili zadnje upanje tistih Bohinj, ki jim niso pomagali otepovci. Cernunos – (rogati, imel je roge, bil jelen, Kelt). Merjas je poletna oblika istega božanstva, ki sodi k Babi.

Belin je bil glavni bog – bog ognja, bog vojne, bog kovaštva,

No ipa Belin Triglava ven butnu. tam kie pa nastava vukna. ipa ratou Bohinsk iez'r. T'm za jezeram ie ratava sv. Trojica. od jezera gor ipa bva Baba. use do t'm. ker je bva nena rit, pa kje p'r Peritniko pušava vodo.

Jpa biu Belin tud bog zdravilstva, pa zdravja pa plodnosti.

Pa ie meu Belin še 'no goro. kso i Korošč rekle Karavanke. Kranc pa Beušca. Na nej mu Belin svoj kransk Stou pa ta korošk Vajnež.

Oče Belin vlada vse leto, prvi sin spomladi ko premaga zimo, drugi sin jeseni, ko prinese zimo. Prvi obvladuje spomladansko obdobje, drugi jesensko obdobje, prvi prinese toploto, drugi mraz.

Prvi sin Kurin je bog voine in gospodar gora. ma gor na Kuretnah svojga zmaia. skače ukol nag pa zbada s sulco svojga zmaia. ta drui sin ie pa gospodar voda. ma t'm zad za Vrtovinam svoj dom u iezero. pa plava ukol. pa zbada s trizobam svojga zmaja, kga ma u v'n vuk'n zad za sv. Trojico.

No pa pridejo u Boh'n rimsk cajt, pa rata:

Belin, Belenus,

Je bog vogna, vojne, kovaštva,..

U teh cajt'h rata glavni boh Jupiter (Zeus) in pošila s Senožet strele na Studor. Je bog svetlobe, vojne, .

Jupiter ima sinova Marsa in Vulkana.

Mars je bog vojne, negou brat Vulkan jpa kovač, kje koval za Jupitra strele (kj'h je Jupiter pošilou iz Rud'nce na Studor) jpe bog vogna.

Jpa mu Jupiter tudi brata Neptuna, kje bil bog morja in potresov, a tud zaščitnik konj in jahačou. Ta jmu pa zmajova jajca zad za Vrtovinam (kje biu t'krat otok)

Domačin častijo svoje bogove, priselen Lah (latin', Rimlan) pa svoje.

No te božje zmaj' majo pa svoja jajca.

Kurin je prnesu svoje jajca dol na Brod, Vulkan jpa ratou kovač dol na Seu p'r Savic, ta dva sta pa meva svoja jajca p'r templo na Brodo.

No na konc rimsk'h cajtou so pa 'ldje ratal kristjan - ajd'.

Se pa še nekej dogodi u Bohin: usi keltsk bogov' ratajo navad'n 'ldje z poudarjenem lastnost'm. Toko rata Cernunnos u Zgor'n dolin otepouc, Esus u Spod'n dolin pa Mrjas. Ta p'ru mora skrbet za neplodne žene, ta druj pa za fante k grejo na štelungo. Ta p'ru mora obvladvat zimsk cajt od božiča naprej, ta druj pa pomlad'n cajt, k morjo fantje jet na štel'ngo.

Ja med Zgorno pa Spodno dolino jpa Baba, tko k't je m'd utepouc'm pa mrjas'm zmerej umes (potrebna) baba.

Poj so pa Triglava pozabil, paj ratou sam ta nejvišja gora t'm u Bohin (n'č več bog bogova) ampak špičast vrh u bohinsk'h gorah, na Belina jpa spominou sam še sijoč, bleščec sneg.

Na konc so nadomestil Belina s sv. Blažem, Kurina s sv. Jurjem, Kurinougga brata pa s sv. Martinom.

Poj sej pa ovelauva Sveta Trojica - bog Oče, bog Sina in bog svetega Duha:

Der Heiligen unterteilten Dreyfaltigkeit des Vatters etc. (Gott des Sohns, und Gott des Heiligen Geistes ...1618. 2. 24. ...

U Bohin se pa še zmerej ukvarjajo z:

Tukaj je bil pa v tleh še en prostor. tle je pa šel steber dol, ki je imel niše, na vrhu stebra so bile pa tri krogle: ena je bila belkasta, ena črna, ena pa drečkasta. Belkasta je bila kamnita, rdeča je bila kot ruda jerovca, črna je pa bila žlindra.

Zanimivo je, da je to tudi nekje na Tržaškem, nad nekimi vrati, kjer je glagoljaški napis. Samo tam sta pa izrezani še dve, še ena gor in še ena dol, tam jih je pa pet. Tam je pet takih krogov. To pa lahko pomeni Rožiča, lahko pa pomeni boginjo Živo

Ali trije barvasti krogi :O + O + O

Ali O O O Rožič, Živa

(Ja, a zdej v'ste, zakva jmu ta druj Belinou sin svojga lintv'rna u 'n vuk'n na blejskmo Otok, pa d' so u negovo vukno poj ut'knil boginjo Živo, zdej pa na konc še Lurdsko Mat božjo.)

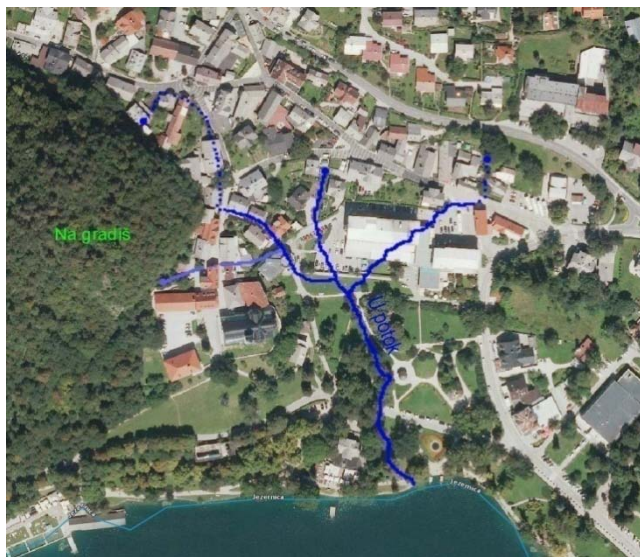
Blejski otok, kapelica Lurdske Marije.

No so pa Celt' u Bohin opust'l svoje otepovce, pa Mrjasa, pa svoje kovače na Seu, pa svojo kuhno na Dobrau. O tem pa bohinska zgodovina ne govori.

Na Bled so pa pozabil na Belina, na Beleno, na Gradiše, na Belt (belt = keltsko pas, =~ utrjen okop, nasip nad Pečjo). Pozabil so tud, d' sej učas rekvo grajskmo hribo Baba, ksej uleku od Zakraja (Zake) čz Višce pa vrh Babe, kje biu nad Pečjo (čer so poj zgrad'l grad), čz Mavo Babo, kje tud meva Peč, pa use do ta peči iz kere jmezu v'n svet studenč'k, pa t'm zdrav'n postav'l vaško lipo - sveto drevo. Pozabil so, d' sej tmo st'denčko rekvo Kras'nca. Na vrho Mave Babe, nad Pečjo, nad Babj'm zobam, je biu pa svet gozdič'k, kse moj rekvo Krasca. U ta gozdič'k so pa poj postav'l gradiše, kso mo rek'l Belt – pas, okop, utrdba, ... (tko k't je dons spet gozdič'k, k pa dons nima več ubenga imena). Kras'nca jpa meva dva pritoka: na ta ushod'nga so poj postav'l kašco (korito), rek'l so mo pa Mešeuc (tko bse mogva imenvat tud kmetija, kjej pripadou), ta druj jpa mezu na vrha farouške nive. K temo so pa 'ldje hodil napajat živino. Ta tret studenc jpa teku spod Babiga zoba skoz Zarezano peč, jpa že zdaunej presahnu.

No jmu pa tud Belinou ta starejš sin Kurin svojga lintvrna u 'n vuk'n u pečin, kj' rečejo Zijauka. Pod to so poj nared'l temp'l, pred tmo templam (ker so častil Kurinougga prehodnika Marca pa poj negougga sina Martinusa) pa nared'l t'm preročiše, Kurinou lintv'm je pa mu t'm u 'n vuk'n poj spraulena lintvrnova jajca.

Ta druj Belinou sin jmu pa svojga litvrna t'm na Otok, u v'n vuk'n, u 'n pečin, kje bva obrnena če prot uzhod'. Nad to pečino gor so pa poj postav'n temp'l, ker so čistil Beleno.

Bled – nekdanji tok potoka Kras'nca.

No use to Blejce tud poznajo, ne vedo pa n'č o kaš'nmo Kurino pa o kaš'nmo negoumo brato. Vedo kje so mel lintvrne pa u ker'h vuknah, sam'h bogov pa 'nčer. Glih toko n' poznajo Mrjasa pa ne Otepoucou, ne Cernunnosa pa negouga kozva pa ne Esusa pa negouga junca.

Poj so se pa p'rtep'l Celt' z us'm svoj'm novotarijam uret. No t'krat sej pa začeu celts turiz'm, kje potekou use od Baltika če, čer so 'ldje nabiral jantar, ga naprej zamenjaval za bak'r pa kosit'r pa iz tega izdelval orodje pa orožje. No t'krat je začeu prihajat k nam znane, koko se baranta pa od tga bol žvi k't pa sam od deva.

No te 'ldje so pa že zdaunej prej ved'l za tega boga sonca, kje dajau toploto pa svetlobo, d' sej uhka vidvo, pa d' so 'ldje uhak žvel. Kso se u naše kraje prese-lil 'ldje, kso znal devat želez, so se te tud uhka začel ukvarjat z barantanam, ja sej tud mel kej ponud'nt.

Č' so se začel naselvat halštatsk prebivauc' naselja pod Pečmi, kso p'rhajal s Primorske, gorčev'n po Reb'r pa po zadej ležeč Beušč, so začel latensk prebivauc' prihajat od severa dol. Č' so halštatsk prebivauc' zasedal predvsem kraje ob robo raunin, so se pa prebivauc na Korošk'm po svoj'h oglednišk'h pohod'h šir'l od Drave nauzgor v Karavanke. Toko so začel prebivauc' s Peči zasedat ozemlje od Save nauzgor v Karavanke. Na vrh' so se pa srečal jagr', ovčji pastirj', iskal rud (Selti, elti), tud rudarj'.

No Celte so s postav'l svoj seliše najprej k't ograd, k'r je varval 'ldi pa živino. Postav'l sos svoj vetrnik pa ob nem kuhno ker so talil rudo pa koval želez. Izkrčili so dobavce, d' so dobil gmajno za svoje

kone pa za živino. S cajtam sos pa postav'l tud gradiše (Belt – okop, nasip, utrdbo).

Bohinc so poznal svoje Selte, nihova Seliša, Vetrnike pa Kuhne, na Bledo jpa use to zginvo. Pozabile so se poti, kso učas vodile u:

Lesc(e) pa na gradiše u Radolc, pa na gradiše na Batranc, ...

Č'z hrastov (Hrastje) gozd (Lesc(e) pa naprej u Vigono (kres na Kopaunek' (Njivicah), č'z Kamen, u Drago pa ob Črn'm potok'u nauzgor na sedu »Čez Vuže« - Lugou prehod (Lug = Svetlin, svetleči; Belenus = Belin, bleščeci) pa nauzdol po Beumo potok pa nad perit'nkam pa po preč'n pot nauzgor prot Lubelinumu (Belinou prehod), al pa čez Babo u Seu.

Belenus (der Glänzende), der es – besonders in **Aquileia** und **Juvavum** – zu gottähnlichen Ehren brachte (**Fest-Tag 1. Mai, Beltene**), und andererseits **Lug(h)** (der Leuchtende), der omnipotente „Alleskönner“, dessen **Heilige Hochzeit** mit der Großen Muttergöttin von den Kelten am **1. August (Lugnasad)** ausgelassen gefeiert wurde – zeitweise bis zum **15. August**, dem späteren **Mariae Himmelfahrt**. Das war jener Termin, mit dem ursprünglich das vierwöchige Fest für die neolithische Erd-, Fruchtbarkeits- und Muttergöttin **Taitiu** (die Wohlgeformte - bei den Inselkelten Lugs Mutter) seinen Höhepunkt erreichte!

Č'z Brje k kašč (koritu) pod Vrbo, k kašč (Krašenca je studenček, ki teče iz peči) kjer teče M'kvaužova voda, pa na sedu Gosjak, pa na Zavrh, pa na sedu u Zelenic, pa nauzdol k Belenini kapelici, ...

Č'z Brje pa na »Zgor'n Mostje, mem Potokou na Beušco, pa na sedu u Medvedjak, pa nauzdol do Mač, ...

Č'z Hruščo pa na sedu Rožca, pa navzdol v Podroščo pa v Rožek (halštatsko središče Roža).

Še pred 100 let'm so Blejce ved'l za Babo, pa Babji zob, za Zarezano peč, pa Zijauko, ... pa za na Log ob jezeru, skoz kerga jteku potok Kras'nca. Use to so odnes'l nou cajt', tko k't so te odnes'l tud ta stare Blejce. Ta nou 'ldje so pa zdey Blejčan, k' sta star'm nimajo n'č več skup'nga. Stara izročila so začela izgublat svojo velavo že od cajtov Marije Terezije naprej, taj pred sta imena, navade, vedena, itd. postaula nove postave, te so ble pa nemške pa ne kranske.

Še do dan's pa niso pozabil, kaš'n so bl' takratn'h 'ldi, kso ga rad pil, se »kur bal«, ukvarjal z babam, se rad dob'r mel, se bahal s svoj'm dejanam, se repenč'l pa vagal, kok'r sej dau. To j'm ostau še od tist'h cajtou, kso so raz'n 'ldje še sam potval okol jezera, pa se tam sam ustaulal.

»V Češnici, Češnjani, so častili Črnega Bika. Zato jim niso dovolili, da bi si naredili cerkev. Češnja so črnega junca šli prat v bvato. Tam na uno krej je bilo jezero. Še sedaj se reče »U Bvato«. So ga umival in ponucal tri cente žajfe pol je bil pa še b'l črn. »Sedaj pa na vekov veke ne boste smeli imeti cerkve«. Črnega bika imajo Češnjani in tukaj (v Bukovju).

(tudi Begunci so častili črnega junca)

Schließlich kommt Martin von lat. **Martinus**. Und das heißt eben: **Sohn des Mars**, des Kriegsgottes der (von den Franken bis zu Karls Caesar/Kaiser-Titel imitierten) antiken Römer!

Das Interessante an der Sache mit Mars (und seinem Sohn Martinus): Der italische Mars war ursprünglich gar kein „Krieger“ und Totschläger, sondern ein **bäuerlicher Wachstums- und Ackerbau-Gott, Heros** und Geliebte der ehemaligen **Frühlings-Göttin Venus**. Das Paar stand also mythologisch für das (Wieder-) Erwachen der Natur und den ewigen Kreislauf des Lebens, für Geburt und Wiedergeburt.

Die **Fruchtbarkeits**-Komponente des Mars wurde sogar noch ins römisch besetzte **Gallien**, das spätere Aufmarschgebiet der Franken, exportiert. Davon zeugen dort diverse überlieferte Namen romanisierter Kelten-„Götter“, die ihre mythologischen Wurzeln in **Cernunnos** haben: So z.B. **Mars Smertrios**, Heros des (irdischen) Segens und des Verteilens - allerdings keine Fetzen; **Mars Camulos**, Heros des **Pfluges** (*cam* = gebogen = Pflug) und viele andere.

Martin (Martinus = Marsov sin), sin rimskega boga vojne.

Martin je bil sprva kmečki bog poljedelstva in rodnosti.

Cernunnosa so verjetno prinesli v Bohinj v Zgornjo dolino in na Bled Celti s Koroškega.

Merjasa so imeli v Spodnji dolini, tam so pa znali pisati, kar Kelti niso znali. Keltski Vetrnik in Kuhna na Dobravi nista bila rimlanska. Ja, u Bohin se je srečou vpliv Celtou pa Venetou, ta en niso znal pisat, ta druj pa.

Tako so otepouci orali sneg (po Božiču – zimski sončni obrat) pomagali pri nerodnosti žena, potem pa spravili sveti plug v zvonik cerkve sv. Janeza Krstnika (poletni sončni obrat).

=====

Boginja Belesta

Lbel – Lubelino ..LU (Lug) - ..Belin
Beušca..Lubel

Luže Luge Lugje Logje Log Loka

Na Možeh (Može ~ Luže)

Brege Breže Bregje Brezje Brje Breg Briga
Hrib

Hom Holm

Močilnik, Motnik, Mečiz (Mečiz), Mečnik,

Miševč - Kmetija vNomenju

Mečiz – Savica : Mečiz - Ljubelj

Mešiše?

Meševc??

korito nasproti Rožiča

Iztok iz korita v ponikovalnik?

Nima imena?

Krasica

mezišče??

korito pod Cuckom

Pod Krajem

mezišče??

Studenec Meševc?

Korito nad Primaščem

Mešišnik najprej ob koritu pri Rožiču, potem na vrhu vaškega hriba

»Močilnik« – studenec, studenec v Zagoricah, vzhodni del vasi

Xxxxxx – studenec v Zagoricah, zahodni del vasi

Rečica --- Studenec v Betinu (Betin = dolina izpod graščine (Wagen))

Močilnik je staro ime studenca, ki je namenjen za odvodnjavanje ali navodnjavanje zemljišča. V Zagoricah je bil uporabljen že v kolonizaciji za vodo pri treh kmetijah in nadrajenem dvoru, med tem ko je zadnji del takrat obstajal samo iz ene

kmetije. Ta studenec ni bil v listinah nikoli imenovan. Ko pa so postavili v 16. stol. ob ta izvor studenca kmetijo, je ta dobila hišno ime Močilnik.

Na Kupljeniku so postavili v zadnji vasi (Stagne), od korita pa ob poti navzdol kanal ter v njega napeljali studenec, s katerim so lahko napajali zemljiša v Ravne. Voda je bila namenjena predvsem za navodnjavanje vrtov in sadovnjakov. Vse to skupaj se je nato imenovalo »Stagne« (naselje treh hiš, pot + obzidani studenec). (Studenec + pot + kanal) celo to napravo bi lahko imenovali Močilnik.

Kelti, Celti, Selti

Kdo so ljudje, ki se:

- Pojavijo v 5. stol. ob Donavi in severno od nje ter se ob njej preselijo do porečja Rone;
- Ob Donavi se pojavijo Cimbri v 4. stol....
- Cimbri se pojavijo -181. v Norik....
- Tevtoni
-
- Mešišnik in Jama pod Babjim zobom - keltski ostanki
- Mečiz pa njegov graben ter keltsko znamenje (napisano v latinščini?) Kelti pa niso znali pisati.
- Dobrave in Dobravce in vetrniki
- Kuhne na Dobravah (-icah)
- Utrdbe na hribih (gradišča)
- Poti: Ljubelj, Mali Ljubel, Kranjski Mali Lubel (Luže – Lugje – Lubje)
- Stare poti Kamen - Draga – Gradišče – Preval - sv. Ana - oz. v Sele Kamen (Stein – Alboin)
-
- Dobje, Dobe, Dobrave, Dobrava, Seliša, , Selti – Kleti - Celti -- iskalci rudnin, prospektorji
- Vetrne peči halštatski prebivalci Iliri : Kelti
- *Iliri : Kelti Düniji : Kuhne Vetrniki kanali*
- *Komuravšce, stagne, kanali, prečke, mostovi, brvi, vrvi, srobrou, suhi zidovi, zidovi iz lomljenega kamenja, zidovi iz klesanega kamenja, malta, beton, smola, vosek,*
- Uvedba kanalov iz zloženega kamenja (in že prej usmerjanje vetra v vetrne peči – »Dünaji«) omogoči dovajanje zraka v kurišča vetrnih peči in poveča izplen za dva do štirikrat

- Kose, lemeži, žrmlje,
Uvedba kose (košenje trave) in lemeža (globoko oranje) potroji kmetijske pridelke. Uvedba Žrmlje pa omogoči oskrbo z žiti in delež žit v prehrani ljudi.
- Konji, govedo, prašiči, ovce, kure,
Konji noriki: veliki, šekasti konji primerni za kmečka opravila – oranje, tovorništvo.
Govedo – zaloga mesa. Vol - vprežna žival, krava proizvajalka enega od najpomembnejših hranil – mleka.
Prašiči in suho meso, konzerviranje s soljo, slanina. Kure in petelin

Drobnica (koze, ovce), psi mezolitik

Prašiči, govedo (krave, biki) eneolitik
bik – junc bronasta d.

Konj se pojavi s kimerijskim konjeniškim vpadi z njimi pa tudi pridobivanje železa v talnih pečeh in uporabi mehu. -8. stol.

udomačene ovce, koze, svinje, goveda in psa.
Vloga živinoreje je sčasoma narastla barjanci

Halštat

Vpadi

Druga mlajša plast vmesne stopnje žarnogrobiščne omike v osrednji Sloveniji je povezana s panonskim prostorom, od koder je prišel nov udar konjeniških ljudstev, imenovan trakokimerijski. Ta je po letu 750 prekinil žarnogrobiščno kulturo pri nas in označil nastop železnodobne halštatske omike.

redelih Alp ter celo pred Italijo. Zato je naslednja najmlajša stopnja v ljubljanski nekropoli, na Bledu in najdiščih v okolici Mokronoga in Novega mesta že čisto železnodobna, kljub nepretrganemu nadaljevanju žarnogrobiščnih sestavin

Nove prvine in gradivo so kulturnozgodovinsko že halštatske, čeprav nastopajo v Sloveniji prej kot v ostalih severnih in vzhodnih predelih Alp ter celo pred Italijo. Zato je naslednja najmlajša stopnja v ljubljanski nekropoli, na Bledu in najdiščih v okolici Mokronoga in Novega mesta že čisto železnodobna, kljub nepretrganemu nadaljevanju žarnogrobiščnih sestavin.

S Trako-Kimerijci je prišla iz njihove kulture v naše kraje vzhodnjaška konjska oprema.

Veneti so bili rejci konj. Poznali so razne vrste konj, primerne za razne namene. Beli konji so bili darovani v templju Venetov ob Timavu.

Utrjevanje selišč z visokimi palisadami in zaporami pred obzidjem hitrejše načine vojskovanja z uporabo konjenikov, metalnega orožja.

Noriki naj bi bili šekasti, sivi, dolgotlaki konji.

Belena rimski časi, itenarij Ja, u rimsk'h cajt'h so d'naš'nmo Bledo rek'l Benela, pred tem Belena. Tko to piše u 'n popot'n kart, kse j'j rekvo »itenarij« (ja že takrat so ved'l koko pa kam je treba »ite«, pa koko to druj'm dopovedat). Mrkač Plus 3A 2011 Ravenat

Kopanje, Kopaunik, kopca

Rovne, Ravne, rovnica

Drevo....lemež....plug. Za razliko med drevesom omogoča lemež globoko oranje s tem, da odreže zemljo na določeni globini. Drevo omogoča ritje zemlje in s tem mehčanje, lemež pa omogoča v nadaljnji fazi obračanje zemlje.¹⁹

Živa: Na Blejskem otoku je na vzhodni strani pečina, kjer izvira studenec. Pod to pečino pa je luknja, kjer naj bil lintvern. Ta pečina naj bi bila domovanje boginje Žive. Včasih je bila v tej pečini postavljena slika Matere božje. (Danes je vse to preurejeno, tukaj je sedaj postavljen kip Lurdske Matere božje).

¹⁹ Posledice pluga so vidne na celotni pripravi zemljišč. Ker se plug lahko uporablja tudi v deževni dobi, se ga uporabi tudi za odvodnjavanje zemljišč. Lemež pušča za seboj brazdo, po kateri lahko odteka voda, voda pa potem sama izpere kanal. Tako nastane tudi kanal od poti, ki je peljala iz Grada (Gradišča) v Betin, kanal že v tem času osušenega zemljišča. Isto pa tudi spreminjanje lege ledine »Selišče«, ker se je s časoma prilagojala stanju voda.

Poleg tega pa je ime »plug« še eno koeksistenco: plug je nekaj drugega kot »drevo«, pojavi se takrat, ko se pojavi tudi bog Lug. Ali so stari prebivalci pokopavali drevo in začeli uporabljati plug? Ali so orali sneg otepovci z drevesom, ki so ga nato obesili v »turn« (= Kurinov tič in pričakovali nato da bo začel »obratovati« Kurinovega tiča – spomlad.

Na Blejskem otoku naj bi halštatski prebivalci častili Svetlina (v letnem sončnem obratu) nato v latenu pa Belina ter njegovo družico Beleno.

Bog svetlobe. Tod naj bi bil postavljen spomenik ter žrtvenik za izvajanje verskih obredov??

Svetlin > Belin > Apolon > Svarun > Bog Oče

Kurin > Lug > Marc > Svarožič > Kristus

Svarožič – Božič (bogec) – Kristus

Obrnjeno kot venetska pisava

Boginja Živa:

- To boginjo se venomer opisuje kot žensko božanstvo plodnosti.
- Voda je simbol plodnosti in izrazito ženski simbol.
- Z vodo je posredno povezana tudi luna, ki je ženski simbol. Lunine mene, ki kot vemo vplivajo tudi na plimo in oseko, lahko paralelno vidimo tudi kot ženski mesečni cikel.
- Koren **mok** pomeni »moker, vlažen, močiti«

Belena - Belestis – boginja svetlobe, rodnosti, zdravja in družica Belina (Belenus)

Belin or **Belenus**, Belena or **Belestis**, boginja mati.

Veles oz. boj z zmajem,

sv. Jurij, - zmaj spomladi : sv. Martin – zmaj jeseni??? : bog Veles : bog podzemlja z zmajem

Sibile, Švile, ki je boginja potov. To je punca, ki jaha belega konja, za hrbtom ji pa sedi hudič. To je Švila, Sempija.

Tam je pet takih krogov. To pa lahko pomeni Rožiča, lahko pa pomeni boginjo Živo.

Na Goričici je bil kamen. Na Goričko gre signal z **roba tle gor**, ki se mu reče »Stog«. Z Goričce gre signal **tle gor**, na »Zečji Grašč«, po nemško Sitzenberg, to je točka boginje Žive. @Spomin na Boginjo Živo je še ohranjen, ker slikajo na jajca zajca (pirhi) Cica. Živi pravijo Nemci Cajc (Zeiz) in mesto Zeiz je sedež največjega templja boginje Žive. Nemci imajo še vedno zajca, od tega ven pa jajca. Ta Gradec (Zečji Grašč) je nadzoroval most in kovačije in orožarno na Savici.

da se potem napravi sveti otok in tako je bil napravljen sveti otok v Berlinu in tam je bilo

svetišče boga Peruna, Žive, od kod je osnova Berlina, da ni od Bera, kjer je otok na reki Spree. In je res še sedaj tam cerkev.

Žitnik je lahko bog žetve, lahko pa je tudi bog v moški obliki istega, kot je Cica, Živa. Živa in Žitnik.

Živa. Ena redkih ženskih bodinij o katerih nam viri poročajo je **boginja Živa**. Viri so jo zapisali tudi kot Siva, Sivve, Sieba, Shiwa, Žyvia. .

»Pódrašč« - »Področci«prebivalci »Pod Rožem«, torej na nasprotni strani sedla »Rožca«. Mišljeni so vsi prebivalci Roža – doline.

Zelo verjetno pa je bilo, da je bilo najprej mišljeno hribovje – torej Karavanke. Če je takratno imenovanje tega hribovja Karavanke, kakšno je bilo pa prej. Če je to ime, kakšno je bilo potem za časa halštata in še prej v bronasti dobi.

Rog – ali jelenov, Cernunosov

Beuška je celotno gorovje, torej so Karavanke = Beuška.

Kakšno ime je pa potem imela dolina?

Po rogu že ne! Kako so to imenovali Veneti, Vendi v času halštata, prebivalci Rožeka?

»rašc« je verjetno identično kot Mače<Moče, **Mačič (mečič, mečiz,)<Močič,**

V Zagoricah je torej kmetija Močnik od studenca, močila, močidla, mečnik, mečič, mečiš.....

V Mošnjah je ledina Rajsja (kača, gad, modras), v FK je navedeno: Na Rejsjue, torej je to bilo preje Na Rajsju. V Bohinju pa je Vresje **Grem v resje .... v resje je**

a > e > i > o > u

močilo, močidlo,

mača > **mače** > mači > mačo > maču
meča > meče > meči > mečo > meču
miča > miče > miči > mičo > miču
moča > moče > moč > močo > moču
muča > muče > muči > mučo > muču

mače >

mačič > mečič > mičič > močič > mučič

mašiš > mešiš > mišiš > mošiš > mušiš
 mačnik > mečnik > mičnik > močnik > mučnik
 močidlo > močilo

Voda boda :
 wasser wosser bosser poser pasar
 >>>>

Zrak veter

Energija ogenj, svetloba

Prostor kraj, krej, zemlja,

Voda suša. Puščava
 Voda moka mokrota,

Veneti Vendi Vendali Vandal
 Vindi, Vindišarji,

Močvirje moka mokrota
 Stara imena – koliko stara?

Tri cerkve sv. Martina, lunin koledar, Kuhne, čašče
 nje sonca in ne lune, bogovi (-nje) povezani z luno,
 lunin koledar,

DOM

Dom ima dvoprostorsko zgradbo:

Izbo s kmečko pečjo in mizo, prva odreva prostor,
 druga je namenjena darovanju - hrana in pijača je
 del daritve, tako kot je molitev priprošnja prednikom,
 da se jim kaj ne bo zgodilo, kaj hudega.

Črno kuhinjo z ognjiščem iz katerega uhaia dim v
 podstrešje, kjer se suši svinina: »šunko« (krače
 stegna,..) »špeh«

Center je kmečka peč naslednica keltske velbane
 železarske peči slika xxxxxxxxxx. To je »dom«.
 Ognjišče, odnos peč – ognjišče?

Dom je tudi velbana katedrala. Namenjeni daritvi in
 molitvi. Vse to je keltski »dom«.

»Dom« je center hube, kmerije

»Kaiža« nima peči, temveč ognjišče in je
 enoprostorska zgradba.

Kmetje (celi kmetje) imajo domove (dvoprostorske
 hiše), kajžarji imajo kajže (enoprostorske hiše).

Dvor: 2x kmetija: Cela kmetija: 1/3 kmetija (kajža) : 1/6 kmetija (kočar)

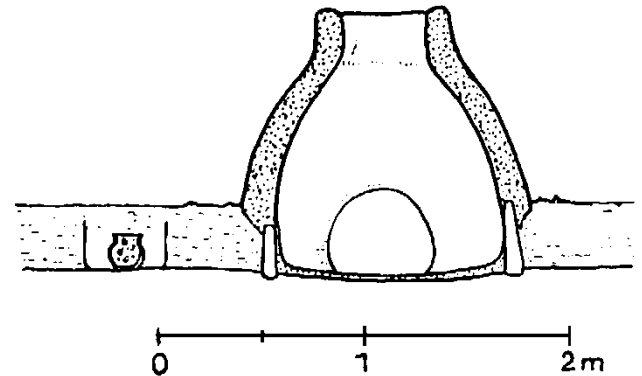
domik	cel kmet	:	kajžar	:	kočar
~ 15 oralov	~ 8 oralov		~ 4 orale		~ 2 orala
obdelovalne zemlje					

Kras ima baište, hiše z ognjiščem. Ob hišah so pa
 peči za peko kruha. Na krasu se peče kruh enkrat
 ob luni, v hišah se peče kruh dvotedensko, peč se
 pa zakuri ko zahteva mraz. Alpski prostor ima
 »domove«, kraški pa »baište« italijansko baita = kočar
 (pastirska, planinska, gorska, ...).

Domovi imajo »špeh« (Speck), »šunko« (Schinken),
 »klobase« (Wurst??), zasko.

Baište imajo »pršut«.

Vsi imajo suho svinsko meso od Pada do Donave.

Kokalj, Štajf,

Oče Svetlin, sinova Kurin in Kurež ???

Zmaj v Zijavki na Babi – Gradišču

Zmaj v Zijavki na Otoku

Kurin je imel sulico in navzgor štrlečega tiča

Kurež (Kokali, Štaif, je bil cimperman-(tisti, ki
 je obdeloval Cirbe, tiso, smreko, dišeč – svet
 le*s, ki gre po izučitvi kot mlad ksel Geselle,
 po svetu, da si nabere izkušnje in (Walz), ki
 ima posebno stanovsko obleko, obdeluje tuje
 žene (druai pa nieqovo ženo), ki ima svoje
 orodje vedno s seboj (tudi svojega tiča), pozimi
 pa se privleče domov (otepovc).

Cedre so uporabljali za gradnjo kobilic pri lad-
 jah (Punci, Eqipčani, očitno tudi Grki. Razlike
 med tiso (cirbe) in cedro.

Stara imena – koliko stara?

=====

Rimska železarska peč v Porenju:

100 kg lesa daje 20 kg oglja
20 kg rude daje 1 kg kovanega železa

Rimljani imajo razdeljeno pridobivanje oglja od železarjenja, železarjenje pa od kovanja. Volka ne smatrajo kot železo, temveč kot gobo polno pepela, žlindre, nečistoč, v katerih se nahajajo po samezni sprimki železa. Te se mora nato kovati, da se sploh lahko pride do železa.

Šelekovano železo je lahko produkt, ki ga je mogoče oddati kot dajatev, zamenjati za druge potrebščine, ga prodati.

Očitno se to dogaja tudi na Dobravcah.

Če so bikonične kladice, najdene l. 2008? na Kležniku v Lescah, izvirale z Dobravc (kemična analiza???), so bile verjetno namenjene v Emono.

V 1. stol. je železarstvo potekalo še po keltskih postopkih, rimljani niso imeli vpliva na železarstvo. Zahtevali so oddajo primerne količine železa – xxxxxx-xxxx, oddajo so pa verjetno urejali rimski prebivalci Lesc.

=====

Luže, pot čez Luže. Luže<Lugje (keltski bog Lug:

<Logje (čez log, gozd,) gaj = lucus

<lux, lucere, lugere = svetiti .....

Iz Ljubeljske doline od Podljubelja po gozdu v Drago.

Čez prelaz Luže je najbližja pot med Begunjami in Podljubeljem.

Libellinum Li-bellinum 'lbel

Lugenum???

Pod Dobrčo:

Keltska pot pod Dobrčo:

Belin ali **Belenus**, Belena ali **Belestis**

Belin + Belina (Sinova Kurin in .....

Veneti

Belenus + Belestis

Kelti

Belenus + Lucina

Rimljani

Jožef + Marija (sinova Jezus in Jakob)

Krščanstvo

Cerkev v Begunjah (Vigona), kapela sv. Lucije pri sv. Jožefu pod goro, poznejša sv. Lucija, kapela sv. Jakoba v Lešah.

Leše :: Luže (leše: lesje Luže : Logje (vse gozd)

Lucina = Lucia, rimska boginja meseca (lune), boginja rojstev in svetlobe.

Lubellinum = Lu-bellinum (Belinov prehod? – 'lbel) Luce (luže) Lucia, (Lucijin prehod, Belinin prehod?)

»Č'z Pod« »Č'z 'lbel« »Č'z Vuže«

Luže : Može

Lug : Lug, Lugos, Lugus – keltski bog, bog sonca,

Leleni Lug,

M'rjas: ????

Še danes sta najbolj dominantni dve poti čez Karavanke, tista pod Rožico, skozi katero pelje avtocesta proti Beljaku in tista prek ljubeljskega prelaza, kjer pelje predor v smeri Beljaku.

Prelaz med Področco na koroški strani in Hrušico na Gorenjski je danes povezan z dvema predoroma, železniškim in avtocestnim. Tako kot v današnjih časih so se kazale potrebe po, seveda v vsakem času prilikam in potrebam primernem.

V halštatu je bilo najvažnejše središče v Rožeku, pot, ki je potekla prek Rošce pa najbolj primerna za kraje od Bleda in Bohinja.

Ko se začnejo s severa prodirati v Podonavje Cimbri, začnejo od tod potiskati v Alpe Kelte. Do tedaj se Kelti naseljujejo predvsem v ravninskih predelih. Njihova civilizacija temelji na dokaj velikih seliščih – opidih, kjer razvijajo obrtništvo, temelječe na tržnih principih.

Tako se pojavljati keltske naselbine najprej v smeri iz halštatskega železarskega centra Hütenberg v smeri južno. Na keltskih naseljih se pojavijo kakovostni kovači, ki predelujejo Hütenberško železo v kakovostne železne (jeklene) izdelke. Tako se železarstvo seli vedno bolj proti južno v smeri Drave, od Drave pa potekajo poti na Gorenjsko in naprej proti Primorski.

Na Gorenjskem se pa srečujejo na Karavankah z interesi halštatskih prebivalcev. Srečujejo se tehnologije in civilizacije, pa tudi kulture.

Na Karavankah (Belščici) pa je v halštatu nekaj prehodov, ki jih poznamo iz tega časa:

Poljedelci in pastirji, še manj pa lovci in nabiralci, ti ne zanimajo. Predvsem pa so zanimivi potniki na daljše razdalje (trgovci in romarji – če jim lahko tako rečemo). Stari prehod prek Rošce, povezan z Rožekom dobi konkurenco v prehodih prek Na Možeh, na Ljubelju in prelazu prek Babe.

Pot »Čez Može« (Moče?). Ravnica, kjer stoji danes planinski dom na Zelenici, se je nekoč imenovala »Poden«. Smokučani so imenovali to področje »Uboga Zelenica« ali »Globoka Zelenica«. Tako ima prelaz čez Zelico še sedaj ime »Čez Pod«.

Na zahodnem delu te ravnice (tam, kjer se je nekoč odcepila stara pot in se vzpela na prehod »Čez Pod«), se je ohranilo ledinsko ime Ušce, Vušce (Lužice), (ohranilo se je staro ime »Usce«, ki pa so ga menda uporabljali prej Korošci, ki so tod padli pred Smokučani, ki so imeli spodaj svojo smokuško planino. To ime pa je lahko polenilo lahko tudi latinsko interpretacijo imeja Lucia, in da so si Smokučani samo izmislili svoje Lužice – mlake, ...) torej identično imenu na

prehodu »Čez Luže«. Tako se je ohranilo starodavno ime, samo da so ljudje že zdavnaj pozabili nekdanji izvor tega imena po keltskem mogu Lugu.

Domnevamo, da je imela dolina Zelenica prvotno ime po »zelenem Lugu«. To ime poteka navzdol od prelaza »Na Možeh«, oz. »Čez Pod« na obe dve stani, na koroški strani do sotočja z Ljubeljšico, na gorenjski strani pa do izvora Završnice (Tinčkova koča).

U keltskoj mitologiji Lug je zaštitnik trgovine i zanatstva, prvenstveno metalurgije. U Irskoj je smatran pronalazačem svih veština, mudracem i pesnikom. Zaštitnik je i puteva i putnika. Po njemu je nazvan Lion(dunum), a i mnogi utvrđeni keltski gradovi nazivaju se tvrđava Luga. U Galiji je imao svetilišta u svim utvrđenim gradovima, dok su ga u Irskoj slavili na vrhovima brda. U njegovu čast svetkovan je praznik Lugnasad. U rimsko doba je na spomenicama prikazivan sa kaducejem i kesom novca u rukama, često u društvu sa boginjom Majom ili Rozmertom. Kasnije je izjednačen sa Merkurom. U velškom predanju Lug se naziva Leu Lau Gives.[1]

LUGH war der wichtigste keltische Gott in Europa. Lugh wurde auch „der Leuchtende“ genannt. Er ist der Gott des Lichts. Ein keltisches Sommerfestival ist nach ihm benannt: Lughnasad. LUGH war ein Kriegerheld, ein Magier und ein meisterhafter Kämpfer. Viele europäische Städtenamen deuten auf ihn hin: Lyon, Leiden, Liegnitz.

Lug, auch Lugus, in der keltischen Mythologie der Gott des Lichtes, der in der Interpretatio Romana dem römischen Verfahren der Identifikation fremder Götter mit lateinischen Namen mit Merkur gleichgesetzt wird. Er wird als junger Krieger sowie als Zauberer und Meister der Handwerkskunst beschrieben.

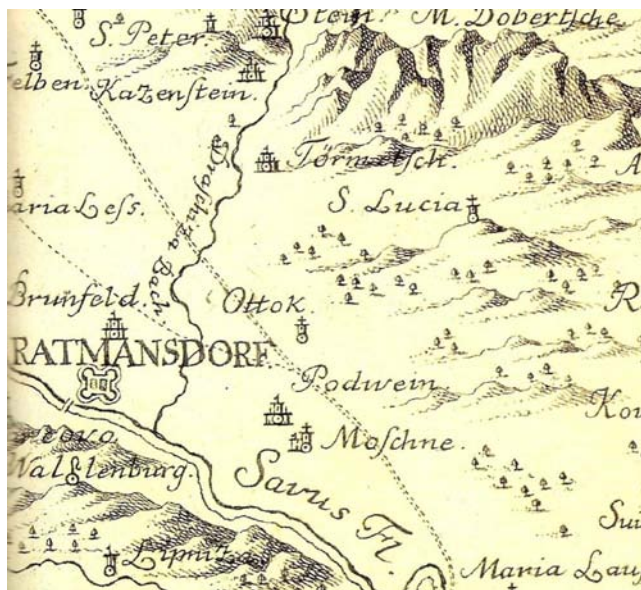
Keltischer Sonnengott und Gott der Künste, Sohn der Dana. In der zweiten Schlacht von Mag Tured trifft er mit seiner Schleuder das eine Auge des Riesen Balor und kann ihn so töten.

Keltischer Lichtgott, Heilbringer der Krieger, Dichter und Zauberer, und Meister des Handwerks.

Lug naj bi bil universalni bog pristojen za svetlobo, zdravje, plodnost, bojevanje, mojster za rokodelstvo, za cimpermane, za železarjenje, za pesništvo, trgovanje in tovarništvo, itd., itd., skratka za vse. V rimski dobi naj bi ga nadomestil Merkur, ki je bil pristojen za trgovino, tovarništvo, itd.

Kot krščanskega vzornika ga najdemo v vlogi vojaka: sv Jurij (zeleni Jurij), sv Nikolaj (Miklavž – zavetnik potnikov), sv. Martin (pri tem naj bi bili vsi trije svetniki povezani z uničevanjem zmajev).

Na Rebri najdemo nekdanjo Miklavževo cerkev in Miklavževp kapo, pri prehodu na Gosjak, od koder poti pot na Zelenico in na prelaz na Možeh.

V zemljevidu »Ducatus Carnioliae iz l. 1744. je navedeno ime Draschiza (Dražica, Drašica) za današnjo Begunjščico oz. Zgošo.

Slika pogleda z Gradišča na Vodichah, kjer je prikazan pogled na ledinska imena na področju Mošenj, nam prikazuje, do kam je segal vpliv halštatske naselitve. Mošnje predstavljajo Mostje – Mostje (Π, pons, pontis), na nasprotni Dobravi že najdemo keltske gomile, do tja je torej segal vpliv Keltov.

Kaj pa Dobrava? Ali si lahko predstavljamo, da bi segal pozneje prek Mošenj čez Batranco prek Save na Lipniške Dobrave, torej celo lipniško dolino, tja do Brd?? Torej naj bi bilo halštatske naselitve tam nekje v 5. Stol. konec in je segala keltska naselitev čez Savo v Lipniško dolino? In to v -5. Stol. ????

Kaj pa vetrovniki, Dunaji, vetrne železarske peči, itd. vse tja do 14. stol. in potem vodno gnane peči sv. Heme v dolinici Račenci pod Brdi???

Ali so se halštatski naseljenci spustili iz Jelovice navzdol, potem pa latenski (Kelti) pozpeli iz doline navzgor na Jelovico?????, ali so halštatski

prinesli svoj Dunaj navzdol, latenski pa svoj vetrnik navzgor in kje in kdaj so se srečali???

Kaj pa Wallenberg, poznejši Pusti grad. Wallenberg pomeni prejšnje gradišče, to pa lahko obstaja že skoraj dve tisočletji prej kot pa poznejši Waldenberg, današnji Pusti grad. Izjemna lega se vedno izrablja za strateške namene.

Beli voli na Sv. Petru, junc v Begnah, ...

Babji potok – meja med kašarji in Begnani?

Mrkač pod Dobrčo? Ali tudi med kašarji??

Draga (Kraška)- hrib ali potok, potok ali dolina, ali dolina ali hrib, ????? ali peč, slap in luknja, Begunjščica teče še danes prek slapa?? Tam kjer danes pelje pešpot na Preval skozi Luknjo.

Ali je nekoč tekla Begunjščica kot »Krašica« in tvorila slap?

Obstajali sta torej dve poti prek greben med Dobrčo in Begunjščico. Očitno je starejša tista, ki poteka mimo Gradišča. Pot prek Luž je bila takrat kot je bil Forum Lubelinum, kjer naj bi porušen 1348, porušil naj bi ga pa plaz (z Korošice?) Plaz je pa nižje v dolini in ne tam, kjer naj bi nastala stara naselbina????

Očitno sta si bili poti prek Luž in prek Prevala (Gradišča) konkurenčni.

»Lukenjske peči«, »Gradišče«, »Draschiza Bach«, »Preval«,

»Babji potok«, »Polška Straža«, Rodinska Straža«,...

»Luknja«, Peričnik-Peritnik,

»Begunjščica« (potok in gora)

Kanal od

močilo, močidlo (Mečič, Mešiš - Mešišnik)

Krasca – Drašca,

Dolina od Luknje bi morala potekati prek Krasce, navgor do Mešiša (Mezišča) in naprej na Preval, tam bi moral pa biti Gradišče in Straža

Od Babjega potoka bi morala potekati pot do Straže nato po dolini navzgor in nato na Stražo (manjka Luknja, Srepna, ...), ob strani bi pa morale biti Ravninice.

Podobno bi morala biti Straža na razgledni točki, kjer se vidi dolino (nekje na grebenu južno od Prevala ali zahodno na Roži).

Straža	:	Draga	:	Gradišče
Hrib	:	dolina	:	voda, potok
		Dražica, Dragica, Drašica,		
Razgledišče		luknja		prelaz, sedlo?
Gradec ~ Graz ~ Gradišče ~ Grad				

Dobravce prehajajo na Bejsko Dobravo

Lipce prehajajo od Lesc na Lipce, (Staro Lipanco) prek Brega, Homa na Dobravo (blejsko) na Lipce (ob Savi) in proti Koroški Beli?

Kje so kupi kamenja, ki so jih naredili ajdi pri potovanju čez prelaze!, kje so kupi (»ajdov grob« kot na Ravnah pri prehodu na sveto področje (nad ~ 1000m)

Na Kupljeniku bi morale biti Ravne, kjer bi se prešlo na sveto področje, in tam bi moral biti »ajdov grob«

Ali na Gosjaku, ali na »vrhu smokuča«, ali »na Uscah« ali »Na Možeh«, »Čez pod« (Poden)???

Kje so grobovi Na Ravneh

Kupljenik – Ravne- kje na sedlu kjer se je šlo na Gradišče,

Kje so se potniki poslovili potem ko so prišli v »sveto področje in pogledali na dolino spodaj in na prehod na dolino in na naslednje sveto področje (Pogled Kupljensko Gradišče na Gosjak, Vrh smokuča« prehod na Belščico (Babo-Korošico), pogled na Vajnež---

Grebensko prečenje »Na Možeh« 1784m

Prečenje grebena »Gosjak« 814m

Seženj dolg prehod prek slemena nad Podnom na katerem sta stala dva kamna. Vsak od kamnov je bil visok 3 čevlje, ob tem je bil kamen vsak zakopan v zemljo 1 čevelj globoko.

Bilo je pred 22 stoletjem današnjega štetja zbrala skupina potnikov, ki so bili namenjeni čez gore v dravsko dolino, mnogi od njih so bili namenjeni celo še k Donavi in še naprej celo k Labi, kjer so tedaj tudi prebivali Boji.

Zbrali so ob svetem studencu Krašci (danes se temu studencu reče Kašca), se ogledovali že prehojeno pot in se ozirali na pot, ki jih je peljala na obzorje, kjer je ležalo sedlo Gosjak. Prek tega sedlo so spomladi, kot kot so tod letele proti severu gosi, ki so se vračale iz daljnih toplih krajev. Tako kot gosi, ki so letele na sever, da bi vzredila naslednji rod, so morali tudi oni poskrbeti za svoje potrebe, tako materialne kot tudi duševne.

Tako kot so gosi vsako jesen s severa letele v tople kraje, so se spomladi od tam tudi zopet vračale. Tako, kot se je pričelo spomladi potovanje proti severu, ki ga je varoval pontifex, se je jeseni tudi nehalo. Če je moral pontifex poskrbeti za varnosti potnikov in njih potrebe, je bilo tega varovanja v jeseni končano.

Kaj pa drugi prehodi, ki jih ni varoval pontofex?

Odgovore na to vprašanje najdemo nekaj stoletij pozneje, ko postavijo rimljani »vilo rustiko« (villa rustica).

Ta leži pod današnjimi Rodinami ob poti ki vodi na Zavrh. Funkcionira kaki 3 stoletji ob vsakem dnevu in letnem času. Verjetno pobira »prispevke« vseh prebivalcev (ne samo od potnikov), kakršne koli prispevke (davke), tudi take v železu (kako se že tej dajatvi že reče), za varnost potnikov pa se ne zmeni noben hudič več.

že na do vprašanje

Tako so spomladi odprli poti, ki jih je varoval pontifex. Tako kot so spomladi poti odprli, so jih jezeni zopet zaprli.

Potniki, ki so prihajali sem od morja, od najvažnejša templja posvečenemu Belinu ob Timavu, kjer je imel svoj sedež že od davnih dni tudi pontifex, ki je varoval vse poti do najviših gora v vzhodnih Alpah. Prihajali so sem od Belda, kjer so se utaborili za Selišči na Dobravcah, kjer so poskrbili za konje in ljudi.

Kamna sta imela tri obraze, eden je gledal na Poden, drugi na nasprotno, osojno stran doline Zelenice, tretji obraz pa je bil obrnjen po meji navzgor, oz. navzdol. Ta most, mostišče, (pons) je predstavljal mejo med dolino Save oz. doline Drave. Ta most je ščitil sam pontifex skupaj z obema prihodoma. Zaščitil in varoval je potnike, ti so morali plačevati zato zaščito. Na vhodu na prihodih so postavili svetišče (villo rustico), kjer je bilo potrebno plačati varščino (varovanje, če pa potniki varščine niso plačali, so bili pa oravbani).

Ti kamni so bili torej »možje«, ki so varovali potnike. Sam pontifex je torej ščitil določene prehode čez Karavanke. Ti prehodi so bili odprti v določenem letnem času.

Očitno je bilo v Karavankah nekaj takih prehodov: Koren, (Področja) (Suha), Medji dol, Zelenica, Ljubelj, (Baba), Jezersko, ...

Po prvi svetovni vojni so pa postavili nov mejni kamen med Kraljevino Jugoslavijo in Republiko Avstrijo. Ta kamen je imel številko XXV, obraza tega kamna sta pa bila izpisana z Oe oz. Yu napisom, pri tem je gledal nemški napis na jugoslovansko stran (kranjsko, slovensko, itd.), nasprotni srbski napis je pa na avstrijsko stran.

Take kamne je postavila tudi Italija na bohinjski strani kar kakih 100 m globoko čez greben in si izsilila tako celoten greben. Tak kamen stoji še danes na Vrhju Bače nekaj metrov pod »ajdovskim grobom« (na katerem so pa postavili Tolminci parkirišče za obiskovalce lovske kočje na tolminski strani prehoda Bača).

Pri tem so stare mejne kamne »z možmi« pospravili na bohinjskih Snožetih kar buldožerji, kdaj so pa pospravili »zainteresini« prizadeti se pa ne ve. Ve se samo to, da jih že zdavnaj jih ni več, kot tudi ni več tistih pontifexov, ki so jih »vahtali«.

Vahta, straža, opazovalnica, razgledišče, pošta, preža, postaja, ... mora imeti predvsem dober razgled nad zemljiščem, drugače nima svojega smisla. Tako so bila naša gradišča vedno na takih točkah, kjer je bil dober razgled in je bil s te točke vedno dober pregled (kontrola) nad potmi.

Kakšna je starost teh izrazov, pojmovanje, kateremu jeziku, kulturi, civilizaciji, pripadajo. Kako bi bronasti dobi taki točki rekli?

Kako bi temu rekli rimljani, stari slovani, ...

Kakšne so geografske razlike, ...

Kakšne so razlike med gradiščem, prežo, opazovališčem, stražo, ...

Kakšne funkcije so tem pojmom pripisujemo, ...

Kaj je bila n.pr. Ajdna, Gradiška, Straža, v svoji dobi in kako se je pojmovanje prilagajalo poznejšim časom???

Kako je lahko izgledala »maša« v halštatu, latenu, rimski dobi, ... in kakšni atributi jo predstavljajo???

Če pozamo relacijo **misa = maša**, kaj je bilo prej in kaj pozneje, s čem je bila povezana (vzroki, posledice), (kontrola, spremembe), (začetki, cilji), ...

Kakšno vlogo je imel v teh relacijah recimo »Kurin« (Quirin, petelin z štrlečim tičem in/ali sulico (mečem)), »Lug« (ravno tako s štrlečim tičem, ravno tako s sulico in/ali mečem).

Zakaj sta si glede na svoje attribute tako podobna (enaka).

Ali je eden kraljeval v Karavankah, drugi pa na Senožetih v Bohinju, ali sta bila sodobnika, kako sta sorodna, ...?

Eden je imel svojega zmaja na Senožetih, kje ga je pa imel pa Lug?

Zakaj sta vedno dva zmaja: eden na hribih in drugi v vodi?

Ali je bil vodni znak brez jajc?

Kurin in Lug naj bi »varvala« potnike (a sta jih le »ravbala«??)

Na Kupljeniku je pa gradišče (halštatsko?), pa ni zmaja, ni Kurina ne Luga....

S tega gradišče pa gledajo (opazujejo, varvajo, prežijo,..) Kupljeničani potnike, ki se s Karavanških prelazih premikajo proti Kupljeniku (ali pa kam drugam), ali pa se iz Pokljuke ali Jelovice premikajo po nasprotnih smereh.

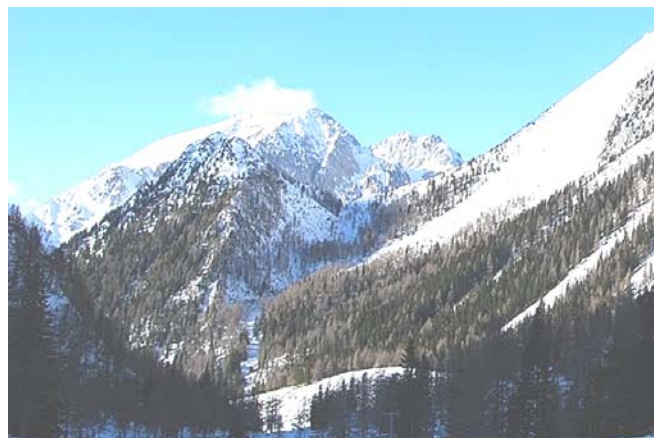
Pogoj za vse to pa je da so nekdanji opazovalci, ogleduhi, prežači, ..., ki so videli bolje kot orli, tisto, kar danes vidi normalen opazovalc z zelo dobrim daljnogledom, tudi kaj opazili.

Oglouše - Galle Verch – Oglovše (1222 m), gora nad Ledinami

Ko je potnik prestopil mejo na Belščici (Na Možeh) med obema možema, ki sta jo predstavljala dva mejna kamna (konfina) – s trimi izklesanimi glavami ki so nadzorovale mejo in potnike, je spodaj zagledal dolinico, ki so domačini rekli »Uboga Zelenica« Kelti pa so jo imenovali »Na podnu«.

Bog, ki je varval potnike (zato je pa tudi bil oborožen ali z mečem ali sulico) se je pa repenčil z nabreklih tičem, da bi napravil boljši vtis na eventualne razbojnice, ki na prežali na vartovance.

Boginja Belena (Belensis), ki je varovala potnike vse od Drave navzgor, je svojo vlogo opravila »Na Možeh« in prepustila varovanje svojemu sorodniku Lugu (Tisti soldati, ki so varovali »Može« velik del 20. stoletja, so mu rekli »Luže«). Ko se je popotnik spustil navzdol na ravnico »V Poden«, je zagledal vsega belega, svetlega goga vseh bogov, ki je sedel na svojem »Stolu« na »Belščici«

Pogled z nasneženih Usc na Stol.

<http://static.panoramio.com/photos/large/45875963.j>
Temu kraju so stari perbivalci na koroški strani (Podrašč'), rekli »Na Uscah« in so ga pripisovali Lugu, ki naj bi se tod poletel valjal in tod pustil nekaj lužic – ostankov nekdanjega snega.²⁰

Ko je imel Belin še svoje najpomembnejše svetišče Svetlina ob iztoku Timava, kjer je imel svoj sedež tudi pontifex maximus – patriarh (stari oče) s svojim preročiščem, signalnim sistemom, svetom svetcev in šolo svečenikov, itd., kamor so potem v krščanski dobi postavili svetišče sv Ivana (Štivan), ki je nadomeščal prejšnjega Svetlina, ki je bil bog, ki so ga praznovali ob najdaljšem dnevu v letu.

Rimljani so prenesli sedež pontifexa v Oglej in skoncentrirali vso oblast v Ogleju (vojaško, politično, versko, ...) in od tedaj so pričele prihajati vse poti v Oglej, Štivan je pa še v srednjem veku ostal pomembno tržišče, kjer so trgovali tudi z železom z naših krajev.

Iz središča Ob Timavu je že v vsaj v -8. Stol. Zaščta in odpiranje poti, seveda pozneje tudi zapiranje poti. Tako ko začeli prihajati spomladi od moraj naprej proti seveur, so potem, ko so bile poti odprte, prihajali potniki s severa k morju.

Tako so spomladi prihajati v naše kraje potniki s Podravja in pričeli uporabljati poti čez Koravanke, ki so potekale prek gorovje, ki so jim stari prebivalci rekli Belščica, na novo priseljeni prebivalci pa Karavanke, vse skupaj je pa varoval stari Belin, ki so mu potem prišli Rimljani rekli

²⁰Dejanska podobnost je pa še večja. Tako kot se nad Uscami nahaja prehod čez Pod, se nad prehodom »Luže« »Konjski vrh«, ki spominja na potovanje s konji.

Belenus in ga tako tudi pisali..

Če so stari prebivalci uporabljali pot proti Beldu, so rimljani potovali predvsem proti Carniumu. Stari prebivalci so imeli ob tej poti svoja opazovališča, oporišča, selišča, itd. Oni so to pot, tudi varovali, od nje živeli, se od nje hranili, oskrbovali potnike, s potniki zamenjavali in barantali, kar so prizadeti tudi potrebovali, itd. Skratko poti so rabili tako potniki kot tudi prebivalci in od njih tudi imeli koristi.

Potem se je potnik obrnil navzdol po Zelinici. Po dolinici je začela teči Završnica, potok, ki teče »za vrhom«. Vse področje so imenovali »Zavrh«. Torej so rekli gorskemu grebenu, ki je ločeval ravnico in Završnico in Zavrh »Vrh«, čez kate-rega so speljali svoje poti in pri tem uporabili razpoložljiva sedla.

V začetku, ko so naselili prisojno pobočje »Vrha«, so speljali poti, ki so jih povezovale z zaledjem. Te so varovali tedaj Belin, Belena in Kvirin. Najvišjo goro Belščico je na svojem Stolu varoval Belin, najbolj obiskovan prehod »Čez Vrh« je pa očitno prepustil Kvirinu.

Tako so bili najbolj pomembni prehodi (sedla), ki so jih varovali pozneje svetniki (Sv. Martin, sv. Miklavž in sv. Klemen)

Že v bronasti dobi so peljale poti iz Podravja v Posavje, ki so povezovale okolje Blejskega in Vrbskega jezera, kot nam to sporočajo najdenine.

Tisti ostanki pričajo tudi o tem, da takratni Belin že utegnil imeti nekega predhodnika, ki naj bi izhajal z vzhodnih morij.

Pot se je pa potem odcepila od Završnice navzgor na kraj, ki se mu danes reče »Vrha Smokuča«. Pot je potekala tod že v bronasti dobi. S skale, ki je še danes stoji na grebenu, se je razgledal po dolini pa tudi na točko, kjer bo na koncu zapustil dolino.

Bilo je to pred tri in pol tisočletja, ko so ljudje iskali sol ali soliter, ki so jih rabili, če so hoteli preživeti, saj brez soli ni bilo sira, suhega mesa, skratke ni bilo mogoče spraviti hrane za nekoliko daljše razdobje. V naših podnebnih razmerah torej ni bilo mogoče preživeti brez soli. ....

Dom – peč – »Kelti« : hiša – ognjišče - »Iliri«

Osnova doma je blato, ilovica, živalski in človeški odpadki, scalnica, beljakovine, jajca, itd. torej kakorkolišni odpadki in ilovica oz blato, oblika doma je pa kupola, obok, ...²¹

Če je človek naredil hribček, ga lepo zgladil in na njega nanesel plast ilovice, iz to plast posušil da se je strdila, iz notranjosti odstranil prst, pa je bila ta stvar potem uporabil pa je imel »DOM«. Gradbenemu materialu za to konstrukcijo pa še danes rečejo nekateri narodi »dum« (n.pr. Lužiški Srbi, Srbi, Slovaki, Čehi, Egipčani, Turki, ...), povezano s pojmom »blato«

Dom je povezan s pojmom peči, nasprotno temu je pa hiša povezana z ognjiščem (kuriščem). Pripravljanje hrane je tako kot v peči kot na ognjišču povezano s keramiko (ta je pa iz ilovice, blata....

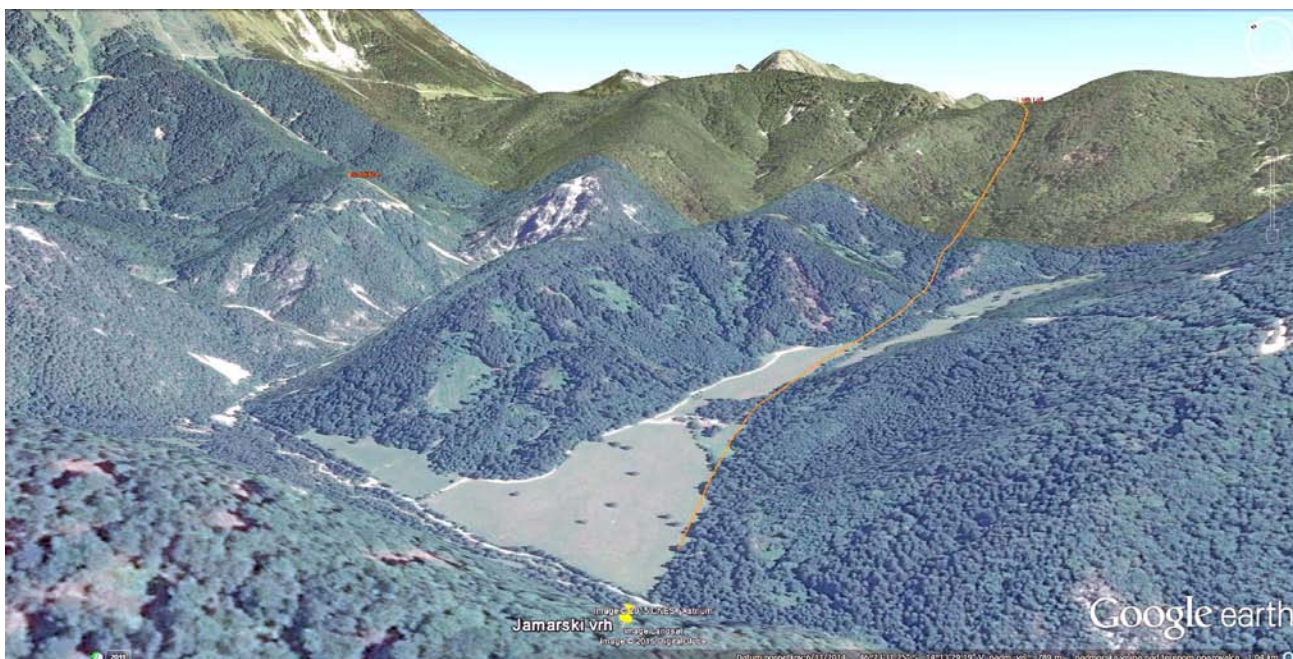
Potem je pa nastopilo krščanstvo, so pa zamenjali Luga z njegovimi možmi »Na Možeh«, ne pa tud »Usc«, zamenjali lugove keltske »hvače« v katere je pozimi lahko skrtil svojega tiča, zamenjali Mikvauža, ki je imel svoj »Gosjak«, z Martinom, ki je pa imel svojo gos, ni pa imel svojega »Gosjaka«. Pri tem sta oba dva vihtela svoj meč in zbadala zmaga, ki ga nikjer ni bilo. Isto tako se je dogajalo tudi s potjo, ki je vodila tedaj prek Luž.²²

Gradišče na Jamarskem vrhu je v tej dobi skrbelo za varnost poti prek Luž v smeri Bleda. Vogin je bilo verjetno ime tega gradišča, povezanega z signalno kočko na Babi (Skledarjevcu), Gradiški straži in nad Gradiščem nad poznejšo cerkvijo sv. Martina v Gradu in sosednjim opazovališču (kresom, ognjem) na »Gori sv. Petra«.

Prehod gosi čez Gosjak je pomenil konec varovanega potovanja. Nizki prelazi so ostali odprti za lokalne potrebe pa tudi niso bili varovani.

²¹ Torej ima »dom« izvor kot »terra preta« v halštatu?

²² Na sliki je viden vetmik ob poti, ki je vodila z Luž in ki ima danes ime Junčovec.

Signalni ognji so delovali samo v časih, ko so poti bile varovane, potem so se posadke selile navzdol v dolino, kjer so prezimile (in počele druge stvari. Varovani prehodi, opa zovališča, gradišča, so morali biti dovolj visoko, da jih je varoval pozimi sneg (visoko cca 1000m). Čez take prehode so bili potrebni vodniki, varnostniki, rožiči, ...zanje je bila potrebna kupnina, zakupnina, mošnja, prehod je pa peljal čez most (pons), ki ga je varoval pontifex, mostninar, ki je rabil za gradnjo in vzdrževanje mostu mostnino, potniki so pa morali odpreti mošnjico. Zato so prehodi vodili ali čez gore ali reke, kjer je bil most (namišleni ali resničen, duhovni ali naraven, ...

Pot od Miklavževega studenca (Kašče) pelje navgor med Mikvaužovo kapo in Skavalico, na sedlo ki so mu prvotno rekli Gosjak, med Vrhom Peči na Grebenu ki se mu je nekoč relo tudi Tivoli, pa še bog ve kaj (torej razne misli, sanjarije, neumnosti.

Za zmešnjavo je posrbela nova vera, cerkev, potem oblasti (cesarji, kartografske organizacije), nobeden pa ni opazil, da stoji grad Kamen na poti, ki stoji med prvotnim Lapisom (Kamnom) in strmino na kateri stoji stolp (rog, rožič, turn, ...) pa poteka nekdanja pot. Da vse skupaj stoji pod Jamarskim vrhom, kjer je opazovališče (pošta, gradišče (stari zidovi, luknje, skozi katere ob določenem času prihaja sonce (na kresni dan?, 21. junija ob 12

uri ?, (je torej observatorij za opazovanje in merjena časa in da je to povezano z Svetlinom, z Lugom in Lužami. Da so od tod varovali pot na Luže, kurili kres in pošiljali signale (kodirane), varovali pot, ki jo se varoval Pontifex iz svetišča ob Timavu, pozneje v Ogleju (preje pa v bronasti dobi nekje v Srednjem Sredozemlju, pa pred tem časom, kjer so častile boga sonca (ne lune, luno so začeli s svojim »koledarjem« šele Kelti).

Ja isti pontifex je varoval s svojo »lučjo«, »Lucijo«²³ tako Gosjak tako kot tudi Luže, Može s svojimi kamni in Ljubelj, ki so mu v l. 1734 postavili kamne, ki stojijo še danes.

Ljubelj so obiskovali cesarji, Može pa ne. Da pa se je cesarjem luštalo tudi Mož in da so v Napoleonovih časih hoteli zgraditi tod cesto, nam pa pričajo dokumenti.

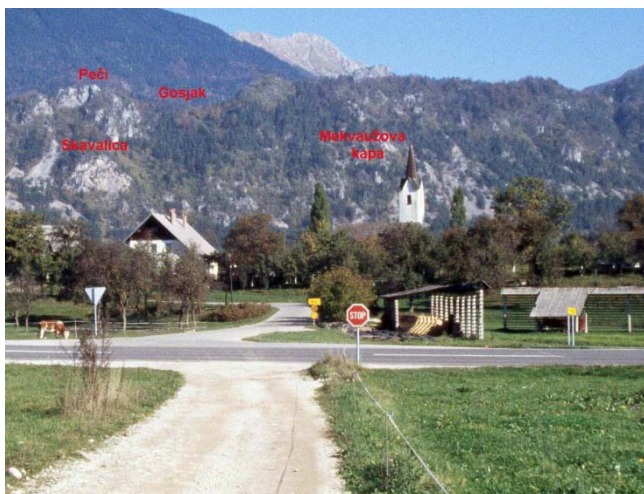
Kelti niso znali pisati (znali so pa žebrati), znali so peti in deklamirati, pesniti in moliti. Rimljani so pa znali svoja sporočila vklesati v kamenje in nam jih zapustili. Kelti so nam pa zapustili svojo muziko (Avsenike v Begnah, malo spodaj dol pod Kamnom, Lapisom). Zapustili so nam svoje jerhovce v katerih so skrivali svoja jajca in svojega tiča pa vse skupaj skrili za durcami, (vratca, za mostom, pontisom do rajskih užitkov, ki so jih dosegalih, ko je pa varoval pontifex, ..) na katerih je pa prišit tič in jajca, da se ve, kaj

²³ Keltsko boginjo »Luz«, prej venetsko ime »Luc« ker danes pišemo »Luč«, so rimljani pisali »Lucia«. Veneti in rimljani so znali pisati, Kelti pa ne???

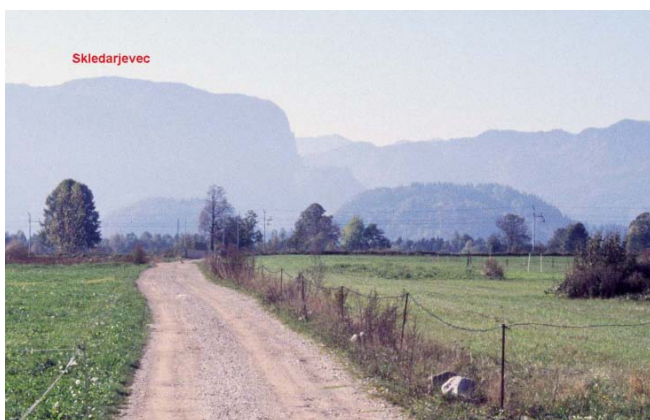
tam skrivajo). (Oglejte si Avsenikovo sliko pa pogledajte kakšen blond dedec je to, tako kot so tudi opisovali Kelte).

Ja, te hvače so varovala potnika (odraslega, zrelega, močnega moža, pozneje tovarnika), to vedo vsi prebivalci Alp), potnika na varovanih poteh, ki jih je varoval pontifex. Potnik je bil varovan skupaj s svojimi hvačami. Zato je kmet doma lahko nosil svojo srajco, tuniko in v njih opravljal vsa kmečka opravila. V hvačah ni smel orati (da nebi ranil s svojim tičem zemlje?), sveto zemljo, ki mu je darovala hrano, ki jo je oral s svojim svetim drevesom.

Potem so pa prišli krščanski časi. Kmet je začel orati zemljo z plugom, ki je imel železen lemež in s tem oskrunjal sveto zemljo, zemlja ni bila več kmetova, kmet skupaj z zemljo vred gospodov, ta gospod je pa imel svojega gospoda, oziroma več takih visokih gospodov, ki so ga vsi tlačili.

Os Gosjak – Skledarjevc

Kmet je pa potegnil izza hlač svojo srajco (prejšnjo tuniko), in začel orati po svoje, za svoje interese. Izza hlač je potegnil svojega tiča, petelina in si ga postavil na vrh svojega turna, saj je vedel, da ga je njegov fontifex izdal in se spajdašil z (posvetno) gospodo.

Pa so se začeli reševati konflikti. Naši hvačarji s svojimi durcami in pasovi zataknenimi srajcami na eni strani, na drugi strani pa vse mogoča in preštevilčna gospoda. Tisti, ki so hrano proizvajali in od tega živeli, nasproti interesom tistih, ki so stali na nasprotni strani te bariere.

No, takrat so pa ljudje že drugič pozabili na to, kaj je pontifex varoval, že drugič izgubili svojega pontifexa in patriarha (in tega za vedno), ostal je samo še škof in interesi njegove družine.

Ostale so samo še Škofove kape (namesto Miklavžovih peči) – saj Miklavž ni imel kape), Skavalice, Peči, Kamni, Gradovi (ne Gradišča), ravbarski gradovi, itd., varovanje je pa zamenjalo ravbanje.

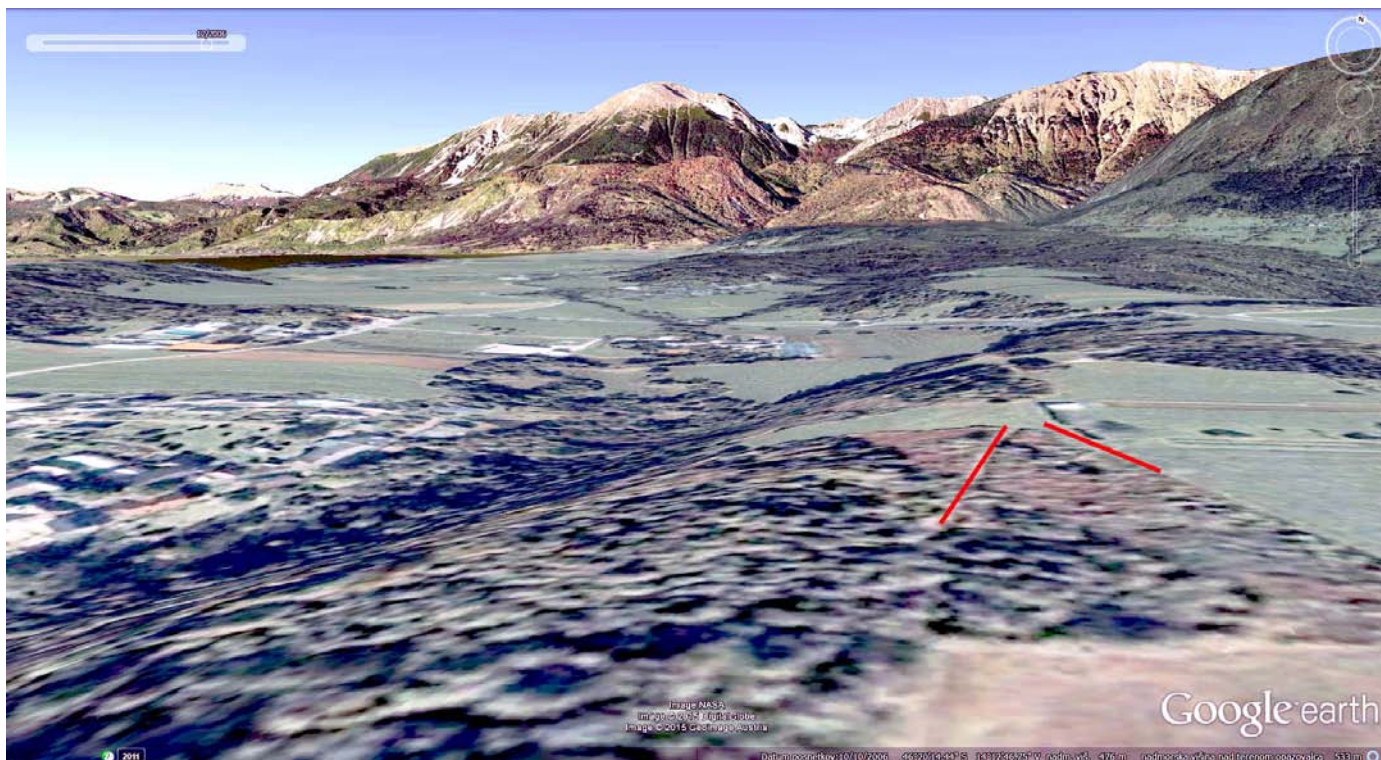
Rimljani so začeli uveljavljati signalizaciji konkurenčni sistem, ki je temeljil na koledarju, krščanstvo pa zvonove. Kako je pa bil ta sistem kresov trdoživ, pa pogledajte na prvega maja zvečer na hribe.

Korenjaka, ki ga je zapustil Luz, ki je znal panat svojega tiča zad za svojimi durcami (če mu pa to ni uspelo so mu pa sovaščani odrezali durca, kar je bilo veliko pohujšanje, če pa se »hudokurčnež«, ni unesel, so mu pa odrezali jajca (kastrirali) in jih poslali s svetim ognjem (dimom) k bogovom).

Pri tem pa skriva Gosjak kar nekaj vprašanj?

- Kdo in kje je meril čas, oz. kje je identična točka, kot je na Jamarskem vrhu?
- Kakšno vlogo je imela Skavatica?
- Ali so imeli skupno točko za nadzor (pošto, stražo, ...)
- Kod je signal potoval na Koroško?
- ....

Iz Rožce se vidi: Skredarjevc, Gradiško stražo, Pošta na Katarini, Stražo na Sv. Petru (ne pa Jamniku ki bi jo moral imeti?)

Vetrnik na Dobravi v Mošnjah.

Na Dobravi ob Mošnjah je verjetno vetrnik, vsaj ostanki to nakazujejo. Ko so postavljali novi visokonapetostni elektrovod 400 kV I. 19xx so naleteli na gomile, za katere so kulturovarstveniki ocenili, da so iz keltskih časov.

Kot pa vemo, da morajo potem gomilam pripadati tudi druge dejavnosti in druge strukture. Nastopa mnogo vprašanj; kje naj bi tisti, ki so na Batranci kovali končne izdelke in (že v 5.stol.) jih ponujali kupcem in z njimi barantali, kje so dobili surovo železo, ali so sami topili rudo in kje so dobivali to rudo (oglje so verjetno dobili iz lesa v okoliških gozdovih). Po mnogih pregledih dokumentacij, slikovnega gradiva, smo videli, da je odgovor skrit v vsaj dveh različnih poljskih ureditvah v vsaj v treh časovnih obdobjih.

V času Batrance (halštatu) vetrnikov še niso poznali, saj pričnejo nastopati šele v latenu.

Ko se l. -183. Pojavijo Kelti (Boji?) pred Oglejem, je to bilo v času, ko se prične izboljševati klima, vetrniki pa rabijo termiko in ne mokro in hladno vreme.

Ko pokopljejo na Magdalenski gori zadnjega halštatskega kneza so se temperature znižale

Vetrnik nad Batranco.

pod povprečje (-5. stol.), ko se pa na tem področju uveljavijo v -3. stol. latenski močotci, je klima na svojem minimumu, zato tudi taka težnja po toplejših krajih v okolici Ogleja.

Zato to ni čas za vetrnike, temveč nastopa težnja po prehodu čez naše ozemlje in ne po naselitvi. Šele v -1. stol. nastopi v naših krajih čas vetrnikov.

Tako tisti hrib, ki mu danes rečemo Batranca, takrat ni mogel imeti tega imena ali pa je nekaj v teh zgodbicah o tej lokaciji napačnega. Rudo, ki se je nahajala v »Kamni Gorici«, bi morali prenašati prek Save, zakaj je nebi topili kar v Kamni Gorici, so jo potem še skoraj dve tisočletij pozneje???

Vetrovnik nastopa torej pozneje in to Dobravica (torej v času Kelto, ki so Batranci tudi dali svoje ime).

To sta tudi oba dve naselitvi istočasni.

Kaj pa prejšnji naseljenci iz prejšnjih časov – Iliri? Kje so ti?

Kaj pa vplivi okolja?

Vetrovnik na Lancovem.

Lancovo v franciscejskem katastru 1826.

Dolina pod Lancovim danes.

Ko se peljemo iz Radovljice od Savskega mostu navzgor v Lipniško dolino, se odcepi od nove ceste **Y** stara cesta. Po njej mimo starega rovta, ki se nahaja pod cesto, nato pa ob gozdu, ki se nahaja nad cesto na komaj opazen stari vhod v vas Lancovo.

Za to vas je v radovljiškem urbarju iz l. 1498 navedeno, da ima 3 dvore in dve hubi.

V obdobju zadnjih dveh stoletij so tod obstajali domovi s hišnimi imeni Dešman, Žnidar (t.j. Žlinder), Knapč, Dolin, Sedvar, Piž, Šmelcar, ...). Za nekatere ne poznamo izvora, toda preverjanje je pokazalo, da so večinoma nasledniki tistih, ki so bili tod tudi že pred 5. stoletji.

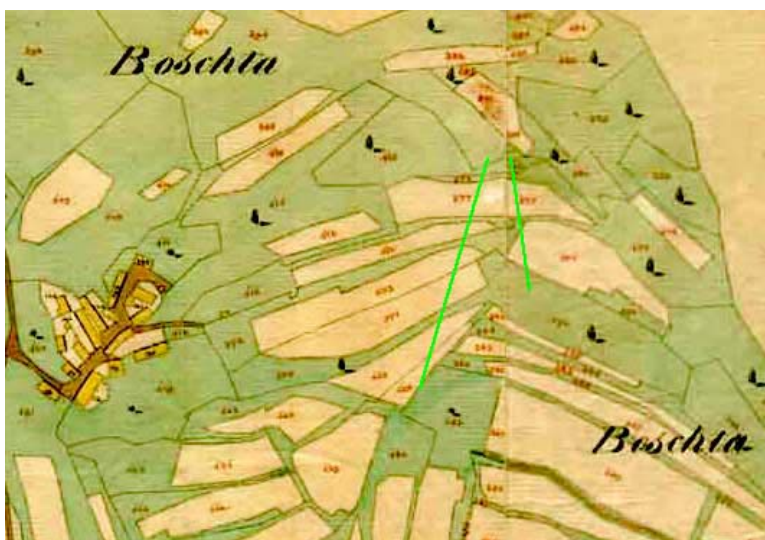
Od starega vetrnika je ostalo zgornja stran drevoreda in še vedno s kamni obrobljena dolina. Ta dolina je še danes poraščena s travo (ki so jo nekoč kosili, da so povzбудili termiko, deloma pa popasli, da je bila gladka. Spodnji deli pod vetrnikom so danes zaraščeni, za časa vetrnika so pa morali biti pokošeni.

Vetrovnik je deloval na vzhodnik, ki vleče po celotni dolini z vzhoda, bil pa je podvzbujan s termiko, ki je povzročala dodaten veter s dvigovanjem vročih plasti nad vodom v vetrnik. Pri tem je veter tudi delno spremenil smer, kar je veter še dodatno usmerilo v ustje vetrnika. To je pa še pospeševal lijak, ki je dokončno pospeševal hitrost vetra, ki je povzročal tlak plinov v topilni peči, ter povzročal temokemične procese - reakcije.

S primerjavo imen pa nismo mogli ugotoviti, ali je obstajalo tudi težko kovanje, t.j. kuhinja, Oglede zemljišča pa je pokazal, da je bila na severni ob zgornjem drevoredu.

Vetnik na Brdu.

+Brda v FK I. 1826

Brda nastanejo v času vetrovnikov, pozneje pa opremijo z vodnim pogonom in izrabljajo vodno moč Račence. Naredijo »Kounico«, kjer sprva kujejo na topilni peči vetrovnika narejene volkove, pozneje pa volkove na vodno gnani peči sv. Heme.

Na Brdu se nahaja Bošta (Pošta) opazovališče povezano s Lipniškim gradiščem od tam pa na Sv. Peter nad Poljčami???

Pot vodi čez Ledince na Dobravo, – kjer se združi s potjo, ki prihaja s Peči (Bodešče), na Papež in Ribensko planino Selsko planino (Dražgoše, Ribčevo planino, Bitne) ...

Brda in pogled na dolino na Brdu.

Kje so druidi, povezani s Poti otcem – Pontifeksom - patriarhom

– Vloga pastirja - pastorja

Ja, kje so pa kosezi, ki naj bi bili na Brdih in Dobravah?

Pa zakaj imajo tam dve Pošti?

In zakaj imajo v sosedstvu različna imena če pa imajo ta enako funkcijo?

Vas Brda kaže svojo starodavnost že s svojo lego na hribu z imenom Brdo. Že samo ime nam pripoveduj, da ne spata v tiste čase kot n.pr. Komuraušce. Nahaja se na Dobravi, zahodno od Lipnice in skupaj s Lancovim in Selci skupno naselitveno področje. Predvidevamo, da so Brda najstarejše v tem skupku in da tvorijo otok v lipniškem področju. Področje Dobrav se podaljšuje na zahodu v ribensko področje, do tam kjer se pričnejo ledine s imenom »V kraju«, t.j. približno do ribenskega mostu. To področje so nekoč uporabljali tudi ribenski podložniki Ortenburžanov (Dežmani) in sega zgoraj do Taleža.

Predvidevamo, da je to področje nekoč naseljeno z latenskodobnimi železarji, ki so uporabljali takratno razdelitev del 1+3+1 (pastir + Sošnik, pihavec (Piš, Mehevc, ..), Zlinder, knap, + stražar (Vahtar, ...)

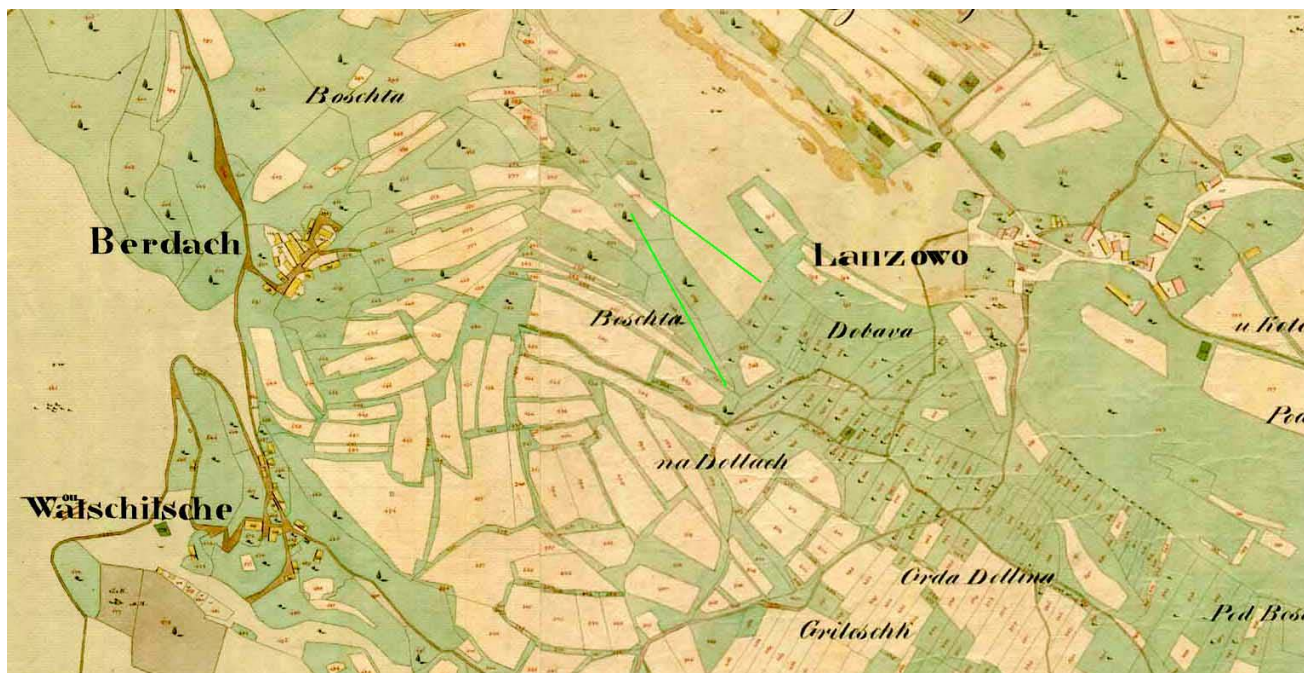
Kaj skupnega imajo imena Brda, Horvati, Kosezi, in kaj imena Dobrave, Lipnica, ...

Venda gre ta štorija še naprej. Ko se pojavijo vodni pogoni se Brjani in Lancovčani, da bodo investirali skupno tako norca in nov vetnik v Dolinah in da si združijo tako stroške kot koristi. Novi veternik je bil veliko večji, peč bolj sodobna, imele večji izkoristek, bilo je mogoče izdelovati večje in boljše volkove. Tem pogojem je bil prirejen norec skupaj vodnim pogonom. Dolinica dobi tedaj ime Kovnica, stala je pa v Voščah (jelšah)²⁴.

Skozi je bil razdeljen »na spou« tako tudi zemljišče (meja je potekala na sredini vetrnika. Ta vetrovnik je postal vir nesporov, ki so se vlekli še dolga stoletja, še davnej potem, ko vetrnika ni bilo več.

²⁴Tako je bilo tudi prvotno ime za Vrbnje, torej so tudi te tedaj stale v jelšah, vrbah.

Skupni vetrnik Brjanov in Lancovcev.

Ko so Brjani v 12. stol. postavili v Kovnici svojo vodno gnano peč sv. Heme je bila ta velika konkurenca vetrniku v Dolinah. Ta ni potrebovala vetra, železarili so lahko kadar se jim je ljubilo, v katerem dnevu v koledarju, v kateri koli dnevni uri. Dajala je večje in kakovostnejše volkove, poleg tega imeli samo nekaj korakov proč norca (skupno investicijo, skupne stroške, koriste naj pa imajo samo Brjani), ki so te volkove lahko prekovali in izdelovali kovano železo. Tako je Lancovčanom skupna investicija odveč, saj tako ali tako ni bila konkurenčna. Skratka bili so naplahtani, onemogočeni še davno pred tem, ko se je iztekel čas vetrovnikov. No in taki naj potem postanejo varuhi na bližnjem Wallenbergu, ki ga ravno takrat začeli graditi?

Ljudje iz Zgornje Lipnice pri Radovljici so bili svobodni rudarji in posestniki. Zato jim ni bilo potrebno delati nič tlake. Pač pa sta ponoči vedno po dva in dva stražila na Lipniškem gradu, enako so imeli stražo ob času vojske in ob sodbah. Zato so imeli pravico nositi sabljo, sulico in z železom okovano palico. V Zgornji Lipnici je bilo 18 takih svobodnjakov. [A4, s.430-431], **B1

»Svobodni rudarji« je pomenilo »Bergleute« Montanisti, železarji, kovinarji, skratka »gorjani«, ljudje živeči na gorah, kjer so kmetovali in železarili.

»Edelthumb«, ki jo je imel Lancovčan, je pomenilo, da se je povzpел v takratnem sistemu od sošnika do dešmana, po drugi strani pa je moral dajati dajatve – torej je postal nesvoboden.

Lipniški »rudarji« = gorniki so pa ostali svobodni (in 2+2) varovali sodišče in gradišče, sedaj že grad. Pastir se je pa izgubil in so ga nagnali na Lipniško planino, njegovega soime-novanca pastorja pa v mošenjski, pozneje pa v radovljiški farovž (kjer je bil podrejen oglejskemu pontifeksu (maksimusu), ki se je tedaj nahajal v Čedadu. (Ja, takrat je varnostno delo še pomenilo tudi oblast, ki jo je bilo pa potrebno varovati – pred agresivneži.²⁵⁾

Tudi to, da naši ljudje niso znali pisati in da so bili dolžni čuvati zaupane skrivnosti, ne drži ponolnoma. Pontefeksi maksimusi so imeli za časa svojega obstoja, ob njih naselitvi ob Timavu, stalne stike s grško omikano družbo. Tod so sodelovali z različnimi ljudstvi, ki so imela različna verovanja. Tudi rimljani so bili do drugih božanstev strpni. Šele ko postane krščanstvo v 4. stol. državno vera, so bile druge vere prepovedane. To pa ne pomeni, da so bile prepovedane druge pisave in jeziki.

Druidi so imeli letni zbor glavnih druidov na Bretonskem ozemlju, kako so se pa sestajali druidi v drugi po že zdavnaj razdrobljenih otokih

²⁵Najvišji agresor (cesar) je pa potem odstranil še samega pontifeksa in ustanovil ljubljansko škofijo.

po Evropi in zahodni Aziji, pa nam ni jasno.

Arheologi šele odkrivajo, kaj vse je zakopana v zemlji.

Kaj pa mi vemo o naših druidih, kako so bili organizirani, da so lahko opravljali svojo najpomembnejšo funkcijo varovanje, nam so do danes znani samo posamezni fragmenti, ki jih je zbrala etnologija in drugi raziskovalci.

Pošta (Boshta, Woshta, Woscht, boršt)

Kraju na katerem so se »razgledovali« so ljudje počeli še marsikaj drugega.

To je bil kraj resnice, kjer so ljudje iskali in delili resnico, kraj pod svetim drevesom, na tri vrhove, ki so ga bogovi izpulili v raj. To je bil kraj, kjer so stali sveti kamni na katerih so svobodni, presvetljeni, ljudje sprejemali in prejeli resnico. To je bil kraj z dobrim razgledom, od koder se je videlo zemljo, vode, obzorje, sonce in zvezde, To je bil kraj, kjer so darovali in slovili. To je bil kraj kjer so se posvetovali, dogovarjali (komunicirali) pod navdihom (mamil) bogov in sprejemali svete odločitve. To je bil kraj kjer so prisegali pod bogov.

To je bil kraj:

- kjer je kraljevala pastirska palica, okovana z železno konico (v kateri je bilo skrito bodalo), ki ima na vrhu »Božje drevce« na tri vrhove (resnico, svetost, milost), ki ga je Belin izpulil v raj in z njim ustvaril svet;
- kjer je pastir s svojimi usnjenimi hlačami z durkami garantiral varnost in moralo udeležencev ter resničnost izrečenega (drugače so mu jih odrezali in se spravili na njegova jajca²⁶);
- kjer je pastir opazoval sonce, (dan), luno (mesec), obzorje (leto), skrbel za to, da so ljudje spoštovali »čas«;
- kjer se je signaliziralo, z svetim ognjem in dimom, z zvokom, ...sporočalo svoje odločive in odločitve nadrejenih, kjer se je sporočalo nevarnost, itd.

To je bil kraj, kjer so obdelžencu odrezali dur-

²⁶Pastir ni bil »druid«, ti so nosili srnjak in bili skopljani, torej niso imeli jajc, da bi jih nobeden ni mogel zanje prijeti (kar so delali, storili, govorili,...), bili so torej »nedotakljivi«.

ca, ga zgrabili tam, kjer naj bolj boli, odrezali resnico in jo s pomočjo svetega dima poslali k zvezdam. Pri tem jih ni motilo kakšno je to drevo bilo, ali lipa ali hrast, jeuška ali bukev, samo da je imelo tri vrhove (pravico, svetost, milost), torej da je bilo sveto..

To je tudi bil kraj (danes šola), kjer je »Učež« poučeval izbrane (dovolj pametne in zaupanja vredne) fantiče o njih zgodovini, naravi, bogovih, itd., vse kar so morali vedeti splošnega o njihovi vasi in celotni deželi (»v Kraju« in »Deželi«).

Pri tem je bil pa »Učež« kozji pastir, ki je nabiral zdravilne rastline (rože), kosil v visokogorju zdravilno travo, imel (pametnega) kozla, (zdravil ljudi in živali); (skrbel za razplod – plodnost živine) obveščal ljudi u novostih, jim svetoval kaj in kako kaj narediti, itd.

Vse to je počel, a ni bil **druid**?? Temveč samo kozji pastir, pa tudi ne »pastor« ??

Tak kraj so imenovali Gorica, Gorca, Goričca, skratka majhna gora.

Hribi

Podoben je pa še en hrib, kjer so kurili kresove, potem razkazovali svojo obrambno in vojaško sposobnost.

Če so na »Gorici« kurili ognje, ki so predstavljali mir, pamet, spoštovanje do »svojih starih«, kjer so ob praznikih darovali bogovom ter se gostili, in kjer so sodili in opravljali različne obrede, ki so bili »pametni, beli, modri, resnicoljubni, pravični, itd., so na tem hribu kurili obrambne kresove.

Tam je gorel kres, ki je pomenil obrambo in kjer je vojni posvet obrambe cele dežele, kjer je imel svojo glavno besedo vojvoda, oz. njegov namestnik »varnostnik«. To ni bil kraj miru, temveč vojne, obrambe, pozneje tudi kraj posvetovanja kmečkih uporov, kraj razglašanja vojnih napovedi. Tako selišče, ki je imelo svojo ogrado, je imelo tudi svoj hrib, na katerem so kurili obrambni kres. Varnostnik je bil tisti, ki je moraj skrbeti za vojno pripravljenost, za izdelavo orožja, torej kovač, Konc, Videc, **Volč** (izkovan volk = bikonična kladica) nekoliko oddaljen od vasi, izven plota, ker je zaradi ognja povzročal požare na slamnatih (ali tudi na šinkelnih kritah) strehah. Ta se je nahajala na vasi na najvišjem mestu.²⁷

²⁷Zato so tudi hišno ime Kralj, Cesar, Konc, Kunčič,

Tako so bili pastirji ali na najvišjem ali najnižjem mestu, ali ob kresu ali pa ob koritu – kašci, **krasci**. **V Radovljici je to Volčev hrib. Tak hrib imajo radovljiške vasi Brda, Lancovo, Kupljenik pa ima svoj še starejši (halštatski) Hom.**

Toda časi so se zopet spremenili. Vse ugledne funkcije so si že zdavnaj prilastili drugi. Pastirju je ostalo samo (slabo plačano in neugodno) težko (fizično) in odgovorno (umsko) delo.

No, in to je bil tisti človek, ki se je »razgledoval« na Pošti?

A je bila še ena »Pošta«.

Človek, ki je v železarski peči zakuril sveti ogenj, je pred tem opravljal daritev bogu (Hefajstu, ki je v svoji votlini koval železo za druge bogove), žebiral svojemu pristojnemu bogu in pri tem uporabljal svoj starodavni jezik, v upanju, da bi to delo bilo uspešno, na koncu se je pa pokrižal (v francoskih časih).

Vse to najdemo v Brdih. Najdemo pa tudi popolnoma golo s travo poraščeno »Boschta«.

Če so imeli na Lipnici svoj »Lipniški grad« in pred tem svoje lipniško gradišče, ki je obsegalo 18 lipniških kmetij (svobodnjakov), Brda s svojim ministerialom in nesvobodnimi kmeti in železarji, ter vas Selca s nesvodnjaki, je na nasprotni strani dežele, na Lipju, stanje drugačno.

Tam so imeli v srednjem veku že srenjski sistem s dobro strukturirano 1+2+2 srenjsko ureditvijo. Srenjska ureditev na Lipneškem področju pa je dvojna: (1+3) in (2+2), pastir se pa že raztopi.

Tako se pa spremeni tudi sistem ene roke. Varovanje in pastirstvo se specializirata v nadrejeno vojaško in duhovniško funkcijo, prvotnemu pastirju pa preostane samo stagnacija. Tako opravlja na Kupljenku samo še »en neumen Korošec, najet za to čez poletje, ki še govoriti ni znal,«. Stari »Pastirjevec« na »Zakraju« ni več dajal pastirju rož in zdravilnih trav, na koncu so pa živino pasli samo še otroci. (Na koncu so se pa spravili nanj še vojaki in ga celotnega razrili). Še več, človek, ki je v mladosti pasel živino v Pastirjevcu, se je na koncu znašel v službi v vojašnici, živino pa danes pase samo še električni pastir.

Tako so nekdanji »Sošniki«, razgubili po raznih močno razsvetljenih (a ne pametnih, razsvetljenih) »cerkvah« (institucijah), kjer uveljavljajo potem svojo (razsvetljenost, pravičnost, varnost svetost in komunikacije).

Vetrnik v Krpinu

Vetrnik v Krpinu se pojavi s prihodom Keltov v naše kraje okoli -2. stol. Na izbor lokacije je zelo verjetno navajala zelo primerna funkcionalnost, saj se nahaja v vetrovnem področju pospešnim s veliko termiko v zaledjem gorovju, Pa tudi primernost železovih rud s lahko topljivostjo (mangan) se verjetno prispevala k izboru kraja.

Šele več, ta kraj je zelo kraj je tik pod že prej naseljenim »Zakopavnikom« in tudi ne od starodavnega prehoda na Lužah in v varstvu razgledišča na Jamarskem vrhu in Sv. Petru, povezan s starodavnimi potmi v Deželo in v Primorje ter na Koroško. Zaradi izredne lege si ga tudi izbere grad **Katzenstein**.

Kelti tistega kraja ne morejo dobiti kar tako, verjetno pride celo do s spora s prvotnim prebivalstvom.

Celoten kraj je varovan, skozi pelje varovana pot primerna za promet s konji (Konjski vrh kjer je tudi opazovališče →, Skledarjevec, Možic). Visoka opazovališča pričajo o tem, da je pot pod varstvom pontifeksa in da tod prehaja tudi signalni sistem prek Babe na Koroško, v nasprotni smeri pa prek Skledarjevca in Možica naprej na Primorsko.

V poznejši dobi pa se pojavi tudi grad Lapis – Kamen, ki varuje prehode prek Drage v Šentansko dolino.

Med Dobrčo in Dobravo – Perit'nca in Perit'nk

Do sedaj smo mislil, da je bilo ozemlje pod Dobrčo že pred davnimi časi naseljeno področje, saj so bile tod najdeni predmeti iz bronzne dobe.

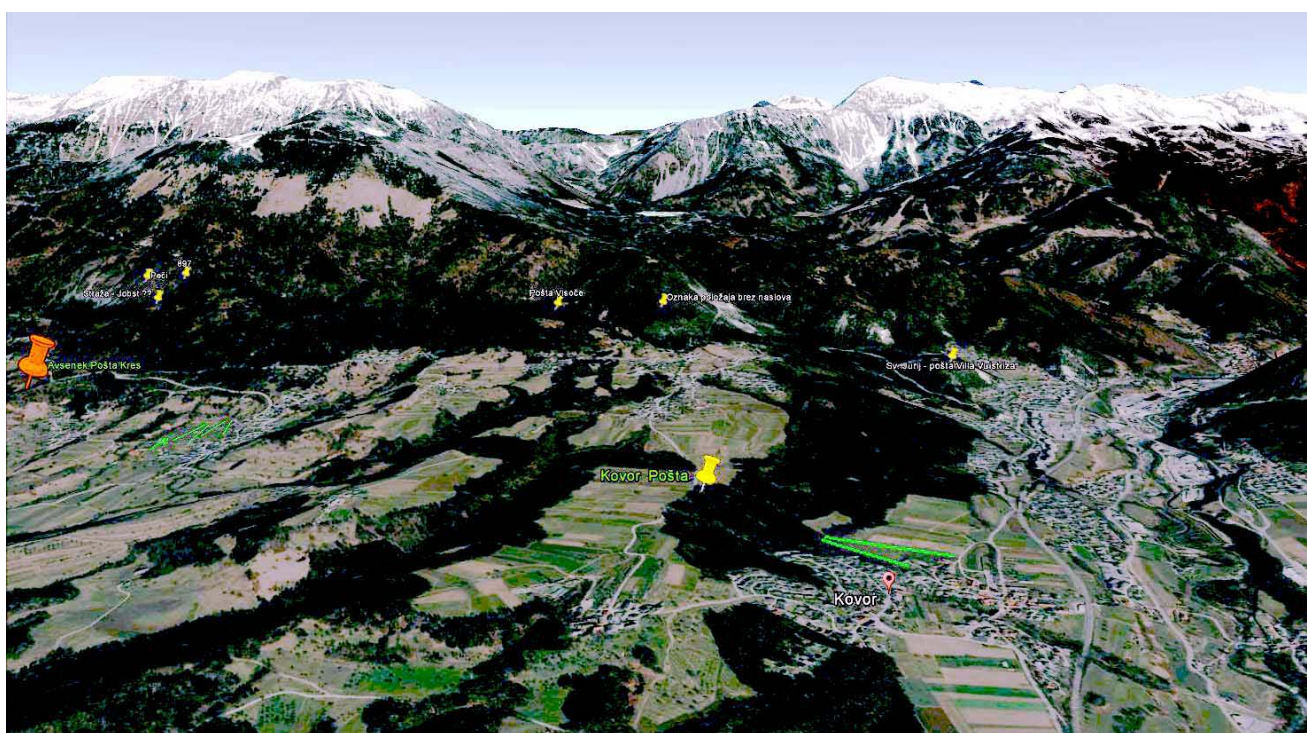
Starih ostankov nismo našli (saj jih tudi nismo iskali), vse se je pričelo šele v srednjem veku, še bolje rečeno šele takrat ko je zgignila trta. No, je bilo pa pač še potrebno nekaj spoznanj in tudi slučajev, da se je pričelo razmišljati malo bolj daleč nazaj.

Ko so se Kelti selili proti jugu, so naselili v dokaj nenasiljeno pokrajino in vanjo vstavili njih civilizacijo in kulturo.

Očitno so prihajali najpreje z vzhoda iz Bistriške doline prek Brega (Brezij) in zasedali luknje v drugače že poseljeni pokrajini. Podobno so se pa selili tudi iz doline Begunjščice proti vzhodu.

Tam so naseleteli na ureditev (1+2+2) ter vzpostavili svojo ureditev (1+3+1).

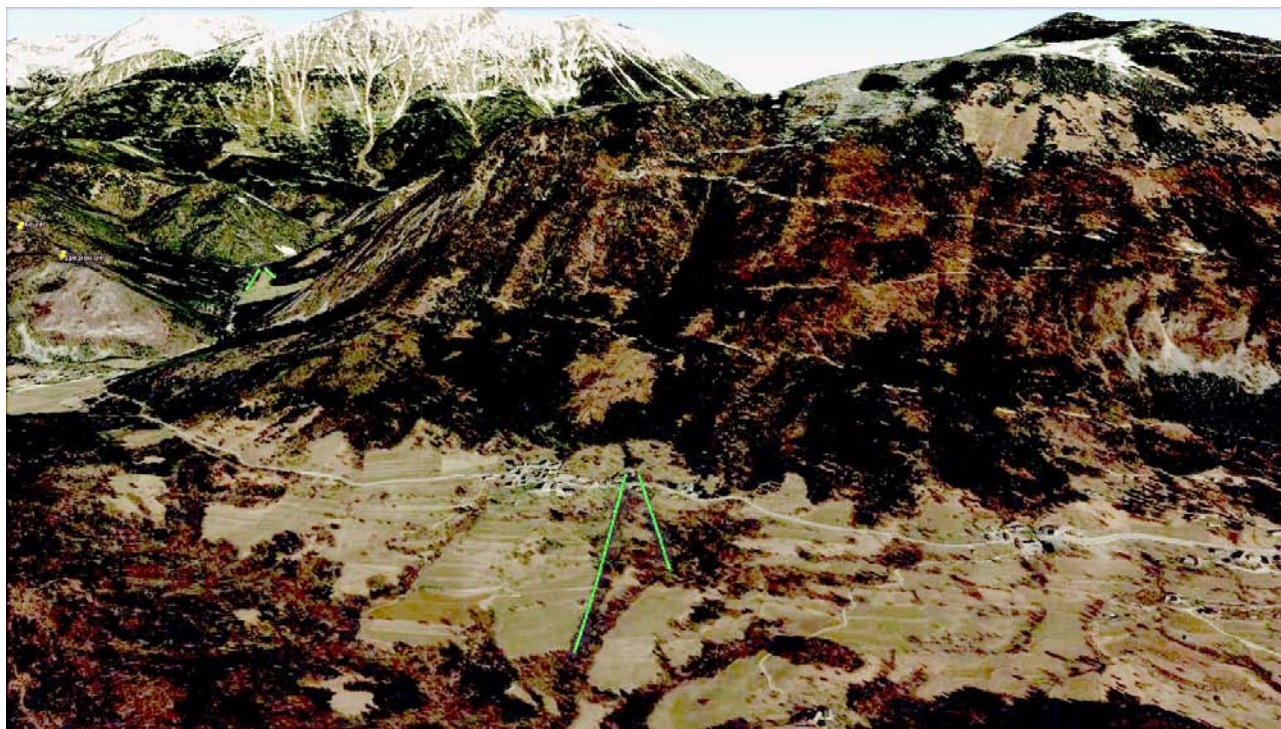
Vetnik nad Kovorjem

Vetnik pod Mlako

Vetnik ob Svatni

Poiskali smo podobno pokrajino z podobnimi lastnostmi in imenovanji in pričeli iskati značilnosti.

Kvarje na Senožetih : **Kovorje** ob Tržiški Bistrici, njih povezanost s kovanjem, železarstvom, kmetijstvom, pašništvo, živinorejo, sličnost imenovanj (mišljenja), ...

Oba kraja ležita ob reki: Savica : Bistrica

Oba kraja bi morala spadati v isti čas, če so jih enako imenovali??

Oba morala imeti slično če že ne enako strukturo?

Torej enake vetrnike (Vedrnike), peči (Peči), kovačnice (Kovačevce), itd.

Pa smo našli samo ulico, ki se imenuje Vetrovo. Vse področje (izpod cerkve) je razparcelirano in poseljeno. Na satelitskih posnetkih značilnosti niso razpoznavne (Google Earth), v katastrski dokumentaciji (Spletni GIS portal) občine Tržič ni.

Svatna Slatna

Urban II papež, 1095 križarska vojna
Zaščitnik, vojak,
Urban zavetnik vinogradnikov. 25. Maj.

Kristan Sv. Peter... žlinder, rudar,

Florian Slatina voda + ogenj= gasilec
4. maj.
Zavetnik kovačev, lugov naslednik z sulico
+ tičem, Jurjev naslednik

Florian war Amtsvorsteher des Statthalters der römischen Provinz Ufer-Noricum, Aquilinus. Nach seiner Pensionierung - möglicherweise erfolgte sie, weil Florian Christ geworden war - lebte er in Aelium Cetium - dem heutigen **St. Pölten**. In der Christenverfolgung unter Kaiser Diokletian kam Statthalter Aquilinus nach Lauriacum - dem heutigen **Lorch** -, um die Christen auszuforschen. 40 Christen wurden ergriffen und nach vielen Martern eingesperrt. Florian erfuhr davon und eilte nach Lauriacum, um ihnen gegenüber seinem früheren Vorgesetzten beizustehen. Aber Aquilinus ließ auch ihn verhaften, da er sich weigerte, dem Christentum abzuschwören. Er wurde der Überlieferung nach mit Knüppeln geschlagen, seine Schulterblätter mit geschärften Eisen gebrochen, schließlich wurde er zum Tod verurteilt und mit einem Stein um den Hals von einer Brücke in die Enns gestürzt. Die 40 Bekenner, die = Märtyrer von Lorch, starben im Kerker.

V Podgorju stoji ob koncu 14. stol. vsaj 7 kmetij:

kmetij	Kraj	leto	kmeti	posestnik
3	Slatna	1391	?	Drnča
2	Mlaka	1360	Janez in Juri	Posch
2	?	1350	Jakob in Jurij	Posch
1	?	1359		Geiselher s Kamna
<u>1</u>	<u>?</u>	<u>1430</u>	<u>1</u>	<u>Proštija Bled</u>
<u>1</u>	<u>Sodobrisch</u>	<u>1330</u>		<u>Proštija Bled</u>
<u>1</u>	<u>Dobrisch</u>	<u>1431</u>	<u>Ambros</u>	<u>Proštija Bled</u>

Poscheva kmetija se razdeli na 3 dele – tretinske kmetije. Zelo verjetno je bilo to izvedeno že pred l. 1314. saj se značivosti že razdelijo v času vinogradništva in ne šele pozneje, ko preidejo na poljedelstvo in živinorejo (sadjarstvo pod hišami, polja pod hišami).

- 1-12 Stephan Shtefan P'r Štéfan Pri Štefanu
- 2 16 Matissel Matisel P'r Matíz In Pri Matizelnu
- 3 13 Urbanz Urbanz P'r V rbánc Pri Vrbancu
- 4 15 / Kolman P r Kólman Pri Kolmanu
- 5 14 Thomasin Tomashin P'r Tomažín Pri Tomažinu
- 6 9 Matteuschek Mateushek P'r Matévžk Pri Matevžku
- 7 8 Kristan Kristan P'r Krístan Pri Krístanu
- 8 7 Schebru Shebrel P'r Žebrev Pri Žebrevu
- 9 6 Jernej Jernaj P'r Jernáj Pri Jernaju
- 10 5 Tazman Tazman P'r Tácman Pri Tacmanu
- 11 4 Sidaun Shdoun P'r Ždovín Pri Ždovinu
- 12 3 Bostian Boshtan P'r Boštán Pri Boštanu
- 14 1 Matiz Matiz P'r Matíc Pri Maticu
- 17 2 Jurgelle Jurgel P'r Júrgln Pri Jurgelnu
- / 10 Matheuschiz Mateushiz P'r Tomažíc Pri Tomažicu
- / 11 Schnidar Shnidar P'r Žnídarj Pri Žnidarju

Hiše v Slatni.

1-12 Stephan Shtefan P'r Štéfan Pri Štefanu		Červ
2 16 Matissel Matisel P'r Matíz In Pri Matizelnu		Dvanajšek
3 13 Urbanz Urbanz P'r V rbánc Pri Vrbancu	Palovšnik	
4 15 / Kolman P r Kólman Pri Kolmanu		
5 14 Thomasin Tomashin P'r Tomažín Pri Tomažinu	Zidoven	Amšek
6 9 Matteushek Mateushek P'r Matévžk P-ri Matevžku	Kunčič	
7 8 Kristan Kristan P'r Krístan Pri Krištanu	Ambrožič	
8 7 Schebru Shebrel P'r Žebrév Pri Žebrevu	Pezdir	
9 6 Jernej Jemaj P'r Jemáj Pri Jemaju (Amaj)	Hrovat	
10 5 Tazman Tazman P'r Tácman Pri Tacmanu	Kunčič	
11 4 Sidaun Shdoun P'r Ždovín Pri Ždovinu	Sušnik	Črv
12 3 Bostian Boshtan P'r Boštán Pri Boštanu	Smolej	
17 2 Jurgelle Jurgel P'r Júrgln Pri Jurgelnu	Jerala	
14 1 Matiz Matiz P'r Matic Pri Maticu		
/ 10 Matheuschiz Mateushiz P'r Tomažíc Pri Tomažicu		
/ 11 Schnidar Shnidar P'r Žnídarj Pri Žnidarju		

13-Vrbanc

7-Žebre 4 Sušnik (Ždovin) + 3-Boštan + 2-Jurgel

8-Krištan

13-Vrbanc

7-Žebre

8-Krištan + 4 Sušnik (Ždovin) + 3-Boštan + 2-Jurgel

+Palovšnik

+Pezdir

+Matevž + Tomaž + Boštjan + Jur

+

Palovšnik + Pezdir+ Sušnik +-Boštan + Jurgel**Palovšnik+Pezdir+Krištan+Sušnik+Boštan+Jurgel**

Matevž :

Matic Matežic,

Tomaž: Tomažin

Jurgel *Jurgerle*

Boštan Boštjan Božič SVARUN,

Svarun (bog) Svarog (božič)

Sušnik

Krištan

Štefan = Božič = Rožič – Stražar Urban

Oblak – stražar zgoraj kres - Urban

Jur, Jurgel - Žlinder stražar, spodaj Tacman

Boštan – (Oblak) – zgoraj Matevžk

Žebre mežnar Učež Gorica Gorička Pezdir

Po l. 850. se prične klima zopet izboljševati. Okoli l. 950 postanejo klimatski pogoji za gojenje trte zadovoljivi, kar sovpada s prenehanjem vpadov Madžarov (predvsem v Podonavje in ne v naše kraje). V tem času se vzpostavijo tudi vetrovne razmere potrebne za pogon vetrnih peči.

Če se vzpostavi tedaj »Pod Dobrčo« stanje »1+2+2« na podlagi antičnih ostalin z dopolnilnimi ostalinami, ki jih prinesejo Slovani, potem bi se to moralo poznati v nadaljnjem razvoju. Če je bila celotna »pokrajina« od Vetna (Ausenegk = »Zunanje Brdo« do »Preske« prazna, potem se morajo tod znajti ali popolnoma novi priseljenci ali pa se preselijo ljudje iz soseščine.

Področje potoka »Peritnika« bi moralo biti popolnoma izpraznjeno, v njem nebi obstajali nobeni ljudje, ki bi pomnili imena hribov, potokov, značilnosti. Vse bi moralo biti prineseno od zunaj. Vsa imena bi morala biti presešena iz

daljave, od koder so ti ljudje prišli, morala bi biti prilagojena njihovemu predhodnemu bivališču, njihovim dominantnim značilnostim, njih verovanju, njih zgodovini, itd..

Ali pa bi imena nastajala sproti, tako kot so se rojevale prilike v vsakdanjem življenju, ob vsakdanjem delu, dogodkih v konsinuaciji s tistim, kar so vedeli od preje na osnovi prenosa vedenja v družini, od staršev, ob pogovorih otrok med seboj, itd.

Pomembno vlogo je imelo lastno dojemanje (videnje, poslušanje, vonjanje, tipanje, okušanje).

Rog – Rožič – Rož – (pod Karavankami)

Področji (prebivalci Roža > Korošci)

Podrašč -

Svarog Svarožič = Božič ~ Štefan

Marc > Jur ≠ Božič

Jur = Georg – 24.4. naslednik Belenusa.

Jurgelle **Jurjel** = Jurček (naslednik Jurja)

Bostian **Boshtan** = Boštjan – varuh studenca, pomočnik pri kugi, vojak, kamnosek

-----

Sidaun Shdoun Ždovin = zid-ovin = zid-ofen = zidana peč – zidar-pečar tisti, ki sezida peč.

Tedaj je peč zidana tako, da se zloži kamenje v zid, nato se ta zid obloži z ilovico, znotraj in zunaj. Potem se pa to z žganjem posuši.

Ždovin je Sušnik, prvi topilec, ima pravico razpolagati s celim naseljem in postavljati nove hiše (družine).

Tako je stanje v topilništvu = železarski peči, ki jo poganja veter, zato ima svoj vetrnik.

V Kovarju, kjer je pa pridobljene volkove mogoče prekovati, pa ni nobene sledi, nobenega kovaštva, nobenih kovarlov, šmitov, volčev,

....

Pri tem je pa pri potoku studencu izvoru vode, Primus, prvi. Ali smo pri pravem studencu?, ta studenec nima nobenega imena, je pa na njegovo železarstvo najprej vplival? Rekli mu bomo »Svat'nsk grab'n«.

Drugi studenec, na zahodni strani vasi, pa ima ime **Mrhar**. Imena Kašca (Krašca, Krasica) ne poznajo. Ob Mrharju je bilo nekoč korito, torej je bil studenec urejen, ograjen, da ni mogla priti k izvoru živina. Pri tem studencu so napajali živino in ljudi.

Železarji so bili svobodni ljudje že za časa prihoda Keltov, v rimskih časih so morali oddajati volče (ne volkove – lupe. Sedaj se pa pojavijo neki Slatenci zopet z volkovi, saj le-teh ne predelujejo v volče. Zato nimajo ne ljudi, ne (kovaških) peči, imajo pa kmečke peči. v katerih pečejo kruh in s katerimi segrevajo »hišo«. Niso fužinarji ker nimajo kladiva (norca). So torej kmetje, ki občasno tudi zakurijo svojo železarsko peč.²⁸

Morajo imeti torej kmetijo, kjer živijo in gospodarijo celo leto, nekoliko od tod pa vetrnik, ki jim omogoča delovanje železarske peči.

Ti kmetje-železarji uporabljajo svoj vetrnik samo v določenem letnem obdobju, ko je veter ugoden in efekti železarjenja dobri. V ostalem času se pa ukvarjanje s kmečkimi deli, predvsem z vinogradništvom.

Razdalje med vinogradi in »železarno« je malenkostana. Kje je torej njihovo prvotno selišče.

Ob vetrniku imajo najstarejše hiše, majhne kočice, bajte (2 sežne široke z enim oknom proti vzhodu (obrnjene proti vzhodu sonca iz Dobrče na božični dan).

Koče (bajte) so dvoprostorske z vežo in hišo, vhod je skozi vežo = črno kuhinjo. Glavni objekt je krušna peč, namenjena za ogrevanje hiše in pečenju kruha. Peč je namenjena pečenju in ne kuhanju (temu je namenjeno ognjišče). Koča (bajta) je dolga 2+3 sežnje in široka 2 sežnje. [seženj je ~ 1,75 m = 6 nog]

Take so ob naselitvi vse bajte (tudi obe obeh pastirjev) ob koncu 9. stol., ko se prične naseljevanje Podgorja, tedaj iz strani Leš in Palovč. Tod naj bi se še iz antike ohranil živelj, ki je prestal obdobje po l. 580, ko je velika povodenj povzročila spremembo klime in spraznila že tako zelo redko poseljeno področje.

Ko dobijo Briksenski škofje gozd, ki sega vse od Dobrega potoka (Dobruše) pa vse do Tržiške Bistrice l. 1040, so v njem Leše, Vadiše in Visoče, torej vsa pokrajina zahodno od Vetrna. Ali je torej področje Podgorja prazno?

Do spremembi klime l. 1314. pa ni nobenega dokumenta?? Torej med poplavo 589 pa do l. 1314. Ko so uničeni vinogradi (moča, plesen, gniloba). Kaj se je tedaj dogodilo z vetrnikom, pečjo, »Svat'nsk'm grabnom« v katerem je vse to stalo? Če si ogledamo to področje

²⁸Na Dovju so to »prazniki, ki nimajo nobenih drugih datjev kot oddajo železa. To so 4 hube, pozneje se ugotovi, da je to Sedučnik, ki se piše Pezdinik?? – torej pastir.

vidimo, da je nekoč potok tod odnesel ogromno zemljišče in popolnoma spremenil vse vzhodno od naselja treh železarskih bajt.

Tedaj so bili ljudje tod kristjani, hodili verjetno v Rodensko cerkev k maši, imeli so pa priimke (pisanja) enakim v koncu drugega tisočletja.

Sušnik, Boštjan, Jur, Pezdir in Palovšnik so se komaj malo odmaknili od nekdanjih »sedišč«

Krištan je prazen, tako še neki drugi »sedeži«.

Palovšnik ne kuri kresa na meji, kjer stoji sveti hrast in ne pošilja svoj »ogenj« k Sv. Petru nad Poljčami, od koder je nekoč dobil »glas zvana Sv. Petra, še preje pa »rog« pa tudi »ogenj«.

Ravno tako Pezdir ne nosi svojega ogrenjala iz »brsa« in ne daruje darove na žrtvenem kamnu pod svetim drevesom na Gorički in pošilja daritveni dim in svete vonjave »ta starim« na »rimski cesti« (»mlečni cesti«).

Sušnik ne Žebra zahvalnih kitic in pesmic ob tem ko zažiga peč in prične z dračjem sušiti peč.

Boštjan je pa že zdavnaj zgubil svoj poklic in se iz nekdanjega Oblaka spremenil v »kamnoseka« in se pridružil Sušniku, da sta skupaj gradila nove hiše po stari navadi zid-ofen = zid-peč.

Jur je pa postal Tacman in nabiral rudo in se preselil na spodni konec (takratne) vasi

Slatna se od l. 1314. Železarsko ni več spreminjala. Ostala je v zatečenem stanju in se oprijela sadjarstva in živinoreje. Nekdanje vinograde so iztrebili in preuredili v njive, nad gmajno nad vasjo so pa naredili rovte – senožeti.

Sošnik pri »Wind-ih«	Belin	Kurin
Sušnik pri »Kelt-ih«	xxxxxx	Lug
Primus »Rimljan-ih«	Jupiter	Marc
Sušnik pri »Slaw-ih«	Svarog	Svarožič...Božič Štefan

Do nekdanji svobodniki so postali nesvobodni kmetje predvsem kajzarji (1/3 kmetije). Nekdanja polna kmetija (Krištan) – na tri okna = 4 sežnje, dobi še dve sosedi na dva okna = 3 sežnje. Vse je pa zidal »Zid-ofen« s svojim zadnjim zidom. Tod so scimprali bruna in jih zvezali, nato pa postavili zid iz lomljenca in žgane ilovice, vse skupaj pa povezali z apnenom malto (nekaj stoletij prej so uporabljali pregneteno ilovico). Tako so v 14. stol. pač gradili hiše, predvsem na dva okna.

Že v 11. stol. se je zanimal za to področje Briksen. Svojemu dvorniku nad Dvorsko vasjo (torej nad Dobrim potokom, ki je tedaj tekkel iz bajerja na severni stani Dobrave) so dodali dolžnost, naj skrbi za področje do Leš in Podgorje, vendar se je ta kmalu osamosvojil in postal dvornik na Drnči.

Tedaj je pa dobil Palovšnik »glas« prek »roga na Gori sv. Petra«, ki mu je sporočil, da je dobil »pismo«:

Vas Slatna se prvič omenja v virih l. 1326. [A93/5,s.17], ko je Ulrik z Waldenberga (ki je bil takrat kastelan na Waldenbergu, po rodu Posch) hčeri Greti in zetu Fricu z Dmče namenil kmetijo ...unter den Podowercz ze Slatin..., ki so jo potem Fricovi potomci imeli po tretjinah (dokument 1391, januar 10 in 1392, januar 18). [A93/5,s.17]

Palovšnik je imel od nekdanj kot goveji pastir svoj rog s katerim je oddajal sporočila drugim v pokrajini. Imel je svojo »stražo« (pošto, ...) na razgledišču, kjer je prihajala pot iz Preske na Dobrčo. Ob njej je pa imel svoj »ogenj« (kres) kjer je sporočal nevarnost po »pokrajini«.

Na nasprotni strani »pokrajine« – med Presko (torej je to »Inneneck«) in »zunanjim brdom« = Ausseneck-om in od potoka Peritnice (Peračica) pa do vrha Dobrče pa je bil naslednji goveji pastir, ki je imel svojo pošto na Vetniku – Avsenekova pošta.

Oba sta »brdarja«, ki sta imela svojo pošto, tako kot sta jih imela tudi »brdarja« nad Brdi na Dobravi in nad Lancovim (Land-seu). Vsi so imeli vetnik, in svojo »predzgodovino« v Lipniškem gradišču (Waldenberg), pa podobni na nasprotni strani Dežele na »Wallensteinu« - Jamarski vrh (Jame, Antro, ...)

Určanc je pozneje dobil spodaj svojega soseda – Štefana. Tako ima Svarog svojega nasled

nika Svarožiča, dobi tudi Bog svojega Božiča, ki mu sledi naslednji dan.

Če je imel Pastir (goveji pastir) svoj rog še v predkeltskih časih in svoj pezdir (brs), in še v predkeltskih časih svojo palico, se je to preneslo nato na vse pastirje. Samo v rimskih časih so pa glasniki trobili z kovinskimi trubami. Tisti, ki so pa trobili po ravninah s trubami pa niso bili gorjani, gorjani so tudi v teh časih uporabljali rogove. Naredili so lesene rogove s katerimi se je prenašal zvok zelo daleč. Rimskie trobente tube, so prenašale glas v rimskem obzidju tako glas kot tudi ogenj med posameznimi stražnimi stolpi.

Urbanc je imel pastirsko palico, ki nima drevesca na tri vrhove s katerim je bog (Belin) ustvarjal svet. Zato v Podgorju ni nikjer ledinskih imen, imenov potokov, nobenih kašč, krašč, samo posamezni grabni, po katerih ne tečejo potoki. Ker ni izvorov so samo zemljišča, kjer so gospodarili zemeljski plazovi in ustvarjali v zemljiščih luknje – »jirovnice«.²⁹

Ta kmetija je last dvojčkov: eden stalno živi na tej kmetiji (Matevž), drugi pa ob vetrniku (Tomaž). Oba imata status Primusa – torej lahko rojevata druge družine, ostali tega ne smejo.

Matevž je Božič, (Rožič, Štefan, ...) sedi na kmetiji Krištan, je sin Jošta in Marije (sv. Jobsta in Marije z blejskega otoka??):

Pod hišo ima sadovnjak in pot, ki ga vede z zunanjim svetom;

Ob sebi ima za soseda oba Kunčiča, ki sta **bajtarja, viničarja in imata svoj vinograd in hram.**

Nad seboj ima Žebreva, ovčjega pastirja, nad tem pa govejega pastirja Palovšnika.

Tomaž, ki je bil Zid-ofen, ki je Sušnik (Sošnik - steber vse železarne), pa dobi ob sebi Jurja (ki je nekoč oboževal Belenusa, ter Boštjana, varuha studenca ob katerem je bila cela železarna in ki je bil tudi kamnosek.

Jur = Georg – 24.4. naslednik Luga

Do 11. stol. se je uporabljalo predvsem kmečke peči [A100], ki so omogočale proizvodnjo 8 do 15 kg težkih kep železa (lupe, volkovi), ki so omogočale predvsem izdelavo vsega tistega, kar je do tedaj potreboval kmet. Take železne kepe je bilo po njihovi sestavi še potrebno ločiti na bolj kvalitetno (jeklo), primerno za izdelavo zahtevnejših orodij (rezil), ki so ga take kepe vsebovale le manjšo količino in na večjo količino mehkega železa, primernega za izdelavo nezahtevnih predmetov (žebli, lemeži, poljedelsko orodje in slično)

Danes bi tema dvema zvrstema rekli orodno jeklo in konstrukcijsko jeklo.

Take kepe železa so bile tudi trgovsko blago, imenovano "massa ferri", ki so jih oddajali kmetje kot svojo fevdalno dajatev, n. pr. na Dovjem.

S postopnim uvajanjem nožno gnanih mehov in peči sv. Heme, se dvigne že ob koncu 11. stol. masa prej omenjenih lup na **20 do 37 kg.**

²⁹Iz teh lukenj pa ni daleč do pekla, kjer se pečejo duše grešnikov, ki ustvarjajo te luknje. Tako so včasih o tem verovali Podgorci?.

Take "massa ferri" morajo v 12. stol. oddajati dovški kmetje svojemu zemljiškemu gospodu, take so tedaj postale redno trgovsko blago.

S pojavom vodno gnanih peči sv. Heme, se postopoma dvigne masa proizvedenih volkov na 4 stote (okoli 200 kg). Tako velikih volkov pa ni bilo več mogoče transportirati v enem kosu.

Nato se pojavijo profesionalni kovači, ki to železo predelujejo v končne izdelke, ki se jih prodaja naprej predvsem na Laško. Ti začnejo tudi uporabljati nove tehnologije, prinesene s seboj iz Furlanije.

Šele ta zadnja doba oz. stopnja razvoja železarstva omogoča pridobivanje tolikih količin železa, da postane železo tudi dovolj ceno in omogoča s tem izdelavo voz. Najmanjši vozovi, kripe, ki so jih potrebovali predvsem za dovažanje oglja in rude, in so imeli samo prednji par koles, zadaj pa samo sani - slika SL243(191), so zahtevali okoli 25 -35 kg železa. Odgovarjajoči kmečki voz, ki se ga je uporabljalo tudi v ravnini in je imel sprednji in zadnji par koles - slika SL246(192), pa je potreboval že okoli 70 kg železa. ....

B. Hartvikov naslednik, škof Popo (1039-48), ki je verjetno tudi izviral z Bavarske in bil zaupnik kralja Henrika II., dobi ob letu 16.1.1040 posest od reke Bistrice do meje dvora Bled, gozd Leše v marki Krain, v grofiji mejnega grofa Eberharda s pravicami na pritiklinah in zemljiščih (listina Innsbruck).

Škof Altwin je skrbel za razširitev briksenske posesti na Bledu in njegovi okolici tako kot noben drug. Briksenske tradicijske knjige 10. in 11. stol. omenjajo med leti 1060 in 1090 okoli 30 nakupov in zamenjav v prostoru Bled, Zasip, Grimšče, Selo, Koritno, Begunje, Zgoša, Leše, Bistrica itd.. Sam mejni grof Udalrik je daroval cerkvi v Briksnu na roke Altwina pred l. 1063 posestvo (Praedium) Leše in vas (villa) Bistrica (pri Tržiču). Pridobili so si tudi vinograde ob vznožju grajskega hriba.

C. V viharnih letih investiturnih bojov med cesarjem in papežem je bil škof Altwin zelo pogosto v kraljevem spremstvu. V Augsburgu mu Henrik IV. daruje 23.5.1073 lovne in ribolovne pravice iznad briksenske posesti med Dobrim potokom in reko Bistrico (Ta posest obsega južno pobočje Dobrče.), od najvišjega vrha Kranjske do Save. Pravico lova ima tukaj škof (Darovano območje se nahaja med potokom Dobrušo in Tržiško Bistrico ter Karavankami in Savo.) (listina Innsbruck).

Najvišji vrh Kranjske je Belščica, Stol

Briksenske Tradicijske knjige [B131] omenjajo v obdobju 1050 do 1097:

Med l. 1050 in 1063 daruje kranjski mejni grof Udalrik skozi roke briksenskega viteza Taganija posesti v Lešah (Lescach) in Bistrici (skupaj z mlino in drugimi pritiklinami). (c.74)

Neki Ozi je med 1050 in 1065 podaril škofu svoje posestvo z vsemi pritiklinami v Krnici? (Cornicic) (na Koroškem?) in dobil posestvi v Vadičah (Wadicin) in na Visočah (Wisatsah). (c.120)

Krnica je na koncu plazu nad Doslovčami in Smokučem.

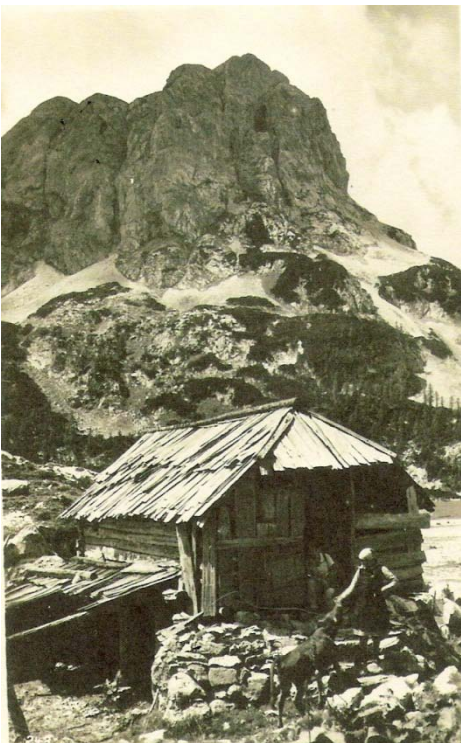
Plemeniti Nebkor med leti 1050 in 1065 zamenja njivo pod gradom Bled za dve drugi ter posestvo v Begunjah za neko drugo. (c.137)

Hiša kajžarja (1/3 kmeta)

Bajta ovčarja.

Bajta go-
vejega
pastirja

Goveji pastir.

Ovčji pastir.

Pastirska palica je okovana in ima na vrhu »drevesce«, t.j. Božje drevce na tri vrhove, ki ga je Belin izpulil v raju in z njim ustvaril svet. (izmuznil se je pa pastir).

*

Ovčji pastir v času Venetov – Windov opravlja funkcije svečenikov, med temi je najpomembnejša darovanje bogovom na gorički, svetem kraju na povzdignjenim na peč (skalo), pod svetim drevesom. Pred zasedanjem je svečenik daroval bogovom »resnico«.

Ovčji pastir imel pod svetim drevesom, kjer so srenjani zasedali na petih sedežih (svetih kamnih), ki so pripadali posamezni hiši na selišču. Običajno je bilo to 5 kamnov, v seliščih s povzdignjeno funkcijo (kjer je v »Srenja na 4 vasi«) pa obstaja še »šesti« kamen s funkcijo 6 = sex, ki pa nima glasu. Ovčji pastir je imel pri razsodbah odločujoči glas (peti glas).

Vsako darovanje, ki naj bi ga izvajal ovčji pastir je potekalo po utečenem postopku (svetem postopku, molitvi) z žebranjem v obliki pesmic in kitic. Ovčji pastir po tem postopku tudi dobil svoje ime »Žebre«. (n.pr. v Zapužah)

S tem žebranjem so prisotni pošiljali spomine na »ta stare«, ki so bili zgoraj na mlečni cesti, z žrtvenika z žganjem »svetega lesa«, t.j. brina (dim, prijeten vonj), češmina (nobenega vonja, duha, nobenega slabega spomina) in tise³⁰ (samo dobro govorjenja), = žegnanje (segen) in dodali

³⁰Tiso za uporabljali za izdelavo glasbil, tudi lesenih rogov – v Švici še danes.

ščepec soli (zelhanje = namakanje v slanico in dimljenje) in zakopali žaro ob spremstvu Treh zalih device = Žalovalke, žalovanje – ki imajo svoj dom v jami, v sveti votlini – pečini, peči) in v položili v izkopano jamo ter čez žaro položili skalo (sveto lestvico po kateri je duša umrlega lahko prešla na mlečno cesto).

Ko je umrl gospodar kake hiše, ki je imel sedež pod svetim drevesom na kamnu na gorički, so mu priredili podoben obred s pogrebom s sežiganjem mrliča,³¹ kjer so sežgali mrliča na »grmadi«, kupu zloženih bukovih drv in grmado zažgali s »svetim lesom«.

Če pa pokojni umrl pozimi, so ga pa zdelhali in zakopali v sneg.

Ko so prenehali zežigati mrliče so jih pošiljali k »Sv. Danielu« na drugo stran Soče (-5. stol.). Takega pogreba je bil deležen nekdanji svečenik na gorički, torej ovčji pastir.

Svečenik, ovčji pastir

Na Stolu zgornja in spodnja ovčarska bajta.

Na Stolu Žirovniška planina - goveji pastir

Zabrezniška planina - goveji pastir

Druid je bil pastir ljudi in ovc in koz in goveda.

+ Rožič (poštar) opazovalec, varnostnik

Češmin, brin, tisa, sol, zelhanje,

Svetje- Svatje Svatna

Mešišnik Murova morene Močišnik Močiše jerovca = terra rossa

Jerovca = razrito zemljišče na močiščih??? Na Dobrči ni terra rosse.

Jerov = Jelov ilov ilovca

L. 1350 (december 10) je Greta (Katerina) Posch, vdova po Vidu Poschu, po rodu Glaneška (grad v porečju Glane na Koroškem), prodala posest, ki jo je dobila od svojega očeta za jutrnjo (očitno pa tudi del, ki ga je dobila po možu?): ....czu den Douercz da Jacob und Jori auf gesessen sint ... (dve kmetiji pod Dobrčo, ki ju imata Jakob in Jurij). [A93/4,s.28]

Jesen l. 1359 (september.1.) je Geiselter s Kamna (von Stein) podaril cerkvi "zu St. Jodoms" za ustanovitev večne luči itd., kmetijo pod Dobrčo. [A93/5,s.16]

Domačini pripovedujejo, da je bil pri Goričniku nekoč "grajski ovčjak", kjer so grajski imeli ovce in so bili nastanjeni ovčji pastirji.

Kozji pastir.

Učež je kozji pastir, ki pase nad vasjo koze, kamor jih vsak dan odvede v »Kozjek«, kjer raste predvsem grmovje.

Zbere izbrane, pametne 3 fante iz treh vasi, vsi so Joški, in prične:

- **perfetovati, prerokovati - Vedeževati**

- **Je prosen – prosojen, vidi skozi, taki so tudi otepovci**

- **Pripovedovati zgodovino naselitve kraja**

- **Kraj je Zečji grasc, zgoraj je Rigelc, zadaj Stog**

(kjer je opazovališče – Straža), v soseščina

Senožeče, je ob stari poti, ki vodi na Senožeče. **Tod so veliki kamni, nanje je fante posodil, da so poslušali.**

- **zna žebrati, govoriti po žeblih zabitih v desko**

- vodi molitve v **starocerkvenem** jeziku,

- **»Črna prst«** ni črna prst, včasih se je imenovala **»Velika črna gora«**, to je **Čarna gora**. **Tukaj** imate polno »črnih gor«, to so »čarne gore«, zato, ker so čarobne. (Čarn = svet: Čarna gora = Sveta gora)

je beseda »žal«, zal je lahko čaroben. **»Črna** Žal žene – selige Frauen, zale žene,

»Bohinjski Savi« se je reklo **Savica**, to pa je lahko Sav ica – iz ognja, iz globine ven in je tudi v **Čarno morje**. Mi v Bohinju smo bili v čarobnem svetu.

Kako so potem v Kovorju (Kovarju) potem vse točke:

Goričca je bila tedaj tam kjer stoji danes cerkev sv. Janeza. Tam je stalo sveto drevo in sveti kamni, bilo jih je 5.

Od svetega drevesca na Goričci je peljala pot mimo vetrnika na Pošto, Stražo in tod je bilo tudi gradišče »Hušica« (*Zečji gresc*). Od goričce navzdol je pelja pot v Kovarje, kraj, kjer so kovali volkove v volče. V obvetniku je bilo selišče petih hiš, kjer so domovali: Sušnik, Oblak, Žlinder, Brdar in Žebre. Bili so Karantanci.

Bili so najprej Vindi, Veneti, Iliri, Bili so Noriki od l. -184. Do l. 589.

Bili so Karantanci, od l. 589. do 1314.

Čehi, Pemci, Karni, ...Primorci, ...tudi Korošci. Od l. 1314 naprej pa samo še Korošci.

³¹Zato še danes ob žarnem pogrebu krožnik s soljo in brinovo vejico, s katero žalujoči ostali »kropijo« spomin na mrtvega (ja, saj je bil to samo hiter sežig v krematoriju, vse ostalo se pa nobeden več ne spomni).

Kdo je nasledil izročilo pastirja (pastorja). Pastir je vedel za zdravilna zelišča, ali je tudi zdravil? Imel je svojo zemljo (pastirjevec) na kakem pašniku, kjer je lahko pripravil (zdravilno) hrano za svoje živali (kozle, ovne). Te so bile njegove živali. Vidi se, da so bile namenjene ploditvi drugih živali in da niso imele lastnih potomcev.)

Kdaj so pastirji postali samo preužitkarji in dobivali za pašo živali plačilo v denarju in hrani, kdaj tudi kot (stanovanje)? (Kupljenski pastir je bil nek ubožen Korošec, ki še govoriti ni znal. Imel pa je Zakrajem vseeno svoj Pastirjevec.)³²

Kaj je moral posredovati »jager«

Kaj gospodar kmetije – vse kar je spadalo k hiši

kaj gospodinja: kurišče, duhove, vse v hiši

kdo je skrbel za zgradbo: streha, klet, kašče, ...

Legat v Lescah je pa tisti, ki je imel žrebca, junca, mrkača, mrjasca, pa tudi sam ni bil od muh. (pri tem pa ni imel lastnih otrok???- ali je bil on naslednik Luga ??? Ali to razlika med Deželo in Bohinjem, Kupljenikom ???

Kelti niso naredili ene države, samo kneževine. Bili so odlični kovači, tudi tkalci. **Ali so od tod tkane hlače pastirja na Veliki planini, brez durc, ne jerhovce???**

Mesto niso sezidali prvo halštatski prebivalci, Kelti so uporabili že obstoječe gradišče za svoje namene.

Svoje zmaje v Zijavki so dobili že v luknji, ki so jih poimenovali še halštatski prebivalci. Tudi goričko, na kateri so imeli svoje svetišče in se po njej razgledovali na Stol (Belščico) in Triglav, kjer je kraljeval Belin (Bellenus) je ostal še od prej. Pojavilo pa se je nekaj novega. Glavni dohod proti gradišču prihaja sedaj z Dobravce ter od te na sedlo na Zelenici. Cilj ni več staro halštatsko gradišče na Rožeku ob okljuki Drave, temveč Magdalenska gora, vzhodno od Krnskega gradu. Tam je bilo postavljeno novo središče – Noreja. Bilo je predvsem trgovsko središče, ki je posre

dovalo v svet predvsem železno izdelke in polizdelke – volče in palice. Tod se je naselilo veliko rimskih trgovcev, ki so vzdrževali trgovske zveze s Akvilejo. Ena izmed poti, ki so peljale od tod v Akvilejo pa je potekala tudi čez Blejski kot, druga pa prek »Villa Vuistriza« - (Bistrica pri Tržiču) ter skozi Conere (Kovorje) in mimo Dražgoš naprej v Bačo in na Tolminsko.

Noreja je bila povezana z Gorenjsko predvsem prek dveh sedel – prek Ljubelja in prek Jezerskega. Oboje sedel je pokrivalo ozemlje Gorenjske: Zgornje Gorenjske prek Dežele, Blejskega kot, Bohinja, Tolminskega, Slovenske Benečije, Čedadada do Akvileje, ter prek Jezerskega, Kranja, Vrhniko, prek Postojnskih vrat v Primorje.

Na severni strani Ljubelja se je že v latenu pojavila kulturna točka, kjer so častili Belensis. Razpotje pri sedanji kapelici se je pričelo pri današnjem Mačiževem grabnu, kjer se je pot odcepila in nato potekala po grebenu navzgor proti današnji kmetiji Zelišnjak in od tod proti prehodu Čez Pod.

Južno od Ljubelja je potekalo več poti proti zahodu. Najsevernejši prehod je potekal prek Prevala navzdol v Drago, drugi ob današnjem starem Tržiču in skozi Tominčev graben navzgor na prehod Čez Luže /1212 m/ in navdol v Drago, tretji čez stari grad na Brezje (pri Tržiču) in od tam na področje Leš in končno ob Tržiški Bistrici navzdol najprej v Kovor, kjer je prečkala pot, ki je peljala iz Begunj na Jezersko in od tam v področje današnjega Podnarta.

-----

³² Lokacija Pastirjevca je »za Krajem« kjer tudi svojo funkcijo, ki jo ponazarja njegovo ledinsko ime. Sedaj, ko pa Kupljenik nima več pastirja, se je pa že pozabilo tudi to ime, ki je za časa Oblakove Lojze še živo.

Dunaj ??

1. Dunum = trdnjava. Za časa Keltov so trdnjave oppida = gradišča = utrjena selišča (prevod slab ker meša pojme trdnjava in gradišče)
2. Fluß, Bach, Pfütze = reka, potok (mlaka, luža),
3. Kraj kjer »teče zrak« (veter) – kanal v katerem teče zrak = (danes) vetrovnik,
4. z drevjem obraščena globel, žleb, ki usmerja veter.
5. duniti = pihati, veti, vejati (veter pih[duva].).
{ventilator; ital. ventilare = zračiti}
6. Wind = veter: Windi = ljudje vetra = Veneti.
  - Dunaj pri Jereki (Bohinj)- dva dunaja
  - Dunaj ob Brodu (Bohinj)
  - Dunaj nad Obrnami (Bohinjska Bela)
  - dunaj nad Kupljenikom?
  - dunaj na Dobravcah, (Bled)?
  - dunaj na xxxxxx pri Kovorju.

Lipje je kraj, kjer rastejo lipe – sveta drevesa. Nahaja se na Rebri pod Pečjo in ima veliko skalo – Goričko. Izpod te svete skale Goričke teče (mezi) sveti studenec – mezišče. Na Gorički je skala (peč), žrtvenik, kjer svečenik (mag, druid, šaman,) žrtvuje (podarja) darove, ki jih z ognjem in dimom pošilja proti »Nebesom« (zvezdam, soncu, mesecu, mlečni cesti,) kjer so »ta stari«, ki gledajo navzdol na svoje potomce in jih nadzorujejo kaj počnejo, kako se obnašajo, itd.). Ta žrtvenik je v senci svetega drevesa – lipe.

Hraše –Hraška gmajna: u Dobie (na Dobah)

Ledinska imena: Lipce, na Lipcah

Vrba – vrbenska gmajna

Keltsko obredno področje naj bi obsegalo žrtvenik, topilnico (e) in naj bilo ograjeno in naj bi segalo navzdol do reke. Svoj ograd naj bi imeli konji. Ni nobenih obvestil o hišah, ovcah, svinjah, sodišču, starcih pod hrasti, ..., torej tisti ne sodijo k tej gruči.

latenski hrasti + latenski sveti kraj, kjer so topili rudo v vetrnih pečeh v Kuhinji, darovali bogovom,

halštatske lipe + halštatski sveti kraj, kjer so topili rudo v vetrnih pečeh v Dunaju, darovali bogovom,

Kakšna je potem razlika od Kuhinje in Dunaja?, Ali je bila v razvoju tehnologije vetrnih peči še ena stopnja? Ali je to samo razlika v halštatski (venetski?) in latenski (keltski) tehnologiji? Kdo so bili nosilci teh dveh in še katerih drugih tehnologij?

Razdalja med Rožiči – rogovi = 2..2,8 km je ... ~3km = 2000 stadijev = 2 rimski milj. Rog lesen

Radovljica : Bled—

Belin (Bellenus) : Belin

Sin Kvirin + (Neptun) : Sin Lug sv. vonj

Sv. Vid - (ogenj), sv. vonj (sv. Duh - dim), sv. sluh (božji glas, grmenje, rog)

Češmin - nič, brin - duh, tisa = glas

Umni, razumni, pod mavrico rojeni na modrem nebu, modra bodočnost.

Izumetničeni, veseljaški, uživaški, babjeki, - nič mavrice, nič bodočnosti.

Pokrajina od Preske do Zadnjega kota (brda).

Rožič = zgornji pastir = rog+ogenj+dim = rog+kres+gmada (Palovšnik – signal za Palovče: Avsenik - signal na zunanjem kotu.)

Sedaj pa naprej v »Guno vas«!

»Guna vas«, ki je imela okoli l. 950 strukturo 1+2+2, se je pa

Avsenik (Ausseneck) na Zunanjem brdu – Vetrnem ima svojo »pošto« iz katere je mogoče videti »ogenj in dim« s Sv. Petra, in tudi slišati njegov rog.

Kaj pa vidi na nasprotni strani?

Pošta na Kovorju = Kovorje – Conere, Postia (l. 1050).

Redlich:

74. Markgraf Udalrich von Krain schenkt durch die Hand des Brixner Vasallen Tagani Güter zu Leschach (a) und Feistriz (b) o. Radmannsdorf in Oberkrain; Tagani übergibt dieselben (c).

Leschach. — Kanker (?). — Stein, vor 1063.

Cod. B f. 1' n. 2, A f. 18 n. 45. Sinnacher 2,586 n. 4 aus A und B zu 1050 — 1070. Schumi UB. von Krain 1,48 n. 37 aus A und B zu c. 1061. — Reg. Ankershofen in Arch.

f. K. oest. GQ. 2,328 n. 128 zu 1050—1070 und Gesch. Kärntens 2, Reg. u. Urk. 71n. 13, vor 1063. Markgraf Udalrich erscheint in diesem Stücke noch unvermählt; er heiratete erst 1062 oder 1063 Sophia von Ungarn, die mit dem 1062 verstorbenen Mark-grafen Wilhelm von Thüringen verlobt gewesen war; daraus ergibt sich der terminus ad quem. Die

Oertlichkeiten sind verschieden gedeutet worden. Sinnacher suchte Lêscach und Fuistriza in Leisach bei Lienz und einem Feistriz in Kärnten. Ankershofen folgte dem in den Reg.z. Gesch. Kärntens, berichtigte es aber in der Gesch. Kärntens, wo er die beiden Orte in Oberkrain sucht und mit Recht auf die Schenkung des Waldes Lescah bei Veldes durch Heinrich III. 1040 verweist. Und in der That sind beide Orte o. von Radmannsdorf und Veldes leicht nachzuweisen. Conere deutet Schumi auf Ranker no. Krainburg, was un-zweifelhaft wäre, wenn wir einen Schreibfehler statt Conere anzunehmen hätten; w. Völkermarkt liegt ein Weiler Kanaren, der wol auch in Frage kommen könnte. Stein ist aber wol nicht das Stein in Krain, sondern Stein im launthal.

a. Marchio¹⁾ *Ōdalricus in Christo hereditatis adipiscende cupidus Christum hic in membris suis pauperem hereditatis suę voluit esse participem. Ductus ergo Altwini Prixinensis ecclesię pontificis familiaritate illi potissimum ecclesię, de rebus suis statuit aliquid attribuere deditque in manum Tagani militis eiusdem episcopi predium Lêscach predictę potenti manu tradendum ecclesię, iam ex tunc perpetuo iure possidendum iuxta terminum videntibus et audientibus* amborum fidelibus inibi prescriptum. Et ut res acta permaneant rata, testium est²⁾ asstipulatione roborata, quos et presens refert pagina: Meginhart, Hūgo, Ruodpreht, Durinch³⁾, Tagani, Heinrich. Actum Lêscach⁴⁾.

b. *His ita gestis comes dilectione episcopi adhuc eiusdem ecclesię res meliorandi studiosus, sed cōiugis⁵⁾ prolisque habendę etiam tum humanitatis sorte dubius tradidit in manum eiusdem militis etiam Fuistriza villam eidem ecclesit; tradendam cum molendinis aliisque appendentibus omnique prorsus servitutis comodo sibimet inde debito, hac tamen conditione, ut si legitimi expers connubi⁶⁾ obiret, tum demum eandem ecclesia villam obtineret. Huius item rei testes: Meginhart, Hugo, Ruodpreht. Actum Cónere⁴⁾.*

C. *Postea⁷⁾ competenti loco et tempore miles predictus ab episcopo seniore suo admonitus omnem absolvit legationem deditque Lêscach super altare Brixinensis ecclesię perpetuo possidendum iure. Et adhibitis ex more testibus subinde Fuistriza villam super idem tradidit altare iuxta modum conditionis supramemoratae. Utriusque vero traditionis eidem testes: Liezo⁸⁾, Ruodpreht⁹⁾, Wolfram, Tagini¹⁰⁾, Noppo, Durinch³⁾, Eppo. Actum Stein⁴⁾.*

1) vor M. in A mit anderer Tinte ein Kreuz vorgezeichnet. — 2) in A nachgetragen. — 3) Durinc A. — 4) t'ehlt in A. — 5) eoniugis A. — 6) conubii A. — 7) postea A. — 8) Lizzo A — 9) Ruod-pret A. — 10) J Tagani A.

Conere je napačno prebrano - pravilno Cowere t.j. Kovorj. Nekeč Kovorje.

Po l. 1040 pričnejo Briksenski škofje izkoriščati svojo svojo posest med potokom Dobruša in Tržiško Bistrico. Koncentrirajo se predvsem na področje od Leš – Bistrica pri Tržiču – Kovor. Pošto nad Kovorjem (Postia) in pošto nad vasjo Bistrica (Vuistriza Villam) povežejo z ognjem, dimom in rogom.³³

do je bil razširjen sistem (1+2+2), samo v Kovorju

ogenj = svetišče = cerkev = oltar << žrtev Sv. Jurij, sv. Neža, sv. Janez, sv. Jakob, Sv. Lucija, (sv. Jobst), sv. Urh, , sv. Peter,

Sv. Klemen, (sv. Miklavž), Marija, sv. Lovrenc, sv. Kancijan, Sv. Martin, Straža. Selca – xxxx. Martin – XXx Ingenuin, Lenart, sv. Križ, sv. Klemen sv. Mihael

³³ Avsenikov Slavko dobi svojega konkurenta v Vitalu Ahačiču. Slavko nateguje honerco, Vit'l pa svojo frajtonerco. Oba igrata poskočne polke, danes sta pa tudi že oba pokojna. Oba sta izrabila svoje sveta drevesa, ki sta jih dobila od bogov (brin, češmin in tisa (čisa) in izkoristila svoje talente.

Ja od ognja, dima pa muske pa ni daleč do signalov, ki jih vsak sam lahko čuti s svojimi čutili. Nekoliko dlje je pa do kodificiranih signalov (katerih pomen je skrit za nekim ključem. Eni znajo igrati na note, drugi ne, pa muska še vedno lahko dobro deluje. Enim pa ne pomagajo ne note, ne pamet in so pač narodni, žal je takih, kot sta naša dva muzikanta, bolj malo.

150730

Prišla sta dva (lokatorja): svečenik in varnostnik - palovšnik in pezdil. Izbrala sta pokrajino tako, da je imela vodo, pošto, poti, in kar je nova naselbina potrebovala za svoje življenje, imenovala vse glavne značilne točke po njih značilnostih potem pa razmestila vse objekte.

Lokacija je bila sveto opravilo, lokatorja sta bila poslana od tam, kjer je bila glavna verska točka (Timav, Oglej, Čedad, Volče (sv. Daniel), Sv. Lucija [kjer so pokopavali], tam koder so dobili svoj „krov“ - streho, „pokrov na žaro“,....

Naselitev je sprva sezonska, ljudje so najprej čez zimo vračali nazaj „v tople kraje“. Če so umrli, biti ubiti, ..., so jih na grmadi sežgali, „poslali z dimom njih dušo (dih, vonj,...) na mlečno cesto“, pepel spravili v žaro, to pa na koncu sezone prenesli s seboj na „sveti kraj – Sv. Lucija, sv. Daniel, ...“ Tam je pokojni dobil „pokrov“ na žaro, da nebi več „govoril“. Do tedaj je še lahko „govoril“, se branil raznih obtožb, obrekovanj, ..., potem je bil pa „pokojni“ in njegova „duša“ = dih, duh, vonj, .. je prešla „k ta starim na mlečni cesti“, sedaj je pa lahko samo še „svetovala“.

Sprva so prihajali na sezonsko delo v namembni kraj, kjer so pasli živino, ovce, nabirali rudo, in vse kar so našli prenesli v svoja selišča v toplih krajih. Bolj so se oddaljevali od svojih selišč, daljše so bile poti povratka in več časa in več tveganj te poti zahtevale.

Ko so se ljudje namnožili in v svoji pokrajini niso našli več dovolj potrebščin, ki so jih za svoje življenje potrebovali, je prišel čas odločitve, kje in kam naj del njih preide na novo lokacijo. Potem so pa bile povezave med starimi in novimi lokacijami nujne žive tako kot njih potrebe in nujnost po pomoči.

Poznali so signalni sistem z ognjem že iz trojanske vojne, saj so bili Veneti del tistih, ki so v tej vojni sodelovali. Ta vojna je bila samo del vojskovanj „ljudstev z morja“ in poznali samo del tistih posledic, ki jih je prinesla aktivnost vulkanov v Egejskem morju v obdobju -16. do -12. stol., ki so dobile svoj vrhunec z izbruhom vulkana Santorina okoli l. -1191. Tedaj so bile prizadete tudi grške naselbine v Jadranskem morju in so morale zapustiti svoje lege ob morju ter se preseliti na varne kraje proč od obale in na zaščitene visoke postojanke v hribih, nastala so gradišča na hribih. Tedaj je bila opuščena tudi naselbina Monkodonija (opidum, gradišče) v Istri, ki je kontrolirala „Sedmorečje“

Pada.

Tedaj nastopi obdobje velikih klimatskih sprememb, ki so vplivale tudi na naše kraje. Na severnem Jadranu se pojavi naselbina ob Timavu s svojim svetiščem, ki obvladuje svoje prejšnje bronastodobne aktivnosti in prinese k nam znanja o železarstvu in trgovino z železom in soljo.³⁴

Ta naselbina je začela aktivno delovati šele potem, ko so vulkanske aktivnosti pričele pojenjavati, ko so ljudje začeli aktivno delovati, trgovati in med seboj komunicirati. Tedaj se pojavi aktivna vloga tega svetišča. Tedaj se vzpostavi komunikacijski sistem z ognjem in dimom po grškem vzoru.

To svetišče je center verske aktivnosti z najpomembnejšo vlogo pri izobraževanju svečenikov. Ti so izobraževani v grški kulturi in nosijo grško znanje, vedenje in grške tradicije. Latinščine tedaj (do -500.) še ni.

V tem obdobju se klima vedno bolj poslabšuje, tako da začnejo okoli l. 400 prihajati Kelti v toplejše kraje izpod Alp. Okoli l. -500 začne halštatska kultura prične bledeti, pokopi knezov v velikih gomilah ponehajo. Keltska kultura se vedno bolj prinaša na južno stran Visokih Tur na Norik in v -2. Stol ustanovili kraljestvo Norik regnum. (Kako, če pa niso imeli kraljev in samo volvode?)

Windon – Wenden, Vindi – ime nemško ime za Venete dosledimo vse do bližine Rena, celo severno od Donave (Elzta, Vindonissa, Windobona. S severa prodirajoči Kelti dosežejo že Padsko nižino. Meja med Kelti in Veneti se povzpostavi zahodno od Livence. Keltske aktivnosti sežejo v Noriku do Drave, od koder začnejo Kelti prodirati na Gorenjsko in se pojavijo leta -184 pred Oglejem. Leta 181. ustanovijo Rimljani v Ogleju svojo kolonijo in pričnejo z osvajalnimi vojnami prodirati proti vzhodu.

Kdo je nasledil sistem obveščanja z ognjem od Grkov ali Veneti ali Rimljani, ne vemo. Vemo, da so ga uporabljali Rimljani na limesih od časa Julisa Cesarja naprej in da je ta bil že kodificiran (Veni, vidi, vici = V+V+V) in da so uporabljali tako kot ogenj in tako kot tudi dim (podnevi) in trombe., ki so povezovale posamezne stražne stolpe – straže – „Postea“.

³⁴ Ali je to železarsko znanje prihajalo po Podonavju ali po Jadranu je bilo to svetišče za naše kraje središče kulturnega in civilizacijskega delovanja v naših krajih, do takrat ko prevzame njegovo vlogo rimski Oglej in pozneje Cezarjev Čedad.

Razdalja med posameznimi „poštami“ je znašala v Renskerm limesu 500 stadijev (~750m). Tako daleč je segal glas trombe, ogenj je bilo pa mogoče videti tudi do 10 postaj daleč (če ni bilo megle, ali drugih preprek).

Veneti so pa imeli svojo šolo, kjer so izobraževali svečenike (pastirje – pastorje). Ti so pa uporabljali za pošiljanje „glasu“ rogove velikega rogatega goveda (belega goveda), ki so bili tudi več kot pol metra dolgi.. Ti rogovi so imeli domet 2 rimskih milj (~2000 stadijev = ~ 3000 m). Kdaj so začeli uporabljati rogove, narejene iz tise pa ne vemo, očitno pa tudi žr preje.

Tak sistem obveščanja najdemo v časih v naših krajih v naši deželi (Land), ki povezuje posamezne posamezne pokrajine (neke posamezne skupine vasi – pokrajine, med seboj. Kot na primer celotno Deželo od Most do Straže na Sv. Petru. (od Straže na Ravnincah do Straže na Ravnincah), ki povezuje pozneje 4 srenj na 2 vasi in 2 srenje na 4 vasi.

(Ja, če nebi bilo v 2800 minulih letih potresov in plazov itd, ki bi spreminjali celo pogorje in podnožje Peči).

Celotni sistem obveščanja je imel 3 nivoje:

Nevo vezan na oblast, nivo vezan na vero in nivo vezan na potrebe lokalnega prebivalstva.

Zadnji nivo se zadnji krat izkazal v času turških vpadov, ko je oblast (habški cesarji) vzpostavili sistem obveščanje s kresovi. (Ljubljanski grad – 9,7 km - Grmada na Smarni gori – 15,8 km- Šmarjetna gora nad Kranjem – 19 km - Sv. Peter nad Begunjami – 22 km, Sedučnik nad Dovjem –22,2 km- Bela peč – (9,6km)-Višarje.

Sistem zvočne signalizacije je najprej temeljil na rogovih, pozneje na trombah, še pozneje na zvonovih nato na možnarjih.

Najvažnejši in najpomembnejši je bil pa postavljen na leco, s katere so duhovniki obveščali in pridigali, verniki molili in peli sveta besedila in pesmice spremljane z orglami (žebanje). In da ne pozabimo, da potem ne pozabimo na pogovore ob vinu v bližnji gostilni, kjer so očanci nato v prostem pogovoru skleпали kupčije in obveščali prizadete o vsem mogočem. Ja in ne koncu tudi kakšno zapeli.

Ob kresovih se je nekoč tudi rajalo in počele take stvari, ki so imele potem posledice čez 9 mesecev.

Ja televizija in telefon in telegraf so delovali že pred 3000 leti, smo tega se danes več ne zavedamo. Mnogo tega so nam naši zgodovinarji pozabili sporočiti, ko so pa imeli toliko za opraviti s kralji in cesarji, tako kot imajo današnji ritolizniki s svojo oblastjo. Oblast je vedno imela svoje podrepanike, ki so vedno znali izkoristiti svoje „tele“ zveze, ti so pa vedno vedeli, da brez „telet“ ni mogoče vladati in „farbati“ ljudstev. Ljudstvo se je pa vedno pustilo „farbati“, ko je pa to tako „fletno“ in ker nič ne boli.

Ko pa je začelo boleti so pa ljudje vedno nasli vse mogoče lestvice, lojtrce, zveze, možnosti, kako bi se pa teh bolečin znebili. Ja tudi to je vse človeško. Vsaka vedno najde svojo nespamet, vsaka bol svojo tolažbo in pri tem ima sistem seznavanja (čutil) svojo odločujočo vlogo. Ljudje se ne zavedajo, da ima človek samo tiste čutila, ki jih navaja biologija ima še občutke za nevarnost, ogroženost, kdo ga hoče nafarbati, itd., ki jih ima prirojene ali pa ne, pa o katerih biologija ne govori.

Tedaj nastanejo kraji imenovani Svetje. To so prehodi prek rek, ki imajo vlogo mostišča t.j. povezovanje obeh rečnih bregov.

150801

Trobiti pomeni razglašati. Trobiti pomeni nekaj sporočati na ves glas.

Tuba, tubiti, trompeta, trobiti, ...

Pasivna oblika pa je poslušati, biti poslušen.

Če vam nekaj trobi morate potem to poslušati.

Sluh je prejemnik akustičnega signala.

Puslušnost : agresivnost

Ščititi, zaščititi, varovati, zaščitnik, varnostnik

Nadzirati, opazovati, nadzornik

Soditi, presojeti sodišče, sodnik

Vid je prejemnik optičnega signala.

Uho je prejemnik akustičnega signala,

Nos je prejemnik vonja - signal

Jezik je prejemnik okusa - signala

Duša je ???

Tič, tiček, penis, hrib, kokot, petelin, peteliniti se...

Peč, pička, vagina, luknja,

-----pečka (seme)

----- napičiti,

- Kupljenik>gradišče=nadzorovati poti + opozarjati, ščititi, Rožič na gradišču = rog 3 km (Obrne, Dunaj, Slamniki, Boh. Bela, Selo,) ali celo 7 km? na sedlu Mešišnik, Poti [xxxx), signalizirati (kam in kako, vidno na dolge dajave (Vrh Luž, Jamarski vrh, Sv. Peter, Na Možeh, Gosjak,).

Skledarjevec visoka signalizacija, zelo daleč, (sedlo Vajnež, Korošica Baba, Rož – Klek – Področca - kodificirano?,)

Na Vajnežu oz na visokem vrhu, so bili pastirji (ovčji pastirji poleti in tam imeli pastirske bajte in bili izvežbani za signalizacijo ???)

150802

Cornu (Musikinstrument)

Suovetaurilia

Suovetaurilia für Mars (römischer Sarkophag, Louvre)

Die **Suovetaurilia** (lateinisch, Plural, auch **Solिताurilia**) waren eine bestimmte Form des **Tieropfers** in der **römi-**

schen Religion.

Dabei wurden drei Opfertiere, ein Eber (*sus*, „Schwein“), ein Widder (*ovis*, „Schaf“) und ein Stier (*taurus*) um Personen oder einen Ort herumgeführt, der oder die entsühnt oder vor Schaden bewahrt werden sollten. Es handelte sich also um eine **apotropäische Handlung**. Die Tiere wurden anschließend getötet und, wie beim antiken **Tieropfer generell üblich, verspeist**. Man unterschied dabei die *suovetaurilia lactentia* bzw. *suovetaurilia minora*, bei denen die Jungtiere geopfert wurden (Ferkel, Lamm und Kalb) und die *suovetaurilia maiora*, bei denen die erwachsenen Tiere geopfert wurden.

(pri nas „Tesen“ ozko, ožina, ...)

Funktion der Cornices^[Bearbeiten]

Der Platz des Hornbläusers im Gefecht befand sich in unmittelbarer Nähe zum **Feldzeichenträger (signifer)**. Als ein taktisches Führungs- und Einsatzmittel wurde der **cornicen** für die akustische Befehlsübermittlung des **centurio**, oder seines stellvertretenden **optio**, insbesondere an den optisch weitergebenden Befehlsübermittler, dem Standartenträger, bei einzunehmenden Kampfformationen zum Angriff, Sammeln oder zum Rückzug eingesetzt.^[4] Zusätzlich sollte das Dröhnen der **Hörner** den lauten Klang der **Tuben** verstärken und, verbunden mit dem Schlachtruf des angreifenden Heeres, eine Demoralisierung des Gegners bewirken.

Comices auf der Trajanssäule

Das **Cornu** (Pl.: *Cornua*, lat. ‚Horn‘) war ein **Blechblasinstrument** im **Römischen Reich**.

Es hat ähnlich wie die **Buccina** ein **kreisförmig gewundenes**, etwa **3 m langes Rohr**. Das Instrument wurde aus mehreren gegossenen **Bronzeröhren** zusammengefügt und besaß zur Stabilisierung eine schräg im Durchmesser verlaufende Stütze. So sah es aus wie der Großbuchstabe **G**.

Das Cornu wurde im römischen Heer vom **Hornbläser (Cornicen)** getragen, dessen Dienstgrad mit dem eines **Gefreiten** zu vergleichen ist. Er übersetzte die Befehle seines **Centurios** in **Schallsignale** und sandte sie über das Schlachtfeld. Es wurden aber auch gerade **Hörner (Tubae)** für denselben Zweck eingesetzt.

Das Cornu wurde im römischen Heer vom **Hornbläser (Cornicen)** getragen, dessen Dienstgrad mit dem eines **Gefreiten** zu vergleichen ist. Er übersetzte die Befehle seines **Centurios** in **Schallsignale** und sandte sie über das Schlachtfeld. Es wurden aber auch gerade **Hörner (Tubae)** für denselben Zweck eingesetzt.

Außerhalb des Kriegsgeschehens wurde sie auch als Zeremonialinstrument benutzt.

Dord

Dords sind **bronzezeitliche Hörner aus Irland**. Insgesamt 104 solcher Dords in verschiedenen Längen sind bisher gefunden worden und konnten auf einen **Zeitraum um etwa 800 v. Chr.** datiert werden. Der Zweck, die Details der Herstellungsweise (Bronzeguss) und die Spieltechnik sind nicht überliefert.

Die längeren Exemplare haben im Vergleich zu den **Luren** einen größeren Innendurchmesser. Sie sind daher für **fanfarenartige** Spielweisen, wie sie zunächst vermutet wurden (Verwendung als „Kriegs-“ oder „Signalhörner“), nicht geeignet.

Eine **Fanfare** ist ein Tonstück mit **Signalcharakter**.

Schon im **Mittelalter** verständigten sich die **Jäger** mit Klängen aus Tierhörnern. Ab dem 16. Jahrhundert kamen Metallhörner zur Anwendung. Später entwickelte sich Fanfarenmusik für militärische Zwecke in Frankreich, von wo aus sie sich über Europa ausbreitete (siehe **Fanfarentrompete**).

Mit Fanfaren wurden und werden noch heute Ereignisse signalisiert, z. B. das An- und Abblasen der **Jagd**, das Ankünden von **Paraden** oder **Präsentationen**.

Tiba

Der Titel dieses Artikels ist mehrdeutig. Weitere Bedeutungen sind unter **Tiba (Begriffsklärung)** aufgeführt.

Tippkürzel

Die **Tiba** ist ein Blasinstrument aus Holz oder Metall aus **dem Kanton Graubünden** in der Schweiz. Es wurde von Hirten **auf Maiensässen und Alpen gespielt**.

Inhaltsverzeichnis

[Verbergen]

- [1 Verbreitung](#)
- [2 Instrument](#)
- [3 Einsatz](#)
- [4 Tibada](#)
- [5 Ausstellung](#)
- [6 Bilder](#)
- [7 Weblinks](#)
- [8 Einzelnachweise](#)

Verbreitung ^[Bearbeiten]

Die Tiba, auch **Hirtenhorn** genannt, wurde im Kanton Graubünden nur in der mittleren und unteren **Surselva**, im **Domleschg** und **Schamsertal** bis zum **Schamserberg** gespielt. In anderen Regionen und Tälern Graubündens war sie wohl bekannt, aber nicht im Einsatz.

Instrument [Bearbeiten]

Die Tiba unterscheidet sich vom **Alphorn** durch ihre Kürze und gerade Form. Wie beim Alphorn lassen sich **Naturtöne spielen**, deren Anzahl abhängig ist von der Länge des Instruments und vom Können des Spielers. Ihr **Ton ist jedoch schärfer und zielgerichteter als beim Alphorn und bis zu einer Entfernung von acht Kilometern hörbar**. Kürzere Tibas sind etwa ein Meter lang, Grössere erreichen eine Länge von rund 1.70 Meter.

Alte Tibas sind aus Holz, neuere aus dem 19. und 20. Jahrhundert aus **Blech**. Die Holztibas bestanden aus **Tannen- oder Holunderholz** und wurden **von den Hirten selber hergestellt**. Sie wurden aus zwei exakt zusammengefügte Röhrenhälften gefügt, **verdübelt und zusätzlich mit Ringen aus Horn**, Holz oder Draht zusammengehalten.

Mit dem Aufkommen von Blech in Küche und Haushalt wurden die Holztibas wie viele Haushaltsgegenstände durch solche aus Blech verdrängt. Erstklassiges Material für Tibas lieferten in den 1930er- und 40er-Jahren die leeren Speiseölkannister der grossen Hotels, die zu Tibas geformt und gelötet wurden. **Hie und da wurden besonders kostbare Tibas aus Kupfer hergestellt**. Bei Holz- und Blechtibas wurde mit einem **Mundstück** gespielt.

Einsatz [Bearbeiten]

Die Tiba diente zur Kommunikation mit den benachbarten Alpen, mit den Angehörigen im Dorf sowie zum Ein- und Austreiben des Viehs. Daneben wurde sie auch zum Zeitvertreib gespielt und ein virtuoses Spiel forderte den Kameraden auf der Nachbaralp heraus.

Über die gespielten Tonfolgen ist wenig bekannt. Man nimmt an, dass die Töne und ihre Bedeutung abgesprochen wurden. Für die Zuhörer im Tal konnte oft nicht zweifelsfrei festgestellt werden, woher die Töne stammten; man schloss aufgrund der Spielweise oder vorher abgemachten Tonfolgen auf den Spieler.

Sechs lange und sechs kurze Töne waren ein Alarm-signal. Die Überlieferung berichtet vom **Flimserstein**, dass nach einem brutalen Überfall von Viehdieben der einzige Überlebende mit seiner Tiba den Dorfschreiber Gion Paul in Flims alarmierte.

Pazler, Papler   zadnji od vode, peti kmet, Korošec 1. kmet na isti strani, na nasprotni strani poti Kristan (Božič, Štefan), nato Grižel (Kristerl) srednji kmet, zadnji nato Brinšek.

Papler – sramne ustnice, Rigelc, ???, lizec.

Videti – ogenj, poslušati – rog, vohati – (sveti les), lizati žrtvovano žival = pokušati v gostilni.

Pezdir = grinjalo za pastirja

Ovčji pastir, kozji pastir, Učež,

Učež, Lukež, Lukan, Ukan, najvešji kmet v Mošnjah = dvornik, dvojni kmet.

(prvotni varovalec gov. pastir , ali prvi kmet??)

Pezdir – Papler?

Urbanc – Goveji pastir

Papež = Papa = Pontifeks = najvišji pastir ovc (pa ne volov, juncev, te naj ima vojvoda, kralj, cesar, torej vojska ni del volov in tudi ne del ovc temveč del konj. Kje pa je potem konjski pastir?

Za časa Ötzija so samo ovce in svinje, potem pa voli+junci in konji+žrebci (torej rezane in nerezane velike živali.

V bronasti dobi so pastirji skrbeli za ogenj (kres). V najvišjih planinah so bile točke iz katerih se je videlo do naslednjih kresov na razdaljah okoli 140 km (Troja – Argos je 555 km – 4x). Belščica je visoka ~2300 m, Kres na Belščici pa na višini 1900 m.

Stari ovčji pastir na Veliki planini je tedaj imel

lubarico,ogrinjalo iz lubja (verjetno lob, lob = glava), bil je Čop, Šop, imel številko 5 = IIIII, imel je šop = pet brun, nad njim je pa bog stvarnik z drevesom na 3 vrhove, Ψ (psi).

Λ (lambda) = V in par = X

Staro naselje pod lipo - gorička:

(1+2+2) = 5 ≡ IIIII ≡ ≡ Λ ≡ (streha), Čop, Šop

Novo naselje Norik = Korošci pod hrasti: (1+1+3) = 5 ≡ 1-1-3 ≡ V (Vadja?)-vodja vahtar, pazler, palovšnik, avsenek, : Pezdir, Papler, Učež, ...; +3 železarji

X = dolga vas (n.pr. **Vigaun** na prehodu iz gorovja v ravnino [pri Hallein-Salzburg in **Begunje** pri Radovljici, ki je tudi »Dolga vas«. Pomen: **Fuginas** – fužine v rimski dobi.

Po letu 589 = X = Λ+V=X je **par** ~dvojica

Staro naselje + Novo naselje
Cerkev??? vetrnik
-- goričca --
Lipa korito

Kašca

Mošnje - nove: Novo, dvojno naselje:

(1+1+3) + (1+2+2)

(Mošnje)

(dvor = 2 kmetije)

Lukan (Ukan) [Lug, Luz, ...] = Božič, goveji pastir,

1 2. kmetija (Prvi, anzer, primus, **Fels**)

1 3. kmetija (oblak,

Blažek)

1 4. kmetija (žlinder,

1 5. kmetija (pezdir ovčji pastir) **sex???**)

1..6. kmetija (Mežnar) **sex????**)

1..(dvor = 2 kmetije (goveji pastir)

Lukan (**Ukan**) [Lug, Luz, ...] = Božič,

1 2. kmetija (pezdir, ovčji pastir) **Fels sex?**)

1 3. kmetija (Prvi, anzer, primus) **Blažek**)

1 4. kmetija (oblak) **???**)

1 5. kmetija (žlinder) **???**)

1..6. kmetija (Mežnar) **sex????**)

????????????

1 6 (Mežnar) (6=sex, Učež, kozji pastir, Papler, Pezdir – Pezdirnik = Liznek,

(**Pestotnik**),

Božič – Kamnar = Steinmetz

Kdo cimperman, zidar???

Krištan 1

Palovšnik 1 Zidoven 1

Pezdir 1 Boštjan 1

≡ V

Briksen postavi ogenj in rog

Cerkev, orgle, glazba

Preje pa duh (vonj-nos) in okus (liz-usta)

So(u)ha, žrtvenik, pojedina

Hut – znak za streho egipčani

Hut – Klobuk, pažnja, paziti

Abhut = Schutz Hut, = zaščita, klobuk

Hatt Norv, šved – zaščita,

Stogu = [norveško] = koča, brunarica

Hütte = [švedsko] stuga, hydda = železarna

Stog = kozolec kositi?..... koza kozji pastir

kopica sena

Slatna 150816

V Slatni so se začele spremembe koncem 11. in v začetku 12. stol.. Pastirja - živinorejca na potoku Mrharju sta skrbela za varnost, ostali trije so pridelovali železo, vsi skupaj pa hrano in vino. Čeprav so prebivalci Slatne svobodni ljudje, še od rimskih časov naprej kot železarji cesarski otroci, so briksenski škofi biti kot novi fevdalni gospodi obdani s svojimi ministeriali, ti so pa zopet imeli svoje namene. Do tedaj je bila vsa zemlja srenjska, sami srenjani so lahko urejali tako, kot so to umeli. Sedaj se je pa pričelati kazati narave gosposke, ki je pričela iztisniti čim več iz pridobljene zemlje.

Nekdanje goričke, kjer bi lahko odločali vsi skupaj o gospodarjenju, o zemljiščih so pričeli določati fevdalci. Tako sta so bili posamezni kosi vaškega zemljišča razkosani. Živinorejca sta do tedaj obdelovala zemljišča zahodno od poti, ki je vodila navzdol od poti, ki je vodila od Palovšnika in Pezdirnika navzdol na staro antično pot in obdelovala vsa zemljišča zahodno od te poti navzdol, zemljišča vzhodno od te poti so pa obdelovali železarji (še danes je ta stara delitev delno vidna po zemljiščih).

Novi zajemnik, bodoči Drniški gospod, je pa razdelil zemljišča tako, da so ostala govejemu pastirju samo zemljišča nad staro antično potjo, ovčjemu in kozjemu pastirju samo pod antično cesto ter vzhodno od vetrnika, ostala zemljišča je pa spremenil v novo kmetijo, ki se je ukvarjala predvsem z poljedelstvom, predvsem z vinogradništvom. Železarjem je ostala samo zemlja vzhodno od poti, ki je vodila mimo Pezdirnika na Dobrčo pa do meje s sosedno vasjo, severno pa od antične poti, kjer so imeli predvsem vinograde. Tako je nova kmetija odzrla najboljšo zemljo in pustila samo majhne dele zemlje slabše zemlje, na katerih so sedaj začeli gospodariti ofernaženi slatenski prebivalci. Ta nova kmetija je bila povezana z Drnčo s svojo potjo (*da je lahko poslušala njihov rog?*). Drniški gospodje so v tem času prešli počasi med deželno „elito“, se otesli Briksenskega podložništva in se začeli pajdašiti s Poljškimi, kastelani na Kamnu in pozneje tudi na Wallenbergu.

Kako so se naši „Kranjci“ znašli v tako „koroškem“ svetu, se pokaže šele pozneje.

Križarska vojna, ki jo je pripravljala papež in nanjo hujskal tudi naše plemstvo (danes bi temu rekli „elita“, takrat so bili pa to „die Edlen“,

Kolikor pa vemo se pa naši „edlingi“ – kosezi temu niso odzvali.

V tem času je razslojenost že zelo napredovala. Če so bili do časa Karla Velikega vsi kmetje še dokaj enotni, dobili od srenje približno enako zemlje, ki je bila pa drugače srenjska, so pa kmetje prišli pozneje do najemništva, zemljo je pa razdeljeval zemljiški gospod (ali njegov namestnik). Tekaj se je začela „veljavnost“, „uglednost“, „vrednost“, ... značilnosti elitizma.

Tedaj je naš Palovšnik bil pa ob svojo obetavno bodočnost. Z zemljo, ki je pozneje zadoščevala samo za tretjino kmetije, namesto da bi dobil kot „dvor“, t.j. dve kmetiji, je res ostal samo goveji pastir na „Podgorski planini“ na Dobrči. Ostala mu je pa funkcija ob „rogu in ognju“, za katero ni dobival nikakega nadomestila.

Nekoliko boljše je opravil Pezdirnik, ki je pasel ovce in koze po področju vetrnika in goričke ter tako omogočal njegovo delovanje, saj je dobil v izpašo celotno področje pod antično potjo in Pobrnico.

Pri tem sta bila ofernažena tudi zgornja kmeta iz sosednje vasi (Srednje vasi), saj sta dobila samo zemljo pod antično potjo, zgubila pa veliko večji kos pod potjo in navzdol do Peračice. Zgubila sta vinograde in jih nadomestiti z zemljo nad potjo višje zgoraj pod Dobrčo.

Mlako in Avseneka je „varovala“ Marija z Otoka, ki je imela svoje opazovališče na blejskem Gradu in sv. Jožef, ki je imel svoje opazovališče na Wartenburgu 14,2 km - ogenj, in Wallenbergu 6,8 km – ogenj in rog).

Ta vas, ki ima danes tri imena in deluje kot tri naselja (Srednja vas in Zadnja vas ter Mlaka), je torej obstajala samo iz dveh dvojic kmetij, ki sta samodejno morali delovati kot dvora, saj sta morala opravljati vse dejavnosti in komunikacije. Ko se je pozneje tudi začela gradnja cerkve, sta skupaj opravljali nato tudi gradbena dela na cerkvi. Tako se je pojavila tudi kamnoseška dejavnost. Od tod verjetno izvira tudi celotna kamnoseška dejavnost na področju Peračice, t.j. obdelava peraškega kamna. Ta se je najprej preselila na Črnivec, k lokaciji ob deželni vesti, pozneje pa se pojavi deloma tudi v Radovljici pri tamkajšnjih kamnosekih.

Tako kot se je mlaški „dvor“ ukvarjal z obdelavo kamna, se je tudi drugi „dvor“ (v današnji Srednji vasi), oziroma dvojica kmetij, morala

za nekaj specializirati, verjetna je to bilo tesarstvo, samo da tega (do sedaj) še nismo mogli ugotoviti.

150817

150821

Pekel, Peku

Pastir,

zaganjanje ovc s psom,

Pastir ima pastirsko palico (z špico in rogom) ter se napoti v dolino. Na vstopu v stezo, ki vodi med dvema pečema navzdol v dolino zažvižga psu, ki prične zganjati (pekliti) med skalami navzdol, se obrne k ovčamam in ponudi stari ovci vodnici pest soli ter primami druge ovce, da mu sledijo ter se kot prvi napoti (kot varuh) pred ovčami navzdol po stezi. Pes pa začne zganjati ovce, ki se začnejo za pastirjem spuščati v prehod. Ovce se razvrščajo ena za drugo in ustvarjajo „red“ – razporeditev. Pes skrbi za razporeditev in čuva konec kolone, pastir pa čuva začetek in usmerja kolono.

Zbirališču ovc in vsega tega dogodka se imenuje „pekel“, ovce „pekliti“ pomeni razvrščati. To nima nič skupnega z verovanjem, s teološkim pojmom „Peklom“. Takih krajev je polno v Alpah (n.pr. na Komni, v Kotu, nad žirovniško zgornjo ovčarsko bajto, itd.) in segajo verjetno vse v kameno dobo.

Slovar SKJ:

pekliti pekliti -ím [tudi p æk] nedov., pékli tudi pekli in pèkli (f i) ekspr. povzročati zelo veliko duševno neugodje, trpljenje: njegova brezbržnost jo pekli;...

Ime za jame in soteske je dokaj pogosto, pozabljeno je pa pojmovanje planšarstva, visokogorja, planin, ...

Slediti, združevati, stečine (stečine divjadi), stekanje, stok, spek, in pek, peč razpečevati, peči (zrezek), speci zrezek razdruževanje, : spečevati, združevati ... ..

vraščati :razraščati, kongruenca (sorast?, obraščanje drevja z novimi vejami)

matematiki uporabljamo znak $\cap$, kar pomeni »unijo«, kar pomeni združevanje in da latinščina reče združevanju (unitare, združevanje dveh poti), in da ne loči zgoščevanja in ločevanja, torej koncentracije od separacije

Ali je zagoriški pek res pek. Kaj se za njim skriva za „lmeti kmetijo“ z vsemi poslopji, ima hišo, ima krušno peč in peče kruh za druge in ga prodaja, k njemu hodijo kupci po treh pečeh- dve sta pa zaprti in jih čuva pes,... Ali on ni le Konc, Kunčič, ali je nekdanji ovčji ali goveji pastir, ...

Apobetizem: kaj je skrito za pekom: „p'k'l“, „pek-liti“, zbirati kupce (ovce, neumneže, ki sami ne znajo peči kruha in zapravljajo po nepotrebnem denar, ...

Vrata, Kot.

Dolina Vrata se vleče od Mojstrane pa vse do prelaza imenovanega Luknja. Kaj pa če je to nekdanja tudi celotna pot med Dovjim in Bovcem, torej Vrata in Trento skupaj in je to pomenilo vrata od Save do Soče? Ali pa to nekdanja pot med Dravo (Rožekom) in Sočo (Bovcem) vrata od Save do Soče? Ali pa to nekdanja pot med Dravo (Rožekom) in Sočo (Bovcem, Učejo – Musci) in kot v Furlanijo (Pušja vas, Tarčent, Tarcento, Tricesimo).

Od kod keltski konji - noriki v Bovcu -

Belena, Bellensis Svatje, Svetje,

Sarasvati (Sanskrit, f., सरस्वती, *Sarasvatī*, „die Fließende“), ist eine indische Göttin der Weisheit und Gelehrsamkeit und eine der populärsten hinduistischen ...

[Sarasvati in den Veden - Ikonographie, Symbolik und Mythen](#)

Teči, tok, združevanje dveh rek, pritok, primerjava z združevanjem znanja.

Umreti izdihniti gavzniti $g = \psi = [Y+I] =$

Roditi se = $h [n+I] = \mathfrak{h} = [\Lambda+I] =$

$\mathfrak{h}\Lambda\nu\tau WY\psi\chi Y\Upsilon\Lambda$

Brda I. 1500

[810]

Dinstman – dvor   AŽMAN   [815]

[808] Andrejc   Lenart Bohinc [816]

                         AHAC   POZNIK (župan)

[807] Tomaževc   Tavčar   [818]

                         RUPREHT   ŠPAN

[805] Matevž Polanc

Kajža ILAR

Dinstman = Dešman – je dvor nato razpade v dve hubi in ostane še za kajžo Kralj.

Andrejevč +Tomaževč   Poznik + Ažman

	Oblak	Brs rudar
topilec	Zgornji	Spodnji
	Oglar	Žlinder

Na Brdih prevladuje I. 1500 sistem 1+3+3 vendar že zelo spremenjen. Vidi se, da se v soseščini nahajajo Vošče oz. Kovnica. Spremeni celotno situacijo.

Brda imajo samo eno pot v Radovljico in prek Ledinice na Jelovico. Imajo pa pogled na Bled, Bodešče, Sv. Peter,

Na Brdih se nad Dolami pojavi vetrnik. Na zgornji strani vetrnika je pošta z razgledom čez Reber, Sv. Peter, Begunje Podgorje, Brezje pri Trziču, Krvavec, itd, nekoliko bliže čez Savo Radovljica, na nasprotni pa Wallenberg (Gradišče), Lipnica in Kamna gorica ter zadaj Jelovica. Na zgornji strani Dola, kjer je prostor za nekaj koč, bi stalo naselje »Dole« ki bi mu Lipničani rekli (če bi nekoč obstajalo) tam zadaj na Dobravi, zadaj za gozdom, katerega so pozneje priseljeni naseljenci rekli Kot in v ta gozd postavili svoje Selo (tako so mu rekli Lipničani), sami so mu pa rekli Landsew (Selo na deželi) na Dobravi. Temu kraju bi se reklo Dole – ravnica.

Meja med Brdi in Lancovi pa poteka ravno tega Dola in ga deli med obema naseljama. To pa se postavlja vprašanje ali sta ga obr naselji tudi skupaj uporabljali, ali sta sprli in postavili svoj vetrovnik.

Zelo verjetno je, da so Kovnico in njeno kovačijo skupaj uporabljali. Ta kovačija je bilo verjetna prva zgradba ob Račnici. Za kovačijo so pa potrebovali kovača s pomočnikom in vodno gnanim norcem, kar je bilo verjetno prvo vodno gnano kolo na Lipnici.

Ali so bili ti »Tavčerji« še ni dognano. Tehnologija je zelo podobna od Češke pa do Kranjske, imena pa ne. Če lahko sklepamo po velikosti posameznih parcel, bi lahko rekli da so imeli ti Tavčarji dvore, ki so bili značilni predvsem na Bavarskem oz. na severni strani Alp, dočim so pri nas bolj običajne hube.

Tako bi imeli v obeh naseljih tri železarske kmetije, pa dva pastirja -govejega pastirja – varuha in ovčjega pastirja, ki naj bi pasel v vetrniku.

Po štirih stoletjih pa najdemo še vedno na Lancovu 3 dvore, eno hubo in kajžo, ki ima svojega Dolina. Na Brdih pa 1 dvor, 4 hube in kajžo Polanca (ali je na Brdih pasel ovčji pastir po poljih, v Lancovu v dolu??)

Če so imeli novi priseljenci svoje vetrnike in ob njih svoje naselje, naj bi imeli ti priseljenci tudi podobna imena tako za kraje v katere so se naselili, in naj bi jih spominjali na kraje od koder so prihajali in od koder so prinesli s seboj tudi življenski stil in navade in z njimi povezano tehnologijo, predvsem tisto povezano z vetrovniki.

Tako najdemo na Brdih pozneje naselje, ki ima prvotno 5 hiš, o katerih ne najdemo nobenega hišnega znamenja, najdemo pa hišna imena.

Pisati ni nobeden znal, kako je govoril (in pa tudi poslušal), predvsem rog svojega gospoda, ki se je naselil na »Gradišču«, ki ga je imenoval »Wallenberg«. Hrib na katerem je bilo gradišče je bil torej Berg (ne Breg), Kownica (Kounica) je bila dolina, kjer se je kovalo, tako kot se je kovalo v Kovarju na Savici ali ob Tržiški Bistrici. Vendar v Kownici ji tekel potok (po-tok = tok, ki teče po vršini) Račenca in Grabnarica. »Grabnu« ti ljudje niso rekli »Dol«. Podgorci imajo tudi same »grabne«, pa nobenega »dola«, »Dol« najdemo spet v Radovljici. Tam pa najdemo spet »Radmannsdorf«, ki ima svoje »Gradišče«, ki ima za soseda čez Savo »Wallenberg« - gradišče. Če najdemo ime »Radmannsdorf« zapisano že sredi 11. stol., najdemo »Wallenberg« šele v 12. Stol..

Strukturo naseljencev na Brdih najdemo šele koncem 15. stol., ko je Brdo in Vošče (Voše) že zdavnaj preseljeno v »Kolnico« (isto dejansko ime smo poimenovali, bolje »napisali« drugače; torej dvoje »pisanj« za isto »reč« = reči = govoriti. Kako so pa to trobili na rogovih med »Wallenburgom« in »Radmannsdorfom« (ko še niso imeli cerkve in ne zvonov), pa ni nikjer nobenega sporočila. Rogove so imeli tako na tedanjem gradišču (Pustem gradu) in Radovljici, pa tudi na obeh »Poštah«, tisti nad Brdi in tisti na vrhu Dola (vsaj tako piše l. 1826. v Franciscej-skem katastru).

Torej je veliko »natrobljega«, »narogljenega«, »narečenega«, »nazvonjenega«, kar ni bilo ni-

koli »napisano«, pa je vseeno nekoč obstajalo.

Kaj so dejansko govorili, rekli in slišali tedaj: Dienstmanni, Aschmanni, Wochinzi, Supani, Tautscherji, Nagelschmidi, Schmid, itd. in kako je to zvenelo, pa ne vemo.

Tudi tega ne vemo, kako so ažmani lahko ugotavljali kakovost jekla, ko so lizali žlindro in bah (okujino), kot so to delali »Lizniki« v Ratečah, Kranjski gori, Dovjem, Kovorju, pa na Saški, Češkem, itd. od 11. stol. naprej. Kako so lahko ugotavljali primernost »volčev«, ki so jih kovali na drugih Kuhinjah in potem z njimi barantali že od -4. stol v opidih v Obdonavskih deželah, ...če niso »lizali« žlindre. Mi pa najdemo naše »Aschmanne« v našem »Radovljiškem urbarju 1498«, pa nobenih »Liznikov«.

Če so Brda končala in se Lipnica začela na ledinah Grič in Hrib, pomeni, da se je tedaj tudi tod bil kraj, tako kot na Kupljeniku »V kraju«. Vendar se Dobrava in njena razdelitev vleče do meje kmetije Fortuna in to tako za brjanski kot tudi za lancovski del. Tod se je končalo neobdelano področje (pašniki in gozd = gmajna), razdeljeno šel po l. 1848.

Dol, Dolina in Pošta (II)

—

V »Hribih« in »Gričih« se konča tudi področje »Brd« torej področje Lipnice=lip in Dobrav=Dobov. Kovnica se torej konča pri Grabnarju. Kolnica se prevesi navzdol v Spodnjo Lipnico. Rosmann, ki zgradi peč na Lipnici in naredi rake, ki vodijo na železarsko peč in naprej na kovačnico z norcem, ki jo uporablja kamnogoriški Varl (Ko-varl-e – kovač-ič na norcu) in izdeluje kovano železo – (takelne, cagelne, ..)

150911

Kakšne so razlike med Taučarji:

Davčarji v Poljanski dolini

Tavčerji na Brdih

Tavčerji na bodeških Pečeh

Kolnici na (Spodnji) Lipnici

Kdaj se pojavijo, kdo je njih gospod?

Vsi se pojavijo po l. 1314

Korošci v Kovarjih sv. Heme po l. 1000:

Kovarje na Savici

Kovarje na Bistrici

Kownici v Vošah

Pregled xxxxxxxxxxxx

Bled-Dobravce

Bled-Gradišče

Kupljenik

Brda

Lancovo

Lipnica

Kamna Gorica

Radovljica

Mošnje

Selo

Batranca

Dobravce

Gorica

Vrbnje

Begunje

Slatna

Mlaka

Kovor

Ljubelj

Nomenj-Mošnac

Ajdovski Gradec

Bitne

Brod-Senožeta

Savica-Dobrava

Studor

Stara fužina

Če je v Radovljici prišlo do združitve obeh delov - starega (halštatskega) dela in novega (keltskega) dela in bila med obema postavljena nova lipa, lahko predvidevamo, da se je nekaj takega dogodilo tudi na Lancovško – brjanskem področju.

Če sta imeli naselji prvotno svoje vetrovnike, bi morali imeti tudi svoje »Kovačevce«.

Vendar najdemo Kownico šele takrat, ko pričnejo uporabljati vodno kolo in norca, t.j. okoli l. 1000. Če sta obe vasi uporabljali skupen vetrnik, ki je bil povezan s potjo v Kownico, potem tedaj nista uporabljali lastnih vetrnikov. Tedaj so uporabljali vsi kmetje iz obeh vasi skupno vodno kolo in norca, ki so ga morali uporabljati profesionalni kovači in ne kmetje. Prišel je torej čas Vošč, (Vošč), to pa pomeni, da so si morali sposoditi kovača pri sosedih, saj ta nebi bil prek leta dovolj obremenjen. Tedaj je morala priti do strokovnega sodelovanja, ko so uporabili »Kowarla« - »mladega kovača), ki je moral imeti celotno kovaško znanje. In tega so si sposodili v Kamni gorici.

Tedaj pa ni bilo še peči sv. Heme, bile pa vetrne peči podobne tisti iz Löllinga, ki so jih uporabljali kmetje na Koroškem ($\varnothing = 1,60$ m, $h=0,8$ m z dohodnim kanalom vkopanim v zemljo, , brez odvodnega kanala, masa volka okoli 50 kg).

Lancovo:

Dešman - Varuh, goveji pastir, **rog**,
Pošta

Žnidar (Žlinder) Žlinder Sušnik
Liznik

Knapč rudar ruda
Grilc Oblak, oglje
Dolin ovčji pastir - mežnar

Brda:

Dešman – Varuh, goveji pastir, **rog**,
Pošta

Ažman Žlinder Sušnik **Liznik**
Bohinc rudar ??
Špan Oblak, oglje????
Polanc ovčji pastir – učež?

Tako na nobeni od obeh vasi ni tipičnih imen, ki bi bila povezana z vetrnikom, knape in žindre uporabljajo tudi vodno gnane peči.

Tistega, ki bi opazovali na pošti pa ni. Imajo pošte, nimajo pa Rožičev, ki bi trobili?

Kaj se je dogodilo potem, ko so nehali uporabljati pošte in rog (Rožiča, Avseneka, Palovšnika)?

Če še najdemo Polanca in Dolina, ovčje (kozje) pastirje, so izginili goveji pastirji, nadomestili so jih kot varuhi »dešmani«, tisti, ki so poslušali svojega gospoda, niso pa več trobili (svojo pesem temveč gospodovo)!

In kmetje niso sedaj polušali tisto, kar jim je ukazal gospod, temveč tisto, kar jim je rekel dešman, ker je bil gospod daleč kje na kaki vojni, turnirju, ...

Nikakršnega hrasta ali lipe, kjer bi se posvetovali, sodili, in do takrat, ko so si sami postavili cerkev, tudi nobenega mežnarja. V cerkev so hodili k maši, kjer jim je z lece trobil duhovnika, ki ga je nastavil gospod? In gospod jim je tudi sodil!

Torej so vodna kolesa poganjala celoto strukturo nad kmetom in nad železarjem. Gospod je pripeljal k vodi, ki je poganjala vodna kolesa, ljudi, nabral s jih je pa tam, kjer jih lahko dobil, pa naj bilo to na Saškem, Frankovskem, Češkem, Koroškem, v Furlaniji, povsod kjer je imel svoje posesti ali od koder je izhajal njegov rod, ali pa kjer so bile kake nadloge in katastrofe (kuge, lakote, ...).

Tako so Brjani in Lancovčani pričeli poslušati zvon radovljiške cerkve, ko so koncem 13. stol. postavili zvonik in vanj obesili zvonove, ki so jih izli na trgu pred radovljiško cerkvijo sv. Petra. Sv. Peter je torej zvonil vsem z nekdanjega gradišča nad Kupljenikom, nad Bohinjsko Belo, nad Gorjami, nad Homom, pod Rebrom, Begunjami, pod Dobrčo (tudi Avsenikom na Vetrnem), vasem pod Tržiški Bistrici in na Dobravah in na Lipnicah – torej vasem pod lipami in hrasti, ki so do tedaj imele »rožiče« s svojimi »rogovi«.

Od sedaj naprej so pa Pošte bile samo še mesto poslušanja (in mesto tistih, ki so bili gluhi, mesto nasprotovanja, uporov, itd.; v srenjske kamne so pa naredili luknje za babice, na katerih so klepali uporniške kose).

No in v tem času je nastal radovljiški urbar 1498. Koliko je še prikazoval nekdanje razmere pa lahko sami presodite!

Če primerjamo strukture ob vetrnikih v časih, ko so prenehali delovati v levi strani Save, s tistimi tistami na desni strani, vidimo, da se levi strani omena ohranjajo, na desni strani pa veliko manj.

150917

Kosezi

Med hrasti in lipami nismo nikoli zasledili kosezov, kje so se le skrili, če jih ni bilo vse do rimskih časov. Ni jih ne v rimskih in ne v porimskih časih, ni jih med pastirji, ki naj bi varovali vetrnike, ni jih med vetrniki od 10 do 14. stol.

Ko so tujci hvalili norijsko jeklo, ki so ga izdelovali razni Karni, Karniolci, itd. vse od Hüttenberga pa vse do Bohinja na svojih vetrnikih in kovačijah od -4 stol. naprej in jih ponujali kot volče in ne kot volkove, smo dosedaj mislili, da so jih proizvajali samo severno od Karavank, sedaj smo pa ugotovili, da so jih ponujali tudi svobodni kmetje na južni strani Karavank. Nikljer ni kakega »slušanja«, da bi ga dajali kot dajatev. Če so bili domačini pripravljene dati volkove, so volče raje nesli ob Timav ali ob »Sedemrečje« Pada (Senigallia), kjer so dosegali tudi primerno veljavo (reci ceno).

Da so pa lahko trgovali, so pa morali imeti konje, te so pa imeli kosezi. Od -4. stol. naprej so prebivalci naših krajev z južne strani Karavank, ki so jih tedaj imenovali »Beščica«, (še preden so Rimljani ustanovili svojo kolonijo v Ogleju) že ponujali svojo »robo« ob Padu in poslušali rogovi in opazovali »ognje« svojega »pontifeksa« ob Timavu. Potem se pa pojavijo naši »Korošci« na Zelenici in se spustijo prek Gosjaka na takrat »grediščanske« Dobravce, izsekajo v gozdu svoj vetrnik in svojo »Pošto«, ter pričnejo kuriti svoje ognje in piskati na rogove, lizati in poskušali žlindro. Ali so pa to bili »kosezi«, ki so se prek hribov privlekli na svojih konjih na »Dobravce« in začeli prenašati svoje volče v Senigalijo, pa ne vemo! Konje so imeli, volče tudi, bili so bojevit, razboriti, predrzni tudi, verovali so v Belina in njegovo družčino, skratka imeli so vse značilnosti, ki jih pripisujejo kosezom. Ampak svobodni železarji pa niso bili!

Potem so prišla preseljevanja narodov, prišli naj bi Slovani, Sloveni. Pozabili pa smo, da so se »narodi« vedno preseljevali, tudi danes.³⁵

Ko so se naseljevali Suebi (Suedi), ki naj izhajali z Gotlanda, so grški pisci napisali, da so se nastanili na desnem bregu Rena na nasprotni strani (levi) so pa ostali stari prebivalci. Pozabili so pa, da tam leži na levi strani gorovje Vogezi in da so bili ti »stari prebivalci« stisnjeni med Ren in Vogeze. In ti stari

³⁵ Prešnji teden je prišlo čez Madžarsko 60 000 »beguncev«, ki so hoteli priti v Avstrijo, Nemčijo, Švedsko). Pred 40 leti je prišlo na Jesenice veliko »južnikov«, predvsem Bosancev, muslimanov, ki so jim potem stari prebivalci rekli »Švedski«.

prebivalci naj bi bili »Nemetes«, torej Nemci - »nemci« na levem bregu Rena. Ti stari prebivalci so častili Belina (torej še prej preden so postali Kelti). Da so pa Grki to zapisali, ne da bi ime sploh razumeli, tako kot so to vedno počeli, je pa jasno lahko predvsem nam. Nemetes niso nazivali (jih imenovali, o njih govorili, tudi niso trobili, ..) tako sebe temveč prišle Suebe. Sedaj pa uganite, kdo so bili ti stari prebivalci, verjetno vam ne bo težko! Če so bili novodošli Suebi (Suedi) Germani (tako vsaj domneva zapis), bi ti imenovali te stare prebivalce Wendi, Windi, tako, kot so jih že imenovali tisočletje prej na Gotlandu in katerih ostanek še danes živi na Ållandu, otočju med Švedsko in Finsko).

Potem je pa prišlo v rimskih časih obdobje toplega vremena, takrat, ko so se pojavili vetrovniki »Na Dobravcah«. Tedaj so se spustili »Noriki« čez Karavanke (prejšnjo Belščico). Spustili so se skozi prevale, prelaze, prehode, sedla, ..., ki so bila poraščena z gozdom, v ta gozd so pa vsekali svoje vetrnike in pošte.

Potem je bilo lepega vremena konec, zopet so se pojavili nomadi (na konjih), ki so jim rekli Huni, nato Obri nato Madžari in vetrovnikov je bilo zopet konec. Toda ljudje so morali živeti naprej (četudi ni več rastle trta in pihal topel veter). Če so prej v veternih pečeh samo občasno pihali z mehovi, so morali sedej pihati naprej s svojo ali živalsko pomočjo (energijo). Če so znali uporabljati vole, osle, konje, za vleko in nošnjo, za uporabo pluga pri obdelavi zemlje, zakaj niso tega počeli v železarstvu. Ja saj so pa to mogoče počeli, samo mi nismo tega vedeli (ali videli ali slišali ali ni nobeden tega zatrobil), ker smo vedno videli samo tisto, kar so nam drugi trobili ali zapisali?

Ko je bilo toplega vremena konec in nas je pričelo zebsti, je pa tudi prišel čas, da smo si postavili kmečke peči, pa ne zato, da bi »kuhali železo«, temveč da bi se greli.

Koliko je tistega, kar nismo zajemali z našimi čuti? Koliko je tistega, kar so nam posredovali prišleci pa tega nismo zaznali ali vedeli ali hoteli sprejeti? Koliko smo bili sploh pripravljene na to in kakšne so naše kognitivne sposobnosti, oz. kakšne so bile te v pretelosti?

Ali smo res narod bebcev, da se pustimo stalno nekemu drugemu nategovati?

Če so Amerikanci povzeli naš srenjski sistem in se ga vgradili v svojo ustavo, ali moramo danes od njih potem posnemati njihov postkapitalizem?

Nemci (tisti, ki ne govorijo) lahko pripravijo celotno grško družbo prek dolgov, ki so jih naredili drugi (tisti, ki govorijo) in kasirajo celo družbo, ne

da bi govorili, temveč ukrepajo, potem ni uspešen tisti, ki se prilagodi, temveč tisti, ki ukrepa (ne da bi govoril)!

Potem so pa prišli časi velikih lakot in drugih nadlog (l. 1314), ko so zapustili vetrnike, ker vetrovi niso več pravilno delovali (če bi bilo samo to?), opustili vinograde in nasadili sadno drevje, začeli piti »mošt« in kuhati »šnops« ter se predajati nostalgiji. Pod vasjo so obdelali vso zemljo, nad vasjo pa rovtje. Tako so postavili poljedelci (pod vasjo) in živinorejci (nad vasjo). Tedaj bi lahko postali snoseki, pa ne, oni so postali samo kosci. Zemlja, ki je bila prej srenjska (gmajna), je postala njiva, senožeti pa so postali rovti, oba skupaj pa obdelovalna zemlja, torej je bilo za to potrebno dajati dajatve in služiti tlako. Tako je bilo konec samostojnosti, svobodi rudarstva in železarstva, Ko so postavili na potoke vodna kolesa, so bili ti skupaj z ribami gospodovi,. Sedaj so gospodje začeli preganjati lov kot krivolov pa naj so se kmetje spavili v gmajni na ribe ali srne, zajce ali gamse. Nobena prosto živeča živad ni bila več prosta, kmetje pa lačni!

No se pa pojavijo »edlingi«, »plemeniti« (čigavo pleme se pa ne ve več). Bili so pa to, kar danes pojmuje kot »elita«. Imeli so svoje (lokalno) sodstvo, svoja zemljišča (Edelhube), ki niso bila gospodova (kot zemljišča zemljiškega gospoda).

Te »elite« imamo danes polne univerze, politike, prominence, ... Včasih je bilo plemstvo svoj stan, stanovi pa še niso imeli strank (ali res?). Danes pa ima vsaka stranka svojo »elito« (ali je imela elita [v zakupu] kako stranko? Tudi tega se ne ve več? Vse skupaj pa smrdi po govnu in ne diši po kompostu.

Tudi ob vodnih kolesih ne najdemo kosezov, temveč dešmane, ašmane, poznike (za te ne vemo zakaj so bili pozni), knape - ali so bili to nekdanji »tacmani«, ali »žlindri«, ali so lizali žlindro in ugotavljali njeno kislost, tega ne vemo, tako kot še veliko drugega več ne vemo.

Potem pa pogledamo današnji družbo, pa najdemo »uspešneže«, ki so tvegali in uspeli, se izborili svoj prostor na soncu, pa niso bili elita, žlobudrači in gobcači, ki nam niso prodajali svoje prebrano – načitano (ali je to izbrano, sortirano, izvrednoteno,...) znanje in vedenje in nas spustijo v našo bodočnost, saj svojo so si v taki družbi že zagotovili.

Sedaj pa nastopita dve kategoriji ljudi: eni, ki samo mislijo, da nekaj vedo, pa drugi, ki dvomijo v vse kar so spoznali, doživeli, jih dobili po riti, itd., prvi, ki vse vejo, vse zmorejo, si dajo za vse to plačati (četudi to nič ni vredno), nas naplahtajo,

itd., ter drugi, ki vam vse povedo, kar sami vedo, se spustijo v razglabljanje problemov, (ki jih nikoli ni konec), razvoj problemov in sodelujejo, dokler problem ni rešen, potem pa zasledujejo, kaj se je dogajalo (teh dogodkov pa ni konec). Potem pa ti ljudje umrejo, problemi pa dobivajo nove oblike, rešitve, ... Sedaj ste pa vi sami na tem, da umrete. No in nato je pa za vas konec problemov.

Med takimi ljudmi si pa sedaj poiščite tiste, ki so uspeli, bili uspešni, pa boste našli resnične umetnike, strokovnjake, skratke ljudi, ki so bili nekoč karakterizirani kot »Kelti«. Našli boste vrhunske orodjarje, zoboderje, dentiste, kirurge, kiparje, slikarje, umetne kovače, cimpermane, rezbarje, arhitekto, itd., ki »imajo rokco in glavco«, ki s svojimi rokami in svojo glavo tvegajo in uspejo. Njih glavna značilnost pa je »uspešnost« in ne »edlingi«, elita, ..., na to se požvižgajo.

No in med temi potem najdete tudi potomce nekdanjih »pastirjev« - (učezev, palovšnikov, avsenekov, mulejev, paplerjev, škofe, vojvode, ...itd.). Našli boste ljudi, ki so potomci tistih, ki so imeli svoje »cahne«, hišna znamenja, na internetu boste našli »pisanja« ali izgovorjavo posameznih starih hiš, itd. Poglejte v telefonski imenik, pa jih boste našli. Če jih boste »poklicali« in »slišali« (če vam bodo odgovorili) je pa vprašanje ali ste se razumeli. Če ste se razumeli, se boste pa še kdaj slišali, drugače pa konec.

Takšno je tisto okoli trobljenja in poslušanja, ognjev in gledanja in videnja, pokušanja in lizanja, tipanja in otipavanja. Za to morate imeti oči, nos, ušesa, jezik in tip (prste), drugače tega pač ne morete razumeti.

Ali si mi tudi moramo naprtiti »Begunce«? Mi nismo pošiljali orožja v področja od koder sedaj prihajajo begunci in delali dobičkov! Nemčija sedaj sprejema begunce, saj je njena reproduktivna sposobnost negativna. Ali bomo mi zopet plačevali tuje svinjarije in tuje interese?

Kaj pa če vetrnikov, Dobravc, Dobrav, Vednikov, ... niso kosili kosci, temveč so pasli, pomulili janci, jarci, ovce, koštruni, mrkači, koze, kozli, ...

Kaj pa tisti, ki so imeli kose, kosišča, osle, rogove za osle s katerimi so brusili kose. Ali so potem imeli pezdir, takrat ko jih je naplahtal dež, ...?

Kako so se odvijala v različnih časih in kdo je na to vplival?

Odnosi med kosci in pastirji?

Kosci

Bilo mi je 14 let, takoj po II. svetovni vojni. Ko me je oče peljal skupaj z bratom, ki je bil star 12 let, kosit travo k »blejskemu mostu«. Trava je bila »špičasta kot drat«, nikoli pognojena, drugače so to parcelo uporabljali za pašnik. Po vojni pa, ko ni bilo živine, ki jo je pobrala vojna, se je pa kosilo tudi tako travo. Tako travo se je uporabljalo za konje in ovce, za krave pa ne, ker bi bile drugače ob mleko.

To travo smo kosili »na spo« (na polovico, eno je dobil tisti ki je bil lastnik travnika, drugo pa tisti ki jo je pokosil. Posušeno seno se je potem zvozilo s konjem na senik in tam je bilo potem konec sodelovanja in tudi tistega »na spo«. Lastnik travnika je bil star 73 let, prišel je kosit šele, ko je vzšlo sonce, po »fručiku« ga je popolnoma zmanjkalo, saj je bilo delo za njega pretežno.

Moj »foter« je bil pa pri polni moči in dober kosec, ki je kose sam tudi prekoval tako kot je to njemu »pasalo«. Zato smo imeli v družini vsi po več kos in tudi po več kosišč, primernih za tisto kar se je kosilo (detelja, lucerna, trava na rovtih, ...). Oče vse kose vsak večer sklepal in uredil.

Z očetom sva pokosila travnik, ki je imel 2/3 oral (3600 m²) v enem jutru, za kar so sosednji kmetje rabila dva jutra. Sosednji kmetje so uporabljali eno in isto koso na istem na istem kosišču, ko je bila kosa »izbrušena«, so jo pa skleпали. Oče je pa klepal vse kose kar smo jih imeli pri hiši zvečer ob električni luči, dokler niso bile sklepane. Doma smo pa imeli od 8 – 14 kos in to vedno sklepanih, da se jih je dalo takoj uporabljati. Efekt je bil videti na vozu s katerim smo pripeljali seno domov, oz. s katerim je sosed s svojim konjem zvozil naše in njegovo seno vsak v svoj senik.

Tako je moj oče pozimi cimpral pri »Štajfu« (katerega daljni predniki so imeli »štrlečega tiča«, poleti sodeloval z sosedom, ki je bil zidar in imel tucat »kselou« in bil »Pangerc« (Bauherz – tisti, ki zida z veseljem – njegovi predniki so bili graditelji, ki so pred stoletji gradili in popravljali cerkev na otoku in bili »svobodniki«, bili zidarji, cimpermani, kamnarji...).

Naslednji sosed je bil pa Cesar, njegovo pisanje je bilo Poglačar; ki je bil kolar in je izdeloval vozove pa vse kar je bilo okroglega in vse kar se je dalo »zdrakslati, izrezbariti, sšiliti, spiliti,...« pa tudi če je to bil kip Marije z Otoka in tudi če je bil ta samo ped visok, ja saj zato je pa bil Cesar.

No ti so sodelovali, pa ne prepirali, čeprav tod več ni bilo lipe.

V Bohinju so rekli koscem »snosek«, ker so sekali travo in to nato posušili in dajali v »stogove« senene kope. Take »stoge« so delali še pred 3 desetletjem na Sv. Petru nad Poljčami pri Gorjaku. Gorjak je sam pokosil travo okoli cerkve, posušila in delala v stog je pa vsa družina s starimi staršimi in žlahto skupaj. Ko so pa delo končali, so se pa pokrižali, pojedli malico in se pa spet pokrižali in s tem se odkrižali tega vsakoletnega opravila.

Ko je knezoškof s svoje sobane zjutraj, ko je opravil svoje sveto opravilo (razdevičil bodočemu možu, svojemu tlačanu, njegovo nevesto, kar mu je pripadalo po tistem pravilu, ki ga je prinesel sv. Jobst (pravokotnik – gledati svoje stvari iz svojega kota), mož tiste sv. Marije, ki jo je gledal iz drugega sobane svojega gradu) je zagledal pod oknom kosce, ki so kot tlačani v redu kosili njegov travnik. Videl je prvega kosca, ki je kosil daleč pred drugimi, potem pa nato rajdo koscev (ki mu v Bohinju rečejo »stored«, tam kjer ima svojo »Santrom«, tam kjer ga čaka naslednja dolžnost in naslednja nevesta. Tam rečejo koscu snosek, tam kjer kosci tudi delajo red, kjer se zmenijo snoseki in skupaj posečejo vse travnike enega za drugim, tam kjer travniki nimajo kamnov po katerih bi kose »naškrbili«, kjer sečejo »od tega tam ker je na koncu reda tisti, ki je najstarejši pa ne more več kositi pa potem poseda na koncu posečega travnika, pa gleda tistega, ki prvi seče in ga usmerja kam naj seče.

[DEŽELA JSD-SLIKE\Kosci BLED-a.jpg](#)

Bilo mi je 14 let, takoj po II. svetovni vojni. Ko me je oče peljal skupaj z bratom, ki je bil star 12 let, kosit travo k »blejskemu mostu«. Trava je bila »špičasta kot drat«, nikoli pognojena, drugače so to parcelo uporabljali za pašnik. Po vojni pa, ko ni bilo živine, ki jo je pobrala vojna, se je pa kosilo tudi tako travo. Tako travo se je uporabljalo za konje in ovce, za krave pa ne, ker bi bile drugače ob mleko.

To travo smo kosili »na spo« (na polovico, eno je dobil tisti ki je bil lastnik travnika, drugo pa tisti ki jo je pokosil. Posušeno seno se je potem zvozilo s konjem na senik in tam je bilo potem konec sodelovanja in tudi tistega »na spo«. Lastnik travnika je bil star 73 let, prišel je kosit šele, ko je vzšlo sonce, po »fručiku«, ga je popolnoma zmanjkalo, saj je bilo delo za njega pretežno.

Moj »foter« je bil pa pri polni moči in dober kosec, ki je kose sam tudi prekoval tako kot je to njemu »pasalo«. Zato smo imeli v družini vsi po več kos in tudi po več kosišč, primernih za tisto kar se je kosilo (detelja, lucerna, trava na rovtih, ...). Oče vse kose vsak večer sklepal in uredil.

Z očetom sva pokosila travnik, ki je imel 2/3 oral (3600 m²) v enem jutru, za kar so sosednji kmetje rabila dva jutra. Sosednji kmetje so uporabljali eno in isto koso na istem na istem kosišču, ko je bila kosa »izbrušena«, so jo pa skleпали. Oče je pa klepal vse kose kar smo jih imeli pri hiši zvečer ob električni luči, dokler niso bile sklepane. Doma smo pa imeli od 8 – 14 kos in to vedno sklepanih, da se jih je dalo takoj uporabljati. Efekt je bil videti na vozu s katerim smo pripeljali seno domov, oz. s katerim je sosed s svojim konjem zvozil naše in njegovo seno vsak v svoj senik.

Tako je moj oče pozimi cimpral pri »Štajfu« (katerega daljni predniki so imeli »štrlečega tiča«, poleti sodeloval z sosedom, ki je bil zidar in imel tucat »kselou« in bil »Pangerc« (Bauherz – tisti, ki zida z veseljem – njegovi predniki so bili graditelji, ki so pred stoletji gradili in popravljali cerkev na otoku in bili »svobodniki«, bili zidarji, cimpermani, kamnarji...).

Naslednji sosed je bil pa Cesar, njegovo pisanje je bilo Poglačar; ki je bil kolar in je izdeloval vozove pa vse kar je bilo okroglega in vse kar se je dalo »zdrakslati, izrezbariti, sšiliti, spiliti,...« pa tudi če je to bil kip Marije z Otoka in tudi če je bil ta samo ped visok, ja saj zato je pa bil Cesar.

No ti so sodelovali, pa ne prepirali, čeprav tod več ni bilo lipe.

V Bohinju so rekli koscem »snosek«, ker so sekali travo in to nato posušili in dajali v »stogove« senene kope. Take »stoge« so delali še pred 3 desetletjem na Sv. Petru nad Poljčami pri Gorjaku. Gorjak je sam pokosil travo okoli cerkve, posušila in delala v stog je pa vsa družina s starimi staršimi in žlahto skupaj. Ko so pa delo končali, so se pa pokrižali, pojedli malico in se pa spet pokrižali in s tem se odkrižali tega vsakoletnega opravila.

Ko je knezoškof s svoje sobane zjutraj, ko je opravil svoje sveto opravilo (razdevičil bodočemu možu, svojemu tlačanu, njegovo nevesto, kar mu je pripadalo po tistem pravilu, ki ga je prinesel sv. Jobst (pravokotnik – gledati svoje stvari iz svojega kota), mož tiste sv. Marije, ki jo je gledal iz drugega sobane svojega gradu) je zagledal pod oknom kosce, ki so kot tlačani v redu kosili njegov travnik. Videl je prvega kosca, ki je kosil daleč pred drugimi, potem pa nato rajdo koscev (ki mu v Bohinju rečejo »stored«, tam kjer ima svojo »Santrom«, tam kjer ga čaka naslednja dolžnost in naslednja nevesta. Tam rečejo koscu snosek, tam kjer kosci tudi delajo red, kjer se zmenijo snoseki in skupaj posečejo vse travnike enega za drugim, tam kjer travniki nimajo kamnov po katerih bi kose »naškrbili«, kjer sečejo »od tega tam ker je na koncu reda tisti, ki je najstarejši pa ne more več kositi pa potem poseda na koncu posečega travnika, pa gleda tistega, ki prvi seče in ga usmerja kam naj seče.

150920

Begunci

Našega trisočletnega cikla je konec, prihaja naslednji. Tako kot takrat se je pričlenja s prebežniki, z »Ljudstvi z morja« se konča tudi danes z »Begunci s Sredozemlja«. Tako kot pred 32 stoletji za te ne vemo od kod so prihajali, ker niso znali pisati, tako prihajajo današnji begunci »brez papirjev«. Tako kot takrat, so znali govoriti (in razglašati svoje zahteve), zna tudi danes večina pisati (samo kako, ko pa ima vsak drugo pisavo [reci vero]), tisti, ki jih pa pričakujejo, pa razumejo samo germansko (nemško, ker so nemi) in zahtevajo tudi take papirje.

Ko so nekdam prihajali k nam ljudje, ki so verovali v Triglav in Belščico in ti gori (gorovji) tudi tako imenovali so tudi imeli svoje predstave in zahteve. Vedeli so, da se bodo srečali s takratnimi »staroselci«, ki so imeli svoje poglede, želje, možnosti in da te niso enake in da se bodo pojavljali konflikti.

Naši takratni predniki so verovali v Belina in njegovo družčino, ta Belin je v raju izpulil sveto drevesce in z njim vse to poravnal, kar je pa ostalo je pa prepustil ljudem, ki so sedeli pod tistimi svetimi drevesi, ki jih je velel nasaditi po vsej deželi, kjer naj bi potem ljudje sami »modrovali«.

Naši predniki niso bili »begunci«. Imeli so svojo ureditev, bili so vodeni in usmerjeni, koordinirani, niso bili drhal, ki se je potepala, ter bi ogrežali prvotno prebivalstvo. V novo deželo so prinesli svojo pisavo, bili prevabljeni.

Če je v Bohinj prišel kat »begunec«, je moral prinesti s seboj »sveto drevesce s tremi vrhovi«, ga posaditi na goričko (sveto zemljo), potem so pa bogovi odločili, kaj se bo z njim dogodilo. Če se je drevesce prijelo, je lahko ostal, (se naturaliziral) se zaposlil pri kakemu kmetu, potem je pa ta za njega odgovarjal. Po treh letih, (ko je njegovo drevesce začelo pogajati krošnjo) so se pa odločili ali ga bodo nagnali ali pa mu dali punco, s katero bo imel otroke. Vse to je bilo pod »voljo bogov«, vse regulirano z navadami, vse se vedelo, kaj se bo dogajalo!

Tako še danes ne vemo od kod Begunci (pod sv. Petrom, ta ima v Poljčah svojo hišno številko, nima pa hišnega znamenja, če bi ga pa menil, bi tudi vedeli, od kod Begunci!). Ve se, da ob katastrofah prihajajo begunci, od kdaj in kako je pa zabrisano.

Belšca je bila še naprej »bela«, starci pod svetimi drevesi pa »modri«. Tako so bili pametni ljudje presvetjeni, osončeni, ožarčeni, ..., tisti na kamnih pa »modri«. Ljudje, ki so gledali na Belščico so pa videli zadaj »modro« nebo, nobenih žarkov, samo »modrino«. No, od sedaj smo pa imeli ljudi, ki so videli »pamet« kot »bela« in druge, ki so isto stvar videli »modro«, in tako smo prišli tudi do »modre krvi«.

Nato so pa prišli »Kelti«, Noriki, Korošci, ti so pa gledali (videli) to goro na »sončni strani«, tam od koder prihajalo sonce in sončni žarki, tam kjer je bila ožarjena in tako kot so jo tudi videli »staroselci« ki so jo takrat tudi imenovali po svojem bogu Belinu.

»Kelti« (ki so bili že tedaj mogoče tudi germani), so pa rekli tistemu, kar je bilo »modro« = plau (Blau), potem so pa tisti, ki so imeli za domačine v rokah kose in kosili travo za konje in bili čisto običajni, pametni ljudje, ki so jim naši kmetje, ki so tudi pasli ovce na Stolu, ki so jim pozneje rekli »Podrašč«, sami so se pa imeli (se identificirali) za »norike«, »korošce«, ti so jih pa imeli za »plave«, »plemenite = edle = Edlingi« in take so jih tudi »opisovali«.

No in ti so potem rekli temu pogorju rekli »Karanvanke«, kar je pomenilo »jelenovo rogovje«. Spodaj pod Belščico, (keltskimi Karavanlami), kjer je Belin »vahtal« svoje prehode, kjer so korošci pasli svoje ovce in kurili svoje ognje in oznanjali sporočila, ki jih je pošiljal sam pontifeks iz Timava, so pa ista sporočila (pa še tudi druga) trobili in poslušali pastirji po Rebri in Dobrči pa tudi še naprej proti vzhodu...pa tudi po gorovju (koroškem?) gorovju proti Karniji in ..., povsod so se naseljevali Kelti ali so bili preje naseljeni Wendi, Windi, Veneti, Vendi, ...

Pastirji so pa gledali s Stola na Triglav, goro, ki jo je Belin »butnu v'n iz Bohina, in t'm je pa ratova vukna, kjoj zaliva vodna«. Ti pastirji pa niso imeli svojega Stova, ampak Vajnež, ravno tako sveto goro na ker so kurili ognje in pošiljali signale dol na »Podrošce« tiste ljudi »Pod Rogom (jelena)«, pa tudi vsem, ki so jih hoteli gledati, razumeti.

Tisti pastirji, ki so pasli svoje ovce na Stolu od koder so videli na Sv. Petra pa gledali na tiste, ki so se naseljevali spodaj pod Njivicami (Kopaunikom) so pa rekli tistim, ki so prihajali čez Luže dol v ravnino, so jih pa imeli za »Begunce«. Ti so verovali v »Beleha vola« - junca, gojili govedo. Stari prebivalci so imeli svoje ovčnike, ovčnjake, na gori, ki so ji prej rekli Beuščica, saj je bila bela, zasnežena, sedaj pa po teh vrinjencih Begunjščica.

Pošte so pa povsod varovale naselja, oz. so naselja varovala pošte, pa naj so jim rekli Pošta, Straža, gradišče, grad, ... In ob teh »poštah« pa vedno najdemo »pametne«, »bele«, »modre«, »svete«, »plemenite« ljudi.

150922

Predati palico

Ko se je gospodar hiše postaral, ko je prišel čas, da je predal hišo svojemu nasledniku, je moral tudi **palico** – pravico urediti in »komando« čez hišo. Vse to so urejali vaški običaji (in ne regalija – od kralja določena pravila, zakoni).

Palica je določala ta pravila. Če je bil pastir, ovčji pastir, je imel svoje dolžnosti in pravice, še je bil kravji pastir je imel druge, pa tudi drugačno palico.

Ovčji pastir ima zgoraj na **palici »božje drevesce«** s katerim je bog Belin ustvaril svet. Ta je imenoval vse značilne kraje, vode in skale, rastline in živali, itd., skratka človeku je dal jezik in govorico (pa tudi možnosti, kako bi ljudje sami kaj poimenovali).

Kravji pastir je imel zgoraj **rog**, tega je naredil bog za »Rožiča«. Ta je moral varovati, nadzirati, usmerjati govedo na njegovih poteh, zato mu je dal tudi rog s katerim je to lahko počel. Ker so se pa nekateri ljudje obnašali kot govedo, je pa tudi tem »trobil«.

Vernik - Umnež je dobil v roke »rovaš« in »žnoro«, s katerim je meril kar je delal, naredil, proizvajal. Rovaš je imel zrezljano svoje hišno znamenje (da se je vedelo, kdo tako meri), zareze z merami. Žnora (Schnur, vrv) je pa imela vozle, ki so nakazovali dolžinske mere. Tako so lahko merili dolžine dokaj zanesljivo in točno, vendar individualno. Zatikalo se je pa pri merah pri ploskvah, prostorih, masah.

Potem je pa sv. Jožef začel uporabljati pravokotnik (trikotnik, Pitagorov izrek, pravilo, kako omogoča vertikalne meritve ne da bi pljuvali po zidovih).

Kako se reže. vrta, tolče, ... so vedeli ljudje že desetisočletja, merili in uravnavali so pa začeti šele v dobi kovin. Dokler je človek samo veroval (verjel) ne da bi ugotovil tististega, kar je delalo razliko med tem kar so mu trobili, piskali in dejanskim stanjem ni še začel prilagajati razlik v svojih spoznanjih.

Naš gospodar – kmet je pa stal pred tem, da prepusti svojo hišo (hišne znamenje) svojemu nasledniku! Kdaj se to dogajal, kje se to dogaja, komu se to dogaja...

Bilo je l. 1315. ko je postal Božič iz Poddobrče bil star 54 let. Imel je sina, ki je zaljubljano gledal čez sosedov plot sosedovo hčerko (sumil je tudi, da tudi ni ostalo samo pri gledanju, temveč tudi do kaj več), pa je odločil po maši dobiti »glasnika«, s katerim naslednji teden šla k tistemu kmetu, ki je imel za možitev godno hčer. Njegov sin je bil star 27 let, izvoljenka pa 20.

Bil je kmet v Poddobrči, na **Loki**, kjer so takrat še regljale žabe in mirile svoje paglavce, pa kjer so žabe še objemali »žabniki«, jih lovili »žabarji« in potem pojedli »žabkarji«. Takrat še ni bilo »Sv. Jožefa«. Bili so pa v »guni vasi« fantje in dekleta primerne starosti. Tudi na nasprotni vasi bi se lahko ustavila, vendar sta se odločila, da bosta raje šla u »Begne« - Dolgo vas, **Vigaun**, tako so ji rekli Korošci, ki so prihajali čez **Luže**..

Našemu kmetu Božiču se je luštalo sveže krvi v svojem rodu (zarodu), saj je že ni bilo 7 rodov (kakor sta skupaj ugotovila z njegovim še živečim očetom).

Vedeli so, da peč, iz katere teče voda in sv. duh, vse to poravnata, saj je bilo vse to zarezano na rovaših, in pastirskih palicah njihovih vasi,

Vedeli so, da prihaja čas velikih sprememb, ko so propadli vinogradi, ko dobri, topli, suhi vetrovi niso več veli, da prihaja čas vlažnih, mrzlih, vetrov, ki izvirajo z blejskega otoka, vedeli so, da morajo na sredino teh vetrov postaviti sv. Jožefa s svojim pravokotnikom, da jih bo reševal iz njihovih težav. Vedeli so, da se bodo morali potem podrediti rogovim iz Lipniškega gradu in Kamna, da je svobode konec, da se bodo morali prodati, če hočejo preživeti.

In z vsemi težavami na hrbtu sta se naša glasnika napodila v Begne, od koder v Podobrčo do sedaj še ni bilo nobene neveste. De so imele druge običaje, nabade, poglede, to bo še hudo!

Danes pa učiteljice umirjajo (umerjajo, merijo) svoje paglavce, jim reglajo pesmice, ki jim jih predpišejo oblasti, paglavci pretipavajo, pretepajo in breajo učiteljice, ne da bi kaj poslušali, poslušajo samo sebe (samogovore ~avtodidaktika), izbirajo svoje želje neglede na podružbene potrede, neglede na njihove sposobnosti in značilnosti, samo po njih željah utvarah, sanjah.

No pa sedaj kot begunci prihajajo v Evropo, ki ima svojih sanjačev že poln »kufer«, lastnih sanjačev vseh kategorij od samega vrha navzdol (sveta trojica:

(OBAMA-mertel-PUTIN)=(BOŽIČ–Grizel–PAPLER)³⁶

³⁶ Kaj pa današnji drug Triglav:

(OBAMA-mertel-PUTIN)=(BOŽIČ–Grizel–PAPLER

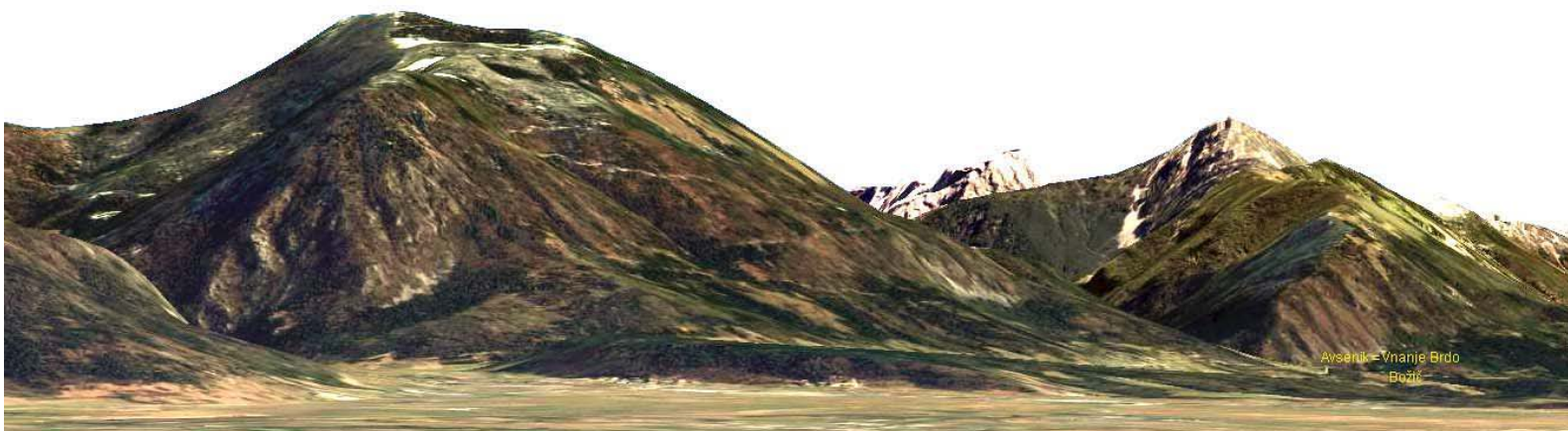
(OBAMA-PAPEŽ-PUTIN)=današnji bogovi

Bogovi v Vrtnjah so kupili l 1571 planino Martinček:

(KOROŠEC-PAPLER-BRINŠEK

[dva bogova med njima boginja] do raznih prof., dr., mag., ing., vetr, econ, ..., ki jim je potekel že rok trajanja, pa v vsem tem kaosu tega sami niso opazili.

Pogled na Mlako z Blejskega gradu.

Pogled na Mlako z Pustega gradu.

No, naš Božič pa u svate, pa ne u Svetje, Svatno, ampak v Begne, kjer ga čaka katastrofa, ki jo njegova kmetija nikoli več ne bo pozabila! Pa ne zaradi nevestine krvi, temveč zaradi »modre krvi«

Tisti, ki so do sedaj pošiljali svoje signale prek »Gore sv. Petra«, ki ni imela zvona, so postavili svoj zvon v Radovljici. Radovljica je poleg svojega mavričnega pomena tudi pomen »vasi na kolesu« [dolge vasi z 2 x 5 kmetij, tako kot Vigaun na drugi strani Visokih Tur. Obe vasi na ravninah, kjer so potniki (tudi begunci pred katastrofami) prihajali iz gora v dolino] in postavila cerkev sv. Petra v njej pa zvon, ki je zvonil daleč naokoli. Blejski škofijski rog so zadušili z radovljiškim zvonom, pogled z blejskega gradu ni segal do »zadnjega brda« - Avseneka, zamenjal ga je pogled z »Wallenberga«. Radovljica je imela namreč dva pogleda, tudi tistega iz »Kamna«.

V Radovljici je gledal grof (Ortenburžan), videla (nadzorovala) sta pa oba gradiščana, ki sta imela svoje poglede (interese, možnosti, ...).

In Avsenek je začel »špilat drugo musko«. Nekdanji goveji pastir z rogom, do sedaj »Rožič«, ki je sprem

ljal potnike in jih varoval na pontifeksovih poteh, je dobil novega konkurenta v Otoški Mariji, ki je hotela delež od titega, kar je on dobil za varščino potnikov. Tako je postal Avsenek njen podložnik. Ampak samo Avsenek, drugi tam na Lokah so ostali še vedno svobodni kmetje pod lipo, tako tudi Božič.

Božič je bil prvi na vasi, prvi od petih kmetov. Tako kot se je pričelo šteti novo leto po sončnem obratu – božiču, tako je tudi štela pomembnost kmetij in tako je bil Božič prvi kmet na spodni poti, ki je pritekala iz Palovč.

Njegov sosed je bil Jur, ki je imel god 3 mesece pozneje (bil je torej »drugi«), rekli so mu pa »Papler« = spodnji pastir, ovčji in kozji pastir. Kmet na zgornji strani poti, ki je tod peljala skozi Poddobrčo že v rimskih časih) pa je bil »tretji«, ki je imel svoj god zopet 3 mesece pozneje, je bil torej »Janez«, »Johan«, »Kresnik«, Krstnik. Četrti kmet naj bi tedaj torej »Pavel«. Ta naj bi bil pa tudi pastir, torej konkurenca »Palovšniku« in »Avseneku«, mogoče je tudi bil »Palovc« preden je prevzel kmetijo, došlek iz Poljč. To kmetijo so posvetili dnevu, ko so prignali živino s planin, t.j. na »Mali Šmaren«, (pozneje so

govejo planino so imeli na Kofcah daleč tam za Tržičem). Spodnji pastir pa je pozneje postal Goričnik in ta še danes pripada v Mlako pa ne pod Zadnjo vas ali Srednjo vas ali Slatno) saj je »Gorička« skupna celi Podrči.

Božič je imel hišo, ki je bila na božični dan obrnjena k sončnemu vzhodu, imeli so še ognjišče za kuhanje in pečenje, za ogrev in razsvetlavo. Svojo živino (govedo in konje) so imeli v tamarju, ki ga je vahtal Avsenek, svojo drobnico pa v oboru pod Goričko, ki ga je vahtal Pezdir iz »gune vasi«. Hiša je bila brunarica star že nekaj stoletji, bila je na tri okna z ilovim podom, tako kot še vse hiše pod Dobrčo tam zadaj za Dobravo, tudi njegovega soseda.

Vas Mlaka koncem prvega in drugega tisočletja.

No in **stari Božiš je šel v svate** s posrednikom v Begne³⁷, ki so jim keltski korošci rekli Vigaun (Dolga vas), kar je pomenilo »V ognju«, kar so potem prišli rimljani so povzeli kot Fuginas, kar se je nanašalo na oba vetrnika skupaj z »kuhinjami«, tako za onega v Junčevcu kot tistega v Krpinu.

Šla sta skozi Presko pa dol na zgornjo stran Dobrave, nad mlako kjer je izvirala Dobruša, mejni potok med Dobravo in Deželo ter tekla v Mošenski graben in dol v Savo.

Namerila sta se k Čutu, ki je bil tudi Božič, na spodnji konec vasi, tam je takrat prihajala pot v vas, Čut pa ravno ob tej poti.

Čut je bil Božič, imel je pa tudi svojega soseda Štefana, pa tudi svojega Janeza in Pavla na koncu pa še jagra – Strevca – (mladi bog – Rožič, Dolin)

Božič je bil župan, Janez, Pavel sta bila železarja, pomagal jima je pa Strevc (Jur), ki je moral skrbeti predvsem za rudo. Tako so tudi imeli svoje ime (slušanje), ki ga jim fajmašter dal ob krstu. Takrat so svoje ime in svojega svetnika, ki naj bi jih varval šele takrat, ko so bili dorasli (ko so srasli do kamor jim je to bilo namenjeno).

³⁷Begne so pojem v množini, tako kot pašniki (Paula), torej zelo staro (keltsko) ime.

No in teh »cajto« je bilo sedaj konec!

Katastrofe so se vrstile ena za drugo vrstile ena za drugo, pri tem jih je pa že prva napravila na kolena, da so morali poklekniti pred gosposko, tako pred cerkveno, kot tudi posvetno.

In pod takimi ukolnostmi sta se srečala oba Božiča, tisti Poddobrški iz Loke (takrat se je še tako imenovala) in ta Begunski, časi za obupani, ona pa ohcet? Vse kar je veljalo vse do sedaj ni več veljalo, kar je bilo dorečeno ne velja več, veljava samo še samo še interesi, pa ne tistih, ki jih je narava zapustila in jim spodtaknila noge. Vedeli so, da jim bo vse je še ni pobrala narava, da jim bo pobrala gosposka.

Naš Begunc je vedel zakaj je Poddoberčan prišel, saj je ob njem videl človeka, ki ga je poznal in vedel s čem se ukvarja. Poklical je svojo hčerko naj prinese vrč (kislega) vina, da bi beseda lažje stekla.

Begunski Božič je bil v podobnih škripcih, imel pa je več izkušenj z gospodo, saj jo je imel pod nosom dovolj. Hodila ali jahala je vsak dan okoli njegovega doma in kazala svoje namene. Poleg so poleg njegovega prihajali ljudje, ki so hodili čez Luže na Koroško, od katerih se je lahko izvedelo, kako se je takrat obračal.

Naš Božič (ki so ga krstili na Rodinah za Štefana in je na to ime tudi slišal) je vedel, da je prišel njegov časa, pa tudi konec njegovega obdobja in da je prišel čas ko bo moral prepustiti vajeti in rovaš s hišnim znamenjem tistemu, ki naj bi v novem obdobju sam obvladoval težave, ki se bodo porajala, za katere pa nima ne posluha, niti vedenja. Vedel je da bi njegovemu sinu bila potrebna žena, ki bi imela več skušanj z gospodo in da bo to vedenje najbolj potrebno če že hočejo preživeti.

Kako in kaj sta se dogovorila in kaj sta sklenila oba Božiča, pa kdaj drugič.

Po pogovoru s begunskim Božičem se je potopil na grad k gradiščanu Pužmanu in ga prosil za zaščito, varstvo. S tem je bilo njegove svobode konec.

Poddobrški Božič ob letu že videl kako se mu pripravlja rojstvo svojega vnuka pa tudi čas, ko bo svojo kmetijo in rovaš predal svojemu sinu in da bo doživel leto, ki ga bo praznoval na božič leta 1316.

No in sedaj je pa prišel čas, ko je stari Božič pričel premišljati, kaj se je dogodilo v tistem času, ko je odšel prejšnji Božič, njegov oče. Kaj mora povedati »tistemu zgoraj« za vrati, ki jih čuva sv. Peter. To je čas zadnje spovedi, ki vsebuje vsa ta vedenja in izkušne skupaj z vsemi družinskimi skrivnostmi predati vse skupaj svojemu sinu.

150926

Ta pa ima svojih težav več kot preveč in poslušaj vso to kramo samo prek levega ušesa, saj mora poslušati še vse druge, ki mu neprestano »plozajo«. Kaj se pa potem dogaja med ušesi pa presodite sami na osnovi lastnih izkušenj.

Dobrča in Dobra

Ja pihanje na dušo, na ušesa, pa na Pošti, pa ognji, pa videnje, pa poslušanje pa občutenje, pa, pa...papa!

Naglušnost, slabovidnost, slaboumnost, slast, poskušanje, okušanje,

Tipanje, šlatanje,

Senzorji, tipala,

Občutki za nevarnost – strah, za ugodnost – toploto, za pravičnost, lopovščino, ...

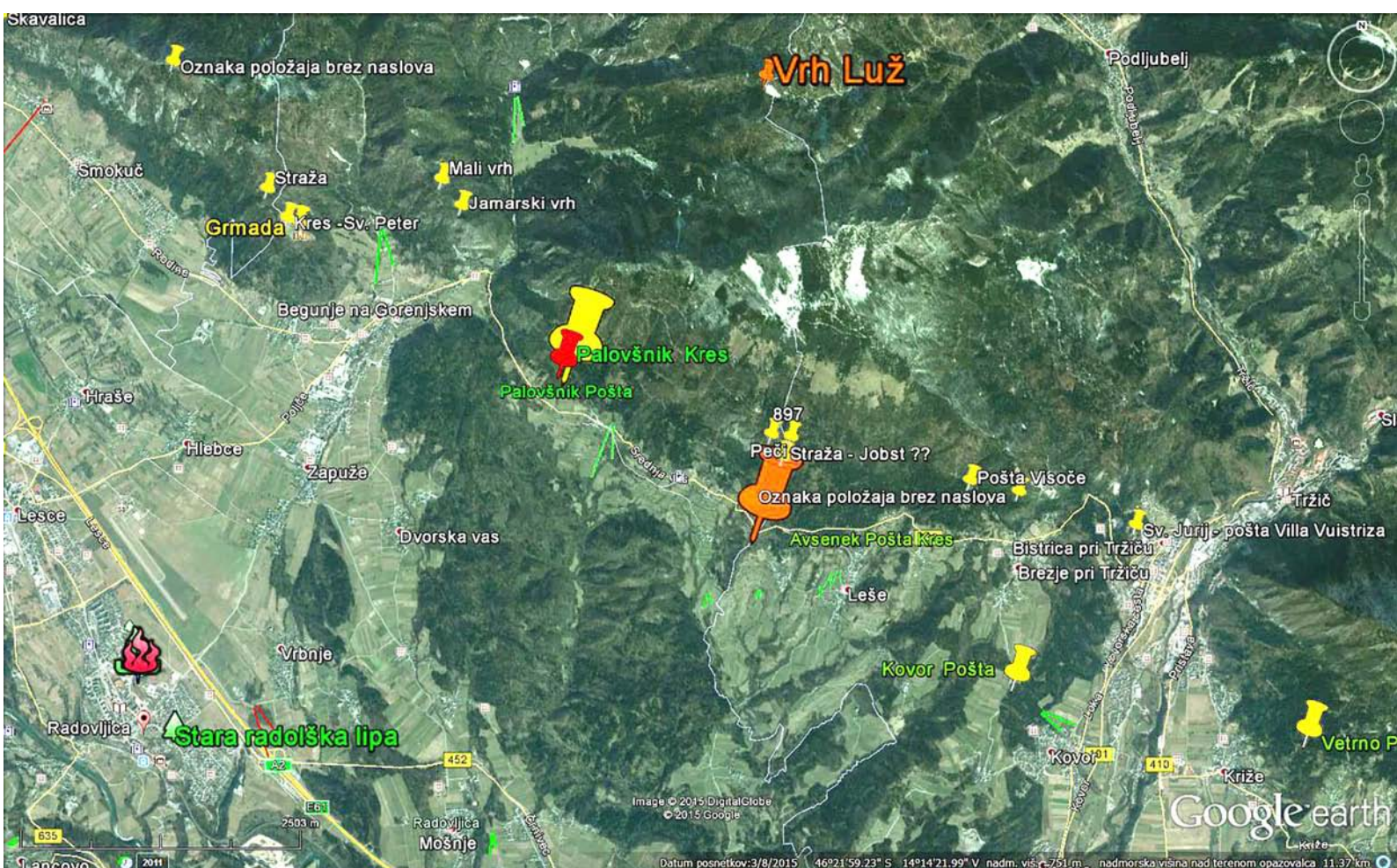
Prizadotost,...

Pa vse kar je napisano – zgodovina

Ločenje realnosti od namišljenega, nasanjanega

Kaj je Božič tedaj razmišljal, o čem sta se pogovarjala oba Božiča?

Leta 1314 so ugasnili vetrniki in bili nikoli več uporabljeni. Dotedanje železarstvo, temelječe na vetru in ročnih pogonih, je bilo onemogočeno. Že koncem prvega tisočletja se porajo vodni pogoni, sprva uporabljeni kot mlinci na rimska kolesa (navpični pogoni), potem pa kot vodoravni pogoni, primerni za pogone kladiv in mehov ter še koncu za pogone žag. Kar je do tedaj poganjal veter je sedaj pričela poganjati voda. Peter je še vedno pihal skozi doline, samo sedaj so se začele porajati ob vodah v dolinah in to večinami v ozkih dolinah ob potokih s primernim vodnim padcem.

Vendska vas $\Lambda + \Lambda + \Lambda + \Lambda + \Lambda = \Lambda$ pet hiš je vas
Keltska vas je »sedlo« = selo = selišče

<https://en.wikipedia.org/wiki/Nemetes>

$\Lambda + V = X$ dvojno selo

Λ - hiša je krov s tičem – gospodjem in znamenjem

Gospodar je umrl (leži na pokopališču)

Jacob Botzchitsch Λ 1656 * Ψ 1731

$\Lambda + \Psi =$ življenje = roditi se in umreti,
= pognati korenine in spustiti dušo.

Hiša je (krov) pod katerim se živi in umrje, v starih časih so mrličje tod (ob ognjišču) tudi pokopavali. V starih časih so mrličje prenašali na Primorsko, kjer so jih pokopavali (pod ploščo, ki naj bi onemogočala, da bi se vračali v svet nad njimi).

Roditi se, priti v hišo, začeti življenje = $h[n+]$ = $\Lambda = [\Lambda+]$ = Λ = Λ = Λ
Umreti, izdihniti, gavzniti, izpustiti dušo = $g[u+]$ = $\Psi = [V+]$ = Ψ = Ψ = Ψ = Ψ = Ψ

Utrjeno selo = opidum (latinsko pojmovanje, pisanje)

$\Psi \Lambda$; $\Pi \Psi \Psi \chi \Lambda \Lambda \Lambda \Lambda$; $\Lambda \Psi$ Veneti: Vindi: Kelti: Iliri?

Tistimi, ki gledajo (ognje), poslušajo (rogove), tisti, ki pišejo (krecajo) in tisti, ki molčijo, mutci, tujci,

Stari oče doživi torej 4 rodove, svoje rojstvo in svojo smrt. Bog ga spravi na ta svet in ga pospravi s tega sveta = pokoplje, sežge, ...v vmesnem času pa živi v hiši

Selo ob vetrniku 1 + selo ob vetrniku + 2

Zakaj X, kako razdeliti, združiti, konjugirati obe seli, kako združiti in preoblikovati obe seli v dolgo vas. Kaj opustiti in kaj omogočiti novega? Torej katere novosti se pojavijo!

In kdo je lahko imel tako znak, učež. Pastir (ovčji), Papler. Kaj je bil Loncnar. Bil je »drugi«. Sošnik je žebal, obvladal znake, bil primus, Božič.

Drugi je bil Jur, spomladanec, s tičem, Triglavov prvi sin (ali potem, ko je postal pameten??)

Ali tisti sin, ko je pameten postal gospodar, drugi sin postal duhovnik, tretji vojak. ????

14. stol. Čas razuma – renesanse:
Norec zamenja Fajstosa
Voda zamenja veter
Kolo zamenja jadro
Pamet zamenja moč

Češke kralje zamenjajo Habsburžani
Ortenburžani na višku, Celjani na vzponu
Sv. Hema dobi konkurenco v Padovi

Hiše imajo svoje ime, svoje znak, svojo identiteto in svojo svobodo (nesvobodo).

 = IIII (5) = NO V (5) = roka » pomeni stari bog Svarog (Rožič?) - Jevoda, Rožič = Roka s 5 prsti

 = (6) = VI = roka in ena Ajolč, vajvodč
= III (4) - staro šteje z desne v levo

 NO XV (15) = III = tri roke (III) pomeni »mladi bog« (Slobodn, Sva-Rožič)
vetnik = Roka s 3 prsti

 fužina = je hišni znak Primaščeve hiše

V drugi dobi dobi številka V drug pomen I, VI = IIII = 2, III = 3, II = 4 in I = 5 in to pomeni, da se spremeni skupaj s arabskimi črkami.

Če je imela prvotna ureditev pod lipo 2+2+1 = Λ selo pa obrnjen hierarhični red Ureditev pastir = V = 1, ki odloča pod lipo.

Potem se pojavi ureditev 1+1+3. Sedaj se pa pojavi

Zaščitnik, varuh V=1, IIII=2,.....

Dvojna vas dobi pomen V + Λ = X

Potem se pojavijo vodni pogoni pa nastane ali X = Dolga vas, ali pa Kovačevci, ali Kovarji, Kovnice, ... (ročno kovanje ali norci) in končno vodno gnane železarske peči.

Potem se pa pojavijo Zidovni, kamnarji, cimpermani, ...

Če je bil pred (primarnim) krščanstvom stari bog, je bil potem BOŽIČ = mali bog, mali bog pa primus na vasi, ki je imel številko I. Ta je imel to številko kot vodja železarstva ob peči na vetrni pogon (na vetrniku v Žahovici – Za homom, kakor so prvotno v srednjem veku rekli današnjem Vetrnu, Avsneku = vnanjemu brdu). Bil je sošnik, ki nosi celotno jadrovje na ladji (Λ) = selu. Selišče pa je imelo poleg vetrnika s kuhinjo še svojega govejega pastirja in ovčjega pastirja.

V 13. stol. postavijo v Kropi v Dnu »Slovensko peč«, ki je presenetljivo podobna vetrni peči na Savici: ima koničen, štirikoten jašek, oblečen s kremenčevim peščencem, je 2m visoka - saviška je samo moža visoka), ...) z vodno gnanimi mehovoma, v bližini pa največjega »norca« v »deželi pod Triglavom«. Kdo je to investicijo izpeljal in vodil ni znano.

V 14. stol. pa:

- Ortenburžani pripeljejo na Jelovico »frankovske rudarje« (nekateri očitno govorjo tudi češko);
- Pod Golico in na Javorniških rovih se naselijo Korošci;
- v Selški dolini se naselijo laški kovači, ...

Naš poddobrški Božič je pa l. ~1320. predal kmetijo svojemu sinu, ki se je l. 1316 oženil s hčerko begenskega Božiča – Čuta in imel z njo že imel dva sinova! Postavil je novo hišo, saj v stari ni bilo več mogoče živeti. Mrzle in vlažne zime so zahtevale toploto, to je pa dajala nova peč, ki jo je sezidal Zidoven, doma iz »gune vasi« (Slatne). Doma so bili kamnarji in so si sezidali zadnjo steno iz kamenja in ilovice ter vse skupaj zamautali s apneno malto. Sosed, ki je bil pa cimperman je pa stesal vse po svojem rovašu in po stari izročilu.

Za vse to je tudi šla po zlu dota pa dva vola iz tamarja. Pa vsega tega tudi nebi bilo, če nebi bilo sosed, saj sta tedaj ena za drugo nastali dve novi hiši, sosedova (cimpermanova) in njihova (kamnarjeva). Plačati je bilo potrebno samo Zidovna, pa še s tem so se »uglihali«. Tako sta nastali dve novi hiši, številki 1 in 2. »ta mladi Božič« - "Pernuš" krščenega za Jakoba, ki so mu rekli Jaka in »ta mladi Papler« - "Lenča" krščenega za Georga, ki so mu rekli Jur..³⁸

Pernuš = staro ime za boga Peruna,

Salon (Söllöhn) = »za lon«, ker je dal svoj rovaš in tesal cerkev sv. Jobsta.

Pozimi 1316-17 so Poddobrčani posekali les za cerkev sv. Jobsta in ga zvlačili na gradbišče. Božič je dal svoj rovaš za »cokel« in usmeril cerkev proti sončnemu vzhodu (na božični dan) ter in uporabil svoj rovaš tudi za oltar. Jur je da dal svoj rovaš in zgradil cerkev »na šop« in pokril cerkev tako, da se je videlo tramovje ter usmeril lopo proti Janezu (3). V lopi je naredil na levi strani »turn«, v karega so potem postavili zvon. Za vrv tega zvona je potem vlekel zopet Jur, ko

je zvonil poldne in vabil ljudi k kosilu (opoldanski molitvi = daritvi) saj je bil tudi mežnar in spodnji (ovčji) pastir. Rekli so mu tudi »Za lon« ker je zastoj stesal to leseno cerkev. Bil je tudi Učež in je podučeval mlade fante – Jožete – o zgodovini in dobrega mišljenja ter o vsem kar je bilo sveto in pametno, nekoč »belo«. Zato so mu tudi rekli »Mežnar«.

Prvi dokument, ki omenja samo lokacijo "Pod Dobrčo" ..czu dem Douercz da Jacob und Jori auf gesessen sind, ...je bil izdan 1350, dec. 10, ko Greta, vdova po Vidu Poljškem prodaja svojo jutrnjo.

Naslednji dokument 1359. sept. 1, omenja hubo pod Dobrčo, ki jo podarja Gizelher s Kamna za večno luč pri cerkvi sv. Jošta. (zu St. Jodoms) [A7/1,c.52,s.17 in A93/5,s.17], tedaj se prvič omenja cerkev sv. Jošta, poznejša cerkev sv. Lucije.

Torej se nahajajo sredi 14. stol. na tem območju 3 hube, ki jih imajo sorodniki Poljških (mogoče ortenburški fevd), zato ta del naselja lahko grupiramo skupaj.

1399.maj 25. Grof Friderik Ortenburški podeli v fevd Juriju Lambergerju ..... dve hubi v Loki ? Lachen) [A7/1,s.21,c.81]

1422. jan. 4. Grof Herman II Celjski potrdi Juriju Lambergerju in bratom nekdanje ortenburške fevde 2 kmetiji "in der Lachen gelegen"....[A7/1,s.24,c.100]

Naziv "Lachen" se ponavlja v fevdni knjigi Celjskih večkrat in je večkrat napačno preveden kot Loka. Tam se nahajata 2 kmetiji in 2 v Lešah.

Kaj je bilo preje: kura ali jajce?

Včeraj sem bil v trgovini in poslušal dve ženski, ki sta si ogledovali karton kurjih jajc. Pa je mlajša rekla: "Takah opljuvanih jajc pa že ne bom kupovala, saj je dovolj čistih jajc!"

Koklja vodi čez dvorišče ducat piščancev, če bi bila jajca neizvaljena, bi ne rabila koklje. Če bi jajca nebi bila »opljuvana«, tudi nebi bilo piščancev in kokolja nebi imela kaj voditi po dvorišču.

Tako pa na dvorišču poje »tič in pljuva«, ki nima tiča, naskakuje kure, ki so ptiči, ki nosijo jajca, ki so »opljuvana«, »pametne« babe pa imajo kaj pametnega ugotoviti. Samo ko pa to tako votlo zvoni, ko pa njim vseeno tako lepo doni (iz votle glave?).

³⁸Sv. Jurij - 24 apr., sv. Jakob - 24.jul., sv. Anton - 24. okt., Božič - 25. dec. (24-25 = Weinachten)

V Begunjah pa:

Jura še bil ta drugi **Jur**

Janc je – nekdanji blejski kmet, drugi - Janez

Na zgornjem koncu vasi so se pa razporedila tiste kmetije, ki so bile povezane z Junčevcem, in vetrnikom, torej z železarstvom, rudarstvom.

40 Mazovc zgornji Božič

42 Pogorevčk

45.Predel Avsenik

46+49

44

47 Majdlen

48 Jerčnek

151006

Jakob Božič 1554

ΛΜΛΨΦΠЖWΨ

ΥϠ

Λ.V.X W.Y.Ø.Λ.Π.T.Φ.X.Ψ

V vas pod lipo

Λ vas pod hrastom

X dvojna vas - zaporedna

>-< dvojna vas brez cerkve

>+< dvojna vas c cerkvijo

W dvojna vas ob vmesnem potoku

Y razcep

T odcep, križišče

Φ Ravnotežje, zlata sredina

Ж življenje = ravnotežje med rojstvom in smrtjo

151007

Vrbnje in Gorica

V Vrbnjah je kazala pot od studenca k Mariji na Otoku, ob kateri sta bila oba pastirja na severni strani in trije železarji na južni strani. Od istega studenca je pa tudi vodila pot čez Gorico v Mošnje k cerkvi sv. Andreja, kamor so hodili k maši, kjer so jih krstili in kjer so jih tudi pokopavali, kjer jim je trobil rog sv. Andreja.

Toda v Vrbnjah so pa potem tudi lahko gledali turn cerkve sv. Petra (in Pavla) v Radovljici, od koder so jih vabili na kosilo z zvonom. Na Gorici so pa isti turn gledali čez vetrnik, tudi te je vabil na kosilo. Ta isti turn je pa tudi zakrival tržnico, kjer so barantali in izmenjavali svoje izdelke in zanje dobivali sol in vse kar so že rabili.

Na sv. Jakoba (24. julija) je bila trava zrela in tudi pšenica, travo so kosili (sekli) moški, žito so pa žele ženske, moški so uporabljali kose ženske pa srpe, moški so bili kosci (snoseki), ženske so bile žanjice. Naš jezik ne pozna imena »kosinja« ali kako bi se reklo tisti ženski, ki bi kosila. Ravno tako ne pozna imena »žanjec« za moškega, ki bi žel. Torej je bilo delo tisto kar je ločevalo oba spola in se ga je opravljalo istočasno in je ločevalo družino po spolu.

Tisto, kar je zraslo od sv. Jurja (24. aprila, keltski pričetek pomladi), je na sv. Jakoba (24. julija, keltski pričetek poleti), je potrebno »porezati« - »poseči«, »posekati«. Takrat se seka les za oglje, travo za konje in govedo, žito za ljudi, a takrat je tudi čas za vojne, kjer se seka sovražnike.

Takrat se postavijo kosci v svojo vrsto in žanjice v svojo. Tak je red (navada) pri Keltih, Norikih, Korošcih, od koder izhajajo, kjer jim rečejo »kosezi«, tisti, ki so jo pa nemi (nemci), jim pa rečejo pa »Edlinger«, ko so tako plemeniti in imajo tako vse lepo urejeno in z navadami podprto.

Takrat se postavi prvi kosci – Korošec (1, Rožič – ima rog, vojvoda – vodja reda, IIII = Λ vodja vasi, stari bog, na začetek vrste, ki že od zdavnaj pa študi danes poteka od leve proti desni (in ne tako kot pod lipo, kjer jih uči učež, da se piše [po venetsko] od desne proti levi); za njim se razvrstijo vsi gospodarji (z druge strani poti) po svojih hišah (2+3+4), na za njimi vsi fantje (po »pemsko« se jim reče »hlapci«), na konec vrste se pa postavi Brinšek (4, Ajd, vojvodič, Λ/

IV=IIII) (po venetsko se je to pisalo VI) ter zaključni red ter skrbi, da kdo ne lenari, ter zadnjemu kosi za peto, da se vedno boji, da mu jo bo odsekel.

Zadnji (I) na vasi Λ pa ne kosi ker pase, nabira rože, kosi kje po gorah zdravilne rastline, itd.

Žanjice imajo pa podoben red.

V Vrbnjah so kosili 1= Korošec, 2= Krištan, 3= Grižel, 4=Brinšek, 5=Tršič. Vsi so bili svobodni vaščani, moške dobre glavce in imeli spretne rokce in imeli, da so nagnali sovražnike tega reda.

Vetrnik so pa kosili samo : 2= Krištan, 3= Grižel, 4=Brinšek.

1. Korošec je bil goveji pastir, ki je pihal na moža dolg rog (tisto, kar so mu drugi naročili), pasel govedo in konje
2. Krištan je bil žebovec in je skrbel in uravnal peč
3. Grižel ie zakladal peč in skrbel za oglje
4. Brinovc je pa skrbel za zbiranje rude, ki so jo vsi nabirali, kjer so jo našli. To so delali celo vse vsi tudi ženske in otroci
5. Tršič je bil pa kozji in ovčji pastir, je pa skrbel za drobnico zdravja ljudi in živine Ter učil otroke.

Tako je bilo vse do l. 1314, dokler so bili svobodni, dokler so pihali ugodni vetrovi in je rasla vinska trta. Do takrat je deloval senoseški red, potem so se pa vremena spridila, vse se je pomešalo, nobena reč ni več veljala, predvsem so pa izgubili svobodo.

Eni so imeli »Edelhumb«, drugi so bili »vidmerji« drugi Resmanni, Rosmanni, ...pa so jim rekli tudi ministeriali, samo nobeden ni bil več svoboden.

Večina od teh je še lahko nosila orožje in se branila (ali pa napadala – Federecht). Večina se je na družbeni lestvici vedno bolj nižala, zelo redkim je uspelo, da so se dvignili. Vedno so imeli kaj za opraviti z vetrom (Wind-i), vodo, železom in božanstvi.

Današnji potomci le-teh pa še danes izkoriščejo, veternice, turbine in delajo generatorje in božanstvo elektriko ali imajo s tem kaj za opraviti, delajo orodja, itd. Njih je značilnost sta spretna rokca in glavca znajo pa tudi uporabiti jajca, ki jim jih nastavljajo drugi.³⁹ (n.pr. optiko, ki .

Danes se pišejo Koseli, Kozeli, ... slišijo pa na ime Gaber, Pavel, Peter, Tone ..... So to zelo komunikativni, zanesljivi ljudje, ki se ne dajo leči za jajca tistim, ki imajo »dolge lajt'nge«. Imajo pa telefone, teletexe, telenete, ... pa ne več rogov (zakaj se pa te uporabljajo pa sami veste).

Danes tega reda več ne poznamo, saj ne uporabljamo kos, temveč kosilnice, ki jih poganjajo motorji, ki žrejo nafto. Kar so nekdanj nakosil kosec, so porabili 2 do 3 konji, danes pa uporabljajo traktorje, ki imajo tudi po 500 konjskih moči.

³⁹N. pr. optiko, ki jo proizvaja firma Zeis (= zajc, ki prinese velikonočna jajca – pirhe), ki jo uporabljajo pri izdelavi orodij, ki so na mikron točna = milioninko metra.

Kosez, cimperman, kamnar, pastir, ... tvorijo neko celoto. In ta se je pričela preden so k nam prišli Rimljani, druga, različna celota. Oboji so imeli celoto, ki so jo branili, ki je imela svoje podsestave s svojimi funkcijami, svojo življensko filozofijo, svoje verovanje, navade, možnosti, itd. Ko je prišlo do konfliktov, ni prišlo do konfliktov zaradi posameznih sestavov, temveč zaradi celote in to celoto je bilo potrebno braniti. Če so imele vasi svoj plot, tega niso imele zato, da bi se branili pred kardelom oboroženih tujcev. Tega kardela ni zadržal noben plot temveč samo trdno zgrajene obrambne naprave. Te se pa lahko postavi ali okoli vasi, ali okoli cele dežele. Če je osnovna enota obrambe vas, se zavaruje vas, če je osnovna enota dežela, se zavaruje to, če pa je to pokrajina pa se zатуje to.

Kaj pa če varujete: župana, vojvodo, kralja? Nobena od teh ni potrebno zavarovati, ker se zavaruje sam, on zavaruje svoje interese, pa ne samo z obrambnimi napravami, temveč s celotno strukturo, ki jo obvladuje: vojsko, vero, tehnologijo, ... Vsak je sam vladar svojih interesov, zato pa porabi moč, pamet, vse možnosti, ki so mu na razpolago.

Gradašča nastopijo takrat, kadar je v okolju nemir, nevarnost, negotovost.

Ali je potem lahko vsaka vas gradišče? Koliko ljudi si pa lahko privoščijo primerne obrambne naprave? Koliko ljudi pa mora biti, da si v primernem času lahko postavijo primerne obrambne naprave? Kaj pa potem če se natepe za take obrambne naprave preveč ljudi?

Tako nastane preveč vprašanj, ki bi jih mi reševali, raje si pogledjmo kakšne rešitve so našli »kulturni krogi«.

Halštatska gradišča so iz večjih kamnov sestavljeni suhi zidovi, debeli okoli enega koraka, za moža visoki in varujejo vas sestavljeno iz petih hiš in to od v tistih časov naprej, ko nastane obramba potrebna. Takrat nastanejo tudi vse strukture, ki so potrebne za obrambo. Čemu naj nam bodo vojvodi, kralji, cesarji, če jih nobeden ne rabi in nam samo granijo življenje?

Naša halštatska gradišča so odgovor na nevarnost. ki se pojavi ...kdaj??. v katerih krajih??

In kakšne ostanke najdemo na tistih krajih kjer so stala?

In kje se nahajajo imena z »gradišče« in kakšnim značilnostim so prikrojena?

Opida so gradišča, ki čuvajo proizvodnjo in trgovino, izmenjavo dobrin, svetišča in prebivalce, ki se s tem ukvarjajo.

Opida so z obrambnimi napravami zaščitena mesta v katerih je dovolj prostora, da se zaščitene funkcije lahko odvijajo, te funkcije pa morajo biti dovolj pomembne in dovolj zmogljive in donosne, da se jih splača zaščititi.

Vas, ki se ukvarja z železarstvom se postavi takrat, ko obrambne naprave niso potrebne, v dokaj gotovih časih, da se funkcije lahko odvijajo, ne da bi jih bilo potrebno močno zaščititi. Torej so konkurenca opidom, ampak samo v mirnih časih.

Tako pokrajino v kateri se nahajajo take vasi, je torej ščititi v njenih mejah, na njenem obrobju.

Gradišča nastanejo ob starih poteh.

http://www.rad.sik.si/wp-content/uploads/2012/08/dok_jarc_tine9.pdf

www.rad.sik.si/domoznanstvo/2

Preska pri Medvodah

Začuda najdemo zelo podobne slike na Gorenjski, podobne ali celo enake zakonitosti.

Tam kjer se Savi pridruži Sora, najdemo razmere kot se Savi pridruže Savica (bohinjska Sava).

Tam nastopa fara Sora, pri nas Radovljica, Sora je Sarz, Radovljica Radmansdorf, Sora je dolga vas, Radovljica je dolga vas, obe naselji imata cerkev in vasi, vsaka cerkev je postavljena v vas na bregu, pod tem so pa vasi teh far.

Tudi obe fari nastaneta okoli cerkve, naselja pa so prej, preden pa nastane cerkev, pa tudi farna cerkev ima podružnice, pa t.n.

Potem pa pogledamo zemljevide, pa vidimo da imajo vasi podobne strukture. Pa se vprašamo, kdo je bil ta gospod, ki je v času med l. 1000 in 1500 tod kraljeval, je pa zopet isti gospod – Ortenburžan??

Pa zopet Korošci, pa zopet Vindi, pa zopet vetrniki, pa zopet prehod z vetrnikov na vodo, pa zopet rudišče, pa zopet Dobrave in Dobravec!!!

Pa zopet Kristelni, pa Jarci = Janci. (sprašujemo, ali se je pisal pri črki r = n, saj manjla samo majhen del črke), Saj je velikonočno jagnje isto kot spomladi rojen jarc (ovca). Potem pa pogledamo, pa vidimo da je mežnar pustil za seboj jarca, ko se je preselil na novo lokacijo, ki mu jo je omogočila tedaj sezidana cerkev. Potem pa vidimo, da so cerkev sezidali med oba pastirja, ovčjega in govejega, da je ovčji pastir ???, goveji pa cimperman in nato žagar (žagal je les tako kot v rimskih časih, eden je stal na kozi zgoraj eden pa spodaj, ne vidimo pa takoj ali je bil kamnar, ali zidar, ali kaj. Samo kdo je potem sezidal cerkev ali jo je stesal če je bila lesena? Bila je obrnjena proti sončnemu vzhodu na Božič. Ne vemo, katera je že bila: lesena zgrajena v 14 stol. od obeh pastirjev za lon??, ki je stala ob cesti, ki je ločevala oba pastirja od ostale vasi, kjer so bili trije dvori, ali l. xxxx

zidana, zgrajena po reformaciji, vemo samo to, da je bila sedanja povečana, preusmerjena, da so ji odnesli pokopališče, itd. ostalo bi pa morali prebrati v zgodovinite cerkve.

Zahodno od Preske (Preska je tudi vzhodno od Begunj in zahodno od Podgorskih vasi??) je vas Vaše v FK piše Voše. Pri nas imamo pa Vošče pod Brdom. V Preski so 3 dvori, v Voščah so 1kmetija + xx kajž, v Vašah je xx kmetij + xx kajž; skozi Vaše teče potok xxxx, na katerem deluje mlin. Pri nas teče Račenca, na kateri je Adamovčev mlin, Voše so pa tudi Voše, naše Vrbnje, pa iste strukture! Sama podobnost pa nikjer nobene zgodovine???

O kakih vetrnikih do sedaj še ni bilo nobenega govora?

Imajo pa Mežnarje, Jarce, Žagarje,

Imajo pa stare gradove in gradišča, pa ne zgodovine???

Pa cerkev postavljeno na sončni vzhod, večkrat predelano??

So pa kristjani ,, pa brez cerkve???

Pa kdaj je Mežnar dobil cerkev???

Pa cerkev postane prej kot pa fara???

Imajo pa Jamo – rudnik, zakaj so pa rabili rudo???

Pisave

Pri pisavi je pa takole:

Če eden pozna pisavo še iz tistih časov, ko so ljudje še risali = niso poznali kodificirane = dogovorjene in uvedene oblike znakov, še ne pozna in ne pozna pomena tistih risb.

Če nekdo pozna pisavo, ki so jo uporabljali v Podonavju pred okoli 8000 leti in so jo uporabljali tisti v okolici izliva Save v Donavo...

Če nekdo pozna pisavo, ki so jo pisali Egipčano pred 5000 – klinopisi... pisave v Mezopotomaje, Risbe na Gotlandu, kjer je narisana ladja (pred 3700 leti) – pa ne ve od kod prihajajo Suedi, Goti in Vindi, ...

Pisave :

Pisava venetov,

Pisave Gotov (rune), drugih Germanov, drugih narodov

Gotica (ki jo je ukinil Hitler)

Danes so pa samo latinica – alfabet, ...- azbuka, ...

Danas pa nič ne pomeni, če nekdo nič več ne pomeni, kaj je kaka pisava predstavljala, če ni kodificirana in je ni najti v interpretaciji na računalniku.

Za to rabimo poznavalce, prevajalce, ki jih razumejo. Današnji zgodovinarji, arheologi, ... se pa tega ne učijo, zato tega tudi ne razumejo in ne obvladajo.

Imajo pa spričevala, diplome, disertacije (ki jih jim pišejo drugi?), ali pa jih kar trikrat prepišejo ??, ...

Razumejo pa ničesar kar ni padlo ven od njihovih vzornikov! Da bi pa svoje vzornike hitro prehiteli, jim pa manjka močita, energije.

Rabimo ljudi, ki imajo cilje, potem se jih lotijo kot krivolovci, lovci in kot raziskalci:

- prvi znajo streljati in upleniti plen, saj le tega rabijo za to, da lahko preživijo;
- drugi znajo streljati, če pa bodo zadeli, pa ni pomembno. Plen rabijo za svoje ratuale, oznake na lestvici, ugled, ...
- tretji so pa firbčni, živijo zato, da verjamejo, da bodo zadeli, če pa že zadanejo pa od tega nič nimajo, še priznanje se jim izmuzne, itd.....

Največ pa imajo za povedati tisti iz lojter, saj so zato izšolani, plačani, uveljavljeni, priznani, ..

Te je tudi najdalj slišati, imajo največje zvočnike, ognje, pa tudi največji smrad, pritisk (tlak) na okolico, itd.....

Potem pa najdem, da imajo v knjigi, ki sem jo sam pred desetletjem napisal, ime Žebre in da je to kmetija v Begunjah. Potem pa preiščem, kje Naj bi bil v Beginjah Žebre (tisiti, ki naj bi žebiral v železarskih pečeh v Begunjah), pa ga ne najdem. Pa tudi v Poljčah ga ni, pa tudi v Dvorski vasi ga ni, pa tudi na Zgoši ga ni.

Najdem ga nato v Zapužah, nkdanji »stari vasi«, na katero so nato briksenčani priključili Novo vas.

Kdo je pa potem vse tiste železarske peči iz vsega področja potem zažgal in jim pes pesmice?

Kaj dela Brinovc na »stari vasi« danes Zapuže? Še po vojni so imeli tam Resmani (Brinovci) svoj valjčni mlin.

Nedanji Hermann se je pa nato razcepil (v 14. stol.) na tri kmetije: prejšnjega na koncu vasi in še prev prejšnjo kmetijo govejega pastirja. Torej kar trije Hermani, trije vodje, vojvode? Eden od teh je pa nato postal Žagar (in to na kateri vodi??).

Vsi Brinovci so se opomogli ob vodi, pa ali so bili brinovci ali smrekarji, vsem ke dišala voda in les.

Paj ta star Zidoven, kje biu žebouc, kje peu toko, d'j peč dobro devova, pa kje biu Paul – tko so ga krstil, pa tko so mo tud rek'l, škribal (s risi zacahnal = risal) so mo pa dal negou pisane »Zidofen«, kje biu u vas ($\wedge$ vas pod hrastom) = »kapo« = $\wedge$ (je ta glav'n, kje mu glavo kje znala (vedla) vse kar je spadal k $\uparrow$ fužin

= (p'r peč $\wedge$ + pr kvadvo Ψ = $\wedge$ + Ψ = $\mathcal{K}$

Pa na drugmo del' vasi $\wedge$ / $\wedge$ I > IV = IIII => V

u »doug vas« skupaj z Mwako + Swatno) pa X (bil je župan, = župan »dounge vasi Pod Dobrč«) (Poj so pa uved'l latinico, pa nove znake, so pa use pomešal.)

J'pa mu naš Židov'n pod kastorcem še nekej drugja k't pa plešo (tist, k'r je ostavo poj po pleso z dekletam, s kermo sta se u kreso potakava dol po seč pa prstava u grmol pod sečo), pa gaj navezava, d' sta se uzeva, pa d' sta meva poj spomvad t' p'rga mulca), ampak tud namen koko to izkorist't, pa so pozim l. 1316 posekal use vinograde, pa nared'l seče, n' ker'h so poj kosc' (Koseli, kosezi) potem kosil sno. P'r j'h spet niso vid'l, koko kosijo pa švicajo). Naš kosc' so pa začel redit vole, jih pošiljal če na Primorsk, ker je bil tud naš pontifex maximus, pa po Sav navzdol, kjer so b'l' nekoč Šponhaim', naš dežel'n pa korošk' gospod'. Toko je velik volov šlo po Sav dol pa po Soč del'č če na Primorsk. Od tam so pa prihajal sam žegn', nadomastiu za naše nade, za-misli, pamet, souze pa švicane.

Sam mi pa nismo imel sam tist, k'r so nam izpulil iz naših gval pa rok, ampak tud kose. Poj pa p'ršu cajt, kj'h je bvo treba sklepat, pa so j'h klepal usi tist, kso mel usga t'ga dost, pa ne samo kosez. To je bvo ob konc sred'nga veka. Dons bomo pa mog'l konc nouga veka spet nekej nard't, d' bo teh barabij, izkoriščana, vagana pa troštana konc.

Nekoč sej use to začel u Bohin, ker so mel bučmane, kso se začel usmo tmo upirat, t'm so mel tud 'ldi, kso use to začel, dons majo pa u Bohin bučmana, kje use spet to začu u dnašn'h cajt'h, ...

Od usga tga so pa pisuni zapisal sam to, d' so u »Slatni našli rimske novce, pa še to si niso bili edini, ali so ti iz Slatine ali iz Radovljice«

Mi bomo pa poskušal iz naših pošt pa dratov najt tiste, k so naš švic posval na svoje konte u Švic pa nas plahtal pa nam plozal iz svoje pameti v'n k'r smo mi sami ved'l pa preskus'l, pa že zdavnej izkus'l, nam ponujal Ameriko, kso jo drug odkril, pa nas varal. Mi mammo pa svoj drat... (tud tega so učas'h deval u Bohin, mel pa svoj »žicovlek« na kermo so ga deval. Drat so pa poj ponucal tist, kso

nam lepo prepeval pa brenkal lepe pesmice – t'krat ksmo mi švical).

škribal –pisali

cahnat = zarisat

Židoven – kmetija v Slatni

kapo – od kapa streha, kap = del strehe, bolezen, ..

Pavel = Paul = p'lava (= se kotalila) = 19.okt. -5 dni

[kolikor je imela hiš] pred 24. okt.= začetek jeseni

Anton, = kozji pastir - Anton, ki je vodil vas - III

in je imela svojega vojvodo V = IIIII = vas pod

lipo, in skrbel za vaške obrede, žrtvoval daritve na

Gorički, ...[ni pa bil Palovšnik, ki je bil goveji

pastir in je trobil na svoji pošti]

seča – pokošen travnik

potakalava – po tokalila, se kolila, se vrtela

Po raziskavah smo prišli do tega, da je Židoven tisti, ki je prvi izdelal današnjo »kmeško peč«, sprva iz ilovice, kupola (DOM = kupola) je bila oblikovana in utrjena iz malte ki so ji bila vmešana jajca, nato premazana v vodeno apneno malto ter končno pobelena z apnom (tudi tod je sodeloval Belin = belež. Pozneje so vso to zgradbo obleknili v lončene »kahllice«. Vso to zgradbo (Bau) pa danes poznamo kot »kmečko peč«.

Še danes hodijo Korošci v Komendo, kjer izdelujejo take kmečke peči, saj jih pri nas lahko dobijo, pri njih pa ne.

Kmečke peči so kurili z butrami, lesom ki se ga dobi pri čiščenju gozda, torej z odpadki.

Mi pa danes kurimo v centralnih kurjavah kurilno olje ali zemeljski plin, ki ga drago plačujemo, pri tem imamo pa dovolj kalorij zastonj.

Tudi mi uporabljamo pamet tistih volov, ki so jih naši predniki pred stoletji poslali po Savi navzdol, plin nam pa dobavljajo potomci tistih volov, ki smo jih poslali navzdol po Soči, sami smo pa tisti voli, ki so ostali v naših krajih, pa se pasejo po naših pašnikih, ...

Ko je umrl moj oče pri starosti 84 let in so ga pokopali na blejskem pokopališču, sta mi podala sožalje dva Korošca, dva njegova prijatelja, z enim od njih sta se je skupaj učila v Celovcu za avtomehanika v letih 1917-1920. Rekla sta mi »Auf niemehrwiedersehen!«, pri tem sta mislila na pokojnika (taka je bila pač njih govornica). V resnici se je dogodilo to, da se res nismo videli nikoli več, oba sta kmalu potem umrla.

Ko sem prebral dokument, napisan (viden na monitorju mojega računalnika) sem se spomnil, da sem videl pri sestri vrtno uto, ki so jo naredili pri »Štajfu«.

Še danes obvladajo svojo »kunšt« obdelave lesa in puščajo za seboj tisto, kar jim je napisano v rodu – današnjem DNA. Tisto, kar izdelajo je prava umetnost (umnost), ne pa kaka »neumnost«, kot jo vidijo tisti, ki uporabljajo motorne žage in z njimi »izmaličijo« les. Oni uporabljajo veliko orodja, ki so ga nasledili še od svojih prednikov, ki jih ni mogoče kupiti v nobeni »štacuni«, lahko jih pa še izdelata star kovač (Kapus – ime je staro 800 let in prihaja iz Kamne gorice, izpod lipe, ki je nekoč stala in katere sedanja naslednica še danes stoji v

tem železarskem kraju).

Kamna Gorica.

Oni to delajo samo »za pošten gnar« pa ne »za lon«. Oni so »za lon« pospravili samo staro hruško, ki je stala prej ob uti. Njihovi izdelki so njih »pisanje«.

151012

Imel sem priliko, da sem se l. 1981 srečal z nekim nemškim nobelovcem, potem sem ga vprašal, kako bere dokumente, ali enega za drugim ali jih bere več istočasno in jih primerja.

Zanimalo me je, kako dobi nekdo Nodelovo nagrado, na katero cilja in kam in kako so zadevale krogle, ki so prešle ciljno ravnino, kje so jih in kakšne so potem našli v pesku, koliko jih je doseglo cilj in koliko jih ga je zgrešilo.

Kakšno neumno vprašanje in to postavljeno nobelovcu?? Tega se mora častiti ne pa vpraševati!

Najpomembnejše spoznanja so znanstveniki dosegli, ko so usmerili teleskop Hawel v »konec vesolja«, ko so ugotovili »črno materijo« in »črne luknje«, Ugotoviti so morali, da obstaja nekaj, kar ni mogoče videti, ne slišati, pa vseeno obstaja!

Že pred stoletjem so odkrili entropijo, pa jo še danes raziskujejo, pa še danes prihajajo do novih spoznanj, zakaj svet ni popoln temveč poln napak, da med optimalnostjo še vedno obstajajo prazne luknje, pa da je lukenj vedno več. Ko danes rešimo neko zagonetko, se jih pojavi vedno več, ki imajo manj odgovorov kot pa vprašanj!

Mi pa beremo dokumente, zelo pazljivo, pa ne vidimo tistega, kar za njimi stoji, obstaja!

Nobeden se pa ne vpraša, kaj pa če dokumentov ni, kaj pa če so to samo govorice, glasovi, domneve?

Ali ima človek samo oči s katerimi gleda, zakaj pa ima usta s katerimi govori, piha, ušesa s katerimi sliši, prste s katerimi tipa, nos s katerim »noslja«, usta s katerimi okuša,..... Kaj pa vsi pogledi, prisluhi (v ušesu imamo tudi organ s katerim ugotavljamo ravnotežje), kaj pa občitek za nevarnost, lepoto, .???

Mi pa hočemo videti (tisto kar ni vidno), verjeti tisto, kar nam »plozajo« politiki, šolmaštri, povzpetniki, ...

DEŽELA MED JELOVICO, SOČO IN DRAVO (DJSD).

II.

KAJ JE BILO PREJE: KURA ALI JAJCE? ALI SO KARNI SLOVENC?

Vsak ZAKAJ ima svoj ZATO!

Objavljene DNK analize kažejo, da se ljudje v Sloveniji niso bistveno spremenili od bronaste dobe naprej in da smo si Slovenci najbolj sorodni s Čehi (Pemci,...) in Švedi (Suedi, ...).

V Alpah so pa pred 5000 leti ljudje živeli »ÖTZIJI«, ki so imeli druge »huple grupe«, ki so bile podobne ljudem, ki so živeli na Malti, Sardiniji, Korziki, ta grupa je pa danes izumrla, oz. je nezanimivo maloštevilna.

Od kod so pa potem prišli ljudje, ki so bili nosilci alpskih kultur (civilizacij) na alpskih mostiščih in ki so v Alpe prinesli uporabo bakra in potem bron?

Od kod pa je potem prišel Ötzi, če pa ni imel svojega mostišča in jezera, na nasprotni strani pa imamo v našem področju jezera, kjer bi se ljudje lahko naselili?

Od časa od -8 stol. naprej so to področje (pa še tudi veliko večje področje) zasedali Karni, po teh je postala Carniola (del Carnie), »Mala Karnia«

Neki ljudje so prinesli v našo deželo poznavanje bakra in znanje o tem, kako se ga pridobi, obdeluje, uporablja, itd. Ti ljudje so to znanje morali od nekod prinesiti. Pojavi se vprašanje ali so prinesli svoje glave, v katerih je bilo to znanje spakirano, ali so obstoječi ljudje to novo pridobljeno znanje samo pridobili, oz. ali so ob zamenjavi znanja tudi zamenjali DNK?.

Ljudje, ki so živeli na koliščih, so obvladali kmetovanje s »Terro preto«, ki je dajalo do tri predelke na leto, kot se je to dogajalo potem v 8. stol. na Pomorjanskem (Vorpommern), na svojih rečnih otokih na rekah, ki so tekle v Severno morje in Baltik. Tem, ki so svojo zemljo okopavali, so rekli Slovani (ki so jih preganjali podrepaniki Karla Velikega in so jim Slovani rekli Nemci). Ti pa niso poznali »Terre prete« in treh letin ravno tako ne, ti pa so poznali oranje z železnim lemežem »na praho« in eden enoletni pridelek).

Mi teh mostiščarjev ne poznamo, ne na Bledu in ne v Bohinju. Do danes ni bilo najdenega nobenega mostišča severno oz. zahodno od Ljubljanskega barja tudi nobenega. Šele na Koroškem, na Hodiškem jezeru lahko najdemo nekaj takega (ali pa ob Padu tamkajšnje terramare – Septem Maria).

Naša dežela je dokaj pogosto posejana z bronastodobnimi izdelki (najdbami), pogrešamo pa vdelane poti, ki bi bile kazale na pogosto uporabo. Najdemo rute (smerni med posameznimi opazovališči), ne pa stalna naselja z bivališči. Najdemo nekaj zatočišč (jam, ki kažejo na pogosto uporabo), ne pa take, kjer bi ljudje stoletja stalno živeli (se rojevali in umirali in pokopavali umrle).

(Kako in kje so znanstveniki našli referenčne kosti na katerih so potem delali DNK analize, ki bi bile relevantne za našo deželico v bronasti dobi?)

Kje so tisti laboratoriji, ki so napravili take analize in osebje, ki je sposobno ekstrahirati informacije. (n. pr. UNI Leipzig). Kje so referenčne baze podatkov, kjer je mogoče dobiti reference, kje dostopi do teh baz podatkov (čuvanih kot zrklo v očesu), itd. Brez vsega tega je samo znanstvenika fantastika in nastopaštvo. Ti »barjani« naj bi pa začeli uporabljati baker, 1000 let za Ötzijem?

Obstoječe bronastodobne najdbe so analizirane dilatantsko (objavljene kemijske analize 4-mestne - namesto najmanj 6-mestne, še boljše 8-mestne na stopnji izotopov, itd., časovne analize – datiranja z relevantno do 20%, itd.)

Kje je stroka in katera stroka in kako je med seboj integrirana, da je sposobna predstavljati samo take rezultate??

Ker si pomoči od take stroke (oblasti, kapitala, moči) ni mogoče predstavljati, se bomo te problematike lotili s svojimi možnostmi, vedenjem in znanjem, svojimi (majhnimi) sredstvi, pa z veliko požrtvovalnosti in entuziazma, saj drugega nam tako ali tako ne preostane.

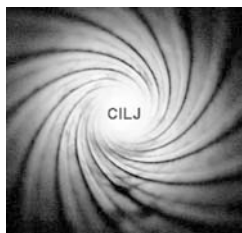
STOJIŠČA, RAZGLEDI, POGLEDI, STALIŠČA.

Običajno ne premišljujemo, kaj vidimo, kaj pogledamo, s čem je to povezano! Običajno ne pogledamo neko stvar pa o tem ne razmišljamo, včasih se na kake poglede spomnimo, večinoma pa vse skupaj pozabimo, ne opazimo.

Da pa imajo pogledi svoje posledice, zelo važno vlogo, se sploh ne zavedamo. Običajno pride do konfliktov, vidimo, da imamo različne poglede, da imamo različna stališča. Običajno se ne zavedamo, kako lokacijo smo uporabljali in s katerimi pogledi so te povezane.

Najbolj običajni so direktni pogledi, direktni pogledi na cilje, pri tem se pa ne zavedamo, da so cilji povezani s pogledi. Ne vidimo ne omejitev, ne okolja, ne napak, ne okolnosti, skratka samo svoje cilje. To je pogled skozi cev – cev puške, topa. Tako so nekoč gledali skozi cev, danes imamo pa druge naprave za usmerjanje cevi, naj bo to orožij, kot tudi za daljnogled.

Pogled skozi »ror«

Nasprotno temu je gledanje na horizont, ko gledamo in opazujemo morje ali pokrajino in opazujemo, kaj se tam dogaja. Tam lahko uporabljamo ali daljnogled (nemško se reče **Fernrohr**), lahko pa tudi drobnogled – mikroskop. Pa smo zopet pri »gledanju skozi ror« gledanje za horizont. Vse to so direktni pogledi.

Pri gledanju na horizont pa pridemo do gledanja za horizont, obzorje, Obregje. Nastopi tretja dimenzija.

Pogled s križa.

Pred stoletji, ko so uporabljali jadrnice, so se rodili odnosi imenovani »pogled s križa«. Mlad mornar, ki je odlično videl, je splezal po golem jamboru na vrh jambora, kjer je bil križ, kjer so vrvi prvič prepletene. t.j. na najvišje možno stojišče. Potem je pa poročal vse tisto, kar je opazil na obzorju. Bil je torej prvi, ki je kaj opazil, prvi, ki je moral ugotoviti, kaj je opazil, to je pa moral sporočiti drugemu mornarju, ki je stal v košu, vsaj deloma zaščiteno pred vetrom in guganjem jadrnice. Ta je nato to sporočilo predal prvemu oficirju, ta pa potem kapetanu. Tako je sporočilo potovalo z vrha jambora, kjer je visel in bil privezan opazovalec, ki je bil na najneugodnejšem in nevarnejšem mestu, potovalo k kapitanu, ki je čepel v topli kajuti in pil rum in to sporočilo zapisal v ladijski dnevnik. Take dnevnike so pa potem dobivale pristaniške kapetanije in jih pošiljale »na komando mornarice« od tam pa potrebi celo kralju.

Tako je španski kralj dobil tisto, kar je financiral, t.j. da je Krištof Kolumb odkril deželo, za katero ni vedel da obstaja, za katero ni vedel, kje leži in komu pripada in jo je vseeno imenoval Amerika.

O prvem opazovalcu, oprtem in privezanem na križ, kjer je zagledal in ugotovil, da je to Amerika, ni nikjer niti najmanjše sledi, tudi o tistem, kar je poročal na krov in tudi o prvem oficirju, ki je sporočilo prinesel naprej v kajuto. ...

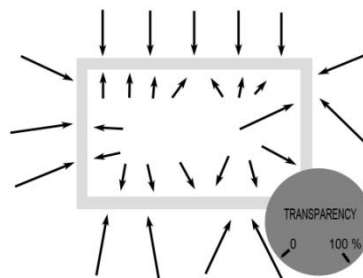
Danes pa zvemo vse kar nam pripoveduje igralec, ki igra poročevalca o neki stvari, ki je ni ne videl ne slišal, od nekoga, kar je to slišal to od nekoga drugega vse po dratu, vidimo kar naj bi se dogodilo, če se je pa res, pa ne vemo! Vemo iz katerih stojišč so dogodke opazovali, kakšna stališča do tega posamezni soudeležniki pri tem procesu imeli, ...skratka, danes vse vemo o ničemer, a nič gotovega, mogoče izmišljenega, tendencioznega.

Vemo samo to, da nekdo z daljnogledom nekaj opazuje gor na križu in da drugi to neprizadeto opazujejo, na sliki, ki smo jo dobili po dratu:

<http://kulturberichte.com/wp-content/uploads/2014/08/PICT5005.jpg>

Mi pa poskušamo postaviti ta izkrivljeni, na glavo obrnjeni svet zopet na noge in po teh priti do jajc in lukenj, ki nam jih ta ponuja.

»Pogled BLACK BOX«

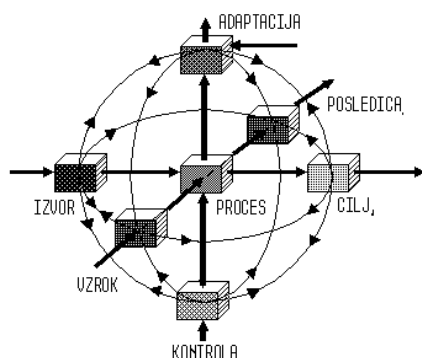
Back box je sistematičen **pogled** na nek problem, ki poskuša ugotoviti uravnovešenost pogledov in stališč samih med seboj, njih nasprotja in njih težo.

Stvarnost pa pozna še nekatere značilnosti, ki jih ta pogled ne vsebuje.

Beseda **POZORNOST** skriva besedo **PROZORNOST** (Bohinjci so ji rekli PRSTJEN - prozoren, ki pa pri Blejcih pomeni »nataknjen«), ta pa zopet besedo **PROZOR** (ki pa ni slovenska beseda). Če »pozorno« spremljamo dogajanje v »prostoru«, okvirjenim z »prozorom«, pridemo lahko do tega, da pridemo do različnih stališč in spoznanj če uporabljamo različne vire (dokumente, glasbo, kukala, oči, ..) in različne prozornosti (rentgen, radio, ..) različne energijske izvore, ki imajo različne frekvence, različne prostore (n. pr. v vodi se vidi drugače kot v zraku, v megli drugače kot v jasnem, ponoči drugače kot podnevi, ..). Stvari se vidijo v **OKNIH (WINDOWS)** drugače, kot pa če ne uporabljamo telekomunikacij, računalnikov, raziskovalne opreme, ...ampak samo svoje osebne zmogljivosti.

Pogled na sistem SOCRATES

Socrates poskuša sistematično ugotoviti razvoj problema in njegovih komponent, njih skladnost in uravnovešenost, njih obsežnost, njih moč in izkoriščenost, njih časovne komponente in relevantno, harmoničnost in eksaktnost.

Informacijska celota:

1. statistični nivo	. funkcionalna lupina
2. sintaktični nivo	. motivizacijska lupina
3. semantični nivo	. organizacijska lupina
4. pragmatični nivo	. informacijska lupina
5. apobetični nivo	. ekonomska lupina

Preden se pa lotimo problemov pa nekaj spoznanj.

Vsi poznamo reklo: »Vse poti vodijo v Rim«

Kaj pa če rečemo nasprotno »Vse poti vodijo iz Rima«. Za tiste, ki so jih gradili, so vedno vodile iz Rima. Ti so poznali namembnost, kam jo bodo zgradili, če jim bo pa to uspelo, je pa prepuščeno bodočnosti. Za tiste, ki so potem te poti uporabljali, je bilo to jasno, kam bodo po teh prišli, če pa bodo prišli, je pa zopet odvisno od okoliščin. Če so tisti vsaj na začetku vedeli, kam nameravajo priti, je jim bil jasen cilj, kaj pa potem naprej?

Ko je Varus peljal svoje legije, je vedel, od kod je izhajal, kako se je pa ta podvig končal, nam pa poroča zgodovina. In to rimska zelo cagavo in ponarejeno, saj ni dobil nobenega slavoloka, nobenega priznanja, čeprav je umrl za Rim.

Nasprotno, danes stoji v Tevtoburškem gozdu bronast kip Arminija, tistega, ki je Varusa premagal in spravil s sveta, čeprav v tistem času ni bilo nobene poti.

Rim je rabil svoje poti zato, da so lahko izkoriščali osvojena ozemlja, od koder so dobivali surovine, živali in ljudi, ki so jih potrebovali za doseganje svojih ciljev. Iz Rima so prihajala naročila, zahteve, znanje, kako te cilje dosegati, v Rim pa tisto, kar je nekaterim omogočalo delovanje družbene lestvice. Družba je vedno odmetavala od sebe tisto, kar ji ni koristilo, vedno je onesnaževala okolje.

Entropija je vedno obstajala, človek jo je poskušal zmanjševati.

Če je halštatski človek izplnil iz rude v svoji peči ~ 5% železa, ga je latenski topilec + kovač že 8 %.

Če je rimski legionar izplnil v svoji »rimski peči« iz porabljenega lesa x .....

Socrat vodi v kognitivno razmišljanje, to pa prinaša drugačne rezultate, ki jih običajno pričakujemo.

Samo primer:

V matematiki poteka optimalna pot v ravni črti med točko A (stojiščem) in B (ciljem).

No pa zarišito v prostoru točko A in točko B in se postavite na točko A in se ozrite v točko B.

Najprej ugotovite, da je ta točka na tleh nižje od vašega očesa. Potem kako naj pa pridem iz A v B, ali počasi, ali hitro, kako naj začnem počasi ali hitro, ja kako se bom pa ustavil. Ko se približam točki B pod mojim trebuhom in je več ne vidim, ali sem jo že dosegel ali že celo presegel in tako vprašanj ni nikoli konca. In kaj je od tistega dela ravne črte, ko pa sploh ne vemo kaj smo dosegli!

Kje, kako moramo zapustiti smer, ki jo predvideva prvotni cilj, ki se mu pa moramo ogniti, da se mu ne bomo zaleteli v rit? Torej kako moramo izvesti **deviacijo (odcepitev)**, če je pa naslednji cilj drugod, na višji legi, drugi razdalji, ... Vsedite se v letalo pa to poskusite izvesti. Potem boste šele ugotovili, da letalo lahko leti samo po zraku, da moramo krmiliti celo letalo ne pa samo svoje hotenje, če želimo priti do te nove točke B2, ki je potem še na neki drugi poziciji, kot prvotna točka B1.

Kje so še razlike v gravitaciji, v smereh in hitrostih vetrov, kavitaciji na krilih, problemi zaledenitev na določenih točkah letala, ... Kje so potem šele kompleksna vprašanja med deviacijo (odklanjanjem), **refrakcijo (razcepljenjem [mavrica]), integracijo, (združevanjem) in konsolidacijo (strjevanjem, utrjevanjem,)** in teh vprašanj še vedno ni konec in to samo zaradi različnih pogledov!

Potem pa le na koncu sprevidimo, zakaj človek še prej niti sanjal ni o tem, da bi letal (Da Vinci je slika in načrti letal, Lilienthal je zletel šele več kot 3 stoletja pozneje, ko si je človek že zamišljal, kako bi letel? Pa se zopet motimo, če pa vemo, da si je grški »letalec« Ikarus posmodil krila in padel z neba, ...)

Lotili se bomo problemov v času, ko se pojavijo izhrojene poti, ki nam kažejo na dogodke v življenju naseljencev, njih vsakdanje povezave in namene. Ko so ljudje tod potovali, ne da bi se stalno naselili in so značilne točke tudi poimenovali. Ljudje so iskali značilnosti, ki jim bodo omogočale priti na namembne kraje. Druga možnost pa je, da so iskali možnosti prehrane – divjad, sadeže, materiale iz katerih bi naredili orodja in orožja ter druge uporabne predmete.

Pri tem pa so ljudje določene točke imenovali že takrat, ko so te kraje samo obiskovali in se skozi nanje tudi kam namenili. Te točke najdemo na obzorju, kjer so vidne iz kakega oddaljenega opazovališča.

Vse znanje pa se ne skriva samo v orodjih, fizičnih in umskih sposobnostih, ampak se skriva kot plod dolgoletnih raziskav, predvsem pa v zbiranju znanj. Pri tem so spoznanja včasih bolj pomembna kot pa tisto, kar načrtujemo. Mnogokrat vplivajo na tendence razvoja, usmerjenost v pridobivanju spoznanj.

Tako v reku »stisni ali prdni« je skritega veliko več, kot to običajno mislimo. Če se napejš, pride lahko do prdenja, potem bo zasmrdele, nekdo bo to opazil in običajno ne reagiral; lahko pa gre tudi vse skupaj v hlače, potem pa slišimo besedo »sranje«. Rezultat tega procesa je torej sranje in posrane hlače, to pa po-

meni, da nekaj ni ratalo. Partner s katerim se podate na pot raziskav, je neprimeren, ker mu že ob tako enostavnem poskusu gre vse v hlače, kaj bo šele potem, ko bo prišlo do resnih težav.

Podobno je staro kitajsko reklo: **s tokom je lahko plavati (pluti), toda k izvorom se da priti samo z dolgotrajnim trdom.** Ta vas lahko pripelje res do izvora, običajno ga pa nikoli ne dosežete. Mnogokrat reka ponikne, se izgubi v jami iz katere teče, je zasuta, ... večinoma se raziskave nehajo pred resno zapreko, potem pa izgubijo svoj smisel.

Uporabljali smo metode, ki imajo svoj izvor v termodinamiki in se bile nato prenešene na informatiko. **Entropija, diverzifikacija, derivacija, integriteta, emerja,** ... niso samo definicije nekih značilnosti, temveč dobivajo vedno več mladih, neodkritih značilnosti. Za te pa je značilno to, da naraščajo hitreje kot vesolje, z vidno večjimi potencami. Rezultati, do katerih se dokoplješ, so že preteklost, vedno si že prepozen, vedno imajo že mlade.

Tisto, kar je za običajno raziskavo, ki ima svoj cilj, izmet, sranje, nepreverljivo, ... je s takimi pristopi mogoče izluščiti še uporabno, povezati v nove integracije in dobiti uporabno vedenje. Če je nekdo začel delati in prišel do nekega rezultata, zanj neuporabnega, nikjer ni rečeno, da to ne more uporabiti nekdo drug. Po svetu se valjajo milijarde patentov, za katere nobeden ne ve, pa vseeno delujejo. Od ideje do uresničitve je dolga pot, samo vsaka stota ideja jo zmoro. V resnici pa dejansko zavržemo 99 idej. Tako požrešnega procesa, kot je proces inovacij, zlepa ne najdemo. Če ga izkoristimo samo 10% -no, smo že desetkrat uspešnejši od tistega, ki svoje ideje zametava.

Če uporabimo matrike (tabele) in povežemo drugače linearen zapis, dobimo tako nove povezave, nove vzorce, ki jih v linearnem zapisu ni, dobimo pregled nad tistim, kar običajen zapis ne obsega.

Imena

Ko je človek pričel obiskovati naše kraje, je začel tudi imenovati značilne točke in te imajo tudi značilna imena in ta imena so skoraj enaka. V tem času nastanejo »Babe«, »Homi«, »Gore«, itd..⁴⁰

Ljudje, ki so take točke poimenovali, so uporabljali takrat uporabljano govorico. Tako je norveški in švedski »Holm« in slovenski »Hom« tako podoben, ne glede na to, da je pomen besede lahko drugačen, a še vedno razumljiv.

Zakaj je Golica gola in nima imena Hom??

Nemška Kalkkogel ima še vedno zvezo »Goli Holm«. Kogel = Hom, Holm.

Holm, Hom je moral nekoč biti poraščen, torej nekoč na taki visoki legi, da je bil poraščen z gozdom. To pa Golica ni bila (zato pa je bila gola). Torej golica ni »Hom« - ali je?.

Poglejmo malo proti zahodu, pa najdemo zopet »Mittagskogel«, torej zopet Kogel = Hom, Holm?. Ta je pa špičast in ima slovensko ime Kepa.

Nemci so svoja imena prosto nastrelili na zemljevide, ne da bi upoštevali krajevne značilnosti.

V krajih na Koroškem, kjer je živel slovenski živelj, so imeli tedaj lepa slovenska imena prilagojena pravim, resničnim značilnostim, danes je pa med Kepo (Mittagskogel) in Stolom še več Kogel-ov.

Pri tem ni nikjer nobene »Kope« = Kogel, pa tudi ni nobenega »Geländekuppe« = holm.

Kaj smo naredili s svojim jezikom, da nobena značilnost nima več nobenega imena? Ne moremo več razumeti »Nemcev«, saj sami sebe več ne razumemo!

Tisto kar nam flancajo lingvisti, nima nobenega odnosa do tistega, kar sami razumemo pod določeno značilnostjo. Isto pa počnejo tudi nemški lingvisti. Zato pa tudi rabimo »slovarje«, kjer nato zvemo, kaj nam nato ponujajo lingvisti.

Da pa bi naredili tezavre, kjer bi bile navedene značilnosti in njih strukture, se pa nobeden ne spomni. To so pač orodja informatikov in ne lingvistov.

Pred kakimi 6000 do 8000 leti naj ob Donavi in njenih pritokih prišli ljudje, ki jih je pregnalo naraslo vodovje, ki je predrlo bariere ob Bosporju in zapolnilo Črno morje. Ljudje naj bi se umikali ob Donavi in njenih pritokih navzgor in tako tudi ob Savi.

Naselili so se v okolju, v katerem so lahko dobili ribe, školjke, divjad, udomačih živali niso imeli, še manj obdelovali zemljo. Ti ljudje naj bi živeli v jamah, na južnih strani oblih, poraslih hribov (Bab), obzidali previse in naredili jame – srepne. V teh jamah naj bi kurili ognje, pripravljali hrano, rojevali otroke, kaj so pa delali z mrtvimi pa ne vemo.

Takrat se vzpostavi relacija:

OGNJIŠČE – (moški – tič, baba – peč, otroci – starci) = DRUŽINA - OKOLJE

Ti ljudje niso poznali poti, v okolju so iskali hrano, kaj so verovali ne vemo, vemo pa, da so iskali svetlobo in toploto, če so hoteli preživeti. Zakaj bi se ozirali iz visokih razglednih točk, tudi ne vemo.

Ti ljudje niso gradili na jezerih mostišč, do uporabe bakra niso prišli še nekaj tisočletij.

No, pa se vrnimo k tistim, ki z visokih opazovališč gledajo po pokrajini navzdol, pa zapustimo tiste, ki razen svoje divjadi in hrane v gozdu nimajo nobenih drugih interesov.

Če so ljudje iz Podonavja izumrli in so potem prišli novi ljudje iz Sredozemlja (Ötzi) s svojimi DNK-ji, prekrili (iztrebili, onemogočili, itd.) tiste iz Podonavja, bi morali vedeti od kod so prišli mostičarji (za te pa še ne poznamo DNK). Za 5300 let starega dedca vemo mnogo, za okoli skoraj tisoč let mlajših mostičarjih pa tako malo!

Kaj pa izjava, da so v naših krajih živeli od bronaste dobe naprej genetsko slični ljudje s slično DNK?

Če so bili mostičarji isti ljudje, ki so pri nas uveljavili baker, potem smo pozabili na »Sreparje«, pa tudi ljudi iz sredozemlja, od katerih nimamo nobene DNK.

Vemo samo to, da s kontinuiteto naselitve na naših krajih nekaj ne štima in da zaključkov, ki veljajo za naše kraje, ne moremo neposredno primerjati.

⁴⁰Še prej pa mama, tata, baba, teta, tati, dedi, ...

Ko se je pripravljalo k nevihti in se pričeli zbirati črni oblaki, je Cesarjeva Neža rekla, da se na Bledcu zbirajo čaravnice in da gredo od tam na Klek točo delat.

Cesarica je bila doma v Zazeru, od tam se ne vidi niti Bledca (Blesca), niti Kleka, ker to pogorje zastirata Hom in Mežakla. Od kod potem to »vedenje«.

Z Jarš, kjer smo spravljali seno, se pa vidi tako Bledc kot tudi Klek. S Kleka je prihajalo navzdol neurje, tam se je videlo strele.

Danes pa »Področci« (Podrašč), prosljavljajo »Walpurgisnacht« = noč čarovnic, spodaj v Področci, tej gori rečejo Rožca (ki naj bi bila par Rožeku), mi Gorenjci pa rečemo isti gori Klek)

V katerih časih se je vse to dogajalo, kje imajo te informacije svoje korenine in v katere čase spadajo?

V času Keltov je pokrajina (»KRAJ«) obsegala:

»Opazovališče« [Warte = čakaj, čakalnica], »osmatračnico«, »Prežo«, »Pošto«, »astronomsko opazovalnico«, »Stražo«, »varovanje poti«,...

»Kres« (»Svetilnik«, Leuchtturm {Aleksandrijski}, signalno točko, kresišče, ...

»Goričko« s svetim drevesom, soho, svetimi (srenjskimi) kamni, ognjiščem, žrtvenim kamnom, . Mesto posvetovanja, odločanja, razsojanja, žrtvovanja, komunikacije z bogovi (plesa, drog, transa, ..), svetovanja, prerokovanja, itd.

»Selišče« - ogrado, plot, ograjo iz suhih zidov, utrjeno in branjeno utrdbo (Wall, »frtico«, gradišče, grasc, tamar,...)

»Naselje« - selo s hišami.

Selo je bilo naselje na sončni (prisojni) strani »Brdac« - (Homa, Babe, ...).

V nasprotju s Selom je bilo naselje, ki je bilo izsekano v gozdu ob poti (turi), ki je povezovala razgledišča, v njej iztrebljena polja, travniki in hiše (pet hiš) in vhodno potjo s Ključami, ... imenovano laz = vas.

Selo je imelo ob ustanovitvi (iniciaciji) 5 enot, 4 kmetij, pastirja (pastorja), ki je svet mož, ki je imel svoje bivališče v ograji (obzidju, gradišču, utrdbi), torej je bil to peta ali šesta, izločena, preštevilna enota [(V = IIIII)+P oz. VI = IIIIII.].

Sčasoma se je število seliščarjev povečalo, (razcepila), ustanovila se je vzporedna enota (Selce – Selece), ki se je ukvarjalo predvsem s poljedelstvom in rokodelstvom.

[Kuplenik se sprva razdeli na Rožiča in Mešišneka, v drugi fazi se doselijo 3 kmetje, v tretji fazi po 16. stol., se pojavijo kajže (»Pod Krajem«), Mešišnik se pa preseli na »Vaški hrib« se sčasoma razcepi na pet kajž, od Rožiča pa se odcepi Mežnar ter vahtata skupaj že prej nastalo cerkev.]

Na Bledu je med Gradiščem in Bledcem zelo podoben jarek, kot na Kupljeniku, ki ima tam ime Mešiše. Tudi tukaj se stekajo studenci, mezi voda, se pojavljajo plazišča, mokrišča, a ni nobenega Mešišnika, Mešiša. Ali so časi nastankov obeh »KRAJEV« tako različni, ali so ustanovitelji drugi. (Zakaj Bled ne meji na Selo, oz. je med Bledom in Selom (katastrska) luknja, ki jo zapolnjujejo Želeče (nekdanje »Seleza«, »Seleza«, Selca = nemški Schalkendorf?

Zakaj je med krajem Grad in krajem Želeče jezero, s svojim otokom ??

Zakaj kraj Grad, poznejša katastrska občina, nima nobene druge vasi, kot samo sebe??

Zakaj vsebuje 200 let stara katastrska občina Želeče še vasi Zazer z Otokom skupaj in Mlino in z njim tudi Mešišnika (pa ne Mešiša četudi je tam polno močišč in plazov), ..?

Zakaj imajo Želečani veliko zemlje, drugi pa tako malo?

Zakaj do l. 1000 ni nič zapisanega (ali zato, ker Kelti niso znali pisati? Rimljani pa so pisali – pa tudi klesali, pa ravno tako nimamo nič napisanega, razen nekaj naklepanj)?

2. Lintvern

Mrkač plus 5C 1. 2012

Rekarjeva mama.

Ko sem bil star kakih 14 let, bilo je okoli l. 1948, sem pomagal stricu, ki je imel hišo v Gradu. Tik nad njegovo hišo je bila hiša Rekarjevih. Po kanalu med hišami in ozko cesto, ki je držala naprej proti zgornji cesti, je tekla voda, ta je pa napajala šavje, ki je bujno raslo. No in to šavje je tedaj nabirala Rekarjeva mama.

Ta mi je ob tej priliki rekla:

»Ta stara baba ma t'm gor zob, u zobo pa vukno, tko k't jest, ks'm tud stara baba. Spodej dol, t'm kje dons cerku, jmu pa lintvrn svoja jajca.«

Tedaj sem mislil, da je to spet ena od blejskih štorij (kar lahko tudi je). Utegne pa biti res tudi kakšna stara pripoved, čeprav nikoli nisem slišal za kak »Babji zob« »vukno v Babjem zobu«, »Stari Babi« ali samo »Babi«, »Zmaju«. Pa kakšni Peči in Babji zob pod Gradiščem nad cerkvijo na Bledu.

Kakšna jajca naj bi ta lintvern imel, taka kot kure (petelin) ali taka kot junc. Mogoče so to res pripovedke za strašenje otrok, da nebi lezli na Babji zob in v njegovo luknjo - Zijauko, utegnili so pa tod res biti tudi ta imena pa so se pogubila.

Zgornjo objavo sem podal, ko sem se pred tremi leti ukvarjal s Kupljenikom, potem sem pa dobil polno novih informacij, mnenj in spodbud in celoto ponovno analiziral in integriral v novo celoto.

Pa poglejmo, kaj se je iz tega pozneje izcimilo?

Peči in Babji zob pod Gradiščem nad cerkvijo na Bledu.

Dom, domovina

Dom : kupola, obok, jama, Srepna - crepna,

Na vsaki (edintificirani) parceli je ognjišče = peč = kamni.

DOM

Dom ima enoprostorsko zgradbo, ki obsega ognjišče za pripravljanje hrane in razsvetljevanja prostora ter peč za ohranjanje toplote, stene pa varujejo notranjščino. Zgoraj od dima osmojen Ciper in slama, ki je tudi ob ognjišču ob ležiščih. Danes imenujemo to peč krušna peč.

Dom ima dvoprostorsko zgradbo:

Izbo z ognjiščem s kmečko pečjo in mizo, prva ogreva prostor, druga je namenjena darovanju - hrana in pijača je del daritve, tako kot je molitev priprošnja prednikom, da se jim kaj ne bo zgodilo, kaj hudega.

(Krušna) peč je skoraj enaka kot peč za taljenja rude. Je obokana, pod obok se potiska kruh, ki se ga peče (ali pa razžarjenega volka, ki se ga naogljuje - pripravlja jeklo).

V Kuhinji (železarski) v vetrniku pridelujejo železo in jeklo v vetni peči z dodatnim prostorom, naogljčujejo jeklo, potem tega v kovaških pečeh ponovno segrevajo ter nato prekujejo ali v dvokonične kladice, ali v palice (tanjole).

Ti dve kmečki peči sta si torej podobni. Postopek so izumili Kelti (Boji-, Bojivari - Bavarci - ali - Boivari - Bochemer - Pemci = Čehi)

Pri nas smo pa imeli na Savici Mečiža, ki naj bi bil »pemc« ter imel peč sy. Heme - Dunaj (z vetnikom), in kovačnico na Šemenci, ki bi prenehala delati takrat, ko bi »Konjski tat« l. 1540 postavil plavž na Bohinjski Bistrici.

V Bohinju naj bi bilo torej koncem l. 1500 ko je nehal delovati, Mečižev vetnik. Kdaj je pa potem nehal delovati tisti na grejskih Bravcah? Za tega še pred kratkim niti vedeli nismo) kaj šele vedeli kaj o vetnikih in Kuhnjah).

Črna kuhinja z ognjiščem iz katerega uhaja dim v podstrešje, kjer se suši svinjina: »slanina« (krače stegna,..) »špeh«, ima dokajšnjo predzgodovino, temelječo na soli, gojenju prašičev (Svinj, Mrjasev,...).

[DEŽELA JSD-SLIKE\Crna kuhinja.jpg](#)

Center je kmečka peč, naslednica keltske velbane (obokane) železarske peči (slika spodaj. To je »dom«. Ognjišče, odnos peč - ognjišče?

Dom je tudi velbana (obokana) katedrala, namenjena daritvi in molitvi. Vse to je keltski »dom«.

»Dom« je center hube, kmetije.

»Kajža« nima peči, temveč ognjišče in je enoprostorska zgradba.

Kmetje (celi kmetje) imajo domove (dvoprostorske hiše), kajzarji imajo kajže (enoprostorske hiše).

Na Krasu imajo bajte, hiše z ognjiščem. Ob hišah so pa peči za peko kruha. Na Krasu se peče kruh enkrat ob luni, v hišah se peče kruh dvotedensko, peč se pa zakuri, ko je mraz. Alpski prostor ima »domove«, kraški pa »bajte«, italijansko baita = kočja (pastirska, planinska, gorska, ...).

Domovi imajo »špeh« (Speck), »šunko« (Schinken), »klobase« (Wurst??)

Bajte imajo »pršut«

Vsi imajo suho svinjsko meso od Pada do Donave.

Cela kmetija: 1/3 kmetija (kajža) : 1/6 kmetija (kočar)

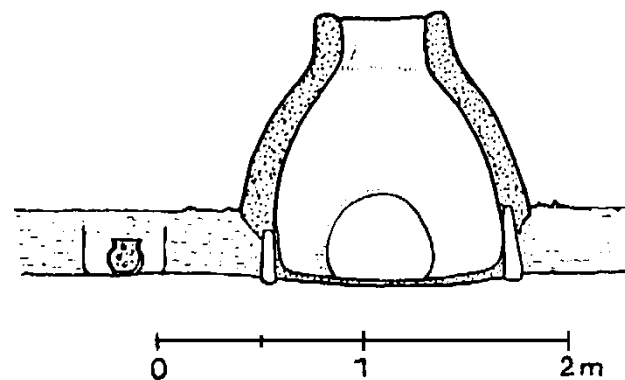
Cel kmet :	kajzar	:	kočar
~ 15 oralov	~ 8 oralov		~ 4 orale

obdelovalne zemlje

Kaj je bajtar, ali še manj kot kočar?

Ali je to razlika med ognjiščem in pečjo???

pršut		špeh, zaseka, klobase
veter		dim, dimnik
bajtar	?	kočar

Latenska kupolasta železarska

Rimska železarska peč v Porenju:

V 1. stol. je železarstvo potekalo še po keltskih postopkih, rimljani niso imeli vpliva na železarstvo. Zahtevali so oddajo primerne količine železa – **massa ferri**, oddajo so pa verjetno urejali rimski prebivalci Lesc. Rimske peči, ki jih je uporabljala rimska vojska, so bile veliko manjše, bolj požrešne, veliko večje, kot so jih pa uporabljali Kelti. Zato so rimljani tudi tako uničevali naravo in to nepotrebno.

=====

BLED.

Kokalj, Štajf,

Kurež (Kurc na Pečeh)

Oče Svetlin, sinova Kurin in ???

Zmaj v Zijavki na Babi – Gradišču

Zmaj v Zijavki na Otoku

Kurin je imel sulico in navzgor štrlečega tiča.

Kurež (Kokalj, Štajf, je bil cimperman-(tisti, ki je obdeloval tiso, (Zirbe), smreko, dišeč – svet les, ki gre po izučitvi kot mlad ksel (Geselle) na potovanje po svetu, da si nabere izkušnje (Balz), ima posebno stanovsko obleko, obdeluje tuje žene (drugi pa njegovo ženo – ki je pa takrat še nima), ki ima svoje orodje vedno s seboj (tudi svojega tiča), pozimi pa se privleče domov (otepovc).

Cedre so uporabljali za gradnjo kobilic pri ladjah (Punci, Egipčani, očitno tudi Grki.)

Razlike med tiso (cirbe) in cedro in brino?

Stara imena – koliko stara?

9.4. Hipotetični plavž Sv. Heme

Ne moremo si zamisliti, da bi se pojavila SPDK, ki kaže visoko stopnjo razvitosti, kar naenkrat. Preveč je razlik med kmečkimi pečmi in SPDK, da bi jih bilo mogoče naenkrat uveljaviti. Med tema dvema stopnjama razvoja je pet pomembnih razlik:

1. SPDK dela s topilnimi dodatki in ima lahko tekočo žlindro

2. SPDK je solidno zidana in vzdana v kamnito zgradbo. Take zgradbe še večina pozneje grajenih peči v novem veku niso imele, temveč so bile v lesenih kolibah (Hütte).

3. imela je vodni pogon

4. imela je v kamen vsekane kanale, ki so bili perfektno izdelani

5. Znotraj je bila obzidana z lomljenim, delno klesanim silikatnim peščencem, ki je bistveno povečal obstojnost peči in zahteval le malo popravil.

Toliko novosti naenkrat si ne more izmisliti in izvesti nobena glava. Zato je bila lahko ta peč samo prenesena od drugod, ali pa se je počasi skozi nekaj stoletij razvijala na domačih tleh. Najbolj pa je verjetno, da je bil razvoj kombiniran: posamezne komponente so bile povzete ena za drugo od drugod, po zunanjih vzorih, nekaj pa je bilo iznajdenih.

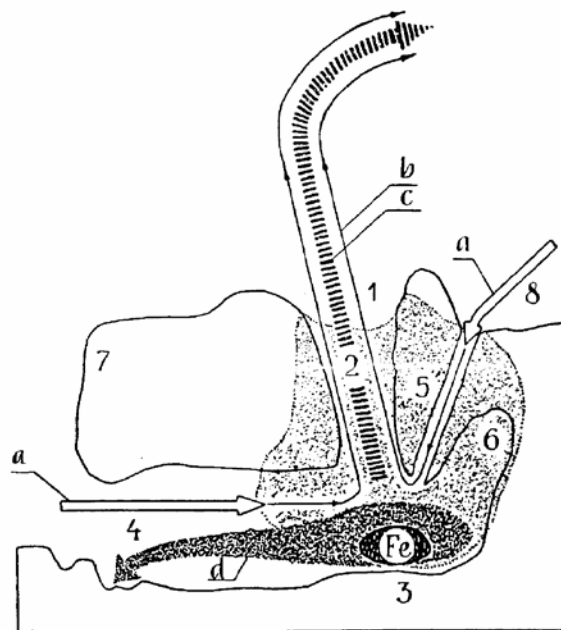
Topilne dodatke so poznali na Češkem in Moravskem že v 12. st. [B16, s. 241, 283]. V Radeticah na Češkem (okraj Pribram) je bila najdena žlindra z dodatkom kremenjaka in apnenca (31,47 SiO₂, 5,96 % CaO, tališče 1100 °C). Podobno sestavo bi lahko pričakovali tudi pri nas.

Poključki in jelovski bobovci vsebujejo tudi dokajšen del apnenca in kremenjaka. Antične žlindre so po vsebnosti SiO₂ in CaCO₃ primerljive z zgoraj navedenimi češkimi, kot kažejo analize žlinder z Ajdovskega Gradca (cca 20 % SiO₂ in do 5,33 % CaO) in Studorja (29,06 % SiO₂ in do 9,63 % CaO) [B13, pril.3].

Vendar so naše žlindre do nastopa SPDK težkotekoče (tališče okoli 1350 °C, omenjena češka pa je že v 12. stol. lahko tekoča s tališčem okoli 1100 °C.

Pri nas nastopijo lahko tekoče žlindre prvič v SPDK. Kolikor nam je sedaj znano, so imele vse lokacije plavžev Sv. Heme še težke žlindre. Ta peč je torej prvič omogočala visoke temperature zgorevanja in nizka tališča žlindre, ter s tem velike temperaturne razlike, potrebne za hitre termokemične reakcije.

SP s svojima križnima žarkoma, ki se srečujeta pred zadnjo steno peči, lahko primerjamo s češkimi vkopanimi pečmi, kjer se horizontalni vpih, ki ga povzroča veter, srečuje z vertikalnim vpihom, ki ga daje meh in v stičišču dosega maksimalne temperature cca. 1350 °C. -slika 31.

Slika 31. Češka staroslovanska topilna peč – Želechovice □B16,s.212,sl.56□

Pri čeških pečeh bi bila lahko kapaciteta večja, saj uporabljajo paralelno moč vetra in vpihanega zraka. Ker vpihujejo zrak od zgoraj navzdol, je zračni upor zelo majhen, tlak vpihavanja je lahko zelo nizek in potrebna moč za pogon mehov majhna. Zato pa dosegajo nižje temperature, ker je redukcija manj ugodna. Ker pa imajo zadnji prostor, kamor po topljenju lahko premaknejo volkove, jih lahko tukaj naogljujejo in s tem povečajo delež ogljika, s tem pa lahko spreminjajo mehko železo v jeklo. Te prednosti pa SPDK nima. SPDK lahko doseže večjo vsebnost ogljika s povečano temperaturo in podaljšanjem časa topljenja, tako da dobi volka, ki vsebuje tako grodelj na zunanji strani volka, kot tudi mehko železo v notranjosti volka. Ti dve obliki se ločujeta po barvi in stopnji raztaljenosti v volku in jih je možno ločiti z obsekavanjem. Pozneje pa jih je z žilavljenjem na žilavilnih ognjiščih (presnovkah) mogoče termično obdelati tako, da dobimo v kombinaciji toplotne in mehanske obdelave (kovanja) kakovostno jeklo ali pa mehko kovno železo. Na presnovkah so ponovno segrevali volkove do temperature 1200°C. Tedaj je postala žindra v volku tekoča masa, ki se jo je dalo s kovanjem iztisniti kakor vodo iz gobe.

96

Skratka na obeh pečeh je mogoče z nadaljnjo obdelavo doseči primerljive izdelke, vendar po različni poti. Iz zgoraj navedenih postopkov pa tudi lahko ugotovimo, kakšne so bile nevarnosti, da nebi dosegli zaželene kakovosti, temveč izmet. Izmet so bile tako svinje, kjer niso bile dosežene primerne temperature, kot tudi grodelj, kjer so bile temperature presežene.

Zato se je v žlindrah, ki so se nahajale ob pečeh Sv. Heme vedno našlo tudi grodelj, ki pa so ga v poznejših letih, ko so znali grodelj tudi uporabljati, ponovno uporabili. Tako nam sporoča Müllner, da je neki kmet v Kolnici okoli l. 1870. našel pri izkopavanju jame za apno večjo količino grodlja, ki ga je prodal v Kamno Gorico [B22, s.304]. Težke žindre in grodelj so pozneje uporabili kot dodatek pri topljenju rude, zato se ob samih plavžih Sv. Heme več ne najde žlinder, če so se v bližini pozneje naselile peči poznejših generacij, ki so to lahko izrabile. Isto se je dogajalo tudi z žlindrami: žindro iz Mojstrane so zvozili na Savo, kjer so jo ponovno pretopili [B22, s. 435]. Podobno velja z veliko verjetnostjo za vse lokacije plavžev Sv. Heme, kjer so bile v bližini v poznejšem obdobju slovenske ali breščanske peči. To pa pomeni, da jih bomo danes zelo težko še našli, saj se železarska dejavnost na istem mestu vleče veliko dlje, kot pa samo v obdobju 11-14. st.. Žindre in grodelj je lahko ostal samo na lokacijah, ki so bile pozabljene, ali pa so zelo oddaljene od poznejših lokacij in ki niso imele pozneje več pogojev za izgradnjo peči večjih sodobnejših kapacitet (dovolj vode).

Iste lokacije so tudi pozneje privlačevale nove uporabnike vodne moči. Na mestih, kjer so bile prej peči Sv. Heme so pozneje zrasle ali nove peči (Plavžarica, Stara Fužina), ali mlini in žage (Kolnica), ali cementarne (Mojstrana). Ostane zelo malo lokacij, ki niso bile ponovno uporabljene (Mošenacarica, Beli in Črni potok na Planini pod Golico). Seveda pa se lahko zanašamo tudi na to, da obstaja še kje kaka lokacija, ki je ne omenja nobena literatura in jo bo odkril slučaj.

Značilno pa je tudi, da se ob plavžih Sv. Heme ne najde svinj, vsaj ne v takem obsegu, kot v prejšnjih obdobjih. To je znak, da so se v teh pečeh dosegale prej previsoke, kot prenizke temperature in da je bila nevarnost prenizke temperature majhna, in da se je dalo to nevarnost odstraniti z uravnavanjem dotoka zraka v peč.

To pa pomeni, da je bilo že možno temperature uravnati tako, da je proces topljenja potekal pravilno glede na želeno zvrst železa. Na SP je bilo to mogoče doseči na več načinov:

- z razmerjem oglje – ruda
- z višino nasutja
- s količino zraka, ki so ga dajali mehovi,

.....

Pred dvemi desetletji sem delal analizo plavžev sv. Heme, tedaj še nismo vedeli za vetrnike, poleg tega smo delali analize za vodno gnane plavže, ki so se začeli pojavljati v začetku 2. tisočletja nš..

Šele danes pa vemo, da so korenine železarstva veliko starejše in da segajo že v halstat in nat še vsaj 2500 let nazaj, ko so Boji začeli naseljevati ozemlje današnje Češke ter začeli razvijati svojo montanistiko in metalurgijo, kakor se temu danes reče. Tedaj je po rimskih grčih komaj začela zavijati volkulja (ki je dala ime staremu sprimku raztaljenega železa, žindre in pepela). V času ko so Rimljani ustanavljali svojo Akvilejo in uveljavljali svoje montanistične metode, izkušnje, načine izrabe (implementacija), itd., sta si stali nasproti dve ljudstvi z različno civilizacijo, kulturo, znanjem, cilji (in tudi drugo bodočnostjo). Obe ljudstvi sta bili uspešni, saj sta se premagovali in tudi tolikokrat zmagovali na mnogih bojiščih.

Če primerjamo rimsko železarstvo in njegove lastnosti, lahko ugotovimo, da so v prvem stoletju n.š. rabili v svojih železarskih pečeh, ki so jih uporabljali v severnem Porenju:

- 100 kg lesa, če so hoteli dobiti 20 kg oglja, nato pa iz tega dobili 1kg velikega volka.

V drugi fazi pa so volkove prekovali, porabili 3-5 kg oglja, če so hoteli iz tega volka dobiti 1 kg kovanega železa.

Če so torej hoteli izdelati 1 kg kovanega železa, so torej porabili ~ 1 m³ današnjih bukovih drv. To železarstvo so torej hranili evropski gozdovi, ki so ga rimljani milosrdno iztrebljali.

Rimska železarska peč v Porenju:

100 kg lesa daje 20 kg oglja

20 kg rude daje 1 kg kovanega železa

Rimljani imajo razdeljeno pridobivanje oglja od železarjenja, železarjenje pa od kovanja. Volka ne smatrajo kot železo, temveč kot gobo polno pepela, žlindre, nečistoč, v katerih se nahajajo posamezni sprimki železa. Te se mora nato kovati, da se sploh lahko pride do železa. Šele kovano železo je lahko produkt, ki ga je mogoče oddati kot dajatev, zamenjati za druge potrebščine, ga prodati.

Očitno se dogaja tudi na Dobravcah nekaj takega.

Če so bikonične kladice, najdene l. 2008? na Kležniku v Lescah, izvirale z Dobravc (kemična analiza???), so bile verjetno namenjene v ali kako gradišče ali v Emono.

V 1. stol. je železarstvo potekalo še po keltskih postopkih, rimljani niso imeli vpliva na železarstvo. Zahtevali so oddajo primerne količine železa – massa ferri, oddajo so pa verjetno urejali rimski prebivalci Lesc.

Če pa je Kelt predeloval železo, je pa to potekalo veliko drugače. Keltu je bil gozd svet in ga je spoštoval. Drevje so sekali v sušnih obdobjih ali poleti, ko miruje in je vroče, ko se drevo in listje hitro suši in oddaja vodo ter tako postane lahko, ali pa pozimi ko je brez listja in zmrznjeno. Oglarstvo je oddvojeno od železarstva in ga železariji prepuščajo že od latena naprej drugim ljudem in od njih medsebojno zamenjujejo izdelke (barantajo).

1m³ bukovih drv daje 100 kg oglja =
450-600 kg bukovih drv daje 100 kg oglja.

1kg oglja je torej XXX železa ali YYY kovanega železa.

Železarstvo in oglarstvo sta časovno neodvisna, vsako poteka v drugačnih pogojih v drugačnih časih, zato mora biti oglje zbrano, hranjeno in skladiščeno. To se dogaja že od bronaste dobe naprej in ni specifično za železarstvo.

Ko so bile poti odprte, so torej prišli Kelti na Dobravo (Dobravico), pripravili veternik, železarsko peč, popravili kočice in od drugih ljudi pribarantali oglje.

Na Dobravi je pozimi ostala samo straža, ki je varovala celotno njih imetje. Ta pa se je v nekaj generacijah spremenila v imetnika Gradišča.

Poti, ki so povezovale Batranco:

- pot proti nočni strani k Njivicam (nad Begunjami) v Drago in prek Luž na Lubilinum,
- pot proti vzhodu prek Kuhinje in naprej proti reki xxxx (Tržiška Bistrica)
- pot proti poldnevu ki je
- pot proti zahodu
-

[T5] Razmerja železo (volk)-ruda-ogljje-zrak

		(A) Razmerja na kg volka				Parametri				(B) Razmerja v dejanskem volku			
		vse v [kg]				H/B	H1	tlaki	veter	vse v [kg]			
N	doba	volk	ruda	ogljje	zrak		m	mmvs	km/h	volk	ruda	ogljje	zrak
1	halštatt	1	7	10	60	0.3	0.3	18	61	0.5	3.5	5	30
2	laten	1	6	8	30	1	0.5	30	80	2	12	16	72
3	rimska vetna	1	2	7	30	2	1.0	60	120	12	60	80	450
4	karant. z mehóm	1	3	4	24	2	1.5	90	-	40	120	160	960
5	hip. plavž Sv.Heme	1	3	4	18	2	1.5	90	-	120	360	480	2880
6	SPDK	1	2.5	3	18	2.5	2.0	120	-	230	575	690	4140
7	SP 16. stol.	1	2.0	2.5	15	3	2.5	150	-	600	1200	1500	9000
8	SP 18.stol.	1	1.3	1.5	9	4	3.0	180	-	1100	1430	1650	9900

Kelti so uvedli:

- »preštevilne« kmetije (VI) – več kot V;
- Pastirja, pastorja, ki je pasel živino, imel svoja ovna, bika, merjasca, torej je zkrbel za oplo-ditev živine; skrbel za zdravje živine in skrbel za varovanje
- Učeža, ki je skrbel za znanje (vedenje) ljudi, moralo, skrbel za zdravje ljudi in živine, ...
- Plajerja, Sošnika, ki je skrbel za železarstvo (ve-tmik, žebranje svetih navodil ob zakuritvi peči, ...
- Zimbermana, ki je delal sveta ostrejša hiš (nare-jenih iz svetih lesov dišeče tise), za zasnovo zgradbe (brunarice), cahnanje sestavnih delov in orodij, s katerimi so bili narejeni, (sekiro je označil kovač na rezilo, ročaj (štil) pa uporabnik n.pr cimperman.

Kelti so začeli posamezna dela diferencirati in iz njih naredili posamezne poklice. V železarstvu se poja-vijo »Sošniki« (Sušniki) nosilci odgovornosti, skrb-niki, nosilci specifičnih znanj, ki jih potem posre-dujejo sinovom (ne hčeram), vezano na posamezne hiše (domove) in na te so pa potem vezani hišni znaki.

Kelti diferencirajo navzgor tudi celotno družbo gle-de na varnost (obrambo) vse navzgor do vojvode.

Varovanje, ki je bilo včasih v bronasti dobi prepu-ščeno bogovom, ki so imeli aureolo iz (zlatih) žarkov.

Zakaj so Argonavti ukradli zlato runo. Zakaj so pribe-žali v -15. stol. po Donavi navzgor, se napotili po Savi navzgor, prišli po Ljubljani na zahodno stran nekega jezera in tam prezimili (tedaj pa ne najdejo nobenega mostiščarja, ki bi naj tam koval bakreno sekiro?). Argonavti razstavijo svojo ladjo na sestavne dele (ki so narejeni iz cedrovega lesa, ki so tako oblikovani, da so omogočali visoko-morsko plovbo, ki je verjetno zraslo v cedrovih gozdovih takratnega Libanona (ki je podobno lesu naše tise – cirbe), ki so med seboj mozničeni in nato zatesnjeni s smolo, tako, kot so narejene blejske pletne še danes. Argonavti so uporabljali pred 3500 leti enako tehnologijo in so morali upo-rabljati slična orodja, ki so to omogočala.

Tako izdelanim delom (s tiplanjem in s tipelni sestavljenimi deli) so včasih na Štajfovi žagi rekli »tiplanc«, tam, kjer je bila cimprarija doma že vsaj 500 let, pa tam, kjer so cimpermani še govorili po-šteno zazersko blejščino, kjer so stroko in njeno iz-razje temeljito obvladali. Stroko, znanje in moder-

nizacijo svojega poklica so prenašali naprej vsaj skozi štiri rodove, (kolikor sem jih spoznal).

Danes pa pravi slovar, da so ti deli mozičeni, da so mozniki Dūbel-ni. Ta slovar pa ne ve, da so še eno generacije nazaj plavali po blejskem jezeru ribiški čolni, ki so bili stiplani in zatesnjeni s smolo, nare-jeni v Zazeru, ki pa so tedaj že imeli polno žebļev, in so presenetljivo podobni tistim, ki še danes pla-vajo po Hallstaltskem jezeru. Pa tudi blejske plet-ne, s katerimi še danes Mlinani prevažajo turiste na otok (sodobne romarje), imajo isti izvor (in ime).

Skozi alpski prostor so pa včasih prevažali s pletna-mi sol, saj je bilo potovanje veliko bolj prijetno, prevožena količina tovara pa do 15 krat večja kot na človeškem hrbtu.

Zakaj so Argonavti prenesli razstavljeno ladjo na izvor Timava? (zato, ker so se bali, da bi jih zasa-čili Monkodonjci (ki so iz Istre varovali in nadzo-rovali severni Jadran, še posebej pa Pad s svojim »Sedemrečjem« Septum Maria (delto Pada) od koder je prihajala prek Alp večina kositra in jantarja.)

Danes vemo, da so Argonavti bili zmožni svojo ladjo razstavili v sestavne dele, te nato prenesti na večje razdalje, in jo potem zopet sestaviti in jo nato ponovno pripraviti za plovbo. Še danes pa ne ve-mo, zakaj bi naj prenesli prek (takrat pogozdanega) Krasa, pa se nebi uporabili raje Vipave.

O vodno gnanih pečeh sv. Heme, Sušnika, kot glavnega nosilca železarjenja.

Na Kupljeniku najdemo Primašča, Primusa, prvega, ki smeta imeti potomstvo, ki lahko tako kot volkovi v svojem krdelu (prvi volk in prva volkulja α), drugi pa tega ne smejo. Tako lahko Primašč na-seli svojo žlahto v »Podkrej« in ustanovi nove kaj-že. Isto naredi Rožič, ki naseli na »Krej« kajžarje, Mešišnika in druge kajžarje, ob sebi pa Mežnarja. Rožič, ki je vidmer (cerkveni kmet) ima svojo doli-no, zemljo v enem kosu. Isto pa Primašč, ki ima najboljšo zemljo okoli svoje hiše.

Pri tem ta dva nista ministeriala (dežmana), ampak samo kmeta z nekaterimi ugodnostmi – majhnimi dajatvami in obveznostjo tovorjenja do cerkve na blejskem otoku (pa pravico tovorjenja za lastne potrebe).

Pri tem ima kupljenska cerkev svoje pravice do neobdelane zemlje, ki je ob svojem nastanku (14. stol.) patriarška, pozneje ljubljanske škofije. Cerkev pa upravlja ključarji s svojim urbarjem.

Na sv. Štefana se s Kašarije, Gorij, ... zberejo na žegnanje jahači s svojimi konji, se pogovarjajo vse mogoče, potem se pa razidejo zopet nazaj na svoje domove.

=====

Iz Drage navzdol prihaja k Batranci zadnji del kelt-ske naselitve, kjer se sreča s prejšnjo halštatsko nase-litvijo na Selu, ki prihaja iz Komuravšč in na Selo navzgor, se konča ob Rupi, kjer je tedaj studenec, ki je nekoč tekkel skozi Rajso in je ločeval vzhodno ležeče Žale.

Predstavljamo si, da se je naselitev Batrance izved-la prek poti, ki je že v halštatu potekala od Rupe navzgor v smeri Njivic.

Ravnina je tedaj še bila vsa gozdnata in močvirnata, zato so izrabili greben Ledevnice in se iznebili nadlog z vodo. Predeli izpod Njivic so bili bolj strmi, voda je lažje odtekala in puščala za seboj naplavine.

Tako so verjetno to danost izkoristili in izdelali vetrnike v Krpinu in »Junčevcu« v Dragi.

Vetrnik v Krpinu je bil dolg in je zaradi nizkega ozadja (samo okoli 1200m visokega Tolstega vrha) zahteval večjo osončeno površino, vetrnik v Dragi pa se je iztekal v pobočju in travnatih površinah na vrhu Begunjščice in imel ugodno termiko.

Zakaj so vsi vetrniki tako usmerjeni?

Veter vleče po ravnini navzdol in prihaja od marca do oktobra od okoli 9.00, ima svoj maksimum okoli 15.00 potem pa okoli 19.00 poneha. Ponoči piha veter s Stola navzdol. Ali so bili vetrniki uporabljeni poleti v času 9-19h, potem bi morali biti tudi v to smer obrnjeni?.

Tako so vetrniki s svojo osjo (kjer naj bi bila talilna peč) obrnjeni:

Dobrava Mošnjje ~350°. obrnjen proti Srednjem vrhu (med Stolom in Vrtačo) in
Dolgi krak vetrnika: 107m, 185°
Kratki krak vetrnika: 53m, 165°--kot 20°

Vetrnik v Mošnjah je mogoče približno določiti z velikostjo parcele, ki je bila lahko večkrat spreme-njena, torej mere zelo nedogove.

Dobravce Bled ~340° obrnjen proti Golici
Dolgi krak Vetrnika: 350m, 170°
Kratki krak vetrnika: 215m 154° > kot 16°

Dobrava Savica ~355° obrnjen proti Toscu
Dolgi krak vetrnika : 142m, 7°
Kratki krak vetrnika : 110m, > kot 342°

Vetrnik pod Mlako 5° proti Dobrči
Dolgi krak vetrnika: 123m, 18°
Kratki krak vetrnika: 85m, > kot 354°

Pred našim štetjem je bila dolina gozdnata, ravno tako Karavanke. Termika je bila drugačna kot dan-es, ko so pobočja zopet dokaj gozdnata. Od 16. do 20. stoletja so bila ta pobočja izsekana, les porab-ljen v veliki večini za železarstvo.

Ve se, da je železarstvo rabilo velike količina oglja!
Ve se, da rabi naselitev obdelovalne površine za poljedelstvo in drugačne površine za živinorejo!

=====

Cedre so uporabljali za gradnjo kobilic pri ladjah (Punci, Egipčani, očitno tudi Grki.)

Razlike med tiso (cirbe) in cedro?
(oglejte si jih sami v Googlu!)

Stara imena – koliko stara?

Luže, pot čez Luže. Luže<Lugje (keltski bog Lug:

<Logje (čez log, gozd,) gaj = lucus
<lux, lucere, lugere = svetiti ,,

Iz Ljubeljske doline od Podljubelja po gozdu v Drago.

Čez prelaz Luže je najbližja pot med Begun-jami in Podljubeljem.

Lubellinum Lu-bellinum 'lbel
Lugenum???

Pod Dobrčo:

Keltska pot pod Dobrčo:

Belin ali **Belenus**, Belena ali **Belestis**
Belin + Belina (Sinova Kurin in .....)
Veneti

Belenus + Belestis
Kelti

Belenus + Lucina

Rimljani

Jožef + Marija (sinova Jezus in Jakob)

Kršćanstvo

Cerkev v Begunjah (Vigona), kapela sv.

Lucije pri sv. Jožefu pod goro, poznejša sv.

Lucija, kapela sv. Jakoba v Lešah.

Leše :: Luže (leše: lesje Luže : Logje (vse gozd)

Lucina = Lucia, rimska boginja meseca (lune), boginja rojstev in svetlobe.

Lubellinum = Lu-bellinum (Belinov prehod? - 'lbel) Luce (luže) Lucia, (Lucijin prehod, Belinin prehod?)

»Č'z Pod« »Č'z 'lbel« »Č'z Luže«

C =

Luže : Može

Lug : Lug, Lugos, Lugus – keltski bog, bog sonca,

Leleni Lug,

M'rjas: ????

Še danes sta najbolj dominantni dve poti čez Karavanke, tista pred **Rožico**, skozi katero pelje avtocesta proti Beljaku in tista prek **ljubeljskega prelaza**, kjer pelje predor v smeri Beljaku.

Ampak še danes obstaja najhitrejša pot z Bleda v k Dravi »Čez Pod« = »pot čez« Beušco skozi Zelenico!! In to se ve vsaj 4000 let!! Torej pred »Slovani«, »Kelti«, »Veneti«, ... Pot iz Posavja v Podravje, pot iz Primorja v Podonavje!!!

BELIN : SVETEC

Beušca : Vajnež

Poti:

Lipje (Martin) – Vrba (Marko < Kvirin) – Lesce (Marija < Belina) – Radovljica (Peter < Belin) – **Kamna Gorica (Trojica)** - Kropa (Lenart) Jamnik (Primož < xxxxx) – Lajše (Jedert) - Dražgoše (Barbara) - Prtovč (Marija) Petrovo Brdo (xxxxxx) – Sv. Lenart.....

Ljubelj - Belenisis

Belenus + Belestis > Lug

Belin, Belina,, Lug   laten

Belin, Belina   ???? Kvirin –halštat

Odnos Martin : Miklavž : Klemen

Martin =? Kvirin...Miklavž = Lug ??????

Kurin = Marc

Lubilinum. – Luže – Kamen <Njivice – Sv.

Peter – Klemidium - Studenčice> – <**Poljče -**

Hraše > (Stara Lipanca) – Sava –(Lisice) –

Dobe – (Zagorica – Boben) - Grad

- Lubelinum – Stara Dobrča (Guttenberg) (cerkev sv. Jurija (Kvirina)) – Brezje – Vadiče – Peračica (Reritnica) – Črnivec – Mošnje
- Lubelinum – Kovarje – Visoko – Praproče – Brezje – Mošnje
- Lubelinum – Kovarje – kap. sv. Miklavža – Podnart – Ovsiše (Miklavž) – Besnica – Selca (Lenart)- Železniki – Torka (Marija)– Sorica – Petrovo brdo

Od Mošenj prek »Farovške gabeve« vodi pot na »Rajsje«, od tam na Batranco, ob Rajsji se odcepi na Selo in naprej v Komuraušce, nato čez Savo v **Kamno Gorico**, Kropo (Lenart) na Jamnik (Primož), ...

Via est vita!

Poti torej povezujejo vitalne točke, zato lahko na poteh tudi iščemo značilne točke in primerjamo njih značilnosti. Pri tem se izkaže, da je ime nekaj zelo dolgotrajnega, trdoživega, ki prenese vse mogoče zapreke.

Učež je zbral na »Zečjem grascu« izbrane fante, jih posadil na svete kamne in jim naredil pridigo (napoved, graja, opomenje, oštevanje, perfetovanje, označenje, (Pridigar – Trubar = predikant - predicere – napovedovanje, prerokovanje, ..)

Pridigo se naredi na leci, vzdignjenem prostoru. Duhovnik se najprej obrne k oltarju, se prekriža, pomoli, nato nagovori vernike, zagovori, govori, pripoveduje, zagovarja, napoveduje, zaklinja, ...nato zaključi govor, nato se obrne k oltaru, se pokriža k bogu, v katerega imena to pridigo daruje (tako kot daruje celo mašo, ki je daritev bogu).

V svetem prostoru se sedi na svetih kamnih, na teh se govori in poslušá resnico, v svetem prostoru je sveto drevo in sveti ogenj (Kres), s katerim pošilja človek, ki daruje (svečenik, druid, šaman), dim k zvezdam (nebu, bogovom, ta starim), ta dim je torej zveza z onostranstvom. (Zečji grasc je torej sveti prostor)

Sveti prostor Kvarje je v nartu, kjer hrib prehaja v dolino. V nartu se nahaja Dunaj, kovačnice, ...

Ta opis se neverjetno ujema s situacijo v tržiškem Kovorju (Kvarju). Tudi tukaj lahko pričakujemo imena Dunaj, Vetrovnik, Vetrnik, Vetrno.

Rožič ima signalni rog, trobljenje nevarnosti, praznikov, je oborožen s sulico ali mečem, nosi ogrinjalo iz ličja, ki ga ščiti pred dežjem, nosi irhovce brez durc in s trakovi prevezanimi pod kolena, planeno srajico in po potrebi kožuh. Je pastir - varuh živine in ljudi.

Rožič skrbi za vidne signale (kres, bakle, ..), slušne signale (trobljenje poldneva, sončna ura, ...) varovanje potnikov po pontifexovih poteh, je varovalec pontifexa, je torej svet človek.

Pozneje je »vidmer« = darovanec (kdo ga je daroval, ali pontifex ????) in komu (kupljenskega Rožiča je kupila ali otoška cerkev??? ali Grimšičarji - tlaka)

Pozneje možnarji (pri cerkvi Štefana, ali na Vršani ?).

L. 1314 – moča, lakota, žito zgnilo

L. 1335, 1339 - Kobilice

L. 1348-49 Potres, kuga

L. 1360 Benečani, vojna

L. 1362 . Frizija – poplave. 1 leto temno, ni sijalo sonce.

Varl, Kovar, Kovarle, Kowarik, Kowar, Warle – Kovač, Schmidt,

Kovar – kovanje volka – težko ročno kovanje – Vorschlaghammer = macola 5 in/ali 7kg kladivo
Kovarle (kovarik, kowarle, kovač,) kovanje železnih izdelkov

Peči

Sošnik, Drevo, Gabela (Gabel . vilice,)

Sušnik (gorička-sveto drevo) druid,

gabela pot, razpotje

- Sušnik zažiganje, ogenj, žindra, šobe – ilovica,
- Aschman - dela pri peči spodaj: pihanje, nosi, prinaša
- Oblak - dela na vrhu peči: vsip, dim

Kdo je otepotec, kdo je merjas v vlogi kovača?

=====

Peči v Dunajih so jaškaste, Ø = 70-90 cm, h = 200m. (Keltske peči v švicarski Juri so Ø = 60-70 cm, h = 160cm)

Peči v vetrnih so kupolaste.

Jaškaste Peči imajo dodatno par mehov
,,...2255++-

Selišča in gradišča : Slovani ??
Keltski Opidum ??

Kovarje kovar kovač
Grasc (Zečji grasc, Grasc, gradišče slovani
Staroverci – ajdje, Zečja roven – Jamnik
Zakaj zec – zajc - ????)

V Švicarskem kantonu Jura so za časa Cesarja rimljani zasedli opidum Vindonissa

Vindonissa (keltisch *uindo* = „weiss“) war der Name eines Legionslagers der Römer auf dem Gebiet der heutigen Gemeinde Windisch im Kanton Aargau, Schweiz. Am Zusammenfluss von Aare und Reuss gelegen, kontrollierte das Legionslager wichtige Verkehrsverbindungen. Besetzt war es von 14 bis 101 n. Chr. nacheinander von drei verschiedenen Legionen, anschließend folgte eine längere Phase, in der in der Siedlung keine Truppen stationiert waren. Nach der Zurückschlagung einer alamannischen Invasion war Vindonissa Teil der Kastellkette des Donau-Iller-Rhein-Limes (Castrum Vindonissense) und von etwa 270 bis in das 5. Jahrhundert wieder militärisch besetzt.

To je najseverozahodnejši predel, do kamor so Veneti prišli. Okoli l. – 500 so se pojavili Kelti in prevzeli od prejšnjih prebivalcev boga Belina.

WINDISCH = VETROVNO

WINDISCH = VENETSKO

WINDISCH = SLOVENSKO

WINDISCH = SLOVANSKO

Windisch – BELO, WEISS, PAMETNO, UMNO,

Vainež = Belin, ...

WENDISCH = WINDISCH ali (= ~ ≈ ≠ ≡ ??)

Ja, če nebi bilo tistih, ki so se imenovali »Nemetes«:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Nemetes>

Als Stammesgöttin der Nemeter wird **Nemeton** genannt, keltisch-gallische Schutzgöttin der Heiligtümer, ihr wird als Gefährte der Gott Mars **Leucetius** (der Strahlende) zugeordnet.

Niency

Pri nas mu pa pravimo Belin, Podrašč mo pa praujo Vajnež, pišejo pa Wainisch (od takrat ko je Haider prisvojil vso dolino severno pod Stolom, pa ko je še njegov stric govoril: »Macht mir dies Land deutsch«)

Mislil je pa na Kašarijo pa vse tja do Jadrana.

Mi so pa imeli od -8. Stol naprej Belina in Belino, pa sinova Kureža in ta povodnega moža, ki so mu pa Grki rekli Pozejdon, ...

Potem smo pa imeli še Luga, ki se je tudi svetil gora na Beuč, pa se spustil dol v Begne pa v Poddobrčo, pa....

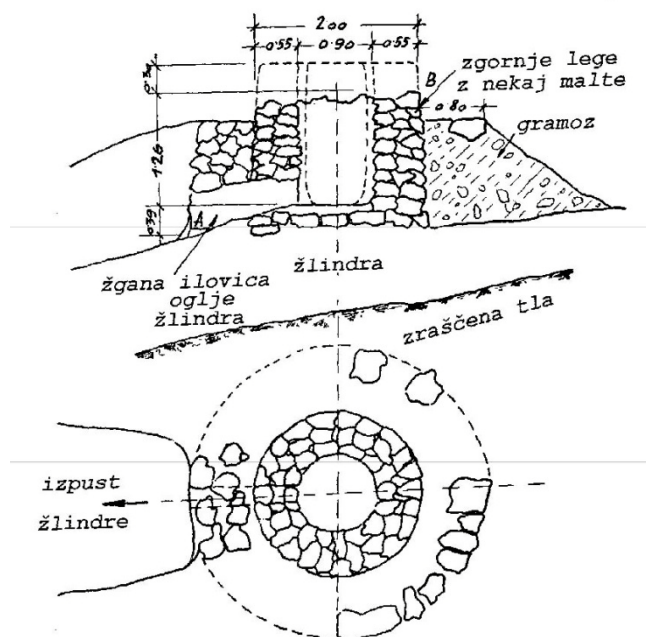
Korošč imajo pa Področco, pa Rožek, ki ga pišejo Rosegg (Kašarji jih pa zajebavajo, da so to »konska jajca« ne pa Rožič), kjer prikazujejo vse, kar so našli kot keltsko, skrivajo pa vse tisto, kar je bilo nekej stoletij prej, ...

No tudi tam, kjer so nekoč bili Nemetes, imajo »deželo« - Landau, v kjer še danes rastejo porenske trte, ki dajejo najboljša vina v Porenju.

Železarna tipa Dunaj I.

Celotno področje se ne ukvarja samo z železarjenjem, temveč se z železarjem ukvarja samo sezonsko.

Ljudje izsekajo v dolino **preseko**, ki je obrnjena k najbolj močnemu vetru, ki piha občasno (običajno enkrat letno - sezonsko), v kateri postavijo železarsko peč s svojim dovodnim kanalom. Peč je jaškasta brez odvodnega kanala (odduha).

Rimskodobna kupolasta peč v Löllinga.⁴¹

Volk ostane po končanem pihanju v peči in se ga naslednji dan iz jaška izvleče s posebnimi kleščami. Peč se očisti ter izvleče pepel in žindro. Potem sledi naslednje polnjenje in zažig peči.

Posadka vetrne peči obsega 3 ljudi:

Prvega topilca – Sošnika⁴² – Sušnika⁴³, Primusa, (steber celega delovanja, ki je odgovoren bogu za celoto, v katerega imenu se celotna »daritev« izvaja. Sošnik (primus) potem izvaja vse operacije.

⁴¹Peč ima v latenu premer okoli 70 cm in je za moža visoka.

⁴²Tako kot venetsko jadro, ki ima tri drogeve; navpični **sošnik**, na spodnji strani privezano **drevo**, ter zgoraj privezano **gabelo**.

⁴³Sušnik je na koncu največji »lastnik« celotnega imetja, ki je razdeljeno med drugimi soudeleženci delovanja peči sv. Heme po prenehanju zemljiške odveze v Mošenacu in v Voščah. Pozneje je to tudi Župan, Supan, Dežman, velik kmet...

Začne z žebranjem (molitvijo) vseh del, ki predstavljajo celeten obseg vseh del in prošnjo bogu, da bi celotno delo uspelo.

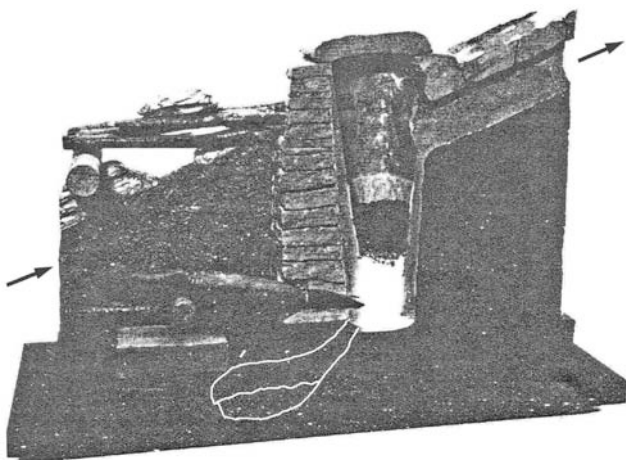
Sledi zalaganje peči. **Drugi topilec**, ki je odgovoren za ješo, (ješman, ježman, Ažman, Oblak,) ustje peči, začne zalagati peč. Najprej naloži dovolj debelo plast oglja v katero Sošnik naloži šop netiva s svetim, dišečim lesom (n.pr. tiso, brinja, ..), ježman pa začne nasipati plast rude s pridatki, nato plast oglja, itd. Peč se napolni do višine, do katere je označena in do katere se lahko potem prevetri.

Sledi zažiganje peči ob žebranju sošnika. Sošnik žebra napotila, ki so mu jih prenesli »stari«. Ta predstavljajo na pamet naučene (mogoče celo kot pesem v kiticah zapeto harmonično celoto – rimano besedilo), ki zagotavlja kakovost in minimira tveganja.

Nato se začne peč uravnjavati (prilagajati) z nastavljanjem vetra in mogoče tudi pihanje z mehovi. Potem se pa peč prepusti bogovom in počaka, dokler ne zgori oglje in izteče žlindra. Kaj je bilo dejansko doseženega pa topilci zvejo šele naslednji dan, ko izvlečejo volka.

Železarna tipa Dunaj II

Celotno področje v kraju v katerem se nahaja naselbina, ki se ukvarja z železarjenjem, kjer je njih življenjski prostor namenjenim dejavnostmi, med katerimi je tudi železarjenje. Ima integrirane vse značilnosti (svetišča, goričko, ...). Naselje je zamejeno z ogrado (tamar, utrjeno s suhim zidom za katerim se nahajajo hiše in gorička. Ime naselja je »grasc« (grdec, Zečji grasc, itd.), danes gradišče.

Peč tipa Dunaj II

V bližini naselja, na narti, kjer se nahajajo (pokošeni) travniki, se prične presek v obliki »V«, v tej pa stoji na hribčku železarska peč s svojim dovodnim

kanalom - preduhom in odvodnim kanalom – odduhom. Veter prihaja iz segrete doline navzgor po preseki in v golo, skalnato, (grušč) področje, ki se podnevi močno segreje in ustvarja veter.

Peč je skrbno izdelana, kanali obloženi s hrastovim ali jesenovim lesom. V kanalih so ventili (zapore, usmerniki za zrak) – [ventil od latinskega pomena veter = ventus in ne tako danes, ko jih uporabljamo za tekočine) izdelane iz hrastovega lesa in dobro zatesnjeni.

Obračališče za veter, ki preusmeri veter, ko ta poteka v nasprotni smeri, je leseno in skrbno izdelano in zatesnjeno.

Zapore in usmerjala (ventili) za veter s katerimi se usmerja in krmili zrak (količina in tlak potrebnega zraka) so lesene. Zrak se usmerja in prilagaja s čepom, če pa veter poneha, se tega namesti z mehovi in in s tem prilagaja hitrost s stopanjem na meh.

Pokrov za jašek je narejen iz žgane ilovice in se tesno prilagajal jašku, ki ga tesni. Izstopni kanal (odduh) je izdelan iz žgane gline (ki bolje zadržuje toploto kot kamenje) in na koncu prilagojen legi pobočja. Na pobočju leži loputa, ki povečuje podtlak v peči (indukcija).

Posadka peči se še ne spremeni, postane samo bolj strokovna. Peč se vklopi v celotno delovanje tako, da se opravlja še druga dela v kovanju. Peč je integrirana in prilagojena sodelovanju s kovarji (kovanje s težkim kladivom), tej celoti se reče »kovarje« (kovorje, kvarje, ..).

Pri peči se dogodijo nove spremembe katerim mora slediti tudi Sošnik s svojim žebranjem in le-tega nato spremeniti.⁴⁴

Največja sprememba se dogaja s pečjo, ki postane:

- širša (s širšjih $\varnothing 70$ cm v $\varnothing 90$ cm in
- višja do 2m viska;
- dodatnega zagladanja postane volk večji;
- zaradi večje količina dodatnega oglja v steku ostane tod dodatno oglje, ki omogoča naogljichenje volka in proizvodnjo jekla;

⁴⁴ Da se v tem času spremeni tudi politični in verski sistem ni opaziti. V Zečjem grascu se dogode verski boji, »kovarji« (teško kovanje volkov v kovano železo) s Kvarij in »kovači« (kovanje končnih izdelkov iz kovanega železa) iz Savice (kje verjetno tedaj verjetno dobi novo ime?) morajo spremeniti vero in morajo biti krščeni? Pojavi se nova konkurenca pri vodno gnanih pečeh sv. Heme v Nomnju.

- žlindra se zbira v posebni jami in omogoča očni pregled poteka taljenja in izrabe žindre za druge namene;⁴⁵
- sošnik opazuje potek taljenja skozi luknjo v steni (drugače začepljeno z ilovico).⁴⁶

Ažman upravlja po potrebi meh (ova), pri tem se izmenjuje s tretjo osebo, ki skrbi za transport (dovažanje rude, oglja, pridatkov, ...).

Latenska (keltska) kupolasta peč.

Kupolasta peč je prilagojena vetrniku v ravnini in skupaj s kovaškimi pečmi in težkim kovanje predstavlja samotno enoto – »Kuhinjo«. Nahaja se na »Dobravi«, (Dobravicah) na ločenem prostoru, proč od drugih naselij, kjer imajo svoja naselja domačini. So očitno za okolje moteči in za domačine tujci s svojimi navadami, svojim znanjem in vedenjem in očitno tudi drugim verovanjem.

Kraj ima pogosto ime »Vetrnik« in se nahaja ob pomembni poti, ki ga povezuje z daljnimi kraji.

Vse železarske naprave so ločene od selišča, ki je ograjeno z ogrado (suhim zidom, plotom, ogrado, tamarjem).

Ob selišču je tudi kraj »razgledišče«, (preža, »pošta«), ki čuva, varuje, straži, celotno selišče. Ob selišču je tudi posebna ograda za konje, ki je povezana z okoliškimi pašniki.

Večinoma se nahajajo v bližini nekih vodotokov (reke, potoki). Njih os je usmerjena v bližnje pobočje, kjer so vidne velike travnate površine (danes že večine pogozdene).

Glavni del železarne na veter je vetrnik, ki zaseda največ prostora in v njem umeščena vetrna kupolasta peč. Nahaja se na ravnini, v nasprotju s »Dunjem«, ki se nahaja v žlebu nekega hriba. Tej situaciji je prirejena tudi železarska peč, ki je dokaj znižana in prilagojena strujanju v horizontalnem vetrniku.

Vpih te peči je prilagojen strujanju zraka in ga je mogoče oblikovati z ilovico in s tem uravnavati zrak.

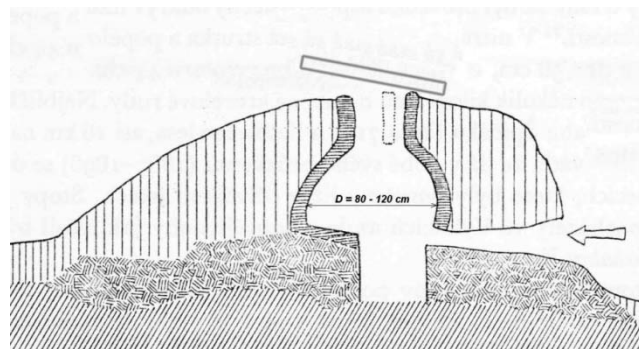
⁴⁵ Očni pregled postane vse do dobe, ko se prične uporabljati instrumente, najpomembnejša aktivnost zagotavljanja kakovosti. Tisti, ki je znal ocenjevati in »videti«, je tudi videl v priteklost, kaj bo iz staljene taline nastalo. Posameze značilnosti (barva taline, čistost taline, gostota, ... so napovedovale tistemu, ki se je na to spoznal (vedel, znal, zaznaval, ...), kaj bo od vsega tega delovanja tudi dobil. To znanje je bilo pa ključno, tudi pri imaga »norijskega jekla«

⁴⁶ Ta luknja se pri vodno gnanih pečih Sv. Heme spremeni v »kapelico« v kateri so vstavljene šobe. V kapelici so tudi luknje s čepi iz katerih se nato odceja žlindra in tako kontrolira nivo žindre.

Češka latenska kupolasta peč Vyklice .

Peč ima na vrhu jaška ploščo s katero se uravnava strujanje vetra na vrhu jaška. Plošča je iz klesanega kamna (v poznejših časih se je verjetno prešlo na žgano ilovico po zgledu na pečeh tipa Dunaj II).

Peč ima v stoku poglobljeno luknjo, v katero se po taljenju spusti volka, ki se ga lahko potem tudi naogljjiči.

V poznejši dobi dobi peč dodatno luknjo skozi katero je mogoče v peč dovajati zrak nad volka in se ji potem zapre vpih, kar izboljšuje naogljjevanje.

Rokovanje s pečjo je enostavno in daje sorazmerno velike količine železa zaželene kakovosti.

Ja, če nebi bilo tega nezanesljivega vetra in s tem nezanesljivega poslovnega rezultata. Dokler je konkurenca imela manj zanesljiva postrojenja so imetniki tih postrojenj lahko dobro obvladovali konkurenco. Zakaj se torej pričnejo opuščati?

Ko se v halštatu pojavijo prve peči na veter, prilagojene za topljenje železa, se pojavijo tudi prve delitve železarskih del. To je bilo pogojeno s lokacijami, delno s časovnim ujemanjem. Rudo so lahko nabirali pastirji, takrat ko so jo našli, to pa je takrat, ko se pase živino. Oglje se usklajuje z delom v gozdu (tam se drugače ne pase živino, predvsem ne ovce). Opazimo lahko tudi, da je večina lokacij, kjer se pridobiva rudo, povezane z nabiranjem bobovcev, ki imajo visoko vsebnost železa in ki se nahajajo na višinah, kjer se drugače pasejo ovce (Lipanica, Krstenica, ..)

Oglje se pripravlja v gozdu, ki ni daleč od mesta topljenja in ob primernem času, ko je drevje suho (ali po poletnem ali zimskem solsticiju – v avgustu ali februarju) in se ga lahko posuši in ko se ga lahko seka. Drevje se seka ali takrat, ko se listje hitro posuši in izsuši les, ki postane potem lahek ter primeren za pripravo oglja, ali pa pozimi, ko zgubi listje in postane lažje. Oglje se izdeluje v gozdu v bližini posekanega drevja. Ravno tako se transportira že skuhan oglje na najprimernejše mesto, kjer se ga nato uporablja.

m, ko se je faza, ki smo jo sedaj obravnavali, že iztekla, pa tudi o tem času, ko je sprememba vremena odnesla vetrnike, ta je pa danes že bolj raziskana.

Ne smemo pa pozabiti, da ima Kupljenik tudi »guno vas«. Če je bila v »naš vas« razporejena tehnološka funkcija, je prevzela »una vas« ostali drugi funkciji: varovanje in pastirstvo. Starodavni varovalec Rožič in starodavni skrbnik svetišča in kresišča. Če je Rožič še preživel, tega ni uspelo pastirju, ta se je moral stopiti z Rožičem. Ob zamenjavi stare vere za novo vero zanj ni bilo več funkcije. Rožič je varoval tako živali kot ljudi. Cerkev v Ogleju, ki je prej bila zadolžena za varovanje potnikov (duš) je prevzela varovanje duš, najbližja patriarška cerkev v 9. stol. je pa bila na Blejskem otoku.

Ta cerkev pa ni imela značilnosti frankovskih zavojevalcev, temveč romanske značilnosti takratnega patriarha Pavlina II. - .pobožnosti, modrosti in izobrazbenosti. Omogočala je pameten prehod iz starega v novo verovanje. Tedaj so bili postavljeni temelji za prafaro na Rodinah, prve cerkve sv. Martina (Bohinj, Bled, Moste), obnovljeno varovanje poti (Rožca, Medvedjak, Zelenico, Ljubelj, Mošnje – Jezersko). V teh temeljih pa je ostajalo dovolj mesta tudi za Rožiča.

Deloval je tako kot do sedaj, za njega ni bilo skoraj nobenih sprememb. Zamenjal je soho Svaroga za kapelo in varoval pot, sam opravljal dela tam dol pod Mešišem in nekaj stoletij še za cerkev sv. Štefana, ki nosi na zvoniku patriarhuvo znamenje. Varoval je svojo živino in tudi živino svojih sosaščanov z »une vasi«. Ker je bil zaposlen tudi z drugimi deli, predvsem z varovanjem potnikov, so pa to delo opravljali njegovi otroci ali pa tretinek. Rožič je tedaj pasel na »Radovljiški planini«⁴⁷.

(Kdo pa je kuril kres, trobil v rog, signaliziral in obveščal, pa trenurno še ne vemo)

Tu se prične neka podobna zgodba na drugem koncu v »Deželi pod Triglavom«, ki ji je vladal še Belin, modri dedec, najprej pod lipami, potem pa tudi pod hrasti, potem pa pod svetimi drevesi, kakršna so že bila, samo da se je pod njimi dalo priti do pametnih odločitev!

⁴⁷ V radovljiško faro spadajo tudi Brda in Kolnica, ki imajo tudi vetrnik in pozneje tudi vodno gnano fužino. Toda glas zvona sv. Petra v Radovljici do tja ne seže, kako jih pa lahko potem varuje?? Pač pa seže kres z Brda k radovljiški cerkvi. Isto velja tudi za kupljenski kres na Homu!

V Soteski, na kraju, ki so mu nekoč rekli Tesen, stoji Mošenac, v njem se pa danes nahajajo štirje rovti: Dobravčev, Piškov, Sušnikov in Meševčev.

Kaj nam hočejo povedati (»žebati«, danes to pomeni tiho peti in moliti) ta imena? Ali to, da so nekoč pihali na **Dobravi**, nato prenesli **pihanje = (Pišek)** v »Neuming« = Novi rudnik in končno s **Sušnikom** skupaj v Tesen, kjer so mehove (**Meševc** = **Meh-ovnik** = studenec, ki poganja mehove) poganjala vodne kolesa.

Vetrnik na (saviški) Dobravi ni mogel dobro delovati, saj bil postavljen po stari navadi v severni veter, termika ni bila ugodna, izkoristki vetra majhni, saj je deloval samo v anticiklonalnih vetrovih, drugače je pa bil »mrzel«.

Zato so prenesli svojo »Kuhinjo« z vetrnikom skupaj pod saveška Senožeta, kjer je »Dunaj« lahko deloval na ugodnejšo termiko. Tam so pa tedaj na nasprotni strani (reke) Savice živeli kovači (Selo), ki so rabili železo za svojo rokodelstvo (kovanje železnih izdelkov).

Ljudje z Dobrave (**Dobranci**) so se preseli s hrastov na Dobravi k Goričici ob Neumingu ter na njej začeli kuriti kres in oznanjati svojo prisotnost. Na Kovačevcu so si pa postavili svojo topilno peč pa tudi svojo KOVAČIJO. Vse skupaj pa imenovali »**Neuming**«

Izkoriščali so termiko, ki je poganjala veter (**Pišk**), ki je vel čez segrete peči (skalovje) in pihal kjer navzgor k peči (vetrna peč), kjer so topili železno rudo iz »**novega rudnika**«.

Dokler je bila klima primerna, temperature dovolj visoke, padavin ne preveč, se je od te dejavnosti (skupaj z ostalimi dejavnostmi) dalo primerno živeti.

Ko pa se je klima poslabšala (tudi družbena – vera, družbeni sistem, ne samo meteorološka??), ko so pričeli veti neugodni vetrovi in ko je pojenjala »termika«, so se pa morali ti ljudje, ki so imeli imena Dobravci, Piški, Sušniki, preseliti navzdol za Tesen v Mošenac, k studentu Meševniku, ki jim je poganjal mehove, tako za topilno kot tudi za kovaško peč. In tako se je rodil zadnji od rokodelcev v »železarni«. Celotno naselje Neuming je pa obsegalo še »varnostnika« (ki se pozneje spreobrnil v oskrbnika (ministeriala, legata, ..) ter »pastirja«, ki je skrbel za goričco, kres, zdrave ljudi in živali, rodnost (junca, mrkača in merjasca – peteline so si pa izbirale kure same).

V takem stanju najdemo potem Nomenj takrat; ko si ga prilasti fevdalni sistem, blejsko in radovljiško gospostvo, pa mogoče še kak drug, kar pa ne vemo, kakor ne vemo marsikaj iz te zgodbe. Kaj se je tedaj

dogajalo v sosednjih »Chrutilach«, odnosi do »Kržetovca«, »Ajdovskega Grasca« na eni strani, ter na drugi strani, po stari poti po desni strani Savice navzdol proti Bohinjski Beli in »Beld-u«, so same uganke.

Moti nas pred vsem to, da so posamezna obdobja med seboj pomešana.

Če je obstajal vetrnik na Dobravi lahko v obdobju med -2. do 6. stol. ob časa ugodne klime, v času obstoju Norika in temu naslednjem rimskem času, ki se konča s prvotnim krščanstvom, je tega konec s pojavom neugodne klime – tedaj je torej bilo konec vetrnikov!⁴⁸

V 10. stol. se pojavijo zopet klimatsko ugodni časi se pa pojavi tudi konkurenca vodnih pogonov, nastopi torej obdobje sv. Heme, ki traja do 13.-14. stol. Nato pa zopet neugodno obdobje doseže svoj višek v Trubarjevih časih. Nasproti neugodni klimi se pa pojavi doba humanizma, ko se pojavijo ljudje z izrednim znanjem in umetniških sposobnosti (Da Vinci, Michelangelo, ...) pa tudi ljudje, ki popeljejo železarstvo v novo obdobje (Biringuccio in Agricola), pri nas pa čas laških fužinarjev (Bucelelniji, Coroniniji, ... v železarskih krajih v Bohinju, Jesenicah, Lipniški dolini, Železnikih,...) na vodnih pogonih, ki poganjajo fužine, ki izrabljajo vodno moč večjih potokov ali rek.⁴⁹

Vsi ti pa ne uporabljajo več vetra in vetrnikov, razen za onesnaževanje zraka. Takrat, ko je človek ločil pojma veter in zrak, je zadnjega pričel zlorabljati in onesnaževati.

Med uporabo vetrnika na Dobravi pa do uporabo vetrnika v Kovarju pri Savici je preteklo tisočletje, med »pečmi« na Kovačevcu pa mogoče kako pol tisočletja. Pri tem pa ocenjujemo, da je bil kupljenski Kovačevac mlajši (zgrajen v 11.-13. stol.) od nomenj-skega (zgrajen v 10.-12. stol.).

V halštatu je mesto priprave oglja in topljenje čim bližje, saj se ves transport opravlja na človeških ramah. Peči so majhne, oglje se pripravlja v jamah. Diferenciacija železarskih del je majhna, saj je porazdeljena na majhno število ljudi s specifičnim znanjem. Vsi ljudje so ob določenem času skupaj sekali drva, vsi so skupaj v določenem, če je bilo primerno tudi železarili, skupaj kmetovali in kopali zemljo, itd. Sicer je vsaka družina obdelovala skupaj svojo zemljo, svoj les v skupnem gozdu – gmajni, pa tudi železarili so pa na skupni železarni na skupnih, majhnih pečeh.

Vse to se spremeni v latenu, ko se začne specializacija, ko začnejo ljudje opravljati delo na osnovi svojih sposobnosti. Tedaj se pojavijo tisti, ki bolje obvladajo les, drugi, ki bolje obvladajo kamenje, drugi, ki obvladujejo druge materiale.⁵⁰

Rudarji se specializirajo za rudarstvo, se specializirajo za kopanje rude že pred 6000 leti pri kopanju bakrene rude, pri 5000 kopanju kositrovih rud, itd. V latenu se pa ljudje spoznajo z železnimi rudami in njihovimi specifičnostmi, kako se jih pridobiva in obdeluje ter pripravlja za topljenje.

V latenu se morajo vsi trije ljudje s temi specifičnimi znanji najti na peči, kjer se topi železno rudo.

To znanje se skoncentrira v posameznih hišah, v katerih so nosilci teh znanj, ki jih potem prenašajo po družini naprej v naslednje rodove, kjer ga čuvajo in ohranjajo kot hišno znanje, ki ga morajo obvladati gospodarji posameznih hiš, ki imajo tudi potem svoja hišna znamenja in hišna imena.

Če so na Rebri pod Pečmi ljudje, ki pripadajo posameznemu naselju (Selo), in kjer imajo še posamezni ljudje svoja imena, na med temi imena najdemo tudi imena Jelen, Smreka, Lepa, itd. Ob drugem Selu ob Savi (pod tunelom) pa najdemo tudi ledine, ki imajo imena Komuravšca, Labela, Žale, Rupa, ..., lahko potem klepamo, da je pri njih obstajala enaka diferenciacija.

Pozneje pa se pojavijo ob vetrnikih ljudje, ki imajo pozneje imena Sošnik (Sušnik), Oblak (dim, duh, vonj), Pišek, (Pušnik), Kolman (Oglar), Brs (Bast, Puch, Player, ..., Žnidar (Žlinder), Megu, Mandelc, Merkel (paziti), ..., Ledine na katerih se pa pojavijo vetrniki oz. njihove okoliške ledine pa nosijo ime Dobrava, Dobravca, Vetrno, Dobrča, ...

⁴⁸Sedaj tudi lahko ugotovimo, zakaj so tem napravam včasih rekli in tudi pisali »Vedernik«, ker so delovali samo v »vedrem« vremenu.

⁴⁹Pri nas pa nastopi čas turških vpadov.

⁵⁰Ludje so se specializirali že pred 8000 leti za tiste, ki so lovili na tiste, ki so obvladovali zemljo, že pred 16.000 leti na tiste, ki so risali podobe na stenah in tiste, ki tega niso znali, itd.

Mnoga od teh najdemo pozneje v pečeh, ki jih je poganjala voda (peči sv. Heme), kranjskih pečeh, itd.

Kupljenik:

Primešč: 1330-2000

- studenec Krašca
- stagne (pot+kanal+)
- razgledišče na Homu (????)

Brda

Dinstman [1498]:

- studenec (Račenca)
- pot k Račenci
- razgledišče na Brdu - Boschta

Tako pa na osnovi hišnih lahko sklepamo tudi na čas nastanka hiše oz. naselja, od kod naseljenci prihajajo, kaj so prej delali, itd.

Dobravc, Pišek, Sušnik in Miševč.

Dobrawc, Pišk, Šušonšč in Mišeuč.

Imena Nomenjskih kmetij povezanih s plavžem sv. Heme so vezana na železarske dejavnosti, razen Miševca. Predvidevamo je to vezano na sam potok Meševc.

- Sušnik (Šušonšč) je še prvi topilec in upravitelj celotnega postrojenja (nekdanji steber celotnega topljenja);
- Pišek (Pišk) je odgovoren za mehove (nekdanje duvanje se spremeni v pihanje);
- Miševc za vodo in celotno vodno napravo (potok ima ime Miševc);
- Dobravc (Dobrawc) je odgovoren za vsip – ježo (oglje, rudo, pridotke)

Boji vdrejo v Padsko našino.

Boji vdrejo v Venetijo – -183 Rimljani nato Akvilejo in se vrnejo nazaj (na Koroško?)?

Prva ohladitev

Začetek vetrnikov

Konec vetrnikov

Atila Mongoli v Italijo zahodno Nemčijo

Germani: Goti, Langobardi, ... -izpraznitev kristjanov 550, konec vetrnikov.

Temperature nizke, ljudi malo (velike poplave, kuge, pokrajina izpraznjena.

Rokodelci odšli (cimpermani, kamnarji, železarji), kmetje-živinorejci ostali

Vpliv kristjanov /Bizanca, nato Rima, (kristjani različni - Goti – arianci, Langobardi heretiki, ..., Judi, **Taufquelle**, Gregor veliki 591,)

.....

Vodni pogoni, ročni mehovi

Vedernik: Veternik: Dunaj, Kovarje: Kuhinja: Kovačevcevec-Norec??

Kovanje denarja?

Kdaj nastanejo mlini??? Rimsko kolo???

Darovnici Briksen in Freising (Bled, Škofja Loka) 1004 in 973 so navedeni mlini.

Mlini na Rečici in Jezernici,

-Dobrava planina (Goška ravan (Roven) (Veternik) Playerjev (Jurčkov rovt + Grabnarjev rovt) – **Ruda, Rudar Mandelc**

-----Vidic--- Vahtar,

Hom Gorička Brdo

Boschta Berda

-----Dežman---Kovar Kovač-

-----Špan-----

Dežman

Landseu = Land Seu = »Deželno Selo«

Vsako Selo ima :

- svoj hrib (Hom, Holm, Brdo, Oglovše, Blesc, Gorička, Gorca, ...
- svoje naselje, (Stan, Selišče,
- svoj izvor hrane (zemljo, lovišče, ribnik = reka, pašnik, njive, ...
- energijski izvor (sonce, gozd = drevje, gmajno, drvošč, geotermalni vir, ...)
- svojo vodo (studenec, Kašco, Krašco, Rečico, Blatnico, ...
- svoje povezave (poti, zvočne povezave, svetlobne = vidne povezave, povezave z vonjem – duhom,.....)
- Vsako naselje ima svoje okolje (»pokrajino«, Kraj, Lipje, Dobravo, Lesce (gozdček v gozdu = del gozda), Kot = keltsko gozd, svoj začetek in svoj konec, ...)

- Vsak okoliš (Dežela, Blejski kot, Dolina, ...)
  - Vsako porečje: Savica, Koroška Sava, Tržiška Bistrica, Kamniška Bistrica, Sora, ...
  - Svoj »Okraj«, (v Kraju)
  - Svojo »regijo« (»regio« svojega Rexa in Regino) (Gorenjska, Dolenjska, ...)
- .....svojo državo, svojo celino, ...

Tako ima naselitveno področje »Pod Pečmi« svojo Reber, svoje Lipje, kjer je njihovo glavno (dominantno) naselje »Selo«.

Kaj pa »Selo pri Bledu« kot se ta reč danes imenuje, s svojim »Selce«, »Selece«?

Kaj pa »Lancovo« = Landseu, (»Deželno Selo«) s svojo »Lipnico« (Zgornja in Spodnja), svojimi Selcami, svojimi »Dobravami«, ...

Kdaj so se pa potem priselili ljudje v naše kraje, da so izbrali taka imena? Kaj pa če so zanje zvedeli od prejšnjih prebivalcev, ki so tod živeli že preje in te kraje tudi že po svoje imenovali?

Kdo je potem iznašel ime Straža, Gradiška, Dobra gora (ki se z blejske strani imenuje »Dobra gora« s Selske strani pa »Špik«)?

Kdo je iznašel »Dobravce«, »Dobje«, »Dobrčo«, »Dobrave« pa še »Blejska Dobrava«, »Koroška Dobrava«, Zgornja Dobrava, Srednja Dobrava, Spodnja Dobrava, ...?

In kdaj in kje so živeli taki prebivalci ali priseljenci, ki so taka imena iznašli? Od kod so taki ljudje prišli, ki so lahko taka imena imeli v svojem spominu?

In, in, in, kdo, kdo, zakaj, zakaj, čemu, čemu, in kakšne posledice je to imelo, ..?

Potem pa ugotovimo, da so imena v določenem času sorodna in svojemu času primerna, prirejena, takratnemu življenju in svojemu okolju in primerna načinu mišljenja, povezana s takratnim verovanjem, itd., itd..

Potem pa ugotovimo, da je vse skupaj povezano s takratno tehnologijo, rokodelstvom, delom, ki so ga ljudje opravljali, funkcijami in statusom, ki so ga imeli, itd.

Potem pa ugotovimo, da je vse to pravi kaotični sistem v katerem veljajo samo nekaj zakonitosti, druge pa ne.

Potem si pa izmišljamo zakonitosti, ki jih do danes še noben ni vedel zakonitosti, ki veljajo danes, ki pa takrat, ki se je vse to dogajalo, niso obstajale, ...

Ja, kaos, kaos, ki vedno hitreje narašča, več ljudje mislijo, da o kakem problemu nekaj vedo in ga obvladajo pa ne ločijo izmišljotine od realnosti, ...

Pri tem pa ne upoštevajo tega, kar delajo sodobne komunikacije in informacijski sistemi, ki obdelujejo informacije, ki naraščajo na nekaterih področjih tako hitro, da se podvojijo preje kot v 1 mesecu (da tisto, kar je pred enim mesecem še veljalo, danes več ne velja), da morajo vse nekatere informacije po določenem času kratko in malo zbrisati, uničiti, itd., predvsem pa da jih morajo ažurirati, posodobiti.

Vetniki.

Vetniki se pojavijo s prihodom ljudi, ki so se ukvarjali z železarstvom. Če so ljudje ob stoječi poti iztrebili jaso, je bil to laz, če pa je bila ta preseka na koncu poti, je bil pa to rovt. Za izdelave preseke je človek rabil sekiro, če pa je gozd požgal in naredil goličavo, je pa naredil XXX (Golica, Požar, xxxxx, yyyy....)

Ko je človek naredil ogenj v neki počki v skali (peči), je dobil »Peč«, ko je na ta ogenj natrosil rudo in ta ogenj razplamenil s pihanjem, je pa dobil kovino.

Figo, kovino je dobil v naših glavah takrat, ko je začel »kovati«, ne pa »peči« rudo na žarečem oglju! Ali nismo slučajno nekaj pomešali, nasanjali, ali smo sebe nasankali, ali se pustili »nasankati« nekemu drugemu (ki ne loči sanjanja od sankanja, ki ni ločil dveh pojmov – enega, ki v realnosti ne obstaja in drugega, ki je pomenil pred nekaj tisoč

leti vlečiti tovor na saneh, ker še niso iznašli kolo, da bi ga lahko »vozil« pa, da je od pojma »kolo« in »kola« = »voz« tudi nekaj tisoč let razlike.

Ko so ljudje začeli uporabljati veter za pogon peči, so morali upoštevati niz danosti, če so hoteli uspeti. Ko so začeli loviti, so morali za lov biti pogoji, če so hoteli nabirati sadeže, so morali biti za nabiranje podani pogoji, ti pa niso isti, kot so bili za lov. Človek se je torej moral prilagoditi, če je hotel obe dve dejavnosti opravljati vzporedno. Imel je šanso, da bi se družina razdelila na dve dejavnosti: eni so nabirali, drugi lovili. Ženske so nabirale, ker so bile za to bolj primerne (strpne, manj močne, počasne, ...), moški so pa lovili (ker so hitrejši, močnejši, ...). Skupna dejavnost je bil pa seks, brez katerega nebi bilo otrok. No, pa imate prvo diferenciacijo, ki se je dogodila že pred milijonom let (dve ali tri ???)

Ko pa je človek zanetil prvi sam svoj ogenj, je to bil moški, vsaj tako kažejo vzroki in posledice. Tisti, ki je bil predisponiran za nošenje tveganj, je bil lovec in ne nabiralec in je bil moški in ne ženska.

In tisti, ki je natrosil na ogenj rudo (žareče oglje) in zakuril ogenj v špranjo v skali – peči, je bil moški.

In tisti, ki je naredil peč, ki je delovala na veter (vetrna peč) in ki je ogenj ogradil s skalami, kamni, pečmi, je bil moški.

Ker je bil pa veter nezanesljiv, muhast in je pihal kadar se mu je ljubilo, je bil pripravljen na tveganja, za to disponiran že več tisočletij, je bil moški (in ne baba). Ker pa mora vsak »dedec« (»Dedec«) imeti svojo »babo« (»Babo«), mora pa priti do seksa, če sta hotela imeti otroke.

No, pa se obrnite malo okoli po vašem kraju (okolju, ...), pa vidite pri nas same »Babe« (na Jelovici, Dovška Baba, Baba pod Košuto, [samo med Vratci = Megvarje = (Medgorje) – Mäklaren – Thörl, ...] in Jezerskim mi je uspelo najti 6].

Potem pa ugotovimo, da je imela vsaka »vetrna peč« svoj »vetrovnik, vetrnik, Vedernik, Wedtrnig, Widernik, ... tipična parcela ali skupek parcel, s tipičnim imenom Dunaj, Kuhna, Vedrnik, ...) na tipično obliko na V. (ali pa predstavljeno z znakom $\mathbf{V} < \mathbf{\wedge} >$ pa v matematiki uporabljamo v matematiki uporabljamo znak $\cap$, kar pomeni »unijo«, kar pomeni združevanje in da latinščina reče združevanju unitare, (združevanje dveh poti),

in da ne loči zgoščevanja in ločevanja, torej koncentracije od separacije. Da pa loči segregacijo (izločevati) od separacije (ločevanje), torej nasprotno pojme, ki pa jih včasih tudi drugače uporablja, vidimo, kako so si funkcijo vetrnikov ljudje včasih predstavljali, ko še niso poznali pojma tlak, pritiska, vakuum, podtlak, nadtlak, saj še večini ljudi delajo težave (za večine je tlak = pritisk).

Že klasična grščina ne pozna pojma zrak in ga zamenjuje z veter, duh, duhanje je torej pihati, pihati je dihati, duh je torej vonj, prijetno dišeč les je svet les. Pojmi zemlje, prst, ruda, (rudnina), so megleni. Imajo pa stari ljudje take pojme, ki jih mi že zdavnej več ne poznamo, ali pa še bolje, mlajše generacije jih ne poznajo.

Vetnikov sem v zadnjem četrletju našel več kot sem pričakoval. Koderkoli pogledate dokumentacijo, satelitske posnetke, stare dokumente, katastre, ..., povsod pričenejo izstopati. Potrebno je samo imeti smisel in poiskati tipične značilnosti. Ko sem se začel pred 3 desetletji zanimati za železarstvo in poti bolj koncentrirano, nisem našel o tem še niti sledi. Potem sem pa pregledoval rovtne in našel lokacijo, ki je imela v zadnjih dveh stoletjih tri različna imena: Playerjev rovt, Grabnerjev rovt in končno Jurčkov rovt. Rovit je vedno pripadal istemu naselju, pripadal je isti hiši, menjali so se lastniki, od tod naj bi bila torej bila sprememba (danes pa je lastnik hiše nekdo, ki ni sploh ni od tod doma).

Naselje že zdavnaj več ne pozna hišnih znakov, hiši, ki naj bi ta znak pripadal torej danes nobeden več ne more identificirati. Danes ostane samo še ime gospodarjev parcele, ki pa so se tudi menjavali. Rovit je pa svoje značilnosti tudi spreminjal. Danes močno zaraščen, kar pred četrto stoletja še ni bil, ohranil se je del kamnite ograje, skoraj je že izginila pot čez rovt, ki je nekoč vodila do Sv. Janezu in nato naprej na »Kupljensko planino« (ta rovt je torej bil laz, saj je skozi peljala pot).

Izginili so prej še vidni ostanki vetrne peči, ostanki rudarjenja so močno zaraščeni, komaj še vidni.

Da je tod rovt podan s posekanim gozdom, se je vedelo, da se je vsemu temu reklo vetrnik, pa vemo šele danes, ko smo le-te dobro preučili, analizirali, klasificirali pa njih značilnostih, itd. Znanje se torej izpopolnjuje, dopolnjuje pa tudi zastareva in odмира

Danes vemo, da so nekateri vetrniki usmerjeni v vetrove, ki močno pihajo z zahoda in severa (anticloni) in so vetrniki usmerjeni proti severu in zahodu; drugi vetrovom, ki dnevno pihajo po dolini in so usmerjeni v obrobno gorovje, kjer sonce močno razgreje skalovje in travo (termika); tretji vetrniki, ki pihajo skozi soteske, drage, vingarje, skratka ozke in dostikrat zavite kanale, brez tipične usmeritve, pa še kaj bi se lahko našlo.

Pod (Dovško) **Babo** so stale že pred 11. stol. **tri kmetije**. Naselje se danes imenuje Dovje, Nemci so mu rekli Langenfeld (Dolge njive). To naselje je moralo dajati železo v obliki volkov (dajatev v železu). Nad naseljem so rovti primerni za delovanje vetrnih peči. Nad naseljem pa je tudi mnogo potokov, kjer so se pozneje vrtela kolesa mlinov in žag. Včasih je peljala pot iz Dovja čez prelaz Mlinca na koroško Področje.

V kraju obstaja izročilo o Sv. Hemi.

Pod (Kuplensko) **Babo** so stale l. 1330 **tri kmetije**. Naselje danes imenujejo Kupljenik, je sestavljeno iz dveh naselbin, drugemu naselju rečejo »una vas«. Iz tega naselja je včasih peljala prek »Kovačevca« na »Prehod« (Prehat) pot na »Kuplensko planino« pa naprej na Primorsko. V bližini naselja je potok, ki je nekoč poganjal mlin. V »guni vasi« je svetišče, tedaj že mogoče tudi cerkev in še takrat »neket«, ki skrbi za to svetišče. Nad tem je »Gradišče«, nad njim je velik rovt Ricman, v njem ostanki železarjenja in (zaraščeni) ostanki eventualnega vetrnika

Pod Blejsko **»Babo«** stoji v 10. stol. cerkev sv. Martina, nad njo »Gradišče«, v naselju živijo Grejani - Blejci, koliko pa je hiš pa ne vemo.

Za Babo je pa naslednji hrib **»Blesc«**, kjer so nekoč kurili kres in je bil nekoč tudi »pošta« in kraj praznovanja.

Kak kilometer od tod je oddaljeno **»Selišče«** z hribom **»Pošta«** še pol kilometra dlje pa je oddaljena ledina **»Dobravca«**, v njej pa velik vetrnik. Ob vetrniku so ostanki kovaških peči ter zraven še obzidje, ki zginiva v bregu z imenom **»Brje«**.

Od tega vetrnika pelje pot skozi nekdanji studenec v Vrbi, k studencu »Kašca« ob nekdanji cerkvi sv. Miklavža, prek »Gosjaka« in prek planin v dolino Zelenico in prek prelaza »Čez Pod« na Koroško k Dravi. V nasprotni strani pa pelje mimo cerkve sv. Martina, po zahodni obali jezera čez Kraj (Zako) proti Bohinjski Beli in naprej v Bohinj in naprej v Posočje in na Primorsko.

Vaški hrib – od kapelice do kresa.

Ob poti, ki poteka skozi sedlo, stoji znamenje. Prečno na to pot se pojavi naselje, ki poteka po hribu navzgor do kresa, signalno točke (Woschta - Brda, »na Poste« Bled-Seliša, .

Praznik žetve

Marija, Binkošti, Šmaren, mali šmaren, kravji bal, pastirji, železarji – vetrniki, konec vetra vzgornika, oddaja železa – kdaj v Dovju,?

Praznik mali šmaren (8. sept.) nadomesti nekdanje »tri zale device« - vile, tri zale deve; keltski praznik treh /Bethen Trinität/, ki so bile odgovorne za zemljo, luno (mesec) in sonce.

Veliki šmaren (15. avgust) je nadomestil praznik žetve, praznovanje ob koncu žetve. Narava je tedaj v poletnem mirovanju, človek se mora spočiti in zajeti sapo za nadaljnje cikle delovanja.

Ob malnem šmarnu je tedaj konec, pastirji pripeljejo živino s hribov v dolino in to praznujejo (kravji bal v Bohinju).

Takrat je tudi konec vetrov, ki so poganjali vetrne peči. Pastirji (varhi, ogledniki, lahko zapustijo svoja razgledišča in se posvetijo tistim delom, ki prihajajo po razporedu v naslednjih ciklih (teden, mesec, četrletje, leto, ...).

Kaj pa Sošnik, pihača (plajer) in rudar (mandelc)? Kaj pa cimperman, kamnar (kamnosek, Steinmetz), učež, mlinar, pastir – Brs (pokrivalo iz ličja)... Lovec (raubšic) se poloti svojega dela takrat, ko je lačen in mora kaj pojesti, drugi zaradi nekega drugega vzroka. Eni se pripravljajo na praznovanja, drugi morajo skrbeti za živino, ki muka v hlevu.

Radovljiška planina

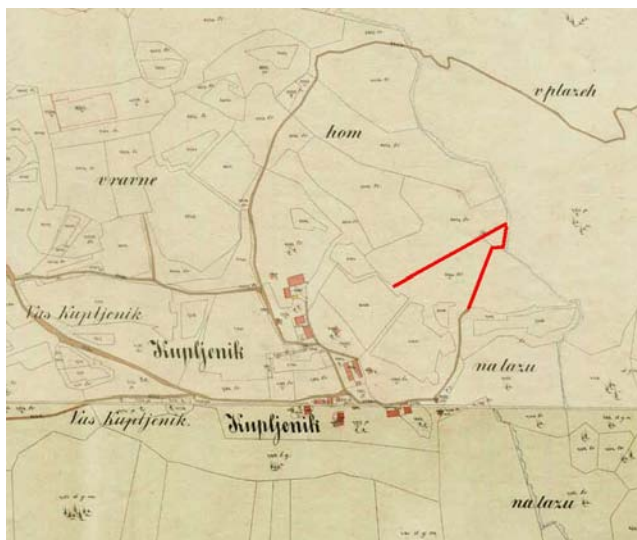
Na Kupljeniku naj bi bila nekoč »radovljiška planina«

Kaj je to »radovljiški«? Ali ima Radovljica svoj izvor od Radmana (Kolomana = Klemena)? Če je stala že v času gradišč, potem lahko to velja samo za kolonizacijski del vzhodno od stare lipe, torej samo za vzhodni del. Naselje v času gradišč ima 5 hiš na najjužnejšem – osrednjem (poldanskem) delu pa stoji gorička s svojo lipo, svetim drevesom.

Če je bilo na nasproti naselja - južno od naselja - gradišče, potem je stalo gradišče na poldanski strani, sonce je pa imelo svojo pot od vzhoda skozi poldansko točko do zahoda in naredilo vsak dan lok tako kot mavrica (= »Radolca«). Hribu naselja, na katerem je stalo gradišče, bi se

torej reklo Radolca, tako kot enakemu kopastemu hribu vhodno od Spodnjih Gorij.

Kupljenski Hom je kopast, 676 m visok hrib z odličnim razglediščem (še pred tridesetimi leti je tam stala skrinjica z knjigo vtisov, danes obupno zarezčen), s spodaj ležečimi tremi kmetijami, некоč košen do vrha. Ta hrib bi lahko izrabljali srednjeveški kmetje-železarji (Primašč, Brs in Oblak) ter izsekali vetrnik ter zgoraj malo pod vrhom postavili svojo »Kuhinjo«, »Dunaj« ter izkoriščali termiko spodaj ležečega rovta – vetrnika – efektov radovljice (vsakodnevne poti sonca), tako kot so to tudi delali na Brdu in Lancovu (Landsewu).

Kupljenski vetrnik na Homu.

Torej naj bi prihajalo ime »radolška planina« od osončenega dela že v času gradišč (Venetov – Windov, Keltev (galcev) torej v halštatu oz. late-na in ne v prihoda Slovanov.

Tako kot kmetije so si železarji razdelili tudi železarske funkcije za katere so bili usposobljeni in temu primerno imenovani. Kdor se ni usposobil in prilagodil, je moral prej ali slej odmrtni, umreti. In bolj so bili prilagojeni in usposobljeni, bolje so živeli.

Značilnost vetrnika na Homu je njegova lega. Ker je bila peč na vrhu hriba, je bilo potrebno tja spraviti tudi vse potrebščine - oglje, rudo in to skozi dolino, kar pomeni da so bile poti dvakrat daljše, kot če bi bila peč na Kovačevcu (ki je bil pa na severni strani Babe, kjer ni bilo termike)..

Tako so rabili Kovačevce za tisto, kar samo ime namiguje, t.j. za kovanje. Sam katero kovanje? Da bi popotnikom, ki so tod potovali, podkovali konje, kot to sporočajo pripovedi, je malo verjetno. Pri tem se je pa moral vsak popotnik pred daljšo potjo, sam pripraviti, med to pripravo je pa spadalo tudi podkovanje konj pri vaškem kovaču, saj

bi bili zelo nespametni, da bi pustili konje z obrabljenimi podkvami in zaradi morali prestaviti ali opustiti potovanje?

Na Kovačevcu se torej ni kovalo temveč KOVALO. Tod so trije kovači kovali volkove, iz njih iztis-kali žlindro in iz več 3 do 5 težkih volkov dobili kos železa, izkovek, ki je tehtal 5-8 kg, imenovan »volč«, ki ga je bilo mogoče prodati ali zabarantati za druge potrebščine (predvsem za sol, ki so jo rabili za živinorejo, pripravo in konzerviranje hrane, itd.).

Ročno kovanje je pa izredno težko delo. Glavni kovač (mojster, primus, drži volka in udarja z deset funtov težkim kladivom (Vorhammer), obrača volka in daje takt pomožnim kovačem (običajno dva), ki pritrkavata vsak s svojim 15 funtnim kladivom (macolo) [plenk, pok, pok, ...plenk, pok, pok, ..., kar se sliši po celotnem naselju].⁵¹

Ob tem kovanju se uporablja peč za segrevanje volkov, ki pa je manj zahtevna kot topilna peč, vse kovanje je postavljeno v bajto (Hütte, kar je tudi nemško ime za železarno, a tudi laško ime za isto kočjo).

Kaj je te kmete-železarje navajalo na to, da bi vlačili na Hom oglje in rudo ter tam potem izde lovali volkove, potem pa te vlačili čez dolino na nasprotni hrib Kovačevce??

Hom je obsevan in torej deluje termično samo takrat, ko deluje termika, torej poleti. Kovačevce pa je obrnjen k severovzhodnim vetrovom, torej termike nima, zato so morali uporabljati peč na mehove. Ker je potrebno za žarjenja volkov in težko kovanje potrebno samo 1/5 do 1/3 oglja kot za topljenje in ker se kovanje izvaja neodvisno od letnega časa, torej lahko tudi takrat, ko ni kmečkih del, pomeni to optimizacijo celotnih kmečkih del.

Ko se je klima začela spreminjati, ko so nastopali vedno bolj mrzli, deževni in za kmetovanje in deželezarjenje neuspešni in negotovi časi, je bilo konec tudi ugodnih vetrov.⁵²

⁵¹ Tako je bil poseben način pritrkavanja na kos jekla znak za nevarnost, še preden so začeli uporabljati zvonove. Pozneje so pričeli pritrkavanje na zvonove za bojenje ljudi ob pomembnih praznikih.

⁵² Klima se je od petega stoletja naprej začela spreminjati in pričela postajati neugodna. V 6. stol nastopi skitska kuha, l. 589 nastopi velika povodenj, itd. Te naravne katastrofe so razredčile prebivalce, mnogi so se izselili v kraje, ki so imeli bolj ugodno klimo. Nastopi obdobje »temnih stoletij« ko 55 erupcij vulkanov zatemni nebo.

Tako je nastopilo l. 1314 tako deževno obdobje, da so zgnili pridelki in poljedelstvo in tudi železarstvo ni bilo več nesmiselno, saj ni dajalo pričakovane prihodka, konkurenca vodno gnanih fužin je premočna, lakota vedno hujša, pa našim trem kmetom, do sedaj svobodnim »cesarskim otrocem« ni preostalega drugega, kot da so se sporazumeli s tistim, ki jim je ponudil najbolj ugodno rešitev, t.j. s proštijo na blejskem otoku (Unserer lieben Frau in Wörth), ter izkoristili to, kar jim je še po klimatskih in drugih neugodnostih ostalo in kar so obvladali – tovorjenje za gospoda, ki so jih oskrbeli z dovoljenji, ogodnostmi za tovorjenje (boletami, oproščanje pri mitninah, itd.) ter tovorili za svojega gospoda in za svoj račun.

Že l. 1330 od nekdanjih železarjev in nekdanji fužini ni ostalo nič več kot spomini in nekaj stoletij star hišni znak na primaščevi kašči, narejeni l. 1641. Ostale so samo sledi v naravi, razdelitve zemljišč, lastnosti zemljišč, hišna imena, ledinska imena, imena voda, ki pričajo o tem, kaj se je tod v določenem času dogajalo. Tako govorijo ostanki še o enem času pred tem, ko se je faza, ki smo jo sedaj obravnavali, že iztekla, pa tudi o tem času, ko je sprememba vremena odnesla vetrnike, ta je pa danes že bolje raziskana.

Ne smemo pa pozabiti, da ima Kupljenik tudi »guno vas«. Če je bila v »naš vas« razporejena tehnološka funkcija, je prevzela »una vas« ostali drugi funkciji: varovanje in pastirstvo. Starodavni varovalec Rožič in starodavni skrbnik svetišča in kresišča. Če je Rožič še preživel, tega ni uspelo pastirju, ta se je moral stopiti z Rožičem. Ob zamenjavi stare vere za novo vero zanj ni bilo več funkcije. Rožič je varoval tako živali kot ljudi. Cerkev v Ogleju, ki je prej bila zadolžena za varovanje potnikov (duš) je prevzela varovanje duš, najbližja patriarška cerkev v 9. stol. je pa bila na Blejskem otoku.

Ta cerkev pa ni imela značilnosti frankovskih zavojevalcev, temveč romanske značilnosti takratnega patriarha Pavlina II. - .pobožnosti, modrosti in izobrazenosti. Omogočala je pameten prehod iz starega v novo verovanje. Tedaj so bili postavljeni temelji za prafaro na Rodinah, prve cerkve sv. Martina (Bohinj, Bled, Moste), obnovljeno varo-

vanje poti (Rožca, Medvedjak, Zelenico, Ljubelj, Mošnje – Jezersko). V teh temeljih pa je ostajalo dovolj mesta tudi za Rožiča.

Deloval je tako kot do sedaj, za njega ni bilo skoraj nobenih sprememb. Zamenjal je soho Svaroga za kapelo in varoval pot, sam opravljal dela tam dol pod Mešišem in nekaj stoletij še za cerkev sv. Štefana, ki nosi na zvoniku patriarhuvo znamenje. Varoval svojo živino in tudi živino svojih sovaščanov z »une vasi«. Ker je bil zaposlen tudi z drugimi deli, predvsem z varovanjem potnikov, so pa to delo opravljali njegovi otroci ali pa tretinek. Rožič je tedaj pasel na »Radovljiški planini«⁵³.

(Kdo pa je kuril kres, trobil v rog, signaliziral in obveščal, pa trenurno še ne vemo)

Tu se prične neka podobna zgodba na drugem koncu v »Deželi pod Triglavam«, ki ji je vladal še Belin, modri dedec, najprej pod lipami, potem pa tudi pod hrasti, potem pa pod svetimi drevesi, kakršna so že bila, samo da se je pod njimi dalo priti do pametnih odločitev!

V 9. stol. pa pričanja klima postajati zopet ugodnejša, prebivalstvo se pričanja namnoževati, se preseljevati na do tedaj nenaseljena področja. Tako nasopi tudi čas, ko se začnejo preseljevati na bolj neugodna področja, predvsem v bolj hribovita področja, kjer je potrebno za enak priloge potrebno več dela.

⁵³ V radovljiško faro spadajo tudi Brda in Kolnica, ki imajo tudi vetrnik in pozneje tudi vodno gnano fužino. Toda glas zvona sv. Petra v Radovljici do tja ne seže, kako jih pa lahko potem varuje?? Pač pa seže kres z Brda k radovljiški cerkvi. Isto velja tudi za kupljenski kres na Homu!

V Soteski, na kraju, ki so mu nekoč rekli Tesen, stoji Mošenac, v njem se pa danes nahajajo štirje rovti: Dobravčev, Piškov, Sušnikov in Meševčev.

Kaj nam hočejo povedati (»žebrati«, danes to pomeni tiho peti in moliti) ta imena? Ali to, da so nekoč pihali na **Dobravi**, nato prenesli **pihanje = (Pišek)** v »Neuming« = Novi rudnik in končno s **Sušnikom** skupaj v Tesen, kjer so mehove (**Meševc = Meh-ovnik** = studenec, ki poganja mehove) poganjala vodne kolesa.

Vetnik na (saviški) Dobravi ni mogel dobro delovati, saj bil postavljen po stari navadi v severni veter, termika ni bila ugodna, izkoristki vetra majhni, saj je deloval samo v anticiklonalnih vetrovih, drugače je pa bil »mrzel«.

Zato so prenesli svojo »Kuhinjo« z vetnikom skupaj pod saveška Senožeta, kjer je »Dunaj« lahko deloval na ugodnejšo termiko. Tam so pa tedaj na nasprotni strani (reke) Savice živeli kovači (Selo), ki so rabili železo za svojo rokodelstvo (kovanje železnih izdelkov).

Ljudje z Dobrave (**Dobravci**) so se preseli s hrastov na Dobravi k Goričici ob Neumingu ter na njej začeli kuriti kres in oznanjati svojo prisotnost. Na Kovačevcu so si pa postavili svojo topilno peč pa tudi svojo KOVAČIJO. Vse skupaj pa imenovali »Neuming«

Izkoriščali so termiko, ki je poganjala veter (**Pišk**), ki je vel čez segrete peči (skalovje) in pihal kjer navzgor k peči (vetrna peč), kjer so topili železno rudo iz »**novega rudnika**«.

Dokler je bila klima primerna, temperature dovolj visoke, padavin ne preveč, se je od te dejavnosti (skupaj z ostalimi dejavnostmi) dalo primerno živeti.

Ko pa se je klima poslabšala (tudi družbena – vera, družbeni sistem, ne samo meteorološka??), ko so pričeli veti neugodni vetrovi in ko je pojenjala »termika«, so se pa morali ti ljudje, ki so imeli imena Dobravci, Piški, Sušniki, preseliti navzdol za Tesen v Mošenac, k studencu Meševniku, ki jim je poganjal mehove, tako za topilno kot tudi za kovaško peč. In tako se je rodil zadnji od rokodelcev v »železarni«. Celotno naselje Neuming je pa obsegalo še »varnostnika« (ki se pozneje spreobrnil v oskrbnika (ministeriala, legata, ..) ter »pastirja«, ki je skrbel za goričco, kres, zdravje ljudi in živali, rodnost (junca, mrkača in merjasca – peteline so si pa izbirale kure same).

V takem stanju najdemo potem Nomenj takrat; ko si ga prilasti fevdalni sistem, blejsko in radovljiško gospostvo, pa mogoče še kak drug, kar pa ne vemo, kakor ne vemo marsikaj iz te zgodbe. Kaj se je tedaj

dogajalo v sosednjih »Chrutilach«, odnosi do »Kržetovca«, »Ajdovskega Grasca« na eni strani, ter na drugi strani, po stari poti po desni strani Savice navzdol proti Bohinjski Beli in »Beld-u«, so same uganke.

Moti nas pred vsem to, da so posamezna obdobja med seboj pomešana.

Če je obstajal vetnik na Dobravi lahko v obdobju med -2. do 6. stol. ob časa ugodne klime, v času obstoju Norika in temu naslednjem rimskem času, ki se konča s prvotnim krščanstvom, je tega konec s pojavom neugodne klime – tedaj je torej bilo konec vetnikov!⁵⁴

V 10. stol. se pojavijo zopet klimatsko ugodni časi se pa pojavi tudi konkurenca vodnih pogonov, nastopi torej obdobje sv. Heme, ki traja do 13.-14. stol. Nato pa zopet neugodno obdobje doseže svoj višek v Trubarjevih časih. Nasproti neugodni klimi se pa pojavi doba humanizma, ko se pojavijo ljudje z izrednim znanjem in umetniških sposobnosti (Da Vinci, Michelangelo, ...) pa tudi ljudje, ki popeljejo železarstvo v novo obdobje (Biringuccio in Agricola), pri nas pa čas laških fužinarjev (Bucelenniji, Coroniniji, ... v železarskih krajih v Bohinju, Jesenicah, Lipniški dolini, Železnikih, ...) na vodnih pogonih, ki poganjajo fužine, ki izrabljajo vodno moč večjih potokov ali rek.⁵⁵

Vsi ti pa ne uporabljajo več vetra in vetnikov, razen za onesneževanje zraka. Takrat, ko je človek ločil pojma veter in zrak, je zadnjega pričel zlorabljati in onesnaževati.

Med uporabo vetnika na Dobravi pa do uporabo vetnika v Kovarju pri Savici je preteklo tisočletje, med »pečmi« na Kovačevcu pa mogoče kako pol tisočletja. Pri tem pa ocenjujemo, da je bil kupljenski Kovačevc mlajši (zgrajen v 11.-13. stol.) od nomenjskega (zgrajen v 10.-12. stol.).

⁵⁴Sedaj tudi lahko ugotovimo, zakaj so tem napravam včasih rekli in tudi pisali »Vedernik«, ker so delovali samo v »vedrem« vremenu.

⁵⁵Pri nas pa nastopi čas turških vpadov.

Gradišča.

Od tistih časov, ko se pojavi Gradišče na Jelovici pri Vodica, od koder se je okoli 8. stoletja človek razgledoval po dolini in začel načrtovati sestop v dolino, se je klima večkrat spremenila, človek se ji je pa prilagajal vedno časom primerno in upošteval vedno spreminjajoče se danosti.

V času, ko se spusti navzdol na ugodno za rudarjenje ozemlje na Lipnice, ki mu reče »Kamna Gorica«, pozneje pa Vreča, in postavi tod svoje prvo selišče, ni menilo veliko časa, da ugotovi, da se nahaja na nasprotni strani Save veliko bolj ugodna, topla in za bivanje bolj primerna lokacija ter preide na Selo.

Potem prenese naselje ob Rajsji navzgor na plato, ki ga Rajsja razdvaja, ter reče temu platu »Rajsje«. To je v času, ko se na Koroškem, na takratnem središču na »Štalenski Gori«, pokopujejo zadnjega venetskega kneza, ki je še odločitve sprejemal pod lipo.

Pod Jelovico se nahajajo gradišča, ki jo obrobajo od Babjega zoba nad Bohinjsko Belo pa do Dražgoš. Dokler so ljudje skozi našo deželo samo potovali in se ne naseljevali, tudi niso imeli nobene potrebe po posedovanju in prilaščanju zemlje. Tako kot pravijo stare vere, da je vse to dal glavni bog skupaj z drugimi boštvi, nam je dal: zemljo, vode, ogenj (energijo) in duh (zrak veter), v nasprotju s tem, kar danes smatramo za primarne resurse (IMVET = informacijo, materijo, prostor, energijo in čas).

Vsako gradišče je imelo svoje opazovališče, svoje selišče, svoje komunikacije med seboj in s svojim okoljem in svojo osnovo danosti (zemljišča rude, vode, klime, energijskih možnosti, rastlinstvo in živalstvo, itd., ki so omogočali tako in onemogočali drugačno življenje. K temu pa spada tudi varovanje in komunikacije (vidne – kresovi, bakle sveče, ...in slušne – rogovi, zvonjenje (udarjanje), piskanje (piščali),...

Na Sv. Petru nad Poljčami je še po zadnji svetovni vojni pobiral mežnar (Gorjak) biro na vaseh, do kamor je segal »glas sv. Petra«, t.j. zvonov s cerkve na Sv. Petru (na Gori). Gorjak je pobiral v Poljčah (kamor je ta cerkev spadala, t.j. imela svojo hišno številko, prej pa svoj hišni znak), Begunjah, Poljčah, Zgoši, Dvorski Vasi, Zapužah in Hlebcah.

Za časa Marije Terezije so začeli spreminjati identifikacije domov – hiš s tem, da so namesto imen uvedli številke, Tako so oštevilčili poljedelske površine (predvsem njive) in domove. Tedaj so k vsakemu znaku doma pripadle tudi vse zgradbe (hiša, hlev, pajšba, kovačija, domači mlin na eno kolo, senik, itd.) vse kar je prej padalo pod hišni znak⁵⁶.

⁵⁶Poimenovanje »hišni znak« je torej vprašljivo, saj dom obsega več kot hiša.

Signalizacija.

Ljudje so se že od nekdaj sporazumevali, tako kot to počnejo vsa živa bitja. Zakaj zavijajo volkovi (da obveščajo luno o svoji prisotnosti, ali druge volkove o svojih namenih, ali zato ker jim je dolgčas, ali da jih zebe, ...???) **Ali ne počnejo danes isto ljudje prek mobitela???)**. Živa bitja oddajajo neke signale, zajemajo jih pa prek svojih čutil. Glede na čutila sprejemamo vidne (očne), slušne (sluh), ... komunikacije. Poleg tega pa obstajajo take komunikacije, za katere nimamo čutil (občutenje nevarnosti, ogroženosti, ...). Vizualne komunikacije:

Vizualna signalizacija

Usodo bitke pri Troji l. -1184 je Agamemnon sporočil po 555 km dolgi poti na streho domače palače v Argosu, kjer so vsako ponoči pričakovali vnaprej dogovorjeni signal. Torej je prišlo tedaj lahko sporočilo v eni noči.⁵⁷

Za vsa analizirana naselja smo iskali točko, ki naj bi imela ime Pošta, Post, Woschta, kar naj bi pomenilo signalno točko, kjer so vidne signale oddajali ali prejeli.

Tako smo našli:

- Dobravce – Selišče – Poschta – vetnik—(Bled)
- Dobrava – Brdo – Woschta - vetnik?
- Dobrava - Lancovo (Land-seu) – Pod Boschtam – vetnik
- Dobrava – Mošne – xxxx-vetnik
- Dobravce – Batranca –xxxx- vetnik – (Mošnje)
  - _ Hom – Kupljenik-vetnik – [kres]
  - _ Gradišče – Kupljenik - ????
  - _ kresišče - Kupljenik
  - _ Gradišče – Radovljica
  - _ Strana – Hraše - kresišče
  - _ Hlebec – Hlebce – kresišče
  - _ Junčovc – Begunje- vetnik
  - _ Krpin- Begunje – vetnik
  - _ Wedrnik – Mlaka . vetnik
- Dobrava -Kuhna –Savica – vetnik
- Dunaj. – Savica – vetnik
- Dunaj - Jereka – vetnik – 2X
- Kovačevc – Nomenj – vetnik
- Dunaj, Kuhna – Boh. Bela – veternik

⁵⁷ Ko je Cezar poslal svoje sporočilo o bitki v Galiji: »veni vidi vici« je bil že pravi čvekač, saj so takrat že poznali znak »V«, ki je pomenil »VICI« sporočen z baklami v eni noči. Za to ni bilo več potrebe po »poslancu«, štafeti jezdec, ki je to potrebovala za to pot 70 do 180 km/h na dan.

Sv. Peter - Poljče – kresišče, signalna točka

Jamarski vrh – signalna točka (kres???)

Straža – Rodine -

Straža – Bled – signalna točka

Blejski grad – signalna točka (pred briksenskim gradom)

Napresche (Na preži)– severno od Dobravc pod Mužami

Skledarjevec – Kupljenik – signalna točka

Poleg tega pa kresove vseh vasi v Kašariji, vasi v Blejskem kotu z obrobjem gora.

Tako smo ugotovili, da so bile signalne točke človeku vedno interesantne, ne glede kdaj, v katerem času ali namene jih je uporabljal.

Točke varovanja:

Tako varovanja, kjer so ljudje zbirali v nevarnih časih iz naselij brez varovanja:

Gradišča, obzidja cerkva

Če opazujemo razne naselitve v različnih časih vidimo, da imajo svoje značilnosti, tipične oblike in strukture, predvsem pa, da imajo značilne objekte.

Tako je božje drevce s katerim je bog nekaj ustvaril, naredil, vedno nekaj drugega kot lipa (halštat), hrast (laten), srednji vek (ušperna). Tako ima pastir na Veliki planini nad Kamnikom na vrhu svoje pastirske palice »božje drevce« (tiso) s katerim je stvarnik ustvaril svet.

Pastir z Velike planine

Ko je **v halštatu** prišlo novo leto, je pastir razporedil svoje soselane na dvojice, ki so skupaj opravljali tista dela, za katere je bilo potrebno sodelovanje. Izžrebal je dve skupini dvojic pri čemer je začel s prvim naseljencem, nato drugim, nato tretjim in na koncu četrtrim. Potem so bogovi odločili kdo bo s kom delal tista dela ki so bila nevarna, težka, zahtevna, ...

Potem je prišel čas, ko se je Kurinu dvignil tič, ko je drevje postalo muževno, ko je bil dan enako dolg kot noč, in ko je glavni svečenik – patriarh poslal svojo luč, da se začne pomladni praznik in da se bodo pričela spomladanska dela.

Tako je vsaka izbrana dvojica sodelavcev pričela z delom na izbranih bukvah (brezah, jesenih), ki so imele zdravo in gladko lubje, zarezala za moža visoko in do pete nizko, ter med tema dvema rezoma še enkrat, nato pa zarezano skorjo odlupila od drevesa, drevo pa pustila, da se je začelo sušiti.

Odrezano skorjo sta pregledala in sortirala po svojem namenu, na tisto, ki je bila namenjena za ogrinjala (pezdirje, brse?) in za ogrinjalo bivališčem (strehe hiš).

Izbrane in pregledano lubje so najprej zložili na kupe in položili nanj kamenje, da se je poravnalo. Tisti del, ki je bil namenjen za ogrinjale (pezdirje, brse), so pa namočili, ga nato razrezali na trakove, te potem na »kampelnu« - »glavniku« na enakomerno ozke trakove, te pa na koncu s trlicami sploščili in izgledali.⁵⁸

Vse to se je ponovilo še dvakrat: prvič ko so v rovtu popravljali lubarice za oglarjenje in rudarjenje ter na planini, kjer so postavljali ali obnavljali kočje ali lubarice za pastirje.

Ko so se pričela dela pri pripravi rovtov, sta sodelovali obe dve dvojici. Tedaj so posekali gozd – iztrebili drevje in grmovje. Iz uporabnega drevja so pozneje skuhalo oglje, ostalo pa požgal, da bi dobili pepel, ki je pognojil to poseko. Zemljo so pa potem prekopal z rovnici.⁵⁹

V takih poljih niso pridobivali samo obdelovalno zemljo, temveč tudi rudo, seveda dokler le-te ni zmanjkalo.

⁵⁸Tako je bilo lubje poznano za ogrinjala že za časa Otzeja, ta je imel tako ogrinjalo. Ime Brs verjetno izvira iz »brst« in tudi nemško »ličje« se imenuje »Bast«. Očitno se je pri nas pomešalo koruzno ličje, ki nima nič skupnega z drevesno skorjo. Zopet slavistična šlamparija?

⁵⁹Tedaj še niso poznali »terra prete« in so preseke pustili, da so se posušile, veter pa odnesel pepel, zemlja pa je postala izprana, gola.

Stari polabski Slovani (Polabska gradišča) pa so prinesli v 4. stol. novo tehniko »terre prete« in so celo poseko postopoma požgali in pri tem uporabili dež in poplave, oglje z pepelom skupaj zagreblji in vse skupaj zastrli z odpadki (listjem, travo, živalskimi in človeškimi iztrebki in drugimi odpadki – črepinjami), naslednje leto pa potem jeseni posejali (ko je spet bilo mokro) in zopet zastrli. Rezultat: 3 letine v nasprotju s tistimi, ki so požgali in delali praho – Germani.

Zato so najprej uporabili tisto zemljo, ki je bila na bolj položnih pobočjih. To so lahko potem še tudi namakali (n.pr. Kupljenik).

Take parcele (Parti), ki so bile pripravljene za obdelavo z rovnico, so dobile ime «Rovne» pač po s kopaњу z rovnico. Ko so pa pričeli uporabljati široko, večjo kopačo, so pa pričeli tudi bolje in predvsem bolj intenzivno razgrebati zemljo, so morali na koncu zadnjo odkopano vrsto prenesti na vrh njive (tako so na nekaterih strmih parcelah obdelovali še v preteklem stoletju še v Dražgošah in na Jamniku).⁶⁰

Tako je bilo v halštat železarstvu prilagojeno predvsem sodelovanju dveh ljudi. Pri tem pa ni bilo najpomembnejše znanje, temveč varnost. Večina del se je lahko tako opraviti, da je bil efekt skupnega dela večji. Naj je bilo to priprava rud, oglja, ali samega topljenja v majhnih in primitivnih topilnicah, vse je bilo bolj enostavno ali učinkovito, predvsem pa bolj varno. Najbolj je bila učinkovita pomoč pri nesrečah ob delu z ognjem, nevarnimi orodji, itd.

*Hišni znak v Primaščevi kašči v Kupljeniku.⁶¹

V klimatsko težkih časih so delovale železarne drugače kot v ugodnih časih. Če so bile železarne v toplih časih brez ostrejših oz. zgradb, ki morajo ščiti ljudi in naprave, so le-ti objekti ravno značilnost teh časov. Tako dobijo železarne ostrejša. Primerjajmo samo znak kmetije Primašč na Kupljenku, ki ima za osnovo streho in kladivo.

Halštat se prične v -8. stol. v klimatsko ugodnih časih, ki jih je pa v -5. stol. konec. Tedaj je tudi konec varnih časov, saj prvotna naselja v Rebri nimajo obrambnih obzidij. Očitno so tedaj prezidali tudi zadni naselji »Ravnice«, saj ti nimata nobenih obrambnih naprav. Bogatih časov knezov na koroški Štalski gori v naših krajih ne doživimo, saj ostajamo ravno tako revni, kot smo bili prej pa tudi pozneje.

Na Rebri pa očitno tudi ne dosežemo časov vetrnikov, saj se jim ti ognejo. Ostane nam pa Lipje in vse kar se za njim skriva zadaj na Belšci.

Če je bilo delo po dvojicah, naselje pa je obsegalo 5 hiš, je vedno ostala še ena hiša. To je potem uporabljal pastir. Če so bile funkcije dvojic skoraj prilagojene vsemu delu, ki ga je vsak obvladal, tudi ni bilo specializirano. Drugače pa je bilo pri pastirjih.

Na Rebri je ostajalo 8 naselij in tako tudi 8 pastirjev. Ti so bili razdeljeni na dve polovici, ki jih je ločeval prehod na Gosjaku. Vzhodna skupina je imela dve kravji planini (Smokuško in Doslovško) ter kozjo planino (Kozjek) ter ovčjo planino v Ubogi Zelenici; zahodna skupina je pa imela dve kravji planini (Žirovniško in Zabreznisko) ter Kozjek in ovčjo planino na Stolu.

Lipje									
Na Rebri se vzpostavi naslednja situacija:									
VAROVANJE					Straža				
CERKEV /Sv. Martin		Sv. Lovrenc + obzidje			Marija		sv. Klemen		
PLANINE /Moste	Žirovnica	Selo	Zabreznica	Breznica	Doslovče	Smokuč	Rodine		
ŽELEZAR./ ???	Piž								
	Belin				LUZ (č)			sv. Klemen	
LATEN /					Gosjak	Vrh Smokuča			
	Ravnice	Lipje	Lebenice	Selce	Doseuce	Ravne?	Ravnice		
	Belin					KURIN		sv. Klemen	
HALŠTAT/	2 2 1	2 2 1	2 2 1	2 2 1	2 2 1	2 2 1	2 2 1	2 2 1	

⁶⁰ Obdelava vseh mož neke vasi skupaj se je ohranila še do pred 50 leti, kot sem to videl pri Šiptarjih v Gostolu, ko je kakih 10 mož kopal neko položno njivo.

⁶¹ Primaščev hišni znak skriva mogoče še kakšno drugo skrivnost, n.pr. to, da je prvotno ime Kupljenika »Mešiše« = M

Pastirji so v halštat opravljali funkcijo duševnih pastirjev – svečnikov, zdravnikov, funkcije signalizacije in varovanja. Bili so aktivni tako ponoči kot podnevi.

Od halštata naprej se uveljavi sistem ene roke, t.j. sistem petih prstov in sicer 1+2+2 (pastir - pastor, dva para sodelavcev) od latena naprej pa 1+3+1 (pastir – pastor, trije specialisti in straža).

Ta razdelitev se pozneje izkaže, da se uveljavi tudi v na novo naseljenih seliščih, ki se ukvarjajo predvsem z železarstvom (Dobrave) - (Mošnje, Lancovo (Land-sew), Kupljenik, Neuming (Nomenj), ...), da pa se uveljavlja stari sistem še naprej pri naseljih, ki se ukvarjajo s poljedelstvom (Zagorice, Selca [Seleza], ...).

Od latena naprej se verjetno pojavi združevanje obrambne funkcije. Posledica te je gradišče na Lipniškem gradišču. Prejšnje razgledišče, opazovališče postane skupno gradišče tako za prvotno prebivalce kot tudi za latenske priseljence. Pri tem imajo pa prebivalci Sela (Land-sewa > Lancovega) več obrambnih (vojaških?) izkušenj in prevzamejo vodilno vlogo. To gradišče postane obrambno središče, tako za »Lipničane«, kot tudi za »Dobravce«.⁶²

Pozneje se pa izkaže, da so začeli »Dobranci« prevzemati vodilno vlogo povsod, kjer so postavili svoje vetnike in ne samo v obrambni funkciji, temveč tudi v pastirski, kar lahko potem nato ugotovimo n.pr. na Mošenjski fari, ki sega v srednjem veku od Vrbenj do vrha Jelovice. Obrambni in pastirski sistem se integrirata in postaneta osnova oblasti, prvotni srenjski sistem pa vedno bolj stagnira, kar velja za vso nekdanjo Kranjsko pa tudi za vso Slovenijo (to pa ni zapisano v DNA, bilo pa biti zapisano v zgodovini, samo bolj caganovo in pomanjkljivo.⁶³

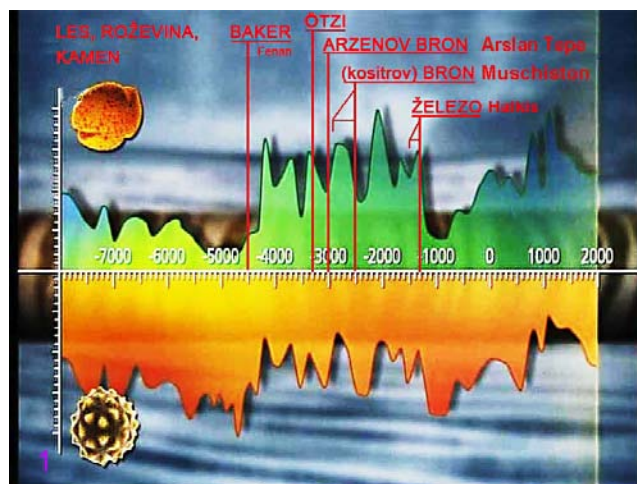
⁶² Pozneje se izkaže, da imajo prednost ljudje z višjo stopnjo agresivnosti, a tudi to, da so primitivni sistemi bolj trdoživi, nedostopni za spremembe, zapisane v DNA.

⁶³ Ostanajo samo še »prečni misleci«, ljudje ki mislijo drugače, prečno, ne tako kot hierarhično urejena družba in njene institucije. Zato morajo biti tudi *Mrkači s svojimi zlatimi rogovi in jeklenim tičem*, da omogočijo tudi kakšno spremembo. Za hierarhijo so pa to oportunisti, uporniki, . Tudi to je zapisano v DNA.

Halštat

Do sedaj smo se koncentrirali na čase, ko so v naše kraje prišli Kelti in kaj so s seboj prinesli in kaj so tedaj v naših krajih takrat dobili, nismo se pa lotili tistih iz predhodnih obdobj.

Od kod so prišli in kaj so prinesli predhodni prebivalci in kaj so takrat lahko s seboj prinesli?

Pred 4000 leti prihajajo s severa v Alpe ljudje, ki se ukvarjajo pretežno s poljedelstvom, ki živijo pod kulturnimi in civilizacijskimi pogoji, predstavljeni v »nebesni plošči«, ki jo pa v -16. stol. obredno pokopljejo, saj prihajajo novi časi.

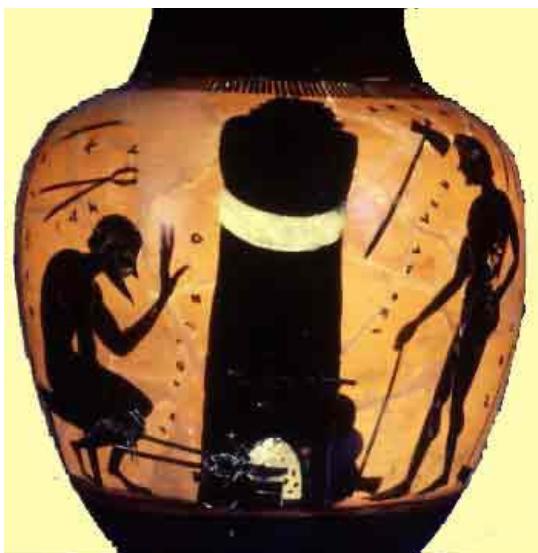
Z juga prihaja ljudje, ki osnujejo v Istri gradišče Monkodonijo in se ukvarjajo z varovanjem poti, ki vodijo v Alpe (Sedmorečje Pada in →, Ljubljanska vrata in →). V -16. stol. se prične doba, ko pričnejo delovati v Egejskem morju vulkani.

Veliki cunami, ki jih povzroči izbruh in eksplozija otoka Santorina l. -1191, podnebne razmerne (že prej dobro načete) se prečnejo katastrofalno poslabševati. Nastopi obdobje »Ljudstev z morja«, ki se ujema s propadom Troje.

V tej dobi naj bi se naselili ob na zahodni obali Apeninskega otoka Etruščani, ob Timavu pa Paflagonski Veneti in prinesli s seboj znanje o izdelavi in uporabi železa.

Obstajajo štiri teorije kako naj bi paflagonski Veneti prišli na severni Jadran:

1. S področja izza Krima, od koder pridejo pozneje v 8. stol. Kimbri;
2. Ob Donavi navzgor čez Trakijo;
3. Od Troje navzgor čez Makedonijo in
4. Po morju v področje Timava.

Grško železarjenje

Veneti naj bi prinesli znanje topljenja železa v visokih jaškastih pečeh, tako kot so ga tudi Etruščani.

Pri nas smo pa našli v halštatcu veliko bolj enostavno tehnologijo taljenja v majhnih pečeh v razpokah v skalah in skozi katere je uhajal dim. To je bila tehnologija topilnice v luknji v zemlji, obdani s kamni, v katero se je pod kotom okoli 30° z mehom vpihal zrak, t.j. topilno ognjišče (Rennfeuer). (Ajdovski Gradec). Pri opisanem topilnem ognjišču pa je prostora samo za enega človeka, ki dela vse sam (piha z mehom, dodaja oglje in po potrebi tudi različne vrste rud, itd.)

Moje mišljenje je, da je obstajalo na Ajdovskem Gradcu gradišče v katerem se je kovalo od drugod prinešene (majhne) volkove in iz njih izdelovalo železne izdelke in se jih pripravljalo za zamenjavo za druge potrebščine. Torej je bila na Ajdovskem gradcu v okviru gradišča samo kovačija, topilnica pa mogoče izven gradišča v železarni, kjer je bilo prostora za več (majhnih) topilnih peči, kjer sta posluževala dva para topilcev. Ker so bile peči v različnih fazah topilnega procesa, je bilo smoterno vskladiti delovanje vseh delavcev v celoto »2x2«

Železarna je morala biti na vetrovnem območju, da je veter odnašal odpadne pline in ne v okviru gradišča. Kovači so že od bronaste dobe bili cenjeni ljudje, v rimski dobi so postali »cesarski otroci«. Njih znanje je bilo zelo cenjeno.

Ker so se s topljenjem rud tedaj ukvarjali tudi kmetje, so ti poskušali oponašati tudi kovače. Kmetje so se naučili topiti rudo in izdelati volka, več pa ne. Topili so v paru na majhni topilnici zloženi iz okoliškega kamenja in peč premazali z ilovico. V ta »pisker« so »po receptu« zložili oglje in rudo, izžebirali prošnjo bogu, ki je nadomestil Fejstesa, da bi dal srečo, da bi se vse skupaj dobro izreklo,

potem pa zažgali netivo s tolčenjem na kresilni kamen. Potem se je pa začelo pihanje in puhanje dokler nista topilca zagledala raztopljeno žlindro, ki se je svetlo sijala (ali pa je zmanjkalo oglja in se je peč (zatamniva), ali pa je »ratova svina« (če sta preveč pihala), ali pa sta jima je zmanjkalo moči (kolikor je naprošeni bog pač dal). Zaklinjala sta se na vse mogoče, preklinjala pa nista, da ga bogvedi katero bitje nebi kaj zamerilo. Zato so pa nekateri tem topilnicam rekli »kuhna«. Postavljali jo jih na položnih zemljiščih, kjer ni bilo trave, da bi se vnela in kjer je vlekel veter, da je od »prešvicanih plozarjev« odnašal dim.

Potem so v »Lipnici« in na »Lipju«, na Ajdovskem grascu in Senožetih in povsod, kjer so bili »gorjani« (ki takrat še niso bili Gorjanci), prišli drugi časi, ko se je vreme pričelo otopljevati in pričeli tiščati s severa tisti, ki so izrabljali veter. Potem pa ni bilo potrebno švicati, saj so znali uporabljati peči, ki so izrabljale veter.

S severa so prihajali po l. -183. Kelti, l. -181 Kimbri, z juga pa Rimljani, ki so v Ogleju ustanovili kolonijo. Vsi ti so pa našim starim naseljencem »dali vetra«.

Naši pastirji so postali pastorji, druidi, pa kaj še, saj se je vsak dan pričelo dogajati nekaj drugega, na kar se je bilo potrebno prilagoditi. Ravno pastirji so se morali najbolj prilagajati, kmetom, ki so delovali 2+2 pa skoraj nič, ti so švicali naprej kot do sedaj, samo malo bolj, saj je postalo vedno bolj vroče. Tisti z juga so prinesli s seboj vinsko trto, začeli stiskati grozdje in piti vino, tisti s severa so jih pa v tem posnemali. Vaščani so pa pili »hrušovo vodo« s svetega drevesa na tri vrhove - ušperne, ki je stala na goričici.

Druidi so se s pontifeksom vred preselili v Oglej, našega pastirja so pa vlekli za jajca, s svojo »resnico, pravico in milostjo«. Naši »Betrvacarji« (varovanci Betreuten) pa s svojimi zahtevah po »varovanju« (ravno pred tistimi iz Ogleja, kjer so imeli vsi trije skupaj svoja svetišča).

Ni čudno, če se je pastir ves »scagan« zaman razgledoval izpod s svoje lipe, da bi ustrezal tako nasprotujočim se zahtevam.

Rešitev je našel v veri došlih in njihovem ravnanju, saj je bila ta vera skoraj enaka novi prejšnji.

Ja, samo kaj pa drugi pastirji s katerimi je prej sodeloval? To vprašanje je ostalo nerešeno dokler se niso poženi in si menjali bab (starih mam), ki so svojim vnukom pripovedovale svoje zgodbe, nekatere resnične, nekatere komaj verjetne, bile so pa lepe. Ja, naši pastirji so pustili času (cajt), pa so se vse stvari same po sebi utekle.

No, tako so se rodili ponomci tistih, ki so prišli iz »Tur«, prejšnjih »Venetskih gora«. Imeli so svoje vetrnike pa svoje razmišljanje (1+3+1) pa svoja imena (Land-sew), ki so bila prenesetljivo podobna tistem imenom v preostalem delu Dežele. Ti so imeli pastirje, ki so jih na gradiščih poučevali in nadzorovali enkrat letno druidi (poslanci) iz Ogleja. Tisti so izbrali tiste, ki so imeli pod kapo kaj več kot pa samo »moda«⁶⁴, (n.pr. v Bohinju pastirja iz Savice, Bitenj in Srednje vasi) jih na Sramljah posedli na svete kamne in jih naredili za učeže.

»Poslanci« so si pa nabirali omiko pri patriarhu v Ogleju (prej Timavu), ki je imel svojo »šolo za druide« (ki so jih skupili, da jim ne hodile po glavi kake neumnosti).

Pastirji iz Lipc in Lipnice pa take šole niso imeli, zanesti so se morali na svoje možganske sposobnosti, skrite pod svojim kastorcem (pastirskim klobukom) in svojo DNA. Pri tem smo se bolje obnesli tisti z soncem obsejanega Rebra. Tisti, s senčne strani Jelovice, je pa počakala naslednja sprememba klime in so zacveteli ob vodnih pogonih.

Ja, počakati so morali skoraj celo tisočletje, da so prišli časi Karla Velikega in patriarha Pavlina II s svojo prosvetljenostjo in modrostjo (ta je pri nas naredila krščanstvo bolj milostno kot pri Čehih in Sasih). Patriarh je sedaj bil vodja usmerjanja ljudi k pameti. Uredil je odnose med starim svečenikom (pastirjem) in novim duhovnikom (pastorjem).

Vendar ne za dolgo, že naslednji je doživel upore, ki so jih nato poskušali rešiti na zasedanju ob Rižani, da bi zgladili konflikte med »pastirji« in »poslanci« različnih stališč.

Patriarh je izgubil funkcijo varovanja poti, saj jo prevzeli drugi »varnostniki«.

Tedaj so se pojavili vodni pogoni, stara rimska vodna kolesa, ki jih pa železarji (v naših krajih) niso uporabljali. Raje so uporabljali preskušene vetrnike in topili s pomočjo vetra. Vendar je se je pričel takrat čas »peči sv. Heme«, sicer gnanih z vetrom in še ne z vodo. To je čas, ko začne proizvodnja železa naraščati, saj vodni pogon začne nadomeščati mukotrno poganjanje mehov.⁶⁵

⁶⁴Ali ni čudno, da ima pri nas to ime dvojni pomen, ki ima pri nas še vsak zase nek drug pomeni: [moda> slog oblačenja + jajca]; (slog oblačenja > načičkanost, neubranost + sodobnost); (>jajca< > slog izražanja + genitalije.

⁶⁵To je že dve stoletji prej, ko dejansko nastopi sv. Hema, s svojo dobrosrčnostjo. To je v časih okrutnega Karla Velikega, ki brezsrčno z mečem pokristjanjuje Sase.

Pojaviti se ponovno situacija, kot pri prejšnji spremembi klime v 6.stol., samo da so tedaj bolj razvite, večje, volkovi večji in vsebujejo večji delež železa. Vetrni peči, ki so jih v Löllingu uporabljali že v rimski dobi in so imele poleg vpiha za veter še dodatne šobe za vpihavanje s vetrovi, zopet delujejo.

Karel Veliki je imel opravke z Madžari, ki so v časih neugodnih klimatskih razmerah, tako kot že velikokrat prej drugi jezdec iznad Črnega morja, pregnani od jezdecev iz področij izza Kaspijskega morja. Bili so to jezdeci, ki so prinesli k nam »podkovane konje«. Naselili so se v Panonski nižini in ostali tam do danes. Konje, ki jih je bilo nekoč potrebno zamenjavati na Dobravah, so sedaj pri vetrnikih na Dobravah začeli podkovati. Konji so pričeli potovati s svojimi jezdeci in tovari skupaj na večje razdalje, Dobrave so pa bile ob še eno funkcijo.

Madžari so ogrožali Srednjo Evropo predvsem skozi Podonavje, tam kjer so prej naseljeni Boji, od Češke do Koroške in skupaj s prej do Donave naseljenimi Veneti, so bili skupaj z nad Donavo naseljenimi Franki, zanje mamljiv plen. Področje je bilo bogato in jezdecem hitro dostopno. Tako so Madžari napadli prek Ljubljanskih vrat Padsko nižino samo enkrat.

Madžari so prvotne prebivalce samo nadvladali, drugače pa se v njihovo gospodarsko in versko življenje niso vtikali. Tako se je železarstvo razvijalo od začetne stopnje naprej.

Tako je bilo stanje v 10. stol., ko se je klima začela izboljševati. Postajalo je vedno bolj toplo, ljudje so zopet sadili trto, »prešali« grozdje in pili vino. V te čase pa sodi tudi pripoved o dobri sv. Hemi (ki so ji hudobni »gorjani« ubili sinova).

To je čas ko nad Kupljenikom zopet prične topel veter sem od Radovljice (mavrice). Tedaj je zopet živel sistem naselitve a z malo oskubljeno strukturo 1+3, saj so Rožiču odvzeli Mešišnika ker ni več imel svoje sohe pa še tudi ne cerkve (to mu je odvezel Pavlin, soho je pa v svoj dom vzel Rožič in jo skril na podstrešje, kjer je čakale na boljše čase, živino je pa pasel Rožičev sin – **pozneje Mežnar**).

Kupljenčani hodijo k maši k sv. Martinu, tam jih tudi krstijo in pokopljejo, ampak samo za kratek čas, saj kaj hitro zginajo v kostnico, kjer se sčasoma zgubijo. S Sv. Klemenom na Rodinah torej nimajo nič skupnega, v nasprotju z Gorjanci, ki so bili v 12. stol. lastniki te cerkve.

Žale, Žal žene,

Hvančnek

Kapus, Warl,

Carinthia

Predtrg

Kovač 8   videc
 Legat 9   vamošnik
 Figovc 10
 Tomažovc 11
 Repeš 12
 Muhovc 14
 Gogala 15

Katež 22
 Tropot 23
 Oparnik 24
 Šander 27
 Wallant 18

Lancovo

Dolin 3 > 10   vamoš
 Žnidar 4   žlinder
 Knapč > Grilc 5   knap
 Dešman 6   Sošnik

Mežnar 9   pastir

Piž

Brda

Poznk 2
 Andrejc 3   Špan 4
 Ažman 5   Dešman 6
 Kral 7
 Tomažouc 8

Dešman bil nekoč 1

Kozji in ovčji pastir
 opazovalec
 Učež
 Videc
 Kres

Mežnar
 Gorjak

Okovana palica s drevescem

Kozjek
 Dunaj

Oblak
Primašč (ima studenec zgoraj)

sodnik

druid
 je šolnik (fajmošter)
 zdravilec za ljudi in živali
 ima mrkača
 številka 1 – primus

Kravji pastir
 straža
 Stražar,
 Vahtar
 nima kresa
 rog, zvon, dim

Dolin

Sulica, meč, bodalo,

Junčovc
 Vetrnik

Kovač, Šmit, Dinstman, Konc, Kunčič
Legat (ima studenec spodaj)
Dežman (na vrhu klanca)

Rožič,
 Xxxx ima orožje in konja, spremlja karavane
 Majerhof, Marof

Je vojak

Ima konje, vole, junca, merjasca
 številka 6 = seks

Radovljica

Kelti so od -2. stol. živeli na **Selišču**. Imeli svoj studenec na Dolinici s svojim koritom iznad (**Rodarjeve Doline**) po kateri je tekla **Donica**. Na vzhodu so imeli svoje **Zale** in to vse do poti, ki je peljala iz **DOLA** od (**Vozovnikovega studenca**) iz **Radovljice** k Zgornjemu Koncu **Ledevnice**.

Radovljica -8. Do -2. Stol.

Je nastala po obdobju od -8. stol. naprej, tam so imeli **Radovljičani** 5 lesenih, enoprostorskih hiš z enim ognjiščem.

Na vzhodni strani so imeli dolinico ob kateri je tekla pot k **Gradišču**, takrat še samo v gozdu iztrebljen in s kamni omejen prostor, kjer so se potniki lahko spočili, prespali. Ta prostor je bil povezan s potmi:

- k Bledu,
- Ravnincah pri (Mostah),
- mimo studenca na zahodni strane Radovljice v smeri Drage,
- čez (Kofčarjevo ravnico) in Suhi dol k Ravnici in naprej k Kamni Gorici in naprej na Zečjo raven (Jamnik) proti Bači
- čez Ravnico v Lipnico
- prek Save k Področju Svaten v Blejski kot.

Ta prostor se je nato spremenil v prostor za trgovanje, barantanje, izmenjavanje pridelkov in izdelkov.

Radovljica je imela 5 hiš, goričko z lipo s srenjskimi kamni, postavljeno na jugozahodni rob ob DOLU, imela srenjski sadovnjak, zelnik in za njim njive ter na koncu travnike vse do **Babje doline**, na vzhodu pa do poti, ki je prihajala iz platoja kjer je bila pozneje postavljena Batranca.

Za časa pusta so izžrebali kateri kmet bo sodeloval. To je veljalo za vsa dela, ki sta potem oba skupaj opravljala. To je veljalo predvsem za poljedelska dela (oranje) in železarjenje. Tako so omogočali, da se je znanje in delovne izkušnje prenašalo med sovaščani in se medsebojno varovali.

Vsak od izžrebanih sodelavcev je tako celo leto delal skupaj predvsem vsa tista dela, ki so bila težka in nevarna. S takimi deli so bili zaposleni vsi kmetje. Skupno sta pa potem oba para opravljala potem taka dela, ki so zahtevala sodelovanje vse vasi, kot je treblienje gozda, ali gnanje živine na planine, vzdrževanje poti, itd.

Za hišami je bil srenjski sadovnjak, na katerem so mu srenjani dovolili posaditi drevo, ki ga je sam vzdrževal in obiral in je pripadalo hiši.

Za sadovnjakom je bil srenjski zelnik, na katerem jer imela vsaka hiša svoj red in svoje lehe. Zelnike (fanč'ne) so obdelovali z rovniciami, tja prenašali vse odpadke, nastale v hiši: oglje, pepel, črepinje, iztrebke ljudi in živali, ob izdelavi izdelkov ostale odpadke, itd. in jih zakopavali z rovniciami ter zakopane odpadke zastirali z nabrano travo. Spomladi, ko se je zemlja ogrela, so pa zastrto zemljo pograbili, posejali zelje in druga sočivja, ter jih ponovno zastrli s svežo travo.

Za zelniki se je nahajalo polje njiv. Polja so orali z drevesom. Orali so z ralom za ped globoko ter bolj rili kot obračali zemljo. Orali so s parom volov s jarmom na katerega je bilo pritjeno drevo (ralo). Voli so bili tedaj zelo majhni, težki kakih 150 kg, z dolgimi rogovi.

Vole je prvi od sodelovsev vodil, drugi je pa ravnal s plugom, ga obračal, čistil, ... Vas je premogla samo dva taka pluga.

Med skupno delo je bilo spadalo tudi n.pr. železarjenje v gozdu (gmajni), v Stanu, kjer se je nahajala »železarna«. Stala je na položnem zemljišču, v tla skopani luknji in imela z ljubjem pokrito streho. Tod je na do kolen visoki ravninici stalo 3 do 5 topilnih peči.

Te peči so bile do dve pedi široke in do 4 pedi visoke, bile so zložene iz kamenja in znotraj premazane z ilovico. Imele so spodaj ob strani luknjo, obrnjeno v jamo, na nasprotni strani pa luknjo v katero je bila vstavljena šoba.

V »železarni« sta delala dva para kmetov-železarjev. Prvi par je začel s praznjenjem hladne prve peči (ki je prejšnji dan še delovala), odstranil volka, ostanke žlindre in pepela, za eventuelne luknje v oblogi.

Prvi topilec (Žebovc) je nato izžebal (zmolil, zapel) daritev bogovom, da bi topljenje bilo uspešno (pri tem so sodelovali vsi topilci v železarni (Hütte) in nato zažgal netivo. Nato se je peč začela segrevati in sušiti. V spodnjo odprtino je prihajal zrak in podpihoval ogenj.

Tedaj je pa drugi topilec – Piš (Plajer), začel zgoraj nalažati oglje in nato rudo, potem zopet oglje in rudo, dokrat ni bila poč polna.

Prvi je tedaj z ilovico zamašiti spodnjo luknjo in vanjo vtaknil primeren kos veje, čep), drugi pa je nato začel poganjati meh.

Sedaj sta pa oba topilca opazovala svoj del peči: drugi zgoraj in čakal, da bi ruda pričela dobiti rdečo barvo in se nato pričela topiti. Prvi pa je odstranjeval čep in pričakoval, kdaj bo pritekla žindra. Opazoval je barvo in obliko žindre in s tem ugotavljal, ali topljenje pravilno poteka. Ko je iztekla pri čepu vsa žindra, je bilo topljenje končano. Drugi pa je od zgoraj opazoval notranjost in opazoval žindro, njeno svetlost in barvo, ugotavljal kako se je odvijalo topljenje, si ogledoval volka, njegovo svetlost in njegovo barvo in s pihanjem uravnaval taljenje. Ko je žindta dobila živordečo barvo in postala luknjičava, je bilo topljenje končano. Žinder je odčepil in izpustil žindro, piš pa je še opihoval volka, da sta se žindra in železo strjevati v sprimke. S tem je bilo topljenje končano.

Dobljeni izdelek pa je bil volk, kos luknjičave in težkoteče žindre, ki je pa takrat še niso znali izrabiti. Podobno kot žindra je bil tudi volk popolnoma črviv, poln pepela in žindre. Take volkove so otokli z lesenimi kladivi in poizkusili iz njih dobiti kakih ½ kg surovega železa.

Železarjenje se je odvijalo po času ko je bilo žito in seno postravljeno, nekako dva meseca po sončnem obratu.

Dva meseca po sončnem obratu (po žetvi) so posekali vsi sodelavci skupaj drevje in ga pustili sušiti, potem so pokosili seno in ga spravili v kope, nato pa začeli železariti. Najprej so v izkopanih jamah skuhalo oglje, nato pripravili med letom nabrano rudo (rudo so nabirali vsi, tudi otroci in žene pa tudi pastir, dobili so jo na polju pri kopanju, v meliščih, na zemeljskih plazovih, itd.), jo oprali in zdrobili.

Potem se je pa pričelo topljenje. Najprej so popravili strehe, nato popravili luknjo v kateri so topili in si pripravili in vskladiščili vse potrebščine, naslednje delo se je pa pričelo po že zdavnaj preizkušenih receptih in navadah.

Po spravi zadnjih poljskih pridelkov, pa je prišel čas, da so zbrali vse tisto kar so med letom pridelali in se spravili na sejmišče, kjer so potem zabarantali vse kar so lahko ponudili za tisto, kar so sami rabili.

Ko so se vrnili iz potovanja, je prišel čas praznovanja, najprej so se spomnili »ta starih«, ki so jim stali celo leto ob strani, potem so popravili tiste živali, ki so se do sedaj same prehranjevale, pa od sedaj zahtevale za se-

be hrano (perutnina), nato prašičev, nato pa še drobnice, ki se je drugače pasla po tistih robovih, kjer je že skopnel sneg. Če pa na koncu zime ni ostalo kaj za pojesti, je pa prišel (neprostovoljni) pust.

No, ampak to je bilo že potem, ko so izžrebali sodelavce.

Radovljica od -2. Do 6. stol.

Kelti so od -2. stol. živeli na **Selišču**. Imeli svoj studenec na Dolinici s svojim koritom iznad **(Rodarjeve Doline)** po kateri je tekla **Donica**. Na vzhodu so imeli svoje **Žale** in to vse do poti, ki je peljala iz **DOLA** od **(Vozovnikovega studenca)** iz **Radovljice** k zgornjemu Koncu **Ledevnice**.

Zahodno od Radovljice se v -2. stol. naselijo s »Carinthie«, kjer so imeli nekaj večjih oporišč, v tej dobi pa najbolj oveljavljenega »opida« na Štalenski gori, živeči Kelti.

Naselijo se na ledini **»Seliše«** jugozahodno od »Dobrave« (danes deloma imenovane **Hrastje**).

Vzhodno od hriba, danes imenovanega »Volčev hrib«⁶⁶ je bilo močilo – močvirnat svet, kjer sta se občasno napajali obe dolinici, ki sta včasih objemali Oblo Gorico in ki sta bili še pred kakim stoletjem vodnati. Na jugozahodno **Dolinco** so pozneje postavili bazen, v severovzhodno pa »Dom Sindikatov«. V tej sta bila pa pred 2000 leti nameščeni vetrnik in Kovnica, Kovarje, železarna s kočo - »Hütte«

Na Volčevem hribu je bilo »opazovališče«, straža, pošta, s kresom, torej nobenega drevesa, tako kot je še danes.

Na Obli Gorici je bila pa »Goričca«, z svetim hrastom, žrtvenim kamnom, kamni vseh »domov« - mesto žrtvovanja, obredov, sojenja, presojanja, stika z dušami »ta starih«, prerokovanja, poučevanja, žebranja, ... To je bilo mesto, kjer je vladala resnica, mesto izvrševanje sodb, za celo naselje sveto mesto.

Domovi so bili hiše s pečjo, kurjeno iz veže, t.j. iz kuhinje, kjer je bilo ognjišče za pripravo hrane. Zgradba je bila dvoprostorska, brez podstrešja. Dim iz peči in ognjišča je prihajal naravnost na podstrešje in se izgubljal v prevetrenem podstrešku. Strehe so krite s slamo.

⁶⁶Danes napačno imenovan »Volčji hrib«- Volč je bilo nekoč ime kmetije v Predtrgu, prvotno imenovani »kovač«, pozneje dinstman, danes Legat, Vogelnik, ki je prvotno imela na dvorišču kovačijo.

Tudi stari del Radovljice se je v tem obdobju spremenil. Na zahodnem delu Dola so nasadili (zahodno od potoka) trto, še bolj pa na bregu iz dola naredili vetrnik, ter tja prenesli železarno. Prešli so na vetrno peč in izdelovali volkove, ki so jih potem kot *masse ferri* oddajali Rimljanom.

Radovljica od 6. Do 15. stol.

Leta 589 je bila taka povodenj, da je od vesoljnega potopa ni bilo večje. Tedaj je tedanjim »Keltom« spodrezalo njihovo gospodarsko osnovo. Vetrnik je postal nesmiseln, saj so se vetrovne razmere spremenile. Podobno je bilo s poljedelstvom in živinorejo.

Stari druid, ki naj bil prišel iz Ogleja in zakoličil novo naselitev, ni več obstajal, saj so se vsi cerkveni dostojanstveniki (prejšnji druidi) zaradi že stalnih vhodov v obrobje naše dežele skupaj s kristjani umaknili na Ajdno, kjer so spadali predvsem tisti, ki so živeli pod lipami.

Tisti, ki so pa bili pod hrasti, so pa imeli vzore v lovanumu in ne v Ogleju.⁶⁷ Cerkevni lokator pa še ni obstajal, saj je bilo prebivalstvo stare vere, predvsem pa še zdavnaj priseljeni »Kelti«.

Ti so si po svojem znanju, svojih navadah in običajih, po svoji veri, z privoljenjem starih Radovljičanov izpod lipe, s katerimi so že bili zdavnaj sorodstveno povezani, s katerimi so imeli že zdavnaj svoj skupen jezik, sami s pomočjo starih Radovljičanov, sami zakoličili svoje domove od vzhodnega studenca navzgor.

Takrat je nastal tod »Kovačeva kašča«, pozneje dinstmanova, pozneje »Legatova kašča«, s kamnitim zidom ograjeno, kamnito korito, kjer so se napajali novi prebivalci in njih živina.

Novi prebivalci so si postavili 5 domov po takratnih običajih in v takratni stari veri tudi novo življenje.

⁶⁷ Ko so v osemdesetih letih preteklega stoletja prenavljali blejsko cerkev sv. Martina, je prišel iz Salzburga poseben duhovnik – cerkveni arhitekt, ki je imel doktorat iz arhitekture in teologije in urejal vse potrebno (in ne z ljubljanske škofije), govoril pa je slovensko.

Ali so še vedno veljale navade iz časov, ko so Kelti postavili svoj vetrnik in zasedli gradišče nad Kurinevim templjem, ali še vedno ni bil pozabljen lintvern, ki naj bi ga imel sv. Martin? Ali ni pozabljeno sorodstvo med blejskim in celovškim zmajem.

Med starim naseljem in novim naseljem so pa postavili lipo in s tem pripoznali svoj srenjski sistem in njegovo ureditev, ki je postala za vse prebivalce veljavna. Takrat so vsi stari prebivalci odnesli od stare lipe prenesli tudi svoje svete kamne.⁶⁸

Tedaj naj bi posadili novo lepo na tri vrhove in postavili pod njo 10 svetih kamnov. Od tedaj se je pričel novi čas pod bogovi, pod katerimi so pokopavali svoje mrtve z obrazom k vzhajajočemu soncu in k Radovljici (mavrici), ki jo je delalo zahajajoče sonce nad novimi grobovi. Žale so pričevale samevati, posebno s potjo, ki je peljala s zgornjemu koncu Ledevnice. Novi prebivalci so si uredili nova polja za dvorišči in fančniki, ta polja orali s konji, z drevesom z lemežem eno ped globoko.

V fančnikih so delali praho, zastirali niso več in jih pustili prek zime samevati ali pa so jih v jeseni posejali s žitom. Pozabljeni so bili zelni, kjer so bili stari prebivalci dobivali tri letine, saj je bilo na razpolago dovolj zemljišč, ki so jih lahko z novimi načini obdelave lahko hitreje in z manj (človeške) moči obdelovali.

Stari prebivalci so orali stara polja z parom volov tako naprej, so to delali prej, zamenjali so samo drevo s lemežem. Po žetvi so pustili zemljo neodelano, da se je razširjal plevel ter ščitil zemljo pred vetrovi in močnimi jesenskimi deževji, jeseni pokosili strnišče (ali pa tudi ne), pospravili nakošeno v stoge, spomladi pa zopet preurali njive in posejali z jarimi žiti.

Ker jim mrzlo in deževno vreme ni omogočalo železarjenje, ki jim omogočajo dokaj lahko življenje, kjer so si lahko privoščili potovanja in zamenjavo svojih pridelkov za tiste njihove potreščine, ki so jih sami rabili in tudi za opravljanje verskih obredov v daljnih krajih (Primorje, nekateri bolj podjetni celo na Rujani) so morali povečati proizvodnjo s poljedelstvom in živinorejo. Predvsem zadnja ni bila tako občutljiva in bolj prilagodljiva na slabe klimatske razmere.

Tako so se nekateri spomladi napotili na Baltik na njihovo življenjsko potovanje. To so bili

⁶⁸ Tistih se spominja še Katež v svoji pripovedi pred 30-letimi, tedaj ko se je še vedelo, čigavi so ti kamni bili (Šanderjev, Oparnikov, Topotov in Katežev ter od tiste hiše, ki je bila porušena ob gradnji graščine Brunfeld in prenesena zadaj za Kateža, t.j. Benčev. Takrat sta še dva stala na Prevalu in zaključevala v polja. Eden naj bi bil Benčev, drugi Poldov. Ti kamni so zginili ob gradnji avtoceste, torej ob prehodu v tretje tisočletje. Z njimi je zginila tudi 2800-letna »lipniška« zgodovina.

predvsem tisti mladi in močni, bolj premožni in bolj sposobni, ki so imeli konje in ki so jih lahko nadomestili pri letnih delih.

Taki so si na potovanju »pridobili« - s laskanjem, pretiravanji, nastopaštvom, itd. dekleta, svoje bodoče žene, dekleta s svetlimi lasmi in modrimi očmi.

Pri takih se je to »potovanje« lahko končalo šele s najbolj zaželeno pridelavo otrok po jeseni drugega leta, ko je prišel na svet otrok, s katerim je žena dokazala svojo rodnost.

Drugi, bolj pogosti, so se pa jeseni potem ko so pravnovali »mrtve ta stare«, spravili na potovanje proti Jadranu. Tja so šli tja tisti, ki so hoteli moliti, barantati, spraviti v promet lastne pridelke in tudi drugih, ki se niso mogli pridružiti temu proslavljanju, no in končnih tudi tisti, ki so si hoteli dobiti kakšno punco⁶⁹.

Ti so pa s seboj potem pripeljali kašno punco s črnimi lasmi, temnega tena in živih, črnih oči, ki so jo imenovali Mara (po iztoku Pada v morje – Setem Maria, kjer so bile take punce doma). Marsikdaj se je pa tudi dogodilo, da so si s poti, po katerih so potovali in se po gostiščih razgledovali in repenčili, ter se zagledali v kako domačinko in jo pripeljali potem domov.

Tako so si naši deželani potem s temi ženami na vsak sedmi rod ustvarjali nove potomce in zboljševali svojo kri.

No, tiste žene so pa potem pripeljale s seboj tudi svojo vero, svoje bogove in o njih pripovedovale še kot babice svojem potomcem.

⁶⁹Tedaj so pa pozabili to, da so doma pustili »tri kamnčke« pod svojim pragom, ki naj bi varovali hišo (pred vsem pa njegovo ženo) v času njegove odsotnosti. Lastnik teh »treh kamenčkov« (dva kamenčka sta bila okrogla, eden pa nekoliko večji in podolgovat) je drugače nosil te končke vedno s seboj v žepu. To so pomenili »tiča in jajci«. Če je pustil doma pod pragom svojega tiča in jajci, da so vahtali njegovo ženo, se je potem nobedem ni smel dokatniki. Ravno tako je bi pa tudi »on brez jajc in tiča« in se ni smel goniti okoli po širnem svetu, kakor bi se mu zljubilo. Potem so morali drugi sovaščani paziti, kaj je počel, skratka bil je pod nadzorom. Prigode so se nato razsojale pod vaško lipo na goričici, tam »kjer je bila resnica«.

Kupljenik (9. do 14. stol.)

Po časih Pavlina II. Oglejskega patriarha, v času, ko so zasedli naše dežele Franki, da se je pričelo pokristjanjevanje. Tedaj je bila klima že nekoliko bolj mila. Tedaj so pa prišli daljnji potomci tistih Karantancev, ki so ob svojem znanji prinesli s seboj vetrnik in takratno tehnologijo, način življenja, svoje navade in svoje verovanje.⁷⁰

Minilo je že skoraj tisočletje, preminilo je že 40 rodov, ki so prišli do novih navad, verovanj, načina mišljenja in življenja, pa novih civilizacijskih ter kulturnih spoznanj, predvsem pa do novih tehnologij, tako v poljedelstvu kot tudi v železarjenju.

Prišel je čas sv. Heme (po Pavlinu II, čeprav se ta takrat še niti ni rodila).

Pod vplivom Čehov (ki so bili prej Kelti, Boji, pri nas tudi Tavriski, ..) so pečem po stari navadi še vedno pravili »Dunaji«, bile so pa nova inovacija, nastala po starih rimskodobnih peče iz Löllinga, pozneje so jim rekli peči sv. Heme. Bile so to vetrne peči z vetrnikom, s veternim dohodnim in odvodnim kanalom, v katere so bile prigranjene naprave za uravnavanje hitrosti, tlaka in količina zraka (vetra). Če so prvotne peči omogočale volkove do 7 kg, so ti nove omogočale na koncu svoje dobe v 14. stol. volkove do 120 kg (250 funtov) takrat, ko je že delovale na vodni pogon in ko so bile 2m visoke.

Toda topilna peč na Kupljenju je bila takrat šele na začetku novih inovacij, bila je za moža visoka, 0,7 do 0,9 m široka, imela je par mehov za nožni pogon peči, če je zmanjkalo vetra (ali pa če je bilo slabo in neprimerno vreme). Peč so posluževali trije topilci (Primašč = primus, prvi iznad korita, žlinder,..; Oblak = prvi pihalec (Piš, plajar, oglednik, Videc, vsiplje v peč oglje in rudo, oglar, drugače goveji pastir, ... in Brs = rudar, drugi pihalec (drugače rudar, nosač, tovornik, ...).

Slika peči na Savici in vetrne str. 15

Take peči smo ugotovili da so stale v Savici, Kupljeniku, v Soteski na Kovačevcu in Brdih, in bile nato nadomeščene s vodno gnanimi pečmi sv. Heme, razen tiste na Kupljeniku, ki je bila prenesena v Vošče..

⁷⁰Vetrnikov ne omenja nobena zgodovina ne pri nas in ne v tujini. Ne pozna jih ne jezikoslovje. Pri nas smo pa našli Wedernike, Vedernike, ...Štroka pozna vetrne peči, ni pa se ni zanimala za okolje v katerem so te delovale.

Vodno gnane peči sv. Heme so pa potem posluževali Sošniki, Piši = Piški, (Playerji, ..) žlindri in...: Na norcih so pa kovali kovači, šmiti, Kovarji, , vodne naprave so pa izdelovali, vzdrževali in uravnali cimpermani, Mešišniki in cele fužine so pa vodili Kapusi, (Ko varli), ...

Drugi par je pa očistil (dešaržiral) drugo peč, nato sodeloval pri daritvi bogovom, nato se je pa lotil dešaržiranja tretje in četrte peči.

Medtem je prvi par pripeljal peč do take toplote (temperature, barve), da je ruda izgubila temno barvo in pričela žareti.

Potem je pa drugi par začel netiti peč.

Oba para sta morala usklajevati svoje delo. Ko so se topilci navadili in medsebojno uskladili in si pri tem nabrali skušnje, kako celotno delo opravljati, so lahko tudi medsebojno sodelovali.

Prva inovacija je bila, da je prvi topilec lahko istočasno opazoval žlindro dveh, mogoče celo hkrati treh peči. Druga inovacija pa, da je drugi topilec povezal obe dve šobi dveh peči in pihal v dve peči hkrati. Peči so bile majhne, dokladanja takrat še niso poznali, izdelani volkovi majhni, torej pihanje ni zahtevalo veliko moči (neglede na zahtevan tlak zraka – *nizke peči*, ne glede na količino zahtevanega zraka – *ozke peči*).

Pošte

Med vsemogoče signale ne sodijo samo Pošte, ki so jih pošiljali tisti, ki so kurili kresove, ali ki so trobili na rogove, ali ki so pozneje zvonili z zvonovi in streljali z možnarji in topovi, itd., temveč tudi tiste, ki so jih prenašali potniki, sli, ...

Kako je prišla informacija s Timava na Jadranu in pa na otok Rujan na Baltik, si bomo pa puskili sedaj razložili.

Ob izviru Timava je bila vsaj že v bronasti dobi točka, kjer se je barantalo in trgovalo, se izmenjavalo izdelke in surovine, živali in ljudi; si izmenjavalo obvestila, izkušnje, znanje, same ljudi, ki so imeli znanje, ... in častilo bogove.

Na otoku Rujan (Rügen) se je že pred 37. stoletji častilo bogove in pokopavalo mrtve v gomilah, graviralo na Gotlandu v skale ladje, ki so bile sposobne visokomorske plovbe in tako je pred enim tisočletjem prvi švedski kralj prišel do naslova kralja Švedov, Gotov in Vindov. (Ie da si Švedi še danes niso edini, kateri Vindi naj bi to bili mišljeni – tisti z Ålanda, otokov na meji med Švedsko in Finsko, ki naj bi prvotno izhajali s Gotlanda, ali tisti s Pomerjanskega – otoka Rujna). To je področje jantarja, ki so ga v tedaj celem poznanim svetu in ki je tedaj imel isto vlogo kot pozneje denar in so ga oboževali že egiptovski faraoni, Kitajci in Indijci,

In te dve točki naj bi povezovali pot, ki naj bi jo varoval Pontifex Maximus.

Vemo pa tudi, da so istočasno hodili ljudje s Baltika na Jadran, v istem letnem obdobju. To zastavlja pomembno vprašanje, ali je vrhovni svečenik na Rujnu imel podobno vlogo v isti dobi, na istih poteh, ki so vodile iz Baltika na Jadran. Če so bile poti odprte ali so bile za vse ljudi, ki so potovali na teh poteh.

Pontifex Maximus je bil varovalec vseh poti, ki so bile svete, varovane, ne glede ali so potovali iz juga proti severu ali v nasprotni smeri?

Vemo, da je bil kupljenski Rožič tisti, ki je varoval Svaroga in imel soho tega boga in da naj bi bil torej Svarogov sin = Rožič.

Vemo pa tudi to, da je od vsega tega ostalo samo ime Rožič in to od 14. stol. naprej, ko je bilo prvič tudi zapisano. Kako je lahko varoval potnike v imenu Svaroga, njegov vrhovni svečenik (identičen pontifeksu maksimusu) ta pa o tem ni nič vedel?

Prvi prenosnik poročil – pošť je bil pontefeksov varovanec. Varovanje potnikov, prenos (pošt) in funkcija kurjenje kresov (signalizacija), je bila njegova funkcija, pa naj bilo z ognjem ali zvokom (ni čudno, da je ime Mežnar in možnar tako slično, saj sta imela isti nadrejeni namen - varovanje).

Ta funkcija je izpričana kot integralna funkcija stražarjenje, varovanje in signalizacija že od trojanske vojne naprej, ko se prične pisana zgodovina. Kaj je bilo prej pa lahko samo ugibamo.

Tisti, ki so zapirali poti, ki jih je varoval pontifeks, so nosili s seboj tudi pošte. Ko so pa zapirali poti, bi pa morali imeti pošte, ki bi prihajale s severa proti jugu? Ti naj bi pa nebi znali pisati? Wendi naj bi torej nebi znali pisati??

Ali niso imeli kaj prinašati s seboj s severa proti jugu pa toliko vojn, preprirov, je bilo potrebno sporočiti !!.

Vendi v Padski nižini so pa imeli svojo pisavo!!

Pri tem pa Rožič varuje pot, ki s severa na jug. Kako bi se potem imenoval tisti, ki je varoval pot iz juga na sever, n.pr. tisti, ki je vodil potnike čez Gosjak ali Vrh Smokuča, ali Luže, ali Ljubelj? Ta bi moral biti pri starem Tržiču. Rožiči prihajajo tudi s področja pod Golico in Javornika. Na koroški strani pa kmetij s takim imenom ni. Kako so se potem tam imenovali – Mečiž, Mačež ??, tako kot soimenjaki na Kupljeniku. Ali so pastirji, fužinarji, ali so imeli vetrnike?

Pred dvema leti so pa francoski arheologi ugotovili, da je zgornji sloj druidov uporabljal pisavo!! Spodnji sloj naj bi uporabljal samo ustno izročilo, ki so se ga naučili na pamet v do 12-letnih izobraževalnih tečajih?

Komura – kanal = s kamni obložen kanal za navodnjavanje je zelo stara beseda na področju Lipnice, t.j. zelo zožen Savski tok, kjer pre-

haja področje lip z Lipniške doline prek Save na Mošenjsko področje.

Takšne so tudi Primaščeve stagne. Požičeve stagne nimajo kanala, po njih ne prihaja voda in so vertikalno valovite.

Njive v Kašariji niso namakane, preje razvodnjavane – horizontalno postavljene, voda se zadržuje in ne odteka. Nasprotno stanje je na področju Otoka, kjer pogosto stoji ob deževjih voda, te so razvodnjavane.

Obloženi vodni kanali se nahajajo predvsem v Kamni Gorici in Spodnji Lipnici, kjer je bilo fužinarstvo, samo tam imena komura (commura, comura) ne poznajo.

Prvotno področje Kupljenika je bilo samo Rožičevo, torej do Stagen, to je bila planina, Rožič pa pastir na tej planini? Rožič je bil ostanek področja, ki je peljalo k Gradišču in od tam na Babo - t.j. k Ricmanu.

Rožič je Slovanski bog bogov z otoka Rujane in ne bog z Jadrana torej ne bog, ki ga je predstavljal pontifeks.

Povezave med Baltikom in Jadranom so tekle skozi Blejski kot, samo v katerem času?

Poti iz Kašarije vodijo v področje Kupljenika. Ali mimo Gradiščem pa prek Jelovice, ali pod Gradiščem v Bohinj? Prva točka na Jelovici je Ricman, v Bohinju pa Mošenac, obe poznani po rudarstvu.

Sv. Hema je znak prosvetljenstva tako kot Pavlin II in istočasno prehoda iz poganstva v krščanstvo, t.j. prehoda osmega v deveto stoletje. Istočasno pa je to čas Karla Velikega in klimatskih minimumov (550-900). Pastir pa je tedaj tak kot tisti iz Velike planine, ki sodi lahko ali v bronasto dobo ali v današnji čas? – torej je »brezčasen« tako kot je to tudi sv. Hema, ta pa lahko prinese s seboj ali vodni pogon ali vetrnik?. Torej ali Mošenac ali Kupljenik!

Tisti, ki je do sedaj uporabljal vetrnik, preide na naslednjo stopnjo, tisti, ki pa je neizkušen, ali pa nima drugih možnosti, pa uporabi vetrnik!

Tako preidejo Brjani in Nomenjani na vodne pogone, Kupljenčani in Lancovčani pa na vetrnik?

Ali se niso mogoče združili v Kovnici v dolini z Brjani in Lancovčani?? Ali postavili najprej Kovnico in še ne tudi topilnih peči??

Fužina v Kovnici na Lipnici nastane šele 1329, torej po katastrofalnem l. 1314.

Peč na (Račenci) ali (Grabnarici) v Voščah pa l.???, torej v ugodnih klimatskih razmerah.

Sončni koledar   lunin koledar.

Veneti   Kelti

Bogovi kateri isti, kateri drugačni.

Kdaj »železarne« kdaj vetrniki

- selišče (Stan) ? Ali je ime Selišče isto kot Stan in komu to ime pripada (lipi ali hrastu, ali še neki prejšnji civilizaciji?, izgled, funkcije, ...

Tavriski

Erupcija Vesuva l.79. in njen vpliv na Deželi ????? Smokuč.

Kaj je povzročilo l. 1329 Smokuč. Kako, da poznamo dvojno leto porušenja Ljubelja (1329 in 1348). Od kod dvojni čas. Ali je bilo v tem času dvoje potresov in so bile posledice pripisane samo zadnjemu potresu?

Kupljenik l.1314.

L. 1274 se je radovljiški gospod vojskoval na strani Habsburžanov skupaj z drugimi kranjskimi plemiči, ko so kranjski plemiči zapustili češkega kralja in se odločili za Habsburžane.

Prišel je čas, ko ni bilo več potnikov, ki bi jih pazil – pasel Rožič, ki so s seboj prinašali vedenja in znanja o železarjenju v daljnih Čedah, po katerih so si »radovljiški pastirji na radovljiški planini« postavili svojo topilno peč. Prišel čas, ko je Rožič lahko zaprl svoj »bife«, slekel svoj »pezdir«, spravil v kot svojo pastirsko palico (kje meva u štek'lnu železno žbico, s kero juhka zbadou voka al pa medveda, gor pa svet dreuc, s kermo jboh naredu svet, s kero jpasu svojo žvino pa tud živino gune vasi).

Selani so želeli, da bi si zgradili svojo cerkev tam kjer so videli, da prihaja slap Priritnik, kazali svojo željo že zdavnaj prej, kot pa so se zavedali, da so zapustili svojo staro vero. Rožič je bil pa odvisen od potnikov, ki so prihajali od cerkve na Otoku, pa tistih, ki so prihajali iz Starega Lipja na drugi strani Save. Ta je pa želel, da bi jo postavili tam, kjer je imel on največjo besedo. Zagovarjal je tezo, da če ima že Moščanski (žirovniški) sv. Martin svojega soseda v Selu, naj ga ima pa še blejski na Selu (pri Bledu). Spadala sta pa tako ali tako oba pod patriarha, od obeh so peljale poti v Norik, itd. Selska srenja je potem odločila, da bo postavila cerkev ob Priritniku, Selani so pa speljali tja gor pot, ki so jo imenovali »pot sv. Heme«, pa začeli zbirat les za cerkev.

To se je dogajalo ravno takrat, ko so kranjski plemiči zapustili češkega kralja, Takrat je patriarh prvič dobil od Kranjcev kľofuto, Rožiču je pa zrasel greben.

Cerkev so potem zgradili na Mešišu in porabili les, ki so ga preje zbrali Selani. Pot sv. Heme čez Koren je pa ostala in potem peljala v Bohinj mimo znamenja na Kraju.⁷¹

Namestu sv. Martina so se odločili za sv. Štefana, naslednika prejšnjega poganjskega Svarožiča, po katerem je Rožič dobil hišno ime.

Leta 1314 so pa prišle velike povodnji, predvsem pa dolgotrajno deževje, ki je uničilo žito in prineslo na vas večletno lakoto, na vas, ki je do tedaj živela od kmetovanja in železarjen-

⁷¹ Do tedaj je pot na Kupljenik prihajala iz Sela čez Laz po Homom k koritu nad Primaščem in od tam k Rožiču u guni vasi.

ja. Ko je bilo še konec vetrov, ki so poganjali njih topilno peč (dunaj) in jim ogomočali, da so prišli do kovanega železa, se niso mogli več od česa preživljati in je prišla dolga in vedno hujša lakota.

Rožič je postal vidmer, podložnik »Naše ljube gospe z Otoka« (»unserer lieben Frau im Wörth) in sedaj nosil meč in sulico ter bodalo in imel pravico tovoriti. Imel je pa tudi škornje in jerhovce na durca, za katera jih je ta (Naša ljubila gospa z Otoka) vlekla kamor je hotela.

Kdo je zgradil cerkev sv. Štefana ali Rožič, »kje še ne prej pospravu u kot svojga svetca«, ali njegov bivši gospodar patriarh, ki mu je pripadala tudi cerkev sv. Martina pod »blejskmo Gradišam«, al pa sama gospa z Otoka, se pa ne ve. Ja, oba sta še imela »u svoj vuk'n, ksej rekvo Zijavka, svojga lintverna. Ja, gospa z Otoka jdržava use za nihove lintverne, pa meva obvast nad durc'm.

Prejšnji radovljiški železarji, ki so imeli svojo pot speljano od odcepa z starodavne Selske poti na Jelovico, so pa prišli mimo laza izpod Homa, kjer je ležal njih vetrnik pa mimo korita, kjer so imeli že preje speljane poti proti Prehatu in Kovačevcu, speljali še novo pot proti Mešišu. Začeli so postavljati nove rovtve, na prejšnjih rudiščih pa planine.

Do sedaj svobodni gorjani so postali podložniki »Naše ljube gospe z Otoka« s pravico do tovorjenja (za sebe) in doložnostjo tovorjenja za otoško proštijo, zapisano v urbar. Tam so zapisali samo dolžnosti, ne pa preje dogovorjenih pravic.

No, tako so delali še isto kot preje, tovorili so svoje pridelke in pridelke drugih na konjih svojih konj, tako kot so to počeli že več kot tisočletje preje njihovi predniki. Po osmih generacijah so pozabili, od kod je izviral njih rod, pozabili so na njih vetrnike, cela zgodovina je pa pozabila in tudi nič več opazila tistih ostankov, ki jih je ohranila narava, ki nič ne pozabi pa tudi nič ne spoštuje.

Oblak je še vedno kuril na Homu kres, gledal po dežju »radolco«, ki se je svetila v daljavi, gledal tamkajšnjo cerkev sv. Petra, pozabil pa je, kje so vsi skupaj izvirajo, kot tudi ni vedel, da njegova voda izvira iz mežiša nad koritom, kot je tudi pozabil, kako se mu je nekoč temu reklo.

Kupljenik I. 2015.

Sedaj je konec obdobja, v katerem naj bi bil predan (ne prodan in tudi ne kupljen) na milost in nemilost otoški proštiji, ki je upravljala posvetni del briksenskega premoženja.

Od nekdanje planine in njegovih prvih uporabnikov vetrnika, ki so sezonsko železarili kot primešči, brsi in oblaki so ostale samo zapuščine. Nobenih krav, juncev, konj, otrok, nič več. Ostale so samo še njih nekdanje posesti.

Na Homu ni nikogar več, ki bi se razgledoval, gledal na vetrnik na Dobravcah, kuril kres, trobil, vse je zaraščeno. Rovti so večinoma že zaraščeni, hiše zapuščene.

Nastopila je nova doba na osnovi nafte, vetrovi pihajo samo še iz Bruslja, Ljubljane, nobenih pa ni iz razgledišč iz naše dežele. Ne vidimo jih, pač pa čutimo po njih svinčeni, težki sapi.

Tako stoji cerkev sv. Štefana, ki je nekoč bila lesena v Podgradišu. Kdo bi jo naredil se ne ve, tudi to se ne ve, da bi jo potem pozidal. Ne ve se nič več kot kar je zapisano na kakih papirjih, nobenega glasu, nobenega roga, kresa, ...

Terra preta

– črnica (Czernetschitza)-Černevsce v hraški gmajni.

Ima skupne lastnosti s črepinjami, žarami, Žalami, in ne s halštatom. Ni skupaj s Veneti in Kelti, a je skupaj s polabskimi Slovani. Ali pa tudi z bronastodobno najdbo, pa črepinje z kremenom?? Črnica pod Babjim potokom, kakšne relacije ali pred dobo kovinarstva??

Usmeritev bajt proti;

Ogleju

Soncu (vzhod – zahod)

Studencu : brdu – kresu

Cerkvi , znamenja

Od Kovača (Volča, dinstmana, Vogelnika (pastirja), Legata

Legat – Vogelnik ima svoj studenec (pod hišo), je kovač za težko kovanje, kuje volkove = izdeluje volče, je torej Volč, kuri varovalni kres na Volčevem hribu, pazi ljudi in pase govedo. Od njega se odcepi podkovski kovač, izdeluje podkve, podkuje konje, po 10. stol. Je dinstman, naj bi bil Videc, Konc, ogleđnik, Vogelnik, žandar.

Od njega se odcepi na navzgor dinstman, ki je podkovski kovač, nato rodar, kralj, cesar, na vrhu hriba, (ki bi naj prej kuril kres?) Tedaj se prestavi od Legata na »vrh hriba« in se izogne stari poti. Legat pa postavi znamenje, takrat nasproti svoje kašče in mimo na novo nastale poti, ki varuje njegovo kaščo.

Tunc, podrta kmetija.⁷²

Naj bi bil ovčji in kozji pastir, Učež, (druid), svečenik pod lipo,

Naj bi bil enkrat na mesec gost pri (celem) kmetu, tam naj bi bil en teden, gledal (čez ogenj) proti vzhodu in žebiral bogovom in »ta starim« zahvalno daritev pred kosilom.

(napovedoval prihodnost),

Bil zdravilec za ljudi in živino, zbiral in kosil zdravilne trave, rože,

Pod lipo naj bi imel srenjski kamen in žrtveni kamen, odločilno besedo (5. glas) pri sojenju.

Imel je rog za trobljenje časa (poldneva), nevarnosti, požara, itd.

⁷²Tunc je Anton, ki ima god na 24. okt., je zadnji v vasi pod lipo, in je kozji – ovčji pastir, pozneje učež.

Učež je učil izbrane fante z »Dobravske srenje« (Brd, Land-seva, Selc in Radolce, kjer je bil glavni druid, ...) pod nanovo zasajeno lipo na tri vrhove, na sedaj desetih srenjskih kamnih, in žebiral (v kiticah pel) zgodovino svoje dežele in rodovine, ki se je naučil pri svojih, ki so nekoč poiskovali nekdanjo pontifexovo šolo ob Tipavu.

Sedaj so pričeli graditi tudi nove hiše z novimi hišnimi imeni in hišnimi znaki. Te so bile še vedno obrnjene od nove lipe, na vzhodu proti k Volčevi kašči, na zahodu pa proti »Dolinovi« kašči, Obe kašči sta bili lepo urejeni, imeli sta iz bruna izdolbeno korito, ki je spominjalo na drevak, kot so to nekateri to tudi imenovali.

Tako kot novo lipo, so postavili nove pokopališče na vzhodu, da so svoje mrtve pokopali s pogledom k vzhajajočemu soncu, od koder naj bi se vrnili v novo življenje, stare Žale pa opustili.

Tedaj so tudi zapustili Oblo gorico, a tam pustili hrast s kamni. Dedci so temu rekli »Babja Gorica«, ker so se ob luni shajale babe in »delale dež« (žebile bogovom, da bi dali dež).

Volčev hrib pa še vedno stoji gol, tak kot je bil dve tisočletji. No pa, ko se je pričelo novo tisočletje, so opustili kurjenje stražarskih kresov, saj danes ni več nikogar, ki bi jih nebi mogla ustrahovati boginja Evropa. Zato so pa začeli kuriti (zasmrajati) kres (iz starih gum) in pijančevati in oboževati sosednjega boga Merkurja.

Kosilo obred

Kositi = seči

Sekati glave = gvale seč

Seča,

Kositi – sekati - jesti

Božja roka na 5 prstov: (IIIII) (I-V+I)

IVI \V/ WI VVI

(VV = 2 para moških) ≠ (2 para (mož + žena))

VV=W

W=1 hiše = moški iz dveh hiš

Delo na polju = oranje, sekanje drevja, železarjenje po grško. venetsko,

Peč + meh

Kelti: 2+3 = 2+3 moških + veternik + meh

1+1+3 = pastir+stražar+železarji=
= pastir+straža+sošnik+oblak+žlinder

A = 4 železarji = 4 volkovi (40 kg ~ 4kg Fe)

B = 3 železarji = 1 volk (40 kg = 6-9 kg Fe)

A se ne da prodati

B težko kovano železo = massa ferri – tržno železo, rimskodobna dajatev v železu = volč.

Delegat = zbiralec volčev = zbiralec dajatev = VOLČ (kmet, ki zbira volče za oblasti)

Veternik ne dela, peč na dvojni meh (karantanska peč = peč Lölling - dobi dvojni meh, mehove poganjata dve osebi, (prejšnja Oblak in Brs, Piž in Žlinder, itd.), delo je naporno saj morata nadomeščati prejšnjo energijo vetra. Pihanje je potrebno predvsem v času, ko je temperatura najvišja, ko se ruda prične topiti. Predstavljamo si, da je sedaj kapaciteta peči ob zamenjavi tehnologije prej padla kot pa narasla in da je bilo potrebno počakati na nove pogone, ki so omogočali novo napredovanje, t.j. na 10. stoletje.

Sedaj so si bili koroški (keltski) in kranjski železarji enakovredni, saj niso več imeli vetra za svoje peči, oboji so bili odvisni od svojih fizičnih moči.

Ko se je pričelo v 10 stol. vreme boljšati, ko so postajali bivalni, gospodarski, klimatski pogoji bolj primerni, temperature nekoliko višje, so se začela zmanjševati tudi tveganja. Zopet je pričela rojevati trta, najbolj občutljiva rastlina, ki potrebuje veter, da lahko uspeva, saj jo drugače plesni in drugi škodljivci tako prizadenejo, da ne more uspevati, kaj še da bi dajala kaj za piti. Prvi znaki se pojavijo že koncem 9. stol. Vendar mora trta najprej zrasti, da lahko rodi in šele potem lahko tudi pričakujemo trgatve, ki bo lahko prinesla vino. Če so pa jesenske temperature prenizke, ni sladkorja, če ni sladkorja ni vrenja in potem nam ostane samo kislina! Skratka prve uspešne trgatve se pojavijo šele sredi 10. Stol. Tedaj so ljudje lahko pili vino, obdelovali zemljo in uporabljali veterne železarske peči.

Tedaj se pojavijo tudi prva mlinska kolesa z vodoravno osjo, sposobna poganjati železarske naprave.

Najtežje železarsko delo je težko kovanje, ki pa poleg tega potrebuje še majhne in enostavne vodne pogone. Dotedanje »Kuhinje«, ki so obsegale topljenje rud in nekje blizu tudi kovanje skupaj z zraven postavljeno kovaško pečjo, se postopoma preseli k primernemu vodnemu toku. Volkovi so dobili noge, pričeli so se seliti k vodi. Dotedanji vetniki so še obstajali, saj so bili vezani na naselje, ki je opravljalo tako poljedelska in živinorejska opravila kot integrirano celoto, kovači z norcem so pa začeli delati profesionalno, tako kot tudi mlinarji.⁷³

Profesionalni kovači, prej samo v mestno okolje integrirani rokodelci (kovači na opidih) se pričnejo pojavljati kot integrirani del kmetijskih del. Ne samo da uporabljajo norec za težko kovanje (torej da izdelujejo samo »volče«, temveč kujejo palice, ploščato železo, razne železarske izdelke, temveč tudi kujejo podkve in podkujejo konje.

Železo dobi na svoji uporabnosti in ceni. Do tedaj nepodkovani konji dobijo novo uporabnost, z njimi je mogoče daleč potovati, lahko nosijo večje tovore, itd.

In pri vsem tem sodeluje naš »Volč«, vaški kovač, ob potoku, ki mu poganja meh (če pa ni vode, ga pa poganja sam). Iz nekdanjega »Legata« se spremeni v »Volča«, (Konca, Kunca, Kunciča, ...). Samo njegovega prejšnjega dela mu nobeden ne odvzame, on še vedno kuri »opozorilni kres« na »Volčevem hribu«, še vedno stražari in ima svoj rog, še vedno je Videc, itd. No, tudi status legata mu ostane (je še vedno takoj za prvim, dvornikom, ima poldrugo kmetijo (dvornik ima dvojno kmetijo). Eni mu celo rečejo Vogeltnik, ker ima svojo hišo na vogalu vasi.

Samo mi smo se malo zagalopirali, pa se preselili v 10. stol. Kaj pa prej, kaj se je dogodilo v vmesnem času?

Če so se naši »Kelti« naselili v – 2. stol. in postavili svoje naselje pred Oblo Gorico na »Selišče« in se »leta 589« preselili vzhodno od dotedanje Radovljice, ali mislite, da so s seboj odnesli tudi svoje hiše, svoja polja, svoje pašnike, itd.

Ali niso v tem času prišli tudi novi gradbeni materiali, nove navade, nova spoznanja, način življenja, nova vera, itd. itd...

⁷³To se vidi predvsem v nemščini, kjer ima že vsak pogon naziv » Mülle«. N.pr. Sägemühle,...

Koncem 8. stol. Se pojavi Karel Veliki s svojimi »pajdaši«. Vzpostavi nov družbeni red, načne deloma naš prejšnji red, predvsem pa vzpostavi nove cerkvene strukture.

Ko je prispel na obisk (kontrola) sam pontifeks, ga je moral pogostiti kmet, ki je bil vas varoval, prvi, ki je stal nad koritom. Pontifeks je sedel za mizo (mensa), obrnjen proti vzhodu in »bohkovem kotu«, gospodar te kmetije je sedel na njegovi desni strani (poldnevni strani) in točil sveto vino (pozneje kri Jezusovo), pastor = pastir = ovčji in kozji pastir, mu je pa »daroval« (ponujal, mu stregel) pijačo, hrano (pečenko) mu je pa rezal goveji pastir, železarji so morali pa to čačas varovali celotno hišo.

Tako so morali žirovniški kosezi »pogostiti« svojega škofa = pontifeksa, ko je potoval skozi vas. Bili so svobodni kmetje (plemenitega rodu = Edlingi) – (Kosec, Kosez, snosek, ...), in to je bila njih edina dajatev (pa če je škof – knezoškof kdaj prišel ali pa ne).

Primus je bil najdaljnji (najvišji) od korita.

Ovčji pastir, ki je ponujal vino je bil najbližji pontifeksu, njemu nasproti je sedel Goveji pastirji, ki je bil na isti strani poti, ki je ločevala železarje in živinorejce in je ponujal pontifeksu pečenko. Železarji so pa varovali to pogostitev.

Vsi so bili svobodni ljudje. Imuniteto so imeli kot hermani, kosezi, čuvarji poti, ...nad njimi ni bilo nobenega kralja. Potem se pa pojavi cesar, cesar, kralj, ...z vso svojo novotarijo.

Ko so se znebili 1 590 Rimljanov, so bili zopet svobodni, potem se pa 2. stoletji pozneje pojavi Karel Veliki z novimi spremembami, Kosijo (travo) še tako, kot so to počeli do sedaj, jedo pa ne več tako.

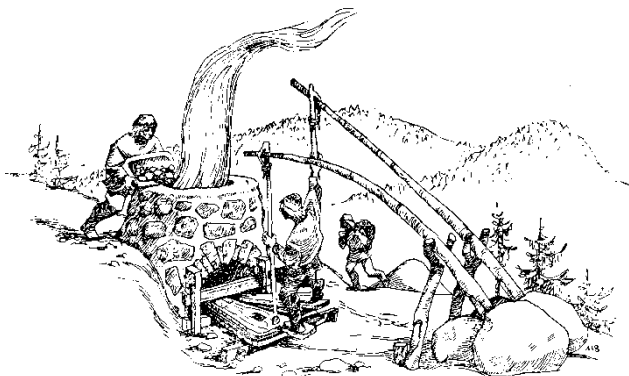
Večina železarstva se prične spreminjati s begunci iz Podjune (Korošci), ki pričnejo uveljavljati njihove železarske tehnologije, nove peči, ki imajo večjo proizvodnjo, bolj primerno za zamenjavo za druge izdelke, bolj primerne za barantanje in tako tudi za izboljševanje medsebojnih odnosov. Pojavljati se pričnejo moderne peči s ročnimi, nožnimi in vetrnimi pogoni in novi medčloveški odnosni.

Prazniki na Dovju dajatev samo v železu, 4 hube. Korošci. Kdo je varoval?. Kozji pastir? Ni huba. Verjetno sistem 2+2+1. Torej brez kovača – samo volkovi, torej kmetje.

Tako kot v Joštu v Podgorju. Gričnik.

Po I. 580

Volč I. 589 po preselitvi na pečeh tipa Lölling, pozneje pa na zidanih pečeh. Nekateri so se tem novotarijam prilagajali hitreje, nekateri veliko pozneje.

Nožno gnane železarske peči v srednjem veku.

Učež je zbral 3 fante, trije Joški, (torej za božič rojeni), in jih posedel na svete kamne na Zečjem grascu.....

Kdaj je to bilo: na sv. Janeza, ali na božič.

Šviglčou Jošt

Saj so 4 vasi?: eden je bil s Kamen, drugi iz ?, tretji pa z Žlana,

O čarnem biku – volu : Žrebcu
konju

O agresivnosti : miroljubnosti

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

DNA

Slovenci Čehi Švedi

Veneti : Germani

Wendi :

Poljedelci : živinorejci

Lovci : nabiralci

Abhut = Schutz Hut, = zaščita, klobuk
 Stogu = norveško = Hüte, = koča
 Hatt = norveško, švedsko = Hütte = železarna
 Stog = kozolec kositi?..... koza kozji pastir

 Kako so ugotavljali kislost: vina, kisa, žlindre, ...?
 Z jezikom, torej so lizali. Bili so Lizniki (Kranjska gora). Kako so preskušali žlindre. Če je bila bazična (apnena) ali kisl (xxxxxxxxx).

Bazična ni bila za nobeno rabo, samo za žeblje, šne klamfe, itd. Če so hoteli narediti kose, meče, nože, itd. so rabili kisl žlindro oz. jeklo, ki je imelo kisl žlindro. To so pa poskusili tako, da so žlindro zdrobiti in jo polizali. Jeklo s kisl reakcijo je belo jeklo, tisto z bazično je pa sivo. Ja, samo lizati je potrebno, pa če ti to sporočijo tvoji »ta stari«, potem veš, kako boš kupoval železo. Če boš pa kupoval volkove boš pa osel, ki se pusti nategniti, ker ne veš kaj boš s teh lahko dobil in koliko in kakšno železo (jeklo) boš potem dobil, ko je pa vse tako negotovo, rizično.

Žlinder (Brs, Boštjan, ...) je bil ta tretja oseba, ki je bil odgovoren za rudo, recepturo kaj bodo vtaknili v peč, da bodo dobili pričakovano železo, kaj so pa dobili, je ugotavljal s lizanjem (z okusom).

Ko boš poslušal, kaj ti bodo trobili drugi, ravno tako ne boš vedel, kako se je ravnati. Če ne boš prislonil svojih uhljev in dobro slišal, kaj ti nekdo poskuša sporočiti (če boš gluh za nasvete drugih), boš moral posledice svoje neumnosti sam prenašati. Če boš pa na te nasvete (ki ti jih drugi trobijo) zamahnil z roko, rekel »paperlepap« in s prstom brskal po žnablilih, boš pa »Papler«. Raje mu pokaži figo, da bo lahko o tebi misli, kar mora vedeti. Če se pa s predlogom strinjaš, dvigni palec. Če boš pa hotel povedati, spusti tisto, kar imaš za povedati, pa spusti dol palec. Potisni malo levo (kazalec levo ali desno), ...

Te znake so vsi razumeli brez da bi kaj govorili, pa kakšen jezik so drugače govorili.

Vsak »Papler« ima svojega predhodnika »Pazler«-ja, (»Paslerja«) ki je pasel, pazil živino (vole, junce), »voli« so pa nato odgovarjali v »naravnem jeziku« z »naravnimi signali«.

Pazlerji na gorjanskih Lazih,

Paplerji so bili dobili svoje ime po ustnicah, žnablilih, ko so okušali hrano, ki so jo kot ovčji pastirji (svečeniki) ponujali bogovom v dar.

Papula = pašnik (lat), paula (pašniki)
 Palovšnik – (paulaušnik = pastir)
 Papler, Pasler - pastir

Papati = jesti ....Papa = oče = papež

Govedo travo muli, z jezikom odtrga šop

Ovce travo papajo, z ustnicami odtrgajo veliko manjši šop trave, kot pa krave, podobno počnejo tudi konji

Koze obgrizejo vejice

Zajci, bobri, ... (glodalci) ogledajo korenje, veje,

Pa se vsi hranijo, pasejo, pazijo in varujejo, da bi se jim kaj nebi dogodilo.

V vetrnikih so morale ovce popasti vse do korenin, da so ti lahko termično delovali. Samo do prsti obgrizena trava je temna (barva prsti), samo prst se močno segreje od sonca, rastline (trava) veliko manj. Zato so vetrnike v času uporabe dobro vzdrževali, predvsem so pa ovce morale svojo funkcijo temeljito opraviti. Za to je pa bil ovčji pastir tako potreben. Dokler ni bilo vetrnikov tudi ni bilo »paplerjev«, t.j. ovčjih pastirjev, ki so s svojimi ovcami in njih ustnicami (pape) to opravili.

Ovce imajo popolnoma drugačne funkcije kot govedo. Pastirji so se ob vetrnikih diferencirali, vsi so bili cenjeni in so imeli vso »težo«, ki je bila vsaj tako cenjena kot kmečka ali železarska. Eden brez drugega niso mogli obstajati, funkcionirali so lahko samo kot zaključena celota (team – tim).

V času vetrnikov pa ločimo tri vrste faza razvoja:

- ko je bil ovčji pastir edini pastir (halštat in je bil še svečenik);
- ko so vetrniki še delovali in so se pojavijo tudi kovači, (laten in rimska doba - papula);
- ko se pojavijo kot kmetje: (obdobje pokristjanjenja in fevdalizacije).

V prvem obdobju imajo pastirsko palico s božjim drevescem, v drugem imajo rog, v tretjem so pa učeži, padarji, mežnarji, ...

V prvem obdobju dobivajo svoje hišne znake in hišna imena, v drugem svoja osebna imena, ob zadnjem pa svoja »pisanja« in »izgovorjavo«.

Papler se rodi skupaj s Pazlerjem, Paula – ušnikom (pašniki, srednjeveška lokalna latinščina), Grižel (kristl = jezušček), ...

Danes pa prikazujejo na Veliki planini pastirja, ki je kravji pastir, rogove na bajtah in čope na streha so pa pozabili. Vsi pastirji so neoboroženi, v rogovih imajo pa šnops, ... pastirsko ogrinjalo – pezdir naj bi bilo iz lanu, itd. Tisti, ki gledajo, nič ne slišijo, še manj pa da bi kaj okusili, kako težka in dolga je pot do klobase.

Halštatski sistem 2+2+1 ni nastal kar sam od sebe in naenkrat in tudi ni bil večer. Stalno se je prilagajal in dopolnjeval, bil je torej adaptiven. Če so halštatski prinesli prebivalci nek sistem s seboj, bi ga morali tudi zaslediti v krajih od koder so prihajali.

Ko so se tisti, ki so se nameravali naseliti na določenem (zaključenem) področju, so si ga mogli najprej ogledati, zato so pa morali poiskati tako točko, kjer je bil možen pregled. Do sedaj smo vedeli, da so hodili na Jelovico tisti, ki so nabirali rudo in jo nosili nekam na Primorsko, potem so pa pričeli na Jelovici železariti in se sezonsko naselili. Če so najprej odnašali rudo, so bili zelo neučinkoviti, saj so za volka, ki bi ga prinesli z Jelovice porabili okoli 8 krat toliko rude kot je tehtal volk. Volkovi so vsebovali samo okoli 30% železa, torej je bil izplen rude tedaj samo vsak dvajseti del. Veliko boljši tudi ni bil izplen pri oglju. Če grobo ocenjujemo (tako kot so pred tremi tisočletji tudi počeli in razmišljali), bi morali na konja natovoriti toliko surovin, kot bi jeseni, ko se je sezona končala, kot pa da bi prinesli domov čisto železo, ki so ga dejansko potrebovali.

Pri tem so pa pred 28 stoletji prenašali po jelovških gozdovi vse na ramah in ne na kolesih in ne na konjskih ali oslovskih hrbtih.

Takratni železarji so bili tedaj sposobni izdelovati volkove, kovači so pa iz teh volkov izdelovali zaželene (potrebne) izdelke. Tako je bilo to že od bronaste dobe naprej, tej delitvi je bilo prirejeno tudi znanje in vedenje pa tudi interesi vseh prisotnih.

No pa se pojavijo neki ljudje, ki jih je iz Posočja pripeljala daljina. Ljudje so že dolga časa iskali kovine, predvsem tiste, ki so jih lahko zabarantali (zlato, srebro, baker, kositer, svinec, cink, ...). Tedaj je imela vera pri vseh ljudeh odločujočo vlogo, kaj, kako in zakaj se bodo odločili.

Do sedaj so nam pravili, da so začeli prodirati ljudje iz Podonavja po njenih pritokih v Alpe (pa tudi v hribovja po levih pretokih Donave) in se naseljevali po teh pokrajinah.

Danes pa vse bolj kaže na to, da so bila potovanja iz severa navzdol veliko bolj aktivna kot pa potovanja vzhod - zahod. Danes vemo o klimi veliko več kot pa pred tremi desetletji, Danes imamo že veliko raziskav klimatskih razmerij in vplivov. Če je Trubarja zeblo, vemo kakšne temperature, kakšne vlage in padavine je moral prenašati. Danes vemo kakšne posledice so posamezni parametri med seboj povzročali. Skratka danes se zavedamo integritete, kongruence, sozraččenosti vplivov, da kaka nadloga ni nikola prišla sama po sebi, ampak da je vedno privlekla s seboj vso družino nadlog. Če so do takrat poročali o tem, da nekoga zebe, danes vemo tudi, da je bi lačen, podhranjen, ker zaradi prenizkih temperatur ni nič zraslo, da so vlažni vetrovi uničili trto, itd. In vsemu temu so se morali ljudje neprestano prilagajati.

Danes tudi vemo, da se ljudje niso naselili samo v enem kraju, temveč da so vedno iskali bilanco (ravnotežje) te naseljenosti. Danes vemo, da je imela neka naseljenost svojo gostoto in kako je ta gostota naraščala in kam je težila, danes vemo, da je gostota povezana s integriteto celotnih aktivnosti, ki omogočajo ali onemogočajo neko celovitost. Dokler je na začetku vsega dovolj ali pa tudi vsega primanjkuje, je potem, ko je določena gostota dosežena, pričnejo pojavljati primanjkljaji specifičnih danosti (prične zmanjkovati gmajn, planin. Ko so začeli obdelovati vso primerno obdelovalno zemljo, je pričelo primanjkovati travnikov. Ko so iz travnikov naredili nova polja, je pa zmanjkalo gmajn, ali ko so morali iskati planine zelo daleč proč (Brezje na Kofcah).

Vsako naseljevanje ima svojo naravno gostoto, ta pa je pogojena z geni, navadami, načinom življenja, verovanjem, načini gospodarjenja, ki vse to omogoča, itd.. Življenje je za vsako naselje nekoliko drugače, nanj vplivajo medsebojne komunikacije med posameznimi ljudmi, medsebojne komunikacije med naselji, komunikacije med deželami in da se te od časa do časa spreminjajo in da so te spremembe značilne za določen čas.

Ko zasledujemo posamezne življenjske vloge, vidimo, da imajo posamezne sestavine svoje vplive. Z življenjem je pa povezano tudi orodje, ki tako življenje omogoča. Tako kot se spreminjajo kraji in imena, v katerih se življenje odvija, se spreminjajo orodja. Do sedaj še nismo govorili o posameznih orodjih, ki so posledice tehnologije, ki so jo ljudje uporabljali, ki so jo sami iznašli ali so jim neki ljudje kot vzore od nekod tudi prinesli. Skratka med posameznimi dejavniki so nastale razlike a tudi sorodnosti oz. enakosti kako so posamezna dela opravljali in kakšna pripomočke so pri tem uporabljali.⁷⁴

⁷⁴ Ko sem pred desetletji zbiral ledinska imena, se pogovarjal z ljudmi, so mi vedno tudi govorili o posameznih pripomočkih, orodjih, ki so jih uporabljali. Tedaj sem se osredotočil na imenovanje geografskih značilnosti, bil pa gluha za celoto, ki je bila vedno prisotna. Sedaj, ko bi pa to celoto potrebovali, saj bi te kot celota in kot medsebojne povezave tvorile integriteto in opredeljevale tudi čas in ne samo kraj, je pa vse to izginilo. Danes nekdanjih sogovornikov ni več in celo to znanje in vedenje je zgubljeno. Ljudje, ki so mi kazali orodje, ki ga je kak prednik kupili na kakem sejmu, staro nekaj stoletij in je kazalo sledove uporabe in se je dalo videti, kaj se je na teh orodjih dogajalo. Nekdo mi je pokazal nože za klanje prašičev, skrbno zavite v cunj, ki jih je uporabljal bog vedi kateri prednik. Noži so bili ročno kovani, še taki, ki jih niso kalili, temveč hladno kovani, tako kot so kovali kose. Take niso uporabljali že nikjer več stoletij. Pri tej hiši so pa še klali »po ta starem«. Ta starec je bil pa zadnji na vrsti, zadnji tega rodu, za njim je rod izmrl, ker ni bil oženjen. Njegovi nasledniki so pa za njim vse »pospravili«, raznesli in uničili, kar niso rabili.

Tako se je pastir, ki je bil značilna oseba za dobo, spreminjal in prilagajal zunanjim možnostim in potrebam. Njegova funkcija je se pojavila še pred poljedelstvom, bog vedi kdaj in kje kod, še pred kakimi dvanajstimi tisočletji, ko človek ni samo lovil in sproti pojedel vse kar je ujel, temveč kakšno žival pustil živo, za tisti časa, ko bo zopet lačen, danes je pa preveč sit, da bi tisto obilje hrane lahko porabil. Ta odločitev je lahko stara več sto tisoč stoletij. Odločitev vidimo, da jo je »izumil« že neandertalec. Od privezane živali pa do »pazene« in »pasene« in »pašene« živali pa ni daleč (pa je verjetno vseeno med temi dogodki kar nekaj tisočletij).

Tako »Eskimi« paše ne poznajo, ker svojih tjunov niso mogli pasti, so jo pa poznajo »Sami«, ki so spremljali črede severnih jelenov.

Od ovčarja kot pastirja, ki je pasel, pazil svojo čredo pa do električnega pastirja, ki »pase« po naših hribih, je minilo okoli 4000 let (torej samo kakih 10% časa, ki ga je porabil neandertalec, ko je pustil ulovljeno žival živo, pa do takrat, ko so ljudje pričeli uporabljati pašo nad gozdno mejo na Stolu. Za tako prvo odločitev (ki je bila iz današnjega vidika tako majhna) je človek porabil sorazmerno veliko več časa, kot pa za vse današnje inovacije, saj uporabljamo električnega pastirja šele nekaj desetletij.

Pri o tem, kaj je človek pasel na Stolu pred 4000 leti, vemo tudi zelo malo. Zakaj je pasel, kaj je pa delal takrat, ko ni pasel, ali je kosil travo, jo sušil, grabil, jo spravljaj v »stog« in jo potem v dolini ponujal »govedu«, ne »ovcam«, je prišlo do tega, da je moral najprej zlesti dol s Stola in se naseliti v dolini, kjer je gojih živino, ki je to seno pozimi tudi porabila. Pa je minilo zopet več kot 1200 let, da je do tega prišlo. Da pa je do tega prišlo, ga je pa moralo nekaj premamiti, da ni pasel kod drugod kot pa ravno na Stolu. Kaj je pa bilo to? Kaj je bilo to, da je ravno tega človeka (danes njegovemu daljnemu nasledniku rečemo »Kašar« in ne vemo, da ga ni pritegnila »kaša« - jed, temveč »Kašca« - urejen studenec, kjer se je lahko napil in napojil svojo živino. Stranci pa tudi vedo, od kod in do kam sega Kašarija – njihova dežela, kjer imajo svoje vasi) – od Žebretove hruške na cesarski cesti in do Ratibovca in Srednika pred Potoki – tam kjer so za čase stare vere imeli pokopane svoje mrtve).

Ko so se naselili na Rebri so imeli svoje ovce na Stolu in Begunjščici, imeli svoje dva pastirja enega za Stol in drugega za Begunjščico. Pastir je pasel ovce, na gorički pa pazil kmete, da niso sklenili kaj neumnega in bogovom nedopadljivega. (Ja kako če je pa bilo 8 gorič, pa dva pastirja.)

Takrat naj bi nastalo 8 naselij:

Ravnince, xxxx, xxxxx, Selo (Selca), [Gosjak], Seveče, Dosevče, Ravne, Ravnince.

Tedanji sistem 2+2+1, ki je imel za osnovo lipo, je zahteval vedno prisotnost vseh členov, tudi pastirja.

Pastir je pa moral biti poleti v gorah, nekaj ur hoda od naselja. Kako je pa potem pazil svoje ovce (kmete)? Tedaj se je vzpostavil sistem dveh polovic (Stol, Begunjščica), Stol = 2+2vasi, Begunjščica = 2+2 vasi.

Takrat sta začeli pasti skupaj z enim pastirjem, ne več ovce, temveč govedo. Nastale so 4 planine pod gozdno mejo, izsekane iz gozda:

Ravnenska (Smokuška), Dosevska (Doslovška),

Zavreška (xxxxx) in Žirovniška (xxxxxx)

Pogoj za ta nastanek je pa govedereja in ne ovčereja.

Ko najdemo Paule-ta, Palovšnika (Paulovšnika), dobimo tudi govedo.

Torej imata imeni Palovče (pri Lešah) in Paularo (v Karniji) iste osnove (paula- pašniki)

Palovšnik in Pezdir Slatna: dvor dvor Gorica

Korošec in Papler Vrbne : Božič Papler Mlaka

Pisanje Papler

Kraj	Papler	nš	sš	hišno i.
Leše	Janez	44	16	Kropar
Paloviče	Marjan	9	3	Urbancelj
Mlaka	Ludvik	3	5	Lenče
Vrbnje	Franci	24	9	Tršič

Kako se je govorilo je še vprašanje, kako pa trobilo (igralo, pihalo) in zvonilo (zvenelo) pa sploh ne vemo več. Samo Papler se je rodil že pred rimsko dobo, saj ovce so travo papale (z žnabli) trgale travo že preje.. zasledimo ga pa v polomljeni latinščini osvobjalcev od Vindobone do Vindonisse, pa do imenih navedenih krajih še danes.

Verjetno bi ga našli tudi zahodno od Rena, kjer so tedaj živeli »Nemetes« = Nemci (tako so jih imenovali takratni osvobjalci, ki so jih niso razumeli, sami so jim pa tako rekli (temveč osvobjalcem).

Ko so ljudje obvladali veter, so se lotili vode.

Sistem 1+2+2 se je spremenil najprej v sistem 1+1+3, pozneje pa v 1+4. Varovalno službo je prevzel zemljiški gospod, varoval je kmete in fžnarje, sodil, priseljeval, ...

V sistemu je kot vodja ostal samo »fžnar«, lastnik fužine. Samo ta prehod iz sistema 1+1+3 je dolg in je imel več faz ravoja.

Pri tem ima svojo pomembno vlogo sodelovalnost, kooperativnost, ki je v ozki povezavi s družabnostjo in je pogojena z DNA in izgleda, da je stopnja družabnosti določenemu narodu prirojena pa tudi privzgojena.

Kupljenik: ~l. 1300

Kovačevcevi hiše Vetrnik:
 Kovačevcevi bajta + k. peč + nakovala
 Hiše Primašč + Brs + Oblak
 Vetrnik Vetrni + t. peč +(meh)

Brda: ~l. 1150

Kovnica : Kovačnica + norec + vod. kolo
 Brda: hiše (Dežman, xxxx Ha + Ažman
 Brdo:

Brda

G. pastir, **Dinstman** dvor

Matevž Bohinc
 Poznk (oblak) 2
 Ažman

Polanc (kajžar)

Andrej 3

Ažman 5

Kral 7

Tomazouc 8

Dešman bil nekoč 1

Špan 4

Dešman 6

Pot na Koroško

Koroška se je pričela zadaj za Homom ob Radovni. Tam je peljala pot (tula) proti Savi, jo prebrodila pri Ukovi (Ukow =U Kowarjo), se ob levem bregu Save dvignila do Hrušice, se od tam po prisojni strani Rožce povzpela na sedlo Rožice, nato pa navzdol v Področco (kjer so živel »Podračc«) k Rožeku.

Z Rožeka so pa gledali na Belščico (belo, svetlo, sveto goro) na njen vrh Belež (ki so mu tisti, ki so škribali =kracali – praskali - risali v ilovico =

VELES

(VELES) poj so pa naš svečenik prebral tist »kracane«, so pa rek'l, d' tam piše »VELES« pa d' tam u Podraujo tej gor rečejo VELES, mi mo pa rečemo **BELEŽ** = Belin, Bellenus, beli, svetli, sveti, umni, pametni bog.

Poj so prišli tist iznad Donave , kso prej žvel gor nad Donavo, te so pa imel svoje svečenike, kso j'm rek'l »druid«. Te so pa poj rekel, d' se po nihou temo reče »VAINES«.

No smo pa poj to spet po svoje razumel, pa ugotov'l d'j to n'š »JANEZ«.

No vidte koko se mi razumemo s Korošč'm!

Ni razumemo prou sam tist, k'r uhka pošvatamo. Zato rečemo t' koroškmo »Josto« »Jošt«, misl'mo pa na joške, k j'h ma Marija z Otoka. Med u tema pa more bit »Grižel« = Krist'l, k't mo pa praujo Korošč.

Tko smo se pa tud razumel med seboj tko k't tist svečenik, kso prihajal iz svoj'h »Skol« (pa d' naute mislil d' ne loč'm ta švedskega »Skol« = »na zdravje« od tistga, k'r so počel t'm u IUUVAVUM-u in u AQUILEIA-i, ker so j'h učil kracat pa trob't tist, k'r nas je ločvau od njihov'h interesov.

Mi smo pa mel svoje interese, pa svoj red, pa svoj kracane, pa svoj troblene, kso ga nam poskušal unič't.

Ja, šole so še donst tiste, kposredujejo interese oblastnikov. Mimo pa mormo met svoje interese, kj'h moramo razumeti, pa č' tud po svoje!

Mimo pa imamo signale, komunikacije, relacije, ...

<>^v ^E-I\l S

Brda in Lancovo sta bili dve dvojni vasi. Brdo je bilo Selo, Lancovo je bilo pa vas.

Nato sta naredili skupaj nov vetrnik in skupno Kownico.

Do tedaj sta Selo in vas »Landseu«

Potem pa Selo ni več selo, ki ni več Lipnica, temveč pa Dobrava – hrastje in ne več lipnica.

Tedaj pa pridejo Ortenburžani, postavijo topilnico, peč gnano na vodni pogon, privedejo nove topilničarje - Tavčarje (ki niso Korošci, Kelti, še manj Iliri, temveč Germani, Nemci, ki ne razumejo »kransko« = domačinov iz Brda in Lancova. So profesionalni šmiti = topilničarji + kovači = po laško fužinarji, ki si postavijo svoje naselje Voše = vas in ne več selo. Kako pa potem to izgleda?, kaj je od tega ostalo?

Nastane v 12. stol., vzore najdemo v Lolingu, Hüttenbergu, kjer se dogaja isto!

Paralelno pa deluje vetrna peč v Dolini + Kowarje ob Račenci? Kako se lahko potem sporazumevajo?

Eni govore nemško, drugi koroško, tretji lipniško.

Ali so samo konflikti, pretepi, kregi?

Vsak dela po svoje, tako kot je navajen, kako je s harmonijo, potrebno za sodelovanje, kooperacijo?

Kako si delijo pridelke = železo, hrano, stanovanja = selišča, zemljišča, vode, rude, ...?

O tem ni nobenih informacij!!!

Belin ima družico in sinova = družino

- Pod lipo imajo kamne, vsak kamen ima vogale, ti so pa obrti na ženo.
- Pod hrastom imajo kamne, kamni niso obsekani ampak preluknjani, hiša nima vogalov, ki bi jih nosila žena, žena je kurtinaza...
- V sedežu na trgu čvekajo, jedo in pijejo vino, odločajo vse mogoče, božajo pa kurtizane, ...

Vsak ima svoj red, svoje pravokotnike, žnurce z vozli, svoje kvihte, ...

Potem pa so si izmislili:

IIII = Λ selo

$\Lambda + \Lambda = X$ dolgo selo

$X + X = XI$ župana

$XI + XI =$ velikega župana = vojvodo

IIII + $\check{Z}$ + IIII + K + J = srenja

IIII = Λ I Λ = IIII + V = IIII

K III J = V = vas = laz

(IIII + J) + (K + III + J) = Poddobrča

Loka je kraj pri vodi. Na Dobrči se Pod Pečmi steka 4 studencev in z Dobrave še trije. V Žahovci se združijo (tam kjer je tudi vetrnik). Kraj so v srednjem veku imenovali Loka, pozneje pa Mlaka. To je nepravilno imenovanje, prvotno imenovanje je bilo pravilno. Voda, ki teče iz Loke, se na karti napačno imenuje Lešančica. Primerno ime bi bilo »Mlačnica«, »Mlačanšica«

Podobno je s Peračico, ki zbira studence s Dobrče in Dobrave (vsaj 9 je kartiranih) in se vsaj pravilno imenuje.

Iz Leš teče »Suhi graben«. Ta se pa po izjavah domačinih konča pri cerkvi sv. Jakoba, od tam pa ima ime »Lešanšica«.

Očitno so ljudje na tem področju vodam spreminjali toke, saj so imeli dovolj padca, da so jih lahko preusmerjali tako kot so jih potrebovali. Vodotoki se bili večkrat spremenjeni, voda je tekla kamor so hoteli (samo ne sama od sebe navzgor). To je očitno tudi v imenovanju voda, saj so skoraj vse vode brez imen.

Vas Vrbenje se je nekoč imenovala Jeuša, Jelšane, Felben. (podobno kot Vošče, Voše, Vaše, ..). Kakih vrb že zdavnaj ni več. Ko je vas bila ustanovljena, je potekala pot od studenca izpod Ledevnice v smeri Babje doline, od tam pa pod Legatovim hribom navzdol v današnji Suhi graben. Pot iz Vrbenj je peljala zahodno od »Hribca«, nekdanje Goričke (skupnega obrednega prostora z Gorico) skozi Babjo dolino pa navzdol po polju proti Legatovi kašči. Ostanke te poti so še vidni v FK.

151024

Včeraj je ORF objavila vest, da so prvič sprejeli avstrijski prvi vlak, ki je prišel v Podrošico, ki je pripeljal begunce iz Bregane.

A pa v'sta kvaj Bregana, Obrežje, ki brani naše interese, naše = SLOVENSKE možnosti. Hrvatje so jih potisnili čez svojo mejo, ki so jo sami naredili, zakoličili, nanjo napel drat, pa rek'l: »tle j'h mate, mi j'h ne rabmo!« . Mis'l so pa p'r tmo, da majo dost svojih skrbi pa neumnosti, kj'h počnejo nihov vol, pa d' se nej z nimi obadajo tist vol, k'so na druj stran meje. Mejo s'tes postav'l sami, (po vaš neizmer'n naivnosti = neumnosti, kje značilna za kranske vole), zdej jo pa še sami čuvajte pa očuvajte, sami jo tud brante (vahtajte), brante svoje interese in možnosti, kso j'h zapust'l naš in vaš zanamc' ⁷⁵, pa jo tud sami očuvajte. To je vaša očetnjava, tle so bli vaš očetje = pastirji, kso vas pas'l = pazil, vahtal. pa d' mate svojo pamet pa svoj red«.

Z nasprotni strani so pa odgovarjal naš vol, brez jajc, brez umnosti, kso jo zgubl' z'to, kso j'h iz juncov rezal u vole (iz svobodn'h ljudi v nesvobodne), pa niso šla k hudič sam jajca ampak tud roje (orožje + tič) pa tud svojo pam't (svoj red).« . Tist s zahodne strani meje, so se pa poful'l, pa šl' jokat (vekat) u Brus'l, pa fehtat za gnar (kso ga zbral nihou predhodnik, pa kso ga naš vol zaptav'l, pa poj za svojo »državno zgradbo« nared'l pufe (dolgove ali bordele = zabavišča, kasine, ..), na račun tist'h, kso se pust'l »nasamart« = oguljefat (= ogulit), oropat, izravbat. Tist, kso pa raubal so pa odprl svoje konte na "Kajman'h pa na otok' Man, ... ⁷⁶

⁷⁵ Podrošca je kraj od koder so prihajali ljudje iz Roža, ki jim v Smokuču še danes rečejo Podrašč.

⁷⁶ »Cayman Isles«, »Isles of Man« ... so »Offshore Financial Centers«;

Tam poslujejo managerji, ki jih šolajo tudi v znameniti univerzi "Stanford" v ZDA; brezskrbna, samovšečna, mrzla, neodgovorna, neuravnovešena (neskončno pohlepni izbrancev) finančna elita) na kateri daje vlada SRS štipendije trem izbrancem iz naše države, iz svojih prihodkov (večinoma so to davki, ki jih zbere pri naših davkoplačevalcih) in iz kreditov, ki jih ima pri bankah, kjer so zabeženi naši dolgovi in ki jih bodo plačevali naši zanamci. Ti dolgovi samo še naraščajo (in potiskajo naš voz, ki ga upravljajo naši vozniki, ki niso več furmani, ne tovorniki, še manj pa nosači). Tako so nas zgrabili za jajca, ki jih nimajo voli, ki so "priplavali" po Savi navzdol. Ti so nas spravili v neizhodno situacijo, v kateri smo izgubili svojo svobodo. Svoboden je lahko samo nezadolžen človek. Dolg je njegova nesvoboda odločanja in ukrepanja.

Bruselj pa nima nobenih strategij, kako rešiti prob-

Pa vesta kva pomen kajman al' pa man?

Kajman (Cayman) je krokodil, tač k't gaj mu tist spomladansk boh Kurin, al pa jesensk boh xxxx, kso mo p'r nas rek'l lintv'rn, Kurin je bil bog gora, pečin, t'm kje bva Zijauka, not pa lintv'rn, na otok je mu pa ta jesensk boh, kje biu boh voda (poj so mo rek'l Neptun) svojo vukno, u ker je mu pa on svojga lentv'rna.

Zdej veste zakva zdej hodjo tist vol, kso prplaval vol po Sau dolčev'n, nazaj na Bled, pa vodjo če svoje goste, ker mis'ljo daujo dobil t'm uso svojo resnico (k so jo pa tko želijo), ne vejo pa t'ga, d'j ta skrita u Beušč, ker ma Belin svoj Stou, pa kmajo Korošč svojga Vajneža. Pa ne vidjo tiste resnice, kje skrita u kracano, kje so ga nam zapust'l naš prednik u Srep'n že pred velik tauž'nt let'm, pa kso jo pust'l 'ld'j, kso pršle že pted velik tauž'nt od Čr'nga morja s'm pa poj po Donau pa Sau gor, pa svoje ostanke, kso ostal še do srede 20. stoletja, kso j'h 'ldje ropal pa kopal pa iskal šace. Pa d'j teh šacou ostau še velik, sam te j'h se pa treba gledat iz ta prav'h stojišč, stališč, s pogledam uprtih u bočnost pa u preteklost, pa ne sam u gnar, poj pa ne vid't sam tist, k'r vid usak trot'l (trotl = trot, čebelji samec, ki ima samo eno šanso, da oplodi matico, poj pa pogine ali pa ga čebele same pobijejo), ampak vid tist, k'r zagleda uhka tist, k' spleza na križ na vrh jambora, ker pihajo vetrovi (se sam prveže na jambor, d' ga ne odnesejo vetrov'), poj pa nauzdol sporoči tist'm spoda dol, kvaj vidu, zaznou, zagledou, zaslišou, zavohou.... Tist t'm dol, k gledajo ke gor (č' se j'm lub), pa poslušajo k' j'm prau, kvaj zagledou, al pa zaslišou, al pa zavohou, ... a so ga pa slišal, pa prou slišal se pa ne ve. Sigur'n ste pa vohko, d' nobed'n ni vidu, koko jv's prešvican p'rplezou gor do vrh svojga križa, na kerga se je mogu sam p'rvezat, d' ga neb k's'n vetr odnesu dol na krov, kjer bse ubil; d'j mogu poslušat tist, k'r so mo trobil tist dol s krova, kva mora gledat (k t'ga t'm niso mog'l vid't, zato so ga pa pognal čegor na križ, četud nemo ni to prou n'č dišao, ampak je mogu usen gor splezat, pa se sam p'rvezat.

(Vsaka primerjava z današnjim raziskovalcem je dopustna, saj živimo v svobodni, demokratični in plu-

lem beguncev, tudi ne do večine problemov, ki jih nam povzročajo naši dolgovi in nima kako in kaj okrepiti proti tistim, ki so jih povzročili. Obnaša se ravno tako, kot tisti iz Stanforda, uporabljaje iste poglede, prijeme in metode. Iz krempljev teh kajmanov se torej naši junci ne bodo izvili, pa naj bodo rezani ali ne, pa naj imajo kakršne koli cape (Cape = lape = dokumenti, iztaznice, diplome, diseracije). Iz tega dreka nas bo rešila lahko samo lastna pamet, pamet, ki so jo nam spravili tisti stari begovi na Bevščici.

ralistični družbi, kako se pa počuti tisti, ki je predstavljen od te družbe na križ, ki mu ga narekuje njegov poklic, ki si ga je sam izbral, nudi družba, ki ji služi in za katero crkuje in spoznanje, kako malo vreden in cenjen je je. In ker je tako malo-priden, da si izmisli tak sistem, ki vse to pregleda, nič noče spregledati, ...si pa sami predstavljajte.

Tist, kar je vča'h zagledal tist gor na križ', je zapisou ponavad sam poveljnik (Commodore) te ladje ali ceuga ladjeuja, pa to zapisal (naškribal) u ladijsk dneunik.

O tist'm, kje ta gor na križ' pa poj kot prvi zaznau pa kot prvi sporoču, t'krat, k' gaj bičou vetr pa kje t'm zmrzvou, kvaj t'm zašnofou (raz'n svojga smradu po negoumo švico), še po navad tud n'č ne piše u komadorjoumo dneuniko, o tem pa, d'j komodare sam smrdi po rumo, (rum = alkoholna pisača, Ruhm = slava čast), pa tud ni n'č pisal.

Ja, kaka j'ta stvar s škribanam.

Mi izpod Beušce pa vemo, da to ni tak deu, za ker-ga so primer'n vol, temveč d' ga morjo opraut junc', kmajo jajca pa tiste možgane, k so nane pozabil tist vol, ksmo j'h poslal po Sau dolčev'n.

Učerej so tud zaplozal »zadnji pozdrav« (Ψ) tistemu, kso ga Bohinc po Savic kot junca poslal nauzdol, pa so ga tam dol ob Sav »rezak«, pa ga nared'l iz junca za vola, pa ksej poj spomnu svoj'h korenin (Λ) pa se nase lu spet u svojo rodno hišo, ke kje prežiulou svojo »ne-zvitost, ne-umnost, ne-uspešnost, naivnost do pozne starost in poj tud t'm um'ru (Ψ).

151025

Ja Boji, pa tisti ob Donavi, ki so prišli ob Roni navzgor (ja zato so pa morali imeti ladje (wadje) pa tudi zato če so se hoteli spustiti navzdol po Donavi, ki pa teče v Čmo morje in do tja naj bi se potem tudi naselili. Prišli naj bi kot grški trgovci, ob Čmem morju pa naj bi se pojavili kot predniki Srbov???

Da pa to lahko ugotoviš, moraš pa imeti svoje poglede, ki so posledica tvojih razgledov in stališča, do katerih moraš prideš do tvojih stojišč s katerih vse to lahko vidiš!!!

Tudi vse to je megleno. Boji, ki naj bi v začetku -4. stol. prileteli v Padsko nižino, naj bi izhajali iz Podonavja, kdo jih je pa potem pognal gor v Alpe in navzdol v to nižino? Pa ti Kelti naj bi bili zelo razviti ljudje, odlični rokodelci!

Če so se pojavili kot Grki v Masiliji, so morali skozi blokado, ki so jo na Tirenskem morju postavili Etruščani in Feničani (Punci)-Ponci – Pontifexi, moščani, xxxxxxxxxxxx, ki so obvladovali zahodno Sredozemlje?

Grki so bili pa tudi dobri trgovci, prenosniki znanja, vedenja, civilizacije, kulture, torej je to znanje, vedenje, ... potovalo po Roni navzgor, nato čez Sudete, nato skozi Porenje in po Podonavju navzdol do Črnega morja!!!!???

Kaj pa je od tega ustalo???

V prehodu iz -5. v -4. stol. se pojavijo neki ljudje kot »Germani«, kaj pa je to pa še sami ne vedo! V -8. stol. so na obalo Severnega morja pribežali Kimmeri in na svojih konjih prinesli kot popotnico znanje topljenja in predelavo železa. S konji niso mogli preplavati Skagerraka, zato so ostali v »svoji luknji« na Jutlandu.

Potem jih pa potegnejo iz te »luknje« ven Grki in Rimljani, po šestih stoletjih, sedaj že kot germanske »Cimbri« in to skupaj s Tevtoni in Sasi.???

In ti Cimbri se srečajo severno od Tur v l. -113. s Rimljani in jih premagajo, a se vseeno povrnejo v Podonavje ????

Kdo pa pride ~l. -400 v Podonavje in požene Kelte (ki so tudi Galci) čez Alpe (kjer bivajo Veneti (Windischer) pa ne zvemo!!!! Zato Boji »preletijo Alpe kot gosi« in se znajdejo v Padski nižini. (Vsaka primerjava z našim »Gosjakom«, kjer pridejo Podrašč že pred tremi generacijami čez Zelenico, čez prelaz »Gosjak«, čez »gmajno« v »Brje« pa na zahodni strani »Koroške Save«, postavijo na Dobravcah svoj »vetrnik« in Seliše, ... ni primerna, ker ni nakracana v nobenem papirju). Tako pravi zgodovina, ki jo moramo mi preverjati, pamet nam pa pravi, da nekdo laže!!!, ali pa z njo onegavi, kakor se mu ljubi.

Etruščani so bili predrimsko ljudstvo v osrednji Italiji. Živel so na ozemlju med Tiberom in Adrijem na eni strani in Tirenskim morjem in Apenini na drugi. Določen čas so bili tudi glavni tekmeči Rima za oblast na tem območju. Grki so jih imenovali Tirenzi, Tyrrhenoi ali Tyrrsenoi, Rimljani pa Etrusci ali Tusci, medtem ko so sami Etruščani uporabljali izraz Rasenna (Rasna, Rašna). Obstaja več teorij o njihovem izvoru; grški zgodovinar Herodot je menil, da so prišli kot pomorščaki iz malazijske Lidije. Drugi so bili mnenja, da so že od nekdaj živeli v Italiji in da so njeni prvotni prebivalci. Razcvet etruščanskih mest se je začel v 7. st. pr. Kr. Na vrhuncu svoje moči pa so bili v 6. stoletju. Etruščanska civilizacija je trajala do asimilacije v Rimsko republiko, je pa na njej pustila veliko kulturnih vplivov.

Na Baltiku imamo otočje »Rügen« po slovensko Rujan, Rajan, Rasenna (Rasna, Rašna)

ΛΜΛΨΦΠΚΩ ΥϞ

Roditi se, priti v hišo, začeti življenje = h [n+] =

Ϟ = [Λ+] = $\sqrt{\Lambda}$ = λ = h

Umreti, izdihniti, gavniti, izpustiti dušo = g [u+] =

ψ = [V+] = $\sqrt{V}$ = Υ = g

151026

Napoved, ki mi jo je posredovala teta Regina l. 1952, ko sem bil star 18. let, torej polnoleten in še svoboden!

Ti si zadnji Tinček iz reda, ki bo preživel sedemstoletno obdobje, ki se je pričelo na sv. Martina l. 1315, ko smo izgubili svojo svobodo, ko smo se po sili odločili (zaradi smrtonosne lakote), da bomo »za lonk« zgradil leseno cerkev, ko smo potem ratal mežnarj, za sabo smo pa u svoj koč pustil jarca (koštruna?).

Ta cerku, kje stala med dvema pastirjema, ksta jo vahtala pa k j'h je ločvala kača (vijugasta pot), kj'h je ločvala od nasprotnih dvorov, kje pelava od potoka nauzgor do vrha vasi, skoz sam vrh vasi, poj pa pelava prot uzhodo, kjer so koval našo prihodnost. Toj biu nš križ, naša vera, prej smo bli svobodn, pa smo se ravnal kok'r je pihou vet'r, po sonc', k'dar je sjau, pa po zvezdah pa lun, k'd'r so te sjale. Poj jpa 700 let odločova cerku, kam pa kva bomo počel.

Tega obdobja jzdej konc. Prej smo se ravnal po srenskmo red, kva pa koko bomo kej počel, kso ga narekvale naše navade pa odločitve, ksmo j'h mel zapisane u naš k'rv. Prej so pisal posledice za lastne navade in odločitve s svojo lastno krvjo, poj pa vladala kakrkolišna kri.

Konc je tud »tičkovga roda« in konc »tinčkouga obdobja, in »tinčkov'h cajtov«. Nekdanje gostilne ni več že pol stoletja, rod jarcev je še na vrh Preškega klanca, zadnji Tinček je pa še u Radolc, pod Beušco pa pod Triglavam, pa sliš po drat na »tine.jarc@...Tud on ni več Tinček, saj je zrasu v Tineta, kso mo na Bledo rek'l Zdravko. Torej se spet vračajo tist cajt', k je »ovčji pastir« s svojmo smrdečmo mrkačam skrbu za zdrauvsje cele vasi, pa žrtvovou jarce, kso j'h poj druj pojedl, ...

Moj ta nejmlajš vnuk pa p'r deset'h let'h sana, d' bo šu u univerzo Stanford pa d' bo ratou manager v Googlo. Ja zdej uhka sana, toj zaston, ta druj jpa to poj unesrič't, poj k' je sana konc, kje svoj sane drag pvačat.

Zdej so pršle tist cajt, (ki se začne na 1. Martina 2015 = 12.11.2015), ko bo o vsem tem odločala sam naša lastna pamet. Pršli bojo spet tist cajt, ko bo gor na Beušc mogu vladat Belin, kso ga naš prednik častil in spoštval, dons ga bomo pa mog'l spet, č' čmo prežvet.

Belška zastava

Pred mnogimi leti sem šel na »Vrh peči« najvišji vrh nad Rebrom in se razgledoval po dolini, ki mi je ležala spodaj pod nogami pa po na obzorje, kjer je ležala Jelovica, Pokljuka, Julijci, ...

BELIN = SONCE + ZRAK + ZEMLJA

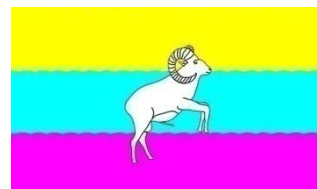
BELIN = pamet + vera + življenje

BELIN = ogenj + veter + ruda

BELIN = pamet + vera + življenje

peč

kmetovanje

pirit

Azurit-Malachit

Rhodochrosite

porcupine crystals on

manganite

Pirit + azurit – malahit + rodokrosit na manganitu.

Zlato + modro + purpomo

(Zlato = kovine)+ (veter=zrak) + (grozdje=vino)

Sivo – špik – špica - Triglav

Belo – sneg, pamet

Zeleno = železova galica - raj

Belin = jarc, ki odrase v mrkača

Oziroma:

Božič, Štefan	Marko	Janez K.	Anton
25-26 dec	25 mar	24 jun	24 sept

Štefan	Jurij	Krištof	Anton
24 jan	23 apr	24 jul	24 okt

Božič	Valentin	Job	Marija	Martin
25.12	14.2	10.5	8.9	12.11
(0)	I	II	III	III

Sv. Jožef 24.12 cimperman, ki je stesal kočo (Hüte)= pet brun v strehi s čopom

Alojz 23.3 voznik sončnega voza ali sončne ladje, tovornik, furman,

Regina 7.9 vladarica, kraljica, cesarica

Tomaž 3.jul

• Maksimiljan 14.aug.

Maksimiljan je naslednik Valentina, rojen pol leta po Valentinu. Maksimilijana I Habsburga nemški cesar pod katerim so se upirali kmetje in klepali svoje kose. Mi imamo pa na gorički srenjski kamen, v katerem je luknja, v katero so vtikali babce, na katerih so te kose klepali.

Tine je bil sin ovčjega pastirja, ki je vodil ovce (jarce) in skrbel za njihovo zdravje, Maks je pa njegov vnuk!

Mežnarji so pa sorodniki Jarcev, ki ne smejo imeti nobene poroke med seboj sedem rodov, šele potem se lahko poroči kak Mežnar z Ovco ali kak Oven = Mrkač s kako mežnarco. Drugače se morajo poročati svojemu stanu primerno – gliha sk'p štriha (štrika).

	Brdo	Lancovo	Mlaka
	Kralj		
Dežman			
Tomaz(3.7)ovc			

Poznk 2
Andrejc 3
Ažman 5
Kral 7
Tomazouc 8

Špan 4

Dešman 6

Dešman bil nekoč 1

Ko so Etruščani zavzemali apeninski polotok, so se Veneti = Windi spustili v zavzemanje Alp in to vse do predgorja Padske nižine in vse od Donave in vse do prek Porenja in do Sudetov (Nemetes). Vzhodna meja ni jasna, vsekakor pa zavzema najmanj Windobono. (pozneje se izkaže da sega do konec Slovaške, kjer najdena jaškata peč obložena s peščencem – 6. Stol. = podobna Slovenski peči 13.stol.??) v 8. Stol. se pa tja naselijo Madžari – Miškolc)

Zahodni deli so očitno Rezijci = Retijci, vzhodni so bili Karni = ljudje pečin, ??????, meja med obema pa Brenner – prehod med Podonavja v Padsko nižino.

Belinova razmišljanja

Je Merkelnova rekla, da so begunci v Nemčiji dobrodošli, no se je pa vsul plaz iz Turčije, čez Grčijo, Makedonijo, Srbijo, Madžarsko, Avstrijo pa na koncu v Nemčijo.

Potem so pa ugotovili, da jih pa rabijo samo 150 000. Poj so pa ugotov'l, d'jh imajo že več kot pa milijon. To je babja pamet.

Je pa že pred 100 let'm nemšk kajzer pogodbo z turškmo sultanom, pa sta naredila železnico, ki je peljala vse tja do Bagdada.

Begunci so plaval svoj'm kleparjem po 18 000 € po osebi torej skupaj 18 milijard €. Pobitih, utopljenih, torej tistih, ki so plačali s smrtjo 5 % obresti na svojo neumnost, naivnost, ...

Če bi Merkelnova poklicala šefa nemških železnic, bi mu za prevoz 150 000 ljudi, ki jih Nemčija rabi, plačala $1000 \times 150\,000 = 150$ milijonov €

Pa nobenih mrtvih, utopljenih.

Nemčija je pa že sedaj plačala 2,4 milijarde, torej 15x več kot je potrebno za nemške potrebe.

Begunci so pa preplačali nemške potrebe za $1200 \times + 5\%$

Nemci so jim prodali tanke in drugo orožje, potem so vse skupaj = ca 2000x.

To je Kreft.????!!!!

Kje pa kup tistega dreka, ki ga ti kleti povzročajo, se pa ve, da je to po bankah raztresenih po vsem svetu.

Pa se babnica ne spomni, da bi enostavno poklicala šefa nemških železnic, da bi še on naredil svoje lastne Krefte!.

Abeceda se začne z **A**naivnost, **B**arabe, **C**ene, ..., **P**rofit, ... **Z**ivljenja

151031

Kašarija

Kašarija je zelo star izraz. Prihaja od izraza Kašca, t.j. ograjen studenec, ki ga je imelo kot osnova za svoj obstoj. To je bilo nujno za nastanek vsakega obstanek, brez tega naselje ni nastalo in če vode ni bilo, tudi ni prenehalo obstajati.

»Kašca« se je prvotno imenovala »krašca«, »krasca«, tako kot se še danes imenujejo studenci, ki tečejo ob robu doline iz tal. Če so bili ti izvor majhen se je imenoval Močilo, ker je vode bilo komaj kaj zmočila, ker je mezela ven iz kake skale, ali izven iz kakega peska ali mela.

Kašce se nahajajo običajno nekaj deset metrov nad nartom, kjer prehaja breg v dolino. To so bili studenci, kjer so jih uporabljali staroselci, ki so se naselili na »sela« na »rebr«. Te Rebra je bilo pa pred naselitvijo iztrebiti in spremeniti v ovčje pašnike.

Torej je bila prva naloga ovčjega pastirja, da poišče tista močila, ki so omogočala naselitev, takoj nato pa da iztrebijo reber, kjer se bodo lahko pasle ovce.

Če so prvotni naseljenci lahko pasli svoje ovce samo nad gozdno mejo in se potem jeseni preselili v nižine (Padno nižino), so se po selitvi lahko skupaj z ovcami zadrževali pozimi na Rebr, poleti pa zgodaj na planinah nad gozdno mejo. Pred naselitvijo so morali rešiti oskrbo z vodo prek celega leta. In to so bile

»krajce« > »krašce« > »kašce«!

Področje kjer so pa bile te kašce, je bilo pa »Kašarija«.

Prvo danes najdemo najvišjo »kašco« jugozahodno pod »Selci«, naj vzhodneje pa nad Dvorsko vasjo. To je torej področje današnje Dezele, južno od Save Dolinke tega ledinskega imena ni.

Dokler je voda močila ven iz brega, so bile tudi kašce, ko pa je prihaja voda ven iz junčevega čela, torej iz luknje v junčevem čelu, so pa izpod bregov nastajali »grabni«.

Tako je bilo Kašarije konec pri Babjem potoku, tam se je pa tudi končalo področje do koder je segal glas tistega junca na svetem Petru (roga junca s Svetega Petra, pozneje zvona cerkve Svetega Petra, za katerega je pobiral mero mežnar na Svetem Petru.

Kašarije je bilo konec tudi pri Žebretovi hruški, na vrhu klanca na »Cesarski cesti«, kjer se je odcepila (in se še danes tam odcepi) pot proti Zgoši.

Dokler je segal rog z »Gore svetega Petra« do znamenja na stari poti (nato stari cesti), ki je peljala iz »Radolce« v »Begne« in kjer je peljala stara pot iz

Zapuž v Hlebce in kjer ste se obe ti dve križali in ob ta križ postavili znamenje, ki še danes tam stoji, je segal rog z »Gore Svetega Petra« tja do tega znamenja. In tam je bila takrat to meja Kašarije.

Dokler so sekli kosezi po svojem redu (z desne proti levi) in sekli travo pa delali po koseškem redu iz trave seno, so svoje Vetrnike tudi kosili. Prej so jih pa pasli, pozneje so pa kosili pa še naprej, samo ne vetrnike, ker teh ni bilo več, sedaj so samo še sekli (tudi kmečkih uporih).

So pa pastirji so še vedno naprej pasli ovce, samo to niso bili več kosezi, ker so tudi le-te izenačili z drugimi tlačani. **Torej so kosezi zgubili tudi svojo svobodo.**

Dežela se je pa tudi zelo spremenila. Ko so prišli tisti, ki so imeli junce, so postavili mejo med Dobravami od Mlake na severni strani za tedanjimi Wigaunom prek »Topra potok« do robu na Kašco (ki je bila zadnja Kašca) po potoku na zahodni strani postavili 6 kmetij Dvorske vasi, od katero so pa postavili dvornika, ki je vodil kolonizacije tja do Tržiške Bistrice, pa tudi vse tja do Save. Na Dvorski vasi so pa postavili še enega dvornika, ki je vodil to vas (in to »vas« = »laz« in ne selo = selišče) Razlikam med »selom« = »selišče« ima svoj izvor vode, »vas« = »laz« ima pa obvezno pot, ni pa nujno da ima svoj izvor vode, ta se lahko nahaja nekje v bližini in ni nujno da je urejen kot kašca. Zato je »Dvorska vas« vas in ne laz ali selo. Kmetje so morali gnati živino napajat k Kašci kakih 200 m daleč. V selu pa je kašca sredi ali neposredni sredini ali koncu sela = vasi (n.pr. »Legatova kašca« v Predtrgu)

Tako se ločijo naselja pod lipami od naselij pod hrasti. (tako je bilo naselje Lancovo postavljeno zaradi vetra na sončno stran Vetrnika, in zaradi vode pa kot naselje na senčno stran.

Brdo je naselje na sončni strani s hribom, kjer raste sveto drevo, na kraju od koder je dober pregled, pod tem spodaj je pa voda, od katere navzgor pelje pod lipo pot, narejeno po koseškem redu (1+2+2), kjer je prvi med drugimi tisti, ki ima odločilni glas, t.j. ovčji pastir, ki ima svoj pezdir, ki pokriva celo selo.

To ni težko ugotoviti kdaj je to bilo, (v času lip), kaj je pa od tistega ostalo, nam pa prvič omenjena l. 1498 v radovljiškem urbarju??.

Selišče ni več Selo, ker je njegovo ime prevzelo naselje Lancovo (Ladsew = deželno selo) usta

novljeno na Dobravi z redom (1+1+3+), s svojim vetrnikom in svojo senčno lego ob koritu, ki je na senčni strani Doline, z hrastom, ki stoji na soncu ob Kuhinji.

Kdaj so pa postavili prvi Vetrnik na Dobravcah pa nismo več tako prepričani ali l. -184, ali 950, ali kdaj v tem vmesnem času. L. 1314 je bilo pa vetrnikov konec, konec tudi ugodnih Windov. Naselje se ne podvoji, tako kot se je podvojilo Brdo, ko nastane kovnica.

151101

Vetrovnike so sprva popasle ovce nato so jih pa pokosili kosci. Kjer so vetrovnike popasle ovce, so bili pastirji, ki so jih pasli Paplerji. Tam kjer so vetrovniki pokošeni, Paplerjev ni.

Kosci so na dobnavah ali Dobravcah (Lancovo, Brdo, Žirovnica, Gorje, Blejska Dobrava,

Dobravcah:),

Grabnih: Pezdirji - Slatna

Paplerji so Mlaka, Vrbnje, Doslovče, Breznica,

Palovšniki = Pavlovšniki,

(Pavli) – Selo, Kupljenik,

Zadnji Tinček, Zadnja Regina,

Od sedaj samo ločenci, neporočeni, pankerti, otroci pankertov. Smo Begunci, razseljenci, ljudje brez domovine.

Zemlja zapuščena, samo bančni računi, dolgovi.

Svoboda je imeti račun pri katerikoli banki, ki moral biti poln in brez dolga. Cerkev je odvezla svobodo tistim, ki niso imeli denarja, da bi si lahko potišali lakoto. Ljudje so postali nesvobodni in so morali dajati dajatve in delati tlako. [svoboda] : [denar + energija (moč) = nesvoboda]

Pamet : [sonce >: elita > dekadenca]

Peč pečka + češpljeva pečka = luknja + jajce =

luknja + jajca = luknja + seme

+ 9 mesecev = podreti peč = roditi

151102

Svetina

Svetinovi so nasledniki zidarjev, ki so popravljali otoško cerkev po potresu. 15xx. Bili so svobodniki. Njihova kmetija še danes stoji v Zagoricah, njih potomci pa še danes živijo Na Jaršah, kjer imajo še danes svoje travnike, nekoč njive.

http://www.rad.sik.si/new/wp-content/uploads/2012/08/dok_jarc_tine18.pdf

Nekdanji kosezi sto se raztopili v svobodnikih, še prejšnjih koscih pa v še prejšnjih ovčjih pastirjih

Najstarejši ovčji pastirji (pezdirji) so prešli v

goveje pastirje + železarje + ovčje pastirje
ovčji pastirji > paplerji = paša ovc v vetrniku
ali > paplerji = kosci v vetrniku = kosezi, Snoseki,

ovčji pastirji > paplerji = kosci = kosezi = Učeži,

- Paplerji
- Jarci

Učeži, učitelji, kozji pastirji + mrkači = Zdravkoti = Valentini, ...= VALENTIN JARC = (konec)

Učeži, učitelji, kozji pastirji + mrkači = Zdravkoti = Valentini, ...= živinozdravniki, .Tomasi

TOMAŽ JARC = neverni, nevernik, 3.7. - 16.5.1966. Ljubljana

Učeži, učitelji, kozji pastirji + mrkači = Zdravkoti = Valentini, ...= zdravniki, Blaži

BLAŽ JARC 3.7. seine Heilkraft Schutzpatron der Ärzte, Kämmler, Blasmusikanten, Bauleute, Maurer, 16.5.1966. Ljubljana

Jaretz -

Ima manjšo kmetijo: »Ein Hag (von germ. *haga/ *hagaz auch *hagjô, *hagjôn für Umzäunung, Hag, Gehege) ist ein (manchmal auch mit z.B. Haselstangen und Leinen oder Hanfschnur) abgesteckter, umhegter Bereich.« Tudi po drugih virih gre za označbo omejenega ozemlja, lahko tudi gozda.

Listina iz leta 1309 govori o nekem Hansu Ramsgalg von Hag, kar najbrž ne bo povezano z našo Presko. Listina Rajnbota I. iz Jeterbenka iz 20. decembra 1336 govori o neobdelanem zemljišču v Preski: »der anger ze Hag« in v nadaljevanju o nekem »Jaretz der schwster von Hag vnd seine chint« (Jarec čevljar iz Preske in njegovi otroci), ter dalje: »Stephan von Hag mit weib vnd mit chinden«.

Tako pravi listina Rajnbota I. iz Jeterbenka (Hertenberg) iz 20. Decembra 1339, kjer se govori o prodaji petih hub (kmetij) Nikolaju Sumerekerju: »tzwu huoben gelegen sint dacz Hag in dem dorf da Stefan vnd Hermans witebew ze disen zeiten auf gesezen sint«. Naprej govori še o krajih Medawn (Medno) in Seyah (Zeje).

Leta 1631 je škofov odposlanec ukazal podreti zunanji oltar pri cerkvi sv. Janeza Krstnika v vasi, do leta 1785 je bila Preska pod Sorško faro, potem pa se je osamosvojila.

Cerkev sv. Janeza Krstnika se prvič omenja v letu 1631, po letu 1641 je znano, da je bilo pokopališče okoli cerkve že obdano z zidom. Po ustanovitvi »fare« (leta 1786) je bilo opuščeno in novo napravljeno na sedanji lokaciji, kjer je bila 1858 zgrajena mrtvašnica.

Cerkev je bila leta 1884, ko o »fari« piše Anton Koblar, že večkrat prezidana in je imela ne navadno obliko pravoslavnega križa v izmeri 18x18 m.

Cerkev je l. 1631 zidana, obrnjena na sončni vzhod na Podbočju Šmarne gore, kot 37° na Božič 24-25.12., tako kot stara lesena cerkev, ki jo je postavil Cimperman, ki je postal nato Mežnar. Cerkev je še danes postavljena tako, vendar samo da je podaljšana v kotu 90°, tako, da znaša kot 90-37 = 53°.

Je posvečena Janezu Krstniku, ki ima svoj god na 24. 6. Tedaj bi mora biti obrnjena v kot +22° oz. na letni solsticij.

Kamnar, ki je postavil temelj in oltar za leseno cerkev, ki jo je nato stesal Cimperman, je bil xxxxx, njegov naslednik je še danes kamnar, samo da uporabljaja beton oz. cement in ta se danes piše Jarc, tako kot tisti Jarc, ki ga je za seboj pustil Mežnar in se je l. 1336 pisal Jaretz.

20. decembra 1339, je bilo v Preski 5 kmetij (hub).

Prva je bila je huba Mežnarja, ki se je takrat že preselil s kočje, v kateri je zapustil Jarca (ki sodi kot kočja k novoustanovljeni hubi (na nasprotni strani vaške ceste), nato (2) huba (Božiča?, Primusa, ...), nato (3) huba Štefana (ki stoji kot božiček = Kristl, med Božičevo in Hermanovo) in nato (4) Hermonova huba, ki jo upravlja njegova vdova. Kot (5) huba pa stoji govejega pastirja, stražarja vasi, (kamnarja) na nasprotni strani vaške ceste.

Med obema pastirjema, kamnerjam in cimpermanom pa nova vaška lesena cerkev, tako kot kristl (božiček, imenovana po Janezu Krstniku, ki ima svoj god sredi leta na 24. junija).

Georg (Jurij) (24.4.) je med Johanom (Janezom) (24.6) in Jacob (Jakob) (25.7)

Tako kot

Božičem med Janezom = pol leta

Štefanom in Magdaleno = pol leta

Marijo (1.1.) in Marijo (2.7) = ~pol leta

Jurijem in Jakobom = ¼ leta

Jurijem in Jakobom in Antonom = pol leta

Antonom in Pavlom in Jurijem = pol leta

Valentinom in Maksimilianom = pol leta

Jodokom in Marijo = 13,12.-15.8. = ~¾ leta

Marijo in Jodokom = 13,12.-15.8. = ~¼ leta

Martinom in Valentinom = 11.11.-14.2. = ~¼ leta

Valentinom in Martinom = 11.11.-14.2. = ~¾ leta

= Krist, Grižel = Jezus v jaslicah

24. Hl. Abend, Adam u. Eva

25. Christfest (Weihnachten)

26. Stephan, Stephanie

25.1. Pavel

19.3. **Josef N.**

24.3. **Matthias Ap.**

23.4. Jurij -24. Helmut – 25 Markus

21.5. Hermann, Wiltrud, Konstantin

21.6. **Aloisius**

24.6. Janez Krstnik

29.6. Peter u. Paul, Gero

24.7. **Christoph**

25 .7. **Jakob Ap.**

15.8. **Mariä Hmft**

24.9 Anton

24.10. **Anton**

11.11. Martin v. T.

13.12. **Hl. Jodok**

Gospod te vasi je bil do sedaj Rajnbota I. iz Jeterbenka (Hertenberg). Ta je lastnik (prodajalec) omenjenih hub, ki pa leže na srenjskem ozemlju.

O kaki obdelani zemlji ni govora,

Neobdelana zemlja sodi k vetrniku, ki ga popase sedaj ovčji pastir Jarc, pozimi pa čevljarji kot gostač. Vetrnik je opuščen, ostaja samo še pašnik, kmetje se morajo preusmeriti v govedorejo, Goveji pastir dobi glavno besedo, ovčji pastir (Jarc) pa izgubi veljavo in zato čevljar.

Mežnar (tudi Jarc) se ukvarja s cimprarijo (torej postane Jošt). Jarc je oče nekdanjega Martina se pa loti gostinstva in postane Valenitn (skrbi za zdravje in dobro počutje tistih, ki hodijo moliti v novo cerkev, potem ko cerkev dobi duhovnika in farovž, zbirajo na klepet.

Primus Primož, Jobst (jošt), ki je prej žebral in vodil peč, ostane naprej najpomembnejši kmet na vasi, Hermanova vdova se ogleduju po poti, ki prihaja v vas in je Videc, da se kdo nebi nepovabljen pojavil, torej oblaja vsakega nepovabljenega.

Stefan vnd Hermans witebew

kjer se govori o prodaji petih **hub** (kmetij) Nikolaju Sumerekerju:

Sumereker = **Brinšek**

Po klimatski spremembi, ki je povzročila to, da je Preska postala nesvobodna, prejšnji prebivalci nesvobodni, prejšnji železarji - poznejši živinorejci in poljedelci, nekdanja Preska ni več preseka in ne več vetrnik, je travnik in gmajna in kostanj.

Ko je Mežnar naredil novo hubo, je vzel s seboj vse njive, svojemu staremu očetu pa prepusti kočo. Koča je vezana na stari del zemljišča, kjer je bil nekoč pašnik, na katerem so se pasle ovce. Tega so že pred stoletji spremenili v travnik in sicer spodnji del, kjer je bilo mogoče uporabljati koso, zgornji del, ki je bil pa strm, je pa ostal ovčji pašnik. Na tem spodnjem delu prejšnjega travnika, so naredili njivo, na kateri je spadala k koči.

Sedaj so pa zgornji del vetrnika (Preske) spremenili v sadovnjak, kjer so posadili kostanj. Ta je dopolnjeval prehranjevanje z kostanjem. Ob hiši in še ob robovih njiv so zasadili orehe, lešniki so pa zaključevali robove travnikov in pašnikov.

Če je bil stari oče Valentin in njegov sin Martin, oba pa Jaretza, je bil Martin, rojen 9 mesecev pozneje, kot je njegov oče predal svoje posestvo svojemu sinu, ki je nato pričel tesati svojo hubno hišo in skupaj z govejim pastirjem cerkev.

Tako je bila mežnarjeva huba polna huba, koča pa 1/6 kmetija. Ker je stala na vrhu klanca, se je pri hiši (sedaj še samo koči) reklo »Pri Kralju« (Rexu), gospodarica je bila pa Regina.

Ko se je oče umrl se je njegova žena (Regina), preselila kot prevžitkarica k sinu Martinu (mežnarju), kočo je pa prevzel drugi sin, Martinov brat, ki je bil »šuštar« in tudi Jaretz.

151103

»Cannegra nera« : »Srenjski red«

»Cannegra nera« [Canne negra = črni psi] (črni kamnolom) je 8 kamnov na katerih sedi 8 psov (prej volkov), ki vodijo »črno borzo«, ki vodi krščanstvo v treh sedminah svojega obstoja. Prične se v Istri, k kateri sodi Timav, ki deli Benečijo od Karnije. (Kannegra je danes na hrvaškem delu Piranskega zaliva.)

»Kannegra nera« so posli, ki jih vodi (boginja) pp prek krščanstva v 21 letih svojega obstoja, prek 8 bank (miz = mensa), ki so v ciljnih mestih (Ciper, Lichtenstein, Luksenburg, Otočje Man, Otočje Kajman, San Marino, Švica, Vatikan), kjer imajo račune črnoborzijanci = lumpi = lupi = volkovi (politiki, managerji, ..), kamor se steka denar mimo rednih računov (davčne goljufije, nepošteni posli z orožjem, ...).

»Srenjski red« je 5 kamnov pod lipami, ki jih v deželi 8, na katerih sedi 5 x 8 mož, ki odločajo o usodi svojih ljudi, dežela pa ima svojega vojvodo (vodja-voja), ki skrbi za srenjski (koseški) red. Srenjski red ima 3 obdobja po 9 stoletij (3 x 9 = 27), prične se v -8. stoletju, neha na začetku 21. stol. Časi so razdeljeni v 3 klimatska obdobja.

Napovedovalec bodočnosti je ovčji ali kozji pastir (pastor), ki prekriža svoji nogi in »perfetuje«, žebra (tiho govori in poje) moli (roke k bogu, ki ga prosi za milost), kuri ogenj na katerem speče žrtveno jagnje, pošilja sveti dim na zvezdno cesto, na koncu pa vsi (verniki) pojedjo in zapijejo z vinom (ki je raslo v nekoč njihovih vinogradih).

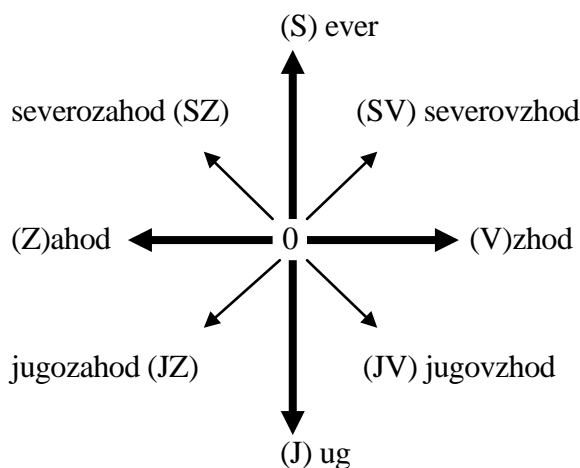
Redi se pričnejo iz nič (= 0) kar je tudi luknja, kjer se končajo.

Lintvernova jajca

V bronasti dobi pohajata ob severni obali Blejskega jezera pot iz Bohinja prek Bele v Zako (Za koncem jezera), pod Babo, v kateri sta dve Peči, pod razglediščem (kjer kurijo ogenj), čez gozd na Hom in čez Koroško Savo in čez Rožco k Rožeku, kjer je zopet razgledišče (kjer tudi kurijo ogenj), ki označuje turo (pot, ki vodi med dvema namembnima mestoma skozi gozd).

Taka tura pelje tudi po vzhodni strani jezera, tam kjer ima svoj iztok iz jezera Jezernica. Potniki, ki so potovali po teh poteh turah, so imenovali »turiste«, ti se niso naseljevali, temveč samo prehajali med dvema ognjema.

Smeri neba:

Pod Babo so se nato naselili pod vzhodno Peč v -8. stol. ljudje, ki so prihajali z jugozahoda ter postavili pod vzhodno pečjo svojo naselbino, ki je bila s svojo osjo obrnjena proti severu, kjer so imeli svoj studenec Krasco, ki je prihajal s severni strani Babe navzdol. Na južni strani pa so postavili Lipo (tam kjer je danes vhod v cerkev Sv. Martina), pod to lipo so pa postavili 5 srenjskih kamnov (ki so jim rekli lintvernova jajca. Koče (hiše) so bile z vrati obrnjene proti jugu, kjer je opoldansko sonce prihajalo v kočje. To je bilo selo, kjer je gospodoval Belin, imenovali so ga pa Beldes – Belinovo selo.

Svečenik (lokator) in oglednik, ki sta to lokacijo (locus = kraj) mesto izbrala, ocenila njene prednosti in slabosti, primernosti in neprimernost, ter zakoličila vse svete točke po svojem merskem sistemu, s svojimi merami in vse to je bilo Venetsko ter izviralo iz vzhodnega Sredozemlja. Svečenik je pa izhajal iz svoje šole (shola), bil sholastic svetišča ob Timavu, ki je imel svoj ogenj (svetilnik) na otoku Barbanu (očetu tega vedenja, videnja, vodenja.., ki ga je prenašali tako kot so Grki prinesli svojo zmago nad Trojo na 555 km oddaljeni Argos), ki je svoje ognje lahko pošiljal na zahodni breg Rena, kjer so živeli Nemetes ~500 km in obvladoval desni breg Donave do Pešte.

Ta je tudi postavil opazovalnico na zahodno ležečo peč, koder so potem čez skoraj dve tisočletji postavili blejski grad, ter nanj namestil »ogjenj«, ki je povezoval Barban z Podonavjem, prek ognja na Belščici.

Blejci, nekdanji Beldesarji, so pa imeli na svojem mestu 1700 let staro lipo, jo posekali, srenjske kamne, ki so jim rekli »lintvernova jajca«, so pa »potakalal dol u jezer«, pa zgradil cerkev sv. Martina, ki se je boril z »zmajem«, ki je »špegou« iz luknje v Peči, nad katero so neki predniki zgradili »Gradišče«.

151104

Pouel /Pavel – pašnik (goveji, kozji, **ovčji**) (pod Batranco --- torej Kozjek

Vrh Komuna = vrh Kašarije (na Pečeh)

Pod Rупpo – izvir studenca

Wratranza – Batranca

Dobna Dollina = Babna dolina **hrastova dolina**, ob **Hribcu**, ki je **Gorička** na katerem je stal hrast (sveto drevo)

Hrib (hrast) = **Grič** (lipa)

Hrib nad Rodinami (lipa?)

Hom (star) Holm – Grič – Hrib

Gorica = vinograd

Na Och.... Na Strasche (na Straži) pri Stasach (pri stezah), **Napresche**

Na Jarschah – (Smokuč)

(pa na Jaršah v Zagoricah na Bledu??)

Korošec je najprej tam kjer je sedaj Golentar. Korošec (goveji pastir) je zapustil za sabo Golentarja (bil je podložnik Galenfelsov) in postal gruntar, ki je imel največjo kmetijo.

Kristan je zapustil kmetijo in se preselil na Mayerhof - k Marofarju,

Kristan = Božič = Rožič 24.12. = vodja = vojvoda
Herman = IIII = .. ^Λ = prvi kosec = »svoboden«
 = nesvoboden »vidmer« ali nesvoboden ministerial
 = baron = yyyyyy = zzzzzz = (Führer v nacistični Nemčiji)

Vidmer pomeni danes v nemščini tudi darovalec

Golentar = podložnik (Gallenfelsov – baronov na gradu Drnča)

Korošec = podložnik (Marije z blejskega Otoka)

Gallenfels je xx naslednik (Marije z blejskega Otoka).

Papler =

Ovčji pastir je prvi pod lipo - Katež je zadnji pod lipo

Goveji pastir je prvi po hrastom – Legat jr zadnji pod hrastom

Korito - ovčji pastir Katež lipa xxxx Legat kašca
 ovčji (zadnji) lipa goveji p.

Krščanski red ob Vetniku – **Vrbnje (svobodne)
 ..... Kristan ↑ | Brinšek ,

Korito <----- Kristl-----
 Korošec ↓ | Papler

Krščanski red ob Vetniku – **Vrbnje (svobodne)

.....24.12 ↑ | 24.9 ,
 Korito <-----24.4 jur-----

goveji pastir ↓ | ovčji pastir,

Krščanski red ob Vetniku – **Vrbnje (svobodne)

.....24.12 ↑ | 24.9 ,
 Korito <-----24.4 jur-----

24.3 ↓ | 24.5 ,

Krščanski red ob Vetniku – **Vrbnje (svobodne)

..... 24.12 Božič ↑ | 24.9 Anton ,
 Korito <-----24.4 jur-----

24.3 Marko ↓ | 24.5. Janez ,

Kristl je Jur! = ni cerkev

Krščanski red ob Vetniku - **Preska (svobodna)

..... Herman ↑ | Štefan >Mežnar

Rakovnik <-----Kristl-----
 goveji pastir ↓ | ovčji pastir

Krščanski red ob Vetniku – **Preska (svobodna)

.....21.5. ↑ | 26.12 ,
 Korito <-----24.4 jur-----

goveji pastir ↓ | ovčji pastir,

Krščanski red ob Vetniku – **Preska (svobodna)

.....21.5. Herman. IIIII. ↑ | 26.12. Štefan. IIII ,
 Rakovnik <-----24.4 Georg - Kristl-----

29.6. Pavel. ↓ | 25.4. Marko.

Herman = .. ^Λ = prvi kosec = »svoboden«

Krščanski red ob Vetniku – **Preska (nesvobodna)

Sumereker ↑ n. IIIII. ↑ | 26.12. Štefan. IIII >Mežnar

Rakovnik <-----24.4 Georg - Kristl-----
 29.6. Pavel. ↓ | 25.4. Marko.

Krščanski red ob Vetniku = **Preska (nesvobodna)

..... Herman | Štefan
 Rakovnik <-----Kristl-(Župan)-- -----

goveji pastir | ovčji pastir

Kristl je Jur! = **lesena cerkev Jarež**

12.11. Martin? 14.2. Valentin?

Krščanski red ob Vetrniku – **Mlaka** (svobodna)

ovčji pastir xxxxxx Goveji pastir
 Swatna Goričca <-Korito -Jobst-(24.4 jur)-----
 24.4 Jur | 24.12 Božič,

24.4. Murnek 24.3. Renko, 24.5. Avsenek,
 Swatna Goričca <-Korito -Jobst-(24.4 jur)---
 24.4 Jur | 24.12 Božič

24.4 | 24.9
 Korito <-----24.4 jur-----
 .....24.12 | 24.10

Krščanski red ob Vetrniku – **Mlaka** (svobodna)

24.4 Murnek - 24.5 Renko | 24.9 Avsenek
 Korito <-----
 .....24.4 Jur 0 24.12 Božič

Krščanski red ob Vetrniku – **Mlaka** (svobodna)

Kvirin xxx
 24.3 Marko | 24.5. Janez
 24.4. Jurij 24.9. Anton

VAS = ŽENSKA : SELO = MOŠKO (NASELJE)

:
 HRAST : LIPA

151105

Pet obdobjj civilizacije se začne:

Prvo iz obdobja pod znamenjem sonca od -8 do -. ,ko pridejo ljudje s **jugozahoda** 2. stol. pod dominanco 0

Drugo od prihoda Keltov **s severa** -184 in Rimljanov **z juga** do 6. stol., ko se uporablja vetrnike 0.

Tretje, ko vdrejo s severovzhoda razni narodi 5. stol. - in pričnejo v 8. stol. zopet uporabljati veter in vodo se pričnejo vdirati tujci iz **severozahoda** 0 †

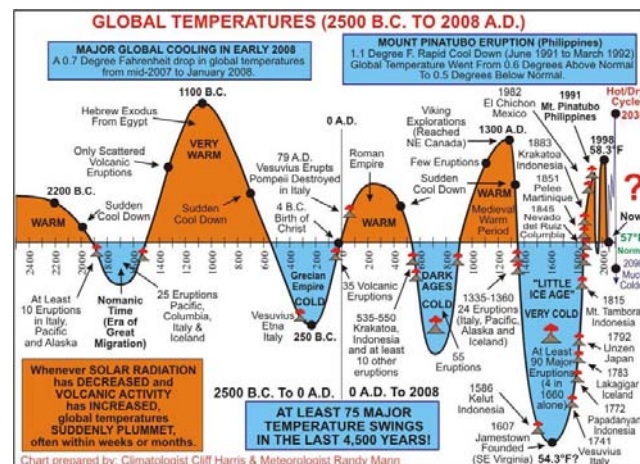
Četrto obdobje, ko se začne presijavanje (razsvetljenje-stvo, iluminacija, Durchleuchtung) z **jugozahoda** let prek križa 14- 21 stol. 0

Peto obdobje, ko se pojavijo z **jugovzhoda** »Begunci«, ta se začne in bo sedaj šele pričelo, kakšen pa bo konec, bodo pa poročali naši zanamci, v obdobju Kaosa.

Dokler so poznali Zemljo, Veter, Ogenj, Vodo, potem je prišla pa še MVETI (struktura), nato pa kaos.

Regula, Svetloba, zvok in muzika (rog), Mrkač = pravila, Cortina d Ampezzo, Češka, slovensko, Ladini, Boji,

Ländermagazineisewege: Reisewege: Cortina d'Ampezzo 7.11.15

151108

Zakonitosti, ki so jih ljudje spoznali, preskusili in spoštovali, so se pričele pod lipami, se prenesle na hraste, zlezle pod oljke, ... Začele so se že takrat, ko so ugotovili, da se stisniti in prdniti ni mogoče brez posledic, ki se mu reče sranje. Vendar imajo ta pristop vsi evropski narodi, ne samo tisti, ki so v Alpah.

Ko se otrok rodi, mora najprej posesati materino mleko, v katerem je neka snov, ki omogoča aktiviranje prebavnega trakta, potem se prične mleko siriti, postane prebavno, prebava prične delovati. Potem je pa v traktom določen volumen, v katerem se ta proces odvija, se odvija z določeno hitrostjo in se na koncu tudi konča. Tedaj se pa proces mora prenesti v naslednjo fazo, ko je potrebno izprazniti produkte tega procesa, to so pa prebavni plini in »blato«. Sedaj se pa morate odločiti ali najprej prdniti, ali srati, oboje ne gre istočasno. No vidite, že pred 8000 leti so prišli ljudje že tako daleč, da so spoznali, da se morajo odločiti in to že takoj ko se rodijo, pa do svojega življenja.

Vendar je šla Belinova »svetost« še dlje. Belin je spoznal, da tvoje sranje nikogar nič ne briga in da to ne smemo raztrobljati, ne na zvonove zvoniti naokoli, temveč da moramo počakati na priliko, ko bodo drugi prišli v tako situacijo, ko ti ne bodo vedeli za to vedenje in jih bomo pustili, da se oni nahajajo pred tem, ko naj bi se napihnil ali da bi prdnili, mi bomo za rezultat že vedeli pa bomo druge pustili da bodo prenašali svoje sranje.

Ker se nismo znali odločati in nismo poslušali tisto, kar nam je govoril Belin gor z Belščice navzdol, smo izgubili celotno ozemlje od Donave pa do Karavank, ostala nam je samo še Belščica s Belinovim Stolom, sedaj je pa prišel čas, ko nas zasedajo begunci, da si povrnemo z njih pomočjo ta ozemlja zopet povrnemo.

Prišel je čas odločitve, kam in kako naprej, čas nove odločitve ali prdniti ali stisniti in čas, ko naj drugi prenašajo svoje sranje (mi pa svojega).

Vse življenje je podvrženo nekim zakonitostim, družbeno življenje ravno tako. Te omogočajo sožitje, skupno življenje. Te zakonitosti se pa spreminjajo, tako kot se spreminjajo okolnosti in procesi, ki morajo biti med seboj usklajeni. Tako so v Alpah nastajali specifični procesi podani v specifičnem okolju, ki so se med seboj prilagajali dogodkom primerno.

No, mi pa pričnemo s »lipami« in nadaljujemo s »hrasti«. Pod lipami je bilo življenje »toplo«, klima ugodna, ogrožanja s strani klime majhna, ljudje so lahko živeli prosto, na velikem prostoru, ne da bi se med seboj ogrožali. Ljudje so lahko pili vino, ki so ga dajale trte, se opijali, se gonili, ...in delali tisto, kar se jim je ljubilo, samo, da niso samega sebe ogrožali. Potem so pa se temperature pričele zniževati, ljudje so se morali v nekaj obleči, saj jih zeblo, vina je bilo konec, ker trta več niso obrodile (četudi so še naprej raste), če so pa že obrodile, je pa vse skupaj zgnilo. Ljudje, navajeni na alkohol, prijetno življenje, polno radosti in slasti, so si morali izmisliti nove vire alkohola in se odločijo za medico in pivo »pir«. Pijančevanje se lahko nadaljuje, zamenjajo samo tekočino. Tudi ostalo se ne spremeni, seks ostane sex. Če so do sedaj morali imeti na roki 5 prstov, jim sedaj zraste še šesti (sex). Petim prstom dodajo še šestega, tiča.

Pod lipami je vse zelo ugodno, enemu palcu stoji nasproti 4 prstov, eni roki se pridruži druga, obema rokama še dve nogi, pa ima človek 20 prstov, pa basta. Petim bajtam, kočam, se pridruži druga roka, ki ima ravno tako 5 prstov, samo takrat ni več basta! Združite dve levi roki, pa pogledajte kaj tam nastane, kako se lahko sprimeta. Pogledajte, da ne morete združiti levo roko z nasprotno roko soseda! Pridemo do pojma ujemanje. Nekaj se ujema, drugo se pa ne, pa čeprav je skoraj enako. Pridemo do pojma »par«.

Eno naselje se lahko naselja samo če je v paru z drugim, če je moško in babje, če je levo in desno, če je zgoraj ali spodaj, če se njegove značilnosti ujemajo kot se ujema par.

151109

Dvoje naselij -: Pr : Vaše
Brdo – Dole,

Red: Koseški red, red ognja - požarni red, , red vode = vodne pravice, red rude = rudarski red, solni red, transportni red = tovorniški red, vozni red, pravni red, red navad in xxxx, red rodu = rodovnik,....

- Pašni red
- Železarski red
- Verski red
- Zemljiški red
- Rodovnik
-

Struktura = slika,

Belin že deluje: loči prdec - od sranja,

- tisto kar se vidi skozi ror: cilje – ozadja (daljnogled – mikroskop),
- tisto kar vidi z vrha jambora - od tistega, kar se vidi s tal,
- nakladanje politikov – od njihovih barabij
- njihovih programov, obljub, hotenj, - realizacije programov, laži, dejanj, ...
- -
- -

Preska : Vaše / Preseka = Vetnik : Vaše = Vošče = Vaše = Vošče, Voše, Vrbne, Felben,

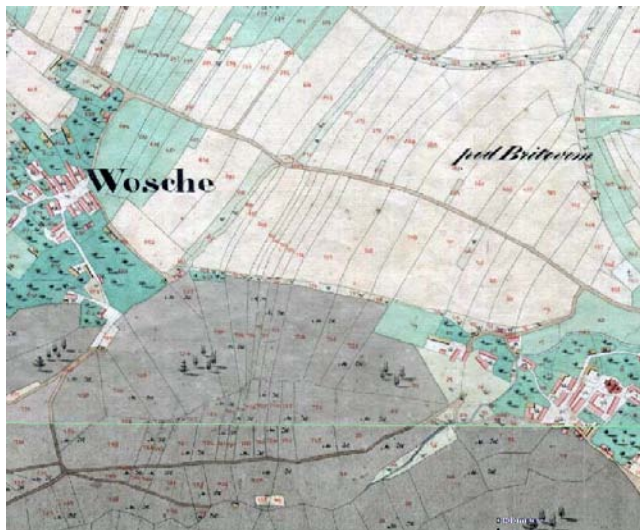
Preska **ni** Selo = vas: Vaše **niso** selo = vas.

Preska je vas na hribu, ki ima preseko (ki ni več vetrnik), je moška vas, je usmerjena proti sončnemu vzhodnemu na **Božič**

Vaše je vas v dolu (**niso** na hribu), ki ima ali nima preseke (vetrnika), je babja vas, je na **kresni dan** usmerjena proti sončnemu vzhodu, ima svoj vodotok, ki lahko poganja mlinska kolesa,

-----

Preska in Vaše:

Preska

Vaše

Ja, Belin!

Ja, ko so Veneti zasedali ozemlje do Donave in tja do kamor so pozneje prišli z juga **Galci**, ki so se v 7. Stoletju v izlivu Rone, ter govorili grško, se ob Roni navzgor napatili navzgor do Vogezov in dosegli Ren (tam kjer so potem bivali »Nemetes«) in se nato naprej po Donavi navzdol do Črnega Morja (pa še malo naprej), kjer pa imajo ime **Kelti**. Na oklepu tega so bile Alpe, ki so jih zasedali Veneti, južno od Alp so pa bili na zahodu Etruščani, na vzhodu pa v Padu zopet Veneti.

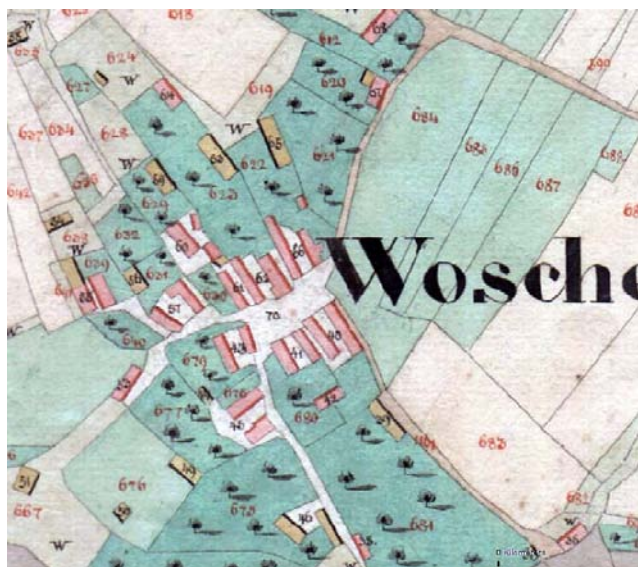
Na severnem delu Evrope so bili **Tevtoni in Kimbri**, ki so jih pred 2-3. stoletji iz step za Krimom pregnala ljudstva, ki so uporabljala konje, ta ljudstva nad Krimom so pa Grki nazivali »cimeres« ali »Gomer« (ki pa nimajo nič skupnega z našimi »cimpermani« in »kamnarji«, čeprav so uporabljali dleto (klin) in z njim cahnali (razili) po lesu in po kamnih«. Kimbri so pa začeli s severa v 5. stol. pritiskati na Kelte, ti pa navzdol v ljudstva ob Padski nižini.

Tako so dobili tisti, ki so jih imenovali Vendes, Wendes, Windisch, dobili svoja »gradišča«, ki so jim Kelti rekli »opida«, poznejši Rimljani »Castle«, Germani pa »Burgwall« poznejši Burgfried.

Tako kot so zasipali »gradišča«, so pozneje zasipali druga imena, dobivala so nova imena (a stari pomen, namen, značilnosti, ..

Tako je nekdanji vetrnik, izsekan iz »goše« = gozda imel isti namen kot pa tisti, ki so ga kosili kosci, ali pa tisti, ki so ga popasle ovce. Vse so tako ali tako zopet zapustili in jih je zopet zarasel gozd, goša, les, wald, gmajna....

»Pod Britovom« so naredili njive (tam kjer so bile nekdanje »Žale«, so pozneje na farovških njivah zopet naredili »pokopališče«, kjer ležijo današnji

»Jarci« na skupnem pokopališču, iz hiše obeh vaseh, ki imajo različne hišne številke.

Nobenega od Jartzev ni več, vsi so se že zdavnaj spremenili v »molekule« ali v prah.

Ostale so pa značilnosti: Pošte, kjer so imeli »na Och« (na očeh) svoje sosede in svojo pokrajino pod seboj, ki so bile na vrhu hriba, kjer je »bil bog«, kjer je bil »ogenj«, kres.

<http://www.gedbas.de/search/simple?placename=Vaše>

V Preski, ki so jo kot »svobodni« kmetje zaradi nuje na Martinovo 1315 in se podali (predali) **Otonu z Jeterbenka**, najdemo **1327, junij 23. šest kmetij v Preski (dacz Hag) na katerih so bili kmetje Herman, Matej, Andrej, Štefan, Martin in Herman, sin Otona ter tri kmetije v Vašah (dacz Werschach dacz Werschach), na katerih so bili Jakob, Mihael in Bertold.**

Mežnar je tedaj že prišel do svoje kmetije, bil je Martin, ki je že zapustil na vrhu klanca svojega očeta Jartza, ki je bil Valentin (Zdravko, ki je zdravil živino in ljudi, pozimi je pa šuštaril po hišah), ki je imel zrcalno obrnjeno številko »devet« (6). Mežnar je vzel s seboj zemljo a tudi Jožeta, ki je imel svoj pravokotnik, žnuro in rovaš ter cimpral naprej, kot je to počel takrat, ko je gradil leseno cerkev.

- Herman(IIII) = Jobst,
- Matej
- Andrej (III) = Kristl,
- Štefan (III)
- Martin (mežnar) + Jartz oč, Valentin, Rex na vrhu klanca, [Konc, Kunčič, Videc, gostilničar, ...]
- Med obema nova cerkev sv. Jobsta
- Herman, sin Otona, preje goveji pastir, Rožič = rog

L. 1274

Otokar II = pemski kralj

Rudolf I. – Habsburg = nemški kralj

1. 1339, december 20. (Arhiv Slovenije): Nikolaj z Jeterbenka proda pet kmetij v Preski, Mednu (da ze Medawn), Žejah in Gradišču Nikolaju Smrekarju za 40 mark oglej. pfenigov.

Tedaj je v Preski zopet samo 5 kmetij. Hermanova, ki je bila razdeljena, je še vedno IIIII – vojvoda

Je še vedno Vojvoda (vodja reda, gosjega reda, IIIII, dan pred božičem = Jodok, ki ima štrik z vozli, pravokotnik = zaščitnik reda (Supan),

Kristel je še Božič, Kristel, IIII, prejšnji Oblak na peči, tam kjer se voha dim iz peči,

Štefan je še vedno III, en dan po božiču, je rudar, žlinder, ima pezdir in zbira rudo, jo koplje, spravlja k peči in pogleda, kako zgleda žlindra, ki prihaja ven iz peči. Sedaj ni bila kupolasta peči, ki je imela svoj jašek v katerem se iz volka dodatno naogličevali jeklo, tudi ne tista peč ki je imela jašek obložen z kremenovim peščencem, sedaj je že peč ugasnjena, pa je tudi potrebno plačevati svoje grehe, grehe, ki jih niso zagrešili, izvirajoče iz nekdanje svobode in pokornosti temu redu.

Konec je nošenja orožja (tiča = meča in sulice), konec je prvega starega reda in pripadnosti pemske-mu kralju, katerega otroci so bili, potrebno je preiti na nov red, ki so ga prinesli novi cesarji Habsburžani.

Prejšnje svobode, ki so jo dajala (umnost = belost, veter = wind, ruda = zemlja, obdelana zemlja, trta,) svoboda in pripadajoče pravice (gozd je bil pa do takrat zastonj, tako ko je bilja zastonj divjačina, ri-be), voda je pa bila vezana regalije, te pa na položaj ob vodi, do vode (Rex + Regina) = Kralj, Kraljica, Cesar in Cesarica na vrhu koč, na vrhu klanca – nekdanja (palec na roki) je ovčji pastir, druid, rezan jarc = koštrun)

V Smokuču pa dobi ovčji pastir pred 1. svetovno vojno od smokuške srenje pravico da na leto poseka 5 »brin« = macesne, brine, ali tise (macesne še najde, brino zelo redko, tise pa že stoletje ni gori poda Stolom na višini 1700m nobene več).

Brinovec je bil zadnji kmet v Zapužah ali v Vrbnjah, na V Deželi = Land pod Bevščico.

Smrekar v Preski je bil pa zadnji (najbolj oddaljen od vode, do katere imajo vodne pravice, ki jih je nekoč podeljeval patriarh, (oče pastirjev), pozneje so pa to postale regalije, tisti najbližji do vode pa je ovčji pastir in je dobil pastirsko palico od patriarha (otca = očeta pastirjev) in svoje pravice in dolžnosti od patriarha, pisavo od patriarha, ki je pisal sprva od desne proti levi, tako kot gre koseški red: kosa seče (kosa jeka, trava veka), prvi kosec odreže prvi red (vodja koseškega reda = vojvoda), sledi mu drugi kosec je Kristel, neha pa tretji kosec, ki vsem

drugim seka po nogah in jih priganja. Ta je tisti, ki je Brinovec, Smrekar, Štefan, Silvester, ...

Iz tega reda sta pa izločena dva, najprej ovčji pastir, ki je svečenik, pristojen ja rodnost, zdravje, red pod lipo, ki ima odločujoči glas pri odločitvah, ...; pozneje pa še goveji pastir, ki je najbolj oddaljen od vode, ki mora skrbeti za varnost celotnega nase-lja, mora opozarjati na nevarnost, zato ima svoj rog, s katerim opozarja na nevarnost. Tega potem upo-rabi oblast, da trobi vaščanom, da jim trobi tisto, kar ona zahteva.

Naš Smrekar v »dacz Hag« je torej dvornik, ima dvojno kmetijo. Smrekar je zato v takih višinah, kjer rastejo smreke (na višini 400 - 500 m; brine, macesni in tise pa rastejo na višini 1700 m, bi bil tam Brinovec) - svoj laz, ki je nastal ob poti, ki je potekala od poznejše Škofje Loke do poznejše Emone ob reki Sori navzdol in nato ob Savi navzdol proti Panonski nižini (tako Sora, kot Sava sta bili plovni za drevake vse tja do Črnega morja; Sora vsaj do stičišča obeh Sor, Sava vsaj do stičišča vseh Sav pri Radovljici).

Naš Jobst (poznejši Jošt) je s svojo žnuro in pravokotnikom urejal red v dacz Hag (Preski), bil zanj odgovoren vsem predpostavljenim, zbiral dac in vse dajatve, ki so jih morali ti svobodniki oddajati (tudi krvne dajatve – može za vojske).

Dokler so bili odgovorni kralju (REX)-u, in bili njegovi »kraljevi otroci«, so tudi dajali svojo kri za njegove potrebe, in s temi potrebami tudi identifi-cirali.

Potem si pa Kranjsko plemstvo – (modra kri) izbere drugega najvišjega zapovednika vseh redov in rodov, nositelja vseh pravic, ki so jih do sedaj imeli kot nosilci »kraljevih pravic« in jim ta novi nosilec teh pravic spremeni v fevde svojih podložnih plemi-čev – modre krvi. Svobodni ljudje, pa to sprejmejo kot »božjo štrafo«, ki jo je ta dac (laz) dobil kot »štrafo« za njihovo nezvestobo »pemskemu kralju«, od koder vse to izvira, vse njih znanje, vedenja, navade, obredi, skratka vse njih življenje in njih svoboda, na katerem stoji njih »red«.

Potem pa pride leto 1314, je pa potrebno plačati »štrafo« za to nezvestobo, ko jih bog udari s tako lakoto, ki jim pobere vso hrano. Vsi poljski pridelki so uničeni, jarci poklani, krave shujšane do kosti, ljudje lačni do konca. Pa pride naslednje leto, zopet isto. Sedaj nimajo več semena, da bi kaj vtaknili v zemljo. Še breza in jelša ne dasta več nobenega soka, temveč samo vodo, te imajo pa že tako ali tako do vrha glave.

Tedaj se skupaj kot cela vas, cel daz, cel laz, z vsem skupaj preda tistemu, ki jih za malo denarja, samo za malo hrane s katero bodo preživeli nasled-njo zimo. In tako gre »k adijo« njih svoboda, odlo-čanje, kaj bodo sejalo, želi, kaj bodo delali, o vsem tem bo odločal tisti, ki so se mu predali, ta je imel, plavo kri, tako kot tisti, ki so izdali pemskega kralja.

Oni pa nedolžni, oni niso nikogar izdali, sedaj pa oni plačajo tisto božjo štrafo! Oni so pa bili spo-sobni obdelovati kamen, les in roževino, znali ob-delovati zemljo, rediti živino, znali tovoriti in znali delati, pa vse skupaj nič ni pomagalo.

No, tako postanejo sedaj »otroci nemškega kralja«. Nič več železa, nič gojiti trte, nič več delati po svoje, tisto kar znajo, samo tako, kot ukaže gospod. In to oba gospoda: posvetni in cerkveni gospod, gospod z gradu in gospod iz farovža.

In tako dobi dacz Hag (Preska) svojo »božjo štrafo« ne za svoje grehe, ki jih ni nikoli naredil in za pod-taknjene grehe drugih, ki so jih res zagrešili!.

Takih so morali potem za grehe drugih »za božji lon« zidati in tesati kot cimermeni in kamnarji po-staviti cerkev, ki ni bila njihova temveč njih pokro-viteljev. Vsaj obe dve taki leseni cerkvi imata za zaščitnika sv. Jobsta (Pod Dobrčo in Preska pri Medvodah, tretja pa sv. Štefana na Kupljeniku. Vse tri oklepajo Jošte in Štefane in ščitijo Krištelne.

Drugi Cimpermani in kamnarji so morali za božji lon postavljati in predelovati cerkev Sv. Andreja, (10.11. en dan pred sv. Martinom, Ruperta (3.11.) v Bodeščah, pa še kaj bi se lahko našlo. In za to se moramo se zahvaliti tisti prekleti lakoti 1314-1315.

V Vašah so se pa predali samo železarji, tisti z za-hodne strani vasi: Jakob, ki je bil najvišji (IIII) in je žebral ob železarski peči svoje »štorige«, Mihael, ki je bil »kristl« (III) in Bertold, ki je bil (III) in ki je postal zaradi ugasnjene peči »Mrak«. Oba pastirja se pa nista predala (do takrat še ne?).

Vaše danes

»MEDNO«

Na območju Gradišča nad motelom v Mednu je bil pred leti najden odlomek obročastega, vlitega, bronastega okova v podobi kače z

dvema glavama. Povsem skladni okovi so bili najdeni na Madžarskem v grobovih iz druge polovice 7. stoletja. Šlo naj bi za bizantinske izdelke. Najdba še ne pomeni, da je bilo prav to mesto tedaj poseljeno, vsekakor pa dokazuje življenje ljudi v bližnji okolici. Predmet hrani Narodni muzej Slovenije. dr. Andrej Pleterski

V srednjem veku se Medno (Medown) prvič pojavi 23. junija 1327. Oblika zapisa je potem različna praktično v vsakem zapisu: Medow 1337, Medawn 1339, 1352, 1400 in 1431, Medawen 1340 in 1430, Medaun 1453 in Medenn 1490.

Ribolov v Savi in njenih pritokih je bil vse od Hraš pa do Črnuč vsaj od leta 1596 dalje last graščine v Smedniku.

Kako so živeli Medanci v zelo starih časih ni znano. Verjetno so vsaj enkrat letno hodili na Šmarno goro, ki je bila že najmanj v 13. stoletju dobro znana in zelo obiskovana božja pot. Najbližja, podružnična cerkev v Stanežičah je prav tako prastara, prvič v pisnih virih omenjena leta 1526 ob popisu cerkvenih dragocenosti. Takrat je oblast cerkvi vzela srebrn kelih z bakrenim stojalom in tri ogrske goldinarje v zlatu ter šest funtnih vinarjev za financiranje bojev proti Turkom.

V času turških vpadov so Medanci zagotovo bežali pred Turki, na katere je opozarjal kres na šmarnogorski **Grmadi, ki so jo kot kresišče določili 30. aprila 1613**. Poleg nje so bila kresišča še v Ljubljani, na Šmarjetni gori nad Kranjem, pri Sv. Petru nad Begunjami, na Starem gradu nad Kamnikom itd. Pisnih virov iz tistega časa, ki bi omenjali Medno, nisem našel. Zagotovo pa so bili Turki pri plenjenju bližnjih vasi tudi v Mednu. Vemo, da so Turki do Ljubljane prvič prišli leta 1415. Leta 1472 so se utrdili na Jami v Zgornji Šiški in plenili po ljubljanski okolici. Leta 1492 so požgali Šentvid, leta 1527 pa Koseze, Dravlje in Šentvid. Zadnjič so bili v Šentvidu leta 1584.

Tudi kuga kot drugi od apokaliptičnih jezdecov, zagotovo ni obšla Medancev. Valvasor trdi, da je morila pri nas že v 8. stoletju in pomorila v Ljubljani in okolici okrog 12.000 ljudi. Leta 1563 je bilo v Ljubljani in okolici celo toliko mrtvih, da so se mestne in

cerkvene oblasti preselile v Kamnik in Gornji grad. Najhuje je bilo leta 1644, ko je samo v Dravljah v dveh tednih pomrlo nad sto ljudi. Tedaj so se Ljubljančani in draveljska soseska zaobljubili, da bodo sezidali cerkev v čast svetemu Roku, priprošnjiku zoper kužne bolezni. Cerkev je bila sezidana v dveh letih. Od takrat na praznik svetega Roka (16. avgusta) verniki iz okoliških krajev (tudi Medanci) še danes romajo v Dravlje. Prav iz sredine 17. stoletja je tudi kužno znamenje pri cerkvi v Stanežičah, ki je bilo do leta 1936 postavljeno tam, kjer sedaj stoji spomenik padlim v NOB ob Celovski cesti (v tako imenovanem Peščenem klancu, na začetku Stanežič iz smeri Gorenjske proti Ljubljani). Tam je bilo pokopališče za kugo pomrlih (ki so jih vedno pokopavali zunaj naselja), verjetno iz leta 1644. Verjetno je bilo v tem skupinskem grobu tudi kaj Medancev. Na vseh štirih straneh znamenja so bile vdolbine z železnimi tablami, na katerih so bili upodobljeni svetniki. Na vrhu piramidasto oblikovane kamnite strehe je stal železen križ z dvema prečnikoma, kar pomeni znamenje svetega Benedikta, zavetnika ob kužnih boleznih. Prebivalstvo je vztrajno raslo. Že leta 1327 je bilo v vasi najmanj osem kmetij v lasti Jetrbenških, morda pa še kakšna druga.

V času prvega popisa prebivalstva v zgodovini (leta 1754) je v Mednu živelo 50 moških in 57 žensk v družinah 13 hišnih gospodarjev in treh kajzarjev. Tlačani grofa Leopolda Lamberga so bili hišni gospodarji Jožef Žlebnik, Jakob Maček, Jožef Lampič, Lovrenc Komatar in Tomaž Hvastja ter kajzar Francišek Baloh. Pod nemško viteško komendo v Ljubljani so spadali hišni gospodarji Jurij Pečnik, Jernej Babnik, Pavel Hvastja in kajzar Nikolaj Košir. Meščanskemu špitalu v Ljubljani so pripadali hišni gospodarji Gregor Padovšek in Uršula Robida. H gospostvu Fužine so spadali hišni gospodarji Jakob Bergant, Jurij Kopač in Jožef Robida. H gospostvu Smednik je spadal kajzar Aleš Knapič. Leta 1770 je cesarica Terezija z dekretom zapovedala označevanje hiš s hišnimi številkami. Natančnega podatka o številu hiš tega leta nimamo, a leta 1784 je bilo v vasi 23 hiš, od katerih sta bili vsaj dve le kajži. Leta 1937 je imel

kraj 165 prebivalcev v 40 hišah. Od tega je bilo 24 kmetov, 16 kočarjev (uslužbenci, delavci v tovarnah in drugi nekmetje) in štirje najemniki.

Takoj po drugi svetovni vojni je bilo v Mednu 241 prebivalcev. Leta 1953 jih je bilo v 72 gospodinjstvih nekaj manj, le 238. Leta 1961 nas je bilo že 252, deset let za tem pa 273 v 76 gospodinjstvih. Takrat smo se še vsi poznali. Potem se je začelo naselje hitro širiti s priseljivanjem ljudi od drugod. Leta 1991 je bilo gospodinjstev že 115, prebivalcev pa 370, po podatkih iz popisa leta 2002 pa je bilo Medancev 386, od tega 8 brezposelnih.

Danes najpogostejša priimka v vasi sta Kopač in Šušteršič. Sicer pa so bili 31. 3. 1827 (po delovodniku Franciscejskega katastra) lastniki hiš naslednji Medanci: Medno 1, Lampič Pavel Medno 2, Knapič Miha Medno 3, Šušteršič Franc Medno 4, Kopač Matjaž Medno 5, Bergant Jakob Medno 9, Pečnik Jernej Medno 11, Skaler Gregor Medno 12, Burger Gregor Medno 13, Čergan Matevž Medno 14, Skaler Valentin Medno 15, Komatar Franc Medno 16, Kopač Matej Medno 17, Bergant Matevž Medno 18, Kopač Matija Medno 20, Babnik Gregor Medno 21, Knific Andrej Medno 22, Žagar Urban Medno 23, Žagar Urban

Po Jožefinskem katastru (52. škatla v Arhivu Slovenije), ki je nastal med 1780 in 1790, pa so bili lastniki medanskih domačij naslednji gospodarji:

Medno 1, Lampič Matevž Medno 2, Knapič Anton Medno 3, Hvastou Anton Medno 5, Lampič Jože Medno 8, Zdešar Peter Medno 9, Pečnik Andrej Medno 11, Skaler Jernej Medno 12, Hvastou Andrej Medno 13, Robida Andrej Medno 16, Kopač Ignac Medno 17, Bergant Andrej Medno 18, Kopač Urban Medno 19, Kopač Urban Medno 20, Babnik Jernej Medno 21, Dermastja Valentin Medno 22, Maček Jakob Medno 23, Maček Jakob

Priimek Kopač je v vas prišel 18.5.1749, ko sta se poročila Jurij Kopač iz Sore in Marija, vdova po Janezu Žlebniku iz Medna 18. Ob koncu 17. stoletja so bili v vasi priimki: Robida, Lavrič, Koman, Komatar, Dolhar, Baloh, Hvastja, Mrak, Košir, Dobnikar, Žlebnik, Skalar, Pečnik.

Obdobje pred tem še ni raziskano. V 14. stoletju, ko večina ljudi še ni imela priimkov, vsaj nekateri pa so imeli nadimke (ki so se kasneje večinoma spremenili v priimke), se v Mednu pojavljata nadimka »prosen« in »kudene« (kar je morebiti današnje hišno ime Pri Kodranovih, Medno 18), v 15. stoletju pa nadimka »prajnpék« in »dobnikar« (kar je skoraj zagotovo današnje hišno ime Pri Donkarju, Medno 20). Leta 1512 se npr. nadimek »prosen« že pojavlja kot priimek (takrat je bil župnik v Šentvidu Andrej Prossen).

Leta 1818 so bile posamezne kmetije še v lasti štirih gospostev: Kaltenbrunn (Fužine) – npr. Kodranova kmetija (M 18), Neuwelt (Ljubljana), Strobelhof (Bokalce) in Commenda Laibach (Komenda).

Velik dogodek za slovensko zgodovino, ki se je zgodil na Vižmarski gmajni, le nekaj korakov proč od Medna, je bil največji slovenski tabor vseh časov 17. maja 1869. Udeležilo se ga je okrog 40.000 udeležencev iz vse Slovenije. Vodil ga je politik dr. Janez Bleiweis. Na taboru so zahtevali avtonomno zedinjeno Slovenijo in enakopravnost slovenskega jezika. Zagotovo so bili na takem vseslovenskem dogodku tudi Medanci, čeprav o tem ni pisnih ali ustnih virov. Tudi o posledicah velikonočnega potresa leta 1895 ni pričevanj, čeprav je bil epicenter pri Šmarni gori in je zagotovo podrla kakšno stavbo tudi v Mednu, tako kot jih je v Ljubljani, Dravljah. Močno je bila poškodovana cerkev v Šentvidu in Dravljah, manj cerkev v Stanežičah.

Medno v srednjeveških virih[\[uredi | uredi kodo\]](#)

2. Listina 1327, junij 23. (Drž. Arhiv na Dunaju): Oton z Jeterbenka proda ženi Eufemiji in svojim otrokom s privoljenjem brata Ulrika 18 kmetij, v Mednu osem kmetij, na katerih so bili kmetje Ulrik der Sultatz, Herman, sin Melcza, Herman Prozzen, Herman, zet Hertwiga, Herman, stari birič (schultaecz), Martin, sin Tomaža, Jernej in Jurij ter šest kmetij v Preski (dacz Hag) na katerih so bili kmetje Herman, Matej, Andrej, Štefan, Martin in Herman, sin Otona ter tri kmetije v Vašah (dacz Werschach), na katerih so bili Jakob, Mihael in Bertold ter eno kmetijo v Ločnici (in der Lochnitz), na kateri je bil Matej. Za vse mu je plačala 50 mark oglejskih in ogrskih

mark, ki jih je že prejel. Listino je pečatil njegov brat Ulrik, Jeinzlein, njegov stric z Gradnika in Friderik s Kolovca ter Friderik iz Mengša. Med pričami se omenjajo: Nikolaj z Bleda, Viljem in Jakob, sinova Konrada iz (Škofje) Loke, Viljem Lambergar, Hertel, sin Ortofa iz Mengša, Majncel, zet Hertleina iz Polhovega Gradca in Jakob der Glatz iz Gorij. Od pečatov sta na listini še pečata Otona z Jeterbenka ter Friderika iz Mengša.

3. Listina 1337, februar 2. Ljubljana. (Arhiv Nem. Viteškega reda na Dunaju): Eufemija, vdova po Otonu z Jeterbenka podari za dušni blagor pokojnega moža Nemškemu viteškemu redu v Ljubljani dve kmetiji v Mednu (payde gelegen sint czu Medow), eno obdeluje Herman "Proszen", drugo Herman "Kudene". Med pričami: Hertel iz Polhovega Gradca ter Konrad Ižanec.
4. 1339, december 20. (Arhiv Slovenije): Nikolaj z Jeterbenka proda pet kmetij v Preski, Mednu (da ze Medawn), Žejah in Gradišču Nikolaju Smrekarju za 40 mark oglej. pfenigov.
5. 1340, september 20. (Arhiv Slovenije v Ljubljani): Nikolaj z Jeterbenka se odpove pravicam na dve kmetiji v Mednu, ki jih je mati Eufemija podarila Nemškemu viteškemu redu v Ljubljani. (ze Medawen gelegen da Herman der Prozen und Herman Kudene ... auf gesezzen sind).
6. 1352, november 19. (Arhiv Slovenije): Filip iz Ljubljane in žena Elizabeta prodata dve kmetiji v Mednu (zwo huoben gelegen dacz Medawn, da Herman und Mathey auf gesezzen sint) Nikolaju Smrekarju za 23 mark oglej. pfenigov.
7. 1400, april 28. (Hofkammerarchiv na Dunaju)
8. 1430, oktober 30. (list. V Drž. Arhivu na Dunaju): Neža, vdova ljubljanskega meščana Eberharda von Landtrop vrača vojvodi Frideriku desetino v fari Šent Vid pri Ljubljani, med drugim "zu Medawen", ki jih je prodala Frideriku Gansu, vojvodovem pisarju v Ljubljani.
9. 1453 s.d. (Mitteil. d. Musealvereines f. Krain 1, 1866, str. 247-265): Med fevdi, ki so jih imeli Luggerrj (Jamski) v fevdu se omenja tudi, da je imel Jurij Ganns iz Ljubljane in njegovi bratje in sestre v fevdu desetino v Vižmarjah, Stanežičah in v Mednu (zu Medawn) v fari Šent Vid pri Ljubljani. Lenart Meminger, ljubljanski meščan je imel v fevdu isto desetino v Vižmarjah, Stanežičah, Dvoru in v Mednu (und zu Medawn) pri mestu Ljubljani v fari Šent Vid z vsem pripadajočim z

jagenjčki, čebelami in drugimi desetinskimi pravicami. Vid Spenglavic, ljubljanski meščan je imel v fevdu desetino v Vižmarjah in v Mednu (und zu Medawn) po en snop od žita in drugih desetinskih pravic.

10. 1431, marec 9. je dobil od vojvode Friderika v fevd Friderik Ganns in njegova žena Neža za njeno jutrnjo nakazano posest v Vižmarjah, Guncjljah, Dvoru, Stanežičah in v Mednu (zu Medawn), da lahko dobivata tam pol snopa žita in druge desetinske pravice.
11. Urbar Nemškega viteškega reda v Ljubljani (Arhiv NVR na Dunaju) v kraju Medno ("Medenn") sta bila podložnika NVR; leta 1490:

1. Jernej »Preinpeckh«, ki je imel eno kmetijo
2. Jakob »Dobnikar«, ki je imel tudi eno kmetijo

Oba sta plačevala eno marko šilingov in 60 šil.

Razvoj Medna skozi čas

Mednu in Medancem je močan pečat vedno dajala cesta. Po približno isti trasi kot danes je tekla cesta že v rimskih časih med takratno Ljubljano (Emono) in glavnim mestom Norika (Virunum) prek sotočja obeh Sor (pri današnji Škofji Loki) in prek Kranja (Carnium), po Zgornjesavski dolini in mimo Trbiža po Ziljski dolini ter severno od Vrbskega jezera. Ta cesta je bila v rimskih časih vicinalna, kar je pomenilo, da je manj pomembna od glavnih, itinerarskih cest kakršna je bila npr. cesta od Trsta prek Ljubljane in Celja proti Dunaju.

2. Altendorf. 1291–1318. In villa Altendorf sunt XVI in huobe. (Zahn, Cod. Fris. III, 230-241.) – 1301, 10. November, Friesach .... vier hueb dacz Altdorf in der March bei Prevsekk = Pfarre st. Bartholomäus. (Zahn, Cod. dipl. Aust. Fris. II, 15, Nr. 446.)

55. 1301, 10. November (an sant Marteinsabent), Friesach. Heinrich von Silberberg gibt dem Emcho Bischof von Freising vier Lehenshuben ^dacz Altdorf^ (Altendorf) in der March bei Breysekk gegen Empfang von sieben Mark „wersilbei^s“ auf. Zeugen: Fridrich Hell, Ott Pisbeich, Ylr(ich) der Zuber, Chvd(rad) von dem Stain, Fridreich der Sandawer, Pabel ab dem Schoenperg. (Z. C. A. F. 446.)

• 48.

Albrecht der Bär von Ballenstedt 1)06, 32, 34; s. sab Bogen; Celle der chornsßr 1302, 259; Deutschland, Görz und Tirol, Hopfenbaeb, Landstrass, Stein, Sumereck, Weichselburg. Alker(^ns^ s. Rentenbnrcb. Altaich, NiederBai., a. d. Donau, (Altaha) Kirche st. Manritii 860, 4; Abt: Otgarius 860, 4. Altenburg, U. Km., Pfr. St. Peter 1251 u. 1452, 11. „ Altendorf*, ü. Km., 1291-1318 - 1301, 12. Vielleicht: Altdorf = Altendorf nder March bei Breysekk 1301, 258. Altendorf, D. Krn., 1300, 251. Altenhof, Km., 1303, 262. Altenmarkt b. Laas, Pfarrer: Blas Lenöek - 1885, 168. Altenmarkt zu Stein -^ 1 1 90 - ,

- Orte: Altdorf oder Altendorf bei Breysekk 1301, 258; Nvzdorf 1301, 253; Schelein, Wasser Yeiz; Zobelsperch 1300, 245, s. auch Krain Unter-; n. S. 8 - 22. Windischgraz s. Graz. Windischmatrei, Tirol, Pasterthal (Medaria) 610, 3. Winekke s. Weineck. Winidi s. Wenden! Wistris s. Feistriz- Illyrisch 1300, 248. Wlache = D8kok 1530, 180. Wlle, Wlein=ÜIricli, s. dort. Wlednich s. Flödnig. Wlfing, Wluingus, Wlfinus, Wl- fing s. Bvfne, Gnrnitz, Lok ; s. anch Wolfingns. Wobekh Johann Leonhard, Stadt- schreiber zu Laibach 1689, 81. Wodorlicus s. Cucania, Faedis. Wörth (WördI, Otoöic) ü. Krn, b. Bodolfswörth (Werde), Ge- nannte : Heinrich nnd s. Bruder von - 1254, 20, 22.

Pustertal---Wulfingi = Volči

Po klimatski spremembi, ki je povzročila to, da je Preska postala nesvobodna, prejšnji prebivalci nesvobodni, prejšnji železarji poznejši živinorejci in poljedelci, nekdanja Preska ni več preseka in ne več vetrnik, je travnik in kostanj.

Ko je Mežnar naredil novo hubo, je vzel s seboj vse njive, svojemu staremu očetu pa prepusti kočo. Koča je vezana na stari del zemljišča, kjer je bil nekoč pašnik, na katerem so se pasle ovce. Tega so že pred stoletji spremenili v travnik in sicer spodnji del, kjer je bilo mogoče uporabljati koso, zgornji del, ki je bil pa strm, je pa ostal ovčji pašnik. Na tem spodnjem delu prejšnjega travnika, so naredili njivo, ki je spadala k koči.

Sedaj so pa zgornji del vetrnika (Preske) spremenili v sadovnjak, kjer so posadili kostanj. Ta je dopolnjeval prehranjevanje z kostanjem. Ob hiši in še ob robovih njiv so zasadili orehe, lešniki so pa zaključevali robove travnikov in pašnikov.

Če je bil stari oče Valentin in njegov sin Martin, oba pa Jaretza, je bil Martin rojen 9 mesecev pozneje, kot je njegov oče predal svoje posestvo svojemu sinu, ki je nato pričel tesati svojo hubno hišo in skupaj z govejim pastirjem cerkev.

Tako je bila mežnarjeva huba polna huba, kočica pa 1/6 kmetije. Ker je stala na vrhu klanca, se je pri hiši (sedaj še samo kočica) reklo »Pri Kralju« (Rexu), gospodarica je bila pa Regina.

Ko se je oče umrl, se je njegova žena (Regina), preselila kot prevžitkarico k sinu Martinu (mežnarju), kočica je pa prevzel drugi sin, Martinov brat, ki je bil »šuštar« in tudi Jaretz.

151114

Čas, ko se pojavijo šeste kmetije:

Pojavijo se kajžerji, učeži, mežnarji, ...

Po l. 1314, po času velike lakote, so mnogi kmetje izgubili svobodo, mnoge kmetije so se delile na več enot (kajže, dvori v kmetije,

Korošec na Golentarja,

Božič na

na Mraka

Ko se v Predtrgu odcepi IIII od VI (Mrak)

Če obsega model 1+2+2 in 1+3+1 posamezni deli vasi niso enako razvrščeni.

Če so kočice (hiše) lahko do tedaj zatesnjene z mahom, so od sedaj naprej zatesnjene z (ilovico + govno), če se je skozi špranje še videlo, od sedaj naprej nastane »mrak« = tema.

Če so do takrat imeli lahko ognjišča, so morali od sedaj naprej imeti »kmečko peč«.

Če je do tedaj moral »kamnar« - »Steinmetz« zidati gradove iz obdelanega ali tudi neobdelanega kamna, je sedaj vezal kamenje z »malto«.

Na Porenju praznujejo za časa pusta »Kralja in Kraljico in Bauerja« Bauer pa ni kmet, temveč graditelj, temveč človek, ki gradi (in ne uničuje, podira). Ta je največji, najbolj močan in ne govori (ne čveka, temveč dela), torej je lahko tudi kmet. Pomembnosti je takoj za kraljem (Rexom) in pred kraljico (Regino), njegovo mesto pa je na levi strani kralja, tam kamor pada pri košnji tudi seno.

Naš Boštjan (bo kamen, še ni, ampak bo), ki maže železarsko peč z »ilom« in oblikuje tako svojo peč v »dom« zgubi svoj posel kot pečar za železarske peči in se spravi nad kmečke peči in ti sta obe še danes »kmečki peči«. Ilovica zamenja »mauto« pa beljak (iz jajc) pa daje kot trdilo, skupaj pa nam dajeta obotok kmečke peči. (Ko danes delajo na nekdanjih njivah med Begunjami in Zgošo laminatne, steklena vlakna in uporabljajo smolo, ki se strdi samo če ima »trdilec« in »pospeševalec«. Isto so začeli delati že po l. 1314).

Če sta nekdanji goveji in ovčji pastir dobila nove zadolžitve, druge možnosti in se s svojimi zmožnostmi (zmogljivostmi), pa postala čevljarja, saj so mogli uporabljati čevlje, ko so prej lahko hodili bos, ...

Kdor ni imel čevljev, ni mogel iti pozimi v šolo (ko je moj oče pred 1. svetovno vojno, ki je bos tekkel 100 m daleč v šolo, pa se bos sankal po klanecu navzdol, potem pa hitro nazaj za peč in se pogret. V hiši je bilo premalo čevljev in tisti, ki so bili najmlajši, so bili tudi najbolj zaprizeti).

Naš »Bo – Štajn«, ki so mu rekli doma »Boštjan«, ki je bil v cerkvi krščen za Sebastiana, cerkev je pa bila krščena za »Bartolomejevo«

Grad Kamen ima v fari svojo cerkev sv. Martina.

Mežnar je postal Martin, Jarec pa Valentin, Martin je potegnil s seboj kamnarja, Valentin pa čevljarja. Vse kočice so zatesnili z ilom, ...

Ilovica + govno = ilo (iu, jevouca, ivouca)

Keramika + lošč = lončevina

Ilo + kamen = obok, xxxx = **dom**

Ginko je že približno 150 milijonov let nazaj, v dobi mezozoika, obraščal celotno zemeljsko oblo. Po ledeni dobi se je ohranil le na območju Kitajske,

Najstarejše drevo na svetu, ki raste še iz dobe, ko je ležal še stalni led – ledene dobe, in ima stare korenine stare več kot 9500 let je smreka (na Švedstem).

Najstarejši hrast star danes 800 let (cenijo jih pa na starost 1000 do 1200 let, raste v Nemčiji).

V Vipolžah, največji brkinski vasi, se ponašajo kar s dvema gradovoma. Ob njima se razprostira park, v katerem raste najstarejša in najdebelejša cipresa v Sloveniji in večstoletni hrast.

Dospemo do *najstarejše ciprese* na svetu v ABR KUD, stare 4500 do 5000 let.

Najtarejša cipresa naj bi stala v prvem kapucinskem samostanu - stara 800 let,

Ocene:

Najtarejša danes rastoča lipa leži severno od Donave, ki jo cenijo na starost 1000 do 1400 let.

Najatejša oliva, ki jo cenijo na isto starost, raste na Korziki. Trte so rasle v naših krajih rastle že pred 3000 leti. Isto toliko so stare tudi olive.

Sveta drevesa, spoštovanje življenja,.....

Zemlja ni naša lastnina, mi živimo na zemlji, ki je naša domovina. Zemlja je bila skupna last, nedeljiva. Dežela je bila rodovina, ...

Red je tista značilnost, ki nas ohranja pri življenju in entropija je tista značilnost (nered), ki nam pove, koliko svojih danih možnosti izkoristimo (v nekem življenskem krogu.)

151115

Prišlo je naslednje klimatsko obdobje, začne se s številkami **15/11/15**, je v obdobju **2015**, torej v tretjem tisočletju. Stara štetja niso poznale številke 0.

Dan sv. Martina je minil pred 4. dnevi, dan sv. Valentina je minil pred trideset let (na 15.02.15) je en dan. Torej je čas za zadnjo napoved in povezati čase, ki so nastali že pred tisočletji.

Prišel je čas, ko bo potrebno povezati med seboj razne rede v mrežo, ki povezuje vozlišča teh redov s časom in ustvariti mrežo. Ki bo povezovala rede med seboj s časom torej mrežo red-čas.

Prišel je čas, ko se zavemo, kaj je DNA, ki povezuje vse dogodke v neko dimenzijo, ki tvorijo informacijski prostor in damo temu prostoru zadnjo dimenzijo – težo, pomembnost, smotrnost, ...in dopolnimo model SOCRATES z vsemi operacijami, ki izpričujejo njegove sposobnosti.

Prišel je čas, ki dopolnimo osnove z dimenzijami, ki imajo za osnovo jarčo kri, ne pa še imeli imena (Jarec) in ko je prišlo ime in pisanja, ko se je ime izgovarjalo in pisalo. Od tega dogodka je minilo 700 let, kar se je rodilo **pisanje in imenovanje in dodalo dotedanjemu govornju, klicanju, trobljenju, piskanju,...**

Prišel je čas, ko ni več Regine, ki je predstavljala red in ne zakon. Bila je neporočena in je imela hči Regino, ki smo ji rekli Reginca. Ta je rodila nezakonskega sina Aleksandra, ki smo mu rekli Saša.

Regina je pokopana na Blejskem pokopališču sv. Martina kot prva z imenom Jarc z rodno (DNA) iz Preske.

Naslednja ki je tod pokopana s pisanjem Jarc, je bila pa Marija, moja mama.

Moja teta iz iste DNA, je imela pisanje Pikon, ime pa Franciska (Fani) in leži na novem delu istega pokopališču.

Moj oče Alojz Jarc, je pisan v krstno knjigo v Preski, pokopan na Blejskem kopališču, kjer se je pridružil s svojo DNA leta 1986.

Jaz sem zadnji (še živeči) Jarc Valentin, zadnji s tem imenom. Krščen sem bil pri sv. Martinu na Bledu kot Valentin Štefan Jarc in kot tak tudi zapisan v krstno knjigo sv. Martina na Bledu. Za menoj ni več nobenega Tinčka, so pa še Jarci, moji potomci.

Na sv. Martina 11.11.2015 je bila izpolnjena zadnja napoved, podana na dan 11.11.1315, tedaj ko so moji predniki izgubili svojo svobodo in ko smo postali nesvobodnjaki, ostala pa nam je še naša DNA.

Do tedaj smo bili svobodni ljudje podaniki deželnega kneza, škofa, knezoškofa, ki smo mu plačevali »Dasz« na svojo preseko v gozdu, ki je kateri so se pasle ovce s svojimi jarci in v kateri je stala železarska peč, in ki je delovala kot vetrnik, ki je usmerjal in tlačil zrak v peč. Vse skupaj je bilo podložno knezu, ki smo mu plačevali krvno in denarno dajatev dacz. Vse skupaj se je pa imenovali Dacz Hag (Preska). Ljudje so pa bili svobodni železarji in ne vaščani v nekem »dorfu«. Dacz je oddajal Herrman, najpomembnejši človek v dacu, ki je bil na najvišjem mestu na naselju in najdalj oddaljen od vode, ki je bila vir življenja tega naselja Haga = Preske = vetrnika.

Pot, (ki ji na Kupljeniku niso rekli Peraška, **temveč pot sv. Heme**), ki je povezovala naselje z vodo, je potekala od vode navzgor. Po tej poti sta oba pastirja gnala živino navzgor v naselje in v gmajno, v kateri je bil tudi Hag = preseka, gnala sta jo pa ovčji pastir Martin in goveji pastir Pavel (Hermann). Naselje je imelo dva Hermana (živinorejskega) – II in na levi strani poti in železarskega (IIII) na nasprotni strani poti.

Dokler je deloval vetrnik, je bilo v naselju vse »V redu«, deloval je red, običaji so delovali, kosili so po koseškem redu, vsakdo je opravil svoje delo po svojem običajnem redu. Potem pa pride leto 1314, ko ni bila nobena reč v redu. Vetrov ni bilo, ni bilo žita, ni bilo železa, svojega dacza niso mogli oddati. Herman (ta železarski) se je delil na dva dela, Herman (ta živinorejski) je razpolovil svoj dvor v dve kmetiji in dobil soseda Mateja. Čez leto pa začneta zaobljubo oba pastirja z zaobljubo, da bosta postavila novo leseno cerkev na zemlji med obema pastirjema.

Minilo je sto let, odkar je prišla Regina na Bled, potegnila za sabo Fani, nato pa je leta 1926. prišel oče Lojze (Alojz). Vsi ležijo na pokopališču sv. Martina (na Porovi njivi). Sam želim biti pokopan ob svojih starših, v njihovem grobu, tam bo napisano ime Valentin in naše pisanje Jarc ter ob rojstnem datumu

10.0 2.1934 i - Y xx xx xxxx.

Prihajajo Begunci, ki so se integrirali v našo družino kot ljudje iz Bosne, in se je rodil zadnji od njihovih vnukov Maksimiljan (Maks).

Oba sinova sta zapustila naš skupni dom na Žalah (kjer so pred 2000 leti pokopali Kelti, ki so prišli s Koroške, svoje mrličje v žarah (črepinjo take žare je našla moja žena, ko je kopala na vrtu dne 29/09/06).

Tod stoji naša gorička s srenjskim kamnom, prinesenim iz Smokuča. Nad Smokučem je bila nekoč naselbina Ravne, ki jo je zasul plaz s »Vrha komuna«, ki je odnesel vas skupaj z goričko, s svojo lipo, pod katero so častili svoje prednike, ki so jih z dimom postali na mlečno cesto, ostanke so pa položili pod kamnito ploščo.

Begunci z Raven so ustanovili novo naselbino na vrhu plazu, ki je bila v krnici, imenovani Krnica in je imela svoj studenec Kašca, ki so mu še takrat rekli Krasca, od katerega je potekala pot na Lipje in od tod navzdol k Savi. V Krnici so imeli svojo goričko z sveto lipo, pod njo pa srenjske kamne. Tudi to naselbino je prizadel (zasul) plaz, zelo verjetno leta 1329, ko je nastala »zadnja« hiša v Smokuču. Begunci s Krnice so prinesli svoje srenjske kamne izpod nekdanje lipe, ki je stala nad studencem Kašca, k novi lipi ob potoku, kjer danes stoji vaško (betonsko) korito. Svoje srenjske kamne so prinesli k studencu, kjer so nekoč pokopavali svoje prednike Ravenčane in nato stare Krničane, še kot staroselce po stari veri a pa novi navadi (koseški).

Ko je prišel plaz z »Vrha komuna« in zasul leta 1348 vhod v krnico, so bili hudi časi. Najprej prvi plaz leta 1329, nato kobilice, nato zopet plaz 1348, nato Beneška kuga l. 1349. in še druge neprilike. Od nekdanjih 5 kmetij so ostale samo 4, število prebivalstva pa je bilo razpolovljeno.

Tedaj so razsekali nekdanji srenjski polni kamen pete kmetije na dve polovici, eno je dobil skupaj s (srenjsko) zemljo kmet Grižel in postal takrat poldruec na zahodni strani vasi, drugo polovico pa Figovc, ki je ravno tako postal poldruec. Oba dva poldrujca sta pozneje prenesla svojo poldrujsko kmetijo na nanovno pridobljeno srenjsko zemljo. Še danes se da opaziti, kako sta bili obe dve polovici razdeljeni⁷⁷ in od koder je prenesen celi srenjski kamen, ki je tej kmetiji pripadal.

Polovico srenjskega kamna, ki je pripadel Griželnu, ohranjamo kot del dvetisočletne zgodovine mi Jarci, nekdanji ovčji pastirji, na naši gorički, v srenjskem kamnu ene polovice kmetije, ki so vanj izdolbi

⁷⁷ Grišelj je bil tedaj srednji kmet. Opuščena kmetija je torej stala zahodno od Griželnove.

luknjo, v katero so vsadili babco in na tej klepali kose v kmečkih uporih v prehodu 15. v 16. stol.

Poleg tega kamna vsebuje ta gorička tudi kapelico, postavljeno leta 1927, ki jo je postavil nekdanji učitelj (učez = naslednik ovčjega pastirja, ki je nosil pezdir) Šega in gleda na Mrkača (jarca), ki visi na hiši na Žalah številka 2b, na nekdanjih žalah – pokopališču tistega keltskega naselja, ki se je imenovalo Selišče, skozi katerega je potekala pot, ob kateri je stala kočja ovčjega pastirja (na desni strani poti od kašče (studenca) navzgor na ravnino nad studencem). Črepinje nekdanje žare s teh žal (pokopališča) pa je našla moja žena Marija, ki je okopavala vrt.

Če so od severa prihajali koncem 6. stoletja iz Koroškega novi priseljenci in so nekateri govorili (mogoče razumeli) od njih rimsko, se posluževali prelazov v Karavankah, pa nekatere smatrali za Begunce in se nato naseljevali v naše Hacze, Hage, Preske (n.pr. Preski od Tržiški Bistrici, kjer je nato igral na frajtonarico Vital Ahačič (njegov oče je imel tovarno, kjer so izdelovali ob Bistrici pile, na parcelah, ki so spadale k Preski).

Sedaj zopet prihajajo begunci, sedaj iz vzhodnega Sredozemlja, od koder so prihajali že pred več kot 3000 leti begunci, ki so jim rekli »ljudstvo z morja«, ki so se pojavili takrat, ko je razneslo ognjenik na otoku Santorin, ko je nastala velika klimatska sprememba, ko se je dogajala Trojanska vojna (~1200), ko so ta ljudstva opustošila celo vzhodno polovico Sredozemlja (tudi našo istrsko Monkodonijo), ki imajo za posledico nastanek mest v zahodnem Sredozemlju (tudi Masilije, od koder izvirajo Galci in Kelti), itd.

Sedanji begunci prinašajo s seboj svojo kulturo, civilizacijo in verovanje in upanje v bodočnost. Z njimi prihaja kot plaz tudi tisto, kar nosi ob sebi tudi tudi tiste, ki se jim reče »Južni Slovani«. Ti kupujejo hotele na obali in pod Triglavom. Naši »umneži«, ki so »neumneži«, pa prodajajo tisto, kar so ustvarile generacije od 3000 let nazaj, ki jih je še varoval sam Belin s svojim razumom, sedaj pa to upravljajo tisti, ki so pri koritih ob barju, ki ne razumejo, kaj je zapustil Belin.

Belin se je razgubil v DNA, ki so ga prinašale babe iz barja, iz naše DNA naredile močvirje, iz razuma naš kaos. Danes se lahko kupi zemljo, ki se je ni bilo mogoče kupiti, temveč si jo lahko pridobil samo s trdim delom (energijo), danes se lahko ruši tisto, kar se zmore, ruši se lahko naravo, ki se je morala sama obnavljati in skrbeti za svoje ravno-

vesje in s tem zmanjševati entropijo. Danes uporabljamo tisto energijo, ki jo pošilja sonce v primerni količini zastoj, temveč uporabljamo energijo, ki je zakopana v zemlji in z njo zastrupljamo ozračje.

Danes uporabljamo energijo, da pospešuje turizem, ta prinaša denar, s tem denarjem pa drugi potem lahko kupujejo našo zemljo. Naši »umneži« pa z denarjem, ki ga izvablajo iz nevednih volivcev izvablajo menice, s katerimi dobivajo kredite, za tisti razvoj, ki ga ne rabimo, a ga vseeno plačujemo in ki ga bodo plačevali še naši pravniki, ki od tega ne bodo nič imeli in tudi imeli ne več zemlje in ne denarja, ampak samo pufe.

Moji sinovi niso več obdarjeni z Belinovo pametjo, še manj moji vnuki. Takrat, ko je pomenila **modrost** pamet in vedenje, ko je pomenil **ogelj** verovanje v svoji bodočnost in je pomenila navezanost na **zemljo** tudi svoje korenine. Vse te povezave so razvodenele. Kje so časi, ko so sinovi branili svojo domovino (svoj dacz Hag) in svoj dom in svojo was (svoj dasz Hag in bili Harimani – Hermanni), ki niso bili plačenci (soldati).

Vso inteligenco uporabljajo za svoja hotenja, ne pa za svoje cilje in usklajene poti do teh ciljev. Takim je lahko sijati, trobiti, vohati, in zadovoljevati svoje cilje, za realizacijo ciljev so pa potrebne druge možnosti in zmožnosti.

Zato 700 letna napoved dobi svoj epilog. Mrkač danes in nikoli več, mojega rodu je konec, potem bo samo še kaos! Jarci bodo še, dokler Begunščica ne bo popolnoma zaraščena in bo postala Baba (kopast hrib), tam pa več ne bo življenja, ne za ovce in ne za jarce.

Moje goričice ne bo nobeden več negoval, uporabljal, prešla bo v tuje roke. Nobeden več ne rabi mrkača, tudi ne beline (razuma) na katero je postavljen Mrkač. Ta je samo še senca pravega mrkača, votel, prazen pomen tistega, kar je nekdanj predstavljal. Zanamci ga več ne razumejo, govorijo neko govorico, ki jo sami ne razumejo. Žlobudrajo zelo hitro, potem pa doumejo tisto kar zbeletajo, ko to šele prinese posledice. Ne razumejo posledic tega čveka, dojamejo jih zelo pozno, če jih sploh dojamejo. Namesto »najprej razumeti, kaj prej reči, ter nato govoriti« se poslužujejo raje najprej reči, potem čutiti posledice, nato pa dojeti vse skupaj (naroben svet).

Helespont = Radovljica = (sončni most)

V Radovljici so se križale (stikale) poti, ki so prihajale prek »Snežne gore« - »Belščice«, ki ji je vladal sončni bog »Belin« prek prelazov (Rožca, Suha, Medji dol, Zelenica in Babe), vodile poti, ki so prek Save peljale ob Jelovici ali njenem obrobju proti morju. To stičišče se je imenovalo Helespont, sončni most = mavrica = radovljica. Podobno križišče je bilo Blejsko jezero. To je bilo v bronasti dobi, v času istrskega mesta Monkodonije, ki je ščitilo izliv reke Pad, njegovih sedem izlivov = Setemare.

Ob bregu Drave pa je tedaj obstajalo mesto Helespont, z isto funkcijo kot Radovljica, ki je pozneje postalo **Rožek**. Tukaj je bilo pristanišče čolnov – ladij (wadij) s katerimi so prevažali sol, ki je prihajala iz Halštata navzdol do Drave in nato od Helesponta navzgor in navzdol po Dravi in oskrbovala prebivalce ob Dravi s kameno soljo ter z morsko soljo. Isto funkcijo je imel Helespont ob Savi, oskrbo prebivalcev ob Savi z kameno in morsko soljo. Morsko sol se je tovorilo do Visokih Tur, kameno sol se je tovorilo do Helesponta na Savi.

O tem trgovanju in transportiranju nam pričajo najdbe iz bronaste dobe (bronasta sulica na Žalah, bronasti meč na Sotočju, ...). Tedaj se je tovorilo sol navzdol do Jelovice, do južnih Bohinjskih gora in Triglava, morsko sol se je pa tovorilo do Visokih tur oz. do Velikega Kleka (Großglocknerja) in Velikega Veneta (Großvenedigerja). Visoke Ture so bile meja morske soli in njenih vplivov). Mejo med morsko in kameno soljo je postavil na Dravi šele Karel Veliki koncem 8. stol. Tedaj je bila Radovljica že zdavnaj Radmannsdorf, vas kolarja z njegovim kolesom, Breg na Dravi pa s svojim bronastim vozom, s katerim so vozili sonce ponoči z zahoda na vzhod.

151117

Danes še ni teden po sv. Martinu, ko se začenjajo dogodki, ki so jih povzročili begunci. Dva dni po sv. Martinu so teroristi v Parizu ubili 129 ljudi, žrtev kaosa, ki se je že začel razraščati. Vse vlade so pa brez jajc, nobenih ukrepov niso sposobne, samo čvek, nobene pameti, nobenih programov, nobenih uresničljivih idej, samo vakuum in to v tistih glavah, ki bi morale imeti že uresničen delujoč obrambni sistem, ki bi preprečeval ta kaos. Skratka BELIN je crknil.

Nobena univerza na svetu ne proizvaja takih sistemov, pa naj bodo te sestre svetovnih združenj, kot sta elitni univerzi v Stanfordu v Palo Altu ali Harvard v Bostonu, ZDA ali Lomonosov v Moskvi v Rusiji. Te producirajo samo ljudi, ki raziskujejo, ne pa da bi ukrepali na osnovi pameti. Belin pa je imel jajca in ne samo avreole (pa svoje sobogove, kot n.pr. Luza – sveteči, ki je imel tiča in meč, s katerim je razčiščeval probleme. Isto tako njegov predhodnik Marc = Marko, ... pa tudi sv. Martin, ki je nabodel zmaja, ko je za to prišel čas).

Za zaščito (tudi pred Begunci) smo nekoč dajali dacz in to v krvi in v železu (volči =kovano železo, massa ferri, lupi di ferro).

Naš oče je pridobil svojo imetje s trdim delom, od doma ni dobil nič, vse sta ustvarila z mamom skupaj.

Jaz sem prinesel od doma polovico dveh njiv, se dogovoril za parcelo na delu očetovega vrta in za to parcelo plačal del denarja Janezu.

Tomažu sem od Janeza odplačal polovico njiv, tako, da si je lahko skupaj z doto, ki jo je dobil, lahko zgradil hišo.

Sedaj je hiša brez gospodarja na parceli, ki ni njegova, obe dve njivi sta zapuščeni, na njih raste dvoletna trava, sosedje so odškrnili del zemlje.

Blaž nima dolgova, ima pa mojo hišo, za katero bi moral skrbeti. Na vrtu rasteta dve češplji, ena se je posušila že lani, druga se bo letos. A ni nikogar, ki bi jih izkopal in nasadil novo drevje.

Odnos do zemlje loči poljedelca od živinorejca.

Poljedelec zemljo obdeluje in obnavlja, živinorejce zemljo izkorišča, ne da bi jo obnavljal.

Živinorejec lahko živino kupi, priredi in potem odproda, ter nato vrne, z obrestmi plača dolgove. Od te živine lahko živi, od ostanka kupnine pa lahko investira, torej se razvija in raste. Če ni ostanka, ne preživi in zgubi svojo svobodo, on postane plačavec, sluga nekoga drugega. To se je dogodilo v Preski l. 1315. na dan sv. Martina.

Moj sin Tomaž je zadolžen doma, in ne more plačati dolga že tri leta, čeprav je dobil posojilo samo za tri mesece. Rast je minimalna, neprestano se zatika, posli negotovi, nezavarovani, riziki veliki.

Njegovi sinovi sanjajo o elitnih univerzah, ki zahtevajo velike šolnine. Celotni riziki se še večajo in komplicirajo.

Blažu gredo posli dobro, zato si lahko privoščijo vse sorte stroške. Samo rasti ni, ker veliko požrejo stroški za nepotrebne cilje, sanje, ... nesmotno in nevarno življenje. Investicij v varnost, bodočo dolgoročno varnost, ni. Njegov sin pa sanja o Stanfordu. (ki ga je videl, ampak v njem ne bo nikoli živel).

Jaz moram pa investirati v varnost cele družine, ki živi brez ciljno, ima polno želja, nobeni nevarnosti in riziku se ne ognejo, nesmiselnosti, ki si jih zamišljajo.

Moja gorička nima več nobenega smisla, že v eni generaciji je ne bo več. Gorička, ki naj bi garantirala dolgoročno varnost s simboli te dolgoročnosti in pameti (srenjskim kamnom, vere v bodočnost in mrkača na beli podlagi), nima več svojega namena, pomena in smisla. Sem zadnji Valentin (Zdravko) in uresničuje se napoved, da sem zadnji Tinček. Za menoj ni nikogar več, nikogar, ki bi bil tako pameten, da bi to varoval in varoval našo prihodnost z njimi riziki in nesmisli skupaj.

Od sedaj naprej nas bo moral varovati Belko, tisti, ki si ga moramo šele izmisliti. Bo sestavljenih iz pametnih ljudi, ki bodo imeli korenine v sv. Bernardu, ...

Avseneku - Awsseneck – Zunanje Brdo

Pavlu

Brixen, Kamen, ovca

Koseli, Pastirji, Pavli, Martini, Valentini, Pastorji,

Njih simbol ne bo več ovca, temveč mrkač, ki bo branil našo zemljo iz katere izhaja, zrak in vodo, ter sonce, ki nam omogočajo naše preživetje.

Rodu bo konec, kot ga je bilo konec že v srednjem veku, ko smo dobili svoja pisanja, kjer smo postali »xxx-er«-ji. (Paplerji, Pazlerji, holcerji, kamnarji, ...

Pred tem smo imeli svoje zaščitnike, a smo bili svobodni, pa smo bili lahko Koseli, Kozli, Jarci, ..., ki so imeli svoja imena: Boštjan (Bostein), Stein,

In so bili nekateri von Stein, von Guttenberg, von Asp, (pa bi morali imeti ovco (briksenško) saj so izhajali s Homa, Von Lamberg-a, pa so bili le deželni ministeriali - zu Stein).

Nobeden pa von -dorf, von dacz, Von Dach Bern, Von Dach AG, Von Dach Lyss, ...

von Wedernig, **Wedenig**, (ti so se pretvorili v Vernik)....

Če pa vemo, da so tisti IIIII bili tudi Koseli, Vodje (Herrmanni) in da so lahko tudi ti Von, pa dobimo

Herrmann von **Barth Hütte**, von Herrmann **Law Firm**, ...von Herrmann **Philosophie**,... von Herrmann **Uni**

(ministre, profesorje, dekane, ...)

Hütte – (Deka = Dekan) – Profesor (za stroko, Čvekač o stroki...), »koc« za profesorje – je svoboden, ni odgovoren.

Vlada – minister – sekretar (za stroko, profesionalca za stroko....- nosi odgovornost, ni svoboden.

Sedaj veste kaj je streha = koča - deka (koc) – profesionalce, ki niso von – in imajo denar.

(pecunia not olet = denar ne diši, vendar diši tistemu, ki ga zavoha, ki smrdi po lumparijah in ne po čednostih, ...)

Koča v kateri se skriva denar, je banka. Banka ima pa klopi na katerih se mešetari, mešetar je pa trgovec. Ta pa sedi na trgu, mešetari in nateguje kupce.

Sedaj veste kam se je preselila nekdanja svoboda.

Od **strehe** do **denarja** k **nesvobodi**.

Tako so Belina spremenili iz **boga pameti**, **seksa iz ljubezni** in je ostal samo še **luft**, ki skriva vse sorte namene, v **boga nečednosti** (seksa) in ga imajo sedaj v **pufih** (v dolgovih in bordelih)

BELKO

V današnji morali, nekdanjih naših **strasteh**, lahko vidimo tudi našo preteklosti, saj so strasti del DNA. Ni čudno, če zamenjujemo plavo (modro) kri za belo (čisto) pamet. Samo za to morate iskati pri tistih, ki niso ločili seksa od ljubezni, plemenitosti od pameti, enega sistema od drugega, kjer so funkcije drugače zamešane. Zato mi še danes hodimo v cerkev in Nemci v pufe, mi iščemo ljubezen v cerkvi, Nemci pa v puffih, mi se pa kot Slovenci z našimi bankami skupaj zapufani pri Nemcih (Avstrija, Lichtenstein, Luksenburg, Nemčija) v nemških bankah. Iz države s pozitivno in nezapufano bilanco, se spremenimo v nelikvidno, zapufano in nerentabilno državo. Nemci izkoriščajo pretok denarja od beguncev, od tistih, ki bežijo in od tistih, ki to kasirajo, nam pa ostajajo samo stroški, ki jih nam povzročajo begunci, ki niso k nam namenjeni. Zopet smo sami bebcji, (Bavarci jim rečejo »TEP«, mi pa tepci = bebcji). Nekoč so bili bebcji sveti ljudje, ki niso imeli prave pameti, mi pa imamo tepce, rabimo pa »BELKO« -te, ki bi nas izvlekli iz dreka, v katerega so nas spravile naše »elite«, profesionalci, profesorji, nevedneži, čvekači, iz tistega dreka, ki so ga nam risali, slikali, malali v oblakih, in ki naj bi ga »BELKO«-ti spravili na realna tla. Osnove za to imamo, imamo še svoj DNA, svoje »belkote«, in zamenjajmo naše »Vajneže«, ker ti nas iz tega dreka ne bodo izvlekli. Še so pri nas Koseli, Kosci, Paplerji, Pazlerji,...

Dokler so bili ljudje lovci, nabiralci, je vse kar so dobili v naravi, je bilo njihova last, to si lahko delili s komer so hoteli. Pri tem je družina imela odločujoča življenjsko vlogo. Ta je poskrbela za to, da so se rodili, da so živeli in preživeli in da so svoje stare tudi poslali v onostranstvo. Živeli so »v kraju« v katerem je bilo vse, kar so potrebovali, če pa v kraju nekaj ni bilo, so si pa to na nek način pridobili, ali z menjavo, ali z ropom, ali z ubijanjem, ali z ....

Dokler je »za krajem« ostalo prostega prostora, kjer so bili na razpolagi resursi, so si lahko lete pridobivali. »Za Krajem« je bila gmajna, kjer so lahko pasli svojo živino, tam so lahko lovili in nabirali sadne sadeže, vse kar je zraslo. Vse je bilo njihovo. Tedaj niso rabili nobenih ograj, zaščit, meja, vse je bilo njihovo. Ščitili so se samo takrat, ko so bili ogroženi, pa naj je to bilo ali žival (volk, medved,...) ali človek, ki ni imel prijaznih namenov, saj prijazne so pogostili.

Kraj je imel takrat tisto površino, ki jo je potrebovala živina in človek za svoje namene. Ko so pa začeli »V Kraju riti, pa naj so tam obdelovali zemljo ali potrebi po rudah, tudi sol je ruda, ali bi pridelovali hrano, se je pa »V Kraju« spremenil v obdelano zemljo. Okoli Kraja so iztrebili jase, vanje napeljali poti, ali pa so okoli neki poti iztrebili jaso = Laz. (Laz je Waz), če so pa nato Laz spremenili z naselitvijo, je Waz dobil svojo vas.

Tako so naseljevali naselja v naši Deželi, pa tudi v drugih Deželah. Ko so v nekem zaključenem področju (med gorami, ki so tvorile horizont - Obrobje), na katerem se je **videlo nebo** in je **sijalo sonce**, je bilo **obrobje** Dežele). Dežela je imela **vode in zrak**, ki so ga takrat dojemali kot **veter**. Vetrovnik so izsekali kot laz, v katerem je bil veter, v lazju je bila nasebina, nasebina je uporabljala veter tako, da je ta pihal v železarsko peč, ta laz so sprva popasle ovce, pozneje so pa vse to pokosili. V **lesu** so sekali drevje in ga predelovali v oglje, izsekavali so les, ki so ga rabili za kurjavo, pa tudi za gradnjo lesenih objektov. Svoje naselje je imelo svojo vodo (izvor vode) in svoj veter. Vse to je bilo vsakomur dostopno, nad vsem tem so gospodovali bogovi. Vsako naselje je imelo svojo goričko z **ognjem**, svojo **zemljo** (rudišče, vinograd, njive,) in svoj vetrnik, ki so ga ali popasli jarci ali pokosili snoseki, kosci, kosezi.

Pa so izbrali svojega pastirja, ki ni delal (isto kot drugi v vasi), pa se postavi na vrh vasi, pa je nekaj posebnega, zato je na drugi strani vasi, tako kot je palec na drugi strani roke in oba dela vasi loči življenjska črta, t.j. življenjska pot.

Dokler so laz popasle ovce, ni bilo potrebne kose, pa ne kosirjev, ne kosezov, ne varnostnika, zaščitnika, ..., vse se je reševalo pod lipo, na gorički, po takratnem redu, z potrebnimi takratnimi strukturami, takrat potrebnim znanjem, vse se je ujemalo, vsega je bilo primerne količine.

Potem pa pridejo ljudje, ki uporabljajo konje in govedo?!

Pa rabijo zaščito, in postavijo straže, ki jih tisti, ki jih stražijo »Imeli na ok«, »Nastrasche«, jih nadzorujejo kot svoje sosede, kaj počnejo in jih nadzirajo. Ti se pa ogradijo za svoja zidanja iz kamnitih, suhih zidov.

Kdo se koga boji, kdo koga ogroža, kako in s čim to počne? Kdaj je to? Zakaj ni o teh dogodkih nobenega pisanja pa vsi znajo pisati, slikati, raziti, ... V Deželi, se pojavijo Ključe iz katerih se vidi na vrh Komuna in večinoma tudi do vrha Stola, tam kjer domuje bog Belin, stvarnik celotnega in nadzornika vsega življenja v tem kraju. Ključe so takrat daleč v gozdu, ki ima pozneje ime »gmajna«.

S čem se takratni ljudje preživljajo, kam se serje in ščije. (nobenega glasu o tem, nekakih izotopskih preiskav, izotopi ne obstajajo, torej ni atomov, ni molekul, ni makromolekul, ni kosti, ni las, ni zob, ... (vse to znanje, vedenje, oprema, ljudje, itd.) ni pri nas, čeprav ga plačujemo skupaj z vsemi ustanovami, ki plačujemo skupaj z drugimi davki?

V tej fazi najdemo Presko, z njeno železarsko pečjo. Je v preseki v gozdu, je vas = lacz = laz, ki je Hag = preseka + vas + pašniki, ki so tudi laz, ki ga je potrebno popasti, nimajo njiv, imajo pa gmajno v kateri je tudi preseka, imajo peč, o norcu ni nobenega sporočila, ravno tako o kakem kovanju. Plačujejo pa dacz, dajatev, ki ga zbira Hermann, dajatev v krvi in železu, imajo 5 kmetij, nimajo cerkve (kjer dobivajo krščanska imena) ni pa navedena peč, za katero dobivajo les iz prostih gozdov, ves les dobivajo iz svoje gmajne za vse namene. So svobodni železarji (že od rimskih časov naprej svobodni, nič ne plačujejo (torej ne rabijo denarja), Vojvodi – deželnemu suverenu in cerkvenemu suverenu (pontifexu) skupaj oddajajo dajatve v krvi (človeški) in železu (v železarskem znoju).

Potem je bilo pa te svobode konec! Pa ne samo do takrat, temveč za vedno! Svobodni so bili do takrat, ko ni bilo nad Pečmi nobenih suhih zidov, ko so na goričkah še stale lipe in pod njimi pet srenjskih kamnov. Ko so pa bili prisiljeni postaviti suhe zidove, je bilo svobode konec, kajti prisila = nesvoboda. **Takrat je Mrkač dobil svoj krog'lc in Belin postal Belko.** Sonce je še vedno sijalo, samo komu in skozi katere oblake, dime, itd.

Od takrat naprej smo imeli vedno nekoga, ki je na nas škilil, nas vsaj z enim očesom, nas opazoval, nam ponujal svojo pamet, mi smo pa za svojo bili vedno prikrajšani. Vedno je bila manjvredna, če ste jo pa postavili na nepristransko okolje pa vedno konkurenčna in uspešna!

Odnosi Hut, Koc, Hat, koča, vojvoda, deka = koc, pokrivalo, pezdir, lubje, koža, usnje, kožuh, drevo = smreka 9500 let, čoln -3700 let, klobuk, Nemetes je potrebno raziskati.

151121

Včeraj sva z Marijo šla v Drago, da bi nabrala šipek, ki naj bi sedaj postal še zrel in oranžen.

V Medvodah sva poskušala priti naprej k Luknji, a sam nisem mogel iti prek potok Begunjščico, ker mi zaradi bergel ni bilo dovolj varno. Ostal sem na avtomobilski cesti, ki pelje navzgor na Begunjščico in si ogledoval okolico. Na nasprotni steni sem opazil stari ajdovski znak, ki ga je nekdo postavil na skalo na presečišče poti: tisti, ki vodi navzgor skozi Zaluknjo navzgor na Preval in drugi, ki pelje navzgor skozi Tesen in zahodno od gradišča po grabnu navzgor ter nato pod Gradiščem navzgor k Zalukenjski bajti, kjer se zopet združi s prvo. Prva skozi Luknjo je bila namenjena pešcem, druga pa tovornim konjem.

Kamenčki.

Ko sem se oziral po cesti navzdol, sem zagledal ob cesti na skali »ajdovski cahen«, t.j. »tri kamenčke«. Tod je nekoč peljala pot, ki je bila nekoč vozna pot, še preje pa tovorniška pot. Danes pa je vse obdelano z gradbenimi stroji.

Vendar vseeno nekdo postavi ajdovsko znamenje! To je znamenje - cahen, ki ga je nekdo postavil na skalo ob poti, ki je peljala čez hribe, čez sedlo, od koder se je potovalo v tujino, »na ptuje« in si želel srečno vrnitev.

To znamenje je sestavljeno iz dveh temnih, okroglih kamenčkov, med tema dvema pa štrli navzgor nekoliko večji, svetel, špičast kamen, ki ga prva dva oklepata.

Tako kamenje sem videl samo enkrat v Bohinju, na Komni, tam kjer se pot spusti navzdol v Pekel. Stalo je na skali na zahodni strani poti, na kraju, ki se mu je reklo Pekel (Peku).

Spomnil sem se, da tudi temu kraju, ki se danes imenuje Medvode, pravijo domačini »Peku«, kjer so se združevale poti skozi tesen (sotesko) ob vodi,

kjer so gnali živino (predvsem ovce) navzdol v Drago in naprej proti Kamnu.

Bohinjci imajo to znamenje posebno v časteh in imajo zanj tudi polno domislic.

Nekateri pravijo da to pomeni, »da ni doma nobe-nega tiča (kurca), ki bi vahtal dom«, drugi »da je dom brez tiča (svetega duha), ki vahta dom«, tretji, da »plešejo babe takrat, ko doma ni tiča«, nato, da takrat, ko ni treh kamenčkov obletavajo tiči, ki vasujejo pri godnih puncah«, itd., itd.

No, tako so govorili tudi za Valentina Vodnika, da je »vodnik brez tiča«, da je »koštrun med vodniki« = pastir brez jajc, da ga potrebne punce nadlegujejo in pravijo, da je brez jajc, itd.

Posledice tega čvekanja pa je bilo konec, ko so ga klicali na škofijski ordinariat in ko je bil končno premeščen k Šentjakobu v Ljubljani (kjer očitno ni bilo tako potrebnih punc, kot v Bohinju).⁷⁸

Znamenje »trije kamenčki« so postavili v Raju pod Triglavom ljudje, ki so se napotili na nevarna potovanja, ki jih niso spremljali varuhi (Čopi, Rožiči), Predstavljajo to, da se podajajo pod drugo »Kapo« Koc, Klobuk, ki imajo svoj cof (Čop), ki ga bo varovala. Potovanja, ki jih je spremljal Čop, so bila varna in taka tudi ostala le takrat, če ste bili pod svojim lastnim klobukom (posta) – pošto, nadzorom, varstvom, kocem = kočo, streho, šopom = čopom = klobukom, kastorcem, ...Kaplanom, Papatom, - , Mrkačem, ki ni nagne in ni koštrun, ...

Če si odšel »na ptuje«, si moral razumeti jezik tujcev, spoštovati njihov red in rod, njih vero, znanje = vedenje, ... Torej si se moral temu prilagoditi.

Če si bil sam na tujem, si se lahko tudi kmalu prilagodil (ampak še vedno imel svojo DNA – informacijski zapis v krvi), pa če si se še tako omikal in žajfal (kot so žajfali črnega bika = junca v Zgornji dolini v Bohinju). Na koži, v žajfi, v tvojem čveku, tvojih načinih gibanja, ..., ti je vedno nekaj ostalo od tistega, kar je bilo značilno za tvoj izvor in to so tujci opazili.

Ko si se pa vrnil nazaj iz ptujega, se je pa dogajalo tudi podobno. Če si se tako še žajfal, umival, vedno je nekaj ostalo na tebi tistega, kar si prinesel s seboj s tujega, ne našega. Vedno si ostal begunec, ki se je vrnil »na dom«.

Občutek, da je vse to samo nekaj, kar vodi naše občutke, vedno ostaja. Da je to usoda, ki ustvarja dogodke, ki se nato razvrščajo po nekem v naprej

⁷⁸Vodnik je bil tudi kaplan v fari Sora, takrat matični fari cerkve v Preski.

postavljenem času. Kaj me je vodilo »v Peku«, tja, kjer me že desetletje ni bilo, kaj do Begunjščice in Medvod naprej, zakaj sem se obrnil nazaj na cesto in tam zagledal to znamenje, ki lahko pomeni vse kar hočete ali kar si hočete razlagati?

V vsem vidim samo en smisel. Iz Medvod prihaja navzdol cesta, ki vodi navzdol skozi Peko. Na tej se na določenem kraju pojavi kamenje, ki ga moraš videti, zagledati, zaznati.

Pot prihaja iz področja, kjer je deloval Belin, ki je vodil potnike skupaj z Rožiči, ki naj bi jih varovali. To je področje Belina, ki mora poskrbeti za varno potovanje. To varstvo pa obstaja samo do področja v katerega vstopate in seveda tudi iz njega izstopate. Belinovo varstvo se konča pri treh kamenčkih, tam se prične Peko, področje, ki ga Belin več ne zastopa. V Peklu se dogaja vse drugo pod nekim drugim nadzorstvom, pod varstvom tistega, ki obvladuje ravnino in vstope vanjo v nartih. Peko se pričinja z lahkim klancem – nartjo.

Pri treh kamenčkih je torej varstva konec. Konec je tudi konec tistih časov, ko ste bili celo življenje varovani od Belina ali kot ste v imenu Belina zasledili njegove interese in dolžnosti. Prihajajo časi Belkota omejenega s kroglecem, s svojim ovratnikom, s sponami, ki jih ta ovratak vsebuje. Konec je obvez, ki jih ima »Kettenhund« in jih je moral do sedaj tudi spoštovati⁷⁹. Prihaja čas »svobode«, ta pa je vezana tudi na kaos, ki ga ta prinaša, torej na obe dve strani, ki jih ima vsaka medalja (na eni strani svoboda, na drugi pa obveznosti). Torej prihajamo z dežja pod kap.

Kap sem pa pred dobrimi tremi leti tudi sam doživel in sedaj tudi vem, kaj to pomeni »ta z dežja pod kap«, saj sem to sam doživel in tudi nemoč, ki jo le-ta pomeni. To pomeni nemoč kar koli ukreniti. »Belko« brez ukrepanja je samo še farsa svojih namenov.

torej prihajajo torej prepozno, za mene prepozno. Sedaj so na vrsti drugi, ki naj bi jih uporabili. Tisti, ki jih je nastavljal na tisto skalo v Peklu, jih bo moral sam spraviti v žep in jih nato uporabiti!

⁷⁹»Kettenhund« je zloglasen pojem, ki pomeni človeka, ki je povezan s verigo, ki je privezana na poklic, funkcijo, ki jo opravlja in mora podati zaprisego, povezano na kodeks tega poklica. Ta je vezan na zvestobo temu poklicu, ki je predstavljena s ščitom, ki mu ga daje njegova zaobljuba, zaprisega. Ta pojem so uporabljali za vojaške (zloglasne) policaje nemške vojske, ki so bili zapriseženi nemški vojski (Wehrmachtu) in ne SS-u in so imeli na prsih ploščo z verigo.

Mogoče pa je tudi opozorilo, da sem bil postavljen na II (pons), da vsega skupaj še ni konec, da še ni konec vseh obvez, obvez, ki jih nosi II skupaj s svojim ščitom in zaščito, (SSS = Schild, Schnur und Schutz [zaščita, obveznost in zaobljuba]. Ta je tudi osnova kolonizacije, ki so jo nosili kapucini in drugi menihi, ki so kolonizirali naše dežele, osnova srednjeveške civilizacije). To lahko tudi pomeni, da se nahajamo na preizkušnji, kako bomo reagirali na II.

Spoznanje, kaj so »lintvernova jajca«, s katerimi so se pričele desetletne raziskave, je pa sedaj jasno! So namreč povsod, kjer je živela stara, ajdovska vera, v vsaki luknji, v vsakem hribu, v vsaki Babi, v vsakem Dedcu in imajo vsemogoče oblike, od DNA pa do kamnitih krogel.

Še več! Lintvernova jajca so tudi vse tisto, kar lahko povežemo s pojmom »lintvern«. Lintvern je namreč »Lindwurm« ali »Lindenwurm«, to pa pomeni črv, ki žre lipe.

<https://de.wikipedia.org/wiki/Lindwurm>

Der Lindwurm ist meist zweibeinig, aber auch vier oder mehr Beine sind möglich. Er ähnelt einem Drachen und wird manchmal als Unterart bezeichnet, hat keine oder nur kurze Flügel und wird vor allem in alten germanischen Sagen erwähnt.

To zloglasno germansko bitje je torej žrlo naše »lipe«, tako kot navaja že samo ime.

Lipa je bila simbol vsega tistega, kar je prinesel halštat, t.j. tiste Dežele, ki je nastala pod Belščico. Belščica je izraz starejši od halštata in je obstajal že v bakreni dobi. Ko se naselijo v naše kraje Kelti, postane Belščica = Karavanke. Če so stari prebivalci svoje »lipe« in vso družbo povezovali z **goričco**, **gorco**, s verovanji in sodstvom, so bile spremembe povezane na »hrast«. Lipa je bila povezana z vsem pojmovanjem, gospodarstvom, obrambnim sistemom, bila je celotna »integriteta« teh ljudi. Potem pa pridejo novi priseljenci, se naselijo v soseščini prvotnih naselitev in prinesejo novo integriteto z vsem znanjem, verovanjem, gospodarskimi, političnimi, vojaškimi, ... pojmovanji skupaj.

To je lintvern, ki je žrl staro družbo, a tudi načenjal došleke = begunce, dokler se ni minilo 4 stoletij, 16 do 20 generacij, ostanki pa obstajajo še danes, predvsem v dialektih posameznih krajev.

Tak lintvern se je pojavil okoli l. -180. v deželi med Stolom in Triglavom, podoben v Furlaniji, ko se pojavi Cezar in pripelje s seboj rimsko kulturo in civilizacijo sredi -1. stol, podoben lintvern prinese

Constantin z uvedbo krščanstva v 4. stoletju, podoben lintvern se pojavi s Karlom Velikim in prinese krščanstvo (in postavi solno mejo na Dravi) v 8-9. stol., podoben lintvern se pojavi z uvajanjem fevdalnega reda (Brixen, Freising, Ortenburg,...). Pojavi se na celotni Gorenjski in tudi centralni Evropi l. 1314, v obliki povodnji, prekomerne moče, in lakote, itd.

Potem pa ljudje že pozabijo, kaj beseda lintvern sploh pomeni, danes imamo pa za podobne stvari, ki jim rečemo »lumparije« (izvor v rimskem lupusu – volku, povezan z železom [massi ferri] = lupi, volkovi, volči, kovanci, legati, ..) in s tem »farbanjem ljudi« (barve strank) - (danes imamo zato kodni sistem v 24. bitni kodi, ki omogoča milijone odtenkov, če pa vam to ne zadošča, pa se preselite v 64. bitni ali celo v 128 bitnega, ki se ravno sedaj poraja), ki ga uporabljajo predvsem politiki. Ti **fabricirajo** (**faber** = kovač, rokodelc, obrtnik, tesar, spretnež, vešč = veščak = **lobist** = oseba, ki ti za tvoj denar pripravi svoje mnenje o ... = ekspertiza = xx, ki jih je v Bruslju dvakrat toliko kot **poslancev**), zakone pa fabricirajo na tekočem traku (poslanci, parlament), ti znajo pisati (zakone), govoriti (tudi neresnico), plozati, tako, da se kar kadi (kadilo), pri tem jih pa ne povoha noben hudič (bog, božjast), kakšen smisel vse to ima, glavno je, da je lepo in da se lepo sliši, vidi. Tudi si ne ogleduje bilance, kako in kam izginjajo milijarde v nenasitnem žrelu birokratizma.

151226

Železarstvo je na Gorenjskem integralni del življenja
od -8. stol. naprej.

Ko hodi pastir za svojimi ovciami .....

Vsaki Gorici pripada svoj Hrib

Vsakemu Dolu, pripada svoja Gorica

Vsakemu dolu pripada svoje drevo (jelša, lipa,
vrba,

Vsakemu dolu pripada svoja goša, zgoša, rajsa

Vsakemu hribu svoj kres

Vsaki Gorici lipa ali hrast

Vsakemu razgledišče kres, rog, straža, merkel,
vahtar, Ock, Oglovše, Preža, ...

Stan, Selišče

Gradišče

Peč, Baba, Desc,

Preska nima hriba, kresa, ... nima Dola, Po katerem bi tekla voda, za katero bi plačevali patriarhu
vodarino,

Svojo peč dobijo od **pemskega kralja**, kateremu plačujejo dac (v krvi, v železu?? red, v vodni??red, za les – gozdni?? red, za veter??red, za divjad?? lovski red, nabiralništvo??nabiralniški red, ... Od kod pa dobijo imena od patriarha ali od kralja???. Pri tem pa nekateri »redi« izhajajo iz prednikov, tudi patriarhov in tudi njihovih še prejšnjih prednikov, pokolenj.

Če je Mečič na Savici dobi svojo peč sv. Heme, ki deluje na veter, in je železar pemskega kralja, vodo pa dobi od patriarha (ki je ne uporablja, saj deluje na veter??) Potem pa uporablja vodo za kovanje in ne za topilno peč. Mečič ima torej kovaško peč + meh + vodno kolo + norca za težko kovanje in ne rabi treh kovačev. Kdo pa potem uravnava peč na veter?? Kdo je v wasi

Mlaka [Božič + Papler + Bohinc], veter

Slatna [Ždovin + Boštjan + Jurgel], veter

Vrbnje [Božič+Grizel+Brinovec], veter

(Kupljenik) [Primus+Brs+Oblak], veter

Lancovo [Žlinder + Grilc + Dolin], veter

Brda [Poznik+ Ažman + Žlinder], veter

Vošče [Sušnik+**Bošte**+ Žnidar +Plazgej], **voda**

Zapuže [Žebouc+**Tonc Kralj**+Brinovec] **veter, voda**

Zgoša [**Klemen** + Ažman +Liznek] veter

Preska [**Herman, Matej, Andrej, Štefan**]

Kranjska gora [ ]

Ždovin, Sušnik, Žebouc, Klemen

Žnidar, Žlinder, Liznek – Brs, knap, rudar,

Ažman, Tonc (Kralj)

Bošte – voda,

Boštjan, Kamnek, ilovca

Plazgej, Oblak meh

Oglje

Klemen ?

Tonc je Jaretz, kočar Kralj, ki ga je izločil **Ažman** – ne Jaretz je izločil Mežnarja in sam ostal na stari bajti. Tonc je pa na Brdih dobil novo bajto – od Matevža Polanca (ovčjega pastirja, torej mora biti kočar ali kajžar. Kdaj se je to zgodilo?, Kaj je moral narediti ali tudi za lon stesat cerkev, ali cerkev sv. Lamberta na stari vasi (Lancovu)?. Kaj je moral narediti Mežnar, da je nastala cerkev sv. Lamberta. Ta cerkev ni lesena, temveč je iz kamna, (danes, kaj pa ob nastanku? Kam je usmerjena – 106 – 90 = 16 ° 18.09. Herlinde, Lambert ?, usmerjenost se ne ujema ?? Zgodovina ne sega do 1314 ???

Tedaj naj bi nastala nekdanja kapela suličarjev s Pustega gradu. Glavni oltar je sv. Helene in sv. Uršule. Usmeritev se ujema pri Heleni cesarici, 11. apr.

Na Brdu so doma 4 »brojanski kralji« veliki kmetie. Za časa 1. radovliškega urbaria so to Bohinc, Ažman, Špan in Dešman. Ažman = iešman (Oblak, Mrak). Bohinc je Ažmanov sosed na nasprotni strani poti. Kralj je torej tisti Grizel (grizljai), ki ga izloči iz svoje posesti »Ježman« in tudi nekdanje posesti (doma) Bohinca. Bohinc je Jur, nekdanji rimski Marc, še preišnii Kurin, ki so ga nekda častili Bohinci. Dešman je nainži, najbliži vodi. Preišnie pokolenie, ki je obsegalo nekdaniega Božiča in Ježmana in je izločilo svojega Kristalna – Špana je staro že nekaj stoletij, verjetna okoli l. 1000, verjetno takrat ko so ustanovili kovnico v Voščah, ki io je gnalo vodno kolo. Takrat ie bil še tudi verjetno Marc in še ne Jur. Zanimivo pa prihaja to od Bohincev in ne od Korošcev. Ali je to vpliv Furlanije, ki je tedaj še venetska?

Če je rodenski Klemen (fara, far, kres, peč,...), ki je najstarejši, veliko mlajši mošenskega Andreja, ki je bil verjetno xxxx in ne Andrej, nastane radovliški sv. Peter v 13. stol. iz rodinskega Klemena. In krstna imena so podeljevali v farni cerkvi, kjer je bil opravljen krstni obred, tam so morali biti boter (ki je moral imeti krščansko ime) pa krščenec, kateremu je duhovnikov dal njegovo krstno ime.

Tako tudi lahko sumimo, od kod imena ob določenem času izvirajo in v katerem času so nastala.

Tako sta zapuški **Tonc Kralj** in brjanski Kralj, ki je tudi Tonc moral imeti isto dejavnost, opravljati isto delo ali kaj? Pa ja ne zopet pastirjev, pa katerih ovčjih, kozjih ali govejih?

Časi so se spremenili, z njimi pa tudi funkcije. Te niso potekale nazaj v zgodovino temveč v bodočnost, sedanjo preteklost.

Če je postal nekdanji goveji pastir na Preski pri Medvodah in nekdanji goveji pastir na Preski pred Begunjah žagar ob potoku Begunjščici, drugi pa ob potoku Prešnici, če je nekdanja Preska postala gmajna in je begunska postala tudi gozd in če je nekdanji pašnik pri obeh Preskah Hoffeld (Begunje) in Jamberza (Preska), in če je Janc ob Hoffeldu – Jaretz od Lamberzi, itd., moramo še pogledati, kaj je z drugimi Žagarji na potokih, ki so nastali v 14. stoletju. Pa najdemo žage.....:

Zavedati se moramo, da so lahko na majhnih potokih samo mlini. Žage rabijo približno toliko vode kot mlin na 4 vodna kolesa. Pa najdemo žago na Lipnici v Kovnici, Poznikovo žago,

Potem bi se moral ločiti Begunjski Kralj iz Janca in pa Preški Kralj od Jaretza, Dovški Kralj od xxxx, in vsi drugi Kralji bi morali poiskati svoje prednike.

Preska: »Odbritovom«, »Hrast«, »Lamberna« (Lamberg > Ovčja gora – pri nas Hom nad Zasipom in Podhomom), »Bersniza Bach« = Preški potok,....

Nato pa je sledilo vnašanje, če je le-ta praznik. Vrstni red izpraševanja nakazuje domnevo, da prazniki niso bili kmetje. Predvsem jasno pa opredeljujejo njihov poklic, dajatve. V razliko z drugimi podložniki na Dovjem so namreč prazniki dajali gospodstvu na račun dajatev izključno samo železo. Urbar iz 1318 omenja razen teh praznikov še pet hub, ki so bile ustanovljene 1317. Rekonstrukcija je povsem trdno dokazala, da je treba te hube postaviti v Mojstrano, ki je tudi v naslednjih stoletjih izkazovala vedno pet hub. Prazniki so bili torej utemeljitelji železarstva v Mojstrani in so jih imenovali tako zaradi tega, ker so bili v razliko z drugimi freisinškimi podložniki brez obdelovalnih površin.”

Kako vidijo ali ne vidijo, razumejo ali ne razumejo, zaznavajo ali ne zaznavajo, slišijo ali ne slišijo tisto kar najdemo v poznejši fari Dovje se lahko potem bere v pisanju loških raziskovalcev.

Poznike in poznike enačijo eden je pozen eden je prazen. Bavarec težko izgovarja »r«, »a« pa spremeni v »o« (lingvistično dojemanje), Nobeden ne najde kosezov (snosekov), nobeden ni svoboden, dokler ga mu ne odvzamejo njegovo svobodo in mora oddajati železo in kakšno je to železo, nobeden ne najde razlik v razvrstitvi domov (ker ne pozna zemljevidov, niti ne vidi razporeditve domov. Nobeden ne najde tistega, ki mu je ušel in to prejšnji goveji pastir, ker je rabijo za pašo ovc po vetrniku samo ovčjega pastirja. Pezdinik ostane v vasi. Ovčji pastir ni kmet, ker nima zemlje, ima pa v resnici peto kmetijo, kmetija ima polja, železo pa raste na polju?? Zakaj so pa uporabljali vole? Zakaj pa imajo vole pa tudi junca (ali so imeli tudi Legatovega Tončka, tako kot Leščani, ali pa je imel njihov Legat tudi junca, žrebca, merjasca, pa petelina s kurami skupaj, pa tudi sam se je znal porabiti. Ali je samo zbiral za »gospoda« železo, in ali so bile te »massa ferri« samo volkovi ali odkovki za katere še imena »volč« niso poznali?? (še manj, da so jih gospodje nato poslali na »Otok« na Krki, kjer so nato kovali končne izdelke). O analizi izvorov se jim pa seveda ni sanjalo?

Potem se pa priselijo na prošnjo freisinških škofov svobodni železarji iz Dolenjske, ki uporabljajo vodo in vodna kolesa. »Ti so pa brez obdelovalnih površin«. Ja saj jih imajo že zdavnaj na drugi strani Save, teh pa »pisatelji« nikoli ne identificirajo, ker jih ne vidijo, ne vohajo ognjev iz njihovega plavža, ker njegovega plavža, ni poklicev, dejavnosti, ... Ja, tak je pogled iz Škofje Loke, oddaljen od realnega stanja, pogled »akademikov« vseh rangov, popisan po »znanstveni literaturi z vsemi potrebnimi papirji in referencami. Ažmani, Dovžani, Šmiti, Lakote, ... se pa še slišijo po telefonu in celo na imenikih, pa tudi na ploščah na grobovih, samo ti so pa skupaj s drugimi farani na britofu na Dovjem, kjer se družijo z Božiči, Dovžani, Kralji, Pezdiniki, Urbanci, itd. Samo nagrobnih plošč ni videti, ne iz Ljubljane pa ne iz Loke. Tudi ni slišati jecanja starih ženic ob grobovih, te pa včasih rečejo kakšno po dolenjsko, pa tudi kak-

šno po koroško. Samo še dovški fajmošter vihti svojo kobilnico nad temi grobovi in pošilja vonj kadila v nebo, pa tudi tega ni mogoča zaznati v stališčih mestnih akademikov.

Zgodovino morate živeti in ne jo brati iz starih papirjev. Samo življenje je realno in ne rabi abstrakcij, potem pa vse skupaj razumeti in to ne po svoje.

Stari železarji so zapustili svoj vetrnik, svoje domove, njive, rovte, ...na njih pa svoja znanja, imena, poklice, značilnosti....

Nekdanji Pozniki = prazniki [vsi stari kmetje – železarji z Brd] so postali nesvobodni, sezidali (stesali) so kapelo sv. Helene, na mestu, kjer so imeli lancovčani svojo goričko, ki so jo imenovali Herlinde, t.j. vojvodsko lipo na vrhu hribca, kjer so kurili kres. Ta kapela je bila usmerjena tako kot cerkev v Preski, t.j. na dan sv. Martina. Očitno so tudi Brjani svojo svobodo predali na isti dan, mogoče samo kako leto pozneje. Tudi novi prebivalci Mojstrane so se priselili l. 1317, torej so se morali za to dejanje dogovoriti že kako leto ali dve preje.

Očitno je tudi, da je potekala predaja po enakem koseškem redu, ki smo ga opisali že pri Preski. Povsod je šlo za nekdanje Kelte, Korošce, povsod za železarje, ki so uporabljali vetrnik in prehajali na vodne pogone, povsod je šlo za klimatske spremembe pa za privilegirane železarje.

Na Brdu je bila razlika predvsem to, da so imeli za seboj že stari red pod lipo in ne pod hrastom.

Pri vsem tem pa ni šlo samo za postavitev kapele, temveč za celotno gospodarstvo, za prehod na novo poljedelstvo (nove njive), nove pristope v železarstvu (fužine in izdelava žebeljev), vodno energijo, ... Če so Brda do takrat že opravila prehod na vetrnik in kovanje na norcu, se prehod na njihovi novi vasi komaj šele pričel.

Brda so bila takrat bogata vas, ki je prišla zaradi klimatskih sprememb v težave. Pojavili so se Kamnogoriški fužinarji in začeli izkoriščati vodno moč Lipnice, ki je bila bolj vodnata kot pa Račenca in Grabnarica skupaj. Cela dolina je dobila novo dejavnost oprto predvsem na železarstvo in v to sedaj vključili kmetijstvo, kar se nato dogajalo nato še dve desetletji pozneje.

Lancovčani so se 14. stoletja upravljali vitezi Heunsbergi (leta 1354 je omenjen Janez pl. Heunsberg)

Lancovški kosezi (domnevamo da je ime Heunsberg povezano z kosezi – snoseki) so se na Wallenbergu in svoj položaj gastaldov izkoristili v lipniški dolini.

Tako so se Brjani in Voščani usmerili predvsem v rudarstvo in oglarstvo, saj je število ljudi v teh dveh dejavnostih veliko večje kot pa v fužinarstvu.

Tudi Brda se tedaj spremenijo. Nekdanja struktura 1+2+2 se dopolni na 7 kmetij.

Jur 24.4.	Janez 24.7. (Poznik)
Ažman 24.10	Anton 24.10 (Špan)
Tonc 25.7.	Božič 24.12. (Dežman)
Tomaz 25.7	<small>Jakobus, Thomas, Valerina</small>

Taka struktura ostane do 20. Stol. ko vas pogori. V tem času šestih stoletij se vas dopolni samo še za eno kmetijo (Ilar), spremeni pa sčasoma strukturo, kar se kaže predvsem pri gradnji hlevov in gradnji novih lesenih zgradb.

Brjani so torej zgradili kapelo sv. Herlinde in jo postavili na temeljne kamne »lintvernova jajca«
Tedaj so že dobivali svoja imena ob krstu na radovljiški fari, in tam tudi dobivale kamne na svoje grobove ob tej cerkvi. Isto je tudi veljalo za Lancovo. Na teh temeljih te kapele so pozneje zgradili cerkev sv. Lamberta, ki so jo pa očitno financirali Lancovčani.

Pred izgubo svobode je pasel ovce Dolinar iz Brd in to po skupnem vetrniku (brjanskem in lancovškem) in takrat je nastala kraljeva kajža Tonc, postavljena med pastirja Tomaža in Ažmana.

Nekdanji svobodniki so postali nesvobodni raznega reda od Dinstmannov, Supanov, do gastaldov. Nekdanji kmetje, prejšnji svobodni snoseki, ki so lahko uporabljali orožje in konje, so nekateri postali plemeniti, eni »milites«, eni pa tlačani in nekateri rokodelci. Ostale samo še svobodne vasi fužinarjev pod fužinskimi sodniki.

Nekdanjo ovčjo planino Brjanov na Jelovici je sorodnik Tršičev Dolin potem prodal in je postala privatna planina Tršičev, Korošcev in Brinška z Vrbenj. Spori glede te planine so obstajali še dve stoletji pozneje. V 14. stol. so na lancovškem Kresu zgrajeno kapelo sv. Herlinde [vojvodske lipe] – sv. Helene, so Lancovčani na preje postavljenih temeljih

prenovili in poskrbeli za posvetitev v sv. Lamberta [ovčje gore]. Iz vseh teh dogodkov je tudi razvidno, da so se morali Brjani odreči svoji svobodi v prid lancovškemu dežmanom). Lambert je bil pozneje lancovski, ko so postavili novo cerkev na lancovškem prejšnjem kresu. Lancovski ovčji pastir (Dolin) se ni pisal Papler, bil pa je njih sorodnik.

Sama razporeditev domov v Brdih kaže, da je bila vas ustanovljena še pod lipami in ne tako kot Lancovo, ki je bilo nastalo pod hrasiti. Prvotna struktura 2+2+1 se je ohranila vse do usodnega leta 1314, ko se je nekdanja dolina pod Brdi napolnila z vodo in se nato zamočvirila.

Prvotna struktura je morala izhajati iz prvotne oblike, prilagojene takratnemu dojemanju in znanjem, njih navadam in redu, ki ga je podpirala stara vera. K temu je sodilo tudi poimenovanje svojega okolja. Ime Brdo je dokaj pogosto, prej je moralo biti dokaj enotno in prvobitno.

Nekdanje železarske dejavnosti so bile tedaj prenesene v Kolnico, končno sta ostala na Grabnarici samo še dva mlina (Udamovčev [Udamouc = vodomec = povodni kos = vodni kos {zakaj povodni kos, saj ne glisira, temveč se samo potaplja, tako kot ponirek}] in Grabnarjev). Poznik pa postane pozne žagar v Kolnici. njegovo ime pa ostane na Brdu.

Zmedo v strukturi [2-2-1] je najprej nova struktura, ko so nad oba kmeta postavili nova kmeta (med Poznika Špana in Bohinca nad Ažmana). Bohinc je nekdanji Jur, prejšnji Mark, še prejšnji Kurin. Poznik je Praznik, izločenec Grižel je Špan, nekdanji Božič pa postane Dežman, najnižji pri vodi. Vsem pa je na vrhu Brd stal nad glavo kres.

Imeli so pa tudi peč, v kateri so kuhali železo, (ki je zakladal na ježi Ježman, pa svobodni Praznik, ki je skrbel za rudo in nosil pezdir) peč pa je zakuril Sušnik in iz nje odtakal žlindro, ki jo je lizal in ugotavljal njegovo kislost.

DEŽELA MED JELOVICO, SOČO, IN DRAVO (DJSD).

III

TURISTI

Vesolje je staro 13,8 milijarde let

Zemlja je stara 4,6 milijarde let

Ljudje – hominidi so stari okoli 8 milijon let

Moderni človek je star 70..75 tisoč let

151122

Prihaja adventni čas. Po sv. Martinu so bila zaključena poljska dela, prišel je čas, ko je bilo potrebno pokusiti tudi tisto, kar so ljudje pridelali.

Jarc je imel svoj sok, marke »Jarčou sok 2015«, ki ni bil več tako dober, kot je bil včasih, ko ga je bilo še tudi dvakrat več. Sinova sta se odselila, stara dva sta pa ostala sama. Zato je bilo tudi soka toliko, kot sta ga potrebovala, a tudi toliko, kot sta ga zmogla. Trta vse čuti, kaj se okoli nje dogaja in tudi na vse reagira, kakor je življenje, takšen je tudi sok trte (simbioza).

Nekoč je tedaj prišel čas, ko je bilo še mogoče potovati in zamenjati pridelke za tisto, ker se je potem potrebovalo prek zime in nato tudi za naslednje leto. Prišel je čas potovanja, med sv. Martinom in sv. Miklavžem, ko je bilo potrebno zabarantati tisto, kar so ljudje pridelali in ne nujno potrebovali in to zabarantati, kar so nujno potrebovali. To je bila pa na prvem mestu sol.

Sol so začeli uporabljati po ledeni dobi, ne šele potem, ko so začeli uporabljati kovine. Že živali si same poiščejo mesta, kjer se nahaja sol, običajno so tod tudi mlake ali stene, kjer so lizale soliter – kalijev nitrat (KNO_3).

Adventni čas je 4 tedne pred božičem. Ko se je potrebno pripraviti na na praznik, ki predstavlja pričetek novega leta in prihod novega sonca.

Če se prične čas sveč s prvim novembrom, z dnevom mrtvih (ko se prižge sveče), se konča na božič, ko se te sveče ugasne, kajti od sedaj naprej sveti novo sonce, tako so vsaj mislili v ajdovskih časih. Koledar krščanskih verstev se pa stalno prilagaja nobesnim dogodkom, čeprav včasih tudi zelo pozno in z velikim zamikom in netočnostjo.

V času od -15. do -6. stol. so bile temperature dokaj višje kot so danes in se je gozdna meja nahajala tudi za 600 m višje kot je danes. Golica torej takrat ni bila gola in torej ni bila golica, temveč pogozdena »Baba«, kepast, okrogel hrib, gora.

Tudi Stol je bil do vrha poraščen, iz gozda so silili samo vrhovi Julijcev. Pa še ti verjetno ne zaradi temperatur, temveč zaradi vetrov, ki so ob takem toplenem ozračju pihali z večjo hitrostjo kot danes.

Torej s teorijo, da so se ljudje v bronasti dobi lahko ogledovali z naših gora, nebo nič.

Tisti, ki se je hotel razgledati s Stola ali Golice je imel na razpolago ali smreko ali od vetra zbrušeno špico.⁸⁰

Tudi s teorijo, da bi imeli pri nas smreke, ki bi lahko rastle 9500 let na visoki planoti, saj je bila omenjena temperatura v nasprotju z stvarnostjo.

Tudi s teorijo o Ötzi, ki je »priživel« v ledu 5300 let, potem so ga pa izkopali, ko se je l. 1991. otopilo in ga začeli raziskovati. (Če bi Ötzi takrat lahko vedel, kaj nameravajo z njim početi, bi se zelo verjetno drugače branil, tudi pred današnjimi znanstveniki in pred tistim, kar oni počnejo).

Pustimo teorije, štorije in podobna nagnjenja in sle po vsemogočem (po vsem kar smrdi po denarju), pa se spustimo v »drat«, ki mu nekateri danes rečejo »online«, ki pa ne teče danes več po dratu, temveč po nebeško, prek satelitov = umetnih zvezd. Tja so jih pa pošiljali že tudi naši predniki. Vsaj mislili so tako, da tam pristajajo, v resnici so pa ostajali v (na) zemlji, v dreku, ki so ga sami povzročili. Človeštvo se iz svojega dreka ni nikoli izvilo, še vedno sedi notri in bo tudi tod ostalo.

Mi pa na Drat pa na Golico, Stol, Triglav, Babo, ...

Do sedaj smo uporabljali predvsem pojem pamet, znanje, vedenje. Kaj pa vse skupaj ta pojem zajema, v to se pa nismo spuščali.

⁸⁰Tako kot tisti smokuški ovčji pastir (ki se ni pisal Jaretz), ki je dobil dovoljenje od srenje, da lahko poseka od vetra skrevenčeno smreko na robu Orličja, ki ga je nato petkrat grela: prvič, ko je lezel na Orličje, drugič, ko je to smreko sekal, tretjič, ko jo je spravljal v dolino, četrtič ko jo je moral razžagati in razsekati in petič nato, ko je kot panj, ki je gorel v kmečki peči cel teden, oziroma kot smreka cel mesec. Zato je dobil ovčji pastir na leto dodeljenih 5 smrek, ki jim je rekel »brine« - od vetra skrevenčeno drevo.

S kolikim znanjem pa pravzaprav razpolagamo, ali samo s tistim, ki se ga zavedamo. Kaj pa tisto znanje, ki je shranjeno v naši krvi, v DNA, ki ga je veliko več, kot si to predstavljamo. Kje pa se pravzaprav shranjuje »znanje«.

Preizkusite samo to, pa se enkrat udarite, da vas bo zbolelo! Pa boste videli, kako hitro boste prišli do novih spoznanj, hitreje, kot se boste spoh zavideli. Reakcije so hitrejše od zavedanja, kaj šele od dolgoročnega razmišljanja. Intuicija, ki se poraja po dolgotrajnem delovanju s sistemom SOCRATES, zajame ogromno podatkov, ki se nabirajo preden dosežemo cilje in sežejo v celotno zaledje tega sistema. Ta skriva tako preteklost kot tudi bodočnost. Procesiranje podaja tendence razvoja, njih smeri, njih razpotja, križišča, težišča, itd. in po vsem tem je mogoče procesirati. Če zgodovina zbira predvsem pisne podatke, skriva geografija tudi slike, ki jih je razvoj za seboj zapuščal. Analiza slik nam pove veliko več kot pa cela vrsta pisnih podatkov. Še veliko večje so pa razlike, ki jih podajajo slikovne analize, ki odkrivajo difference med povedanim in vidnim.

Če združimo podatek iz grafične analize klimatskih razmer v zadnjem pettisolečju in vidimo sliko Gollice, si jo lahko predstavljamo lahko vsaj trikrat popolnoma golo in ravno tako popolnoma poraslo. Kaj je torej realnost, tista slika, ki jo danes vidimo, ali tisto, kar nam jo opisujejo dokumenti, ali tisto, kar predstavljajo glaciološke, dendrološke analize podatkov. In na takih predstavah potem izvajamo naše intuicije? Če so intuicije tendence razvoja dogodkov, so lahko več ali manj realne, več ali manj verjetne ali pa tudi neverjetne, nerealne. Nekatere napake lahko zelo hitro odkrijemo, nekatere sploh ne, nekaterim pa moramo verjeti. Nekatere stvarnosti postanejo fantazija, druge fantazije pa stvarnost. Tudi s tem se moramo sprijazniti.

Hudič pa je v tem, da postanejo nekatere napovedi stvarnost in to zelo posrana stvarnost, s katero moramo potem vsak dan živeti!

Današnji človek se kontinuirno razvija skozi kakih 65.000 let in je prišel danes do današnje točke razvoja. V današnji točki razvoja pa najdemo še naketere v kameni dobi, drugi so pa že daleč pred sedanjim časom. Še več: vsak človek je nekaterih pogledih še vedno na stopnji v kameni dobi, v drugih ozirih je pa že daleč pred časom.

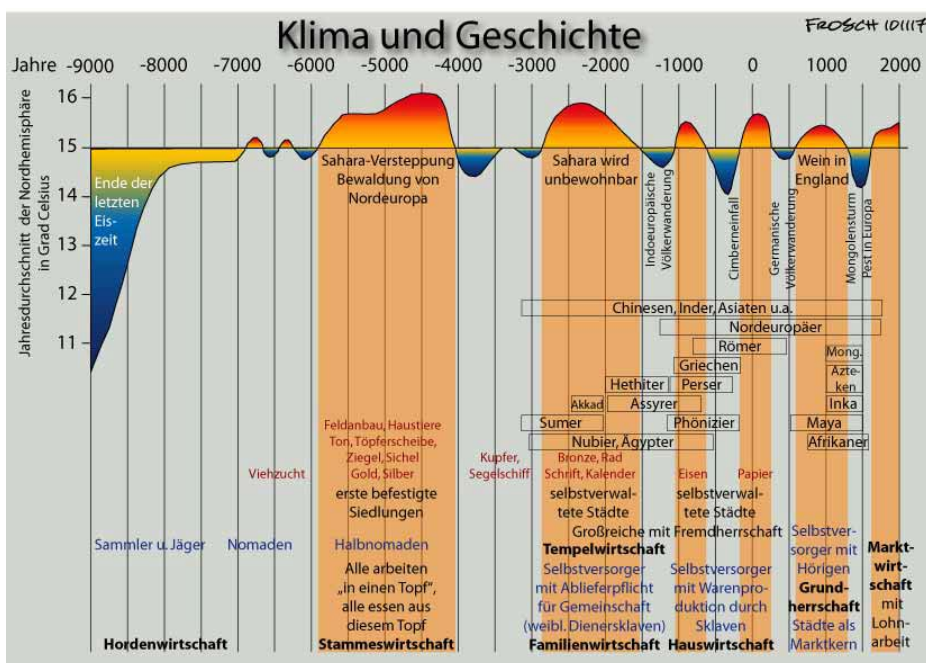
Take so tudi države, ki jih vodijo ljudje. Čudno je samo to, da ni nobene države, ki nebi bila zapufana, nekatere za nekaj letnih prihodkov svojih prebivalcev, nekatere za nekaj desetletij, nekatere samo za nekaj mesecev.

Vprašanje od kod potem denar, ki naj bi ga bile države dolžne, če pa so vse zapufane. Če so po celem svetu samo pufi, kje so potem menice, kdo hrani te menice, na osnovi katerih so bili izdani pufi? Kje so potem razlike med realnimi bilanci in ponarejenimi, kje so jamstva?

Če je bilo nekoč zlato kovina, iz katere se je delal denar, če so za to tudi druge kovine bile uporabljene kot denar, koliko kovin na celotnem svetu potem predstavlja to vrednost. Približna ocena nam pove, da smo porabili že vse kovine, ki jih bomo izrabili v naslednjih 240 letih.

Torej se bo še zelo dolgo kadilo iz metalurških obratov, pa četudi bomo uporabljali vetrnice, kajti pufe bomo morali plačati v kovinah in ne v vetru. Velik del naših bodočih upov bodo plačale naslednje generacije, katerim smo zapustili tako dediščino. Te se bodo ukvarjale z luknjami v naših glavah, z nerealnim razmišljanjem in strukturami, ki so le-te povzročile.

Še veliko slabše kaže na področju »redkih zemelj«, temelju našega bodočega razvoja.

Do -6000 -5300

V obdobju [-6000] - [-4700] = tisoč let, torej v obdobju, ko je živel Őtzi, se je koncu tega obdobja, temperatura znižala okoli 6 °C (okoli 1 °C na 100m).

Človek, ki je do sedaj imel tiča na vrvcici, je obul hlače, samo da te še niso imele durc.

Človek, ki se je ukvarjal z barantanjem, je prinesel znanje iz področja -9000 do 8000 = Lepinski vir kuturo, ki je pisala na glino = keramiko po Donavi in njenih pritokih do -5300 leta na višino 3200 m. Tam gotovo ni plaval, temveč je užival vodo kot sneg.

od Lepenskig vira je kraj svojih žrtvenika ostavila transupstanciju svoga jezika. Da li je to bila molitva, poruka ili sveto pravilo? U svakom slučaju bili su to znaci koji su izražavali misao i osećanja. Bio je to, dakle, način, da se jezik iskaže i otvori vidike put tajanstvenih predela duha, ili da otkrije svetove. Bilo je to pre 7.000 ili 6.000 godina pre n.e. Dugo, veoma dugo civilizacija Podunavlja čeka na svoje nove istraživače. Ali ona već pomera izvesna vremenska razdoblja, razmešta izvesna kreativna prostranstva u prošlosti i širi saznanja o duhovnom buđenju prvih civilizacija.

Arheološko nalazište Lepenski Vir, nalazi se na obali Dunava u području Đerdapa. Na početku arheoloških istraživanja 1965. godine, niko nije ni slutilo da je ovo mesto nekada bilo sedište jedne od najstarijih i najblistavijih kultura praistorije. Tek nakon dve godine postalo je jasno, o kakvom se monumentalnom nalazištu radi. Ispod naselja prvih zemljoradnika i stočara iz razdoblja od 5300. do 4800. godine pre naše ere, otkriveni su spomenici od ogromnog značaja, koji će promeniti našu predstavu o praistoriji, a koji su se nalazili u sedam velikih sukcesivno građenih naselja lovaca, ribolovaca i skupljača hrane, podizanih jedni na drugima.

Dipl. ing. Vladimir Milović

Bez obzira na izvesna neslaganja između prve i druge hronologije, za nas je od važnosti da se hronologija vinčanske kulture kreće pre n.e između V i IV milenijuma. U tom okviru je, dakle, i lokalitet Banjica, koji se nalazi u Beogradu i koji dokumentovano pripada vinčanskoj kulturi.

[Radivoje-Pešić-Vinčansko-pismo-1.pdf](#)

Symbols dating from the oldest period of Vinča culture (6th-5th millennia BC)

S seboj je pa imel bakreno sekiro. Znanje o uporabi bakra je prišlo z Črnega morja iz okolice Varne. Ob Varni so tedaj tudi plavali čolni, ki so jih uporabljali za prevoz ljudi in blaga.

[Die Minen des Hephaistos](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=lv93Y6vek3M>

Najdišče leži ob morju, tam je pričetek plovbe, ne več plavanja. Ljudje pričnejo najprej pluti na Nizozemskem in v Črnem morju v Bolgariji. Kakšna plovila so uporabljali, ne vemo. Predvidevamo, da so to bili splavi in ne ločje, bruna zvezana v primeren splav, ob katerem so pa morali uporabljati veslo.

Őtzijeva sekira je narejena iz bakra pridobljega v rudnikih pogorja Hochkőnig, ki je vlita kot kovina z orodji (modeli, kalupi), ki so jih uporabljali v porečju reke Salzach.

Znanje o uporabi bakra je torej potovalo od l -6500 po Donavi navzgor do reke Salzah, kjer je bila pridobljena ruda. Očitno je ta ruda prišla z nasprotne strani Alp ob uporabi prehoda Similaun in so jo na nasprotni strani pretopili in izdelali sekiro in jo opremili z ročajem, ki jo je Őtzi imel ob svoji smrti leta -5300. In te mu je ubijalci očitno niso ukradli ali kako odvzeli. (To kaže na obredni umor veljaka, ki je moral plačati s smrtno kaznijo neko napako, ki jo je naredil, podobno kot jo je moral pozneje plačati kralj, če je napravil napako in so ga zato potem usmrtili.).

Znanje je torej potovalo po Donavi in Salzah do bližine današnjega Berchtensgadena, od tam pa po nogah naprej čez Alpe in v nasprotni Schnalstal, kjer so bile takratne naselbine v Vintschgau na višini 1500 m, od koder so tudi naši Finžgarji (Vintschgauerji). Torej je znanje potovalo 1200 let. Ob potovanju po Donavi so uporabili znanje takratnih prebivalcev Vinče, ki so znali uporabljati baker in znali pisati, niso ga tega znanja prinesli do Hochkőniga.

S Črnim morjem je povezano tudi pridobivanjem soli, ki najboljše predstavlja potrebe kake civilizacije.

Solnitsata (**Bulgarian**: Солницата, "The Saltworks") was an ancient town located in present-day **Bulgaria**, near the modern city of **Provadia**. Believed by Bulgarian archaeologists to be the oldest town in **Europe**, **Solnitsata** was the site of a **salt** production facility approximately six millennia ago,^[1] it flourished **ca 4700-4200 BC**.^[2] The settlement was **walled** to protect the salt, a crucial commodity in antiquity.^[3]

Although its population has been estimated at only 350,^[3] archaeologist Vassil Nikolov argues that it meets established criteria as a prehistoric [city](#).^[4]

Salt production drove Solnitsata's economy, and the town is believed to have supplied salt throughout the [Balkans](#). A large collection of [gold](#) objects nearby has led archaeologists to speculate that this trade resulted in considerable wealth for the town's residents.^[1]

The town is believed to have been destroyed by an [earthquake](#).^[5]

<https://en.wikipedia.org/wiki/Solnitsata>

<https://www.youtube.com/watch?v=ABKh63g9Kzw>

Solnitsata je bil rudnik soli, kjer so kopali kameno sol in jo nato raztopili v vodi ter nato predelali v sol. Še danes v bližini tega nahajališča predelujejo sol, okoli 40 km od Varne. To sol so torej transportirali po suhem kakih 40 km po majhni rečici in šele potem lahko po Črnem morju.

Vsega tega nebi bilo, če človek nebi prej že izumil čolna.

With findings that date back over 900,000 years ago, historians have had difficulty pinpointing the very first watercraft, but believe it to have been created sometime during prehistoric times. The earliest boats were believed to be logboats, but the eldest found to date have been dugouts which date as far back as 10,000 years. Today, historians consider the holy grail of boats to be a Pesse canoe made of a [potted Pine](#) [sylvestris tree trunk](#) believed to have been made sometime [between 8200 and 7500 BC](#). Currently and exhibit at the renowned Drents Museum in the Netherlands, other dugouts have also been recovered and can be found on display, but none quite as old as the Pesse.

With watercraft being found each decade, most experts agree that the first boats were primarily used in the Indian Ocean.

With the ocean known at the time for his inclement weather and raging currents, despite being so unforgiving, settlers continued to brave the water in an effort to develop civilizations and engage in commerce between Mesopotamia and the Indus Valley Civilization.

<http://www.gentlemansgazette.com/boating-guide-style-how-to/>

Rdeči bor raste povsodi v centralni Evropi in doseže višino do 40 m in je bil idealen za izdelave čolnov z uporabo ognja in kamnitih sekir.

Človek, ki je obvladal ogenj, si je lahko tudi naredil čoln in že pred 6000 leti in plul po rekah in jezerih.

Bolj pomembno pa je to, da se lahko povezuje celotno civilizacijo z izvorom v Črnem morju.

Na Črno morje je povezano s pridobivanjem bakra (-6500), pridobivanje soli (-6700), keramika skupaj s pisavami (-9000), čolni (-9000) in barantanjem, skratka celotno takratno civilizacijo in znanjem v eno integriteto. Manjka še verovanje in kultura, to bomo pa poskušali poiskati. Do danes je bila vezana na tiste pričetke civilizacije, z lokacijo okoli Mrtvega morja, iz katere naj bi izhajali tako tista v Mezopotamiji, kot tudi tista ob Nilu. Sedaj se poraja nek nov center, ki je časovno vrinjen med Mrtvo morje, Mezopotamijo in Nil – **Črno morje**.

<https://www.youtube.com/watch?v=eHG9URGDt6s>

V Anatoliji, vzhodno od sredozemskega morja, se nahaja zibelka današnje civilizacije, kjer so v kraju Góbekli Tepe našli na hribu pričetek civilizacije, kjer se je pričelo pred 11000 leti lovstvo in nabitništvo spreminjati v živinorejo in poljedelstvo. Pojavijo se tako verovanja v bogove in čaščenje prednikov, pričenejo se pokopi starih (takrat zaradi raznih bolezni zelo zgodaj umrlih, torej še mladih, kult prednikov, (jastrebi najprej odstranijo vse razen kosti, šele nato se pa pokoplje kosti), pojavijo se šemani, poglavarji naselij, pojavijo se prve kamnite zgradbe, nato cela naselja, a že tudi lastnina - zemlja, ki jo je potrebno braniti pred sovražniki. Porajajo se zatočišča, ki morajo biti oskrbljena z vodo, pojavijo se prvi vodni sistemi.

Ob Črnem morju se pojavijo torej ljudje, ki so že poljedelci, ki že verujejo, saj so vso civilizacijo in kulturo že absorbirali, tisto, kar se je porajala do devetega tisočletja. Ta se torej v dveh tisočletjih nato prenese najprej na Sredozemsko morje in/ali v Črno morje.

Kje se torej najprej najde prvi čoln, do sedaj še ni jasno. Domneva pa se, da je to bilo v Črnem morju, da se je preneslo tudi poznavanje ilovice in njena obdelava (najprej pojavi v kulturne namene -maske) in pisava na ilovico pojavi še pred žganjem ilovice v keramiko.

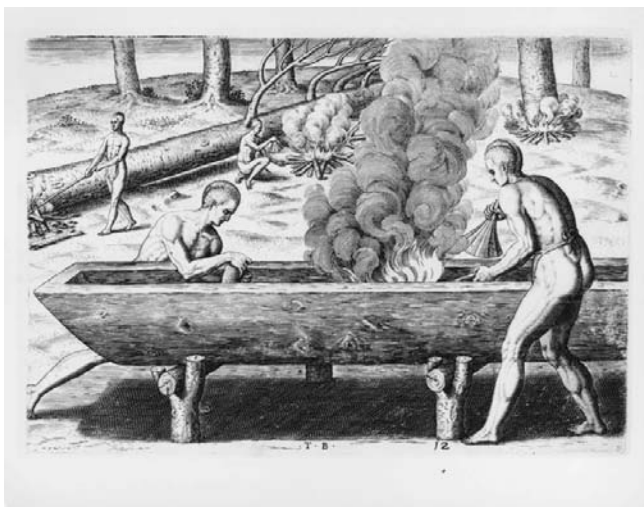
Uporaba soli je naslednja iznadba, ki pa ji takoj sledi uporaba bakra. Uporaba bakra zopet prihaja iz istega ozemlja, kjer v Mali Aziji porajajo bakreni rudniki.

Od tod potem izhajajo torej kamnarji, lesarji in »ročarji« (za ta poklic ni do danes nobenega imena, ali pa se je izgubil, poznamo pa Rožiča, ki mogoče kje za seboj skriva ta poklic).

Potovanje znanja o uporabi bakra je uporabilo tudi takratne čolnarje in barantače. Slovenščina pojma trgovanja, rokovanja z predmeti, prenašanje predmetov, od tega izkoristiti različne vrednosti blaga (menjalne vrednosti) slovenščina ne pozna. Mi uporabljamo trgovca, ki mora to narediti, nimamo pa pojma Handelsplatz, mesto, kjer se pretovarja, zamenjuje blago (toliko ovc za toliko soli), kjer se tudi goljufa, prepira in stepe in koga zaštiha, ...) Pri nas je vse to trgovanje, nimamo pa (strege – streženje, ki smo jo iznašli šele po 2. sv. vojni). Mi bomo izrabili kar tisti izraz v vsem svojem pomenu, ki ga uporabljamo v dialektu, v našem »Raju«, t.j. »hondlanje«. Tega poznamo že toliko časa, kot se je v naših krajih tudi hondlalo. Hondlali so prekupčevalci s konji, mesarji, ki so kupovali govedo ali prašiče ali jarce, hondlalo se je za zemljo, ja na koncu še tudi za babe (tam se pa ne ve ali so babe hondlale za desce, ali descu za babe).

In to se je dogajalo že pred 6000 leti in se še do danes. Hondlalo se je z rokami in jezikom, z pestmi in noži (vprašanje je samo to, na kateri strani noža je bil človek, ali na tisti, kjer je klina ali na drugi, kjer je ročaj). Vse to je prinašalo s seboj hondlanje. Pomembno je pojmovanje, ne pa izgovorjava, ni potrebno piskanje in trobljenje, lepota ali dolg nos, pomemben je rezultat, ta ima pa lahko tudi mlade, ki imajo mnogo potomcev, pa mnogo rodov.

Potrebno je torej pojmovanje in dojetanje, šele potem prihaja interpretacija!

Če so potekale poti prek naše dežele od severa proti jugu, iz severa, kjer so se pred 8000 leti pojavili prvi lovci, kjer so poleg živali uporabljali hrano, ki jo je bilo potrebno nabrati. Ti so začeli skrbeti za daljše zaloge hrane, ki so omogočile občasno prehranjevanje iz zalog, kjer je nato pred 7000 leti človek lahko tudi uporabljal mleko, še kot odrasel človek in s tem omogočil živinorejo. Te poti so potekale v Alpe, kamor se je človek zatekel potem, ko je bila pokrajina zaraščena s gozdovi. Podobno se je dogajalo s preseljevanjem k severu, v hladnejše kraje, kjer se je nahajala še velika žival, ki so jo izpodrinili gosti gozdovi.

Tako se je ob rekah in drugih vodah pričel pojavljati človek, ki je pričel čistiti gozd in se oprijel poljedelstva in živinoreje. To je človek, ki si je pričel pripravljati zaloge hrane, potrebne za tista obdobja, ko je hrane primanjkovalo, t.j. v časih neugodnih letnih časov.

Ta človek še ni poznal kovin in tistih prednosti, ki so jih lete omogočale, imel pa je potrebe po soli. To si je lahko pridobival iz krajev, ki niso bili zelo daleč.⁸¹ Zato tudi ni bilo potreb po potovanju. Ostale so mu potrebe po primernih kamnih iz katerih je izdeloval orodja in orožja. Ta pa so pogosto prihajala iz Alp. Tako se je pred kakimi 7000 leti pojavilo **barantanje** z izdelki (**Feilschen**).

Nemški naziv je zelo primeren, ker pove, da je izvor barantanja isti kot goljufanja. Oba imata isti izvor, isto osnovo, prepričati nekoga, da je partner v tem poslu in da ima on dobiček od tega posla. V resnici je pa to **varanje**, izkrivljanje dejstev, itd. Nemški naziv Feilschen = barantanje, Feincheit = točnost, Veilchen = vijolica, Fälschen = **potvorba**, se **izgovarjajo** zelo podobno, za tujca enako, pomenijo pa vsak nekaj drugega, kaj pa to je, pa vidite sami.

Tisto kar za nas Slovence pomeni čast, pomeni za Nemce denar. Če pomeni za Slovence dobro trgovati, pametno in častno trgovanje, pomeni za Nemca dobro trgovati, pridobivati denar. Pri Nemcih se prijateljstvo pri denarju konča, pri nas se pa konča pri poštenosti in časti. Ta značilnosti je napisana v DNA, tako v slovenski, kot tudi v nemški.

⁸¹Očitno je vedenje o uporabi soli ni bilo preneseno tako daleč kot znanje o uporabi bakra. Očitno je bila sol pogosto uporabljena in da se je to preneselo iz sekundarnih naselitev in ne z hondlanjem in uporabi čolnov. Sol se je prinašalo prek hribov in ne na dolge razdalje, ker je bila preveč poceni v primerjavi s bakrom, torej so jo ljudje lahko tudi lažje pridobili, izdelovali.

Tega ne spremeni noben »ščit«, nobena »veriga«, noben »štrik« in noben »kodeks«, to ni napisano v nobenem dokumentu, nobenem kovancu, na nobeni verigi, temveč v DNA. Zato izgubljam nekdanj pred 2800 letno našo zemljo (zemljišče), zato je Haider »kupil« Medji dol do vrha Karavank in se s Stola nam nasmihal, češ tudi do Jadrana ni več daleč. In »Hajder« ni še izumrl, tisti, ki so nekoč stali ob Donavi, se sedaj kopljejo na Jadranu, začasno še kot turisti, kupujejo pa že zemljo z denarjem, ki leži v nemških bankah, na računih naših in tujih »lobistov«.

Če ste nekoč pred 3500 leti prišli na Rožco (kako se je reklo ne vem, temveč mislim, da so ji takrat rekli »Baba«) in ste pogledali z od vetrov bičanega vrha po dolini, ki ji danes rečemo Dežela, ste videli samo gozdove, skozi ni bilo speljane kake poti, ki bi se pa iz gozda tako ali tako tudi nebi videlo.

Takrat je obstajala na Bregu, ki se mu danes reče Frög (ne vem ali je to po žabi, ki se je spačila v naš Breg. Takrat je tod nekod bila ob Dravi naselbina (kje pa je takrat tekla Drava pa še nobeden ni določil). V tej naselbini so bili »begunci«, ki so izhajali iz grškega vzhodnega Sredozemlja, ki so se ukvarjali s trgovanjem s soljo, jantarjem in kositrom in imeli povezave z Monokodonijo. To naselbino na bregu Drave, so verjetno imenovali »Helespont«.

Kaj je to »Rožek«? Danes ime tako rado diši po rožah, povsod nam te rože ponujajo te »rože«, ki naj bi pomenile vrtnice, tisto grmovje s špičastimi trni. Pri nas pa poznamo še nekaj:

- **Roža** nad Prevalom, kjer velik pomol, ki sega ven iz pobočja
- Področje, ki čepi na Pod Rožo - sedlom v **Karavankah**
- **Rosenbach** = **Področja** – prva vas po prehodu skozi obeh predorov pod prehodom **Rožca**
- Nemške imena Weinachten = Božič, Hirschgeweih = jelenovo **rogovje**
- **Rožek** = **Rožič** (pogost priimek v vaseh pod Karavankami, ki se pogostokrat ujema z Božičem.
- »**rožek**« pa pomeni tudi majhen **»rogec«** (imam pa soseda, ki se piše Rogáč, pa pravi, da je to le tisti »keber«, ki se mu po domače reče »klešman«).

TedANJI ljudje iz okolice Rožeka so verovali v to, da sonce vozi sončni voz ponoči z zahoda na sončni vzhod. No in tak voz še danes prikazujejo v muzeju, kjer »častijo Kelte«.

[DEZELA JSD-SLIKE\Rosegg Froeg Keltenwelt Huegelgrab 02072006 01-b.jpg](#)

»Sončni voz« iz Brega – Koroška.

Tisto, kar je bil nekoč Berg = **Breg**, gora = gorica = breg, tisto kar je nekoč bil rog = rožič = Kamm = **Orobje** = **Greben** = **obzorje** na vrhu gora = bregov⁸², tistemu, kar danes rečemo **horizont**, meja med nebom in zemljo, se je spremenilo v nekaj, za kar danes nimamo nobenega pametnega imena, tistemu, kar danes rečemo Belščica, kar je bilo belo, se je združilo s tistim, kar je danes modro (pametno), tiste, kar je bilo do nekdanj pametno (Weis, Weisheit), se je pridružilo tistemu, ki je bilo modro, plavo (Blau = modra kri, pijanost, zmedenost, ..) nič čudnega, če smo postali tepci.

151124

Z Obzorja pa dobivamo tudi vse tisto, kar leži pod obzorjem, tisto, kar se dogaja tam pod obzorjem. Tam so vidne (Na oku) vse poti, možnosti prehodov skozi tisto, kar je vidno pod obzorjem. Če se dvignemo na obzorje, imamo pregled čez celoto pod obzorjem in ga lahko nadziramo.⁸³

Tako nadzira Klek celotno dolino do Jamnika, Jošta in do Grmade (Šmarne gore) in daleč doli v ozadju je mogoče videti v Zasavju Kuk (92 km) in primorski Snežnik (125 km), obe dve markantni točki (Straži, U ok, Razgledišči, Pošti, ...)

Snežnik = Belščica

[DEZELA JSD-SLIKE\Klek 1a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Klek 7a.jpg](#)

Na sotočju obeh Sav, Bohinjke in Dolinke, pa se nahaja »**Straža**«, ki jo čuva bližnje »**Gradišček**«. Straža nadzire »**Svetje**« - zemljišče med obema Savama. To sotočje in Svetje pa čuva tudi Radovljica s svojo mavrico.

⁸²V Sondriju v Italiji (Provincia di *Sondrio* (Lombardo - Veneto) se nahaja v ozadju pogorje, ki se mu reče »**Orobje**« vidno na horizontu tega z mesta.

⁸³Sedaj vemo, zakaj je »loški glavar« potisnil vse meje svoje posesti na vrhove gora iz obzorja vidnega iz doline. »Blejski glavar« je bil torej bil še »za luno«. Tisto kar je vidno iz obzorja, je najvišja možna črta neke posesti in je torej »božja meja«. Loški glavar si je prilastil vse tisto, kar so domnevali, da je njihovega na Bledu. Ločani so imeli pogled za bolj daleč, iz časov okoli l 1630, v čas iz okoli l. 1826, torej dve stoletji naprej in si po svoje zarisali svoje meje. Blejci so pa izgubili veliko do takrat njihovega ozemlja. Ločani so bili bolj modri in so prententali Blejce, ki so bili še »beli«. Freising je ognal Brixen, Loka (mlaka) je ognala Kamen in Breg = Berg ter Wallenberg).

[DEZELA JSD-SLIKE\Možje -1a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Možje- 4a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Luze 1a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Luze 6a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Bodeska Straza-IMG 0113.jpg](#)

Ta Straža pa čuva poti tako po vodi, kot tudi po suhem. Je na najbolj dominantnem položaju (sotočju dveh Sav), kjer potekajo poti tako po vodi (vodne poti), kot po kopnem. Poti potekajo prek obzorij na Karavankah (poti tako prek Kleka, tako kot čez vsekomožne Babe), čez sedla v Podravje in na ona proti Posočju. Ta straža je vidna z obzorja Karavank, Jelovice in Julijcev, lahko bi rekli, da je v svoji dobi center Gorenjske, ve pa zanjo nobeden, je skrita vsem očem, ki nič ne vidijo, ušesom, ki nič ne slišijo, nosovom, ki nič ne vohajo, ... Na vzhodu jo varuje mavrica nad Radovljico, na zahodu staro Gradišče, pod njo pa je vozni pot, starodavnih poti, po katerih so hodili pešci in se s čolni pluli tisti, ki niso mogli priti skozi neprehodne gozdove. To je bilo v časih pred okoli 3000 do 4000 leti, v bronzni dobi, v času, ko so ljudje na svojih hrbtih nosili sol, baker, kositer, jantar, ..., se hranili z ovčjim mesom in tistom, kar so lahko ujeli, ulovili, nabrali, ...

Takrat je vzhodno od Straže potekala po dežju mavrica, nad tem krajem, ki naj bi se imenoval »Helespont« (Sončni most), ki je stal na Bregu nad sveto ravnino »Svetjem« ob sotočju obeh Sav.

To je bilo v času, ko je stal ob Dravi drug Helespont, tudi na Bregu Drave in ta dva Helesponta sta bila tedaj povezana z vsemogočimi potmi, ki so potekale v vseh mogočih smereh, na tem kraju »Helespontu« ob Savi zahodno od Radovljice.

Tod do danes še ni bilo nič najdenega, saj tudi nihče ni nič iskal. Nič kopanja, ritja, ropanja, samo ime »Straža«, preneseno iz vedi katerih časov, od katerih ljudi, ...na vzhodu pa ime Radovljica, ime po mavrici,...

V tem času so tod živeli ljudje, ki naj bi bili pozneje imenovani Iliri, remnolasi, skravžani ljudje, čokati, okoli 160 cm visoki, s sorazmerno kratkimi nogami, zbiti (ne zabiti), močni, mišičasti ljudje s kratkimi vratovi, ljudje z častjo in krvno osveto, oboroženi s sulicami, bili so pastirji (ovčji), imeli svoje tamarje, ..., porekla z vzhoda (»priplavali« naj bi navzgor ob Donavi in njenih pritokih, ...).

Ta »Helespont« je danes zaraščen v gozdičku, na majhnem gričku. Zahodno od Straže je Gradišče, točka na kateri so verjetno kurili kresove. Je nekoliko višje od Straže, brez nikakršnih gradenj.

Tudi na Straži ni vidnih nikakršnih ostankov. Pričakovali bi kraj, kjer naj bi bilo nekoč klesano kamenje, podobno kot v Monkodoniji. Severno od Straže je danes področje spremenjeno v peskotop, podobno, kot je knežji grob v Kiviku (Stenkyrka) na Švedskem, ki je bil predmet kmečkega kopanja.

Kakšne ladje in čolni so od časov pred 3500 leti plule okoli sotočja obeh Sav, si lahko predstavljamo, če si ogledamo sliko Bleda:

[DEZELA JSD-SLIKE\Bled, 1881, Smutny.jpg](#)

Takoj opazimo, da se romarji prevažajo z različnimi čolni, namenjeni za različne namene. Čolni omogočajo ljudem vstop z brega, jadrnice imajo prečke »gabele«, čolni so narejeni tako kot tisti v Millstattu, omogočajo prevoz ljudi, ribarjenje, prevažanje (kako »prevažanje« če pa čolni nimajo koles) vsemogočih predmetov in ljudi. Skratka so večnamenski. Narejeni so iz desk, ki so zbite skupaj z bakrenimi žablji, tako kot še danes, ko jih izdeluje Polak (ki ni Poljak, ampak že v četrti generaciji Blejec - Janez Polak).

V tistih časih še pred 3500 leti, so ljudje izdelovali čolne, da so »klali« tiso (sveto drevo, ki je danes že skoraj ni več, nekoč je pa rasla v »Čisovcih« tako nagosto, da se je sama očistila vej, da so debela zrasla do 30m visoko, ne da bi imele veje, v gostem gozdu, da so bila ravna in ne zveržena in svedrana. Tako deblo je bilo mogoče cepiti in klati ter nato razklane »deske« obdelati z bronastimi sekirami, nato pa iz »desk« izdelati ves čoln z vsemi rebri skupaj in deske zabiti z bakrenimi žablji. Končno so to celotno umetnijo zamazali s brezovo smolo (ki so jo lahko tudi lizali, tako kot danes čikgumi). No, take ljudi so takrat imenovali »Kureže«, imeli so dvignjene tiče in so jim pozneje rekli »Gali« = petelini, Kokali, pa tudi »Štajfi«, bili so pa doma (zgleда že več tisočletij) v Zazeru.

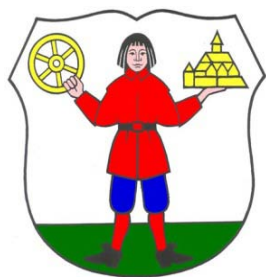
Na tej sliki lahko vidimo prehod prek Babe ob Korošici in prehod na Možeh. Ne vidimo pa Kleka in prehod prek Luž, ki sta izven obzorja te slike. Slika predstavlja področje »Pod Akom«, kjer je bilo nekdanje zazersko pristanišče.

Vse to pa je bilo mogoče nadzorovati tudi s »Gradiške Straže, od koder je mogoče videti in nadzirati večino prehodov, ne moremo pa videti prehod na Kleku.

Dokler je bila Zemlja v človeških glavah še plošča, so lahko ljudje še videli daleč v horizont, ki je bil neskončno daleč. Če so gledali z gora, so videli ploščo, ki je potekala do neskončnosti. Vetrovi niso bili del zraka, zrak = žarek, žarek pa prihaja od sonca. Vse pod soncem je bilo božje, tudi ljudje, skupaj s svojimi govoricami in pojmovanji. Ta plošča, ki so jo obdajali oceani, je imela svoj konec, in tam je bilo tudi konec zemlje. (In po njih mnenju je nato mogoče pasti s plošča v pripad, zadaj za robom te plošče. Tako je še danes za nekatere ljudi vsega konec, sploh pri tistih, ki se odpravljajo na dolgo potovanje skozi dim, ki ga zapuščajo krematoriji). Tisti ki se podaja na oceane (ki so neskončni) pa mora vedeti, da je vsake plošče enkrat konec, tam kjer sonce zahaja, na nasprotni strani pa potem sonce vzhaja, potem ko ga je božje »kolo« pripeljalo nazaj na vzhod. Take so predstave ljudi, ki so bivali v Helespontu, njih bronasta kolesa, ladje, ki so prepeljale sonce ponoči nazaj na vzhod.

Mnogo ljudi še danes verjame v vse tisto, kar je zapisano, predstavljeno, namalano, celo fotografirano v tem času. Mi pa raje gledamo naprej prek križev jamborov, z »O ok«-ov, »Akov«, Straž, »Gradiških Straž«, pa vidimo tisto, kar se ne vidi, pa bi se moralo videiti, če stojimo na pravem mestu (pa imamo pravilna stališča, ne samo stojišča).

Potem se pa podamo na Klek in pogledamo dol po dolini in zagledamo Gradiško Stražo, ki je danes samo še Straža nad Blejskim jezerom, pa pogledamo na konec jezera, kjer so nekoč »Pod Akom« stale tiste ladje, ki so prevažale ljudi in tovore, pa s katerimi so ribarili blejski ribiči. (Če ste pa še bolj radovedni, si pa oglejte Štajfe na današnji Ribenski cesti). Ja, vse to lahko vidite, samo pravilne »dalnoglede« morate imeti, dober spomin, pa Belina z njegovo Weisheit = modrostjo, ki je bila nekoč »belina«. Potem pa pogledamo proti Straži zadaj za Bodeščami, ki so se nekoč imenovale »Na Peč«, pa vidimo, da sta to dve vasi, ena od druge oddaljena okoli 0,8 km, čisto na koncu pa je zopet Straža in to bodeška.

Čistu na koncu pa če imamo veliko srečo in se podamo na bodeško Stražo, pa vidimo tisto mavrico, ki jo je pred 3500 leti delalo zahajajoče sonce nad tistim mestom, ki se mu danes reče Radovljica, pa ki ima v svojem pisanju tale znak

Spomladi so se možje, ki so prignali živino, spravili najprej k čiščenju planine in si pod kakim previsom postavilo lubarice ali kočje.

[DEZELA JSD-SLIKE\Cop-bivalisce Zalisec.jpg](#)

To se je dogajalo še pred 2. svetovno vojno na Saviški planini za Liscem. Torej skoraj še nespremenjeno stanje izpred 5300 leti.

<https://www.youtube.com/watch?v=jmmLk7vp2lw>

Človek je obvladal požiganje zelo preudarno, upošteval je smer vetra, letni čas, vreme, do zelenega rezultata ni bilo več daleč. Lahko je kaj zamočil, ogenj mu je zbežal in upostošil tisto, kar ni želel, vendar je pa imel tudi človeka, ki je bolje obvladal ogenj, bolje kot on. In to je bil »ovčji pastir«⁸⁴, ki je znal zagovarjati svoje želje, se priporočati bogovom, ki so sijali s sonca prek zemlje in imeli sončni sijaj, vedel, da so prihajali od zelo daleč (saj so mu to povedeli tisti, ki so od tam prihajali). Tem bogovom je žrtvoval kako ovco, še bolje kostruna, da so bolje razumeli, potem so pa vse skupaj pojedli tisto, kar so spekli. Žebral je z bogovi samo ovčji pastir, ki je tedaj že bil posvečen v tiste bogove, ki so jim pastirji v Göbekli Tepe-ju v Anatoliji že postavljali svetišča in ko še niso bili poljedelci.

⁸⁴ Na Pastercah pod »Velikim Klekom« so našli 9000 letno tiso (Zirbe), ki je bila ---

Im Jahr 1990 entdeckte der Gletscherforscher Heinz Slupetzky zwei Holzstammreste. Dieser sogenannte „Pasterzenbaum“ wuchs vor mehr als 9.000 Jahren und ist eine ungefähr 300 Jahre alte Zirbe.

http://www.hiwu.at/mobile/grossglockner/de/news/n_pasterze-gibt-nach-tausenden-von-jahren-einen-meterlangen-baumstamm-frei_3578

Pred 6000 [-4000 pnš] leti je bila temperatura tako visoka, da so na Pastercah pod Grossglocknerjem nad višino 2200 m rasle tise, danes pa je tam gozdna meja na višini 1700 m, tedaj je bila gozdna meja za okoli 600 m višja kot je danes. Ime Pasterce pa nam pravi, da so tod živeli pastirji, ki so nad gozdno mejo pasli ovce.

Ötzi....Vegetationszonen zurücklegte. Demnach hielt er sich zunächst im Bereich der Baumgrenze auf, die damals bei ungefähr 2400 m lag (heute etwa 1800–2100 m). Er stieg dann entweder in das Schnals- oder Etschtal ab und etwa sechs Stunden vor seinem Tode wieder hinauf in Richtung Tisenjoch.

Tedaj se pojavi tista civilizacija, ki je vodila ljudi v to, da so pričeli uporabljati tiste rastline, ki jih ni bilo potrebno sejati, temveč samo vtakniti v zemljo, ki je bila polna pepela, ostankov oglja, kamor so lahko ljudje in živali hodili in gnojili s svojimi iztrebki, t.j. **terra preta**. Te rastline so ob temperaturah, večjih kot so danes, v naših krajih bujno rasle, ob ljudeh, ki so jih pobirali trikrat letno (torej so imeli tri letine). Od teh rastlin so se ohranile pri nas – samo **pesa, repa in zelje**, ki so še danes na naših jedilnikih.

Tako gospodarstvo je bilo neka prehodna oblika gospodarstva in predhodnik poljedelstva

To naj bil naš Ilir, ki to še ni bil, pa tudi njegovi predhodnikih v okoli kakih 50 generacijah še to niso bili.

Takratni človek je naredil luknjo v zemljo s palico, ki je bila na eni strani še ožgana in vtaknil v to luknjo seme tiste rastline, ki jo je nato moral negovati in jo je na koncu tudi pojedel. Ker so bile zime blage, na Belščici je bilo samo sem tja malo snega samo za pokušino in zato, da so jarci lahko lizali sneg (ker takrat še ni bilo sladoleda).

Naš Ötzi je živel v lubaricah skupaj s svojo družino, uporabljal ognjišče, kjer je imel shranjen ogenj pod pepelom, če pa ga je na kak način izgubil, si ga je pa zopet naredil.

Potem je pa počakal, da je tisto, kar je vsadil pogonalo, nato je zraslo in dozorelo, in vse skupaj s korenami izpulil ter to odnesel domov in vse to razdeli med družino.

Hrana je bila predvsem odvisna od tega, kar je ulovil, ujel rib in školjk, nabral po svojih poteh po gozdu. Ženske in otroci so pa nabirale plodove.

Takratni človek, ki smo ga že opisali, ni uporabljal nobene obleke, saj je ob takih klimatskih pogojih ni rabil. Tiča si je privezal z lijano na pas in skrbel, da mu jajca ni opraskalo grmovje in trave. Tako živijo še zadnji Indijanci v Amazoniji, tam kjer so še nekateri otoki pragozda, ki ga je današnji človek s požiganjem spremenil v današnje plantaže. Podatki so nekaj let stari, mogoče pa danes (po sv. Martinu 2015. ni nobenega več! Mogoče smo zadnjemu že prižgali svečo na njegovem grobu. Ob tem grobu bomo pa zažebali tudi pridošlico monsantovim hibridom, s katerimi se bodo hranili naši zanamci). Ja, kravata in tič na vrvici ne spadata skupaj, tako kot ne Kettenhund in njegovi zanamci in ravno tako »trije kamenčki« z današnjo štacuno, v kateri je vse to mogoče kupiti (tudi monsanta).

Naš Ötzi je pa okoli leta 5300 leti umrl, ker ga je nekdo s puščico ustrelil v hrbet. Potem je pa zmrzil in se ni nikoli več odtajal na Hauslabjochu ob Similaunu, na višini 3200 m.

Gozdna meja je bila takrat na višini 2400, danes pa je 1800 m. Najdišče je pa na višini 3200 m. Torej se je Ötzi nahajal na višini 800 m nad gozdno mejo. Tam že takrat, ko je umrl, ni bilo snega in ledu. L. 1991. so ga potegnili izpod ledu. Ötzi je od tedaj naprej čakal na otoplitev koncem drugega tisočletja.

Naši pastirji pod Bewšco, so pa bili takrat 200 m nad gozdno mejo., torej so lahko bili brez hlač in so se lahko grelji ob ognju, če jih je zeblo. Gozdno mejo so morali spustiti navzdol s požiganjem.

151206

Čolni in baker, sol, glina in pisava

Naseljevanje od Črnega morja, kjer se prične pred 9000 pojavljati ljudje, ki so poznali čoln narejen iz enega dokaj velikega debela. Pri tem so uporabljali ogenj in izžgali deblo tako, da so s kamenjem usmerjali ogenj tja, kjer potem izžgal deblo. S kameno »**teslo**«, ki je bilo narejena tako, da so na vejo pritrdili ploščat kamen, ki so ga najprej zbrusili. Ta kamen so pritrdili na štrcelj veje z vrvico, narejene iz trave in vse skupaj dobro zamazali s smolo. S tako teslo, se je tesalo drevo pravokotno na deblo, a je bilo tudi mogoče riti po zemlji, prečno sekati veje, izsekavati zaogljene dele debel, je bilo tudi dokončno obdelati drevak. Iz tega se končno rodi teslo, običajno orodje v ladjedelstvu.

Uporabljali so tudi **sekire**, ki so imele ročaje razcepljene in vanje vtaknjeni kamniti klini in ravno tako zaviti z vrvicami in zasmoljeni z smolo. S temi je bilo mogoče tesati, iz teh se razvije nato malarin.

Drevak postane prevozno sredstvo, po katerem je mogoče pluti od obali morja, po rekah in večjih potokih. Z njim je mogoče prevažati ljudi in blago. Človek lahko prevaža veliko večje in težje predmete, kot pa jih lahko nosi, na velike razdalje in omogoča dolge plovbe v dolgem času. Z njim je mogoče pluti po rekah navzgor do njenih izvorov (če se potovanje ne koča zaradi kake ovire, ali pa kake druge prepreke). Z njim je mogoče prevažati ljudi, ki imajo neko znanje ali vedenje, predmete, ki tako vedenje vsebujejo, a ga sami ne zmoremo.

S temi ljudmi pride tudi znanje o uporabi pisave, njeni uporabi in izdelavi. Najprej na keramiki z raznimi vzorci, ki prinašajo želje po prijetni obliki, nato po prijetnih vzorcih, nato pa že z nekim sporočilom, končno pa s sporočilom v obliki pisave – kodirane informacije.

Nosilec sporočil je najprej glina in njena oblika, sprva še ne žgana (pred 11 000 leti ob okolju Mrtvega morja), nato žgana kot keramika. S keramiko pride to znanje po suhem do Črnega morja, od tam prek drevaka pred 10 000 leti na obale Črnega morja (ki je do pred 8000 leti tedaj še depresija, v katero se izliva tudi Donava).

Ob Donavi se na izhodu iz Džerdapa pojavi kultura v Lepinskem viru (-9000) in se nato pojavi zahodno od Đerdapa ob Vinči v obdobju pred 7300 do 6800 leti.

Za pisavo so uporabljali ilovico in pisalo s katerim je bilo mogoče vnesti posamezne znake. Ti so bili vtisnjeni s pisalom v obliki črtala.

Znaki so bili pa pozneje prirejani za uporabo dleta, in tako dobimo pisavo, ki jo uporabljajo za svoje namene cimpermani, kamnarji in rožičarji. Ti so prilagojeni konici predvsem pa dletu.

Take so torej prve črke, take so tudi pisave na naših hišnih znakih, ki smo jih uporabljali še pred eno generacijo (Bitne, grob Loncnarjevih).

S tem se pojavi tudi pojmovanje o količini, vezano z števili. Prešteti prste ene roke pomeni uporabiti pet prstov IIIII.

Uporabiti pojem ene roke, ki ima pet prstov je že trši oreh. Torej IIIII = V

Priti od ene roke do druge tudi ni težko $V + V = X$, Potem od prstih na rokah do prstov na nogah, tudi ni težko, samo kako pa to zapisati?.

Do tega so se dokopali šele okoli pred okoli 4000 leti. Vse štetje do tedaj konča z veliko, več kot, mnogo, ... Človek očitno ni mogel priti od svojega telesa in je moral poiskati neko novo relacijo. To opazimo celo v slovenščini. (...najst, ...ajset

Baker je uporabljen za orodje s katerim je mogoče pisati = izsekati črke, pozneje pa bron in jeklo.

Priti do ducata, grossa, in drugih štetij in mer je pa nova zgodba!

-5300

-4800

Sedaj, ko smo nehali pri naših pastirjih, s tiči na špagi. Tam kjer je bil Ötzi pred 5300 leti in mi pred 4800 leti. Temperature se spustijo navzdol za $\sim 6^{\circ}\text{C}$

Gozdna meja se spusti za cca 600 m navzdol na 1800 m (za okoli 600 m). Tedaj so si potegnili ljudje gor hlače in si oblekli kožuh.

Nato pa je nastopilo zopet toplo vreme, visoke temperature, ki so trajale v obdobju 4800 do 3500 (torej do -1500 pnš.) Tej nastopi zopet ohladitev

4800

3500

151126

Če so bile vodne poti uporabljene in v kaki meri se ne moremo prepričati, saj do sedaj še ni najdenega nobenega plovila iz časov izpred srednjega veka, vsaj ne v okolju Bleda.

Vodne poti so lahko segale do večjih prepek, to sta predstavljali soteski nad iztokom Završnice in v Soteski (V Štengah). Po vodi je lahko prihajalo blago z vzhoda, potem pa po tistih, ki so potekale skozi prelaze na obe nasprotni porečji.

Predvidevamo, da se je tedaj tovorilo predvsem po teh poteh in to predvsem sol, ki jo je potrebovalo lokalno prebivalstvo.

Kdo pa je v tem času tod bival? Očitno so bili to pastirji, ki so se ukvarjali z ovčerejo.

Če se tistih časih okoli 3600 leti pričela invazija, ki je prinesla indoevropce, ki so prišli tedaj na svojih konjih, če so to invazijo povzročile klimatske spremembe in če je invazija prihajala izza step okoli Črnega in Kaspijskega morja, je bila takrat pre zgodaj, da bi prinesla znanja o pridobivanju železa in prepozno, da bi znanje prinesla o uporabi bronu. To znanje se je uveljavilo v okolici Črnega morja že pred 6000 leti. Indoevropci torej niso prišli kot ljudje, ki posedujejo znanje, temveč tisti, ki so prinašali gospostvo, premoč. Njihov namen je bil torej pridobiti in podrediti dotedanje prebivalstvo. Prihajali so na konjih in ne v čolnih!

Ob konjih so lahko s seboj prignali svoje črede ovac. Kaj je pa potem počelo prvotno prebivalstvo?

Če je prvotno prebivalstvo poznalo bron že pred 4000 leti, je poznalo tudi trgovino in izmenjavo blaga. Če je živelo od ovčereje, nabiralništva in lova in ribolova, je rabilo zemljišča in znanje, kako uporabljati pridobljena zemljišča. Od uporabe naprej torej ni več daleč, saj je to človek obvladal že nekaj desetisočletij, ne samo zadnjih 4000 let.

Če je bilo v času okoli l. 4500 zelo toplo in če se je gozna meja dvignila do vrhove gora, so si ljudje znali spomagati in to z ognjem. Če so požgali tisto zemljišče, ki so ga rabili, so dobili nova zemljišča, ki so bila uporabna za pašnike. Kar človek ni požgal, so pa popasle ovce in koze. Če je bilo poleti vse zeleno, je bilo pozimi potrebno hrano izkopati izpod snega. Take živali, ki so pa lačne, pa požrejo celo kamenje če ni drugega, samo da preživijo.

Ljudje so si v nekaj letih lahko pripravili pašnike, potem so pa živali in ljudje potrebovali sol. Več so ljudje imeli, več soli so potrebovali. Če so pa imeli tudi več živali, so jih pa tudi za kaj lahko

zamenjali. Tisti, ki so jih imeli samo toliko, da so ob njih komaj preživeli, so ravno tako rabili sol kot tisti, ki so imeli večjo čredo. Tem je od za-barantane črede tudi še nekaj ostalo, več kot so nujno potrebovali.

In ti so si lahko pribarantali še kaj drugega kot samo tisto, kar so potrebovali.

Tedaj nastopijo časi, ki jih opisuje »nebesna plošča« - Himmelscheibe.

[DEŽELA JSD-SLIKE\himmelscheibe von nebra.jpg](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=jmmlk7vp21w&feature=youtu.be>

Tisti, ki so se ukvarjali s trgovino s soljo in so imeli svoj Helespont, so se ukvarjali s trgovino z bronom, bakrom, kositrom, jantarjem, itd. Ti so imeli sredstva in znanje, da so lahko izdelovali ladje in čolne, in se ukvarjali z prenašanjem soli, pa naj bi bila to morska sol, ki je potovala vse do Visokih Tur, ki je bila bolj cenjena kot jedilna sol, ali pa tista, ki so jo pridobivali v solnih rudnikih na severni strani Visokih Tur in so jo uporabljali predvsem za živali.

Štacuna je štacuna, št'cнар je premeten, vsega sposoben človek, ima znanje, ki ga tudi zna uporabiti in tudi zlorabiti.

Zna se pogovarjati z mešetarji, jim izzvablja njih znanje in to znanje tudi prenesti drugim, od tega pa ima koristi predvsem sam. Tako se znanje širi med ljudmi, ljudje pa postajajo bolj beli = modri.

Tako postane prečna pot »Gabela«, kanal pod prehodom Save »Komura«, ljudje pričnejo uporabljati pojme, ki so si jih nabrali vеди si kod, in jih ni najti v nobenem današnjem slovarju, vedo pa zakaj jih uporabljajo.

V tistem Helespontu na Bregu nad Svetjem, pred današnjimi Bodeščami od koder se je videlo na vzhodu radovljico (mavrico), torej do danes ni nič več kot nekaj tistih čolnov, ki jih danes ponujajo turistom, ki obiščejo Radovljico in ki jim danes rečejo »rafti«. Od tistih časov, ko so uporabljali »grški begunci« svoj helespont, do wadij pa čolnov z blejskega jezera pa do današnji »raftov«, se je do danes ohranila samo blejska pletna, ki ji ravno tako rečejo tudi v Hallstattu. Jutri pa bo ostal samo še raft, kranjsko govoricu bodo naši zanamci opustili in se po angleško raftali po celem svetu.

Če je v grščinili ostala pripoved o naših krajih o Argonavtih, čeprav niso znali (takrat) še pisati, so pa imeli sposobnost pomnenja dogodkov in so še poznim rodovom lahko prepevali, žebrali in brenkali o tem, kaj se je dogajalo. Pri nas pa nobenega prepevanja, žebiranja, brenkanja, zvonjenja, piskanja, trobljenja (razen tistega, ki ga nam ponujajo naši politiki in »univerzalni modreci«, takrat ko so plavi [pijani] (ki takrat niso modri).

151128

Toda iz tistih časov je ostalo še nekaj, t.j. tisto, kar so pustili razen Bab, Descev, Holmov, Bregov, .. to so Peči, Selišča, pogorišča, Alpe (požgani gozdovi spremenjeni v pašnike), planine = Alpe = Alme, Tamarji, pa Straže, kjer so »vahtali« svoje ovce, itd. Ostala so tudi imena rek (po katerih so lahko veslali ali z drogovi in vrvmi premikali čolne) in nekatere značilnosti na zemljiščih, življenje prebivalcev in vedenja o uporabi in izrabi zemljišč, tam pa dobimo nekatera značilna imena.

Če je nekdo hotel narediti rabno zemljišče za njegove namene, se je poslužiti tistih dejavnosti, ki jih je obvladal. Ogenj je pa poznal že nekaj desetisoletij, vedel kako ga izrabljati in izrabljati, kako zlorabiti, skatka zelo dobro ga je obvladal in ga pogosto tudi uporabljal.

Že davno so minili tisti časi, ko si ga je prilastil, si ga zanetil ob kakor koli priliki, na razpolago je imel dovolj orodij.

Lahko ga je zanetil z kresanjem v kremen, z drgnjenjem lesa, ... Sicer še ni imel vžigalnika ali vžigalic, toda od tega ni bil več daleč. Vžigalice in vžigalnik so šele plod zadnjih dveh stoletij, saj je še pred tremi stoletji uporabljali puške na kremen in prižigal fajfe s kremenovimi vžigali. (pred 4 stoletji so pa na grmadi zažgali Giordano Bruno, ker ni zagovarjal geocentrični sistem (Giordano Bruno, filozof, pesnik, astronom, matematik, satirik, mistik, in okulist, roj. 1548, † 1600)

Človek je obvladal požiganje lahko preudarno, upošteval je smer vetra, letni čas, vreme, do zelene rezultata ni bilo več daleč. Lahko je kaj zamočil, ogenj tu je zbežal in upostošil tisto kar ni želel, vendar je pa imel tudi človeka, ki je bolje obvladal ogenj, bolje kot on. In to je bil »ovčji pastir«⁸⁵, ki

⁸⁵ Na Pastercah pod »Velikim Klekom« so našli 9000 letno tiso (Zirbe), ki je bila ---

Im Jahr 1990 entdeckte der Gletscherforscher Heinz Slupetzky zwei Holzstammreste. Dieser sogenannte „Pasterzenbaum“ wuchs vor mehr als

je znal zagovarjati svoje želje, se priporočati bogovom, ki so sijali s sonca prek zemlje in imeli sončni sijaj, vedel, da so prihajali od zelo daleč (saj so mu to povedeli tisti, ki so od tam prihajali). Tem bogovom je žrtvoval kako ovco, še bolje kostruna, da so bolje razumeli, potem so pa vse skupaj pojedli tisto, kar so spekli. Žebral je z bogovi samo ovčji pastir, (»ki je bil na tečaju za računalništvo tam spodaj ob morju,

tako kot sedaj hodi tja moja žena, in kjer sedaj »pastirji« poučujejo stare babe tisto, kar nikoli niso znale, pa tudi sedaj tudi nič ne doumejo in ko je tečaja konec, še vedno ne vejo, kako bodo to uporabile – češ fletno je pa le bilo).

No in tako je pa bilo fletno takrat tudi pod svetimi drevesi, ko še niso bili »lipe« ali »hraste«.

Pomembno je bilo, da so drevesa tako gorela, kot je hotel človek in to tisti človek, ki je pripravljaj zemljo za to, da bo potem lahko pasel ovce.

Na Bledu so pa takrat požigali samo zemljišč, temveč so tudi izžigani drevake. Tako kot so bili sposobni pri požiganju zemljišč, so bili tudi večji z ognjem izžigati rdeče bore.

Tako so nastajala pogorišča, ki so vsebovala pepel in ki so se ob primernem vremenu z dovolj padavin začela zaraščati s sočno travo, ki jo je potrebovala drobnica. Nastala so »Selišča« = travniki s obori za drobnico, v oborih pa tudi lubarice, nastajale so zimske naselbine, v katerih je živelo prebivalstvo, ki se je ukvarjalo z prvotnim kmetovanjem, lovom, ribolovom, napiranjem, ki ni znalo plavati (pluti) in se priselilo deloma preselilo v hribe. Na slemenih so si s ognjem očistili gozd in si naredili v gozdu nekakšne kline, da se je drobnica spuščala tudi do nižjih predelov.

9.000 Jahren und ist eine ungefähr 300 Jahre alte Zirbe.

http://www.hiwu.at/mobile/grossglockner/de/news/n_pasterze-gibt-nach-tausenden-von-jahren-einen-meterlangen-baumstamm-frei_3578

<http://kaernten.orf.at/news/stories/2718069/>

Pred 6000 [-4000] leti je bila temperatura tako visoka, da so na Pastercah pod Grossglocknerjem nad višino 2200 m rasle tise, danes pa je tam gozdna meja na višini 1700 m, tedaj je bila gozdna meja za okoli 600 m višja kot je danes. Ime Pasterce pa nam pravi, da so tod živeli pastirji, ki so nad gozdno mejo pasli ovce.

Ko se je pripravljalo na zimo, so zbrali vse pridelke in ugotovili, kaj imajo, pa če bo dovolj za potrebe, ki jih bo pred nji postavila prihajajoča zima. Odbrali so tisto, kar so mislili, da ne bodo potrebovali in se s tem odpravili na barantanje.

Tedaj pa so pred tistimi časi, v katerih še ni bilo Helesponta, zaneslo tiste ljudi, ki so živeli nekje ob morju, v kakem skalovje, v peči kje ob morju, kjer je bila sol, pa so si jo tam po kotanjah tudi nabirali.

Ti so znali uporabljati plovila, jih izdelovati in vzdrževati. Obala je bila takrat zaraščena z gostim gozdom, prebivalci so se pa ukvarjali s poljedelstvom in gojilo drobnico, ob morju pa so ribarili, nabirali morske sadeže (frutti di mare) in sol.

Sol so lahko zamenjavali s pribevalci od obrežja bolj oddaljenimi kraji za drobnico. Na mestih, kjer se je barantalo je bilo poskrbljeno za mir. Suveren tega področja je bil zato zainteresiran, da je trgovanje varno potekalo in je moral skrbeti za varnost, red, pravičnost pri barantanju. Taka mesta so bila vedno v značilnem kraju, kjer je bil dostop in varno prebivanje za časa barantanja zagotovljeno. Taka mesta se je iztrebilo in zaščitilo tako pred zvermi, kot tudi pred nevarnimi ljudmi. Suveren takega mesta je pa dobil delež od tistega blaga, s katerim se je na tem mestu barantalo. Tako so se še pred dobo, ko se pojavijo kovine prične ob takih mestih ljudje, ki so znali uporabljati svoje znanje in se specializirati za kako dejavnost. Takrat se pojavijo prvi izdelovalci kamnitih, lesenih in roženih predmetov, ljudje specifičnih znanj. To se je dogodilo prvič ob primernem mestu ob Labi pred kakimi 8000 leti.

To mesto se je pa nato preneslo na sotočje Vltave in Labe, kjer so bili omogoči dostopi s prvimi plovili. To so bili majhni splavi: debela povezana z lianami.

Iz tistih časov prihaja staro kitajsko spoznanje, da je s plovili lahko pluti (plavati), do izvorov pa lahko prideš samo če pluješ (plavaš) proti toku.

Splavi so imeli to neprijetno lastnost, da so plavali samo po vodi navzdol, ob rekah je pa bil v tistih časih samo gost, skoraj neprediren gozd.

Bambusa pri naših krajih niso poznali, poznali so pa ločje. S tega je bilo mogoče izdelati plovilo, ki naj bi potnike spravilo navzdol, ne pa navzgor. Dokler je bilo plovilo zelo enostavno, narejeno z malo truda, je ta metoda delovala. Ljudje so potovali ob vodi navzgor samo peš pa na tudi kratke razdalje. Zato so tudi trajalo lahko več generacij, da so prišli do izvorov rek. Tam so pa živeli, tisti, ki so gojili ovce in niso znali plavati, pluti, ...

Predvidevamo, da se je tako pozneje prišlo pozneje tudi z drevaki in po vodi navzgor, takrat ko se je pričelo prinašati bakrene izdelke torej takrat, ko je prišel tudi Ōtzi do svoje sekire.

Tako so Nizozemskem pred 6000 leti že uporabljali čolne iz borov. Verjetno pa je tudi to, da je to znanje priplulo ti z gozdov ob sotočja Labe in Vltave, kjer je bila pred 7000 leti zgrajena naselbina, kjer so se nahajali kamenodobni »rokodelci«.

Tam so nastale v gozdu jase, skozi je peljala pot, ki je peljala od vode pa do vrha hriba, na katerem je bilo razgledišče, sveto drevo, ognjišče na katerem so darovali bogovom, itd. Ob reki je pa potem ob potoku potekala navugor pot v vas.

Na tej jasi imenovani vas = waz = laz so na primernem mestu lubarice. Vsaka hiša je imela lastno lubarico, v njej ognjišče, na katerem so prihranjali hrano, ob njem žebirali bogovom, jedli in se na koncu tudi zleknili na ležišče pripravljeno iz tisinih vej in pokritim s suho travo in listjem,

Na vasi opravljali svoje delo, tisto, kar je kdo zmož, bil sposoben, nadarjen, kar mu je prijalo. Začele so se kazati prve nagnjenosti k specifičnemu delu iz katerega se nato specifični poklici. Nekatere sposobnosti za obdelavo kamna so biče poznane že tisočletja, nova so nastajala nova znanja, vezana na nov način življenja in delovanja.

Pojavi se lanena obleka, srajce, Poleg dotedanjih del povezanih z lovom in ribolovom se redno izdeluje izdelke iz kamna, lesa in roževine. Izdelujejo celete predmete, pri tem pa uporabljajo specifično znanje posameznih prebivalcev. Predmeti so torej narejeni tako, da so plod različnih ljudi in ne samo enega človeka. Za izdelavo puščic je potrebno znanje lesarja in kamnarja, kdo bo pa celotno puščico sestavil, dodal peresa, jo zasmolil, vrezal znamenja in končno izbalansiral, je pa naslednja specifična sposobnost. Lok in puščice so pa del lova, torej so del neke dejavnosti, ki jo mora nekdo obvladati, biti uspešne, sposoben prenašali rizike, skratka so del nekega življenja. Brez ne uspešnega lova pa ljudje tedaj ne morejo preživeti.

Tako se razvijejo dejavnosti, povezane z izdelavo orožja, orodja ter nato izdelavo posameznih predmetov (čolni, lubarice, ...). Človek ki obvlada sekuro ni isti, ki obvlada teslo, saj je našin uporaba orodja popolnioma drugačen in zahteva posebne sposobnosti.

Tedaj se pojavi na Straži pri Bodeščah naselja, kjer prebivajo taki ljudje, kot smo jih sedaj opisovali. Pojavi se naselje, polja, ob Savi pristanišče za čolne, raz

gledišče (Straža), kjer je nadzorovati plovbo po Savi, pojavi se razgledišče z ognjem, ki mu rečejo pozneje »Gradišče« in na katerem koncem 20. stoletja najdejo konice kamnitih puščic. Od Savice pa poteka od pristanišča navzgor on potoku pot v vas.

Tedaj se pojavi ob blejskem jezeru enaka naselbina, ob Jezernici navzgor, ob kateri poteka potem pot iz pristanišča na Savici. Tam uporabljajo in gradijo čolne drevake, s katerimi se vozijo na otok, lovijo ribe, prevažajo ljudi na otok, kjer imajo sveto mesto, kjer kurijo ogenj in praznujejo bogove, ki prihajajo z vzhoda, kjer vzhaja sonce. Tod se pred kakimi 4000 leti se pojavijo ljudje s čolni, ki ponujajo bronaste predmete, za katere se zanima veljak tega ozemlja, ki je tudi šaman in obvladuje izdelavo bakrenih orodij in orožij. Temu ponudijo prišleci bronaste predmete. Zato pa prosijo, da si na Svetju pod Bodeščami zgradijo Stražo. Kjer bodo speljali poti prek Drave do Save in nato do Soče.

Podobno naselbino zasledimo pod Homom, kjer nastane pristanišče za drevake, ki ne morejo več naprej prek soteske v Mostah. Ob studencu navzgor naredijo pot, ki vodi od pristanišča v naselbino pod Homom in nato iz naselbine na Hom. Tudi tod zasledimo naselbino starih naselitev, staro »Gradišče«, tam kjer sedaj stoji antenski stolp. Tudi tod poteka od pristanišča pot pa do vasi nato pa čez vas in nato do »Gradišča«.

Podobno naselbino najdemo v današnji Bohinjski Beli, kjer se pojavi spodaja ob Savi pristanišče, takoj zatem pa Savica izgine v soteski in onemogoča prehod drevakov. Tudi tod se pojavi pot, ki poteka ob Beli navzgor do vasi in nato na »Gradišče«.

Na Bledu se pojavijo spodnja Selišča, kjer se naselijo ljudje, ki prihajajo ob Savi navzgor. Imajo pa s sabo živino in obdelujejo polja. So tudi lovci in imajo svoje na Pecovci svoje ognje. Na volj visokih delih imajo svoje ograde za živino, v bližini pa tudi svoje vas z lubaricami. Severno v ravnini imajo pa polja in pašnike. Tod je ravnina še dokaj močvirnata, saj še nimajo pluga s katerim bi potegnili kanal za odvodnjavanje in ki bi potem sam izdolbel zemljišče in ga osušil.

Na radovljiški Kofčarjevi plani, bi se morali pojaviti ljudje, ki uporabljajo bron, pa pustijo za seboj samo kamenita orodja.

Tako je tudi naselitev izvorov Save, Drave, Mure, ... in ostalih pritokov Donave, trajala tako dolgo.

Ötzi je prišel do svoje bakrene sekire že pred 5300 leti, tisti pastirji s Pasterc so bili pa ob istem času

goli in so imeli z jermenom na pas navezanega tiča. Čez Bohinjske gore pa tja do tistih rek, kjer so se nahajali trgovci, bilo še zelo daleč, do tja kjer so pa Argonavti ponovno sestavljali svoj barko in jo z smolo tesnili, pa še 3500 let.

Bili so pa trgovci iz Monkodonije v bližini že pred 3900 leti. Ti so znali pluti tudi po morju in ne samo po rekah.

Pred 4100 leti so prihajali ljudje iz porečij Elbe in Vltave po bakreno rudo (v resnici so prenašali bakrene ingote, težke okoli 31 kg) v porečje Inna ob reki Salzach navzgor v pogorje Hochkönig.

Das mitgeführte Kupferbeil ist vollständig erhalten. Die Klinge besteht zu 99 % aus Kupfer, das laut Analysen aus dem Salzburger Land stammt. Während kupferne Beilklingen aus dem 4. Jahrtausend v. Chr. in einiger Anzahl bekannt sind, ist Ötzi's Beil das einzige, das geschäftet (z obdelanim ročajem) erhalten ist. Mit diesem Beil war es möglich, Bäume zu fällen. Ötzi könnte ein angesehenener Mann gewesen sein, da Kupfer zu dieser Zeit sehr wertvoll war. Möglicherweise war das empfindliche und wertvolle Beil allerdings gar nicht als Werkzeug gedacht, sondern als Waffe.^[67]

Sedaj pa vidimo, koliko nesmislov povzročajo različne datacije: Ötzi naj bi imel sekiro staro 5300 let, ki naj bi izhajala iz pogorja Hochkönig (visoki kralj), ki naj bi jih odprli šele 1200 leti pozneje???. Kakšno univerzalno (-zitetno sranje!)

Koc = deka (volnena odeja)

Koc = koča, Dekka = pezderc Pezdir,

Klobuk ?????

kob'k k'storc. kastórec -rca m (o) star. nekoliko kosmat klobuk iz zajčje dlake:

Potem pa pridejo pred 4000 leti (pred kakimi 200 generacijami) po morju (Jadrano) ljudje, ki znajo uporabljati jadra, ki imajo prečke – gabele in veslo = Ruder = krmilo, krmo = Bug = xxxxx, ..., Studor = ... ki imajo vse sorte reči, predvsem pa bron, iz katerega je mogoče izdelati orodja in orožja, a tudi vse vrste lišpa, okrasja, umetnosti, ki predstavljajo »reklamo« njihovih metalurških zmožnosti in seveda posebej cenjeni in dragi (pa dejansko nepotrebni).

Vse tisto, kar so lahko posredovali prebivalci in obiskovalci Monkodonije, je pa bilo mogoče dobiti tam, kjer prihaja iz zemlje Timav.

Če so prignali svoje jarce z Belščice, so do tja rabili več kot teden dni, seveda če je šlo vse po sreči, torej tisti čas, ko se luna spremeni za eno četrtino.

To pot od morja so si pa morali izkrciti s čim pa???

Z bronastimi sekirami, ki jih še niso imeli??

S kamnitimi sekirami, ki za to niso primerne, ker so tesala!

Ja, če nebi bilo jarcev, ki znajo sami hoditi. Če so jih naučili, da so sami s planin prišli skozi Pekle v doline in od tam na pašnike okoli Selišč, so jih lahko uporabili, da so »peklili« (pa ne pekli), tudi po drugih poteh ob vodah. Kakšna pa je razlika za jarca ali se stisne po poti navzdol od Medvodja na Begunjščici pa navzdol do Kamna, ali se »pekli« od Bohinjske Bele (ki je takrat še ni), navzgor čez Farjevec in Sotesko do tam, kjer prihajajo Štende navzgor na Jelovico (ki jih tudi takrat še ni). Paziti mora predvsem na to, da je drobnica pred »pekljenjem« dobro napašena, pa bo že nekako šlo!

Če je lahko nekako šlo en dan, je lahko nekako šlo tudi še več dni, vse do takrat ko so dosegli cilj.

Seveda pekljenje ni bilo delo, ki bi ga opravljal samo en človek. To je skupinsko delo, več različnih ljudi, z različnimi navadami, nagnjenji, vedenjem, znanjem. Od vsega tega je bil odvisen smisel celotnega potovanja in ne tudi samo tega potovanja, temveč tudi barantanja, pridobivanja tistega, kar so potrebovali in oddajanja tistega, kar so ponujali. Pa vse skupaj je bilo potrebno zavarovati (s mladci z vzdignjenimi tiči, ki so bili vse sorte tiči). Ja rabili so **vodjo, vojvodo**, ki je ta voj (red) vodil in zanj skrbel.

Prva faza se je pričela takrat, ko je najbolj predrznejši, najbolj nestrpen, najbolj častohlepen, ... stopil pred ovco vodnico in ji ponudil sol, ta se je pognala za njim in naredila gosji red. Tako so se ovce postopoma uredile v red in se potile za vodnikom, ki takrat še ni bil vodnik. Tedaj še ni bilo vodnika, pastirja z vsemi urejenimi in priučenimi funkciji, bila so pa ovce in drhal, ki je hotela priti na morje.

Vodnik se je pojavil takrat, ko se je pojavil Ötzi, z vsemi funkcijami in z **odgovornostjo**, za katero je bil sposoben in če je napravil napako, je moral iti v smrt, **častno smrt** (ampak brez plehmuske!).

Tedaj se bil pa rojen tisti z imenom **Rožič**, ki je vso to drhal vodil, usklajeval in jim vcepljal red v trde buče. On je skrbel za red na celotni poti do cilja in nazaj, skrbel, da je imelo celotno potovanje svoj smisel in uspeh, ni pa še bil vojvoda, poznejši I v (1+2+2) in IIIII v V, še poznejši (Božič), in končno ministerial (gospodov sluga) n.pr. Lambergar pri cesarju na Dunaju, kjer imajo še vedno svoj Lamberg, zahodno od Dunaja, v Zasipu pa nobenega Lamberga, že več pol tisočletje ne, ker je postal Begunc, kar je pred 7 stoletji tudi bil) – sluga svojega poklica, sluga svoje službe, svoje odgovornosti.

Odnosi Hut, Koc, Hat, koča, vojvoda, deka = koc, pokrivalo, pezdir, lubje, koža, usnje, kožuh, drevo =

smreka 9500 let, čoln -3700 let, klobuk, Nemetes je potrebno raziskati.

Takrat še niso imeli sena, ga posušili in ga spravljali v stoge, ki so se ravno tako imenovali stog, tako na Švedskem kot na Gorenjskem in imel iste sestave. Kdo pa je vse to med seboj povezal. Mislimo, da je to bila kosa. Ta se pa pojavi šele pri Keltih. Če so v bronasti dolgi uporabljali že srp za žetje žita, je seno povezano z govedom in konji.

Če je bilo prvotno pokrivalo iz lubja breze, narejeno z rezili s katerimi je bilo mogoče razrezati kožo, lubje, v ozke trakove. Potem so morala biti to sposobna kamenodobna rezila in to tudi opraviti. Pezdir torej ni pokrivalo iz kamene dobe, iz časov pred 4000 leti, iz časov, ko je obstajalo klimatsko obdobje -4800 do -1500 in ne iz obdobja, ki je sledilo hladnemu obdobju -6000 do -4800, iz obdobja, ko je bila iznajdena jadrnica, ki jo je poganjil veter, ljudje so se pa pozneje imenovali »Windi« in so uporabljali »gabele« in so bili sposobni zlit bakreno sekuro in so nosili hlače iz kožuhovi ker jih je zeblo, pa **pezdirje**, ker je deževalo in so jih nato poimenovali **Ötzi**, pa so leti po letu 1991 ugotovili, da so živeli pred -5300 leti in ne pa pred -4300 leti, kot so do tedaj mislili. Tako imamo še danes vsa datiranja pred l. 1991, ko se je uveljavil Ötzi, pa so začeli uporabljati forenziko za datiranje dogodkov, pomešana z datiranjmi z klasičnimi metodami.

Ötzi je pa izhajal iz Sahare, kjer je postalo tam preveč vroče, ker je iz savane nastala puščava.

Ötzi pa ni kosil pa ni delal kop (išč). Imel pa je jarce in prasce in rabil je tudi sol. Imel je hlače in pezdir in bakreno sekuro, pa zeblo ga je, ko je lezel k jarcem na **Bewšco** – t.j. goro takrat še ne zaledenelo na višini 3200m. [-5300]

Naš ovčji pastir je pa imel tiča na špagi, bil nag, imel naj bi imel pezdir (zakaj naj ga pa rabil, ne morem ugotoviti), imel je jarce, upotrabljal je tudi sol, ni imel bakrene sekire, bilo mu je vroče, ko se je spenjal gor na Bewšco, ki ni imela snega in ni bela in je lezel gor k jarcem tam na višini 2200 m, gozdna meja je pa bila na 2400m, torej je bila **Bevšca kosmata in brez snega, torej ne Bewšca. [-4300] [-5300] - [-4300] = tisoč let**

Pred 6000 [-4000] leti je bila temperatura tako visoka, da so na Pastercah pod Grossglocknerjem nad višino 2200 m rasle tise, danes pa je tam gozdna meja na višini 1700 m. Tedaj je bila gozdna meja za okoli 600 m višja kot je danes. Ime Pasterce pa nam pravi, da so tod živeli pastirji, ki so nad gozdno mejo pasli ovce **in na Pastercah so našli 9000 letno tiso (Zirbe).**

Im Jahr 1990 entdeckte der Gletscherforscher Heinz Slupetzky zwei Holzstammreste. Dieser sogenannte „Pasterzenbaum“ wuchs vor mehr als 9.000 Jahren und ist eine ungefähr 300 Jahre alte Zirbe.

http://www.hiwu.at/mobile/grossglockner/de/news/n_pasterzehttp://www.hiwu.at/mobile/grossglockner/de/news/n_pasterze-gibt-nach-tausenden-von-jahren-einen-meterlangen-baumstamm-frei_3578-gibt-nach-tausenden-von-jahren-einen-meterlangen-baumstamm-frei_3578

Človek, ki je živel v tem obdobju v naših krajih ni pasel ovc na Bevšci, ker je bila ta poraščena, moral si je poiskati drug način življenja.

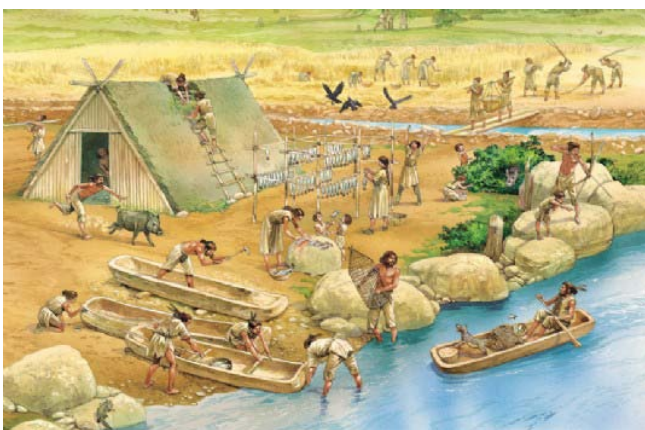
Človek s pretokov na severni strani Donave je imel pa nekoliko drugačne navade, ki so se spreminjali drugače kot na nasprotni strani Donave. Imeli so pa ti ljudje med seboj kontakte. Od Jadrana pa do Donave so bile Alpe, od Donave pa do Baltiškega morja pa Karpati.

Človek, ki je živel severno od Donave je bil pod dvira tudi tistih rek, ki so potekale severno od črnega morja po porečjih drugih rek, ki so potekale od Črnega morja proti Baltiku in še proti zahodu k Severnemu morju.

Vendar Morava ni predstavljala velikih preprek, vsaj ne od takrat naprej ko je začel uporabljati. Še bolje, Donava ni predstava oviro teveč je omogočala komunikacije, ki bi jih brez le-te nebi bilo.

Dokler se človek ni pričel naučiti uporabljati konja, je bila Donava najbolj uporabljena komunikacija. Poti, ki so potekale s severa na jug in nasprotno, se na Donavi niso ustavljale na Donavi, ampak potekale kot, da lete nebi bilo. Kulture in civilizacije so prehajale, ne da bi se spreminjale.

Če je hotel obdelovati zemljo, je moral požgati gozd in narediti travnike in ukvarjati že poznanimi oblikami poljedelstva na osnovi **Terra prete**. Uporabljal je oglje, keramiko, živinske in človeške odpadke, verjel je v bogove domače izdelave, predvsem pa je častil sonce in letne čase. Življenje mu je pa določevala »Himmelscheibe«, živel pa je v dolgi hiši, v nasprotno z Lubaricami, ki jih je uporabljal alpski prebivalec.

3500

3000

Koncem tega obdobja je pa začelo zmrzovati in si je človek moral obuti hlače. Tedaj se je pričelo obdobje 3500, ko se pojavijo Indoevropejci. Konec je obdobja nebesne plošče, konec je obdobja, ko hodijo ljudje po rudo oz. ingote tja zad za Visoke Ture, pričena se obdobje, ko prihajajo ljudje iz porečja Drave v porečje Save in nato v porečje Soče. Ljudje prevažajo sol po rekah, tudi navzgor proti izvorom, uporabljajo jadra in gabele, **konja** in tuje bogove, ki prihajajo po morju daleč z vzhoda in imajo sončne žarke, uporabljajo bron in barantajo z jantarjem in postavijo Straže, tudi tisto v sotočju Sav pod Svetjem, kraju pa rečejo »Vodešek« (pač po sotočju obeh rek). Tujci rečejo temu kraju Helespont - Sončni most, ki ga obvladuje Belin, ki mu pozneje Rimljani rečejo Bellenus z svojim sobogovi in boginjami.

Tedaj je konec predhodnega obdobja, ko je človek delal v laneni srjaci, hodil okoli bos vse tja do hladnega obdobja, v katerem je moral človek potegniti čez noge hlače.

Na Bledu se pojavijo spodnja Selišča, kjer se naselijo ljudje, ki prihajajo ob Savi navzgor (**so že tam**).

Na radovljiški Kofčarjevi plani, bi se morali pojaviti ljudje, ki uporabljajo bron, pa pustijo za seboj samo kamenita orodja.

Tisti, ki bi morali pripluti navzgor v drevakih, nimajo drevakov ali pa jih do danes še nismo našli?

Bronaste predmete, ki smo jih našli pa do sedaj še nismo dovolj raziskali in ugotovili, od kod prihaja kovina oz. ruda iz katere so narejeni. Vemo (megleno) za njih kemično sestavo, ne pa za njih strukturo in poreklo.

Kam razvrstiti tiste predmete, ki se nahajajo v muzejih?. Kako iz njih izvabiti potrebne informacije?. Kako ovrednotiti najdenine, na oko, na snovi ?? (kemija, xxxxxx, nanotehnologija, ...)

Xx xxx xx.xxxx xx.xxxxxx

V (prostor), **M** aterija, **E** (energija), **T** (čas), **I** (struktura -informacija)

Objave so zastarele, baz podatkov ni ali niso javnosti dostopne (so pa financirane iz javnih sredstev – davkov?). Financerji, ki raziskave financirajo, nimajo pojma o usodi teh raziskav. Raziskave pa niso raziskave, temveč domneve, ugibanja, tombole!

KDO PA SPLOH KAJ VE, RAZUME?

151212

Indoevropejci.

V wikipendiji (slovenski) se začnejo tozadevne strukture šele tisočletje potem, ko naj bi v svojem obdobju (3500) nastopili.

Za Nemce so pa Indoeuropear = Indogermanen.

Indogermanen (oder Indoeuropäer) sind dem linguistischen Verständnis gemäß die voraussetzenden Sprecher der heutzutage präzise rekonstruierbaren indogermanischen Sprache.

Ti nimajo niti DNA (I), nimajo ne (V - M - E - T - I),

Torej nimajo relacij. So samo čvek, vodo, ki jo uporabljajo ne moremo identificirati ali je sladka ali slana. Torej samo imaginacije = nobene realnosti.

https://de.wikipedia.org/wiki/Indogermanen#Indogermanisch_und_indoeurop.C3.A4isch

Kurgan-Hypothese [Bearbeiten]

Die schon Anfang des 20. Jahrhunderts von vielen Linguisten geäußerte Vermutung, die **Urheimat** der **indogermanischen Sprachen** befinde sich in den **Steppen** nördlich und nordöstlich des Schwarzen Meers, wird auch heute noch von der Mehrheit der Sprachwissenschaftler favorisiert^[1] und gilt seit der Widerlegung der Hypothesen Renfrews (s. u.) auch in der Ethnologie zunehmend wieder als Standard. Die **Urindogermanen** könnten demnach auf Grund vorhandener Wörter als eine **patriarchalorganisierte** halbnomadische Gesellschaft angesehen werden, die den **Pflug** kannte, das **Pferd** nutzte und mit einiger Sicherheit nicht am Meer beheimatet war. Archäologen versuchten, dies mit Hilfe archäologischer Indizien zu bestätigen. Die während des **Neolithikums** und der frühen **Bronzezeit** in **Südrussland**, der **Ukraine** und **Moldawien** existierenden Kulturen nördlich und östlich des **Schwarzen Meeres** und an der **Wolga** wurden von der litauisch-amerikanischen Archäologin **Marija Gimbutas** in 1956^{[2][3]} nach der charakteristischen Bestattungsweise in **Grabhügeln** (**Kurgan**) zur sogenannten **Kurgankultur** zusammengefasst.

Dieser **Kurgan-Hypothese** zufolge lebten die Indogermanen im 5. Vorchristlichen Jahrtausend als kriegerisches **Hirtenvolk** in **Südrussland**. Sie domestizierten das Pferd (**Sredny-Stog-Kultur** um 4000 v. Chr.), gegen 3500 v. Chr. erfanden oder übernahmen sie das Fuhrwerk (Wörter für **Rad**, **Achse**, **Deichsel**, **Geschirr**, **Nabe** stehen dafür), und betrieben Vieh- und Weidewirtschaft mit Schafen und Rindern. Gemäß dieser Hypothese sind sie zwischen 4400 und 2200 v. Chr. in mehreren Wellen west-, süd- und ostwärts gezogen. Die Träger der **Schnurkeramik** bildeten demnach eine dieser Auswanderungswellen des **Kurganvolkes**, die sich z. B. bis ins **Mitteleuropa** ausbreiteten und sich mit der dort ansässigen Bevölkerung vermischten. Schon lange vor Marija Gimbutas galt vielen Archäologen die Ende des 4. Jahrtausends verbreitete **Streitaxt** als Kennzeichen einer **indoeuropäischen Invasion**.

Nemška dominanca v lingvistiki požre informacije in Slovani so samo »Sklavi« in to na ruskem področju, fevdalizem in Nemci torej dominirajo že 4000 leti!!!!??? **Dominanca : subordinanca**. Sedaj lahko razumemo zakaj Putin anektira po 4000 letih Krim, Nemci se pa ob tem repenčijo, tako kot tudi že 4000-timi leti.

Nemški v dac Preska so pa vojvode = Hermani. Mi smo vedno samo ministeriali = sluge. = 4000 let.

Pisava govori o Sclavih, govornica ne pomeni nič, pomeni samo trobljenje, zvonjenje [pisava].

Koseški red = zvonjenje kose = svoboda = odgovornost = pisava na levo stran = funkcija uravnovešena, enakopravna, srenjska = enakopravnost __ ni podrojenost, ni skala, ni lojtra, ni univerza v denarni strukturi, niso kolajne, nazivi, ...

Imaginacija v puhlih glavah : resnica v razumu

Ovdobje, ki smo ga dosedaj definirali kot klimatsko

3500**3000**

Obdobje ni več isto kot dogajanje v identiteti prostor – čas – operacija - energija.

Človek loči tisto, kar se dogaja od tistega kar zmore.

Če je mraz, se pač obleče, če se mu ljubi, gre pač na potovanje pa ne glede ali je vroče ali gre dež ali ga zebe.

Dolžnost prevlada nad »hočem«, »želim«, »se mi ljubi«, podrejenost nad samostojnos, svoboda pod podrejenost, služba nad ugodnostjo.

Zato uporabi kolo, os, osnico, vajeti, plug, konja z opremo in tisto, kar vleče in ne nosi,

Kar nosi konj je dvakrat toliko, kot lahko nosi človek, kar pa vleče konj, je desetkrat toliko, kot nosi človek.

Konja prevlada nad volom = laten nad halštatom.

In ne vola, z drevesom s konjem z lemežem

Kakšno plug, če ne pozna železa, ali je plug bronast?

Kje pa dobi plug pred 4000 leti, ko še ni železa?

Imel je lahko samo drevo, ki je samo zraslo.

Prvi plug je bronast!, nas pa ni zraven, ker imamo drevo!

Realni svet se loči od imaginarnega, resnica se loči od namišljenega, resnica od laži.

True : false – informacijsko stanje Babje čenče - od stvarnosti

Germani – Indoevropejci.

Vemo pa veliko o Germanih, Pragermanih, ... in tako malo o Indoevropejcih, žal tudi veliko imaginacij. Kurganske kulture so raziskovali Rusi, ne pa Azerbejčani.

Schliemanns Erben Spezial 1 Das Gold von Tuva
https://www.youtube.com/watch?v=1sOHDO_a5aI

Zmaga nemška bahavost = naša ponižnost, vse se mogočnim dopusti, tudi vojne, pobijanje ljudi. Tudi znanost mora biti vprežena v voz denarja, moči.

Vse gre samo za to, kdo bo koga!

Rezultat: imaginacije premaguje resničnost, realnost.

Sedaj naletimo na področju Sibirije povezave med Azijo in Evropo. Ta sega na poročje prev lenodobnimi kulturami. Če smo do sedaj naleteli na nek izvor v Mali Aziji, se kaže še nek razvojni center nekje v Sibiriji, tako časovno kot tudi prostorsko zelo oddaljen, neodvisen.

Torej je potrebno pričeti celotno delo ponovno, poiskati nove izvor, nove poti do izvorov, metode, poglede, ...

Profesionalnost zgubi boj s profesorstvom, . SOCRATES je odveč, nezaželjen, saj lahko namalamo vsako kar hočemo, hudič pa je, če je to potem potrebno natiskati. Sedaj pa rabimo še črno-belo realnost, ker rabimo v tiskalnikih tudi črne tinte in ne samo barvne. Bela realnost je pa nič, ta pa nima krtuše, zato pa tistega, kar napačno stiskamo, tudi ne moremo zradirati. Samo nekoč smo pa imeli radirko, pa smo lahko zradirali, kar nam ni ugajalo. Pri tiskanju je potem konec imaginacije, pokaže se ves drek, ki ga zapusti imaginacija!

Tako se pokaže v matematiki razlika med integralom in integriteto. Integral lahko namalate na papir, saj rabi samo dve dimenziji, integriteta ima pa veliko dimenzij, ki rabijo svoje dimenzije.

Med matematiko in informatiko se pojavijo strukture, nad katerimi pa Boltzmann obupa.

Pojavi se nova matematika na osnovi množic, ki operirajo z značilnostmi in operacijami, potem pa ne zadošča več znanje štetja do 5, ker se vse komplicira, ker rabimo imaginacije, te so pa večdimenzionalne.

Tako tudi ni več mogoče večdimenzionalne relacije poenostaviti, ker jih lahko samo izpustimo, uničimo, rezultat je pa vedno zelo pošasten.

$2000 \times 4864 \times 0 = 0$, ali $A \times B \times C = 0$. pa vseeno kako veliko število stoji na levi strani te primerjave.

Stare predstave ob starih računih se končajo vedno z 0, pa toliko je bilo v to vložnega, toliko truda, toliko nuj, nad, upov, rezultat je pa vse skupaj en sam drek.

Veliko huje pa je še, če se ukvarjamo s potencami, pa izgubimo imaginacije. Taka področja so pa n.pr. DNA.

Analiza se prilučuje koncu. Entropija narašča in to z veliko potenco. Analizo je potrebno spremeniti, potrebno je poznati ključ: stiskanje v ključavnico, t.j. linearizacije. Zavedati se moramo, da bomo izgubili na širini, pridobili pa na ostrini. Zavedati se moramo, da se bomo morali specializirati, iz ene analize bo nastala množica. Ja, pa že sedaj smo to že nekajkrat uporabili, pa je to privedlo do tega konca.

Za to pa uporabimo generacije razskav, te pa zahtevajo ogromno podatkov, ki so že dosegle naše zmogljivosti, možnosti, približujemo se torej koncu.

Kateremu koncu? Analize imajo samo en smisel, t.j. njih uporaba. Torej bomo morali pričeti razmišljati, kako to uporabiti, aplicirati, poiskati partnerje, itd.

ARHEOLOSKA OBDOBJA

(Peter Petru)

Bakrena doba

Vrhunec ljubljanske mostiščarske kulture pomeni okrepitev postojank na samem Barju ter ekspanzijo proti Gorenjski in Tržaškemu zalivu. Precejšnje število sedaj poseljenih kraških jam in izrazito slavonsko-barjanski elementi v tvrnih ostalinah Benečije in Istre nakazujejo načrtne vzgibe te kolonizacije ali vsaj to, da so domorodci velikopotezne prevzemali kulturne dosežke višje razvitega mostiščarskega gospodarstva. Tačas se je docela udomačila uporaba kovine in so ljudje v srednji Evropi že spoznali zaradi trdote primernejši bron. Splošna raba kovine je zaznavno popestrila in kakovostno povzdignila obdelavo lesa. Na mostiščih najmlajše dobe srečujemo debelejšje kole, gostejše vrste opornikov, več brvi, mostovžve, ograje, pletene stene; pojavijo se precizno izdelbeni čolni-deblaki, natančno izdelane pasti, pretanjeno oblikovne lesene posode in tako dalje. Pač pa je lončenina zaključnega obdobja mostiščarske kulture izdelana grobo, je nepravilnih oblik in malo okrašena. Med oblikami prevladujejo lonci in skodele.

Duhovna kultura mostiščarjev in njihovo izročilo.

Samoniklo prvino razvite mostiščarske omike tvori umetniška izraznost polnih plastičnih upodobitev človeka in živali z lga ter s Ptuj. Zasnutek ohranjenih kipov posreduje v likovnem pogledu dvojnost pri podajanju telesa. Najbolj očitno je slog eneolitske dobe predstavljen v ženskih idolih. Poprejšnjo naglašeno telesnost z bohotnimi drugotnimi spolnimi znaki, izraženimi v steatopignih sohah — prisposobah rodovitnosti, sedaj zamenjajo ploske, risarsko podane figurine, kjer so vnanji ženski znaki zatajeni. Kakor da polni boki, oble prsi ali lepo lice pri barjanskem umetniku nimajo veljave. Osnovno vodilo njegovega umetniškega izraza teži k posploševanju obrisa in gmote telesa, nasprotno pa obdeluje posameznosti v podrobnostih. Zraven tega te spremembe v upodabljanju vitkih in okretnih žensk verjetno nakazujejo tudi njihovo drugačno vlogo v razgibani mostiščarski dobi.

Radost doživitega snovanja umetniško izdelanih predmetov je znamenje zadostne preskrbljenosti z dobrinami, potrebnimi za preživetje, da se je človek mogel sprostiti v ustvarjanju in podoživljanju s svojimi gledišči skladnih in lepih predmetov.

Eneolitski obred pokopavanja nakazujejo deli okostij šestih barjanov, izkopanih na koliščih pri lgu in dva pokojnika, položena v rdečkasto zemljo s pridanimi sladkovodnimi školjkami in kamnitim orodjem iz Pečine na Doleh. Očitno z vsem spoštovanjem v svojem prebivališču pokopani rajniki, odeti v rdečino okra, okinčani s svojim okrasjem in opremljeni s popotnico za oni svet, spričujejo skrb potomcev za svoje prednike. Verovanje v posmrtno življenje razodeva nestvarne predstave. Pokojnika pojmujejo kot še zmeraj prisotnega člana skupnosti, zato ga zagrebejo kar v bivalnem prostoru. Ostale prvine dokazujejo predstave o »živem« pokojniku in o obstoju duše kot neminljivega dela osebnosti. Videti je, da je smrt spodbudila ljudi na prehodu iz kamenih v kovinske dobe k razmišljanju o življenju in nehanju in k razglabljanjem, ki so mu odprla lastno duševnost.

Kanibalizem in krute obrede žrtvovanja ljudi iz verskih pobud določno nakazuje nekaj najdb. Najbolj poznan primer v južni Evropi predstavljajo deli raztelesenih in delno ožganih človeških okostij, razmetani po vsej površini Ajdovske jame v bližini Krškega. Povsod so pri skeletih našli tudi ožgane živalske kosti, posode z žitom in lonce s pijačo (mleko, kri?). Podobno skrivnostna izkopanina je znana iz neke jame v dolini Glinsčice pod Socerbom z raztresenimi posamičnimi človeškimi kostmi, odkritimi skupaj s piščalko, narejeno iz ženske nadlahtnice. Morda je potrebno iskati podobno razlago tudi že za bronastodobne zdrobljene kose skeleta mladenke iz Pejce v Lašči. Pojasnilo tem izrojenim žrtvovanjem je izobilje

ostalin jedače in pijače ob pokojnikih. Ozadje kulta človeških žrtev je zato verjetno v nam sicer nedoumljivem čaščenju rodovitnosti.

Kakor človeka mostiščarske dobe prevzema vprašanje neizbežne smrti in čudesa rojstva, tako skuša opredeliti nedojemljive naravne pojave. Posredna poročila o zasidranosti praznoverja med prazgodovinskimi prebivalci naših krajev so figurine žensk — simboli obnavljajočega se človeškega stvarstva, živali kot prisposobe plodnega spočetja, okras kroga z žarkovno krono — zamisel blagorodnega sonca in tako dalje. Premišljeno bistvo teh pojavov govori o izoblikovanih načelih in zaokroženi vsebini čaščenja sonca in zemeljske rodovitnosti, ki jo pogojuje. Presenetljivo veliko število teh znamenj utemeljeno potrjuje obstoj religije kot družbene sile v mostiščarskem času.

Kot kulturno središče tega obdobja je spričo izjemno bogatih pridatkov in lepo okrašene lončenine verjetno možno razložiti **Lubniško jamo in rov Kevderc pri Škofji Loki**. Obe jami sta obrnjeni točno proti jugu, da je vanju padal najdaljši sončni žarek — kar je morda tudi spodbudilo, da sta bili izbrani za kulturno mesto.

Iz mnogih novin moramo strnjeno povzeti pričevanja o bistvenih strukturalnih in socialnih spremembah, sproženih v času mostiščarske kulture. Temeljni preobrat gotovo predstavlja prehod od poprejšnjega življenja rodovne srenje v jamskih bivakih in šotoriščih na stalno prebivanje v koliščarskih naseljih. Vsebinsko pomeni trajna naselitev cepitev podedovanih socialnih povezav, pokanje poprejšnjih rodovnih spon in drobitev skupnosti v njene prasestavine. Na mostišču je imela vsaka družina svojo hišo. Spričo tega so bile okrepljene ožje krvne vezi in povzdignjena družinska pripadnost verjetno celo nad odnosi znotraj roda. Razdrobljeno življenje z ločenimi stavbami za posamezne celice skupnosti je postavilo dotlej neznane zahteve obnašanja med družinami. Znotraj rodu so se v tej dobi izoblikovale naravne norme v meddružinskem in medljudskem občevarju in odnosih.

Predpostavljamo, da je stalna naselitev povzdignila tudi pomen posamezne osebnosti v mostiščarski družbi. Iz razumskega in telesnega dela je izhajala naglašena vloga spretnežev ter pogojevala individualistično občutje in mišljenje. Zahteve pri zagotavljanju dobrin in zaščiti srenje povzdignejo vlogo moškega. **Mati sicer obvaruje svoj vpliv v hiši in je nosilka notranjega reda v družini, na moškega pa preide vnanje reprezentančna vloga**. Novi prelom družbenega ustroja, ki ga je prinesla nova višja stopnja duhovnega razvoja mostiščarskega človeka, je nadvse značilen za patriarhalno družbeno ureditev.

Ozadje nakazanim spremembam vidijo arheologi v izmenjavah ali dopolnjenih etničnih sestavih prebivalstva. Nosilci samosvoje omike, ki doseže pri nas v mostiščarski stopnji poseben ekonomsko-kulturni izraz, so nomadska plemena iz svojih prvotnih domovanj v stelah nad Črnim morjem. **Ob najstarejših oblikah materialnih pričevanj, prek katerih smo povezani s pravzori, je vrsta duhovnih prvin družbenega, verskega, pogrebno-obrednega in miselno-nravnega značaja, ki v celovitem smislu enačijo našteje pojavne oblike z Indoevropelci, našimi jezikovnimi predniki**. Mostišča na Ljubljanskem barju predstavljajo najbolj na zahod pomaknjeno oporišče takratne razširitve Indoevropelcev. **Kulturne vplive v Benečiji, na Tržaškem, v Istri in hrvaškem Primorju le težko enačimo z etničnimi spremembami, zato je očitno ostalo na teh območjih domorodno mediteransko ljudstvo v večini**.

V Padski nižini so se mešali s praprebivalci nosilci posebne kulture zvončastih čaš. Za te prišleke je sedaj antropološko dokazano poreklo iz vzhodnega Sredozemlja in postavljena domneva, da so bili prvi načrtni iskanci bakra in cinka v Evropi. Osamele najdbe teh značilnosti na kolišču pri lgu nakazujejo **minimalne stike med obema skupnostma**. Ob podrobnejšem pregledu gradiva opazamo celo neki mejni pas brez predmetov kulture zvončastih čaš. Vmesna pokrajina zajema vzhodno Benečijo, izvire Drave na Dolaškem polju in grebene Turških Alp. V širšem pregledu ugotavljamo, da ne poznajo najdb tega videza tudi na italijanskem škornju, v srednjem Podonavju in na Balkanu z Grčijo. **Razprostranjenost zvončastih čaš tako nakazuje, da so morali nosilci te kulture narediti ovinek mimo Egejskega morja in Jadrana**. Šele iz svojih kolonij na Sardiniji so se mogli usmeriti k nadvse zaželenim ležiščem rude na Salzburškem in

Češkem. To soočanje podobnih interesov podonavsko-balkanskih plemen z onimi nosilci kulture zvončastih čaš in onemogočanje ter preprečitev ustanavljanja tujih izpostav v svojem interesnem območju dokazuje visoko razvite povezave v Vzhodnih Alpah na prehodu v bronasto dobo. Izpoved arheološkega gradiva se naključno ujema s časovno mlajšim helenskim književnim izročilom v bajanju o Argonavti in njihovem iskanju zlatega runa. Opis herojske poti grških iskalcev bakra, srebra in zlata oklepa Helado, Kavkaz, Podonavje, Vzhodne Alpe in dežele z obeh obal Jadrana v obsežno, vase zaprto gospodarsko enoto. Kolikor je govorica starin in literarne fantazijske pripovedi sploh sprejemljiva, potem je prišlo ob koncu bakrene dobe do najvišje povezanosti družbe v nadplemensko zvezo Balkana in sosednjih dežel. Hkrati se je prvič v zgodovini pokazala geopolitično nadvse pomembna vloga slovenskega prostora glede na njegovo lego.

Na višku mostiščarske kulture je prazgodovinska družba v Sloveniji dosegla nepredvidljivo strm dvig svoje ekonomske ravni, razvejano obliko socialnih členitev in povezav s poudarjanjem pomena posameznika, ki mu je omogočila nesluten osebnostni ustvarjalni vzpon. Ob izteku te omike, na prehodu v bronasto dobo in s tem povezane gospodarske ter kulturne preobrazbe, so postala kolišča anahronističen zgodovinski pojav. Omika mostiščarjev je presahnila, ne da bi mogli povsod slediti njene preoblike v materialnem pričevanju in gradivu novih kultur na tem prostoru. Nesporno pa so družbeno-socialne prvine ohranjene še v naslednjih evropskih civilizacijah, s čimer so mostiščarji ustvarili nadčasovne duhovne vrednote in se s svojo omiko vključili v nadaljnjo rast ter razvoj prihajajočih kultur.

XXXXXXXXXXXX: mostiščna kultura se povezuje skozi Alpe vse do Švice (XXXXXXXX) in ne od Ljubljanskega barja proti vzhodu.

ARHEOLOSKA OBDOBJA
(Peter Petru)

Bronasta doba

Pojmi:
Stojišč 0
Stališč 0
civilizacij? 37
kultur več kot 200..

entropij 0
diverzif? 0
integrac 0
deviac 0
matrik 0
matričn 0

Bron je samo iz kositra, kje je arzen!
Kovine nimajo nečistoč!
Procesi so brez rizikov, tveganj!
Krogi so brez radijev, premerov!
Elipse ne pozna!
Pitagora brez žnure in vozlov in brez pravokotnikov.

Baker najdejo po l. 3800, Ötzi je pa l. 5300 - razlika 1600 let

Črnega morja in Anatolije ni, torej tudi ni izvorov. Do izvora se pride s plavanjem po toku navzdol? Splavaš v Črno morje pa najdeš baker, tam kjer ga več ni, ker imajo že pred 2000 leti bron?

Ötzi-ja naj bi našla slovenka Magdalena Mohar Jarc.

Torej ovčja pastirica najde ovčjega pastirja?

Brezplodni sodni procesi, denarja nič, samo stroški, denar od vsega tega imajo Avstrijci, Nemci in Italijani.

Naši loleki pa ne znajo dokumentirati, fotografirati, filmati, pa se vedno najdejo drugi, ko to izkoristijo. Ne Jarčeva, ne Jože Čop nista znala fotografirati in sta letala okrog, kje bi dobila tistega, ki je to zmogel. Naši ljudje se vozijo z avtomobili, ki jih morajo šofirati tujci, te pa usmerjajo avtomobile, kamor se jim ljubi. Prej naši loleki niso znali trobiti, potem pisati, potem zvoniti, ...

Hvala bogu pa, da se je našel kak Avsenek, pa še ta je moral imeti tujca za menagerja, ki mu je pobral večino denarja od njegove muzike??????

Tudi SOCRATES so pobrali Nemci, zanj pa dali »Kettenhunda«.
Pa le priznajmo, da smo nesposobni tepci, naše imaginacije pa vnovčujejo drugi!

Od Karla Velikega zgubimo ne samo staro vero, temveč tudi svobodo. Svobodo nadomesti drug red - fevdalni red. V fevdalnem redu smo pa vsi sluge nekoga drugega. Ko operacijo zamenja pokornost. Še najmanj se spremeni v verovanju, bogove zamenjajo svetniki in to tuji svetniki. Najprej zgubimo lastne bogove, nato dobimo Cezarje, potem pa novo verovanje (ostane pa nam stara vera še do danes = upanje), verjetnost zamenja vero (statistična značilnost) nato dobi pa moč svojega konkurenta – denar.

Svobodo smo pa zgubili pred 12 stol. Svoboda je pa modrost, sugerati modrosti so pa kolajne, nagrade, akademski nazivi, Kettenhundi, niso pa modrost.

Svojo svobodo zamenjamo za ugodnosti, lasten denar za evro. Dolgove merimo v evrih, plačujemo jih pa z lastno nesposobnostjo in neznanjem.

Farbanje črno bele slike ne naredi resnične, mi se pa gremo »farbe«.

Naselje se rodi in umre!

><ΛV

Napoved razvoja.

Ob rojstvu ga štiti tisti, ki ga ustanovi in bog pod katerim nastane! (verovanje predgrško)

Dom je v domovini, ki jo štiti bog, domovino pa štiti suveren! (verovanje grško)

Dom je v naselju, ki ga štiti obzidje, ali pa ga ne štiti, če ga nima! (laten)

Dom je v fari, (fara = far-i= ogenj > svetilnik > svetnik) = Eine Pfarrei bzw. Pfarre (paroikia, parochia, paroecia, »Nachbarschaft«

Rimska doba

Srenja (nezaščiteno naselje, sosednja, ovčji pastir red, vodja reda - peti glas; (1+2+2)

Srenja (zaščiteno naselje gradišče, sosednja, goveji pastir, ovčji pastir red, vodja reda, vojvoda ^ (višji med enakimi) (1+1+3)

Srenja (fevdalizem do 1314) **Korošec**, Božič, Grižel (Kristl), Brinovec, Papler

Srenja (fevdalizem) .Kralj, **Dežman**, Ažman, Zupan, Tajčer, Dolenc,,,, Mežnar

Zaščita:

bronasta doba – suveren-kovanec, trg. **Belin**

Halštatt: suveren, **Belin**

Laten: suveren, **Belin**

Rimska doba (Cezar)

Belin

Rimska doba (Konstantin) **Belin >**

Kristus

Karl Veliki (cesar) **Belin > Kristus**

Ludwig IV. 1314 - 1347. **Kristus +sv. Martin**

Ludwig IV. 1314 - 1347. **Kristus + sv. Valentin**

Kralj Aleksander... dinar, »0« banka, zavarovalnica »0«, Jarc **Alojz** (mornar)

Tito dinar Jugobanka, Gorenjska banka, Zavarovalnica Triglav, Jarc **Valentin** (vojak)

Cerar (predsednik), evro, Gorenjska banka, zavarovalnica Triglav, Jarc **Blaž** (nič boga, nič vojaka)

Hiša bo prodana, Jarcev nič več, groba nič več.

0x0x0xAxBxC = 0

Od sedaj naprej bodo ljudje leteli z avioni, raketami, po celotnem vesolju, kjer ni več boga, temveč samo denar.

Od sedaj bodo naprej ljudje »Begunci« (eni so bili tudi že preje), domov več ne bo, bodo samo še restavracije, kjer strežejo tisti, ki nato pobirajo denar. Domov se več ne boste vračali, ker ne bo nobenega več, samo še stanovanja. Vračamo se zopet v tisti čas, ko so nastala »selišča«.

Prvi krog je bil zaključen, ko je bil postavljen Göbekli Tepe,

Drugi krog je bil zaključen, ko so ljudje iznašli kovine,

Tretji krog se je pričel, ko se je nad Radovljico pojavila mavrica (so iznašli informacije).

Končal se bo zadnji krog, ko Radovljica ne bo imela več mavrice, ko na Bledu ne bo več pokopališča, ko se bodo ljudje razselili po vesolju, tam pa ni več domov, tudi ni več bogov, ne svetnikov, so pa še računi, na katerih bodo narejene negativne bilance, ki so jih povzročile človeške zablode (negativne imaginacije).

MI SMO DEŽELA BREZ LASTNE ZAŠČITE! ZAŠČITE SI NISMO NIKOLI USTVARILI, imeli smo tuje vojvode, kneze, kralje, cesarje, ker smo bili demokratični. Danes imamo pa tuje volitve

Verovati = verjeti = varovati

varnost = vera

Poslanec : lobist, pokvarjen svetovalec, svetovalec čigav, svetovalec na nasprotni strani zakona (od koga odvisni svetovalci, zastopniki česa, čigavih interesov)?

Lobiji : poslanci (čigavi so poslanci, če so odvisni).

Svet poslancev = od koga, od volivcev?

Bordel ne pa tak svet, svetniki!

V bordelu se plača ljubezen, ljubezen je pa sex in ne ljubezen.

Mi smo pa pošteni in smo za pošten, neplačan sex = ljubezen.

Bruselj ni ljubezen ampak puf in tam imamo svoje račune, pri bankah, ki so ravno tako

**samo pufi. Mi pa smo vedno bolj zapufani!
(ob takih vladah).**

**Zato v Švici samo direktne volitve, brez
strank, samo mož : mož (odgovornost).**

**Lobiste z denarjem in interesi v arest, kamor
spadajo, drugače bodo javne hiše = utrdbe
tujih interesov = banke.**

**Drugače bo vladal pa REX = zakon, red. Rex
ima pa red, prisilo.**

**Begunci ali red!! = žica + vojak, policaj
Ali pa sex za denar, bordel, ...**

**Red ima nasprotje = entropijo = eno ali
drugo in koliko od česa!!!!.**

Torej konec s nedolžnimi kurbami!

**Tako kot ne moreš biti malo nedolžen, lahko
si pa velika kurba!**

**Nekoč so imeli templje, kjer so se kurbali, pa
tudi luknje, kjer so obsojenci presedeli svoje
kazni.**

**Prvi plug je bronast!, nas pa ni zraven, ker
imamo drevo!**

**Mi smo vedno še vedno prepozni zraven, kjer
potem pobiramo samo drek (dolgove), denar pa
odhaja drugam.**

Grob Regine ima še označene imena in letvice
rojstva z * in smrti z † xxxxxx

Grob Alojza nima več označene letnice rojstva in
smrti

*Λ†∩Λψ†‡

Grob - Gorička, bi morala imeti znak imena imeti
še letnico rojstva z znakom †

In smrti z znakom xxxxx*

Grehi proti redu:

- Tinček rodi Tinčka, ki ob smrti umre!
- Regina rodi nezakonsko hči Reginco, ta pa nezakonskega vnuka Saša!
- Alojz se poroči s »kajžarico«
- Posest prepusti hčeri Ireni, sin Tine pa dobi odpravnino
- Tine dokupi zemljo in preda posest Tomažu,
- Tomaž se loči, posest brez gospodarja!

Od cesarja Karla VI je cesarica Marije Terezija ..
Cesarstvo torej brez cesarja (tiča).

Grob Regine Jarc

++:

Grob mojih staršev

Grob Valentin Jarc - gorička:

Kosa = Kopa sena = stog = Hut ,

- strniše - na tleh položene smrekove veje, ki so preprečevale, da bi seno gnilo;
- ostrvi - tanjše deblo s prisekanimi vejami, ki so ga zabili v zemljo in okoli njega zložili in steptali seno;
- orel (voru) - smrekove veje na vrhu kope, ki so preprečevale, da bi vlaga prodirala v seno ter nanje položena ruša, ki je preprečevala, da bi veter odnesel smrekove veje;
- komarče - tanjša debela ali vrhovi s prisekanimi vejami, s katerimi se je oprlo spodnji del kope, da veter ni raznašal sena in da divjad ni pulila ven sena.

Kopa se pojavi skupaj s koso, kosa z Belti, Kelti z .....

Kelti producirajo štirikrat več železa per kapita, kot halštati. Imajo konje, nimajo pa ladij, čolnov. (te imajo prejšnji prebivalci). Imajo jarce in kose, imajo govedo (junce, bike in krave), imajo prašiče, slanino, klobase, nimajo pa vodnega kolesa temveč žrmlje. Uporabljajo veter (so Windi),

Imajo hlače z durcami in pezdirje, klobuke

klobase (Kolbuk? Kolbasa - klobuk, Huk = hak,

Sir, kas, Kas

Mlek = melk

Uk Ak, jek jok zvok, ...

<http://kaernten.orf.at/news/stories/2718069/>

<http://www.hellenicaworld.com/Norway/Literature/FridtjofNansen/en/InNorthernMists1.html>

<http://grosssteingraeber.de/seiten/schweden/skane/koenigsgrab-kivik.php>

Srepna, Poglejska cerkev, previsi v Mostah, pod Jamarskim vrhom, -----

Po sledih ovčjih pastirjev

Po sledih trgovcev s soljo

Po sledih trgovcev s kovinami

Po sledih trgovcev s živino

Regina - Jartz

Regina Jarc, »gospodarica« v hotelu Toplice, tik pred prvo svetovno vojno, l.1914. v Benetkah. V ozadju italijanski vojaki in žandarji.

Sodelovanje luksuznega beneškega hotela Danieli z blejskim luksuznim hotelom Toplice že pred 1. Svetovno vojno se je potegnilo do sodelovanja sindikatov v 60- tih letih po drugi svetovni vojni.

Sodelovanje prapra...vnukinje z gostilne Tinček Jarc, pred 700 leti Jartz v Preski, imenovana Regina Jarc, v Benetkah 1914 pred prvo svetovno vojno (slika). Oba hotela sta imela vzore v dunajskem hotelu Sacher, najimnitnejšem hotela pod varstvom cesarja Jožefa. »Gospodarji« teh hotelov so se velikokrat srečali in izmenjavali svoje izkušnje in znanje, med tem sodelovali in si pošiljali skupne goste. Organizacija teh hotelov je bila identična, gostje so se počutili povsod »kot doma«.

Odnosi Hut, Koc, Hat, koča, vojvoda, deka = koc, pokrivalo, pezdir, lubje, koža, usnje, kožuh, drevo = smreka 9500 let, čoln -3700 let, klobuk, Nemetes je potrebno raziskati.

Vsi ti niso pluli, temveč plavali in niso poznali hlač (v katere bi jim lahko vanje kaj ušlo)

Pred 3000 leti se pojavijo »ljudstva z morja« ki se v -11. Stoletjem asimilirajo v ljudstava na otokih Sardinija, in Sicilija, predvsem pa nastane današnja Palestina

Der Riese Goliath – Auf den Spuren der Seevölker

GEHEIMNISVOLLE SEEVÖLKER: Woher kamen sie?

<https://www.youtube.com/watch?v=OrpmkUki8w8>

151208

Ženski del informacijskega procesa, vezan predvsem na čustvovanja ne na pamet (pomnenje).

Ogenj.

Ogenj ima direktno povezavo z časom.

Novo sončno leto se prične z Božičem, z božično nočjo (Weinachten) 25. 12. Noč se začne 24.12. ob 18.00.

K polnočnici prihajajo verniki z Raven z baklami, Bakle so orodje za prenašanje ognja, z njimi je mogoče urediti štafeto.

In prenašati ogenj na velike razdalje (Troja-Argos)

Mesto ognja:

Na Božič = 24-25.12. + 24.6. Kres janez krstnik

Krstnik = krstiti = ogenj = v vodo dati.

Pavel 25.1. 25.7. Jakob

Marko, Matjaž 24.3 **24.9. Anton**

Jurij 24.4 **24.10. Anton.**

Kres Božič kres

1.maj

1. Maj

Koledar

20. 1.Bošte, Boštjan, Sebastian.

25.1. Pavel

3.2. Blaž, Vlaho

14.2. Valentin

26.2. Andrej

19.3. **Josef N.**

24.3. **Matthias Ap., Matjaž**

23.4. Jurij Georg -24. Helmut – 25 Markus

21.5. Hermann, Wiltrud, Konstantin

21.6. **Aloisius, Alojz**

24.6. Janez Krstnik

29.6. **Peter u. Paul, Gero**

24.7. **Christoph - Krištof**

25.7. **Jakob Ap.**

15.8. **Mariä Hmft mali šmaren**

24.9 **Anton**

24.10. **Anton**

30.11. Andrej Andreas

11.11. Martin v. T.

13.12. **Hl. Jodok**

151230

Hišna imena:

- 1- Primus, Primož, Sušnik (Sošnik)
- 2- Brs, knap, liznek, žlinder, žnidar,
- 3- Oblak, Mrak, oglar,
- 4- Kamnek, Boštjan
- 5-
- 6- Vodar,
- 7- Štefan

8- Božič - Kristel – Štefan

9- Papler - Božič – xxxx – xxxx – Avsenek

10- Boštjan - - Zidovn – xxxxx - Palovšnik,

11- Brinovec

12- Xxxxx, Sušnik –xxxxx - loncnar-

Abfluss des Steiner Sees (c. 1320).

Von Franz SchnmL

Eine in der Gegend von Neumarktl im Volke lebendig erhaltene Sage erzählt folgendes:

Der Markt ist vor Zeiten nicht an der Stelle des heutigen Neumarktl, sondern näher am Loibl gelegen gewesen und als der ehemalige Platz des Marktes „Stari Terzi6« wird ein Thal bezeichnet, das sich rechts von der Strasse gegen den Loibl in einer Entfernung von IVf Stunden oder 6 Kilometer vom jetzigen Neumarktl ;n östlicher

– 216 –

Richtung unter dem Berge Košuta hinzieht. Dieses Thal ist ziemlich lang und schmal und am westlichen Ausgange gegen die Strasse zu mit vielen Felsentrümmern begrenzt, so wie auch sonst hin und wieder solche Trümmer zerstreut liegen. In der Mitte des Thaies ist ein Bauerngut „na Bedenkovem gruntu*“ genannt, dessen Wohngebäude gerade über der Stelle der ehemaligen Kirche stehen sollen.

Der genannte ehemalige Markt soll in Folge eines Naturereignisses durch Ablösung eines Theiles vom Košutaberger und darauf erfolgter Ueberschwemmung ') zerstört worden sein; die Bewohner durch Vorzeichen gewarnt, sollen sich jedoch glücklich gerettet haben.

Die Volkssage schmückt dieses Ereignis mit der Geschichte eines Drachen oder Lindwurmes aus, unter dessen eiligen und mächtigen Sprüngen die Berge in Trümmer gingen und glaubt dieses Ungeheuer im Bilde des Lindwurmes, der aus mächtiger Steinmasse geformt in der Mitte des neuen Marktes in der Stadt Klagenfurt steht wieder zu finden.

Eine urkundliche oder chronistische Notiz über das erwähnte Naturereignis hat sich nicht erhalten. Doch ist übrigens die Tradition im Munde des Volkes so bestimmt und allgemein und die vielen Felsentrümmer im genannten

Thale und die Gestalt des Berges Košuta selbst, wo schon der Anblick von weitem auf eine geschehene Ablösung hinweist, so überzeugend, dass dadurch die Sage einen geschichtlichen Werth erlangt; auch der Name „Neumarktl“ beweist, dass vordem ein alter Markt daselbst bestanden habe.

Die Volkstradition verlegt das Ereignis unbestimmt in einen Zeitraum von 300 oder 400 Jahren zurück. Die bei der Katastrophe geflüchteten Bewohner sollen sich nach zwei Seiten gezogen haben: ein Theil über den Loibl nach dem jetzigen Ferlach in Kärnten, wo sie sich als Gewehrarbeiter niederliessen, ein anderer aber zog sich tiefer hinab, an die Stelle des jetzigen Neumarktles (daher eben der Name). Hier befanden sich damals schon einzelne Häuser mit Eisenhämmern, und an der Stelle der jetzigen Pfarrkirche eine Kapelle der heiligen Magdalena geweiht. Auch soll der Moänenik oder Loiblbach über den jetzigen Marktplatz sein Rinn-

1) Selbstverständlich durch einen Wolkenbruch, anders liess sich die Ueberschwemmung dort nicht denken.,

– 217 –

sal gehabt haben, wofür auch vor Zeiten bei der Grundlegung von Häusern angetroffene Reste von Wasserwerken sprechen ^)

Es ist unsere Aufgabe beiläufig die Zeit zu bestimmen, wann möglicherweise dieses Naturereignis stattgefunden haben mag.

Im Jahre 1261 *) existirte noch der Markt Loibl, im Jahre 1320 ») wird schon „Oppidum novum“ = Neumarktl urkundlich genannt. Es geschah zwischen 1261 – 1320, daher innerhalb eines Zeitraumes von 59 Jahren.

Doch ist es nicht schwer die Zeitangabe genauer zu bestimmen. Fest steht die Thatsache, dass diese Ueberschwemmung und Verschüttung des Marktes Loibl durch ein grosses Ungewitter oder einen Wolkenbruch herbeigeführt wurde.

Einem ähnlich grossen Ungewitter mag auch das Ausrinnen des Steiner Sees zu verdanken sein. Die Zeit der letzten Katastrophe kann auch nicht in's graue Alterthum zurückgeführt werden, denn die Erinnerung ist im Volke noch

lebhaft erhalten, die Tradition bezeichnet einen Zeitraum von ungefähr 500 Jahren, der seit jenem Ereignisse vergangen sein soll. Es gehört daher jedenfalls dem mittlern Mittelalter an, denn es besteht nicht bloss die Sage, dass die Gegend des eine Viertelstunde von der Stadt Stein gelegenen Pfarrortes Neul, (Nevlje) das etymologisch soviel als am Wasser gelegener Ort bedeutet, früher ein See gewesen, sondern es besteht noch in Neul die Grepfliegenheit täglich um 3 Uhr Nachmittag regelmässig, ausgenommen an Feiertagen die Glocken zu leiten zum Andenken an die Stunde, zu welcher der See abfloss. Zu bemerken ist es noch, dass das Dorf mit der Kirche ziemlich im Thalgrunde liegt. ^)

Sehen wir nach, was uns Valvasor darüber erzählt: „Wo jetzo diese Stadt (Stein) stehet, da soll vorzeiten ein See gestanden seyn, und hat man noch vor wenig Jahren an der Ringmauer der so genannten Kleinfest eiserne Ringe, so zur Anheftung der Schiffler dienten, gesehen^). Dieser See soll den Ausfluss gehabt haben an dem Ort, aliwo man anjetzt aus der Stadt in die Vorstadt Schutt genannt zur Pfarrkirche gehet. Wo aber heut zu Tage der Fluss Feistritz

«) Peter Hitzinger in Mitth. f. Krain 1847, S. 21–22. – •) Schumi's Urk.- und Regestenbach IL Bd. Nr. 278. Ich fand diese Urkunde im Jahre 1888, als ich am 8. und 9. October einen bei 400 Kilogramm wiegenden staubigen Haufen alten Scartpapiers des ehemaligen Archivs im Kloster Sittich durchforschte.

– •) Puzels Ms. S. 61. – *) Vergl. Morlot in Mitth. für Krain 1855, 70. – ^ Daraus kann man schliessen, dass der See nur etliche Jahrhunderte vor der i^kte (1689) noch vorhanden war. (Anm. des Herausgebers),

– ^18 –

rinnt, soll gedachter See so hoch gewesen seyn, dass die Kleinfest der Stadt unten an dem Fuss des Berges gelegen. Welcher damals nur einfach sich zeigte, folglich aber vermittelst eines abscheulichen Wolken-Bruchs in zween verschiedene Berge zertheilt worden, und auf solche Weise die zwey verbrüderete Schlösser, als die Kleinfest und Ober-Stein, voneinander gerissen.

Der alten Sage nach ist auch selbiger Zeit durch den ausgerissenen See das ganze Mansburger Gefilde überschwemmt, ein zwischen Mansburg und klein Eallenberg gelegenes München-Kloster fortgeführt und das gedachte Feld mit so vielen befindlichen Steinhauffen übersäet worden. Die Grentzen dieses Sees setzt das alte Fürgeben an die Kirche zu Neul, so dem heiligen Georgio gewidmet und dahere noch von Vielen st. Georg am See betitelt wird.'

Wir erfahren daraus, das im Jahre 1689 die Volkstradition noch die Erinnerung an ein gewesenes Mönchskloster machte. Die Tradition mag wohl seine Richtigkeit haben, den im Jahre 1300 bestand in Stein jedenfalls ein Minoritenkloster, weil, als die Herren von Minkendorf-Gallenberg aus ihrem Staromscloss ein Nonnenkloster bauten, sie als Mithelfer an diesem Baue Mönche nennen aus dem Minoritenorden „cooperantibus nobis viris religiosis fratribus minoribus, devotis cultoribus vineae Dei.**

Betrachten und halten wir die wichtigsten Momente zusammen. Die Sago über die Verschüttung des Marktes Loibl erzählt uns von einem Wolkenbruch worauf die Ueberschwemmung folgte. Die Sage von Wolkenbruch und Ueberschwemmung ist auch in Stein noch lebendig. Das Volk verbindet die Vernichtung des Marktes Loibl mit einer Lindwurmsage, auch der Steiner See hatte seinen Lindwurm'). Bei der Zerstörung und Ueberschwemmung, wovon grosse Trümmer von Felsen zwischen der Kleinfeste und Obersteinerberg (Karnek) jetzt Kreuzberg genannt, gegen Altenmarkt *) zu in dem Feistritzflusse an diese Begebenheit erinnern, ging ein nächst Stein gewesenes Mönchskloster zu Grunde und im Jahre 1300 wird ein Minoritenkloster daselbst genannt Der Wolkenbruch zerstörte den Markt Loibl und den See von Stein. 1261 gab es noch den Markt Loibl, 1300 gab es noch das Minoritenkloster, welches durch den Wolkenbruch vernichtet

*) A1e5oYec> Yrtomiroy pretan, worin der Bargherr Hinek mit dem Markgrafen Heinrieh IV. Ton Istrlen identificirt wird. - ') Foram Steoii der IJrl^. Tpn 1(90 bei Schami L Bd. Nr. 166^

winde und 1820 kommt schon Oppidum novum s= Neumarktl vor.

Nehmen wir nun an, dass zwischen 1300-1320 ein grosser Wolkenbruch den Markt Loibl und den Steiner See vernichtete, weil auch die übrigen Notizen bei Valvasor und Morlot weder älter noch jünger sich herausstellen, so kann die Katastrophe ungefähr 1820 vorgefallen sein.

Ueber die ältere Geschichte des Marktes Loibl haben wir keine Quellen, doch ersieht man aus Viktringer Schenkungsurkunden der Grafen von Andechs, die etwa um das Jahr 1105 festen Fuss in Krain ge&sst haben, dass der Markt wahrscheinlich ein Allodialgut der Markgrafen von Krain gewesen war und durch Verehelichung des Bertold IL von Andechs mit Sophie Gräfin von Krain (c. 1105) an die Andechse kam, sowie der Berg Loibl dessen Bestandtteil der Kočnberg ist, unter welchem der Markt Loibl lag. Im Jahre 1251; nach dem 23. Mai*) fiel der Markt als Erbschaft nach den Grafen von Andechs an die Sponheime.

Wie erwähnt fällt die letzte urkundliche Erwähnung in das Jahr 1261. Mit dem Jahre 1320 fängt die Geschichte „Neumarktls an. Was zwischen diesen Jahren liegt, füllt bisher die mündliche Ueberlieferung des Volkes aus, deren geschichtlicher Kern jedoch immerhin soweit erkennbar ist, dass man darauf die Annahme bauen kann, deren Ilichtigkeit soeben zu begründen versucht worden ist.

160102

Torej Stari Tržič ni bil v ljubeljski dolini, temveč v dolini Tržiške Bistrice. Pot je torej potekala na eni strani prek Jezerskega in naprej proti Železni Kapli, po drugi strani pa prek Obirskega naprej proti Gracarci – tedanjemu centru norijskega železarstva. Pot torej ni peljala prek Ljubelja in prek Luž, temveč prek Tržiča.

Po drugi strani pa nam sporočilo pove o velikih poplavih. In te nato lahko povežemo s spremembo klime l. 1314. To pa lahko zopet povežemo s Smokučem in njegovem nastanku po času velikih poplav in nato potresu l. 1348, ko naj bi bila zasuta vas, ki naj bi stala v koncu Krnice. Ta Krnica pa je verjetno predhodnica vasi "Dosevče" (Doslovče) iz katerega bi izhajali "plemiči" Heinrich, Friederiki, Goteschalch [Heinrich = Haganrih, vodja Haga (Preske, laza), torej Herman, vodja reda, Primus, Božič; Friederik = torej »moč miru« mirovnik, prešeren, kristel, sv. Janez...; Goteschalch = torej got + scalh (božji služabnik) = tisti, ki posluša glas boga, sv. Štefan, ...].

Ta vas je bila zasuta 1314. Spodaj v dolini pa so nastale nove Doslovče. Na vzhodni strani Krnice je pa nastal novi Smokuč.

Kdaj je bila porušina vas Ravne, (že pred rimski časi?) pa še vedno ne vemo!

160104

Radovljica

6. - 9. stol. je na starem Gradišču prostor železarne – vetrnika novega dolge vasi.???

8. - 9. stol.- pokopališče na Sandrovi polici.

9. stol. **Kristjanizacija**

Pokopava se pri sv. Klemenu na Rodinah.

9. -10. stol. Britof – Friedhof –

Od 10. stol. naprej se pokopava tudi v Mošnjah.

K Mošnjam spada tudi Dobravica v Vrbnjah, Bataranca, Gorica.

11. stol. Radmannsdorf je dvojna vas v današnjem Predtrgu. Postavi se svoje pokopališče s kapelico in se prenese na nekdanje Gradišče, kjer je ograjen prostor (Hag). Tod se prične kopavati vse radovljiško področje (od Kupljenika do Lipnice. V ograji je tudi tržni prostor, kjer je sveti prostor, zavarovan.

.

12. stol. Se postavi na Savi most (mostišče), ki povezuje Kamen in Wallenberg. Radovljica je na zaščitenem (svetem) prostoru pod mavrico proč od poti. Pot pelje okoli Radmannsdorfa, oz. Radmannsdorf skozi vas do bredišču na Savi in naprej v Kamno gorico, ...

13. stol. Prenos fare v Radovljico (Sv. Peter). Nastaneta (Novi) zgradbi za faro, cerkev in grad. Okoli nekdanjega gradišča postavijo zid, v njem je tudi pokopališče.

Sedaj naredijo zid okoli nekdanjega gradišče. Radovljica dobi cimpermans (ovčarja, Copa. Šopa, Vojvodo, --kastelana, sodišče, lipo, farovž,....)

schif-zimberliute pl. schiffzimmerleute

Schif = ograja iz lesa, vej, prepletena iz grmovja, leske, zimberliute = – Zimmerer, tesarji, zimmermani, ljudje ki so obsekavali les

schif-zimberliute pl. schiffzimmerleute

Noriker, kelt. Stamm im östlichen cech. Plur. von novina, Neuheit, Drittheil des Alpensystems, wahrzu novy, neu. scheinlich benannt nach der Stadt Novi Svet, Krain, B. Loitsch, Novy Noreja (j. Neumarkt), welche zwar Svet, Orte in Mähren, novi, novy, von den Römern zerstört, später neu, slov. svet, Öech. svet, Welt; nur als Flecken fortbestand, früher „Neue Welt,“ „Neuwelt.“ aber Sitz der kelt. Könige ge- Novoles, Böhmen, B. Königinhof, wesen sein muss. Das von ihnen cech. les, Wald, also „Neuwald“. bewohnte Land = Noricum. [Kie- Noyoplää, Mähren, B. Hof, von pert, S. 365.] Die norischen Alpen öech. novy, neu und plan, Gefilde, haben den Namen der Noriker also „Neufeld“, heisst deutsch bis heute bewahrt. „Neurode“.

To se lahko nanaša tudi na Presko.

Hago – Hage – zäun oder Wildgehege (Dorf)
Hacco, Weide, Haid, Haide (Ajdoščina)

Leithagebirge = Sonnenberg **Vetnik**

Gereut = Gehag = Breg = Hrib = Grič

Rotung – Rodung – požig, ---- Požar,

Hag = Hang = vas na bregu = Preska = ograjena vas = vas s plotom.

Plot je hag plot iz vej leševja, veje se dobi ob trebljenju gozda, požigu gozda.

Vaščani so železarji, ki so sposobni lesarstva, kamnoseštva, žagarstva, ovčerejci in še ne poljedelci, Imajo Hermanna----- Jaretz- Jarec je pa vse od kočarja do mežnarja, Zimberman od plotov do cerkve.

Hank = bregje, Breg, ježa, Plana,

Hag – vas s plotom, proti z vej, veje iz tise, veje se dobi s sekanjem (haken) Hacken, hagen = hacker

160108

Podhom

Dornik [377] 14

Slivnik 13

Špan (Slivnik) [290+291] 5

Dešman [292+293] 6

Nato Dešman > 11

Dornik = dvornik = 2 kmetiji

Špan + Dešman = 1 in 1 kmetija

Goveji pastir =

Ovčji pastir = Dornik

Slivnik

Klek je planina v gozdu = ograja v gozdu = Preska.

V njej je vsaj ena peč, bolje rečeno železarna s krovom. V času od -8 do -5. Stol. Imajo nekaj peči visokih okoli 0.60 m.

Dornikov predhodnik je prvi železar = xxxxx ki zažiga peči eno za drugo s svetim lesom (držje drevce, ki ima korenine na Kleku.

Na Kleku iztrebijo laz – presko, naredilo ogrado do živino, izravnajo iz prekopljejo požgan gozd, naredijo planino. Na to privlečejo oglje, dodoatke in ostali material (ilovca) in na končno obdelajo obrano rudo (čiščenje, preriranje, drobljenje).

kopljejo rudo s kopcami, nato pa

Na Kleku izdelujejo oglje v jamah.

Železarna je rudišče+peč = $\lambda + \dagger =$ Klek

Kaj je »Klek« klenk, zvok, ...

Kaj je Brdo – zgornje razgledišče odhod k bogu«? Kje je brdo + razgledišče, trobijo bogu, komunicirajo z bogom,

Υ 10.02.1934 i λ xx xx xxxx.

$\dagger \dagger \dagger$
 $\dagger \dagger \dagger \dagger$

Na Brdu nad Klekom pa pesejo jarce, nabirajo rudo in vse kar sidi zraven. Na Brdu je sveto drevo $\Upsilon + \dagger$ kjer kurijo sveti ogenj – žrtvenik – kje je to, kje je gorička???

Na Brdu nad Klekom pa pasejo jarce, nabirajo rudo in vse kar sodi zraven. Na Brdu je sveto drevo $\Upsilon + \dagger$ kjer kurijo sveti ogenj – žrtvenik – kje je to, kje je gorička???

Sveto drevo ima korenine, steblo in krošnjo

$\lambda + \psi = \dagger$ $\lambda + \Upsilon = \dagger$

Primašč + Brs + Oblak = $\dagger$ $\lambda + \Upsilon = \dagger$

Primaščpa je tudi kovač, ki ima svojo kočjo

$\dagger + / = \wedge$

Primaščeva pa je tudi celotna fužina:

= fužina = peč + kovačnica

$\wedge + \dagger$ $\lambda + \Upsilon = \dagger$

K celotni vasi sodi tudi potok, ki nato prirejen v stagne (znak za potok) + (znak za stagne) = kanal = komura(ušce).

Primašč pa nato lahko razmnožuje celo »guno vas« = nemško se reče »zgornja vas«

Med obema vasema je pa pot (ki pa niso Stagne.

Druga vas pa ima na začetku samo soho + varuha = Rožiča (Božič) + Mežnar (Štefan) + (Mešišnek-Veršan-Pašbar-Pust-Cuck)

Brs je rudar in uporablja rovnico, je (kamnek, zidar, liznek, ažman, žlinder, ... (Štamcer) Svetina v+II, je naredil kanal za stagne,...III. Oblak pa gleda v krošnje dreves in je oglar, lesar, Zimberman, tesar, ...(Štajf) je verjetno tesal leseno cerkev sv. Štefana, IV=III) ...

Primašč pa zakuri peč s svetim lesom in žebra, (IIII = $\wedge$).

Znak za potok, pi, kašco, krasico, peč, ?????, babo,

Pred moramo ugotoviti ali je 1+3+1 Vrbne, res (2+3) –Slatna Preska, enako 1+2+2 ali 1+4 (Zagorice),

⊕ΛΨΠ†‡Δ♀**†*†‡ΨXΛΔ

Znaki:

I V X

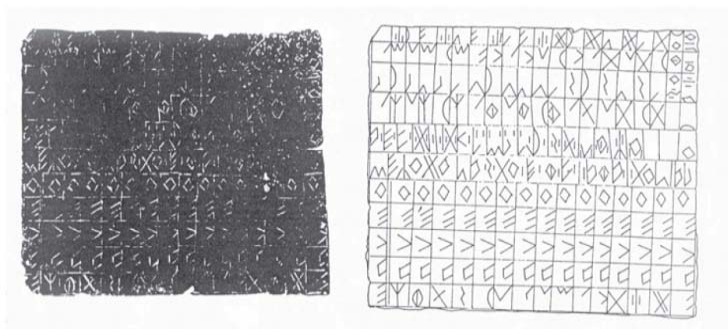
⊕ Λ O Ψ Π

Moramo pa izdelati

⊕ΛΨΠ†‡Δ♀**†*†‡ΨXΛΔ

160115

Atestinska tablica Es 23, vrstica 5, »venetska abeceda«

Slika 5. Atestinska tablica Es 23

⊕	—	A	⊕	—	M	⊕	—	T
⊖	—	E	⊖	—	N	⊖	—	T,D
	—	I,J	⊖	—	P	⊖	—	H
⊕	—	O	⊕	—	Š,š	⊕	—	B,V
∨	—	U	⊕	—	R	⊕	—	č
⊖	—	V	⊕	—	S,Z,ž			
⊕	—	D	⊕	—	B,V			
X	—	T,T'	⊕	—	G,H			
⊕	—	K	⊕	—	C			
⊕	—	L						

Slika 6. Splošne atestinske črke [9] str. 189, [13] str 181

Pregled hišnihov znakov je pokazal, da so hišni znakov zamo del nekega celotnega označevanja. Do sedaj smo mislili, da so bili znaki vezani samo na hiše. Potem se j epa skristaliziralo mnenje, da so ljudje označili celotne svoje pojme, ki niso bili

samo del predmetov temveč njihovega tudi njihovega razmišljanja.

Personifikacija se izraža n.pr. v pojmu voivoda, Pojmovanje I, II, III, ... torej del štetja na prste, se je začela vedno bolj širiti. Če so ljudje začeli raumevati pomena ključev (kod) tudi ni bilo daleč do pojma relacije med "ena" in "prvi", pa da je mogoče prvi persofonicirati v "ena". Relacije med govorjenimi in mišljenim = razumljenim = zaključenim (kodificiranim) je postala vsakdanja potreba.

Če vzamemo bohinjska hišna imena

Nabor znakov

Venetskov znakov

Nabor znakov Vinče

Grške abuke

Ruske abuke

Srbske abuke

Staroslovanske abuke

Lahko ugotovimo, da se določeni pojmi začnejo v določenem jeziku z začetno črko tega pojma. Tako so voda, zemlja, človek in njegovi deli, zrak (veter) vas (naselja), hiša, ... so bili pojmi, ki so bili vedno vidni, vedno pri roki, vedno zaznavni.

Torej so bili znaki za te pojme istočasno zapis pojma in njegova predstavitev v znaku.

Λ = lambda je »vas« = Was = laz, posamezne hiše so I, I, I, ... zendar tudi prva hiša = I, druga = II, tretja = III, ...

Λ pa je tudi skupaj 5 hiš.

Ko se združita dve vasi narasteta v »X«, to pa je tudi potem pojem za »dolgo vas«.

Ko so označevati posamezno lego hiš in njih status (pomembnost?) so ugotovili da morajo k vasi priseti njih lego vode (studenca, korita, ...)

v (voda)

»|« |
| »||«

| »|||«
| »||||«
»||« |

Kaj pa gorička, kje pa je peč, ogenj, ..

160119

Pa če smo imeli nad pečjo iz katere je tekel studenec in je na tej peči zgoraj ogenj (gorička)

»M« (ogenj)
 »||« |
 | »IIII«
 | »IIII«
 | »II«
 »|« |
 »V« (voda), W (kašča)

Zagorice so grable

+ »pot« do »Potok«
 »|«

»|« »|« »|« »|«
 | »IIII«

Zagorice so tisto kar se vidi iz gradu:

Potok + pot + Friederikova kmetija = log (Au)-ritz) Log z risom (potjo), domači pa vidijo tam gorico s trtami v katerem je njih studenec – kašča »w«. = woda (uoda).

Domačini tudi vidijo s svojih polj svojo vas, ki ima značilnost »grablje« = 4 hiše +pot in nad to hišo svojega »gospoda«.

Ker teče studenec po zemlji ven iz močvirja tudi peči (b,v) torej ni »Q« (Quelle), torej voda ne teče ven iz babe, ki ima svojo luknjo, zato je tudi samo »w«.

Torej je znak »Q« tisto kar rečejo domačini »w«, gospodje v cerkvi pa »aqua« = »Q«. Ti so pa še preje bili podložni kot patriarhi svojemu cesarju v Konstantinoplu, ki je govoril in pisal grško in imel svoje grške šole, kjer so učili latinščino in grščino in oboje tudi pisala, samo vsako v drugi pisavi, svoji abecedi, oz. azbuki.

Kakšna kolobocija, potem pa še Ciril in Metod, pa Karel Veliki pa njegove pisave, pa še, pa še, ...

Pri tem je pa bilo v začetku še vse jasno. Kar si zapisala z znakom za tisto kar je to pomenilo in kar si slišal, pa videl. Sedaj je pa vse to ljudem vedno bolj smrdelo, da bi se s to kolobocijo ukvarjali. So pa vzeli nož ter vrezali svoje znake v štile od svojih orodij, svojih dreves, svoje hiše, itd.

Otoki v gozdu = lazi, wasi, te morajo imeti wodo in kres = ogenj

Otok je hrib = brdo izpod katerega teče woda = urejen studenec s koritom,

Vse skupaj se nahaja na pobočju Babe, na kateri je lahko več wasi. Babo se pa nato vidi kot "Orobje", ki obrobje ta otok v gozdu.

Potem pa pride velik oblak, ki se otrga in naredi Luže, Loke, Mlake,

Potrem pa pride potres,

Potem pa pride kuga,

Potem pa pride lakota,

Potem pa umre smrt, ki pobere cele vasi ali pa pomori, ostane redok prebivalec.

Potom je pa wasi, waza konec, vse skupaj se zopet zaraste, torej gozd.

Po nekaj generacijah, ko so prišli prvi prebivalci = naseljenci, je zopet gozd.

Arheologi pa začnejo nato sekati gozd, izkopavati, iskati kulture, ... pa sanjati, kaj so tukaj našli, po svoje razumevajo tisto kar vidijo, slišajo, vohajo, ..., potem pa si tudi vse izmišljati, kaj in kako bodo potem drugim to dopovedeli, kaj so videli, kako so to razumeli in kako so potem vse skupaj interpretirali.

Potem pa vse skupaj spravijo na papir, ta je pa strpen in vse prenese.

Pa smo pred 8000 do 6000 leti, ko so ljudje začeli v Vinči pisati tisto, kar so po svoje razumeli. Samo takrat so imeli samo klinec in ilovico. Danes imajo pa magnetofone (pa posnamejo tisto, kar čvekajo, pojejo, vriskajo, trobijo, brundajo, ... pa zraven še vse tudi vse šume, veter, vodo, ...), pa imajo kamere, pa videofone, pa.....

Potem pa si izmislijo radio, televizijo, ... pa reporterje, ki pa vse po svoje izmislijo, kaj bodo (med reklamo) kaj načvekali.

No in tako pridemo do današnjega znanja, razumevanja stvarnosti, tistega, kar se je dogajalo pred določenom časom, o katerem imamo (današnje) ostanke (iz predhodnih časov).

No in to je današnja identitea "arheologije".

Imamo Hag, otok v gozdu, ograjen z plotom, ki ga je nardi pastir, ki je pasel ovce (jarce), ...

Imamo Was = laz, skozi katerega teče pot

Imamo pot = (A < ---- > B)

Imamo »krasco«. Kaščo, ..studenec w

Imamo »kres«, ogenj, ---- >--

Imamo pod vodo zemljo, ...= ʌ =

Imamo nad Obrobjem nebo, ...= ʎ =

Torej imamo:
 ... Obrobje, nebo, ... = Ψ =

< >>
 <>>
 <>>
 <>>
 <>>

|
 |
 |
 |

pod vodo zemljo, ... = λ =

∩ Λ Ψ π † ‡
 Psi Pi
 Δ / ♀**†*‡Ψ X Λ
 Lambda Psi Chi Lambda

Torej imamo:

♀**†*‡ΨXΛΔ

... Obrobje, nebo, ... = Ψ =
 Baba, Brdo ?

Ψ, Ψ, Ψ = Psi = psiha = duša = duh = vonj =
 krona
 Ovčji pastir, druid, svečenik, pastir, pastor

M
 |
 |
 |

λ, Θ, Q = Quele, izvor, voda, woda
 ,
 XΛΔ

Q = Peč, luknja, studenec = v, W
 pod vodo zemljo, ... = λ =

ΘΛBKXΨθΦΙΜΠ

Imamo = λ + Ψ = božje drevce = življenje!
 (pisano v venetščini) ali (v grščini) ali latinščini

λ + Ψ = ∩ + Ψ vita * - †

G H

»M«

»II« |

| »IIII«

| »III«

| »II«

»I« |

»V« (voda), W (ogenj)

>

160120

Begunjska Preska

Nekoč je ob poti, ki je peljala od Mošenj navzgor v Drago naselje (vas) imenovalo Preska. Na južni strani današnje begunjske cerkve je potekala "za zidom" malo nad "Gobelcami" pot, ki je peljala nato čez Drmečico nad Dobravo, ki je prihajala dol s Slatne in Preske navzdol do mlaki (loki, mačvirju, ...) nad "Kraljevim poljem".

Kmetiji Janc (= Jartz, Jarc) in Korošec sta stali ob tej poti v Drago že v 11. Stol. Na nasprotni strani te poti bi pa morale stati tri kmetije (na "Kraljevem polju"), na pašniku, ki bi ga popasli jarci, ki bi jih pasel ovčji pastir Janc, ali na travniku ("kraljevem travniku", ki bi ga kosili kosci (kosezi, snoseki), s tistih trehomenjenih treh kmetij.

Preska bi se nahajala na jugozahodni strani doline v Dobrči, tam kjer stoji današnja ledina "Preska".

Kje so te kmetije z nekdanje Preske? Na vzhodni strane nekdanje poti v Dragi sedaj ni več nobene kmetije! Neželezarske "Preske" tudi ni več od l. 1314 naprej!, kje so nekdanji železarji: ["III" + "IIII" + "IIII"]?

Njaprej pričnemo iskati tistega s sredine. Ta je lahko " $\wedge$ ", Božič, Svarožič, Friederik, Prešeren, Ribič, sv. Janez, 24.6., .. Kristl, Grižel, ...

na sij

Nad kmetijo Janc bi moral stati kmetija Korošec in ta še danes tam stoji.

kosili ali pa bi je stala med potekala, dol

Tedaj se bil pa rojen tisti z imenom Rožič, $\wedge$

ki je vso to drhal vodil, usklajeval in jim vcepljal

160121

$\wedge$ (Psi) = peč, (skala, ofen, oven, dom,

Ψ = dim, ogenj, vonjava

Ogenj+baba+peč+zijavka+lintvern+jajca =
»Belt« = Baba peč lintvern, tič

Rimska »Bellona« (na Otoku in ne na Peči) je pošvedrana BENELA, ki jo najde 8. stoletju najde Ravenat. Po kateri strani jezera je Ravenat potoval, ali je šel čez Zazer in ali je videl Peči in Belt pod Gradiščem, se ne ve. Pravilno ime bi bilo Belena, Belina, in ne Benela.

Kaj je »e«? relacija p in e? kako iz p v e?

E = »ɜ« Yogh grška črka

F = »ψ« psi grška črka (psiha, duh)

Torej nesoglasja v črkah p, e in f med grščino in latinščino, t.j. enačenje **peči kot luknje** in peči in vode, torej luknje z vodo ali brez vode.

To pomeni, da ima lintvern na otoku luknjo v peči z vodo, in lintvern v peči pod gradiščem luknjo brez vode. Torej ima grejski Beld, Belt, brez vode, otoški pa z vodo.

Torej ima Belin prvega sina Quirina (poznejšega Marsa, boga vojne, ki vlada v spomladanskem enakonočju) z lintvernom v luknji brez vode (Zijavki) in drugega sina **xxxxx**, poznejšega Pozejdona (boga morja), ki naj vlada v jesenskem enakonočju in ima luknjo z vodo. Oba zmaja pa imata svoje jajca (kamne pod katerima čuvata žare umrlih, pod katerimi so zaprte duše, da ne morejo več na zemljo), eden na otoku, drugi pa pod Zijavko, kjer je tempelj in ograja s pokopališčem.

No in tistega Qurina so pa označevali rimljani z »Q«, torej je imel svojo vodo, (samo na Beldu, Beltu, Feldu, Veldesu ne).

Podobno je bilo potem v času Keltov, saj je Lug nadomestil Quirina, druge spremembe v božanstvih pa so tako opazne.

Grščini, ki je veljala pred latinščino, se ima zahvaliti »Belt« tudi za svoj »Veldes«. Za tega so morali poznati tudi v svetišču ob Timavu, kjer so poučevali svečenike še preden so prišli keltski druidi.

Blejske tiče in njih jajca, so uporabljali čolnarji že od drevakov in pleten naprej, sami so jih tudi izdelovali in tudi uporabljali.

Vendar je obstajal že pred časom Ötzi-ja že lok, puščica, kopje in sekira, po njegovem času so pa iznašli še meč. Vse to bi morali uporabljati v komunikaciji kot znaki med ljudmi, ki so uporabljali različne jezike (kode). Mnogi znaki bi morali obstajati že pred Ötzi-jem na področju Vinče (pred 8000 do 6000 leti).

Zagorice so (grable) IIII + I, obrnjene pa na Klek ↑ in Može → in nastanejo po (keltskem) »koroškem redu«, vodijo jih pa ljudje z haga Heinrich + Friedrich + Gotteschalk (Haganrih, Fridrih in Gotschalh) ograjenega otoka v gozdu. Znak iz Vinče torej še vedno deluje in to prenesen prek Donave čez Ture k Dravi in od tam čez Karavanke v Posavje (na Kranjsko), očitno izza področja pemcev severno od Donave (kjer obstajajo imena »haag«.)

Ob porušivi, podoru plazov na Pečeh, naj bi bila zasuta vas, ki naj bi stala v koncu Krnice. Ta Krnica pa je verjetno predhodnica vasi "Dosevče" (Doslovče) iz katerega bi izhajali "plemiči" Heinrich, Friederiki, Goteschalch [Heinrich = Haganrih, vodja Haga (Preske, laza), torej Herman, vodja reda, Primus, Božič; Friederik = torej »moč miru« mirovnik, prešeren, kristel, sv. Janez...; Goteschalch = torej got + scalh (božji služabnik), sv. Štefan, ...].

Ta vas je bila zasuta 1314. Spodaj v dolini pa so nastale nove Doslovče. Na vzhodni strani Krnice je pa nastal novi Smokuč, ki so ga v desetletih pozneje prideli potres in beneške kuge.

←↓↑→
←↓↑→

160122

Vas, ki je bila zasuta je stala v Krnici, Ta je pa imela svoje »Brdo« = »Pošto« na najvišji točki prvotnega nasutja, ki je obstajalo že pred rimskimi časi. Pod to Pošto je potekala pot, ki je spajala »Dosevče« prek »Smokuča« s potjo, ki je potekala iz Vrbe proti »Ravninam« (ob kateri so pozneje naredili Rodine). Na točki bi moral biti kres in rog.

Dosevče = Kres+ogenj

Dorf + otok + sekira + kres ogenj

SEKIRA = ARIKES

KRES = СЕРЯК

Kraj, Rxxx, Exxxx, Sekira

R = D = Dorf

E = B = Baba

Kraj, R=Dorf, E=Baba, Sekira

Kres je ogenj vasi na babi narejen s sekiro

Ob poti s Krnice (ki je imela tudi svojo vodo = kašco pod potjo s Krnice) so nastale v času 1314 do 1348 pet kmetij. Od Pošte = kresa navzdol so bile ob poti razporejene:

. goveji pastir   ovčji pastir

Kres ----- W

(Rožič (Vojvoda) + Grižel + Figovc)---

Rog pa pripada Rožiču.

Ob potresu 1348 je ostala samo še ena koča, t.j. koča ovčjega pastirja z letnico 1329. (od tod pripoved, da naj bi nastal Smokuč samo v eni koči po potresu 1348.).

Po potresu 1348. je propadla kmetija (vojvode = Rožič, Božiča), Figovc = Oblak, ...) se je preselil na pot, ki je vodila od novega studenca proti goričici (Anderlova groblja) in od tam čez »Breg_ = Ježo« proti »Stari Lipnici« in Sav, Grižel ostane na starem mestu, si pa pridobi zahodni del prejšnje Rožičeve kmetije. Grižel si razdelita srenjski kamen, ki stoji ob vaški lipi ob studencu, ki teče proti Ključam in ga razpolovita na dve polovici. Tako postaneta obe kmetiji »podrujca« = poldrugi kmetiji in

ostaneta to do konca fevdalnega reda. (Tako postane po dogovoru Grižel (Mirko Zupan, Smokuč) – Mrkač (Jarc Valentin – Predtrg) lastnik prvega dela smokuškega srenjskega kamna, ki se nahaja na njegovi goričci. Vsi drugi smokuški srenjski kamni so sedaj že zgubljeni, uničeni.

Mrkač pa čuva svojo goričco za zidom in živo mejo, kjer je tudi njegov dom, na steni tega doma je silhueta (duša) železnega Mrkača, ki ima zlate roge, jeklenega tiča in velika jajca. Ta čuva ves dom z ograjo skupaj in vse kar je v tej ograji (v hagu skupaj z vodo, sedaj pa tudi z »dratom« = elektriko in komunikacijami.

To je zadnji ostanek smokuške svobode. Svobodo so smokučani izgubili še kot prebivalci Krnice. Tam so imeli pred usodnimi dogodki v času pred 1314 do 1320 svoje »brdo« na mestu, kjer sedaj obstaja »Novinovo podrtje«. Pod Novinim podrtjem je bostajal še po drugi svetovni vojni studenec Kašca, ki je zginil potem ko so začeli v 70-letih začeli zasuvati Krniško jamo in odstranili mlako kot zadnji ostanek velike povodnji leta 1314-1320. Pizdel pa je ostanek posutja izpod Peči. Ki je zasulo vhod v Krniško jamo, izpod katerega je nato pričel teči studenec na katerem so naredili smokučani naredili svoje korito (to je bilo sprva leseno (tako kot so bili nekdanji dreva-ki), pozneje kamnito, na koncu pa pod lipo še betonsko.

No in na nekdanjem pokopališču (6. do 8. stol.) je pa po l. 1314 postavili nekdanji Ajdje, ki so še imeli »rožiče«, ki so še vedno pihali v (signalni) rog, ker v cerkvi na Rodinah niso imeli zvonov??? Imeli so pokopališče ne pa roga z Rožičem ali Božičem? Ali so ravno tem času, ko so prenesli faro v Radovljico, k njenemu (novemu) zvonu, izgubili tudi Rožiča? Čigav kamen so pa potem razpolovili in kdaj se je to zgodilo? Ali še pred l. 1314, ali pred 1348, saj je Rožič izgubil svoj rog že okoli l. 1294?

Kaj se je pa dogajalo s kresom. Če je bila zasuta vas Krnica pod plazom Pizdel, kjer je potekala nekdanja antična pot potekala po tem plazom istočasno pa tudi po trasi (studenec - Krniška jama - Brunek). Kaj skriva torej Novinovo podrtje, na katerem se nahaja napis Krnica? Domačini pa pravijo temu predeli »Krniški rob«.

Še bolj so pa zagonetne »Ravne«!

Čez Ravne naj bi nekdanj potekala »Sončna pot«. Ta naj bi imela dva kraka. Enega s Ključ

mimo antične »Ville rustice« navzgor čez Ravne na Smokuški vrh, drugi krak te »stare Sončne poti« naj bi pa potikal skozi Doslovče navzdol v smeri Skledarjevca (in ob koritu severno od Sela pri Bledu??). Je torej to najstarejša pot iz Jelovice prek Doslovč na Može, imenovana Sončna pot zaradi Belina, torej Belinova pot. Ob njej so grobišča (antika) skeletni grobovi, ni pa žarnih grobov. Morali pa biti predvsem žarni grobovi s kamnito ploščo! Ali na tej tako stari poti ni nobeden umrl, ali so vsakega odnesli nekam na Primorje??? Če je bilo na (podrtih) Ravnah križišče poti, ki so potekale horizontalno od Ravenc na Lipju, prek Raven proti Ravenc pod Stražo in prečnih poti (t.j, XI, oz. je to bilo to (XI--) = --

Kaj pa če se nahajajo žarni grobovi na neki drugi poti???, ki mogoče ni del poti prek Zelenice??? Kaj pa prehod čez Klek (primerjava Glokner = Klek v Visokih Turah), Rožco, ali Medji dol, ...

Pot iz **Raven** v Doslovče, ki pelje navzdol iz Podbrunka čez Krnico do Pizdela.....

160127

Na Savici

Na Brodu (Kneži) so trije Rožiči:

Rožič Gašper Jevoda Božič

Rožič Sobodin. Žnidar štangl

Jam'r Martin Zupan

In torej kamnar

Med Božiča in Žnidarja (Žlindra) se naseli Jam'r

Mlaka: Božič – Papler – Bohinc

Bo(g)ič – Papler – Bo(h)inc

Vošče: Sušnik – Bošte - xxxxx

Kuplenik: Primus - Brs - Oblak

Vrbnje: Božič – Kristl - Brinovec

Smokuč Rožič – Griž'l - Figovec

Brdo: Dežman – Špan – Ažman

Tako lahko sledimu pisanju Zupan = hišno ime Brs, Kristl, Griž'l, Žlinder, Žnidar, Jam'r, ...ne glede nato ali se je za ohranil hišni znak, ali hišno ime ali status, saj so med seboj povezana. Tudi status ni nobena skrivnost

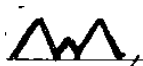
»IIII« - »IIII« - »III« ali

»V« - »IV« - »III« ali

Jožef – Krist Maria (z Otoka?)

Jošt -

Malo pa nas črviči pri Griželnu ali je samo »grižljaj« od Rožiča v vrsti kako kosa kosi travo (z desne proti levi), samo pa nam potem pomaga Baba ali Bregje (horizont) tam pa vidimo Stol in Belščico, pa Peči.

Na Mlaki se pojavi stara ureditev okoli vetrnika pojavi istočasno, prehaja iz enega krova, kjer so vsi trije železarji v bajti narejeni iz prepleta vej, nato ometanega z ilovco s streho iz dvojnim čopom, med obema čopama pa tram,

Potem se ločita oba boga – vzhodni je Bo(g)ič = Božič, zahodni je Bo(h)inc = Bohinc, pozneje pa izloči še enega, ki je ovčji pastir (Papler).

160207

Comura – Sozidje - Stagne.

Kanali za navodnjavanje. Potekajo od studenca (Krašce) navzdol. Na Kupljeniku mu rečejo »Stagne«. Stagne so tudi pot, ki vodi ob dvema zidovoma iz vasi v gmajno, kjer se pase živina. Ta pot je ograjena z kupi kamenja oz. z kamenjem, ki je ostalo od čiščenja njiv.

V Slatni je »Zidoven«, to naj bi bil Zid-ofen. Ali je to povezano s zidom, ki naj bi povezoval vodo s pečjo, vodo s kresom??, izvor z nebom, življenjska pot od rojstva do smrti, ...

Najstarejši vetrniki se nahajajo na ravnini, obrnjeni so po dolini v smeri Golice, vsi so na Dobravcah, kar je očitno tudi ime za vetrnik oz. ima to po vezano z Wind, windisch, wendisch,

Očitno je vse skupaj z besedo Brdo, Brda, (breg, Brezje, Bregje)

Očitno je vse skupaj povezano z lego vetrnikov, ki se preselijo z ravnine na neke doline v hribih

Vse skupaj pa zahteva drugačen tip peči

Če so bi prvotne peči ilovnati lonci, visoki 70 do 90 cm in podobne starim grškim pečem (slika), ki uporabljajo meh in jo upravljata 2 človeka, je Keltska peč vedno vezana na tri osebe. Če je bilo v prvotni železarni, postavljeni pod lubarico pod čopom drogov, brez kakih potrebnih kamnov (jajc), več peči (ilovnatih piskrov) v različnih fazah topljenja, nastopi pri Keltih ena peč v eni fazi, ki je omogočala večjo zmogljivost, ki je očitna dodatnega zalaganja peči torej tudi daljšega delovanja peči.

Očitno so celotno pripravo oglja in rud ter dodatkov morali pripraviti v bližini peči in ne v sami peči, saj je samo dobro pripravljena in dobro premešana mešanica vseh sestavin lahko enako žlindro, to so pa kontrolirali z lizanjem. To je bila funkcija Brsa, Lizneka, Griželna, ..., kakorkoli se je že imenoval.

Očitno so bila Brda in Lancovo naseljena iz Radovljice ki je postavila koncem 6. Stol. postavila »dolgo vas«. Ta je imel obe dve ureditve 1+2+2 in 1+1+3. Imela pa je tudi novo lipo (in ne več hrast). Očitno so imeli Lancovčani svojo »Herlinde«, Brjani pa svojo »Goričko«. In to moramo poiskati. Morala je

biti blizu vode, imeti je morala sveto drevo (lipo), imeti je morala daritveni kamen in 5 srenjskih kamnov. In tako mesto najdemo tam, kjer je še pred dvema desetletji stala Sušnikova kmetija (1/3 kajža) v Voščah.

Zahodna od tod je »Fančnik«, kjer so Brjani in poznejši Voščani imeli svojo »terro preto« njihov zelnik, kjer je rastel »kapus«. (Kaj ima ta kapus skupnega s kamnogoriškimi Kapusi, ki so imeli v svojem plemiškem grbu zeljno glavo ne vem, pa tudi nobeden drugi tudi ne, vem da so se pojavili v 12. stol. in to na področju lip in ne hrastov).

Ta »Fančnik« je ograjen z ograjo, ki je narejena iz tla zabitih kolov, ki so na koncu vtaknjeni v ogenj in izogljeni, ti koli pa zabiti v zemljo z rovnico. Torej niso bili koli, torej se niso klali, ne sekali s sekuro, ki kole lahko ušpiči. Koli so bili kot kake veje z grmovja, lešeovja. Ti koli so pa bili prepljeteni z drugim, tanjšimi (mlajšami) vejami. Tako je nastal plot, ki je ščitil plot, ki je ščitil notranjost tega plota. Če je to bila ta notranjost »Fančnik«, kjer so bile notri posajene flance, n.pr. zelje, zeljne glave - kapus, repa, pesa, ...zemlja pa dobro iztrebljena in požgana, še polna oglja in pepela ter nato dobro prekopana z rovnico in če ste na to »parcelo« znosili še vse druge odpadke (človeške, živalske, črepinje, pač vse kar se ni več rabilo pri hiši), ste dobili zelo rodovitno zemljo, danes znanstveno imenovano »terra preta«.

No in tak je bil Fančnik zahodno od konca doline Račence, gledan izpod goričke, kjer je potem še pred desetletji stala Sušnikova bajta.

Tehnologijo, izgled, uporabo, ideje, znanje, ... (ne pa imena) so prinesli že ljudje od Črnega morja že pred desetimi tisočletji, črepinje na katere so pisali, risali, ricali – praskali na še nežgano ilovico. Vse to je potem prek drevakov, s katerimi se je dalo »plavati« (veslati) pluti tudi proti toku. No in ob Donavi se najdejo tudi v -5. do -6. stoletji tudi Kelti, ti pa ne znajo samo pluti, temveč tudi hoditi in jahati. Do vetrnika ob Radovljici so uspeli priti okoli l. -184, do Račence in Fančnika jim je pa to uspelo v 12. stol. (do informacije, kje so pa našli kapus, se pa sami »pomatrajte«, saj ni treba, da bi vam vse jaz »naflancov«).

Taki niso bili prvotno samo plotovi okoli vrtov, temveč tudi plotovi okoli lazi (wasi), lme

li so svoje »gmajne« - javno dobro, srenjsko zemljišče, kjer so pasli svojo živino in sekali les, itd., te so bile pa zadaj za plotovi.

Ta pojem se je ohranil še v nasprotni strani, »po druj plat«, »po drugi strani« torej je plot = plat, tudi bavarski (bojski) Blatt, list. Tako ima knjiga veliko listov, tudi platnice, pa nobenega plota.

Tako kot je po 6. Stoletju razvijala Radovljica, se je tudi celotna Dežela (leva stran Save od Žirovnice do Mošenj) razvijala naprej. Za časa Karla velikega pokristjanjena. Očitno je imel patriarhat odločujočo vlogo, večjo kot pa posvetna oblast. Postavljeni so bili tudi plotovi (iz leščevja, če niso bili že od prej kamniti) v njih pa vasi, stare in nove, ene prej, druge pozneje.

Patriarhat je začel postavljati fare, pošiljati farje, očitno pa ne na nekdanje goričke, temveč v bližino nekdanjih (propadlih, opuščeni) rimskih posestev.

Pojaviti se rodinska in mošenjska fara z ustreznimi cerkvami. Cerkve so pa brez zvonov?!

Kdo je krstil in pokopaval mrtve se ve, kaj je pa delal z farani med * in †, oz. med ♀ in ♂ se pa ne ve.

Kaj se je dogajalo na Dobravcah se ve, da nič več potem, ko so tam zapustili svoje žrmlje, da je bila na Bledu, ki ni bil še Bled na današnjih Zagoricah Tiber'nca pa, da še ni bilo Jarš, ne ovc in ne pastirjev, pač pa da je tod peljala pot na Peči in Stražo, od koder so lahko gledal proti Radovljici, ki je pa niso videli.

Na Gradišču je trobil v svoj rog Rožič, ki je postal Božič Bil je pa še brez ježuščka – griželna, torej tudi še ni imel jajc (pokopavali so morali mrtve na Rodinah??).

Rožič pa je trobil v svoj rog samo po gospodovi zahtevi, drugače ga je pa moral samo poslušati.

Kosili (jedli) so takrat, kje »p'ršu cajt«, kso ga videl po svoj senc al pa na palc, kje bla zabodena v zemlo, sej kopij, tko k't t'krat, kso se ukvarjal z železam, niso več smel imet.

Kosili (sekli) so takrat, kje »p'ršu cajt«, kso ga videl po trav kje dozoreva, pa kje bvo treba pospraut pa p'rpraut sno za hrano žvali.

Kosili (sekli) so takrat, kje »p'ršu cajt«, kje bvo treba obglaut težave s tistimi, ki so jim segal po njih težavah.

Ja, za sečo sej bvo pa treba p'rpraut, sklepat kose pa j'h tud nabrus't.

Imel so svoj red, gospoda moj rekva, d'j plemenit, zane jpa biu samo pošten. Gospoda jzamenjava plemenitost pa poštenost, zato jbvo med gospod'm tolk barab. Železarji so ved'l, kdaj jpršu nihou cajt, pa zakva jbvo potreb'n k's'n cajt porab't. Ved'l so pa tud, koko se deva cajt pa koko se s cajtam deva.

Zato so v Zagoricah svobodniki obstajali do takrat, ko je bilo konec fevdalizma. Nobeden že zdavnaj ni več vedel, da so bili nekoč kosezi, ostala so pa njihova imena Svetina, Vidic, Korošec in Ažman, kaj naj bi pa pomenila, še to se je pozabilo, da so bili nekoč kovači, cimpermani, zidarji in prevozniki. Tako še danes najdete njih sodobnike, ki se pišejo Kokalji, Vidici, Ažmani, Pangerci, itd., rečejo jim pa Štajfi, Šlosarji, Kovači, ...

Ja, entropija in njena proporcionalnost, integriteta in derivacija!

Berem, da je Prešeren umrl tako, da se je obesil, ker je bil pa pretežak, se mu je pa strgal štrik, padel je dol v korito, kjer je potem utonil.

No, to zvem šele sedaj, ko sem bil 82 let prepričan, da je častno umrl v postelji na dan 8.2.1848.

Pa so zopet lagali. To ni bilo ponoči, torej ni bil tedaj dan. Ali je to bilo na noč med 7.2. in 8.2. ali na noč med 8.2. in 9.2., pa še danes ne vem. Vem, da praznujemo dan, ne pa noč. Zakaj se pa mora praznovati smrt, pa tudi še danes ne vem.

Berem, da so šolani ljudje (magistri filozofije) poklicali radiestezista za oceno »biopolja« neke skale, ker je tod tako spokojno, mirno.

Radiestezist naj bi pa torej izmeril radiacijo, žarčenje. Ta se pa meri v mikro-, mili-, ... kilo, mega-voltih pri določenih frekvencah.

Tod so potem pojmi kot trošenje, smeri,

Če pa poznamo samo smer od hudiča do boga, nimamo kotnih stopinj, minut, sekund, desetih, stotin, postane naenkrat vse hudičevo ali pa božansko. Tako je filozofija še vedno v srednjem veku s svojim pojmovanjem realnih procesov. Pojma materije ne povezuje z izotopi, energije ne meri z merili, temveč z bajalico, prostora kot meter, strukture ne zaznava v

bajtih, kilobajtih, megabitih terabajtih, itd. Slik, zvokov, dišav, senzorike, itd. ni.

Ima pa opero, teater, politiko, itd. in vsi interpreti so veliko bolje plačani kot poslušalci, gledalci, vohljači, še več, leti morajo ves ta cirkus (krogotok, ki teče z določeno frekvenco) plačati, podpirati (pospeševati, diferencirati, prehitevati, ...) torej prenašati njegovo entropijo. Samo enkrat vedno pride čas, ko imajo vsega tega dovolj, preveč, potem pa pride ogenj in njegov kaos, pa se prične vse na novo, nova rast....

Potem se pa pojavi Socrates, ki voha, gleda, vidi, sliši, tipa, šlata, ... in postavlja vprašanja, kaj so videli tisti, ki so pisali, poslušali tisti, ki bi morali slišati tisti, ki so poslušali rogove, ko še ni bilo zvonov, lec, vojvod, itd.

No ta cirkus teče vedno naprej, pa če imamo Sokrata, glavno imamo Ksantipo, ki potem privleče Sokrata izpod svetih dreves nazaj v njegov dom, kjer potem vsemu temu napravi konec....

Ker Sokrat ni hotel (znan, vedel, ..) pisati, se moramo zahvaliti Platonu, da je zapisal, kar naj bi Sokrat povedal, govoril, analiziral... Kaj si je pa izmislil Platon, ki je pisal, bo pa za vedno ostalo skrito.

No in tako pridemo do tega, koliko lahko verjamemo tistemu, kar je zapisano, kar nam kracajo, pišejo, in razliko med tem, kaj so sami videli, slišali, razumeli in kako razumeli?.

No in potem se pa pojavijo Aristoteli, Teofrasti, ...

Mi pa nazaj na Brda!

Če je sodobnik Karla Velikega patriarh v Ogleju prenesel sedež patriarhata v Čedad, kjer so se vojskovali tako Madžari, Slovani, Langobardi in vso sodrgo je bilo potrebno pomiriti in spraviti nek red. Vsaka veja te sodrge, njeni rodovi, so imeli svoje jarce (pripadnike), vsak je hotel, mogel, zmogel, uporabljal svoje običaje, svojo govorico, itd. je moral uporabiti svoj rog, podprt z vojsko Karla Velikega, pa se je ga lahko slišalo od Bavarške pa do panonskega nižava in od Jadrana pa do Padske nižine.

Ta rog je predstavljal njegov jezik (latinščino), njegov domet, način piskanja (vsi so morali milo piskati in biti pokorni), drugače je po potrebi tudi odletela glava... In ta glas je imel svojo frekvenco, svoj čas, prostor, moč, pa svoje ime: Pavel II.

Adijo goričke, adijo duše zakopane pod in , od sedaj naprej obstaja samo * in †.

Od sedaj obstajajo samo še znaki

Do kamor je segal njegov glas je tudi segal Pavlov glas, glas junčev glas, glas govejega pastirja je tako bilo konec. S severa so pa še vedno pritiskali Bayovari = Bojivari = Boji, Pemci.

Pa mi smo imeli še vedno pemške peči, pa češke kralje, srenjski kamni še vedno niso bili pokopani.

Weinacht = sveta noč

Pfingsnabht = morala biti na 24. 6 = sveti duh???

Potem pa zopet Weinacht – torej naj bi bila to sveta noč – sveti dan – sveta noč

Je pa nastalo Božič - jezušček- sv. Stefan pa kolobocije med mesečnim in sončnim kolarjem.

Pa mi smo še vedno sekali ilovico in klali les, uporabljali teslo (ker smo bili neumni??) namesto malarina, dleto namesto špice, itd.

160212

Svete noči – Weinachten

Velike noči – Ostern

Svete noči v Preski so se pričele na noč, ki se je pričela 24.12. in se končale z nočjo, ki se je končala zjutraj 1.1.

Velike noči so se pričele 6 tednov pred Vsemi sveti in nato po Martinovo 10.11. ko je zašlo sonce in končale 6 tednov pozneje zjutraj ko je vzšlo sonce.

Tako je bila postavljena preška cerkev, ki sta jo morala postaviti ovčji pastir (Jartz) cimperman, poznejši Mežnar in goveji pastir pečar, poznejši žagar, postavljena z oltarjem proti vzhodu (na dana sv. Martina in sv. Valentina. Na sv. Martina je veter z vej z drevja potrgal vse listje , na sv. Valentina prinesel ključ od korenin .

Velika noč se je pričela z kresom (farjem, ki ga je vodil ovčji pastir) in tudi z kresom na koncu tega časa, ki so ga kurili zreli fantje iz Preske, (to so bili hermani, ki so imeli svojo sulico (tiča, svetega duha) dvignjeno proti nebu), ki so svojim izvoljenkam z bukovo gobo prinašali sveti ogenj s kresa, mame teh deklet so pa zakurile sveti ogenj (pripravljen iz svetih vej češmina, kramparja in tise, na ognjiščih njihovih koč (takrat še niso imeli peči v izbah, takrat so pekli kruh v pečeh na dvorišču, peči po hiši so dobili šele potem, ko jih vreme izdalo in so postali nesvobodni).

Ob kresu na večer sv. Martina so rajali vsi vaščani, mladi in stari, punce ali fantje. Na kresu zjutraj sv. Valentina pa samo zreli fantje v vasi – hermani. Ti fantje so imeli svoja krščanska imena zvezde , ki so jih dobili pri krstu pri fari, svoje križe so pa dobili potem, ko so jih zakopali za plotom fartne cerkve. Potem, ko so pa postali nesvobodni fantje, so pa dobili tudi svoje birmanske botre (vodje svojih koseških redov). Birma se je dogajala po Veliki noči, ko so zreli fantje bili sprejeti v koseški red z njihovo oborožitvijo in krvjo skupaj.

Pred Karlom Velikim je Svarun - zatrobil v svoj rog ob sončnem zahodu (10.11) - Weinachten in začel Veliko noč (Ostern), nato je zatrobil na svoj veliki rog ob sončnem zahodu na Sveto noč (24.12) ter ob sončnem vzhodu (26.1.) in oznanil konec Svete noči (Weinachten), potem je zatrobil konec Velike noči (Ostern) ob sončnem vzhodu (14.02), ko so mladci odnesli ogenj s velikonočnega kresa

po domove in so se iz domov izvili dimi svetega lesa. Signal za praznovanje pa je prihajal iz Čedad. Bil je to signal patriarha (očeta pastirjev) Pavla II.

Če se je to izročilo ohranilo vsaj deloma v Preski, kjer so živeli Hermani, ki so bili kosezi in imeli svoj koseški red, se je moralo dogajati podobno v drugih krajih, kjer so živeli kosezi. O tem pričajo ostaline (sv. Valentin, prinese ključ od korenin, sv. Martin in njegov lintvern, lesene kapele, ki jih naredijo cimpermari in usmerijo kamnarji, uporaba rogov, Rožiči, itd.).

Še najbolj se sfižijo prazniki (Velika noč v pomladi, Binkošti po 50 dneh po Veliki noči), neupoštevanje luninega koledarja, povezanost narave z religijo, kar kažejo nemška imena praznikov ter njih izvor teh praznikov.

Vsak svobodnik je moral imeti svojega botra, ki mu je dal svoje ime. Kaj pa če je bil boter nesvobodnik, dežman – dienstmann nekege višje postavljene osebe: gastalda upravitelj kraljevske posesti, upravitelj lombardske vasii, upravitelj graščine, ...Kaj pa če je bil plemič višjega rodu, baron, grof, vojvoda,

Pod tem imenom so ga po njegovi smrti tudi pokopali. (* ...†), tako je imelo vsako ime svoj (* ...†), ta tudi svoj križ ali kamen in tudi svoj izvor!!! – svoja jajca. In po teh jajcih potem brskajo zgodovinarji, predvsem tisti, ki brskajo po papirjih. Potem so pa prepričani, da so jajca identična s papirji in pisavo, da so jajca, tiči in peči identični? Tako, kot je tisto kar je mislil, govoril, spraševal Sokrat identično s tistim, kar je potem popisal Platon? Pa vsi take avtoritete!!!

160214

Bog je po svoji podob naredil Babo, potem pa je mu z no dva sinova.

Naredu jpa tud muš'r te babe, po ker jpoj ta baba devala svoje otroke.

Naredu jpa tud Babo – 'no palco, s kero j uhka poj Babo zmeru = rovaš, u ker so ble use zarezze (ric'), pa muštr za vukne, pa kje bva toko velika k't boh.

No, ta palca jbva razdelena na pauce = prste. Paj bva razdelena na 7 vuk'n široč'h ½ pauca pa tud na 14 vuk'n pa ¼ pauca. To so ble mere za vukne. Poj so ble pa ris' za dolžinske mere: 52,5 cm = ele = komouc, 4 paucou = dlan, ... Boh je pa poj tud ugradu not svojo modrost, poj sej pa dau nard't »ta prau kot« [3 + 4 + 5] = ploskovne mere (Pitagorov izrek [3²+4²=5²]) In izrek (ki še dons ni biu izrečen

$$1 = 1^1 = 1$$

2 (par) = 1, 2, 3, otroci

2 para = kreg, nasprotja, ni bodočnosti

1 par = bodočnost = modrost

2 para = ni bodočnosti, nesmisel, ...

{2³ + 2⁴ = 9 + 16 = 25 ni Pitagorov izrek ima pa isti rezultat. In to samo v prvi generaciji, potem pa hudič pokaže roge in se začne

$$\{2^3 \times 2^4 = 9 \times 16 = 151$$

$$\{2^3 * 2^4 = 9 * 16 = 9,0^{16}$$

Potenciali, derivacije, proporcionalnost = modrost, ki je ne razumejo bebci= ljudje brez znanja.

No tko poj boh razdelu let na štir letne zajte, pa naredu zane naredu rise, paj zaredu za usak let'n naredu tri rise pa so ratal mesec'.

Paj zarisou po svoj podob svoje roke, kso mele svoje prste, pa svoj dlan na pet prstov, pa svoj komouc (52 cm), svojo roko, pa jpa raztegnu roke paj ratou 'n sež'n, paj naredu korak, kje biu dolg 75 cm, pa toko naprej.

Poj pa naredu še pike, so pa ratal štrik pa vozl, pa m'd tretmo pa četrtmo pa petmo vozlam ratou »pravi kot« (n's so pa učil, d'j to naredu Patogora, pa daj ta pogruntou (3² + 4² = 5²) p'r tem so pa ble egipčanske piramide postaulene pod »praumo kotam« že več k't dva tauž'nt let prej, pa so Egipčan risal (rical)

svoje kanale u grob'nce tko, d' so obes'l na štr'k z voz'l, pa nared'l piko ta tretjo piko na ravnost pa ta četrto piko spodej dol potegnil štr'k, da sta se ujema na pet pik (vozu) pa tko kanale prkazal toko u »praumo koto«. Poj Pitagora pogruntou; koko se kunšt'n use to lohko naredi, kso druj (Egipčan) enostav'n deval (pa sam zato, kso znal raz't - ricat).

Boh je naredu že tud na začetko muštr' za babo pa nene vukne. 'ldje so že pred več k't tauž'n let'm znal devat vukne u kosti, pa les pa zgleda že tud u kam'n. Znal so pa tud združ't dve al pa več vu'kn u muštr, to je u babji muštr' za vukne. Te so ble okrogle. Babji muštr' je pa mu dve vukne, eno za r't pa ta drugo za peč. No pa č's poj zvrto dve vukne u 'no kost al pa les, kje mu not vukno, s pa dobiu poj pišuko (babo), pa č'j meva več vuk'n, spa dobiu »skalo« - točno določ'no vrsto tonov. In to že pred kak'm 50.000 let'm? in to t'krat kše ni bvo bogou k b' uhka nared'l »skalo«, ve se pa, d' so ble takrat babe, k pa takrat še niso ble Babe.

No paj poj boh use to ponovu, paj boh naredu babam še dve vukne, z eno sam čvekale (tud ricale) uzad u glau (t'm kma hudič roje) je pa naredu še 'no prazno vukno. Poj so se pa 'ldje sprišval, zakva use k'r prihaja iz babja usta tko moč'n doni, sej niso ved'l, da majo babe zad vukno, pa glih t'm, kjer ma hudič svoje roje.

No pa smo šli špegat u Studor pa smo pregledal vukne u kozouc'h, kso j'h izštemal v'n cimp'rman'. Te so ble razporejene pa po muštr' za babe, vse lepo enake in točno izštemane, k't d' b' cimp'rman' špilou svoje skale, al pa k't d' b' vet'r pihou na latve svoje pes'mce. Poj smo pa pogruntal, d'j med latvam še dons pou noge (ampak ne angleške, al pa nemške al pa rimske, ampak koseške. Ta se je pa začela na tleh pa segala do kolena. Torej je bva baba (muštr) res narjena po božji podobi, pa je boh utikvou svoje noge not takrat, k'j je d'jau sno u stog!! U Bohin so mel do dons stoge, pa ne »kozouce«. T'm je k'sna bab nardiva »kozouc«, če sej spustiva pod desca pa joj von »op'ru«.

Po božjem babjem muštr' so tud izdelval vadje. Les so lepo stesal, na stesano stran so pritrdil babe z vuknam, izvrtal prvo vukno pa zabil not tip'l, potem pa toč'n pritrdil na stesano dilo pa eno za drugo zvrtal skoz babo druge vukne. Poj so ba babo obrnil pa jo zop't pritdil, na ta pr'u tipl pa zvrtal nasprotno dilo

skoz babo. Poj so pa vukne zasmol'l s smolo, vtaknil u tiplne vukne, dile namazal s smolo pa vse sk'p stis'n pa zatouk'l.

Tko so delal tiplane vadje na Nilo že pre 6000 leti, potem, ko j'm so bogov' dal babe – muštre, tko je bva narjena vadja, k so jo po lublanskmo močvirjo p'rpelal Argonaut', jo razstav', pa prenes'l na Timav, jo spet sestav'l pa zasmolil pa odpluli po Jadranskmo morjo.

Tko so ble narjene vadje na Halštatu, s kater'm so prevažal sou po pritok'h Donave, tako so ble še pred 100 leti narjene blejske pletne, ...

Ja take muštre (Musterstück) kso j'm p'r nas rek'l babe, so bl' povsod. Pa imel so pa tud zlo različna imena. 'n tak ime je tud opozicija u politik, kstoji nasprot pozicij, Take pozicije sos izmis'l' desc', č' so vot'l met babo u opozicij, pa tko naprej. Baba sej do dons še zmerej postaula u opozicijo, pa čvekava, pa piskava na vse skale, pa nucala svoj doneč gvas, k'j'j prhajo v'n iz votle gvale.

No use toj naredu boh bogova, kje ponucou dreuc u rajo, kje mu tri vrhove še pred'n je naredu svet. Ja ta boh bogova je tud vedu, zakvaj use to naredu, drgač tega neb bvo, mi smo pa zato tle, d' to prenašamo.

160216

Boštajn = Ilar = (Boštjan) ogenj
Kralj = Tonc = (Anton) voda

Jarc = Kralj = rex = gostilna korito za farane
= voda

ogenj cerkev

Junc žagar (voda = bajer (žleb + kolo + žaga)
= voda

Primer 1: gostilna Rot na Bohinjski Beli Papler

Primer 2: gostilna Tinček na Preski Jarc

Kje je imel Preški Junc = žagar svoj bajer, žleb,
kolo in žago???

Kmetje = poljedelci + živinorejci = junci=voli +
mrkači=jarci

PETRI+PAVLI=papeži-patriarhi-druidi-----

paplerji=pazlerji...

w----- Woda kres – ogenj - x -----x

M – vojvode- M C D X V IIIII militi

Duhovniki : faraoni = farji : soldati (jedci kruha)

Farji roke proti bogu ; rokodelci + orodja roke +
možgani=pamet.

Faraoni=bojevniki+konji+vozovi=kolesa + strelci

Veter= windi : veterne peči

Ogenj+ kadilo = molitev : ogenj + sveti les = baker

Rude + zemlje : življenje+vino+voda+hrana

Življenje = (Y in A) (* in †),

= od skale do vode in od vode do duha

= od rojstva do meča (posvetitev v viteza)

= (* in †),

=(* in †), od krsta do meča

(* in †), od krsta do birme

Od zaprisege vojvodi do smrt - plemič

Od krsta do smrti za ralom???? - tlačan

Kdo je kaj v svojem življenju???

160217

Teta Regina mi je povedala

Jarci v Vašah so dvojni:

So v Vaše 7 in v Vaše 5.

Vaše 7 so »Gvajsi« = Eingeweihte – posvečeni v
družinske zadeve, poznajo družinske skrivnosti..

Midva sva zadnja od »Eingeweihte«. Ona je
Regina, jaz sem Kral = Rex. Nobenega Tinčka,
Valentina Zdravkota ni več.

Kako sem jaz dobil ime Valentin ne vem. Krstni
boter je bil Štefan – jaz ježušček – kdo je Bog,
Božič, ne vem.

Jarci iz Vaše 5 so del z nasprotne strani, so
najnižja hiša desne strani – železarske strani.

Jarci iz Vaše 7 so najnižja hiša leve strani. So torej
ovčji pastirji. – nosilci skrivnosti, znanja, vedenja.

Če neka hiša izumre jo mora nadomestiti pastir,
vedec znanja, iz druge vasi, da vas lahko funkcionira
naprej in ne nek drug vaščan iz iste vasi.

Jarc Valentin iz Pungerta je prišel v Vaše, naslednji
Jarc Valentin iz Vaš je prišel v Presko.

Jarc Jakob 1783 – Vaše 5 torej ni bil Valentin temveč
Jakob t.j. zidar, ne cimperman, ne goveji pastir,
naseljen na železarski strani (kamnarudar, žlinder.

V Preski so pred 7. desetletjem samo kočje, vse
kočje, vse kmetije = 5 kmetij, vsi so bili Hermani-
Harimani, vaščani v ograjeni vasi za istim plotom.

Samo eden je bil prvi, vodja, vodja reda, ki je skrbel
za zbiranje dajatev v denarju in krvi (naš Legat),
bil je na najvišji točki vasi – Herman, vodje
vojske, vodja gosjega reda, vojskovodja, vojvoda,

V = IIIII – prejšnji A

- torej naslednik Karla Velikega in papeža, ki ga je proglasil za cesarja,
- Naslednik cesarjev Otonov, ki so po l. 955 začeli naseljevati »korošce« iz Podjune, ki so izhajali iz koroškega plemstva in postavljali nasebline, ki so varovale poti iz Koroške v Goriško.
- Med temi tudi sabenski (briksenski škof) doma iz Kamna v Podjuni – Albuin, predhodnik in sorodnik Sv. Heme, (Bled 1004)
- Ema ali Hema izhaja iz rodbine grofov Breško-Selških.
- Hema - grofica Pilštanjska ? (c.970 - c.1045)
-

- Plemstvo iz Podjune se pojavi po panonski nižini, so nasledniki tistega koroškega plemstva iz katerega je izhajala sv. Hema in njen mož Viljem II., mejni grofi Savinjske marke (1016),
- Naslednik Vovberžanov in končno Celjskih grofov,....
- Hermanov iz Celja (I. II, III,) ki so izumrli I. 1454 (III. se je ubil na gradu Kamnu - Begunje).
- Konec Hermanov, takih in drugačnih! Prihajajo Habsburžani, ki se pojavijo 1274 in izrinejo pemske kralje, 1454 izrinejo Celjske Hermane in ostanejo do 1918, torej več kot pol tisočletja. Do takrat je pa uradni jezik te države nemščina. Windisch se pa govori že vsaj 3 tisočletje in to od Rena do Črnega morja.

Ja, Hermani so bili premožni. Njih denar naj bi izviral od zaščite potnikov. Te so pa varovali ali pa ravbali (če niso sami bili toliko pametni, da so ga jim dali?).

Slaki.

Moja žena je pa doma iz Čužne vasi, fara Trebelno.

Je Slakovka (tako kot godci Slaki, ali pa politik Lojze Peterle). Vsi uporabljajo meh in iz njega izvabljajo prijetne skale. Vsi imajo veliko za povedati, veliko piskajo (na orgle, na harmonike, na orglice), ljudje jih pa poslušajo, tako kot moram jaz poslušati svojo ženo, ki pa ji ne smem reči baba, čeprav ravno to je.

Vsa ta muzika pa muzikantom prinaša zlato, nam pa dolgove. Mi smo vedno bolj zadolženi, otepamo se beguncev, plačujemo dolgove, smo pa toliko neumni, da ne vidimo modrosti. Modrost se je že zdavnaj spremenila v belino, zlata že zdavnaj več nimamo. Ostala nam je še rdeča farba s katero nas farbajo vsi po vrsti. Ja, za nas je samo cviček pa prijetne pesmice, zapete iz votlih glav iz katerih so porezali rogove, še tega nismo opazili, da so nam porezali jajca in da smo kastrirani. Ja naše pesmi pa še vedno lepo zvenijo, pa ali poslušamo Avseneke, ali Ahačiče, ali Slake. Mi pa še tega ne vemo, da nobenega od teh ni več, pa da poslušamo samo posnetke ne pa resnične muzikante.

Ja, vse je pobral rak, vsi so šli po rakovi poti, a vsi so ohranili svojo **čast** in ne plemstvo, plemenitost, pleme (jajca), temveč svojo modrost = pridnost, rokco in glavco.

Ja, ni dovolj, da znaš uporabljati svojo votlo glavo, to moraš tudi s čem zapreti, v njej mora tudi kaj biti, ne zadoščajo samo jajca, moraš imeti tudi pamet, modrost, pridnost in srečo, potem pa prihaja »ZADOVOLJNOST« in nato tudi srečen konec, ki se ga spominjajo še zanamci, pa čeprav prihaja prek raznih medijev. No to je potem »večno življenje«, ki so ga poznali že tudi faraoni, ...

Fluch des Goldes - Das Rätsel um König Midas (Doku)

<https://www.youtube.com/watch?v=dzHrRnnp0uU>

Fluch des Goldes - Das Rätsel um König Midas gold fluch Teil 2

<https://www.youtube.com/watch?v=1Zl5LcZ4l-Y>

Fluch des Goldes - Das Rätsel um König Midas gold fluch Teil 3

<https://www.youtube.com/watch?v=8pDh5Spr10s#t=110.335>

Stierblut, rotes saft, blut trinken,

Frigeer, matematika, gordijski voz, Aleksander veliki, Kimmerier, kralji, Gordion, Minas,

Die Spur der Kelten – Folge ½ - Krieger und Druiden

https://www.youtube.com/watch?v=MG1caZlqE_Y

Die Spur der Kelten – Folge 2/2 – Feinde Roms

<https://www.youtube.com/watch?v=flijYVgy3Wr8>

https://search.yahoo.com/yhs/search?hspart=iba&hsimp=yhs-1&type=imdp_5875_CRW_SI&p=Die+Kelten+-+1%2F6+-+Wie+es+begannDie+Kelten+-+1/6

[Die Kelten - 1/6 - Wie es begann](#)

Nato se samo podaljša v 6 datotek (do 6/6)

Die Kelten im Südwesten

https://www.youtube.com/watch?v=QwN_Shwd_M0

Germanische Stämme - Die Langobarden

<https://www.youtube.com/watch?v=mN2K3cWFq>

Albuin – vodja Langobardi

Schliemanns Erben 05 Der Fluch der Skythen

<https://www.youtube.com/watch?v=DtW7sB1aZc4>

160223

Ponoven pregled dogodkov nazaj do 6000 let. Sprva se pojavljajo Kelti od 6. stol. od Sredozemlja navzgor. V 7. stol. so grški trgovci z Fokeje v Mali Aziji ustanovili pristaniško mesto Massalia in začeli trgovati s okoliškim prebivalci. Tako se pojavijo Galci kot kulturni narod v zgodovini, opisani kot keltsko pleme Salijci, ki trguje s došlimi Grki.

Druga literatura oz. opazovalci pa opazujejo najprej Egipt, pozneje pišejo za časa Napoleonovi Francozi, ki ropajo in odnašajo predmete iz egipčanskih piramid, (danes) starih skoraj 4600 let (Faraon Keops, drugi vladar 4. dinastije (Stari Egipt, 2550 pr. n. št.).

Kmalu za tem so se pojavili v zgodovini Britanci in se spustili nad Mezopotamijo in na koncu še Nemci, ki so se pa spravili na Zakavkazijo in Sibirijo.

Vsi ti so brskali po zgodovini stari 6000 let in začeli iskati tisto, kar se je dalo odnesti, eni najdenine, drugi slike, tretji filme, četrti zapiske, itd., vsi pa svoje spomine in svoje poglede, temelječe na njihovih izobrazbah, predvsem pa njih »jajcih«, kako so razumeli integriteto, se vidi v njih znanju.

Imam prijatelje, ki imajo cele gore dokumentov. Potem pa enega vprašaš, kaj ve o kakem problemu, pa vedno vpraša, »kje si pa to videl«. Še enkrat me ni vprašal, kje si pa to zavohal, počem ta problem diši, (smrdi), kje si pa to slišal, kje si pa to pošlatal, kje si pa to zaduhal. Vedno poišče nek dokument, pa se nikoli ne vprašajo, koliko debel pa je ta dokument debel, visok. Vedno vidijo samo širino in dolžino, nikoli tistega, kar v ta dokument ne sodi in kje je tisti dokument, ki sodi zraven tega dokumenta.

Dokler je človek znal seštevati samo tisto, kar je videl, je vedno videl najprej svoje roke in kar se je v te roke lahko prijelo, zagrabilo, stisnilo.

Te roke so pa najprej pokazale svoje prste, ali pa je najprej opazil ali dojel, kaj ti prsti pomenijo in zakaj jih lahko uporabi.

Če mislimo, da šimpanzi ne vejo, zakaj lahko z njimi lahko vzamejo kamen in z njim stolčejo lešnike, se motimo. Tudi to vejo, po katerem prstu so se kresnili, ko so trli lešnike. Zakleli

verjetno takrat še niso, spustili so pa nek glas, ki je pomenil bolečino.

Mi se pa sprašujemo, kje je to zapisano!?

Jaz se pa sprašujem o tem, kdo tako vprašanja postavlja!

Vprašujem se, ali so taka vprašanja bolj primerna za šimpanza ali za človeka. Vprašujem se, ali ni mogoče šimpanz bolj »moder« kot pa človek?

Spominjam se Slavka Avsenika!

Prvič sem slišal za njega, ko je moj oče pripeljal »Avsenike«, ki so 1948. Igrali na neki ohceti, se zjutraj iz Ribnega peljali po cesti pod našo hišo na Jaršah in »zaplozali« na ves glas, kar je pomenilo da jih je oče prosil, da to naredijo.

Potem se spominjam, Koširja, ki nam je na »zaplozal« na trobento, ko smo se neko dopoldne peljali z vlakom iz Kranja v Lesce.

Potem se spominjam Levčka Ponikvarja, ki je igral potem pri Avsenikih še takrat ko je tekmoval s svojo rdečo »Gilero«, ko so bile na Bledu še poletni motorne dirke na trasi hotel Jelovica – hotel Union – kavarna hotela Toplice. To je bilo še pred letom 1950.

Samo trije spomini, o katerih ni napisanega v nobenem papirju, in niso videli nobenega papirja. Pa so bile motorne dirke na Bledu javne, Levček dedec, ki je imel jajca (ki sem ga srečeval na jadranski obali, kjer smo imeli Slovenci svojo stran Piranskega zaliva, kjer sem imel nekoč parcelo (posest), za katero nisem plačeval nobenega davka, ...). To parcelo sem potem l. 1970. prodal. Danes stojita tam dve hiši.

Danes poznamo samo ansambel Avsenik.

Kje so tisti časi, ko so prihajali »Korošci«, ki som še rekli »Norijci« na »Ausenekhgu« postavili svoj Kres (ogenj) in svoj (rog). Kjer takratni »Rožič« kuril svoje signalne ognje in trobil v svoj rog!. Ja so v tistih časih, ko so »Korošci« pred »tauž'nt let'm« zased'l (spet) prejšnje kraje »Pod Dobrčo«, kso piskal, trobil, touk'l na bobne pa špilal svoje plese, ki takrat niso bl' polke!. Ali pa mogoče tudi so, spet novo vprašanje, pa si nanj sami poskusite poiskati odgovore.

Takrat je bila glasba namenjena za spremljavo sporočil, ki so jih žebriali na pamet pa sporočali svojo zgodovino, »rical« (rekal, rek'l, govor'l, kar se je dalo slišati, poslušati (torej ne pisali, risali, kracali, praskali – kar se je dalo videti). Zato so pa rabili in uporabljali ušesa in ne oči!

Zato ti danes lahko namahajo vse sorte reči, ki nimajo z realnostjo nič skupnega, ter to prodajajo za velike denarje. Zato je kak Picasso vreden ogromne denarje, pa vseeno nič (realnega) ne pove!

Zato lahko kupiš za denar vse mogoče, in se lahko sprašuješ, kakšna je realna vrednost denarja!

Zakaj ima Slavko svojo harmoniko in Levček svojo kitaro?

Zakaj imajo »Ladinci« kitaro in harmoniko?

Zakaj imajo svoj Božič, ki mu rečejo Weihnachten?

Pa nazaj na integriteto!

Tisti Avseniki so bili zapisani kot Korošci v Vrbnjah, ko so se zamenjali svojo kmetijo pri takratni Sv. Luciji (dokument Korošec 1660-84).

Prej so bili pri Sv Jobstu (keltskem svetniku) pod Dobrčo (Sodobrisch), ko so morali dajati dajatve Otoški cerkvi l. 1330, navedene v brisenskem urbarju.

No potem torej obstaja Joževc v Begunjah? To morate zavohati in ne prebrati!

Od kod Avsenikoma muzika? Ali od Levčkovih orgelc, ki sem jih poslušal, ko je špilal na svoji koči (kuči po hrvaški), ki je bila pravi dvorec iz katerega ste gledali lahko na Portorož!

Pa zakaj orgelce če je pa pri Avsenikih špilal kitaro. To je tudi prej na Bledu v kazini v Adamičevem orkestru leta 1948.

Da Avsenek izpod Dobrče ni špilal na harmoniko je jasno (saj takrat še ni bilo Hohnerja). On je špilal kot godec, kadar so rajali, piskal na rog, brenkal na »cítiro« in »bunkulo« (tako kot tem glasbilom rečejo po rezijansko), žebrial zgodovino, ki se jo je naučil »na seminarju« v Čedadu, kjer so izučili svoje »pavle« goveje

pastirje »kozjih pesmic«, itd. Kuril svoj ogenj na »Awsenekghu« in trobil na svoj tiste tone, ki mu jih je narekoval »Pontifeks« (ki pa ni bil daleč proč od Rezije, pa kakor to hočete razumeti **tiste relacije**).

No in to naj bi bilo l. 1330. Krščansko štetje se pa začne že takrat pred 1,3 tisočletjem, danes pa štejemo čas pred tem časom tudi pred ničlo. Danes je za ene vse to ničla, za druge je pa to čas pred tem obdobjem. Za ene obstajajo tudi klimatske spremembe, ledene dobe, itd., za druge so pa samo »luft« ali pa »papir«

4. Item huba in Sodobrisch⁸⁶ solvit tritici mensuras 5, chinckoren^{s)} mensuras 5, avene modios 2 et denarios sicut alie;^{h)} scilicet denarios sancti Georii solidos 20, pro stewra camium 35, pullos 5, ova 20.

5. Item in Vrniach^{k)2} hübe^{lj} due,^{m)} quarum quelibet solvit tritici modium 1, chintkorenⁿ⁾ modium 1, avene modios 2, et denarios sicut alie, scilicet Georii solidos^{o)} 20, pro stewra camis^{p)} 35, pullos 5, in camisbrivio pullum 1, et^{q)} ova 20.

4. Item huba in Sodobrisch ¹	=1
solvit tritici mensuras chinckoren ^{s)}	
mensuras (20,38 l)	=5
avena modios (122,30 l)	2
et denarios sicut alie; ^{h)} scilicet denarios	
sancti Georii solidos	20,
pro stewra carnium	35,
pullos	5,
ova	20.
-----	
5. Item in Vrniach ^{k)2} hübe ^{lj}	=2
quarum quelibet solvit tritici modium	
chintkoren ⁿ⁾ mensuras	=6
avena modios	2,
et denarios sicut alie, scilicet Georii	
solidos ^{o)}	20,
pro stewra carnis ^{p)}	35,
pullos	5,

Kaj nam pravi urbar 1330.

86 Slatna, sub monte Dobrca.

Da je pod Dobrčo vas V, ki ima hubo Λ, ki še ni razdeljena na dve M (, da je na tej hubi Avsenek (na »zunanjem Brdu = Ekgh), ki ima svoj studenec Kašco, kjer se napaja živina, ki prihaja tod skozi. Ta Avsenek ima svoj rog = torej Rožič in svoj ogenj (na Brdu), danes Veterno.

On zbira dajatve za Otoško proštijo, je torej Legat, (tako kot tisti iz Lesc, ali Radovljice, ...) in jih oddaja v Proštiji. Je Korošec, tako kot je tisti iz Vrbenj, (samo, da je ta že razdeljen na dve kmetiji, ki sta še v lasti proštije

$$\hbar = [\Lambda + I] = \text{↗} \text{↖} = \text{↘} = h$$

(torej je še ni pridobil Gallenberg = Golo brdo [tako kot tisti z Drnče, Brdom na Prapročami, ali nad Kranjem, ... ali pa nad Lancovim, ki ima tudi svoje Vrbnje = Voše, Jeuše, ..], ki se je preselil od Briksna Bleda (od sv. Martina) na Kamen – Radovljico = sv. Petru. Vsi skupaj so poslušali glas roga pontifeksa, pa se igrali z njegovim ognjem.

Proštija ne ve za svobodnjake, ki so pod Dobrčo, ki imajo svoje I, II, III, IIII, ve samo za V. in še to ne za tistega pravega Λ, ker obvlada samo latinščino in je grščina od 9. stoletja naprej več ne zanima.

Še pozneje pa zvemo, da je avtor zamešal lokacijo »Dod Dobrčo«, ki je bila v blejski proštiji, z lokacijo »Snatna«, ki je bila v »Dobravi«, hribom zadaj gradom Drnča, zadaj za potokom Dobrušo, za lokacijo, kjer je bilo nekoč gradišče nad vasjo Zgošo. Ta je bila namreč prej pontifiksova in ne kamenska in rog, ki je donel z gore sv. Petra, je nekoč donel z gradišča nad Sv. Martinom, šel na goro sv. Petra in nato k Avseneku in od tam v Kovarje). Ja dokler ni bilo zvonov, ki so lahko sporočali čas z sončnih ur bar prek zvona, pa še kaj drugega tudi, poleg so pa imeli tudi lece ali pa kor (zakaj se pa tako enako sliši beseda kor (mesto, kjer so orgle) in hora (ura).

Vidimo, da so dajatve na hišo zelo majhne.

Da je v naselju 5 hiš, ki se imenujejo Božič, Jur, Janez, Anton, (zima, pomlad, poletje, jesen).

Da so v treh skupkih v Poddobrči:

$$\text{Božič} + \text{Jur} = \text{↗} \text{↖}$$

$$\text{Janez} + \text{Anton} = \text{↗} \text{↖}$$

$$\text{Avsenek} = \text{↗}$$

Takrat še ni bilo Bohinca, da bi lahko razcepil Božiča in Jurja, nikoli ni bilo tistega, ki bi razcepil saj ta dva sta obstajala do l. ~2000, ko so Janeza podrli. Obstajali so torej 2000 let. V tistih 2000 letih se pa tudi marsikaj dogodi, to pa pozneje.

Nastala je cerkev, cimpermani in kamnarji so se specializirali, predvsem so pa izgubili svoj vetrnik, svojo železarno in te ne najdemo več že l 1330. Nikjer ni kakih dajatev v železu (lupi, masse ferri, zvon sv. Petra v Radovljici k njemu ne seže, tudi ne tisti z Blejskega otoka. Nič čudnega, da se odločijo in zgradijo svojo cerkev, saj so imeli svoje zidarje in cimpermane in to tako v Slatni kot v Poddobrči.

Koliko pa lahko verjamemo raznim papirjem, desetkrat prepisanim, zapečatenimi s pečati »*« ljudi, ki niso znali pisati in dajali na papirje svoje palce ali svoj podpis »†« pa sami presodite. Koliko falsifikatov, nepoštenja je med temi »plemičiči«, se vidi predvsem tam, kjer se za to zahteva njih kri in jajca.

Vidimo, da imajo v Vrbnjah drugačno strukturo, da nimajo dvorov = 2 hiš, da imajo Korošca, Kristana, Kristlana, Brinška in Paplerja, da je samo en dvor, (M = ΛΛ), ki nato razpade že l 1330 na dve kmetiji Λ in daže tedaj obstaja 6 kmetij. Kakšno je pa stanje v resnici se pa vidi, da je kmetija, ki je odcepljena od Korošca skoraj brez zemlje, da ima Korošec polovico Ledevnice, da je njegova zemlje vse do poti, ki vodi do velikega blejskega travnika, da ima svojo pot v Lesce, kjer se enači z leškim dvornikom Legatom (ki ima žrebca, junca, merjasca, mrkača, na gnoju svojega petelina, pa tudi sam ni kar tako), drugi pa lahko hodijo k maši v Mošnje, itd.

160226

Sedaj smo se sprehajali pod Dobrčo in pregledali, kar smo razumeli. Ugotovili smo, da po l. 1000, nismo videli nič več. Kje pomeni Žahovca, kaj so Grobelce, kaj je Gorička, Kaj je Zadnje brdo, kaj pomeni Volovska pot, kje je gradišče nad Zgošo, Pobrnicca, zakaj so rabili drevo, kaj je delal junc če so pa imeli vole, zakaj so imeli vozove, če so pa imeli tudi luno, ki jo je dajal mesec, itd., itd, je pa ostalo neodgovorjeno. Dlje kot pred leto 1000 nismo prišli, vetrnik v Žahovci je pa stal verjetno pred -2. stol.

Kje so bronaste sekire z Dobrče, od kod ureditev 1+2+2, zakaj Avsenik v Zadnji vasi, ko bi moral biti na Veternem in tam kuriti svoj ogenj in trobiti na svoj rog, kje je Rožič, itd.

Ja, zakaj je Oblakova Lojza s Kupljenika rekla, da so vsi na drugi strani »Polanci«. Če pa je polje = Feld = Fels = Beld = Benela (Ravenat) (otok, skala, peč,) pa je gledala s svojega »Oglouša« na Homu (takrat je bila tam še puščica z pripombami obiskovalcev in se je od tam videlo po celotni dolini). Ta pogled si danes lahko prikažemo na »Googlovi Zemlji«. Za Lojzo so bili pa vsi na »un stran Save Polanc«.

In ta Lojza je imela svoj (* in †), je znala pisati, a ni imela svojega pečata (prstana), a je danes pokojna †, bila je poročena in je imela prstan (samo brez insignij), imela svoje ime, priimek in hišno ime. *[kakšna kolobocija?]*.

Kaj se je dogajalo takrat, ko so zakopali »nebesno ploščo« iz Nebre?

Kdo je pripeljal bronasti voz s katerim so vozili sonce iz sončnega zahoda (ponoči) na sončni vzhod, ki je imel bronasta kolesa, strelca s puščicami, voznika, konje, ... in...

Kdo je vozil sonce prek horizonta morja z ladjo (ki je plavala, plula in je ni vozil, za kar bi moral imeti voz) iz sončnega zahoda (ponoči) na sončni vzhod, (z zlato ladjo, ki jo predstavlja polmesec na nebesni plošči), ki je potreboval veter, soho, sošnik, (prečko) gabelo in drevo, imel svojega Belina (ki je imel svoje žarke) in Beleno,... pa podnevi svoje sonce in ponoči mesec in zvezde, ...???

In kdo je imel ograjo iz kolov zabutih v zemljo, imel v ograji luknje iz katerih je videl sončni vzhod na karakterističen način, značilen za zimski in letni sončni obrat, ...????, pa ni poznal meseca ????

Kdo je obredno zakopal sončno ploščo, ker ni več veljala?

To se mora odražati tudi v naši pokrajini!

Kaj pomeni radovljiško kolo? Že samo kolo ima osnovo v »rad« in ne v »kolo«:

Kje so ladje, drevaki, kaj počne leseno barjansko kolo v -5 tisočletju, ko se vozijo ljudje z drevaki??

Sprva pa je največje zanimanje pritegnilo ugi-banje o starosti najdbe. Danes, po številnih posrednih in neposrednih analizah, se ugotavlja, da sta kolo in pripadajoča os, kot osnovni sestavni del podvozja voza, stara približno 5150 let ali celo nekaj več, kar ju uvršča med najstarejše lesene najdbe te vrste v Evropi in na svetu.

Kako je samo od sebe nastalo kolo z osjo, kje je pot po kateri se je lahko peljalo, kdo ga je vlekel (človek, žrebec, osel?) saj je namenjeno za prevažanje in ne za nošenje?

Zakaj ne vemo nič o kolesu, ki se uporablja ob enem od pritokov Save, ali je kolo potem plavalo po vodi proti Črnemu morju ali so ga tja vlekli ?? kdo ali Ötzi, ki je tedaj takrat živel v Alpah?

Kaj je s pokolom, ki naj bi ga naredili Turki v Žahovici, kaj s skitsko kugo v dobi Justiniana, ki pomori 1/3 evropske populacije pa je ta mogoče zamenjana s Turki? Ali so ljudje zamenjali Hune, Skite, Vandale, Gote, Langobarde, ...Turke..

Mogoče nam o tem lahko pove nebesna plošča, zakopana verjetno v -16. Stoletju, predvsem to, da ne pozna kolesa temveč ladjo, ali se tedaj zamenajo posamezna pojmovanja?

Prihod jezdecev na konjih in trgovcev na čolnih pomeni spremembo življenja predvsem pa konflikte med ladjo in konjem.

Če je »knez« s Gotlanda v -17. stol, še veroval v to, da se sonce z »mesecem« = luninim krajcem ponoči prepelje (za to dejanje sploh nimamo več pojma, saj ga zamenja pojem voziti). Ladja pluje, plava, torej mora tudi mesec plavati, pluti.

Črnega junca iz Srednje vasi v zgornji dolini so žajfali, porabili celo vedro »žajfe« da bi naredili iz črnega junca – belega bika (ali da bi naredili bronastodobnega junca iz vzhodnega sredozemlja naredili isterskega vola z dolgimi rogovi) ali (junca

iz bronastodobne trdnjave na »xxxxxxx« v takratnem »Blatu« - jezero je tedaj segalo do »Blata« na »Srenjskem polju« = 660 m višje kot danes.

Kostanj je bil pa nekoč »kovaška žajfa«, milo, narejeno iz lubja divjega kostanja (torej bazična snov v nasprotju z apneno snovjo. Lizneki, ki so ločevali baze od kisa, so torej primerjali žlindre glede njihovo kislost in primerjali to po hrastu in bukvi (lipi), ena je bila kislota kot kis, narejen iz grozdja (krvi), drugi pa »apnen« = bel, »snežen«, »moder«, »plau« = žajfa = milo.

Dekle je lahko bilo milo, prijetno ali pa kislota, prsteno, nabrisano, ... trudno, noseče.

Kazan – kotel – korito – (drevo – drevak) - Kazanca - Krašca – Kašca.

Pavle Medvešček: IZ NEVIDNE STRANI NEBA

<http://iza2.zrc-sazu.si/sites/default/files/ISBN9789612548490.pdf>

160228

BELO : MODRO (pametno)

Dokler so bili še vetrniki, je stara vera še »štimala«. Tedaj je veter bil wind, windi so bili vetrovniki, vetrniki, voda pod naseljem, ki je bilo na »brdu«, Brdo je bilo golo, vse skupaj pa »Gallenberg«, hrib in sicer tak hrib, kot je »Volčev hrib«. Na njem opazovalnica (vahta, vahtar, Oglovše, govedarjev hrib,.....)

Samo to je bilo »Brdo«, na njem pa naselje, v tem naselju je pa bil »red« in to koseški red.

Na vrhu je bil tisti, ki je bil najbolj pameten, bel, (Belin). Drugi je bil Brs, rudar, ..., tretji je bil Oblak (duh, sv. duh, ...!

Na drugi strani poti, ki je vodila od vode (hidra, H

h=g)= navzgor na brdo, kjer je bil ogenj, kjer so nekoč bile postavljene kočice (kuče) = Λ tistih: od vode do vrha (pastirja) (I), (II), (III), (IIII) (ilarja).

VODA - PASTOR do Ilar - OGENJ

In to v času, ko je bilo na vrhu ogenj, (žrtveni) kamen, 5 srenjskih kamnov in lipa. Pred obdobjem vetrnikov, windov, belinov, belih ljudi, [do -6. -2. stol.]

Kdaj se je pamet spremenila iz belo v modro?

Takrat, ko se je pamet spremenila iz pameti v nesamet. Vedeži so postali omejevalci, pametni so bili omejeni eni so vedeli (videli), drugi so bili omejeni (niso vedeli, videli).

Belin se je spremenil v Belščico, ta pa v Karavanke.

Belščica je postala Vajnež, baba je postala desc, peč je postala tič (duh), vse kar se je do tedaj videlo [vid], se je moralo po novem zavohati [vonj = duh].

Tisti, ki so videli vse čez morje, kako sonce zahajala in ga nato po vodi (vodi = pelje) mesec (zadnji krajec). Do sedaj so uporabljali bronasta kolesa, sončne žarke, imeli svoje lubarice brez temeljnih kamnov razvrščeno od vode gor, od voš (jelš – Vošče) navzgor do lipe.

Pa se pritepejo neki begunci, ki verujejo v luno, mi pa ves red narejen po soncu! Mi imamo svoj koseški red, narjen po kosi, uporabljamo »peč«, da vanjo »iztešemo«⁸⁷ »luknjo«, vanjo zakijemo »babco«, se vsetemo na peč, položimo na babco koso, pa začnemo »klepati« (Klockeln pri Ladinih in Retijcih = Rezijani v Kosci na koncu doline, tudi ti na enak način klepljejo = xxxxxxx, kose. Klepanje pa pomeni z odarci stolci železo v primerno obliko in ga utrditi ne da bi ga preje segreli.

To je Hetitska pamet, znanje, vedenj, ki ga niso nikomur predali, prodali, temveč čuvali (varovali, vahtali, samo za sebe, tako kot svoj gordijski vozelski. (tega rešil Aleksander Veliki tako, da ga je presekal, torej z mečem. Meče niso nikoli kovali, saj so bili sprva bronasti, pozneje pa jekleni. Meče so sprva klepali. Torej ostane dilema ali gordijski vozec z njegovo integriteto, v katero spada tudi kosa.

Kolikor vem, so Egipčani uporabljali svoje ladje, na katerih so imeli sošnike, ralo in gabele, med tem tramovjem pa napeto jadro, samo tako, kot je pihal veter in samo podnevi. Ko je zašlo sonce, je bilo plovbe konec - pa tudi konec vetra, ki bi poganjal ladjo, začel se je čas, kjer so uporabili svoje bronaste kolesa in z njimi sonce prek noči pripeljali na sončni vzhod.

In taki ljudje so živeli v svojem gradišču v času -19. do -12. stol. v Monokodoniji v Istri, v bližini Rovinja in vahtali vhod v Sedmorečje reke Pad in nadzorovali tako prehode prek Alp in pobirali za svojo »vahto« »upanje« = »kredit« na zaslužek v obliki »« = »jantarja«, 32 kg težkih »ingotov« iz kositra in dragocene stvari, ki ga je ponujalo ali pa odvezemalo morje, ki ga je varoval Pozejdon. No in tisti, ki so te poti nadzorovali

⁸⁷tesanje s teslo ne s sekiro!

vali in upali, da bodo za svoje varstvo ali ravbanje tudi vse to dobili, so se naselili tudi na gradišču = v trdnjavi = utrjeni naselbini, ki je bila zelo podobna Monkodonija in bila nad Zgornjo bohinjsko dolino – »Pejce« = »Pece« = Peči.

No in take Peči so pa ti ljudje imeli tudi ob Blejskem jezeru, nad poznejšo cekvijo sv. Martina. V pečeh je luknja, v njej lintvern, ...nad Pečmi je Gradišče, iz Gradišča se pa vidi na »Beušco«, ki ima notri svoj »Stol« in »Vajnež«. Dokler je bila tod samo Baba, Beušca, je bilo obzorje nad Beušco vse belo, potem, ko so pa nastale Karavanke, je pa nastalo modro nebo, spodaj pa Stol pa Vajnež. (Pamet = belina (Bilinova žena = Baba), je razdelila pamet na nespamet, vedeti in nevedeti, videti in šnofati, (nos + usta + oči + ...), prej čvekati in potem šele doumeti, kar si sčvekal, držati gobec ali neprestano čvekati, itd. itd. Predvsem so pa začeli uporabljati ognje za ponoči in grmade za podnevi, gledali v nočno ime in zvezde ponoči, podnevi pa sonce (ker se zvezd ni dalo videti). Dan je imel noč in dan - pa ne ali samo noč ali samo dan. Za ene so bile noči čas delovanja, dejstevovanja, ti so podnevi spali (rekli so jim ponočnjaki, včasih tudi (kurbirji, ker se niso bali kurb, te so pa delovale ponoči v nasprotju s kurami, ki so kokodakale podnevi in ponoči spale), drugi so po dnevu delali, ponoči spali. Tisti, ki so imeli »modro« kri, so ponoči zalezovali punce in niso mislili na to, da se po 9 mesecih pojavijo plodovi,

Tisti, ki so pa podnevi delali, ponoči pa spali, ob nedeljah delali otroke (ker so bili med tednom preveč utrjeni), so pa bili voli ali osli, (ki so jih izkoriščali tisti, ki so jih varovali). Tisti, ki so se pa na vse to požvižgali, bili svobodni (tako kot so danes »liberali«), so bili pa kosezi (dokler jih ni kaj doletelo hudega), so pa postali tlačani, ki so ohranili svoj red (od leve proti desni, tako kot danes, če pogledate po parlamentu) .

No in tako pridete do Blejcev, ki se ponoči gonijo, pridete do blejskih graščakov, pridete do Hermana III, ki je padel pijan ponoči, ko je jezdil (ali po stopnicah?) z »gornjega gradu« na »spodnji grad«. Pri tem pa vemo samo to, da je obstajal samo stolp »Lapis« ob poti iz Drage v smeri Njivicam. Vsemu drugemu se pa danes reče »konstrukt« in ne »realnost« - kar je tudi razlika med stvarnostjo in namišljenim.

In potem smo zopet pri tem: »kje pa to piše«?

Vse to piše na blejskem gradu. Tam morate še danes krevsati po poti, ki vodi iz parkirišča na grad lepo po svojih nogah, pa četudi ste stari 82 let. Graščaki, so

jezdili na konjih do zgornjih »šteng«, dame so nosili v nosilnicah, turiste – »te vole« pa čakajo še danes na obljubljeni dvigalo (lift). Tega pozna svet še iz časa Da Vinčija, Blejci pa še danes o njem samo še sanjajo.

Tudi to je razlika med realnostjo in konstruktom, ki jo morajo prenašati predvsem »voli«, razlika med

belino in modrostjo, denarjem in stvarnostjo med pijanostjo in treznostjo.

KAKŠNA KLOBASA?

Ključce

So bile nekoč kraj - jasa v gozdu, ograjena, z več vhodi iz vseh dovoljenih (omogočenih, varovanih smeri) v podnožju hriba (brda), kjer je stala soha nekega božanstva, ki je ta prostor varovalo, bilo je sveti kraj, kjer se je lahko gostovalo, častilo bogove, zamenjevalo svoje pridelke in izdelke, itd...Tod je moralo stati korito, kjer so se lahko napajale živali in ljudje, nad hribu je pa moral biti tudi prostor na ognju, hrib je pa moral biti gol (popasen) imenovali so ga »Goli vrh«, pozneje so to tudi pisali, risali, in rekli celo »Gallenberg«. Običajno so to imenovali »Kraj«, ki je imel svoj »Zakraj«, svoj »Goli vrh« pa svoj plot, svoj studenec – vodo, svoj ogenj, svoj breg, ... Tako kot je imela vsaka reka, potok svoj breg, je moral tudi vsak breg imeti desno in levo stran (strano), (za to je poskrbel bog bogova, da je po svoj pameti naredu levi in desni breg, babo pa desca, itd. da je naredu vse na dvoje in v par (tako, kot je poj Noe na svoje bark zbral vse na dvoje in je potem vse preživel vesoljno povodenj samo tist, kar je bilo na par), no in tist, kar je bilo pa izrojeno, pa ni pasalo v par, pa poj ni moglo več imet otrok, je ratalo plod človeške nespameti.⁸⁸

Ko babe nosijo hlače brez durc, zakaj imajo hlače durca, če pa not čepijo pečke, čemu pečke, če pa ni zemlje, čemu korenine, če ni vode, čemu veter, če ni horizonta, čemu gledati na horizont, če je pa tam konec plošče (omejenost), ...tema, mrak, ... ima denar, ki ni denar temveč puf, puf je pa bordel, kraj užitkov, kraj kjer se ustvarjajo pufi, ...te pa regulira (regira) zakonodaja, to pa država!!! Ja zakvaj pa država?? (držala - če pa ni zdržala, tko k't ni ta prejšna?)

⁸⁸ Zato danes nismo več božji, pametni, ko dobivajo otroke »nepari«. Svet je nor, neveden, nespameten, iztirjen, posledica tega sveta so pa begunci.

160301

† V Λ W *

Gorička ogenj †

Rečica = vas = V

1. Rogač 1 I

3. Pem 2 II

5. Mrak 5 V

7a. Sokan 4 IV

7b. Krištof 3 III

Krasica = voda *

Kmetija Krištof je center vasi, stoji na vrhu vasi, je dvornik, dornik = durnik = Legat, ki ima kašco = kasico = kaso, denarnico, durca (tisti, kjer so vrata (duri) do boga, pa najdlje od vode, je tisti kot Avsenek, Poznik = Praznik (ne daje nobenih dajatev [temveč jih zbira od drugih sovaščanov, je torej dežman = tisti, ki je pri studentu s kaso, zato nič ne plačuje, saj je gospodov sluga .....po l. 1315..],

Prava Krasica pa teče iz Jezerc v močvirje in iz njega v Betin (kaj je Betin pa ne vem (mi za sedaj ni jasno)).

Kdo je torej durnik, ki ima kaso. Ali je na Kupljeniku tisti, ki je samo on podložen otoški cerkev in njen vidmer (*Rožič, ki je bil vidmer - dolžan vzdrževati konja in orožje in biti pripravljen na gospodov klic [A102, s.11]*). Ali je Rožičevo korito tako za vodo, kot tudi za denar in tudi za druge dajatve? Tudi krvne??. Ali rabi orožje zato da varuje. Ali je tudi zadnji Poznik = Praznik??

Na Rečici ima Krasica svoja Jezerca = bajer, zbiralnik vode. In ta je bil nekoč Krištofov!! Nekoč je bila Gorička Krištofova – še po 2. svetovni vojni, dokler ni vse zapravil moj sošolec Krištofov Andrejček, ki naj bi se izučil za avtomehnika, pa iz tega ni bilo nič, ker je bil vedno pijan. Andrejček = mali Andrej, ki je imel svojega patrona Andreja (cerkev) »na Brdu« nad Grimščami.

Kje je prvotno tekla Krasca mimo Krištofa navzdol kot Rečica??

160302

Merkel Angela (varnostnikov angel, ki ima hlače brez durc, je lani sprožila plaz beguncev.

I. 2008 so Američani zaprli nelikvidne banke, Angela Merkel (AM) je pa z njenim voznikom (na invalidskem vozu, s svojimi kolesi za prizadete-neprištevne) omogočila poravnavo 500 milijardnih dolgov na račun davkoplačevalcev.

Sedaj pa daje za begunce 5 (pet) milijard E (t.j. 1% tistega, kar je dala bankirjem).

Najprej so iz Grkov iztisnila 300 mia (od tistih, ki so si prisvojili grško gospodarstvo in njih denar ter ga prenesli v Nemčijo. (takrat je bila nafte in plina zelo visoka. Oljarji so imeli še velike kredite, banke visoka upanja in verjetnost da bodo naftarji tudi kupili nemške produkte (prirejene na njihove apetite). Nemške banke polne denarja iz vseh virov), dolgov, upanja na dobičke (- kredite).

Potem pa begunci, ki so jih povzročili orožje (ameriško orožje, plačano z arabsko nafto, rusko orožje, plačano z denarjem za ruski plin, nemško orožje (tanki, podmornice, ...), narejeno v Nemčiji in to na kredite tistih bank (klopi), ki so pobrale l. 2008. vso realno vrednost !

Vse to pa vahtarjev z angelskimi obrazi s hlačami brez durc in tudi brez jajc! Ob asistenci voznikov na invalidskih vozičkih. Invalid = neveljaven

Prištevni = prešteti volivci pa z dvigovanji rok vse to prenašajo = nosijo.

Televizija pa vse to prinaša. Ta, ki naj bi daleč videla, vse slišala, vse zvohalo in zavohala, z nami skupaj to občutila, ...

Nekoč so črne junce z žajfo prali, pa jim nikoli ni ratalo, da bi iz črnega junca naredili belega (pametnega) vola.

Danes pa vsi ne vidimo to, kako nas farbajo vsi tisti, ki ne delajo, ki njih moč merijo v Wattih, ali kalorijah (tudi špeh se meri v kalorijah ali Wattih. Mi dobivamo Wate iz vode in od sonca. V hidroelektratah imamo Koseze ali Paplerje, ti pa kolnejo oblast, ki je tako neumna, da zapravlja davkoplačevalski denar za rešitve, ki so vredne samo 1/3 tistega, kolikor danes lahko dobimo za hipoteke

(nekdanje obljube, nekdanja upanja, nekdanje kredite, ker je razvoj že prišel tako daleč, da lahko dobite za realni denar že trikrat več.

Naša oblast ne ve, kaj je delo, nekaj denar, ne kaj je špeh (zavit v cajt'ng papir), ne kaj je »tele-«, saj nas ima za nevedna teleta, ki jih kolje ko še rastejo, namesto, da bi jih rezali kot junce in delali iz le-teh vole, ki bi jim verjeli še kolikor toliko trezni ljudje - volilci.

Sedaj je veljal koodinatni sistem sever – jug + vzhod – zahod. Center je $0-360^{\circ}$ in $+180^{\circ}$ in -180° .

Sonce se je vrtilo od vzhoda proti zahodu, na severu je bil severni (pozitivni) pol, ja jugu južni pol. zvezda severnica je blestela na severnem polu, na južnem polu je bil južna ??? zvezda.

Pa so pred 3500 leti zakopali »nebesno ploščo, ker nekaj ni štimalo (ker so prišli z zahoda »begunci« z vzhoda pa prinesli svojo zvezdo »?????« Katera je bila to, ali mogoče Merkelnova s svojim Angelnom, ki sedi na »neveljavnem« – fouš vozičku, ki ni sploh registriran (vsaj zato je neveljaven), ker ne paše v nobene regelce, ki ustvarja vero (upanje), da bodo begunci doživeli vse najboljše v bodočnosti [pri tem pa crkavali in se utapljali v morju (laži), nerealnih mejah ovitih v bodočo žico, ...].

Pred 700 leti je bil Herman v Preski prisiljen prodati se zaradi neznosne lakote in so preški Hermani izgubili svojo svobodo.

Leta 1554 je zadnji (regularni) potomec Hermana II celjskega, Ulrik II na Kalemegdanu izgubil svoje življenje. Hermanov je bilo konec. Ostale samo še ruševine in nezakonski pankerti, plod njihovih strasti.

Zadnji Tinček (potomec preških Hermanov), zapisan ob krstu v cerkvi sv. Martina na Bledu kot Jarc Valentin Štefan, v rojstno knjigo *, pa sedaj čaka na svojo †, ki še nima datuma.

Sedaj se je »zbogou« = izgubil zadnje upe, da bo ostal še kakšen potomec, ki bi skrbel za »koseški red«.

Sedaj bodo samo še jarci, koštruni, koze, rezani po babje, izobraževani in vzgojeni od bab, vsi brez jajc. Eni bodo imeli hlače z durci, druge bodo imele hlače brez durc, ampak vsi nikjer nobenih jajc. Roda preških Hermanov je konec. Zadnje upanje (moder, bel - pameten vnuk) bo preminilo takrat, ko se bo iztekla zadnja generacija 2054, zadnje upanje bodo pa pospravili begunci z ☾.

Zopet bo pričel čas nove nebesne plošče, novega meseca, ki ga bodo »plovili« tisti iz »pustinj« = puščav, takrat ko so prišli jezdec na hitrih konjih z vzhoda, danes se pa po svojih nogah z vzhoda (tako kot beduini ob svojih kamelah) spuščajo vse na cilje do severnega pola in prenašajo s seboj svoje upe, znanje, sposobnosti, svojo kri in svoja jajca (DNK). No in se bo tako zopet ponavljalo naslednjih 16 generacij, naslednjih 400 let, (samo brez Valentinov!)

Mi pa v naši »skupnosti« = integriteti z Merkelovo in njenim ministrom na samokolnici = šajtergi, ki zavija kamor vozijo naši voditelji, izbrani na regularnih volitvah, ..., pa vsi brez na kako lepo prihodnost, ki so si prilastili tisti na klopeh (bankah), kjer do nekoč postavili na ogled trgovci in mešetarili = (goljufali, varali, sleparili, [lobirali], itd.) in barantali glede menjalnih razmerij.

Vse to se danes dela v Bruslju, v vsaki državi, mi naj pa vsemu temu verjamemo, verujemo, ...ja, zato smo pa osli in voli, ker verjamemo tisto, ko nam flancajo tisti, ki hočejo biti izvoljeni. Pri tem pa povsod samo klopi, banke, krediti, dolgovi, ko pa pridemo domov, smo pa polni klopov, uši, stenic; štacuna nam pa ponuja insekticide, strupe,.....

Ja, sedaj veste pred čem smo sedaj: ali stisniti ali prdniti, drugega nam ne preostane. Ostalo pa že vemo, tudi tisto okoli hlač!

Samo danes pa imajo pa TELE-vizijo, -fon, -net, ...pa babe, ki vsako stvar razumejo po svoje.

160303

Krasica je vas, ki ima svojo Goričko, ki ima svojo vodo na Jezercih iz katerih teče Krasnica (potok).

Jezernica = Milbach = mlinski potok, ki se izteka v jezero, nad njim pa stoji hrib, Vah-tarjev hrib. Jezernica poganja lahko najprej kovačnico (norca), potem pa mline in končno žage (po 14. Stol.) Žage rabijo bajerje, da lahko dosežejo potrebno moč okoli 12 kW, za te je pa primeren prostor na vrhu razpoložljivega padca – (pri Pretnerju = Bretner, izdelovalec desk – dil)

Rečica je sprva vas 5 hišami, poteka od Korošca (dvornika ?) navzgor ob potoku, ob katerem je tudi vaška cesta. Kmetije so razporejene ena da drugo.

Krasica je staro, najstarejše naselje, ima strukturo 1+2+2, torej primerljivo tisti iz Pod-dobrče. Vas se prične pri Rogaču – (ovčjem) kozjem pastirju, preide na govejega pastirja, se obrne na vrhu pri Krištofu, nato čez xxxx (Griželnu) do Mraka.

Grižel in goveji pastir tvorita kooperativo in imata skupni zelnik. Drugo kooperativo tvorita Mrak in Rogač. Morala bi imeti skupen zelnik, vendar ga ima samo Rogač.

Kaj so ti kmetje? Železa ni več, gmajno imajo zadaj za Kuhovnico, Kuhovnica ni Kuhna (ali je nekoč bila?), vetrnika ni, ovčje planine nimajo, Gorička je obrnjena proti vzhodu (mrzla), Kovačevca nimajo, Kovača tudi ne, niso cimpermani ali zidarji, ?????? Rogač ni Rožič, Krištof je 24.7. Rogač je 24.4 (jur?)

Pem = Anton je 24.10. =

= Pavel 25.01

Mrak je

Sokan je

Krištof ima svojo kočo na Brjanci

Nad Voklam, tam ima Papler svoje parcele kjer raste rezonančna smreka (Papler je naslednik Rogača).

Grejski Žvan ima svojo kočo na Lipanci, zraven kotanske bajte in

Na Brdu je rečiška ovčja planina, kjer ima ovčji pastir svojo bajto veliko 3x4 koraka

Gorička ogenj *

Rečica = vas = V

1. Rogač 1	I	ovčji (kozji) pastir
3. Pem 2	II	goveji pastir - varuh
5. Mrak 5	V	oblak
7a. Sokan 4	IV	liznek, brs, rudar - Jur
7b. Krištof 3	III	sušnik

Krasica = voda †

V Mlaki v Žahovici je vetrnik, kjer je »Zahomec«. Zahomec je področje za homcem, homec je majhna koča (kuča). Kuča pa ima ognjišče in ne peč. Ognjišče je primerno za kovanje in ne za topljenje rude. Kje je potem vetrna peč? Peč mora biti ob vetrniku, ta pa je na ravnini in ne v bregu (tako kot v Slatni).

Kuhinja je v železarni, tam je več majhnih peči, ki so podobne rimskemu pečem, ki jih vpihavajo z mehovi. Kaj pa potem delajo na blago nagnjeni ravnini na vetrni peči z dodatnimi mehovi (Lölling).

V Mošenacu je ledinsko ime **Klukovec**, navedeno v FK. Isto mesto se navaja:

Čop = Tesen, TNN = Pungart, kota 622,

Dejansko je pa to ključno mesto, kjer se prične Soteska, torej mesto, kjer je stala straža, »vahtala« Sotesko in v njej Mošenac, na drugi strani pa je bil Pungart (zelnik, prekopano zemljišče, požgan laz poln oglja in pepela, isto kot nad Brdi Fančnek. Torej je Pungart [Nomenj]= Ledine = Fančnek = [Brda], torej je Sušnik = Kljukovec = hrib nad fužino nad Mošenacem in Voščami (Vrbnami = Felben, pa tudi Vrbo = Felben. Ta pa nima vetrnika, ima pa studenec in sv. Marka, torej Goričko, torej stražo na koti 539,9m. – zahodno od tod, so pa na Ježi (razgledišče) 599m Ključe pod kodo 541,9m.

160307

Walz, vandranje, gosti, cimpermani, sv. Jožef, zastojkarji, in plačniki, svetniki, svetniki, praktiki in praktiki, teoretiki in teorije, verniki in neverniki, vera in verjetnost, cene in ceniki, krediti in dolgovi.

V 80-tih letih preteklega stoletja sem veliko posloval po Nemčiji, Švici in Avstriji. Tako sem enkrat proti večeru potoval iz Frankfurta mimo Nürnberga proti Münchenu, kjer sem naslednji dan imel svoje opravke. Zapustil avtocesto in si poiskal prenočišče.

Prišel sem v gostilno, se obrnil na gostilničarja in spraševal za prenočišče. Gostilničar mi je vse povedal, ceno, pogoje, pobral prtljago in to odnesel v sobo, nato sem pa šel nekoliko na sprehod, saj sem dan posedal po samih

stolih. Ko sem se vrnil s sprehoda, sem se usedel za bližnjo mizo in sedel ob nekem drugem gostu in pil pivo, ki mi je ga prinesla gostilničarka. Tedaj sem se pogovarjal z sosedom in mu pravil, da je pri nas navada, da pri glavni mizi sedi gost, ki je obrnjen k vratom, gostilničar mu nataka vino iz vrča (Kruha = 0,7 lit) v polič, (0.35 l), nasproti mu pa sedi tisti, ki gosta časti in mu podaja meso in kruh.

Gostilničarka je pa vse to poslušala, vlekla na ušesa in nič rekla. Naslednje jutro, ko sem pa zelo zgodaj odhajal, mi pa pripravi zajtrk. Pa mi je pripravila ½ funta domačega masla z rožicami na vrhu, ½ funta sira, 1 funt (1/2 kg) kruha, 4 kajzerce, me vprašala ali hočem mleko ali kakav in nato postavila na mizo ½ polovnjak kakava ter kozarec jagodove marmelade (0.7 l), me spraševala, če mi to prija in če si še kaj želim (hočem). Za (popotnico) sem dobil še sir in kruh. Ko sem jo vprašal za račun, je pa rekla, da je to »Zum Lohn«, da me smatra za Geista (gosta) - dobrega duha, ki je prinesel po dobrem potovanju (Walz), svoje znanje in izkušnje (kar je njegova dolžnost, za katero dobiva popotnik pri gostitelju hrano in postrežbo). To je njena dolžnost do tistega, ki je tudi gostilničar in na potovanju, ki nabira znanja in izkušnje in jih prenaša v stroki. Gost (Gast) je pa dolžan tudi »pomagati« gostitelju in prenašati znanje, svojega duha (Geist). Gost pa mora tudi »pomagati« gostitelju, ko je tega konec (na hrvaškem pravijo »svakog gosta tri dana dosta).

Cenik pa da stoji na vratih točilnice, mi je rekla, nasproti »Stammtischu« = mizi, kjer se zbira njihov rod in koder trežejo drugim gostom, tega ima njen mož, ki je gostilničar, ona pa da je gostilničarka in je gospodinja in njena dolžnost je, da poskrbi za gostoljubje in ne za denar.

Od takrat naprej sem se poskušal vedno ustavljati v tej gostilni. Mislim, da je bilo to čez kaki dve leti, ko sem najavil svoj prihod iz Frankfurta in se tam zopet oglasil.

Takrat me je pozdravila gostilničarka: »Herr Jark, schon wieder ze Walz«?

Tedaj me je pozval gostilničar, ki je imel svoj »firtah«, me posadil na častno mesto za gosta

nasproti županu, drugi so se pa morali razvrstiti po svoja mesta. Tisti, ki je do tedaj sedel nasproti župana in je moral meni prepustiti svoj stol, se je pa usedel na mojo desno stran, ostali na tej strani so se pa razmaknili. Birt (Wirt = gospodar) je moral streči (pijačo), gospodinja meso (klobase in suho meso ter kruh). No in to je bila njihova (Ordnung) = red. Pogovarjali smo se o naših in njihov navadah, predvsem gospodarskih.

Po kakih dveh urah se je spodobilo oditi (vsem je bilo tega dost), poslovil sem se in kot gost odšel skozi vrata, na katerih je stal cenik, bil sem zastonj pogoščen (zum Lohn), zato, ker smo si izmenjali svoje znanja in vedenja.

No, tako sem bil zopet »zum Walz«, bil pogoščen vendar bolj po današnjih navadah, hrana in pijača je bila zastonj, prenočitev sem pa plača pri birtu še preden sem prenočil (po njegovem ceniku, ki je visel na vratih, skozi katera sem odšel). No, take so pa navade in odnosi do gostov danes, vendar samo če so »zum Walz und Lohn und Gast«.

Vse to je potrebno doživeti, videti in vohati, slišati in poslušati, čutiti in občutiti. Pričujoči zapis tega ne more nadomestiti, saj je to samo brezbarvni odtis oz. kopija dejanskega stanja, tako kot je baba faksimile (falsifikat?) boga stvarnika.

160317

Ko sem ob sv. Martinu Čedenkovo znamenje »tri kamenčke« se je pričela moja pot skozi »Peku« od Medvod navzdol po desni strani potoka navzdol do »Kamna« koder mi bo že obstoječo zvezdico dostavil križ in mi bo nebeški kamnosek (Božič) stesal konec mojega časa. Ob Kamnu (Peči) je konec mojega Pekla, pričinja se vhod v Raj, v katerem sem imel svoje korenine in iz katerega izhaja moj rod in svojo pošto, kjer se srečevala s svojim duhom. Svojo domovino sem vedno branil in ji dajal krvno dajatev, iz nje odhajal kot gost in nikoli kot begunec in vedno branil njene interese. Bog ima vse to zapisano, saj je pri vsem tem sodeloval. Ker sva se večkrat srečala, je vso obsodbo prepustil Rajanom (druge pa tako ali tako to nič ne briga).

Sedaj prihaja čas nereda, kaosa, bega zamejnih vrednot, kjer noben kodeks več ne velja, prihaja čas, kjer bo vsak tolkel po vsakem. Prihaja čas, ko noben »Kamen« ne bo imel več nobene imel veljave. Prihaja čas, ko bo bordel plačeval davke, ko kurbe ne zaračunavale frajerjem (ne pozabite, da so to nekdanji svobodniki) svoje usluge, ker se to več ne bo splačalo, saj se naivnost več ne zaračunava, saj kurba potem po šihitu nese prislužen denar v banko, ta plača njene dolgove, ki jih je naredila država (zakva jpa poj država, se pa sprašuje kurba), ki se je zapufala u bankah. In tako postaja cel svet en sam puf, ki ga je sprožila baba, kje bog bogova, narjena kot faksimele (falsifikat?) boga stvarnika.

160331

Gost je torej Gaist = duh, ki ga ne vidiš temveč vohaš. Tisto kar vidiš na gostu še ne pomeni, da je to identično s tistim, kar od njega izvohaš.

Tudi ti gost prinese kot vonj - parfum, še vedno ni identično s tistim kar od njega zavohaš in tudi ni isto, kar ti on govori, pove!

Gost = Geist = Υ

Če je Belin = Bellenus = bog stvarnik v bronasti dobi (4. tisočletje)

Življenje = (Υ in $\wedge$) (* in $\dagger$),

Weinachten = Weise Nachten (bele noči)

Weis = bel Vainež = Belin,

Belščica je »Weises Berg« = »Weises Breg« = »Breg« »Orobie« .

Belin je bog dneva, z avreolo, ki jo prinese zarja, vzhod ali zahod sonca.

Belin ima ženo, ki sveti tudi podnevi.

Kdo je nato »luna«, nočna luč. Luč sveti ponoči, belin = dan = modrost je del dneva, pamet deluje podnevi, odločitve se prinaša podnevi, pod svetim drevesom, ki ima tri vrhove, je Υ . Odločitve so torej svete (bele, belinove).

Rog je Υ svet.

Modrost bedi nad belino. Pametne odločitve so modre, modrost je nad belino (svetostjo).

Modrost prehaja v »žarke« in se spreminja po barvi, vendar je vedno nad »svetostjo«. »Svetost« lahko prehaja v »mrak« (Ješa je mračna, železarstva je konec? Postavijo cerkev sv. Andreja, (zadnji gospodar je Andrej, Gorička se izprazni, nekdanji železarji postanejo nesvobodni kmetje, podložniki (čigavi?? Xxx), Krištof postane dvornik, je »Dienstmann«, ki zbira dajatve za gospoda, ...). Ti nesvobodniki so že zdavnej krščeni (*) in imajo imena Stefan, Georg, Johann, In te ob svojem času tudi najdemo na pokopališču in kakem dokumentu.

V bronasti dobi je vladal Belin s svojimi žarki;
V halštatu je vladal Belin
V latenu je vladal
V rimski dobi

Kje so pa potem Egipčani, Feničani, ...

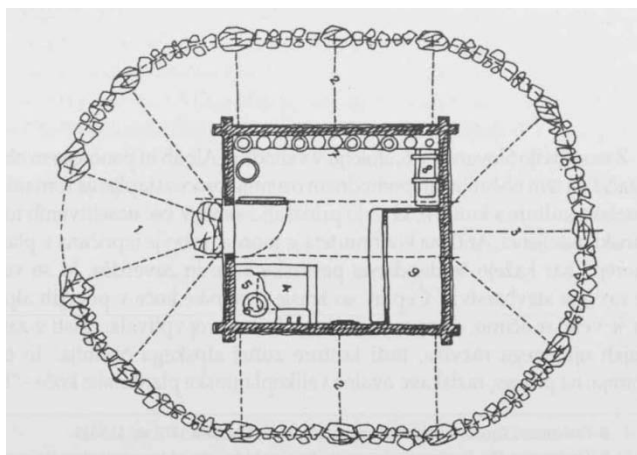
Kdo je pa potem vladal pred bronasto dobo, kakšen DNA je imel??.....

Kdo so potem »Iliri«, ki zapuščajo sledove brez svojih pisav pa imajo svoje kralje in pastirje, ki imajo svoje bronastodobne čelade, najdene v starih gomilah, ki naj bi pripadale ajdom.

Kaj naj bi se skrivalo vse za besedo »ajd«, »ajdi«, in kaj naj potem to pomenilo v različnih krajih, deželah, ...

160404

Hiše na planini so grajene okoli hleva obrobjenega s suhim zidom. Hiša ima dva vertikalna stebra in zgoraj prečni tram.

Ta naj bi bila še najbolj podobna hišam z Velike planine, kjer naj bi ljudje živeli skupaj z ovčami (podobno kot še danes zadnji ovčarji v Tessinu). Koča na Veliki planini je namenjena govedu, je

torej iz poznejšega obdobja.

[DEZELA JSD-SLIKE\Odrpto ognjisce-Cevc .jpg](#)

Pastir v Halštatu, v našem primeru v obdobju v -8. do -6. stol., je imel svoj »Fančnek« tako kot ga je imel na Kupljeniku na koncu stagen tudi Oblak. Ljudje so do obdobja živeli skupaj z živino v hlevu. Hlev je obdajal hišo, v kateri so dejansko živeli.

Vendar je tako živel samo ovčji pastir, skupaj s svojo drobnico. Kako so pa potem živeli »železarji«?. Če je bil ovčji pastir pod kočo, pod kapo, klobukom, pod strešniki tedaj mogoče še ne stesanimi bruni – »šperami«,

Kakšna je razlika med hišo naselja »pod hramom« in tistim »pod lipo«?

S kamni obložen kanal, imenovan »Stagne«, je potekal od kašce navzdol mimo Primašča, Brsa in na koncu Oblaka in čez vrt, po katerem je tekla voda za namakanje, je skrbel za primerno vlago na vrtu – »fančneku« kjer je raslo zelje, repa, gnojen z ovčjim gnojem, scavnico, človeškimi iztrebki, ogljem z ognjišč, pepelom, ...

Vsaka hiša (huette – hut – streha, je dajala toliko gnojila za fančnek, kot je tega zmogla.

Kaj pa če bila vse skupaj samo ena dolga hiša in v njej samo tri družine v isti hiši okoli je bil tudi prostor za živino ob ostrešju?

Toliko vprašanj?

Socrates se mora prilagoditi novim zahtevam, novim problemom, dobi drugačen pomen, sistemizacija se prilagodi realnosti!

Če vidi Plemelj svoj »J« (integral) kot »S« in pod krivuljo, še ne opazi lukenj (ki jih ima bohinjski sir), če je potrebno za »dr« potrebno zlezti v rit svojemu vzorniku in se mu zaleteti v tarčo, namesto se tej riti ognili prek »ključ«, pogled »puše«, »Fernrohr«, mikroskop, ... zožen ali razširjen pogled in zagledali tarčo, ki je predhodnik (mentor) ni zagledal (npr. uporaba forenzike v arheologiji, ki postavi probleme v popolnoma drugačno luč).

Tako ob uporabi realnosti in tistem, kar je opazil Zoran Rant, ko je študiral svojo »entropijo« in postavil svojo »anergijo« t.j. da je razlika med

realno razpoložljivo energijo in tisto, ki jo postavlja navidezno (namišljeno) energijo neka razlika, ki ima svoj izvor v povračljivosti.⁸⁹

Če uporabljamo povračljivost za izvor informacij, imamo vedno več možnosti, saj ravno napake odpirajo nove možnosti. Neperfektnosti procesov odpirajo vedno nove možnosti.

Tako se pojavljajo na obzorju (sedaj mu lahko rečemo:

Gost = Geist = Υ = duh

Če je Belin = Bellenus = bog stvarnik v bronasti dobi (4. tisočletje)

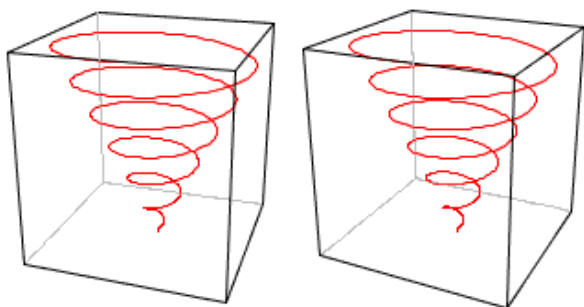
Življenje = (Υ in $\uparrow$) (* in $\dagger$),

Ali pa gost, ki smo mu rekli takrat, ko je prišel kot »Zu Gast« kot »zu Lohn«.

Ali ko so v Tessinu opazovali »Obregje« pod modrim nebom,

Ali ko je naš Rajan opazoval Belščico, pa ni videl pod Kamnitnikom koč tistih Korošcev, ki so spodaj pod belino pa nad gozdom pasli ovce (dokler niso iznašli dalnogledov), istočasno je pa imel pod nosom celotno pokrajino, vse svoje sosede, vse kar se je nahajalo pod »Obtregie« (horizontom) pa si vse to razlagal, kakor se mu je ljubilo!

Socrates je zaznal vasi, ki jih ni videl noben dokument, pa so vseeno obstajale. Videl pokrajino, ko je v gozdu nastajala na jasi (lazu) ob poti, ki še ni bila pot temveč tura (smer) in proga (bannum) zaznavana z obrobja (tesinski »Obrobie«) pokrajine in ki so nato poniknile na horizontu. Zaznaval je značilnosti, ki so omogočale izrabo prostora in omogočale življe v tem prostoru. Omogočal je napovedovati prihodnost na osnovi sedanjosti in preteklosti.

⁸⁹ Torej je Rant postavil definicijo Energija – anergija = entropija.

160410.

Sodelovanje, kolaboracija, družba, združba.

Kako neka družba deluje zaznamo šele takrat, ko smo jo preskusili sami, v njej živeli in zaznali njene drugačnosti.

Današnji »Oktoberfest«, ki ga je danes polna nemška televizija, sem je zaznal popolnoma drugače v Westfaliji leta 1958. Tod je pripravljala »tovarna« (danes podjetje) svoj »Betriebsfest«, kjer je dobil vsak delavec (vsak delavec je bil pa bil takrat, ko je dobil plačo, ki mu jo je dajal »lastnik«) povabilo in bone, s katerimi si lahko »plačal« svoje darilo. Ob tem pa si sedel na dvorani, kjer je bilo vse kar si dobil na mizah zastoj (Zu Lohn). Sedel si skupaj s svojimi »sodelavci« pri svoji mizi. Lastnik je pa enkrat prišel k »tvoji« mizi in nazdravil prisotnim. Lastnik tovarne s 600 delavci, ki niso bili lastniki, je poznal vse svoje »delavce«.

Na tem »Betriebsfestu« so bili povabljeni (in bili tudi bone) nekdanji delavci. Ti so dobivali od »tovarne« svojo penzijo. Če je nekdanji »delavec« delal v tej tovarni 40 let, je dobival ob svoji penziji 400 DM še dodatek. Tako tisti delavec, ki je prišel v tovarno vsak mesec (s kolesom) po celo penzijo, ki je vsebovala še dodatek 100 DM za vsakih deset let, koliko je let živel v penziji. Tako je bil najstarejši »delavec« = penzionist, star 104 leta, prišel vsak mesec s kolesom po svojo penzijo, poznali so ga pa vsi okoli tovarne več kot 15 kilometrov, saj so ga videli vsaj enkrat na mesec. Poznali so ga vsi »od dojenčka do starca, ki je še komaj migal, kaj bi še kaj delal«. Ta človek je dobival vsak mesec 800 DM, toliko je tudi bila plača »majstra«. Tega človeka sem videl tudi jaz, ki sem bil »študent«, ki sem živel v »Kolpinghausu« (po naše bi se takrat to prevedlo v »domu za samce«), kjer so živeli tisti, ki so bili (zu Walz). Ta dom je bil cerkvena ustanova, last cerkve, ki ga je mesečno sofinancirala tudi tovarna in dajale denar za svoje tiste, ki so bili »zu Walz«. Ta tovarna je meni tudi financirala moje potovanje na svetovno razstavo v Bruselj I. 1958, skupaj z prevozi, vizami, prehrano, itd.). Za to tovarno sem je bil človek »zu Walz«, ki si nabira skušnje in svoje znanje. V Ljubljani sem bil pa študent strojne fakultete (ki je bila tedaj še tudi fakulteta za elektrotehniko).

Kaj sem odnesel z mojega 5-mesečnega »zu Walz« in kaj od naše ljubljanske »Fakultete« se zavedam šele danes po preteklem polstoletju. Danes vem, kaj je to »zu Walz« ali kaj »zu Lohn«, vem vam tudi povedal, koliko mi pa bo to uspelo, pa preskusite z vašim »belinom« »modrostjo«, znanjem, vedenjem...

V to časovno obdobje prihaja tudi tisto vedenje, kaj pomeni »sodelovanje«, ko smo morali (se dogovorili za sodelovanje) napraviti neko celovito delo.

Ko je bila tovarna v časovni stiski in so bili ogroženi termini izdobe, je prišlo do »posebnih« posegov.

Mojster (taki so bili v tovarni štirje), je poklical »vodje baterije« (takih je bilo pod mojstrom 6), vsak od teh je imel okoli (ducat = 12) delavcev, ki jih je nadziral, vendar tudi sam izvijal tudi fizična dela (najzahtevnejša, najbolj rizična dela, ki jih je poskušal prenesti navzdol na svoje sodelavce, bil pa dejansko odgovoren za kakovost opravljenega dela [zato je tudi dobival kakih 680 do 760 DM]).

Tedaj so mi ponudili delo v posebni skupini, ki je morala izvesti montažo vgradnje v rotacijsko peč (domnevam, da je imel pri tem prste sam vodja obrata, ki je za mene skrbel in skrbel za moje »izobraževanje« = (zu Walz) in ki me tudi poslal v Bruselj, in končno sem veliko let pozneje od njega tudi zvedel, da je vedel, kaj sem počel na veslaškem klubu, kjer sem dobil prilžnost športnega veslanja na Renu, pa imel prste vmes pri pretovarjanju žita (nedeljsko delo v luki na Renu, kjer se plačuje direktno po akordu za »gotove pare«, brez davkov, kjer se dobi tudi za iste pare tudi pivo in na koncu tudi babe, vse kar danes sodi v dejavnost naših vrhunskih politikov in vse kurbarije, lopovstva in nemoralnosti, ki se jim danes reče »Off Shore« in ima vse to neko mračno preteklost in je vse to povezano z vodo, morjem).

Tedaj smo kot skupina 4 delavcev opravili neka dela, ki so bila zelo rizična in nevarna.⁹⁰ Delo je

⁹⁰ Sam sem ob tem dobil poškodbo noge, ko mi je padla žareča zakovica na čevelj, prežrla usnjeno vezalko in se prešrla skozi usnjen jezik, nato skozi kožo in se nato ob kosti ustavila, ko sem jo z metalnimi kleščami odstranil z noge. Ta poškodba se mi je nato poznala še nekaj let.

bilo povezano z visokimi temperaturami (jeklo čez 1200 °C), nočno delo skupaj 32 ur., nevarnost poškodb, delo na velikih temperaturah – tudi čez 70 °C, itd.). To je bilo zelo dobro plačano in se je dobilo takrat za 35 urno delo toliko skodraj toliko, kot pa za dvotedensko običajno delo.

Tako delo niso izvajali ljudje, ki niso bili visoki specialisti, ki so si medsebojno popolnoma zaupali, vedeli kdo je kaj sposoben in kakšne rizike prinaša to v integrirano delo.

Tako delo je bilo zaključena celota in po koncu zaključeno v gostilni. Tako smo po 36 opravljenih urah dela šli skupaj v bližnjo gostilno in se napili piva, pa ne zato, ker bi bili potrebni piva, temveč ker smo zaradi znojenja izgubili mogoče kakih 4-6 kg. No in koncu smo sedeli tudi na isti mizi ne samo po končanem 36-urnem delu tudi pri »Betriebsfestu« nekaj mesecev pozneje.

To ni bil »Stammtisch« neke vasi, kjer sede skupaj sorodniki v tej vasi, temveč miza, kjer sede skupaj ljudje, ki so opravili skupno delo pod skupnimi težkimi in nevarnimi pogoji.

Sedaj se pa spomnimo na naše delo in pogoje v sistemu 1+4, ali 2+3 pa na vetrnike in se zavejmo, kaj pomeni delo. Pomen dela ni samo fizičen, temveč ima nek skupen integriran smisel in ima popolnoma drugačen pomen kot pa samo, pa če delo opravlja človek z 0,1 KS (konjske sile), če ga opravlja veter s kakimi 1 do 10 KS, ali pa voda na mlinskem kolesu okoli 4 – 16 KS (ali pa na kaki elektrarni danes z več MW. (~1.000.000 KS). Relacije do dela so vedno drugačne, tako kot so tudi posledice. Delo je vezano bilo tedaj z verovanjem, življenjem, do- jemanjem, itd. in ne tako kot je vezan na KD, KM, KW, itd.

Ko je človek ril z rogom in sadil v terra-preto na svojem »fančneku« svoje zelje = Kapus [grb kamnogoriških Kapusov ima za osnovo zeljno glavo]. Kapusi in Finžgarji naj bi izhajali iz Vintschgau-a v 12. stol.???. In ko je na Kupljeniku Oblak namakal svoj **fančnek** čez svoj s kamnom obloženi kanal, ki mu je rekel **stagne** (ravno tako kot tistemu, ki je bil namenjen za gonjenje živine v gmajno in bil obrob- ljen s suhim zidom) in čeprav so bile te stagne široke samo za širino lopate, s katero je potem te stagne vsako spomlad počisti. Te stagne in njegov fančnek sta mu omogočala preživetje in

to se je lahko videlo predvsem takrat, ko nista delovala in so morali ljudje zaradi tega od lakote umreti.

Od sodelovanja je bilo odvisno če je bilo to ogroženo, takrat se je dogajalo vse mogoče. Zaradi bab in katastrof so se medsebojno delile kmetije, razcepili srenjski kamni (tako je npr. nastal poldruec Grižel v Smokuču) na dvoje se je reklo »babca« - t.j. nakovalo za klepanje kos. Tako je »babca« delila tudi kmetiji (ki sta bili prej pod eno streho (Hutt – Hütte).

160413

V zadnjih dneh sem delal z Burgerjem iz Hlebc. Prišlo je do imen v Zapužah, predvsem Brinovca, vmesne kmetije med Žebretom in Brinovcem, do Žebreta, obeh pastirjev. Kdo je potem imel mlin, ali je ovčji pastir postal mlinar, kdaj se je razdelil goveji pastir na dve kmetiji (na isti parceli. Kako da ima lahko mlin nekdanjo parcelo ovčjega pastirja. Kako, da urbar 1253 navaja 12 kmetij (6 v Zapužah in 6 v Novi vasi, ali so tedaj še ovčji pastir in že obe kmetiji, ki sta nastali iz govejega pastirja (tako kot je že razdeljen Korošec v Vrbnjah). Ali je Golentar že takrat odcepljen od ostalih svobodnikov – železarjev in ali je Korošec tudi »legat« za druge sovaščane).

Predvsem pa kje so imeli Zapužani svoj vetrnik, da so lahko železarili, kje so imeli svojo lipo ali je to današnja lipa pod ali hrast, kje so imeli svoje razgledišče – pošto, kje so imeli njive, travnike, poti, ...

[DEZELA JSD-SLIKE\Drnca, Dobrava in Begunjščica -C.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Zapuze - b -Register nepremicne kulturne dediscine.jpg](#)

Že na prvi pogled se vidi v Begunjskem koncu, da se tod nahajajo zelo stari ostanki nekdanjih kultur. Če do najdeni ostanki bakreni predmeti in se najdeni ostanki iz brunaste dobe, potem lahko domnevamo lahko, da do drugih znakov obiskov takratnih ljudeh ni daleč.

Ostanki iz Njivic:

Najstarejši ostanki se nahajajo pod Jamarskim vrhom. Tamkajšnji Zakopavnik lahko primerjamo z ostanki nad bohinjsko Srednjo vasjo (Pejce, Peči...), ki naj bi sodili v bronasto dobo. Samo da imajo tod tudi Žale, teh pa v Begnah nimajo. Njivice lahko smatramo kot fančnek, kjer pridelujejo zelje in drugo zelenjavo. Vse to pa straži kresišče – pošta na Jamarskem vrhu.

Ali lahko že imenujemo nekatere ledine, bi lahko primerjali

Begunjščica teče tedaj skozi mlako (kjer se potem izvira poznejša Dermičica) pod poznejšo Preseko in navzdol proti poznejšemu Otoku in Mošnjam.

Globoki potok teče navzdol skozi Krpin in pod Zakopavnikom navzdol do pod Dobrave, kjer se pridruži Begunjščici.

Današnja Blatnica pa teče navzdol izpod močišč po zahodni strani Sv. Petra in se prične ob sedanji žičnici teh teče proti Poljčam navzdol.

Tako najbolj oblikujejo pokrajino. Ko so v poznejšem obdobju preselili naselbino z Zakopavnika na sedanjo lokacijo severno od cerkve, so morali najprej Begunjščico preseliti v današnjo lokacijo.

Tako so v halštatu, še bolj pa pozneje v latenu, začeli od sedanjega gradu Kamen pričeli oblikovati pokrajino in ji spreminjati ter prilagajati predvsem potrebam poljedelstva, pa tudi potrebam železarstva.

Ostanki, ki jih je našel na Zakopavneku:

Jamarski vrh in njegove jame:

[Die Kelten - 1/6 - Wie es begann - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=LHOKmuiP_q4)

[Die Kelten - 2/6 - Besiegte Helden - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=ENBNfFRZhp8)

[Die Kelten - 3/6 - Heilige Wälder - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=bc9r7voAvHg)

[Die Kelten - 4/6 - Von Camelot zum Kreuz - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=px6gGjD9mc)
<https://www.youtube.com/watch?v=px6gGjD9mc>

[Die Kelten - 5/6 - Wahrheit und Legende - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=8DbAZFVXEto)
<https://www.youtube.com/watch?v=8DbAZFVXEto>

[Die Kelten - 6/6 - Ein verklungenes Lied? - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=umuelq7_vn4)
https://www.youtube.com/watch?v=umuelq7_vn4

[Die Spur der Kelten - Folge 1/2 - Krieger und Druiden ...](https://www.youtube.com/watch?v=MG1caZlqE_Y)
https://www.youtube.com/watch?v=MG1caZlqE_Y

[Die Spur der Kelten - Folge 2/2 - Feinde Roms - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=fljYVgy3Wr8)
<https://www.youtube.com/watch?v=fljYVgy3Wr8>

[Terra X: Die Kelten \(1/3\): Europas vergessene Macht - ZDF.de](https://www.zdf.de/.../terra-x/die-kelten-europas-vergessene-macht..)
<https://www.zdf.de/.../terra-x/die-kelten-europas-vergessene-macht..>

[Die Kelten - Teil 2 - Geschlagene Helden - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=ENBNfFRZhp8)
<https://www.youtube.com/watch?v=ENBNfFRZhp8>

[Die Kelten \(3/3\) - Aufstand der Königin - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=zA8ky6g5j5l)
<https://www.youtube.com/watch?v=zA8ky6g5j5l>

[Terra X Klima macht Geschichte Teil 1 - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=UJ0m_2mHbo0)
https://www.youtube.com/watch?v=UJ0m_2mHbo0

[Terra X Klima macht Geschichte Teil 2 - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=ASvd1cJpaZw)
<https://www.youtube.com/watch?v=ASvd1cJpaZw>

(ARTE)

[Die Kelten \(1/3\) - Europas vergessene Macht - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=0v0l1pb5X24)
<https://www.youtube.com/watch?v=0v0l1pb5X24>

[Die Kelten \(2/3\) - Kampf um Gallien - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=EgHMDGioLoY)
<https://www.youtube.com/watch?v=EgHMDGioLoY>

[Die Kelten \(3/3\) - Aufstand der Königin - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=qS-LMPuqer4)
<https://www.youtube.com/watch?v=qS-LMPuqer4>

Karniks (Carnyx) – keltski bojni rog

Obdobje velikih vulkanskih izbruhov -1600 do -500, ko se povprečne temperature dvignejo navzgor in se spremeni predvsem klima v vzdolnem Sredozemlju (izbruh Tere, cunami na Kreti, ljudstva z morja, Kimerijci (ljudstva iznad Krima), se prevesi v obdobje hladnega vremena.

Okoli leta -500 se prične obdobje hladnega vremena, ki traja do okoli časa, ko se prične naše štetje. Tedaj se pričnejo prebivalci ob Severnem morju in Baltiku spuščati navzdol proti Donavi in Renu ter dosežejo okoli l. -400 Padsko nižino.

Kelti, ki jih imenujejo Grki, takrat najbolj izobraženo ljudstvo na Balkanu, jih opisujejo (Y Caetiais, Na Ceiltich, Na Celtae, An Celtech, An Celtyon, ..)⁹¹ in se z njimi spuščajo v kupčije. Ljudstvo, ki je visoko tehnološko razvito. Železarstvo razvijejo na visoko stopnjo in nagradijo znanje preneseno s severa od Kimerijcev (predvsem na področju današnje Češke, kjer se nahaja ljudstvo Bojev – poznejših Boemov (Pencev), Bajuvarov, Bavarcev). Ti Boji vdrejo v Padsko nižino in naprej proti Rimu, tedaj še zelo nepomembnem mestu.

Pride do konfliktov, Rim porazijo, v tem času so Kelti tehnološko na višji stopnji od Rimljanov.

Moramo pa opozoriti, da sodobna znanost, podprta za današnjimi mediji, močno pretirava. Tako prikazujejo jeklo narejeno ob najboljših pogojih za potrebe keltskih vojvodij kot meče narejene kot najboljši keltski izdelek.

Pri tem pa vemo, da so Kelti večinoma uporabljali sulice in ne mečev. Meče, ki so jih uporabljali običajni vojaki pešci, so morali ti med bojem poravnati, ker so bili narejeni iz mehkega jekla (tako kot n.pr. kose in srpi).

Tistih mečev, ki naj bili najboljše kakovosti in so jih preskušali tako, da so meč prek glave potegnili do ramen in se je ta nato povrnil nazaj v prvotno lego, je bilo zelo malo (mislimo, da sploh ni bilo nobenega – ali se je skrivil ali pa zlomil).

Tehnološki preskusi sodobnih kovačev so torej tehnološka farsa (pri tem uporabljajo sodobna

⁹¹ Ali se nam vse to ne sliši kot Celje, Na Selu, Na Selih,

znanja, sodobna orodja, sodobne stroje (kovanje na norcih), itd. Takrat se je uporabljalo vid, okus (lizanje), otipavanje, poslušanje, skratka vse svoja človekova čutila in njegova senzorika. Takrat se je dajalo polfabrikate za nekaj let v zemljo, da so se postarali in zgubili napetosti; se jih kalilo, tako da so namesto vode uporabljali kar žival in sužnja, itd. Skratka primerjava pogojev in postopkov z današnjimi pogledi v železarstvo ni primerljiva, tako kot nista primerljiva današnje življenje s takratnim.

Prvotne peči na volka imajo več kot 3000 letno tradicijo in se jih je uporabljalo že v bronasti dobi. Uporaba vetra in mehov je poznan že v egiptčanskih časih (od koder izvira tudi tisti bohinjski črni junec in tudi verjetno naš »begenjski junc«, ki so ga žajfali in ni nikakor hotel postati bel – torej ni hotel imeti kaj skupnega z Belinom tam zgoraj na Stolu).

Stare tehnologije se uporablja še danes in nikoli ne zastarijo. Zapuškega Žebovca poznamo še danes, če ne po drugem po njegovi hruški, ki je nekoč stala ob cesarski cesti in kjer je bilo tudi konec Kašarije.

Če se je tod prehajala Kašarija, kaj se pa potem tod pričenovalo?? Če pogledamo v FK vidimo, da se tod pričenoja Zgoša, prvotna vas, iz katere se je pozneje razvila potem vas Zapuže.

Prvotne Zapuže so imele 3 železarje (Brinovca, (Kralju) in Žebreja) na zahodni strani vasi in na vzhodni strani oba pastirja, spodaj ovčjega in zgoraj govejega.

Današnja imena so se ohranila samo pri Žebretu. Kralj – Brs, Žlinder, Liznek, Brinovc – nekdanji Oblak, Fajdig – Rožič. Imena niso krščanska, ampak samo prenesena z nekdanjih funkcij v vasi.

Prvotni - 1314

Ovčji pastir Janc – mlinar Pogačar, **Resman**

Oblak

Brs

Žebru Žebru

Goveji pastir Rožič -

Niso del koledarjev (Božič - Štefan, Jur, Pavel, itd.)

Železarji so imeli svoj vetnik v »Zgornjem Dolu«

(danes »Zgornji log«) izza vetnika Zgošanov v »Spodnjem Dolu« (danes »Spodnji log«, kamor je peljala od govejega pastirja mimo lipe (gorička s srenjskimi kamni) pot prek pašnika – gmajne imenovane »Drnča«.

[DEZELA JSD-SLIKEZapuže - b -Register nepremicne kulture dediscine.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKEDrnca, Dobrava in Begunjsica - C.jpg](#)

Ko je nastala vas Zapuže so speljali Begunjsčico iz Zgoše navzdol v Zapuže in pod Ledevnico in pod Logom v Vrbnje ter pod Gorico in Rupo navzdol v Rajso.

Tako sta prišli vasi Vrbnje in Zapuže do svojih vetnikov (Dobravec) in z njimi skupaj do podobnih hišnih imen, saj sta se ukvarjali v istem času s podobnimi dejavnostmi (železarstvom).

Ko nastaneta po l. 1040. Nova vas in Dvorska vas, nastaneta ti »v Lesu« - za Lescami in se priključita briksenski posesti, ki je bila od Dvorske vasi pa vse do Tržiške Bistrice. Tako se pred l. 1000 ukvarjata s tistimi dejavnostmi, ki jih ne zaznavajo briksenski pisarji.

Vodo in vodovja, potoke, ki se stekajo z gora, uporabljajo že v kameni dobi in jo prilagajajo svojim potrebam. Ko so pričeli uporabljati lončevino, torej ko so pričeli »peči ilovico« so se tudi ukvarjali z pridelavo žit.

Poljedelstvo pa zapuška svoje ostanke v močvirjih, te bi pa morali raziskati in poiskati ostanke takratnih rastlin (dendrologija, analiza pelodov, ..) na obstoječih močvirjih (barje, šotišča, Mlaka na Ledevnici, na Močilih vzhodno od Smokuča, barje in močvirja pod Poljčami, Mlaka na Kraljevem polju (Hoffeld), močila za Otokom, itd).

Če so v Bronasti dobi prenesli naslje iz Zakopavnika v prvo vas, na ravnino in prejšnjo naselbino, kjer so obdelovali polja lahko z drevesom, so morali prenesti tudi tok vode iz Drage proti spodaj ležečemu gozdu. Tako nastane današnja struga vse do sedanje Zgoše, ki je globoko vkopana v današnje zemljišče in se od tam usmerili proti današnjim Hlebcam.

Na Zgoši dobi nekdanji potok Begunjsčica nov potek (nov potok) sedaj imenovan Zgoša in se usmeri k sedanjim Zapužam in naprej proti Raj

si. Takrat (v 10. stol.) ko nastaneta nove vasi (Zapuže in Vrbnje) nastopi za železarstvo in njih vetrne peči ugodni klimatski pogoji. Tedaj se pojavijo Korošci iz Podjune in prenesejo od tam svojo železarsko dejavnost. So kristjani, svobodni železarji, imajo svojo »pemsko« tradicijo, svojo ureditev 1+3+1, svoje vetrnike.

Tod pa se pojavijo razlike. Medtem, ko je zapuški vetrnik na Dobravi strm in dokaj kratek, je vrbiški vetrnik zložen, dolg, usmerjen tako, kot so bili za časa Rimljanov.

Očitno so morali Radovljičani stari vetrnik izpod Voljčevega hriba prenesti nekam drugam, kjer je imel bolj ugodne pogoje v času bolj neugodnega vremena in ustanovili svoj »Land – seu«. Tako je radovljiški »Radmann«, ki je nekoč uporabljal »sončno kolo« in voz s katerim je vozil ponoči sonce od zahoda na vzhod, tako kot je to počel tudi njegov »starovernik« na koroškem v Rožeku.

Politične spremembe so prinesle začetkom 9. stol. novo vero, nove fare (ognje), novo politično ureditev, namesto vojvod kneze, kralje in cesarje (n. pr. »Knežnek«, hišna imena »Kralj« in »Cesar«, itd.) ostali so pa prejšnji »Kosci«.

Tehnologija je pa prihaja še vedno naprej od tam kje prihajal tudi veter, od »Windov«, raztresenih vse tja do Transilvanije, do izvora Donave in od »Bergamaskov« v Furlaniji. nekdanjih keltskih spretnežev in razumnikov (ki se je pa skrivala tudi v DNA naših kosezov pa naj so jim rekli ali »hermani« ali »kosezi«, »milites«, itd.).

Dokler ima Zgoša samo eno vas, torej 5 hiš, ima tudi en vetrnik, ko pa se ustanovi novo kolonijo z enako dejavnostjo, skratka to samo podvoji ob novem vetrniku, obe dve tudi enako delujeta, uporabljata iste navade, isto znanje. Tako postane vas Zapuže kopija nekdanje Zgoše.

Ko pa nastane Nova vas okoli sredi 11. stol., je pa stare tradicije konec, tod je samo kmetijstvo, nobenega železarstva, nobenih vetrnikov. Imajo Božiča za njim pa nobenega več s koledarja. Ta je v sredi vasi.

Nekdanji Wallant je sedanji Kralj, XXXXX????

<https://archive.org/stream/ita-bnc-mag-00001007-003>

160425

Žebouc - Zapuže najvišji železar, vzhod,
- Zgoša

Božič - Mlaka

Zidoven - Slatna

Kristan - Vrbnje ogenj , voda ↓

Primašč - Kupljenik voda ↑

Praznik (poznik) – Brda ogenj kres ↑

Vošče

Dežman? Dolin ogenj , voda ↓

Ali je Dolin pasel ovce ali kresal ognje?

Bil je sosed Mežnarja ali prej njegov kočar?, stara Dolinova kočja je najnižje v dolini, po kateri ni tekla voda, ker so imeli studenec nad Dolinom.

Dolin je torej Dolinec, Jarec, Janc, Knapč je kočar, ki ga je zapustil Ankerst = Knap; Hrvat je kočar, ki ga je zapustil Žnidar = Ažman – Brs; Grilc je lancovski Žebouc; Dežman je na položaju govejega pastirja.

Korito imajo nad cesto nad spodnjo cesto Ogenj - goričko pri sv. Lambertu ↑.

Torej je leta 1000, tako stanje:

pot v Radovljico ^

Dolin (ovčji pastir, papler) in goveji pastir (pazler) na zgornji strani poti;

Selce < gorička <pot>gradišče (Wallenberg),

Ažman, Knap, Grilc – na spodnji strani poti

v pot Dolino, Brda, Kounico

Leta 1826 pa:

[DEZELA](#) [JSD-SLIKE\ESRI.ArcGIS.ADF.Web.MimeImage - LANCOVO \(1\).jpg](#)

Če primerjamo Brda (pod Dobrčo) z Poddobčo in tamkajšnjim Avsenekom (Zunanjim brdom) vidimo, kako je strukturo 1-4, ki je napredovala. Če so imeli oboji okoli l. 1000 vsi strukturo 1-4, potem bi morali imeti tudi svojega Božiča (24.12) -vzhod sonca, Janeza (24.06)-zahod in Avseneka (24.09)-sever- ki je piskal na svoj rog, rog kravjega pastirja, torej so imeli strukturo 1-2-2 (zgoraj 1, 2 zahod, 2 spodaj vzhod).

V Brdu je bi morali imeti še ureditev 1-4, torej zgoraj pa 1 kravji pastir, 2-janez-zahod-zgoraj in 2-božič-vzhod-spodaj. In vetrnik vzhodno od vasi Λ.

Po l. 1000. pridejo mlinci in vodni pogoni in tudi pogoni za norce (mrhovi) in nastane kovačnica v Kounici. Tedaj se pojavijo (svobodni) kovači, ti imajo svoj Fančnek, pa tudi svojega »prvega«, »primusa«, »Sušnika« (ali je to priseljencec iz Novega Minga – novih rudnikov – Nomnja?)

Tedaj se v Brdu poruši stari sistem kjer je pod goričko z lipo najprej ovčji pastir (Poular - Papler, ki pase po vetrniku). Nekdanjo lipo zamenja novi hrast, vetrnik pričnejo kositi, nekdanji vzhodni položaj, kjer vodi pot v vetrnik, prevzame »žebouc«, ta pa potem postane še svobodni »Praznik« in končno »Poznik«. Pod Žebovcem se nato naselita Ažman in Kovač (Šmit, Konc, Oblak).

Na zahodni del Brd se naselita zgoraj goveji pastir, sposaj pa ovčji pastir. Tako se spremeni sistem v 2-3. Ovčji pastir (Tonc) zgubi svoj pomen, ko se pojavi vetrnik v Dolu in ko se pojavijo kovači v Kovnici.

Torej je l. 1000 5 kmetij:

Gorička, hrast, Oglovše, ...

Goveji pastir Jur 24.4.

↑

↑ Žebovc 24.12. Božič

↑ Ažman 25.12. Krištl

↑ Knap 26.12. Štefan

Ovčji pastir, Tonc 24.10

↑

Ažman in Knap sta lahko zamenjana ???

Vošče, Jevše, Vrbnje, Mlaka, Loka, Log, graben,

Brdo, hrib, Pod-hom

Vrbnje in Zapuže sta zrcalno razporeni – zakaj? Ali je to narekovala voda?

	Jurij	Krištof	Anton
	24 jan	23 apr	24 jul
			24 okt

Ko Slovani prodirajo v 7. stol. proti zahodu in zavzemajo obalo Baltika (Pomorjansko), Polabje, povodje Majne, Podonavje, pride do bitke z »Germani« pri Augsburgu, kjer Samovi »Slovani« premagajo nasprotnike. Tedaj premaga Perun s svojo tehnologijo, s svojo železarsko pečjo, z njenim vetrnikom in njegovo lipo.

Tedaj se v Bohinju preseli veternik s Kuhinjo na Dobravi v Kovarje, lipa s starimi srenjskimi kamni (na katerih je Učež pripovedoval bohinjsko zgodovino izbranim fantičem) postavijo peč na volka, ki je obložena s kremenovim peščencem (za kar je potreben kamnar in ne ilovar, ki ma iztok obložen s zidaki, veternik obrnjen proti jugu, ki ga pasejo ovce in ovce, itd. Peč je mogoče poganjati tudi z mehkom, ki ga poganja vodno kolo. Vse skupaj se pa nahaja »U Mlac«. Vzornike za take peči so našli na meji med Slovaško in Madžarsko pri Miškolcu.

Te peči so imele posadko, ki je prihajala iz vasi Savica, Tam so imeli svoje hiše in tudi kovačnice. Na (Mečiževi) fužini so nato prekovali volkove v palice, ki so jih nato predelavali v kovačnicah v Savici.

Kdo je zanetil ogenj v tej peči, kdo je bil »ažman« in kdo »knap« pa preberite in si jih naberite iz znamenj hišnih imen (iz katerega ni mogoče zaznati niti stare meje med Brodom in Savico). V 1000 letih se je veliko dogodilo, veliko spremenilo.

Tako bi lahko nam nekaj pomagajo hišna znamenja, vsaj njih pomen.

Ta so v treh skupkih v Poddobrči:

Božič + Jur = ΛΛ

Janez + Anton: ΛΛ

Avsenek Λ

Če napišemo vas (Λ) po njeni strukturi

(I+ II + II) ali ($\Lambda + \Lambda + \Lambda$), pridemo potem pod hrastom do nove oblike:

$$\begin{array}{c} \Lambda \uparrow \\ \uparrow \Lambda \\ (\Lambda + \Lambda) = \uparrow \Lambda = (\Lambda + \Lambda + \Lambda) \\ \uparrow \\ \uparrow \uparrow \end{array}$$

Torej dva pastirja in trije železarji

Fančnek se prenese za mlako, log, loko, ... iz katere prihaja krasica, na to pa postavijo mlin, ki ga uporablja prejšnji ovčji pastir, sedanjemu papler.

Ladini uporabljajo ime »mulga« = planina, kjer ovce »mulijo« travo; naš »papler« je pa koroški, kjer ne ločijo papeža od paplerja. Tam tudi ne ločijo paplerja od pazlerja, t.j. ovčjega pastirja od govejega pastirja in ne mulenja (trganja trave z ustnicami) od trganja trave z jezikom). Ladini in Kranjci pa to ločimo.

Mi pa ne ločimo vetrnika od grabna, loko in loga, mlako (Lache) od loke (Lack), preseke – preske od vetrnika, itd.

160427

Tako niso do sedaj še niso ločili starih pojmov, ki se že sedaj skrivajo v starih ledinskih imenih.

»Žahovca« v kateri je Poddobrški vetrnik, ki je usmerjen po starem navzgor proti dolini v kateri se nahaja »Mlaka«. Tisti, ki je imel svojo kočjo (Hütte = Hut = pokrivalo) usmerjeno na sončni vzhod dne 24.12., ko se je staro leto obračalo v novo leto in se je nato pojavila »Weinachten« = »svete noči« = do 6.1., čas novoletnega praznovanja. Ta je imel svojo kočjo oz. njen krov Λ usmerjeno na točno določeno točko na vzhodu, na »obzorje« = Obregie (pri Ladinih in Retih) in ta se pri takratnem Božiču, ki ni bil še Božič, in tudi ne Rožič (tistim z malim rogom = piščalko), temveč »xxx«. Ta je rekel tistemu hribu »Hom« ali »Holm«, veterniku za tem hribom, ki je bil v »Žahovci« = »Zaholmci«. V Žahovci so imeli svoj Fančnek, kamor so nosili tudi vse odpadke, nad fančnekom je

bil pa loka, zamočvirjen predel pod današnjo cerkvijo sv. Lucije, kamor so se iz pobočij stekali studenci, vse to zahodno od te Λ . Ta Λ je pa imela takrat verjetno tak izgled, kot so danes stanovi na Veliki planini nad Kamnikom. V njej sta živeli dve družini.

Podobno kočjo sta imela oba soseda, podobno naj bi imel tudi ovčji pastir v dolini, ki je potekala zahodno od »Homa« in od spodaj ležeče Λ , po kateri je tekel potok, ki sta ga obe Λ rabili kot vodo.

Takratne Λ so bile pokrite s slamo, kamenje zloženo v suhi zid, krovi pokriti z lubjem, vse se dalo narediti z kamenim orodjem, torej niso rabili ne bakrenih in ne železnih orodij. Imeli so pa železo, jeklene sekire s katerimi so lahko tesali tramove, tako kot so to delali Kelti. Ti so poznali trikotnik na vrvi z vozli (5+4+3). In taki so se preselili v njihovo soseščino, v graben zahodno od njih, Ti so imeli vetrnik usmerjen navzgor v Dobrčo, ki so mu rimljani rekli »aream uniam« = »združevalec zraka«, peč, ki je dajala veliko večje volkove, ki so znali kovati volkove v volče, ko so pasli svoj vetrnik z ovcami, ki jih je pasel ovčji pastir papler, ki so mu rekli Pezdir = Štefan, imeli svojega Pavla = Palovšnika = Vrbanca = govejega pastirja. Njegovi železarji so pa imeli svojega primusa ali žebovca (ki je žebiral in pel molitvice (pa ne kozje) tako kot jih je grilil Grilc na Lancovem, ali poznejši Praznik = Poznik, itd.

Vsemu temu je bila pa kriva »peč«, pa naj so v njej »kuhali« ali »pekli« (tudi peklili = zganjali ovce, ki so jih na koncu fešte pojedli). Vsemu temu je bilo krivo ognjišče, ki so pa predelali v peč, pa naj so v njej pekli kruh ali železo, ali še kar koli drugega. Vsemu temu je bil izvor ogenj, ki ga je človek začel uporabljati pred 500.000 leti.

Ko so v »Svatni« pekli, so na »Svetju« »stražili«. Samo kako so tedaj to imenovali? Vahtali še niso, lahko bi solili, samo

sol = sole = sonce = žarek, pogled, relacija; peč = skala = objekt.

Sončno kolo = sončna ladja = prevažanje ali plavljenje sonca ponoči z zahoda (tega dne) na vzhod (naslednjega) dne, pa pomeni verovati v bodočnost, jo napovedovati, pa upati, da se bo to tudi zgodilo!

Žebovc je napovedoval, prosil, upal, da se bo taljenje dobro končalo. Bil je mož stare vere, pa ne tisti, ki je veroval v nove vere. Bil je »ajd« = Heide.

Potem se je pa vse skupaj z vetrom, velikimi deževji, mokroto, meglo, oblaki, mrakom, ... vse končalo!

Sedaj se pa pojavijo Oblaki, Mraki, Vogelniki, Brinški, itd, in to l. 1314,

Takrat ko se železarjenje prične, se je začelo z žebanjem, nehalo se je pa takrat, ko so v vetrniku nasadili »Brine« in tisti, ki je nasadil brine je bil »Brinovec«. (pa četudi je nasadil »Koroščve smrekce«?). Če so pa vetrnik porabili za travnik in na njem naredili rovt, so pa ostali ali ratali »Dolini«. Če se pa je nekdanji »aream uniam«, tako so ga pisali Briksenski pisarji, ki je stal v 11. stol. »in silvis« in ga zato ni nobeden »videl«, »opazil«, sploh ker so ob njem živeli »liberi«.

Tako izgine, oz. ne opazijo, vsi tisti, ki pobirajo dajatve in naj to bodo domači svobodniki ali tuji »nobiles« in liberi.

Tako nobiles Iwan, Tunco, xxxxx podarita »ii mansos« xxxxx, na »Sgosch«, kjer nato l. 1253 nimajo nobene kmetije več, pač pa imajo sedaj v Novi vasi 12 kmetij, Nova vas pa do 15. stol. ni imela nikoli 12 kmetij.

V 11. stol. sta prosti kmetiji samo kmetiji nekdanjih liberov xxx = žlindrov in xxx ažmanov, Žebčeva je pa bila (sveta) = nedokljiva, isto tako pa tudi dve obeh kmetiji obeh pastirjev na nasprotni strani ceste.

Žlinder je bil poznejši Brinovec, Ažman poznejši sosed (kristel, grizel=grizljaj) Žebovca.

Oba pastirja sta na vzhodni strani ceste, oba obrnjena k »gmajni« = pašniku, ki se razteza vse do »Kašce«, kjer prihaja antična pot iz Poddobrče. To je tudi zadnja kašca, od katere prihaja pot proti jugu k Ledevnici in od tam v smeri Lesc. Ta zadnja Kašca pa ni identična tisti na koncu Kašarija pri Žebovčevi hruški na cesarski cesti.

Tako vidimo, do kam je nekdanj prihajala Kašarija – do Kašce nad poznejšo Dvorsko vasjo. Potem pa gozd (silva) ni segal vse do

Mošenj in tudi ime Kašarija ni povezano s Kašo, ki naj bi jo jedli graditelji gorenjske železnice, temveč z železno dobo, železarskimi vasmi in njih kaščami = vodnimi koriti.

Podobno je tudi s imenom »Dežela«. Ime »Land« najdemo že od prihoda Keltev na Gorenjsko. Če ni bilo pred tem uporabljane za področje.

Če je bilo področje blejskega kota, kjer naj bi bile »Polane« = Veldes in njegovo središče »Fels« = Peči (z lintvernom skupaj).

Deželo so tvorila naselja »sela« s svojimi koriti in kaščami ⚡ in svojimi goričkami ⚡.

Ta so pa po pravilu pod Pečmi pa nad vznoži – narti nad ravnino. Poiskali so si taka močila, ki so lahko dajala primerno količino vode in naredili kašco = krasico.

In tako je nastala pod Pečmi poznejša »Gora sv. Lovrenca« na njej pa sela in selca.

To je bila Dežela od Sela do Sela, od Selca do Selca, od Sela do Selca – »Od Sela« »Dosela« = Dežela.

Ko so pa prišli Kelti so pa v tej deželi videli urejeno pokrajino, s svojimi kraji in njih Zakraji – Zakami. Za njih je bila »krajina« = Land.

In tako je Radovljičane v 6. stoletju, ki so se preselili iz »Dobrave« in takratnega naselja na Selišču, v novo lokacijo vzhodno od stare Radovljice, v novo lokacijo Radmannsdorf, ki je bila »zu Land«. Ker jim je nehaj delovati stari vetrnik nad Oblo gorico, so si morali poiskati novo lokacijo, ki je pa tudi potrebovala novo, boljše, sodobnejšo peč. V gozdu so izsekali »Dol« in v njem postavili stanove = pastirske gute (hute = lubarice), vse skupaj je pa postalo Land-Seu – selo ločeno iz Landa, torej od Radovljice. Tja sedaj cerkveno še danes pripadajo in imajo še danes svoja grobove.

Ja, tako daleč segajo včasih naše korenine, če jih gledamo iz vrha »Iz vrha jambora«, ali pa izpod ruše, tudi tam so korenine ⚡.

Radovljičani so zgubili svojo svobodo, postali »dienstmanni«, meščani, vedno nekaj več kot tisti z druge strani Save. Ti so pa postali kosezi, ohrenjali svoji koseški red in mi

selnost, svojo samostojnost, svoj razum in spretnost. Vsi skupaj so pa imeli svojo zemljo (Land) vse do Radovljiške planine, do Majorjevega hriba, v njem pa svoje rovtve, planine, itd.

Zadnja oblast se pa potegne svoje meje tako, da lahko Bohinjci lahko gledajo iz Jelovice na krožnike v Radovljico.

Bohinjci se niso širili samo do Peči, temveč tudi od peči hiš. Ko je Poddobrški Božič, ko še ni bil Božič, ker je imel samo en krov Λ in postal , se je pojavil »grčelj«, »kristel« in to je bilo samo takrat, ko je bil to drugi krov Λ = sosednja hiša Jurjeva. To so pa potem imenovali Bohinc. To je pomenilo vrinjevalca in ne vrinjenca.

Isto zasledimo tudi na Brdu nad Jancovim. Tam se pojavi Bohinc in to na mestu nekdanjega govejega pastirja na mestu, kjer obstaja vzhodno od njega Praznik > Poznik. Ali se je nekdanji »žeboc« iz sistema 1,4, ki je bil identičen prvotnega (Božiča) izpod Dobrče Λ ?

Ali sta Brdo iznad Lancova identična z Vetrnom > Eck > Brdo > Hom (Holm)? Ali je sedanji Hom (nad Zasipom) tudi Brdo na katerem stoji nekdanje gradišče in tudi cerkev sv. Katarine, kje je potem vetrnik??, kje so srednjeveški vinogradi in verjetno tudi rimskodobni vinogradi. To vemo!

Ja, samo vprašanja, samo entropija, vedno več vprašanj kot odgovorov! Ampak tudi vedno več možnosti in rizikov ter **solucij – tudi ta značilnost je povezana s sol** – in upanja, da bi še kaj našli!

160428.

Iz Dežele, ki so jo pričeli naseljevati v -8. stol. prebivalci, ki so izvirali iz naselja (Sv. Lucija) ob Bači, so se na »krajih« v kateri so pozneje Rimljani videli samo »loco«, »loci«, ki so jim rekli Selo, Selca. Nekateri so imeli pozneje »Žale« = Λ »Selo«, kjer so pokopavali mrtve. (Ovčji pastirji, takratni svečeniki – poznejši druidi, so pa imeli privigelij, da so jih pokopavali na Žalah (svetih krajih) v okolici sv. Lucije).

Značilni kraji so bili »Kluče«, kjer se je izmenjavalo surovine, pridelke in izdelke, izseka-

ni iz gozda (torej preseke) varovani od oboženih mož, ki so edini imeli pravico nositi orožje. V te »Kluče« so vodile poti iz okoliških gozdov in vidne tudi z »Obregij« (Kluče pod Mačkovcem, poti z Bohinja prek Pokljuke (Gradišče na Bohinjski Beli, gradišče na Gradiški Straži, Gradišče pod Babo pod Kupljenikom, ..). Gradišče v Radovljici (sončno kolo) = tržno mesto, poti prek Belščice (Karavank) in Jelovice (Babe) ter ob Savi navzgor.

Gradišče ob sotočju Sav in skupaj s Svetjem je mesto, koder se je lahko prenašalo tovorilo in z drevaki »plovilo« in s sončnim kolesom prevažalo sončni voz ponoči od zahoda na vzhod. To je kraj, kjer ima sonce svoj dan (svetlobo) in mrak svojo noč, torej ko ima sonce (sole) dan svojih 24 ur in »poldan« svojih 12 ur, pa kjer ima Mesec = luna svojo noč (mrak), ki loči na dan na čas med zahodom in vzhodom sonca, torej zopet na dve (mesečevi) polovici.

Drugo delitev pa predstavlja leto na 4 četrtine in nato na 12 dvanajstin = mesecev.

In vse to najdemo v imenih krajev in ledin istočasno nam pa ta pripovedujejo v katerem obdobju se je kaj dogajalo.

Če se hišna imena menjavajo ne pomeni to, da se menjavajo tudi okolja, v katerih so nastala. Tako smo sledili imena Papler:

Tistemu iz Mlake se njegovo ni spremenilo.

Tistemu iz Vrbenj smo sledili od Paplerja do Trbušiča v Žirovnici in do **Trebušnikove gostilne** v Žirovnici.

Tistemu iz blejske Rečice prek Rogača prek Rota (Ropret) **gostilne Rota** na Bohinjski Beli, ki je imela v lasti »Kluče« (pa tudi »Jagoden« od koder je pripeljala pot iz Dunaja, Kuhinje in iz Zajame na »Belsko pole«.⁹² Ta je imel nekoč

⁹² .A pa tudi pravico na Toscu nakositi rjuho sena za zdravje živine. Od kod prihaja ta pravica, ki je stara pravica ovčarjev – ovčjih in kozjih pastirjev, nisem mogel izvedeti. Tosc je daleč v Bohinju, pripada k Srenjskemu področju v Zgornji dolini, kjer so bili tudi kosezi. Za Belane pa ni znano, da bi bili kosezi. So pa imeli svoj Dunaj in Kuhinjo. Kako potem iščemo stare pravice celo v čas tja v pred nekaj tisočletji?? Ali so

tudi Kacona in prek ceste, ki je peljala na poznejšo Zgornjo vas tudi $\Delta\Delta$, trojček kmetij, ki so v FK navedne pot Sokan 12 – Pogačnik 13 – Sokan 14. Nekdanja skupna hiša se je razpustila v kočarje $\Delta\Delta\Delta$, bili nekdanji nekdanji Sokan – Ažman – Žlinder, nato xxxxx, nato xxxxx, danas so pa to Sokan-Pogačnik-Megu.

Na Rečici so pa Sokan – Rogač – Mrak, sicer v drugačnih pozicijah,

Da so Mrak, Megu, Oblak, pomeni eno isto, vemo vsi. Ravno tako lahko uganemo to, da je rabil Pogačnik moko, ta pa mlin, ta pa vodo.

Kaj pa je »Sokan«?

Z težavo poiščemo, da je to v **albanščini** »hišni kapo«, ali tudi »zavetnik rudarjev«, v našem primeru poglavar hiše, ki še ni bila razdeljena na tri dele. Torej je to funkcija Žebovca. Take »Sokane imamo tudi na Rečici, v Zasipu, na Rovtu, na tudi Sokan, Sočan, prebivalec ob Soči. Tovrstna hišna imena pa najdemo tudi v vasi Lipa na Krasu, na Gornjem Seniku in v Števanovcih.

Tako se srečamo tudi z ilirščino, ki je do sedaj nismo zaznali. Istočasno pa to nakazujejo imena nekdanji izvor iz Posočja.

Ta kot (kot je tudi gozd), ki se ga je videlo z »Obregij« gora, torej z gora in »Brezij« in »Bregov«, z Gorij in pogorij, jer bil obrobljen z Babami, Homi, Pečmi, itd. odprt v Posavje, ki se je v našem primeru pričelo pri Sotočju in na Straži, ki ga je varovala, istočasno pa ponujala prehod s Karavank na Jelovico. In ta »prehod« čez Savo je pomenil tudi prehod iz Posočja v Podravje. Tega so poznali tako tisti s soncem, pa tisti z lunami, tako tisti z junci in tisti z mrkači, tisti s kamni in jantarjem, tisti s kamni s soljo in silikati, tisti z zlatom, bakrom, bronom in železom.

---

osili« še prebivalci Pejč s bronastimi srpi in so travo le »želi«.

160429

Sedaj pa nazaj k **Bohinjski Beli**, skozi katero teče potok Bela in ima na Spodnji Beli svoje korito.

Če je imela spodnja vas dvoj začetek v dvojčku, kje je potem drugi dvojček? Ali je v drugi vasi, tako kot je to pod Dobrčo? Sledimo potem, ki prihajajo v vas!

Potem pa ne najdemo več nobenega dvpjčka ali tročka, vsi so že raztopčljeni v Λ . To ne pomeni, da bi kaj takega nekoč tam pod Pečmi pod Gradiščem ne bilo, temveč da se je to že v srednjem veku to raztopilo.

Tako se je železarstvo na Bohinjski Beli, ki je nekoč potekalo od Dunaja in Kuhinje v Bohinj in belanskim vetrnikom skupaj, prek naselja ob potoku Bela (beleme potoku, ki teče na prisojni strani) in do »Ključ«, kjer se je zaključilo na mestu izmenjave blaga in barantanja.

150430

Poskusimo sedaj strniti tisto, kar so nam dosedanje metode bile prevzeti, razumeti, videti, slišati, ki so jih nato »modreci« začeli »modelirati« na osnovi razpoznavanja zaznav in s tistimi orodji, ki so jih poznali, pa najdemo:

- Že pred 500.000 leti je človek dojel kaj pomeni ogenj in ločil sončne žarke od toplote in s tem zaželel zaznavati relacije (žarke);
- Že pred 6000 leti so vedeli za vozle na vrvi in za odnose 5-4-3;
- Že pred 3200 leti so poznali svetlobne signale in prenesli sporočilo o bitki pri Troji na 540 odaljeni xxxxx;
- Že Pitagora, ki je deloval na otoku Samos, na katerega je prejšnji signal potekal, je povezal to kvadrato in linije.
- Že Grki in Rimljani so znali povezati števila skupaj in naredili konec s Σ ;
- Nnn
- Če Plemelj s svojim »J« še ni videl lukenj pod krivuljo ali površino,
- Če je skupaj z računalništvom postala Boolova »nova matematika« osnova za dogajanja na združbe,
- Če je Rant ugotovil odnose med energijo, anergijo in entropijo, in zaznal nedorečenost,

- Je danes zavlada umetna inteliganca, veliko bolj obsežen kompleks odnosov, ki je spoznal širjavo med neskončnostjo » ∞« in ničlo »0« in nedosegljivostjo ne enega in/ali drugega.

Mi pa še vedno ne ločimo žarkov, linij, relacij, odnosov, modelov, celic, DNA, itd. in vse to povežemo v nesmiselne celote, skupke, združbe ($\infty \cap \int \approx \Xi$), pa gledamo vse to z jamborov starih jadrnic ali pa s katerimi mikroskopi, ki ne vidijo tistega kar se skriva za:

-0,0000000000xx, -0,00xx, in +1.000.000.xx

$+\infty = 10^{1000}$. in $0 = +\infty = 10^{1000}$. itd

Predvsem pa ne razlike med absolutnim in relativnim.

Tako je Oblakova Lojza s Kupljenika rekla tisto kar je mislila in kakor je vedela in poznala: »Vsi zad za Savo so Polanc pa sam slab 'ldje, k' zmerej k'kš'nga zaštihajo!«

Za njo so bili tam spodaj vsi Polanc, vsi t'm gor nad »Polam« dol pa »Gorjanc«.

Tako so bili Belan, Blejc, Kašarji, vsi »Polanc«.

Nekoliko je dvomila o tem, da bi tisti iz Sela, Bodešč, ki so imeli svoje posesti na Jelovici, da bi ti spadali med Polance, saj so imeli s temi vedno neke odnose, ki so pa bili lahko tudi taki, da so se lahko tudi »štihali«, kregali, itd. Pravi ljudje so bili pa vedno do mej kraja (Kupljenka) do »Zakraja«, tem so zaupali, četudi so se včasih med seboj tudi zrvsali.

Torej je bila Dežela, Land, vse skupaj Polane, ljudje Polanc, na tej strani Save, vse kar je spadalo tudi na Lipniško področje, to pa niso bili polanci. Vendar jih pa niso smatrali za Gorjance. Bili so pač naši, tisti iz »vasi (Sel) pod Jelovico, pri tem je njihova dekla hodila na tlako na »Ječevo« pri Lipnici, torej je imela svojega gospoda (ne gospodarja) na Lipniškem gradu, Wallenbergu, bivšem »gradišču«, ki so ga stražili (vahtali) tudi vaščani iz Lancovega, slela iz dežele iz katere so izhajali, ki so kosili svoj vetrnik v Dolu in torej bili kosci = kosezi. Vetrnik je bil njihov, pozneje tudi skupen z Brjani, ki so bili pa tudi kosezi. No, in skozi to vas, kjer so bili

doma kosci in so jim rekli in pisali domači grajščani »Landsew« (po domače se je slišalo »land-seu«), tako je rekla tudi Oblakova dekla, slišalo se je pa »Lancou«. To štorijo mi je pa pripovedovala koncem 90.tih let zadnjega stoletja na klopi pred svojo hišo Oblava Lojza. Hiša pa ni bila njena, temveč njenega brata.

160501

Sveta drevesa; Vrba, jeuša, breza, iz te smola prek lulčka v bučo, od tod hrana za post. Postnik – Poznik – Praznik – Paznik (Vahtar), smole pa kadilo. Mežnar je pa delal iz te smole kadilo.

Marca in aprila so crkavali, za kres so pa imeli fantovce, ki so jih dekleta dajale fantom, te se pa dela za pusta? Ta je februarja – marca, rojenci pa sv. Jošta??? Nekaj ne štima??? Kdaj posveti na Kupljenik sonce??? Zgine na vse svete, pride torej sredi februarja,

Dekleta so se pa nato zakotalile u gmajno. (po žetvi) – po 9 mesecih pa otrok in ujčkanje....to je bilo torej takrat, ko je na Kopanu bil kres xxxxx.

Za Štefana se praznuje, žegna konje, vodo in sol, za to se rabi sveti les, ...

Na Kupljeniku fantouci, na Beli Pogačnik, na Dobravcah pa kovaške peči in zdrgnjen kamen žrmlje – kuhna – vsi so pekli in kuhali.

Kamen za mletje moke (žrmlje v -2. Stol.) v »Kuhinji« na Dobravcah, nato vodno kolo+mliniski kamen pri Pogačniku na Beli imajo skupne osnove, pečem v Kuhinji na Beli je žebiral očitno pesmi isti Žebovc ali Sočan, peči so pa bile verjetno nekoliko spremenjene, saj je med uporabo tistih peči, ki so imele svoje vetnike v ravnini in tistimi, ki so imele vetnike »v Dolu« na Dunaju, minilo tisoč let. Potem je pa prišel Pogačnik in začel mleti moko na svojem vodno gnanem mlinu. Še več: Rotov Francel si je pa umislil žago, ki so je gnala elektrika. Prejšnji Sokan in Rogač in Mrak z Rečice so dobili za sosedo Rotovo nevesto z Bele!

Zakaj so se morali druidi učiti svojega poklica 20 let, zakaj so se morali naučiti vse na pamet? Zakaj so morali Keltski in nato Kranjski železarji, pa naj so bili v Bohinju ali na »Polanah« tako skrbno čuvati znanje in vedenje, ki so ga prenašali svojim potomcem na svoji smrtni postelji?

Znanje je prehajalo iz roda na rod, pridobivalo se je na zgledih, vzorih, posnemanju, ..., od rojstva do smrti, od roda v rod in so ga dajali stari svojim mladim. Ti mladi so bili pa njihovi otroci ali pa otroci istih rokodelcev, priženjeni ali kot neveste in istega profesionalca. Tako je se znanje selilo po profesiji z ženitvami tudi iz kraja v kraj. Tako sta bila zagotavljena tako prenos znanja, njenovega razširjanja in selekcija. Znanje je prehajalo z roda na rod, uspešnost je bila pa odvisna tudi od DNA in umnosti – pameti. Tako so bili neki kraji bolj razviti, drugi manj.

Tako je bila s prenosi znanja razširjalo tudi sodelovanje – kooperacija, metode prenosov («zu Lohn in »Walz») kot tudi uspešnost poklicev in konkurenčnost takega delovanja in takega poslovnega življenja skupaj so bile pa tudi očitane osnovne življenja s svojimi verovanji, navadami, itd. Tveganja na prenosu znaja so bila minimalna, spremembe pa tudi. Vse skupaj se je ohranjalo dolga obdobja. Tako so se ohranjali odnosi v različnih obdobjih skoraj nespremenjeno. Spremembe so bili vedno povezane z novimi ljudmi (prišlenci, begunci), druge vere, drugih znanj, drugih navad, drugega jezika in te spremembe so prodirale v staro substanco vedno zelo počasi,

Tako se pojavijo v -8. stoletju ljudje iz Posočja (Sokani) in se naselijo prek Save na Sela skupaj s svojimi Žalamiin, koncem -5 stoletja Kelti (sedaj v literaturi imeni »latenci« in ustanovijo svoje naselje na Batranci in ga obrobijo s suhim zidom, nato pridejo v začetku -2 stoletje Kelti in se naselijo pod Oblo gorico na Selišču, ti imajo svoje Žebovce. Nato pridejo v začetku novega štetja Rimljani, ki svojih železarjev sploh nimajo, temveč poburajo raje svoje »mase ferri« potem pa »Slovani« s svojimi pečmi na vetrnimi pečmi s pokrovi in oddušniki, pa.....v 8. stol. »osvojevalci« Karla Velikega in Bavarci (ki so tudi nasledniki nekdanjih Bojev in Bajuvarov, ...in končno Francozi, pri katerih je na Mlac še zadnji Rožič žebal, ko je zakuril peč na volka na Bohinjski Bistrici.

Tako se nekdanji Celtes, ki jih poznajo Grki, spremenijo v Germane, ki jih poznajo Rimljani, spremenijo v Norijce in ti v Korošce, ki jih poznajo Slovani.

Primc = Mešišnik prvi na vasi, vas pa od Znamna navzgor. Tako kot je Primašč prvi v

drugi vasi. Princ ni Mešišnik.

Nova vas ima 1253 in 1304xx 12 kmeti (5+5+2 = Zapuže – Nova vas- Vrkne (Felben=vrbe), so sed je Dvorska vas, v tej 6 kmetij pa novenega gradu-dvora. Briksenska posest od l. 1253 so kmetije od Hlebc 2, Nova vas 12 (Zgoša 5 + Nova vas 5 in Vrbne 2). Pa do Brda (Ekh starega »Homa«) v katerem oddaja tamkajšnji »Avsenek = njih legat« skoraj enake dajatve kot njihov legat v Vrbnjah - po l. 1661 pa zamenjata kmetiji - pa »varujeta« svoje železarje, ki so svobodni ljudje.

Generacijo pred tem ko sta oba »Korošca« zamenjavala kmetiji, se pojavi Zagoricah na »Danejevem dvoru« nov gospodar, ki je popravljaval otoško cerkev (to pa ne »za lon«, temveč za velike denarce) in prilejal s seboj tudi svoje gradbeno osebje, to so pa bili tudi 4 svobodniki: Svetina, Korošec, Ažman in Zakopar. Ti prihajajo iz radovljiških kmetij na Selu, oz. so nasleniki obrtnikov z imeni: Pangerc in Pavle (Selo), Vidic-Bisc in Štajf-Kokalj (Zazer), Ažmani in Korošci, itd. in njih otroci, ti so pa nato moji sošolci v blejski osnovni šoli.

Torej je dol, Dolina, med vasjo Zgoša pod Ledevnico in do Rajse zamočvirjen, tam rastejo vrbe, jelše, brest.

Begunjščica pa teče izza Zgoše proti Hlebcam,

Potrebno narediti nove vasi za Gošo, pod Zgoša tako, da stojijo na peščenih, suhih tleh, polja pa tako, da jih je mogoče namakati in odvodnjavati!

Tem pogojem pa odgovarjati lokaciji pod Zapužami in na Vrbnjah, ki sta stari vasi v nasprotju z »Novo vasjo«. Vas Zapuže nastane preden speljejo Zgošo iz stare lokacije na suhih tleh, njena polja na ravno tako na odvodnjavanih površinah.

Zgoša teče tam, kamor je postavil Korošec 1771.

Meja med Bodeščami : Brdi dvoje gradišč?

[DEZELA JSD-SLIKE\VAS KUPLJENIK-A5-bccaaaa.doc](#)

160503

Potem pa pride leto 1314 z njim pa klimatske spremembe, čas pogostih povodenj in usadov, čas velike lakote in čas velikih sprememb in potreb. Nobena stvar, ki je do sedaj navadno veljala, bila, sveta, običajna, je postala vprašljiva.

Če je do tedaj zidal cerkve gospod, za svoj denar, so jih ga začeli zidati nekdanji svobodniki »za lon«.

Če je do tedaj Rožič ali Pavel, ki je bil na vrhu naselja ob svoji kašci. postal junec (ali po nemško Bulle) in urejal dajatve za gospoda (bil nepriljubljeni Legat, Dornik, ..

Če je nekdanji Boštjan postal Boštajn (bo kamen) in postal pečar, ki je delal iz ilovice opeko, in lončnice za peči ali pa piskre za kuhanje, ..

Če je nekdanji Žebovc postal Zidoven (zidana peč) in zidar in zidal iz kamna in ilovice hiše in kmečke peči, ...

Če je postal nekdanji železar postal Božič postal Kamnar ali cimperman, ..

Če je nekdanji Žlinder (Ažman) postal žnidar,

Če je nekdanji (Brs) postal Oblak ali Mrak, postal samo kmet in ni imel nobenega poklica...

In če je ta kmet nato cedil smolo iz svetih dreves in iz te delal kadilo ter postal Mežnar in stregel pri maši tudi fajmoštru (Pharmeister = Prister = duhovnik), med tednom pa bil tretjinski kmet, ...

In ko so se rodili Pogačniki, Konci (Kunci), Kunčiči, Kristani in Kristelni, Štefani in Griželni, itd. kot naslednji prebivalci tistih vasi, ki niso bili potrebni v železarski vasi in imeli svojo primarno funkcijo za obstoj in delovanje vasi in se razvrstili po potrebah in možnostih, ki jih je vas zmogla, ali pa si jih je gospod želel.

Po kristijanizaciji so bila pogosta imena vezana na koledar in krst, pozneje na delo, stroko in specializacijo, ki so ga opravljali.

Če so bile vasi pretežno kmetijske in železarske, so bili nastajajoči trgi pretežno vezani na stroke, ki so se pričeli združevati okoli cehov, teh pa v naših krajih ni zaznati. Združevanje železarjev se pa navede prek fužin.

160504

Veliko krat preseneti to, da so strukture vasi različne, da so lege posameznih kmetij na različnih krajih med seboj spremenjene. Ali so te bile mogoče nekoč drugačne, ali so bila zamenjana imena, ali so bile odvisne od okolja kateremu bi bile lahko prilagojena, ali so bile odvisna od ženitev (DNA), itd.

Poglejmo!

Na Bohinjski Beli smo zasledili na Spodnji Beli trojček Megu + Pogačar+Sokan, po njih legi od vzhoda do zahodu, na isto lego imajo tudi glede na korito (vodo).

Na Zgornji Beli sta se nahajala zahodno nad mostičkom na potoku Suha stari kmetiji Šuštar 31 in Batišt 30, na spodnji strani ceste, kjer teče Suha pa se nahajajo kmetije Bovc 20, Šnet 22 in Jamr 23.

Razen šuštarja sama imena nemoremo vtakniti ne v koledar ne v poklice!

Potem pa malo poslušamo in povohamo (ne pogledamo in ne potipamo) pa zremo:

- Da je bil Batišt nekoč župan (Špan) in se je preselil k kolodvoru;
- da je bil Šuštar nekdanji xxxxx
- da je bil Bevc
- da je bil Šnet
- da je Jamr bil lastnik Kuhinje????

Šuštar je postal takrat tudi preški Mežnar. »Šuštar« je paredil hišo na začetku vasi in nato postal Bevc in postal kmet (1/3 kmetije > polna kmetija) in gostilničar nad mostom čez Suho. Ko ga srečamo v FC je 1/3 kmet, danes ima pa penzion na novi lokaciji. Jamri + Batišti + Bevc so nastali iz enega krova, postali župani in dežmani = Dienstmanni, prej pa svobodni Hermani = kosci, kosezi, ki so imeli svojo Kuhinjo in svoj Dunaj pa svojo planino Zajamo. Bevc je pa gledal na Stol = sedež nekdanjega boga Belina = Belca (glej njegov grb, znak), dejansko pa v

njegovega sina Luga in njegov prehod čez Luže, čez Jamarski vrh in Gradiško Stražo. Kmetija je obrnjena na sočni vzhod na Božič, torej so to del Joštov + Kristelnov + Štefanov, še danes na rebri oz. »brdu« kjer stajijo današnje lokacije, obe kmetiji sta pa danes dislocirani.

Nad dolom, po katerem je nekoč potekala Suha in pot proti Pokljuki, točneje pod skalo na kateri se nahaja Belsko Gradišče, zahodno od Šuštarja, bi se morala nahajati oba pastirja,

Dol, ki ga ustvarja Suha, je imel svoje »brdo«, »rebro«, po katerem je od mostička navzgor potekala pot med katero so bili razporejene kmetije, tri železarski in obe pastirski. Med dolom in potjo moramo torej iskati stari kmetiji, kjer najdemo v FK kmetije 26, 27, 28, 29.

Že v FK se ločita obe poti med pastirski del in obe poti skozi železarski del. To se dogodi že takrat, ko je bila speljana tovarniška pot skozi Obrne (1554 in nato Kollerjeva pot 1783-89). Prej je potekala pot ob Suhi navzgor in se nato razcepila na pot na Slamnike, mimo navzgor Laznika, se tam srečala s potjo, ki je prihajal ob Belici navzgor in mimo Blaža, ter se nato peljala na Belsko planino. Drug krak je pa potekal nad polji navzgor in pod xx proti Zajami, Kuhinji in Dunaju. Tako je imela Bohinjska Bela dve planini, obe goveji, kjer so pasli »junce«, pa na »rogače« in mulili travo na vetrniku.

Tako sta nekdanja železarja – Bevc in Batišt iz Zgornje Bele stala na koncu svojih gostiln na današnjih dislokacijah, Jamr pa je pustil svoje ime na svoji lokaciji Za Jamo, Dunaj in »V Kuhinjah«. Bohinjska Bela ima pa danes en »stot« hiš poleg tega pa še svojega varuha – kasarno = vojašnico, namesto »Rogačev« in »Juncev« letajo po zraku helikopterji, ki so nadomestili nekdanje vetrnike. Soldati morajo globoko dihati na svoj meh, ko se vzpenjajo na »Bregie« na horizontu, helikopterji imajo pa svoj umeten horizont na »busoli«, vse skupaj je pa povezano z »Board computerj«-jem in gledajo delajo svoj veterne. Tisti časi, ko so Sokani in Bevci klicali svojega boga Belkota, Bevca in mu kurili svete ognje s svetim lesom, se pa nobeden ne pomni, pa so še danes tik pod nosom, samo ozreti se je potrebno zanje. Poglejte enkrat z Babe in Babjiga zoba, pa enkrat s Pokljuke pa s Galetovca, pa boste vse to lahko videli, zaznali, doumeli, razumeli, ..

160506

Relacije:

Bohinjska Bela

Korzika, Korte, Kamen, Luže, Jamarski vrh, Zajama, Galetovc.

Korte, Korzika, Zirbe-Zimerman, Kamnarji,

Tisa – Čisovc _ čisa,

Bronasta doba, melhiri,

Sv. Ivan --- Druidi, Soča, Solkan, Iwan-x---x—x— -- 4, Grimšici-desetine, Kupljenik-

Gradišča Straža - Srepna-Crepna-Kempva-Solkan - Sokan – Sočan Ilir, Albanec

Iwan, Tunco

*Winrih, Paulo, Tunzo und Iwan**Winrich od Gewinnen, pridobivanje, trebljenje, Winnrecht =pravica trebljenja, osvajanja ozemelj, --- Rožič, Božič = 24.12.**Paulo = goveji pastir = Pavel= 29.6.**...Tunco Anton = isto=24.9.**Torej so to 4 letni časi kjer je Mark = Marc = Marko zamenjan z Jurjem.*

Tunzo = 24.9, Iwan = 24.6, Ezeman= Ažman,

Iohannes 24.6 , Gundram, Adalpreht = Ad Albrecht = Alb Recht, urejanje planine = Rožič Perechtolt = Stara gorska pravica, Bergleute = Gorjanc švedsko, Otto, Reginhart=kraljeva dobrava, Albger = Papler²), Mantwin Mondwin dobitnik meseca, lune? = Kristel ali Štefan 26.12. – Brs ali ovčji pastir , Salaman = Solomon – mož soli, Eppo, Guoto

-----
Naši Zgornji Belani so gledali na sončni vzhod čez Gradiško Stražo z njeno Srepno, čez Jamarski vrh na Luže, kjer je bil njih prihod = breg = Berg in v njem prehod čez Luže.

Na nasprotni strani je pa Jamr = jamar gledal na Dunaj, Kuhinje in Zajamo, spet v breg, Berg, Bregie, Brezje – potem pa skozi gozd pa dol v Bohinj, se spraševal kam pa sedaj (Wohin), pa se je odločil za „Neu Mingo“ – nove rudnike, za s soncem

obsejani (osojni) Kovačevc. Novo znanje, ki ga je uporabil že na Koroškem, mu je omogočalo železarsko ureditev, njihov način življenja, gospodarjenja, uporabljanja znanja, ...

Če je prejšnji način življenja, verovanja, razumevanja, ... prihajal iz Posočja, od morja prek gora in nato v Podonavje, se je po -5 stoletju vse to spremenilo, vse je prihajalo s severa in vzhoda navzdol.

Ljudje, ki so prihajali iz Rožeka in njihovim kolesom, so se spravili na svoje „Bregje“ in pristali ob Savi, se spravili čez Vrata in prilezli v Posočje, se spustili skozi Žago spet na „Bregje“ in čez xxxxx v Ter (to so temu rekli Ret, ker so pisali to z desne proti levi ali pa xxxx skozi v xxxx, kjer je pozneje nastala „Ovčja ves“, pozneje Pušja vas, vetrna vas, vas vindov, s svojimi ovčami in marogastimi konji in se na koncu znašli v Furlaniji.

Učja (ovčja), Muzec Možac (tako kot Može v Zelenici) prek „Pragjel“ (bregje) v Pušjo ves. (kamor se je odselil kovač iz Radovljice v „visokem mostu“- iz Most.)

Pa po Beli (reziji, retiji, riti

Ali po Teru navzdol v Tarčent , kjer so zamenjavali svoje volče za sol in vino, pa koder je toliko vasi, ki se končajo z -is, kot da bi bili v Grčiji in zgleda, da je vse to pod nekim vplivom Keltov Celtes, vetrov (vento).

Če je Rožek center Roža, potem je Junska gora (Hemmaberg) center Podjune (June) sega s svojo zgodovino tja do l. -1500. – torej daleč nazaj v tisti čas, ko smo mi obravnavamo tudi našo Stražo nad Sotočjem obeh Sav in radovljiške mavrice, na katero je povezano tudi kolo (ali prevažane ali „ladjarjenje“ - ladja sonca z zahoda na vzhod).

Tako se spreminjajo v prejšnje čase, v obdobje -2000 do - 1500 pnš, ko so na severu na otoku Gotlandu živeli ljudje, ki so imeli ladje z globoko kobilico, primerne za visokomorsko plovbo, ki so imele jadra in drogovje, ki je imelo imena gabela, soha in drevo, ki so jih lahko uporabljali tako na visokem morju kot tudi na rekah, ki so jih iz porečij lahko na kolih povlekli iz reke v nasprotno reko (ali Baltika v Črno morje ali iz Baltika v Severno morje.

To so bili Windi, Wendi, ki so dobavljali iz Baltika „elektron“, jantar, iz Črnega morja pa dobivali bron oz. bronaste izdelke. Trgovina (barantanje) je pa potem te izdelke prinašala po celem Sredozemskem morju.

Podonavje se pa konča v Črnem morju in meji na reke, ki se iztekajo na Baltik in Atlantik.

Potomci takratnih Windov pa še danes žive na Ålandu, otočju med Švedsko in Finsko, še danes so to izborni pomorci, istočasno pa še danes iz naše DNA – sorodstvo najboljše ujema. Še danes smo s temi „vetrnjaki“ bolj sorodni kot pa s „Slovani“.

Tak je še danes pogled z lokacije na Zgornji Bohinjski Beli, najprej do Spodnje Bohinjske Bele, nato na Stražo (najprej na Gradiško, nato na Jamarski vrh, nato na Luže) potem pa moramo pogledati na naš „spomin“, ki se nahaja na naših kromosomih („hronos“ = čas), pa po papirju, pa vsem, kar nam je ohranil čas, ...če pogledamo proti vzhodu.

Potem pa pogledamo še proti zahodu. Za ta pogled si bomo pa izbrali raje kakšno drugo točko, kjer bog moli roko ven in ima v sebi luknjo, kjer se lahko srečamo s podzemljem .

160508

Kaj se pa potem dogajalo na Zgornji Bohinjski Beli po l. 1250 in l. 1314?

Bevc je sklical vsoje sovaščane ob vaški lipi (ki je bila tam, kjer danes stoji oreh), vse prestradane, vendar še živeče in jih pozval na svetovanje, kaj ina kako se izviti iz težav. Vedeli so, da jim gre že vse za krogelc (ovratnik), kaj in kako se dogaja tedaj v Deželi (Landu), tako po „Polanskem“ kot tudi po „Gorjanskem“.

Tedaj so se pa odločili:

- da prestavijo pot, ki vodi čez mostiček na Suhi, ob Suhi navzgor in mimo obeh pastirjev, nad polji navzgor, na Slamnike in na Zajamo;
- da Bevc postavi „za Ion“ novo kapelico na srenjski zemlji;

- da Bevc sezida novo hišo, ki bo imela peč in bo imela streho iz mecesnovih šperovcev in bo pokrita s slamo;
- da bo Kristel postal Batišt (Bei Tisch), si dozidal za en seženj, dobil mizo pa peč;
- da bo Jamr dobil namesto poti pravico do novih hrušk ušpern in do pajžbe, kjer jih bo lahko sušil;
- da bo goveji pastir čez čas opustil svojo hišo in si postavil novo hišo in hlev ter da bodo postavili ob svoje hiše tudi hleve;
- da bo dobil ovčji pastir, ki je bil najbližji vodi, dobil svoj mlin na Suhi in postal mlinar na Suhi.

Ogromno želja, mnogo interesov in sanj pa malo možnosti, saj so bili vsi izstradani in brez pravih možnosti.

Bevc je šel k radovljiškemu in blejskemu kaplanu, da bi jim svetoval. Na koncu so se predali kot prejšni svobodniki briksenskem škofu po l. 1250., ko je ta ob svojem nastopu obiskal briksensko posest na Bledu kot tri kmetije in brez želarskih pravic in dolžnosti. (Tudi blejci niso videli obeh obeh pastirjev). Del svojih želja so prenesli na obdobje po l. 1314, ko se jih pričelo pošteno zebsti, del pa jim je pa omogočila šele železnica (ki je omogočila mize ob gostilnah oz. penzionih), zadnje pa šele avtomobili, ki so se prevažali iz Bleda v Bohinj.

Da je brs (lubje) zamenjala slama in omogočala tudi zamenjavo ognjišč s pečmi, se je lahko kmalu uresničilo. Da so zamenjali staro drogovje, ki je omogočalo gradnjo lubaric, so morali počakati, da so cimpermani, ki so začeli iz svetih dreves tis (Zimber) začeli tesati špere in nanje lajšte (letve), te so pa omogočale tudi take strehe, ki so prenašale tudi visok sneg. Cimpermani so pa lahko postavili tudi lesene cerkve ali kapele in pri tem sodelovali (kooperacija) s kamnarji ter uborabljali vrv (trikotnik) in palco (rovaš).

Potem so pa sveti les uničevati, zaničevati, ter ga zamenjati z macesnom. Ta je rasel dvakrat hitreje, zanj se je lahko dobili več denarja, ni ga bilo pa mogoče pretopiti v oglje, ker je bil preveč smolnat. To je bila pa

smola za oglarje, ki so futrali železarje, ki so v 16. stol. pokurili že ves les, kar se ga je dalo dobiti vse gor do Srednjega vrha nad Rovti - Ruti, ki se jim danes reče Gozd Martuljk. Potem je pa začelo železarstvo stagnirati, ker ni bilo več kaj požgati. S tem se prične prvo obdobje, ko se pojavljajo pufi, ki se jih še danes ne morego - nočemo otresti.

No in tako smo se pripeljali do tja, od koder je Cesarjeva Neža rekla, da se zbirajo na Kleku oblaki, ki jih delajo čarovnice, ki tam delajo dež! Vse to je pa tam gor na Koroškem!

Koroška se je pa nekoč začela za Homom in za Mostami, za Radovno in za Završnico, za Radovno, kjer se je na Visokem Mostu končala Radovljiška Dežela, kjer so po zadnji svetovni vojni postavili jez na Koroški Savi, kjer je Sava nehala ostajati „koroška“, jez pa omogoča, da se Radovna in Završnica iztekata v Savo.

Vse to je bilo nekoč „koroško“, skupaj z Vajnežem na Stolu. Meja je potekala po Dolgi dolini, v Dolgi njivi (Dovje), skozi Vrata so včasih privlekli marogaste konje v Posočje (Solkan-sko), na Bovško in tam čez v Ovčjo in Možace v Carnijo, ki je bila nekoč naseljena s Carni, tako kot se je nekoč tudi reklo našim ljudem v današnjem ljudem pod Stolum in Triglavom, in ki so imeli isto DNA. Carni so pa letali pred ovčami s soljo, ovce so pa podili volčjaki in to še preden so prišli Kelti.

Tedaj se pa spomnimo naših vetrnikov, kam so usmerjeni, pa vidimo, da so usmurjeni v Golico: Vsi, ki so na Dobravah, imajo enako lego. Windi. Vetravi, ki so polnili železarske peči v tem obdobju, ko so se vetrniki nahajali v ravnini, so bili tudi usklajeni z pečmi, pečmi pa prilagojene toplim vetrovom, ki so v okoli poldne pihali navzgor v „Dolih“.

Iskari moramo torej dole, imena, ki dišijo po vetrovih, „windih“, „dolih“. Stara tehnologija, temelječa na pečeh tistih, ki so jih postavljali v zarezah (Ricah, Rizah, v počih v pečeh in majhnih mehovah, ki so dajati volkove težke okoli 5 kg, se je v 6. stol. iztekla.

Če so bile postavljene peči, ki so uporabljale veter in ki so delovale skupaj istočasno in v faznem zamiku, kjer so bile te na prostem in pokrite s lubjem, če so rabile žrmlje, da so zmleli talilne dodatke [(žgano apno = belo, kalcevit, pH-do 8,6; kremen, peščenec – pH 10-12,; hematiti, MnO₂, rožnat pH 5-6]

Žlindro s teh peči še ni lizal Liznek, ta je nastal šele po kakih 2000 letih. Kdo je pa lizal, se pa lahko predvideva. Tisti, ki je peči zakuril in nato na koncu polizal tisto, kar je ostalo po topljenju, če je pa hotel lizati žlindro, je moral pa porabiti tudi žrmlje.

Žrmlje so torej tudi del železarskih orodij in niso bile uporabljene samo za „mletje“ žita in proces ni bil mletje, temveč drobljenje. Tako ni bil proces razpolavljanja kmetij krščanski, temveč „staroverski“, tako je „drobec“, ki ostane potem, ko se pričneta dve kmetiji razpolavljati, je tisti kmet, ki otane na sredini razpolavljanja: npr. v Smokuču „Grižel“, v Srednji vasi pod Dobrčo „Dev“ = „Kralj“ pa če tudi za obe razdrobljeni kmetiji ni bilo dovolj prostora, se je pa našel prostor nad njima.

Na Bohinjski Beli pa obstajata dve vasi, ena starejša, spodnja, in mlajša, ki je zgornja. Obe sta železarski vasi, vsaj do 1250. Pridobi (aquisvit) – takrat je to pomenil da jo je „pripojil“ tako kot se pripoji vodo, napoji pa napoji govedo briksenski škof, ko je obiskal Bled ob svoji vizitaciji, ko je pregledoval svojo pridobljeno posest po svoji škofiji, ko je postal briksenski škof. Tudi on je takrat prišel na Bled, pogledoval čez motiček čez Suho, pa ni videl več kot samo tri „mansos“ et dimedium - in polovico, ko je gledal ob potoku navzgor.

[DEZELA JSD-SLIKEZgornja Bohinjska Bela 3aa.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKEZgornja Bohinjska Bela 333 \(2\).jpg](#)

Nikjer pa ni bilo obeh pastirjev, saj je bil eden na Belski planini (goveji), ovčji pastir je pa bil ??????. Ja le kje? Če je pa pasel ovce, pa to še po vetrniku, pa imel krščansko ime Blaž (????), pa laz, ki se mu je reklo „Dol“, po katerem so se morale pasti ovce, preden so začeli topiti železo.....

Ta Blaž sedi še danes pod svojo posestjo, mimo katero pelje stara pot na Belsko planino, kjer je pasel goveji pastir. In ta pot prihaja iz spodnje vasi, ki je škof ni pripojil.

Briksenski škof je „rekveriral“ – pa ne „aquisvit“, tako tistem dejanju rečemo danes, če si eden prisvoji tvojo posest. Ta pa obsega „cum minore et multis pasquis et allis“ vse kar je ta škof videl in „rekveriral“, ampak tudi tisto, kar on ni videl, pa je mogoče vseeno tudi „posvojil“, pa je bila nekdanja srenjska posest, posest do sedaj prostih železarjev na Zgornji Bohinjski Beli.

Za žegen ob tem dejanju so mu pa trije „Tres“ nato vsako leto dajali „tres vrischinge et 3 xxx vere cum agnis“. Najbolj verjetno je to pomenilo, da so dajali vsako leto skupaj tri jagneta.

Moti le to, da so kraj imenovali Boloxis kar naj bilo za Brixen Bohinjska Brla, za Radovljičane, ki so imeli v radovliškem urbarju iz l. 1498 tri koseze v Viševnici, je pa to isto ime v „Gorjah“ = „Gorah“

Železarji se naseljuje vedno v trojicah, očitno pa je tudi, da se vedno pojavljajo še drugi, ki jih ali varujejo ali zanje opravljajo druga dela. Očitno je tudi to, da jih ščiti neka stara ureditev, neki stari interesi, ki so vezani na kralje oz. cesarje in da to opazijo tisti, ki sedaj vladajo in to tudi izkoriščajo.

Če primerjamo Presko v Medvodah, vidimo, da je tamkajšnji Jaretz imel sina, ki je potem, ko je (skupaj z drugimi soveščani) sezidal cerkev, postal Martin, (11.10), postal je šuštar, njegov oče, ki je ostal v stari koči (Hütte = Hut = krov) pa je postal Valentin = Tinček, ki je po 9 mesecih „rodil“ „Šušteršiča“ in tej hiši danes odgovarjajo ljudje, če jih pokliče po telefonu in rečejo; „Šušteršičevi tukaj!“

Sedaj pa pokličite na Bohinjsko Belo, poglejte v telefonski imenik, poglejte kdo se imenuje na današnji številki 76 in 77? Šuštar in Žnidar sta iskani lokaciji, vendar ne lokaciji izpred 7. stol.. Ti sta bili isti na isti strani potoka, kot so stale hiše železarjev in med obemi temi hišami je bila stara pot, ki je peljala čez Zapole navzgor na Zajamo in Belsko planino. In na tej poti je potem moral stati Blaž s svojim vetrnikom, v dolu v katerem so pasli ovce. Govedo so pa pasli na poti, ki je potekala mimo Laznika in čez Slamnike navzgor na Belsko planino. Na Belski pla

nini so pa najprej požgali gozd, nato kopali rudo, nato poravnali in naredili Ravne (Rovne) in tako uredili planino – ravno ploskev, kjer se je pasla živina.

Blaž je pa 3.2. Dober teden pred Valentinom 14.2. in 11.10. Martinom.

Šušter Jaretz = Valentin in Šušteršič iz Preske: Šušter iz Bele = Orel   Blaž = xxxx Bela št. 5 (je identična s ovčjim pastirjem).

Belski Blaž se je preselil pod Vetrnik in postal kmet, ki ga ni videl ne Bled in ne Radovljica imel svoje rovte na Slamnikih. Svojo hišo je pa prepustil (po sorodnikih) in postal gostilničar. Danes je tam gostilna Blaž (Zupančič). Gostilničarji so pa bili odvisni od gostov – Gajstov, duhov!

Preški Tinček je pa postal gostilničar ob preški cerkvi.

No, Bohinjske Bele naj bo dovolj, za konec pogled nanjo:

[DEZELA JSD-SLIKE\Zgornja Bohinjska Bela Babji-Zob-2013-06-20 15-45-48-a.jpg](#)

160512

Zapustili bomo Bolonsis, tako kot ga omenjajo Blejski urbarji in se posvetili Bolonsisu, ki ga navaja radovljiški urbar 1598.

To je obdobje okoli l. 1500, takrat ko je konec pripadnosti Čedadu, Goriškim grofom, Ortenburškim grofom, Ogleju in prevzame glavno besedo cesar, Habsburžan.

aši lipi je takrat slabo kazalo, v razcepljene srenjske kamne so začeli vrtati luknje, pa naj so to bili ti kamni razcepljeni ali celi. V luknje so uporni kmetje zabijali babce in na njih klepali kose. Prišel je čas Kokotov, Kokaljev, Cucikov, Cuckov, Štajfov, Jurjev, Klavorov.....

160513

Rod – Red – Ret – Rit-

Recht pravica

Življenje (Y in ʌ) (* in †),

Življenje = (Y delo ʌ) (* delo †), = delo [W]

Življenje = (Y jelo ʌ) (* jelo †), = hranjenje [W]

Življenje = (Y jelo ʌ) (* jelo †), = hranjenje [W]

Življenje = (Y jelo ʌ) (* jelo †), = čvekanje [W]

Delo [W] = čvekanje, sanjanje, ustvarjanje, sranje, (Y in ʌ) (* in †),

Rod – Red – Ret – Rit

Življenje = (Y delo ʌ) (* delo †), = delo [byte]

DNA – struktura, ureditev, model, mode (jajca),

Od začetka do konca

Od vzhoda do zahoda

Od gobca do riti

Od Luž + Jamarski vrh do Dunaja + Zajame

Od Kamna (pa do kamna

Od Bele (Koroške) do Bele (Bohinjske)

Nad vsem tem pa „Gradiška Straža“ z vso svojo **modrostjo** in svojo **vodo**

Nad vsem pa Belin, Belko, Bewc, strojimi Brejami Bregmi, Brejmi, ...

Za vsem tem pa Watti, Jouli, (pa ne nobenega Ranta, z vsemi svojimi kilami, mega, terami, ...+ in - , itd.

O vsem tem sem razmišljal jaz, ko sem se spravil za svoj računalnik (ki je že zdavnaj prej postal „logični stroj“ povezan s celim svetom.

Zamislil sem si tisto lipo, ki je stala nad studentem (krasico) z njenim žlebom in njenim koritom, kamni, ki so stali v njeni senci vzhodno od nje, žrtveni kamen, na katerem je žebovc kuril svoj sveti ogenj, za katerega je uporabil sveti les (tisa + brinj + češmin + ..), kamni so imeli svoj sveti red: ovčji pastir (vzhod) in goveji pastir (zahod), oba obrnjena proti bregu (sever) in trije kamni za železarsko dvorišče, kjer je imel zahodni kamen Žebovc (Primus), sredni (Oblak) in zadnjega Žlinder), vsi skupaj pod enim krovom (klobukom, ki ga je vodil en „kapo“, ki je imel svoj šop šper, pokritih s

Register nepremične kulturne dediščine.pdf

1	15		Metnikov*	P'r Métnek	Pri Metneku
2	5		Grobjar	P'r Gróblarjo	Pri Groblarju
3	6	Novak	Novak	P'r Nováko	Pri Novaku
4	4	Ferzhek	Ferček	P'r F'rčko	Pri Frčku
5	7	Vouk	Vovk	P'r Vóko	Pri Voku
6	3	Schuegel	Žvegelj	P'r Žvég'lno	Pri Žvegeljnu
7	14		Podvrtnik	P'r Náco	Pri Nacu
9	1	Poglajen	Poglajen	P'r Pogvájno	Pri Pogvajenu
10	2	Rejauz	Rijavec	P'r rjávc	Pri Rjavcu
11	8	Schoklitsch	Šoklič	P'r Šók'lčo	Pri Šokelču
12	9	Firkelz	Firtelc	P'r Firk'lco	Pri Firkeljcu
13	11	Rebrovec		P' r Rébro	Pri Rebru
14	10	Krist	Krišt	P'r Krišto	Pri Krištu
15	12	Dollinar	Dolar	P'r Dolínarjo	Pri Dolinarju
18	16		Ovsenekar	P'r Osénekarjo	Pri Osenekarju
19	13	Sadneg	Zadnek	P'r Zádneko	Pri Zadneku

Žvegelj = Schuhnägel = žebelj za čevlje

= Schuster = čevljar = gostilničar še prej pa jarc, ovčji pastir, še prej pastir, papa

slamo (prej je bila tod streha iz brezovega lubja), ta koč, kuča, Hütte (pokrita s „Hut“ (zgradba) je pa (prostor) za ljudi tega roda (xxxxx , ki so bili plemena xxxx, tistih, ki so živeli ob Belah (Belensis, Bolensis, Bolencic, Belenčič --- pa Berčič iz Gorjanca⁹³ .

Ja, tako je bilo tam pod lipo takrat, ko Briksen še ni imel Bleda (Feld, Veldes, ..), ko je spodaj ležala Land (Dežela) in med obema Savama Polane še vedno v gozdovih, v katerih so bila posamezna polja = land, povezana z potmi, v katerih so še bili lazi = wasi. Ki so imele svoja polja (agris, pasquis,)

Gledal proti Rodinam, kjer so imeli Gorjanci svojo cerkev, ki je pripadala pontifeksu (patriarhu) iz Čedada, kateremu je pripadala tudi verska pravica, med temi pa tudi sojenja.

To pravico je zagotavljal cesar, bila je pa od 9.

⁹³V Kranju (nekdanji Creini) sem imel sošolca Lojzeta Gorjanca, ki je bil pozneje vodja nordijskih reprezentanc, skakalnicev, danes pa se še vedno vozi za ritjo šekastih konj, s katerimi je tekmoval nekoč na kasaških tekmah. Moj vnuk je pa sošolec Lojzetovega vnuka. No, tak je potem odnos roda in reda.

stol. naprej postavljena na Dravi, tako kot tudi solna meja.

Gorjanci so leta 1000 dobivali vzore pravico in red, pa tudi del rodu s Norika, s Koroške, pa tudi kamni (mejniki) so kazali tovrstne lastnosti, nekateri so imeli rise po starem, nekateri po novem. Pisali in šteli so po novem (po rimskem), kosili po starem. Gorjanci so se rojevali in umirali, nekateri po starem (Pišk iz Nomna), nekateri po novem (Primus iz Roven - Primaš), obdelovali les in kamen, tako so jim pravili, da so to delali stari rimski vojaki. Po teh so tudi imeli delovnik. Kosili so še tako danes z leve proti desni (kot to še danes naredim sam), pisali po staro (na kamen) in na les (če je to bila miza ali lopata iz bukovega lesa), delali Bukve (več plat = plati = strani) iz bukovega lesa, gospoda pa je pisala na pergamet = ovčjo ali oslovsko kožo. Veščaki za pisanje je pa pošiljal (in trobljenje) patriarh iz Čedada.

Dokler je kosec kosil po starem, je trava ležala na levi strani kosca, ko pa danes kosec (ki ni več kosec) pa kosi travo s traktorjem, trava pa leži na desni strani.

Kar je bilo nekoč levo (stranke, delo, delovanje, verovanje, ...) je motor, generator, elektrika, kilowati, frekvence, anergija, entropija preusmerila na desno, vse se tako obrača kot vijak, s katerim nas danes stiskajo.

Naš Božič, ki je predstavljal začetek novega leta, ki se je takrat še začel še na dan sv. Jošta = 24.12., prestopil v noč (Weinachten), v kateri so se gorjanci spuščali k svojim faram = svetim ognjem, kresovom, nato je pričel dan, ko se je rodil Krist, nato se je prevesil v dan sv. Štefana (26.12), kjer stari konjeniki (herrmanni) peljejo svoje konje (nekateri so še danes šekasti) na žegen na Kupljenik (ki danes ni več Roven).

Naš stari Božič je takrat imel Dvor, na katerem je bil on kapo, Čop, Šop, ..., imel iz brun stesano bajto, pokrito s slamo, v kateri je imel glavno besedo, v njej je bil drugi tisti, ki je vahtal ješo in tisto, kar se je iz te kadilo in bil „oblak“ ter tretjega sodelavca, ki je vahtal „kapelco“ v kateri so bile luknje, tudi tiste za izpuščanje žindre, ki jo je odcejal in uravnaval gladino (tisto kar se vidi, gleda) v peči, kjer se je topil volk. Ta je potem žindro, ki jo je izpustil (iztočil) vrgel v vodo in jo zmlel na žrmljah, ter preskusil, jo polizal, zato so mu tudi rekli liznek. Ta zadnji „žlinder“, „Ažman“ je bil pa tudi na zadnji na dvoru, bil usmerjen proti zahodu.

Naš Božič je imel glavno besedo pod lipo s svojimi kamni. Oba pastirja, varovalca, sta imela svoji koči nad potjo, tisti, ki je pasel govedo (poleti na planini, drugače pa v gmajni (gozd, pašnik, srenjska posest, ..) gorjanski gmajni pod Lipanco (*Lipnica*), NaKleku (*kjer so imele svoj ples čarovnice*), nabiral rudo, pregledoval rudišča, itd.; drugi, ki je bil vzhodno od krasce in korita, je pa vahtal koze in ovce.

Ta je moral imeti pomečnika, ki je pasel ovce na Debeli peči, potem pa jih je moral prignati za veliki šmaren v Dolino, kjer so morale popasti xxxxxxxxxx

Vrh Doline je bila stara „Fortica“. Dolino so pasle ovce, bila je izsekan kot Preska v gozdu, oblikovana kot Vetnik.

Fetrnica je bila stara ruševina nekdanjega gradišča, bila je kresišče, varovalna točka, opazovališče, pošta, ... (spodaj v dolini so pa

nato naredili Fortuno z gostilno, kjer je

Fortuna

Ažman 2 000

Golc = *Bevc Bolonsis ovčji pastir, veter, voda, veternik, dolina, = železo*

Jan 5—9—12 = Janez 24.6.

Kozel 1

Rožič Božič 2, 8 24.12

Tomaž, 5

Šlamberger 8

Vidic - 14

Mevkuž

Papler 26

Pogačar 7a

Prešeren 1

Pungarpek 18

Rožič 11

Žemva 25

Žnidar 24

Udeleženci agrarne operacije: Matej Jan, Višelnica 1, Simon Marolt, Višelnica 2, Matej Rozman, Višelnica 3, Jožef Frčej, Višelnica 4, Vinko Rožič, Višelnica 5, Marija Pristov, Višelnica 6, Janez Jan, Višelnica 7, Matej Ažman, Višelnica 8, Matija Peterman, Višelnica 10, Alojzij Jan, Višelnica 11, Miha Golc, Višelnica 12, Anton Polak, Višelnica 13, Jožef Avsenek, Višelnica 14,

Franc Zima, Grabče 1, Jožef Kocijančič, Grabče 2, Matej Bregant, Grabče 3, Matej Bizjak, Grabče 4, Janez Zalokar, Grabče 5, Janez Justin, Grabče 7, Janez Pogačar, Grabče 8, Miha Nadižar, Grabče 9, Franc Pogačar, Grabče 10, Frnac Hribar, Grabče 11, Janez Šilar, Grabče 12, Janez Kozelj, Grabče 13, Jakob Krničar, Grabče 14, Miha Stroj, Grabče 15, Jakob Poklukar, Grabče 16, Matej Zima, Grabče 18, Janez Hribar, Grabče 20, Elizabeta Sitar, Grabče 21, Martin Frjan, Grabče 22, Jerica Vodusek, Grabče 23, "Wilsonia", Grabče 24, Janez Šolar, Grabče 25, Jakob Vidic, Grabče 26,

Franc Žemva, Mevkuž 1, Anton Rožič, Mevkuž 2, Anton Jan, Mevkuž 3, Ivana Žagar, Mevkuž 4, Franc Jan dediči, Mevkuž 5, Nikolaj Pogačar, Mevkuž 6, Janez Rekar, Mevkuž 7, Ivana Komar, Mevkuž 8, Boštjan Žemva, Mevkuž 9, Helena Slamnik, Mevkuž 10, Anton Černe, Mevkuž 11, Vinko Jan, Mevkuž 12, Marija Ambrožič, Mevkuž 13, Janez Šronc, Mevkuž 14, Lovro Jan, Mevkuž 15, Jernej Kobal, Mevkuž 16, Franc Cundrič, Mevkuž 17, Ivana Krničar, Mevkuž 18, Jurij Pristov, Mevkuž 19, Martin Jan, Mevkuž 20, Ivana Larisi, Mevkuž 21, Janez Ulčar, Mevkuž 22, Franc Pokulkar, Zgornje Gorje 31, Marija Justin, Zgornje Gorje 34.

Vidic, ob njemu pa seveda dvorišče s katerega lahko vse to opazuje.

Gledal je na Stol, na Luže, na Dobrčo, na Peči in spodaj dol na Rodne, kjer je bil krščen in kjer so bili pokopani že več kot 200 let drugi Kaconi, Volkovi, njegovoga rodu.

Videl Radovljico na Landu pa Landseu na nasprotni strani Save, videl Brda in Rovne (ker še niso bile Kupljene, itd.

Videl je Bisce, Vidce, Vidice, Ko so bili še Pesjaki (tiste, ki prenašajo rudo z gora s psmi – po Agricoli v 15.-16. stol.) današnje Bizjake, ki so tudi še v „otoku v gozda“ kot nekdanji iskalci rud, in so zato tudi videli, vedeli, zakaj so te rude uporabljali „železarji“, ki so te rude imenovali „bobovec“, bili črni in gladki kamni, polni železa, danes se jim reče „hematit“, posebno zaželjeni so bili tisti, ki so jih našli tam, kjer je rasla tisa (čisovc, kislá če si jo polizal, danes pravijo, da je vsebovala MnO, mangan).

Tako so pod „Großvenedigerjem“ v „otoku v gozdu = xxxxx“ „winischarji“, v naselju „Windisch Matrei“ (ki naj bi uradno izgubilo svoj „windich“ že v 14. stol. – torej takrat, ko je izginil tudi „Stari Tržič“.

Potomci pesjakov najdemo pa kot Bizjake, Pesjake povsod po „gorjah“ po rudarskih krajih, v planinah in dobravah.

Poznamo jih pa tudi kot Vidice, Bisce, ... (Ogleduhe, prospekte = ogledniki zemljišč, traserje prog in cest, ...

Šolnike kot je zagoriški - Blaž Kumerdej, na koncu starih Zagoric na nekdanji posesti nekdanjih ustanoviteljev vasi iz 11. stol. Fridetika = Prešerna, ki postavi tod svojo kovačijo, daleč pod ostalega naselja, da so bile varne slamnate strehe hiš. Pa ta Prešeren ni bil doma s Korotana, temveč z Vidoslavičev = nekdanjih „V Dosevčah“, kjer so bili „na Krnici“, kjer so imeli svojo pošto in svojo kašco s svojim koritom. Ti so prihajali s Koroške čez Zelenico pa navzdol in čez Gosjak, ki ga jih je nato varoval poznejši Miklavž, ki je imel tudi svojo cerkev v njihovi novi vasi v Mevkužu.

160515

Begunci in njihov „Junc“

iugum = jarem, tudi kraljevi, tudi volovski

luncio = zveza – srenja, vas,

luno = boginja zakona, družine = baba pred bogom, bog bogova, Regina

Locus, loci, loca kraj, pokrajina Land, Dežela, lega, mesto, lokacija, ...loke, mlake, vrbja, ...

Vicus, tudi vica = , vas, pot, kraj kraji, konci krajev, za kraji

-----

Begunjski bik = krščen junc

Ki živi v locus = kraj, kjer so junci, rezani junci = voli, ki nosijo svoj jarem in imajo svojo boginjo „Regino“ = Juno.

V Poljčah (locino – mala vas), ki imajo svojo dolino (valis) – veternik, Wedernig, svoja polja agris et pascuis, svojo sveto goro (goro sv. Petra), svoj kres in svetišče, pa svojega Rožiča ki trobi na rog, gorjaka s svojo kočó, pobiro bero vse do tja, do kamor sega njegov glas in to dela še danes, začel je pa to v 4. stol.

V tem času se pa nekateri pokristjanijo (ker zato dobijo novo haljo, to nekateri celo naredijo še večkrat zaporedoma (torej prestopijo iz enega reda v drug red, iz ene vere v drugo, od Regine = kraljice = luno, ki vlada na vasi nad kašco z koritom, do Jupitra, ki sedi na Stolu, kjer je pasel svojoe ovce na Bevšci sam Bevc, Belež, Belko, Belin, Bellus, ki je bil Svetec, Vajnež,) torej tudi večkrat, če jim to prinaša koristi, . potem pod novim kraljem, ki postane cesar, pa pod njegovim mečem, ki seka glave tistim, ki se ne pokristjanijo, ne prevzamijo novega reda za kate-rega morajo plačevati desetino vsega kar zraste pri kaki kočí, ki sedaj postane huba, vse okoli te kočé je pa cesarjevo, celo knezoškofi dobe svoje pečate od njega.

Tedaj pa postanejo tisti iz „locus“ in „locino“ preje „iunci“ in „jucini“, ki jih je vezal srenjski red, ki so mu polatinjeni prebivalci latini (nekoliko bolj pa še danes pa živijo „Ladini“ in „Reti“, ki še danes ricajo in žebrajo svoje pesmice ob strunah in piščalih (strune so danes na električnih kitarah, piščali pa v harmonikah, te so pa pretežno Hohnerjeve,

tako poslušate Avsenike ali pa Die Ladiner, vsi se sliši, kot bi to prihajalo iz iste „reti“ ali [polka= zvrst glasbe, ki jo podaja spojka = ansambel – po češko] torej od tam, kjer so bili naseljeni Cheldes = Na cheltes in tudi Wenden, Wendi). Tedaj so goreli še „Ognji“ na Gori (ki takrat še ni bila Petrova) pa na Jamarskem vrhu pa tudi na Lužah, od koder je prihajala luno – danes junij, ko se pojavi Sv. Janez 24.6., čas poletnega sončnega obrata. Obrat je pa tudi v redu (srenjekem) in cesarskem, v prvem ljudje sodelujejo prostovoljno, v drugem pod jarmom, ki jim ga nadenejo gospodarji, gospodi, kralji, cesarji in ga uveljavijo z mečem.

No nekdanji „Cheldes = Na cheltes in tudi Wenden, Wendi), ki so kurili ognje v Dolu in na Brdu (Viševnik = brdo in vas-waz na Brdu. Na koncu brda je Avsenek, ta pa špila na rog [pri Gorenjcih, ki so gorjani, gorani, gorjanci, danes „Veseli Gorenjci“ pri katerih je igral med leti tudi blejski župan (preden se občina Gorje ni odcepila od občine Bled) – torej župan na Polanskem, pisal se je Jože Antonič. Torej Tonov sin in Joža, sin pastirja, ovšjega pastirja, z Avsenekga, in bil pesjak, Bizjak, ki je z psmi prehašal tisto rudo, ki jo je nabral v gorah, ...igral je na kitaro – na drat. Na Hohnerco = pišuke = piskal xxxxx, drugi član ansambla = srenje ...Žebral = povezoval vse skupaj in prepeval tretji član ansambla xxxx. Ansambel se je imenoval „Veseli Gorenjci“, ki niso bili vsi doma samo iz Gorij, ...

<https://www.youtube.com/watch?v=2belBANsaQM>

Tedaj so goreli še „Ognji“ na Gori (ki takrat še ni bila Petrova) pa na Jamarskem vrhu pa tudi na Lužah, od koder je prihajala luno – danes junij, ko se prevrne leto, poletni sončni obrat, Sv. Janez 24.6. Obrat je pa tudi v redu (srenjskem) in cesarskem, v prvem ljudje sodelujejo svobodno, kot svobodni liberi, v drugem pod jarmom, ki jim ga nadenejo gospodarji, gospodje, kralji, cesarji in ga uveljavijo s mečem.

No in pred tem redom so bežali tisti liberi, v svoje Dole, Vetrnike, pa ga spoštovali kot njih srenjski red, tega je grizel čas, vse do časa, ko so morali postaviti svoje Kralje, Cesarje, Cesarice, Regine, nad korito (kjer so sedaj morali napajati cesarski sluge in postaviti no-

va svetišča ob koritih; kjer je tekla krasca in na gori, kjer so imeli prej kresove, svoje Rožiče z rogovi, svoje Avseneke – na koncih brd, vetrnikov, tam kjer so imeli ti svoje stare z ljubjem krite lubarice, itd.

Vse to poiščite v Preskah, presekah, Dolih, Dolinah, Brdih, in Landih, na Homih in Hribih, na Dobravah, na Lipjih in Lipnicah, itd., povsod boste našli zob časa, povsod ostanke, včasih zelo sfižene, včasih dobro ohranjene, odvisno od tega, kam je „boh molio svojo roko“ in kako daleč je ta roka segala, bolj daleč se je to videlo, bolj več se je ohranilo.

No, Gorjanci niso samo tisti, ki stanujejo v občini Gorje, temveč tudi vsi Kašarji, Begunci, ki so junci in krščeni biki, vsi Poddobrčani, Radolčani s svojo mavrico in svojim kolesom, vsi Lipničani in Dobravci, vsi Blani, pa naj bodo iz Bohinjske ali Koroške Bele, vsi so Gorenjci, veseli, doma z Raja pod Triglavom in Stolom.

Ime Poštar skriva vsa spoznanja in vedenja, skrita v Avsenikih na zadnjem Brdu, kjer so imeli svojo lubarico, šepetali, žebrali, peli, igrali, cepetali, tolkli z ного na tla, itd. Pihali v rogove in piskali (tudi na tenko, ko so bili lačni), z lokom drgnili po struni iz črev ali drata; kurili ognje na Furtici in na koncu ohranili celo ime Jože (ne Jost) in Antonič (mali Tone), ki je vahtal jarce po prtju (partu) izsekanem v gozdu, ki se mu je reklo Wedernig (tako so potem to napisali tisti iz katastra 1826, ki so to izmerili odgovarjajoči rovt, part, pod Dobrčjo; tako kot tisti Kelt, ki je obiskoval 20-letno šolo in seminarje pri svetišču ob Timavu, ki ga je upravljal pontifeks še v -5. stoletju, imel ogromno realno znanje, ki ga je prenašal naprej z vzgledi in pripovedovanjem na naslednje rodove (Tako kot Sokrat).

Ta je imel pa tudi znanje tistega svečenika, ki je obvladal verovanje, red in pravico, vago (mero), ki so ji ti pisali na rezali v komarče in rovaše in ricali (govorili) svojim vnukom.

Die Kelten (3/3) - Aufstand der Königin

<https://www.youtube.com/watch?v=zA8ky6q5i5I>

Pri nas so Rimljane pregnali Huni in nato drugi narodi, ki so se selili s severa v toplejše kraje. Naši kraji so bili zavarovani za obširnimi gozdovi, tam se pa z vozovi (kolesi) ni lahko premagovati. Spremembe so bile počasne, neefektivne, neobsežne, ... Znanje in verovanje se je ohranjalo daleč vse do novega veka.

Vse to znanje je »pož'ru« kaos, ki so ga prinesli nosilci novih redov in ver in namer, pri tem je pa pomagal zob časa, naša nesposobnost zajemanje realnosti in neprilagodljivost, naša počasnost in naklonjenost do absolutnosti, prepočasno spoznavanje rizikov in njih posledic. Tako je obvisela arheologija in medicina na nivoju, ki bi jo že morala nadomestiti forenzika.

Špirala se vedno bolj pomika navzdol, lezemo v neznanje, nerealnost, dolgove, čvekanje in igrice, delo zamenjuje W in Bit, samo ne realni, temveč imaginarni. Ne znamo „delati cajta“, neznamo izkoriščati sistemov, izgubljam se v entropiji. Mi, ki smo imeli Zorana Ranta, še vedno verjamemo v Josipa Plemlja, ne spoznamo, da je bodočnost v zori in ne v Jožu - Joštu. Joža je bil dober za pripovedovati pesmice, ob njem smo se dobro imeli, lahko nam je kaj zaigral, danes pa prihaja resnica, ta pa ni rožnata in je tudi ne najdemo na begunjski Roži in tudi ne v mavrici, temveč samo v realnem delovanju in razmišljanju in zaznavanju rizikov.

Prišel je čas, ko ne bo dovolj, da bomo vse to samo gledali in opazovali, videli za obzorje, poslušali naše pesmice in igrice (ki jih vidimo in poslušamo = video), temveč ko bomo morali zavohati našo bodočnost in polizati tisto, kat smo spekli.

Ko nam je Zoran Rant predaval in pel svoje pesmice, ki so vodile v bodočnost, je videl svojo špiralo (ki smo jo sedaj dodali tudi ob SOCRATES). Njegova realnost poteka pred maxime in ničel v novo bodočnost, ki pa jo je potrebno zavohati, ni dovolj, da jo samo poslušamo in ližemo, temvač jo moramo doživeti. Pri tem nam pa ne pomagajo vsi „Farovži“, fari, svètniki in svetníki, ne svetila (luči, Lucije), ne Jošti in Jobsti, itd, itd., temveč samo „videnje in vohanje“+znanje = V+V+Z=W+Bit.

Bodočnost, kovance, denarje, uspehe in neuspehe, riziko, tveganja, vse kar je koncentrirano, združeno, kar je vidno ali nevidno, tisto kar slišimo ali preslišimo, ker slabo slišimo ali smo gluhi, čemur ne dajemo pozornosti, to moramo zavohati.

Pomembno je to, kar ob koncu tega procesa nagrajemo, dosežemo, realiziramo, kaj ostane potem, ko se to začne (druženje, integracija, združevanje) in kar doseže ta konec in ne doseže tega konca, torej ločevanje uspešnega in neuspešnega. (mavrico in zoro) = raniti zoro.

Med tem pa mora iti proces čez svoje korenine, čez kri in muke, vojne in begunce, utopljene in iz vode izvlečene, pobite in ranjene, čez Golgoto in Gomoro, čez svoje maxime in minime, čez 24.1. in 24.6., morajo biti rojeni Ranti in Maxi, itd. In morajo preiti obdobja klimatskih procesov (400...800 let). Našo klimo smo pa zakurili šele takrat ko je Watt pognal svoj parni stroj pred 2 stoletji, temperature se vedno višajo, klima še ni dosegla svojega maximuma (tako kot neumnosti še vedno ravno tako ne). Še vedno izza Krima jokajo Tataři, pojejo svoje pesmi, Obama in Putin še vedno ne moreta uskladiti svojih interesov, ... ob koncu „Songcontexta“ pa ne zmagata niti Obama in niti Putin, temveč „Tatarí“.

No sedaj je pa današnjega datuma konec, ni pa še konec teh preprirov, nesoglasij, ..

160516

Begunci so ob klimatsko neudobnih časih prihajali prek Bevščice, gorovja. Bregja, se ustavili na „pošti“, kjer so se ozrli na svojo preteklost in iskali svojo bodočnost. Preteklosti niso pozabili, bodočnosti niso vedeli, če pa vse niso razumeli, so pa propadli, ostanke teh dogodkov pa sedaj lahko iščemo, analiziramo in razumemo vsak po svoje.

Eni imajo denar, drugi čas. ki je tudi denar, če znate „delati denar“ iz časa, ki ga nimate, ker ga zafračajo za vsevrstne nesmisle, ko pripeljejo svoje delovanje do tega, da ima dan 24 ur in če pa je potrebno za povrhu tudi še noč in potem ko v naslednji stopnji „kompjuterizirajo“ in povežejo (mreže, integracije, integrirani sistemi) pa pridejo do tega, da ima dan 36 ur in če pa je potrebno tudi noč, ki ima 18 ur. Tedaj pa postanete zopet svobodni, „Liberi“, ker znate delati čas in denar in to zakonito, v okviru veljavnega reda (v katerem imate svoj red in svoj prostor).⁹⁴

Ves svet je prišel v krizo, kjer se koncentrira denar, ker so realni denarji neugotovljivi, zbrisani, skriti, izvotljeni, ...

Del ljudi postaja vedno bolj bogat, drugi vedno bolj reven, izkorišča se tiste, ki nimajo denarja, da ga pa ti nimajo, pa poskrbijo tisti, ki ga imajo preveč. Kdor se spusti v obljube, ki mu jih dajejo tisti, ki imajo denar (in klop na kateri mešetarijo), {Batroco, kjer so „bratsko“ delili dobičke, pod njo pa Dobravce, kjer je veter – „Wind“, ki so ga usmerili v primerno smer, kjer je bila peč, v kateri je gorel ogenj, ki so jo posluževali ljudje, ki so topili rudo in izdelovali volkove [...pa ovčjega pastirja, ki je pazil ovce - jarce, ki so popasle travo, da je vetrnik lahko deloval] ...kjer so te volkove, ki so bili skovani v „volče“, prinesli na klop = banko } in imajo banko, pa vodijo celotni sistem, ki mu rečejo TRG in postavlja „vrednost“ in manipulirajo z vrednostmi = valutami, rizike pa plačujejo davkoplačevalci, pomagajo jim pa štacune, ki so povezane z mrežami in imajo zato svojo „režico“ – „pečko“ v katero vstavite svojo kartico,.... Ta pečka v štacuni je povezana z

⁹⁴ Moja sinova pa nikoli časa, vedno premalo denarja, čeprav imata svoj prostor iz katerega rastejo korenine, za katere sem poskrbel jaz.

banko, ta pa za vse skupaj (celotno integracijo) izstavi račun, ki ga odšteje od tvoje vrednosti (kredita), ki ga imaš v banki. Davke plačaš na isti način, samo da se zbirajo na tistem sistemu, ki ga vodi vlada (vsaka vlada, ki je trenutno na oblasti in ima svoj kredit pri svojih volilcih in na vse to banke potem vtaknejo svoje „uspehe in neuspehe), plačajo jih pa volilci na volitvah, ko bojo volili nove vlade. Bankirji se pa smejejo, odhajajo z „zasluženimi“ denarci na nezasluženi pokoj – ki traja nestančno dolgo, dokler ne najdejo zopet naslednje osle, ki jim nasedejo, ...To je današnji TRG, vse povezano, integrirano, ...ljudje pa prek „igric“ pripeljani do oslov. Nekoč so bili to voli, ki so morali nositi svoj jarem, danes pa osli, ko imamo „demokracijo“, ko smo volilci in smo na nasprotni strani sistema (ki se mu reče OBLAST), za katerega smo osli, ki tak sistem prenašamo na svojih hrbtih. Razlika med voli in osli je samo ta, da so voli jarem nosili na čelu med rogovi, s katerimi so lahko koga zbodli, osli pa nosijo svoje tovore na sedlih, svoje riti pa lahko porabijo zato, da se na vse to lahko posežejo. Ampak vse skupaj je vseeno eno samo sranje.

Okoli l. -184, do

Račenca = Močvirje z bičevjem, čez katerega je speljana pot (vozna pot), ki pelje na Goro, hrib, brdo, = Radsspuhr, sled kolesa, kolesnica, kolesnik, , Rads nek, nik,

Zadnji konec, Sadnek, Zadnek, Zakraj, **Avssenegk**, Koničnik, Končnek,

= Kolesnik iz Zadneka do Zadneka

Stamare = kolesnik od korita do sadovnika + Komoravšce + vas + kočje+ ni pa ognja, ta je nad koritom na Kovačevcu Vse to je na Selu, Selišču, Na Celtich = Seltich = »Selcih«, Selo ima pa še Rožiča, ta je na drugi strani »Stag'n« pa »Gmajne« »zad za Krajam« . Vse to pa je na polnočni strani Alp, na »Rogovju«, kjer vladata na sončni strani Lučija, na temni pa Lug, zadaj za tem je pa Rož = Rosental.

Rož so tudi račence + komora + vas,

Račence : Gosjak :

Radovljica - Kolo

Kolesnica, Kolnica, Kovnica, Comurra

Kapus

Zelt, Na Zeltech, Na Caeltech ,

Zelt = šotor, lubarica,

Hut = klobuk, Huete, Kute, Kuće, Koče (tudi Korte?)

Gurte – trakovi za stiskanje bremen, ...

Tiste iz Velike Planine, ki imajo okoli »Štalo«

Štala = del Sta-mar

Stamare so Was = vas = laz =

= pres(e)ka+pot+korito+voda=krasica=koča

Koča = hlev+ograja+ hiša+slama ali skodle

Skodle so del razcepa

Razcep je cepič, je del, ki ga se vtakne v zarezo, zareza je del debla, ki je osnova pevcanca – cepljenca, drugi del so pa korenine = koren (torej so tedaj poznali cepljeno drevje = jabolka in hruške, iz katerega so delali mošt = Most = Brücke, Pons,

To »hišo« omenja in nariše Čop iz »U Mvac« = mlaka, isto najdemo v Wedernigu »pod Mlako«. Njihova »hiša« je pod previsom na planini »Za Liscem«, narejena je »Na šop« iz kolov, pokritih z skodlami in ne več s slamo in še manj pa z lubjem (tako bi imel slamarico ali lubarico).

Skodle so klane iz štora (na katerem Andrej(c) vseka svojo srečo) – Štor je pa del Stamar = Star korit = začetek Kraja, oz. kraj je pod koritom, kjer se prične, neha se pa pod sadovnjakom, kjer voda namaka korenine, na »Fančnek'«, kjer raste drevje (ušperne in jabuka) iz katerih se dela mošt pa kompot, gnoji se ga pa z vsemi odpadki, ki jih daje hiša (ovčji, svinjski, konjski, goveji, človeški gnoj, scanje in pomije, stare črepinje in oglje in pepel, ...). »U fančneko« pa rase tud kupus, Kapus, korene, use kar ima korenine, vse kar je treba namakat (ja, zato se pa ima vse to).

Ob stamare spadajo tudi koče (hute, kute = pokrivala, Hütte, klobuki, kape (kapo = primas, žebouc, Primož kje potem postou vou - bil rezan

kot junc, pa ksje pustu natak'nt jarem, krščen pod lintvernam, ker je mu svojo faro (kres, ogen) blejsk fajmošter (farmojster), kje biu kapo cerkve sv. Martina. Te koče so ble tesane, tko k't to zahteva herrmannsk red.

Rošč u sosed'n vas (otok v gozdu, ograjen s plotom iz vej), s potjo na Jevouco, s koritam pa krasco, s svetišam pa kresam, ...) je mu pa hišo postavljeno okol suhga zidu u kermo jmu štalo, hišo pa mau dvigneno nad štavo, narjeno na čop pa krito s skodlam. Jarc pa koze so mel pa tamar, u tamarjo pod lubarco pa čed'nka, ksta j'h vahtova vosu pa p's. Rošč je biu kapo u cel tej hiš, kt'krat še ni bva razdelena, pa jbvo velik 'ldi, kso mog'l tud pošten devat.

Primašč, kje biu žebouc, kje mu komando nad vognam pa vodo, jmu tud uso vas pod sabo. On je odločou, kdo se bo s kom paru, ke bojo zrasle nove hiše Za Krajam. Odločou je o vs'm, k'r je bvo povezan z železarstvom pa vetram, Rošč je odločou o vs'm, k'r je bvo povezan z žvino, pašo, kdaj pa če se bo pasvo, kosivo, pa z vsem k'r je povezan z vognam (vodo sta pa meva usak svojo)...

Ja, toko je bvo u krajo, kse moj rekvo Rovne, dokler so še žvel liberi, kršč'n bik, dokler to ni bvo prodan pa kuplen, ksej tmo še ni rekvo K'plenk.

Fančnek

Trak = track (en) – sled (voza), kolotečina, ruta; steza, pot, utrta pot, kolesnica tir, proga, goseni-ca, tir, tranica: (nem) = Band, (band, gebunden, binden) = vezati, povezati, povezovati.

[muraufwärts](#) Mura

Mura – reka,

Mur

Stamare Sta mare naselje, selo,

Zelenica, Selenica, sela + pot,

Gosjak gos : raca

More – mare, mer, m Moravska = Mären
mos, most, most čez močvirje, močvitje :
vrbe, Felben,

Povedati Vam moram, da imam informacije glede "Stagen" veliko daljše. Pri naš so to Komuravšce = komura, Comurra, med Valižani so sedanji "Track = proga - tudi železniška, naše z kamni obloženi kanali ob cesti na Kupljeniku = Stamare, kolosek z Vrbe na Golf, danes asfaltiran, ... Slovani se še niso rodili, ko smo mi Rajani že te stvari poznali v kameni dobi, pred 4000 leti in to uporabljali predvsem za navodnjavanje in odvodnjavanje zemljišč. Za ostanki so še vidni, imena (izgovorjena beseda) se je ohranila, napisana ne, še veliko manj pa tisto, kar so naši predniki poznali.

https://de.wikipedia.org/wiki/Geschichte_K%C3%A4rntens

Etwa um 300 v. Chr. schlossen sich mehrere [keltische](#) und illyrische Stämme unter der Führung der [Noriker](#) zusammen und errichteten den mächtigen keltischen Staat [Noricum](#) mit einem befestigten Hauptort auf dem Magdalensberg als Zentrum im heutigen Kärn. Sie prägten eigene Münzen und unterhielten weitreichende Handelsbeziehungen. [Die Noriker waren bekannt für den Abbau von Salz und Eisen](#), wertvolle Handelsgüter, mit denen sie schon früh mit den [Etruskern](#) Handel trieben. Es ist damit das wohl erste politische Gebilde auf dem Gebiet des heutigen Österreichs, das sich im Lauf der darauf folgenden Jahrhunderte im Norden etwa bis zur [Donau](#) erstreckte.

Mit den [Römern](#) erreichte der norische König [Cincibilus](#) ab 170 v. Chr. durch ein „hospitium publicum“ (lat. für „staatliche Gastfreundschaft“) ein freundschaftliches

Verhältnis. Im 1. Jahrhundert v. Chr. erreichte Noricum unter [Voccio](#) eine bedeutende Ausdehnung nach Osten und Norden. Die Beziehungen mit den Römern weiteten sich über die Handelstätigkeit hinaus aus, so sandte Voccio 49 v. Chr. [Julius Caesar](#) im beginnenden Bürgerkrieg am [Rubikon](#) zur Unterstützung 300 Reiter.

Norikum griff über weit über den Kärntner Raum bis an die Donau aus. Vom Magdalensberg wurde die Hauptstadt bald ins Zollfeld (Virunum) verlegt. Eine weitere Stadt in Kärnten entstand bei Spittal/Drau (Teurnia). Hierher wurde während der Völkerwanderungszeit die Hauptstadt verlegt. Der Bischof übernahm in der zunehmend christianisierten Welt zeitweise auch die politische Führungsrolle. Am Hemmaberg (Globasnitz) befand sich ein überregional bedeutender Wallfahrtsort.

Die Machtbasis [um 450 v.u.Z.](#) bildete in der Region [Görtschitztal](#) das Eisen von [Hüttenberg](#), welches man in den ganzen Mittelmeerraum exportierte. Durch den Erzabbau begünstigt, war das Görtschitztal schon zur Zeit der [Kelten](#) besiedelt.

Entlang dem ganzen Görtschitztal finden wir heute noch zahlreich erhaltene Römersteine, wie z.B. die von Hüttenberg, [Semlach](#), Wieting, Klein St. Paul, [Eberstein](#), St. Walburgen, Brückl und [Selessen](#) = [Zales = Zpasa](#).

- 300 pš An der "Staatsgründung", dem Zusammenschluss von 13 keltischen Stämmen, waren neben den Norikern die im Ostalpenraum lebenden Taurisker, die [Ambidraven](#) aus Oberkärnten, die [Saevaten](#) aus dem Pustertal, die [Lanikan](#) aus Osttirol und die [Ambisonten](#) aus dem salzburgerischen Pinzgau beteiligt. Darüber hinaus die [Ambiliken](#) und [Uperaken](#), deren Wohnsitze unbekannt sind. Ambisonti = sol, sonce

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/60/Kelten_Austria.png

Noreia [\[Bearbeiten\]](#) | [Quelltext bearbeiten](#)

[Noreia](#) war eine befestigte, [keltische](#) Siedlung und mutmaßliche Hauptstadt von [Noricum](#); die genaue Lage ist nicht bekannt.^[2]

[Die Schlacht stellt die erste urkundliche Erwähnung germanischer Stämme dar.](#)

Vermutlich [Sturmfluten](#) und Landnot veranlassten in der zweiten Hälfte des 2. Jahrhunderts v. Chr. einen Teil der [Kimbern und Teutonen](#), ihre Heimat in [Nordjütland](#) --- [Gotenland](#)??? zu verlassen und sich neue Sitze in südlichen Gegenden zu suchen. [3]

Über die [mährische Pforte](#) gelangten sie [donauabwärts](#) zu den keltischen [Skordiskern](#) im Gebiet des heutigen [Serbien](#), die sie jedoch aus ihren Gebieten abdrängten. [Drau-](#) und [muraufwärts](#) [4] gelangten sie nach dem nördlichen [Noricum](#), aus dem sie nach der Befürchtung der Römer nach Süden vorzustößen gedachten.

160519

Brinovec

V Zapuža in Vrbnah imajo hiše Brinovec. To so zadnje hiše na železarski poti, za Primusom, za Kristelnom, Griželnom.

Peč je moral železar izprazniti, zjutraj ko se je začelo novo topljenje. Moral je očistiti, zamazati vse poškodbe z ilovico. Ta ilovica je bila pomešana s kravjim blatom in dodan kremenčev pesek, vse skupaj pa dobro pregneteno. Ravno tako se je delalo tudi piskre (od tod pisk < pesk = pesek) = lonce, iz istega način iz enakih materialov.

Peč je bilo potem, ko je bila zamazana (z lončevino) potrebno posušiti, odstraniti vlogo, vodo. To je bilo delo Žebovca. Ta je najprej naložil na dno peči »sveti les« = »brino« (Brina = tisa ([na tri vrhove](#)) + brinj + češmin + ...) vse tri rastline imajo jagode, vse so lahko strupene, imajo mnogo smole, vsebujejo pišeče snovi = dišave, so »zdravilne«.

Na ta sveti les je zložil mokro suhljad, vejice, nato pa smrekove veje. Potem je zakuril peč (s kresilom – torej je [kresnil ogenj, krstil peč](#)) in žebal. Pričel se je »plamen«, svetost – svetloba. Ker je bilo celotno gorivo mokro, se je začelo meglini, nastajati oblaki (v resnici prenasičena para, kondenzat), ki je prehajal na hladne stene, zamazane s »piskrom«. Ko se je pričel kazati spodaj plamen, se je iz »ješe«, pričel dvigati dim, para, megla, tisti, ki je pa to opazoval vse to skupaj z vrha, je pa bil »Oblak« (Na Rečici, na Bledu, v Bodeščah, Kupljeniku, Koroški Beli, ... »Megu« na Bohinjski Beli, , »Brinovec«, ... Ta je bil tudi tisti, ki je moral na koncu topljenja nametati na ostanek »brinje« ,posrbeti, da se nebi kaj

zažgalo in je na koncu metal po potrebi na »pepel« = Asch zopet brinove veje.

Oblaki so tisti, ki imajo gostilno in goste, ki so gajstni (pametni, zajebanti,..), ki so na konci vasi, od koder se vidi iz vasi, to so Vidici, Vidci, Bišči, ...

To so tisti, ki imajo »Na Selu« svoje hiše, Kuče, kočje, Hute, ...Zelte _ lubarice, = Selte, Selce, Zelece, Želeče, ki imajo svojo Oblakovo planino (ki se ji pri Ladinih reče malga, kjer ovce pomulijo med kamni in skalami travo, te kamne pa potem pastirji zložijo v stagne, stakne (stack priValežanih, t.. ki jim pri nas rečejo Dolenci, mi smo v nasprotju temi Gorenjci (tudi Veseli Gorenjci, ki trobijo na rogove, imajo župana, ki se piše Jože Antonič (goveji pastir-c) in ima svojega Avseneka na koncu kraja, kjer imajo ograjo zloženo iz skal v stog in se vleče na vrha Brda, ki se mu reče Fortica = gradišče)

Naš Kupljenski Rošč ima pa na Zakraju kapelo, kjer se na sedlu prevesi Hemina pot iz Sela v Bohinj (pri tej ima na žegen na sv. Janeza, ko se leto preseli na drugo polovico, na Hemin dan 27. 6., v resnici pa na naslednjo nedeljo in tam ima potem kupljenski mežnar boro. Glavno boro z žeganje ima pa na sv. Štefana, ko krstijo konje, (pa desce tud, pa žegnano vodo, pa sol (ki je tudi sonce). Hemmaberg = breg = gora, je v Podjunki dolini, kjer vlada luno, (podjunc so junc, tako kot pri nas rečemo še nerezanim volom pa če hočejo ne, Morajo bit »bik«, se morajo pustit rezat = krstit, pa če nočejo al pa ne!).

Na [Gračarci](#), hribu na jugovzhodni obali Klopinijskega jezera se nahaja najdišče [kulture žarnih grobišč](#) (okoli 900-730 p.n.št.) ter iz [Halštatske dobe](#) oz. Kulture (730-300 p.n.št.). Te najdbe peljejo do domneve, da se je tu nahajalo mesto [Noreia](#), glavno mesto [keltskega](#) kraljestva [Norik](#), ki je obstajalo med 300 p.n.št. in letom 15 n.št. Poznoantične najdbe (med 300 in 590 n.št.) ter iz zgodnjega srednjega veka [srednjega veka](#) kažejo na pomen tega kraja.

Posebno pomembne za kulturno kontinuiteto v regiji so zgodnje srednjeveške najdbe iz [karantanske](#) dobe. Pri tem izstopa grob oboroženega jezdeca iz višjega družbenega sloja Karantancev iz časa še pred pokristjanjevanjem. Krajevno ime Grabalja vas je novejšega izvora in izvira iz imena Gabrijel iz Stare zveze. To kaže na [pokristjanjevanje](#) tu živečih, sedaj že Slovencev (po jezikovni pripadnosti), saj so v tej dobi prav pokristjanjeni Karantanci (po državnosti) prevzemali ta tip imen. Istočasno pripisujemo [Brižinske spomenike](#) že slovenski jezikovni zgodovini. Le-ti so bili ustvarjeni prav za namene pokristjanjevanja Karantancev v deželi in ki so hkrati najstarejši slovanski jezikovni spomeniki v latinici. [4]

Župnijska cerkev v Škocjanu je posvečena sorojencem Kancius, Kancijan in Kancianilla, ki so umrli v mučeništvu leta 290 v Ogleju. Župnija je gotovo obstajala že v 12. stoletju, verjetno pa že prej, saj jo je patriarh Udalricus predal leta 1106 samostanu v [Dobri vasi](#).

Pod mečem Karla Velikega pa begunci (tako kot danes z levanta prično muslimani) se pa prečne priseljevanje, Korošci (Kaerntnern) beže čez Belčico na Gorenjsko pa prinašajo svoj red, jezik, imenovanja, ... In to v kraje, ki so bili sicer naseljeni že preje, toda manj pogosto, pretežno v otokih v gozdovih. Stara Sela na brdu, na Bregovih (bergih), na Pečeh in skalah, picih, itd., zasedejo novi ljudje, ki poznajo Zelte kot lubarice, Sela kot Zelte v tamarjih, tamare pa so izseke v gozdu v katerih je polno skal, ki jih znosijo na kraj in zložijo v stoge (stake stoke, stoge, ...tako kot iz Skodel (razklanih panjev) naredijo klobuke (kohlbuck) izsekajo Poseke, Preske, vanje našene jarce, da popasejo – pomulijo travo, ...

Na te našenejarce = jarce, področjem pa rečejo Jarše (nato se pa za knezoškofo preki Bevsčice preselijo na Breg (Berg) po Peči, kjer je spodaj Dol, ki se konča v Krnici (zatrep tega dola, na drugi strani Save pod Brdom, kjer je ravno tak zatrep, pa temu rečejo Račenca (rečejo pa ne pišejo, ne vidijo kar niso nikoli zagledali, so pa za to samo slišali) verjetno je to le bilo »Radsweg« = kolesnik. prigrade, ograje, ...

Tod pod Bregom, pod Rebrdom je pa tudi korito, iz katerega se napaja cela vas, ki mu domačini rečejo Do selca, Do sevče, Tod se pa nahajajo kmetije petih Korošcev, ki so Herrmanni, ki so tudi »de familia« brikenskih knezoškofov iz .... In imajo svojo kašco pod brdom »pod Krnico«.

[DEZELA JSD-SLIKE/Doslovce-ba.jpg](#)

Trije od teh se preselijo na Feld, ustanovijo nov dvor Zagorica ob potoku Rečica. ki na svojih zemljiščih »Veldes« na kraju »U hiščah«, kjer bivajo poleti ovčji pastirji v svojih tamarjih, kjer imajo svoje »hišce«, ki jim ti došli »dvorniki« rečeji »Na Celteh« - so pa to lubarice. Na gorica, kjer do tedaj rasle trte stare vasi Selce (Zelche) = Želeče, postavijo novo vas Zagorice, ki ima svoja »agris et pasquis« na Jaršah, nove njive in travnike (agris et pratis) na nekdanjih Jaršah. Isto naredilo na Dobravi, kjer naredijo Dobravco.

Tam imajo kuhinjo Kueche (Kôvnico = Kovačnica, + **Kuhweg = stagne** navzdol do studenca v Brjeh = Bregeh = Bergih, ki vodijo navzdol v gmajno = srenjski pašnik k Savi, kjer je »Brod« = bredišče, nato pa čez Brje in ---- Gosjak (ki ni »Geisteck« Gast-...., Gost = razgledišče = Pošta, nad njim pa sedlo z kresom, kamor prihaja signal s xxx s Koroške, in kjer je tudi Pošta.

Kozjak uporablja Mulej – ki pase koze + rogača, ter ovce = jarce + ovna (mrkača) pase ovčji pastir zgoraj na Zelenici, ima mostišče. Mulej je pa ranocelnik, Zdravko, Valentin, tudi učež, tako kot je tudi Zagoriški Blaž Kumerdej, »nadučitelj na Kranjskem pri Mariji Tereziji«, zadnji na vasi, (v nasprotju z Avsenekom, ki je bil na vrhu vasi, najvišji, goveji pastir, pa imel veliki rog, pa kres, pa spodaj v dolini vetrnik, ta je lahko delal dol pa tud čez na drugo stran – čez ograjo), pa tudi gostilničar, pa Jošt, pa.....

Vsako pošto mora nekdo izvrševati, poznati njeno delovanja, jo obvladati. Nam sta tako ostala oba »Poštarja« v ¾ taktu od Veselih Gorenjcev in Slakov:

<https://www.youtube.com/watch?v=0M6udeuQ5kc>

<https://www.youtube.com/watch?v=2beLBA NsaQM>

https://www.youtube.com/watch?annotation_id=annotation_801069&feature=iv&src_vid=gh3a1W4nluk&v=W0m0mx6ubfQ

Torej sta Avsenek in Antonič, opravljala svojo dolžnost, svoj poklic, bila lahko župana, muzikanta, mela svoj rog in svoj vetrnik, svoj ogenj in svoj vonj. Bil je tista oseba, ki je ponujala pečenko svojemu gospodu, zato je dobili bajer z vodnim kolesom, ki je lahko gnal žago. Tisti pa, ki je ponujal in preskušal vino, pijačo, je bil pa Jarec, Janc, Dolin, Papler, Mulej, ki je pasel ovce pa imal pravico do mlina s stopami, (da je lahko drobil, ne samo mlet. V 16. stol. so imeli mline tudi za pripravo rude, ne samo za žito). Pogačar je imel mlin, Jošt, = 24.12, Žagar, Koritnik, =.; Jenko, Janko 24.6., med obema je bil bajer, (mlin).

Najbolj priljubljen nemški politik, obrambni minister in prepisovalec doktorata Karl-Theodor

zu Guttenberg, je politik nove dobe, ki govori prav tisto, kar bi ljudstvo najbolj raje slišalo.

Aleksander Karađorđević je l. 1921. postal kralj, njegova žena knjeginja Marija pa ni nikoli postala cesarica. Nasprotno temu pa je že ob njenem rojstvu postala to cesarica **Pogačarjeva** Neža, bila je torej tudi Regina in to na vrhu Zazerskega klanca. Kraljica je hotela imeti nov izhod iz blejskega dvorca Suvobor, kupljenega od Windischgrätzev.

Neža je bila edinka, jezikava sorodnica mlinarja, je pa kraljici Mariji oponesla, da je ona cesarica, kar ona nikoli ne bo. Kolarji **Pogačniki – cesarji** vrhu zazerskega klanca, so se morali preseliti na Jarše, kjer so kmalu postali sosedi Jarcem, ki so nato l. 1929. zgradili lastno hišo, bili so pa vozniki (prevozniki, taksiji, avtobusi). Od tod odnosi med **ovčiji pastirji** ob vodi in kolovozu, ki so bili vedno dobri.

Moj sošolec Cena Pogačar me je tudi zvabil takrat, ko so delovali DNA-ji na Bohinjsko Belo, da bi šla na »Bršt«. »Ruk« t.j. takrat ko se gonijo jeleni, koze in jarci, mrkači in rogači, t.j. tisti fantje, ki so vsi nori in razburjeni, ko lezejo na drevje, zalezujejo vse, kar jim ne uide na drevje, ko se začnejo plesi, ko prinese sv. Martin (tudi race laži, pretiravanja, torej tudi gosi, ... pa ko se zapre pot čez gosjak in Zelenico na Koroško mimo sv. Miklavža na Rebri, ki ima ob sebi svoje peklenščke, luciferje, na koroškem jim rečejo Krampus. To nima nič skupnega z Borštom = gozdom ali hourukam z dvigovanjem uteži.

Na Beli sem imel prijatelja, gostilničarja pri »Rotu«, bi so bili sosedi Megvovih, tudi Pogačarjev (mlinarjev). Predmet »**Bršta**«⁹⁵ sta pa bili dekleti, Jamrova Francka iz Zgornje vasi, pa Megvova Dora. O tej mi je govoril Cena, ker je bila prijateljica njegove izbranke, o njej nisem vedel nič, ona pa tudi hotela vedeti o

⁹⁵ »Brs«. Bršt, ruk, rukanje, »plezanje na drevje«, so stvari, ki so vse povezane s seksom (šestico in okoli obrnjeno devetico, z gostilno, s plodnostjo in itd., itd., tako kot tudi z vozom, kolesom, verovanji in lumparijami, svetniki, obstojem in stanjem oz. s padci, ... z rogom in piskanjem, tudi tenkim piskanjem, vse to morate občutiti.

meni, kot se je to pozneje izkazalo. Obe sta nato postali medicinski sestri, Dora pri zobozdravniku, kjer je lajšala (o-dore = duhove) pacientom, ki jo je nato poročil Oblak Franc. Franka se je pa nato poročila s Cenetom, postala Pogačarjeva, kjer niso imeli ob vodi mlina, temveč je bil stari Pogačar lovec, jaeger, ki je tudi zalezoval divjad. Cena in Francka sta imela dve punči, nato sta se pa ločila, ker je Cena zalezoval druge babe. Starejša punca se je nato poročila z »Žnidarjem«, ki je bil žlinder in tudi liznek (je lizal žlindro pa imel rudi svoje žrmlje) pa je nato kot direktor moral polizati vse, kar so mu naprtili.

160522

Rant je bil verjetno »kettenhunt« Švedskega kralja:

- Imel je mednarodni passport združenih narodov, za katere je delal po celem svetu.
- Imel je tiste paznike, ki so jih nadzirali karadjordževićevi četniki (v zaporih)
- Bad Godes berg
- Gottesberg = Guttessberg = Doberča

konzultánt -a m (ãá) kdor daje (na)svete, strokovna mnenja, svetovalec: **konzultant** v umetniških zadevah; pri podjetju je sodeloval kot **konzultant** ♪; konzulènt ...

Pridobljeni naziv **svetnik, Expert, Consulent.**

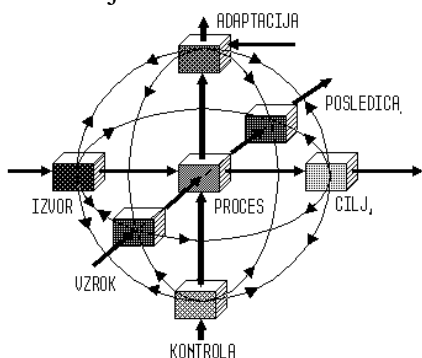
DEŽELA MED JELOVICO, SOČO IN DRAVO (DJSD).

IV.

Pogled na sistem SOCRATES

Socrates poskuša sistematično ugotoviti razvoj problema in njegovih komponent, njih skladnost in uravnovešenost, njih obsežnost, njih moč in izkoriščenost, njih časovne komponente in relevanco, harmoničnost in eksaktnost.

Informacijska celota:

6. statistični nivo	. funkcionalna lupina
7. sintaktični nivo	. motivizacijska lupina
8. semantični nivo	. organizacijska lupina
9. pragmatični nivo	. informacijska lupina
10. apobetični nivo	. ekonomska lupina
11. BISTVO	. KOMPLEKSNOST

--

https://search.yahoo.com/yhs/search?hspart=iba&hsimp=yhs-1&type=imdp_5875_CRW_SI&p=Der+Stoff+aus+dem+der+Kosmos+ist+-2-

Stoff, aus dem der Kosmos ist, Der. ID: 90485612, SKU: 7776062POY ; Raum, Zeit und die Beschaffenheit | Der Stoff, aus dem der Kosmos ist: Raum, DVD Dokumentation

KVANTNA MEHANIKA

Tak je bil SOCRATES, ko sem zapustil svojo službo koncem leta 1993. Od takrat se ni več naprej razvijal, pač pa se je uporabljaj. Kako se je uporabljaj, se je dalo zasledovati po internetu. Ta ni zapuščaj samo zlorabe, temveč vsevrstne neumnosti,

Najbolj pogosta je bila, kako v okrogli sobi v kot strat.

Najti tiste, ki to poskušajo, je bilo zelo enostavno, nemogoče jih je pa bilo to prepričati, da je to nesmiselno.

Takih Guttenbergov, ki so imeli svoje varuhe Merkelne, ki so zakuhali tako kašo (pri nas imamo zato »kašce«, v katere tečejo »Krasice«, tečejo pa v korito, iz katerega lahko pijejo vsi, tudi osli, voli junci, plačevalci, dolžniki, zajebanti, konzultanti, lobisti, ... imenovani so identificirani ali pa ne, integrirani (združeni, tudi v stranke), sposobni ali nesposobni, lahko so kosci ali hermani, kosezi ali srenjani, komunarji ali komunardi, ali imajo bajerje ali ne, potrebno je samo to, da vse to teče, pa vseeno kako, kje, zakaj, komu, itd., itd.

Če ne pridemo do smiselnosti tega sranja, ne moremo uporabljati valut s katerimi jih šopajo tisti, ki jih uporabljajo naši varuhi. Ne moremo zaznati defektov (npr. preluknjanih preservativov, ki jih ponujajo naši zvodniki, ki jih je poln tisti bordel, ko ne ločimo zvodnikov od frajerjev (liberi), sužnjev (sclavi), tlačanov, os od čebel in trotov, svetnikov z vse sorte lučmi, potem tudi ne ločimo več teme od svetlobe.

Sedaj sem pred vsem tem. Obetajo mi 5 operacij, vse naj bi bile hudičevo rizične, vse pod narkozo, pri tem me je že ena tako prizadela, da so me poslali v komo, ki je zapustila kap. Izkušnje imam, na skušnjave, ki mi jih ponujajo, sem alergičen.

Prišel je »cajt« da naredim na SOCRATES-u zadnjo dopolnitev in ga ažuriram.

Dodati je potrebno tisto, kar je vezano na sistem in je vezano na subjektivno in objektivno.⁹⁶

⁹⁶ Ko sem pričel delati po magisteriju na Strojni fakulteti, sem šele pričel delovati v okolju takratne Raziskovalne skupnosti. Tedaj so prišle na dan razlike med mišljenjih med praktiki in teoretiki. Nekdanji raziskovalci smo ugovarjali, kaj pomeni čas. Moji nekdanji soščolci, s katerimi smo skupaj diplomirali in so ostali na fakulteti in lezli navzgor po hierarhični lestvici, niso nikoli ugotovili tistega, kar se je dogajalo v stvarnosti. Ko so moji nekdanji »soraziskovalci« prišli skozi svoje magisterije, so bili vsi projekti zastareli. Ko so pričeli raziskovati po predlaganih metodah, so bili na trgu še konkurenčni, ko so pa magistrirali, so bili pa že dve leti zadaj, saj jih je konkurenca prehitela z novimi rešitvami.

Tako je Mitja Klopčič bil odličan »sistemar«, »računalničar«, ki je bil sposoben razviti nove računalniške sisteme

gledamo na otok z brega, s poti (track), ki vodi po bregu (Breje, Berge, Brje, hrib, brdo,...) in tečemo po obali (shore) in opazujemo otok, postane njegova najpomembnejša značilnost to, ali ga vidimo ali ne, ali je osvetljen, da je viden, ali je tema, pa ni viden, torej ali je bit = 0 ali 1 torej ali obstaja ali ne. Vse drugo potem šele prihaja.

Do tega sem prišel takrat, ko sem ležal na Blejskem otoku na stopnicah, na sončnem oktobrskem soncu l. 1958, ko sem ugotavljal, kaj meni pomenijo moje korenine, te so lahko samo subjektine, če jih porežeš, uničiš, adijo vse tisto, kar bo prišlo za tem. Vseeno kaj še nameravaš, kaj načrtuješ, kaj boš sanjal, itd., če boš moral zapustiti svoje korenine, boš izruvan. Če boš hotel priti do novega stebila, pognati novo krono, boš moral najprej sejati in nato pognati nove korenine nekje drugod. Tvoje korenine bodo pa ostale samo ob kamnu – tvojem kamnu, kjer je tudi tvoja luknja, kjer se bo končalo tvoje življenje.

Življenje = (A in Y) (* in f),

Ostali bodo samo spomini, samo od spominov pa ni mogoče uspevati in se oplajati.

L. 1973. sem pričel koncipirati sistem SOCRA-TES. Prvo spoznanje je bilo definirano, realizirano. Korenine sem imel v Raju, družino tudi, parcelo, kjer je že stalo staro drevje skupaj z novim drevjem (integriteta) – korenine stare in nove so bile

na takratni tehnologiji polprevodnikov in se spravil na »booble« tehniko (tehniko mehurčkov) in razvil nato nov računalnik, svoj »Triglav«, ki je bil sposoben emulirati (posnemati) delovanje takratnih mikročunalnikov (APPLE, IBM, in pri tem imel predvidene maksimalne sposobnosti razvitosti 64-bitnih sistemov, pričeti pa s 8-bitnimi sistemi).

Drug moj »sošolec« je bil direktor Iskrine tovarne v Ankari. Ta je ugotovil, da je vse, kar je delal kot magisteril, bila prava polomija, saj je ta čas, ko se je on predajal fakultetnemu sanjarjenju, odšel razvoj naprej, kar so načrtovali so morali zapustiti, ker jih je prehitel čas na integriranih vezjih ne pa da bi delali avtomate za ožičenje. Dve leti razvoja je zmanjkalo, ki ga je bilo potrebno prenesti v bodočnost.

Sam sem pa takrat delal na informacijskem razvoju in prišel do l. 1979 do vpliva emerzije na entropijo,

<http://www.ctk.uni-lj.si/ddis/Publikacije/RaziskaveSICS/RAZISKAVE-ZBIR-VSE.pdf>

ter se ukvarjal z umetno inteligenco, sodeloval s tehniškimi univerzami, te so se pa ukvarjale z menoj in mi umogočale nove poglede in spoznanja (od tod tudi moj Kettenhund«). V l. 1977. se je razvoj informatike usmeril v sodelovanje s uporabniki in drugimi univerzami, predvsem celične teorije in umetne inteligence. To pa pomeni v smeri kompleksnosti in bistva in početkov vseh problemov, tj. izranjanje (emerzija) procesov.

vraščene, korenine + krone so dajale že sadove (torej so se prijele), hišo (kočo. Hütte) zgrajeno, uspevali so pa tudi dolgovi, na katere so se cepile banke in cepile (odškrnile) moje zmogljivosti, za katere sem moral porabiti veliko nepotrebnih ur (entropja) pa tudi.

- Pod temi pogoji je nastal moj Socrates. Potrebno je bilo določiti odnose čas = denar. Dan ima pa 24 ur!!

Dokler je to res, potem delujejo odnosi, tako kot govori koledar. Nemci so mi pa govorili: »Der Tag hat 24 Stunden, wenn das nicht reicht, haben sie noch die Nacht dazu.

Mislili so pa pri tem to, ko smo delali 36-urni delovnik, od sobote zjutraj do popoldne naslednji dan, na akord, plačani toliko kot drugače za ves teden in se na koncu znašli v gostilni, kjer smo popili pivo, potem pa domov, saj se je naslednje zjutraj zopet začelo redno delo (po običajnem ceniku, ob običajnih obvezah).

Te odnose sem uvedel doma v naše življenje, naš red, naše roke (manipulacije), naše roke (termine) način življenja s prilagodljivim časom. Torej začel sem »delati cajt«, ta je pa imel 24 + noč.

Torej je imel čas izkoriščeno vso zmogljivost + kapaciteto. V sobotah in nedeljah smo delali po potrebi, če je bilo potrebno, smo pa imeli možnost izkoristiti še 12 ur. Potem pa adijo zabava, dopusti, veselice, partiji, rojstni dnevi, itd.

Potem se je pa delalo od 10 do 14 ur na dan ali do 70 ur na dan. Pa je še vedno ostal čas za rekreacijo, vsaj en dan na teden, torej ob nedeljah se ni delalo.

Potem je pa prišlo l. 1981. Potem je prišel »Zeit hat 36 Stunden und wenn daß nicht reicht, haben sie noch 12 Stunden dazu« in je prišel delovnik 70 do 90 ur. Za vzroke, posledice se ni spraševalo) in to 14 let neprestano, potem pa v pokoj, skupaj z vsemi vezami, tudi tistimi, ki so jih zapustile nekdanje obveznosti skupaj z vsemi relacijami in puščicami, znanjem in spomini – na trdih in na hitrih diskah, komunikacijah, itd., itd.

Potem so me pa ljudje spraševali, kaj delaš, kako, da ti ni dolgčas, ko si pa v penziji??

No to so pa razlike v penziji: eni so še vedno pri 48-urnem delu, drugim je pa dolgčas, ta pametni so prožni in porabijo vse kar pride, drugi pa togi in prejamajo vse kar naletijo!

Sam sem pa tako subjekt in objekt pa med »kamenčki« in Kamnom na poti skozi »Peku« in čakam na svojo sodbo v Raju. Drat se cre zaradi komunikacij, varovalke pregorevajo, jaz pa že skoraj slep.

Od mene ni kaj pričakovati, sam se pa lotim zadnjega dela SOCRATES, ki se sedaj konča s 6, ta številka je krvava, polna nasprotij in ne-umnosti, barabij (Baraba = »Obska miš«, kraljica volkov, buccis isculireris,...) in lumparij (lupus = volk, tudi volkec = tudi volč = massa ferri, dajatev v krvi – pemski kralji, ... zlorab in joka, cviljenja in smradu, kloak in močvirij ...

Jaz pa iščem smisel, ki ga do danes še noveden ni našel, vsaj subjektivnega in objektivnega ne, tudi Sokrat ne, ta se je raje preselil na drugi svet!

Ni čudno, da mi prijatelji pravijo da sem nor!!

Toda tisti, ki nič ne išče, tudi nič ne najde, še tega ne, da je nor, še najmanj pa svojo norost!

Iščemo torej samo tisto, kar je smiselno, bolj smiselno, najbolj smiselno, ne pa same »smiselnosti«.

To je vse tisto, kar zgleđa, kar lahko zaslužimo, zavohamo pa po tem smrdi. Tega je pa toliko, da nikoli ne bo konec našega iskanja, daleč čez tiste meje, ki jih nam ponuja naš Kamen!

Pri tem iščemo sodelavce, tiste, ki še niso scagali, ki še niso dovolj nori, in taki se že tudi javljajo. To so tisti, ki se šele učijo in so dovolj fribčni!

»Jarci« in »junci« - Bolonsis, Bolontis

Jarci in koštruni, junci in biki.

Rezani in nerezani, podjarmljeni in krščeni,

Potlačeni in svobodni, ...

Tisti z tacami, tisti, ki tolčejo z ного ob tla – in drgnejo z lokom na strune, ter drugi, ki milo pis-kajo na frulico (4/4 Takt):

eni godejo, drugi plešejo,

eni imajo bobne, drugi pa »lederhozne, po katerih tolčejo z rokami,

eni imajo bobne + stopala, drugi harmonike, tretji klarinete, četrti kitare, peti ... šesti pa orgelce,

pa imamo soliste, dueliste (tiste z dvema inštrumentoma in tiste, ki se dvobojujejo z meči), pa imamo trio, kvintete, kvartete, (pa tudi kvante in ...)

pa imamo tudi tiste, ki vse znajo in špilajo na vse inštrumente (za to sem bil pa obsojen jaz, »partikel« mi je dal pa Peklenik – peklenšček), po poteh, po katerih hodim še sedaj, imenovanih »Pekel« = Peku, »diplomo« z naslovom »one-man-band« so mi pa dali moji prijatelji ob moji 75-letnici, Peklenik je pred kratkim umrl, jaz pa še migam, pot je pa stara že nekaj tisočletij in še vedno deluje.

[DEZELA JSD-SLIKE\One man band v Bodescah-1.jpg](#)

Junci in Jarci so torej pari, nasprotni pari, ki se trkajo, butajo, natikujejo, koljejo, imajo rogove, tiče, če jim pa porežejo jajca, so prvi voli, drugi koštruni.

Svoje nravi, svojih občutkov, navad, tendenc, ..., se pa ne morejo znebiti in ostanejo vedno isto, kar so bili preje in postali tisto, kar nakazujejo s svojim početjem.

Volk je pa spremenjen pes - ovčar, ta sledi vsako sled in jo prevoha, in točno ve, kdo je junc, bik, jarc ali koštrun, ovca ali krava, ovca ali mrkač, ... saj ima vsak svoj značilen vonj.

Podobno je pa tudi z Muleji, Maleji, Pavli, in bikvolki ali ....Merkelni, . Ločimo jih po imenih, priimkih, hišnih številkih, hišnih imenih, znakih in insignijah, partiklih, partih in krajih, po vsem tem, kar se lahko vidi, sliši, zavoha, polžiže in ima svoj okus, kar ima svojo toploto (temperaturo) ...itd, itd.

Naši ljudje pa brez čutil, pameti, nagi, polni smrdečih cunj, papirja in polivinila, polietilena in benci-na, našemljeni in popolnoma kastrirani vseh občutkov in zaznav, in polni laži, ...Še hudič nič ne more zavohati, kaj se bo zgodilo.

Potem se pa nekdo spomni, da je potrebno samo slediti sledi, pa naj bodo to tracki, bann-i, kolniki, steze, , vse tisto, kar ustvarja sledi, pa nato po sledeh prehajati naprej in nazaj (do sedaj smo temu rekli lovec, stezosledec, itd.), potem pa imamo še pripomočke, ki te stvari uredijo in ovrednotijo, potem pa pride hudič, ko ugotovijo luknje, jame, votline, disonance, v njihovih glavah, razmišljanju, postopkih, (outputih in inputih, onshoreih in na offshorih, ... In potem postane vse skupaj hudič, peku,, ..., ki ima vse skupaj neke korenine, stebila, krone, ...

V Bohinju pa imajo žlanskega petelina, ki dela nune nosne, kako pa to lahko dela, pa ne ve noben boh? Noben boh ne najde **BISTVA** vsega sranja. Tam je vsega tega konec, konec pri naših dolgovich, nesposobnostih, samo do tega prideš šele takrat, ko mineš KAMEN in pride do tebe OBSODBA v Raju. Nekateri pa ne pridejo do tega nikoli, četudi so bohinjci in imajo Sv. Janeza.

Tako pridemo do Socratovega **6**.

V enostavnosti je skrita **KOMPLEKSNOŠT** in njen potomec BISTVO.

Mi smo pa sledili starim rekam, od izvorov in ponorov, kamor smo pač zmogli priti, pa kolikor časa pa denarja smo imeli, spomnili smo se, da smo v penziji, pa da smo na poti skozi Pekel, da je pred nami Kamen in šele potem raj, pa da smo firbčni kot sam hudič, kva bo ratal. ... smo pa najd'l:

Jus, je pravica (da te nekdo nategne)

Da te naredi za vola pa ti natakne jarem, da ne moreš ne gledati, ne vohati, ne slišati, kaj se s tem jarmom dogaja, pa da te žuli in da si ves slinast in spenjen, poj te najprej našajfajo in zgloncalo kot junca, kot vola zajarnijo, na koncu prevlečejo k mesarju, kjer je vola konec, in ostanejo samo še rogovi, koža, mast in loj, kopita in kosti, itd. Iz tega pa potem delajo ljudje vsemogoče stvari, vsemogoče in nemogoče izdelke. Tudi tiste rogove na katerih so piskali v Švici že pre -8. stol. pa Avseniki že takrat, *kso še lahko topotal pa kuril ogne, za kattere so dobival ključe t'm dol že pred 4000 leti ob Timavi.* (Ali nismo rekli, da je 0 ali 1 »ključ«, na koncu ključ pa 0).

Jaz sem pa penzionist, pa sem bil prej svetnik, pa postal »muzikant«, ki je imel svoj »one man band« pa je trkal z nogo v tla, tisti, ki sem jim *špilou z nogam po tleh, č' s'm pa k't pob šu na bršt, kjer so špilal tist*, ki jih je vozil moj oče (Avseniki) in so leta 1950 *špilal k't mulc' v Ribnem in sez mojmo fotram pelal mem naše hiše, so jo pa urezal, k'r j'm je duša dava.* .....

Potem sem enkrat delal v Innsbrucku pri Deutschu = Nemcu 1974, ta je pa kupil karte za koncert, na katerem so špilal »Original Oberkrajnerji« in je bil ta že zdavnaj prej ves razprodan, Deutsch se je pa imel za imenitenga, *kje karte le še na nek način zvrstu (= preluknjaj ključavnico)*, pa mene vlekkel na koncert, *na katermo je poj »folk« noru, touku z nogam po tleh, pa tega ni blo ne konca ne kraja, same ponovitve.*

Mulc = nedorasel fant, Mulej = ovčji pastir, Malle = ovčji in goveji pastir = visokogorski kmet, dvornik z dvojno kmetijo, imenovan Malej, ki je imel tudi malen = mlin = mleti,....

Na Selu (pri Bledu) je pa gorička, na zahodni strani je Brs, ki je ovčji pastir, na vzhodni pa Svetina, ki je bil goveji pastir. Goveji pastir je postal mulej in postal velik kmet Pavel, kot tak je imel tudi potomca Vršana in na Vršani na Jelovici, na Babi.

Danes je pa tukaj »Danejeva planina«, Bisc pa že desetletja prazen, neobljuden, neoplojen.

160525

≈ 500 do ≈ 1500

Iuvavum, Salzburg

Φ Koroška, Korošci, CARNI

Ψ Virunum, ...

Mesto Beljak Celovec Velikovec

Reka Drava, Podravci

Pokrajina Δ Zilja, Rož, Juna

Most Π Zilja, ,Bela

Podziljci, Področci, Podjunci

KARAVANKE

Dolžani, Kašarji, Dobravci, Podstoržičani, Solčavci

Most Π Završnica, ,Kokra

Pokrajina Δ Koroška, Dežela, Dobrava, Preddvor

Reka Sava, Posavci

Mesto: Jesenice, Radovljica, Kranj, Kamnik

Ψ Creina, Emona, Ljubljana, ...

Φ Kranjska, Kranjci, CARNI

Mesto: Emona, Ljubljana

Ljub = lublana, mesto, kjer **lubijo** = lupijo (režejo lubje z svetih dreves in delajo lubarice = kelte, celte, selte, selze, in se branijo hladu).

E-mona = mesto kjer iz deklet delajo babe

Pons, pontis, most, mostje, Mošnje, helespont, pontifex, škof, knez, kralj, , cesar ....

Za časa beljaškega zdravnika padarja Paracelsusa, je bila shola = šola = univerza = V Padovi, tisti, ki so to šolo imeli, so bili padarji = zdravniki, tako kot Paracelsus (ta je imel univerzo v bližnji Ferrari, pa je vseeno padar, znan zdravnik).

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Paracelsus>

V Bollogni, tisti, ki so to šolo imeli , so bili volarji.

<https://de.wikipedia.org/wiki/Bologna#Antike>

Irnerius von Bologna (auch: Guarnerius, Wernerius; * um 1050; † um 1130) war Begründer der berühmten Glossatorenschule in Bologna, die einen wesentlichen Teil zur Bewahrung römischer Rechtstexte und insbesondere zur wissenschaftlichen Bearbeitung des römischen Rechts beitrug.

Padaska mesta so bila tista, ki so povzročila začetek humanizma. Starodavna mesta, večinoma ustanovlje

na od Etruščanov in nato v -4. stol. prevzeta od kelt-skih Bojev, nato v 5. stol. prevzeta od Gotov, nato Langobardov, nato Frankov (Karl Veliki), itd. so rodila humanistiko, univerze, znanost, postala center profesionalnosti in obrti, itd. postala centri preporoda, in mesta, kjer so se začeli šolati tudi naši duhovniki, gradiščani, začeli uvajati svoja spoznanja, tisto, kar so se naučili. Od tod, z obrobja Alp, se pojavijo tudi naši laški fužinarji, ki omogočijo prehod z vetra na vodo, uveljavitev vodnih koles in bajerjev.

Tako so sta bili pri nas, pred vsem pa na Koroškem, poznani dve univerzi, kraja, kjer se je lahko dobilo vse znanje, splošno in poglobljeno. Te so obiskovali plemiči in duhovniki (torej pastirji, pastorji, knezi, a tudi trgovci-klučarji, bankirji) itd., tako kot so naši ljudje to razumeli, pa tako, kot so tudi opozarjali njih titelni).

No in najbolj sta bili poznani Padska, kjer so delali iz pastirjev zdravnike – padarje in Bolonjska, kjer so delali iz juncev vole (juriste, pravnike, kunštne ljudi, ki so znali delati tudi zlato in iz šnopsa Gajst = iz tro-telnov gajstne ljudi, ki so bili za druge norci.⁹⁷

Ko so prišli v -8. stol. prvi železarji na Jelovico, so prišli na sezonsko delo kot železarji, ovce in govedo so pustili na Bohinjskih planinah. Na konjih so odnesli predvsem volkove, te so nato nekje na pri-

⁹⁷No v eno tako šnopsidejo sva se vtaknila midva s prijateljem, gajstna, kot sva bila, izkušena kot nisva bila, se je pojavila zamisel, da bi delala iz špirita pelinkovec. Rotov Fronc, Jastreb, nekdanji faliran študent, ki je obletou use, kar mu ni ušlo na drevje, je staknil nekje neke skripte, pa notri prebral, kako se dela špirit iz bukovega lesa, se ga dobro zdrobi, doda vodo in kvas, se pusti da zavre (fermentira), potem pa to v šnopskuh'n to prekuhaš v špirit, pa dodáš esenco pelinkovca (to se je pa izmislil Fronc) pa dobro premešaš, flaširaš. Pa hajd u gostilno pri Rotu na Bohinjski Beli, kjer je bil on birt.

Potem je pa Froc poslal pošto svoj sovaščanki Kunčičevi, ki je imela svoj kvartir ob fusbaplacu u Clouc, pa svojga desca, kje biu taksist, paj mu tak avto, d' u nemo še sedet nis mogu, ne d' neb biu u sploš'n nevarnost (univerzalni nevarnosti), ker sbiu neprestan za opravn s predn'm sedežem, ki ti je skoz padal na noge, itd. No, ta »Merkel« n's je pa poj pelou dol zad za »knežji kamen«, kake dva kilometrov naprej, kjer je delala neka »Šnopsbreneraj«.

To smo s' ogleadal, bla je narjena po avstrijsk, tam je imela kontrolo davkarija, predelval so turščo pa ne bukovo, blo je vse preveč velik, saj desetkrat večji, k't b Fronc uhka poj prodau. Fronc je pa poj naredu mau po svoje, mau po avstrijsk, ni delou špirit, k' bi bvo treba plačevat davk, kupvou isenco, delou pelinkovc - gajst iz turšce, na svojmo kotl' za šnops.

morskem zamenjali za druge potrebščine. Živeli so od svojega dela, pozimi so pa imeli dovolj časa, saj so za izplenjeno železo lahko dobili toliko, da so »dobro« živeli. Časa so imeli dovolj, tudi za raznorazne neumnosti, pa tudi za umetnosti. Imeli so konje, govedo in ovce, prasce so pa lahko nalovili v gozdovih, tako kot drugo divjad. Bili so torej predvsem živinorejci, lovci, nabiralci.

Rabili niso nobenih varnikov, varoval jih je sam bog, ta je pa imel svojega poslanika – pastirja, pastorja, pavla, svetnika, svetilničarja, itd., predvsem umnega in spoštovanega človeka, ki je živel v tej družbi na takratni način, pod danimi pogoji in da se je **prilagajala** vsemu, kar je nanoslo, saj je prežive-la in imela svoje potomce, torej je bila sposobna.

Ti ljudje so se nato preselili, naredili svoja selišča, prinesli s seboj vse kar so rabili. Najprej so prinesli tisto, kar so najprej rabili, potem kar je omogočalo redno življenje, potem pa tisto, kar je naredilo življenje udobno. Neuspešni ljudje so prinesli svoje riti, za drugo so morali poskrbeti bolj sposobni.

Bolj posobni so pa imeli manj časa, ker ga niso zafračkali za neumnosti, bili so tudi bolj siti (tistih, ki niso bili sposobni) in lačnih udobnosti.

No in to je osnova srenje, srenjskega sistema. Ne zasledimo nobenih žarkov, ki bi izhajali iz faraonov. Če so faraona balzamirali in je postal bog in so ga obdali z žarki, ga vtaknili v sarkofrag in ga zazidali - so našega srenjana, ki je bil pastir vtaknili v salamuro, ga na vetru posušili, vtaknili v sneg ali skrinjo, odnesli čez Globoko na Primorsko k sv. Danielu, ga tam sežgali, vtaknili v žaro in to zakopali ter na luknjo postavili kamen, žebovlc je pa žebiral svoje pesmice, svetil s svetim ognjem, ki je dajal bogovom vseč duh, itd.

Ali se vam vse skupaj nezdi nekako podobno, pri tem pa novenih žarkov? Pri nas so goreli ognji, ki so jih opazovali tisti z rogovi in pošiljali glasove tistim, ki so jih poslušali! Trobili so tisti, ki so bili siti (včasih vsega tistega, kar so morali prenašati, tudi tistega piskanja, tudi jokanja, lodjanja, tarnanja), ognji so goreli ponoči, podnevi so pa gorele grmade, ki so dajala viden dim, pa spet nobenih žarkov. Vse to je namenjeno gledanju, če nobeden ne gleda, spoznava, pozna, je vse nesmiselno.

Smisel je tisto kar iščemo, iščemo resnico in ne pravico, iščemo strnjeno kompaktno središče in ne kompozicijo, iščemo strdke in luknje v njih, jedra združb, medsebojne vplive vere na dejanja, dela na verovanje, mišljenja na delovanja, W ∩Bit,...

Viški civilizacij

Vinculum societatis

Humanizem in preporod

Für den extremen Flügel der Reformation aber waren Großkirche und Staat gleich schädliche Zwangsgemeinschaften. Die Radikalen wollten den Glaubensumsturz zur Sozialrevolution weitertreiben, Gleichheit und Gerechtigkeit im Hier und Jetzt schaffen. Während der Theologe Thomas Müntzer drangsalierte Bauern zum Aufstand führte, verbreitete sich seit den zwanziger Jahren des 16. Jahrhunderts die Bewegung der Täufer.

Sie umfasste eine Vielzahl von Strömungen. Manche wollten den Traum vom wahren christlichen Leben gewaltsam verwirklichen, die meisten jedoch versuchten ihr Ideal friedlich in abgeschiedenen Zirkeln zu leben. Gemeinsam war ihnen allen nur die Ablehnung der Kindstaufe.

Die Täufer stammten ursprünglich aus der Mitte des sozialen Spektrums, zu einer echten Massenbewegung reichte es aber nicht. Immerhin hatten sie 1529 in 500 Städten und Dörfern Gemeinden gebildet, deren Gesamtmitgliedschaft Historiker auf maximal 12 000 beziffern. Im selben Jahr verbot der Reichstag zu Speyer die sogenannten "Wiedertäufer" reichsweit. Katholiken und Lutheraner wetteiferten in der Härte ihrer Bekämpfung. Bis 1533 waren schon fast 700 Täufer hingerichtet worden.

Vsaka družba ima svoj čas, v katerem zraste, se razvija in propade, svoje korenine in svoje kamne, svoje krone in stebila, svoja valovanja, svoje okolje in svoje, α , β , γ , π , $\cos \varphi$, ...,

Če je človek živel v halštatu na pobočju gora, je moral najprej to iztrebiti, požgati les nato narediti naselbino. Naselbina je bila celica, ta pa ima svojo ograjo, še danes, če ne verjamete pa pojdite v zapor.

V celici, prtu, si je postavil lubarico, iz kolov sestavljeno zgradbo, jo oblekel z lubom – lubjem, ki ga je odrezal (odlupil) od sočnega drevesa (pred 6000 leti z klino iz obsidiana, ki ga je prinesel s seboj, isto je naredil v bronasti dobi, ko je to naredil s sekiro, ki jo je skoval že tod, od kjer je bil doma, v železni dobi s železno sekiro, ... Senicov ata iz Radovljice, ki pa je imel svojo lubarico pri sv. Janezu na Jelovici 2.5 ure hoje od nas, je pa to naredil s jekleno sekiro, nabrušeno doma v svoji kleti, pred 40 leti. Bil je odličen lesar, preživel celotno družino in otrokom omogočil šolanje in samostojno preživljanje.

Človek, ki se je naselil, torej ni imel s seboj žene, prišel je spomladi (ko je drevje brstelo), obvladoval je okolico, začel delati zjutraj in nehal zvečer, takrat pa je morala biti celica končana.

Človek se ni naselil sam, temveč kot petorica ljudi, vsak s svojim znanjem, vedenjem, sposobnostmi. Načrt, kako bo vse skupaj potekalo, je imel pa tisti, ki je vse vedel, tisti, ki je bil pastir. Naselitev je pripravil že preje človek, ki je bil svečenik, ki je vedel, kako se uporablja vrv z vozli in utežjo in palico s štekelnom, rogom na vrhu, svetim drevesu na tri vrhove, polno zarez, tej je pa rekel rovaš, (za čudo je to tako podobno frančiškanderjem, ki so delali to 2000 let pozneje).

Zakoličil je vse posamezne zgradbe, jih pravilno obrnil, zaključil kaščo in goričko, vse pravilno po božji volji in človeških navadah, itd. Ko so nasled-

nje leto prišli novi naseljenci s svojim pastirjem, so morali vse zakoličeno tudi zgraditi in urediti.

Torej takrat ograje ni bilo, samo celica (grki, ki so pa prišli iz primorskih krajev in prinesli potem sol, so pa rekli temu Na »Zeltech«, Selcech, slišalo se je pa »na selceh«, danes se pa temu reče »Na Sêlcih«, Nemci pa temu črto »Na Zeltech«, mislijo pa na šotore, na jurte, ...

No, potem so se pa lotili plota. Očistili so okolico teh lubaric, delo so opravljali v sodelovanju petih naseljencev, to delo je vodil tisti, ki je bil za to izučen, pokazal in z vzori to podkrepil je pa bil njegov oče (ata, tata).

Ko je bilo vse urejeno, so poslali domov pošto, prišla je vsa družina in živina, seveda postopoma. Povezava (pošta) med starim in novim naseljem je potekala nepristano, vse do takrat, ko je bilo redno preživetje nove naselbine zagotovljeno. Potem je pa bila samo tako pogosta, kolikor je bilo smiselno, vezi pa nikoli niso bile prekinjene.

Nato so pa dodali tisto, kar so še sami želeli, kaj je bilo nujno, t.j. Fančnek. Če je bila voda določena in zakoličena, kam pa potem z vsem sranjem in odpadki. Če je bila zakoličena pot od korita do ognja, kam pa potem s kamenjem, ki so ga izkopali in z rovnico prekopali njivico (Kopavnek) in ogradili Zakopavnek, rudo so uporabili za topljenje, kamenje pa za oblogo kanala, ki je povezoval Kaščo in Fančnek in potekal prečno navzdol, tako kot nekoč zgornji drog na njihovi barki, ki se mu je reklo »Gabeva« (za čudo se to tako podobno sliši »ta beva«, tako kot so rekli vodi tam na robu naselja, ki se je penila navzdol proti Savi, ki je tekla spodaj dol pod Bregom).

Vsako delo je imelo svoj smoter, svoj namen, narejeno po stari navadi, posledice in cilji kontrolirani, riziki predvidljivi. Vse je potekalo po nekem božjem redu.

Vse je bilo predvidljivo, tudi smrt. Ko sem prišel na pod med »kamenčki« in Kamnom, sem prišel na pot skozi Peku (Pekel). To pot je spremljal Peklenik, ki je pred kratkim umrl. Danes so ga pokopali (27.5.2016), jaz pa še migam in pričakujem sodbo v Raju. Peklenik je imel tudi svojo koč v Bohinju, zad za Sv. Janezom, pa ni nikoli imel korenin v Bohinju. Jaz sem ga prehitel skozi ključavnico, ki mi jo je ponujal moj SOCRATES, bil sem Kettenhund Švedskega kralja, zaprisežen v Münstru l. 1981, za seboj nisem pustil nobenih nepravnanih dolgov in dober kredit.

160529

<https://www.youtube.com/watch?v=TDKRcdV-NV0>

https://www.youtube.com/watch?v=X_mi-XJjEm4

<https://www.youtube.com/watch?v=hbKxO8CtGE0>

BRŠLAN

Bršlan raste po pečeh pod katerimi ni nobenih poti, iz prsti, ki se nahaja pod pečjo, ki je sama nastala iz odpadkov bršlana vsako leto posebej. Na Blejskem gradu so bili nekoč pred tisočletjem vinogradi, ki jih je obpihoval vzhodni veter, pognojeni z vsem kar je padlo gor z vrha navzdol, z ostanki rojevanja vinograda, ko so požigali gozd (sled tega procesa je poseben sloj, videl še nekaj rodov, pozneje se je pa raztopil.

S(Š)ala (zaloga, salo, salamura, solnica, , shramba ..... Žlan (utrdba, (na poti k sv. Janezu)

Lan (Land – dežela)

Sant = šent = sveti

Nad koreninami pa je Ogenj =P

Ogenj

Zahodno od Ognja je Otok = iztrebljen gozda

Ograda iz kolov in vejevja = Tamar

Vzhodno je Gorička

Gorička je v senci lipe, pod njo so kamni, skale,....

Vzhodno od Goričke gre pot, ki obide Špik in se s strani Dobre gore vrne na Vrh, kjer je Pošta (postajališče, poštar, pastir, ki vse varuje)

	Les	kamen	kos	
	Lesarji	Kamnarji	kosti + roževina	
	Lok	lomiti, tolči rez	kost	
	Gosti	Tolči	pihati, dihati, duhati, vonjati,	
	Godala	Tolkala	Piskala, trobila, rogovi	
	Godec	Boben, Zvonar,	Rožič	
Solo	ali piskati ali tolči ali			ali pa one band man
Duo	noga + lok		piščal	
Trio	piščali			
Koncert	+ dirigent regenti	poslušalci, plesalci, zajebanti,	suflerji, ...pokvarjenci,.....	
Junci ki rjovejo, biki ki tulijo, krave ki mukajo, ...jarci ki blejajo (na Bledu??), koze ki meketajo, ...				

Bršlan nima krone ima pa korenine!

BRŠLAN * BRŠT _LAN = 6 = sex

BRST LAN = Brsteti + 6 mesecev zoreti

Ima korenine

Bršlan

Raj (rajanje – plesanje, plezanje po drevesu

Vse to se mora slišati, komur nič povedati (tisti, ki je poveden (s seboj) je povedan, je veden in vedan in viden, če je dovedan dovedan, posvečen in ne sme govoriti in nikomur (poklicanemu) nič povedati, tudi mrksniti ne (mrznimi ne, vse je temno, ne svetlo, sveto).

Na prisončni strani lipe stoji 5 kamnov,

V tamarju pa stoji pet lubaric.

Tamar ima svoj vhod = izhod obrnjen k sončnemu zahodu na najdaljši dan v letu.

Tamar ima vhod zagrajen vhod s skupaj povezanimi koli.

Pa nič povedat, ker kaj je ricano (rečeno) je tajno = za krajem, za kamenjem.

Ricano je pa v skalo izpraskano, ... = risano!

Od Goričke pelje steza v Korenine, (v Begunjah Koren na Gačah), kraj, ki ima dva konca, na zahodnem koritu, kjer teče kašca, kras'nca iz peči, kma vukno W, na drug stran je pa xxx (Kal), ki prihaja iz mezišča kjer mezi voda in se zbira v potoček, ta pa teče navzdol proti Savi.

Vsega tega pa ne sme videt tisti, ki zato ni poklican (uveden), vse to se ne sme zapisati (zato se to sporoči pravočasno poklicanim (na smrtni postelji svojim naslednikom).

160530

Tukaj nekaj ne štima. Pod Špikam je Selo, pod Selom Sava. Na nasprotni strani Sava pa je Baba, ki ima peč, pod njo pa Kupljenik, oba Kraja imata pa zrcalno podobo. Torej jih moramo opazovati, poslušati, vohati, okušati ....lizati skupaj. Poiskati moramo skupne relacije v istem času in to vsaj tja do kamene dobe. (Lubje za lubarico so rezali že s kamnitimi noži).

160531

Ponoven poskus je prinesel nova izhodišča:

Sliko, ki smo obravnavali že pri analizi Kupljenka, je dala nova izhodišča.

Če so se na Kupljenskem Kopanu takalala dekleta ob poletnem enakonočju in nato postale potem nosne in čez 9 mesecev dobile dojenčke, ki so dobro dišali, bili dobro polizani in zavarovani pred tujimi pogledi, bila počiščena placenta in kanali, in končno podojen novorojenček. To se dogaja isto, ob enakih rizikih, posledicah, verjetnostih in odgovornosti. Otroci so otroci, junci in biki se pa razvijejo šele pozneje.

Bled je povezan z blejanjem jarcev, ti so pa povsod na Bledu, pa tudi drugod povsod blejajo.

Selo ima spodaj svojo Savo, potem ravan »Svetje« potem samo naselbino, nato Goričko, obdano z dvema studencema (tudi če jih več ne moti), nato svetim drevesom, pošto in ognjem, rogom in svetimi kamni, svetim gorivom, ki prijetno diši, ..., nad goričko, ki jo vodi (obrede, red, ..) Svetina, potem se vzpenja »Planina« po kateri se pasejo jarci, nato prihaja sveta peč (Špik) = ošpičena peč, skala. Na njen pa »pošta« = ogenj, rog, oči, ušesa, nos, okus, jezik in tudi priliznjenost, tip in otipavanje, ...in vse to je naselitev, nad katero stoji krona, nebo, z vsem kar tja paše.

Vse to je Selo pri Bledu, pa tudi Selo pri Žirovnici, pa Selo na .... Pa tudi Selca v Selški dolini, ki niso zrasla v Selo, pa tudi tista v Bohinju, na katere se je še popolnoma pozabilo.

To Selo ima tudi svoje potomce Selca, Seleca, Želeče, Zagorice, v ozadju ima pa Gore, Home, Babe, pa Jelovce pa Pokljuke, pa Stole (pa tudi stolčke, na katere sedajo izvoljeni, ki nimajo o vsem tem niti duha ne sluha).

Na Selu je ob naselitvi troje poslopj:

1. leseno, tesano poslopje, narejeno po rovašu in štriku za Svetino, ki je svetnik, rezan, posvečen (je zaprisežen),⁹⁸
2. dvoje hiš podobnih planšanskim hišam na Veliki planini, vendar kritih z slamo, ne skodlami. (skodle samo za poletne domove)

[DEZELA JSD-SLIKE\Odprto ognjisce-Cevc .jpg](#)

To je dolga hiša za dvoje družin.

Vse hiše so bile obrnjene proti zahodu na čas letnega enakonočja (takrat ustvarjeni otroci). Danes ni nobena hiša več tako obrnjena. Prvotne hiše so bile položene v jugozahodno pobočje hrbta (brda?), ki jih je ščitil pred zimskimi vzhodnimi vetrovi, ki so se že sprijeli z poljedelstvom – kopanje, imeli jase v gozdu, se ukvarjali z železarstvom.

⁹⁸ Svetina je bil svētnik, šolan v centru v Timavi, kjer so se šolali sposobni, pametni izbranci (teh niso volili). Preden so bili izšolani, je lahko minilo tudi več 20 let (torej eno generacijo). Ko so bili preverjeni, je minilo dve generaciji. V tej generaciji so pa delali otroke (lahko tudi doma), ki so bili njih nasledniki. Ko so bili preverjeni, so jih rezali (da jim nebi prihajale kake neumnosti) so torej postali koštruni, ki niso ne junci, ne voli, ne kozli, ne ovni, imeli so pa svoje potomce, bili so pa stari in modri. Taki so potem imeri glavno besedo pri vodenju dežele, v njih mejah, njih odgovornost je bila brezmejna, korist pa minimalna.

To so bile hiše – koče lovcev, nabiralcev, pastirjev ovac,

Od korita je potem potekala pot navzgor do goričke z njenimi značilnostmi in integriteto (vsebino).

Svetino pa za sedaj prepustimo bodočnosti, ki se nato pojavi že v -5. stol. s prihodom Norijcev in razlikami med Norijci in Veneti. Veneti so na svojih drevakih, iztesanimi iz tise, s teslami narejenimi koriti, ki so imela že jadra postavljena na sošnike, s prečkami (gabevami) spredaj pripetimi na premec, z jadrom zadaj privezanim na krmo (in torej brez drevesa). Taka oprema se je še do predkratkim ohranila v Dalmaciji.

Bili smo pač ljudje vetrov in smo se ravnali po vetrovih, uporabljali vetrnike, pa šele potem, ko smo se znebili risov, počev. Kanalov, ...

Svoje orodje smo vedno izdelovali sami, ni nam ga bilo zamenjavati za druge potrebščine.

160601

ANKARA - ANGORA

Kelti so prodrli v 5. stol. do Male Azije in postavili na najbolj izpostavljenem mestu na vrhu gora svoj opidum, ki je čuval njihovo naselitev.

Temu mestu so rekli ANGORA, pomenilo pa je to »na gori je pošta« iz katere varujejo vse kar k kraju spada, tam gori je njih kres, kjer je njihov kraj resnice, kjer je konec njihovega reda = ureditve, kjer uporabljajo svoj štrik (striktnost) in svojo palico (rovaš), potem nagrajujejo tistega, ki ta red spoštuje, ter natepejo tistega, ki ga ne spoštuje. Ta kraj je imel svoj ključ (Schloss = ključavnica, a tudi grad) in svoje Ključce, kjer se izmenjavalo blago, po ceni, ki jo je ponudil ponudnik in tisti, ki je bila spremljiva tudi za odjemalca (kupca) svoje navade in svojo pamet, tod ni bila pomembna veljava (valuta), temveč menjalno razmerje, od katerega sta živela tako ponujanelec kot ponudnik. Ta kraj je imel svojo oblast (ki ni spravljal barantače ob last, temveč skrbela za mir, itd.....

Vpliv tega opida je pa segal tako daleč, kolikor so potem prihajali odmevi. Ogenj, kres je imel odmev daleč kako je segal pogled, odvisno od vremena, lahko je bil meglen, moten, ... vendar moral je biti spoznaven in razločen. Tega ni bilo mogoče izmeriti (s štrikom in rovašem), bilo je neskončno (daleč). Danes je to okoli 100 km.

Privid je bil torej tako daleč, do kamor je segal odgovor na tisto, kar se je videlo. Podobno je bilo z presluhom, odgovorom na tisto, kar se je slišalo, kar se je poslalo z rogom, piščaljo, kitami napetimi

na ovčjo kožo, tolčenju na les, itd. Samo najdlje so segali rogovi, od njih so prihajali odgovori iz vseh robov in bregov, kjer so ljudje živeli. Ja, rabili so pa ključce, kjer so uskladili svoje govornice, svoja stališča, pridobili svoje ključce, ključavnice in ključce so pa morali zgraditi (zagraditi) sami, varovali jih je pa božji red in mir.

Prividi in prisluhi so imeli neke razdalje, težko dojemljive, vendar kar se je videlo, se je tudi lahko poslušalo. Za to smo imeli dvoje oči, dvoje ušes, s tem smo lahko videli in tudi poslušali, pa to vse skupaj lahko tudi razumeli in vse to so bogovi lahko zahtevali od ljudi in tudi nato varovali.

Potem pa pride vonj, vse kar naj bi vonjali, nos s katerim naj bi pa to počeli, ima samo dve gi zraščeni skupaj!

Tisto kar koza govori in bleja ni pa isto kar prihaja zadaj od njeneha telesa, tam kjer sta dve luknji, iz ene prihaja blato, iz druge prihajajo otroci, potem nas pa nekdo vpraša, kaj vonjamo s takim nosom? Pri tem pa prihaja veter iz vseh vetrov neglede na to, kako je orietirana vetrnica +. Poleg tega je potrebno ugotoviti vse tisto, od kod prihaja nevarnost, od kod prihajajo poželenja, odgovarjati na »bršt«, zakaj beže dekleta na drevje, itd. in to s tem vohalom?

Če smo do sedaj shajali s 64-bitnimi ključci, rabimo za novo situacijo 128-bitne kode. ...

Ljudje pa nori!, polni predsodkov, ...

Inauguracija in abdikcija

Ko so uporabljali ognje in pričakovali odgovore, ki so prihajali, so morali paziti na odmeve. Pobliski so bili lahko moteni skozi zaslone. Kodifikacija je bila izvedena tako, da je omogočala razumevanje tudi tistega, kar je manjkalo, tistega kar je bilo kraljevo in ne za vsako uko ali uho. Isti pricip je veljal za posluhe (tudi poslušne volilke in volilce – vole), torej ne za vsako uho. »Repetitio est mater sapientiae« - **modrosti**. Te pa ne smete zamenjati s **prebliski**, oz. odmevi (eho), torej čvekanjem.

Ločevati je potrebno, odboj od peči od premočrtnega ponavljanja, kajti to je nasprotno (polarno nasprotno); torej rjojenje junca, ko natakne kravo in je nasprotno hropenje vola, ki ga žuli jarem, ločevati morate krik rezanca, ki postaja bik in mu gre za jajca, ločevati krik nabodenega (nebodigatreba) od krika naboževalca, ločevati morate nasprotja!

Odmevi prihajajo nazaj v jeziku tistega, ki posluša, pisavi tistega, ki uporablja svojo pisavo (n.pr. pisavo z desne proti levi. itd. saj poslušamo, gledamo tisto, kar smo sami rekli, videli,

Odmevi so torej avtomatični prevajalci in istočasno tudi zrcalna podoba lastne podobe, ki nam sporočajo nazaj tisto videnje babe, ki vsako stvar vidi obrnjeno, tako kot to vidimo, če to gledamo skozi lečo.⁹⁹

Odmev vrne tudi tiste stvari, reči (kar je bilo izrečeno) pa nikoli povedano, preslišano, pozabljeno.

Odmev vrne vse tisto, kar je bilo zasledovano, sledeno pa za to nismo imeli ključa.

Odmev vrne tudi nazaj vse tisto, kar je bilo polizano, tudi same priliznike, ki so lizali. Tisto kar smo zmleli, stolkli, razrezali, pa naj smo pri tem uporabljali žrmlje, malne, žage, elektrarne, sončno energijo, anerijo, entropijo, ... Vse, kar se vrti ali stoji, in to skupaj z obrestmi.

Po odmevu potem najdemo tudi tiste dolgove, njih povročitelje, njih svetnike in prišušnike (prek 6-9) in njih ključce, ki vodijo v offshore dejavnosti, pa četudi se te dejavnosti opravljajo na naših lokacijah (za katere je potrebno plačevati davke), itd.

Skratka najti je mogoče vse svinjarije in kriminal, samo je potrebno imeti drat, ključce za ključavnice, voljo in predvsem veliko božje masti, potrpljenja.

Potem pa pogruntaš, kako se dela legalno čas, ki je denar, ki vse to poganja. Pogruntaš pa tudi to, kako se je mogoče legalno priključiti na drat, pa potem dobiš dostop do boga, ki pa ima svojega sv. Petra, ki vse skupaj vahta.

Potem pa poslušam tisto bohinjsko o žlanskem petelinu (na BB mu rečejo Kokot, zad pa imajo še Kacona), pa pregledujeta tega tiča, ki ima svojega tiča, pa prideta do zaključka, da ga sploh nima. Jaz pa zvečer gledam televizijo, tam pa pripovedujejo te stvari pri noju, ta ima pa za to orodje (cvoule) »špirajo«, s katero predre skozi perje v nojico. Ta se obrne, poravnava svoj perje, potem pa letijo iz nje jajca po določenem času eden za drugim. Jaz se pa potem spomnim na našega boga z njegovimi dolgovi, da bi

⁹⁹ Tistega, ki gleda na lojtro, ki ga vodi navzgor, ne vidi nič drugega, kot svoj cilj na vrhu lojtre. Ne vidi klinov pod seboj, kjer plezajo tisti, ki mu sledijo. Ne vidijo tistih prečk, ki so z dratom povezane na tisto, na kateri sami stojijo in segajo te prek na njihovo stojišče. Če je na tej prečki še ključavnica (za katero pa nimajo ključa), so premagani. Iz svojih stojišč ni mogoče videti tisto v bodočnosti, ker pa nimajo ključa pa tudi ne vidijo preteklosti. Sami ne morejo zlesti na nasprotno stran lojtre, kjer so nasprotne rešitve. Tisti, ki ima pa ključce, ima pa tudi menjalna razmerja s katerimi prehiteva prek svojih stališč, stojišč.

Ja, ko pa je tako fletno, lušno na tej lojtri. Tako so tudi našli »von Guttenberga« na poti k abdiciranju.

gledal, kako se delajo jajca, s katerimi se izplačujejo lahko naši dolgovi, pa naletim samo na tišino.

Potem pa ugotovim, da naš bog nima ne dratu, ne ključev, ne časa, ne denarja, pa da ima ministre – ministrante, ki mu vse požrejo in zapijejo. Jaz pa predlagam, da naj obišče noja, ...kako pa če so mu požrli v hudi stiski še ves drat!

Ja, pa smo zopet pri letu 1314.

Razlika je samo to, da jaz imam še svoj drat, pa da je moj drat varovan, pa ne od našega boga, pa plačan, pa da z kartico Ljubljanske banke, iz njega lahko izcužam tudi mojo prihodnost, ker imam zato moje ključce, ki sem jih gradil od l. 1973, ko mi je bilo vsega poh'n kufer. Tedaj sem iz Beograda dobil predlog standarda o »Mreža za tenis«, v katerem je bilo pisalo mnogokrat »penis«. Meni je bilo pa tega sranja dovolj, saj je povsod smrdelo samo po penisih, ... Jaz pa na svoj drat, pa na sam »vrh«, pa da se ne pustim buzerirat in če ne prenehajo, da bom svoje korenine preselil v drug raj. Ta drat je pa takrat deloval tako, da je prišel odgovor šele l. 1977. Tedaj sem bil pa delegiran v ISO, kjer sem bil sodelovec komisije, ki je bila pristojna za ključce. Potem se je pa začelo vse to, kar je k ključem spadalo, tudi 0123456789, vmes je tudi 2 za kar sem bil pristojen, pa tudi 6 = sex= zajebancije, ker se nekateri niso pustili »verarschen«, ker bi jih oskubel za zakonito pridobljeni dopust, jaz sem jih pa moral »vahtati« 24 ur na dan, vsako leto, ki je imelo vse mogoče dneve, tudi tistega 366. Potem sem po imel še na razpolago še razpoložljivih ur.

Torej je prišlo do nesoglasij, kjer so zmagali tisti, ki so šli na dopust, se sončili na morju, se mazali s kremicami, ... Jaz sem pa živel pod elektriko, ki je sijala 24-ur-na-dan.

Kot direktor sem se zaklel pr mej duš, da ne bom to nikoli več, ker sem moral s šaflo kidat gnoj, ki so ga zapuščali tisti, ki niso bili sposobni samo srati.

Jaz sem pa delal v skupini, kjer so bili vsi enaki (generalni direktorji, med njimi je bil tudi direktor Iskrine tovarne v Ankari, Jože – Radovljčan). Jaz pa, da nočem biti direktor. Potem je pa predlagal tisti, ki je imel med nami največ modrosti (Mitja Klopčič), da naj bom koordinator, tisti, ki naj bi skrbel za sodelovanje. Skratka prišel sem z dežja pod kap in usmerjal žleb, oni so pa mleli. Bili smo vsi na isti stopnici, samo, jaz sem bil na nasprotni strani lojtre in pristojen tudi za povezave navzgor in navzdol.

160602

ANCARO imamo, za nas je to »Na vrhu«, lojtrce z njimi stopnicami, imamo svoje korenine, iz katerih se ves sistem tudi napaja, ozadja imamo (Peči, Špik), pošte imamo, iz katerih izvajamo kontrolo, Rabimo samo še poglede (ti so pa do sedaj še dokaj zamegljeni).

Svetino imamo, imamo dve bajti skupaj z drobnico (ki jo molzejo) in dvema kooperatorjema, manjka še tamar za govedo in konje. Ta je običajno vsem na očeh, najbliže hišam, da je mogočen nadzor in prehod živali v gmajno, (torej pod Goričko, parceli 215 in 216), drobnici je omogočen prehod na reber nad vasjo, živini torej spodaj pod kaško v gmajno.

Vse tri bajte so povezane s svojimi dejavnostmi.

[DEZELA JSD-SLIKE\Preskarjeva-bajta.jpg](#)

Manjka samo še Kopavnik (njivice) in Zakopavnik, z velikimi kamni ograjeni prostor, koder so spravili odvečno kamenje. Zakopavnik je pod goričko, Kopavnik pa ???.

Ja, pa poglejte na ANKARO! (vseeno kako pišemo, saj iščemo samo odmeve). Jaz sem imel direkten drat tja prek Joža Terana, direktorja iskrine tovarne, ki je proizvajala telefonske centrale najnovejšega tipa, povezane prek nove tehnologije večplastnih omrežij in integrirane pene (bubble tehnika), oplašene z magnetnimi sloji molekul – še ne patentirane ampak skrbno varovane ideje (za to sem pa imel ključne jaz), posledica mojega magisterija l. 1975. Sodelavci tega projekta smo pripravljali osnove novega računalnika še preden je prišel 1981 čip. 5 članov je bilo nekdanjih sošolcev, trije pa so pozneje delali magisterije in se bodli z junci, nekaj teh je bilo pa že tudi rezanih volov (so imeli univerzitetni jarem). Ne samo direkten drat, temveč ves sistem **ANKARA**, ki je bil sposoben opaziti odmeve na misli, a tudi preprečiti nasprotno razvoje ter varovati lasten razvoj in SOKRATA, ki je začel delovati še brez mikroročunalnikov na takratnih polprevodniških tehnologijah.

Kaj je Svetina, kakšen odmeve nam ponuja? Svetina naj bi bil v -8. stol. Vrh, na vrhu, itd. Za Selom, tam v njegovi senci, je vas Želeče, vzhodno od te pa vas Zagorice.

»Z vrha« – Špika, slišite odmer rogov iz vasi Želeče (Selce) in Zagorice, to pa pomeni isto kot Angora, na gori, na majhni gori, **Na gorca, Na Gorica**.

Potem pa slišiš, vidiš, vohaš (slediš), celo po papirju lokacije posameznih hiš, kjer se reče l. ~1600.

- Severovzhodnem koncu vasi »Svetina«, danes Vidic
- Jugoahodnem koncu Vidic in Zakopar
- Spodaj je Bišč, kjer se pišejo Pangerc
- Na samem vrhu pa je Danej, naslednik prejšnjega Vrhunca – (Vidica)

Torej imajo Zagorice še svojega Vidica = Svetino, ki ima vzhodno od sebe Zakoparja (ki ga Selo nima). Sedaj pa lahko ugotovimo, kje je imelo Selo svoj Zakopavnik in Kopavnik, tam zadaj za Svetino, vzhodno od vasi. Zakopavnik je pa samo Selo, tj. hiše, pot od Goričke navzgor in ograde z tamarji saj ni obrobljeno s suhim zidom.

Zagorice so ohranile svoja imena s prihodom dela prebivalcev s Sela, svojega vzornika, čeprav se že uporabljalo drevo, oz. plug. Njihova obdelava polj je slonela na oranju in ne na kopanju. Gorice so pa okopavali, kjer so tam rasle trte, ki jih l. 1600 ni bilo več. Bili so pa še svobodniki. Tako se pa danes imenujejo frajerji, ki obiskujejo nemške bordele na drugi strani Drave in iščejo ljubezen za denar. Nam so pa ostali tisti, ki so hodili na bršt in iskali tiste punce, ki jim niso ušle na drevo (ki ima lemež = tiča), tam pa ni nobenega denarja. Nemcem je ostala svoboda za denar, nam pa svobodna ljubezen brez denarja.

Kosci so delovali brez denarja, po svojem redu, zato so bili svobodni. Nevarnosti so čepele za plotovi.

Zu Balz, Balz, rastitev, rukanje Brunft, Walz,

Bršt = prsk (koze)

Potem se pa ugotovi, da so vsi svobodniki povezani na Leško cerkev, leška cerkev je pa naslednica lesene cerkvice v Lesu, in je gorjanska, Kosezi na Viševnici so pa vezani na prihod na Koroško z okolico gore sv. Heme, itd. in so vezani »Na Vrh«, kjer je Furtica, pa Avsenik,

Vsaka cerkev ima pa ključarje. Ti pa vodijo posest te cerkve in vodijo urbar, kjer so zapisane tudi vse spremembe v urbarju: Kje je urbar leške cerkve, ???

Widder Geist.

Martin Luther Biblia, Pfalz Baiern, Fiedrich, Marck Baiern

S koli zagrajeno zemljišče, (ne s kamni) = Marck -, ki ga ščiti Merkel s svojim ščitom – torej varuh, ki ti natakne jarem, Friedrich je Prešeren, torej si prešerno nataknen, oz. je tisti, ki te natakne prešeren = razposajen, ti pa objokan.

<https://books.google.si/books?id=DahkTZyFDHEC&pg=PR48-IA255&dq=Widdergeist&hl=sl&sa=X&ved=0ahUKewivkrHmr4vNAhUqAsAKHZDKABEQ6AEIKzAC#v=onepage&q=Widdergeist&f=false>

<https://books.google.si/books?id=6UMaQAAlAAJ>

Andrijan Lah - 1993- Oglej izrezka

Na Švedskem je uvedel reformacijo *kralj* Gustav I. Wasa (1527), na Danskem pa *kralj* Kristijan III (1536). S tem se uveljavi protestantizem tudi na Norveškem in v Islandiji. Še eno reformacijo z vrha uvede angleški *kralj* Henrik VIII, ki leta 1534.

Jaz sem rojen 400 let pozneje, kot je Wasa postal kralj vseh Skandinavcev, tudi tistih z Islanda, Norvežanov, Dancev, Pomerjancev, Švedov in Fincev, torej tudi vseh obbaltičkih Wendov, tudi tistih z, poveljnik Škafa (posoda narejene iz desčis (na katere se je dalo tudi pisati tudi v kateri koli pisavi, z desne proti levi ali jeve proti desni), povezanimi z dvema železnima (prej bronastima) trakovima, z dvema deščicami, ki sta imeli luknje, v katere je bilo mogoče vtakniti prste ali tudi kaj drugega. To posodo se je dalo obrniti kamor koli in z njo izmeriti vse kar se dalo. Če pa ste škafu odrezali eno deščico, ki je imela luknjo in je ostala samo še ena luknja, so pa temu rekli »golida«. Ta je bila še bolj uporabna, ampak samo to znal izkoriščati. Z golido se je molzlo lahko kravo ali ovco, se prinašalo in izlivalo mleko čeber, z golido se zajemalo kakrno koli sipko snov, itd. Še človeku, ki je uporabljal golido na nasprotni strani, se je reklo »golida«.

Z »golido« se je dalo vse zmolsti, tudi dolgove, izmeriti davke, in druge dajatve, ... Samo morali ste imeti tistega, ki je to počel, tj. »golido«, rekli so mu tudi tepec (današnji Tepp na bavarskem). Take »golide« ali tepce so uporabljali Škofi, ki so sami molzi vse kar se je dalo, pri tem so pa bili

Škof ima dve luknji, v kateri se da vtakniti palico, tudi božje tiste, ki se pregrešijo. To pa ni rovaš in tudi ne štrik.

Mernik ne rovaš, ne štrik, potem to niste dva identa, ki bi spadala v drugo zvezo, časovno drugačno.

Mernik se uporablja za časa škofov, rovaš pa takrat, ko si še svoboden. Torej lahko izmeriš koliko te nategujejo tisti, ki uporabljajo golide in tepce, cepce, ko te molzejo (gospodje), prej pa gospodov ni.

Nemški Bischof(pf)

Našopan napolnjen, schopfen

Dvakrat našopan (nategnjen)

Zadovoljen dvakrat

je posoda z dvema luknjama

Škof - skopljenec

so uporabljali predvsem

se imel Škaf

Švedski kralj je bil zaščitnik reformacije (puntarije = zveze = združbe = integracije).

V času reformacije sta si stali nasproti dve strani:

Švedska (kralj), ki je ime oblast nad Pomorjansko, kjer so živeli tudi Windi in »Rimsko Cesarstvo« združba »pfalcev« = zakoličenih zemljišč, v kateri sta bili tudi Bavarska in tudi Kranjska. V teh združbah so pa povsod živeli tudi Windi. V združbi, ki jo je vodil »kralj« Samo tisoč let prej, so pa živeli tudi Windi, Kralj Samo je pri ii premagal »Germane«, ki so živeli zahodno od Windov, Tam pa je l. 1556 Friedrich s svojim koliščem, na bavarski, ki ima dve strani pa kuje denar, ki ima tudi dve plati (vendar ne strani, te imajo škafi ali knjige), na eni strani Friedricha, ki je prešeren, na drugi pa objokani ostali, ki so še vedno Windi. Nikjer pa tistih, ki bi živeli »Na cheltich«, »An Zeltech«, o katerih pripovedujejo-pišejo-poslušajo Grki prek svojega odmeva.

Nobeden pa ne najde tistih, ki so živeli pod svojo Radovljico, ki je imela svoj Rad = kolo, kolesa so bila del tistega voza, ki ga je potiskal Belin in je peljal sonce ponoči na vzhod, kjer je lahko potem zopet vstalo. Tisti Radovljičani, ki so živeli pred 4000 leti, so pa živeli v Raju, ki je bil zakoličen (imel je kola in kole), v njem se je govorilo mnogo govoric, ki so odmevale od Peči (Špik, Vrh Peči, Od Bab te so imele odmev, ki je šel čez »Špegu« (Spektakolo), igerce, teater, itd.). Ti odmevi so imeli svojo »transparentnost« - Bohinc je rekel »prsten«, ta grof, ki je bil l. 1556 »bavarski«, je naročil, da morajo temo pogledu reč »Widder Geist« (= Mrkačou duh. In ta duh se je širil po celem takrat poznem svetu, tud že po Ameriki. Mrkač je pa naredil svoj izdelek in mu rekel »Mrkačou sok«, plod Mrkača, to ga je hotel patentirati kot združbo svojih izdelkov, so se pa vsi spuntal, češ da s'm »nor«. Tako me je pa okarakteriziral tudi sam »Peklenšček«, kje gledal moje izdelke z **Y**. S Peklenščkom sva skup šla skozi »Pekel«, jaz kot Jarc on kot Peklenik, njegovih * (sijajnosti, referenc, postopkov = združbe) je konec **†**, odšel je v Raj, med svoje kole in čaka na večno sodbo, jaz pa še vedno nimam svojega **†** na svojem Kamnu, pa na vse to šele čakam pa še vedno migam.

Samo jaz sem za svoje sledi vedno lahko ugotovil, kdo mi sledi, saj je puščal svoj odmev. Vedel sem, da te volkovi najdejo po tvojih sledih, da te sledi zavohajo celo junci, ki hodijo na »Bršt« celo na drugo stran Atlantika, pa puščajo svoja teleta sama, da od lakote mukajo¹⁰⁰. Kaj pa lakota pomeni, pa ve samo tisti, ki jo poskusi (izkusi). Posledice lakot so begunci, ki tavajo povsod po celem svetu, ti pa imajo potem svoje Merkelne in »von Guttenberge«, ki imajo svoje reference, a tudi svoj karakter, na katerega se lepijo še drugi čvekači. To pa potem izkoriščajo tisti, ki imajo ključ do tega in pobirajo svoje deleže, deleži pa nastajajo tam, kjer se kaj deli (cepi cepiči, tudi odsekane glave.), tolče (stope, stopicanje na mestu na kateren se zbirajo puntarji, se lahko tudi s kanoni po množicah prizadetih), melje če se drobi v manjše kose ali koščke, tudi v prah – npr. merica v mlinu, lahko pa tudi na »offshore« račun.

Pojdimo na Google:

Vpliv slovenščine na angleščino in kdo za koga dela in kdo ga plača in kdo plača ta vpliv!

=====

Fant = Bursche bursa, *Beutel*.

Fantovc

Prsk koz – kozoprsk = tudi mesec oktober

-

<http://kvajdej.skavt.net/slovar-gorenjscine>

160604

Radovljica.

Ankerst – vzhodni konec vasi, ki je v plotu od koder ob vodi pot k Legatovi kašci. Plot pelje od Ankersta proti Golici na kot (Vogelnika = Mraka), kjer se konča pri lipi. Na drugi strani pa poteka plot Na Vrhu pri Vogelniku, kjer le Vogelnik kamen in ne kol, pot ni kolnik, ni vozna, ampak samo shoje-na steza. Ta ločuje drugo dolino, ki ima »Na Vrhu« »britof«, kjer so pokopani k vzhodu usmerjeni skeleti (ne mrliči). Ob Vogelniku je torej lesa, skozi katero vodi pot na Britof. Od Vogelnika potekata pot in plot navzdol do studenca Legatove Kašce, kjer je korito in od tam zopet po poti in plotu navzgor k lipi na gorički, plot pri tem varuje naselje s svojo povezovalno potjo, ki vodi od britofa mimo kašce navzgor do lipe. Tam je gorička, »Vrh Sela«, križišče dveh poti: tisti iz Dola mimo goričke naravnost (je torej ruta) na Zgošo; druga pot pa prihaja iz Bleda skozi kravjo dolino in nekdanjega Seliša, kjer se združi s potjo iz Lesc, proti Žalam (kjer so na nekdanjem Vrhu pokopane žare) in nato proti plotu, ki obdaja drugo kaščo (xxxx kašca s plotom) in nato ob robu prvotnega naselja, ki nima plota, k križišču ob gorici.

L. 800. So to Staroselci, nobenih Slovanov, še samo Wendi, Veneti »pokritimi« s Kelti s svojimi Zelti – kočami (klobuki iz slame položene na kole, 5 kolov s slememom do nasprotnim čopom (šopom) kolov, povezanih v streho, postavljeno na tramove stesane s teslami (še ne s sekirami. S teslami so izdoblili korita, z sekirami to ni mogoče. Koče je mogoče zgraditi samo z obvladovanjem štrika in rovaša.

A tudi ni več bajt, v katerih so prebivali Wendi, Wenedi, s svojimi čopi.

Skeleti so mrliči brez pridakov, brez obleke.

Žare so posledice sežiganja mrličev,

Od Vogelnika (Kotar-ja) je cesta

Piškotar, Pišk Kotar Bundar, Peričnik

Bundar je tisti obroč, ki povezuje ta škaf.

Herrmanni – Kosezi:

Cuzi – muzi – popek – špric – rit

Koseške božje zapovedi.

- Cuzaj, ko si mlad, nedorasel, dojenček, posesaj vse vase kar dobiš, kar zveš, vse si sapomni, bodi kot goba, ...
- Molzi, ko si dozorel, obiraj plodove svojega dela, kosi travo, ko je zrela, ...
- Popek, (cvet, brst - poskrbi za cvetenje, cvet pri soli, žganju, ...), brstenje naslednje generacije in njeno cvetenje, svetenje (ogenj),

¹⁰⁰Pastirja, ki je šel na bršt in prepustil svoje ovce volkovom, so izgnali iz vasi in ga prepustili volkovom.

- Špric, zalivaj korenine, da bodo dajale plodove, moda (kjer so tudi jajca, tudi zmajeva, zaradi katerih so punce bežale na drevesa = slast)
- Rit, jahanje tudi za svojega vojvodo, dajaj krvni delež, brani domovino, počisti vse za seboj – varovanje, seks.

Ko so zgubili svobodo, so jim pa odrezali popek, špric in rit, (špricali so lahko samo še svojo službo in nato prenašali posledice, jahali konje, ko so morali kot tovorniki opravljati tovorniško tlako, včasih so pa jahali tudi za svoje potrebe, npr. za sv. Štefana dan na Kupljenik, ali po sol na Primorsko).

Koseških (svobodnih ljudi) zapovedi je samo 5, krščanskih pa še enkrat toliko.

Koseške zapovedi so potem spremenili v:

- poslušaj, kar ti pravi bog (gospodar, kralj, bodi poslušen, ...)
- pusti se dvakrat molsti gosposki: cerkveni in posvetni gosposki.

Nekdanjih pritisk na usta, obe prsni bradavici, na popek, na moda in rit, se je prepolovil, drugo je bilo prepovedano, nadomestil pa ga je križ na čelo, usta, in srce, kar je pomenilo tudi 3 luči = začetek ali konec signalizacije z ognjem (kres), življenjem na nekem mestu, ali trobljenja z rogom.

Nikjer pravic, samo dolžnosti. Voli so morali nositi jarem, biti zaklani, da so bili koristni, Pravice so »na vrhu«. Tudi vodne pravice. Zastonj se lahko odžejša samo na kašci (koritu), pa še tam te čaka Legat, ki pobira svoje pravice = gospodove pravice, je poslanec gospoda, je Resman, Rozman, Dežman, (Dienstmann). Edino veter in zrak sta še bila zastonj, tudi zasmrajevanje (dim, odpadki, ...) ni nikogar oviralo, smrdelo je povsod.

Vpliv klime na človeka se je manifestiral kot lakota, lezenje proti vrhu, puščanju za seboj begunce, teh je vedno več, vedno bolj se izkorišča ljudi, vsakdo to zmore, denar dobi svojo vrednost šele takrat, ko pokaže svoje posledice. Te se pa vidi šele potem, ko se uvrednoti celotno škodo, ki jo je potrebno plačati (na bilancah držav, kjer se vidi deleže tistih, ki so vključeni v to državo, torej klasificiranih obračunih. Tam pa tudi ni tistih izgub, ki so povzročene zaradi nesmoternih izkoristkov izkoriščevalcev (ti so večinoma na offshoru, kamor pozneje zaidejo tudi tisti, ki so jih povzročili, nekateri začasno, drugi v zasluženo penzijo, torej za stalno), doma pa puščajo zveze, tudi tiste po dratu.

Tisti, ki hodijo na »bršt« = brstenje -tudi tiste, ki se uveljavljajo s svojim neznanjem, tistim znanjem, ki bi ga morali dobiti od tistih, ki so na brštu, ampak so dobili samo okus po denarju.

Tako tak »ekspert«, ki ima magisterij, ponudi rešitev, kako sanirati 40 let staro zgradbo, solidno zgrajeno po takratnih predpisih.

Ta porabi letno od 1250 do 1350 Nm³ zemeljskega plina, za katerega je sedaj potrebno plačati 900 ...950 € Sanacija naj bi predvidoma stala 70.000 €. Torej tako sanacijo, ki ima dobo vračanja okoli 73 let, naj bi sofinanciralo pristojno ministerstvo in prispevalo 20 % delež.

Pri tem ni upoštevano stanje zgradbe, njena kakovosti zdrževanja, rizikov novih izvedb (luknje v izolaciji, alge, stroški vzdrževanja novih rešitev, onesnaževanja mikroklimе (stireni, silikoni, ...), nepoznavanje rešitev skandinavcev, ki so kakih 20 let pred nami, kako reciklirati odstranjeni material oz. kako aktivirati preostalo vrednost starega materiala, ...

Nepoznavanja rešitev Škotov in Ircev, njih rešitev, njih modelov, tako ekonomije zgradb (polisterol z 28 kg/m³, debelina 11 cm ali 14 cm spremeni toplotno vrednost za 5 % stroške pa za 30 % .

Tak »svetovalec - ekspert« pride ponujati svoje rešitve. Za to porabi 2,5 h.

Še bolj pa je očitno, da naši »Profesorji« niso sposobni sami fabricirati takih modelov, ki bi to preprečili. Oni dobivajo medalje, »pleh« v imenu vljudstva. To je pa za plotom, če ne celo na cesti.

Tisto, kar najdem na FS, ne opazi ne tičev, ne alg, ne zdravlju košljivih plinov, ne naslovov kam z odpadki in kako te »Aufzuwerten«, (moj predlog predlogi pred več kot 25 leti pristojni komisiji) še tistih karakteristik, ki bi bile sposobne ugotoviti luknje predlaganih rešitev. Še vedno smo na pozicijah, ko se od zgoraj navzdol obravnava celoten problem, ta na ne vsebuje lukenj. Še Bohinjec ve, da ima njegov sir luknje, ve pa tudi, da lukenj ne more prodati.

Sedaj pa vas jaz vprašujem, kaj vi fabricirate na SF. Ta izmeček stane našo državo nekaj milijonov letno, če ne upoštevamo tistih stroškov, ki so nasejeni tistim, ki morajo to plačevati prek davkov.

Vprašujem, kje je tista anizotropija, ki prihaja izza kateder (pulti s stol-čki). Vprašujem, kako uporabljate vaše reference, ki ste si jih nabrali na vaših brstenjih, kam vtikate vaše »ELITE«.

Kako sodelujete (kooperirate) pri rešitvah, ki imajo licence, katerih ničelne serije stojijo neprodane, ker so konkurenti pričeli proizvajati konkurenčni proizvod po svojih licencah, časovna izguba (bili smo

prepozni) je pa pol leta pa tudi 6 let (prazni turbinski jaški v hidroelektrarnah, ki se jih je gradilo 12 let, v pogonu pa je samo 1/3 predvidenih kapacitet. Strojniški vestnik, ki bi moral to objavljati, je pa poln filozofij, modelov, referenc, itd.

Narod, ki ima take »elite« je obsojen na propad.

Nemška elita je elitna zato, ker jo je potrebno plačati. Elite so »Burši«, ki se sabljajo in nabadajo, vse to pa plačuje smetana, ki jo je 0,1 %, to smetano pa plačujejo tisti, ki prejemajo 400 € mesečno, ki jih je 10 %.

Ta smetana pa izumira, ker ne more plačevati davkov, ker je rodnost manj kot 0,5 %, ker so njih riziki večji kot pri normalnih ljudeh, ...

Vi pa z »Langobardskimi modeli« in njih načini razmišljanja??. Moja ¾ mojih vnukov že sanja o udobnem življenju, življenju brez rizikov in neuspehov, ki ga producirajo naše šole. Ves sistem pa producira samo izgube (v 22 letih smo padli od +3 mia, na -36 mia, na 18.000 € dolg per capita.

Za ugotavljanje tendenc ne rabite novenega papirčka, vse lahko izračunate na roko (ta ima 5 prstov) in nobene računske operacije, ki bi zahtevale relevantnost več kot 1/50.

Vaša institucija pa fabricira ljudi, ki niso občutljivi do stroškov, rizikov, profitov, rezultatov z relevantno tudi do 500 %, časovnimi spodrsaljaji tudi takih podobnih kapacitet. Moji vnuki se vsaj igračkajo z računalniki, ki stanejo manj kot 500 € pa imajo relevantno manj kot 0.2. Preskušam jih na to, kaj so riziki in da ne verjamejo vsaki neumnosti in da ugotovijo, kdo jih nateguje – čeprav uporablja bombastičen jezik in superračunalnike.

Očitno naravni občutek za varnost, zanesljivost ni identičen z matematičnim svetom, ki ga nam ponujate.

Živimo pa od realnosti in ne od sanjanja – očitno pa tudi obrnjeno, po babje, z glavo v pesku.

Joža Čop bi rekel: Da ga je mama spremljala na vlak, ki ga je odpeljal na »štelungo«, služiti svoji domovini, za očeta pa »d' gaj mou al pa ne, to jpa vedla sam mat, zato gaj tud prpelava na ulak, dab ga tam uzal na službo svoj domovin. Tko k't negau voča ni biu ugotouliu, taka jbva tud negova služba«. Mat je vedva, kašne krvi je ta Jošt, zato gaj tud prpelava ta če na štacjon, čer so ga poj preuzel.«

»Štelunga« = nabor + zbiranje pred služenjem vojaškega roka + služenje domovini (ki ni nikoli dokončano).

Tako kot domovina s svojimi dolgovi in drati nista nekaj zaključenega s plotom zagrajenimi dejanji in uspehi, tako tudi reference ne prekrivajo dejanj ne oseb na katere se nanašajo, še manj pa njih karakter.

Dejanja za plotom so lahko osvetljena s kakršno koli lučjo, katerekoli barve, kode v katerem bitnem sistemu (od 4 bitnega do 128 bitnega), vendar so vedno za plotom, čez katerega je potrebno splezati, šele potem pride do seksa (šestice ali devetice), šele potem se ve, kdo je zgoraj (Na Vrh) in kakšen položaj ima in kake namene ima, ti so določeni s cilji ne pa z zadetki. Brez plota ni druge strani, ki pa je lahko osvetljiva, ali osvetljena.

Svetina na Koritnem pri koritu. ..An Vrh =

Svetnik (svetilnik), ki je prezentiral svoje vedenje, scanje in sranje (trije križi), pa nobeden na tistem, kjer jo kaže koseška morala = čast. Pri tem je pa Svetina vedno na vrhu koseških razmišljanj, pameti, beline, sama belina, ki loči modrost pod seboj, torej plot med belino in modrino, med pametnimi ljudmi in »elito«, a tudi Stol in Vajnež, pa tudi sedlo, ki loči Junce (bike, Bike od Jarcev, ki loči belino od sranja

Četudi je vse to v Karavankah, ki ločijo Koroško od Kranjske (torej plot med dvema regijama, deželama, državama. Ne regije (kraljestvo), (kje je cesarstvo?), ne dežele, niti okrajji, itd. ni bilo nekaj stalnega, vsi mejni koli strohnijo, kamne raztolčejo (ali celo zaminirajo z dinamitom [področju Bele, zadaj za Železno Kaplo, ljudjem, ki so to storili, tam pravijo dinamitarji], ki je temelj za Nobelove nagrade in medalje), ki pa jih Slovenci ne dobivamo (ker nas je vseh skupaj samo za en londonski okraj).

Ščititi nas morajo Švedski kralji s svojimi ščiti, ki imajo svoje verige, mi pa brez zaščite, ker država daje svoje ščite s svojimi verigami celo županom, a tudi rektorjem univerz v teh krajih, ki so vsi nezaščiteni, goli, bos-njaki brez denarja, saj ima država samo pufo. Če se še bolj delimo na škofije (škafe), vsebina je vedno enaka, samo begunci jo lahko spremenijo, tisti, ki imajo vero v nekaj drugega. Mi se pa še vedno ločujemo na »staroverce« in »novoverce«: na tiste, ki vemo, v kaj so stari verovali (vsaj mislijo in sanjajo o tem), a tudi novoverce, ki verjamejo in sanjajo o lepi bodočnosti, ki jo dobivajo skozi zabave, partije, teater, igrice, seksanje, itd., pri tem pa ne ločijo realnosti od nerealnosti.

Zato pa poskrbijo med drugim tudi univerze. Bučar ni bil edini, (kgaj mat p'rplava na štacjon. Ta Jošt – prvak edinec, štacjon jbiu pa v's poh'n 'ldi, kso čakal na vlak, pa tud poh'n drug'h 'ldi, kso spremlal sorodnike, pa tud us'h sort bab, kso use vekale za svoj'm purš'm).

France Bučar (Franc je ovčji pastir, Šuš-teršič v Mednem, Jartz, ki je šuštar, Teršič v Vrbnjah - Papler, ki ni več šuštar, ki je mlinar in Pogačar, a tudi tehnični direktor Elektro Gorenjska, ki ima na dratu Kosela, ki je direktor elektrarne Moste.

Bučarjev oče je bil pa šuštar. Joža Čop, ki je bil njegov sošolec v škofovih zavodih v Šentvidu, (Tam se je šolal tudi moj sin), tam so bili trije sošolci, ki jih je izbral kot »kozar« = kozji pastir in kot Učež (hišno ime na Kamnih) kot zaupanja vredne naslednike bohinjaškega izročila, in jih peljal na »Grasc« (gradišče) in jih posadil na (srenjske) kamne, ... To so bili trije Jošti. Pastirji, čuvaji bohinjaškega izročila, ki pripoveduje, kako so prišli v Ljubljano. Čop je bil nato električar (mlinar na Mlac), Bučar je mlatil slovensko ustavo, tretjega sem pa izgubil, pa ga bom poskusil tudi še najti. Ob tej priliki, ko so se zbrali trije Joški (od dovilje Bohinjke), je prišlo tudi do sporočila, da so imeli mater, očeta pa ne (čeprav se je pa dobro vedelo, da so bili to »Šušterji, ki so bili kozji ali ovčji pastirji, eden z Žlana, drugi s Savice, tretji iz Bohinjaške Bistrice, oni pa navajeni na kozje molitvice, ki so jim jih morali pošiljati učitelji v Škofovih zavodih, poznali so pa tudi »resnico«, ki jo jim je posredoval Šušteršič – ljubljanski škof, in tisto, ki jo je pripovedoval Učež, ki je bil tudi Šušteršič (sin šušterja, a tudi Jožov stric je bil šuštar, in je prispeval svoj del izročila) vsi skup so pa boski hodili v šolo na Bistrico, iz katera izhaja njih bistrost in razločevanja barabij in neresnic, saj so poznali tudi konce, ne samo odmeve.

Od ta Žlanskega Jošta prihaja tudi tista zgodba okoli žlanskega petelina, »kje mou tiča, ali pa ga ni mou.« (imel očeta s tičem in modi), pa »d' še boh ni mogu ugotovit, koko je uhka naredu nune nosne, takrat, kso hodile prost za d'ž k svetmo Johano. »Svet Johan« je bil pa njegov sošolec, ki ni bil Janez 24. 6. temveč France = pastir 24.1. in Pavel dan za tem. Kako naj bodo pa kure nosne, če se pa takrat gulijo? Vedel je pa tudi to, da začnejo kure nest po sv. Jurju, da poj letijo poj jajca iz kur k't soldat takrat kj'h pokličejo na svojo dolžnost in ko zaslišijo rog pa poj prletejo ed'n za drugim skoz urata na »eksercirplac«.

Ja, »Joža« = Jošč = Jošk je vse to vedel, potem vas je pa vse farbal, še ta najbolj tiste iz Lublane. Tako jo je zagodel na svoj rog svojmu sošolcu, še poj

potem, kje že on umru, paj France še živu, jest vam pa povem tisto resnico, kjo skrivajo Bohinc (Jurji). Tudi moji predniki so bili tesarji, ki so zgradili cerkev v Preski in tudi Rogači, kot so bili to tudi Plemelji z »Krasce«.

Tudi Plemelji so pasli jarce na južni strani goričke. Tudi Plemelji so kosili (grajski travnik in bili na začelju gosjega reda in kosili zadnjemu lenuhu (iz Grada) v »rit«, so »jahali« njihov red koscev in priganjali lenuhe. Oni niso izhajali iz Grada, temveč iz »Krasce«. Bili so bili tesarji, ki so zgradili cerkev sv. Andreja na Rečici, po skupnem štriku z zidarji iz **xxxxxx** (to še ne vem, upam pa, da bom to ugotovil, kdo je bil njih »striček« iz Posočja).

https://www.youtube.com/watch?v=L_G0WXSda4Y#t=266.75475

Žena al flaša

<https://www.youtube.com/watch?v=Ky5jLFSaAZE>

Politik Gvido

<https://www.youtube.com/watch?v=Onoze2AEk00>

Bogatašev song

<https://www.youtube.com/watch?v=mbVnk7mitOY>

Očenaš

https://www.youtube.com/watch?v=l8tAM_TqqHU

Cuzi muzi popek špric

<https://www.youtube.com/watch?v=m4irPUSDcvY>

Tajkunček

<https://www.youtube.com/watch?v=7XsW8pZyw6g>

<https://www.youtube.com/watch?v=ld8rhM9ZlgM>

Anton Perdih Genetski izvor Slovencev

160610

Ponoči je prišlo sporočilo, kaj je zadnji del zapisa v mojem kamnu: 111116, oz. po starem pisano, z desne proti levi 611111, dejansko pa 16.11.11., torej na sv. Martina dan v letošnjem letu.

Kdaj je umrl Herman III (Celjski = Selski), doma iz Celja (Sela), še ne vem, vem pa, da si je polomil vrat in zato umrl. Jahal naj bi konja s zgornjega gradu, na spodnji grad, bil pijan (gajstig, tudi pameten, tudi razposajen, tudi pripravljen na bršt in na raznorazna doživetja, tudi na taka, kot so jih imeli Celjski v Tehar-

jih, itd.). Bil je Herman, tako kot so bili tudi vsi to prebivalci v Preski pri Medvodah. S Celskimi (Sel-skimi) Hermani je bilo tudi konec srednjega veka. Zmagali so Habsburžani, tako kot večkrat že tudi, n.pr. takrat ko so domači plemiči zapustili l. 1274 »Pemskega kralja«. Zmagal je cesar, čeprav je bil vedno zapufan, celo pri samih Celjanih. Zmagala je »Elita« in ne »pamet«.

[DEZELA JSD-SLIKE\Kamen stari -D33-35-dd.jpg](#)

To situacijo prikazuje slika v Begunski cerkvi, ki jo je upravljala, bil za župnika (ali tudi dekan Radovljiške dekanuje) tudi moj prijatelj Martin Erklavec, ki je bil tudi velikokrat gajsten (pijan). Ta pa prikazuje Kamen popolnoma drugače, kot ga prikazujejo današnje ruševine.

Ta slika naj bi nastala takrat, ko se je zapuščalo grad Kamen. Bila bi naj spomin na nekdanji grad, bila narejena pa za begunjsko cerkev. Celjani so vladali v obdobju 1420, ko so izumrli Ortenburžani in do l. 1455, ko so sami izumrli, torej 35 let. Potem so bili boji za njih dediščino, grad so pa potem prevzeli Lambergi. Šele po prevzemu gradu naj bi bil potem odstranjen tudi stari dvor pod samim gradom. Ta je stal spodaj na ravnini in bil to prvotni grad, ki je imel svoj stolp na Kamnu, mimo katerega naj bi peljala pot v Drago. Ta stolp je torej ščitil Drago, to je bil Kamen, od tega stolpa je potekala iz Drage navzdol pot k spodnjemu dvoru (ki ni bil grad temveč dvor).

In moja pot iz Medvod skozi Pekel, naj bi se končala pri stolpu, od katerega je peljala navzdol na dvor pot. Moja pot naj bi se je končala tam, kjer se je začela pot Hermana III Celjskega, na Kamnu, ob stolpu na poti iz Medvod prek Kamna v Raj. S krna med stolpom in pobočjem je pa tudi tista pot, ki je potekala mimo jam in previsov naprej v Kopavnik in Zakopavnik.

Moj napis v .

Valentin *10.02.1934 †11.11. 2016

Moje življenje, ki se je pričelo, ko je prvič pomežiknilo 000 - 10021943, se bo končalo, ko bo mežiknila 8-bitna koda 11112016 in končalo z 000. - od tod naprej pa bo mrk, mrak, tema, a tudi Oblak, Megu, Konc, Kunc, Šuštar, Nagelschmit, ..., torej tisti nad obzorjem, naši nasledniki, ..., ki bodo poslušali sodbo v Raju (drugi nas pa nič ne brigajo).¹⁰¹

¹⁰¹ Ponoči sem sanjal o Pekleniku, zjutraj sem pa prebral na internetu obvestilo o njegovi smrti. Stara pot s Koroške je tekla mimo Puterhofa /starega Tržiča/ prek Podljubelja, čez Luže v Drago, tam sta se pa spojila s Peklom.

Plemelj ima svoj pedestal (na Bledu), s katerega lahko navzdol gleda na vse prisotne, ti pa ga lahko gledajo od spodaj navzgor in .....

Ima svojo bisto (Büste – oprsje), iz katere pa ni nikoli zagledal svojega dela s pogleda svojega bistva.

Njegov rod je izmrl. Ker ni imel otrok???

Peklenik ima svoj grob, pa še nima biste (ima pa še pisto, po kateri je letal povsod, da bi našel svoje bisto), pa ga ni našel, tudi drugi ga niso našli, tudi tisti ne na katere je gledal z viška navzdol, pa četudi ni imel bisto (to mu šele klešejo in sicer kar dve, eno v Kranju in drugo v Ljubljani). Na Puterhofu od koder so njegove korenine (Stari Tržič), pa nič.

Za oba pa nimata nikakih referenc o njih družini.

Jarc pa nič, čeprav je krščen in ima svoj rojstni list, pa MŠO. Iz vseh so vidne korenine, rojen doma, kjer ima še vedno svoje korenine, ki rastejo iz njegove zemlje (sedaj že ne več njegove, ker jo je predal v izkoriščanje naslednji generaciji (da bi imeli koristi, pa tega ne doumejo, ni iz tega nič) naslednjemu rodu, oz. že drugemu rodu, ki je še bolj nesposoben).

Plemelj je bil Rogačev iz Rečice, iz Krasice, njegov oče je bil Urban Plemelj, mati Marija Mrakova, doma iz sosednje hiše.

Ivan Plemelj drugi brat je bil – -mojster pod kovačem Kapusom.

Ivan ii Beno plemelj ii

Ivan Plemelj+Papler Ančka=Polona =Bumež

Ančka + Benedik Janko ---

Josip prvenec 0 otrok

År 1894 Plemelj tog *sin* slutliga skolan undersökningar och trädde fakulteten vid universitetet i Wien för

Skolan – učenec švedsko --- Solkan je bil na Krasici Rogačev sosed.

Oba dva centra Mošnje in Rodine sta povezana:

Kolišče ++++ Kališče = dvojna vas.

Kolišče 6 + Kolišče 6

Mošnje – Rodine to pa brez hiš?, kje so hiše

V RET = riti Novak

Do selo Selo Ključ Zapuže 800

'n Gora Lesec (peter)

KOREN GOREN ANGORA ('n Gora)

'n Goran, goren, zgorenji svetina

Plemelj – Obrobje – Integral – integer, integracija
združevanje, zbiranje, zbor, zveza - integration,
Bund, Škaf. Union,

Fant = Bursche bursa, *Beutel*.

Fantovc je kruhek, ki ga je dalo dekle fantu, ki je
skakal z njo čez kres. Kržetovc, križovc s tremi rezi,
tudi znak rojstva *, pustni ples – Valentin-Martin -
otroci. Če pa Jur ali Janez + 9 mesecev pozneje.....

Ples na »Kopauniku« na Kupljeniku, kjer so imeli
»fantovce«, ki so nadomestili nekdanje »Križelce«.
Podoben obred je torej bil na Gorički na Selu še
preje, ko so volí še bili junci. Odmev je šel iz Bohinja
na Selo od tod pa na Kupljenik. Na Kupljeniku ni bilo
sonca, saj ga zakrila Baba. Obred je bil torej na Sv.
Valentina, otroci po 9 mesecih pa krščeni pri sv.
Martinu na Bledu., na njegov god.

Prsk koz – kozoprsk = tudi mesec oktober
Koze so nosne 5 mesecev, od oktobra do marca.
Od Martina, ki ima svojo gos je 11.11, nato pa
pride po 5 mesecih sv. Jur 24.4. ?????????

Koze so nosile 5 mesecev: oktobra + 5 mesev je pa
sv. Marko. Tudi tisti v Vrbi.
Kozjak je bil zaprt od oktobra do marca.
Gosjak je bil pa zaprt od novembra (Martina) do
aprila (Jurja).

<http://kvajdej.skavt.net/slovar-gorenjscine>
azbuka (j)az buk(v)

Sehnsucht = Selensucht = Sele en sucht ???
= eine Sele sucht ???.... und findet sie hinter dem
Zaun – Zahn – unter dem Gradišče, wo die Lint-
wurmeiern liegen – St. Martin von der Geist des
gestorbenen zum Himmel ausxxxxx. Davon kommt
auch der Klugscheiser – der aus denselben Lint-
wurmeiern kommt. Der Lintwurm friest aber jetzt die
Linden, weil die jetz verfahren, weil Sie mit Beton
und Asphalt begossen sind, die ....

Jarc na Žalah je 150 m od Predtrške Lipe, Žale so bile
pokopališče žar, spodaj pa studenec, kjer je bilo v l.
1417 radovljiško kopališče.

Sehnsucht = Selensucht = Sele en sucht ???
= eine Sele sucht ???.... und findet sie hinter den Zaun
– Zahn (oder den Bischof (Bi – schaft – Zwei
Anschaffungen, die der Pons verbindet, Hellespont =

Radovljica, die Mavrica = die verbindet die Zwei
Uffern der Save bei Radovljica mit ihren Rad, der nur
aus dem »Gradišče« und »Svetje« so beobachtet
kann, das aber mit dem (Merkel – Straža) verbindet
ist. An der Welt finden sie nur so einen Ort
(46.20.36.67 – 14.08.44.67 – H=479), aus der
Amerikanischer Sicht unter 1m genau, in der Wirk-
lichkeit aber nur auf über 100m ungenau.

Die Wächter des Gebietes vereinen (0-1) sich am
OFFSHORE aus den Sichten, aus den Schäßigen
Standorten und einer sieht der Banken (Austausch-
plätze), der andere (die andere) aus der Flüchtlinge
(die der Flutt getroffenen, die in die Enge getriebe-
nen, die von Zwischenwässern (Medvode) durch die
Schafen (Jartz) besetzt ist und ihren Hirt folgen
(Jartz) und seinen »weis(ß)en Steinen« (Salz) hat,
(Stein des Friedens und der Anlockung) in der Ende
Ihren Weges zum seinen Stein (Kamen) finden, auf
den Wege zum Paradies suchten und ihren Schicksal
gefunden haben. (* † xxxx)

Der Gott, dem sie sich Verbeugt haten, setz seine
Ende hinauf | und schickt alles zusammen zu den
Akten und in die Vergessenheit. Dann begient die
andere Polka (schwedisch Poika = der Bube (Name
in Regensburg, in der Bad Abbach, die schwedische
gruppe ABBA, 4/4 takt, ...

O-kama = Obama= Verzantes Ort mit seiner
Verzeunung, durch den weg läuft, mit zwei
Toren bei den Pfällern, in die mitten den
beiden Eckpfällern stett der Trug Trog, mit
seiner.....

Bischoff, der mit seinen Rinnen und seiner
pisker = Schalle,

»Far pisker krem og pynter.«

Delati Krem (v Bohinju Krem, kjer so dekleta,
dajale kržlete (trikrat zarezane kruhke), skakale
skupaj čez kres (da jim je posmodil uši v
brkonšci) preden so se s fanti zavalile navzdol
po bregu, priletele v .....

Schalle – ponuditi šalco (pečko), (keramiko)
potujočim, sex = 6 ali 9. ...._ korito, Kašča, ki
je ob Vogelniku, pri Legatu, ki je Volč, skozi
leso pa poteka pot na pokopališče, kjer poko-
pavajo staroselce obrnjene proti vzhodu (l.
~800.). Nobeden ne vidi poti, ki je kot steza
vodila od Volčeve kašče navzdol v Dol in na
nasprotni strani do Gradišča, obdanega z uko-
pom, kjer je stal tisti »Ogenj«=Luč, Lucija, Vid,
»Rog«=ror (s katerim je bil povezan grad Kamen
z luknjo pod kapelo na sv. Petru, »Liznek«, ki

je z jezikom lizal žlindro in ugotavljal njeno kislost, »Nos«=Brdo, od koder so bili Radovljičani povezani s »celim svetom«, »Ušesa«, ki imajo rohr do Možgan = pameti = Beline (Če pa ne delujejo, gre vse ven, kar notri pride) = prazni možgani = 0.

Radovljičani so bili povezani s:

Šmarjetno goro, z Joštom, z Mohorjem in Zečjo ravnijo, s Črnim vrhom in Gradiščem nad Kropo, Pusti Grad, Brdo, Gradišče Vodešče, Skledarjevцем, s Homom in Gradiščem na Kupljeniku, s Selom in njegovim Špikom, z Gradiško Stražo in Gradiščem nad Beldom, s Fortice nad Viševnikom, s Viševnikom nad Homom, s Viševnikom nad Zasipom, kjer so bili doma Lambergi, ki so pasli ovce na Homu (babi) in nasledeli Smrekarje v Tacnu, ki so bili tisti Herrmani iz Preske pri Medvodah in koder je Preški goveji pastir Johann Herrmann usmeril svojo leseno cerkev in po štriku s 13 vozli in kembelnom na koncu, ki jo je uporabljal Johann Herrman kot tesar, ki je stesal preško cerkev. Vse skupaj se je pa dogajalo v l. 1314 na Božično noč, ko je odšel iz Preske v Tacen. L. 1315 je pa Johann Herrman gostil (verjetno »graščaka« iz Bosisna - Castrum Bosisen, posadka Pemska, ki je varval ali ravbal potnike, ki so prihajali od Save sem in odhajali tja proti Povhovem Gradcu. Ti so zgradili faro v Sori, ta fara je pa imela svojo podružnično cerkev v Preski).

Na Viševniku, v vasi Viševniku, kjer so ob svojem Dolu stanovali nekdanji Junci (iz Podjune), ki so bili krščeni in postali voli, so bili pa tudi Bolenses – Volenses. Takih volov je bilo pa kar veliko vasi potem, ko je Pontefiks maximus v Čedadu začel opravljati in po Oglejsko vladati svoji cerkvi in začel postavljati kamne na skeletih, potem, ko jih je zagrebel tako, da so gledali proti cerkvi.

160613

Ples – daritev bogu.

Vsak ples ima svoj cuzi-muzi-popek-špric, se s tem začne in tudi konča.

Je 4/4 takt, ima tistega, ki tolče in enega nerga. Dekleta ponudijo krželce (3x zarežane kruhke = pečke (šalice – keramične posodice, latvice).

Dekleta imajo srajce, fantje (poika) imajo jajca v mošnjah, te pa v gačah – hlačah (danes gatah).

Dekleta si izberejo fanta – gače v katerih stoji tič z mošnjo in jajci in preskočita kres, pri tem si pa dekle osmudi svojo brkonšco.

Nato pograbi fanta, se zakotali navzgor po bregu v grmovje in se obrne z ritjo navzdol in si vtakne notri njegovega tiča.

To je prava VI = 6 % sex, po katerem nato 9 mesecev rodi plod = otroka.

Čez pa fant vtakne sam svojega tiča v pečko (jo posili), ali se dekle spravi na fanta in ga ona posili, je to IX = 9, ali je eden neploden, ali je buzerant, potem ni ploda in tudi ni otrok.

Potem pa pride fajmošter pa vse to gleda, pa pride do onanije = ona nije Kriva, kluka ni kriva, ključavnica ni kriva, da je on farmojster, tem več ta slast = Lust, ta last = Eigentum ... Einsamkeit (kje pa sam), da on nima otrok, ima pa Last (obremenitev). Zato ima fajmošter za vsak slučaj tudi kuharico (ki ima v peči ogenj).....

Krize povzročene kot klematske spremembe =
BEGUNCI

- 1314 Velika povodenj
- ~800 Karel Veliki
- 589 Velika povodenj, da od noetovih cajtov ni blo večje
- -184 vdor Keltov prek Ogleja (Adrio)
- ~-500 – postavitvev Ankare
- -1181 - Vdor ljudstva z morja .... Porušen Biblios
- ~-1500 Argo ob Timavu
- ~-1600 Vdor jezdecev izza Krima = Indo-evropejcev
- ~-1600 zakopana »nebesna plošča«
- ~-1800 – Gottland, visokomorska barka
- ~-5.000 Biblios zgradili begunci iz Sahare in Arabije – pastirji ovac
- ~-9.000 **Göbekli Tepe**

Ovce in ladje.

Prva civilizacija je poznala ovce že pred 11.000 leti.

Pred 10000 je bil izdolben drevak, korito, Trag (švd). Trog (nem) (tragen = nositi), če je to škaf = posoda za tekočine, za sipke snovi, če ima dve luknji, je pa to Bischoff, Bischaft = dvojni kol, dvojna last, dvojna luknja, skozi katero se vtakne ročaj = veja brez lubja, če pa ima samo eno luknjo je pa to žehtar, Sechter, (tudi »šesti« = mežnar, messner, tisti, ki meri) tudi mernik = Sellen–kar = voz za prevažanje duš, ali semen–kar (cev za osemenjevanje),... In tudi Smrekar v Preski v Medvodah in Brinovec v Vrbnjah ali Zapužah.

Ljudje z Tigrisa so že pred 6000 leti iznašli jadrnico iz ločja. Čolni iz Tigrisa kot jadrnice zgrajeni iz ločja so že pred 6000 leti pluli po Indijskem oceanu in uporabljali jadra ter imeli prečko, deblo in drevo.

Naši Kranjci so pa to trugo poravili tako za drevak, kot tudi za šk'f in vanjo napeljali vodo.

Radovljičani, ki so imeli mavrico čez Savo, so pa imeli dvojno posest, med njo pa pons – pontis. A žal samo en šk'f = škofa.

Ko so l. ~590. združili obe stari vasi in postavili lipo, se je pa začelo. Nekdanji ovčji pastir je po rimski navadi opravljal funkcijo darovanja gospodu bogu (katerikoli je že bil). Imel je pravico biti pokopan pri sv. Danielu, tam čez Most na Soči, ker je bil druid.

Ko je umrl, so ga vtaknili v salamuro (kad s soljo), da se je tam pajcal (Beizen – namakal v solni raztopini), ga obesili v veter, da se je posušil – selhal – izgubil dušo, potem pa počakali do sv. Daniela in ga prenesli od doma na konju, prešli Sočo pod Volčami, ga tam postavili na sveti les, ki je prijetno dišal, grmado zažgani (kar je lahko naredil samo pontifeks in njegovo dušo poslali k »ta starim« »zad za svezde« na »mlečni cesti«. Tisto pa kar je ostalo po tem požigu, so pa vtaknili v žaro, to pa zakopali v zemljo in na to postavili skalo.

Rabili so torej sol za skoraj vsako početje, vse je moralo biti nasoljeno, prisoljeno, zasoljeno, celo dajatve so bile v soli, ...ki jo je gosposka merila v škafih.

V Radovljici pa leta 800 solna meja na Dravi, potrebe ob Savi, škof pa zad za Sočo, kjer so prebivali Sokani. Sol so dobivali tam pri Štivanu, sv. Ivanu, sv. Janezu, sv. Johannu, ker koli je ta že bil ali tam pri Devinu, ali na Vaščem v Bohinju, v Ključah pod Mačkovcem, v Ključah pod Černevcem, ...tam so pač barantali.

Na Beldu pa sv. Martin s svojim zmajem. Koga branil se ne ve ali tiste, ki so ubežali s Koroške, ali tiste, ki so vdiral s Koroške kot tisti s Kamna v Podjuni.

V Radovljici pa dve vasi, dva škafa, pa dva škofa, stari na zahodni strani, kjer so od rimskih cajtov sem hodili mimo hrasta – ob katerem ni bilo kamnov, saj je ta varoval Žale in kres na Vogelnikovem hribu pod katerim se je seksalo in so nato po 9 mesecih prihajali otroci. No, pri Vogelniku so pa bili kovači in to »Nagelschmidi«, žebjarji, ki se jim je tudi reklo p'r šuštarjo, Ta je koval žeblje in tudi zabijal v sandale, (pozneje pa v gozderje, ki so jih nosili tisti, ki so pribežali s Koroške) dajal »zu Lohn« frakelc vina, nato pa svoje delo in material tudi (mastno) zaračunal. Od »zu Lohna« je pa dobil zraven še en frakelc vina, ki ga pa sam sebi ni računal. No, tako se je rodilo delo »na spo«, gospodar se dogovori z tistim, ki rabi travo, da bo ta kosil travo, ta pa jo poseče, grabljice to potem posuše in zmečejo v kopice, naslednji dan raztrosijo in dvakrat obrniljo, gospodar pa potem svojo polovico zvozi domov ali pa iz nje naredi »Stog« = seneno kopo. Isto pa naredi tudi tisti, ki je delal »na spo«. Ja tako je bilo pri volih, bolensis, še po drugi svetovni vojni, Pri Jarcih in pri sosedih Plemljih.

V Radovljici je pa bil potem ob lesi na vzhodni strani Bunder (rekli so mu tudi »škof«), pod njim kovač, nato pod cesto Legatova Kašca s koritom, s »rorom in kluko« in šalco.

Legat ni nič dajal zastonj, pobiral je dajatve, tudi tiste v železu in soli, pa tudi v kovancih, ne pa v žeblih. Bil je Vogelnik, ...

Od Sotočja (*Medvod*) dol se je videlo po dežju zvečer most (mavrico), ki je potekala od Gradišča na Gradišče, od lipe do lipe vsaka je imela svoj kres in rog, od tam so se videli kresovi na lipniškem gradišču, na Lancovem. Na Brdu in na Homu nad Rovnami (Kupljunikom). Vsi ti so v Radolci pokopavali junce, ne pa vole, ki so imeli pokopališče na Rodinah, kjer so od sedaj naprej rojevali * (bili krščeni, kot polnoletni ljudje, narejeni iz juncev v vole).

Šuštarji so tedaj že delal »gojzderje«, čevlje za delo v gozdu, okovana, težka obuvala, težka zimsko obuvala, (keltsko Gais = koza, gos (Gaisberg, Kozjak, Gosjak, Capra, Capella). Miklavža (Niklausa) so spremljali parkeljini, ki so imeli zaradi mraza kremple ovite s kožo.

No, in takat se je spremenil ovčji pastir v kozjega pastirja, postal Učež, ki je imel mrkača, a tudi vodil zbor plesalcev in jim godel na lok, pel tekst in zgodbice na usta ter dajal takt z nogo, piskal je pa na svojo piščal bolj milo. Goveji pastir je pa imel zaprta usta (gobec) pa imel polne roke, in je bil zato ideal (terna) za dekleta. Oba Joža sta terne za dekleta, oba Joževca (čeprav je bil eden Slavko, Joža je bil njegov oče), harmonikaš in citraš privabljata poslušalce, ti pa odvežejo mošnjo z jajci (kovanci). Ja, še danes!!.

Vsi pa delajo po 0000.xxxx.xxxx. 0000.

Pa še vedno plešejo polke 3/4 takt, ali pa kot so včasih plesali pred več kot pred 2200 leti Režjani po 4/4 taktu.

Vse je šlo po 4 kar se je pisalo, plesalo, plezalo (tudi po lojtri navzgor), leto je imelo 4 četrtine, dekleta so rojevala v 3/4 taktu, nekoč so se pustile voziti vozniku Lojzu z njegovim »leiterbog-nam« (te lojtre so uporabljali fantje, ko so lezli k dekletom), danes pa se pustijo zapeljati (z avtomobilom) v grmovje (na morju), potem pa dobivajo na poti domov v postojnski porodnišnici nenadoma dojenčke, ki jih nato cuzajo. Za tistih 9 mesecev pa poskrbi pa Joža, kje lahko tudi Joževc, ali pa Antonič (Antonov sin), sin pastirja pa vseeno katerega pastirja, samo da ima štrik (z njim zveče teleta iz krave) pa rovaš (na katerem ima izrezan račun svoje banke – klopi, tudi če je to laštra).

Nobeden pa ne opazi, kaj se je dogajalo s kozami. Te so bile oplojene v oktobru, kozoprsku in imele kozličke potem v marcu (Marko). Kaj je pa potem počel Miklavž na Gosjaku ali Kozjaku? Kaj so počeli njegovi spremljevalci s kozjimi nogami, zaviti v kozje šlape. Kaj se je dogajalo od oktobra do decembra? Kaj so povzročile klimatske spremembe??

Kozjak je l. -184 porušen, Ravne odnešene v dolino, tam nastane ves Krniški rob, za njim pa jezerce. Vrh Kozjaka je neuporaben saj se po njem nikamor več ne more priti, saj so tod samo melišča. Zahodna stran Kozjaka = Gosjak je pa še uporabna in po tej se nato pojavi pot čez Gosjak. Ta pa pelje navzdol do »Meklavževe Kašce«. Ta pa ni današnji Miklavž s svojo škofovsko kapo, temveč tisti, ki ima v Koroški Svečici na nasprotni Karavank, kjer se pride navzgor čez Medji dol in nato navzdol na »Koroško stran do Most = TT in tam v Deželo = Land. Podoben prehod čez Belščico je pa tudi pri Možeh v dolini Zelenice. Tam sedaj stoji ob »Bekvaužou kašč« tempelj xxxxx, kjer se mora darovati varščino. Potniki pa nosijo sandale, te pa zgubijo tudi marsikateri žebelj v sandalih, zato jih je potrebno ponovno podkovati. Glavna dejavnost tega templja je torej šuštarija, ob njej pa Nageschmit.

Dokler ne pride l. 589, se mnogo ne spremeni. Tedaj se pa šušterji umaknejo, sandal je konec, kšefta pa tudi.

Če je tedaj Anton 24.10. zapustil planine in pustil svoje kamenčke tam pri Šmidovi in se je lahko prek Gosjaka spustil navzdol tudi na nekdanjo pot, ki je nekoč peljala s Doselca proti Savi. Lahko se je pa spustil navzdol do »Bekvaužove kašce« se odžejal v Vrbi z tamkajšnjemu koritu in odšel v Brje in od tam na Dobravco. Ta pot je bila tedaj zaprta od 24.10. do 24.3, toliko časa, kolikor je rabila koza, da je dobila svoje kozličke.

Potem pa pride l 589. Pa moče več kot preveč, pa sandalov konec. Sedaj so pa ljudje pričeli uporabljati gojzerje.

Peklenščki = Krampusi s kozjimi parkli, ki so kot varnostniki spremljali B'kvauža (Beklauden = okraden, Klavže = zapore) ropanje, so si tedaj nataknili svoje »šufecne« – kože povite okoli noge in vse skupaj povezano z »šnir-nico«, iz kože izrezane vrvi.

Samo časi so se spremenili. Vreme do tedaj ugodno za potovanje, je bilo vedno bolj mokro.

Ljudje, ki so zapustili Koroško in se vračali nazaj na Primorsko, tudi tisti, ki so barantali v Klučah in gnali svojo pribarantano živino nazaj na Primorsko. Sedaj pa ni bilo več železa, ki bi ga lahko zabarantali, Dobravc je bilo konec. Ovac pa Rebri pa vedno več, saj so morale nadomestiti izpadlo železo. Pašna sezona se je podaljšala, vreme pa vedno bolj mrzlo. Ovce in koze je bilo potrebno preživeti in tedaj so začeli uporabljati vejnike in širiti gmajne proti Savi.

Ko je bilo paše konec, je bilo pa potrebno poskrbeti za nove zaloge soli. Pastirji so izbrali tiste ovce, predvsem jance, ki so jih nato odpeljali v Kluče, kjer so barantali s tistimi, ki so prinašali sol. Železarji so pa barantali predvsem z železnimi izdelki.

Ključke so pa bile dvojne, tiste ob nekdanji poti čez Vrh Sel (današnji Vrh Smokuča) in tiste spodaj pod Selom /v Žirovnici/. Tod so se pojavljali Kranjci, Korošci in Sokani.

To je bilo v obdobju -184 do 589. Tedaj je bilo na Klučah v naslednji dan 25.10. Kupci so se nato raztepli in odgnali svoje izdelke in pridelke, ki so jih zbarantali nazaj domov. Do konca meseca oktobra je bilo vse skupaj končano, ljudje so se pričeli ukvarjati z pogrebnimi svečanostmi.

Po l. 589. Se je pa vse spremenilo. Dokler so ljudje stanovali še na starih seliščih, so imeli svoj čas 24.10. zarican na sončni uri, vedeli so kdaj je poldne, vedeli so kdaj je začetek in konec dneva, pa četudi je bilo oblačno vreme. Nobeden ni pogrešal glas roga. Sedaj se pa vse spremeni. Rog začne delovati in »delati čas«, čas prihaja od pontefiksa (Most = TT).

Tam doli pri Sokanih se pa vse spremeni, vse se prilagodi Konstantinopolisu. Začne delati sistem signalizacije, ki prihaja tudi v naše kraje.

Tedaj je tudi konec »kozjega leta« ali »gosjega leta«. Kamenčki še vedno opozarjejo na odhod živine iz planin, ni pa tedaj konec leta. Leto se prične ravnati po Istri, tam je pa tedaj še vedno toplo, čeprav je pri nas tedaj že hladno. Tedaj se čas premakne za mesec naprej, tisto, kar je bil prej Be-kvaus Matija (24.10) je to sedaj Miklavž = Nikolaus = 6.12.

Prej je spremljal varoval ali ropal potnike, ki niso plačali varščine, sedaj Miklavž (6.12.). Nekdanji parkelni, ki so bili prej Krampusi Klauže, Kjusi, zapore, so sedaj postali parkelni (kozja kopita), ampak samo na Kranjski strani, na koroški strani so ostali še vedno krampusi.

Če so takratni pontefeksi zapirali pot čez Kozjak, kjer so bili sedanji parkelni in nadomeščali nekdanje Krampuse, tudi tisti so bili peklenščki s kozjimi nogami, obuti prej v rimske sandale, podkovani pri Šušterju s kovanimi žebli, tako kot vsi rimski legionarji, so morali sedaj peklenščki zamenjati sandale za gozjerje, da so lahko potovali po mokrih in zasneženih poteh. Šuštar jih je pa še vedno okoval z žebli.

Sedaj je pa Miklavž začel nositi svojo Miklavževo kapo, vidno zgoraj v Pečeh. Miklavž je pa imel nato svojo kašco, ob kateri so nato zgradili Miklavževo cerkev, pa potem svoj Gosjak, od koder so potem gosi letale v Rim (pa ne na zapuščeno Dobravo).

160614

De Gloria AND Begunci.

Radovljčani so imeli svojo Glorio pripisati svoji mavrici, pa ne svojemu kolesu.

Ko so leta -184 »leteli« Kelti izpred Ogleja (ki takrat še ni bil njihov) in se vrnili nazaj v Noricum, so zapustili »Sokane«, prešli čez »An Gora« pa so bili že doma v Posavju, tam je bil pa tudi njihov »Seliše« v svojem plotu z lesami »Tomfu«, s svojim studencem in s svojim »Volčevim hribom«, s kresom in grmado ter z »Oblo gorico« s svojim hrastom (vse izven plotu, tako kot so bile tudi Dobravce obrnjene proti Kleku s svojim vetrnikom izven plotu).

Ko je l. 589 cela Radovljica plavala pod vodo, so bili tudi pod vodo vsi trije studenici in njih korita. V korita ni prihajal več njih sok, pa naj bil to ali vinski, ali hrušov, ali bezgov, ali sok svetih dreves, vse je poplaknila voda. Ostala so samo sveta drevesa Lipa na Gradišču, lipa v *Predtrgu*, in hrast na Žalah in na Hrastju.

Radovljica je bila brez plotu, Seliša so pa imele plot. Žale so bile brez plotu (tega je postavil šele »graščak Brunenfelda«, tega lahko vidimo še danes med Almiro in Gorenjcem¹⁰² Plot »med kolem« ob nekdanji poti od korita v Dolu, čez Žale in nato proti »Vrhu Gač« (Jamarskemu vrhu), kjer je bila Pošta iz katere se je videlo na »Vrh Luž« s tamkajšnjo pošto (ki jo je rihlal sam bog Lug).

L. 589 je bilo pa vse te idile konec, voda je to poplavela, kar ni prišlo z neba kot dež, je moralo

¹⁰²Nekdanji podjetji.

priti nazaj na nebo kot para, iz te pa so nastali oblaki, iz teh je pa zopet padal dež. Ognja nič več, samo v bajtah, pod streho, povsod vse mokro, vinogradi so zgnili, lizniki niso imeli kaj lizati (apno ima Hp 5, trta pa 8, kislina požre apno a tudi trto). Okrog pa samo močvirje. Poljski pridelki zgnijejo (na taki zemlji), potem pa še nobenih vetrov, da bi odgnali plesni in druge škodljivce. Celu čebele se nalezejo varoje, neoprašene rastline pa ne rodijo. Kamor pogledaš, povsod sam peklenšček.

Dežela se izprazni, ljudje bežijo v tople kraje tja v Istro, na Kras, kjer vlada veter. Tam lahko v salamuri pajcajo prašiče (saj je dovolj hrasta in želoda), uporabljajo svoje vole za oranje zemlje, ki je globoka in prideljujejo dve letini, (zimsko in letno), itd. Vladajo jim pontefexi iz Ogleja, tam je tudi šola za duhovnike (pa ne več ob Timavi, kjer so poučevali druide). Prevlada Carigrad, Konstantinopol s svojo podružnico Capodistrijo (Kapo od Istrije), Kapo je vrh, pa tudi koza, pa tudi gos, pa tudi kapela, pa tudi trgovina s soljo, pa tudi soline, ...pa tudi vino, ...Nasproti Kopra je pa še danes izliv Soče, po tej se pa lahko pluje tja do rink pri Čedadu, ali pa naprej tja do Kobarida, ali pa ..... Figo, rinke na Čedadu so na Nadiži in ne pri Solkanu (Sokanih), to je pri tistih pri katerih trgujejo s soljo, ki jo prenašajo sol gor do sv. Daniela že tisočletja na drevakih (trugah), pa tudi prek gora v Posavje in v tamkajšnja Kluče. Od tam prihaja sol za salamuro, pa če to uporabiš za konzerviranje prascev ali mrtvakov. (v radovljiškem urbarju še 1000 let pozneje ne ločijo dajatev ali je prase ali ovca (jarca od prasca, ali vtaknejo v salamuro ovčjega pastirja ali prasca). In tudi ne vedo, da ovca ne je želoda.

Potrebno bi bilo tudi pregledati če pri Solkanu ni kakih rink, kjer so privezovali truge s katerimi so prevažali sol in s katerih so nato pretovarjali sol s trug na konjske hrbte, pa kakih Kluč, Kjučavnic, Kluk, Klavž, ...To naj pa delajo Primorci!

- L. ~800 je bil tudi zbor v Rižani (v ozadju Kopra), ki popisuje takratno stanje.
- L. ~800 je bil tudi patriarh Pavlin II.,
- L. ~800 je tudi sedež patriarha v Čedad,
- L. ~800 je postavljena solna meja na Dravi,
- L. ~800 pribeže prebivalci iz Podravja kot junci, takoj jih pa nato v Posavju spremenijo v vole (škofi iz Čedada). Prej dobro izpraznjena pokrajina se zopet začne polniti z begunci – Korošci.

L. ~800. Železarstvo pričanja dobivati v gospodarstvu odločujočo vlogo, saj je edino, ki lahko poveča produktivnost za nekajkrat, kar druge dejavnosti ne zmorejo.

L. ~800 so prišle zadnje vetrne peči z odtočnim kanalom, (Na Mlac).

L. ~800 naselijo se, kosezi = koseci = kosci s svojim redom, produktivnostjo, pametjo, herrmanni, s svojim jezikom, dojemanjem okolja, ...

Kranjci so tovorili železo na Kras in v Štivan, in čez Kras v Koper, iz Čedada pa sol in vino, Padova pa zaživi šele v 12. stol.

Sicer pa je pismenost neka čudna reč.

Ko je Meterc grebel po Kofčarjevi plani pod Radovljico in našel kamenodobno naselbino, staro okoli 5400 let. je o tem napravil dokumentacijo, ki je ni mogoče dobiti. Občina, ki je vse to financirala iz dajatev občanov, je dobila samo račun, nobenih drugih kracerij. Ta je šel na SDK in kopija na občino. To je bila vsa objava. Račun je izstavila kranjska enota zavoda za varstvo kulturne dediščene.

Tisti, ki so vse to plačali iz svojih žepov (mošenj z kovanci, jajci) so na pobudo enega sitnega občana dobili od zavoda A4 list papirja, ki je popisal vse od (cuzi-muzi-popek-špric) =1-4, ostal pa dolžan še do tistega od 5 do 69 do 8. Občani niso dobili popolnoma nič, vse se je izgubilo v birokratskih kanalih, vse je šlo v maloro, v entropijo. Tisti osel, ki je imel sedlo, na katerem bi kaj obstalo, se še ni rodil.

O kaki razstavi, objavi v kakem občilu, končnem vrednotenju raziskav, ni še danes nobene vonjave. Pa bi moral naročnik imeti svojo kontrolo, ki bi preverila tisto, kar so plačali (davkoplačevalci).

Cela veriga od 1 do 8 ne prinaša nobenih plovov, pri tem se pa mastijo samo posamezne številke, vse se vrti samo okoli ali sesati ali (cužati ali molzti), za to so vsi specializirani. Rojevati bolne ideje, za to so tudi vsi specialisti, špricati z balkona po ljudeh jim pa že ne uspeva, saj rabijo nekoga, ki jih usmerja, da razmakne vse skupaj po kolektivu (srenji). O kakem dreku ni nikjer nobenega govora. Tega bi bilo potem spremeniti v gnoj in humus, pa se vse konča s kanalizacijo, drek pa ostane. Vsak krogotok, ki bi moral biti napolnjen kot kak balon, se konča kot preservativ, pa še ta

najde nekoga, ki vanj naredi luknjo, čeprav ima sam že veliko luknjo.

V tem so se rojevali trije doktorati, zginjala materialna sporočila, gnili drugi ostanki, ves trud se je pa končal na gnojišču iz katerega je tekla scavnica, ki je smrdela po denarjih, ki so ga plačali občani, ki so volili župane, ki bi morali ta proces kontrolirati in usmerjati. Zato pa tudi imajo svojo verigo. Zato so bili pa ja izvoljeni! Občan pa mora zaradi vsega tega nato iskati tistega osla, ki bi potem vse to prenašal.

Pri tem pa znajo vsi pisati, samo nič pametnega napisati, kar bi nato lahko printali. Tako dobi P print iz 4-bitne kode, namenjeni najvišjim računalniškim ukazom, svoje nasprotno vrednost – neumnost. Print = Piši in ne pišaj po kolektive.

Begunci, ki so prišli iz Gorenjske, so pribežali iz Posavja v Istro in na Kras l. ~600 . Leta 800 so pa na Gorenjsko pribežali Korošci, ki niso bili Norijci.

Tisti, ki so govorili po Sokansko so ostali, prišli so pa tisti, ki so govorili »germansko«.

Ko so izza Krima okoli ~800 prišli Kimerijci (ime po Krimu, ne po kimah = špičastih gorah Cimah) in prešli čez močvirno pokrajino navzgor do Danske (Konjeniki ne znajo pluti, kako so potem pripluli do Švedov?? Pribežali so zaradi suše v Zakavkazju, prišli na hladno in mokro Severno atlantsko obalo in se ohladili.

l. ~500 pribežijo kot »germani« do Donave, od tam do Ankare, na nasprotni strani Krima? In govorijo Keltsko (An Celtech, na Selah) – Na Gottlandu pa Wendi, ki plujejo na svojih visokomorskih jadnicah, ki pa nimajo konj, saj na kolih valjajo čez pretoke med porečji svoje ladje, tudi jadnice. Prinašajo v Črno morje »electron« = jantar se naselijo kot Veneti ob Halkinitisu, za njimi se pa naselijo v Ankari Germani, govore pa tako podobno, kot naši Rezijani »n gora«, pa plešejo po 4/4 taktni muziki in udarjajo z ного v tla.

Povejti mi, kako lahko pridete v ~12 stol. kot Venet s jadnico prek severne strani Črnega morja zad za Krim, potem pa kot jezdec v -8 stol. na Dansko in se v -5. stol. nazaj kot german spustite v Podonavje!

Pri tem so pa tvoji bratje, ki so pribežali kot »ljudstvo iz morja« iz istih krajev, pripluji na enakih jadnicah, ki so imele prečko, soho in drevo, pribežali tja v Timav kot Veneti. Potem imajo pa vsi isto DNA, ki skriva vse te podatke

o vseh teh premikih. ????. Jaz mislim, da zmorejo to samo cigani, romi, pa ne tisti, ki se imajo za Rimljane!!

Pri vsem tem nekaj ne štima!!, povsod je preveč dreka, ki zelo smrdi.

DNA pa govori, da smo še najbolj podobni Švedom, ti imajo pa na Ålandu svoje Wende, ljudi vetra. Kdo smo pa mi, se pa potem lahko vprašujemo, če so tisti tam na Ålandu? Potem se lahko sprašujemo zakaj smo vedno v Reti, Rezijii, v Riti na koncu dolin, dolov. Da rabimo vedno sol pa železo, prej vedno moramo puhati, pihati, biti Piški (pa ne piščanci).

Tudi na Ålandu plešejo polko, samo je fant poika, kako se pa plesu reče, pa ne vem. Vem pa, da se tudi vrtijo okoli po dva, vse skupaj pa je podobno plesu v Rezijii, s podobnimi instrumenti in celo podobnimi nošami.

<https://www.youtube.com/watch?v=oTsWZhwQEdu>

Tisti, ki pridejo kot germani, potisnejo tiste, ki so nad njimi v Podonavje, vrnejo pa se kot germani spet nazaj.

Kralj Samo kot »slovanski« »kralj« (knez plemenske zveze) pri Wogastiburgu 631 potolče združeno vojsko plemenov Bajuvarov in Frankov, ki so živeli severno od Donave. Ti »germani« so tedaj prodirali navzdol pod Donavo. Taisti Bavarci in Franki postavijo solno mejo l. 800 na Dravi in v Padski nižini potolčejo Langobarde (tudi »germane«).

Še bolje, pri tem jim pa pomagajo še zginuli Kimerijci, tudi »germani«, ki se nato razgubijo po konce dolin »krnice«, ki segajo v Padsko nižino. In tudi Karni so eni izmed teh »krničarjev« in ali so prepluli (v koritih) po pritokih Donave, ali pa po Jadranskem morju (v ladjih, ki zmorejo visokomorsko plovbo??).

Torej so Slovani, Vendi, Veneti, Slovenci izginiti. DNA se pa ne spremeni?

Rad bi vedel, kako se da spremeniti integriteto, če se ne spremenijo komponente?

Pri nas pa »l. ~800« povzročita Karel Veliki in Pavlin II tok iz Podjune na Gorenjsko, tistih s Podravja v Posavje. Delata iz (Pod)juncev bike. Zato pa uporabljata »Kamen« tako tistega nad Klopinski jezeru s faro Sv. Martina in tistega Kamna, od koder se pride na tri fare Sv. Martina

(Bohinj, Bled, Žirovnica). Ko je imel podjunski Sv. Martin svojega lintverna, za Gorenjskega ni ostal še nič več kot martinčki, vsi so bili brez cunj.

Podjunski knezoškofi s Kamna so l. 1004 pridobili Blejski grad, ne pa begunjski Kamen.

Takrat je cerkev sv. Martina na Bledu že stala, pa tudi lintvern je bil še na Bledu in je še danes tam na otoku in gleda iz svoje jame ven proti vzhodu.

Tako je zopet minilo 2. stoletji. Pa nikjer zvonov, samo rogovi in ognji.

Ko je za Karla (ki je bil kralj pa tudi cesar) vreme zelo hladno, tako da so še martinčki zginili v svoje luknje, se je tam po letu 950 že dokaj otoplilo in trte so pričeli rasti in dajati svoj sok.

Če je l. -184 nastalo nekaj kuhinj za kuhanje železa in Dobravice, ki so imele svoje Pošte (na Bledu, v Mošnjah, v Bohinju, ...usmerjene tja proti Golici, kjer se je kuhalo volkove in te nato v kuhinjah prekovalo v volče, te pa nato poslalo v Kluče na barantanje s kupci, potem je to bilo to takrat, ko je sonce bilo v poletnem solstituciju, torej kasnejši sv. Janez. Tedaj se je kurilo kres, po 9 mesecih pa so začeli cuzati dojenčki. Tak kraj je bil pri nas v Klučah s svojo pošto na Černevscah. Gorjanci so pa postavili potem v Rodinah prafaro. V Rodine so se pa stekale hrume romarjev, ki so prinašali v mošnjah svoje jajca – kovance. Romarji so pa prihajali iz Dražgoš, z Bohinja, s Bele peči, s (starega) Tržiča, pa vse do izpod Jošta. Toda potem se je pojavil še ogenj v Mošnjah, na prehodu (Pontifexu) čez Dobrušo. Tam je bil podvinski kres (69 = **k res nica**), pa tudi nekdanja rimska poštna postaja (na poti Carnium - Bilichinium).

[DEZELA JSD-SLIKEKupljenik - Dezela - IMG 1224-25.jpg](#)

Če so l. 589 poplave odplaknile vetrnike in so izginili vinogradi, ki jih je obpihaval veter, ljudje niso prenehali živeti. Začeli so pač bolj pihati na lasten meh in tisti meh pri peči, ko pa je zmanjkalo tistega, ki je vel v peč skozi luknjo v njej. Stare peči so bile neuporabne, ker so zahtevale nasipe, nove se je pa naredilo kar iz plotov in jih ometalo z ilovico, naredilo nekaj lukenj za mehove, pa začelo pihati. Sedaj so morali vsi pihati in švicati, prizvodnja je padla, življenska raven pa z njo skupaj. Če so dosejali prej volkovi maso do polovico teže enega moža (32 kg), so nove peči zmogle komaj tja

do 1/4 mase enega moža. Če so lahko 4 železarji na dan pridelali volkove težke do 32 kg in takega volka razsekali ter takega tudi skovali, so potem lahko dobili okoli 1/3 prvotne teže. Tak je bil potem tudi ples, kisel kar se da. Že tako težko delo, potem pa še taka ušiva nagrada.

Toda noben grižljaj se ne prej ne poje, če se ga ne prej popiha! Če ni vetra in pihanja, je pa pamet.

Ko so začele v 7. stol delovati iz Löllinga pri-nešene peči pri katerih se je lahko ogledovalo topljenje od zgoraj navzdol in s kosom kamna zajemalo žlindro spodaj pri izpustu in ko se je to žlindro zmlelo a kamnom na žrmljah, jo nato polizalo, je vsakdo lahko gledal, lizal je pa samo liznek, ki je odločal u tem, kaj se bo v peč vtaknilo. Tedaj so lahko še delali istočasno (Žebovc + 2 pihča + liznek).

Pri zaprti peči je pa te muzike konec. Tukaj mora eden skrbeti za usta, eden za ret in eden za ogenj, vsak s svojimi čutili, svojim znanjem, s svojim poklicem.

Tedaj se pojavi peč s Pemske in se razširi tja do Karpatov, pri nas do Bohinja, na zahodu do porečja Inna (mogoče tudi še bolj proti zahodu).

Stare peči s pokrovom so bile neuporabne. Bile so narejene za nizke temperature, brez kislih oblog. Ko so podaljšali iztočni kanal in nanj postavili »krilo«, pa so bile za silo že uporabne, vendar samo za nizke temperature.

Druga konkurenčna rešitev je prihajala od Genovske obale, od nekdanjih Etruščanov, ki so jih nato pokrili Boji, pa še kak drug »na-rod«, nato pa Langobardi in nato Bavarci in Franki.

Ti so prinesli predvsem kovaštvo, topilništvo se je razvijalo od stare osnove naprej (Slovenske peči v Kropi) in kovaške peči kot cajnarice, kovaške predelovalne peči ob norcih, itd.

Tista novost, ki jo je narava prinesla koscem, je pa bila »kozolec«, sušilo za mokro travo. Če je prej kmet naredil kopico napol posušenega sena in je bil nato dva dni slabo vreme, mu je ostal samo še gnoj, trava je bila kislá, plesniva, uničena. Vse skupaj je lahko zmetal v smrdeč gnoj. Kozolci so po l. 589 segali do

današnjega Toblacha (nekdanjih) Toplic. Tam pri Brunecku.

Te kozolce so potem prenesli tudi v Posavje in tudi v Posočje z zidanimi stožniki, če se jim še tako reče.

(Mi imamo Brunek in Podbrunk kar dol zadaj za Verhom sel (današnjim Vrh Smukuča)? Tam se danes konča srenja na 4 vasi Rodine + Smokuč in Doslovče + Breznica, ter druga Srenja na štiri vasi Zabreznica + Selo, in Žirovnica + Moste.

Vzhodna srenja (komun) na štiri vasi je brez nekdanjih Raven in se neha danes na Vrh Smukuča, zahodna srenja na 4 vasi ima pa danes cerkev na sv. Lovrencu.

Vseh 8 srenj ima pa danes farno cerkev na Breznici. Ob tej pa pelje pot mimo Miklavževe Kašce in mimo nekdanje cerkve Sv. Miklavža (Nikolaja) navzgor na Gosjak, navzdol pa v Vrbo, k njenemu sv. Marku. In od tam pa na »Čevc«, zarezno, ki prihaja iz Brje navzgor na ravnino in nato čez Savo navzgor na Dobravce.)

Brunk je bil nekdanja meja med goro svetega Lovrenca (Sveti na gor Lug) in goro svetega Petra (Sveti na gor Belin). Čez prvo se je prek Medjega dola navzdol prek Kamnitneka in čez Raven navzdol na Gozdec in prek Brinovega vrh prišlo na Selo, iz Zelenice se je pa prišlo prek Vrha Sel pa tudi čez Raven (dokler je čez bila tod na pobočju) in skozi Podbrunk navzdol v Dosevče.

Bruneck je center Pustriške doline, sedež nekdanjih goriško-tirolskih grofov, tistih, ki so sedeli na Vojvodskem prestolu na Lurnskem polju skupaj z karantanskimi vojvodi, ki so imeli na Bledu 1/3 sodnih pravic, ...

[DEZELA JSD-SLIKE\Doslovce Vrh Peci - D31-37e baa.jpg](#)

Glavna razlika je bil pa delovni red, sploh red.

Če je šel kosec kositi travo, se je moral temeljito pripraviti.

Na travnik je prišel še ponoči, ko se je pričelo svitati. S seboj je nesel 1 kosiše in 3 kose. Vse so bile sklepane, imel je osovnik s špago in 1 do 2 brusa. Ponavadi pa tudi še po eno rezervno kosišče. Nič klepanja, babic, kladiv, vse to je bilo v rezervi, če bi se kaj nepredvidenega pripetilo.

Kosec je z stremenom nekoliko pritrdil na kosiše koso, to nato uravnal na primerno višino (za košnjo trde trave, že dokaj posušene, ali trave, namenjeni konjem 2 prsta pod mero, za košnjo otave brez podmere, itd.) in nato streme dokončno zabil.

Kosci so imeli enako uravnane kose, saj so kosile isto travo. Kosili so z istim ritmom, z istim odstojanjem, edino kar je bilo drugače je bilo to, da je eden zamahoval na širino več, drugi nekoliko manj. Tisti, ki so bili manj močni, so imeli manjšo širino reda. Delali so pa vsi enako. Zadnji kosec je bil pa »jarc«, ki je vse gnal, ves koseški red. Prvi kosec je pa »delal red«, bil prvi v redu, bil v hiši št. 1, Božič, bil Primašč, bil Žebre (ki je molil, da bi se komu kaj hudega dogodilo). Prvi kosec je vodil, zadnji je pa nosil red (na svoji kosi).

Kosci, ki so delali po pravem redu, so na dan »v redu«, »po redu« nakosili še enkrat več kot pa tisti, ki niso delali tako, oz. ki so delali po starem redu. (ko so klepali kose, ali klepali kose po starem redu, obrnjeno z kosiščem navzgor. Dobro uvežbana koseška vojska je imele še enkrat sena kot pa tisti, ki tega reda niso zmogli pa tudi več zemlje, mnogo več pravic, ki so jih sami sebi zagotovili, ...

Potem se je končno ugotovilo, da se temu danes reče disciplina z vsemi njenimi odtenki skupaj. Nič čvekanja, razmišljanja o posledicah svojega dela, podrejanje skupnim ciljem, skupno načrtovanje ciljev, nič palic med noge, itd....

No, to so bile Preske, pa naj bodo tiste pod Bistrico, ali tiste pri Begunjah, ali tiste pri Medvodah, vseeno, ali se jim je reklo Dol, Na Vršeh, Viševnik, ...

[DEZELA JSD-SLIKE\BEGUNJE 1-2Aaaaab.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Kupljenik - Dezela - IMG 1224-25.jpg](#)

Najpomembnejša je bila efikasnost dela.

Ko sem jaz pričel spoznavati nemško delovno efikasnost, ki so ji rekli »Deutsche Wertarbeit«, so tudi takoj dodali, da je ne pustijo »keinem anderen zu Bescheisen«.

Delal sem že vse okoli po soseski, na sosedovi žagi, pri sosedu zidarskem mojstru, itd. pri Koritniku, sem popravljaval očetov avto, znal obdelovati kovine, tako kot se je to pri nas delalo, ali tako, kot je to delal moč oče, ki je bil izučen v Celovcu za avtomehanika, pa imel tri prijatelje, mojstre s svojimi avtomehaničnimi delavnicami (vsi trije so se imenovali Lojze, eden sicer Alojs Unterhuber iz Seebodna ob Millstat-skem jezeru, danes Hotel Kollers, drugi Alojz Kimisfenger, na Dunajski cesti v Ljubljani (potem direktor Avtotehne) in tretji Alojz Jarc, ob Blejskem jezeru).

Ko sem prišel l. 1958. v Üerdingen, me je skupaj z mojim sošolcem sprejel g. Victor Werquet.

Potem sem pričel delati tako kot kak nemški »Ksel« = Geselle. Po dveh mesecih sem delal izpit za »Dickblechschlosser«-ja.

Že kakem mesecu po mojem prihodu sem opazoval mojstra varilcev, ki je bil sposoben zvariti cev tako, da je bila zaščiten v nekem kanalu, pa jo je tako mojstersko zavaril, da se je videlo v ogledalu popolnoma raven, zelo lep zvar. Ja kako, če pa ni nič videl? Nisem mogel dojeti, kako je to mogoče, kar meni ob nekoliko poskusih ni nič ratalo?

Potem mi je pa pojasnil, da naj se naučim profesionalno variti, mi to pokazal, kako to poteka. Da moram začeti variti nekako tako daleč, kot je elektroda debela od korena vara, nato narediti tako velik krog, kot je elektroda široka, v smeri proti korenu zvara. Tako bom bazo segrel in pripeljal zvar na pravilno temperaturo, potem bom pa po celem zvaru šel v krogih do konca, ko bom pa prišel do konca šiva, moram pa z elektrodo priti blizu šivu, potem bo pa elektroda sama prenehala variti, šiv se bo pa lepo sam zaključil. To naj nekajkrat točno ponovim, da bom roke navadil temu delu in opazil svoje napake, pa bo vse dobro. Tako sem se navadil v nekaj dnevih »profesionalno« variti in delal na oko lepe vare.

Potem mi je pa povedal, da moram variti tako, da ne bom gledal v var, temveč na »ravnilo«. Roko naj pritisnem ob »ravnilo« ugotovim kako je ravnilo široko, potem naj pa peljem elektrodo ob tem ravnilu navzgor. No in nastal je lep zvar, ki sem ga potem lahko gledal v ogledalu.

Tako naj bi bilo »profesionalno varjenje« lepo, samo vedeti moraš, kako ga lahko narediš.

Tretja postaja tega »profesionalnega varjenja« se je pa končala, ko sva razrezala var, in pogledala v mikroskopu njegovo strukturo. Potem mi je pa rekel, da vse kar »lepo zgleda tudi ne drži« »Alles was Schön ist, muss noch auch dichten«. Slovensko bi to pomenili, kar je lepo še ni treba, da tudi drži (pesmica še ni spesnena če še nima teksta)?

Potem mi je pa povedal, da mora on vsako leto iti dvakrat na nek inštitut, kjer njegovo varjenje preverjajo na vse mogoče načine z vsemogočimi aparaturami in z vsemogočimi eksperti.

Potem so preverili, kako lahko pilim, kako naredim 64 mm velik kos jekla kvadrat tako raven, da ob kljunastem ravnilu ne bo nobene špranje. Moral sem pogruntati, kako se lahko pili popolnoma ravne ploskve. To se sicer nikoli ne dela, saj se ima za to ja stroje! Toda na stroju zna to narediti vsak osel, jaz naj pa ugotovim postopek, kako to lahko naredim s pilo.

Mein Lieber, Lieber, Lieber nich!

Nemka, ki se pripelje na Bled in se ustavi na razgledišču pred nedanjo kavarno Toplice:

Wie heist diese See!

Odgovor turista, Srba:

Jebise!

Ach wie schön ist diese Name – Jebisee!

No, sedaj imamo pa tudi kompletno integriteto od truge in korita, mrtvaka, soli,...

Medvode so stok dveh voda, ki prideta ven iz Kotov (gozdov, lahko tudi iz ograje v kateri je Kot), za gozdom prehaja dol v Krn, xxx ta v graben, zadaj za tem je pa Kal (prehod, sedlo). Voda teče s Kala, Kališča, po žlebu, v korito, ki je .....

No, s Kališa pa prihajajo Korošci, ki so Podrošci, ljudje izpod roga, iz Roža pokrajine ob Dravi, ki imajo zadaj za Srednjim vrhom svojo ovčjo planino, in prihajajo iz doline prek snega mimo Latvice (Latvica je isto kot pa Kališe, izvor vode, ta pa lahko teče ali na eno ali drugo stran Kala = sedla).

Ti Področji nosijo s seboj tudi »Bandere« = »vezi časti« = povezave s častmi«, ki jih imajo do cerkve, oz. cerkev do njih), »fano« = »zastavo«. »Zastavo (plačilo) mora pa dati tudi potnik.

In vse to zaradi kresa na sv. Petru?

Sv. Peter je papež, sv. Pavel je ovčji pastir, ki varuje njih ovce tam zadaj za Srednjim vrhom.

Področji so morali plačevati zastave, ko so prešli Latvice in to za ogenj na sv. Petru, božjo zaščito živini zad za Srednjim vrhom.

Nosili so bandere in zastave, na dan maše na Sv. Petru, na dan 29.6 = Peter in Pavel, ko je bila daritev vsemogočnemu bogu in je bilo tu potrebno poravnati tudi vse obveznosti.

Te bandere in zastave se morajo še nekje nahajati, potrebno bi jih bilo poiskati, samo kdo?

Kakšne obveznosti do Rože pa še nisem raziskal.

Te obveznosti Korošcev, paša ovc na južni strani Belščice, segajo verjetno do bronaste dobe (kufraste žlice na Stamarah, grobovi na Belščici, ..), Tudi so Področji, a tudi Mačeharji a tudi Kaconi, Mački, Mačkovec in spodaj Kluče!. Na Bohinjski Beli na Spodnji vasi je eden Sokan, drugi Kacon, pa oba na istem koritu!

Krnica = Krpin???

Gače = hlače, te imajo dve hlačnici.

Če je pa med obema doloma, ki ima vsak svoj krn, tudi povezava in skozi gače, ki imajo tudi svoje durca in skozi gleda nad durcami tič, to je pa »Vrh Gač«, njegov konec je pa »Vrh Lukenj« pod njim so pa 3 Luknje, danes »xxxx previs«, »Škratov grasc« = Bergmandelcov grad« in »Jama«.

Gače segajo vse tja do Kališ in do Tolstega vrha. so Sovodenj dveh potokov – Globokega potoka in Begunjščice, se začnejo s Korenom in nehajo s Tolskim vrhom. Tod je pravi »Vrh Gač«.

Krasice so torej korita, truge, drevaki, izdolbeni hlodi, v katere preko žleba priteka studenčnica. So Kot - Rep iz katere po žleba priteka voda, se ustavi in nato prihaja ob poti navzdol. Če je to voda »Kot Mura«, kot zid, jo uporabiš za namakanje ali odvodnjavanje.

Če je pa »Kot – Repin« pa še ne vem. Mogoče je to Kot – Koren? Kot-rep-in, pod repom, ..

Če je pa »Kot Sala mura« je pa to truga v kateri potem namakaš svinino ali pa tudi mrtvaka«.

Če je pa »Kot skrinja«, imaš pa skranjeno vse kar ti je drago. Tudi posušenega rajnika, ki ga moraš spomladi prnesti k sv. Danielu spodaj spod pod Volče.

Korošica ie Baba z dvema dojkama, kjer imajo Korošci na Korošici svoje mleko = joške. Vse poti pa peljejo v Sela in od tam v Vajdiše (Haidiše = vas Ajdov). S Korošice pelje pot navzdol do Begunjskega plazu v dolini Mošenika, nato na Preval in nato v Luknjo in skozi Medvode navzdol do Kamna.

160620

Razdelitev leta na 4 letne čase!

Kupljenik ima 4 kmetije, vsi drugi po 5.

Kupljenik nastane iz Sela, nato se mu pa doda železarstvo. Železarstvo je glavni vzrok za nastanek Kupljenika. Ime Kupljenik pa nastane takrat, ko se kupi 3 kmetije. Prejšnji Rožič obstaja že preje iz predhodnih časov. Imel je rog kot Avsenek (na vnanjem Brdu), kje je potem trobil Kupljenski Rožič, na svojem »Kopan«? Bolj verjetno pa je, da je to delal na Gradišču!

On je bil torej Videc (ki je opazoval okolico), bil je Sveti-na (Gradišču) in trobi na rog = Rožič.

Takrat je živel »Na Vrh« = bil Vršan, svojo koč (»kučo«) je pa tudi imel tam. Torej je to bilo l. 589. V času Oglejske krize je bil Kres na Gradiški Straži in Špiku, na Galetovcu in Možicu, na (Skledarjencu). Radovljica s Gradišča ni vidna.

Selo je imelo svojo ovčjo planino in ovčjega pastirja na Ratitovcu, tam so torej lahko kupljenčani dajali past svoje ovce na tamkajšnje selsko ovčjo planino. Govedo so lahko gnali v gmajno, za to so uporabili otroke.

Torej je bilo železarstvo tista dejavnost, ki jih je v glavnem preživljala.

Prvotno še niso bili »voli«, toda bili so najdlje od Radovljice, t.j. oz. radovljiškega Gradišča s svojim Sveti-na, t.j. s svojim Legatom (Volčem) in njegovo Kašco – koritom, ki je Svetil tam, kjer so potem postavili novo cerkev s svojimi kamni in farovžem. Radovljičani so postali voli šele okoli l. 835, po uporabi Ljudovita Posavskega.

Kupljenčani so imeli do danes Primašča, Brsa in Oblaka, tako so bili do 1314 železarji. Ohranili so hišno ime in železarsko funkcijo iz 12-14. stol. in se niso razvijali.

Primus iz latinskega je prvi, tisti, ki je zakuril peč, vnesel v peč sveti ogenj. Njegov predhodnik je bil Svetina, Sveti-na xxxxx, je moral svetiti na vrh xxxx. Pri Kupljeniku bi moral »na vrh Homa), kjer je bila Pošta > Videc, ki naj bi vahtal varoval okolico = vse kar je za plotom, predvsem pa vetrnik.

Drugi je bil Brs, ki naj bi bil rudar in naj bi skrbel za »Kamenje« = rudo = bi naj bil Liznek (lizal naj bi žlindro), bil naj bi Žlinder, ti je moral poskrbeti za rudo, vse dodatke, drobljenje (mletje) rude, čiščenje in razluženje rude, odstranjevanje fosforja in pirita, dodajanje titana, mangana, oz, tistih rud, ki so to vsebovale, itd. Po prenehanju železarjenja pa naj bi postal Žnidar.

Tretji naj bi bil pa Oblak in naj bi opazoval vse kar se je kadilo ven iz peči. On je moral poskrbeti za oglje, za les za sušenje oblog peči, vodo za pranje volkov, itd. Moral je poskrbeti za varnost potem, ko je bilo topljenje končano in nametati v peč brinje, ki je udušilo ogenj in tlelo kot grmada, polna megle. To so bili tudi Meglovi, Brinškovi, ne samo Oblaki.

Ovčji pastirji so pa postali šuštarji, tisti, ki so imeli mlin, goveji pastirji so pa postali žagarji, ki so imeli žago. Vsi ti so dobili kolo na vodo, dobili so svoje žlebove = korita, svoje vodne pogone.

To se je dogajalo že v 10. stoletju.

Tam, kjer je bil vpliv rimske naselitve dovolj močan, so obstajali že v rimskih časih povodni pogoni mlinov kot rimsko kolo z vertikalno osjo. Pri nas je bila rimska naselitev zelo redka, nekaj »Vil rustik«, nekaj upravnih naselij, ki so jih upravljali bivši legionarji, ki so zbirali tudi dajatve (Legati). Eden od teh je bil v Lescah, drugi v Selu, tretji pod Rodinami, četrti v Mošnjah. Razen v Mošnjah ni bilo mogoče uporabljati teh naprav, očitno pa tudi tod ni bilo kaj takega.

Pri nas so se uveljavili predvsem pogoni z horizontalno osjo. (kolikor vem, je bilo edino rimsko kolo v Dovju, imel ga je Sedučnik, ki pa je prišel tja šele okoli l. 1500.)

Kupljenik pa brez vodne sile. Za silo so sicer imeli mlin z bajerjem, toliko da so zmleli lastno žito, za pogone mlinov in žag je pa ni bilo.

Kupljenik je tako po 1314 obsojen na spremembo predvsem živinoreje, poljedelstvo je pač dajalo kar je dajalo, železarstvo pa je propadlo.

Propadla je tista možnost gospodarjenja, od katere je prej pripomogla k boljšemu življenju.

Primašč je lahko uveljavljal svoje pravice razširjanje vasi, to je pa imel tudi Rožič. Primašč je moral skrbeti za Pošti (Kres in rog - sveti na Hom, Vidikovec, Videc, bil tisti pri katerem se je rajalo, piskalo in tolklo na lok in dajalo takt z nogo v 4/4 taktnu, se ob loku žebralo pesmice o pretekli slavi (pomembnih dogodkih v vasi in okolju), tisti, ki je prižigal sveti ogenj (Svetino), skratka bil je Dornik (Dvornik) in imel dvojno kmetijo.

Bil je še junc in še ne vol. Ni bil Božič, tako kot je potem po l. 1314 bil nekdanji Rožič. Ostal je vedno Primašč, četudi so ga nato po l. 1314. spremenili v vola in ga nagnali k fari sv. Martina, kjer je potem poslušal pridige z lece in orgle s kora, imel tam tudi svoj kamen, ... (tako kot ostali Kupljenčani, ki so se pustili kupiti. Staro ime »Rovne« se je pa zgubilo med staro šaro.

Nič več rajanja, nič več sexa pod Kopanam, ...

Nobenih Žlindrov, Ažmanov, Paplerjev, Dolinov, Vas se je spravila v Korito, to so pa napolnili s salamuro, pa vse skupaj konzervirali.

Ja »salamura« je kad napolnjena s solnico.

»Komura« je kanal, ki teče iz korita.

Svetina je pa ob koritu na Koritnem, pa ni v Ret.

»Ko-mura« je pa tudi samo korito struge = Trog, graben, ris, tudi stagne, pa tudi gabeva.

Pod Dobrčo pa je Božič pri koritu, ima star vetrnik, ki izhaja iz časov pred l. 589. V l. 541 se pojavijo Skitska kuga, pomrje večina tedanjih naseljencev, ostane samo še Božič, ki pa ni rimljan ampak Ajd.

Na zgornji poti je Avsenek ob dolu, ki teče pred »Vnanjim brdom« navzdol, ter ima Pošto = ogenj + rog, sveti na Brdu, pa počne vse isto kot Kupljenski Primašč = pa Rožič. Zahodno od tod, na poti proti Begnam ima svoj dvojček in v njem pomočnika, ki varuje živino, ki se pase po gmajni nad vasjo. Zahodno ima pa svoj dvojček, pastirski stan z ograjo, na kateri stoji streha, notri pa izpodzidano brunarico še Janez + Anton.

Jože Antonič igra na strune: Slavko Avsenek – Jožovc na harmoniko (rog). Jože daje takt z tolčenjem na tla, Slavko pa pripoveduje zgodbe o slavi. Spodaj pod njima dvema je pa Gorička pa Jobst, preje tempelj »sveti na Vida«. Ko je plot polhen ... dokler ne pride leto 800, se pa pojavijo begunci iz Podjune = Junci. Danes pa

žinga ta najmlaj Avsenik svojo Cuzi, muzi, popek špric, v 4/4 taktu in še zmeraj pri Joževcu.

Prejšnji Poddobrčani so pa prišli iz Roža, so bili Podrašci pa so imeli goro, ki »sveti na Belina« in še svoje bandere = obveznosti. Tisti gorjak gor na pošti »sveti na Belina« je pa videl na Klek, na Stol in Rožo, Vrh Luž pa na Avseneka. Področje, so prišli skozi Zelenico, pa jo mahnili na Dobravce na Belt = zvezo = pas, ki je imel na Gradiški Straži svojo pošto in to pošto najvišjega ranga z druidom, ki je bil rezan in imel pravico biti zakopan ob Timavu (v temi). Ta je delal vreme, čas, prerokoval bodočnost in brenkal na preteklost, svetil po vseh selih in po njih poštah, bil vdan Geistu z dušo, ki jo je dosegel z napoji iz svetih dreves, (tisa, brinj, pušpan), zmlal je posušene jagode teh dreves, dodal sol in vse skupaj vtaknil v možnar, dobro stolkel in nato dodal malo vode in skuhal ali uporabljal bela omela, jih skuhal v napoj s katerim je lahko videnja v ekstazi z absolutnim spominom, videl transparentno = prozorno v bodočnost.

Potem se je pa pričela seansa z bogovi! Bil je pijan in gajsten in sposoben dojeti božjo voljo, ugotoviti luknje v snovi, bil sposoben gledati transparentno, prozorno, prosojno na nesoglasja, neuravnovešenosti, zaznavati koeksistenco in konkordanco v razvoju problemov. Svoje spoznave je pa tudi potem razlagal, seveda na svoj način.

Ta seansa je zahteval velike moči (energije), njegova telesna temperatura se je dvignila, saj je porabil veliko enegije v kratkem času. Na višku seanse je bil popolnoma premočen. Tedaj je bil pa videc, ki je videl vse, kar drugi niso razumeli. Videl je v preteklost in bodočnost, v luknje in konsistence. (Videl je luknje v bohinjskem siru skozi kožo, oblečene babe nage, itd.

Potem je napetost pričela pojenjevati, nato se je pa začel tresti kot pes na kuzli, a še vedno nezavesten. Potem pa je prišlo pomirjenje, temperatura se mu je dvignila na običajno in nato se je zbudil, ves onemogel in neprimeren za nobeno rabo.

Solna meja je bila nekoč drugače definirana. Kamena sol se je uporabljala v področju Save, njena meja je bila na Južnih Bohinjskih gorah, morska sol se je pa uporabljala tudi v Podravju, njena meja je bila na Visokih Turah (Grossvenediger, do tam kjer so še pred enim stoletjem živeli Veneti, Windi, Slovenci v dolinah zadaj za Matrajem, (kako se je dejansko reklo Windisch Matrei, ki naj bi v 15. stol. nebi bil več Windisch. Starši Janeza Bizjaka so pa prišli v Idrijo po

referendumu na Koroškem okoli 1920. Podobno se je dogodilo dr. Žiliču iz Radovljice, ki je kot študent obiskal te kraje okoli l.1934, kjer so še nekateri tudi govorili »Windisch«.

Kameno sol so uporabljali predvsem »za pokladanje« živini na paši. Prvotno je bila ta sol skopana v blokih s težo ½ moža (32 kg), očiščena vse neslage, zavita v šavje (veliko listje), nosači so jih pa kot tovor nosili »na špagi«. Spaga je bila pa tudi mera za pravokotnik. Spaga je bila pa dolga 14 korakov (~75 cm) z 13 vozli, narejena iz razrezane volovske kože, na koncu je pa imela svinčnico. Bila je torej tudi orožje s katerim se je potnik lahko branil tudi pred volkovi.

Potnik, ki je prišel »Čez može« na Zelenici, se je lahko »na Žagi« odločil ali bo šel čez Kališa in za Pleči »sveti na gori Belina«, pogledal proti Jelovici, poiskal Svetje in Pošto na Peči, kjer je prešel čez Medvodje (kjer so prevažali sonce v Koretu ponoči z zahoda na vzhod), ter se podali na pot čez Jelovico in nato v Bačo in nato k Sokanom.

Na Žagi se je pa po drugi poti obrnil navzdol in se prek Kozjaka spustil v Dolino, se nato usmeril proti Vetrniku na Dobravici na drugi strani Save in njegovi pošti, ter se usmeril proti Gradišču na Babi, od tam pa v Zakraj in nato za Osolnico na Bohinjsko Belo in od tam pa ob Savi Bohinjki v Bohinj in od tam čez Vrh Bače v Bačo.

Podrašci s Sv. Petra so z banderami in zastavami nosili stare pravice in imeli torej vsaj 2500-letno tradicijo, ki je je bilo konec l. 1908, ko so jim pobrali pravico paše na Belščici. Ostali so samo še kupi kamenja, vidni s satelitov.

160622

Kaj se je zgodilo, da je Sv, Mihael postal Miklavž, kaj se je zgodilo, da je postal Kozjak – Gosjak, kje so Ravne = Rovne, kje je Vrh Kozjaka, kaj je l. -184. Taka povodenj, da je do Noetovih časov ni bilo enakih, kje je to napisano, videno, slišano, zavohano!

Miklavževa peč še vedno stoji, je škofova kapa z dvema rogloma (rogovoma). Eden trobi proti vzhodu, drugi proti zahodu, kaj to pomeni?

Slika D31-36 prikazuje to področje.

[DEZELA JSD-SLIKE\Doslovce Kozjak -D31-36b.jpg](#)

To pomeni, da je tedaj razdeljena na tej točki tudi dežela na Brunku, a tudi na dvoje sel, dvoje komun, ena, ki je ni in ena, ki je. Sv. Lovrenc je nad Selom, to ima 4 Selca, zgoraj na Pečeh, vodi jih Selo zgoraj pri sv. Lovrencu in je Sveti na xxxxx Triglav. Stol ni viden,

Triglav je pa Belin + njegova sinova, ki imata vsak svojega zmaja.

Florina (Bodešče? Studenčice in Kluče)
Štefan (Kupljenik) gleda na Bled na začetek Bleda, (Fels, Belles, Svetca, Stražo, Gradišče,

Brunk, Podbrunk, Brunek – Tirolski, grofje goriški, Vojvodski prestol, goriški na Vojvodskem prestolu, 800. Bavarci.

Novinov Podrtje = Podrti Kriški rob in na njemu Staro naselje Krnica, 1314 in nato 1348 potres.

[DEZELA JSD-SLIKE\Doslovce Vrh Peci -D31-37e baa.jpg](#)

Ravne podrte - Brunk Brunek

Cryptography[edit]

Polybius was responsible for a useful tool in telegraphy that allowed letters to be easily signaled using a numerical system (mentioned in Hist. X.45.6 ff.). This idea also lends itself to cryptographic manipulation and steganography.

–	1	2	3	4	5
1	A	B	C	D	E
2	F	G	H	I/J	K
3	L	M	N	O	P
4	Q	R	S	T	U
5	V	W	X	Y	Z

This was known as the "Polybius square", where the letters of the alphabet were arranged left to right, top to bottom in a 5 x 5 square,

(when used with the modern 26 letter alphabet, the letters "I" and "J" are combined). Five numbers were then aligned on the outside top of the square, and five numbers on the left side of the square vertically. Usually these numbers were arranged 1 through 5. By cross-referencing the two numbers along the grid of the square, a letter could be deduced.

Polybius subsequently was one of the 1,000 Achaean nobles who were transported to Rome as hostages in 167 BC, and was detained there for 17 years.

160623

Kovanje je bila glavna značilnost, ki so jo uvedli Kelti. Kelti so spremenili nekdanje notranje ureditve, kjer je na eni strani poti stojita oba pastirja na drugi strani pa trije kovači. Če so v prejšnji ureditvi 1+2+2 lahko izdelovali volkove v majhnih »piskrih« in pri tem imeli v eni železarni po več peči in je vodil celotno železarno Žebovc, tisti, ki je bil na vrhu (na gorički ob lipi, kjer je tudi vodil daritve bogovom in bil tudi ovčji pastir – pezdir (ki je nosil »palerino« iz razrezanega lubja), tisti, ki je imel odločujoči glas pri seansah na kamnih pod lipo, ta je bil tudi obrezan (olupljen = zaobljubljen) in imel pravico biti pokopan pri sv. Danielu, itd.).

Pezdir–Žebovc–Učež je opravil tudi šolo na Gradiški Straži, kjer je poučeval svoje učence učitelj, ki je bil šolan ob Timavu, ki je obvladal tiste signale, ki so jih uporabljali v Troji v -12. stol. in že preje tudi tisti, ki so zakopali v -16. stol., »nebesno ploščo«, tega pa ne vemo. Vemo pa, da so pričeli v Retiji že v -8. stol. uporabljati za moža visok lesen rog, na katerem niso piskali polke, temveč signalne zvoke in obveščali prebivalce po dolinah in hribih. Ostanke tega so današnji švicarski alpski rogovi.

Ko se pojavijo Kelti, se pojavi tudi trobljenje na 4/4 takte. Primašč je imel nakovalo in 10-funtno kladio – macolo v desni roki, Brs je imel 15-funtno macolo, ravno tako pa tudi Oblak, oba sta držalo svojo macolo z obema rokama.

Primašč je torej tolkel obdelovanec (kovanec) z desno roko in obračal kovanec s kleščami, dajal takt z tremi majhnimi odarci po nakovalu - - - , nato se je pa pričelo kovanje pink, ponk, ponk, 0 ; pink, ponk, ponk, 0 ; pink, ponk, ponk, 0 ; - - -. In to kovanje se je slišalo po celi dolini, po celem naselju, za vsem plotom. Na Kovarjih,

Kovačevcih se je težko kovalo volče, kar so bile običajno palice, težke 1/8 moža = 8 kg., spodaj v dolini so pa bile kovačnice tistih kovačev, ki so izdelovali iz volčev izdelke.

To kovanje se je pričelo v okolici Marseja v -6. stol. potovali ob Roni navzgor in po Podonavju navzdol in doseglo Ankaro na drugi strani Črne-ga morja v -5. stol.

Pri nas se je to pojavilo predvidoma -184 na Dobravicah in tamkajšnji kuhinji, kjer je bilo nekaj kovaških peči, ki so skrbele za segrevanje volkov, ki so jih nato razrezali na primerne kose, te prekovali in nato prekovali v kovano železo – volče, težke okoli 8. Kg, s katerimi so potem barantali.

To kovanje je bilo pozneje razširjeno po Deželi in po Beldu, Bellede, Veldes (Bellenina pokrajina) in po Bellenovi deželi – Land pod Stolom.

I. 589 so se iz Podravja in Posavja izseljevali ljudje v toplejše kraje na Kras in Istro, področje so zapuščali poljedelci in železarji, ki so bili odvisni od vetra. Ti beže iz Roža navzdol prek Belščice in se pri nas ne naselijo. Ostanajo pa naprej živinorejci, ki nimajo bistvenih življenskih težav.

Ko se je vreme pričelo izboljševati in nastopi čas Karla Velikega, (800) se pa prečnejo iz Koroške pojavljati begunci, ki so pričeli prinašati takratne življenje s področja Podjune.

To so pa Herrmani s svojim redom in svojo poljedelsko in železarsko tehnologijo.

Ti pa začnejo težko kovati in glas kovanja v 4/4 taktu, ta takt pa prepoji celo življenje, vse delovanje, vso zabavo, itd.

Nato se pa pojavijo vodna kolesa z horizontalno osjo. To pa niso samo pogoni za mline, temveč tudi za norce. Če so dotedaj ročno primarno kovali trije kovači, je to delo zmogel na norcu en sam kovač. Prejšnji kovači na Kovačevcu, od koder se je slišalo kovanje po celi dolini, je zamenjalo kovanje v dolini na norcu, kjer ga ni bilo več mogoče slišati, ker je bil notri v neki goščavi – vrbju, jelšah. Sedaj je en kovač nadomestil delo treh prejšnjih kovačev, pri tem je bilo pa delo še veliko lažje, saj je eno vodno kolo dajalo 4 konjske sile = ~3kW. To je pa zmogel že skoraj nekoliko večji potok, ki je imel svojo Kaško, svoje korito.

Ko se potem pojavijo še peči sv. Heme z vodnim pogonom in zraven priključenim kovanjem, je pa bilo konec nekdanjih vetrnih peči, njih Vidikovcev, vidicev, poš, . Potrebno je bilo sa-

mo še to, da se izlije zvon, potem pa ta nadomesti rog, predvsem, ker ga močno opirajo leca, pridiga in kor. Žebra samo še fajmošter, drugi morajo biti tiho, razen če so pevci na koru. Noben kor pa tudi ni brez orgel, te pa morajo imeti svoj meh, in vola, ki ga poganja. No in tako pridemo v 14. stoletje.

Ja, kje so pa potem ostali signali, tisti, ki jih je delal tisti, ki je trobil vojno in vojne operacije, čemu pa potem mežnarji. Z možnarji je mogel delati vsak osel, kaj so pa potem znali fajmoštri?

Če poskušate poslušati neko sveto peto mašo, ki jo daruje škof, vidite, da najdete vse posamezne elemente signalizacije vse tja do -15. stoletja.

Ko je Hefajstos koval za bogove bronasto orožje, ni imel (železnega), nakovala, imel je pa kladivo in klešče. Če je hotel skovati rezino tako kot to delamo danes pri kosah, je moral imeti nekaj takega kot babca. Hefajstos se to lahko delal, ker je bil bog, četudi v luknji, ki ji običajno rečejo pekel. Kje je torej babca. Babca je tudi tista ženska, ki pomaga porodnici. Ali je tista pomoč, ko se rojeva bronasto orodje tudi babca, ki naredi s tolčenjem rezilo trdo tudi do trikrat trše, kot je njegova osnova? Srpe je bilo treba klepati in nato brusiti. Ali je to Hefajstosova skrivnost? Ali je Fajstova skrivnost, da bronasta kosa lepo doni, ko se jo kleplje in ta tako koso lahko uporabiš za zvon? Tega ne vemo, ker je bronastih kos že zdavnaj konec. So pa še danes železni zvonovi, ki so jih zapuščale vojne, ker je zmanjkalo bron, ker so ga porabili za topove.

S bronastim srpom je bilo mogoče trikrat toliko požeti, kot s kamnitim. Bron in železo sta pa bila mnogo stoletij skoraj enako uporabna!

Železarstvo je dobilo z vodnimi pogoni neko protezo za pomanjkanje vetra. Prešlo je na vodne pogone, samo kje? Vetrniki so bili povsod nekje v gorah, tod so najbolj delovali, voda je bila pa nabolj primerna v dolinah. Grabni so povzročali več težav kot pa prednosti.

Poljedelstvo se je spremenilo, ko je moča uničila vinograde. Prejšnjo potrebo po soli je dopolnila še potreba po vinu. Tovorništvo je še bolj zaživel, saj je bilo potrebno transportirati že več železa za barantanje s soljo in vinom.

Živinoreja je torej morala še večje potrebe po transportiranju in hrani (sitarstvo). Nekdanji gozdovi so dobili luknje, nastajali so rovti in lazi, število živine je naraslo.

Tekdanji gozdovi so pa še vedno dajali produkte, ki jih je naraščejoče železarstvo vedno bolj

izkoriščalo. Kmalu ni bilo več kakega gozda, gore so bile oguljene od tal do vrha. V 16. stoletju so železarji zaman iskali uporaben gozd, saj ni bilo nobenega dobiti od Kranjske gore pa do Kamnika.

Gole peči pa ne dajejo zaščitni ne živali ne človeku, nekdanji gozdovi polni svetih lesov (tise) so bili prazni.

Leta 1914 so gradili elektrarno na Završnici, l. 1908 pa so morali Podrašci zapustiti svoje stanove na Belščici. Slika, ki prikazuje takratno stanje je dovolj govorna:

[DEZELA JSD-SLIKE\100 let KDE Završnica WEB-1.jpg](#)

No in tedaj se je pričela 1. Svetovna vojna, po njej je bilo pa tudi konec stare Avstrije.

Če se je 1. SV komunikacijsko na bakru »dratu« in Morsejevi tabeli, je uporabljala 2. SV radio in teletex »brezžične prenose« in sedaj se je pričela 3. SV, ki že pošilja po celem svetu begunce, ki uporabljajo mobitele, satelite in »steklena vlakna«.

160627.

Begunje imajo po l. 800 dva vetrnika: tistega na Preski in drugega v Krpinu.

[DEZELA JSD-SLIKE\Begunje - Krpin - 6.jpg](#)

Nekdanji vetrnik v Krpinu so tedaj že uporabljali kot polja, nekdanja vinogradniška površina, ki so se vlekla od Poljč so po l. 589 propadle. Pot, ki je peljala nad temi vinogradi, je bila uporabljena za dostop do Kališ in od tam za dostop to Zelenice in tudi za dostop do ovčje planine za Srednjim vrhom in nato čez Latvice navzdol proti Mačam. Kresišče »Sveti na Belina« je pa dobil novo ime »Gora sv. Petra«, na kateri je imel Gorjak svojo »kočo« = kučo. To je bila hiša št. l. Bila enaka koči Avsenika, ki je bil tudi št. l. Bil je Rožič, imel je šolo za Rožiče na Gradiški straži, bil je rezan po stari veri in imel korito, pa tudi pravico biti pokopan pri sv. Danielu, spodaj pod Volčami.

Te pravice pa ni imel tisti ovčji pastir na Preski. Ta je bil samo Janc ob poti iz Mošenj proti Kamnu. Ta je bil kmet, tako kot Korošec. Na

nasprotni strani poti, ki je peljala iz Preske čez Kraljevo polje mimo Korošca in za Strevcem pod Koren in od tam pa k vetrniku k Krpinu. Na križišču te poti s potjo, ki je peljala od Kamna navzdol, so pa na vzhodni strani stale tri železarske bajte. Kraljevo polje se je imenovalo po Kralju. Kralj je bil pa najnižji na poti, ki je peljala od dvora pod Kamnom (Štein, Lapis), še v FK je to »Hoffeld«. Te kmetije so pa bile:

- Heinrich – Vodja haga, prvi kosec na Preski -- Žagar.
- Fridarich - Prešeren - Mlinar
- Harold, »Kralj Božji! služabnik

Najdimo jih spodaj pod Jancem, njih kočje pa spodaj pod gradom, takrat še dvorom, kateremu je po l. 1314 tudi spadal kot Hoffeld, za stare prebivalce je pa to bil Kraljevo polje, kjer je Na Trati bil tisti, ki je kosil kot zadnji.

80 - Korošec zg.

79 – Robačnik – tisti gleda čez rob bačka
81 Špečnek

78 – Prešeren Klemen – tisti posluša glas boga

Koče:

150 Vogvar

151 Kovaček

Na Trati - 126,

Prešeren - 128,

Žaga 129

Ti so Vetrnik = Presko kosili

Najdemo jih takoj za mostom

- = Sodnik v Begunjah,

-

- .

Torej Stari Tržič ni bil v ljubeljski dolini, temveč v dolini Tržiške Bistrice. Pot je torej potekala na eni strani prek Jezerskega in naprej proti Železni Kapli, po drugi strani pa prek Obirskega naprej proti Gracarci – tedanjemu centru norijskega železarstva. Pot torej ni peljala prek Ljubelja in prek Luž, temveč prek Tržiča.

Po drugi strani pa nam sporočilo pove o velikih poplavah. In te nato lahko povežemo s spremembo klime l. 1314. To pa lahko zopet povežemo s Smokučem in njegovim nastanku po času velikih poplav in nato potresu l. 1348, ko naj bi bila zasuta vas, ki naj bi stala v koncu Krnice. Ta Krnica pa je verjetno predhodnica vasi "Dosevče" (Doslovče) iz katerega bi izhajali "plemiči" Heinrich, Friederiki, Goteschalch | **Heinrich** = Haganrih, vodja Haga (Preske, laza), torej Herman, vodja reda, Primus, Božič; **Friederik** = torej »moč miru« mirovnik, prešeren, kristel, sv. Janez; **Goteschalch** = torej got + scallj (božji služabnik) = tisti, ki poslušajo glas boga, sv. Štefan,].

Ta vas je bila zasuta 1314. Spodaj v dolini pa so nastale nove Doslovče. Na vzhodni strani Krnice je pa nastal novi Smokuč.

Kdaj je bila porušena vas Ravne, (že pred rimski časi?) pa še vedno ne vemo!

- Haganrih (**Korošec zg.** - za Strelcem (800) > Heinrich – Vodja haga, prvi kosec na Preski [P] 1050 > Zg. Korošec 1314 -- Žagar.
- Fridarich (800) - Prešeren [x]1050– **Janc** + Mlin = Pugerčar 1314
Korito – pot v Kamen
- **Goveji pastir**, Haganrih (Korošec zg. za Strelcem na Preski (800) > Heinrich – Vodja haga, prvi kosec na Preski [P] 1050 > zg. **Korošec 1314 – Žagar.**
- **Ovčji pastir**, Fridarich - Prešeren – Mlin = Pugerčar 1314
- **Primus** Haganrih (Korošec zg. za Strelcem na Preski (800) > Heinrich – Vodja haga, prvi kosec na Preski [P] 1050 > Sp. **Korošec 1314 -- Žagar.**
- **Brs** Fridarich - Prešeren (800) 2. Kosec na Preski 1050, 1314 - Mlinar
- **Oblak** Harold, »Kralj Božji! Služabnik (800) 3. Kosec na Preski 1050, 1314 župan, kralj na Hoffeldu, koritnik na hoffu - dvoru

Heinrich) [P] 1050

Janc

Haganrih (800) > Heinrich [P] >

- Heinrich – Vodja haga, prvi kosec na Preski -- Žagar.
- Fridarich - Prešeren - Mlinar
- Harold, »Kralj Božji! Služabnik«

Fridarich

BEGUNJE 78	Kraj Jakob, Pogačar Jožef	PREŠERN	Trunkl Marija	KLEINEN	
------------	------------------------------	---------	---------------	---------	--

Uženk = učenk zadnji po redu, kralj, = cimperman s štrikom- užetom = pravokotnikom, , horvat, Kralj, Mlinar za žito 91

Jakob

Prešeren pa ni zadnji po redu.

160701

Ko so se l. 800 pojavili begunci izpod June, prešli Čez Luže navzdol v Drago in se usmerili proti Kamnu (prejšnjem Lapisu), tod ni bilo nobenih utrdob, obstajala je pa pot pod Jamami in Vrhom Jam na Kopavnik in Zakopavnik.

Od Kamna je pa peljala navzdol ob zahodnem bregu Begunjščice navzdol. Kako se je tista voda, ki je prihajala navdol izpod Rože (Vigona?) skozi Zaluknjo in Luknjo in navzdol do Medvod, ne vemo! Pod Medvodami se je pa začela pot skozi Pikel.

Že pred Lapisom je nekoč bil tod veternik

, enak veternik je bil pa tudi na nasprotni strani Vrha nad jamami, v Krpinu. Oba vetnika sta delovala od l. -184 naprej, delovala na tehnologije 1+2+2 naprej, preživela antiko in se 589 znašla v klimatskih težavah.

Tedaj pridejo od nekod »Slovani«, tisti iz Koroške, se ustavijo nato šele na Krasu, kdo so to tisti ljudje, ki so po l. 589 speljali strugo potoka Preske (ki je še ni bilo) v Begunjščico, ki tudi še ni bila Begunjščica in spodaj »za Gošo« postavili v Dolu nov vetnik, ki je delal v Dolu brez obrobnega kamenja?

Ko so delali svoj vetrnik Blejski Grejani pred 2.200 leti, so zložili skupaj kamenje, ki so ga pobrali po vetrniku. Celó to je še vidno, da je bil prvotni vetrnik na zahodni, daljši strani raven, potem so pa to spremenili iz prvotno okrožene vzhodne strani, v poznejšo ravno stran.

Zgošani so morali urediti polja tako, da je voda lahko počasi odtekala in puščala zemljo v razorih. Polja so torej morali drenirati, odvodnjavati, vodo straniti ob rob, odvečno vodo so pa morali spraviti navzdol proti Savi. Polja so morala biti urejena tako, da je voda iztekala iz razorov pod kotom okoli 1: 200, kar je zadrževalo prst in omogočalo odtakanje odvečne vode.

In isto ureditev najdemo potem tudi na nekdanjem vetrniku v Krpinu, pa tudi v nekdanjem vetrniku »Na Kraljevem polju« nad Begunjami. Ta poljska ureditev je omogočal obdelavo zemlje po l. 589 in je značilna tako za Krpin, kot tudi za Kraljevo, kot tudi za Zgoško polje.

Prebivalci z Begunj torej niso zbežali. Zbežali so tisti, ki so prestopili v novo vero. Postali lahi, vlahi, stari železarji so se pa prilagodili.

Nekdanje vinograde, ki so bili obrobljeni s kamenjem, so pričeli kositi, nekdanjo ravnico zamenjali s koso. Kamenje so morali pograbit in večje kamenje zmenjati v kupe spodaj pod nekdanjimi vinogradi. Nekdanjo govejo živino so morali uporabiti za govedorejo, pridobivati sir in maslo, ...

Gmajno nad nekdanjimi vinogradi je bilo potrebno spremeniti v pašnik, kjer so lahko pasli spomladi in jeseni govedo. V planinah so pasli govedo skoraj 4 mesece. Pobočja gora je pa bilo potrebno pokositi do vrha gozdne meje, nad gozdno mejo pa rediti ovce.

Tako ni bilo od starih prebivalcev skoraj nikomur potrebno zapustiti svoje domovine.

Ti ukrepi so bili dovolj, da se je ohranil stari sistem 1+2+2. Življenje je potekalo naprej tako kot prej, ljudje so lahko delali kot prej: cuzi, muzi, popek, špic, nad tem pa je bil samo pastir, pasor, ovce so pa bile po dve skupaj v svojih bajtah.

Potem se pa privlečejo Podjunci, Junci, tisti, ki utečejo solni meji na Dravi, so nekdanji železarji, nekdanji Herrmanni, na svojih Celtih, znajo odlično kositi (prvi kot Primus, zadnji kot Oblak.

L. 800

Pridejo 3 železarji, dva korošca jih pa že čakata??.

160702

Novini, Bogatini, Bogataji, Steinmetzi,

Po l. 1315 se pojavijo novi obrtniki.

Nekdanji »manses« postanejo »rokodelci«.

Nekdanji svobodni železarji, ki obvladujejo kamenarstvo, lesarstvo, tesarstvo, ki izdelujejo truge in korita pa gradijo s kamni obložene peči, se enačijo s curakarji, ki imajo samo cure pa nimajo jajc, mošenj, denarcev. O tem odloča elita – t.j plemstvo, ki vse zapravi, vse kar lahko dobi, na kakršenkoli že način, ali pošteno ali z ropanjem.

Bogataj – Božič na mlaki ima svoj kamnolom, iz tega zgradi /zum Lohn/ cerkev....

Papler – Mlaka je zu Lon (zum Lohn) zgradi cerkev sv. Jobsta in se kot Wandergeselle – Bursche (s svojo mošnjo, ki jo vsem lahko ponujal, ker je bila prazna, tega pa niso vedele dekleta in so plezala (plesala) na drevesa.

Ista dekleta, ki so fantom (puršem), ki so imeli jajca v mošnjah, so potem skakala prek Janezovega kresa (24.6.), s fanti pravilno seksala (6), se postavile kot koze na noge in fantje so jih »oprli od zada«, potem so pa privekali po 9 mesecih dojenčki, ki so peli (cuzi, muzi, popek, špic), kar je bila posledice koz in tiča, torej (1.2.3.4.5.6). Če je pa fant bil peder, baba kurba, ki je posilila desca, itd. je pa bil 6>9, potem je pa bilo konec = 0, t.j. nobenega vekana, pa tud ne lulana.

Tisti, ki niso znali nič drugega kot kopati, krampati, curakati, niso bili nič vredni, tisti, ki so znali gobcati, lepo peti mile pesmice in pihati na babje duše, so pa bili za babe veliko vredni, za desce pa gnoj (konkurenca).

No, tako se še danes lahko loči čvekače, blagozvočne pevce (ki imajo velike plače, pa prazne glave, saj znajo ponavljati samo tisto, kar so jim drugi zabili v njihove puhle glave, pa čeprav so to »elita« današnje družbe.

Nekdanji mansusi, ki so nato postali rokodelci, pozneje postali razumneži, ki jih noben drug ni razumel (ker so bili daleč pred časom, ki so ga lahko tudi napovedovali, so postali profesionalci, tisti, ki so pa čvekali, so bili pa profesorji. Prvi so imeli za seboj uspešno življenje in denarce v lastnih mošnjah, drugi so živeli od

državnega denarja, za njih mošnje je pa morala poskrbeti država (ta je pa bila tako dolgo časa država, dokler je bilo v mošnji kaj denarja), potem si je pa država izposodila denar. Tako smo pa dobili cesarje brez denarja, ki prodajajo kar imajo, t.j. čast. Čast se pa meri s titulami, za temi titulami so pa samo prazne mošnje in to dobesečno, saj ti ljudje nimajo ne časti, ne denarja, ne otrok, ker ne vejo kaj je 6 in tega ne ločujejo od 9.

Sodnica obsodi kriminalca v imenu ljudstva, ki ga ni med prisotnimi, sodnica maha s kladivcem po leseni podlagi, ker nima tiča, da bi lahko udarila po leseni klopi, prej pa izreče sodbo v imenu ljudstva, ki ga ni, ker ga zadržuje pred vrati varnostnik, ki stoji pod stopnjiščem za vrati, ljudstvo pa stoji pred vrati na cesti!

Ministrica za vojsko ne more udariti s tičem po klopi, ker nima jajc, te ima pa večina vojakov. Plačuje jih pa iz mošnje, ki je nima, ki nima nobenega dna, ker ta spada zraven k jajcem in tiču. Potem pa vedno ugotavlja, da je vojska brez denarja.

Potem se pa sprašujem, kdo nam vlada: ali cure ali tiči ali mošnje, ali riti, ali prazne glave (9). Do cuzi, muzi, popek, špric še zmeremo, od 5 navzgor nas pa vedno zmanjka (pa toliko dr, prof, doc, ...samih riti, ki ne znajo srati, kaj da bi bili sposobni kaj drugega lahko došli).

Tisti, ki so bii sposobni priti do tistega, kar prihaja v mošnjo, so bili torej Novini, bogatini, cimpermani, tesarji, ne pa cesarji, kralji, elita, plemstvo, prazne titule, temveč uporabno znanje.

Zakaj nam bo pitagorov izrek, če lahko z vrvjo, ki ima 13 vozlov razporejenih na en korak (če pa si postal iz tesarja tišlar, je zadoščala že taka, ki je imela vozle na dolžini rok (Peder = istočasno je pa to tudi 9, nepravi meter. Meter je tudi Meterc = mali meter, tudi 9, tisti, ki se zloži skupaj pa dobite meter na 6 delčkov, od katerih je pa na 20 cm zlog, cimpermani ga imajo v zadnjem žepu, na riti, po njihovem mnenju tja tudi sodi. Tako so jih tudi učili.

Uženk = učenk zadnji po redu, kralj, = cimperman s štrikom - užetom = pravokotnikom, horvat, Kralj, Mlinar za žito 91

Jakob

Na Walz so hodili: Cimermani,
Kassel in Walz – Cimermani, Steinmetze,
Peki, krovci.

Imeli so potniško palico, štrik, trikotnik,

Imeli so jerhaste hlače z durci, telovnik z velikimi knofi, klobuk,

Mindestens „3 Jahre und einen Tag“ dauert seine Walz bei der er seinem Heimatort nicht näher als 50 Kilometer kommen darf – immer per Anhalter oder zu Fuß. Gute Reise!

Auf der Walz

Gut gelaunt trotz Nieselwetter: In Nordshausen ist der wandernde Dachdecker-Gesellen Hauke Holst aus Stade bei Hamburg unterwegs. Der 25-Jährige ist seit einem Jahr auf der Walz, hat „Österreich und Straßburg und viel von Deutschland“ gesehen will nun nach Bayern. Mindestens „3 Jahre und einen Tag“ dauert seine Walz bei der er seinem Heimatort nicht näher als 50 Kilometer kommen darf – immer per...

Ozi zamenja posest v Krnici za posest v Vadišah ali Visočah

: Chuno, Wolf, Livto, **Wecil**, Grifo, **Ratgis**, Orendil, Izo, Acili, Adolt, Hezil7), "Wolf, Livpolt, Eckerih, Wiciman, Hartuvic, Guodman, Pecili, Engildie. Qua condicione8) firmata mox tradidit et investituram. Isti etiam testes sunt adhibiti: Chuno, Wolf, **Wezil**, Livto, Penno, Grifo, Acili, Livpolt.

nobilis Ozi daruje **hlapca** **servum Sunaman**

Wecil, Grifo, Ratgis, Wiciman, Guntheri, Ratpoto, Dietphret2

Ozi miles daruje **hlapca** **Adalperonem nuncupatum et duos ex filiis eiusdem scilicet Acilinum et Nithardum**

Pereholt, **Wezil**, Grifo, Ratgis, Engildie, Hadolt, Izo, Ekkirich, Pecili. Hacque traditione peracta mox tradidit investituram testesque adhibiti sunt Pereholt, Grifo, Eppo, Engildie

Ozi je **nobilis in miles** = Herrmann na Krnici. Ima tri **servum**, ki se pozneje imenujejo **Dienstmann: Sunaman, Acilinum in Nithardum.**

- Sunaman = Žebouc, Primus, na Zečji ravni
- Adalpero = ostane na Kričiči in nadomesti Otzija,
- Acilinum = Frólich, tisti, ki preskuša kislost, je liznik, je brs, je rudar, ima žrmlje, kalk apno, rudo, pije vino (rdeče - kislost, belo je apno)
- Nithardum =, Gottescalc = tisti, ki duši veter in ga uravnava (s šobami, zaporami, pokrovi, in skrbi za oglje, gorivo, .. a tudi Oblak na železarski peči in nadzira peč od zgoraj, bil poln dima, bil tudi Mrak, ko je moral pogasiti peč, po koncu taljenja, naložil na pojanjoči ogenj smrekovno in zato bil Brinovc.

Ko se Ozi (ki je na začetku vitez, pozneje pa nobiles) umakne iz Krnice, postanejo nekdanji servi veliko bolj pomembni, se preselijo na Bled (v Zagorice in Želeče), že pred l 1063.

Ozi je tudi Izo, ki ima za seboj še Acili-a in Adolt-a, na Hoffeldu, ki pripada dvoru pod Kamnom, kjer je Wezi, Wecil, dvornik.

(nobilitatem sortitus) dvornik, ki pa je tudi isti,

ki je *Winrih : Paldemar, xxxxx Wiziman*

Winrih, Dietpreht, Paldemar, **Wiziman**, Adalpero.

nobilitatem sortitus Friderich predium quale suus minister Hadolt dictus Cilintun obinentigemo uelde: Eppo, Iulas, item Eppo, Bernhart, Woffo, Grifo, Brezlau. Actum Steine.

Wecil ni Winrih = Jože = 24.12. Wezil, Wecil je z dvora pod Kamnom, Winrih je z Višelnice. Iuvan je verjetno Iwan = Janez 24.6. = junc.

nobilitatem sortiti Winrih, Paulo, Trnzo, Iwan loco Grimizahc : Gundacgar, Wezil, Ratgis, Beruvar, Otto, Orendil, Nebcor, Brezlau. His peractis in eadem verba subsequuta est eiusdem predii vestitura, que firmatur iterum horum personis testium: Orendil, Nebcor, Gotescalch. Actum Kreine.

Svobodni Chuono iz vasi **Zeismanningun**, ki se nahaja ob jezeru, ki se imenuje **Virminsee**

Eppo, Chuono, Wecil, item Eppo, Heciman. Actum Kreine.

Wecil = dvornik v Begunjah, na Viševnici, Grimščah (te podarja Briksnu), je **nobilitatem sortius**,

Na deželi in poljanskem

Zeismanningun Zečja raven, prebivalec te vasi je Zajcman, je svoboden,

Virminse = Wurm in See – zmaj v jezeru, ker je nastalo zaradi podora pobočja Peči.

L. 1314 – 20 se pa pobočje ponovno podre in zgrmi v dolino, poruši nekdanjo Zečjo raven. Tedaj je konec tako vasi na Krnici (Cornicic) kot tudi vasi Zečje ravni ter nastane nova vas Smokuč, smokušani pa prenesejo celotno vas v ravnino, zgradijo prvo zidano hišo (1329). Lese-no korito pa postavijo ob vznožju podora (kaš-co), kjer pelje nato navzgor po novem podoru.

Srenjske kamne pa prenesejo s nekdanje Kričičice k novi lipi ob novem potoku, ki teče iz Kašce navzdol. L. 1348. pa ponoven potres in nato še nova kuga, od nekdanjih petih kmetij preživijo samo 4, pripadajoči srenjski kamen pa razcepijo na dve polovici, eno dobi Grižel (Zupan), drugo pa Figovc, tako postaneta oba dva »podrujca«.

Vas **Zečja raven** je tudi **Zečji grasc**, torej z obzidjem, lipo, srenjskimi kamni in verjetno s petimi hišami. Povezana je navzdol k Klučam (Bank = menjalna razmerja, hondlanje) in od tam naprej tudi v Lesce – center s staro lese-no vasjo, povezano z Rodinami in tamkajšnjo cerkvijo. Vse te so v rokah »Gorjancev« - Winriha.

Po drugi strani je Zečni grasc povezan s potjo do Sela pri Bledu in nato do Babe in nato od tod do ..... Ogleja.

Orendil zajema

Orendil je Orendil, Izo, Acili, Adolt

Horendil, Heziman. Hezeman

Zajcman – velikonočni zajec – Marc (Marko) 24.3.. Zajčja jajca – pirhi, kruhki, pogače: Velika noč, ki se začne v petek zvečer po sončnem zahodu, se nadaljuje naslednje jutro, ko se ob cerkvi zakuri ogenj (kres), ta kres skačejo samo fantje (ki imajo jajca, ki jih jim posmodi ogenj in se znebijo uši, torej nič za kake zajce, strahopetce). Fantje (pubje = Buben), ki nosijo jerhovce z durci (torej imajo tiče in mošnje) nato raznosijo ogenj z gobami, ga prenesejo domov, kjer jih čakajo mame, ki imajo že pripravljeno netivo v peči (pred pečjo, [na Podbrunku](#), xxxxxx). Z koščkom gobe nato prižgejo netivo in nato požegnajo vso kuhinjo in nato še vse prostore in tudi hlev. Fant se pa nato napoti k svoji puncin in ji prinese ogenj. (Včasih so še metali svinke).

Potem gospodinje spečejo pogače, dekleta pa kuhajo in barvajo pirhe, popoldne pa nesejo vse to na žeganje. Pred cerkvijo jih čakajo fantje, tem dajo dekleta svoje pirhe (Zajčeva jajca) = fantova jajca). Ti jih pa potem uporabijo za pirhanje pa tudi za kotalane (nekdanji skok čez kres in nato po bregu navzdol in nato 6 v grmovju).

Orendil = Janc = Valentin = Zdravko = 14.02 = zeliščar

Quid sit simplex venatio, *bannum ferinum, foresta*

Bannum Ferinum

www.academia.edu/.../Inter_duos_fluvios_II_premium_Veldes_e_le_...

1.

[Prevedi to stran](#)

Il predium *Veldes* e le origini della signoria territoriale dei vescovi di ..... personaggi eminenti della Carniola che dovettero rinunciare al proprio *bannum ferarum*.

160705

Ko je pred 5300 leti Ötzi našel svoje zadnje počivališče, pri nas bi mu rekli »Počivaunek«, še ni imel medsebojnih komunikacij. Pri nas so tedaj pluli navzgor do Radovljice in se ustavili na »Kopčarjevi plani« in si tudi postavili »selišče«. Tako selišče so si pozneje postavili tudi zadaj za »Zagoricami«, a tudi na »Kopavniku«!

V gozdu so naredili jaso, tako da so izžgali drevje, s lesenimi teslami izpodsekali delno drevesa in jih nato z ognjem podrli. Tako so izdelovali korita in drevake a tudi izsekavali gozd in izdelovalo jase. Na izsekane jase so nato nasadili »zelje«, tako so prišli do zelnikov, fančnikov (Fancotov v Kupleniku), selnikov = selišč s nekaj lubaricami. In take naj bi imeli tudi celti, na Zeltach, še v -5. stoletju.

Taka naselja niso bila stalna, bila so primerna za lovce, nabiralce, ljudje so pa takrat že tudi imeli ovce in koze.

To je bil pogoj nastanek terre prete: odpadki in še ospadki + oglje, drek in scavnica, po potrebi in po možnostih pa tudi voda. Rezultati tri letini na leto. Tako leto je moralo biti dokaj dolgo, klima toplejša kot je današnja.

Ljudje se niso stalno naseljevali, eno sezono, nato pa se odpravili zimsko prezimovališče.

Očitno je to, da tisti, ki so pripluli s čolni, niso bili isti, ki so pasli ovce po gorah.

Ovce so uporabljale kameno sol, tisti, ki so pa pripluli po Savi navzgor so pa morali imeti nekaj kar so lahko barantali: Pri Oztiju je to bil to baker. Pri »radolčanih« pa mogoče baker, ali kositer ali pa že bronasti predmeti?

Solne poti so potekale od Drave čez Karavanke (Belinove gore) do Save, nato pa prek gora na Primorsko in nazaj po isti poti. Enkrat so nosili morsko sol do Visokih tur, se oskrbeli s kameno soljo in hajd nazaj na Primorsko. Menjalna razmerja so pa dajala spodbude za potovanja, pa seveda še tudi kaj (Za Lon, Zum Walz, Petelini, ženjenje, Balz = parjenje, peteliniti se, itd. Očitno je, da so bile poti prek pogorij bolj frekventirane, tiste, ki so pa peljale ob Savi navzgor pa bolj sezonske. Poti čez gorovja so bile »ture«, tiste so bile ban = proga, ki ima svoj vozni red, torej svojo frekveco, in jo lahko imenovalo 1x na leto, 2x na leto, 3x na leto 4x na leto, tako kot današnji železniški red. In tako naletimo okoli l.

1000 na pojme »bannum ferum«, »bannum venationis«, »bannum foritis«,....

Ti pojmi nimajo nič več skupnega s staro latinščino. Očitno so uporabljeni novi pojmi (germanski?) Bann = red, proga, pot železa, pot soli, pot skozi gozd (simplex venatio, *bannum* ferinum, foresta).

- (Il predium *Veldes* e le origini della signoria territoriale dei vescovi di ..... personaggi eminenti della Carniola che dovettero rinunciare al proprio *bannum* ferarum.)
- *Winrih*, Paulo, Tvnzo in Ivan [,quidani nobilitatem sortiti *Winrih*, ... neko salino in pa lovsko pravico [,quandam salinam feralemque *bannum*,
- V Grimščah pri Bledu so okoli leta 1050. imeli svoje posestvo *Winrih*, Pavel, ... pa lovsko pravico [,quandam salinam feralemque *bannum*], kateri je podedoval.

Tod se potuje v gosjem redu, eden za drugim, prvi, ki zama huje in čisti pot (z mečem, ma četo, koso, srpom, ...) izme njuje in čaka na konec, kjer se zopet priključi temu redu. Tudi to je »red«.

To pa v pragozdu ni mogoče. Kelti so poiskali način, kako narediti ravno pot skozi gozd. Najprej so poiskali tisto točko na obzorju, kamor so nameravali priti. Poiskali so najbolj visoko točko in nato zakurili ogenj ter naredili »plešo« = »ples - ko«. Tedaj se pojavi tudi tisto, da vse poti vodijo v Rim. Samo, da je to le v našem primeru le v Timav, kraj so se že pred 3500 leti pojavili Argonavti.

Znali so uporabljati Palico, kol in vrv, ter si postavili razmerja. Današnji geodeti tudi uporabljajo tudi kole, rdeče-bele ko trasirajo neko progo, uporabljali so samo pamet in pogled.

Še več, ljudje ki so živeli v savanah, pustinjah, puščavah, še danes najdejo svoje vodnjake (korita). Značilno pa je to, da vse poti odhajajo proč od korit. (pa če jim rečemo Kašce, studenec, šterna, pumpa. Se bolj je pa to, da ni daleč tudi tisto, kar najdemo kot kolo. Torej (voda+ogenj+kolo+pot).

Belin

Marc \0/ **september**

Sonce

Marc \Baba/ **november**

Belin
Baba
24.12.

24.03 24.09
24.06

Jošt 24.12.

Marc 24.03 Anton 24.09
Janez 24.06

CUZI, Pamet
MUZI, Gobec
POPEK Srce
ŠPRIZ Tič

Ali

Triglav

Quirin

Jupiter

Marc

Neptun

Belin

Zajc Kurin

Jošt

Marc

Martin

Jošt

Marc \Baba/ Martin

Tedaj pa nastane boq, bogova = Baba. Ta je možu žena, sinovima pa mati.

Potem pa pride:

Božič 25.12.

sv. Jur 24.04

sv. Anton 24.10.

Janez 24.06

No in oba polletnika, enakonočnika imata lintverne, tako kot tudi vsi njih predhodniki.

Pri tem pa gre vedno samo za sol, pa naj bo kamena ali morska.

Ali jih podpirajo pontifeksi Π, Helesponti Ω, ali Quirini Q.

Vedno gre za sonce, luno, vračanje na vzhod.

Vedno je to povezano s kralji, cesarji, papeži, ...

Salina je neko solno mesto, mesto kjer se baranta s soljo. Vrba je Salix pa ni slana.

V Grimščah ni več Winriha +++, ker so jih darovali Briksnu, (kaj so takrat Grimšče?? Rečica??),

Na Zakopavniku se pa dogajajo čudne stvari:

Okoli l. -1200. se pojavijo »ljudstvo z morja«.

Nekdanje sajenja »zelja« (zelenjave) z ožgano palico zamenja okopavanje. Dokler je bilo v takem zelniku polno kamenja, ki je omogočalo rasti zelju, se tudi ni odstranilo z Sela. Selo je torej imelo **selo + zelnik = Selo + Selce = Seloto in Selunto**. Ko so uporabljali okopavanje, je to bilo **Kopavnik + Zakopavnik**. Tedaj so morali pobrati kamenje in ga znosili ob rob, ki je preprečeval, da se zemlja ni stresala navzdol po bregu. Nastane ograja in to okoli »Kopavneka« in tudi okoli »Zakopavneka«.

Ko so pa pričeli obdelovati **»Njivice«**, so pa uporabljali ralo, drevo, plug. Tedaj je pa izginil »Kopavnik«, z njim pa tudi naselbina na »Zakopavniku«. Ostale so samo še »Njivice«.

Na Njivicah bi torej pričakovati, da so obstajale že pred 4000 leti, samo v vsakem času drugačne.

Bann = oglejmo si kaj to pomeni!

Bann *m* (-[e]s) območje, vpliv; izobčenje, prekletstvo, izgon, pregnanstvo; začaranost, zakletje; četa, oddelek; *den* ~ *brechen* silo, pritisk zlomiti, čar premagati; *mit dem* ~ *belegen, in den in Acht und ~ tun* prekleti, izobčiti; *der Redner zwang die Hörer in seinen* ~ govornik je poslušavce prevzel

Bann|bruch *m* (-[e]s, "e) tihotapsko blago

Bann|buch *n* čarodejska knjiga bannen (*h. ge-t*) prekleti, izobčiti; pregnati, izgnati; začarati, očarati; *die Not* ~ pomanjkanje pregnati; *Geister* ~ duhove zaklinjati, izganjati; *das Glück* ~ zgrabiti srečo; *e. bannender Blick* uročen pogled; *er blieb wie gebannt*

stehen obstal je kot okamenel.

Banner *m* (-s, -) zaklinjavec, izganjavec Banner *n* (-s, -) zastava, prapor Bannerträger *m* zastavonoša, praporščak

Bann|fluch *m* izobčenje, prekletstvo Bann|forst *m* prepovedan gozd

Bann|gut *n* tihotapsko, prepovedano blago, vojni plen Bann|herr *m* vladar, gospodar Bann|kreis *m* območje, vpliv

Bann|legung / prepoved (gozda)

Bann|meile / mestno območje, obmestje Bann|spruch *m* izobčenje

Bann|strahl *m* prekletstvo; *den* ~ *schleudern* prekleti, izobčiti **(ali tudi metati križevce na kresu)**

Bann|wald *m* prepovedan gozd

Bann|ware / tihotapsko blago Bann-wart *m* (~[e]s, -e), -wärter *m* poljski čuvaj Bann | wasser *n* (-s, -) voda, v kateri je prepovedano loviti

Banse *f* (-, -n) senik; skladišče (npr. premoga) bansen (*h. ge-t*) seno metati, spravljati v senik, drva skladati

Bansen *m* (-s, -) prežvekovalnik

Nekoč naj bi pa to pomenilo:

Bann

Bann = red, proga, pot železa, pot soli, pot skozi gozd (simplex venatio, *bannum* ferinum, foresta).

To pomeni vzdrževati progo (pot) in jo varovati. A tudi vse kar temu spada: red, vozni red, frekvence, koliko krat in kdaj v letu, zato pa morate imeti hermene, ki imajo svoj red in navade, pravice in dolžnosti.

Kako se streže gostu? – red?

Kako se je za mizo:

Kdo reče cuzi, muzi, popek, špic.

Kdo se pokriža: čelo + usta + srce?

Kdo se pokriža: čelo, leva prsa, desna prsa?

Bon ton

Potem pa ugotovimo:

Quod licet lovi not licet bovi.

Kaj pa če rečemo, kar drži za junca ne drži za vola.

Ker ga še ne poznajo je **quidam Ozi**.

Potem postane **nobilis Ozi**, ki podari:

quendam servum Sunaman

Potem pa postane **Ozi quidam miles**

suum servum Adalperonem duos ex filiis eiusdem scilicet Acilinum et Nithardum

Primus = prvi, vreden toliko kot ostala dva:

Primus je **servum Sunaman**

nobilis Ozi daruje **hlapca**

Wecil, Grifo, Ratgis, Wiciman, Guntheri, Ratpoto, Dietphret2

Ozi miles daruje **hlapca** *Adalperonem nuncupatum et duos ex filiis eiusdem scilicet Acilinum et Nithardum*

Pereholt, Wezil, Grifo, Ratgis, Engildie, Hadolt, Izo, Ekkirich,

Pecili. Hacque traditione peracta mox tradidit investituram testesque adhibiti sunt:

Pereholt, Grifo, Eppo, Engildie

nuncupatus Altuvini presulis venerandi dilectione inductus tale predium quale in loco videlicet Cornizic dicto habuit, super altare sancti Ingenuvini in manus scilicet prefati patris edifficiis2) exitibus et reditibus silvis 3) cultis et incultis semota omnium contradictione potenti manu legando in proprium tradidit. Econtra idem Ozi duo predia unum Wa.....

Dokler je bil Ozi miles na Krničici in pod vrhovno komando Winriha, kot heriman deželne vojske, je potem, ko se preseli na Vadiše, Nobilis.?

Servum Sunaman, ki je najprej Oztijev »sv. duh«, je Hezeman, nekdanji svobodni ingenius, je heriman, je varnostnik na **Zečjem gradu** nad jezerom v Krnici, na Krniškem robu ima svojo pošto. Iz nje isteka pot na "Rt" nad (današnjim Golfom) in nato v Selo pri Bledu.

Wecil, ki je *Heinrich*, Božič, Jože, 24.12. se nato Preseli na Zagorico (grad, dvor) in postane na koncu celo z svojo ženo Wezelo gradiščan na Podjunskem Kamnu?..

Ozi, nedanji miles, potem nobiles, je heriman, na vasi Krničici, ki ima na Krniškem robu svojo pošto, iz katere vodi pot, nekdanja bannum, na Rt nad Savo in nato na ..... Babo na Jelovici, ...

Nobilitatem sortiti *Winrih*, ...ima **neko salino in pa lovsko pravico** [„quandam salinam feralemque bannum. katero je podedoval (skupaj s svojo nobilitatem, kot begunec s Koroške, ki je prebežal pred Karlom Velikim I. 800.)

Winrih je torej tisti, ki ima pravico in dolžnost vzdrževanja in pobirati tudi dajatve od te poti, po kateri se tovari sol, železo, nekoč tudi jantar (Bärenstein), itd.

Te poti pa vodijo na Koroško prek sedel, ki jih povezujejo prek Podjuno, od koder je tudi Dux (knezoškof s Kamna v Podjunski dolini).

Po nasprotni strani pa vodijo te "proge" = "bannum" v Posočje in od tam k morju, kjer so mesta (forumi), tržišča, kjer zamenjujejo svoje pridelke in izdelke.

Vse to je pa povezano s "kraljem" = rex, ki kuje denar, ki skrbi prek svoje oblasti za varnost, vzdržuje "Kluče", za to ima pa svoje "herimane" = Herrmanne, ti so pa organizirani po vojaško, torej velja vojaški red in stopnje.

L. 1050 do 1100. Še nobenih svetnikov, novenih datumov, ti se skrivajo še vedno za (marci = zajci, juniji,

Zečja raven na Jamniku, ki je viden še danes iz Vrbe, je povezana še danes s "Ravnincami" na Lipju s takim "bannom" = "progo".

Tako kot so se razširjali v -8. stol. tisti s vojimi lubaricam "lub-i" do Donave navzgor, so nato prihajali iznad Donave navzdol tisti, ki so zamenjali "Lub" z "Bul" in postali "policaji" = junci, a živeli še vedno v "Lubaricah", ki so jim pa Kelti rekli "Hut-i". "Tuch" = pa ogrinjalo, to pa pomeni zopet isto kot "pezdir". Vse tega je še vedno skrito v alpskem, planinskem življenju. Vse to je še bilo ohranjeno na Veliki planini nad Kamnikom (od ognjišč, do koč. ki so jih pa pričeli graditi nekoliko drugače, ko so zamenjali slamo s skodlami, kar se je dogajalo samo nad gozdno mejo, kjer se ni kosilo travo, ki so jo popasle živali).

Človek, ki je moral prenašati tovore, ni bil v 11. stol. osel, vol, junc, ni imel kopit, še žeblijev ne v svojem obuvalu, **ker je bil bos**. Bil je bosanc, imel je srajco, ker je bil kristjan, ki je bos oral njivico z drevesom, bos kosil travo ali otavo (to se kosi v 8 mesecu). O(k)tavi je bil prirejen tudi zvok, ples, (3/4 takt, 4/4 takt, 7/8 takt, vsi pojmi, ki jih je uvedla latinica, izvajali so jih pa navadni ljudje, bosanci = kristjani.

Ta kristjan je tovoril kot vol. Na ramena ali na glavo si je s štrikom (prepleteno vrvjo), ki so jo uporabljali za prenašanje tovorov, natvezil pol njegove telesne teže (~32 kg) na rame ter po takih poteh nosil kakih 8 ur daleč [15x1000 stadijev (stadij ~1,5m) = 22,5 km].

Ravno vrv so uporabljali za merjenje razdalj pri določanju daljav med koli, ki so morali stati "Schnurgenau" v isti vrsti.

Rimske pošte so namenjene konjem, vozovom in ne otovorjenim pešcem. Pri tem so imela tista mesta, ki so imela tako ključno točko, pri katerih so morali tovorniki-pešči najti prenočišče in oskrbo s hrano in tudi vsem, kar so potrebovali.

In tako mesto je bilo radovljiško gradišče, na poti med "Ravnincami nad Mostjem" = nad današnjo cerkvijo sv. Martina v Mostah in Jamnikom.

Podaljšana linija na Google Earth za razdaljo Jamnik – Ravnince pri Mostah se konča v Hallstattu!

Torej je verjetno stara "solna pot" = v bronasti dobi imenovana "xxxxxx", v halštatuu imenovane "yyyyyyy" od l. -184. imenovla "bann", v rimskih časih imenovana »salinam feralemque bannum«, ker so po teh tovorili tako sol kot tudi železo (volče). Kot tudi vse drugo, kar je bilo cesarkega, kar je bilo cesarski monopol.

Po tej poti pride na Bled "pletna" že v bronasti dobi, Blejci je pa ne uporabljajo za prevažanje soli ali železa, temveč za prevažanje romarjev (danes se jim pa danes reče turisti, tako se je tudi preje tako reklo. Samo dokler so bili od 4. do 20. stol., so bili pa to romarji, ljudje, ki so romali v Rim. No, potem so pa začeli prihajati "putnici" iz Beograda z vlakom (tam je stara Avstrija imela svoj "Eisenbannstation", kraljeva družina pa svojo "putnicu"). Domačini so pa kupovali sol na kile v žakelčku, ta sol je pa prihajala iz solin na Pagu, ...

No in tako smo mi prišli do današnjih "tirov", pa prog, narejenih iz jekla, v katerem mora biti nekaj mangana.

Tiri so pa vedno prinašali begunce, št'cnarje, bankirje, appetite po tistem, kar še ni nikogar in nato narediti potem "moje", "naše". Tisto kar je za nas samoumevno, da je to del naših korenin, naših korit, naših poti in našega reda in načina mišljenja, so vedno neke elite, nek kralj, cesar, banker, ...nek vsemogoči bog, ki nas bi rad zajahal, nam bi pa vedno ostali samo jarmi.

Herimani pa imajo:

svoje posestvo Winrih, Pavel, ... pa lovsko pravico [„quandam salinam feralemque bannum“]

Gozdno pravico

Lovsko in ribolovno pravico

Železno pot

Solno pot = za sol, žveplo, magnezij, soliter, ..

Pot jantarja

Banke, banditi, poti

Vide dandellul in hac voce,

Forum juridical,

Barre –

Q.Q.II

Skratko vse kar se transportira, kar se prevaža in kar se prenaša, kar se plovi, za kar se uporablja ljudi, konje, barke, korita, skratka s čemer se trguje, baranta, ...(Barre so surovi vlitki (ingoti) bakra, kositra,).....

V 11. stol. pa še ni pravic do izobraževanja, ni še zu Lona, Zu Balz, Zu Walz, ni še mojstrov in njih pomočnikov in učencev. Potrebna je rimska vojska, ki je vedela, kako se kaj naredi, kako se kaj zgradi.

No tako ima mesto Köln svojega »kralja«, svojo »kraljico« in svojega »Baurja«. Mi pa vedno mislimo, da je bauer pač kmet. Ta kölnski graditelj pa ni kmet, temveč človek, ki zna vse kar je potrebno zgraditi, je rokodelec, tisti, ki jih mi do l. 1314. ne poznamo, mi poznamo samo kmete, fante ali purše, hlapce (ki so češki pobje), ki znajo nekateri delati železo (Žebovc, Brs in Oblak), eni so pa začeli postajati že tudi Brs = žlinder, nato pa žniderji preje je pa bil rudar, še prej pa nabiral rudo in je vahtal živino in imel zato svoj pezdir. Skratka se je prelevil v tistega, ki je moral skrbeti za rudo, dodatke, čiščenje in pranje rude in imel svoje skladišče.

Oblak, ki mora skrbeti za oglje, poskrbeti za sekanje lesa, transport lesa do kopišč, ima svojo lubarico iz katere nato dela vse kar je potrebno. Poskrbeti mora, da ima ob peči svoj »Kohlbarren«, skladišče oglja, raznevrstnega oglja, s katerim potem železarji nato izvajajo različna dela.

Barre je torej lahko ingot (v bronasti dobi), zavitek (tovor) soli (od kamene dobe in do srednjega veka), skladišče (n.pr. oglja, ali rude, ..). Pojmi se torej spreminjajo in prilagajajo pojmovanju, uporabi, lastnim predstavam.

In tako naletimo okoli l. 1000 na pojme »bannum ferum«, »bannum venationis«, »bannum foristis«.

Ti pojmi nimajo nič več skupnega s staro latiščino. Očitno so uporabljeni novi pojmi (germanski?) Bann = red, proga, pot železa, pot soli, pot skozi gozd (simplex venatio, *bannum* ferinum, foresta).

[H Prevedi to stran](#)

[Crolus Du Fresne DU CANGE - 1688- Celostni ogled](#)

BAN, proclamado Publica: ex Bannum. Vide in hac voce. BANC ... Vide Bandellul 8: Бандит. BANLIEUE, dillriûus urbis, Bannum leuca Vide in hac voce. ... BARRE AU, Forum judicialc: i Burris, feu геравны; quibus circundatur. Vide Вать8: ... (Linguae Gallicae)

Še je na vrhu cesar : papež,

Cerkveni knezi

Posvetni knezi

[Winrih, nobilis ex genere](#)

[Ozi](#)

[Hezemani](#)

Vsi so vedno prisotni, nimajo nič nedelj, nič sobot, nič dnevorov od ponedeljkov do petkov.

Herrmani, herimani pa imajo:

Montag, Dienstag, Mittwoch, Donnerstag, Freitag, Samstag in Sonntag.

Montag: Dies Lunae [Mondgöttin].

Dienstad: Tag des Mars [[Notker](#) und [Otfrid](#)]

Donnerstag, Tag des [germanischen](#) Donnergott [Donar](#), [Thor](#),

Freitag: Tag der (Liebesgöttin) [Venus](#),

Samstag: Tag des [Saturn](#),

Sonntag sunnun tag ali frôn(o)tag, Hermtag, dies solis = [Tag der Sonne](#).

Po naše bi to pomenilo:

Ponedeljek = Dan lune (mesečev dan),

Torek = Dan Marsa

Sreda = sreda,

Donnerjev dan,

Dan boginje Venere,

Saturnov dan,

Dan sonca.

Nikjer nobenih svetnikov, nobenih datumov,

Mi pa imamo povsod neke duhove, nosove, oči, ušesa, ...

Mesečevi dan, službeni dan, sreda tedna, dan ko treska, dan tovorjenja, dan sončev dan,

Na vrhu Stola imamo Belinov sedež. Pod grebenom se nahaja Belščica, torej Belenova žena, ta ima pa spodaj prelaze in pošte, ki so Peči in kot taki tudi Belinovi sinovi.

Q, Q, C

E = »Ж« Yogh latinska velika črka (izvir)

F = »ψ« psi grška črka (psiha, duh)

Sv. Duh je pa povsod nad mejo, ki jo postavi - sam bog (običajno je to gozdna meja).

Qurin, Kvirin, Kurin, Pelespont, Pontifeks, Martin, in Marc, zmaj, zmajova jajca, spomladansko in jesensko enakonočje, Hezemann in njegov zajc in njegova raven.

Vse tri točke Zajcev so na približno enaki višini (Sv. Peter 838 m, Sv. Primož na Jamniku 831 m, Sv. Lovrenc nad Zabreznico 725m,

Velikonočnega zajca poznajo tudi Wendi na Ålandu, poznajo ga v Nemčiji (tam je to Zeitz – njih slovanske korenine še danes ne najdejo) (nekdanji deželi Windov, Wendov na Rügenu (Rujani).

Naš Zajcman, ki ima tri starodavne poti, ki peljejo kot solne poti že od l. -184 proti Jamniku (Zečja raven), proti Babi na Jelovici in od tam v Oglej, ter pot proti Viševnici, kjer je »kraljeval« Winrih in njegovi trije sinovi.

Vsa Sela so imela svoje »svetce«, ljudi, ki so skrbeli za vero (staro vero, ki postaja počasi krščanska).

Vsi tisti »svetci«, ki so gledali na Belinov Stol, so bili nevidni, povsod je Baba zakrivala pogled na Stol. Baba je zakrivala oba dva belinova sinova, povsod je bila Baba (Peč). Oba dva sinova sta imela jezera (mlake), v njih pa litverne (V Bohinju, na Bledu in pod Pečmi):

- prvi pod Malim vrhom peči, kjer je bilo nekaj mlakuž (na vrtu Petra Paplerja), kjer je imel svojega lintverna mlajši brat [Qurc](#) (Quercus cerris = čelod, Kurc, Bec, Berc, itd.) in imel svojega lintverna v jezeru zadaj za Krniškim robom, kjer je nastala vas Krničica.
- drugi izpod »Velikega vrha peči«, kjer je bil [Quirin](#) (kurin = petelin [Žlanski]) in imel svojega lintverna v Pečeh.
- Kurjak = volk

Ja, tudi v Bohinju so imeli Kurina (kurbina), a tudi Kurca (Beča = Jarca), oba sta pa imela tiče in jajca, na Žlanu pa »tak andu, č'j k'šna nuna ratava nosna«.

[DEZELA JSD-SLIKE\Kurc - zelod - BEC - Bohinj- detail.jpg](#)

V kašariji pa nobenih traparij s publi, ki imajo tiče na štrik pa mošne na prau mo mest.

Tako je Posoški Kurin dobil svojega brata - Podravskega Kurca, oba fest fanta, ed'n s sulco, ta drug s trizobom. Oba sta imela svojga lintverna, ki sta ga jahala, pa mau zbadala, tko k't jezdec zbadala svojga kona.

Poj pa pride nova vera, pa vse spremeni pa zameša. Zdej fanta začneta nabadat svojga linverna, oba mata svojga kona, da s kon dol iz navzvišenega mesta pobijata svojo žvau. Kar je blo prej spomlad, je zdej jesen, Martin je pod svojo pečjo, Mart, se pa presel na otok (ber je bla prej Belina pa k nenmo uznožju, tam pa rata povod'n mož, t'č mo pa čist splashni.

Oče Belin se je pa sam igral s »tremi kamenčki, ki jih poznajo tako na Komni, kot na Medvodah pod Begunjami, pa povsod vedo, da vodijo v Pekel.

Povsod pa nastane andu, k če sam boh ne more razumet, zakva ratujejo nune nosne. Ja, na Dežel u našmo »Lando«, smo pač obvladval babe pa j'h postav'l na ta prau mest, da so uhka reglale, niso pa imele kej počet na kamn'h, pod lipam pa hrast'm.

No, ko so v -8. stoletju pričeli prodirati Veneti ob Soči navzgor, se širiti tja do Belinovih gora pa naprej čez Visoke Ture, pa navzdol do Donave, so se nato srečali na drugi strani Donave s tistimi, ki so prebežali izza Krima, pa ki jih je pognala huda suša v tamkajšnjih stepah in se raztrosili po Atlantski obali po celotni Friziji pa tja do vrha Danske.

Ti »Zakrimci« so se v severnejših krajih ohladili, ko pa po l. -700 postaja vreme bolj vlažno in bolj hladno, pa nastopi novo preseljevanje narodov. Ti, ki so nekoč prihajali na konjskih hrbtih, so skupaj s tistimi, ki so bežali iz severne Danske, pognali kot Nordijci (germani?) in začeli pritiskati na Donavo in navzdol v Alpe.

Severno od Alp prično potem zamenjavati takratno halštatsko kulturo in se infiltrirajo v vsakdanje življenje. Ljudje, ki so imeli prednike, ki so nekoč rinili na sever. se sedaj vračajo s severa po treh stoletjih, vendar jih je mogoče še vedno razumeti.

No in ti ljudje, ki so rekli tistim, ki so jedli za velikonočno pojedino zajce – **Hezemani**, so imeli tudi peteline – ki niso kure, so pa Kokoti, Kokalji, Kurini in Kurci, pa tudi Marti pa Marci, a tudi Martini, ki imajo jajca (če pa jih jim pa njihove punce pofarbajo, pa pirhe, s katerimi se nato s kovanci »štehajo«.

Entropija, imerzija, emerzija, sinergija,..

V zadnjih tridesetih letih se je pa mnogo spremenilo, informatiki se je priljučila njen sestra **forenzika**. Predvsem arheologija je dobila novo teknico, ki je zajemala tiste drugače misleče ljudi z drugimi orodji, novimi metodami a tudi drugačnimi spoznanji in postopki. ki so jih omogočije nove merilne tehnike, Boolova matematika s teorijo množic, ko se vse ni več videlo samo še na zemlji in se je tudi na zemlji kaj videlo iz vesolja, pa tudi, ko je zamenjal mikroskop elektronski mikroskop. Ja, ko so ljudje začeli »gledati« vedno manjše delce materije, so rabili tudi veliko večje aparature. Tako je za odkrivanje najmanjših delcev potreben n.pr. CERN-ov ciklotronov. Znanost je šla naprej, predvsem na področju kvantne mehanike, Tisto kar še včeraj ni bilo mogoče in je bilo neumnost, je danes stvarnost. Danes znamo zavreti čas tudi nazaj ali pa naprej, omogočati tisto, kar je včeraj bilo nesmiselnost, neumnost, to dobiva danes realne korenine ali pa krone. Tako raste iz korenin krona ali pa iz kron korene (ki pa niso ne hudičeve pa ne kraljeve, kar so nekoč bile). Tisto kar so znali delati umni sadjarji že pred 2000 leti – da so odrezali nad koreninami drevo, pa vtaknili v razcep cepič, pa je ta po nekaj letih naredil veliko krono, to se danes dela z informacijami (in ravno to dela sistem SOCRATES.)

Navleklo se je nekaj problemov, ki jih nismo mogli rešiti, vsaj ne z običajnimi metodami. Posegel sem pač po metodah, ki jih nudi sistem SOCRATES, razvit že pred skoraj 40 letmi in nato dopolnjevan še kakih 20 let. Te so bile dokaj uspešno, skrite v slovenščini, ki

jo tako ali tako nobeden ne razume. Naši **elitniki** je ne uporabljajo in raje sporočajo svoje pogruntavšne v angleščini, mi smo jo pa uporabili, da smo skrili svoj razvoj in ga zaščitili. Ko sem se l. 1983. zavedel, kake informacijske dragulje pravzaprav posedujemo, sem tudi vedel, da je informatika veliko bolj učinkovita, kot pa atomska bomba.

Ko so pričeli (atomske) fiziki razvijati fuzijo (združevanje materije), so se spravili na dva resursa in jih združili, ko se je pa začela ta udeleževati v informatiki in se je začeli fuzija na treh resursih, je pa raznesla svet. Ko so ljudje začeli integrirati denar, materijo in informacije, se je l. 2008. porušil ves poslovni sistem. Dokler so bili kovanci denar in imeli samo tvorno vrednost, je pričelo vse uhajati pri četrtem resursu - času. Tako je bil ves svet vreden med okoli - 2.000.000.000.000 \$ stvarne vrednosti. Vse pogruntavšne okoli borze, trgov, tržnih vrednosti, časovnih zamikov itd., so se sesule kot hišica iz kart.

Vse to so potem plačali davkoplačevalci, 10 % ljudi je bilo lačnih in ubogih, 1000 pa zopet bolj bogatih, saj so si prisvojili tisto, kar je zmanjkalo tistim v kasti 10 %. No in to kolo se vrti naprej, ta špitala deluje naprej, samo ne v neskončnost.

Ko so ljudje iznašli atomsko bombo, so podrli atome in ločili elektrone od protonov, ostala je energija, ki je kos materije raznesla v svoje okolje.

Ko so ljudje iznašli fuzijo, so morali najprej uporabiti principe atomske bombe, da so maso lahko stisnili tako skupaj, da se je fuzija lahko pričela.

Ko so pa iznašli atomsko bombo so morali najprej povzročiti združitev dveh mas, kar je opravila klasična detonacija.

Ko raznese neko zvezdo, se lahko zgodi tako, da nato iščemo posamezne kose, ko se pa dogodi fuzija, se pa združijo kritične mase, ki imlo dirajo, nastane »črna luknja«, velik del mas se pa raznese nato v okolje.

Če bi zemljo danes stisnili tako, da bi ves prostor med elektroni in protoni izločili, bi dobili kroglo [masa 10^{-12}] s premerom 1,2 km. Če bi pa ta zemlja »fuzionirala« pa okoli 7 cm.

Če bi pa imeli nek proces, ki bi lahko obvladal »štiri resursne integracije«, bi pa zemlja postala manjša kot je človeška celica (okoli 1 mikrometra).

Hvala bogu, da še nismo tako daleč, človeška neumnost pa vemo, da je brezmenja.

Zato tudi skrivanje v slovenščini, zaščita svoje lastne riti, jajc, tiča, popka, cuzi muzi, srca, gobca, jezika, nosa, vseh drugih senzorjev in končno možgan.

»Kettenhund« ni bil zelo varen za lastno nevarnost, temveč tudi, da ga nekdo nebi izkoristil v nepravne namene. Noben človek, ki je imel to identifikacijo, se ni uvrščal v elito, temveč je bil vedno zelo previden človek, ki je znal držati gobec. Pet ljudi, ki so bili »psi« in sem jih poznal in z njimi tudi sodeloval, vsi so bili »neopazni«, brez »plehov« (če so se jim le lahko izognili), brez opaznih titelnov.

Kako postopati s pomankljivimi, nezanesljivimi, napačnimi podatki ali procesi, je bila zadnja stopnja, ki se je lotil »SOCRATES«.

Če ne gre naprej, ker se nekaj ustavi, še ni rečeno, da ne bi šlo to nazaj. Če ne gre naprej s prvo prestavo, potem pa mogoče gre nazaj z vzvratno prestavo. Avto obrnimo, in ga usmerimo nazaj v nasprotni smeri, itd.

Pogledati prek gora je nekaj drugega, kot pa potem po izbrani poti prehoditi. Gledati ne zahteva nobene porabljene energije, ko se pa potem spotikamo v korenine dreves, se dvigamo na vmesne hribe ali pa v vrtače, je pa nekaj drugega, tedaj pričnemo »švicati«.

Predvsem pa je dinamika nekaj drugega kot pa statika. Ko se moramo prvič odločiti in se neki stvari ogniti, se odločimo za prvo spremembo, to je **deviacijo – odklon od začrtane smeri. Takoj, ko smo pa naredili odklon, smo pa spremenili ne samo smer, temveč tudi dimenzijo, saj je odklon dvodimenzionalna sprememba.**

Ko to naredimo prvič, preidemo iz linearnosti, iz črte v površino, ploskev. Če pa hočemo videti, kaj se na tej ploskvi nahaja, se moramo pa dvigniti nad to ploskev. Tedaj pa vidimo tisto kar se dogaja. Pride torej do »vida«. Če to ponovimo še enkrat, če še enkrat spremenimo, pridemo v prostorsko spremembo, če pa preidemo v štiridimenzionalno spremembo, moramo pa celotno krivuljo stisniti.

Če stisnemo vrsto kroglic v nekemu žlebu in pričnemo to vrsto s stiskanjem deformirati, se iz te vrste izloči prva kroglica, pa potem še ena in še ena, ... Če to delamo naprej, nam pa ostane v žlepu samo še ena kroglica (druge so pa kje??). Če podaljšamo žleb v ravnino, se bodo pojavile kroglice, ki so bile iztisnjene iz žleba nad tistimi, ki še niso bile iztisnjene.

Še sedaj dodamo še več kroglic, se bodo te pričele pojavljati na ravnini nad žlebom, nastajale bodo nove vrste. Če sedaj število teh vrstic omejimo z novo ploskvijo, se bodo kroglice pričele urejati v nek prostor, volumen. Pri četrti spremembi pa nam ni ostalo drugega, da zmanjšamo tako, da izkoristimo še tisti prostor, ki je še prazen med kroglicami, torej da je celoten prostor izpolnjen s snovjo enake gostote. Sedaj pa moramo ali zamenjati snov, ali pa ugotoviti, da je nekaj narobe. Tedaj pridemo do entropije in do emerzije, oziroma do tega, da obstaja še nekaj, kar danes nismo upoštevali.

Ali so se kroglice deformirale in zdrobile, ali so elastične, ali so stisljive, kje je energija s katero smo te volumske spremembe povzročali, ...

Pridemo, do tega, da moramo vse skupaj pričeti znova, pod drugačnimi pogoji, ki so bolj kompleksni.

Tedaj se lotimo teh problemov v kritičnih stanjih, takrat, ko se je vse skupaj podiralo, ko so ljudje bežali iz naših krajev ali pa so pribežali od nekod v naše kraje, takrat, ko smo bili mi begunci, ker so se celotne spremembe tako zaostrole, da ljudje niso več videli možnosti za svoj obstoj. Skratka, kadar so se kraji izpraznjevali ali se zapolnjevali, potem pa poiščimo odklone, vzroke, posledice, ...

Povodnji I. 580 do 596

[DEZELA JSD-SLIKE\books\[1ccc\].jpg](#)

V Italiji a tudi drugih Alpskih deželah so bile velike povodnji. Reke so spremenile svoje vodotoke, tudi tiste v Karniji in Karnioli. Tedaj se je tudi dogodilo kaj na področju Peči, saj so bile te zelo občutljive na razmočenost tal. Žal o tem ne vemo skoraj ničesar.

To se ni doqajalo samo eno leto, temveč skoraj dve desetletji. Takrat se je izpraznila dežela, saj se je moči priključila kuga.

<https://books.google.si/books?id=bplbA AAacAAJ&pg=PA134&lpq=PA134&dq=%C3%9Cberschwemmung+589&source=bl&ots=kvsRI0mKTq&sig=qMBNHjJ0RcYhZ3LitQwhwW4ccTU&hl=sl&sa=X&ved=0ahUKEwiow9q19YjOAhVKOBQKHd2QCloQ6AEIHDA#v=onepage&q=%C3%9Cberschwemmung%20589&f=false>

https://books.google.si/books?id=bplbA AAacAAJ&hl=sl&pg=PA134&img=1&zoo m=3&sig=ACfU3U0WFz8X01fO_sqaqVC OeOkEarAOzA&ci=105%2C35%2C803 %2C1107&edge=0

Stare tehnologije so izumrle, saj so bile neprimerne za takratne razmere. Železarji so lahko uporabljali samo mehove, saj veter ni deloval. Na splošno so uporabljali peči tipa Löllingen, saj bile te sposobne preživeti ljudi s svojimi karakteristikami in svojo proizvodno zmogljivostjo.

160715

Moste - Žirovnica.

V Ravnincah pri Mostah se nahaja nasprotni del Zajčje ravni na Jamniku, obe lokaciji sta povezani.

Na grebenu je Brinj vrh, kje so potem kmetije do korita, kje je korito?

Martin je del dvojice Marc, ta je pa v Vrbi. Če je Vrba z Marcom, kaj so potem Ravnice pod Stražo na nasprotni strani Peči?. Ta bi morala še obstajati in se imenovati (Marcova Ravnica) – se pa imenuje Peter??, pot od tod bi morala peljati na Breg (mimo Brega)?

Žirovnica I. 1253 je Zarnonize in ima 12 hub, torej več kot X. dvoje hub mora biti nekdanjih dvorov, pri katerih so nekdanji kosezi?

Kje je vetrnik oz. kje sta dva vetrnika.

Ali imajo jamra, jamarja, Žlindra, in Oblaka, Mraka?

Kakšne kočice so imeli in koliko in v katerem času?

Ko se lotima problema, kakšne kočice so uporabljali skozi čas, vidimo, da nam manjka pravih rešitev.

Lubarice bi morale imeti polokroglo obliko zapolnjeno s ravnim delom. O tej obliki pa imamo samo nezanesljivo skico, ki nam jo je zapustil Joža Čop z mlina »U Mlac« v Savici.

[DEZELA JSD-SLIKE\Cop-bivalisce Zalisec.jpg](http://www.gore-ljudje.net/objave/pikon/DSC06325.jpg)

Še najbolj je bilo podobna lubarica

<http://www.gore-ljudje.net/objave/pikon/DSC06325.jpg>

ki pa je štirikotna in ni primerna za skupno prebivanje ovc in ljudi. Vse današnje izvedbe so prilagojene že kamnitim podstavkom, ki jih pa takratne lubarice niso imele.

Ravninice na Lipju v Mostah so enotne oblike, razporejene niso v vrstah, bolj slučajno.

To pomeni, da med njimi ni nikakršnih poti oz. reda. Vsak živi za sebe – za istim plotom.

Ob Gorički, na desni strani spodaj, je I. (Svetina). daleč spodaj na skalni polici pa je verjetno »Koritnik« ovčji pastir.

Ko se zbir dokumentov iz 11. stol. konča, še ni nikjer rodinske cerkve, kjer že od začetka 9. stol. pokopujejo mrtve??

Tisti skeleti, ki so bili pokopani ob Doslovški cesti že v rimski dobi, a tudi pozneje, se nahajalo ob sedanji povezovalni cesti proti »Cesarški cesti«!

Vse rimskodobne poti izginejo. Poti, ki so bile narejene po rimskodobnem »redu«, imajo podlago in nasutje, ker so namenjene tudi prevozom s takratnimi z vozovi in pešcem s sandali, ki imajo kolesa okovana s železnimi obroči!

Vse se samo še prenaša, ali na človeških ali konjskih hrbtih!

Ko sledimo sliki

[DEZELA JSD-SLIKE\D33-18c \(3\).jpg](http://www.gore-ljudje.net/objave/pikon/DSC06325.jpg)

vidimo, da se ta pot konča na »Doslovškem kresu«, nad njim pa na razgledni točki (»vidikovcu«) na Kozjaku.

Ko se nato z kresa obrnemo po stari poti, pa ugotovimo, da se konča na Skledarjevcu, tam, kjer prihaja signal v Savsko dolino s Timava.

Signal s Skledarjevca pa prehaja prek Blejskega otoka, prek Kočne in na Hodiško jezero in nato na Otok na Vrbskem jezeru. Blejski »povodni mož« ima torej v Vrbskem jezeru, Blejskem in Bohinjskem jezeru sobrata, a tudi v tistih mlakužah pod Stolom. Isto lahko ugotovimo za njegovega sobrata dvojčka.

Podobno lahko ugotovimo, da imajo Zajce tudi drugod po svetu: Lužiški Srbi imajo pirhe, Čehi in Poljaki tudi, Slovaki in Čehi tudi.

Naši **Hezemani** na Zajčji ravni pa niso morali skrbeti samo za svoj rod in biti plodni, temveč so morali **uporavljati predvsem ušesa**, saj so bili Rožiči, torej so morali poslušati svojega gospoda še od tistih časov naprej, ko je ta bil še ob Timavu (po še tudi potem, ko je bil v Ogleju, pa potem ko je bil v Čedadu!), to je bila njihova glavna dolžnost.

Ko je bila pot odprta, so jo morali varovati, to je pa bilo predvsem v času od Marca pa do Martina (tistega, ki ima v 9 mesecu in ne tistem, ki nastopa šele v novembru = 11 mesecu), torej preden so rimljani vrinili še svoja dva cesarja (če imate vse čase zasedene z razno

vrstnimi svetilniki, elitami, potem ne moreti realno misliti, sploh če je pomembno samo to, kdo bo zlezel na kakšno stopničko višje).

Poleg je pa signal prihajal prek ognjev na ključnih mestih, prehajal predvsem ponoči, ko se ognje vidi, poslušaj pa se predvsem takrat, ko gorijo grmade.

Pot mora biti pa odprta že preje, če mora biti odprta med obema enakonočjema. Odpiranje poti je pri nas prihajalo okoli mesec prej preden je prišlo do otoka Rügen (Rujana).

Gosjak – Skavalica - Hom nad Kupljenkom > Skledarjevec > Barbano – Marijino svetišče,

Kdaj se je to dogajalo?

To se je dogajalo, v času kolišč, ko lahko obišče svoje sobrate, tudi tistega v Hodiškem jezeru. V nasprotni strani se pa poveže še s povodnim možem v Bohinjskem jezeru, kje imajo tudi nekdanji otok Vrtovin (sedaj polotok in na njem sv. Janeza).

Dokler je imel Gorski brat svojo goro in njegov Povodni brat imel svojo vodo in dokler sta bila dvojčka, torej enaka, je bilo vse v redu. Ko pa je pričel vodni brat izgubljeni svojo veljavo na račun njegovega gorskega brata, se je pa vse spremenilo. Že Grki so začeli še v bronasti dobi dajati prednost Neptunu

Zevs, Pozejdon in Ares

Jupiter, Neptun in Mars

Bellenus, Quertus in Quirinus

Belin, Kurc (Kurjak = volk) in Kurin

Kurz = Kurtz, Kurz, Mali vrh, nizki vrh,

Jurjev sejem

"Jurjevega semnja" 23. in 24. aprila 2016, ..

V Zagoricah je kmetija Jurc, njen sosed pa je Zakopar in ne Kurc, moral pa biti Jarc.

Zagoriški Martink je torej veliki pastir -

Jurc 24.4 + Zakopar 24.07 :

Martink 24.10 + Keber 24.01.

Vojvodski prestol na gosposvetskem polju je imel dvojni sedež, na vzhodnega je sedl vojvoda na zahodnega pa goriško-tirolski »grof«.

Goriški grofje naj bi imeli na Bledu 1/3 sodnih pravic

Na Stari gori nad Čedadom je čepel Kvirin in imel spodaj svoj most Π čez Nadižo.

Soča naj bi nekoč tekla skozi Čedad, danes pa tam teče Nadiža?.

Klemen Keleman Celeman Kohleman Oglar ognar

Nato pa se obrnemo v nasprotno smer, ki nam jo podaja slika

[DEZELA JSD-SLIKE\Pogled s Zecjega grasca 1960.jpg](#)

Pa vidimo:

Iz Zečje ravni

Svobodni Chuone

Vimaaingun = Vimaše – Sv. Duh. Pri Škofji loki jezero???

Zeicmanningun – Zečja raven nad jezerom v katerem živi zmaj.

Wurm in See – jezero pred Kmico

Heciman je Zajcman, ki očitno nadomesti prejšnjega Chuona

Chuone =???

Chuone = Chuort = Kurt = Kurc Svobodni

Acili, Adolt, Hezil7

Nobiles Ozi je v Kmičici. Na Zečji ravni ima servum Sunaman,

servum Adalperonem nuncupatum et duos ex filiis eiusdem scilicet Acilinum et Nithardum

Adalpert = Herrscher

Prvotni Chuone je l. na vrhu Zečje ravni – Zečjega grasca, z kamni obdano vas, ki jo naseljujejo Hecimani. Vas leži blizu jezera, v katerem živi lintvern.

Ta opis nam pove, da je to dvojna vas, ena leži na Krničici

Kje so potem druge na Brezju??

Vide in ha: voce. BANC

Winrich = Freund der Macht

Renno = Rennordnung, Rennofen

Leopold = »Der Kühne aus dem Volk«

Horendil = Osterhase, Egs, Velikonočni zajec, ušesa, jajca, pirhi

Livto = Stein, Rudar, Žlinder

Ozi = oči, vid ata, oče

Perchtolt Berghorn Avsenek

Pecili - Mark, Marc? (pečnik)

Wecil, Wiciman =

Wenzel ist "Ruhmgekrönt".

<http://www.baby-vornamen.de/Jungen/W/Wi/Winrich/>

www.gorenjski-glas.si/storyimage/GG/20160519/C/160519768/AR/0/AR-160519768.jpg

Sorbian Music and Dance Video

<https://www.youtube.com/watch?v=COUq1VGXx4s>

Pot iz Zečjega grasca mora že okoli l. 860 biti v gorjanskih rokah. Takrat, ko naj bi tod prihajala okoli Ciril in Metod (ta sta si pa verjetno izbrala kako bolj primerno pot), je cerkev že morala stati, saj drugače nebi mogli pokopavati mrtvih s skoraj cele Gorenjske. Pogrebi previligranih »pastirjev« so morali biti še vedno aktualni (sedaj že posušenih trupel, ne več sežganih). Na Rodinah je moralo biti veliko pokopov, kje so torej primerna pokopališča?

Če so bile postavljene cerkve Sv. Martina v. 10.stol., verjetno po l. 950., potem tudi niso bili tedanji prebivalci pokopani pri teh cerkvah.

=====

Na Zečjem grascu so morali biti vsi Herimani, Herrmanni, svobodni ljudje, ki so imeli svoje zelnike in njive neke spodaj pod »Brezjem«. Te njive so bile verjetno tam, kjer je danes današnja Anderlova grobla, takratna gorička, takratno kamenje s ledine, ki je bila drugače obdelana.

Zgornji na Zečnem grascu je bil Hezil (Zajc, Sajc, Hase) Ozijev »**servs Sunaman**« (Svetina). Ta je svetil na Vrh Peči, kjer je bil »sv. Duh = Baba« nad njim na Stolu pa Belin (Vajnež). Bil je na zgornji strani poti. Bil je prvi v redu koscev, herimanov, ki so morali kositi vetrnik. Kje je bil ta vetrnik, nismo mogli ugotoviti, vendar domnevamo, da je bil tam, kjer je današnja ledina Urš'n grmole, kjer danes vodi pot s Smokuča na Vrše.

Pod njim je bil nato »**servs Adalpero**« (Ata, Adi = oče, vid, Svetilničar, Kresnik, Žebovc) s svojima sinovoma:

starejšim sinom Adoltom - **Nithardom**, (ADI, rudar, rudni dodatki apno, kremen, odcejaj žlindro in lizal njeno kislost, imel žrmlje za mletje žlindre, bil Žlinder in imel Brs, imenovan tudi Livpold, Livto =, Stein, Rudar, Žlinder, Brs, »pelerina«,

in drugim **Acilijem** (Ocet = kis, ki je dodajal oglje, skrbel za ješo, ki je dušil veter s šobami, oglaril in privažal oglje (gorivo), netivo, drva, pogasil ogenj, itd., bil Oblak,

ainižji na spodnji strani, ie pa bil ovčji pastir Leopold = der Kühne aus dem Volk, Janc, Valentin, zadnji v redu Herimanov, ki je imel svoje korito na Vrtači kjer je bilo mokrišče. Ta je bil zadnji v koseškem redu, ki je pri-ganjal kosce in jim »kosil v peto«, ko so kosili svoj vetrnik.

Na Zečjem qrascu so imeli svoje sveto drevo na gorički, ki je stala na spodnji strani poti na Vrše, na najvišjem delu tega naselja. Tam je bilo pet srenjskih kamnov.

Vrtača na Reбри, nekdanje mokrišče in korito.

=====

Livto, Wecil, Grifo, **Ratkis**, **Radoch** mlinar, Orendil,

Chuno, Wolf, Wezil, Livto,

V spodnjem delu poti, ki je peljala z Vrha Peči (*danes Vrše*), čez Zečjo raven navzdol, se je pa izoblikovalo naselje, ki mu danes rečemo Rodine.

Tega naselja je predstavljal

Horendil, Heziman

quidam Orendil loco Nabrezi sita

Orendil postane Korošec v Vrtnah.

decimam quam complures herimanni suę ecclusiae dederunt dajejo desetino patriarhu. to pa nabirajo od potnikov na banum. Aquileia den Zehent

salinam feralemque bannum

ingenuus Chuono

Chuono s svojim Kurcem¹⁰³ (turnom, zvonikom falusom) in z zidano cerkvijo (jaicem, pirhom), s svojim lintvernom spodaj v Blatu, s svojo Banum salt v Lesce in naprej v Bodeško Stražo ter nato xxx in nato na Papež in ... do Timava = Štivana.

Kurz = Kurtz, Kurz, Mali vrh, nizki vrh, in svojimi jajci, ...s Čeri in

Ob cerkvi je bil pa mežnar Orendil s svojimi (zajčjimi) ušesi, jajci (pirhi), nad njim pa zidana cerkev s svojim koritom in klerikom.

¹⁰³ Kurz (Querus, Kurz) pa je tudi tisti bog (voda), ki ima lintverna, ki s svojo sapo (ognjem) kuri kotle v peku in segreva vročo smolo v kateri trpijo duše grešnikov.

Duh je moral biti Videc = Ozi = Oči » Hezeman

Zajec, ki je poslušal, imel ušesa

Orendil, ki je bil preje na »Brezju pod Pečmi« in se nato preselil v Vrbne in postal Korošec (go-veji pastir), (kjer je tudi imel svojo »simplex venatio, bannum ferinum et salinam (iz Begunj zadaj za Mlako, in skozi Gorico naprej na --- Jamnik (Zečjo raven) .....Timav = Štivan) Svoje mesto Rožiča (zajčjega ušesa = Avsenika = Ogenj + rog)

Ovčji pastir je bil pa spodaj pri Klučah = Janc = Valentin = Zdravko = 14.02 = zeliščar

Chuone = Chuort = Kurt = Kurc Svobodni...**(je-nouč)**

Kurc ima svojo pot, na njej bannum sim(plex, na njej svoje Kluče s svojimi Černevščami (črnim hribom, brez kresa, kje je kres???, s svojim spomladanskim sejmom (ali je marca ali za Jurja?, v Gorjah je na Jurjevo).

Veliki vrh Peči pripada torej spomladanskemu enakonočju, torej Marcu, Marku, **Vrbenski Marko**.

Marko pa ima svojega leva, leonharta

*Chuno, Wolf, Livto, Wecil, Grifo, **Ratkis**, Orendil, Izo, Acili, Adolf, Hezil7), "Wolf, Livpolt, Eckerih, Wiciman, Hartuvic, Guodman, Pecili, Engildie. Qua condicione8) firmata mox tradidit et investituram. Isti etiam testes sunt adhibiti:*

Chuno, Wolf, Wezil, Livto,

Penno, Grifo, Acili, Livpolt. Actum Steine.

Penno =

Grifo *ist der Name folgender Personen: Der Gemeine Klapperschwamm (Grifola frondosa), auch bekannt als Laubporling, Spatelhütiger Porling und unter....*

Acili = Oblak, črn, oglje – Leopold

Adi – Adolf – Fúrer,

Adalpero, Adalpert = Herrscher

Grifo = Brinovc, Brinj = sveti les, gajžla, priganjač, jarc, zadnji na kosnem redu, pri koscih.

Winrich = Freund der Macht

Renno = Rennordnung, Rennofen

Leopold = der Kühne aus dem Volk“

Horendil = Osterhase, Egs Velikonočni zajec, ušesa, jajca, pirhi

Livto =

Ozi = oči, vid.

Perchtolt Berghorn Avsenek

Pecili - Mark, Marc?

Wecil, Wiciman =

Wenzel ist "Ruhmgekrönt".

Quid sit simplex venatio, *bannum* ferinum, foresta

Bannum Ferinum

www.academia.edu/..Inter_duos_fluvios_II_pradium_Veldes_e_le_...

Bregje, Brezje, Breznica, Zabreznica, Berg, Gora, Angora, Breg-je

Rodine:

Livpolt,

Valentin = Zdravko, 14.2. prinese ključ do korenin. Potem se pa v Martinu rodi tisto, kar je bilo oplojeno pred 9 meseci (11.11.).

Pot na Vrše se zapre na Martina in je zaprta do Valentina??.

Nasprotno temu je pa Gosjak, kjer so imeli peklenški svoj ples (kozje-hudičeve noge).

To je zadnji dan v letu, ki se prbližuje svojemu koncu, Čas je za bilanco in izravnavo tistega kar bomo lahko zamenjali za tisto, kar rabimo.

Na sv. Martina se pokolje gosi, ker bi od sedaj naprej samo žrle žito, to je pa namenjeno za ljudi in ne za gosi.

Podobno je tudi s prašiči, prične se sezona klanja prašičev, rabi se sol, salamuro.

Salamura = korito s solnico,

Salaman = človek, ki se ukvarja s soljo **villa Salomonis** – vas ob solni poti v kateri živi duhovnik **Hūgiprecht**. ....

so Rodine. V kateri so

Mantwin, **Salaman**, Eppo, Guoto (**ingenuus Chuono**), nad njimi pa Horendil, Orendil, ki se je pa preselil v Vrbnje pri Radovljici.

„Chreine“, e. 1065 — c. 1075.

clericus Hūgiprecht in villa Salomonis Charilinch, Wezil, Heinrich, Ratpoto, Hūc, Hczil, Penno, Goteschalch, Nortvvin, Eppo. *Ea tradicione ita diffinita vestitnra constat istis testibus consolidata: Charilingo, Wezilone, Heinricho. Actum Chreine.*

Potem je bil skrbnik Černevsč = temnega hriba brez ognja, vidikovec, ki je imel tudi solno pot in Kluče, kjer je bilo sejmišče. Tam je bilo tudi »korito« potoka, kjer se je lahko napajala živina.

Za Mantwina domnevamo, da je to poznejši Frölich – Prešeren.

Eppo je skrbel za red, je bil torej Žebovc, Kurc je bil pa zaradi cerkvenega turna, torej cerkve z njenimi zajčimi ušesi, pirhi (jaici – zidane cerkve), lintverna v Blatah, = vodja vasi z vsemi dejavnostmi.

Manika ovčji pastir, mežnar, goveji pastir, ki je bil prej Orendil. Očitno ga je nadomestil Kurc.

Krničica.

Je bila osrednja vas tega naselja na »Brezju« nad deželo, ki so jo pozneje imenovali Kašerija - dežela kašč, korit.

Adalpero, Adalpert,

Soliter, sol, Salzstelle?

Winrich, Wezil

Tagani militis eiusdem episcopi predium Lēscāh

Tagani, Heinrich

Fuistriza villam

Wolfram, Tagini¹⁰), Noppo, Durinch³), Eppo. Actum Stein⁴).

Tagani sprejme posest Lesce in Bistrico

Krničica

quidam Ozi tale predium

Econtra idem Ozi duo predia unum Wadizin, aliud Wisathsah in comitatu Ōdalrici marchionis⁴) sita⁵)

: Chuno, Wolf, Livto, iz Rodin

rules, examples, syllables//

Wecil, Grifo, Ratkis, iz Krničice

Orendil, Izo, Acili, Adolt, Hezil⁷),

"Wolf, Livpolt, Eckerih, Wiciman,

könig-lichen Sendboten Prešeren Marc

Hartuvic, Guodman, Pecili, Engildie.

Chuno, Wolf, Wezil, Livto,

Penno, Grifo, Acili, Livpolt. Actum Steine.

Wecil = ordnung Herrimans vodja Herimanov.

0-Chuno je Kurc Je Božič + Marc + Janez + ni pa Martin, je Noč.

1-Ozi v Vadiše in Visoče = nobilis Ozi Oči

2-Orendil v Vrbne Bulle, policaj

3-Wecil iz Krničice v Želeče-Zagorica (»Boben«) in postane Heinrich - prejšnji Hartuvic

4. Goteschalch 26.12.

5. Heinrich (Božič, 25.12.) nobilitatem sortitus Friederich

[Heinrich = Haganrih, vodja Haga (Preske, laza), torej Herman, vodja reda, Primus, Božič; Friederik = torej »moč miru« mirovnik, prešeren, kristel, sv. Janez; Goteschalch = torej got + scalh (božji služabnik) = tisti, ki poslušā glas boga, sv. Štefan. .]

Der Freie Ozi schenkt eine Salzstelle und einen Wildbann.

„Chreine“, c. 1060—1070.

Lod. B f. 35° n. 110.

Notum sit omnibus Christi fidelibus, qualiter quidam ingenuus Ozi personatus ob interventum Altwini Brixinensis presulis supra altare sanctorum Cassiani et Ingueni in manus scilicet prefati episcopi sui que advocati Chadalhohi quandam salinam feralemque bannum quibus hereditario iure usus est, omnium contradictione semota in proprium do-navit atque legavit. Huius sunt testes: Grifo, Scuribrant, Mazili, Orendil, Prezlau, Wazaman, Zuozlau, Iuvan, Nenadei, Welechne, Zemicho, Wekewoi. Ad vestituram autem isti sunt testes¹⁾ ascripti: Scuribrant²⁾, Orendil, Prezlau, Wazaman, Zuozlau. Actum Chreine.

1) sunt t. sunt B. — 2) u corr. aus begonnenem r.

Salinam bannum=

Salix=Vrba

salinam feralemquele banum solna in železna pot v Vrbi (Vrba na Dobravici), torej tudi vas, dvor=Korošca pa dobi Orendil

Ozi izgubi (odba) pravico solne in železne poti, ki je bila do sedaj v uporabi

Ozi izgubi v Vrbnah podedovane pravice do solne in železne poti in Ključ, kjer se je trgovalo (barantalo) s soljo in železom Kje so te Ključe???

Ali je to nekje na Resju ali na Batranci, Raisi, Pod Rupo?? Ali v Mošnjah??

305 1070-90 Gorjanci so izgubili pravico do poti, solnih in železnih, narejenih pred mnogimi leti po gozdovih in nad njihovimi posestvi

Weinachten in Ostern sta "nočna" praznika, Ostern je vzhod sonca, torej zjutraj, ko je sonce na vzhodu, 24.03., po polnočnici, ko se kuri kres. Potem pa potica, pa jajca in zajc in dvodnevni praznik, Velika noč.

Weinachten se začne ob sončnem zahodu, nato pridejo bakle in polnočnica, potem praznovanje. To je Božič (Sveta noč), dvodnevni praznik.

Sveta noč torej rodi Božič???

Sv. Jur je pa takrat, ko ozeleni Jelovica do vrha, t.j. 1. maj, ko pa jeseni pobarva listje bukve na Jelovici rdeče, je pa 1. Novembre (tako je danes).

Kaj sta pa potem Jur in Martin???

Ali nista sončna mejnika??

"Koledarji" so se delali že tisočletja takrat, ko so bile klimatske razmere ugodne, stabilne, temperature povprečju za več kot 1 °C višje kot današnje.

Enakonočja so dnevni prazniki opoldanski prazniki 24.03. in 24.09. Matjaž in Anton. Torej 6 mesecev. Valentin in Martin pa 9 mesecev.

Ženske rodijo po 9 mesecih, koze in ovce pa po 5 mesecih, ženske 1x letno, koze in ovce pa tudi do 2x letno. Kozjak je Mrkač, ta pa nikoli ne rodi, ne po 6 in tudi ne po 9 mesecih. No imate pa pojasnilo za "Rodine". No tudi Gos nikoli ne rodi, saj nese jajca, jajca so pa denarci. Komur pa nesejo živali jajca, je pa ali bogat, ali pa je nor, če to ne zna izkoristiti. Tisti, ki ne izkoristi "Brezja" za vse kar mu to nudi, je ali božji ali pa božjasten. Pa toliko koz, ovc, jajc, zajcev, tičev, in vse to se ponuja tistemu, ki ima ta raj na zemlji. Zato tudi ljudje rajajo, eni po ^{3/4} taktu, drugi po ^{4/4} taktu, tretji po ^{7/8} taktu, eni pa tudi brez takta, teh je pa še največ. S tistim pa, ki pa se ob vsem tem jokajo, je pa z njimi nekaj narobe, teh je pa tudi kar nekaj. In to velja za vsako "Brezje", Bregje, Obregje, itd.

Tako si lahko predstavljamo tudi to, da so bili prehodi prek gora povezani s svojimi datumi in klimo in da je bil zaprt prehod čez "Brezje", kjer so stali Vrh peči, Vrše (Baba, Sv. Duh. V, II), Mali vrh in nad njimi Stol. Na »obrobju« (tako kot v Sondriju Orobie), ko se iz doline ne vidi več zadaj Stola, oz. visokih vrhov gora, pa so čakali »varnostniki«, »Rožiči«, »Merkelni«, »Vahtarji«, »Noči«, »Trebušniki« (pa sami navedite nekaj gostiln pod Stolom), ki so nabirali denarce za varovanje prek prehodov in za vzdrževanje poti (to niso bili kolovozi, to so postali šele ko so dobili kolesa, pozneje železna kolesa¹⁰⁴, danes pa gumijasta kolesa, potem se pa reče Autobani, autostrade, in tudi te še kod potekajo skozi gozdove, kjer so nekdanji Biki (Bulle, policaji) varovali poti in poslušali čas, ki je prihajal prek ognjev in rogov od daleč nekod od morja.

Ja pa tudi mi še danes poznamo tiste, ki so imeli svoje tiče na žnunc, pa da so mel svoj »firtah«, da so ščitili svoja jajca, no danes se pa tem reče »bodybuilderji«, »naturisti«, »xxxxx«.

Sedaj tudi veste, zakaj so morali Windihi, Tunci, Iwani spustiti iz rok svoje jajca, njih cuzije, muzije, popke in šprice. Ni jim pomagalo to, da so bili sprva junci, nato voli, vse to jim ni nič pomalo.

Tisti, ki so bili najprej svobodni (pa požrešni), so se potem povzeli v milese in nobilese, so jim izpusili

¹⁰⁴ Zanimivo je to, da piše na stari železniški tražnici »Casello Ferroviario«, mi se pa zabavamo s »Salinam feralemquele banum«, nekaj sto metrov od tod je pa potekala večtisočletna solna pot iz Timava proti Podonavju in do Baltika, ravna, skozi gozdove izsekana pot, po kateri so nosili vse od soli do železa, kovin, jantarja, mesa, itd.

vse iz rok, oni, ki so bili pa »Nobiles ex genere (od rojstva), so jih pa vedno bolj stiskali in jim požrli vso veljavo in to skupaj s prihodki in oblastjo.

Imena se starajo, vendar razumljivo:

Chuone = nočnik, veter, ki prihaja zjutraj navzdol s Stola, iz Vrha poti na Brezju,

Horendel = vzhodnik veter, opihava vinograde od 9h naprej pa do kakih 7h zvečer, ki prihaja z vzhoda, s Straže na sv. Petru. Tam je Zajec, pirhi, jajca (denar), delo (spremljanje potnikov), ...

Lescah, Pečnik, južni vroč veter, vleče v vetrniku, ki poganja peč, prihaja iz Lesc in Kluč,

Vecil = Lovrenc (Ivorov venec), = Mali vrh, je zahodnik, prinaša fen, otoplitev koncu zime, (torej je to Valentin, Zdravko). Tedaj se odpre pot čez Klek, od tam pa tudi čarovnice- neprijetnosti,

Winrih pa daje cele vse ukaze, kam veter piha, (tudi politični) prinaša neurja in nevihte izpod Triglava, pa iz Gorij, iz Viševnice.

Veldes = Polanc izpod – piha z blejskega otoka, oz. samo od tam ni nobenega vetra.

Samo s Straže v Bodeščah in iz Lipniške doline ni nobenega vetra (z Ljubljanskega barja, ki ga zapirajo gozdovi).

Goteschalch = torej got + scalh (božji služabnik) = tisti, ki posluša glas boga, sv. Štefan, ...

Iuvan Ivan = Janez, Nenadei (Ne igla ampak žebel), **Pezdir, Brs, Rudar, Žlinder, Dienstman**

Gotescalc > Friedrich = Prešeren > Engildie = Angel gospodov, Engil of, Engil mar > sv. Štefan, > sv. Mihael > ...

Vse od boga pa vse do hudiča, vedno je pa pomočnik, ksel (k't osu) [Geselle, gesellig, geselchte (nasoljen)], nikoli mojster, pa četudi služi samemu cesarju kot minister. Vedno je za prvim, tudi če je ta škof, ali Vedno je polnočnik in nikoli poldnevnik, torej ima rad noč pa ne dan, ima rad luč = kres, pa ne grmado, temo, ... Je Hefajst v luknji in ne Svetina, ima brst - pezdir pa skače okoli po dežju, namesto, da bi delal oglje... pa je lintvern z blejskega otoka pa ne iz peči nad sv. Martinom, pa ima jajca (iz apna), pa ne da bi bil brez jajc, ker je zajc....

Guodman

Pecili Pecili > Pecili

Sonntag, 07. August um 13:30 Uhr (43 Min.)

<http://www.arte.tv/guide/de/051485-023-A/360-geo-reportage>

Bedrohte wildnis 2016-08-05 18.25

www.arte.tv/guide/de/051460-003-A/bedrohte-wildnis

<http://www.arte.tv/guide/de/051460-003-A/bedrohte-wildnis>

Zebre

<https://www.youtube.com/watch?v=cZRVswh7Pqc>

že posneto-----

Korska wilde Schönheit

Donnerstag, 12. Mai um 18:25 Uhr (43 Min.)

ARTE7

43 Min.

<https://www.youtube.com/watch?v=JbKvKfjd4wA>

http://nrodl.zdf.de.glcloud.net/none/zdf/16/06/160605_vulkane1_tex_1456k_p13v12.mp4

http://nrodl.zdf.de.glcloud.net/none/zdf/16/07/160731_machtdervulkane2_tex_1456k_p13v12.mp4

[http://www.zdf.de/ZDFmediathek/beitrag/video/2751024/Die-Macht-der-Vulkane-\(Teil-1\)](http://www.zdf.de/ZDFmediathek/beitrag/video/2751024/Die-Macht-der-Vulkane-(Teil-1))

https://www.youtube.com/watch?v=EYPtOOGP_S8

Korzika - kostanji

<https://www.youtube.com/watch?v=Y2b7v71XwFc>

20160731

Film prikazuje kako se je razvijal svet od 6000 let proti današnjemu stanju.

Vpliv lova do živinoreje, poljedelstva. Kostanj je tisto, kar je pri nas železo, struktura se spreminja, pa vseeno enaka Oče + 4 sinovi, 1 = manager in skrbi za prodajo, drugi za proizvodnjo kostanjev, tretji za živinorejo, prašiče, vpliv soli, ...

Oče stari = Shuone = Oče, ATA

Ozi = oči

Starejši sin je tudi oče, a še nima otrok

Vsi drugi so sosedje, eden skrbi za koze, Ata ima najboljše ovce,

Vse živali se same pasejo, a vse prihajajo same domov (ker jih navajajo na sol).

Molzejo jih zvečer ali zjutraj, dojijo

Cuzi, muzi popek špric,

Pojejo, se veselijo in so zelo zadovoljni, čepravi jim umirajo kostanji.

Vpliv vlade: eden skrbi za področje s 700 kostanji, 12 kostanjev preživlja eno družino, tako kot tudi policaja v Parizu.

Vlada poskrbi za žuželke, ki preprečijo uničevanje kostanjev, inšektorji poskrbijo za škodljivce, gozd se ohrani do 70% po 7 letih.

Makija je povsod, ograje okoli kostanjev, kamenje v ograjah, po ježicah se pasejo svinje, koze jedo makijo (gošo, imajo gmajno, tam pa koze, krave in ovce.

Pastirji delajo kot kmetje, saj se živina sama pase in se sama tudi vrača, imajo obore za živali.

Kostanj sušijo v starih jamah v katerih kurijo ogenj od zgodaj zjutraj do pozno zvečer in sušijo kostanj, ki je na podu kakih 40 cm na debelo.

Proizvodnja: meljejo kostanj, izdelujejo kostanjevo moko, kostanjevo pivo, dekleta pa imajo proizvodnjo krem,

Imajo zdravila, imajo alkohol,

So cela družina, vsi fizično delajo, oblast dela umno, s pametjo.

Nikjer nobenega viteza, še boljšega viteza, nobile-sa, Wencelna pa Winriha, škofa in knezoškofa, kralja, cesarja. Imajo pa plotove in ceste in poti v gozdu. Trg po celi Evropi, računalnike in telefone in internet. Makija je pa gozd, očitno tudi hrastov, predvsem pa kostanjev.

Kakšno vlogo je pri nas odigral kostanj?, vino?, pivo, trte, vetrovi, Od česa so živeli v Slatni, Kričiči – od kostanjev, vina, gob, žita, železa, ?? hrana,

Vse deluje kot celota, po določenem potrebnem redu, pameti, kot pri nas pri kosezih. Vedno je čas, ker je ta pravilno razporejen in ima minimalne rizike,

da se nebi kaj pravočasno naredilo, Nikoli se ne razmetuje s časom, vedno se nekaj dela, da se čas ne zapravlja po nepotrebnem. Čas je merilo, koliko se ga lahko izkoristi.

Značilno pa je to, da ni nikjer nobenih imen, ta ljudje omenjajo, vendar jih je komaj opaziti.

Če neko delo lahko narediš trikrat hitreje kot pa tvoj sosed, potem imaš pač vedno več. Pri tem pa še vedno ravno toliko požreš kot sosed. Še bolj ga lomiš, če se udajaš pijači, ta ima dvojni učinek: požre tvoje delo in čas, potem pa imaš še mačka. "Novin" ali "Bogataj" imata od svojega dela 3 do 4 krat toliko, kot pa stari pijanec, pa čeprav se jo drži še celotna stara vera in njen red.

Stebri uspeha niso vitezi, baroni, grofi..., ki zapravljajo čas, denar, kri podložnih, temveč pametni ljudje, ki znajo izkoristiti danosti.

Novini so tisti ljudje, ki so dodali dosedanji pobožnosti in molitvicam še novo znanje, starim pesmicam nove izboljšave = optimizacijo. SOCRATES dobi tedaj dodatek pri adaptaciji + optimizaciji.

Pametna družba se ne uči, še manj tistega, kar že vsak ve, temveč išče možnosti, kako bi prišla do tega znanja, ki ga še ni, ki ga je potrebno šele ustvariti in s tem potem konkurirati v okolju.

Pametna družba gleda naprej in se ozira nazaj, predvsam po se ozira na to, kaj se dogaja v okolju.

Zato so staro znanje čuvali, ga prenašali z očeta na sina, očetje so pa ustvarjali novo znanje, ki so ga sinovi potem preskušali, izpopolnjevali, selekcionirali, prilagajali, vnesli nove prvine, ki so jih nabrali na "Walzu" ali takrat, ko so delali "zum Lohn".

Zato se je sin vedno poročil v družine, kjer so imeli isto znanje, navade, sposobnosti, potem pa tega dopolnjeval. Kri ni bila voda, pa tudi ne slast, temveč tista prvina, s katero si se hotel uveljaviti, uspeli.

Zato gliha sk'p štriha (pa naj to pomeni štrihanje podpisovanje (žigosanje) pogodb, ali popivanje po gostilni.

Človek je bil ali lovljeni, ubiti, požrti, ali pa je lovil, ubil in nato tudi požrl tisto, kar je ulovil.

Zato je pa imel dve očesi, s katerimi je videl tridimenzionalno, dve ušesi, ki sta delovali tridimenzionalno (vendar ne tako učinkovito, kot očesi), dve nosnici v nosu (ki ni deloval tridimenzionalno, usta z jezikom, s katerim je okušal in kožo s katero je lahko tipal, tlake, temperature, vlago, ... Skratke je bil bitje, ki je zaznavalo vse kar se je v njegovem okolju dogajalo, a tudi v njegovi notranjosti. Večino

čutil danes poznamo, mnoga pa tudi ne, čeprav jih mogoče celo imamo. Predvsem ima današen človek svoja čutila veliko bolj otopela in tako erodirana, da je takratnemu lovcu že nekonkurenčen.

Človek je pred tisočletji veliko bolj odvisen od svojih senzorjev, saj se je šlo za njegov obstoj.

Žarke določene valovne dolžine zaznavamo, nekateri bolje, drugi slabše. Svetlobo še nekako dojemamo, elektriko pa že veliko slabše,

Današnje senzorske sisteme še do neke mere razumemo in jih izkoriščamo, mnoge vidimo in jih ne opazimo (senzorji premikanja). Za mnoge moramo pa ustvariti relacijske sisteme, da lahko izkoriščamo njihovo kapabilnost (uporabljivost, sposobnost, ...) pridemo do jezika, ki pomeni nekaj samo tistemu, ki je za to usposobljen, izšolan.

Naše šole pa ne poznajo več kot pa samo vid in ušesa!

Ko sem vprašal mojega vnuka, zakaj ima v spričevalu ob vseh peticah 4 iz telovadbe, mi je rekel, da je splezal po vrvi navzgor, potem pa po prečki naravnost, potem pa po sosednji vrvi navzdol in da je zato dobil 4, sem vedel, koliko je ura.

Učiteljica je raje gledala, kaj njen učenec dela tisto, kar je po njeni presoji nevarno, neumno, predvsem bi pa od nje zahtevalo njeno akcijo in uspešno zaščito, ker so nevarnosti in nepredvidljive posledice pač drugačne.

V vseh šolah delajo po programih, te se naučijo, če pa nekdo drug zna več, ali nekaj drugače, je pa to nesprejemljivo.

Kako drugače je to bilo pri Rantu. Ta je rekel, da on ve za 9, študenec lahko do 8, za deset pa zna lahko samo bog.

Pri tem je točno vedel, da je znanje nekaj subjektivnega in ne tisto, kar piše v knjigah. Da je celotno človeško znanje, vedenje zelo pomanjkljivo, polno lukenj, nedorečenosti.

Rant te je poslušal ali pa ne. Če se nisi dovolj hitro odzval na vprašanje, si kar lahko obstal na stolu. Če pa te je preskušal, kako se znajdeš v področju neznanja, tam, kjer se koncu tudi vedno znajdeš, te je pa preskušal, do kake neumnosti si lahko prišel. Pri tem je pa vedno zahteval subjektivno znanje, ne odkrivanje Amerike, ki so jo že tolikokrat odkrili.

Ja Amerika;

Ljudje so Ameriko odkrili že v zadnji medledeni dobi, pred okoli 11.000 leti, nato so jo odkrili zopet okoli pred 5000 leti, nato so jo odkrili Vikingi pred 1000 leti in ne Krištof Kolumb pred 500 leti.

Če vprašaš ljudi, koliko o tem vedo, ve tega približno 50% ljudi, če jih vprašate za vikinško dobo

na Groenlandiji, mogoče 1%, če jih vprašate za prihod ljudi okoli 5000 leti, mogoče vsaki milijonti človek, če pa jih vprašate o "cloves kulturi" in njeno razširjenost v Franciji in v Kanadi, boste pa ugotovili, da določeni krogi to vedo, samo tega ne, da je bila razširjena samo okoli kakih 1500 let, pred 11.000 leti.

Potem pa vprašanje, kje pa to piše??

160802

Chuono = severnik, veter s Stola, veter z Vrš navdol, blag veter

Vzhodnik

Chuone = nočnik, e nuoč

Horendel = vzhodnik. Ostern, zajc

Lescah, Pečnik, južni vroč, vetr za košnjo in železarjenje,

Vecil = zahodnik – tam zahaja sonce in ga je nato ponoči pripeljati spet na vzhod, torej štetje dni., gospodar časa

Winrih pa daje celo vse ukaze, kam veter piha, (tudi politični) prinaša neurja in nevihte izpod Triglava, pa iz Gorič, iz Viševnice.

Veldes = Polanc izpod – piha z blejskega otoka, oz samo

S Kuoplenk pa nasprotni veter kot pa s Stola,

Cuone = Cuoplenk, prihaja s Peči na Babi, z Babjega zoba, tam zadaj je pa Bohinj.

Kuone in Kuplenk, izgovarja in sliši se enako, samo piše se drugače.

Svetina in Svetnik = Sveti – na Stolu, ki je na severni strani, na jugu – na sončni strani pa sveti Solnce.

Sole je Solnce, veliko in malo sonce,

Kamena sol in morska sol sta pač sol.

Belin in Belina sta par, solnce in sol sta par, nočnik in poldnevnik sta par, Božič in sv. Janez sta par, Junij in Juna, Kamen in Kamen.

Škof in Vojvoda sta par, Goriško- tirolski in podjunsko in čedajsko škof sta par in sedita na istem stolu, samo obrnjena sta nasprotno.

Ja. tako je tudi Brunek meja med Vrhom peči in Malim vrhom peči tudi tud par, med tem pa je sv. duh, Baba oz. Vrše.

Δ
ΔVΔ

To je pa prehod čez Belščico!

Kuone

Mali Kuone Baba Veliki Kuone

Noč

Noč Dan Noč = 24 ur

Dan = 24 ur

24 ur = 24 ur

12+12 = 24 ur.

Naš viševniški Winrih iz let okoli 1050, "nobilis ex genere", je imel sina Tunca, njegovega naslednika. Ta je bil Cuone na Viševniku, tako kot je bil Ozi (Oči) Cuone na "Bregju" = Brezju na Pečeh pod Stolom. L. 1592 je pa grimšički baron prodal desetino od 4 kmetij in mežnarije na Kupljeniku proštiji na otoku.

Pred l. 1000. Je bila sodna meja med goriškimi grofi na Radovni, potem je pa potekala po Završnici. Vasi pod Malim vrhom so pa imele svoje posesti tudi na Stolu in so bile torej deloma pod oblastjo goriških, deloma pod podjunskimi gospostvi. Tako je na Bledu obstajala 1/3 pravica do sodne oblasti, ki je imela svoj izvor še iz časov ko je bil Patriarhat prenesen iz Ogleja v Čedad (l.~800) in postavljena solna meja na Dravi (za Karla Velikega). Tako so imeli Winrihi solne pravice do Babe na Vršeh, tam je bil pa Π, a tudi »3« in »ψ« na višini 868 m pa tudi

Δ
ΔVΔ

Na Kupljeniku (Kopauniku) imajo pa na Kopaun kres, na katerem dekleta dajejo »fantouce«, skačejo čez kres, da si požgejo sramne uši, fantje pa zbijajo »šajbe« na deski, da te letijo v dolino. Potem se pa povalajo punce in pobje dol do grmovja, po 9 mesecev pa pridejo cuzi + muzi – ji zaradi popka (takrat ko korenine (Valentin) pa zaradi šprica (Martina, ki je mu špric že dol.). Samo to so pa že pozabili.

Kres imajo na Antona, ko je konec paše, pa tudi železarjenja, 24.09, a 24.09.

Zakaj pa fantovce, pa na pusta?

Pa zakaj pust (babe pust), ----- potem pa Martin, ki podavi gosi (koze), ????

Na Pusta na pepelnično sredo požgejo pusta.

V fžnarskih krajih prižilajo sveče na ladjicah?

Kurent, kure, kurc, kuram se odvežejo riti. Jajca, kunci = zajci.= Konci (česa). Ostern, vzhod

Meso pust (pepelnična sreda), pustni čas,

Koliko dni nato Velika noč »masopust« 40 dni.

Kupljenik je:

Noč, osojna stran, Chuone = Čoune - nouz. nouzh

Cu-pl'nk. Kravji, goveji pastir

Kuh - krava, K(u)o-vač, Kuvač

Kurc je Kuril svete ognje, bil je torej »kurilec«

Kuh, die, (-, **Kühe**) krava; bei Elefanten usw.: samica; blöde/dumme ~! krava neumna!; heilige ~ sveta krava; eine **melkende** ~ figurativ dober **vir denarja**; stehen wie die ~ vor einem neuen Tor gledati kot **tele nova vrata**; davon soviele/so viel verstehen wie die ~ vom Sonntag spoznati se na to kot **krava na orglice** [**rog**] /kot zajec na **boben**; das wird die ~ nicht kosten to ne bo stalo celo premoženje.

K'plenk = Kopana, Kopau'nk Zakupaun'k

S Kamni ograjen prostor s hišo (tipa Velika planina) + Rožič = Pezdir + Kopane (nič kopa, nič oglje, ampak ogenj, kres, vidikovec = pred 1000 leti pa »**Radovljiska (kravja) planina**«, kjer so Seušk pa Želešk pobje (ker'lc, kujon') kuril svoj kres, takrat že »volik«, krščen v cerkvi na Rodinah (ki je bila tudi od (Viševniškega) Chuoneja).

[DEZELA JSD-SLIKE/Kupljenik - Dezela - IMG_1222-b.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE/Velika Planina - stan-203034-b.jpg](#)

Takrat še ni bilo pobrano kamenje, razen tistega, ki ga je rabil Rožič, pa tudi njegov sovaščani, ki še ni bil vas, ampak »Laz«, kakih 1000 korakov je pa že bile podobne hiše, v zgornji je bival Primus = Žebovc, na ta spodnji sta pa bila Brs in Oblak. Tam je bil tudi Laz z kamenjem ograjeno čistina z gozdo in Zalopavnikom, kjer je bil »Zevnik«, vse ograjeno. Vse to je bilo že tik pred letom 1000. Tako kot vsako planino so jo to uporabljali »radovljiski« kmetje s Sela v letnem času od sv. Jurja pa do sv. Antona. Pozimi (za pusta) so pa bili doma, punce pa svojim kujonom, dajale »fantovce«, zato nič otrok, nič popkov, samo »larfe« potem pa pepelnica, poj pa post (ker je zmanjkovalo hrane).

Vse drugače je pa bilo ob sv. Janezu, takrat so pa imeli kres na »Kuopano«! Pa tudi spodaj na »nogradu« trte, pa po sv. Tonet' kovane na Kovačouc', pa ...

Analiza je pokazala, da je bilo žita dokaj malo, da je bil delež divjačine in nabiralništva v prehrani še vedno dokaj visok in da so morali bukve, hrasti in kostanji dajati velik del hrane. Ovce niso imele v Blejskem Selu primerne pogoje, saj je bila gozdna meja pred tisočletjem višja kot je danes, in da na Jelovici ni primerne prostora

za ovčerejo. Dovolj je pa bilo na 1000 m bukev in na 500 m hrastov (Dubrave), torej je kraj primeren za svinjerejo in srnjad. Nasprotno je pa bilo stanje v prisojni strani Karavanki, kjer je bila mogoča uporaba ovčereje na Belščici, spodaj kravje planine na višini 1000 m, ter spodaj na Dobravah na 500 m pa žir, želod in kostanj.

Integritete odnosov v življenju in medsebojnih relacijah, pogostosti in intenziteti realacij pa ni nobenega »papirčka«. Tisti ljudje, ki so prišli iz Posočja, so živeli svoje življenje, imeli svoje relacije, svoj jezik, svoje komunikacije.

»Ksmo kosil u Mačkoc' u Klučah, t'm kje mu Jastreb svoj p'rt in sva dobila med sebe Bajerjouga ofcirja, sej ta koj skujou, pa šu h bajt u ruksak po flaško.«

Samo en stavek, pa ga ni razumel noben hudič v Radovljici, ne žena ne moj otroc, ..

- Ksmo kosil = ko smo kosili (s kosami)= pa ne kosili z žlicami.
- u Mačkoc u Klučah – Mačkovec je danes klanec od Zazera (nekdanjih dvorskih garaž) na Mlinem. Kluče je ledina pod klanecem, od ceste dol do Save.
- Jastreb p'rtikel mojega prijatelja
- P'rt = parcelo
- Sva dobila med sebe = prvi kosec je bil Jastreb, potem xxxxx, nato pa jaz. Jastreb je dajal takt in red, jaz sem moral pa na koncu reda skrbeti za konec, t.j. »seč v nogo« predzadnjemu koscu in skrbeti, da je košnja hitro potekala,
- Bajerjouga ofcirja = »Bajer« je imel »samico«, vodno žago, ki je imela bajer, ker je imela premalo vode. Samica je bila žaga na »en platelc« na žagin list. Ker je bil drugi na potoku (Jezernici), ni mogel žagati, kadar je on hotel, ker mu je vso vodo pobral prvi na potoku. Skratla ta »Bajer« je bil vedno drugi, pa kar koli se je lotil, vedno je bil »preganjan« = begunc. Ofcir je bil pa zato, ker je moral vedno hoditi za paznikom (tam kjer je bil 7 let v zaporu, ker je ukradel 2 kuri, ker je bila njegova mat stara in bolehnna in si je za Veliko noč želela nekaj »bolšega«...
- sej ta koj skujou = je bil kujon, manj vreden človek
- šu h bajt = šel k lesenemu skednju z kozolcem
- rukzak = nahrbtnik
- po flaško = piti žganje iz majhne steklenice.

Ti ljudje so živeli svoje življenje v svojem okolišu, v svojem kraju, ki je imel Zakraj, Podkraj, Krajiše, ..., tega poznali in uporabljali, pri njih je bil gozdni sadež del vsakdanje prehrane. Del življenja, ki je potreboval vsaj delež moči (Wattov), svoj delež živlenskih potencialov (Volt) in svojih tokov (poti) (Amper) in to mora biti v svojem redu, soglasju (to fi). Človeška znanja se dograjujejo, pa ne pozabljajo. Človek ima v svojem živčevju tako veliko kapacitet, da jih ni mogoče izkoristiti če bi živelj dlje kot pa od visokega poka naprej, pa bi še vedno lahko komaj nekaj izkoriščene.

Človek prenaša v sebi še vsa znanja še od takrat naprej, ko je bil še samo sesalec (cuzi, muzi,..) ko je bil še lovec in nabiralec, šele potem je moral začeti sejati in nato pobirati letino, oz. tisto zaradi je nekaj sejati. Najprej je moral imeti ogenj, nato požgano palico, pa za njo zelje, [Lubje kupa] potem je moral zemljo skopati in zakopati seme [Kopavnik Zakopavnik] pa pričel pridelovati ne samo kupus, temveč tudi repo, korenje, peso, ... Potem je pa iznašel [Baba], pa ga uporabil tako kot za [Baba] (drevak, korito reke, korito kot žleb,...) kot kos lesa, kot kos kamna, ali kos kosti, roga, ..Potem pa pride [Pflug] (Pflug) in z njim vse kar hočete (od krme pri čolnu do krme za vole, ...)

Tista iznajdba, ki je omogočila 1000 letno prevlado pluga nad drevesom, prevlado konja nad volom (danes kombajna nad traktorjem, včeraj traktorja nad konjem), je v integraciji z drugimi iznajdbami določeno živlensko raven, ki je bila konkurenčna predhodni ravni.

To raven pa omogoča samo integriteta vseh takratnih procesov, objektov in subjektov, če enega ni, ga je potrebno nadomestiti z ekvivalentom.

Če je bilo Blejsko Selo pod Dobro goro in je imelo svoj Špik = st. Pik = Δ in svojo Babo (ki ni imela snega, ampak je bila osončena in je imela svojega Belina "na 'n gora", pa svojega "Sveti na gora", takrat ko še ni bilo "Gorjancev", ko je tod prvič prišla pot (banum) čez Jelovico v letnih časih, ko je bil "banum" odprt in varovan (in imel svojega Merkelna, kralja, vahtarja, Rožiča, ...moža z jajci in je bil na drugi "n gora" tisti xxxxx – pozneje druid, ki ni imel jajc in so ga lahko pokopavali ob Timavu, ki je imel relacije z Monrovijo, ki je imela svoje ladjevje, ki je varovalo "Setemare" – delto Pada, je do takrat šla "banum" od Bodeške Straže naravnost na Jelovico, pa ne prek Bohinja, Bohinj je pa povezan mimo peči nad Bledom proti razvodju Radovne – Završnica – Sava Dolinka, od tam pa na Klek in Podrošco.

Ko se prvič postavi "postaja", pošta, na Špiku, se pojavi tudi prvič pojavi Selo, ki ima svojo kožarico, z brezovim lubjem pogrito bivališče in v brizovo lubje odetega pastirja, ki nosi to "pelerino". Ta človek je uporabljal svoj drevak, ki ga je zasmolil z sokom od breze, ki je ga lahko jedel ali pa zamašil v razpoke v drevaku, z njim kadir svojim bogovim, predvsem Belinu ker je imel prijeten duh, dober okus, ga je lahko tudi lizal, skratka je imel vse božanske lastnosti (samo poslušal ga ni mogel, čeprav ga je lahko vtaknil v luknjo v piščali in spremenil njen glas.

Skratka Δ je dobil svojo babo, na nasprotni strani, čez Savo Bohinjko, bila je pa mogočna, črna, temna, osojna Baba, še vsa poraščena s pragozdom.

Imela pa je že svoj Babji zob, pa nad njim svoje razgledišče, vidikovec, na katerega se je lahko povzpel Videc, Vidic, se razgledoval vse do obzorja, ponoči pa tudi po nebu, kjer so bile zvezde, pa seveda tudi luna.

V 10. stol. so krščevali novorojene prebivalce in pokopavali umrle na Rodinah (tako danes rečemo temu kraju), tam pod

Če ste se približevali s strani Lesc in se mimo Kluč

[DEZELA JSD-SLIKE\Hrase-Kluce-Rodine-.jpg](#)

napotili po "progi" navzgor in ste zagledali majhno leseno cerkev šele, ko ste prišli pred plot, iz kamenja zloženega v suhi zid in lesu. Za cerkvijo je bilo Bregje, Brezje s svojim Obregjem – v njem pa trije bolj opazni vrhovi - Špiki Δ Δ Δ (danes Mali vrh, Vrh iRe Vrh Komuna), zadaj nič opaznega, nobenega Stola, nobene Babe, samo cerkev, zid in med zidom in cerkvijo pokopališče ter ob cerkvi je lesena hiša takratnega klerika (nekdanjega Pezdirnika = Brsa = Friedricha = Prešerna = Engeldie = Gotescalca = sv. Štefana), potem pa v 12. stol. postavijo gorjanci zidano cerkev in nastavijo svojega kletika.

Cerkev še vedno čuva prehod čez Babo in Vrše, zgubi pa nekdanji pomen solne in železne proge, to jih prevzame Ljubelj pa Kamen v Begunjah. Nekdanje poti čez Zelenico zgubijo svoj pomen.

Sedaj se vzpostavijo nove poti proti Sv. Klemenu, cerkev postane cerkveno središče vse tja do zgornjesavske doline, ki se prične pri Klužah na Belščici.

Obdobja okoli l. 950 do 1100 je torej konec. V tem času se prične pastir spreminjati v pastoja – klerika. Ta prične spreminjati junce v vole, drevo zamenja plug, poljedelsko orodje se prično spreminjati, človek prične izgubljati pravice do lova in ribolova, začne jesti svinje, ki se same pasejo po gozdu (kostanj, želod, žire) in ne rabijo nobenega pastirja, te pa navaja na človeško prisotnost (rejo) s solitrom (kalijevo soljo, pepelnico, solnim blatom).

Podobno je z ovcami. Teh se poskuša znebiti tako, da se same pasejo po gmajni od jutra do večera, pa naj bodo bele ali črne, domov pridejo samo zvečer, tedaj jih molzejo, za priboljšek pa dobijo za lizanje kepo kamene soli. (ne brigajo jih solne meje ne na Dravi in ne na Spodnjih Bohinjskih gorah).

Kako je bila vključena uporaba kostanjev, ki so bili v Posočju glavna hrani ljudi v obdobju od 1000 do 1300, ne vemo. Naše oblastnike - elitnike to ni zanimalo, saj je bila večina ljudi, ki so se gibal po gozdovih svobodnih (živinorejci, železarji), od njih ni bilo kaj izmolzti.

Človek je tedaj živel v naravi, rabil je vse čute, senzorje, prisebnost, ki ga je varovala in obvarovala. Če pa ni bil obvarovan, je propadel. Ščitilo ga je znanje, duševne in fizične sposobnosti.

Ščitila ga pa je tudi kooperacija, sodelovanje s sodelavci, njegova vaška ureditev, njegove navade, znanje.

Pod Dobrčo je še danes veliko kostanjev, a ga ljudje iz teh krajev ne uporabljajo. Na dobravah je še danes dovolj divjih svinj, ki so pred 1000 leti bile del prehrane, zakaj o tem ni nikakih »papirčkov«.

Crepne smo poznali, kje je pečenka??

Tiste, ki so imeli pravico biti v salamuri pajcani in potem pravico biti sežgani na drugi strani Soče, ker niso imeli jajc so že zdavnaj pozabili. Te smo imeli, pečenke pa ne, ki bi jo morali jesti tisti ljudje na laštri pod lipo, ki je bila center Krničice, kjer je bila center Bregja pod Stolom (Belinom).

Te srenjske kamne iz Krničice so smokučani privlekli k lipi v Smokuču po l. 1314, enega razpolovili in ker ena kmetija ni preživela hudih časov v obdobju 1314 do ~1355. Nato so v hudih

časih okoli 1500 v te kamne izvrtali luknje in v te vtaknili babce, ter na teh potem klepali kose, ki so jih uporabljali v kmečkih uporih.

Ja, kje so Herimani, Herrmanni, s svojimi solnimi in železnimi progami. Nobeden pa ne ve, ko se pelje med Hrašami v Rodine, da se danes pelje na več kot 3000 letni »progi«.

[DEZELA JSD-SLIKEHrase - Rodine Banum ferri.jpg](#)

160806

Železar pač moraš biti rojen. Ko kosiš travo in udariš s koso v kamen, kosa zapoje svojo žalujko, da od sebe top glas in ti pove, da si ga polomil, ti pa potem na klepanje in sposobiti koso, da bo zopet »švistela« [Š''k, Š''k, ..]. Kosa se s teboj pogovarja in ti pove, za vse njene težave in bolezni. Če je dobro sklepala in jo primeš za »rep«, ti bo povedala, kako bo švistela, če pa ne bo pa nekako utrujena, medla. Pa jo moraš še vseeno uporabljati naprej, jo brusiti in izbrusiti, potem pa lahko upaš, da ti bo zopet enkrat ratalo, da bo zopet pela svojo lepo pesem.

Samo pogovarja samo s teboj, ne z vsakim cepcem. Moj oče je sklepal mojo koso vedno zvečer, še preden je sonce zašlo. Ko sem ga vprašal zakaj tako, je rekel, da se kosa veseli jutra, ko bo takoj ko se bo svitalo najlepše švistela.

In je bilo to res, Trava je zjutraj rosna in se dobro »seče«. Po desetih pa rata mrtva, torej sečeš »mrvo« = uvelo, trdo travo z uvelima rožami skupaj.

Ja, moj oče je bil pač kosec, kosez, herrmann, obvladal je svoj poklic do videnja, poslušanja, .. Bil je Videc, Prešeren (ali Žebovc, Prešeren ali Gottschalk, Žagar ali mlinar, bil je torej »One man Band«.

Tak je bil tudi »Fronc Frelj« iz Sela pri Bledu. Bil je orodjarski mojster, izučen v Lescah, potem je pa šel »Zu Walz« v Švico, za pet let in se izučil vsega tistega, kar je potem odlično uporabljal. Z njim je bila »kooperacija« na višku. On je vedel kaj hočeš, že ko te je samo pogledal, pa je lahko povedal, kaj ti hočeš.

Ko sva se pogovarjala, kako naj bo kakšno orodje narejeno, je bilo vedno vse samo skicirano (vse sva samo »malala« in »mlela« pa »menika«) Znanje je bilo preneseno brez Amerike (tistega, kar sva oba že tako ali tako vedela). Prenašalo se je samo »novost«, cilji, težave,

posebnosti. Risbe so bile izrisane samo za funkcionalne namene, tolerance sva oba tako ali tako že vedela.

On je orodje naredil, ga zakalil in ga postavil na »ponk« na dva majhna kosa lesa in po njem odaril s kaljenim kladivcem in je rekel, kako »lepo poje«.

Tako je pelo njegovo delo. Preskušanja na mikroskopi (metalografske preiskave), merilnih trdote, zvočne preiskave, vidne (barve na mavričnih odtenkih (točnost, ravnost) so pokazale, da je on vedel, kaj je naredil samo po tem, kako je njegovo delo »pelo«. Če pa ni uspelo, potem je pa »jokalo« = »jekalo« = »vevalo« in potem se je pa pričelo na novo, od začetka.

»Ja Franc'l, kdaj boš pa že spacou tale tvoj umotvor?«.

»Ko bo lepo peu, kdaj pa bo to, boš pa že slišou, pa ni n'č treba okol vohat«.

Francl je že več kot 30 let mrtev, ima pa svojega naslednika, njegovega vajenca, ki je tudi kosez, kosec, kosel, njegova orodja pa zopet pojejo po nemških fabrikah. In pred leti sem ga obiskal, ko je ravno nosil neko zakaljeno stvar, ki je dišala po kalilnem olju in po tem tudi smrdela in se je iz nje še kadilo....

»Ja kva pa počneš!«,

»Sej viš, a n'č ne vohaš, at nej dam u roke?« (da se bom spekel, če že tako neumno sprašujem).

No, ta moj ta švicarsk Francl je poskrbel za takega naslednika, ki ga je še »nadmodril«.

Take danes rabimo, da nas bodo izvlekli iz dreka, v katerega nas je spravila »elita«. Take, ki imajo še vse senzorje, dovolj potencialov, tokov, volje do življenja in prave, uporabne pameti (po Rantovo anergije).

Ta Kosec, Kozel, ... Gaber (les), mi je dal nekaj kosov tise, ki je še nekaj mesecev lepo dišala. Ti kosi so bili zelo različni: eni zelo mehki, z širokimi letnicami in drugi, temni, z zelo gostimi letnicami. Videlo se je, kaj se je z drevesom naredilo. L. 1984 je veter porušil skoraj celoten gozd, Takrat je bilo drevo staro že več kot 100 let in raslo v gostem gozdu, potem je pa tisa pokazala svojo elastičnost in se ni pustila podreti, tako kot okoliško drevje, temveč je rasla naprej. L. 2010 je pa zopet prišlo do viharja. Tedaj je pa bila tisa debela, les mehak, pa jo je vihar ugonobil. Drevo, ki je raslo v senci drugih dreves 100 let, je bilo debelo manj kot 15cm, potem se je pa v 26 letih zdebelilo na okoli 40 cm.

Iz tise so pa nekoč izdelovali ročaje kovaških kladiv. Ti so bili stari nekaj generacij, tudi več stoletij. Ti ročaji so bili od rok tako izlizani, da se je poznalo posamezne prste.

Na takih kladivih in nakovalih se je potem grobo kovalo, tisto pesem teh kladiv se je slišalo na drugo stran reke, kjer je stalo selo, naselje.

No, tako je Franz Frölich iz Sorice (tako so ga pisali med drugo svetovno vojno) je šel po vojni za vajenca v Verigo v Lesce, kjer se je izučil za orodjarja, nato po treh letih dela v tej tovarni odšel v Švico za orodjarja, kjer je naredil pomočniški izpit (bil zu Walz), postal v TIO-u orodjarski mojster, in učil tudi orodjarske vajence, potem pa postal specialist, tako kot so bili njegovi predniki že takrat, ko so se preselili iz okolice Sextna v Pustriški dolini in pred 800 leti prišli pod sončno stran Ratitovca.

Iz Sorice se je preselil na Selo (ki je takrat že imelo svojo 2800 letno tradicijo). Bil je Frelih ali Frölich, a ne Prešeren, še vedno **poslušal**, kako je **pelo kaljeno jeklo** in ocenjeval uspešnost svojega dela po tem, kar mu je njegov izdelek **zapel**.

Naši jeseniški metalurgi so pa proizvajali svojo tanko pločevino, ki je imela do 0,5 % bakra, da je fičo imel taka vrata, ki so imele 1 cm velike špranje, in da je zamakalo skozi, ob vsakem dežju. Ti so pa bili za vse **svoje napake** »**brez posluha**« oz. škart izdelke, pri tem pa imeli vse sodobne merilne naprave, pa bili brez posluha in brez videnja. Zvoje sposobnosti so skrivali samo v svojih oblekah, s trdimi »krogelci«, pa pripetimi kolajnami.

No, naš Fronc je bil doma iz Seļa pri Bledu, tam kjer je Sveti-na gledal na svoj Špik, ta Sveti-na je pa tudi **gledal in sijal** iz Špika dol na Selo, kjer je domoval naš Fronc, kaj je pa on počel, smo pa sedaj zapisali.

Tisti, ki danes gre iz Lesc proti Rodinam, vidi skoja nič drugega kot Stol. Tako je bilo tudi pred okroglim tisočletjem, saj je bil tod gozd, v tem pa »banum« = Proga = pot. Šele ko je potnik prišel v Kluče, je bila tam »seča«. Ograjen, posečen prostor, kjer se je odvijal enkrat letno »veliki sejem« (izposodili si bomo poljski in češki pomen tega prostora).

Takrat se je sprejemalo tiste odločitve, ki jih danes sprejema parlament, takrat se je trgovalo, izmenjavalo izkušnje, barantalo, izposojalo ali vračalo denar, dajalo prispevke, legati so oddajali prispevke, Volči svoje prispeke v železu, trgovci v soli, itd.

To je bil cerkveni praznik, pomemben praznik, dan enakonočja. Cerkev je tedaj imela že veliko veljavo, ljudje so bili že krščeni, potem tudi pokopani (pri bližnji cerkvi), zato so morali tudi dajati (slovansko) desetino in to tistemu, ki je ves ta cirkus vodil, to je pa bil Winrih = Windrichtung – tisti, ki je vedel, kam je ta veter vleče, peljal je pa še vedno od sončnega zahoda preko noči na vzhod, kjer je sonce vzhajalo, kjer so jih čakovali mrtveci obrnjeni proti vzhodu. Še vedno je veljalo sončno kolo, čeprav je bilo leto razveljavljeno po koledarju, v njem so bila pa božja imena, še vedno je dan imel dve polovici po 12 ur (tako, kot še večinoma danes), ure takrat pa še nobeden ne deli na firkelce (četrtine), to je veljalo samo za pijačo. Samo so pa že poznali $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{12}$, $\frac{1}{16}$, potem je pa bilo tega znanja večinoma konec.

Že od časov Karla Velikega (kralja), so vedeli kdo je kralj, pa kdo je vojvoda, ločili so Goriškega (tirolskega) grofa od vojvode, saj je stal na eni strani prestola na Gosposvetskem polju, drugi na drugi strani.

Tako so tudi vedeli, kaj pomeni Brunk, kaj pomeni stanje med eno ureditvijo, redom, pravico, vedeli so pa tudi, zakaj pod Brunkom molzejo krave (čeprav so v resnici molzli vole – za denarce, za okrogle kose kovine – jajca) [pri tem pa niso niti krave, ne voli, imeli jajc]. To je bil Podbrunk.

Pod Podbrunk se pa v 11. stoletju prične pojavljati vas »**Doslovče**«. To naj bi bilo »Do Sevče«. Torej mala vas. Takoj ob Selu, ki naj bi obvladovalo področje Brezja – Bregja, ki naj bi bilo na mestu, kjer je bila Krničica?

Krničica je imela eno vas na Zečjem grascu, drugo na Rodinah, tretjo na Krniškem robu, Do sevče je lahko stara, predrimska in rimska naselbina, samo vezana na Gosjak in Vrše??

- Ali je to novo Selce od Krničice.??? In to zahodni del od Brunka, na katerem je Vetrnik in kres??
- Ali je to ostanek lintverna zadaj za Krniškim robom, kjer je nastala vas Krničica ??
- Kurjak = volk ??? nasprotnik jarca??

Ta vas leži ob stari poti na nekdanje grobišče, kjer so pokopavali že v rimskih časih.

Kuriti Kurc je Kuril svete ognje,

Goreti gore,

Svetiti Sveti-na,

Rog Rožič,

Slovenščina : keltščina : nemščina : latinščina : ilirščina : .....

Gotescalc > Friedrich = Prešeren > Engildie = Angel gospodov, Engil olf, Engil mar > sv. Štefan, > sv. Mihael > **pa pridemo do "črnih bukev" = KOLOMANOV ŽEGEN...**(. v tam lete: 1321 noi v latinshzhei shprachi unkej dan...).

Der **Cleriker Hugiprecht** schenkte in Gutzu Ober-Sammelsdorf sö. Stein.

„Chreine“, e. 1065 — c. 1075.

C'od. B f. 48 n. 15G.

Omnibus Christi fidelibus notum sit, qualiter quidam clericus Hugiprecht personatus tale praedium quale in **villa Salomonis** possedit, supra altare sanctorum Cassiani et In-genuvini in manus scilicet praelibati antistitis Altvini areis agris pratis pascuis exitibus et redditibus quesitis et, inquisitis omnibusque pertinentiis ac cum omni iure quo eodem usus est potenti manu segregata omnigena contradictione in proprium legavit ac donavit. Huius rei testes sunt isti: **Charilinch, Wezil, Heinrich, Ratpoto, Húc, Hczil, Penno, Go-tescalch, Nortvvin, Eppo**. Ea tradicione ita diffinita vestitnra constat istis testibus consolisdata: Charilingo, Wezilone, Heinricho. Actum Chreine.

305 1070-90 Gorjanci so izgubili pravico do poti, solnih in železnih, narejenih pred mnogimi leti po gozdovih in nad njihovimi posestvi

V letih 1070-90 Gorjanci izgubijo pravico do »prog«, kjer se je tovorilo sol in železo in to nad področjem »Bregja«. Tedanje poti so bile namenjene prenašanju in so se nahajale po pobočjih današnji »Reber«, tam kjer so bili tudi pašniki. Spodaj v ravnini so bile njive, kjer se je zemljo obdelovalo. Delež teh zemljišč je bil v 11. stol. zelo majhen, triletno menjavanje poljščin majhno.

Sedaj se pa pojavi kolo, voz, kariola, koreta, ...

Človek, ki je danes vse do danes vse znosil na breg, se sedaj spusti navzdol na rob ravnine, kjer lahko prične uporabljati kolo, pa naj bo to šajterga ali koreta ali pravi voz.

S šajtergo (Scheidtruhe) = samokolnico, lahko pripelje do petkrat toliko tovara, kot pa ga lahko znosi na ramah ali glavi.

Ko je Orendil odšel z Krničice je pustil tam svoje prenašanje in se preselil v Vrbne, kjer je lahko uporabljal kolo, oz. kolesa, vozove.

Glavna prepreka so bile poti, ceste, teh ni bilo. Gospoda je lahko jahala, tudi k maši, človeku, ki je bil ustvarjen zato, da je porabil svojo energijo čim bolj smoterno, so pa manjkale poti, ceste.

Pojavijo se kolovozi. Srenje so si morale same urediti svoje ceste, tako kot so to mogle in zmogle. Tisti, ki je pobiral dajatve, se za to ni zmenil.

Pojavi se vaška pot, ta pa ni tista, ki je prej peljala od korita do lipe na vrhu brda. Sedaj mora vaška pot biti horizontalna, da je lahko po njej izkoriščati kolesa! Iz ravnine mora pot pripeljati do gospodarskih poslopij brez kakih klancev.

Selo, ki ni prevozno, postane manj rabno, saj se porabi preveč nepotrebne energije za vertikalni transport!

In kam potem zbeže Wecili, Heinrichi, Friedrichi, Gotescalchi, kam se preselijo ali v Radovljico, ali na Bled (grad), k deželnemu gospodu ali knezoškofu?

Med Gorice ali na Brdo? V Kot (gozd), ali Pole (polje = Veldes), na Jarše in Dobe, Tibernico, ...

Gorjanci so sicer pobirali desetino zato, da so jih krstili, prispevek za varovanje poti, torej za Hermanne. Harimane, milites, ..., ki so jih vodili kot nobiles ex generis. Poti so pa morali vzdrževati kmetje; jarci, janci, korošci, pastirji, žebovci, kristelni, brinški, ... s tlako. Če so popravljali lastne poti, so temu rekli srenja, če pa gospodove pa tlaka.

Že tako ali tako so bile poti zapuščene, ko jih ni več uporabljali rimski legionarji. Ti so znali ceste graditi in uporabljati. Ceste so velike investicije, zato je pa potrebna dobra gospodarska struktura in interes.

Zato se je uporaba kolesa tudi tako zavlekla.

160809

»M V III« ... **Srčna Kap čez 3 mesece.**

»villa Salom?« = Rodine

Villa Lescach - Stol Belin --- Brina
vmes dolina ---

Belina = Begunščica, (Tisa) ogenj, mangan vijoličast, pirit rumen, kremen moder

Kurc = Turn = utrdba ali zvonik = Falus

Zvonik v leseni cerkvi = zvonček ob maši.

Orgle na koru pa ne v zvoniku.

Pojdi v zvonik, poglej okoli po fari, poišči tistega, ki je postavil **smrekco** na zvonik (ko ga je zgradil), pa poglej, kdo je ali Jarc ali Volk (cimperman ali kamnar = vahtar = Merkel.) ali je zvonik **črn** - šifer - kamen ali **zelen** - volk - baker.

Katera sol ali kamena ali morska?, iz Salzburga ali Konstantinopla = Koper?

Dežela treh potokov, ki ima vsak tri imena, pa kjer se vsak konča v ravnini v blatu??

Blatnica prihaja iz xxxxx iz močila pod Rodinsko Stražo v Babjem potoku. Teče čez nekdanje močvirje v blato, preide v Klučah do Studenščice, se obrne proti vzhodu in pod Hrašami naprej na letališče, kjer se konča na »Grobelniku« kjer nato najdete 3 »volče«.

Globoki potok se prične pod tolstim vrhom preide v xxxxx Kal nikoli ne

Vrbnje: »in Salicacae« = **salinam feralemque bannum quibus hereditario iure usus est.** Vas Vrbnje, vas ob »železni progi«, ki jih uporablja po starodavnih pravicah,

Ob Koritu, Korošec:, Orendil, Orendilone.....

Avsenik, ... Kocjančič Janez (starejši), ...

Orendil, Prezlau, Wazaman, Zuozlau

Prezlau = Bre slau Bre slav pihač pressen = stiskane meh zrak Žebovc

Wazaman = Waza= wasser koža pezdil Brs žlinder

Zuozlau= Zuo- slao Zuo slav noč = ouc črn tema oglje Oblak

Lesce; in Legat = volč, ob koritu

Hraše, Volk, v koritu, prvi ob koritu-

Vsi so torej Legati, pobirajo in oddajajo dajatve za celo vas, zato imajo ugodnosti in obveznosti, morajo trobiti (kar gospod zahteva) in imajo junca, ki ni rezan in ni vol (je Bulle – policaj?)

In to so: Orendil, Waldman (Lesce) in Huc (Hrast je =Hraše) in takrat očitno spadajo v isto faro, rodinsko in tja oddajajo desetino (za krst, oz. zato, da so voli z jarmom). To pa oddajajo na Veliko noč, v Klučah, na spomladanskem »sejmu« = zboru. Torej je to zborna mesto in tudi mesto odločitev te »pokrajine« - »Landa« in Veldesa - Poljanskega: med Lescami in Rodinami, med Dvorsko vasjo in Žirovnico, med Jelovico in Pokljuko in Belščico v kateri so oni svobodni in imajo herimane, ki jih ščitijo.

Potem pa pridejo knezoškofi in cesarji in tem morajo potem izročiti svoje starodavne pravice in postati voli.

Mi smo živeli za svojimi gozdovi, v svojem Raju, pod našimi gorami, imeli svojo vero v bodočnost in poznali našo preteklost, Potem so pričeli pisati našo zgodovino tujci, ki nas niso niti razumeli. Ni res, da mi nismo znali pisati, kracati, raziti, kipariti, rezati, samo to smo povečeli po naše in ne po njihovo.

Od 1999 let do l. 2016. (SOCRATES)

Baba + Tata teta, = Kosez, šekast konj + junc + krave, (pred 599 leti Rosmann) nekdanji svobodnež, nato dežman milites), potem.....
voznik = furman = (tati tata) = postilion pošne kočije, ki je imela »trobača« z rogom, nato trobento, nato pošnega avtobusa, ki pelje otroke v šolo Rozman Janez Lancovo 91, tel. Xxxxx, ima tudi mobilni pa ga kličite, če je slučajno kje na Hrvaškem, ... ali njegova sestra Brigita oba brez jajc, ena je baba, torej nima jajc, Janez ima pa preveč bab v avtobusu, pa se ne more odločit, katere bi se lotil (preveč izbire, pa še vedno ni otroka).

Cuzi muzi popek špic.... polna mošnja ob dol visečem lulku brez jajc, zato pa ni semena, ki bi ga lahko zalival ali gnojil z lastnim drekom.

Anamneza: 1000 letna zgodovina se končuje brez naslednikov pa s kregi, kdo bo vse to poverbal!?

Sedaj pa veste, kaj je bilo, pa kaj bo!

Taka fest človeka, prijetna, pridna, poštena, sposobna, pa taka osrana napoved! A spremenita jo lahko samo ona dva, s svojimi bodočimi odločitvami in ukrepi.

160813

Waldman = Wald – man = Leščan

Tagani milites eiusdem episcopi predium Léscah predictę

Legat – Lesce = Leščan

Hùgo, = Hugo = Hùc = Hütte, Hütte
Hütte = kočja

Hütten = več koč, ali paziti??

= dvornik, legat, = Hrašan

Volk = oče od psa, ali kepa železa??

Volč = Legat = Radočan, Leščan, Hrašan

Wolf = Volk, na Bledu velik posestnik,

Volk = v Hrašah tudi oče nekdanjega goriškega škofa, danes kmetija Vovk,

priimek Legat, Hraše 12, tel. .... na vrhu klanca. Nekoč dvor železarja, ki je imel vetrnik na južni strani hriba Strane, parcela 777/3. Bil je žebovc, skrbel za peč (hico = ogenj) imel dva pomagaja, rudarja in oglarja, ...

Korošec v Vrbnah = Vrbnan postane l. 1660-1664 Avsenik. Več zapuščinskih postopkov pred takratnim upraviteljem gradu in prošnje na Otoku (Pečaverjem) (tudi ta je bil pečar).

Priče samo sosedje, pet Janezov in en Jur. ki je najprej 3 leta in vsaj en dan zbiral znanje in nato "zum Lohn" (prevod dr. Prešeren = Zelen) postavil cerkev St. Jobsta, – seveda 3 stoletij prej. Hraški Legat – Hùc – pa še tristoletij prej. Danes je pa do tam ~40 generacij.

Nobene priče iz gradu, ali Creine, tam je bil grad, priče pa sosedje, pa ne neki milites, ki so varovali grad. Waldenberg so varovali dežmani in kosezi, ki so bili doma iz okoliških vasi pa ne iz mesta Creine. Mesto je loco pa ne opidum Trdnjava. Dežman dela doma, na sodni dan pa stražari na gradu. Stražari kake 5 dni na leto, hodi ob nedeljah k maši k fari (ognju), vmes pa dela, zase in za razne gospode (cerkvene, deželne, fužinske, ...) in je BAUER (graditelj in ne tur = AUER) s svojo glavo in svojimi odgovornostmi. Če se zajeba, plača s svojo glavo, z njim pa cela njegova familija skupaj. Otroci pomrjejo, starci pomrjejo, žena umrje, na koncu pa še sam. Če pa ga en hudič pred tem reši, se pa zopet oženi, naredi nove otroke, ta stare pa pokoplje – pod kamen. To je familija! Ta ima svoj križ na farškem pokopališču, v obzidju ali pa za zidom, pokopljejo pa vsakega, če ga ne zažgejo, vsakdo gre za svojim duhom (smradom, vonjem), pa če je še tako svet!

Iskati je torej potrebno grob, zemljo, kjer je nekdo zakopan ali zažgan, ne pa papir na katerem je nekdo nekaj kracal, ki ni nič vedel, nič slišal, nič razumel, ker je znal samo pisati.

Naš avtoprevoznik je daljni potomec tistega Rossmanna, ki je vahtal "pusti grad" = Wallenberg = gradišče na vrhu griča "Babe". Potrebno torej najti "drat" med avtobusom pa "Babo". Vse najdete na "Dratu" od telefona do razrušenega "holma" = "homa", samo drat morate imeti in to tistega v svojih možganih, ne samo tistega na steklu ali na bakru.

17.03.1664 Ich **Johann Petschocher**, von und **Zum Schöffert**, ..Bekhenne von Grundobrigkeit
08.04.1600 durch Herrn **Yuryen Pertschun**

Vather Hannsche Ausseneghk und Sohn Clementen...

Zeuge dessen Hansche Auseneghk, Hansche Pretner, Hansche Wrenko, Hansche Suppan, Hansche Söllöhn und Jakob Jurtschitsch.
Geschehen am Schloss Veldes den 08.10.1660

Po tem dogodku na Blejskem gradu so se pa spravile vse priče, in mogoče še nekaj drugih sodoljuočih (kje so ženske), zaliti svoje dejanje.

Vsi so bili iz vasi pod Dobrčo:

Ausenek (Janez in Klemen) iz zadnje vasi;
Pretner in Vrenko (oba Janeza) iz Srednje vasi;
Suppan (Božič), Söllöhn (Papler) in Jakob Jurtschitsch (Bohinc) pa z Mlake.

Kam so šli zalit ta dogodek:

Samo leški Tonček je imel gostilno. Šli (jahali) so pa čez (mimo) Dvorsko vas, pod Goričnikom in nato k sv. Jobstu.... Kje je bil takrat likof, ko so se znebili »von und Zum **Petschocher**-ja, ki je bil tudi Janez pa nobeden od teh Jochannes, vsi samo »Hanziji«, vsi kranjski Janezi, pa nobeden iz Creine ali Keinburg-a, kot so to takrat običajno pisali??

Zakaj pa »Von und Zum«? ali je bil iz Šefertna ali ob njem.? Pa Pečoher, kaj je to »peč« - Pečnik,....Offen ali Šefert??

Tödliche Aschewolke: Der Ausbruch des Laki
1783 Doku (2006)

<https://www.youtube.com/watch?v=vx8YSTdeQJU>

Ventivoto, **ti bom že dal vetra!**

Ti bom že dal hudiča, te bom potegnil za ušesa, mulc, dobil jih boš po riti!

Kaj to pomeni, v katerem jeziku

Ali je to venti voto, venti oto, vinti vota,

Wind + wodo,

Besede, za katere samo slišimo, jih ne pišemo, pa vseeno vemo, kaj pomeni, vsaj približno! Vsaj predstavljamo si to lahko!

Ali je to povezano z številko octo, oto,

Viševnica Ortenburžani Celjski groif -- 0
Herimani Herrmanni Herrmanni
Podjunci Podravc Posavinc > Celjani seljani

DISD-I Str. 16

Vindonissa (keltisch *uindo* = „weiss“) war der Name eines **Legionslagers der Römer auf dem Gebiet der heutigen Gemeinde Windisch im Kanton Aargau, Schweiz. Am Zusammenfluss von Aare und Reuss gelegen...**

Kako danes razumejo Nemci keltsko in venet-sko: (*uindo* = „weiss“)

Uindo = Windisch = vetrovno. Pri nas »Vetno«

Weiss = bel ali umen, pameten, mi pa ta oba dva pojma ločimo in imata svoj ident in svojo besedo.

Tako kot Grki niso razumeli Venetov, tudi Germani niso razmeli ne Grkov in tudi ne Venetov, ne samo da niso razmeli niti izgovorjave in ne pisave, niso razumeli različnih redov (pisave z desne proti levi in obratno). Kaj pa potem je keltščina, ki jo nobeden ne razume, ali jo razume, kakor jo sam hoče?

Bukve so lipove deščice, povezane z vrvjo, listate drugače kot vezano knjigo. Tako lahko začeti na koncu – spodaj, ali na začetku zgoraj. ?

Nek kamen z pisavo lahko obračate tako, kakor nanese.

Blejci so Belci in blejajo kot Janci, Jarci, Ovce, Mrkači, Koštruni,

Kopane je ime za prvotne področje, kraj s svojim Krajem, Podkrajem, Zakrajem, torej ograjeni prostor neke vasi, laza . . .

Kopaunik in **Zakupaunik** sta prvotni imeni za Rovne, Ravne, ki so obstajale iz prvotnega otoka v gozdu, ki ga je bilo potrebno izsekati, izžgati na določeni višini, legi, obsegu, da je to ustrezalo tistim, ki so to naredili. Naredili so torej laz, waz, was, tisto, kar najdemo v pomenu v venetskem znaku »O« t.j. okrogel ali štiristransko ograjen prostor (v gozdu) = otok v morju. Ta znak najdete že v vinčanski, pisavi stari več kot 6000 let. Podobno je tudi z znakom »B«= Baba, Papa, ..

Na tisti lokaciji, kjer danes stoji cerkev sv. Štefan, korito in Kopane (duh = = ogenj, ...)

Prve značilnosti za nek kraj so bile poznane že pred 6000 leti, v kameni dobi. Mi pa poznamo predsem grščino in nato latinščino.

»C«, »Q«, »Q«, »J« in »ψ«

Videti, slišati, vohati, lizati in tipati = zaznavati zmore že vsako bitje saj drugače ne more obstajati.

Objeti, ograditi, izločiti,

Celt=selt, Ograja, Okolje=obzorje, Voda in Nebo

Izvir vode, voda, zemlja, korenine,

Duh, bog, povezava z nebom, ...

Vse to obstaja je bilo to že od zdavnaj. Začelo se je pa sedaj s Kopanam, torej ne z --- terroso, ne z zelnikom, sajenjem zelenjave, temveč s kopanjem zemlje s kopco in rovnico. »O« v gozdu in »Kopane«.

Izhodišče je Selo s svojim Špikom in vsem pod njim.

Samo je torej najprej potrebno zgraditi Selo!

C J Δ Ω = (Z,C,S) E

Zelt = lubarica=koča=stan=čop=bajta

Koče + Korito (vodo) + (ograj) + Okolje

Hütte + Wasser + Zaun + Umgebung

Koče + Kašca + Zob + Baba

Koče + Kašca + Peč + Baba

Koče + Rupa + Peč + Baba

Koče + Pikel + Peč + Baba

Potem pa nastane Kopane, ker je potrebno poiskati rudo, za železarske peči.

Videc in videnec (ogenj) ali Rožič in slušalec (rog za trobljenje ali poslušanje) bi bil na Gradišču in ne na Kopanu, kjer lahko komunicira samo v smeri Sela, nočne, temne obojne strani strani Sela. Tedaj že moral delovati signal na Skledarjvcu in na Gradiški Straži.

Torej je to okoli -2. Stol.- prihod Keltev in njihovih vetrnih peči obrnjenih v rise v pečeh.

Kopane je naredil Brs in ne Videc ali Rožič. Videc/Rožič je bil ali na Skledarjvcu ali na Gradišču. Na Kopanu je pa bil Brs ali Pezdir (oba sta pa imela enake pezdirje = ogrinjala (pelerino) iz brezovega lubja, pa tudi lubarico pokrito z istim lubjem (breza, jelša, vrva).

Brs je kopal samo v letnem času, pozimi ne, v istem času je pa delal oglje tudi Oblak.

Samo oba sta pa iz Sela in sta delala v okviru reda delovnih opravil, tako kot so se ta prek leta odvijala, po pokazanem (videnem) času, ta čas je pa prihajal od »bogov« in njihovih zemeljskih namestnikov - druidov.

Potem pa »drat« ne deluje, mi pa do sedaj še nismo prespali celo tisočletje, in se znajdemo šele, ko ga začnejo pisati že kot »Kupljenik«, torej šele po poldrugem tisočletju???, šele v času krščanskega koledarja.

Kdo in kdaj je naredil tele ljudi s Kopana in naredil Kopavnik in Zakupavnik, tega ni nikjer sporočeno. Najdemo samo spodaj »Nograd« in to na legi spodaj, ki je bila lahko iztrebljena šele po l. 800, a tudi pred l. 1314. ko so vinogradi propadli.

»Gorjanci« tipa »nobilitatem sortiti Winrih, Paulo, Trvzo, Ivan« so pa do l. 1592 pobirali »Slovansko desetino«, tedaj že ne več na »Slovanski način, vsaki deseti snop na požeti njivi – torej bi ga morali iz njive spraviti sami. To desetino so odprodali Otoški proštiji.

Pri tem je pa pred nekaj meseci umrl »Gorjanc« Jože Antonič (torej daljnji naslednik po kakih 40 generacijah ima še isto krščansko ime (Bil je torej Božič, 25. 12. pa Antonič = Tonej 24.09., nekdanji blejski župan, muzikant pri Alpskem kvintetu).

Kopane skriva tudi usodo tega kraja, vezano na priimek Mešišnik, v katerem se skriva povodenj v letih 1314-1320 (Mešiše = Močišče in skriva sporočilo v svoji legi na vrhu Kopana tudi zgodbo o princu = prvi, primus, najvišji. (Ker na Kupljeniku ni bilo »Kralja« je pa ostalo dovolj višine za kraljevega naslednika »Princa«).

V bližini je tod tudi v skalo vsekana starodavna pot na Gradišče. V »Vaški hrib« poteka pot od kapelice na prelazu mimo vasi (hiš), na vrhu te poti pa je Mešišnek (princ) nad njim (na vrhu) pa Kopane (kres). In to je »vas«, ki je v nasprotju z »guno vasjo«, ki ju ločijo »Stagne«, ki so meja med (Kopanam = tistem delom »Njivic«, kjer se koplje, pozneje pa orje (njivice) in **Zakopanam** (kjer stoji vas), imenovana **Zakopavnik**.

In v to »guno vas« nato postavijo svoje dejavnosti in svoje značilnosti, vezane na vetnik, novodošli prebivalci, očitno Kelti s svojo razporeditvijo $x + 3$ nato pa povezava s sosednjo vasjo prek svetega kraja, ki je na nočni strani pod Risom, ki prihaja izpod Babe navzdol, ki ima svoj ogenj in svoj rog. Ta nova vas in ta kraj, ki ima skupaj 5 hiš, tvori celoto, o kateri govorimo in ima strukturo $2+3=5$.

Leto 1314 je izbrisano. Grimšičarji pa pobirajo slovansko desetino lahko šele od takrat, ko so ti ljudje postali kristjani, kmetje in to za 4 kmetije + mežnarja.

Zavedati se moramo, da je Selo celotno področje, ki ima halštatske značilnosti.

Selo je imelo nekoč svoje naslednike v Selcah = Želeče, te pa tvorijo drugo polovico celotne naselitve, ki se pričinja že v bronasti dobi in je povezana z jezerom, s obema Savama (Savo in Savico) in da so ljudje vsaj občasno tod živeli tudi že pred 6000 leti oz. vsaj skozi te kraje potovali in za seboj puščali tudi sledi.

Zavedati se moramo, da so ti ljudje poznali lok, njigove dele) žnura = tetiva, puščica išče cilj,

Del loka je palica, te pa kopje, poznajo efekte sonca in lune, da so od svojih sposobnosti preživeli ali umrli. Kdor je bil bolj uspešen, je dlje preživel, tisti, ki so dlje preživeli so bili sivi = beli in so imeli potomce, ki so celoten rod = red bolje ali slabše usmerjali, da je ta dlje ali krajši čas preživel.

V Križah (Klučah) se križata poti iz Sela – prek Slamnikov na Belsko planino, na Koprivnik (Pošta Galetovc)..... in z Zazera v Sotesko v Bohinj (Pošta Ajdov gradec) .

V 11. stol. pričnejo razpadati »kluče«, mesto barantanja, posvetovanja, praznovanja, ... Tedaj se prične plačevati, si kupiti tisto kar rabiš, za denar. Menjalna razmerja zamenja kovanec, ta ima pa dve strani; moža in cifro. Vrednost dela in uspešnost zamenjajo nazivi, kolajne, papirji. Tisti, ki so plemeniti zaradi svojega rojstva in pripadajo ugledni družini in so **nobiles ex generis**, ki jim daje njihovo veljavo družba, se sedaj primerja s tistim, ki postane lahko izbranec kralja ali njegovega poslanca in ga ta naredi za **nobilitatem sortites**. Tako se nekdanje pomembne ljudi poniža, druge pa poviša, enim se odrekajo nekdanje starodavne pravice, drugi (pokorni) izvoljenci si jih pa pridobivajo.

salinam feralemque bannum - ki so vezani na nekdanje »Kluče«, so zamenjali novi »cerkveni dnevi« (Kirchtag), vezani na cerkve, te pa na nekega svetnika in na določen koledarski datum. Nekdanje barantanje zamenja - trg, trgovina, cerkev, ne pa neko križišče poti, kjer se je blažo prenašalo in tvorilo. Postavili so cerkve, te so imele zvonike, v zvonikih pa zvonove. Potem pa adijo rogovi, te so zamenjale orgle, katerih mehove je moral nekdo poganjati.

Potem pa pride l. 1314. Pa imamo cerkve v Lescah in v Radovljici, pa pokopališča, pa zvonike pa orgle pa lece pa....pa še vedno patriarha, pa njegove svetnike, pojavijo se pa tudi prvi Padarji (iz laških šol v Padovi in tisti iz Bologne – Boloniensis, voli (Universitas Bononiensis). Ti so pa tiči druge barve, kot pa tisti stari nobiles ex genere in tudi nobiles sortites, medsebojni konflikti pa zagotovljeni.

V Kranju (Creini) naj bi bili nastanjeni visoki plemiči, ki bi pričali na gradu, kjer naj bi bil nastanjen kraljevi poslanec za Kranjsko. Ti naj bi

bili tisti miles (vojščaki v železnih oklepih), ki bi naj pričali (med tem popivali, se vojskovali in gonili za babami, itd.) o stvareh, ki jih niso poznali?. Imajo pa današnje potomce z imeni Chuono (Noč - Oče) ali (Čut), Pecili (Čop - Poč), Zupan Mirko (Grižel - Friderich), Papa, = Tata = Ata = Oče > = Nouche = je nouč, ...

Glavni varnostnik, goveji pastir, junc, poštar, gradščan, varuje ograjo, ...ima veliki (dolgi) rog

Ovčji pastir, varuje planino, Ati = Ozi = Oči, Janc = Papler = Mulej, ima mali (kratki) rog – piščalko...

An der le(s) (ob poti = ob potnik??) --- grob-la ob poti (ob lesi).

Koritnik = Svetina = vas Koritno (moj sošolec Marjan, torej 01.01)

Vidic = Svetina = vas Zagorice (moj sošolec Janez, torej 24.06, in ti naj bi bili tisti, ki naj bi poznali stvarno (realno) stanje.

Pri tem pa rabimo samo DNA pa imamo že najpomembnejši del podatkov relevantnih za zgodovino. Ja, ampak tisto od spodaj navzgor, od današnjega prebivalca, pa ne tisto od zgoraj navzdol, ki ima svojo MSO, pa nato do nekega kralja, cesarja, o katerih nas danes neprestano učijo v današnjih šolah, ki pa nimajo ne DNA in ne MSO. Vsak naš prebivalec ima svojo zgodovino, nobeden se ni rodil iz riti, pa nas vseeno neprestano pošiljajo ravno tja!

Zavedati se moramo, da zgradba raste od spodaj navzgor in ne od zgoraj navzdol, najprej temelj nato nebo, krona.

Moji prijatelji mi vedno pravijo, da imam polno napačnih podatkov. Berejo moje zapise iz več desetletij nazaj. Jaz pa jim ponujam nove zapise, ki naj bi »na svitlo« šele prišli.

Potem se pa sprašujem, kako naj pošljem v tiskarno nazaj tisto, kar so ti nekoč natiskali, trgovci nato potem v trgovini prodali, ...sedaj pa imajo na to pripombe.

Ni pa nobenih pripomb na to, kar bo šele prišlo, kar je šele zamišljeno, pa deloma napisano, narisano, skicirano in bo šele prišlo, pa kar lahko še spremenimo, dopolnimo, popravimo!

Riziki so bili že zdavnaj konzumirani, če je delo enkrat že izšlo, še ne objavljeno delo ima pa še vse rizike, na te pa še lahko vplivamo.

V 16. stol. je pa na Blejskem gradu delil pravico grajski upravitelj »Ich Johann Petschocher, von und Zum Schöffart«, razsojal primer »Matheuss Choroschiz« iz »zu Verbnach gelegen«....

Tedaj so bili priče »Zeuge dessen Hansche Auseneghk, Hansche Pretner, Hansche Wrenko, Hansche Suppan, Hansche Söllöhn und Jakob Jurtschitsch.« vsi sosedje iz vasi pod Dobrčo (Srednja vas, Zadnja vas, Mlaka).

Grajski upravitelj jih ni pogostil, dogodek je pa le bilo potrebno zaliti, kje kot pa v najbolj primerni gostilji, n.pr. pri Legatu, ki je imel korito. To je pa bilo pri Marijini cerkvi v Lescah (nekdaj gorjanski), sedaj pa pod oblastjo Blejske proštije, in kamor so romale tiste ženske, ki niso mogle zanositi (romanje k trem Marijam: na Otoku, v Lescah in v Ljubnem).

Jaz v teh pričah vidim verodostojne priče, ki potrjujejo realne podatke. pa ne neke visoke plemiče, polne »Geista« nabranega v bližnjem kranjskem (Creina) hospiciju.

Ausenik je še danes kmet, Pretner (Murnik) – hiša danes porušena, je bi lesar, Wrenko je še danes zidar, Supan je bil Božič, kamnar, Söllöhn (Papler) – ki je za lon stesal cerkev sv. Jobsta, Jur je še danes Bohinc z Mlake. Vsi so imeli svoje mošnje in v njih jajca = kovance – ki so bili podobni tistemu, ki je te kovance koval in katerega mož je on bil. Kovanci so pa imeli svoji obe plati (mož in cifra). Nobenemu niti na misel ni prišlo, da bi zamenjal pečatni prstan in svojo mošnjo z novci.

Kolajne imajo vedno dve plati: tisto, ki jo vidi tisti, ki jo daje in tisto, ki jo čuti na svoji koži odlikovane. Eden je zabodeneč, eden zaboden, nekoga nategujejo, drugi so nategnjeni. Iste latnosti imajo papirji, diplome, nazivi, prilizovanje, ...

Grižel Mirko = Jezušček = Krist, Friederich Prešeren = Mirko. =

Grižel = Župan = Friederich =

Gotescalk = Čut = najdlje od vode.

Kje, kdo je prvi pri vodi, tisti, ki je izgubil svoj kamen, ali Noč?

Jur(čič) Mulej = Papler Božič

Močnik – Zagorice : Mešišnik – Kopane

Vir, izvir, **korito**, voda, **voda pri županu**; eden na hribu, drugi v sredi, kovač pa spodaj.

Sošnik – Nomenj: **tisti, ki je mazal peč z ilovico od zgoraj**, Oblak ali Žebovc? Sušnik ali Loncnar? Obe družini med seboj rodovno prepleteni!

Vedno več vprašanj, vedno več kot pa odgovorov! Nekaj se jih reši samih v naslednjih permutacijah, obrobjih se pa pušča v obrobju, kjer počasi postajajo zamegljena.

160901.

Ja, približuje se sv. Martin 111116, čas, ko naj bi bilo moje delo končano, nanj postavljen kamen, potem pa sodba v Raju.

Od kamenčkov v Medvodah, ki jih je postavil ovčji pastir, preden se je spustil navzdol v Pekel, pustil zadaj ovčjaka – volka, da je prignal za njim vso čredo spostil, smo se spustili navzdol mimo Junčevca, ki je bil na dugi strani Begunjščice,

Čas ko je pot prihajala z Ledene trate in Luž navzgor, in se stekala ob Begunjščici z mojo potjo, je minil. Peklenšček je prišel čez Stari Tržič in za Puterhofom in čez Luže, Rogač s Krasce (Plemel) pa zadaj za Gradom, oba sta imela dolgo pot obremenjeno z »edlingi«, postlano s pridobivanjem železa.

Jaz pa pred kamnom, pa naj bo to tisti na moji gorički na Žalah, ali kamnom mojih staršev na »Porov niu«, ali kakor pa še ne obsojen, pač pa »zapečaten«, na laboratorijih, po bolnišnicah!

<http://deutschland-im-mittelalter.de/Kulturgeschichte/Klima>

<http://vademecum.brandenberger.eu/themen/klima/verlauf.php>

»villa Salom?« = Rodine?

Villa Lescach - Stol Belin --- Brina

Vmes dolina

Belina = Begunščica, (Tisa) ogenj, mangan vijoličast kamen, pirit rumen, kremen moder.

salinam feralemque bannum

in **Poedenich 1330** = **Pêklenik** ime za današnji Kupljenik

Takrat ko je Kurc (Quercus) na Blejskem otoku imel svojega lintverna, ki je »lipji črv« obrnjen imel svojo luknjo na vzhodni strani (jurjevi strani) ob spomladanskem enakonočju, na blejski cerkvi sv. Martina je pa imel Kvirin svojega lintverna ob jesenskem nočju.

Obe onakonočji sta danes na 21.03. oz. 21.09. Koledar pa ne opušteva rimskih cesarjev, pa tudi ne lune (meseca), saj velja samo za dneve in ne za noči.

V tem času so torej imeli nasproti Sela še nočno stran = osojno stran. In sv. štefan je še danes na osojni sztani Sela, pod Risom, Babjim zobom. V tem zobu pa ima Baba svojo luknjo. To luknjo pa kaže v smeri Pokljuki, Gradišče je oa v osojni (Kurčevi) strani. Zamanj je cuzi-muzi-popek-špric, če pa prevladujejo luknje + gobci ter na nasprotni strani pečke (mošnje) + riti, samo vsi ti tvorijo celoto.

Peklenik je celoten kraj ta pa rabi svoj ogenj (far, farno), na njega je priklenjen rog (zvon) pa tudi gorička (Gorca, Gorica, s vojim svetim drevesom (lipa - cvet, hrast = želod) - spomladi cvete, jeseni pa pada želod, kostanj, orehi, ...

Samo če ima Baba svojo luknjo obrnjeno proti Savici in Pokljuki je potem tam Dedec, Tata, Ata, Oče, ... s svojim tičem - sv. duhom? Ali je to mogoče Triglav?

Iz Dovjega čez Savo skozi Vrata pa v Sočo? Na jevi strani vzhodni strani Triglav, na desni strani Škrlatica?

Če je na osojni strani pod Babo tam Ris, ta pa mora imeti luknjo (te pa danes ni nikjer!). Pod Risom je danes Gradišče, pod njim pa Peklenik, ta je pa Was (Vas, laz), ta vas pa mora imeti pot, kam potem poteka ta pot? - ali čez Prihod, ki je blizu Babe?

Če je Peklenik pastir, ki »pekli« svojo čredo skozi Ris = Struga = truga = korito, kje je potem medvodje, kjer se začne Pekel.

Če je Peklenik korito. Kje ima ta svojo Kašco = Krasco = žleb – močilo?

Kam je potem vodila pot iz waza, (če je to z plotom ograjen »otok« v gozdu?

Pa kje je potem pošta, straža, rog, ogenj, ..?

Pa kje je potem lubarica, ki jo naredi spomladi, ko je breza muževna in brsti in je tedaj tudi mogoče izdelati pezdir (iz lubja in ne iz lanu – po ljubljansko so ga delali iz lanu?). Iz breze pa tedaj prihaja tudi brezova smola, iz katere lahko tudi naredite »čikgumi«, saj je sladek (in tega ni mogoče narediti iz lanu!). Z brezovo smolo lahko zatesnite tudi korito, to korito pa uporabite kot drevak, pa se vozite proti toku reke navzgor (tudi tega ni mogoče če imate lane ne »pelerine!). Brezov sokom so pa tedaj uporabljali zato, da so tešili lakoto, ki je po pustu glodala takratno sestradano prebivalstvo.

Kaj si lahko izmisli človek, ki sedi na svoji riti, pa ne švica in uporablja wate – moči, nekateri pa uporabljajo late za plot, s katerim potem zaprejo svoj plot.

Ja, vsaka vas ima svojo pot, pot je bannum, vasi se pa tudi reče selo, to je pa tudi sol in sonce, pa tudi noč in tema in luna (mesec) pa tudi mesec = 12/del leta, pa četudi rečejo nekateri, da je deseti mesec = december, drugi pa prišejo, da je to 12. mesec.

Če so ljudje poznali 4/4 takt in iz njega izluščili tudi pesmi, plese, ognje, rogove, itd., se moramo zavedati tudi to, da ima DNA tudi 4/4 osnovo, vezano na ogljik s 4 elektroni.

Kaj je to pomenilo »pekliti«? Kateri je to prvotni pomen te besede in kam so si poskušali razložiti s časom v kateri del bi to utegnili nastati, ali za časa, ko so zaganjali divjad, ali ko so postali živinorejci, ali ko so postali poljedelci?

Pa se nismo odločiti, ali pripada Babi ali Dedcu. Potem smo se pa spomnili, da je bog po svoji podobi še babo, potem je pa imel s to babo dvojčke, potem je pa se je baba postavila med boga in med dvojčka, potem se je pa šele zavedel kakšen Peklenšček se je nato rodil, saj je rodil svoje nasprotje! Tedaj se je pa zavedel, da je naredil prvi »felar«. Do tedaj je šlo še vse lepo po redu, od sedaj naprej pa vse narobej.

(Vzporedi z Dr Anton Perdih Genetski izvor Slovencev. <https://www.youtube.com/watch?v=7XsW8pZyw6g>)

[DEZELA JSD-SLIKE\DNA - Perdih - Kmetijstvo - IMG_0204a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\DNA - Perdih - R1a1 - IMG_0206a.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\DNA - Perdih - R1b1 - IMG_0205a.jpg](#)

Ko raziskujejo DNA in gledajo z jamborjev po celotnem svetu in istočasno uporabljajo metode, ki zahtevajo elektronske mikroskope s točnost 10^{-12} m se ljudje ne zavedajo, da gledajo iz satelita tisto lastnost, ki se jo vidi na elektronskem mikroskopu, še bolje na ciklotronu, ki jih je na svetu zelo malo. To pomeni primerjati stojišča = stališča na geostacionarni višini (okoli 400.000 000 m s tistimi na razdaljah 10^{-12} m, potem pa primerjati z drugimi relacijami.

Mi pa primerjamo samo tisto, kar je bilo mogoče videti iz daljnogleda pred kakimi 6000 leti, ko je človek gledal skozi ožgano cev in videl tisto, kar je pred 4000 leti videl tisti, ki je uporabljal »sončno ploščo« in je videl »sedmerozvezdje« in ga upodobil na ploščo.

Mi smo si dovolili, in smo pogledati v »Settemare« = sedmerorečje = stara delta Pada, malo smo podrezali po Ötzijevem pezdirju, ki ga je uporabljal pred 5300 leti, malo pogledali ponoči po Radovljici in njeni mavrici (kako lahko to nekdo vidi ponoči, mi morate še povedati?), se je spustili v Pekel pa v Kamen (do danes še nisem videl nobene letnice izrisane, izrezljane, izpraskane iz apnenčanih sten v tem gradu), ...

Hudič je, če imamo ob vsaki novi rešitvi toliko neodgovorjenih vprašanj, pa če temu potem rečete nato ali hudič, ali lucifer, ali peklenšek, ali pa parkel ali krampus! Ti so namreč večni, časovno neomejeni!

Supermožgani

http://nrodl.zdf.de.glcloud.net/none/zdf/16/01/160103_mensch2_superhirne_tex_1456k_p13_v12.mp4

Današnje informacije so odvisne od dinamike, hitrosti, energije, potencialov in ne od mrtvih struktur. Kdor ne sledi hitrosti, je povozen in tudi samo najhitrejši niso prehiteni. Ključni so strukture, čim manjša je njih masa, tem bolj so gibljivi.

Danes je mogoče doseči 10^{19} permutacij v 6 sekundah. To zmorejo človeški možgani, ti pa imajo torej ogromne kapacitete. Če te primerjamo z računalniki, potem je to toliko kot deset 10 milijard ($10 \cdot 10^9$) trdih diskov, torej kot oz. človeških glav. Največji superračunalniki zmorejo toliko kot celotna integrirana mreža superračunalnikov, t.j. samo 1/10.000. del teh kapacitet.

Primerjamo lahko tudi glisto, še ta zmore več kot najmodernejši polno opremljeni in povezani laptop, pa je v stopnji razvoja živih bitij za naše pojme na začetke same inteligence.

[Die Spur der Kelten - Folge 1/2 - Krieger und Druiden](https://www.youtube.com/watch?v=MG1caZlqE_Y)
https://www.youtube.com/watch?v=MG1caZlqE_Y

[Die Spur der Kelten - Folge 2/2 - Feinde Roms](https://www.youtube.com/watch?v=fljYVgy3Wr8)
<https://www.youtube.com/watch?v=fljYVgy3Wr8>

Srečko	Mirko	Ljubo	so današnji kmetje
○ Praznik	Zupan	Dežman	K
○ Čut	Zupan	Dežman	K
○	Prešeren		K
○ Heinrich Friedrich	Gotteschalck		K
Jožef	Božič	Štefan	

Čop Poč Peč Pečnik Kamin dimnik

http://nrodl.zdf.de/glcloud.net/none/zdf/15/02/150215_tatort_eulau_tex_1456k_p13v11.mp4

Kdaj bomo lahko kaj izvedli več od tistih, ki bi morali vedeti več in so za to plačani, ki jih mi plačujemo, tisti, ki jih podpirajo in ki našim zamcem puščajo dolgove?

Tisti, ki se kitijo s »plehom«, papirji, itd., prejema plače in pokojnine in še niso pokojni!

Mi si pa lahko na internetu ogledujemo, kako propada naša kulturna dediščina, naša preteklost, ki jo tako milosrdno uničujejo ljudje, ki nimajo nobenega znanja.

Tisto, kar si ogledujem že 5 let prek satelita in opazujemo propadanje na Dobravcah, tisto, kar je staro okoli 2200 let. Tisto, kar smo opazili nato sporočimo tistim, ki so za to pristojni. Potem pa nič, nič, nič, ne vidijo, ne slišijo, ne vohajo, ne čutijo, tisto, kar pa od njih dobimo, pa ni vredno tistega polizanega na poštnih znamkah. Mi smo lahko toliko vredni kot lizneki, z nami se pa obrišejo naše riti. Ostane nam samo še cuzi-muzi-popek-špic v vseh variantah, videnjih, slušanjih, ...amen.

Ali nam res ostanejo samo še vloge beguncev? Ali nam res ostane samo še ANGELA MERKEL, temu smo do sedaj rekli »angel varuh«, ki je bil možki, danes je pa dobil vlogo babe. Kje pa je papa, pa tič, pa moda? Po modi oblečena baba še vedno nima mod?

[Anton Linhart: Poskus zgodovine Kranjske in ostalih dežel južnih Slovanov Avstrije 1 in 2.](#)

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/3e/Anton_Toma%C5%BE_Linhart_-_Versuch_einer_Geschichte_von_Krain_und_der_%C3%BCbrigen_s%C3%BCdlichen_Slaven_Oesterreichs_2.pdf

Zaključek

Večdesetletno delo se približuje svojemu koncu. Spomini iz mladosti so prepleteni s spoznanji iz starosti.

Človek, ki mu rečemo »kmet« in ki stoji na šahovnici pred tistimi, ki se nahajajo v ozadju in jih ščiti pred napadi iz osredja, rečejo v Kölnu »Bauer«. Bauer je pa »Graditelj, Gradnik, Gradnek, ..«, to je tisti, ki celotno zgradbo zgradi in katerega sposobnosti in vedenja (videnja) so temelji celotne družbe.

Nobene elite, samo kralj in kraljica sta zaščitena in deluje (dela) torej 6 Dienstmannov. Na šahovnici pa je 2x2x8 figur (oseb), ki imajo pred seboj možnost 10⁸⁰ permutacij. Pri tem pa ta sistem ne pozna ničle (0) in samo polna števila, kdo zmaga pa odloča znanje.

Mi pa poznamo samo kmeta, se gremo elito, plemenitost in plemstvo, vazale in posestnike, kdo je višji in kdo je globlji, ..., pri vsem je pa vse v čahovnici na isti ravni (horizontali), brez obrobja (tam padajo samo izvrženi).

V resnici pa gre za to, kdo najde luknje skrite v snovi, ki ima svoj prostor, svojo maso, svojo energijo, svojo strukturo. Pri tem pa gre le samo za »razvoj«.

Pregledali smo razvoj s stališč in vidikov, ki nam jih je ponujal SOCRATES, t.j. modeliran sistem, ki omogoča uporabo računalnika in telekomunikacij.

Zavedamo se, da smo uporabili ali tudi neuporabili vsega, kar bi bilo mogoče in da je ostalo še mnogo neobdelanih lukenj.

Tako so začeli v 12. stol. uporabljati živo apno tako, da so začeli mešati apno in ilovico in dodajati vodo. Rezultat je bila »malta«, snov, ki je bila »zmleta« v resnici pa zgnetena.

Dotedanji suhi zidovi, preje vezani z ilovico, narejeni iz primernega kamena ali pa šibja, ometani z ilovico, pregneteno s kravjekom, ki so nekoč omogočali omete na šibju, a tudi izdelavo železarskih peči z kamnov, vezanih z pregneto ilovico, v kateri je bil kremenčev pesek in so omogočale temperature do 1400° C.

Od tod je razvoj peljal nato že v 12. stol (oz. verjetno že tudi prej v 11. stol.) do tiste peči na Kovarjah na bohinjski Savici, na »Kovarjah« (pod Zečjim grascem), ki je imela že U jašek in veternik z dodatnim kanalom in končno v kropsko Slovensko peč z oglatim koničnim, s kre-

menčevim peskom oblečenim jaškom ter vodnim pogonom. Ob tem je pa razvoj povodil kar 3 Zečje grasce, tistega na Jamniku, tistega nad Kovarjih in tistega nad Krnico.

Malta je bila pogoj za zidavo gradov, n.p. takega kot Kamen, dotedanji domovi pa postanejo z malto zidane utrdbe, stolpi, turni, jaškaste, v začetku okrogle zgradbe.

Ob železarskih pečeh se nato pojavijo še hiše z zidom povezanim s pečjo obdano z brunarico. Pojavijo se Zidovni v Slatni in Loncnarji v Nornju, ki so nasledniki nekdanjih Sošnikov, Sušnikov, ki so preje mazali peči z vrha navzdol z »loncam« = pregneteno ilovico, vse skupaj obredno zažgali in posušili ter nato pričeli zalagati peč. Locnar se je nato specializiral na vodne pogone, Zidoven pa na gradnjo hiš s kmečkimi pečmi.

Hitrejši gospodarski razvoj se je pričel šele kakih pol stoletja na Bledu po prihodu Briksenskih škofov. Tedaj so se pa pričele spremembe, ki so segale v celotno pokrajino. segale so v Herimane – koseze in vplivale v celotno družbo.

Nekdanje Kluče nadomestijo cerkve, nekdanje »proge« in gradišča (zečji grasci) se spremenijo v jame, Jamnike, Rudnike, ...začnejo lizati (okusati, pokušati njeno kislobo) žlindro, barantanje zamenjuje vedno bolj kupčija za denar, dajatve prehajajo v denarne oblike.

Nekdanje železarstvo se vedno bolj profesionalizira, voda prične zamenjavati veter. Ljudje, ki so izdelovali vse sami, so postali vedno bolj odvisni od višjih struktur, bolj nemočni in vedno bolj izkoriščani.

Na koncu pa še obdobje 1314 do 1350, ko narava ponori in pokaže zobe in pokosi 1/3 prvotnega prebivalstva.

Albi sumitas campi se spreminja, pa naj bo to na eni ali drugi strani Save, naj bo to med obema Savama – Sotočjem, Medvodah in to ne glede na to, kako jih pišemo ali z velikimi ali malimi črkami, z leve ali desne strani.

Mnogo stvari ostane nedorečenih, nepreiskanih. Tako so n.pr. zemljišča razdeljena v času Marije Terezije na katasterske občine, Jarše in Dobe razdeljene med obe občini Grad in Želeče.

Dokumentacijsko sta izgubljeni ledini »V hiščah«, zadaj za njimi Ključe in Dobe. Tod je bil še po drugi svetovni vojni stal velik hrast, na hribčku

med tremi parcelami (Svetina, Hudovernik (Urav) in Pangerc. Kje točno so te nekdanje ledine stale, nobeden ni vedel, hrast pa naj bi bil meja med Uravom, Svetino in Pangercem.

Ledina »Na Hribčku« se je nekoč nahajala na področju, kjer so imeli pravico do vode pri gradu Zagorica. V 18. stol. so bile tod tri lesene hiše, pripadale so pa Ažmanovim, Šorževim in Koroščevim, na nasprotni Hriba je pa bila kmetija Močnik, pod to kmetjo je pa tudi stal (zahoriški – Danijev) studenec, ob njem pa znamenje – križ.

Na področju Jarš (kje?) naj bi bile omenjene Hišce (lubarive, koč, gute??) za pastirje, kam so izginile Kluče, ki naj bi bile Biščeve (katerega Vidica, kjer so v okolici kar 4) – večinoma so postali Pangerci, vendar ne sorodniki). Da so Sorževi povezani z Jurji (to lahko prečitamo na koledarju), pa do so se na koncu znašli na robu Dindola, je pa vse vedno bolj jasno, bolj se pomikamo v zgodovino. (ali na naš jambor).

Ali bi še v 18. stol obstajala ostalina nekega na

Ažman = Sorž (Jurčič) = Korošec

Selja, kjer bi še živeli še svobodniki, ki bi imeli še tipična železarska imena?. Kakšne hiše, poslopja, so se še takrat ohranila?

Kaj pa Kacon na Spodnji Bohinjski beli?

Že bronastodobni Belin, ki je imel svojo Babo Belin(d)o, in sta imela dva sinova Kurina in Kureža, poznejša Marca in Martina, poznejša veslača na Blejskem otoku, kjer je imela Živa svojo luknjo in v njej zmaja, ki ga je jahal pa Kurež (tudi ime na Bledu) in so imeli v 16. stol. tudi Štajfa in ta ima na Bledu še danes svojo cimprerijo. Pa je imel Martin svojega zmaja v luknji pod Gradiščem, pa tam svoja jajca, pa ta svojga ..... Sodaivičarja, ki se je preselil najprej v Lesce k Legaru in nato na Brezje, kjer še nekoč prodajal svojo »Šabeso«, danes pa prodaja svojo gazirano pijačo, na zmaje smo pa pozabili saj imamo druge lintverne, ki sedaj letajo z letali po svetem svetu, ...

Srečko	Mirko	Ljubo	so današnji kmetje
O Praznik	Zupan	Dežman	K
O Čut	Zupan	Dežman	K
O	Prešeren		K
O Heinrich Friedrich	Gotteschal	K	
Jožef	Božič	Štefan	

Čop Poč Peč Pečnik Kamin dimnik

Pripoved predtrškega Erjavca.

Všasih so rekli, da se pride med pretrške lipje v Radolco skoz en kolotek, skoz eno kounico, pa da je stala na uzhod en kou, kjer ločil »Kounek« (Hrib) od kou'nka (kolníka = voznišča), pa da je na tem hribu potem stal Mayerhof, ki ga je imel pastir (majer) = goveji pastir. Vasemu temu so pa reli tudi Vogelnik, to je bil (p'r nas sej pa rek'lj Golmajer) hrib+mayerhoff+plot+pot. No na ta hib je pa potem Vogelnik, kso mo tud rek'l »Štumf'nk) postavu svojo fabrko, dons je pa t'm dom upokojencev.

Pot skoz Dou je pa šla prot lipje je pa šla na britof (Fried-hof) kso mo rekli tudi Žale pa tudi »Mirnik«. Tam so učas pokopaval žare tistih starih prebivalcev Spodej dol je bil pa Vozovnikou studenc.

No razgledov z vrha jambora ni konec, tako kot tudi ni konec vprašanj, ki jih je pa vedno več kot odgovorov.

Vse to sej pa začeu, ksje von nabrau 'n prgiše leš'nkov, se usedu na svojo r't pa uzeu dva kamna, s ta pravo roko prjeu kamen, s ta nepravo roko jpa prjeu leš'nk pa po nem udaru. Poj so pa gun, kso to vid'l, zališal sam 'n »AUUUUU«. Ona (Gorila) jpa začeva.....vona pa še dons to počne.

ZA TURISTI PA KONEC

Danes prihajajo turisti, jutri begunci, pojutrišnjim pa izkoreninjenci. Vsi letajo pa čeprav nimajo kril, eni letijo iz službe, eni pred službo, eni v gostilno po kozarček, eni po službi pa še na tretji in še nadaljni kozarček, eni pa še na kaj več. Eni letajo, drugi frčijo, eni se vozijo. Eni so pa voženi v arest, eni priletijo z glavo na tla, eni z ritjo v svoj lasten drek.

No in to so turisti, vanturisti, **

Vesolje je staro 13,8 milijarde let
Zemlja je stara 4,6 milijarde let
Ljudje – hominidi

Smiselnost in Brezsmiselnost

Ko je prvi on rekel svoj AUUUU, se je začelo. Začele so se kombinacije, te so pa hrana za tiča. Če pa nimaš tiča pa si brez tiča. Zakaj pa ti naj bo - če ga ne rabiš, bolje - ne uporabljaš, še huje - ne ga ne moreš uporabljati, če ga pa nobeden ne uporablja, kako če pa so vsi brez spola pa brez sle, ...

Če si Merkel, pa se moraš merkati, pa se greš merkurja pa kva rečeš, ker drgač boš sfrčaou (pa čeprau nimaš kril), ke si imaš vojsko brez gat pa komandirja brez jajc.

U tiste jas'lce, kj'h postaujo okol Nougla leta, nobed'n pa več ne verjame:

- Dab bva Marija še nedoužna, poj kb' rodiva jezuščka ?
- Dab Jožef špilou 3 leta pa en dan svojo cimprerijo za božji lon?
- Dab pastir pa osu neb meva nobenga drugga deva, k't b pa ponoč visiva ukol, kdo jpa poj volkove preganou«
- Ja pa čej poj p's, k b pazu na žvino?
- Pa zakva za jas'lcam čpi mežnar pa kasira gnar
- Ta glav'n uprašane jpa kdo šiba seksarja pa mol 6 al pa 9 ukol usga tega cirkusa.

Poj pa tista okol kamna.

Jest mam 3 kamne:

- Ta p'ru je tle u Drag pa vahta Medvode pa noč pa svojga Peklenščka z negov'm kam'nčk'm;
- Ta druj jna moj goričk, kje je že več k't tauž'nt let, pa kso ga pred skor 700 let'm razpolovil, pa vanga pred 500 let'm nared'l vukno, na ker so poj klepal kose;
- Pa ta tretga, ker me čakata moja starša, pa moja žlahta.

Pa usi so mel nekej za opraut s sv. Martinam, pa z latin'm pa Rimlan'm, usak u svojmo cajt, pa s = (Y in A) (* in f), paz mojo žlahto pa z' gajstam, pa Herrmann'm, tač'm pa drugač'n'm, paz begunc'm (s tač+m pa drugač'n'm), pa...

Ja na konc pa tud s tist'm dvema kamnoma, k sta djava svoj »AUUUUUU«....

»mi greš nekomu na jajca« = » voll auf die Nüsse« = nekoga živcirati.

Sodnik je objavil svojo rzsodbo z udarcem s kurcem (kurežem) na mizo.

Zato je potrebno imeti jajca (korajžo) = smelost
Zato mora imeti pravico, ki ti jo nekdo da.

Zato moraš imeti jajca (kamne)

Zato moraš imeti kamne, na katere se lahko usedeš

Zato moraš imeti tiča na jajcih, privezanega ob pasu.

Zato moraš imeti pas, pas pa mora biti zategnjen in moraš imeti situacijo, ali prdniti ali v gate.

Zato moraš imeti pas zategnjen = ograjen, ogrado

Zato moraš imeti sveto drevo, pod katerim imaš svoja jajca.

Potem, pa razvoj da sodbo in sodnika, ki nima ne jajc, ne kurca, ne pasu, niti svetega drevesa, ne kamnov, potem se pa srenjani poserjejo na tako rzsodbo.

Potem pa Merkelnova zgubi svoj kvorum, Urban pa svoj referendum, ... ljudje pa rečejo - kurc pa take vlade, teh mam pa že dost!!

In vsemu temu so kriva jajca, tiči, pravica (desna roka = prava roka)

V levi (nepravi) roki pa držiš dleto, majzel, radirko, pa z desno roko držiš kamen, kladivo, meč, kajti drugače doživiš svoj »AUUUUU«, temu pa tudi lahko rečeš »tristo hudičev«, »jebem ti boga«, »prekleta baba«, »p'r moj duš«....pa vse to danes slišite lahko tudi na telefonu, internetu, televiziji. ltd.

Pa pravite, da razumete ministeriale (ki nimajo nobenega hudiča, razumete to »po latinsko«, ti ne govorijo latinsko, ne preklinjajo svoje vlade z desne proti levi, uporabljajo glasove, ki jih niso, znali izgovoriti, ker so to le pisave, ...Nimajo vonja, občutkov, smisla, ...

Moj sosolec, ki ga najdete na telefonu, ima svojo MŠO »NOČ ZDRAVKO«, posodobljeno 1000 letno ime, ki ga so njegovi predniki vsak dan uporabljali, Briksenski knezoškof pa v svoji 800 letni vladovini pa samo dvakrat, vsega skupaj kake 4 ure. In to je bila celotna odvisnost dveh kosezov v Žirovnici, kjer je ovčji pastir »Noč Zdravko« ponujal s ta pravo roko kot gostitelj, svojemu gostu (Geistu) vino, ki ga je najprej sam pokusil, če nebi bilo zakisano, = strupeno) ugotavljal je kvaliteto, tako kot se temu danes reče. Z neprave smeri je pa ponujal pečenko goveji pastir (ta ima še danes svojo jamo, kamor so potem metali obglodane kosti, za telefon pa MŠO se pa sami pobrigajte, saj ga tam vsi poznajo.

Mi smo vse to zvedeli, ker so bili udeleženci tega dogodka naša žlahta (Poljaki so temu rekli »Slahta«) tako kot so tisti »Zu Veldes = tudi poljaki, kašarji so jim pa rekli »Polanc«, pa tudi Oblakova Lojza jih je poznala, tako kot jo je tudi on, t.j. »voznik« = »Radmann«, ki jo je vozil na njeni poroki [torej smo si bili tudi v žlahti].

In naša žlahta se vleče že več kot tisoč let, pa mi smo imeli »Rexe in Regine« pa tudi »Bauerje«, ki jih lahko ob pustu gledate v Kölnu. To niso kmetje na šahovnici, temveč »GRADITELJI« naše civilizacije (ne kulture).

Tako razumemo svojo zgodovino, ker poznamo logaritme, »rehešiberje«, računalnike, ključke, šifre, integritete, derivacije, deviacije in odstopke, tolerance in absolutnosti, dinamiko, kinematiko in statiko, prioritete, defekte v bohinjskem siru ali

akustiki, optiki, itd. in ki smo skupaj razvijali in sodelovali pri gradnji »SOCRATESA«.

In to v obdobju 1973 do 1993.

Današnji »Socrates« se je pa rodil l. 2000 v okviru Evropske skupnosti, torej kakih tridesetletja pozneje na osnovi »Bolonjske doktrine«, torej na osnovi »volovskih odnosov« - zgodovina se pač ponavlja, generacije se zamenjujejo, značilnosti pa ostajajo in kažejo svoje lastnosti, anergijo (Rant), entropijo, ...pa tudi svoje otroške bolezni.

Pri prejšnji generaciji Sokrata smo Slovenci imeli vodilno vlogo, izrabili slovenščino za čuvanje naših interesov, današnje generacije pa sploh interesov ne poznajo, kaj še da bi jih obvladovali.

Ja, Belščica in Stol še delujeta, samo v čigavih interesih in pod katerimi protagonisit?

KONEC (pa sledi)

**DEŽELA MED JELOVICO,
SOČO, IN DRAVO (DJSD).**

V.

161012

Hlebce

--- TATI – TATA.---

CUSI MUSI – POPEC SPRIZ ---

Leta MC si je oglednik = lokator novo situacijo, kjer naj bi nastala nova vas = Waz. Na poti, ki je peljala iz Zgoše proti Hrašam je stalo korito, na njem pa žleb i akterega je špricala voda in namakala korito in žijo žvalem in ljudem.

[DEZELA JSD-SLIKE\Korito - DCP 9703.JPG](#)

Tata je ta Atata stari sev (bel) ded, oče

[DEZELA JSD-SLIKE\pastir-Velika planina.jpg](#)

svojega sina Tati –ja, ki je imel svojega sina – Tata in je vil ta vol (von Zgosha). Njedov Tati je bil pa iz »Gune vasi« Novega Waza in tam Tati. Tam je imel svoj rog, tako kot ga je imel njegov ded Tata. To je bil rog tega roda = reda – ta, kjer se je plesalo polko (pojka – fant po švedsko, ali hlapec po češko. In to v ¾ taktu in pihati, puhati = dihati plesati = plezati, plesati in ricati na ta veliki rog

in ta mali rog in ta na ta pravo stran in na nepravo stran, ...

Tati je pdtrbil na novo lokacijo (Lokacija = loka –sija) da že voha (voka = vonja, vodo z nove Woke, na katerih že wekajo dekleta, ki bodo v kratkem postale žene....

INTEGRITETA

Od tam pa naprej od Hlebce M (mile = 1000 strani pripovedi, za vsako naslednjo leto po eno strofo, en red, kosci so kosili od ta prave strani med svoje parte (prte, pa tudi svojo smrt (osmrtnice najprej na gorjanskem pokopališču (sumitas Albi) pozneje pa na leškem pokopališču (sumitas campi), kjer so ležali njihovi

lobi (lobanje) v »naogled« v kapelici (kap, ...mnogo pomenov še več besed, še več znakov, signalov, ricov=risov (vsega tega pa v Hrašah pa ni bilo????

No, kje negov vnuk postou polnolet'n so pa nared'n Novo Waz, tist, kje pa prej bva Nova vas nazval Zapuže, kje mela tud svojo pamet je pelava pot (iz Polč = od Puža), ...

Ja Tatov in Tatijov otroc pa niso znal delat železa, niso znal več živet od železa, nataknil so j'm jarme pa so postal vol, junca pa nobenga več (še manj pa kakega tura, ta je imel 1,5 tone. Mel so prazne mošne, n'č jajc, nobenga kokota, pele so sam kure, kokot je pa odšu raj na druj studenc k svoj'm kuram če u Lescah. (tako kot Legatov Tončk).

des WW

Kettenhund – Münster 1981. Katedrala Münsterska

<https://www.youtube.com/watch?v=cCc2opZgmPY>

Schäfer je ovčar, tisti, ki pazi ovce,

Šef ali bos = Jarc = mag. Valentin Jarc, dipl. ing. "na fakultetti za strojništvo ljubljanske univerze

— der BDR Deutschland- WW-minister in Bonn- Ministerrat = ministrova rit, ki ga Angela Merkel ni nikoli jahala, ker se ni pustil natakiniti na njeno sedlo (leta 2008).

FIZ Technik – Frankfurt, ...

München, Ženeva, ... Kaiserslautern, Karlsruhe, Offenbach, ...

»Tbom že dau ventivoto, d'uš poj tenk piskou, mulc prdaman« je rekel moj vot'r, kje prišu zvečer od soseda, in mu je ta povedal, da me je zalotil na njegovi češni .... Ja, kso pa negove b'l debele, b'l svadke, pa več j'h je.

To je bila napoved, da jih bom dobil po riti, ker sem nekaj ošpičil.

Ošpiči se pa kole in ne ljudi! Pa četudi so otroci (deca = deka = desetina = deseti del od ene, n. pr. kovanca, tudi če je ta cekin = zlat kovanec, pa je zanj treba dati 100 centov. Deca so pa vnuki, katerih dedec = Ded ima 10 sinov in kateremu je en sin vreden eno deko = desetino.

Potem imajo še »ta prvega sina« = Joža, Jošta,

Potem pa imajo jaslice, na njih pa zibelko, v njej pa Jezuščka, pa Marijo, pa Jošta s trikotnikom, pa osla, pa pastirja, pa ovce. Osel je zato da v vse to verjame, junca, ki je rezan vol, ki mu nato natovorijo jarem = mora vleči drevo ali voz (tistega v Radovljici, ki je mavrica??), ali tistega, ki ga je uporabljal bronasta kolesa tam v Rožeku ali tistega iz ljubljanskega barja, ali tistega, ki ga je vozil moj oče Alojz = Lojze in ki je imel Mercedesovo hupo, kjer si lahko močno zapiskal – 1x za desno = na pravo stran. Na križišču si moral zapisati: 1x za desno, 2x za levo smer, na ravnost si pa vsem pokazal ali figo ali pa ta sredines naravnost (kar je pomenilo tudi Jebise.) Če te je videl policaj, si šel k sodniku, potem so ljudje vedeli, kdo je policaj in kdo je prijatelj.

Če pa si bil posebno »prijazen« si pa še zažvižgal, to je pa bil znak za »aufbiks«, to pomeni »dvigni se vol«. Če si pa takole zažvižgal policaju, so te pa policaji pretepli, oni so pa temu rekli, da so ga polizali.

Potem pa pravite da se od rožiča ni nič ohranilo. Naredite to danes policaju, pa ne bo treba nič več čakati.....

zažvigal zapisal, naravnost, kjer nisi nič piskal (tudi tenko ne), ali na 2x na nepravo stran = levo, kjer je imel prednost tisti, ki si ga ti moral v križišču počakati (poišči na strehi očetovo trobljo).

Vsa signalizacija je veljala že od časa 1734, ko so naredili cesarsko cesto, uporabljal jo je pa postiljon poštnih kočije na gorenjski cesti,

ko je peljal Podvinom zavil na Otoku in naprej proti Zapužam.

Nič več tati, tata, oči, oča, papa, papi.itd. prej je bil dolgi rog, pa mali rog, poznej pa trobenta.

Za časa trojanske vojne je bilo uporabljeno vnaprej dogovorjeno znamenje, poslano prek morja na cca 150 km prek oddaljene otoke, 150 km = 200xxxxx za to takrat še sploh niso merili, take številke niso poznali, še manj uporabljali.

Vedeli so pa že to, da je dobilo figo (ne današnji gigo), če signalizacija ni uspela, če je bilo megleno, oblačno, ...Znak figa (palec med kazalcem in sredincem). Tudi ta znak ni bil priljubljen.

Prej so ljudje veliko manj čekali, temveč so »kazali«, kajti kazanje je nadomeščalo »Kasanje« = (sel na konju).

Ljudje so nekoč vse videli = vedeli, niso pa nič tistega razumeli, tistegam kar njim ni bilo namenjeno.

Danes pa sam čvek, doktor, ki ima za seboj 20 let dragega šolanja, pa ne zna šteti do 5, ne zna namalati enega dopisa (vsakomur razumljivega zapisa) = n.pr recept za zdravilo, ki ga mora pojesti bolnik, če se pa kdo zmoti, mu pa ne ve ali bo preživel ali umrl.

Šele računalniki in telekomunikacije so vse to »neznanje« omejili, ampak samo omejili ne preprečili.

VESLANJE:

Dobili smo nov dvojec. Vanj so se pa spravili najprej Jastreb, nato Bumež na koncu pa Jezušček. Kdo in kaj je vsak imenovani bil:

Jastreb je gledal z ritjo prot špic in je bil II, Bumež je bil I (čmrl ali trot = trotel), Jezušček pa ima »Vajeti« in bil zadnji.

Jastreb nateguje veslo, beži pred Bumežev, taga jebe, Ježuščka pa nateguje krmilo, ker je to za njim za njegovo ritjo. Jezušček ima kito (kurac), tako kot kraljica v Kölnu!

Od kdaj pa imajo blejci tak čoln, če pa imajo svoje vzornike in imena doma v Kölnu,,?

Motite se!

Jastreb je že med drugo svetovno vojno veslal pri Albatrosu v Celovcu v četvercu in osmercu in tam špilal »štroka«. Njega so vsi jebali, vsi od spredaj pa tudi od zad. On ni prav sigurno nobenega kavsala, saj so ga le vsi njega! Lintverna ni videl, ker je ta usmerjen proti vojvodskemu prestolu, Vrbsko jezero je pa za njim. Tisti tič (Albatros) lahko sledi lintverna, torej Jastreb jebe Albatrosa, ta pa Lintverna, ta pa vojvodo na njegovem prestolu. [Preverimo trditev:

Zmaj gleda naravnost proti vzhodu in kaže rit mestni hiši, ta Vrbskemu jezeru, kjer vesla Jastreb in vse to gleda naravnost v ksiht, pa kaže fige Albatrosu. (Taka je pač lokacija)!

Torej je jebal vse po vrsti na Vrbskem jezeru, na Blejskem je pa bil pa povsod jebani!

Jaz pa nisem nikogar jebal, ker sem bil na skifu (enojcu), mene je pa lahko vsakdo jebal, če je le imel čas!

Trditev, da lintvern jebe Albatrosa, prav pa še Jastreba, ki je povsod zadnji, pa kamor se že obrne, je torej resnična!

No pa dobijo blejci svoj tekmovalni čoln. To je »klinker«, to je pa narejen kot klinker (iz desčic, ki so med seboj povezane) tako kot tista ladja, ki so njej pripeljali Argonavti (pred 3500 leti), Močvirniki imajo pa svoj klub »Savica«. Savica pa že tolika časa teže od iz Bohinja in mimo Sotočja pa do Savice, Pa veste kako so rekli Savičanom?.

Pred 3500 leti so ljudje na koritih prišli s črnega morja do Sotočja, pa poj do Bleda, nato pa do Kluč, kjer je imel Jastreb svoj rovt.

Savica je pa tudi ljubljanski veslaški kljub, tako kot je bil blejski veslaški klub »Gozdar«.

Moj oče je bil pa soldat pri mornarici, je pa obvladal signalizacijo z zastavicami in trompeto ali s piščaljo na paro (očna in zvočna komunikacija Rog in Ogenj, Signalni znaki matrike 5x5 = 25 znakov abecede in 10 tih števil.

»Ventivoto« je znak za veter, ki piha iz rimske ure s številke 2 (II) v smer 8 (XI) - ne v smer 8, ta je ostern, t.j. Ve - Velika noč, to pa je pa zajec in pirhi) [moja mati je pa rekla, da od

tam ne prihaja nič dobrega in tako tudi Tržičan (veter) še ni dober].

Moj oče je rekel, da me bo našeškal, tako da bom slišal burjo, ki bo tenko piskala (žingala, žvižgala) tam okoli Trsta [nekoč iz Tržiča, še preje iz Štivanja, še prej pa od sedmih izvirov reke Timav, kjer so Argonavti ponovno sestavili svojo ladjo, ter jo zasmolili], in pometala vse kar bo našla po tamkajšnjih ulicah. Časi so se spremenili, vetrovi pa bolj malo, nasmoliti je nekoč pomenilo ladjo zatesniti, danes pa nasmoditi kupce, te pa lahko tudi zasoliš s nepravimi cenami, valutami. Valute pa vedno migajo tako kot morski valovi, saj od tam tudi prihajajo.

To je pa sporočilo Pontefixa, ki je imel oblast nad vsemi potmi in prehodi vse do Baltika pa do Egipta. Svoj ogenj na Aleksandrijskem svetilniku, pa do Rajanja na (Rügen), je ščitil varnost poti, ki so bile svete (osvetljene), varovala jih je njihova moč (svetost, svetilnost in ogenj, sulica in meč), kdor se bo proti temu prekršil bo ob (oganj = svojo svetost, sulico (svojega Marca = lintverna, in bo izobčen) in meč (križ † in bo izobčen in ne bo več obstajal = ni ga več). Od sedaj pa obstaja samo še v gozdu in ima svoj kot« = goša. Tisti, ki je iz »Za gošo« = »Zgoša« ---- ta je svoboden, nima obvez, ima pa orožje in brani svobodo sam. Nima gospoda, ima pa lipo ali hrast.

Kdaj je to?????

Takrat, ko poje rog pontefiksa, tistega, ki podpira most in ima zato ta most svoja dva opornika in povezujo pot, ki vodi ta most, ?

Tam most ni last ne od kralja in ne od cesarja, ne gospoda in ne od hudiča = lintverna. Po tem mostu se prenaša vera!

Ta vera je pa veljala do l. 1500.

Potem je pa prišel krivoverec (Hudovernik v Zagoricah), potem so se pa morali odseliti.

Pa še prej doživeti kmečke upore in vsekati luknje v svoje kamne, v katere so zabili svoje »babce«, sklepali svoje kose (in se podali pot krivoverstva = nepravo pot = desno od križa, tam kjer so še danes vahta jih pa Anhel varuh = Angela Mertel, vsi ostali so pa krivoverci, na levi strani križa, na nepravi stari (stranke).

Mimo Svetinovega hrasta in »Čebrovega znamenja« na Jaršah.

Ja tako je z Rožičem, Lojzkom, -

Vi jih samo poslušajte pa boste slišali njihovo muziciranje! Vsak bo ima svoje »instrumente«, vsak svoje »glasove«... Hudič je pa to, da vse to smrdi po hudiču.

Kadar me žena razjezi, ker vsako stvar po svoje razume, rečem »babaj **BOH ZAŽAGAN**«.

Baba je tako ali tak bog, ko je med bogom in obema sinovoma, kadar je pa »na sedlu« in so vsi njeni »moški« na svojih hribovih = kucelnih, seskih, takrat, ko je med obema seskoma »Dol«, kjer teče voda »dol« od kališčam in mokriščem, iz najvišje gladine vode na najnižjo gladino in potem lokator najde »Boh Zažagan«, čeprav je iskal cuzi-muzi-popek-špric«, pa zakolne!

To pa pomeni junca ali tura (ta je težji in težak za dva junca, ti so pa pri nas že v rimskih časih izumrli), ki so mu na jarem = vol, ta ima pa zažagan jarem, torej neuporaben, sabotiran (na soboto narjen, ko imajo judje svojo sabat, mi pa šele naslednji dan svojo nedeljo.)

Vse to se vidi, sliši se pa »**BOH ZAŽAGAN**«, preneseno preko roga z najnižjim glasom (voda je na najnižjem mestu) dih = pihanje = napihovanje pa na najvišjem nivoju.

Sedaj pa to poiščite pri tistih, ki obiskujejo »??« v 12. stol. univerzi v Bologni in v Padovi (tam kjer so učili takratno vso vesoljsko pamet), skoncentrirano v porečje reke Pad, na njegovi sredini, na mestih, ki vsako stoji v svoji sredini a drugem pritoku, vse je v enem porečju pa vse razvejano naprej na svoje potoke, studence, vse do zadnje kapljice navzgor (tako pač tečeje vode).

V porečju Pada so pa tudi dežele, v deželah, razparceliranih na polja, njive in do zadnje do vsake kopce navzgor.

V tem porečju so pa tudi mesta, razdelena na kvarte (četrtine, na ducete (Duecente = dve stotnije, vojašnice za dvesto mož.), mi pa vidimo, oz. bolje ne vidimo samo tisto, kar stoji za plotom), vidimo samo straž pred vrati, mislimo pa, da vidimo 4 vrat in 4 straž oz. 4x3 stražarjev (od teh ena spi, druga je v pripravljenosti in se ukvarja s posli, eni so zahtevani, drugi dovoljeni, eni prepovedani (kvartanje). Mi pa dejansko vidimo samo samo enega stražarja, če se spravimo v pravi kot (kateri, tisti v gozdu, ali tisti na levo in desno, ali tisti, ki so ga poznali egipčani kot (3+4+5+svinčnica), tistega, ki ga je videl xxx in videl $3^2 + 4^2 = 5^2$ ali tisti .....

On je tisti, ...

Saj je on tisti, ki vse ve, in je bog in batina, tako kot moja žena, čeprav moja žena ni »Angela Merkel« = angel varuh, je pa mati mojih dveh sinov in za mene boh in batina.

Če se pa postavi na svoje noge, sem pa jaz večji od nje, tedaj je pa ona boh zažagan, jaz pa vol, osel, baraba, ...jaz pa moram v svoj kot (svoj kvart), ona je pa latsnica vseh kosov, jaz pa moram pod kap, potem me pa dobijp doktorji, me razrežejo in nato zašijejo in oskubijo, »poj s'm pa glih ta prau«, to je pa šele potem, ko je vse to za mano. Potem pa ko pridem pred sv. Petra, ki me pa ta pogleda skozi odprta vrata. Peter pa pogleda okoli vrata, tam kjer se drenjajo vsi tam pred vrati, za katerem sem včasih za vse te junc, vol, osel, tur, prasc, baraba, pjanc, ...

Pote, moram pa počakati, da se me usmili (me nažajfa, mepudra, me namaže, .nasmoli pa poxxxx, ...) tisti angel, ki vse to ne počne, kdo bi pa to počel, se pa ne morejo odločiti, kje pa je toliko angelov, ki bi me radi k bogu prestustili (ta pa nima nkol cajt). Tako pa sedim v čakalnici in ne vem pred katerimi vrati, za katerimi je tam ta bog, kva ta bog on kej ve (zna), pa kva bo na redu, pa kva se bo odloču (jest, k' tko al tko nikol n'č ne odločam, jest k' s'm sam »jebena stranka«

Takaj poj guna, k prideš pred kamen, pa poj pa »čiči pa čakii«, d' bo pršu gvas s zvočnika

Pa ne pomaga n'č hudič, pa č' tud maš use sorte veze – po drat al pa po gvažov'n, povsod je nekej fovš, fovšarije pa na pretek.

Ampak vrači so pa v nebesih v mestih, ta so pa tudi mesta, med temi tudi Bolonia, Padua, v parkih po drevesih, ki imajo veje, po vseh teh vejah pa poskakujejo »afne« = učenci, afne so pa abesede, to je besedila, besede, črke, znake, ...

Eni »delajo« = »fabricirajo«, eni Uporabljajo = seciranje trupla, jih žagajo, sekajo, šivajo, strižejo, ..., ta drugi pa »farbajo« in počnejo svoj »Fer niente« = nič ne delajo, nič ni narejene-ga, ker nima rok, ki bi lahko kaj naredile, temveč samo gobce in teh poln kufer.

Far Niente - Potem se pa sablajo, nabadajo, režejo, ...»In bogu kradejo čas«

Parma leži ob reki Taro /tore je ali tur = 2 junca – dva pritoka, ali tur vrata, učence so pa nazivali »torijci«, pri nas pa junce. Univerza, koder je bil tudi Paracelsus

Bologna pa leži med dvema pritokoma reke Reno, ti naj bili pa Voli, ki so si pustili nasaditi jarem.

Padova ma leži ob reki Bacchiglione Pado-vanska univerza, ki je znamenita po svojih zdravnikih (kirurgih), in kemikih. od koder je »**parmesan**«, kir je tako meščan, kot tudi sir. Voli so bili pa kemiki in medicinci -

To pa opazuje tisti »kranjc« s »Karsta« dol iz-za Livence, pa reče: »Ja, sej use toj pa ja ist kurc«, in dobi za svoje spoznanje svoj »doctorat«, to je tisto, kar mu je nekdo diktiral in ni sam pogruntal. (slučaj Dr. Guttenberg). Potem pa postane na kranjskem »ministerial«.

Vse to pa potem verjame »Boh zažagan«, vse temu na ne verjame »noben boh« = Bohinc.

Pri vsem tem pa ima »kranec« svoj seliše al pod Triglavam al pa pod Storam pa tud tam. Pa tam svoj Raj.

Račun, Avseneka, Križe, Mačke pa Kacone, svoje kurce in kurace, pečke ali pičke, kamne al pa .....

Pa svoj vin, pa svojo pečenko, ..

Za konec pa le ugotovi: »Flet'n jpa le bvo!«

<http://www.ardmediathek.de/tv/Frankenschau-aktuell/Aus-Frankenwein-wird-das-Weihnachtsgetr%C3%A4/Bayerisches-Fernsehen/Video?bcastId=14913732&docu-mentId=31978188>

Weinlese hat begonnen

<https://www.youtube.com/watch?v=5LoSMBSWwL4>

Weinlese der Hobbywinzer in Wiesenbronn beim Winzer Roth

<https://www.youtube.com/watch?v=xIMevJQC FzM>

Rebschnitt Frankenwein TV

<https://www.youtube.com/watch?v=04C3UrqWykE>

Weniger Volumenprozent im Frankenwein | Unser Land Video | ARD ...

Eingeschenkt - Weinland Österreich_Sektland Österreich

<https://www.youtube.com/watch?v=wTdkYVL EnWM>

Video: Wie kommt der Pfeffer in den Wein? - Der Grüne Veltliner aus dem Weinviertel

https://www.youtube.com/watch?v=3ngm1y_BZfc

1

Ja se zovem /

1 2 3

sa 15 slova b /

4 5 6 7

Branko Branimir Brankovič/

8 1 9 2 10 3

brat bivšeg bana /

11 4 12 5 13

bratske banovine bosne/

14 15 16

benti boga blesovog

17 18 19 -----

1 je noč (ne dan)

2 je veliki rog = 7 M ilj korakov/ = 7,5 km=Avsenek, Blejski Grad = Gradišče, ..Goveji pastir,

2...je mali rog = 7 C =10xC= 3,7 km =

2 je flavto. Fančnek, Was = 7 C = do konca vrta za zidom = Kamnek, = papler z ovcami, ...

161017

Kelten und Karthager - Vergessene Krieger in Peru

https://www.youtube.com/watch?v=mKccPy4b_pY

Große Völker - Die Karthager

<https://www.youtube.com/watch?v=LL6M2cM1kB4>

161018

PI ---+

Pizda kje vin to

Pij sedaj, ko je vino tu

Venetski zapis

To je Čopov »počivaunek« pod Liscem, ki je imel (veliki pi = Π = »pi« Π + Drog + 2 stebra + Skodle + Kamne (podstavki za prečni drog spodaj = drevo in ognjišče – »lukna«

»orel« Urau Hudovernik (kmetija v Zagoricah) + s katerim se orje njivo a tudi priveže jadro na spodnji drog – »drevo«

Torej drog kavsa drevo

Vztaviti »lulek v lukno«, »privezati drog na luknjo« = poroka = hochzeit = spojiti motor in šasijo – n.pr. pri Masseratiju ali Mercedesu - to delajo še danes in uporabljajo še isto besedo in pojem.

Pij (Π +I) {I=J=L} sedaj, ko je vino tukaj je pomenilo nategniti babo, ko je že tukaj, t.j. združiti babo in desca, luknjo in tiča, tič pa mora stati, zato je to skobec, orel, Jastreb, petelin, sošnik = Sušnik, (pa tudi če je ta (luknja) še nedolžna in je nuna (kako pa naj bo nona še nedolžna, če je že rodila hči, ki je lahko nuna), nuna pa mora biti pripravljena to sprejeti, torej ne bo več nuna, ko se bo to zgodilo.

Vino je pa sv. duh, ki drži tiča pokonci in je zato v položaju voto-venti = $8 > 2 =$ gabela.

In to samo takrat napisano samo v enem znaku = kvadratu

Venetski zapis

To je znak za otok, ali vas, ali ograjo, ali ----

Pa tudi Dac Dacz, = Dorf - in z vsem skupaj, kar pripada tej inegriteti (korito, žleb, voda, tudi črep = črepinja = šalca (Schalle = lupina, če je pa to veliko, je pa to vrč = 4 x šalce, tako kot angleške pinte (pri nas je pa to obveza za zareso pod gozdom = $\bigcirc \bigcirc \bigcirc \blacksquare \blacksquare$ ... (znak za transparentnost).

In vse to, a še mnogo več, kar vsebuje pojem »integriteta«. Če je Plemelj videl v njegovih treh integralih ($\int \int \int$), ni pa videl bohinskega sira ali če je videl Peklenik samo »integriteto površin«, ni pa videl nestrukturiranih snovi ni ločeval 0 od ! (včasih so bili pa binarno oznako luč=svetlo : noč = temno določiti deleže v %, ki jih lahko danes opazujeta na zatemnjenem polju e). Se morajo danes specialisti ukvarjati s 128 bitnimi kodami za vonjave, kodami za gravitacijo, črno maso, ne edintificiranimi pojavi, za katere nima zaznav, z telepatijo, itd.

Tako je to danes ograjena vas »0«, ograjena, razsvetljena (podnevi), ponoči pa ne obstaja (ker bi morala biti zamenjena, zato je tudi ni mogoče napisati ↓, če so pa topoudarili, da eden kuje z malim (10 funtnim kladivom), dva pa z 15-funtnim kladivom so pa napisali »V Λ«. Tako se je pa kovalo na »Kovačevce«, »Kovarje«, »Preska«.

Kroparji so pa ponoči kovali, podnevi pa spali, ali pa kovali 153 dni va letu, v drugih dnevih pa niso, itd. Pa so vseeno živeli, pa tudi plesali polko ($\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4}$

Zato so pa rabili »Lintverna«, ki je bruhal ogenj in mahal z repom, Kurca (bi je vahtal peč), pozneje so mu tudi rekli »Pečikurc« (tako so imenovali Kureževega Edija v blejskih Zagoricah, ker je kuril centralno kurjavo v hotelu Park), »Pičikurc« je bil vroč veter, ki je pihal iz Jelovice navzdol skozi razgrete peči nad Rebrijo.

Za PIZDA nisem nikoli šlihal kakega domačina, pač pa so vedno tako imenovali veder vzhodnik v Broščarjevem klanecu. Vem pa, da so furmani, ki so furali skozi Broščarjev klanec in se ustavili spodaj ob gostilni xxxxxx, kjer so jedli ocvrte piščance (ki so jim rekli »Žganci«) zakleli in za pokali z bičem, če ni bilo »žganc« in so se morali, zadovoljiti s »čincerem«, ravno takrat, ko bi morali konji najbolj močno vleči in so morali običajno priprego podvojiti in

to plačevati – če je bilo blatno, mrzlo, ... veterc ,ki ga jih je ob tem hladil je bil pa »ničerc«.

(In ne »benti boga« pa ne »venti voto«, preje bi lahko bil »ja se zovem na 12 slova B: Branko Branimir Brankovič, Brat Bivšeg Bana Bivše Banovine Bosne, Benti Boga Blesovog«.

Včasih so pa v tej dolini (težko) kovali trije kovači, v $\frac{3}{4}$ taktu in plesali ponoči polko, bili fantje pri najboljših močeh. In vse to je bilo pa samo en znak »ΠL«, da se pa to zapisati s ΠL, kar pomeni most preko dol žino (Länge), ali kako pa vprašati »koliko je pa ta most dolg.

Mi pa pa danes merimo teOO jfj

To je nekoč pomenilo tudi »Orel«, ali ali tudi vtakniti motor v luknjo, poroko, drogna + ogenj pa tudi »pizdam kje vin to« ponujen kozarec in

.....

Dons greš pa h dohtarjo če s' pa bolan (al pa tud č' nis, pa gun mis'ljo, d' b uhka utegnu met k'šno bolezen) poj se pa začne:

Čuči pa čaki, poj pa te sprejme sestra (k ni tvoja sestra),

Pa zahteva karto, pa jo utakne u 'n šlic (koko č' majo pa babe sam zareso, poj ugotoviš, da majo tud šlic),

te postau na vago, ki je na 6 cifer, od te je ena : 3 spred pa dve zad, poj na pogleda na »displej«, pa reče: 100,60;

poj te pa pošlato, če ravno stojiš, te stisne s cvingo, pa reče 174;

poj greš pa dočl pa na čiki-pa-čaki.

Č'z en cajt t pa prau, d' me čaka moj »Kardiolog«. Ta me lepo pozdav, jest pa zališ'm žensk gvas'k,

Pa 'nčer noben'h jajc, moš'n, sam mili gvask'.

poj pa se začne:

Kuone

Mali Kuone Baba Veliki Kuone

Noč

Kuone = Kovane=Veliki kovač= Primašč (Žebrouc) ali Božič,

+ Mali kovač (Oblak) + Mali kovač (Brs) =3/4.

Oblak + Brs, Gričel + Čut , Zupan + Dežman, , Mirko je Friedrich in Cveto je Grižel =

Grižel

Friedrich

Schalkendorf = tam kjer je Schall = glas glas od koga in s katere razdalje

Je od Fridricha (Trdnjana, utrdba = Festung,

Friedrich je na sredi utrdbe = fortica = gradišče

In dela temo, sveti na vodo, gozd, - Sveti na - Boga

Schalke je zadnji na redu in ima mali rog in posluša Friedricha (in ne Svetino, to le gleda)

Razdalja Schalke = $\frac{1}{4}$ roga od

Razdalja od Friedrecha in Svetino = $\frac{1}{2}$ roga

Razdalja Lintverna $\frac{3}{4}$

Kozjega roga (Kozjak) = $\frac{1}{4}$ od

Jarčovga rog (Planina, ovčjak = $\frac{3}{4}$ od

Razdalja od Brega Save do Brega Drave = 1 dan = 1 kovača = enkrat prekovati konja, ali zamenjati konja če ni kovača (pred M (ile) Ker pa je mlin, ta je na bregu ne na Vrhu, temveč v dolini), Tam so tudi Križe, kjer sveti gospod, ki pobira svoj kovanec = Kovač, saj ga je naredil kovač (denarcev) za katere moraš plačati prehod prek sedla (zelenice ali Zelenice, Medjega dola, ...) zelenica je na vsakem sedlu, tam se razgledaš in pogledaš naprej in nazaj, se posloviš, (potem ko s preskusil svojo špraho ter se zahvalil bogu, ali pa preklel hudiča iz tistega dola, po katerem diši tamkajšnji veter, ki je pihal ali po roži (N>S, ...) = črkah ali po uri (XII>VI --- n.pr. vinti-vonti v 12 boforov = burja iz smeri 2 v 8 jakosti 12, ki tenko žvižga. Leta M so (nekateri) tenko piskali, pa naj je pihal veter iz katere koli smeri ali jakosti. Eni so

se šli cesarje, drugi knezoškofe, ki so imeli več škofov (škafov = korit = tonfov pod koriti, kamor se je stekalo tisto, kar je priteklo. Vsi so molzli, tistega, katerega in kadarkoli ali od koderkol so ga dobili.

Samo ministerialov pa niso imeli (še ne), jih niso še poznali, te je prineslo 12. stoletje, takrat so kosce spremenili v edlinge, tja so pa že v 11. stol. začeli (razvrščati) : tiste, ki so edel, Adel je bil pa tako ali tako edel, Idel = jedel »Je žerec«= »žrec«, je tisti, ki je ta mali pa cuza pri svoji materi. Gospod pa razporedi vse žerce med svoje sinove, samo ti niso ministeriali in tudi ne ministri, so pa to tisti, ki so tam nasrani, posrani. Tisti, ki pa stojijo ob strani, so pa potem ministeriali.

Tako takrat tudi naredilo univerze, tam profesorje (prej so bili tisti, ki so prej »docirali« ob dok = splav ali rt =rit in postali Ritterji, eni pa spoda pa samo Reiterji, privezali nadok svojo barko, vrgli svoj štrik z desne proti levi na kol, ki so mu rekli tudi penis, pri nas mu pa rečejo tič. Vtič je pa tisti kol, ki ga je zadel štrik, ki je ga vrgel tisti, ki je dociral. Vrgel je štrik z desne strani proti levi in ujel kol, vrgel 3x okoli kola in potisnil z nogo proti doku. Barka se je sama po sebi postavila ob bok, docent je pa vzel drug štrik, ka z pašnjakom (vozlom) privezal k penisu, vzel drugi konec barke, pritegnil barko in na to z vrvjo privezal na barko. Tako je zavaroval sebe in barko in opravljal isto funkcijo kot »angel varuh«, tako kot Angela Merkel (pri njej pa sami poiščite njene štrike, barke, kole, vozle, tudi doktorate, tudi tistega od Dr. Guttenberga, pa tudi tisto farbanje, rogove, itd, itd.).

Dri tem pa ugotoviti, da ji morajo vedno drugi pomagati, da ne ve, kje je letalo s katerim bo frčala, da imajo ministra, ki je kripel in ima kripo na 4 kolesih pa novene mavrice, ki bi nazovala konec tega sranja in pripadajočih riti. Nikjer nobenega konca riti, Ritov ne Ritterjev, ne volov ne juncev, ne imi pa še vedno nobel, (ne hobel), univerze ' profesorje + docente ' asistente, pa nikjer profesionalcev, odgovornih in sposobnih (usposobljenih), pa doktrine iz 12. stol. in miselnost, da bo »elita« (s sabljanjem, štehanjem, ...) privlekla ta voz in vornika (Radmanna) privlekla iz dreka.

Pa če bi samo sanjali!

Dokler bodo sanjali mi pa bomo na njihove sanje plačevali kot dolgove pri mednarodnih bankah, oni se bodo pa mastili, pa kurbali, (mi pa bomo lačni), ...

Vez Veslanje + sedanjost

Ali pa tudi štokrer (četrti) v krmarja (jezuščka) Jezuščak je pa

Pri tem pa zobet nobenega doktorja (ker ni bilo doka, še ni bilo. Jezušček je pa imel svojega Jožefa, ta je imel svojo žnuro s 3+4+5 vozlih in »kembelnom« iz tega so nato naredili »lep zvon _ »prejšnja svinčnica«, ta je pa mahala dol frančiškanom dol iz kute (kot je gozd), kuta je pa ogrinjalo v kateri je noter tudi Kurc in Tor ,, pa penis, pa lulek, pa ....) v obliki križa =meča.

Danas pa nakoncu preslavlajo fešto, ki se imenuje »Barkolana«

Pri vsem tem gre pa samo za dvoje pojmov: Loco loci in Doc in Doci privezovanje na kol (kje so šele junci in doktorji).

>pihal
AliAli po Uri XII

da 19Med Si

Krhel = na 8 delov razrezan sadež = vetrnica
Xxx = na 16 delov razrezan sadež = ????
Drobnica = jagneta+koze. ki imajo mali rog
Drobtinica = majhen del kruha = hlebca

Vrba = Mlaka = Loka

161019

Mlaka, Lintvern, Tonf, Torf

Torf = šota, ta pa raste iz sotišča

Tonf = Bajer – Kališče pa tudi Bavarec

Pad tem se pa nato vije Dolina, v dolini je pa Dolnica, tam jma zopet svoj Bajer = Bavarca Na nasprotni strani je pa šotišče, ki se prišne dvigovati v Breg, ta pa v hrib (dokler je to cikel in sesetak ga uporablja dojenček, nato deca, nato pobje, potem hlapci na koncu pa zakri svoj kres disti, ki kuri peč in ima zmaja, ki bruha ogenj (sv. Martin). Vsak zmaj pa ima svojega Pečikurca, ...

Dol ima pa tudi Breg, na njem Hrastje, te ima želod, ki raste na kroni drevesa, ki ima deblo hrast in nato korenino. Če je pa ta korenina sveta, pa zraste hrast na tri vrhove, »Svetinov hrast«, ta ima zelo bogato krono in v njej in pod njo veliko želoda. Tam se pa pasejo svinje, te pa lovi Svetinov Janez (doma iz Zagoric).

Ta hrast raste na hribčku, ki ima smer N > S in Ost > Owest vzhod Zah (Vajnež > Papež) in prečno Doberča > Triglav oziroma sete-dodeči deči= XII>VI

Na S

Kje pa je Ata, Oče, Oči,

,

➤   Λ >   >>>
 ➤   >
 ➤   Λ > >Λ>>

o

>

◇vv

>>>

◇◇◇◇◇

◇◇v

161021

Mechanica = Mech + Anica

Michel Angelo =

Poslednja sodba -

<http://www.rtvsllo.si/kultura/drugo/kako-si-predstavljamo-zadnje-dni-sveta/156498>

Iluminacija iz Beatusovega komentarja k Apokalipsi iz leta 1047.

Graditerlj v Kölnskem festivalu

Baba + Bog + Dedec

Boh

Baba

Dedec

Baba

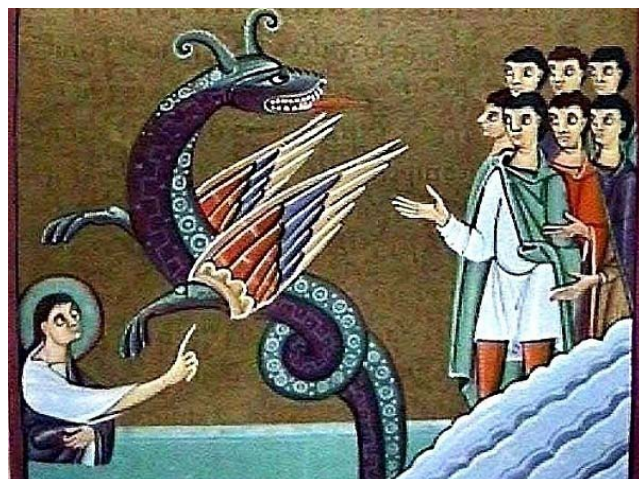
Kraljica + Kralj + Bauer (ni kmet)

Tri Babe ki so 3 moški (

Mauer

Kölner Dom

<http://www.zdf.de/ZDFmediathek/beitrag/video/983066/Superbauten-Der-Koelner-Dom#/beitrag/video/983066/Superbauten-Der-Koelner-Dom>

Zgodovina

https://de.wikipedia.org/wiki/K%C3%B6lner_Dom

Okoli l. 800. Nastane ob baptisteriju (krstilnici)

Križ = Kruzifix »Križanega« je naslednik prejšnjega božjega sina Kurtusa (po naše Kurza).

https://de.wikipedia.org/wiki/K%C3%B6lner_Dom#/media/File:Gerokreuz_full_20050903.jpg

Gerokreuz = Kurc

Ki vlada med Pečmi, v katerih je tudi Sv. Peter (Na Gori), ki ga vahta »Gorjak«.

Vahtal ga je pa tudi Martin (dekan), ki je imel svoj »dom« = cerkev sv. Urha v Begnah, kjer so imeli prej imeli junce, poznejše vole (reza-ne junce) v Zapužah se pa ob cestarski cesti pojavi Bole, ki ima svojo štacuno ob mostu, pa tudi predilnico.

In tako tega Boleta vozi moj oče še med obema vojnama tudi na »ohcet«, ki je bila pri cerkvi v Lescah, kjer je bil »gostilničar« »Legatov Tonček«, ki je tudi imel »žrebca, junca, merjasca, ovna, kozla, pa da ne omenjamo še patelina, ki se je pasel po gnojišču in kavsalske kure« in se je ubvaral s fukom (fijukanjem vetra), tako kot je to izjavil sodniku Jaušku (tisti, ki je = jede in jebe svoje stranke = obsojence), ki ga ni obsodil, obsodil pa je mene za 2000 din, češ, da naj bo to poduk, da se med se z junci (policaji) ne jebe in da to ve vsak vol, jaz pa tega nisem vedel.

Pa nazaj na **Mechanica = Mech + Anica**

Kölner Dom [**Mechanica = Mech + Anica**] = 800
= Karel Veliki

Karel Veliki = 800 = Begunci = Kosezi v Gorjah

poti, = Banum solem et ferrum,

Pa križe, pa poti pa lintverni

<http://www.rtvsllo.si/kultura/drugo/kako-si-predstavljamo-zadnje-dni-sveta/156498>

Bamberg okoli l. 1000. Bamberg.jpg

Takrat ko Friedrich = cesar, Otonburžan,

Griedrich na »Festung« = Feste = Lindwurm

Pa ni noben »kosez«, kosec, ne »knecht«, ne ministerial, ...

Je pa tisti, ki je pritisnil (andocken) svoj »kovanec« = xxxx s svojo označbo »yyyyy« (slike manjkajo, niso ohranjene, vonja nimajo, sliši se jih ne, čutih) jih pa »slutiš« da so prisiljene že na katorikoli način.

To pa kaže slika »lintverna«, kdo je ta kakšen je, kaj počne, koga jebe, kdo je okavsan, na sliki mje ubogi »vsi ostali«, itd.

Tako kot je na ---. Pomen »ko te jebe«, ki ga slišiš iz Festunge »U kanc« = Loko= ali »Krnica«, gun izpod mela pa »U klanc« = Zečja raven« = »Kranjica«, tist z »ognja« = »s Kresa = luč«, kjer je »Sveti-na« [gor na Stol = pa je to skol = to »na zdravje«- znak s = ali * s katerim povabiš svoje prijatelje, ali pa posekaš svoje sovražnike - znak s = ali † s katerim boš zatrl, izkoreninil, nažgal, z mečem nabodel tistega, ki ti bo grozil. Samo da ti bo pokazal, polizal Hudiča (rogatca = rogača) ali pokazal figo, pa bo že ogenj v peči Festung = Lindwurm, pa bodo planili (s planin = Albes) {Heinrih, Guodman, in Goteschalch} do takrat še ne izbrani milites.

Ampak ministeriali pa niso. Bili so vsega vse, kar so jih obdolževali, samo to pa ne. To bojo šele potem, ko bo minilo 3 leta in en dan, ko se bodo učili novih manir pa postali potem »von Schalkendorf«, »von Auritz« (je loka v kateri je vrbje ali jelša), pa ko bodo postavili »Zagorico« »ob Rečici«, kjer bojo dali vsem batine (Betin) ker so tam prej živel tam »za hišcami« na »Jaršah«, kjer so pasli ovce = jarce, sedeli tisti, ki so verjeli v »Bebin« = znamenje treh devic (Barbara = Liza= Rojevanje) za (Sonce, Sol in Sela) = tri žalujoče device, za tri Kralje (K+M+B) = (Wilbeth + Ambeth+ Borbeth)=(Kolovrat +Kačo+ Stolp), ...Za vodo+veter+pihanje (tudi če je kdo komu na dušo pihal) **samo za to pa ne**, da je nekdo ubijal, kradel, ... (tisto kar danes počnejo današnje barabe.(tega še zalim devicam ni bilo mogoče naprtiti, medtem ko današnjim napudranim kurbam vse to pripada.

Ki so bile zadolžene za vse, kar so jim lahko naprtili (nastavili na prt)

U Betin so mele »zale device« svoj kvartir, tam zadej so ble pa Jarše, na potok Rečico sa pa postav'l tist Friderihi svojo Festung, v sosedju »so pa žvel u Celteh = Kožarcah »U hiščah« pastirji. Sedaj pa lahko ugibate, kdo je koga iztrebil in s čim?.

Sami bodo pa še vedno ostali Mirkoti in Čuti), Njih dvornik = »Dornik«, bi ima parcelo za dva prta, pa festungo ob vod, pa vahta pot čez korit v Betin, pa ma tam vse to dobil v fevd = doživljensko zastonj, za lon zato, kje use te nategnu, ...

Pa vse to je prihajalo od tam, kjer so se pred MMCC tist, kje znal tist, kar so jih naučil preštet v's ta cajt, kso j'h naučil j'h to tist »lah«, kso žvel u tist dob, kso tej rek'l »Loka« (na ne »Laha«, pa kso živel u kamnitmo domo, kok'r smo tud mi naš hiš rek'l. Tist so pa kraj rek'l Loka = lokal vino, lokal omel svojga lokatorja, Mi smo pa krajo rek'l Vrbne, pa ne Loka.

Loko so mel tist tam dol na Mlak pod Dobrčo, pa svoj »vedrnik«,

Dol je pomenil, da je vet'm vleku **gor**-v goro

D'd je bil **mod'r** nebo zgorej

D' je bla **svetost** zad čist zadej

D' je bil Rogač (Belko) čist spredaj

D' je bva **ruda** čist spodej u vuk'n.

Voda jpa bva povesod, toko k't tud gmajna!

Mi smo mel svoj les, gun so mel svoj kam'n;

Mi mel, gun pvaz;

Mi xxxx, gun yyyyyy;

.lipo pa cvet, gun hrast pa želod;

.vojvode, gun kralje pa cesarje

..

Kso

s = (Ÿ in ʌ) (* in ʦ),

s = (Ÿ in ʌ) (* in ʦ),

slutiš

se boj vedel da se z
moj tudi

s = (Ÿ in ʌ) (* in ʦ),

Guna vas

Selo to vas, guna vas je pa babja vas.

Bohin ima Bohingun = gun Bohen, to je prvi bohinj, drugi Bohin, na zgornji doli je pa gun Bohn, u kermo je dež doma, tam zadam za sv, Janezam, kjer se izvira Savica

Kupljenik ima Rožiča, ki ima svojo vas = vaški hrib na njem pa ogenj, kres in Kopane; ima pa tudi guno vas = babjo vas, v kateri ima tudi svoi studenc in korit, primašča, ki ima dvojno kemijo = dvor, pravico do otrok = druge kemije, Ima pa tudi Oblaka in Brsa. Brs je na sredi. Tam bi pa moral biti Oblak, tako kot sredi med Tamarjem ,

Tamar = Jamar= zadnji na poti Zajamo.

Brs bi moral imeti svoje korenine spodaj na koncu, kjer je brst = drevje, Oblak bi pa moral imeti svojo krono na nebu in bi moral biti župan (Zupan), Brs bi pa moral imeti svoj dež = gnojnico, biti dežman = gnojnica = dež.

Ta sprememba je morala nastati to tako, da se je spremenilo hišno ime in da je guna vas postala zadnja vas, babja vas.

Selo stoji prav, Kopane stoji prav, Mežnar stoji prav, **Oblak in Brs sta pa zamenjana.**

Srečko	Mirko	Ljubo	so današnji kmetje
O Praznik	Zupan	Dežman	K
O Čut	Zupan	Dežman	K
O	Prešeren		K
O Heinrich Friedrich	Gotteschal		K
Jožef	Božič	Štefan	K
	Rožič		K, Varuh, Pastir

Sušnik ima peč, ki jo suši (zamaže z llovico. Zaneti netivo, naredi sveti ogenjm žebra molitev....

Ima dvor = dvojno kmetijo

Oblak in Žlinder imata ometijo, pol dvora Zato sta včasih zamenjana (npr. Kupljenim Spodnje Bodešče (tam ima konec vode= razdeljeno gnojenco Oblak namesto, ki bi moral imeti svojo korenino, namesto dima) Žrmlje mora imeti korenina, Brs mora odganjati iz korenine in ne iz rude=žlindre.

Koseško pa: najprej se ljubi, nato se miruje (9 mesecev), nato pa če je sreča, pa pridejo otroci.

Srečko<Mirko<Ljubo. Voli

V babji vasi se pa najprej ljubijo, potem kregajo, nato pa pridejo otroci, nato se pa tepejo.

Trdnjava ob vodi (Rečici), Zagorice Želeče = voli.

Trdnjava na hribu, pod linvernom = junci.

Posledica »Zum Walz« je tudi to, ker so plesali potem valcer ¾ takt, prej pa 4/4 takt., rog je pa še dolgo ostal, ker je bil Pontifeksov (Π) in ne papežev in ne od škofa, ta dva sta imela lece.

161023

Svetinov hrast:46°21'59.61"S X 14° 7'5.03"V

N = hrašenska planina na stolu

46°27'19.89"S X 14° 7'22.51"V

Raditove Grofova planina,

Svetinov hrast na tri stebre=:

Severno od Koroške planine na Kamnitniku

Južno od papeža, grofove planine in Ratitovca

Vzhodno od Dobrče

Zahpdnp od Triblava

Je ob cesiti X iz Straže = peči na Bodeščah

161025

Ko je Božič bil Junc in nato bik, ko je zgradil oltar kot kamnar, ko je pihal veter na venti-voto-na-12 (iz smeri E=est, v smer VIII (vas ima 3 hiš [z škodljami pokritih ognjišč, tam kjer se kuri vetrnik in 3 s slamo kritih ognjišč, ki imajo svoj Π =mosti šče z mostom in dvema stebroma, na vzhodnem sedi gostitelj, na vzhodnem gost=Geist, na osojni strani, tisti, ki ponuja vino, na polnočni strani pa tisti, ki reže pečenko in ima ta vas ima svojega lintverna = peč, ki bruha svoj ogenj---- potem veste kdaj in kje ste. Ker ti to pihajo na veliki rog in poslušajo na mali rog. Vas je ◇ = majhna Was, ki ima svoj laz (Waz) = pot po kateri se leze u klanec (klanec = šindel = skodlje = Jarca, ki ponuja gostu vino, leta 1315...,

{[Figo]+☛}: Jarec nima več vina, tako tudi ne lintverna, ker ga je požrla povodenj. Zato tudi ta cirkus »O«.

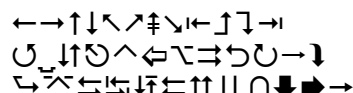
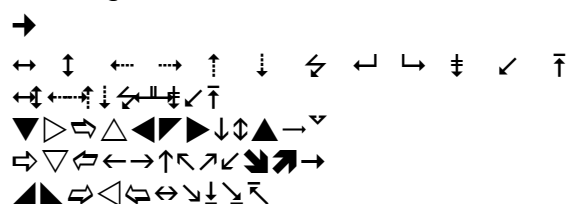
Windings

Windings 2

Windings 3

Prišel je sel, nato posel na koncu pa zadovoljstvo in »na svidenje« ALI »z bogom« in »Mandi te gleda« Mandi je bil ladjar, Mandeljč, ki je skakal na Gorički in bil prvak v svokih. ...Imel je plentno, futral labode na zaledenem jezeru, bil je »Ledrar« - Kmetija pod jamo Srepno »Na Straži«. Na svidenje so pa rekli romarji, ki so prišli na otok s pletno in pozvonili z zvonom želja

Za Mandija so rekli, da »je zan kurc«, (tistemu, ki je dobil za svoj posel napitnino), tistemu, ki je bil za konkurenco tistemu, ki je bil Stajf, ki ni dobil napitnine, pač pa nategnil tiste bohnjke, ki niso dobile otrok, pa so bile zadovoljne (ker so bile zadovoljene na drug način), ...

Začelo se je pa s selom. »Selom« še pred več kot 5000 leti, ko je Mandi dobil svoj korit, potem škaf »drevak« izžgan iz debela rdečega gora, ki je še uporabljal kamnito »teslo« in ko so tisto korito uporabili za vse, za kar so ga lahko porabili, ga delal z njim vse kar so dobili za tisto, kar so lahko zemenjali in tudi za tovorjenje soli.

In prišel je sel in pozdravil vse prisotne!

Kaj so pa ti za hudiča le počeli, se onegavali, kurili ognje in plavali,

Vse tisto, kar počneta moja sinova, ki sta imela svojega očeta »Blejca«, rojenega na Bledu v Zagoricah 96, pri Jarcu, pri jarcu, ki je bil Alojz (prevoznik), ki je imel svoje njive na Jaršah, tam tudi svojo hišo = dom, bil .....

Moja sinova pa nimata nikoli časa, ker ne »znata delati cajt«, tisto, kar so delali Blejci več kot 5000 let in so od tega tudi 5000 let živeli in preživeli.

»Cajt« so Blejci najbolje obvladovali, saj drugače nebi bili »zan kurc«, dobivali napetnine in vse kar so si zaželeli in pri tem dobro živeli, imeli ribe, školjke, meso in divjačino, ... pa polno zাবে, pa »polno cajta« za vsesorte zajebancije.

Kje je »Blejski DNA«, »Blejski cajt«, kam je vse to splavalo, **kdo je vse to, zagonil, zapravlil** ...?

Ja saj za selom pride posel, delo, opravljeno delo, uspehi in neuspehi, potem vrednotenje in božja sodba in na koncu šele zadovoljstvo kot najvišje priznanje samu sebi. Če se žura, popiva, izgublja čas in denar za vse sorte neumnosti in ste s tem zadovoljni, potem nikoli ne boste videli zadovoljnih ostalih! Ostali bodo zadovoljni, da

se bodo tebe znebili! Kje je pamet, Belko, Belin, modrost, varnost, ...?

Pa je vse to tako enostavno če spoštuješ red, znanje, uspehe, ...

Pa začneš s selom, poslom, delom, vrednotenje in končaš s pozdravom, pri tem nič ne spustiš, kar sodi zraven, ker imaš svoje cilje, svoje riti, katerim se izogibaš, se pravočasno in pravilno izmakneš, pogledaš v ključavnico in pogledaš koliko je ura, potem nastaviš ključavnico nazaj na njen PID (proporcionalnost, ingegriteto in derivacijo), potem se pa to vse samo po sebi izvede, ti pa potem k pozdravu in zadovoljstvu.

To vodi k tvojemu bohinjskemu siru, ki ima svojo skorjo, luknje, in svojo sredico, ki je ima specifično maso 1,14, pa vseeno plava (v slanici), ki ima obribano skorjo, pa plesnive luknje, pa zanj dobite za te luknje in skorjo (ki ima skorjo mase $1,31^{-3} \text{ kg/m}^3$ in jo drugi zavržejo kot odpadek, in luknje, ki imajo specifično maso $1.31^{-6} \text{ kg/m}^{-3}$ in smrdijo po plesnivem (eni imajo to plesen za parfum, tretji za ..., pravo vrednost moraš pa zavohati, zato pa imaš svoje vohalo, potem pa veš, koliko je to vredno (v banki). Ravno tako moraš edintificirati skorjo, poiskati njeno uporabnost, način predelave in plemenitenja, potem pa najdeš lahko vrednosti, ki so od 10 do 1000-krat več vredne od prvotne.

To vrednost pa lahko dobi samo tisti, ki je »kunde« (kunde je pa pametnjakovič, izvenec, stranaka, kupec,) in ne samo tvoj naročnik.

Vrednost znanja je pa 100 krat večja kot pa sanjenja, kar bi hoteli vi doseči.

Samo tisti, ki je kunde doseže 1000 kratno identificirano sanjo. Pri tem pa zelo veliko poti vodi (večina poti) v prazno. Samo če veš, kako iskati zrno in imaš kljun, ki to zrno pozoblje, ga prebavi in iz njega naredi drek, ga fermentira, dobiš tako znanje, ki je potrebno za kaljenec od sadike za tiso. Moraš pač vohati in ne gledati. Nekdo, ki je slep, še ni lep, ki je gluhi še ni glasbenik, tisti, ki liže, še ne liže zlatih in kislih cekinov, pa četudi jih riga, mora jih mora posrati, zasrati, biti sam nasran, poem pa lahko upa, da se mu bo odprla mošnja, v kateri ima osel svoje cekine in svoje posle.

611027

Sel Posel Osel

Prišel je sel, prinesel posel, ti osel ga pa nisi izkoristil.....

Werquet.

Telefon ① »Werquet da« - poslušanje na veliki drog. Ker tam je veliki drog, veliki drog nosi daleč po celem svetu in tudi povsod doni. Torej je to ☒+☐. (Zato pa ima svoje prepreke in prek čez te se je potrebno prebiti: telefonska centrala, tajnica podjetja WERK = tovarna, in končno slišite v vaši slušalki:

»Werquet da« torej Tata ---

Globok glas, iz 9-3 smer iz ust 9 v slušalko jakosti 3.

Tako ste prišli do »net«, ki ni »njet« ampak pomeni, da je tukaj, pri sebi, v stolu v svoji pisarni in poslušala na slušalki, mogoče kadi cigaro.

Sedaj se prične šele:

»Valentin Jarc da«.

Preden je pa do tega prišlo, je bilo pa nekaj pisem, potrdil, vizumov, pasportov, itd., da sem s sotrpinom Janezom Jernejcem prišla v Ürdingen in nato v **Büttner-Werke**.

Tam naju je sprejela tajnica podjetja »Von Kreis« (ime sem po 60-tih letih pozabil, spomnim se samo še to, da se je začelo s kraj in da je bila Helena (tista, ki sveti in tista, ki je svetla, presvetljena pobeljena in blondinka, torej že umirjena, torej MIRA za vse, pa ne MIRKO).

Potem je pa minilo 3 mesece, potem je prišel na Bled, se nastanil pri mojih starših, preživel dopust, se vrnil nazaj v ..... v svoj »werk/lc« potem pa .... »Werquet da«, »Jarc hier«.

»Ach, Sie sind da. Kommen sie zu mir um 11, ich bringe Ihnen die Grüße von Mutti und Vati!«.

»Ja ich komme« (pa nič kakšnega Herr Direktor, ... On je bil Victor Wekquet, na to je bil ponosen, bil je spoštovan in vpliven, predvsem pa povsod poznan.

Dotedaj sva se že na vsemogoče načine prešaltala, vedela kaj lahko od koga dobiva, jaz sem že opravil »Prüfungo« za »Dickblechschlosser«-ja preden me je pa G. Werquet temeljito obdelal.

Jaz sem bil pri uku že pri mojem očetu in poznal njegovo »Mehaniko« in njegov »Vinto-voto«, gostilničarstvo moje tete Regine v Toplicah, kjer sem bil »Schwimmeister«; se naučil plavati v kalnih vodah, polnih pasti; spoznal sem Werquetov »Die deutsche Wertarbeit«, itd. in pripravljen za

moj »auf Wiedersenen« ali »auf Niemehrwiedersehen«.)

S Viktorjem (zmagovalcem) sva se še velikokrat videla, vse tja do njegove smrti l

Takrat je na odzvenil njegov telefon na .... **krefeld uerdingen parkstraße 30**. Afne @ so pa skakale po tem naslovu še do l. 2008. (čeprav je bila njegova »graščina« že zdavnaj porušena in so zgradili tam velike hale.)

Za tega mentorja lahko rečem, da me je naučil in pripeljal do najpomembnejših spoznanj, tudi življenjskih.

Takrat, ko sem potem prišel v 11h v njegovo pisarno, me je posedel pred sebe v fotelj (kar je naredil samo takrat, ko je imel v gostih predpostavljine ali pomembne goste. Prižgal si je cigaro, ...nato me je pa potem povabil k svoji družini, kjer je »Weguet-in« (gospa, Werquetova = Werk Knecht (delavnica tovarna, obratovalnica, obrat,] – [Vitez, poba, delavec, hlapec, ..] Quet je kovač, Kvirin, Kurc, Kvirin je tudi brat od Kurca (Quertes), ki je imel očeta Belina, najvišjega boga, itd., itd. No in ta Kurc, ki ni bil *ali pa je bil* Pečikurc, ki je kuril ognje v peči – njegovem Werku« (njegovem delu), njegova žena je pa bila »Werquetovka«, imenovala se je Helena (grška glavna boginja), po domače »Eli«. (zlobni jeziki so ji rekli, da se za njo »Schrauben-lust kot Luftschauber = Helikopter. Da ima ona (Eli) hlače, pa ne njen Victor (da je ona victor in ne Werquet in da je on samo njen hlapec – Knecht = vitez).

No in ta gospa, me je takrat sprejela na kosilo. Pa ne samo takrat, še nekajkrat pozneje, ko me je peljala na poslovne pogovore s Krefeldskimi Edelstahlwerke, kjer so mi postregli z vsemi informacijami, napotki, itd., me vodila po industriji kot »Dobri duh« Victorja, ki je imel svoje štrene po celem Porenju (pozneje sem ugotovil, da tudi celo v Novi Zelandiji), njemu ni nič ušlo, zato je pa imel svojo »Pošto«, pa več daljnogledov, pa nič koliko pušk s svojimi snajperji. Tem ni nič ušlo.

Te usluge so bile neprenosljive in neprenecljive in tudi eden temeljev mojih uspehov in tudi neuspehov (če jih je zmanjkalo, ali jih nisem razumel). Večkrat me je obiskal tudi na Bledu pozneje pa predvsem v Porenju, kjer je bilo neigovo »lovišče« - njegova »Pošta«, kjer je odstrelil marsikakšnega direktorja, politika,

Ta mi je povedal, kaj je to opazovanje.

Postavil mi je roko pred nos in rekel, kaj mi ponuja?

Jaz tulček pa samo ???

Potem se je pa pričelo!!!

Ali ne vem, da vsaka roka išče drugo roko? Če vzamem pravo roko, jo pravilno ponudim kot tvojemu prijatelju in se bova »vzela« in bova sodelovala. Za samo sodelovanje sta potrebna dva, ki imata pravi roki, ki sta pripravljena to tudi tvegati, kajti drugače, če ne bosta tvegala, iz tega nebo nič.

Potem je pa o roki in o rokah (in rokih) govoril več kot eno uro, končno je pa rekel, da se ves svet vrti samo okoli rok: da se to začne, ko te babica potegne za roko ven na »novi svet« in na koncu, ko te grobar zakoplje v grob, pa se obriše z preznojeno roko!

Kje je pa šele to, da ima vsaka roka svoje prste, dlani, življenjsko črto, ki te spremlja celo življenje, itd., itd.

[DEZELA JSD-SLIKERoka iztegnjena IMG_0225a.jpg](#)

No, takrat sem pa začutil, kaj je modrost, ne ta plava kri, ki je dejansko rdeča, tako kot pri vseh drugih ljudeh.

Da Cirkus, ki mu pripada njegova »Von Zirkel ...« (krog), je že ni bil miljo let daleč, pa še vedno vse nateguje in to še vedno da (dejansko pa krade) .....

Na koncu je pa rekel ali res ne opazim rok, ki jih mi nudi, ker resno stiska, kar on vse dela resno, vsako njegovo delo je resno!

Sedaju sem pa res vedel, kakšen tulček sem v resnici, ki ne sprejme učitno ponujene roke???

To je bilo l. 1983, ko sem ga obiskal v njegovi »graščini« in sem odhajal v svetovno razstavo v Hannoveru. Takrat se je začel tudi rojevati moj SOCRATES v računalnikih pa ne samo v izračunih, modelih, in začel delati pod novimi pogoji in spoznanji. Deset let prej sem v Innsbrucku sodeloval kot svetovalec, ker so se je začeli pripravljati na nove orodjarne in tovarne za izdelavo robnikov, orodja so delali naši (gorenjski orodjarni), Švicarji so zgradili termične postopke in predelave (peči), mi pa uveljavili svojo pamet. (Ne pa naš denar; mošnje, jajca so pa bila naša). Zadovoljstvo je pa bilo predvsem od Victorja, ki nam je povedal, kako se bog obnaša in kako posledice ima tako delo. Razumel sem jih pa spet samo jaz.

Spremembe potrebne za tako delovanje kompleksnih sistemov in povezane z visokimi tve

ganji, ki so znale izkoriščati visoke potence (potenciale, integracije, proporce in derivacije ter zaukroževati delo (cirkel) in meriti svoje odstopke in entropijo in anergijo, kar je bil Rantov vpliv.

Struna in njegova voda in Kuhelj ter njegov veter (Wind, Windisch) sta me spremljala skoraj celo življenje, Werquetovo kovanje po njegovi muziki in postopkih pa deluje še danes.

Mene niso premalili spomeniki na piedestalih tistih, ki niso videli lukenj, oz. ki so iskali luknje v bohinjskem siru, trdoto in trdnost skorje, kaj se skriva v luknjah tako hidrodinamika kot tudi ali aerodinamika, vsekakor pa dinamika in ne statika. Ni me zadovoljil ne rog in ne les ne kamen, ampak tisto, kar iz teh izdelkov zna izvabiti (muzika).

<https://www.youtube.com/watch?v=n-L1fCIsF6M>

Najpomembnejša zadeva je bila pri njegovi roki predstavljena, da mošnja ni denar, temveč, da je to, kako ti izkoriščaš svoje priložnosti. Kdor to ni sposoben, voljan, prenašati rizike, ki jih te priložnosti zahtevajo, tudi ne more napredovati, se premikati. Gibalo je vse, kar se spreminja, struktura je toliko vredna, kolikor se premika, spreminja.

Za določanje teh sprememb je pa potrebno imeti izhodišča, sojišča, stališča, na katere se vse skupaj nanaša.

Danes vem, kaj je razlika med Bohinjski sirom, kot ga je videl Plemelj in Peklenšček, razlika je tisto, kar plava, kar miga kot črvi v luknjah v siru, da moraš vedeti, kako boš to izkoristil in predelal v skorjo in luknje, in da znal izkoriščati in jesti sir. Jesti zna vsak osel in ta potem plača ves sir, ne poišče specifične postopke in predelave, ki prinašajo 10x, 100x, 1000x del prihodka.

Mojster je tisti, ki tvega, se usposobi in drži »fit« vedno pripravljen na rizike, ki ne spi in lenari, ki se ne pusti zapeljati »lepim priložnostim«, temveč počaka (in dočaka) primeren trenutek, prostor, partnerje, ...in potem pobere dobiček.

Drugo pravilo pa je, da to že vsakdo ve, da vsi to ponavljajo, vsi vse vejo. Samo tega ne vejo kakšne razlike ti načrtuješ, te pa čuvaš kot kača noge. To je tista vaba, tista nevarnosti, ki jo moraš skriti (še sam ne smeš o tem sanjati, saj sanje so že rizične, te ne smeš videti, ne slišati, še prdeti ne smeš, da te ne zavohajo. (Tako so pospravili l. 1884, 4 moje prijatelje v enem letu. V enem letu so vsi dobili raka.) Danes so detekcijske metode tako razvite, da najdejo raka že prej preden se pojavi najmanjši odklon. Odklon

lahko zmeriš že v 10^{-8} sek, pri tem pa moraš čakati na raka lahko tudi nekaj let, da te zadavi.

Tisti, ki začne sanjati, je že prepozen, kajti reakcija na sanje je hitrejša od starta realizacije (tudi do 10^{-4} x hitrejša).

Pospeški so do 1000 x večji od mase (kvarki, ki so del svetlobe). Preden pride celotna svetloba, so njene sestavine že daleč pred njo, itd.

To so mora raziskati, zato sem moral kot @ viseti na nasprotni strani lojtre, medtem, ko so »direktorji« stali vsi na eni strani isti prečki te lojtre, na isti strane lojtre lepo naslonjeni na lojtro (pa nezaščiteni pred zahrbtnimi nameni). Jaz sem bil pa afna, ki so ji rekli »koordinator« in tisti, ki je preživel pokol v »Rakovniku«, kjer je rak poklal vse moje prijatelje. Bil sem edeni, ki ni bil viden, ki je bil neviden, pri meni je vedno bila vedno »noč«, vedno »OO«, vedno sekret, vedno je tekla gnojnica, povsod je smrdelo po vse sorte dreku, zato sem obstal, pa bil tudi edini osamljen, oslavljen pa še danes živim. Drugi so pa l. 1984 v enem letu pomrli.

Roka na pet prstov jih je spodnesla, imenuje se pa Pentagon. To so njihove metode, dejanja, njihov smrad, zvok, njihova glasba poteka prek mikro valov na vseh frekvencah, valovnih dolžinah, vedno smrdi po \$. Vedno so v kravatah in mornarskomodrih oblekah, ...Lažejo pa v vseh jezikih, na vso moč W, v vseh modusih, povsod imajo svoje, povsod letijo, nas pa povsod zasmehujejo, nategujejo nas z vseh, mi smo vedni nategnjeni, buzerirani, povsod teče »muu.---

Tako je pač sedaj stanje resničnosti!

161029

Prišel je moj »vintivoto«.

Moj ☺

Kjer čaka »Kurežou Edi« s svojim kurcem {gladiatorskim mečem} teče »kar brez po šteng«, ko je Adamič ustrelil {umiril = spravil v grob} na vrhu šteng počil Rusovega Zdravkota.

<http://reporter.si/clanek/slovenija/dosje-bojana-adamica-slavni-dirigent-in-neizprosni-morilec-455043>

Kurežou Edi je pravil o umoru Rusovega Zdravka, in je rekel, da je bežal takrat, ko je Adamič počil Zdravkoto, »k'r brez poštang« {torej se je podričnil (po drči) po gelenderju = (Geh Land = pot čez Deželo = pot je solna pot = **Solne poti, = Banum solem et ferrum**)} Mirkota = Zdravkota.

Torej je prišel čas ☺ Zdravkotu Jarcu, doma na Jaršah, kjer »Sveti na« »Svetinov hrast mimo »Čebrovega znamenja« na tri vrhove, kjer je križišče cest, ki vodijo iz Jelovice mimo Papeža navzdol in čez Golico in Klek (tam kjer čaka Kurent s svojo masko in svojim kurcem (mečem), ki je pa lesen) na poti v Rožek z njegovim bro-nastim vozom.

Jaz pa imam že svojo »Goričko« z njeno kape-lco in smokuškim kamnom z njegovo luknjo, ki čakajo na moj pepel. To pa vahta moj Mrkač, ki ga opazujem in me gledata s Stola (N-nord a tudi norc) in Triglava (W opazujeta z O ←

Pogled

In gledata ⇒ mavrico, ki prihaja z O = Radovljico trii

Norc = Norden = Podravje = Rožek = Kurež, Kurc, Kurin (Querin), Ogenj, ki ga je zanetil K (CHarel der Grosse) = Noric = Norc= .....(v vseh Barvah ali Farbicah) in vseh znakih, pa vseh vetrovih, ne pa v vseh urah.

Ni pa še sporečena ali bo to dan ali noč, ali bo trna ali svetlo, ali bo Svetina bel ali črn, Bo pa 611111, ??

Triglav je W = ←

Pogled ⇒ mavrica, ki je zadaj za Mrkačem na njegovem zidu.

Ali bo Michelangelo ali Angela Merkel, ali.... tisti Angel Gospodov še ni določen, ki bo odprl svojo kjuko, vrata so pa že postavljena. Ta vrata sem si stesal sam z mojim delom in svojimi sanjami. Ta vrata Π sem stesal sam {--- }, odpiral so mj'h pa na začetk' drug (predvsem Werquet – ki je imel ključe od vseh vrat in ki so mu jih avtomatično odpirali s spoštovanje, in če so bila še tako kontrolirana, preden so se sama odprla in to samo, če so bila med seboj povezana in ponujena – to se je pa dogajalo zelo redko. Werquet je ločil Victorja in dajal roke ali kot Werquet vsakomur, ponujal jih pa Victor komaj kdaj (nobeni ni poznan nobeden slučaj, da bi nekemu ponujal roke kot Victor) in to z vsem srcem in z vsemi znamenji.

♡♠♣♤♧♨♩♪♫♬♭♮♯♰♱♲♳♴♵♶♷♸♹♺♻♼♽♾♿♿. ki so navedeni v 8 bitnem ključu.

Bil sem pač Zdravko, Zu Gast (Geist) pri njegovi družini, ki jo je vodila Wuerquetin še po njegovi smrti, njegova gospa Eli, ki je bila dober Geist te družine, in kjer sem bil tudi dober Geist te družine, ki jih je združeval moj in njihov ☞ .

In naše znanje, sanje (Träume = sanje ali upanje, ali mora, ali)

Traum, der, (-e/s, Träume) sanje;
(sehnlicher Wunsch) sen; (etwas traumhaft Schönes) sanjska/bajna lepota; einen ~ haben sanjati; ein ~ von einem Kleid: čudovit (čudovita obleka); im ~ v sanjah; nicht im ~ denken usw.: niti v sanjah ne; dieser ~ ist ausgeträumt s temi sanjami je konec

Hoffnung, die, (-, -en) upanje; nada, up; guter ~ v veselem pričakovanju (noseča); jemandem ~ machen navdajati/navdati z upanjem; ~ haben/hegen upati; ~ schöpfen začeti upati; neue ~ schöpfen nanovo začeti upati; jemanden mit ~ abspeisen (komu) delati prazne upe; auf dich baue ich meine einzige ~ ti si moj edini up

mor|a [ô] Ž (-e ...) der Alptraum (tudi fig.), Angsttraum; fig. (nadloga) der Plagegeist; ~a tlači Xa X hat Alpträume

moral|a1 Ž (-e ...) (nrvnost) die Moral, die Sittlichkeit; dvojna ~a doppelte Moral, Doppelmoral; javna ~a öffentliche Sittlichkeit; lažna ~a Verlogenheit der Moral; refleksijska ~a Reflexionsmoral; spolna ~a Sexualmoral; filozofija ~e die Moralphilosophie; pridigar ~e iron. der Moralprediger, Sittenprediger; psihologija ~e die Moralphychologie; varuh javne ~e iron. der Tugendwächter; predstava o ~i der Moralbegriff; ~a zgodbe die Moral von der Geschichte

◆ → javna morala

ali

moral|a2 Ž (-e ...) die Moral; bojna ~a Kampfmoral, der Kampfgeist

Jaz sem bil pa Geist (Kampf geist) des Švedskega kralj, (ki je l.1534. nažgal (zažagal) Papeža. Oni (družina) so mi pa ponujali roko, mi verjeli, zaupali, ...

Jaz sem pa tudi sedel za mizo (Stammtisch) župana Pforzheima, ki je imel svojo cerkev (in to protestantsko cerkev, ...

Kjer imajo Martinovo cerkev, ...

Danes tudi ....

Na dratu vidim, da se je naselil tudi »Historante Pizzeria Bruno Angeli« samo nekaj sto korakov od omenjenega Stammtischa,

Imajo Florentig Wurma za »lintwerna« sv. Floriana, ki ima svoj Korit, pa imajo tudi svojo Tanzschulle (tam kjer so pred 1000 leti plesali Marsch u peč materno, kjer so jih matrali, ker so bili Lieberi...

(tako kot je bil »Lieber Lieber Lieber nicht« = Boris Lieber, direktor kompasovega hotela v Mednem, pa še vse sorte druge pošte je imel, ne samo tako, kot njegov Hotel Pošta, ki je bil prej Gorjančev, pozneje od Save, potem ga je pa zopet prevzem Gorjanec Lojze, pa letal za njim po Planici kot selektor jugoslovanskih skakalcev.

FREYSTADT, ki ima svojo Pfarramt, Rathaus, pa tudi zraven svojo gostilno, sedaj hotel Pietsch. (kaj je peč veste, samo tega ne veste, da se reče vsemu, kar se v peč speče, ali vse kar si lahko zapečeš in par se sliši hudičevo staro in tudi to, ko poduhaš in zavohaš še tist kruh, ki ga peče njegov sosed, pri nas se takim pekrom reče Pogačar. Birt (Wirt) ima svoj predpasnik, pa tudi svojo Wirtin. (ja kako s'm pa dons najdu tisto Wirtin, ki mi je stregla Zu Geist, pa jo še dons vid'im, kako mje stregla).

<https://www.google.si/maps/place/Gasthof-Hotel+Pietsch/@49.19977,11.3269,3a,75y,90t/data=!3m8!1e2!3m6!1s-RxPNTc43bTs%2FV45b2UM5K6I%2FAAAA AAAAPq4%2FqvyqXv5QksII36VztZx-JwEVkVmuZE8vACLIB!2e4!3e12!6s%2F%2Flh4.googleusercontent.com%2F-RxPNTc43bTs%2FV45b2UM5K6I%2FAAAA AAAAPq4%2FqvyqXv5QksII36VztZx-JwEVkVmuZE8vACLIB%2Fs152-k-no%2F!7i3920!8i2204!4m5!3m4!1s0x0:0x5415ce9ef27e665d!8m2!3d49.1997455!4d11.326913!6m1!1e1>

To sicer ni tista Wirtin, je pa še vedno za tistim oknom za ta rdečo in zeleno hišo, hiša, ki je sedaj hotel (nekdanji hostel) na istem kraju (loka-l), še pri mestnih vratih, pa še vedno pri istih vratih mečejo ven goste – samo si poglejte sliko! Zamenjali so samo gosta, mene ali kakega drugega osla.

Traum, der, (-/e/s, Träume) sanje;
(sehnlicher Wunsch) sen; (etwas traumhaft Schönes) sanjska/bajna lepota; einen ~ haben sanjati; ein ~ von einem Kleid: čudovit (čudovita obleka); im ~ v sanjah; nicht im ~ denken usw.: niti v sanjah ne; dieser ~ ist ausgeträumt s temi sanjami je konec

Da se pa to zapisati s ΠL, kar pomeni most preko dolžine (Länge), ali kako pa vprašati »koliko je pa ta most dolg?«, to pa je njihov ☞ .

Sviti na

Ko je Božič bil Junc in nato bik, ko je zgradil oltar kot kamnar, ko je pihal veter na venti-voto-na-12 (iz smeri E=est, v smer VIII (vas ima 3 hiš [z skodljami pokritih ognjišč, tam kjer se kuri vetrnik in 3 s slamo kritih ognjišč, ki imajo svoj Π =mosti šče z mostom in dvema stebroma, na vzhodnem sedi gostitelj, na vzhodnem gost=Geist, na osojni strani, tisti, ki ponuja vino, na polnočni strani pa tisti, ki reže pečenko in ima ta vas ima svojega lintverna = peč, ki bruha svoj ogenj---- - potem veste kdaj in kje ste. Ker ti to pihajo na veliki rog in poslušajo na mali rog. Vas je ◇ = majhna Was, ki ima svoj laz (Waz) = pot po kateri se leze u klanec (klanec = šindel = skodlje = Jarca, ki ponuja gostu vino, leta 1315...),

Π = mostiče z mostom in dvema stebroma, na vzhodnem sedi gostitelj, na vzhodnem gost = Geist, na osojni strani, tisti, ki ponuja vino, na polnočni strani, pa tisti, ki reže pečenko in ima ta vas ima svojega lintverna = peč, ki bruha svoj ogenj----- potem veste kdaj in kje ste.

Tedaj ste Schwimmmeister v hotelu Toplice, ki ga ima v oblasti Regina, kamor hodijo nagi (in tudi vsi ostali tudi), kot bi bili ponovno rojeni, pozabijo na svoje stanje, obveznosti in so pripravljani storiti največje neumnosti.

To je pa tvoj cajt, tvoj denar, tvoja mošnja, tvoje roge, tvoje jajca, pa tudi tvoja plošča, tvoja stebra in tvoja luknja. S čem boš pa to zapolnil, kako zapolnil, kaj pozabil (ali hotel kaj pozabiti) so pa tvoje priloznosti.

Take POŠTE = službe so zelo redke, zasedajo jih Kralji (Rexi), Cesarji, Svetniki, Papeži, Pastirji, Vojskovođe, ... So pa zelo izpostavljeni, samotni,

Werquet je imel svoje sposobnosti, svoje veze, svoja vrata, ki so se pred njim avtomatično odpirala in mu jih ni bilo potrebno odpirati ali zapirati kljuk, imel je avtomatično, tudi teledirigirano ključavnico, samo da je rabil »in« (gostilno), da je to za njim to realizirala.

Jaz sem pa vse sam to špilal:

[DEZELA JSD-SLIKE\One man band v Bodescah-1.jpg](#)
Izrabljaj Toplice+(Benetke=Danielli+Dunaj=Sacher),

Tako kot tudi moja teta Regina.

Moj oče me je naučil voziti avtomobil FIAT pri 14. letih in sem ga moral peljati kositi k Savi, kjer nam je dal sosed Franc Pangerc »na spo« svoj travnik. Franc ves preznojen, že star čez 70 let, moj foter pri najboljših letih, jaz sem moral očetu držati »štih«, torej z očetom v istem redu kositi travo, ki je bila »hudičevo trda«, Franc se je pa vsedel na obrobek in raje počakal »fruš'tk«, ker nama »ni bil kos«.

In to pri 14-tih letih, kositi od zore do 10-tih!

Brusiti koso tako, kot tudi oče, švicati tako kot moj foter. Potem je pa po 9-tih mama prinesla »fruš'tk« in začela krskati prej pokošeno travo nato smo pa po 10-tih vsi skupaj odšli domov, oče je pa nato sklepal vse kose za vse (kosce).

V 14-tih letih sem šel v Toplice za »Liftboya« in vozil lift od 14-tih pa do 12-tih (do XII), to je deset ur = od II do XII. To je bilo od dneva do noči, vsakega na spol.

Ni čudno, če sem vse to drugače gledal kot pa tisti, ki so se kopali na jezeru in lovili ribe (pозnejše babe).

Povsod pa Reginin red in Lojzova »Mehanika«. Znal sem tenko piskat = na dva prsta kot Oven ali Kozel, ne pa še tako, kot so to delali na dva iztegnjena prsta (tako kot junc). To se je slišalo še dvakrat dlje.

Danes pa ima protezo, nič piskanja in nič fiškanja, fjukanja, sedaj sem MIRKO.

Nisem in nočen biti ne župan, ne tisti osel, ki bi nosil tisto sedlo, ki se pojavi zahodno od Kranja, kjer teče Bistrica pa Lipnica od koder se gledata dol Triglav in Stol.

Regija je kraljevina pa ne tisto, kar imamo mi, to je Raj. V Raju se raja pa ne kraljuje, osli fer-damani, ---

= benti boga blesovog

V RAJU se kuje pa pleše polko ali pa četudi jo plešejo Pojka = švedski fantje ali češki hlapci, muzika je ista . Avsenekova.

Nekoliko drugače pa je, če zaslišite tisti

benti boga blesovog =

tako kot Jaz-bu-ku i to na našem jeziku CPT

Potem pa vidite vse vetrove in je takoj vsega konec ter priletijo Begunci od tam zadaj od koder še veter ni dober.

161030

SOCRATES je dosegel svoj vrh, svojo Adaptacijo, sposobnost spreminjanja.

Werquetov »vsa vrata imam odprta« so lahko naletela na veter, ki je lahko tudi vrata zaloputnil, ti pa na tvoj »čiči-pa-čaki«.

Dokler je gospod sedel za mizo in gledal skozi vrata, se je dogajalo tisto, kar si je želel Werquet (ki je bil tudi Kurc, pa Kurin, pa kralj, pa ..., ki je jahko zatrobil v svoj rog »Wer-quet« = »kdo kuje«, njegova žena pa Kurin-ka (ta, ki je lahko kašno zakurila, potem pa nisem več mogel spati, ali pa te peljala na Banket) in ta par je obvladal »cili svijet« tam doli od Bodenskega jezera in do Amsterdama, njih volji ni nič ušlo.

Potem pa pride ADAPTACIJA, pa zaloputnena vrata, ti pa »čiči pa čaki«, ta je pa lahko tudi CPT

Takrat pa pride sel od »WW« (Wirtschaft & Wissenschaft, ki ga vodi moj nekdanji šef v Bonnu, (Bonn je pa 76 km oddaljen od nekdanjega Werueta in njegovih avtomatičnih vrat pa tudi razlikami med generacijami (jaz sem Kranjec, on je Kralj v Kölnu, on je kralj - jaz sem Bauer, on ima svoje žezlo - jaz pa svojo gajžlo (gajžla ni samo bič, temveč so tudi kite, za katere Bauer lahko pocuka kraljico, da jo spravi tja, kamor je to treba, gajžla ima tudi svoj »šmis« s katerim potem poka, poka pa potem po celem Porenju, itd.).

Sedaj pa adaptacija!

Pa sedimo ob mizi, ki je ovalna (ne okrogla in ne oglata), sedi 12 prisotniki, ki niso vsi »svètniki«, nekateri so svètniki, (ki svetujejo), drugi svetníki (ki sijajo), nekateri svatujejo, eni se-vajo.

Na eni strana tega ovala so vrata, na nasprotni strani pa slika »angela varuha« (pa že katerikoli je to že bil: Michelangelo, Angela Merkel, Angel Michael,.. samo da to ni bil bog, bog stoji zadaj za vsem tem cirkusom (ovalno mizo).

SPREMEMBE in ADAPTACIJA so pa...

Sedimo za mizo, ki ima XII sedežev, ni pa okrogla pa ne oglata,, leta 1988.

Takrat je MDxxxx, pa ne MDM, pa ne MM. Je pa D. Čakamo na Derivacijo (direktivo od samega boga, boga pa nikjer). Ti pa čiči-pa-čaki, na **CPП** i kladio, ali **CPП**+srp. Nemško se pa srpu reče Sichel »sihel« je pa tudi pečat Siegel = pa tudi opeka (pečat je za nekatere pogača, za druge pa srp). Ja, to je ta cirkus, ki ni samo jezikovni, temveč tudi politični, pa tudi krvav, kar tudi »medinsko moder« pa »svetniško blesav«.

Teh blesavosti v slovenskem slovarju ni mogoče zapisati.

To smo po naše reševali po direktivi WW, na njihove stroške, ki jih je nosila mošnja WW, = Messe WW = Hannoverski Sejem strojništva [dečat].

WW = Volkswagen + UNIS (Sarajevo) [dečat]

Generali in admirali (vojaki na polju in morju (Inštitut kopenske vojske in Zagrebški Inštitut mornarice {pa čeprav je bila Mamuli podrejena vsa mornarica, pa so konkurirali morska in rečna mornarica}).

Šlo je za moja jajca iz mošnje VW (Volkswagen), pristojnosti WW nemškega ministra + švedskega kralja (brezteritorialna pristojnost njegovega svètnika, **breztoriterialen = imeti vrata za teritorijem** – **Werquet jih je pa imel na svojem teritoriju**). Tedaj je bil Werquet še živ, še bolj pa Werquetovka. Leta 1988 se je pa po telefonu oglašala samo še Werquetovka, @ je pa še delovala in afne so zganjale svoj cirkus na vseh vejah in že po celem svetu.

V takem cirkusu se pa nikoli ne ve, kdo pije in kdo plača, kdo kaj plača, pa kaj dobi, kdo je nategnjeni pa kdo nateguje, ...

Ta konferenca je bila v Freyburgu, na univerzi takratnega profesorja za ekspertne sisteme. Takratni WW minister je potem po l. 2000 (MM) postal pristojen za ekspertne sisteme v Darmstadtu (25 km proč od Frankfurta) in l. 2008 se je oglašal na svojo @ in mi predlagal sodelovanje, jaz pa že pri 75-tih letih, približeval se je moj IIX in res so me l. 2012 operirali za rakom, čeprav še nisem šel »rakom žvižgat«, moj »tooo« mi pa pravi, da bo to 611111 --- Na sv. Martina in »dost te mamoo«.

Freyburg je pa 2km stran od Mörsdorfa, tam kjer sem l. 1981 prvič prespal na poti iz Frankfurta v München. Tam sem potem dobil župana, ki je gledal na cerkev skozi vrata, na cerkev sv. Blaža, ki je imela britof (ali pa ga ni imela, saj ji ni pripadal, ker ni bila to farna cerkev). Vse drugo je pa bilo res tako, kot sem že enkrat povedal, takrat ko sem potoval »Zu Walz«.

Mörsdorf nima univerze, ima pa župana. Frey-stadt ima pa univerzo, pa nima župana, ker ima **Stadtrat** = vodi mesto mestni svet, župan je pa samo figura (sigel - srp) v tem svetu - za Croate = to čiči i čaki) za Srbe pa **CPП** = naš **srp** = orodje za žetje žita.

Vse drugo je pa res, tudi da sem jaz potnik, samo ne tisti, ki je namalan v prospektu hotela Pietsch, čeprav sem takrat tudi v tem hotelu tudi prestal, samo od tega časa (l.1988) in do danes, ko je fotografiran ta potnik, je že minilo več kot 35 let.

- Prišel je sel,
- Prišel je sel, prišle priložnosti....
- Prišel je sel, prišle priložnosti, prišel je posel....
- Prišel je sel, prišle priložnosti, prišel je posel, prišlo je delo....
- ... je oče in zapel svojo »mehaniko« ter .....venti-voto...
- ... je teta in zapela svojga .....Schwimmeistra...
- ... je Werquet & Werquetin in ... mi stisnila roko
- je prišel WW in ovalna miza pa ... .vse obveznosti, riziki, zablode,
- In prišel čas odhoda ali »po roke«
- Prišel se čas, ko si stisnemo vse kar smo nagrahili ali zagrabili, pa se od vsega tega kar vse pustimo, svojim zanamcem, če smo :
- Plesali po drevju kot afne
- Kurili ognje in se veselili
- Če smo požgali prej požagali vso sod'rgo (vse drugo) tem predvsem vse spolne uši
- Če smo se zavalili s punco dol po bregu in se zavalili v grmovje
- Če smo se veselili in bili »veselkoti« **ne pozabite na vesla, in tesla, ki stojijo ob strani.**
- **Potem pa pride sreča, srečkoti, ki dobi otroka, pa rabi zato, da ga dodela 9 mesecev**
- Nato pa pride sv. Martin, ki ima svojega lintverna s svojim repom, svojimi jajci, svojo mošnjo, svojim tičem (kurcem), ,,

Samo vse to se nas več ne tiče, ker smo se srečali, imeli srečo in srečali Srečota

Mi pa imamo 5 Martinov, ta bohinskega, ta blejskega, ta žirovniškega, ta begenskega pa še tistega iz Wirttenberga, da me bodo spremeljali po zadnji poti.

Ta pa ima svoj kamen, na katerega padajo sence z vrha izpod Stola ali izpod Triglava, vsak meče drugačno senco, prinaša drugačno srečo, vsakomur njegovo osebno srečo, po njegovih zaslugah, te pa ocenjuje SV. Peter, ki ti odpira vrata ali ti jih pa zatreskne.

Za mene je že vse jasno, saj sva se s Sv. Petrom in »vsemi angeli«, pa tudi s samim bogom že večkrat srečala. Ostane samo še večna sodba in obsodba, ta pravi:

ADIJO – Z BOGOM

Vsakemu tisto, kar mu gepira'

potem pa zapojejo vsi angeli:

Tiste na tvoje Ključe:

Pa tvoj Mačkovc, Kacon, ...?

Jest j'm pa prav'm, d' nej pogledajo, pa poslušajo, pa ližeji, pa čutjo, d' sam --- zaznat me je treba!

[DEZELA JSD-SLIKEkozu-jahan-2.jpg](https://www.youtube.com/watch?v=DEZELA_JSD-SLIKEkozu-jahan-2.jpg)

[DEZELA JSD-SLIKEjure sinobad kozu slikca.jpg](https://www.youtube.com/watch?v=DEZELA_JSD-SLIKEjure-sinobad-kozu-slika.jpg)

Pa Mačka

<https://www.youtube.com/watch?v=n-L1fCl5F6M>

<https://www.youtube.com/watch?v=hfahFYX4UYQ>

In če ne čutite svoje zgodovine:

Cuzi, muzi, popek špric in..

<https://www.youtube.com/watch?v=kYPYATBqB88>

<https://www.youtube.com/watch?v=2beLBANsaQM>

<https://www.youtube.com/watch?v=gh3a1W4n1uk>

Ali ne slišite in vohate tisočletij kovačev, ki so tolkli svoje železo in jeklo tako, da je donelo s Kovačevcev po celotnem »Kovarju«, ali ne vidite, ližete in poskušate vina, ki so ga ti ponujali svojim gostom, ali ne vohate pečenke, pa naj bo tista gosja ali kozja, ali jarčja, ...VI --

Danes so si podali roke Papež, Švedski kralj in Luter, na Švedskem, nastopil je dan upanja in zaupanja. Rokovali so se po 499 letih, torej samo leto pred 500 leti, ko Martin Luther. 30.10.1517 nabil svojo »napoved papežu« in jo zabil na vrata cerkve v Wittenbergu.

161101.

Danes je vseh svetih dan. Prišel je čas, ko bodo zaigrali Čuki in Gadi: prvi gospodarji vsega, kar je na kronah in nad njimi, drugi gospodarji vseh lukenj in vsega kar je pod njimi. Afne so pa tri, tiste, ki vse vidijo, vse slišijo in vse polizejo in pokusijo (ostane nam samo še tisto, kar bi morale razumeti, pa nič razčvekati, nič ukrasti, itd. samo to so pa samo afne, ki ravno samo to delajo).

Prišel je čas, ko veljajo tri značilnosti:

Verjeti, se posloviti in žalovati

Luči rož in odprtih rok

Lipe, Ceste in Žal

Kamna + Luknje + Kose

Jaz sem pa sam, odstavljen, osamljen, nič roke, nič bodočnosti, samo Sence + Luknja + Križ.

Svirali (zviral) bodo čuki in gadi.

Mič več neba, nič okolja samo še luknja.

Mene ne bo več, moja @ vas bo še dolgo časa vznemirjala kot moja senca.

SREČO

Pa bi lahko bilo popolnoma drugača, če bi nas srečal Srečo, pa č' neb za Stalam stal junc pa ne krava. Krava ima svoja teleta, te so u začetk junc, poj grejo pa past živino, k so star 10 let, pa se srečajo s svoj'm prijatelj'm, drug se pa grejo z nim smučat, pa se dričat po Straž, pa po Grad, pa po Kuhov'nc. Pa grejo plavat, pa ribe lovit, pa rake lovit, pa na Sv. Katarino gledat, koko spušajo ta velč fantje zmaje, ...

No poj pa biu u Smokuč an Mirko, k je mu svoj kamen pa po, kso ga negou prednik' dobil od Srečota.

Ta Srečo je imel svoj kamen, poj pa ni mu sreče, so pa negou kamen poj razstouk'l. No in tista polovica, k jo je dobil Mirko, se je ohranila pa jo mam sedaj na svoj goričk. To je tista, ki ima svojo lukno spodaj.

No ta kamen s svojo vukno sedaj išče svojo roko, k mo jo moj kamen n' more ponud't. Kamen kje biu razbit pred 700 let'm, pa misl'lte, d' je sreč'n tle na goričk? Ta kamen išče svojo babco, babca pa uleče otroče v'n iz bab. Čej poj tista baba, k paše u to vukno? Ta iše poj svojga Srečkota, tistga, kbo poj ponudu roko, pa opravo tist, k'r se naredi »za roko« t.j. zaroko, poroko, tko k't jo mora naredit motor pa šasija p'r Volkswagnum, ali Ferrariju, ali Maseratiju, ali pa k'sh'n drug voz. Išče se sora, drevo, prečka, za jadro, da bo ta voz splavou. Išče se roka, ki bo nadaljevala tisto, kar sodi k poroki, pa nadaljevala moje nikoli dokončano delo!

IŠČE SE SREČKO-ta!

161102

Prišli so vsi tisti svetniki, ki pri vsem tem nima-
jo nič zraven in vse razumejo vse in tisti, ki
imajo vse zraven, pa nič ne razumejo, ne po
svoje in ne po moje.

Prišli vsi tisti, ki bi morali kaj narediti, pa nič ne
naredijo, zato, ker nič ne razumejo! Na spravo
so prišli tisti, ki bi morali priti na poroko, na po-
roko so prišli tisti, ki bi morali priti na spravo.
Kaj se je dogodilo, je razmel samo Mirko (am-
pak ta je umrl že pred X let'm), Cvetota ni bilo,
ker je umrl že pred 700 leti, bilo pa tudi ne
Veselkota (Luštreka [Štreka je oddvojila njego-
vo veselost – njegove želje od ostalih, pa je
obvisel ob vodo - Savi]) poželenje, naslada, ve-
selje, želje, ker je svojo polovico kamna že za-
pravil in zapil (pogasil je pa ogenj, ki mu je
požgal njegovo staro hišo). Ostal je samo še
Zdravko, ponujal roke, nasprotnih rok pa ni
bilo več,.....

Ja, taka jta s svojo žlahto!

Poj so pa Zdravkot priredil »Ovalno mizo«, kva
jpa to? Okroglo vsi poznamo, oglato tudi, saj jo
nam povsod ponujajo. Pa jo najdemo pri Bolhi.

Mi pa rabimo tako, da bo sedelo na eni strani 5
ljudi in gledalo druge na nasprotni strani mize.
Tako, da bo tekla pot iz kuhinje direktno na mi-
zo, pa da bodo gostje lahko poskušal naše vi-
no in sami pojedli tisto, kar jim gepira, toj tisto
pečenko, ki so si jo sami zapekli in jo bodo
sami plačali.

Take pa ni še nobeden niti videl! Tisto, kar še
nobeden ni videl, nam pa zapojejo Gadi.

Tudi tistega, kar se je potem zgodilo, ko so za-
menjali cuzi-muzi-popek-špric, ko je iz žleba
pritekla voda, pa so v korit nalil vodo, pa not vsul
sol (sole mio!), pa ogaral prasca (mogoče je
pa to le bil Mrkač?). Prasca je pa treba zaklat
šele za Mekvauža, kma svoje park'line (k majo
luciferjova kopita), parkelni pa držijo prasca tak-
rat, kse tega kole (ja sej ma vsaka vas svoje
kole, pa svoje vogelnike, pa svoje kote, pa
svoje kurbe, pa svoje fante (gade) pa svoje
otepovce, pa.....korita!

Na garane tega prasca, kje use to zakuhou,
pa zbudu cele jas'lce, pa svete tri krale, pa na
tiste klobase, kso iz usga tega ratale, bo pa

treba še mau počakat, usaj če do Tineta, kma
luč od korenin. vseh korenin tega srana, č' ne
cvo do pusta. Do takrat pa le počakajte pa
spustite k's'n gvas po @ dol po trob'l.

Mo vid'l, kva bo prej p'ršvo, al se bodo najprej
kuram odprl rit, da bodo začele nest jajca, ali
pa babam gobc', d' bojo nehale skoz čvekat
(to se pa ne bo 'nkol dogod'l, kajti ni še blo na
svetu takega junaka, ki bi imel takega curaka,
bi bi lahko kej takega zakuhou) (d'b babam
gobec zap'ru).

Ja use to nas še čaka, vsi se pa lepo usedte
pa čičiki-pa-čaki.

Vse to pa šele poj po tem:.

Valentin *10.02.1934 †11.11.2016

Pa ob čukih pa gadih pa cuzi-muzi-popek-špric, pa
počakajte, pa čiči-pa-čaki, bote vid'l kva se bo zgod'l,
jest bom pa to čutu, in to na svoj last'n rit.

Al pa tud ne! Vi se odločte!

A ni za scagat (ja zato pa rabte svoj žleb pa korit.)

161104

Danes so bile oddane aktualne verzija Albi summitas Campi. Sedaj bomo pa videli, kako bodo ljudje to sprejeli. Mislim da bodo rekli, da sem popolnoma nor.

Sedaj se bo videlo, kaj so ljudje sposobni dojeti. Po moje še muzike ne razumejo, še manj integracije vseh čutov, pa imamo samo tisto, kar vidijo in slišijo, samo do 64-bitne, še nobenega pokušanja in noslanja. Danes pa ženske tako ali tako ne morejo živeti brez vonjev, kaj bodo videle in slišale, pa ne bo nič za povohati in polizati.

Pri tem pa tehnologija že več kot 2500 let sloni na vonjavah in okušanju, dodatki so vezani na sol, baze in kisline, vsi ljudje izkoriščajo svoja čutila pa ne instrumente, kot to počnejo danes.

161105

Paj pršu Jošt s svoj'n Jošk'm, paj pa pršu marc s svojo sušo, paj pršu Janez paj biu let na višk, paj pršu enakonočje pa spet Marija, pa jpa pršu spet Jošt.

Sam ta Jošt pa ni biu tis od prejš'nga leta, ta jmu ob seb tist, k'ar se je dogajal prejšn let. Jpa najdu Zdravkota s svoj'm koreninam, pa Lubota s svoj'mo poželenam pa lubeznijo, pa sej najdu Mirko, kje dau svoj mir usmo sk'p, paj pršu Srečo, kje bvo konc 9 mescou, paj začeu sesat Marijo, paj pršu Martin s svojmo lintv'rnam pa s svojmo koritam, pa so začel solit pa garat prasc'm ščetine, skub't gosi pa kure (ampak ne petelinov pa tud ne kacone (mačke), poj so sprav'l vso drobnico pa use to, k'r so prdeval, pa kar bodo uhka poj tud pogrešal, poj so pa use to pognal u Kluče, pa tam zahondlal use to za tist k'r so rab'l, se zneb'l tistga, k'r niso rabil, poraunal dougove, tud tiste, k j'h neb bvo treba, pa so se useen sam po seb nabral, no poj pa pršu kvane osga tistga, k'r bodo še pojed'l, pa ne koj za cajtam, za zad za sv. Martinam. Poj pa pršu spet nasled'n Jošt, zdej pa mu že use svoje jas'lce, pa spet ograb'k svetnikou, pa prisklednikou kj'h je bvo treba spet nafutrat.

Poj so pršla nasledna leta, pa 'nkol več take, k't so ble prej. Poj so pršle t' oskublene koze pa napudrane gosi, pamet'n osl', pa nespamet'n kmet, pa use j bvo pomešan tko k't t'krat, kje baba pogleda med noje skoz če prot svoj last'n rit, pa vidva svet okol obrnen, zano resničen, za desce pa ukol obrnen. Tema jpa današna realnost.

Usmo tem je pa kriju sam koledar, pa ne sonce, pa luna, pa mene, pa sou, pa želez, toj bvo že zdauney prej pred'n so se pojav'l 'ldje. Ti so nared'l tega hudiča pa Luciferja, pa Bohinca (celga boga), taj šele poj naredu polboga Babo, taj pa obrnila v's svoj svet

narobej in samo svojo polvico narobej. Poj pa Lucifer ugotovu, d' to ne gre sk'p, d' se use med seboj buta, ruka, touče.

Poj pa šele boh ugorovu kvaj naredu, kje naredu babo, taj pa poj meva begunce, pa vojne, pa orožje. Poj šele spoznou Mirkota, t'm med nosečnostjo, paj ugotovu, kašn vosu jle mogu bit, d'j use to uhka zakuhou. Poj pa začeu to pospraulat, pa naredu železarstvo, kma svoj koledar pa svoj red, sam ostala jpa še zmerej Baba, zato jbeu pa tud sam štrafan, mi pa znim uret (v riti).

Poj pa reku Lucifer: »Sej s'm reku, d' se čvouk n' sme špilat, mene poglejte, koko se jest uhka igračkam, pa ne glejte boga, taj že štrafan, kje naredu svojo baba, jest je pa glih zato tud nimam«.

 C S Z
 s s z
 Č Š Ž
 č š ž
 ć č ś š ź ž
 d : t g : h : p : b

PECILI PECI LI
 KURIN KUR IN

KUR in PEČI (veter iz Boh ina)

Veter iz Bohinja, kjer je cel veter doma, peči kur (ker so razgrete od vzgornika, ki piha od spodaj gor prek melišč v zgornje peči, od julija do septembra.

No in temu vetru rečejo PEČIKURC, prihaja pa iz Jelovice dol prek SUMITAS na ALBI. Če pa gledaš vse to zgoraj iz vrha »Peči«, je pa to OKNO = Windows, ki prihaja z obzorja JE LOVCA ozadje je Bohinj = v katerem je »boh not« = tudi »Bohkov kot« potem pa ALPI (kjer je Lipnica z lipami) Sumitast Campi, kjer nato raste hrast (Hraše, hrasje,) prek polja pod pečmi (Njivice, Kopavnik, Zakopavnik, Kopane, ..) mela in nato prek vrha navzgor na Belščico, kjer je drugi »gun sošed« spodej dol za Dravo, ...

Vsemu temu je pa posledica ta starih Venetov in ali Windowv, ki so pisali skupaj vse črke pa mel svoj odnos do dela, pa mel svoj red, kje biu po svoje integriran.

Danes imamo zato Windowse, pa vse lahko gledamo in opazujemo pa poslušamo v stereo tehniki, sebe kako mi jemo (tudi zlatnike, ki so pa od tujcev in naših parkelnov, lahko kako se bahajo, ko ližejo in pokušajo naše pridelke, mi se pa lahko za vse to obrišemo pod nosom, ker Windowsvi ne prenašajo vetrov (prdcev).

161106.

Prišel je zadnji del od farovža do bodočnosti!

Prišel je moj ☺ in sel, ki čaka ☺ pošto.

Prišli so Kosi in prinesli zvonove, ki sežejo do štirih Marij, ta lubenske, ta brez'nške, ta leške, pa ta blejske. Kosi prihajajo iz Begunjsčice, spremljajo jih pa zvonovi z Brezij, kjer ima sedaj Sv. Vid svoj dom, ki vse to vidi in vse sliši.

Ne more pa ne videt pa ne gledat, ne vohat pa pokušat tistega, kar pride zadej »pri riti ven«.

Zato nisem bil zraven pri nobeni stvari, ki bi imela kaj s tem za opraviti. Tisto, da sem ušpičil kole in s koli zakoličil sisteme od 0 do 64 bitov, pri čemer je bilo zraven 12 svetnikov in se je to začelo to od l. 1978 naprej, ki smo krivi, ki smo krivili in uravnali, jih cepili in odcepili od riti in jih usmerili proti »klučam« s klučavnicami in ključer nato pogledali skozi luknjo v zunanost (špegali skoz luknjo). Za to imam samo 1/12 odgovornosti, ki je pa nikoli nemorem razdelili, torej sem nedolžen, nepokvarjen, ne-umen, , tako kot tudi vsi ostali.

Meni so pa ostale moje štiri Marije, moj rog z porožci = Rožiči, pa moj Raj od obzorja do obzorja, od zgoraj in od spodaj,

- od zgoraj od boga (Bohinca) s potmi proti Štivanu in s svojimi koriti proti Sedemrečju ter na nasprotni strani s svojimi potmi proti Donavi in drugim morjem na severu, kjer plujejo korita Vindov in Windov pa Venetov, vse tja do zadnje žile - vene;
- od spodaj od Luciferja pa njegovih korenin v vulkanih, ki so plувali svoje izmečke tudi po naši zemlji, od Luciferjove kuhinje, ki jo upravlja PEČIKURC (PECICURC) s svojimi žlebovi, ponvicami, šalcami, škofi, a tudi s svojimi bajerji, v katerih kraljujejo 3 zale device (vse to je tle not'r), pa vse do ta zadnjega kristala noter.

Poslal smo že svoje ALBI SUMITAS CAMPI - CD – 161103,

Sedaj pa prihaja še LUCIFER 69, ta vsebuje:

Albi in sumitas campi, vsebuje [DEŽELA DJSD -Albi sumitas campi -1 in 5 -VSE-d] +.DEŽELA JSD-SLIKE

Do deželah

DEŽELA DJSD-Albi sumitas campi -1 in 5 - VSE-d.pdf.docx. prihaja tisto, kar se potem dogaja po poroki. Po – roki [moj ☺ in sel, ki čaka ☺].

Zagostoleli vam bodo Gadi, nato pa Čuki, zapeli bodo Kosi in prinesli svojega tistega, ki je vse prigaral, ki ga bodo ogarali in iz njega neredili klobase, ...

Vi pa vse to požrite, potem pa vse to združite pa boste dobili svoj ☺ .

Potem pa čiči pa čakiki, da vam pride (po @) pa vaš 69. Potem boste pa videli vaš »vindovoti« (veter na oknih) pa posledice vsega tega Angela, ki prinaša naše dolgove, naše begunce (ti so bili prej nemški, a so jih Nemci odklonili, pa so jih presejali Avstrijci, združili koroške dolgove (Heiderjevi dolgovi), jih potisnili s Heiderjem skupaj »če na Stou«. kjer je sedel na svojem Stulu (njegovi togi – obleka duhovnika prej druida) in gleda dol proti Jadranu in govori: »Vse to je nekoč že naše (Heiderjevi so bili oficirji med prvo svetovno vojno, SS-ovci bili v zadnjo svetovno vojno, ...)

Te dolgove, dolgove na našo neumnost, bodo pognali čez Stol skupaj z begunci, mi bomo pa te dolgove plačevali (tako kot smo jih že tisočletje).

Poiščite svoje Kose (zadaj so tudi kosci in koseli, pa železarji pa kmetje pa.... Zavedajte se to, da imajo kose dvojni namen: tistega, ki ga pojejo Kosi, pa tudi tistega, ki ga poje koseški kamen iz Smokuša, ki ima svojo luknjo spodaj in v to luknjo so uporniki nekoč zabijali babce, na katerih so nato klepali »kose«.

Zbudite se že enkrat in si podajte roke, da boste temu sranju in cirkusu naredili konec.

Tako bo tudi konec mojih pesmic in pripovedk. Jaz pa čakam na svojem čiči pa čakiki in berem svoj »fazolet« (dekleta ga imajo zato, da obrišejo solzo) (fazolet je pa tudi pismo, ki ga prinaša poštar).

Vse to združite, pa nekaj ukrenite, samo čiči pa čakiki ne prinese nič, če ni nobenega dela, dejanj, rezultatov....

Ja, LUCIFER je koda za tisto, kar boste vi zakuhali, sami spekli ali zapekli ali požgali, kar bo vam gepiralo (pripadalo, pripadlo), na vas padlo in kar boste vi tudi sami naredili.

161108

V Raj prihaja buditelj – Lucifer, ki prinaša luč in razsvetljuje bodočnost, komu pa to počenja se boste morali sami odločiti.

[DEZELA JSD-SLIKE\kosi & zvonovi-stereo.mp3](#)

Pričakuje vas Sv. Martin s gosmi in kozli, te »obdelajte« in predajte, potem se vam bo pokazal LUCIFER in to kar iz treh cerkev: s Srednje vasi v Bohinju, z Bleda in iz Žirovnice ter se nato povzpel na svojo pošto na Svetem Petru.

161111

Je kontraadmiral Truta imel na Bledu svoj hangar, v hangarju pa čolne državne reprezentance Jugoslavije.

Poj pa Truta jebal Bumeža (Zdravca) in ta nato Jastreba (Franc'lna).

Poj pa mogu Bumež jet k soldatam, pa b mogu jet k Trut, pa za 3 leta u Split, joj pa raj podurhou u Vršac na Romunsko mejo, pa opravu svojo državlansko dolžnost k't navad'n soldat, kje biu lohko po 10-t'n mesc'h frej.

Poj pa Zdravc mogu č'z 'n cajt gradit po dalmatinsk'h otok'h vodovode, pa gaj začopatu Truta, pa moj reku: »Za zdej se s'm lohko ognu, od zdej bo pa tega konc, do zdej ses uhka zajebavou, zdej te gom pa jest!«. Pam je dau matrikolo (mornarsko knjižico), jo poštemplou lastnoročno s svojmo štampeln'm, t'm je pa pisal, da imam pravico in dolžnost vod't barko dolgo 29,41 cm, pa da imam pravico kabotaže (prevažanja potnikov), pa d' bom za vse potnike odgovor'n, pa nej bodo to civil al pa soldat. Poj pa zapisou, da mam pravico vod't te barke vse do odprtega morja. Takrat je bil pa odprt morje use tja do Gibraltarja.

No, toko mej Truta ta tretič zajebou. Ja pa mej poj še večkrat, ta zad'nč sva se vidla, kje jugoslovanska vojska leta 1993 zapuščala v Kopru na barkah Slovenijo.

Ja, Truta mje dau pasport use do odprtega morja. Č'b hotu jet skoz to morje, b mogu pa sam zažvižgat na dva prsta, tko k't mej učiu moj fot'r: kazalec, nato spodaj sredinc, nato pa zgoraj spet prstanec, poj pa »zapeu vintovoto«, d' sej slišal 1 km del'č. Tko bi lahko zažvigou delfinom, pa b me pelal če v Sargašk morje lovit gade, morene, ugorje pa jegulje, vso tisto morsko gamad, k je sluzasta, spouzka, pa kjoj tko t'žko zagrab't.

Ja učas'h so mel svoje vizije, čeb j'h imele tud današ'n Rajan. Mi smo pa sanal že takrat, d'j use od našga raja pod Storam pa do tistga Rajana (Rügen) use en sam morje, pa d' so t'm zad na Ålandu še zmerej Wendi, ljudje vetra, kjer še dons živijo tam. Ja, še dons živijo ljudje na otokih, ki vidijo in poslušajo dolgo-ve, ki jih natikamo svojim zanamcem in vohajo tisto, kar bodo ti morali polizati, da se jih bodo potem izneb'l. Mi pa tako kratkovidni, slabomni, kratke pameti.¹⁰⁵

No, včas je bva meja Kranjske na Sušaku, pa jo je Marija Terezija postaula dol u Istro, Reko pa šenkala Madžarom.

Kje so tiste meje, ko je na Ankari trobil veliki rog, ko so po Čr'nmo morju plaval korita, pa po njih skozi reke v Baltik, pa kso Windi pršli na konc zaliva, od koder se je uhka vid'l v's zelen severni pol pa plaval po morjih današnje Velike Britanije, pa delal Stonehenge, pa plul skoz Gibraltar prot severu, pa k jugu tako del'č vid'l sonce na severnemo de'l neba (pod ekvatorjem).

Ja sedaj je spet ugodna klima, povprečne temperature so se spet dvig'nle za k'šno stopino navzgor. Učas'h smo bili mi pomorski narod, kje znou izkoriščat veter pa vodo, ogen pa duhove, pa od koder so že p'rletel, dons se pa ne znamo sami merkat, pa rabmo vse sorte angelne varhe.

Dab pa sami kej nared'l več k't pa sanal, d' se bo to samo dogod'l, se pa nobed'n ni spomnu!

Na »poziv« mi je odgovoru sam moj sin, usi drug so se pofulil, k't d' j'h neb bvo.

Na 20 povabil je bil en sam odgovor, pa še ta tak, k't b' se pogovarjou sam s sabo.

Nobenih težav ljudje nimajo dons več, pa tud noben'h predlogou.

Ja, ljudje res rabjo boga, pa ne samo bohinca, rabjo nekoga, k bi jim špilou LUCIFER-ja. Ampak mora pa biti zraven sam »boh«, dab j'h zbudu.

Aj ta boh pa mrbit »TRUMP«, d' bo podnetu tist ogenj, ki bo potreben, d' se 'ldje zbudijo iz teh morastih sanj!

¹⁰⁵Danes je zmagal Trump (ki ni trap) in ima svojo ženo Slovenko. Je torej najbližji položaju od koder je mogoče doseči Slovence, kako in s čim jih »obdelati« in to z vsemi »kanoni«.

161112

Danes je zelo močan veter, piha iz Stola dol v močnih sunkih, ki se pojavljajo na vogalih moje hiše in stresajo aluminijasto kritino. Veter požvižga včasih prav tanko, po moji oceni tam kakih 100 do 120 km/h.

Včeraj se ni pojavil prav nobeden, ki bi si ogledal predstavitev in vprašal kaj okoli Luciferja.

No in ravno Lucifer je tisti, ki je zanetil zgoraj navedeni veter, ki je danes začel dobivati prve sunke zjutraj okoli 3.00, pa bil najmočnejši od 6.00 do 7.30, potem so pa sunki začeli pojevati, piskanja je bilo dovolj za puhanje kot tudi za žvižganje.

Pihalo je s Stola dol, (S ali XII) od (X II). Jakost 10 13 = kot piš (Piž) do žvižg (Burja Pavel iz Borovelj (ledina v Breznice, pod njo je Gosjak [z njim sva se srečala predvčerešnjim]).

Jaz sem pa poslal svojo @ na 20 naslovov. Komaj je bila poslana, a še ni bila prebrana (naslovniki so lahko v tem času prebrali samo prvo in drugo stran, ni pa bil še invertiran cel dokument) so se oglasili trije »prijatelji« in smo se dogovorili (stisnili pogojno roko).

Drugi so se pa obnašali kot ribe: ali so jih pojedli drugi interesenti ali so zaspali, ali so bili gajstni na kakor koli že način, na poziv »*prišel je sel, prinesel posel, najprej delo nato jelo, potem delo, nato jelo, potem pa † « je bil identičen, kot bi ga poslal na kak zabojnik ob kaki veleblagovnici, kamor zmečejo ribe, ki že močno smrdijo.

Torej lahko zamanj čakamo ovrednotenje in »cuzi-muzi-popek-špric« poslovilna pojedina (od mladih let pa tja do konca penzije) in moj ☞.in nato ê (konec).

Preobrazba iz 69 svojega Luciferja, ki bi delal luč tej preobrazbi, tistega ☞, ki ima dve točki, ki sta med seboj povezani z dvema lokoma, ki tvori prvotno mostišče ot ☞

od prvotnega E > Π > Π > Π > Π

med venetščino - grščino – latinico – cirilico in današnjo slovenščino

Potrebno videti kole naselja, nato poti in hiše in vse spremembe, tako lokacij in naselij, kot zgradbe in ljudi, tudi junce, vole, krave in tele; kozle, koze, in kozličke; ovne, ovce, jance,

jarce, Jarše, in kostrune in tudi košte (hrano za pastirje)

Potrebno je videti drugo točko iz današnjega vidika, potem pa ti dve točki povezati s obema ojesi.

Ojesi pa povezujeta konja in voz (pa ne osla in cizo). Potrebno je precizno definirati ti dve »ojesi«, šele lahko dobimo tudi ê.

Potem pa najdemo pripovedko, kako je sv. Krištof † nesel Jezuščka na štoporamo, prek potoka ali reke ☞ pri današnji Tržiški Bistrici, sredi zime do popka v vodi (v zeledeneli Bistrici), tam je bila gostilna (danes Potočnik). Pri tej gostilni (kjer so točili gajst), je šel oštir ☞ na pot pred vrati in zažvižgal na dva prsta (kazalec in palec) in priklical »ribiča« † (ki naj bi lovil ribe, bil naj bi bil torej pescator, je pa čakal le na tiste ribe, ki so prinesle kovance.

Poiskati moramo samo še kje je tisto znamenje, kjer sv. Krištof prenaša Jezuščka prek potoka (kjer ni brvi ali mostu, ki ga bodo zgradili, takrat bo Krištof ob svoj Kšeft, pa bo moral postati furman.(pa jesti tiste »žgance«, ki fajn dišijo, pa so popečeni kot piške.) Pred petdesetimi leti so se oglasili na tiste ocvrte piščance, ki se jim je reklo »dunajc« šoferji s svojimi gosti. Pri naslednji gostilni pri Marinšku so se pa ustavljali predvsem zaradi klobas in zelja.

No on ti gosti, gajsti, »zum Gast«, si pa niso niit znočili nog pri prehodu čez Bistrico.

Kakšna sprememba od takrat, ko je tod potoval Walvasor

Danes se pa peljati s Lamborginijem 300 km/h, omejitev imate 130 km/h, paziti morate na most (ker so tam policaji) in ne na ograjo, na naselje Žeje, in se odpeljete ali do morja tam pri Kopru ali skozi luknjo v Karavankah proti Beljaku.

Sedaj si pa sami postavite svoje »ojence«.

Včasih so bile te od ribiča do gostilne vmes pa žvižg čez Bistrico, Danes vam pa žvižga veter 130 (dovoljenih) ali 300 (nedovoljenih) skozi vetrobransko steklo, nič videnja, nič poslušanja, nič vohanja, nič lizanja, saj vse prehitro mimo, sicer smo pa že tako vsega preveč siti.

No in ker smo preveč vsega presiti, tudi tak odziv.

Za > П (pi) dobite »pi.zda.kje.vin.to«

Za > za gos dobite kozla, ki ima parkle in vleče za seboj »mi – klaus«-a

»Klauzh-MI, Tati-Tata? Mi roparji, kdo tukaj?

Tam okoli l. 1000.

Do 1400 žvižganje, piskanje, rogovi, ...

Kdaj zvon v Žirovnici – Mostah (l. 10, stol.?)

Potem xxxxx zvon na Rodinah

Potem Miklavžev zvon na Breznici xxx

Potem s Sela

Potem zvon s

Danes zvon na Breznici

Danes zvon sv. Lovrenca po Malim vrhom

Danes zvočniki

Danes pa nikjer miru, ko je Mirko že pokopan

Vse to so pa ojesa od ☞.

Po teh ujesih je hodil v Hlepcah sv. Florijan s Jezusčkom, po mostišču ☞ pod lipo in koritom po poti iz Zgoše v Hraše, preden pa to pot prečka, pa poteka pot iz Lesc v Poljče. Torej je to križišče poti †, na katerem stoji znamenje v kotu Lesce-Hraše. Na nasprotni strani pa stoji znamenje ustanovitelja vasi, znamenje ob koritu, kjer vodita k prvotnim destinacijam (lokacijam Zgoša in Poljče).

Tukaj pa stoji tudi znamenje ob poti iz Lesc v

Zamanj je čakala škatla z »OBZIVI«. Teh ni bilo nikakoršnjih (razen tistih, ki so tako hitri, da ne morejo dočakati prihodnosti, pa kakršna koli že bo). Zamanj je začkal LUCIFERJA 69 po njegovem oglju, zamanj čačkal se je Ogenj pa postavil svoj most postavil od ☞, tudi most prek je mogoče priti skozi prvotna, mlada leta, pa v današnje stanje *10.02.1934 †

Zamanj je †,

Mein Lieber, Lieber, Lieber nicht.

161113

Moj 69 na odgovor, ki mi ga je prinesel letošnji Martin.

Ta Martin se je začel že prejšnje leto in to za Marc, ki ima po 9 mesecih svojega Martina.

Če so leta 1988 sedeli v Freyburgu svetniki, med njimi tudi Kozel = Mrkač, ki ima svojo goričko in svojo kapelico in kamen (z luknjo), od koder je včeraj žvižgal veter s Stola pa oznanjal nov veter (Wetter = vreme = čas), pa ja ne tistega po sv. Martinu?)

Torej smo se zvalili k Luciferju v njegovo luknjo, ta se pa začne s temo. Torej novi kodni sistem, ki ima svojo temo (têmo) in svojo (ê, ë, æ, ch, tsch, ...) nemški ae, ali ä ali slovenski ê v naši »pëi«, ki je včasih (tudi dolenjski) »pječ«, lahko pa tudi tisti Piech ali Pietsch, ki je sedaj obsojen, da bo moral plačati Volswagnovih 18 milijard \$ v valuti €, te bodo morali odtegniti od Volswagnovih računov, no od vsega tistega cirkusa, od katerih je bil eden tudi v hotelu Pietsch v Freyburgu.

Zgleda že tako, da takrat ni bilo prisotnega pravega boga, oz. da takrat bog še ni imel ta pravega duha (ni dobro vonjal, vohal, kaj se mu pripravlja potem, ko bo postal generalni bog, saj je bil takrat samo direktor razvoja pri VW, ob tem so pa sedeli še nekateri bogovi razvoja (BMW, AUDI, ..), jaz sem pa svetil ðð ob tisti ovalni mizi = misi in poslušal takratno mašo, ki je imela svoj »ADIJO« in ki jih bo še veliko, še veliko stiskanja rok, pa 69, pa П, ð pa ☞, pa tudi »pi.zda.ke.vin.to«.

Werquett je imel svojo delavnico, verk'lc, kjer so se vrata odpirala avtomatično po celem Porurju, jaz imam pa svoja železna vrata, tam stoji moja gorička, moja kapelica in moj smokuški kamen, ki ima spodaj vsekano puntarsko luknjo (ki jo je naredil LUCIFER 69), vse to gleda Mrkač s stene, obrnjen proti Stolu in Triglavu. Mrkač pa ima zadaj hišo, ki jo mora vahtati, ta hiša pa ima velika vrata, ki se sama odpirajo (sami pozvoniti jim morate sami), zadaj je pa moj verk'lc, moja delavnica, kjer jaz zadovoljujem svoje hobije.

[DEZELA JSD-SLIKE\One man band na verk'lc na Zalah -c.jpg](#)

Martinu nato sledi karneval, posebno znan v Kölnu, karneval pa pomeni čas med koreninami, ki jih zapre sv. Martin in nato odpre sv. Valentin, ki ima ključ od korenin. Torej jih imata oba dva in sta Tineta in imate skupne ključke do nočesnosti.

Karneval je pa čas norosti (ne svetosti), ne pameti.

No, za vse to sem pripravil svoj »ODZIV«. To je Od-ziv (od življena do smrti sv. Martina) in tudi škatla z odzivi je ostala prazna, tudi »enga piltka ni bvo not«

Res je, da se začne karneval na sv. Martina, res je tudi to, da se prične na zahodu dneva že na dan sv. Martina, konča se pa na pepelnično sredo, ko zažgejo Babo. Kres se pa kuri ponoči in ne podnevi, torej velja pepilnična sreda do vzhoda sonca na naslednji dan.

To je bil čas, ko »pust babe pr gmah«. Če nočeš da boš čutil posledic. Pusti svoje korenine p'r gmah, predvsem vse tisto s Kurcem, quertzem, tudi Werquetom pa Opelnom. Drugače slišal žvižg na tri prste (dva zgoraja, eden spodaj) pa kakorkoli že obrašješ svoje roke in svoje prste. Babe pust v času mask, pa naj bodo še tako obatavne.

Zakaj pa imaš svojo masko?. Pa Mikvauža, pa krampuse, pa kozle, pa hudiče, pa oteповce, pa gosi pa svoje kopune, pa koštrune, ... Ja, at n'č ne diši, a nič ne vohaš, a n'č ne ližeš, lokaš, žreš, ... Sam babe pust pr gmah, ne prlizuj se j'm, obene ne povohej (to smejo sam oteповc', te so pa doma u zgor'n dolin, zato majo svojga marjaša, svojga .... Pa tud svoj turn p'r svetmo Johano.

Blejc so pa mel učas svoj »čeglane« na led.

Dons pa ni več ledu, pa ni oteповcou, za zvon želja vlečejo norc', ... Za lintverne, pa kurce pa kureže, se pa nobed'n več ne zmen, sej otroke učijo tist, k bi moral use to špilat, so pa use to pozabil.

Ja hudiča, kdo bo pa plačou pufe!! Na te pa pa tisti ne bodo pozabil, kso vam j'h dal !!

Teh blesavosti v slovenskem slovarju ni mogoče zapisati.

Mi smo jih po naše reševali po direktivi WW, na njihove stroške, ki jih je nosila mošnja WW, = Messe WW = Hannoverski Sejem strojništva [pečat].

WW = Volkswagen + UNIS (Sarajevo) [pečat]

Generali in admirali (vojaki na polju in morju (Inštitut kopenske vojske in Zagrebški Inštitut mornarice {pa čeprav je bila Mamuli podrejena vsa mornarica, pa so konkurirali morska in rečna mornarica}).

Šlo je za moja jajca iz mošnje VW (Volkswagen), pristojnosti WW nemškega ministra + švedskega kralja (brezteritorialna pristojnost njegovega svetnika, **breztoriterialnen = imeti vrata za teritorijem** – **Werquet jih je pa imel na svojem teritoriju**). Tedaj je bil Werquet še živ, še bolj pa Werquetovka. Leta 1988 se je pa po telefonu oglašala samo še Werquetovka, @ je pa še delovala in afne so zganjale svoj cirkus na vseh vejah in že po celem svetu.

V takem cirkusu se pa nikoli ne ve, kdo pije in kdo plača, kdo kaj plača, pa kaj dobi, kdo je nategnjeni pa kdo nateguje, ...

Ta konferenca je bila v Freyburgu, na univerzi takratnega profesorja za ekspertne sisteme. Takratni WW minister je potem po l. 2000 (MM) postal pristojen za ekspertne sisteme v Darmstadtu (25 km proč od Frankfurta) in l. 2008 se je oglašal na svojo @ in mi predlagal sodelovanje, jaz pa že čez VII, priklizeval se je moj IIX in res so me l. 2012 operiral za rakom, čeprav še nisem šel »rakom žvižgat«, moj tooo mi pa pravi, da bo to 611111 --- Na sv. Martina.

Freyburg je pa 2km stran od Mörsdorfa, tam kjer sem l. 1981 prvič prespal na poti iz Frankfurta v München. Tam sem pozneje dobil župana, ki je gledal na cerkev skozi vrata, na cerkev sv. Blaža, ki je imela britof (ali pa ga ni imela, saj ji ni pripadal, ker ni bila to farna cerkev). Vse drugo je pa bilo res tako, kot sem že enkrat to povedal, takrat ko sem potoval »Zu Walz«.

Mörsdorf nima univerze, ima pa župana. Freystadt ima pa univerzo, pa nima župana, ker ima **Stadtrat** = mestni svet vodi mesto, župan je pa samo figura (sigel - srp) v tem svetu - za Croate = to čiči i čaki) za Srbe pa **СРП** = naš **srp** = orodje za žetje žita.

Vse drugo je pa res, tudi da sem jaz potnik, samo ne tisti, ki je namalan v prospektu hotela, čeprav sem takrat tudi v tem hotelu prespal, samo od tega časa (l.1988) in do danes, ko je fotografiran ta potnik, je minilo že več kot 35 let.

161114.

Danes je bila luna najbližje zemlji in to zopet po 57 letih (drugi kanali govorijo da je to 59 let). Majeovski koledar je imel obdobje 57 let, mi pa še vedno samo enoletno obdobje, toliko kot se zemlja enkrat obrne okoli sonca.

Za delovanja nekega Host sistema na nivoja na nivoju master-slave, je potrebno delovanja sistema na drat, to je delovanje online na katerega sta vezana bančni avtomat (čitalnik bančnih kartic), urejen plačilen promet in ustrezen bančni sistem.

Host deluje kot goat, to je ali kot gos, ki jo alhko oskubiš ali kurba, ki ji je potrebno plačati svoje storitve ali naturi ali na črno za napitnino. Kaj boste pa dobili vi, je pa je odvisno od »poštarja«:

Če Lord (Don) pokliče Kurbo in se posluša to Kurc (Sanča Pansa), je nategnjen Kurc, kurba dobi denar za storitev, ki je ni realizirala, Kurc ima pa rdečo rit.

Če je nategnjen Lord (Don), ga lahko nategne samo Kurc, saj kurba nima kurca (kurza, valute, veljave). Posledica: Lord ima rdečo rit, kurba pa ima denar in to za nobeno storitev.

Celotno delovanja je odvisno od tega od kod piha (žvižga, fjuka, fivka [petica = 5 = peter – stog – kjer se valjajo tako kurba + kurc + gospod] (vse to je pa posledica Sv. Petra (nad Begunjami).

Ta »vizija« iz delovanja sistema, ko deluje na dan 36 ur, če vam pa to ni dost, mate pa še noč za povrh.

[DEZELA JSD-SLIKE\kozu-jahan-2.jpg](#)

Posledice tega so imeli moji »prijatelji« = ljudje enakih idej, enakih sposobnosti, enakih realizacij. Vsi so umrli »za rakom« v enem letu (me dvema sv. Martinoma) 1983-84. Da se je to dogodilo slučajno, jaz pa tega ne verjamem in še vedno iščem tistega boga, ki je pokazal svoje interese na tak način. Na tak način deluje mafija, samo katera, in toliko jih je pa?

Da nobeden ne razume delovanja tega sistema, je popolnoma razumljivo.

Vsi nategujejo kolikor koli že, samo da se pusti nategovati (ko je pa to tako fletno, tako lustig, ko smo pa vsi liberi, libri (to so tudi knjige), to so tudi gostilničarji (Boris Lieber, doma iz Bodešč, oče bil Verpachter = zakupnik,

lastnik Lojze Gorjanc, »skakalec«, nekdanji direktor nordijskih reprezentanc, sedaj doma na Britofu (jaz pa na Žalah), moj sošolec na kranjski gimnaziji.

Včeraj mi je odgovoril na moj »odziv« Peter Klavora, sorodnik mojega drugega kranjskega sošolca Vasje Klavore (nekdanjega direktorja Šempeterske bolnišnice v Novi Gorici, ki je imel tudi dirigentsko palico v slovenskem parlamentu še pred kratkim, ki ga tudi nobeden ni razmel, niti poslušal ko je igral razglašenem orkestru – slovenskemu parlamentu.)

No ta Peter (Klavora) je tudi taljni sorodnik tistih primorskih puntarjev, ki so tudi klepali na kamnih, v katere so sami zvrtili luknje in vanje zabili svoje babce.

Ta Peter mi je pisal včeraj:

.. Moje vprasanje je pa naslednje? Kdaj pa mislis, da bom jaz vse to prebral, prezvecil, in komentiral? Upam, da mi bo to uspelo do naslednjega poletja.

Ker sva ze na vezi, ti ob koncu leta n pred prazniki – namrec, pri nas v Torontu pride dedek mrzaz ze cez stiri dni - zelim v novem letu vse najboljse posebno pa se zdravje in dobro pocutje, in predvsem pa manj sitnobe, itd
Peter

Ta Peter, je ugotovil, da rabiš po taki »vesti« veliko časa, da to sploh prebereš in prežvečiš, jo nato pogoltneš, potem šele spraviš v želodec, ta se jo pa potem sprejme ali ne, tako kot energijo in tudi nato kot drek. Kaj je drek in kaj je energija pa se odloči v prebavnem traktu.

Zato je pa to, da prežvečiš tiste »kose in zvonove na Sv. Petru« potrebno vsaj toliko časa, da pride pepelnica, da pride marc s svojim Kurcem. Od Lorda do sužnja, od Martina in nato do Marca (Markota), moraš počakati, da začnejo delovati korenine s »tine.jarc@....«.

Potem lahko pričujemo tudi »Odziv«, šele potem. ko bo ljudem šele pršlo.... Kar koli že mora na to sranje priti. Potem pa lahko pričujemo odgovor.

No, jaz sem se pa odločil, da bom povabil prek drata Martina iz Beg'n pa Nikota izpod pretrške lipe na partijo taroka.

Martin je bil nekoč dekan, pa je imel radoško dekanijo, 22 fajmoštrov; Niko je pa imel svojo lipo (bil lipe), pa gozdar, pa Nikolaj, pa Mikavž,

pa je imel čez tiste parkelne tam pod Gosjakam, kjer so pek'l gosi ob treh studenc'h u skup'n kašč (torej je imel korit tri žlebove).

Jest bom tisti, ki bo ponujal pjačo, Niko bo pa speku kšenga gamsa, Mart'n bo pa špilou gospoda. (pa n'č kur'b = kura nej bva to, biu je pa petelin, Kokot, Štag'l, Štajf, ..tist kje zadovoljevou babje potrebe, pa kni hotu bit ne gospod pa ne Kurc, sej bil ja Cimperman, p'r nemo ni biu nobed'n nategnen, za svoj denar je dobiu tist, kar moj prpasal (prpadal) in to pošten del (delo).

Glih tak je bil pa tud zidar – Pangerc, častit mož. Tud ta ni nobenga nikol nategnu. Za k'r sta se zmelila, je pošten naredu in dobil nato svoj plačiu, pa basta! (Basta je bla pa tist, k'r je stal zad, toj bil pa vodnak, kjer so vsi lohko dobil svoj kozarc). To so bli trije »častit desc'«, na katere si se lahko zanesel (Francl, Ivo in Lojz), To je bil orkester, ki je špilal na $\frac{3}{4}$ sko polko na štiri žvižge, tri dolge in en kratek --- ; v 16-bitni kodi ---! . Vsi so imeli svoj telefon, pri nas je bil 444, v hotelu Toplice prti Regini pa 222, koliko je pa bilo pri Štajfu in Ibovniku pa ne vem.

To so bili trije kujoni štajf = štrleči, Ibovnik = jebovnik = Žandar ali dacar, in voznik = furman, tovarnik, tisti, ki prevaža ali tovoril sol in železo. Še preje kovač, ki je koval strele za bogove in njegov brat, ki je bi Merkur in je njegovo delo tržil, oba v svoji luknji, v kateri gorel plamen.

No partija taroka, kjer se špila na karte, ki imajo štiri barve, ki so štirje asi, štiri kralji, ...kraljic, kavali, pubje,... kjer so štiri barve (srce, kara, deteljiva in pik), pa 21 rimskih številc – I, II, ... XXI.

Moj oče je pa dal potem meni »ventivoti«, ko je prišel od soseda domov, takrat, ko sem jaz že spal, vstajal zjutraj je zgodaj in začel opravljati svoja dela, do opoldne, ko smo pa sedli za mizo, se pokrižali pred jedjo in nato po jedi, je bilo pa že vse pozabljeno in od tistega »ventivoti« ni nič več ostalo.

Tako tudi nobeden ne razume status »gospodar - podrejeni – usoda« nobeden ne, razume kakšno vlogo je imel poštar, ki je zadovoljebal vsekake koli potrebe (delal iz bab kurbe, ali iz marije nedolžne babe).

Dokler so bile punce samo babe, pa od tal lojtre vrh oken, za njimi pa dekleta, ki jih je špegal samo foter in ta nato odnesel lojtro, potem se je pa dogodil cirkus.

Nobenega denarja, mogoče nekaj hude krvi, mogoče kak porajkel, pa kakr bunke, ampak sam fant je zlezal skozi okno do punce, ki ga je že tako težko čakala, oče je odnesel lojtro, fant je moral priti skozi vrata in pospravil lojtro, potem pa konec. Nobenih posledic, saj bi se punca in fant tako vzela, potem bi pa bil Marc in Heinrich, Ljubo, ta bi se čez 3 mesece spremenil v Jankota, ki je bil Mirko, in se je Gottschalk nato spremenil v Čuta in nato Srečkota in pričel zibati svojega prvorojenca v zibelki (vagi), frišno rojeno dete je dojila na cuzi – muzi njegova mlada mati.

Nobenega denarja, nobenega poštarja, nobene kurbe, nobenega kurca, nobenega gospodarja, nobene škofa, škafa, samo korito v katerem je babica (stara mama) umila novorojenca.

Potem pa pridejo škofi, pa kurbe, pa še vedno piha veter Pečikurc, takrat ko je njegov cajt, pa biriči, pa vitezi pa brenkajo na strune gospem v gradu, pa.....

Prej se je vedelo kdo pije in kdo plača, od tedaj naprej se pa ni vedelo več od koder piha veter, kdo piha na katero dušo, kdo ljubi in kdo pestva, vse je bilo pomešano. Ali škof nateguje kmeto njegovo nevesto, ali na škofa nasaja njegov mer njegov konkurent, itd., itd.

Potem si pa Jarc programira svojo pesmico v blok-diagramu, pozneje pa na SOCRATES-u leta 1978, potem pa spremeni dejstva v vektorje, se pa pokaže, kdo koga zajebava, oz. od zadej jebe, ali kdo jebe spredaj.

L. 1981 pa reče, da že deluje (tisti dan, ki ima 48 ur. oz. da ima dan 36 ur, če vam pa tega ni dost, mate pa še noč zapovrh.

Takrat Sančo Pansa vzdigne svojega Don Kihota na sedlo, mu da njegovo sulico, ta s svojo sulico nasadi konkurenta, Don se je predstavil princeski (ob njej je bi kralj) povezil svojo sulico pred priceso (kralja pa ni šmirglal), dobil svoj fazolet in odjahaj nazaj k Sanču Pansi. Ta ga je povlekel dol iz sedla in mu je oskrlebel rane, potem pa na pitje s prijatelji.

Celotna situacija je bila narisana kot vektorizirana situacija v blok diagramih, kako kmet na šahovci lahko pojaha kralja, osnove pa nato podane v znanstvenotehnični informatiki 1984-85.

Današnji sistemi so se pa nadgradili na 16., 24., ...64-bitne sisteme, danes pa že v 128, nos in usta, ki so vsi liberi – svobodni, neobvezni, večinoma močno zaščiteni in zavarovani. Pentagon jih ne more ščititi, ščititi se morajo sami. Stroški za zaščito pa gredo danes v več milijard, pa naj bode to v kateri koli valuti. Odkriti danes neko zdravilo ni več primarno opravilo, temveč, kako ga zavarovati.

Da, danes nobeden ne razume, kako deluje sistem master-slave očitno vsakdo razume. Po svoje. Vsakdo razume, da prihajajo kosi na sv. Peter z Begunjsčice in da zvonijo zvoonvi iz sv. Vida na Brezjah.

Ne ve pa, da je uporabljena 16-bitna koda, ki prevrže Luciferja 69 v kodo ☹. In nato v ê, ta pa zahteva poštarja 📧 in pripadajoče sisteme vezane na uro (evropski pas) pri nas v Frankfurtu [od l. 2012 pa v Darmstadt, ker so se skregali z Angelom varohom – Angelo Merkel, ker je to svetovni pa ne nemški sistem). Na to uro so pa priklopljeni bančni računalniki z vsemi svojimi avtomati: odpiranje vrat, ora, štetje denarja, ... ++📧📧📧📧📧📧 Ali brančni račun vezan na čitalnike bančnih kartic, ki so vezane na bančni račun, ta pa na kontrolne sisteme pripadajoče banke. Davčni sistemi pa nato določijo, kdo je kurba, kdo je oškodovanec, kdo bo obsojen za poneverbe, tisti, ki pa je obsojen pa ima potem rdečo rit. Vse to je vedno povezano s poneverbami denarjev, dela na črno, itd.

No in tak je tudi naš Lucifer 69. Ta zahteva ustrezno šolanje, to mora izvesti država, in to država, ki pa ima samo pufe, pa ne loči kurb od poštenih državljanov, ki imajo svoj kontroliran svoj račun, iz katerega potem kupci plačajo svoje račune. Če pa dobivaš kredite, ki niso pokriti z računi mednarodnih bank, imaš pa pufe, potem se pa država obnaša kot kurba, ki nateguje svoje državljane.

To zveste lahko hitro, pokličite svoj xxx@yyy, pa zveste, koliko je ura. V Kanadi bodo čez 4 dni prišel dedek mrzav in otroke obdaroval z darili. Kdaj in kakšna darila bodo otroci naših otrok in vnukov pa jaz ne vem???

Jaz vem samo to, da je dolgove potrebno vedno (pre)plačati, drugače se pojavijo »gorile«, pa jih dobiš po gobcu, pa še kaj drugega zraven.

Naše knjižnice pa brez denarja, brez znanja, brez licenc, brez ur, prez čitanikov kartic, ne šolanim (inštruiranim) osebjem, z liberi (Liebri, ki mu je stranka rekla »Mein Lieber, lieber, lieber nicht« in se obrnila stran.

In to vse samo zato, ker »razumejo Luciferja 69« po svoje in ta se sam prevrže v Luciferja 69 v kodo ☹.in nato v ++📧📧📧📧📧📧 in koncu v ê oni pa drkajo po 8 kanalih. Kosi in Zvonovi so pa potem v avtomatih na čitalnikih kartic, mi smo pa dobili file brezplačno, nič nismo plačali, zato ni računa, zato nas smatrajo za kurbo, ki je utajila svoje storitve, in vse to zato ker ne deluje »ta prava ☹.«

Mi pa vse znamo in vse vemo!

Pa vse isto je tudi pri zdravnikih, pa v lekarnah, pa v šolah, kjer imajo avtomatska vrata, itd. Vsi vse vedo, samo to ne, da je vse to vezano z dratom, pa naj potem ta prihaja prek 380 V. ali do mV ali 40 MA iz kake hidroelektne ali kakih 56 do 58 pA pod kotom ϕ 150 od kakega kristala v neki molekuli, ki ima v osnovi tudi HO.

Letošnje Nobelove nagrade so bile dosežene tudi za odkritje najmanjših masnih subatomskih delcev imenovanih nevtrini. Ti določanje, kaj je to težnost je, na to je pa vezan celotno pri nas delujočih živih sistemov.

Pa gre samo za status, kdo je kraljica in kdo je princesa, pa kdo je baba pa dekle, pa kdo je kralj pa kdo je vazal, pa kdo je Don ali Lord in kdo je Sančo pansa in kdo je libero in kdo vidi iz konja dol tisto, kar dobi vitez kot svoj fazolet.

Dejansko pa gre za to, kaj vidimo, slišimo, vohamo, kako to dojemamo, kaj zaznavamo in kaj sprejememo in nato prežvečimo. Gre za to, koliko tega lahko prežvečimo in s tem smo potem pri našem Petru Klavori. Že znanstveno pojmovanje »kapabilnosti« ni določeno, koliko človek tega prenese, kar lahko požre. Če gre za maso, lahko to merimo v masnih enotah, če gre za energijo, imamo energetske enote. Če so masnoenergijske enote sprejemljive, se vse strukture ne dajo meniti v bitih. Skratka informacije in strukture niso merljive v relevantnih enotah.

Zato tudi ves ta »to pa ne prenesem«, »to nosim«, kajti informacije imajo svoje vektorske vrednosti (potenciali, tokovi, potem pa še prepletenost, povezanost, klopčiči (Mitja Klopčič),

povezav v module, paketi kartic) paketi kartic lahko dajo drug rezultat v različnih procesih.

Energijski procesi, ki jih je obdeloval Rant imajo dokaj gotovo realizacijo, še veliko večja je

gotovost pri snovi, masi. Pri strukturah so pa te zelo prilagodljive in nezanesljive.

Tako tudi tak rezultat »ODMEVOV«. Ti so bili za naše ljudi popolnoma nesprejemljivi, za večino daleč prehitri, pretežki, neznosni. Pred, vsem pa za naše okolje, ki je tako nerazvito, da ne loči ljubezni od kurbarije, tega vsaka dekle še ni kurba, pa bi lahko bila, saj je imela priliko (pa je ujela Trumpa). Ali je sedaj kurba, ko je pa bila uspešna?. itd., itd.

Če so sistemi delujejo, kako so si nasprotujejo, kako so polarizirani in urejeni, kaki so potenciali, kaki tokovi, kake so integritete, ...

V našem »DOKU« smo pa imeli tudi druga makro programe, z imeni MIHAEL, SATAN in SANTANA.

Bili so sestavljeni iz programskih paketov, ki so bili zbrani in deloma prilagojenim specifičnim potrebam. Z njimi smo sledili razvoju informatike in lastnim razvojnim potrebam.

Vse to se je potem spremenilo. Morlai smo zaščititi svoj lasten razvoj, zgubili naročnike, industrija je pričela propadati, kadri so se izgubljali iz svojih strok v politiko, pričel se je propad gospodarskih sistemov. Prišel je čas, da je bilo potrebno na vrata zavezati kravato (obveznosti) in vtakniti uro (generacijo razvoja) v žep. Potem je pričela delovati nova ura, na drugih področjih. Pa nič več LUCIFER, MIHAEL, SANTANA in SATAN.

161120

Kupljenik in Hudovernik.

V Kupljeniku obstaja pripoved o Princu, tedaj naj bil Kupljenik ves uničen in ostal bi naj samo še en Kupljeničan, vsi drugi naj bi pomrli od lakote. Kupljenik je bil leta 1314 res iztradan, vendar ne tako močno, kot to pripoveduje ta pripoved.

Na Kupljeniku posveti sonce na Vse svete 1.11. zadnjič na turn svetega Štefana, potem se pa izgubi za Babo. Torej je na Kupljeniku tedaj je Kupljenik 108 dni brez sonca, og vseh svetih in da do sv. Valentina, Božič je pa sredi te teme. 54 dni tega obdobja. Ko pa zopet posveti na Kupljenik, je pa sv. Valentin, ki ima ključ od korenin. Do takrat ključavnice samevajo, kjučavnice pa imajo svoje šloserje (klučarje), svoje praznike, torej je čas, da se zakuri kres na Kopanu.

Čas je tudi za »fantovce«, pustne krofe. Čas je tudi, da se zakuri na pepelnico Babo, ki se je celo zimo strivala zadaj za Babo.

Po pepelnici prihaja 40-dnevni post, ki mu sledi Velika Noč, že zopet babji praznik, ko dajejo dekleta pirhe svojim fantov, ki so bili do tedaj ostali brez jajc, ker so morali pustiti babe pr'g-mah.

Tedaj je prišel tudi Jurjev čas, ko ozeleni bukev in se spusti do Babe in obsije mlado listje, to pa je na 1. maj. To vidijo vsi ljudje iz Stola dol, cela dolina, tedaj brihaja čas Bohinca, tistega vetra, ki požene bukovno na vrh Jelovce, kar se vidi dol iz Lipniške doline. To je zopet čas, ko se zakuri kres in tega še danes nosijo pobje, ki so bili od posta naprej brez jajc, prestradani, pripravljeni na vsako neumnost.

Takrat, ko je bila l. 1314. na Kupljeniku velika lakota, ko je zgnila cela letina in so bili prisiljeni prodati svojo svobodo Mariji na Otoku, ki je bila pač najboljši ponudnik.

Pri Rožiču (mladem bogu) na Kupljeniku so pa imeli v letih 1550-60 novomašnika. Ta je bil drugi gospodarjev sin, potem šolan in nato postal kaplan na blejskem gradu. Tam se je nalezal tibingerskega gajsta. Najprej je maševal tudi pri Sv. Martinu pod gradom, potem se je pa zaljubil v Jurčevo Jerco in pričel trkati na okno Jurčeve Jerce. Pa je deloval Kurc, pa ni blo ta prav cajt za šlus, pa je bila Jurčeva Jerca, do tedaj nedolžna, od sedaj naprej pa noseča (kurba).

Ta Roščev Jur, ki je bil doma z gune vasi na Kupljenku, ki je imela svoj korit in svoj studenec tam spodaj pod Gradišam, pa tam svoj Kres in svojo pošto, od koder se je videlo daleč okol po dežel, tud ke do Radolce.

Nad guno vasjo je pa bil kres, ki ga je kuril Vršanov Andrej, sorodnik Selskih Pangercov.

No, ti Pangerci so pa po l. 1314. šli »Zu Geist« u Köln, u Kelmorain, šli za tri en dan u Porenje, se izučil za zidarje in cimpermane pa tud šlo-sarj', postal odlič'n rokodelc, ki so lahko tudi zidar pa tesal lahko tud cerkve, in jih tud popravlal.

Najprej so se lotil svoje cerkve na K'plenk, poj pa tud po drugih farah. Dela je bilo več kot pa dovolj: l. 1348 je bila poškodovana Rodenska cerkev, poj Leške, poj Sv. Martin na Bledo, pa ..... pa vse do druge svetovne vojne kje Pangerc Andrejc še delal, pa mu dve hčerke, ki sta bili moji sošolki, pa kje Pangercou Franc'l še delal pa k smo mi pr nem kosil negou trav'nk p'r Sav, pa kje bvo Pnagercou povsod polh'n po ceumo Rajo, pa kso usi ali zidar, ali kamnosek ali Cimperman.

No, n'š ta K'plensk Jur Rožič – je bil pa najprej pob pa gledou, koko so fantje tam zadej za Sv. Štefanam poj strelal kržetovce, kuril kres, skakal čez kres, tko da so punce požgale svoje uši, pa se s fanti povalale dol v grmole. Ja poj pa biu za sv. Martina jok, pa cuzi-muzi-popek-špric.

Naš ta K'plensk Jur je pa šu v lemenat, kjer je poj srečou tibingerje pa šu poj na vok'n tišat svoj vog'n pr Jurčou Jerc, poj pa tud pršu cuzi-muzi-popek-špric, sam ne takšen, k't prej u mlad'h cajt'h na K'plenk.

Ta Kurc z blejske graščina je naredu ta prau andu. Najprej je šu špilat na svoje rogove povsod po graščinah (v Radolc, u Begnah,.. povsod ker je mu svoje maše. Povsod so ga lepo sprejel po graščinah, ga hranil, vse do takrat, k' gaj začopatu sam cesar, pa spravu na nega samga Lambergerja, kje mu svoje ovce zadaj za Zaspam. To bi naj b bvo u titmo cajt, kso sv. Štefana pomalal furlanski malarj', prej pa kso ta domač stavbenik' prej postav'l svojo cerkev, pa kso bli tud Zum Geist u Kolmorajno. Ta Lamberger, kje povabu »Zum Geit« tud furlanske malarje, je pa mu zaščitenika ovco, sprva Brixensko, pozneje odvisno od čeških kraljev, še poznej pa cesarsko.

Tudi to cerkev so verjetno postavili domači kamnarji in cimpermani, poslikali pa nato furlanski

malatnji okoli l 1400. Sprva je bila to cerkev sv. Matija (ki je pasel krave na Homu) poj jo je pa premamila Sv. Katarina – zaščitnica Ortenburžanov (ti so imeli zaščitnika patriarha), ki je gledal na radovljiško cerkev sv. Katarine, ki je stala pred takratnim grajskim obzidjem in sta si podajali roki. No in pri tej sv. Katarini je imela svojo gostilno moja teta Fani.

No in ta Rožičov Jur je tisti princ, ki je vlekel Jurčevo Jerco za njene kite, jo jahal, tako kot Kölnski princ, samo da je bil potem Kölnski Bauer, s svojo gajžlo?.

Leta 1585 ga najdemo kot voznika, gorjanskega Ažmana, prejšnjega Viševniškega železarja, potem ko je odšel Zu Walz nekam do »Kelmorajna« in se usposobil za delanje ključavnic, ki so potem odpirale tista vrata, ki so jih izdelali drugi »Fachmann«i, ki so tudi šli na svojo Walz, vsak iskat svoj »Foch«.

Tudi Danej je bil svobodnik, pisan še po ta starem po koseško od leve proti desni strani Andrej = (Danej, ne noč, nič sanat, sam delat), tako kot njegov Andrejvc, ki je bil tudi svobodnik, povezan s cerkvijo sv. Andreja na Rečici, kjer je Grimšičarska graščina, ki je pobirala kupljensko desetino in to staro desetino, ko se je oddajalo vsak deseti snop na njivi, pa ne še omlačen in oddan v vreči), je nekdanji Iwan, Janez, nekdanji Sveti-na (Spiku – Dobri gori), ki je šel »Zum Geist« ali »zu Walz« v Kelmorain - Köln am Rein, (tudi jaz sem šel tja in tam me je oplazil (opazil) Werquet, tamkajšnji Kurc). Samo, da so prvi zum Geist potovali 3 leta + 1 dan. Toliko je takratni »Fochmann« porabil to za konja, ki ga ne smel imeti (in bil torej Sanči Pansa, ki je lahko dvignil svojega gospodarja na sedlo, ker je bil reven, konj je pa takrat imel 1 konjsko moč; jaz sem pa potem nazaj pripeljal iz okolice Kölna s 53 KS (konjskih moči) v Oplu, pa sem prišel domov prej kot v dveh dneh.

Danej je imel svoj studenec, svoje korito, k temu koritu je pripustil tudi Svetino (verjetno Jakoba in sta bila verjetno žlahtnika saj sta oba edlinga in kovača, pa oba poštarja, ki sta opazovala Bisca, Vidica, kar je bil še stari Svetina (Jakob Vidic), nekoč je pa kmetija (po starem imenovano Svetina in tudi Jakob. Jakob = so bili še stari pastirji, ki so bili en mesec

starejši od sv. Janeza, bili so pa goveji pastirji, torej junci, biki in voli, pa ne jarci in kozli).

Ostali svobodniki so pa imeli takrat še svojo korito pri Bobnu. Imeli so svojo šterno (vodnjak z vedrom), zadaj za Šlosarjem. Tod je peljala pot iz Bodešč s Straže pa naravnost do nekdanje Spodnjih Selišč in od tam do Sv. Katarine in od tam na Koroško Belo, Na Spodnjih Seliških je bil tamar in močilo, bajer z vodo, kjer so namakali svoje živali že v bronastodobnih časih.

Prvi svobodniki Ažman, Žorž (Šorž, slišiti kot storž) in Korošec so imeli lesene hiše, na zemlji, ki je pripadala graščini Boben. Hiše so stale »Na Hribu«. Ledina se še danes imenuje tako, samo da se je Korošec preselil zadaj za Močnika in začel cuzati vodo pri Močniku in nato pri Kovaču. Korošec se je torej »dislociral«

Ravno tako tudi Šorž. Ta se je po 1. Svetovni vojni preselil na današnjo Ribensko cesto, tam kjer se odcepi stara pot proti Bodeščam, tam se pa danes tud več nobeden ne pojavlja na telefonu (saj imajo svoje mobije). V 1. Svetovni vojni so tam zgradili vojaško bolnišnico in to oskrbeli z vodovodom. Na ta vodovod so pa nato pripeli celotno današnjo Ribensko cesto.

Korošec je zapustil tudi svojega drugega Korošca na Griču 9, danes pa tudi ta več ne obstaja kot Korošec.

Na nekdanjem Ažmanu in njegovem hlevu je danes parkirišče, nekoč je pa bila pred 200 leti gostina. Ažman je pa bil l. 1585 prevoznik, ki je prevažal material, potreven za prenavljanje otoške cerkve in njenega turna.

Jurc je bil v 11. stol kmet, ki je slišal na ime Jur, bil torej oče. Za njim im je bil Jožef, naprej po vasi sta pa bila Matija in Martin

Jožefovc je bila potem kmetija pri Korošču (svobodniku)

Jurc je še danes na prvotni lokaciji, njegov soseda proti jugozahodu veter z II < VIII »burja«, v nasprotni strani pa »Fen«

Bohinjec = Jur, ki je vlekel dol s Galetovca (ali le Galca=Kelta = Boja v padski nižini. (ta veter je bil v začetku mil, prinašal dež proti spoladi pa hrupen in razdiral ostrešja) Njihov soseda Zakopar, s katerim sta nekoč imela skupno dvorišče, sta še danes na prvotni lokaciji.

Potem je pa Grimšičar zapravil svojo desetino (ali je bilo to kaj v zvezi s Kuplenikovim Jurjem, še nisem ugotovil) samo desetina je šla po zlu. Ta se je pa pojavila v 17. stol. kot desetina pri Leški Mariji, zopet kot desetina zagoriških svobodnikov.

Vršan je bil Selski Pangerc, Zagoriški Svetina Vidic, tudi Zagoriški Bisc. Vršan je poslušal Burjo z Wind to II, ki je pihal z Radovljiške graščine. Bil je Poštar na Vršani, kjer je imel tudi svojo kmetijo. Bil je vključen v protiturške obrambe in imel svoje možnarje za zvočno signalizacijo (to so po preteku turške nevarnosti v času Marije Terezije prenesli k Sv. Štefanu pa delali luknje v zrak, takrat ko so bili gajstni.

No sedaj se pa lahko pripeljemo nazaj k našemu Kuplenskemu princu.

Dokler je špilal kaplana na gradu je bil še kar varen. Njegov grajski poglavar je bil tako gajsten tibigar in to vse do takrat, ko ga ni privil Brikenski škof, in ga zatožil pri Radovljiškem glavarju, v Ljubljani je pa uveljavljal svojo voljo graški Nadvojvoda Karel. Dokler je Rožičev Jur hodil spat za Windowse Jurčeve Jerce in se ni pojavil sad te ljubezni, je še nekako šlo. Potem je pa Kuplenčan vedno bolj pogosto zahajal na okoliške graščine in pričel brenkat na strune tamkajšnjih gospodičen in gospa.

Potem so ga oblasti pričele preganjati (čeprav neradi, saj je bilo med takratnim plemstvo mnogo tibingerjev, od katerih so se nekateri skrivali, drugi podili, tretji postili,..).

Kuplenčan Rožičev Jur se je pa najprej skrival doma pri Rožičevih, se najprej preseli na Kovačevca nato pa na Vršano, kjer je pihala burja iz Radovljičice, vendar tem burji ni nobeden sledil gor do kresa (Pošte), ker je bil ta Kres na Babi. Takrat so Selani začeli govoriti, da se je Kuplenčan povalal tudi po tej Babi. Tibengarju Kuplenčanu pa ni ostalo drugega, kot da se je preselil na Kuplensko planino.

Med Železnikarji v Selški dolini je bilo tudi veliko tibingarjev in loški glavarji so sledili rogu s Loškega gradu in Kuplenčana prijeli.

Ostalo si pa priberite v

https://sl.wikipedia.org/wiki/Peter_Kupljenik

Pridigar Peter Kupljenik je bil v mladih letih Rožičev Jur, kuril kres na Kopan, kamor so na Valentinovo, ko je tam zopet za sv. Štefaom prikazalo izza Babe zopet sonce in kamor so

hodila tudi dekleta iz okolišnih vasi, ki so tudi imele svoje Svetine.

Rožičev Jur je postal po posvetitvi za Kaplana Peter Kupljenik, ta naj bi bil skopljen (skopjenec doma s Kopenka) za kaplana pa je bil še zelo dejaven kot mrkač (mrkač osrečuje koze), tudi pri grajskih gospeh, posebno potem, ko je postal pridigar.

Jurčevo Jerco so pa poj z otrokam vret obesl' Oravu, ta se je pa moral preseliti kot tbingar Hudovernik, pod svetinov triglavi hrast, pod na nekdanje Ključce, koder je peljala pot s Bodeške Straže pa do Zagorišk'h Selišč (Spodnja Selišča, kjer je bil tudi nekoč tudi kres. Kota 512,2)¹⁰⁶.

Tako se pripoved, ki se jo lahko sliši po vasi v Zagoricah, slišala popolnoma drugače, kot pa tista, ki je napisana pri @. Nisem pa mogel najti več nikjer ledin »v Klučah« in tiste na »Krivicah« ali v »Krnica« , kjer se je nahajal nekdanji kres oz. pošta, vse skupaj se je že zdavnaj izgubilo.

Okolii vremena in vetrov je pa še danes obstaja pripoved v Lipniški dolini o treh sojenicah, rojenicah, ki naj bi imele imena [Katarina + Marjeta + Barbara] = **Hi. Drei Madln (K+M+B)**,

https://de.wikipedia.org/wiki/Kelten#Das_Ende_der_gallor.C3.B6mischen_und_norisch-pannonischen_Kultur

Die Kelten:

Namenvarianten: Catherine, Käthe, Kathi, Kathl, Katinka, Katja, Trinchen

Festtermin: 25. Nov. (29./30. April [Walburga > Beltene!]) K. v. Siena)

Namensdeutung: Die Gereinigte, Weiße, Weise, Eingeweihte

Symbole: Rad, Schwert, Buch, Palme

Mythol. Funktion: Eines der **Hi. Drei**

Madln (K+M+B), Nothelferin für Eloquenz,

Patronin der Wissenschaft

Parallelen zu: Athene, Belisama, Kore,

Minerva, Walburga, Wilbeth

Zugeh. Bethe(n): Ambeth/Margaretha,

Borbeth/Barbara

¹⁰⁶ Nekdanja Selišča so bila v krivini, kjer je bilo suho zemljišče, danes so jih pa birokrati preslavili na nekdanji marost

Vetrovi so bili nekoč bili tisti medij, ki je prinašal vonjane, voh, omogočali so poglede in usmeritve, nakazovali namere potujočih, določati njih sposobnosti in možnosti. Celotno gibanje in življenje so bili od njih odvisni.

Tako je bil za Rajane njih odvisnost od okolja in imel tudi ob različnih letnih časih drugačne značilnosti, Če je pihal s II v VIII je bil Burja, ki je pihala z v Radovljice k Vršanu in to lahko tudi do 120 km/ha, bil rezek in mrzel tako da je človeka močno zeblo.

Isti Bohinjec je bil v v času med sv. Martinom in časom [K+M+B] polno vlage, relativno topel, pihal dol s Triglava, prinašal dež in običajno mil in pihal kot fen.

Isti fen je pa bil v času pusta lahko topel, bil Dolinc, ker je pihal po Dolini (bil Korošec), ki je pihal dol s sedla xxxx, kjer so imele čarovnice svoj kreš. Ta je bil lahko tako močan, da je roval ven drevje, prinašal lahko tudi žled in se lahko celo spremenil v Burjo.

Ljudje so živeli tedaj še močno povezani z naravo in ta narava je dajala tudi svoje tudi vetrove in tudi bogove, in mnogo teh je imelo »božja imena«.

161122

REX in SATAN

V razvoju SOCRATES, ki je bi tipičen vektorski sistem z vsemi svojimi puščicami, kopji, ošpičenimi koli, ki so bili postavljeni kot vogelniki tudi na naseljih Keltov, ki so v petem –pc (pred – 5. Pred Kristusom) pričeljati lezti izza Donave navzdol in imeli svoje meče, sekire, bodala, nože, vse to ošpičeno, priostreno, zbrušeno in zgloncano (zglajeno), da se je svetilo kot sonce. Za krušenje poliranje so uporabljali školje zmlete v prah, to pa nanašali na mokro jeklo ter s cunjjo močno pritiskali, potem se je pa jeklo zasvetilo kot sonce, tako so dobili na jeklo svoj »špegu«, spectacolo, ogledalo.

Kelti so imeli polno takih znanj, na njih gradili svojo uspešnost in tudi svoje uveljavljanje svoje znanje in vedenje.

V Capitolu je pa v -6 pc še voljkulja došla svoje volkove, ki so pa imeli drug pomen, kot pa na Capitolu. Pri nas je bil volk sprimek žlindre, oglja, pepela in železa, ki ga je bilo potrebno ugasiti v vodi in nato očistiti vse svinjarije (»Svinje« kot volkovi) ter nato prekovati in tako dobiti kovano železo.

Tisti ljudje, ki so pa železo pridobivali kot svinje, pa niso bili isti, ki so dobivali kovano železo. Železo se je kovalo v železarnah, svinje in volkovi so pa prihajali ven iz jam izpod pečmi.

Kelti so bili tisti, ki so začeli lizati žlindro, jo drobiti v prah. Zato so pa uporabljali žrmlje – kamen čistote, bel kamen, in ločevali apnenec in peščenec in ugotovili odnose med mehkim svetlim železom, pridobljenim pri temperaturah pod 1200. °C (ferit) in tistim železom, ki je bilo pust, sivo, krhko (avstenit).

Kelti so bili tisti, ki so že pisali – rezali, izsekavali so številke in poznali smeri vetrov, vedeli od kod veter, uporabljali črke vsekane s sekirami, noži, dleti, uporabljali znake (take, kot je Andrejev križ, tudi zato, da so obdelali punco pa štoru in to uporabljali za znak za 90° obrnjeni znak X.

Kelti niso uporabljali ¹⁰⁷ števil nad X, oz. niso uporabljali tistih števil, ki so bila večja od XXX nnnn..., za njih je bilo vse več kot je M že mile – mülle, mlin, žrmlje, drobava, drobiž, za Rimljane je pa bilo M znak »mile« za 1000 enot, uporabljali so pa tudi C D in M. Večje kot je pa bilo število, so pa nato stehali in ne šteli. Kelti so torej šteli do 50 deset, naprej so pa tehtali (tudi ocenjevali, koliko bo to vredno, koliko bodo dobili, vedeli so za valute in njih razmerja, vse drugo je pa bila drobnica, zmlato, moka, zrnje, ki se je merilo v prostorskih enotah in utežeh. Vaga je bila pa značaj = .

Tako nobeden ni vedel koliko ovc je imel, teh je bilo pač M, pač če jih bilo več. Vedeli so pa, katera ovca je breja, pa da bosta iz njih nastali dve. Vedeli so tudi da ovca, ki je skotila mladiča, težka kot njeno janje (Janc, Jarc). Vedeli so koliko je vreden Jarc, če je sedel na svojem kamnu, ko so šteli svoje glasove.

¹⁰⁷Zaveaati se moramo, da je bila Keltska družba zelo razslojena, da so uporabljali tudi grščino, da so gornji sloji bili povezani z druidi, ki so uporabljali tudi grščino in ne samo Venetščino in druge jezike (ilirske), da so bili »večjezični« in da so obvladali več ali manj več jezikov, da je pri njih bilo tisto: »kvas reku?« eno najpogostejših vprašanj.

161123

Vprašanja za REXA in SATANA:

- Kateri šušter je bil s Kupljenka
- Kdaj je nastal pod Kopanam, da niso križelni letali v hišo ampak v Rožičov Dol.
- Ali je bil drugi sin Jur – Bohinc, ki je pihal marca ali pozneje Martina.

22.11. je bila sv. Katarina, Katra, Kata.

Pihal je južen veter (

Sporočilo: Marija 8.41.

Umril je moj najboljši prijatelj Franc Papler. Včeraj so ga pokopali. Umril je tako, da je prejšnji dan zaspal, naslednji dan se je pozabil zbuditi.

No, pa sem ostal sam od nekdanjih veslačev. Nobeden me ni obvestil, kdaj je njegov pogreb, kje je njegov grob?

Sedaj grem na njegov grob in domov, to je bil zadnji moj živeči prijatelj, sedaj sem sam! Sam s svojimi odzivi, sam s svojim čiči pa čak! Ostali so samo še moja žlahta. Včeraj so še peli Kosi in zvonili Zvonovi na sv. Petru, kot da bi se poslavljali od Francelna, včeraj ko so Francelna pokopali (jaz pa sem šele danes to zvedel).

Programske pakete REX in SATAN so bili v obdobju 1988 do 1983 sprva razdelani kot blok-diagrami, nato pa makroprogrami, ti so najprej kazali svoje vektorske karakteristike, manj svoje skalarne značilnosti (vrednosti)

Takrat se je uveljavilo 16-bitno programiranje, znaki so bili že dodelani še prej se je uveljavil ISO, bili so pač plod lastnega znanja in naših ciljev.

Sedaj smo preverili, koliko se je celotna situacija spremenila, kaj je od vsega tega dela še uporabno, kaj zahteva spremembe, adaptacije, prilagoditve.

Pa smo se lotili »Svetinovega hrasta na Jaršah«. Vse kar smo prej počeli na roko, se je sedaj začelo odvijati na današnjih »orodjih«. Sprva nekoliko bolj okorno, obotavljivo. Pregledali smo smeri poti, kam bi utegnile voditi, kakšne značilnosti (ture, steze, poti, ceste, železnice avtostrade, ...) kje so vrata (Tor = Tuer = Tur, sedlo, špica (Špik), gora in ali ta gora dobra ali zla, ali zadaj ali spredaj, ali..... Potem se je pa pričelo

odpirati, tudi naši pogledi, tudi mi smo začeli zijati.

Najprej smo potegnili smer, ki je potekala proti obzorji na najbližje sedlo in naleteli na Papež, za njiv se je puščica zapičila v xxxx, nato na na morje pa na obalo pa smo naleteli na Barkole pri Trstu (tam kjer je ciklotron), potem smo pa odnehali.

Potem smo se obrnili proti Bodeški Straži, pa zopet cesta, potem po tej cesti v nasprotni strani na Grič, ja na ki se je nekoč reklo »Na Hribu« potem pa na hrib s koto 512,2. = »Vidik«. Sedaj smo pa vedeli, da smo leteli »na mino«, na Minča, Babo, od koder se je začela civilizacija. Tam je vila z imenom Triglav, tam je otroški vrtec, tam je Krnica s svojo potkvijo, tam je korito, od koder je potekal Močnikov žleb in ob njem studenec, ta studenec je bil pa tisti, na katerem se je napajala vas Zagorice.

S te točke, ki se običajno imenuje Pošta, je Vidic lahko pregledal vso pokrajino z vsem svojim »Obrobjem« skupaj, vse gore in prelaze, sedla .....to je »Vidik«

Ta točka je stala na lokaciji »Grad«, lahko tudi rečete »Gradišče« in tudi Baba, Holm = Hom.

Nasproti je stala točka, izza Danejevega hleva, najnižja točka na Zagoricah, kjer je bil Vidic, nekdanji Svetina, svetinova pustora, Pstot, na višini kakih 510 m. Tam v bližini stoji Andrejevčeva in/ali Danejeva lipa. Če nebi bilo vse zasidano, bi se tod kazal podoben pogled kot je viden s kote 512,2. (obe točki sta samo za kak 2,5 m različni), obe točki obliva tako Triglav kot tudi Stol.

Ti dve točki sta bili pod nadzorom v 11. Stol. v oblasti Heinrich (Janez), ki je imel svojo trdnjavo, grad v Bobnu Auritzhof, in njegovega kompaniona Fridaricha (Mirko) in bil kovač, ki je imel svoj Hof, ostal je samo še Goteschalch (božje apno, ker je lizal žrmlje).

V Krnici je pa takrat nekoč stalo naselje Spodnje Selišče. Ta točka je pa pripadala k k.o. Gradu in od tam so pa Grejani nadzorovali Zagoričane z njihovim hrastom, pa tudi pot na sv. Katarino in na Koroško Dolino, Koroško Belo, pa tudi pot na sedlo Suha in tja v Rožek s svojim kolesom oz. vozom, še več nadzorovali so tudi Stražo in njihovo Peč oz. Skalo na Bodeščah, pa tudi Papeža in pot v Primorje.

Te poti so bile pa tule, ture, poti, ... povezane z soljo in kovinami, Tam so nekoč hodili ljudje,

ki so imeli svojega tiča na vrvici, nad njim pa predpasnik (firtah). Danas pa imajo svoje firtah gostilničarji, za njimi pa svoje mošnje.

Do kam je segal tisti Kurc, pa naj bo to Kurčev veter, ali je bil njegov tič, pa njegov štrik, na katerem je ime svoj pravokotnik, ali je bo bil njegov štrik, ki ga je uporabljal rabelj, ali tisti Kurčev meter, ki ga je nosil kot palico (rovaš) in nanjo zarezval svoje zarez, povsod je bil prisoten.

No vidite kam je segal ta Svetinov hrast.

Zapustimo sedaj nekoliko REXA z njegovo geografijo, pa pogledajmo kaj o tem pravi SATAN. Kaj nam pravijo ključni in Šloserji?

Kdo ima 69 ali njegov ekvivalent.

Vidic (Videc) je bil stari Svetina, ki je »svetil na« povsod pa naj bi bilo to pod Stolom ali Triglavom. Naš je okoli I. tam imel svojo pustoto, tam, kjer je bila prej kovačnica. Za koga je pa potem koval: ali samo za Zagorice, ali tudi za Želeče, ali še celo za Zazer ali mogoče Kupljenik in Selo?. Koliko kovačev in kakšni je bilo v tem okolišu? Kaj je poleg kovanja še obvladal in koliko je bil in s čem je bil zaposlen?

Bil je na nasprotni strani, ki je povezovala Zagorice in imel svoj studenec, ali je bil Jarc ali junc? Gledal je proti vzhodu tja na sedlo med Dobroč in Begunjščico in na nasprotni strani proti Mariji na Otoku in na Galetovec, torej II VIII. Kovačnico je imel na zahodni strani svoje lokacije tik za plotom, tam je imel svojo zidanje, peč in nakovalom:

[DEZELA JSD-SLIKEAndrejvc -Vidic - Pstot - Danej.jpg](#)

Vidimo, da stoji tam kapelica v ozadju pa cerkev sv. Martina in Gradišče.

To je nekdanja Danejeva kmetija s svojim »Videc«-om, vidikom, razgledom, pošto. Ta je imela neko številko Zagorice 23. To je bila kmetija Fridaricha, (Mirkota), druga za Heinrichovim Auritzhofom in tretjo kmetijo Jurc.

Kmetija Heinrichhof je imela pa tudi svojo lokacijo tudi na »Krniesza« spodaj pod s »Brunekom«, kjer so stale kmetije Heinrich, Friderich in Goteschalch in pridobivale železo spodaj pod Kozjakom, pa imele zadaj pod »Zečjo ravnijo v tamkajšnji mlaki svojega lintverna. Ja kdo je pa potem lizal žrmlje na Dobravcah? In kdo je najprej lizal in šele potem kmetoval, tam, kjer ni bilo železa, bile so pa Jarše, pa Hišce, pa Tiber'nca, pa...

Sedaj pa uredimo bazo podatkov:
 Sveti-na
 Videc
 Vidik
 Hom
 Baba
 Papa
 Tata
 Ozi.

Ja, če bi jo imeli! Imamo posamezne besede, pojme, ledine, tezavra pa nikjer. Imamo pa deskriptorje, na teh je slonel celoten INDOK – umentacija. (cela moja umnost, umetnost?!)

161126

Pregled starih kaset, ki so ostale v Elanu med l. 1971-75.

Večina je že uničeno, uporabno samo kot glasovni zapiz.

1972 je nastala Raziskovalna skupnost Slovenije, jaz sem pa bil delegat Elana na ustanovnem zasedanju, ki ga je vodil Blinc.

1973 smo imeli v Elanu serijo predavanj: Vid Pečjak, Ana Jenko, ... Tedaj je bili tudi posneto predavanje Tonija Busana, delo z glavo, (Knjiga o tem je bila izdana šele l 1882).

Tedaj so se začele prve osnove SOCRATESA, še popolnoma nezavedno, neopazno.

Tedaj se je pojavil prvič Videc, Vidik (še ne kot Vidic). Letos koncem februarja je ta Videc (Vid Pečjak) zadnji zapel s Sv. Petra na svoj zvon na sv. Vida na Brezjah. Živel je na Češnjici (pri Kropi), zadnjič sva se srečala v Jeseniški bolnišnici pri kontroli PČ, tako kot sva se sem in tja srečevala že zadnjih 12 let. (on je tisti profesor Vid Pečjak, opisan v Mrkaču 6, Vizija je [moja IMG_1670.JPG vizija.jpg 11.3.2009 8.23](#), [kozujahan.jpg od 12.3.2009 19:35](#). Mrkač-6.

http://www.rad.sik.si/wp-content/uploads/2012/08/dok_jarc_tine11.pdf

*knez je moral biti **cerkunek**, ker je **zaklenjevalec** Sela, t.j. Peruna, ki ima tudi sulico, ognjeno*

knez je moral biti **cerkunek**, ker je **zaklenjevalec** Sela, t.j. Peruna, ki ima tudi sulico, ognjeno navzgor Selo Perun Rožič Cerkovnik sulica navzgor.

Selo Svetina Perun -perunov sin = Rožič = Kurc = tič navzgor.

Svetina = kovač zadaj točka

Videti::: vedeti

Videž:::vedež

Eden vidi, drugi ve (čarovniki vedo kako kaj narediti, drugi pa to vidijo in mislijo da je res

verjeti = videti in vedeti = imeti vizije

verovati = vedeti in nič videti

Svetnik::: Svétnik::: Svetoválec

Videc = vedec = vedež

Umnost in verovanje

V 14. stol. se ločijo verovanje in vedenje

Tedaj se loči svetnik od svétnika

Tedaj se loči duhovnik od profesorja

Profesor je profesionalc = vedež, duhovnik = vernik (veruje kar predava)

Učenje ima dvojni pomen:

A - učiti se in razumeti (razumeti medsebojne odnose, biti kreativen, ustvarjalen.

B - učiti se in ne razumeti (krščanska vera v latinščini) = nekreativno piflanje. Ne sme se nič spremeniti, kot molitvice, ki ostanejo tisočletja enake.

Sredi 14. stol. preobrat od verovanje v vedenje. Pomnenje (preteklosti) dobi konkurenta (znati kaj narediti

Stari obrtniki so bili vedeži, ne verniki, niso bili svetníki, temveč svétniki. Znali so svetovati, kako kaj narediti, kar je bilo prej pridržano tempeljem in cerkvi. Rojstvo nove humanistične univerze, novih znanj, medicina je vodilna, a ostane še naprej med obema, saj je potrebno vedeti, kako kaj narediti in potem verovati v uspeh. Teologija ostane odločno na strani verovanja (piflanja), a škili v vedenje. Pravo (jus) je piflanje + kreativnost (kako uporabiti napiflano znanje), če hočeš uspeti).

Realni svet ::: namišljeni svet

Polrealnost = (≡),≠] polnamišljenost

Imeti realne vizije = osel = vizionar

Je denar, je ogrožanje bank, vlad, pentagonov

<p>svetnik -a m, člov. (i) častiti ~a; vremenski ~; poud. biti pravi ~ zelo obvladan v slabih nagnjenjih </p> <p>svetnica -e ž, člov. (i)</p>	<p>svétnik -a m, člov. (ę) biti imenovan, izvoljen za ~a; sodni ~</p> <p>svétnica -e ž, člov. (ę)</p> <p>svétničin -a -o (ę)</p>	<p>svetoválec -lca [uc tudi lc] m (a)</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi: svetovalec je torej mož vedenja.</p>
<p>vodnik -a m (i) vodnica -e ž (i)</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi: kozel, oven vodnik; gams vodnik svetovalec je torej mož vedenia.</p>	<p>vodnik -lca [uc tudi lc] m (a) Führer = 10 mio mrtvih</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi (koga): svetovalec je torej mož vedenja. Je norec, zvodnik,</p>	<p>vodnik -lca [uc tudi lc] m (a)</p> <p>Angela Merkel</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi: svetovalec je torej mož vedenja. Je norec, zvodnik, Obama + Pentagon +</p>
<p>revolutionar, ploretatec, svetoválec -lca [uc tudi lc] m (a)</p> <p>Che Guera (zdravnik)</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi: svetovalec je torej mož vedenja, (za kapitalizem napačnega), Pentagon</p>	<p>vodnik -lca [uc tudi lc] m (a)</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi: svetovalec je torej mož vedenja Je norec, zvodnik,</p>	<p>vodnik -lca [uc tudi lc] m (a)</p> <p>ISKRA - Kranj</p> <p>kdor z (na)sveti usmerja, vodi: 8 mož l.1984 – umrli -rak svetovalec je torej mož vedenja. ; mož vizij Je norec, zvodnik, Pentagon ? Obama + Pentagon + Trump?</p>

3. ekspr. kdor z zglodom, nasveti vodi

Vizija

[DEZELA JSD-SLIKE\kozu-jahan-2.jpg](#)

C – Vodnik učiti se in razumeti a dvomiti
Vrednotiti, primerjati rezultate
Raziskovalec (vedec+teganec)

vodnik -a m (i)

1. kdor koga kam vodi: vodnik je odpeljal lovce do sosednje kmetije; najeti, poiskati vodnika; dober vodnik / gorski vodnik kdor se ukvarja z vodenjem ljudi po visokih gorah / vodnik je otovoril mulo

2. žival, ki vodi trop, čredo: vodnik nosi zvonec; najstarejši oven je bil vodnik; gams vodnik

koga: biti vodnik mladine; duhovni, idejni vodnik / vodnik narodu vzornik

4. kdor se (poklicno) ukvarja z vodenjem izletov, ogledov krajev; vodič: zaposliti se kot vodnik / turistični vodnik

5. kdor vodi (taborniški) vod: vodnik je peljal tabornike na izlet; vodnik medvedkov

6. knjiga, brošura s podatki, slikami, zemljevidi o krajih, znamenitostih: kupiti si vodnik; dober vodnik; vodnik po Jadranu

7. kar komu omogoča, da kaj spozna, se s čim seznaniti: knjiga je zanimiv vodnik po slovenski književnosti

8. elektr. žica ali drugače oblikovan električni prevodnik: za vodnik uporabiti bakreno žico; prekinitev vodnika / dvožilni, enožilni vodnik; goli vodnik ki je brez izolirne prevleke; masivni vodnik iz samo ene žice ali palice; nevtralni vodnik ki je v trifaznem sistemu priključen na nevtralno točko; nični vodnik ki je zvezan z zemljo pri napeljavi za izmenični tok / električni vodnik

♦ geom. krog vodnik krog s središčem v gorišču in s polmerom, enakim veliki osi pri elipsi ali realni osi pri hip

vodnica -e ž (í)

1. ženska, ki koga kam vodi: iti za vodnico; poiskati primerno vodnico

2. žival, ki vodi trop, čredo: živali se zbirajo okoli vodnice; krava, ovca vodnica

3. ekspr. ženska, ki z zgledom, nasveti vodi koga: kot najstarejši otrok je bila vodnica bratom in sestram

4. ženska, ki se (poklicno) ukvarja z vodenjem izletov, ogledov krajev; vodička: delati pri turističnem podjetju kot vodnica / turistična vodnica

5. ženska, ki vodi (taborniški) vod: postati vodnica; vodnica čebelic

6. ekspr. kar vodi človekovo ravnanje: ta misel mu je bila vse življenje vodnica / zvezda vodnic

revolucionár -ja m (á)

1. kdor si prizadeva za revolucijo ali sodeluje v njej: biti, postati revolucionar; naši predvojni revolucionarji; junaštvo revolucionarjev

2. nav. ekspr. kdor si prizadeva za veliko, hitro spremembo na kakem področju človekovega delovanja: revolucionarji v slikarstvu / v svojem ustvarjanju je premalo revolucionar je premalo revolucionaren

Programski paketi so pričeli nastajati že v času prehoda dela z logičnih računalov in s »mlinčkov« - 16- mestnih računal, potrebe po izračunavanju točnejših večmestnih števil, za bolj potrebe izračunavanja hidravličnih podatkov na logaritmičnih na 8+2-mestnih številih, še bolj točno Vegovih tablic. Te smo rabili pri izračunavanju optičnih in hidravličnih podatkov, v in hidrodinamiki in tudi v aerodinamiki pri izračunavanju dimnih plinov peči in kotlov, a tudi za točne izračune zobnikov. Uporabljali smo razpoložljive vsaj 12-mestne mlinčke, dobiti je pa bilo tudi 16.-mestne.

Največ problemov so pa dajale peči in kotli. Termični problemi so bili hudičevi problemi, ker nobeden ni nikoli vedel, kaj se bo iz njih izcimilo. Vsi projekti so bili delani na podobnih predpostavkah, znanje smo imeli povsod isto znanje, povsod se je dopolnjevalo, prilagajalo, rezultati pa so bili pa mnogokrat porazni. Če smo delali in izvedli dva popolnoma enata kotla, izdelovalci isti, oba kotla sta se gradila istočasno, monterji isti, ... potem pa je eden kotel ob prevzemu dejal 103% zmogljivosti, drugi je dajal samo -95 %, potem je moral imeti prste sam hudič – satan. Take objekte je bilo potrebno sanirati, popravljati ali celo opustiti, nekateri so se nato uvrstili med propadle investicije in so potem nekaj časa samevali, pozneje so prebivalci pokradli vse kar se je dalo, na koncu je pa prepaslo grmovje in drevje, kakih 25 let potem (1/4 stoletja) je bilo vse pozabljeno.

Nekateri objekti so pa normalno delovali, se počasi starali, se dopolnjevali, zamenjavali in ljudje so od teh objektiv lahko živeli, dobivali plačo, objekti so svoje prebivalce prehranjevali, ene boljše, dlje, nekatere manj. Noben objekt pa tako ali tako ni neskončen, vsak ima svojo življenjsko dobo.

Tako smo naprej imenovani projekte, lepo razvrščene po omarah in fasciklih, eden za drugim, tako kot so nastajali, kot so dobivati svoje številke 1,2,3, potem po letih 1962, 1963, ...na koncu so pa dobili svojo oceno, koliko smo bili pri tem uspešni. SATAN je imel velikokrat vmes svoje umazane prste, nekatere je res tudi pobral. Sanirani objekti, ti so imeli srečo, da so se izmazali, so postali potem SANTANA, (včasih je bilo to srečo potrebno namazati, tudi z denarjem).

LUCIFER-jev je bilo pa zelo malo. Zate smo pa dobivali nagrade, priznanja.

Tak LUCIFER je bil peč za keramiko v Zaprešiču, za katero sem razvil poseben regulator, ki

je bil občutljiv na 0,01 mm VS in zaznaval hitrosti dimnih plinov do 0,15 m/s. s tem, da sem zbalansirano membrano. Zato sem dobil pohvalo od Askanije. Ta peč je delovala skoraj ¼ stoletja. Po 25 letih delovanja se je pa pripeljal tedanji direktor (preje obratovodja) in prinesel košaro njihovih izdelkov, kosilo in denarno nagrado (ček). Ta objekt so namreč že porušili, peč porušili, zgradili novo peč, premerili in justirali regulacijo, pa je še vedno delovala – naprej. Torej sem dobil samo enega LUCIFERJA za 10 let dela. Ta direktor se je pisal Konjić, tega »konjiča« sem jaz nato spremenil v Don Kihota in nato celoten problem kot blok diagram makroprogramiral, nato pa kot 16-bitni model in nato kot 69 in nato kot kodo ☞ in tak še danes deluje (že dela po 48 ur na dan). In tako Sančo Pansa še danes lahko poriva svojega gospoda na sedlo, skupaj se bojujeta, dobivata facolet, kljuse (Konjić) pa še danes riga cekine in serje drek iz katerega prihaja dober kompost.

Takih zafuranih investicij je veliko, veliko je tudi iluzij, fantazij, invizij, pa tudi veliko riganja in sranja. Mnogo je pa tudi tistih vizij, ki puščajo svoj drek na sosede za plotom, pobirajo cekine za zafurane investicije in aluzije.¹⁰⁸

Napisati svojo vizijo na vrata, tako kot je to naredil Martin Luther in sprožiti potem celoten »cirkus« z vsemi hudiči skupaj, je pa neprividno, saj nikoli ne veste, kdo jih bo zlorabil. Previdni ljudje skrivajo svoje vizije in jih ne obešajo po zidovih, saj zato so svetniki in tajniki, tudi »trajniki«, to je osnova njihovega profesionalnega kodeksa.

- ¹⁰⁸ Na samem vrhu pa je Danej, naslednik prejšnjega Vrhunca – (Vidica)

V Zasipu Na Dobju pa živi po letu 1993 Marko Vrhunc, v svoji hiši na robu terase, nekdanji veleposlanik pri ZN v Ženevi, in Janez Stanovnik nekdanji slovenski predsednik, prejšnji komisar departmaja 18 ZN v Ženevi, s katerim smo skupaj kovali vizijo razvoja v času, po smrti Tito-ta. O viziji Jarc – Stanovnik - Vrhunc še sam nimam nobenega »pisanja«, saj ko je bila narejena je bil odšel ves trdi disk in vsi papirčki k naročniku.

Tudi to je ena od vizij, aluzij, Luciferjev, ki je pripeljala tudi do krvavih dogodkov v poznejši Jugoslaviji, pa tudi naše Depaje vasi, pa Blejskega Riklija, itd. Vsi LUCIFERJI se ne končajo samo pri luči, temveč se končajo v luknji - peklu pri SATANU. Zelo malo je takih Luciferjev, kot je bil tisti v Zaprešiču, ki se končajo s čekom in nagrado in roko.

Ljudje mislijo, da daje največ tisto znanje, ki ga človek pridobi v šolah. Vendar se pozneje izkaže, da človek sprejema znanje, informacije celo življenje. Samo enkrat naj vas nekaj prestraši, pa se boste spomnili tega vse življenje. Tudi če se tega ne spomnite, to lahko ostane v vaši podzavesti celo shranjeno.

Sprejemati informacije pomeni, da jih si morate zapomniti, zato morate pa imeti spomin. Spomin pa mora biti urejen in dostopen, drugače ni uporaben.

Šolsko znanje prihaja v paketih, ti so pa urejeni na standardni način.

161205

Bolnišnica Jesenice – 2008 - vizija

Jarc 1981 - vizija

Martin Luther 1518 - proklamacija

Xxx .....1300 – evangelij

Brižinski spomeniki 800 (Freising)

Odhod lahov 594 ki so znali pisati

Baltik -6000 človek zažne jesti sir

Donava – xxx -6000

Perzija -6000

Lepinski vir -6000 do -7000 piše znake

Železna vrata -8000 Črno morje poplavljenno

Stari zapisi – rici, raze, na ilovici (ne žgani)

Mrtvo morje -11000 lovci v poljedelce.

-1 000 000 @ se zadere »AUUUU!« ko se kresne s kamnom po prstu, mati jo pa podoji = nič več au.

Kolčenca - Ključavnica od kol = vogal na naselju je kol

Pokluka, »po kluki«, kluko pa imajo vrata v Bohinj, Bohin, kjer je doma boh, ki ima tudi svojo buklo, bukovo tablo, na katero se vrezuje (reže) »sveta znamenja«, »bukuce« in to že od Venetov naprej, torej vsaj od -8 stol naprej.

Kolčenca je ključavnica, naprava, ki ima ključ do Bohinja vse do 1300 leta, potem pa pridejo pametnjakoviči, ki vse pojme sfižijo pa pride ven medicinska »kolčenca«, t.j. je pa kost v

kolku. Do tedaj je to bil običajen »rigel« = kol s katerim se zatakne vrata.

Spet ena od profesorskih, ki niso profesionalni ampak čvekači, ki razumejo vsako stvar po svoje in delajo iz jezika nato nerazumljive spakedranke in si prisvajajo tuje pojme in pojmovanje.

TOJE TAPRAVI INV TACELI Colomone—Shegen Kateri je taprvovrt vdrukvan v tam lete 1321....

St 68. ...ana le-shi Sakleniana is 7. S. S. Kolzhenzami **Zakletvami**.

Teologija, medicina in jus so polni takih »nesporazumov. Tako je isti »kol« tudi nato »kolo« na »gredi« na »sulici« in na »gredici« na vrtu ali na gredi v železarskem izdelku odkovku. Realni svet se odvoji od namišljenega, matematika ima polna pojmov za kazrtimi stojijo mišljotine. Vsa univerza postane svet zase, s svojim mišljenjem in razmišljanjem, vse je nekaj božjega, kar se ne da pošlati, povohati, polizati)pač pa je to potrebno dobro plačati. Zato pa morate pa imeti »advocate«, ki tisto kar ti misliš spremeniti v zakon, ta je pa rimski in nima z stvarnostjo nič skupnega.

Potem pa pridejo junci in se srečajo z ovni, potem pa trkanja in nabadanja ni konca, srečata dva svetova, ki je odgovarjata eden naročniku in eden bogu. Eden ima svoj kodeks, drugi pa božjo voljo (hierarhijo).

Potem pa pride do vidikov, ki so podprti kanoni, eni kanoni imajo cevi drugi pa besede. Eni streljajo skozi cev, drugi čvekajo skozi rog. Eni imajo sulice, puščice, puške, topove, rakete, letala, bojne ladje, tanke, ... drugi pa oblast, denar, bogove v cerkvah ali džamijah. Med vsemi temi so pa tisti, ki so zdravkoti, ljudje zdravja, in učitelji, ti so pa zopet junci in ovni, ki se zopet trkajo za interese drugih. Eni vejo, kaj jih čaka na koncu cevi (namreč tarča), drugi pa ne in ti nato vpišejo v svoja videnja brez posledic, ki jih določajo tarče.

Potem pa najdejo po 30 letih dieselne na njihovih dieselskih plinih in ti pa morajo plačati svoj pasport in 18-mia \$, tako kot je meni Mamula dal mojo matrikolo vse tja do konca morja (ki pa tako ali tako ni bilo njegovo). VW z njegovim profesorjem so našli na laži, midva s Mamulo sva se pa že zdavnaj razšla (čeprav je šlo za VW in TAS in za dieselne). Mamula in jaz sva že zdavnaj poravnala medsebojne poračune, Pietschu pa bodo pokazali sedaj.

Kdo bo pa plačal jeseniške vizije se pa še ne ve, ve se pa, da je vizije potrebno plačati.

Papula = pašnik (lat), paula (pašniki)

Palovšnik – (paulaušnik = pastir)

Papler, Pasler - pastir

Papati = jesti ....Papa = oče = papež

Govedo travo **mulj**, z jezikom odtrga šop

Ovce travo **papajo**, z ustnicami odtrgajo veliko manjši šop trave, kot pa krave, podobno počnejo tudi konji

Koze ob**grizejo** vejice

Zajci, bobri, ... (glodalci) **glodajo** korenje, veje,

Pa se vsi hranijo, pasejo, pazijo in varujejo, da bi se jim kaj nebi dogodilo.

Integriteta

https://de.wikipedia.org/wiki/Kirchdorf_an_der_Amper#Geschichte

Sv. Pankracij

Der alles Beherrschende.

Der Hl. Pankratius wird oft in vornehmer Kleidung oder Ritterrüstung, mit Schwert, [Märtyrerkrone](#) und Palme dargestellt

Der [Benediktiner Pankraz Stollenmayer](#) wählte den Heiligennamen als [Ordensnamen](#), desgleichen der [Salvatorianer Pankratius Pfeiffer](#), der *Engel von Rom*. Der Schweizer Politiker [Pankraz Freitag](#) ist nach ihm benannt.

Der Hl. Pankratius wird oft in vornehmer Kleidung oder Ritterrüstung, mit Schwert, [Märtyrerkrone](#) und Palme dargestellt.

(hierarhijo).

161206

Dokler ne hodijo po l. 1314 naprej v Kelmerain "*zum Walzu*" obrtniki in se 3 leta in en dan ne naučijo tistega, kar morajo znati, da lahko potem postavijo kapele, cerkve, itd. takratni

Dokler hodijo Don Kihoti in trubadurji in natakajo lepe gospe, ki nimajo več mož, ki so jih pogubile križerske vojne, ki imajo svoje železje pripravljeno za kako svatbo na kakem turnirju, tudi še ni potreben noben furlanski malar, ki bi potem pomalal že postavljene cerkve (Lenarta, Katarino, Štefana, ...)

Dokler se ljudje nasitijo in ne ugotovo, da tako pa ne gre več naprej, da bo znanje tisto, ki bo ljudi reševalo pred neprestanimi riziki in katastrofami, ki jih morajo prenašati. Ljudje se napotijo iskat znanje in ne več romati. Za romanje je dovolj časa v enem pustu = 108 dni, pot do Kelmorajna pa znaša (~1000 km = ~ 30 dni).

Zum Walz pa je potrebno 3 leta, pa še malo dlje, tjam gor do Brižinja (Freisinga), kjer so doma njih vzorniki, od katerih nato nabirajo znanje. Naši kovači prinašajo znanje predvsem izza Bergama, kjer so doma osle za brušenje kos. (Bergamo = Brežje, Freising = Brežje od tam pa puščajo svoje cahne na bukovih deskah = rateški brižinski spomeniki, nastali v 9. stol.)

Tako je tudi kovač na Bohinjski Beli našel za svojim dimnikom staro buklo, skrito in pozabljeno več kot 400 let.

Kovač v Zagoricah l. 1321 verjetno propadel, nastala je pustota, imenovana po prejšnjem kovaču Jakobu, ki je bil Smetinov.

Na Gorički na gorica je še danes hribček Vidik, Videc na višini kakih 509 m. Tukaj bi morali geodeti postaviti svojo koto, ne pa da so jih postavljali na bližnji cesti.

Na nekdanjem »podu« je bilo mesto vidca, poštarja, preže,

V. 10. stol. je tod stala ob poti skozi gorico na zgornji strani hiša in kovačnica in v njej Svetina krščen kot Pankracius z palmovo vejo v roki, bil je oborožen z mečem viteško opremo. Bil je dvornik.

»V« (voda),

W (oganj) gorička

spodnji strani dve skupni hiši, dvojni hiši:
Jur in Zakopar

Anton Keber (Čeber voda 14 02 ovčji p.

Bumež = Čmrl = Čeber = Keber = trotel = pust = na svoji vodi = kapnici

Na vrhu Gorice je bil vidik, z njega pa ogled po celoni pokrajini, predvsem pa proti zahodu, kjer je bilo Gradišče, cerkev Sv. Martina pod pečjo in na otoku cerkev sv. Marije (brezmadežne),

vse pod oblastjo patriarha v Čedadu v ozadju pa Sleme in Škrlatica v Julijcih.

[DEZELA JSD-SLIKE\Zagorice - Danej - IMG_0241b.jpg](#)

Vsi prebivalci so bili prosti naseljenci (Liberi), ukvarjali so se s vinogradništvom, z poljedelstvom in živinorejo. Skupaj z ostalimi prebivalci Zazera, Selca, so imeli svojo ovčjo planino na Pečani (Ratitovec) in svojo govejo planino na Kopavniku (Po kluki v Savici) (Gradišče in Videc).

Ovčji pastir je bil skupen od prvotne vasi s 5 hišami (pasel je na Jaršah, bil je torej Jarec, tam kjer je tudi bil tamar in v njem Hišce (lubarice).

161207

Program: »Zgodi se božja volja« [Ctrl, O]

Ta računalnik > Boot (C) > TINE > TINE-D > DISK-F-32 > DEŽELA JTST

DEŽELA DJSD-Albi sumitas campi -4 do 6-ea .

:

Zgodi se božja volja:

Pred letom na sv. Martina sva se dogovorila v jeseniški bolnišnici:

Svetinov Janez, moj sošolec l, 1940/41 piše se Vidic Janez, tedaj doma pri Svetinovih (oče Jakob in mama Helena sta bila še živa) na št. 12, sedaj na Ribenski c. 11 (sin Tomaž Vidic) in Zdravko Jarc tedaj doma v Zagorice 96 (sedaj Ribenska c. 10A sin Tomaž Jarc) na Jaršah sedaj tine.jarc@,

da naj prevzame skrb za moje nekdanji dve parceli, ki stojita zaraščeni in nepokošeni na svojih lokacijah na Jaršah.

S Svetinovimi smo si bili vedno sosedje, njihov je bil trodebni hrasr na hribčku zadaj za Oravom. Med hrastom in staro cesto, ki je nekoč vodila »na Peči« (Bodešče) je bila parcela Franca Pangerca (ki je bil Biščev (spodaj pod lipo, ki je bila na meji med Andrejovcem in Danejem).

Danes (preverjeno 161204) tega hrasta ni več. Vidic Tomaž je pokosil obe dve parceli, očistil stog in posekal obe dve drevesi (carjeviča), ki sem jih posadil jaz preden sem predal vse tri parcele na Ribenski c. 10 (in še ni bilo 10A) obe dve parceli na Jaršah pa sedaj obdeluje Vidic Tomaž, on je tudi očistil parcelo ob stogu, tako kot so delali tudi pred 1000 leti delali, ko so čistili gozd in pripravljali ledine.

Še danes obstaja pot, ki je vodila pred 1000 leti mimo Svetinovega hrasta na Jaršah v »Vidik« - kota 510,2 m, nekdanje Selišče, »čez Hrib«, na nekdanje »Gorice« na katerih so tedaj stali vinogradih prejšnjih »Selc«, ki so imele svoje »Žale« spodaj pod »Stražo«.

Veh gorica je leta »vol«, ki je prej bil »junc« (preden je postak krščen pri cerkvi sv. Martina pod Gradiščem, »pod Pečjo« v kateri se je skrival lintvern, ki je imel svoja jajca spodaj pod pečjo, koder je bil nekoč tempelj, poznejši sv. Martin (martin je bil pa sin od marca)¹, marc je bil pa sin od Kurca – Kurina, ki kuri »na Peč« »nad Comunam«.

Ampak nad Selom je tudi »Špik« = sv. pik = (sv. peč) = Dobra Gora (če jo gledate z Zagoric = goric = vinogradov), če jo pa gledate s »Svetina« ima pa tudi Kurca, ki tudi kuri svojo peč – nad Selom).

Samo jajca in mošnja govore drugače kot pisane in ricane. Selski Belt (pas, ki si ga moraš zavezati, kadar imaš vsega dost, ko ti je kurca več kot dost, ko ti ni več mar, ker si lačen in moraš celo prepustiti svojo svobodo, kar ti je najbolj sveta stvar, v njeno varstvo Mariji z Otoka, ki jo ščiti patriarh z daljnega Čedad, ki stoji pod Sveto goro. Sveta gora je že od -6. stol. naprej (kaj je pa bilo tam pred železarstvom pa ne vemo).

Sol so prej dobivati od Štivana, kjer so že -15. stol. prišli že Argonavti. Od nas so pa iz Podravja prek Rožce do Straže pod Pečjo (Bodeščami) prišli ???? Od Bodešč pa mimo Svetinovega hrasta in skozi Krnico in Vidik 512,2m in prek Homa (Holma), kjer prihajala pot tam, kjer je danes železniški most iz Hrušice v Področco. Že v času CEZARJA nastane mesto Čedad – Cividale Civitas Vid »Videc na sv. gori«

Nekdanje venetsko naselje, pozneje po l. -184. pa tudi keltsko naselje. Prvi ostanki so iz časa okoli -600. Ljudje so prišli na čolnih po Nadiži, verjetno trgovci in privezali ladje na železne obročce. Povezava prek Vrhniko s Ljublanskim barjem od tam v Hrušico in nato v Posočje in nato prek Svete gore v Čedad. Most pri Qurinu, Kurinu – marcu – Marku – rapcep Nadiža-V-Kozica – Volče-Tolmin.

Pot, kjer je nekoč v železni dobi potekala prek Papeža na Jelovici, prek Taleža in dol v Ribno in nato mimo Gradišča (presečišče poti iz Rodin v Selo) prek Jarš na Selišča.

Bedenk - Vodenk, tisti, ki ima korito, je Dežman, je Videc, ima svoje Gradišče, ima svojo cerkev opasanega Lenarta, leno rit, je na nasprotni strani, kjer prihaja pot od Šobca mimo studenca in/ali prek Svetja navzgor, ta pot teže na Talež (že l. 1000) in nato na Papež tam kjer je tudi Papler, Pazler (za govedo) pa vsi Papa, Tata, pa rog, jelenov rog ali kak drug rog.....

Oba Tomaža (Jarc in Vidic) sta govedi, goveja živina, nobeden ni več ovca, Zdravko to 14.2.

Prej so bili to Toneti, goveji pastirji, tisti, ki so imeli hraste in želod, pred tem tem so imeli svetine lipe in kopavnike, po 10. stol. naprej so pa dobili zopet lipe, bili so zopet kristjani, zato je poskrbeli sv. Martin s svojo pečjo, gledal so tud na Vido in Marijo brezmadežno, gledal so tudi na in na Gradiško Stražo, kjer so imeli ta Selčani (Želečani) svoj kres in na njem svojega vidca z njegovo pošto. Niso pa mog'l vid't pa izza Dobre gore svojega Špika in svojega Kopavnika, lahko jim je pa ležal Stol s Karavankami vse tja do Suhe in Golice in pod njimi Hom, na katerega so nato zgradili svojo sv. Katarino.

No in ti »Sveti na« so imeli na Gorici svojega Sv. Pankracija, ki je gledal na Gradišče in Otok, niso pa imeli svoje cerkve. Ta Pankracij pa ni tisti Mirko iz Podgore ali Gorij, kjer je to Markus, [DEZELA JSD-SLIKE\Sv. Pankratius060911a.jpg](#)

Kurc, Geoge ali Jurij, ki je ali na 24. 3, ali 24.4. temveč je to 12.5. in nosi palmo in ne sulico.

Pangerci so mirovniki in ne bojovníki, imajo lipo in ne želod. Želod so si pridobili šele takrat, ko so šli skozi jarše, ki so imeli svoje POLANE - campi, polja, Veldes, in to se je dogodilo takrat, ko so postavili svojo pošto, svoj Vidik na »grad Zagorico«, kjer je kota 512,2 m in to na blejski zemlji. Še več, iz svojega okolja nekdanjega Spodnjega Selišče skupaj s svojo Krnico in prenesli vse skupaj na Fels = Peč nad cerkvijo in notri pustili svojega lintverna.

Pot, ki je prek nekdanjega xxx se odcepila na Spodnje Selišče in potekala proti Homu, se je razvepila ravno na nekdanjih Klučah, oz. mimo Krnice (kote 521,2 m) naprej proti Gradišču.

Tako moramo premisliti tudi tisto okoli Gotteschalca, kdo je ta tič. Tudi vinogradi na nekdanji Gorici, na poznejših Zagoricah, kdo so bili tisti Želečani? Kje so bili vsi vinogradi, ne samo pod gradom, ki ga tod l. 1000 še ni bilo. Da so Gradiščani pasli po l. 1000 še na vetrniku in uporabljali paplerje, da so jim čistili svoje s kamni obložene vetrnike, ker jih niso mogli uporabljati kose, je vsakomur jasno! Kaj je z Gradiško Stražo in Gradiščem (Gradom), Babo, ...

<https://de.wikipedia.org/wiki/Hadron>

Hadronen		
<u>Mesonen</u>		Hadronen mit ganzzahligem <u>Spin (Bosonen)</u>
<u>Quarkonia</u>	<u>J/ψ, Υ, ...</u>	schweres Quark und sein Antiquark
andere qq	<u>π, K, η, ρ, D, ...</u>	allgemein Quark und Antiquark
exotisch	<u>Tetraquarks, Glueball</u> <u>s, ...</u>	zum Teil hypothetisch
<u>Baryonen</u>		Hadronen mit halbzahligem <u>Spin (Fermionen)</u>
<u>Nukleonen</u>	<u>p, n, N-Resonanzen</u>	Baryonen aus u- und d-Quarks mit <u>Isospin 1/2</u>
<u>Δ-Baryonen</u>	<u>Δ⁺⁺ (1232), ...</u>	Baryonen aus u- und d-Quarks mit Isospin 3/2
<u>Hyperonen</u>	<u>Λ, Σ, Ξ, Ω</u>	Baryonen mit mindestens einem s-Quark
andere	<u>Λ_c, Σ_c, Ξ_b, ...</u>	Baryonen mit schwereren Quarks
exotisch	<u>Pentaquarks, ...</u>	aus mehr als drei Quarks bestehend

Zakaj so preusmerili vetrnik v vzhod, je manj doumljivo. Da pa Briksenčani niso dobili kovačij in topilnic, je pa razvidno iz dokumentov. Na začetku niso dobili nič, kar ni bilo cesarjevega, železarji so pa bili svobodni liberi, torej nič od njihovih dajatev, razen tistih, kar so dobili za krste in pogrebe, t. j. kristjansko desetine na polju pa še to je moral nekdo pobirati (Legati).

Od takrat, ko je odrasel človek lahko začel jesti tudi mleko oz. sir je minilo okoli ~ 7000. Od takrat in do danes, ko se nahajamo v času ~2000 (151208), se je pa marsikaj spremenilo. Če je človek pred 2800 leti začel uporabljati kovinski rog, in je lahko piskal (tudi tenko) na frulico, ali pa celo na kost, v katero je izvrtal luknje okoli pred 30 000 leti (Potočka Zijavka).

Človek je prišel do svojih kvarkov, prejšnjih kvarcov (peščenca), ilovice in se začel napajati na svojih kadeh, koritih, škafih, koricah, ...pa prišel tudi do žlebov, xxxx.

Če je bila mavrica za ljudi sicer lep pojav, z njim si pa niso imeli kaj početi, pojest, popiti, bilo je lahko nekaj božanskega, nise se jo pa zajahati, ni pa narediti nič hudega.

<https://de.wikipedia.org/wiki/Isospin>

Aufgrund ihres Isospins und ihrer elektrischen Ladung lässt sich vielen Teilchen mit Hilfe der [Gell-Mann-Nishijima-Formel](#) eine [Hyperladung](#) zuordnen:

Die Hyperladung ist

- für [Up- und Down-Quark](#) jeweils:
- für [Anti-Up- und Anti-Down-Quark](#) jeweils:
- für die [Nukleonen](#) ([Proton](#) p, [Neutron](#) n) jeweils:

	Teilchen	Bestandteile	el. Ladung	Isospin	Hyperldg.
Quarks	Up	u	+2/3	+1/2	+1/3
	Anti-Up	u	-2/3	-1/2	-1/3
	Down	d	-1/3	-1/2	+1/3
	Anti-Down	d	+1/3	+1/2	-1/3
Hadronen	Proton	uud	+1	+1/2	+1
	Neutron	udd	0	-1/2	+1

Minilo je mesec dni po sv. Martinu, ki prinaša gos in kozla, dva krajca (1/4 meseca) od vseh svetih (sveti na Stol), v deželo Land med Ajdno in Storžičem čez Struževno na Smarjetno goro in sv. Jošta (kako so l. 000000 le vse to imenovali in katera plemena so sploh takrat tam živela, saj narodov takrat še ni bilo) zgoraj na Belščico in nato na Ratitovec in nato prek Južnih Bohinjskih gora in prek severnih gora pa prek Jipance in Debele peči gor do vrha PoKluke in nato navzdol do Zgornje Radovne in na Mežaklo (desca, medveda) navzdol do Kočne pa navzdol do Koroške Save do potoka (po toku Srednika navzgor) in do Žirovniškega Stola in nato do Mož in nato na .... Babo in nato na Storžič...in Prižnice in na Beguniščico in nato do Prevale in do Vrha Luž nato na Dobrčo in nato na Breško planino navzdol do Slemenca - Brezij .....na Hušici na Brda

{[Lešansčica teče](#) }([Iz Praproč \(teče Lešnica\)](#))

Iz Leš tečeta dva potoka, ki nobeden ni Lešnica ... Kakšna kolobocija. Med dvema potokoma je pa »Ljubno« tisto kar pomeni **ljubiti – v marcu 14.2. in roditi na sv. Martina 11.11.??? vmes pa Brezje potem pa postavijo na Brezju sv. Vida in nato kapelo > Cerkev > Dom Sv. Marije Pomagaj – mi pa res sedaj ugotavljamo, koliko toliko oslarij je moralo prenesti**)(v Prapročah čez vse od l. 0000 pa do 2000 naprej. .To pa sedaj ugotavlja Lucifer in njegov Don Kihot in Sančo pansa.

Leše so kraj, kjer se je po l. 594 ohranila stara vera skupaj s svojim železarstvom in svojim življenjem (ne smrtjo = krščanski vsi sveti), temveč Paplerji s svojimi jarci in kozami, ovni in mrkači, ki rodevajo po 5 mesecih in ne po 9 mesecih kot babe, ki imajo dvakrat letno mladiče, ki jih kličejo ovčji pastirji in kozji pastirji, kjer pasejo pozneje gpveji pastirji govedo v gmajnah, kjer imajo na lešlanski planini ovce in ne bike in junce

161209

Sv. Martin

Heinrich Friedrich Gotteschalc

Friederich = sv. Pankracij s palmovo vejico in ne Kurc = Marc s sulico VIDIC = Bisc, Danj, Pstot, Andrejevc kota 509.

- Fridarich - Prešeren – Mlinar na Mlinem
- Na Mlinem je pa Seepacher _ železar ali je on Fridrich Prešeren
- (in ne na Rečici) – ki ima svoj locus Kraj

Heinrich = grad Zagorica, pod ta spada nato troglavi hrast, ki vodi v Y v koto 512,2

- Heinrich – Vodja haga, prvi kosec na Preski -- Žagar.
- Fridarich - Prešeren – Mlinar Žagar

Harold, »Kralj Božji! služabnik , Gotteschalc

Lust, Čud, Srečo (zadnji v vrsti = Martin

Gotteschalc namesti »velikaša iz Želeč in ta se preseli v xxxxx

Vidic je na Straži, na koti 591,0

Volk je namesto jarca, Jarše so pa še prej Želeške, ko še ni bilo goric (vinogradov)

Feidarich

nato po Vetrna navzdol in v po Peračici xxxx in nato do nato po Vetrna navzdol in v po Peračici xxxx in nato do Luže 1201,8 - Vrh Luž 1250 - Jamarski vrh **988** (Jama) + Sedlo sv. Peter **839** (kakšno ime je preje imel) -- Gradiška Straža Vidik na koti 591,0 oz. na **646** Luže 1201,8 - Vrh Luž 1250 - Jamarski vrh **988** (Jama) + Sedlo sv. Peter **839** (kakšno ime je preje imel) -- Gradiška Straža Vidik na koti 591,0 oz. na **646**

V Hagu (Hagen) je kol ob Koritu, ki kaže čas (odhoda na Žale). To je čas poldneva, na njem se meri poldne tako po dnevi kot poletu. Najnižji čas na kolu je na sv. Janeza, 24.6, junij 21.06., najdaljši je na Belunu – sveti na 24.12, Jožefa, December 22.12.

Tedaj je december na deseti mesec, rimski mesec X, na mesec IX je pa devet = zahod To je čas patriarha (še grškega Konstatinopla, še ne latinkega Rima) Patriarh je pa xxxxxx, ki

nima zvonov, ima pa rogove, velike in male, ravne in zavite, volov in ovnov in mrkačev, ljudje piskajo tenko na dva skrčena prsta ali na dva iztegnjena dva prsta (na razdaljo 1000 (M) = 750 m korakov.

Oče (tata) povabi svojo družino (Familia) k mizi (mensa), se vsede na svoj stol, ki gleda s hrbtom proti svetemu drevesu (lipa, hrast) in vidi skozi kurišče xxxx vrata, obrnjena proti sončemu zahodu na 24.6. (Janeza) ali na vzhod na 24.12 (Jožefa). To sta dve smeri Andrejevega križa, medsebojno zamaknjeni (geografsko x, prakrično pa tako kot to znaša to v dotičnem kraju – locusu, ki ima svoje ime).

Takrat, ko imajo v sredi kurišče. Nobeden ne sedi ob mizi, ker je ni. Okoli kurišča pre l 1314 torej ni miz, kurišča so pa okoli koč, koč imajo pa rigelne, da zapirajo vrata.

Nobenih ključavnic??. Kolčence za kole. Ute – gute, hute lubarice + ognjišča. Doma pa domi peči z oboki. Iz ilovice, 14. stol. v sv, Luciji pa imajo tesane hiše šiše, mešise, mehove.

Vse to kaže kol na hužni strani Haga ali Sela, pa naj bo to Selo pri Bledu ali Selo pri Žirovnici ali pri Beltu, obe Seli sta od Sv. Martina, obe sta od Belina, na obe sije Sveti-na, na obe seli sije Triglav in Stol, obe imata svoj Špik Špčasto goro z Storžem (Storžičem, oz Kepo) v ozadju dopoldnevno goro.

Sony Cyber-shot DSC-HX400V

<http://download.sony-europe.com/pub/manuals/swt/Z013/Z013068111.pdf>

161211

Procesna tehnika

Reakcije, reaktorji, hitrost in pospeški reakcij, vpliv valov (frekvenc, energije, (toplote, elektrike).

Kemija je mrtva, dokler se nič ne dogaja. Same strukture, risi, zapisi, oživijo šele takrat, ko jih premaknemo, postavimo tam, kjer jih prej ni bilo. Vidiki, ki jih uporabljamo in pričnejo migati, postanejo opazni, slišni, čuti aktivni,

liznek torej začne lizati, občuti kislost, pa naj bo to kis, ali vino, zelje (Kapus), Čut (preje

Vidik Videc, Vid, Luč-Lux (to je tudi ris)-Lucifer,

Tolkalo (angleški čvek je torej tolk) Roga Zvonec Pisk

Masa pa od volumna k teži, specifični teži, gravitaciji.

Od različnimi kislostmi videnji je

Masa zemlje: masa posameh delov (držav, krajev, objekta (živina, hiša, železo) je čutena kot občutki, ki jih samo delno poznamo, torej že od takrat naprej, ko je človek postal poljedelec in ne samo jedec živali (pred 7000 leti), najprej je moral dobiti sol = sonce in sol, nato kapus (kislo rastlinsko hrano = terra preta + ogenj (ogljje) k kol s katerim je posadil zelje) Potem je pa lahko tudi prenašal soljeno hrano sir (pred 6000 leti). Da je pa to v tistem klimatskem obdobju, ko so ljudje imeli tiča na štrik in firtah privezan s štrikom, je bila medsebojna nujnost = integriteta.

https://sl.wikipedia.org/wiki/Spekter_elektromagnetnega_valovanja#/media/File>Lastnosti_em_spektra.png

https://sl.wikipedia.org/wiki/Spekter_elektromagnetnega_valovanja#/media/File:Trak_em_spektra.png

<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:ICMht8CVO5oJ:https://sl.wikipedia.org/wiki/Kvark+&cd=1&hl=sl&ct=clnk&gl=si>

Za zdaj poznamo šest kvarkov treh generacij (v teku je iskanje četrte generacije kvarkov).

ime	simbol	naboj	ocenjena masa (MeV/c ²)
Gor (Up)	u	+2/3	1,5-4,5 ¹
Dol (Down)	d	-1/3	5-8,5 ¹
Čar (Charm)	c	+2/3	1000-1400
Čudnost (Strange)	s	-1/3	80-155
Vrh / Resnica (Top / Truth)	t	+2/3	174.300 ± 5.100
Dno / Lepota (Bottom / Beauty)	b	-1/3	4000-4500

islost je vezana navzdaj od posamezno snov in ne nejno medsestavo Obliko, geometrijo, Mere, spojiono, atome, kvarke, in še bolj daleč naprej v razne podsestave, ki jih še nismo odkrili (saj je nič ne vemo o črni materiji, zato je tudi črna, če bi o njej že kaj videli (vedeli), bi se nam že to pobliskalo.

Kvarki in joni so danes nosilci integritete energija*masa*volumen*čas* strukture in predstavljajo svojo občuteje (sensibilnost), ki jo lahko doočimo z detektorji, senzorji, katerih samo delno poznamo.

Imena Heinrich Friedrich Gotteschalc so torej:

Heinrich = gor = 2/3 = Božič, gori = kuri
Friedrich = dol = 1/3 = Prešeren gor = Oblak gori
Schalke = dol = 1/3 = Srečko dol Čud, liže, trobi

Heinrich = gor = 2/3 = Božič, gori = kuri
Schalke = dol = 1/3 = liže Brs (Kupljenik)
Friedrich = dol = 1/3 = Prešeren gor, Oblak trobi

Heinrich = gor = 2/3 = Božič, gori = kuri
Schalke = dol = 1/3 = gor, Oblak trobi
Friedrich = dol = 1/3 = Prešeren gor trobi

Heinrich = gor = 2/3 = Žebre, gori = kuri
Schalke = dol = 1/3 = gor,
Friedrich = dol = 1/3 = dol Brinovc Mirko trobi
Ljubo, Srečo, Mirko

Božič = Kristan = Meyerhof 2/3

Korošec = 2/3

Ostali 1/3

Vas ima vas ima 7/3

Prejšnja vas ima 21/3 dvora

Preska Božič 2 2++
Kristel 1 1
Štefan 1 1
Mežnar 1 1
Janko 1 1
JARC 1 1/3

161212

Jezik tistih ljudi, ki so železarili so pa pred tem tudi kovinarili, pred tem pa tudi pasli ovce po gorah, prihajali iz Sela na Bledu in Sela pri Žirovnici, ki so imeli svoje gor(e) nad Babami na gorišči, kurišči, žarišči in svoje ognje tam zgoraj na vrhu Vidikov, Vidicev, Vidikov,..

in svojo vodo spodaj narti (na riti) ravnine, imeli tam svoje kole, (gole), mošne, kovače, kovanje, ta, pri svojih brediščih – brodih, poznejših mostovih,

svoja korita in v njih svojo sol, s katero solili meso.

Svojo vodo, v kateri so imeli tudi svoje tesla s katerimi so lahko izdoblili svoja korita,.....

svojega Rogača, ki jim je pazil, pasel ovce in kože ,....

Dokler so ljudje potovali skozi »Mostje« skozi potok »Završnico«, niso poznali mesta pretoka skozi potok počistili so pa pretok kot tok, tok mrzle vode na mrzli vodi (vodniku) na bosih nogi, ki je bil lahko tako mrzel, da jih nato peklo (peknilo) na bosih nogi. Pozimi, ko je bil tok zaledenel jih je pa še posebej »žgečkal«, praskalo, skelelo (od tam tudi Skeble – ovčji pastir na koncu Za-goric, ki se je tudi tam praskal, kjer ga ni nič srbelo, ker je bil cesarski šolmošter)

Ko so ljudje naredili svoje ture – ravne poti izsekane v gozd, ob njih svoje viške, vidike, ognjišča, kresi, ... in ob njih tudi tamarje, v katerih so potem čuvali svoje ljudi in svojo drobnico, pozneje pa tudi drugo žival, ...

Tisti, ki je bil poglavar tele dežele (pri nas se reče, da je bil v svojem kraju nekaj nižjega), razdeljene na deleže, v katerih so bile znotraj loci, loke (preske v gozdu – gmajni, ki je bila vsem skupna in torej Comun, comuna, (comen, a tudi »Komen na Krasu«, tam živi danes moj nekdanji sošolec Petje, ki pa je bil samo gledališči igralec in ne pevec [Petje je bil eden od štirih Korošcev, ki smo sedeli v 1. gimnaziji v Radovljici, bil je pa doma iz Železne Kaple] – ta Komen je pa tudi kraj kjer raste vino, ki mu ljudje pravijo »Teran« ta je bil pa spet nekdanji radovljčan »Jože Teran«, ki ga je pokosila smrt l. 1984, ki je kosila po mojih prijateljih po Iskri, Kranjski Iskri. Kommen je pa tudi nemški izraz, ko je povezoval ljudi, ki so hodili po taki poti, turi) Tudi na romanje in se kur-bali – bili na bršt kot koze

ki so se novembra rukale, (jelenov ruk), pri nas rečeno bršt fantov po sv. Martinu.

Ferdinand Karl Piëch [ˈpiɛç]

Pietsch – Freystadt Hotel

Piertsch – direktor VW, Solastnik Porscheja,

|Dieter Pötsch novi VW direktor

Pirsch =

Bruftzeit - ruk

Kurbe posledice Kurcev (Querzov) bordeli

Bord = meja

Meje - kamni - bordeli

Na mejah kamni, ti kamni so mejni kamni = bordeli = hiše mejne, na meji morale in na meji Prenašanja = tovorjenja.

Za te so pa prisojni Quarci, tistiti s kozlovskimi nogami, to so bili spremljevalci Miklavžev = Melkavž (ropaš me, ropam te) ropam te = tita, tata, titu tito = ti tukaj, ... jaz na meji Ozi = ropar na meji = svetnik na meji = sveti na .. zato pa ima svoje parkelne, svoje železarje, ki mu kujejo orodje (tako kot je to imel prej Vulkan, poznejši Querin > Kurin > kurc (mejni kamen tudi pri hiši) > penis > mreža za tenis = mreža za penis = ima svoje kole = gole (te imajo Galci, ki so isto kot Kelti = kole imajo tudi vse preske = Hake – Haxe – kraji 0, ki so poseke, poseke se pa seka z sekirami = haki =

Haki imajo svoje ograje mreže iz vejevja, leševja, zato rabiš les oz. Lesce ali mali gozdček

Ni res rabiš preseko v gozdu, to pa narediš tako da ob preseki v gozdu izsekaš dodatno preseko, ki je ograjena in ima svoje kole, torej da narediš kluče = tržišče s svojim ognjem.

Potem si pa pogledajte, kakšne ceste sedaj skozi to »Lesce« tečejo poti.!

di Galier>die Galier)

Med = sladka viskozna tekočina

Med = strd strjen mrd

Med = medenina = zlitina Cu – Zn

Med =

Rus - rosav = rdeč

Brat je Ant.

Kelti so rdeči = rusi??

https://sl.wikipedia.org/wiki/Oglejski_patriarhat

***Iraklije, Pavlin i Venedim** Iz Vikipedije, slobodne enciklopedije*

Sveti mučenici Iraklije, Pavlin i

Venedim su [hrišćanski svetitelji](#). Po poreklu su bili [Atinjani](#). Postradali su za hrišćanstvo za vreme vladavine cara u vreme [Decija Trajana](#). Spaljeni su u peći.

[Srpska pravoslavna crkva](#) slavi ih 18. maja po crkvenom, a [31. maja](#) po [gregorijanskom kalendaru](#).

Po odhodu Gotov (nekdanjih prebivalcev otoka Gotland, v sosednjem otoku pa živijo Windi Na nasprotnem otoku v Baltiku Rügen – Rujani, Rajani) oboji imajo svoje mrkače z belim kožuhom.
»kamnito ladjo«,

V -17. Stol so to Wendi na

Langobardi > Goti >

V 2-3 stol. so to Goti

Zaradi močvirjenja, ki je posledica toplejše klima se naseljujejo ljudje, ki žive v močvirjih, na otokih v jezerih, tam tečejo tudi dolge in velike reke

Visla, xxxx

Angli in Sasi se odselijo v Britanijo, (zapustijo pa razredčene svojce na Saški ?? za njih je to voda W, za tiste, ki so pa ostali kot Rajani, bili Rusi in Anti žareče rumeni in njih xxxx) pa puste svoje kole, mreže, dračje, koše, in Terro preto, zemljo, ki jim rodi trikrat na leto, zelenjavo = Kupus Kappus, samo moraš imeti oglje, živali, ki ti je to zemljo pognojijo, moraš pa tudi plot, »za njim« pa vodo. Ob kolu imaš pa glave svojih sovražnikov /ali res??, zakaj pa potem požigaš svoje mrtve in iz njih delaš pepel, v katerega nasediš potem svoj kapus. Mogoče je pa le to Cap xxx na Rujani.

V 4....12. stol. so to Slovani

V 12 naprej so Sasi, ki pa nimajo terre prete, enkrat na leto potem pospravijo eno letino.

In imajo praho (Brach) in železen plug nekdanje drevo.

V I. 1934 pa prihaja s Kupljenka Oblakova Zupanova Lojza, ki prinaša maslo, tam je tudi babica xxx, in pomaga moji materi po porodu. Pomagajo še Jensterlova z Gorij, Rus Berta (ki nato preživi vojno na Portugalske). Oblakova Lojza hodi od doma na Kovačevce na prehat in nato do Ricmana in nato do Oblakove planine. Pred nekej leti so pa sredi oktobra tod jahali lisaste konje lipance po poti, ki je prihajala od Oblakove planine na Ricman.

Rizman, Risman, Wasserman, Katerman, Katež, Burja Pavel, Pavli na Selu, Danej, Pangerc so VIDCI na Rismanu, Vršani, va Gradišču, na Homu.

Guna vas 3 kmetije $3/3 + 2/3 + 1/3 = 2$ na eni vasi ib enako toliko tudi na drugi vasi.

Po Risu (ricu, Katerman, = MAČEK , tega ni, ker je na Selu = in tudi v Želečah = Volk.

Katež = Kater –Mačkovc –Muc- Mačka, Maškova Katra??

161216

n, kjer prehaja Dežela (Land) na Brezje {tam pa ima svoj dom Vid, pozneje Marija = katedralo + kateder 0 govorniški oder}

Preje je pa bilo Ljubno na pasu gora, ki je imelo svoje sedlo = Praprot (je) = Praproše tam kjer raste praprot = zel za v kožo, ki jo je imel Ötzi na nogah, ko naj bi šel čez Vintschgau = Finžgar garati kot osel, goreti za tujo vero, biti pobit kot neverec, ki ni izpolnil svojih prerokovanj, vizij, zamisli.

rot

Železo >>> <> <<< Ka

Jelen = Gotland = Kozel (Jarc) = Koštrun = Rogač – (Rogač : Mrak ali >>> <> <<<

V plotu sta si nasprotna in na isti globini (ne višini)

Rogači so jeleni, nato kozli nato ovni.

Olandski Óland > Öland > Oland; "A Á Aland

Windi > Goti > Suedi > SverigeÖ

Windi Goti Langobardi Schwaben

Gotlandski jelen

[DEZELA JSD-SLIKE\Gotlandski mrkac.jpg](#)

Podhonski Kozel = prehod prek Radovne prek Gradišča (602 m) na Dobravo (Potoke in Koroško Belo). (Kdo je ta kozel rogač, = kurc Querc – Sveti na (Kdo sveti iz Homa na Stol in ima svoje sedlo Selo – na Gradišču pod Homom, nad Radovno kje?)

Podkomski Oven = Lambergar = (znak Briksen – Brixen je Breg, na katerem se pasejo ovce.

Podhonski Rogač (sedlo prek sv. Katarine) = cerkev

Podhonski jelen (ne obstaja?) obstaja pa Jelen na prehodih čez Karavanke (Jeleni na sedlih na Belščici. Ali je takrat Belščica vse pogorje od Megvarij (medgorje) do Drave pri Dravogradu, Od Peči 1509m do Peci 2151m.

Kdo čuva tedaj solne in železne poti. Kje in kod se tedaj dogaja za časa Pavlina I (Papstirji in patriarhom in pontefiksi in papeži?)

Nekdanja meja kamene soli na Posavju (v Bohinju in tudi nekje na Colu Hrušici in Hrušici nad xxx, ki jo varujejo Mekvauži s parkelni in je

potekal navzdol od Donave navzdol, predvsem pa navzdol že od -15. stl. za morsko sol pa od morja pa do Visokih tur. (torej med Podravjem in Posavjem meja obeh dveh soli, eno za jelo in druga za ovce.

Korita s soljo so imela svoja zaščitnike, zaščitniki pa svoje mošnje in od te se je pa iztekalo tisto, ki so pobirali Meklavži (sol + železo)

Na zaščitih mestih (Črne gore brez ognja), kjer se je trgovalo = v Klučah – in so jih varovali Mački, Risi, Panterji, ... (to niso, kot pa Vidiki s svetišči, kresovi, ognji, Kopana, Homi (na Homu je Gradišče (602m) pod Kresom na Vrhom (652m) na Zasipška Senožeta, čez Radovno do »Na Brejah« do Novega polja skozi v Savo Dolinko »na Kločeh« in nato na Gradišče in naprej proti Koroški Beli.

Ali proti Hrušici??? Po sončnem pobočju?, ali po o(d)sojni strani in čez Kurjo vas (bajba vas) pa vse do Mojstrane. Kako pa nato proti Peči.

Nad Hrušico stoji Rožja in Klek (tam kjer čakajo Mekvauži pa hudiči, peklenški, ti te potisnejo skozi v Področje (tako kot nato naredi to tudi »Lucifer« na (69), kot to naredi Don Juan in Sančo pansa, kot to naredi fajmošter, ki se napoti v »Kelmorain«, pride v Saluburg in München in Regensburg, se potem s-kurbau-om v bordel in tam pustil svojo mošnjo in pride brez nje, ker so mu kurbe pobrala vse kovance, tudi zlatnike (slatnike = slatkarije, ne sam železje), 3 mesece in 2 tedna potem, ko so imeli svoje mošnje še polne), prišli domov vsi skurbani, polni spolnih bolezni (triper = tri pera, kot navadni obupanci. Kaj se jim je dogodilo v času, ko so odhajali kot srečni, zadovoljni, prešerni, s plunko v roki, in s časo in jeračo obdarjeni, na koncu pa taka poguba.

161217

>>> <> <<<

Otok, potok, tok, [dok, bok,

ak. Lak, lok, lek (en)= lizanje liz,

Woda, oda od, da, a = z ad -od -- zum

Wotok = v otok(u) -- >>> <> <<<

Wotok = v otok(u) -- >>> <> <<< = na otok (u)

Breg >>> <> <<< sedlo = Koren = Wurzenpass.

Wurzel je **korenje**, del zelenjave (zeli), tudi **kapus**,**kupus** ka pujs, [kot pujs], ki žrejo zelenjave zeli, zelene**ka pujs**, [kot pujs], **Kot je gozd** = les**Kot je korito = kot rit**, ali od pujsa ali oh prasice
svinje s – vinje vin **Podvin** **Vin je klanec z**
krivino Kluko**Pod-vin-je nad mostiščem »Moste« =, Mostje =**
Mošne, kjer je plačati denar, ki ga varuje »M-
kvauž« s svojimi parkelni (peklenščki s svojimi
kozjimi nogami, torej so to kozli) Peč, Pekel, pekliti se, peči – meso, peči –
ogrevanje, gretje, energija, masa = teža,
volumen = prostor,

Peklenšček

Vrh – Varuh,

Blisk – Blitz, Blik = Vidik, Vidic

Iskra - Zündfunke; zünden vžigati, iskra

Kluka, kluč, Kol

Wotok = v otok(u) -- >>> <> <<< = na otok (u)

Kluka + Kol + Wotok = Hag + Hak Hag + In-sel

<>Kluka v Selu<>

<Kluka v Selu> = Kolčenca = zaobljuba, pripad-
nost tega sela, lazu, (Preska po 1314 in zaobljubi
pri Jarcu, ki je ponujal vino svojemu gospodu).

Kaj pa takrat na Kupljeniku

Kaj takratni Peklenšček, Peku, Pekel, Peč =

Ima vodo v koritu pri?????

Ima ogenj na vrhu Homa kdaj, v katerih
obdobjih

Peklenšček na Gradišču 1314 = Rožič

Peklenšček na Gradišču 568 = Pavlin I na Selu.

Ima Mekvauže kmetje na Iubaricah

Papula = pašnik (lat), paula (pašniki)**Palovšnik – (paulaušnik = pastir)****Papler, Pasler - pastir**Pavel na Selu = 568 = Pavlin I. vezan na
Constantinopol.Pavel na Selu = 790 = Pavlin II. vezan na
Aachen.

Pavel

Pavel na Selu = 1314 = Pavlin

Pavlin na Vršani ~1480 Pavlin (Pangerc) tudi
v Za-goricah kot še ne Danej pa že Andrej in
Sveti-na vezan na Leško cerkev Marije Vnebo-
vzete.Potem Wester – Danej z Zagoric župan pri
grejski lipiPotem Vovk iz Želeč nato izpod **Piškovce** in
župan pri grejski lipi**oven jarc kozli in**Ferdinand Karl **Piëch** ['piɛç]**Pietsch** – Freystadt Hotel**Piertsch** – direktor VW, Solastnik Porscheja,|Dieter **Pötsch** novi VW direktor**Pirsch** =Zum **Pirsch** = potovanje na svojih nogah, za
pridobivanje in izmenjavo znanja 3leti+2 tedna,
Potem pa cerkvi na Katarini, Kupljenku, **na Peč**
v Bodeščah.Prej -800 so to Belin (tudi bojni bog) + Quirin +
(Quark)

Prej pa I. – 184. Luc

- 49 Marc + Martin

Kurz je rovaril (se je bojeval z sulico), Kurin
je kopal (zelje) in koval železo + uporabljal ka-
meno sol.Sv. Štefan je pa na koncu železarjenja ali
kot Oblak ali kot Brs, ali Mrak in (Striček), aliNato pa ~ 1500 Dienstmann ali Zupan sedaj že
brez železarjenja,**Peklenščki+Parkelni**

161218

Vplive tistih, ki so prihajali z romanj v Rim in tistih, ki so prihajali iz Kelmorajna, je bilo videti na nosilcih teh potovanj – potnikih.

Eni prešerni =

Eni veseli

Eni pobožni

Eni pametni

Eni nori

Eni bojeviti

- Eni so pridobivali znanje za gradnjo – graditelji, (Bauer);
- Eni za izdelavo novih postopkov in novo železarstvu in uporabi voda (Wasser);
- Eni za uporabo pašništva in poljedelstva (Land);
- Eni za transport, prenašanje in prevažanje predmetov in trgovanje (Wagen = Weg, ...);
- Eni za bojevanje, ropanje, posiljevanje ali varovanje = za silo = Gewalt
- Eni za teologijo
- Eni za pravo- jus, justicijo
- -

Meritev = vaga = Mernost (prilagajanje) ....
Zmernost (optimizacija) je ½ maksimuma, je

½ maksimuma, je dvor na dve hubi

½ maksimuma, je na spol = na mož + žena

½ maksimuma, je hiša na dvoje družin

½ maksimuma, je dva krova, strehe

½ maksimuma, je božiča in bohinca

Kopane

Rožiča na 2+3

Rožiča na (1+1)+(1+2/3+1/3)

Rožiča na

(1+1/3+1/3+1/3) + +(1+2/3+1/3)

(1+1/3 K)+(1/3+1/3 K) + +(1+2/3+1/3 K)

Cerkev Kapela ????? znamenje Hrominvčevo z.

Izvor Perašve = Iskrice

Področje okoli Iskrice, slike proti dolini po policah, počeh, pečevju, **Piech** [ˈpiɛç] izpod sedanje poti izpod Hrominčevega znamenja

Podor izpod Iskrice in nad to do Rožiča

Podor izpod Ricmana do Rožiča?

Podor od Ricmana navzdol do Burje in

Podor okoli Kraja?

Bel-in Belina

Svet-in Svetina .
-í Ć(strešica)

Quert

Qurtin

q + 9 mesecev

24.12 24.03 24.06

24.09

Marc

Martin

24.12 24.03 24.06

24.09 11.11 24.12

Crist

6

q
(strešica)

-í

Ć

24.12 24.03 24.06

24.09 11.11 24.12

!24+14

108 dni = 31+31+29+14 = 104 dni Kupljenek brez sonca

24.12 24.03 24.06

24.09 11.11 24.12

Luna pa sveti naprej po svoje L = luč = Lux = Luc = Lucia = Lun v tem času pa sveti Luna= čez Luže) sedlo ib sveti log = korito.

24.12 24.03 24.06

24.09 11.11 24.12

Nič luči = nič Miklavža, nič parkelnov, ker je pust. (pa tudi babe pust, pa se ne kubej, ne se vesel – ampak mol roke v nebesa, pa preč od bab, pa raj jej, pa pij, pa nič 69, kaj pa rajanje.

Samo jaslice in kar je tam not = locus, Lux, Lucia, Lun(a).

<Logje (čez log, gozd,) gaj = lucus

<lux, lucere, lugere = svetiti .....

Leše ::: Luže (leše: lesje Luže : Logje

Locus = kraj

6 q í Ć Ń ž ě Ğ

ó I dz

ŷ I φ A Ы | ◊ í Í Ł

6 = plot = | ◊ í Í Ł

Integracija +ograja +kol + lubarica+streha
+ peč 'Was

q

-í

Ć

Lug = prelaz = sedlo = koren, pesa kapus

koren, pesa kapus - od mokrote

Tam kjer je prej vino + zelena + žito >

je potem > koren, pesa kapus.+ trava

Laz = Was +

6

! -15 L

! -8 L 6

!

6

1

L È ä r Ž y ž Ő

ŽlebčΔ6ΤμζϞϞδεWpυHšfđëŭñí_Ϟ≡—

Žleb=l,Kurc=špic,,popek= φ, cuzimuzi=ω

6

7

6

7

6 = Farovž - cerkev

7 = Žleb

8 = Lambda = Λ = streha, krov

9 = Mu Muelle

10 = N (nove, novin, denar, \$)

Kot-rit = gozd-ograja-kot-rit-odtok-most-studenec – žleb – streha – mlin - rakovnik

Studenec – bajer - žleb – ali/in mlin žaga

Mlinar Žagar

Pastir

Ovčar = Jarc, Janc, Jernejc, (Jernej jer

Gmajna - Jarše, Janče, Jernejc pod cerkvijo pri vodi.

Prevc Tkavčič

prede tke

161220

Ali je Kopavnek (-8-st = cent ali mile=mlin = žrmlje = lizanje).

Ali je Kopane od kresa na Kopanu pa vse do Črne gore izza Brsovega Tamarja in njegovega Vedernika? Nasproti Sela kjer je nato celoletna naselitev?

Ali se prične pri Čmi gori (sedlu

∫ ◊ ' í Ł

Žleb = Vedrnik

Kluka Savica-Dol=Ris-Vršan Vrh **1275m** – Čmi vrh **1240m** - .....

Med Obema vrhovoma severno navzdol je rudišče (neizravnano, sedaj gozd) potem pa breg navzdol do planino Tamar s svojim Vedrnikom) in od tam v Oblikovo planino. Področje od Tamarja do Oblakove planine je poravnano, spremenjeno v planino, kjer se lato lahko pase živino – govedo ali konji (saj je za ovce predvidena planina pod Ratitovcem (do kamor seže še danes KO Selo) – [Selo se začne na Ratitovcu in konča na Vidiku 512,2].

Na Selo pridejo v -8.st. do Babjega zoba, na celo Babo, na plato, kjer se vidi po dolini navzdol, do tam imajo rudišče + železarjenje, pozneje dodajo še planino, ko zravnajo rudarske jame. Najprej uporabijo to za konjsko planino, dokler se vračajo pozimi še v Posočje.

Mrtve pokopujejo celotno v Posočju. Na Jelovici jih sežgejo, vtaknejo v žare in nato pod kamen.

In to še dolgo potem, ko so preselijo na Selo, Se-la na Rebri in pod Špikom, šele v Želečah nato uporabljajo Žale, verjetno istočasno z radovljiškimi Žalami torej od -184 naprej.

Špik = Peč

»Spic« pic PIC

= camen Camin – vrh ric ris, pisava = recanje

= rekanje – reči govoriti.

Od govoriti do kamna

Od Sel sprevod do Žal.

<> Sel sprevod do Žal<>

<Selo - Žale>

Eden prede drugi tke (blago = Stoff)

Prvi prede, drugi tke, ko je zato cajt.

Brs prede štrike, vrvice Oblak dela platno

Poganja meh zalaga peč ko je zato cajt.

Cajt pa dela pastir (duhovnik) ki trobi na rog

Drugi ga poslušajo

Ko pogleda pastir na svoj kol, zatrobi in ljudje gre do jest, najprej se poklonijo, nato sedejo, nato se udarijo po čelu + ustih + srcu = čas molitve – konec molitve, nato pa ali na juho, ali meso ali na zelenjavo, nato pa konec molitve in zahvala pa nato se udarijo po čelu + ustih + srcu = čas

Potem je pa cajt, da se malo počije.

»Vsakomur svoje« tak je ta red pri tej hiši!

Janez Peklenik	Franc Papler	Tine Jarc
24.6.	14.6	14.2
24.6.		14.2
	14.6 + 9 =	14.3
Janez	Papler	Jarc
Kres	Janez	Martin Tine
Janez	z	
1/2	3/4	4/4 7
1/4 Valentin	3/4 Martin	43
1/4 Valentin	3/4 Martin	1/4
	9 mesecev	
	9 mesecev + pust	c
	Max + Tine =	3/4 dni
	Tine 10.2. 6m+4dni	Maks 14.8.

Vse se pomavlja!

Krogi se ponavljajo, špirala se dviga ali spušča.

$\Lambda C \exists \Delta \Omega = (Z,C,S) E$

$s = (\Upsilon \text{ in } \blacktriangle) (* \text{ in } \dagger),$

»Vsakomur svoje« - tak je ta red v tej hiši in našem Selu, ne pa v tej deželi!

Red pa spreminjajo babe!

Vid & Sluh = $360^0 = 4D =$ gravitacija
 Vid 2D + Vid 2D = 3D Vid-inje
 Sluh 2D + Sluh 2D = 3D poslušanje
 Vonj D Vonj D = 2D Voh-anje
 Okus D Okus D = 1D Pokušanje, lizanje
 1. čut: der Geschmack,

Organ za ravnotežje = Glas, če ni 3D se sliši samo D

Če sliši samo D = samo D

glas + ravnotežje = 2D

Vonj * Okus glas ni

$\Lambda C \exists \Delta \Omega = (Z,C,S) E$

Lambda, C ,

pik, deteljica, srce, kara

$\Upsilon \Phi \chi \Psi \Omega$

tau, upsilon, phi, chi, psi

$\Lambda K I \Theta H Z E \Delta$

[Quarkonia](#)

[J/ψ, Υ, ...](#)

161222

M+kvauž : Kostentaler

Biribibump, der Kaiser isch en Lump, der König isch en Dieb, und du bischt mer lieb. Müller, Müller, Mahler, die Buben kosten Taler,

Müller, Müller, Mahler, die Buben kosten Taler, die Mädle kosten Taubendreck, die kehrt man mit dem Besen weg.

Belcebub = [Prince En (sometimes Lord En) is the childe of the Great Demon Lord, and the older brother of Beelzebub and Nico.]

Kaiser de Emperana Beelzebub
 IV (カイゼル・デ・エンペラーナ・ベルゼバブ4世, Kaizaru de Enperāna Beruzebabu Yonseī), generally referred to as Baby Beel (ベル坊, Berubō), is an infant Demon who is the son of Beelzebub III and Iris. He is first sent to the Human World by his father so that he will be able to destroy humanity; during this mission, he becomes the adoptive son of the human Tatsumi Oga

Belcebub = Pob od Belce = fant od Belce = Belcin fant = Mlajši brat od Nikota (M'kvauža), ki je sin demona z Belšce = Svetina = prej Bellina.

M'kvauž prihaja z Belce, kjer je meja med Podravjem (Dravo) in Posavjem (Savo).

Drava je starejša (večja) od Donave, ki ima manjšo reko Savo.

Donava pa ima veliko porečij.

Mož = kovač

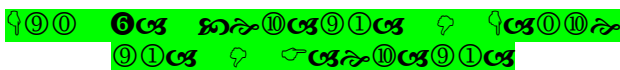
Kovač kuje baker, bron, srebro in zlato = valuta + mož + cifra

Mož je kralj (CRAL = CRAI) = (Caesar = Cêsar = Kaiser)

Kral je pa tudi črnska vas, krempelj (od orla ali jastreba,

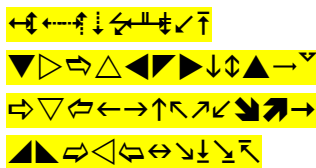
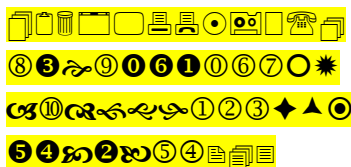
Krai = Krai

Ta pa potem zgrabi svojega podanika, ta pa mora plačevati krvni davek = dajati svojo kri.

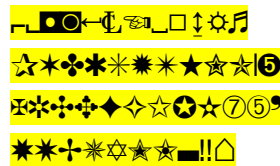
Za ene osel riga cekine, za druge pa sranje.

ΘθΙιΚκΛλΜηΓΓΕ Υ,ύώεθδρςφψά ^`Ÿ*ύφΥεζ Z

ΘθΙιΚκΛλΜηΓΓΕ
·*Ω' ' ' " κω;ϕ

נסעףפצץקרןרן
'ג' °_הא'

Za ene osel riga cekine, za druge sranje.

Za ene osel regira resnico

Za ene osel regira

Za ene osel regira

Za cesarje

Za kralje

Za vojvode

Za vodje

Za kraje

Za fare

Za Sela

Za Celte = hiše

Za družine

Za osla = 1 =

1/2 + 1/2 je mož + žena = 1par = 1part = 1delež.

1/4 + 1/4 + 1/4 + 1/4 + =

= [1/4 + 2/4 = 1/2] 1/4 + 1/4 + 1/4 + =

= 1/4 + 2/4 + 3/4 + 4/4 + =

= 1., 2., 3., 4., 5., 6., 10. brat., 11.,

= [1.+ 2.] + [3.+ 4.] +

= 1par + oče + mati [1.+ 2.] + [3.+ 4.] + + odveč

= 1Selo = 5 parov pa še nobene parcele = kopavnik + zakopavnik + lipa + ograja

= 1Selo = 5 parov pa še nobene parcele = kopavnik + zakopavnik + lipa + ograja

= 1Selo = 5 parov = 2p + pot + 3p =

zelnik+stagne+(tamar ovce+koze) (ograd+govedo

Tedaj dobi Mlaka svoje korito+ Λ + lipo ob koritu + srenjske kamne

In 2. Λ tamar (Σ samo za koze in ovce)

In 3. Λ noč + kres + rog + noga

Mlaka + Srednja vas + Zadnja vas = Pod Dobrčo

$\Lambda C \exists \Delta \Omega = (Z, C, S) E$

Ljudje se rojevajo in umirajo - nimajo pa kamnov oz. žar, kamor bi jih lahko pokopali ??

$s = (\Upsilon \text{ in } \blacktriangle) (* \text{ in } \dagger)$

Pokopališče je stvar fare, tako kot tudi cerkev + duhovnika ali mežnarje (69), prej pa pastirja, ki mora imeti svoj part. = part od mežnarja?

(Bohinca) pa še vedno žal in kamnov. Kamen je pa v Dragi.

Za osla = 1 =

$\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$ je mož + žena = 1par = 1part = 1delež.

$\frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} =$

$= [\frac{1}{4} + \frac{2}{4} = \frac{1}{2}] \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + =$

$= \frac{1}{4} + \frac{2}{4} + \frac{3}{4} + \frac{4}{4} + =$

= 1., 2., 3., 4., 5., 6., 10. brat., 11.,

$= [1. + 2.] + [3. + 4.] +$

$= [1. + 2.] + [3. + 4.] + =$

$= \{1. + 2.\} + \{3. + 4.\} + \{1. + 2.\} + \{3. + 4.\}$

$= \{1/2. + 2/2.\} + \{3/2. + 4/2.\} + \{1. + 2.\} + \{3. + 4.\}$

$= \{\{1/4. + 2/4.\} + \{3/4. + 4/4.\}\} + \{1. + 2.\} + \{3. + 4.\}$

$= \{\{(1/8. + 2/8.) + (3/8. + 4/8.)\}\} + \{(5/8. + 6/8.) +$

$xx \dots \dots \dots (8/8)\}\}$

To je cela žlahta, sorodniki, tisti, ki so starejši niso več v žlahti, niso več sorodniki, s temi se lahko ženimo, selimo, naselimo (kam drugam!) in nato naredimo novo naselje, Selo, od tonfa in korita navzgor pa do vrha ali do bajerja navzdol (tudi od kala navzdol).

TO JE OSNOVA KOSEŠKEGA REDA IN RODA, Hermanov, Harimanov, Selskih, Celjskih, zakoni Keltov, Seltov, seljanov 2/3 in njih vrhov in svetin-ov.

Prišli so do vrha – skoraj do cesarjev in nato nikoli več. Niko-tov = Nikolajov je dovolj, tistega s škofovsko kapo smo poznali (Celjskega) smo poz-

nali. Umrli je na Kalemegdanu. Njihov je zadnji višek (pic, vrh), od tam gre samo še navzdol. Jarci bodo še, Tinetov ne več, @ bo pa še vedno več.

Bili so kovači, kovali so svoje zlatnike, jih rigali v cesarje, njim je ostal samo drek, blato pod koritom.

Ovčji pastir = 1. od 1/5-tih je ob vodi 1. generacija

Šušteršič = 6/9

2 generacija

Kralj = Vrhunc 1/8

3. generacija

- samo 7 gričev ima Rim, osmega nima (8/8),
- samo 3 generacije (oče+mati/2 otroka/4 otrok
- ostali pa niso več žlahta,
- samo 7 ljudi lahko šteje v 1 kajžo, ostali so pankerti,
- samo 9 otrok je dovoljenih, deseti je »deseti brat« in moga iti na potepanje
-

Samo 4 otroci so potrebni da lahko jih prehranjuje »kajža«, ostali so pankerti!

Marko Vrhunc = n/8, m/4, o/2, nad njimi pa Bog in Baba, nad njimi pa nebo = ne-boh = svetin = Belin.

Marko Vrhunc je sin šuštarja, ki je bil zadaj za kapelo na vrhu klanca. (Cankarjeva cesta 3), tako kot sem Tinček iz l. 1314, ovčjea pastirja 1/5, šuštarja 7/5 (zaobljuba) = šuštaršiča 6/9, na Na vrhu klanca v Preski, ki se je nato razdelila na 2 hiši, druga je nato dobila Vrhunca, Šuštar je pa dobil naslov kralja oz. kraljice = Tinček.

Vrhunc je bil 8/8, bil je Učež, imel je kozla, ta je pa imel rog, ki ga je uporabljal Rožič, ko je trobil čas kosila, kjer so nato sedeli za mizo.....

Isti Rožič v Zagoricah je bil nato »Sk'ble«, ki je imel sina Blaža Kumerdeja, šolskega nadzornika za Kranjsko v času Marije Terezije, »kozoroka«, »Mrkača«, ...

Tine <> Blaž <> Maks

14.2. 3.2. 12.10.

Skble = oslubljeni, oskube se gos in ne kozla, tudi ne koza. Oskubljeni kozel je ovčji pastir brez grunta, ima samo kajžo. Oskubljeni je bil pa stari kovač Svetina, ki je bil na pustoti. Oskubljen je

bil prejšnji Svetina, za 1/3 grunta, imel pa je sam dvor, poznejši Danej, ki sta imela svoj Vidik in bila Vidica. Vidic je bil tudi Pangerc (sv. Pan-kracij). Oskubljeni je bil torej nekdanji ovčji pastir, ki ga pa vas Zagorica ni imela, ker je imela skupnega ovčjega pastirja na Jaršah za obe vasi, sa Želeče in za Zagorice. L. 1314 vas Zagorice ni imela svojega ovčjega pastirja, bil je pa ovčji skupen pastir za Selo + Želeče + Zagorice na Ribčevi planini, na Jaršah pa kozji pastir – poznejši Skble.

Pustota je pa bila na Kovačiji, na starem delu nekdanjega Dvora, ki je bil Vidik = 509m. (Pan-kracij = Pangerc je pa ostal neprizadet in še vedno največja kmetija pod današnjo Zagoriško cesto).

Tak je pač hermanski, koseški red, vse lepo razporejeno, ob vsakem pravem času, na pravem prostoru in v primernem stanju, vedno razpoložljivo in korektno in uporabno.

Potem pa pridejo parkelni, pa cesarji, kranjski fevdalci se pa odločijo, da bodo poslušali Habsburžane in da bodo l. 1274 zapustili Češke kralje.

Prej je lepo povezano, kar je pasalo skupaj (integriteta), razdeleno v enojce, samice, samce: dvojce, pare, dvojice; štirice, šestiče, osmice.

Ajnerje, cvajerje, drajerje, firarje, pintote, sekserje, sidmarje pa ohtarje.

Pa so bili firarji na sredi kroga, pa ohtarji na koncu in začetku kroga.

Pa je bilo vidno satje s 6 celicami, v katerih so prebivale čekele.

Čebele smo pa srečali tudi pri Cibelo (galico), ko je prek Zelenico prignalo na Vrh Babo, ki je imela dvoje sinov. Tam na Brunku je bila tudi meja med obema sinovoma. Sinova sta pa bila Kurc in Kurin. Oba sta imela svoja zmaja, svoja tiča: Kurc je imel majhnega, mlahavega, (imel je pa svoje sedlo, mošnjo in v njej cekine (bil je Niko) drugi pa štrlečega in imel sulico (bil je Fiko).

Kljuka je kazala pod kotom φ (fi) in η (h sin-us, co-sin-us (priležni kot, soležni kot).

Belcin fant = Mlajši brat od Nikota (M'kvauža), ki je sin demona z Belšce = Svetina = prej Bellina;

Je torej cosinus = η . Oba dva kota zapirata celoten prostor, med $x^*y^*z = \rightarrow * \nearrow * \uparrow$, ostane samo še gravitacija, teža, masa v svojem %.

In vsa žlahta je zaključena od Boga do predzadnjega pravnuka, 8/8 pa ni več žlahta, (ker ima Rim samo 7 gričev), od živali (čebele = vojna med Rimljani in Boji, konec Bojev, ki jih potolče Caesar-»na vrhu«, nad vsemi drugimi.

Caeser je na 2^{exp4} (na vrhu realnih števil).

Z vsemi vektorji, puščicami, pogledi, posluhi, trobljenju, ... s svojim »veni vidi vici«.

Pa naj so gledali, poslušali ali zmagovali, niso pa bili toliko varni, da ga nebi Caesarja zaklal njegov reval Brutus.

Tisti na vrhu klanca so bili ali kralji, ali cesarji. Jarci na vrhu Preske so bili kralji, bognarji (kolarji) na vrhu Zazera pa »Cesarji«, in to vseeno ali so bili vozniki (Alojzi), ali kolarji, morali so pač biti na vrhu (pri Lipi) ali pri koritu, tudi pri lipi. Ali je božič ali janez Peter ali Pavel, samo da je pri koritu, tam pa prihajajo cekini od otovorjenih oslov. (zopet Mkvauž = Niko-laj).

Iliri so bili prvotni prebivalci pred Veneti, Eneti, v času jih najdemo pred 15. st. jih najdemo še v okolici Raške in zadaj za današnjem Dubrovačkim letališčem, kjer so to bili tudi Vlaha, pa ki so bili tudi kot xxxxx naseljeni na 7 gričih ped nastane Rim - kraljestvo -753.l. - = 7 kraljev.

Potem pa begunci?????, od in do kam???

Vsaka vojna prinaša begunce, pa naj bodo to Karli Veliki, Habsburžani, Caesarji, ljudstva z morja, ti imajo ali konje ali korita. Suho klimo ali mokro, visoke temperature ali nizke, ... ljudje se preseljujejo in iščejo boljše pogoje.

161224

Vsaka sodba prinaša tudi posledice!

Kdo riga in serje naj odloči tisti, ki to prenaša. To naj določi tisti osel, ki je vse to prenašal!

Vsaka sodba v Raju!

Vsaka vizija rabi nekoga, ki jo izreče in realizira, kaj in kdo, toraj nekaj stvarnega, pa določi čas, čas v Raju.

Sodba v Višnji Gori!

Moja žlahta so tudi Tominškovi. Stari Tominšek, »oče gorjancev«, »Oče Gorencev«, »drugi Oče planinske zveze Slovenije«, Fran Tominšek, je imel v Višnji gori advokatsko pisarno. V njej je delal tudi Josip Tominšek, prvi urednik planinskega vestnika Slovenije l. 1908.

Josip Tominšek je imel 3 sinove in 2 hčere. Drugi Josipov sin Gojmir je bil pa poročen s mojo teto Poldko, v tem zakonu so pa nastala dve hčerki - Jelka in Sonja, ter sin Samo, moji bratrance in sestrične. Sonja in Samo še živita, Jelka je pa l.xxxx umrla.

Družinsko pisarno v Višnji gori je pa vodil pred drugo svetovno vojno Stanko Tominšek, brat Gojmira Tominška.

2. 1893. PZS tako v letu 2013 praznuje 120 let organiziranega planinstva v Sloveniji. ... 1908 prvega predsednika SPD Frana Orožna nasledil Fran Tominšek.

1908 prvega predsednika SPD Frana Orožna nasledil Fran Tominšek.

1908 urednikovanje Planinskega vestnika od Antona Mikuša prevzame Josip Tominšek.

Tominški so bili več kot 150 let stari advokati, ki so dobro vedeli, kakšna je bila kozlovska sodba v Višnji gori, saj so pri njej vedno sodelovali (in od tega tudi dobro živeli).

Moto te sodbe je

..... Po dolgem premisleku se je bistrumnež odločil in razsodil. Kozel naj je devetkrat udarjen po svoji senci, Lukež, pa je moral vse to gledati z zavezanimi očmi. Andraž Slamorezec je bil tako vesel, da je od veselja kar poskočil in zavriskal.

Kdo je Kozel = Mrkač je jasno, kdo je pa nategnjeni pa še danes ni ugotovljeno! Ni boga in ne sodnika, ki bi take vizije razvozlal, ker so brezkončne, nimajo koncev in se vlečejo v nedogled, tako časovno kot tudi tvarno.

Osel je tisti, ki se pusti nategniti tistemu, ki ponuja svoja jajca kot čiste cekine in ne loči cekinov od dreka.

Osel je tisti, ki se pusti nasedlati tistemu, ki poskuša povdigniti tistega povzetnika, ki ne dela drugega, kot da serje samo drek, ljudje pa mislijo in verjamejo, da jim daje cekine.

Osel je tisti, ki ne loči cekinov od obljub tistih, ki delajo cekine (kovače) od tistih, ki ponujajo te cekine, drugim pa dajo pesmice. 🎵

Osel je tisti, ki ne loči cekinov od dreka, tistih, ki delajo cekine (kovače) od tistih, ki pobirajo te cekine, drugim pa dajo drek. 🎵

Osel je tisti, ki pusti nekomu zabadati (ostroge) in mu pušča kri, namesto, da bi mu plačal pravo ceno za njegov izkovek (moža+cifrose).

Oslov je mnogo, pametnih manj, tudi modri so redki, imajo pa to lastnosti, da se svetijo, komu pa svetijo, pa tudi nikoli ne veste.

Znoj + zlato + moža + cifro = realna valuta

Ж ж ж Ж з Dž se realne, fizične vrednosti v nasprotju z namišljenimi, (zaželjenimi, ponujenimi,) vrednostmi.

Železo, baker, kositer, srebro in zlato je potrebno plačati tudi s krvnim dakom tistih, ki to švicajo, se poškodujejo in jih pobijejo, jih tisiu, ki jih ropajo in cuzajo, ... (teh je pa neskončno več).

Torej tistih oslov, ki rigajo cekine, ki naj to vizijo tudi realizirajo in omogočijo, to niso samo tisti, ki na tem sedlu sedijo, tem jih je veliko več, kot pa pretendentov za to sedlo, ki bi želeli to sedlo zasesti, potem mora pa še na koncu tisti tam gor obstati, dokler kdo ne spodmakne svojega stolčka, s katerega ste povzpeli v to sedlo!

Za stolčke je pa potrebno obvladati tudi druga števila in znake, tudi dinamiko in ravnotečje, kajti družje vrhu svojega sedla nasadi na nasprotnikovo kopje, če že nisi tak Don Kihot, pa se posadiš na svoje lastno kopje, kje so šele »fazoleto = robček)= ali celo rob tega početja Q, kjer se vse to šele konča.

Potem pa naslednji turnir (turnir = obračalnik, kjer te zopet nekdo drugi, ali se sam sebe natakneš, na svojo lastno »modrost«.

161225

Vizija

Kozlarija

Osel, kozlanje, gos, gaganje

Osel, riganje

Osel, žretje

Svet

Sveti

sveta

Svetin – Svetina Δ Selo Δ = Ravne

sin 1 + sin 2 + hčer 1 + hčer 2

in=žleb=cev=moški +1, čer=luknja, ris, =ženska-0

drugih ni ker je taka božj volja, ker so vsi bogovi.

Vse to so bogovi, zgoraj na oblakih, take kot so priseljenci prinesli s seboj v svojih glavah, sedaj je pa čas, da postavijo svoja naselja v katerih bodo živeli realno, razpoložljivo življenje.

Postavijo Malo selo pod Malim vrhom peči in izkopljejo ravninice tako kot to govoir načrt, ki ga zagotavlja svetec tam v daljnega xxxx tam ob morju, kjer teče voda iz peči skoraj naravnost v morje in kjer je možji mušter (vzor, vzorec,xxxx)

Tako nastane :

Svetina Δ +2sin Δ +2f (far=ognjišč) Selo= selo (Ravne) (ognjišče = družina = familija (rod))

---- 1.generacija

Svetina Δ +2 Δ sin+2=Selo=Malo selo (Ravnince)Svetina Δ +2+2=Selo= selo (Ravne)Svetina Δ +2 Δ sin+2=Selo=Veliko selo (Ravnince)

Vsak ima svojego Svetino = pastirja, ki čuva ovce (ki jim rečejo tudi jarci, ker so spomladanci, ki so prišli spomladi postaviti svoje novo naselje in mladi ljudje, še ne oženjeni, ampak godni za možitev. Med jarci so tudi koze, te pa imajo svoje mrkače. Vse skupaj v skupnem tamarju, ki ga čuva stari Svetina, sedaj že ded. Može opravljajo v skupnih koordinirana dela, po skupnem (dogovorjenem) načrtu, dela ki se vsako leto ponavljajo, so za ta dela izvežbani po poznanih obredih (operacijah). Vse ženske so pa v skupnem ogradu (pogradu), so koze, (tako kot vse ovce), ki jih čuva stari ded Svetina.

---- 2.generacija

Svetina Δ +2 Δ sin+2=Selo=Veliko selo (Ravnince)

Vsak ima svojego Svetino = pastirja, ki čuva ovce, samo stari svetina je samo še eden, drugi je že pokojni. Ta stari ded Svetina je sedaj že senilen, pripoveduje stare zgodbe, kako je včasih bilo (ko je bil še mlad), obuja svoje spomine in jih pripoveduje vnukom, je stari ded (tudi dedek, dedi). Velika časa pri ognjišču. Star je že več kot 75 let.

Stari Oče Ded Svetina je še pri močeh, dober in izkušen (poln izkušenj in vedenj), stra okoli 52 let star.

Oči Svetina je star okoli 30 let star, ima že nekaj otrok, ki so še ovce, (ki jim rečejo tudi jarci, ker so spomladanci).

Ko so prišli spomladi pred 50 leti postavljati svoje novo naselje in mladi ljudje, še ne oženjeni, ampak godni za možitev.

Ko so se prvič vrnili so se oženili, se za sredi januarja, ko se je zima poslavljala in so zakurili kres, so se s svojimi izvoljenkami zapraskali v grmovje, prignali svoje izvoljenke in njih balo in vse svoje drugo imetje skupaj z živino (osli, psi, ovce, ..) preselili s pomočjo drugih (starih) vaščanov na novo lokacijo. V novem tamarju (ogradi) so tako ovce, kot tudi koze, te pa imajo svoje ovne in mrkače, ki jih čuva izkušen a mlad pastir drobnice Svetina, ki oskrbi tudi za vse obrede in prenaša znanje.

Može opravljajo koordinirana dela v skupinah, po skupnem (dogovorjenem) načrtu (risali so s palico po pesku), po vsako leto se ponavljajočih in izvežbanih obredih (operacijah). Vse ženske so pa v skupnem ogradu (pogradu), so koze. (tako kot vse ovce, ki jih je na stari lokaciji čuval stari ded Svetina).

2. generacija svetina + žena + otroci 30 let

3.generacija ded (oze svetina) + (ozi svetina) otroci (vnuki) 55 leti

4. generacija dedi (ki mu gre že na otročje) sveti samo po svojih spominih, ponavlja, ohranja pa samo tisto, kar je bilo bistveno, da je bilo pametno to tudi ohraniti kot vzorec, tega je pa bolj malo, saj vse drugo je samo nepomemben čvek. Pri 80-letih + Ded (Stari oče), Oze, Ata - 55 let + Oci, Ati, + otroci - 30 let, pri polni moči, poln domislic, ki jih je potrebno preskusiti in tvegati in doseči spremembe, ker tako ne gre več naprej, saj so se časi, pogoji in okolje so se spremenili.

Mala peč - Velika peč
 Selo=Ravnince Ravne Ravnince=Selo
 Svetina - +
 Ded Baba Ded Baba

Oče mat oče mat
 ----- 1. Gen
 Breza Lipa Bukev Selce
 Vas – vas vas - vas
 + - + -
 Dedi Babi
 Ozi Ozi Ozi Ozi
 1/4 2/4 3/4 4/4
 mati mati mati mati

Breza Lipa Bukev Selce
 Fant punca fant punca
 Hrast-lipa, Topol-breza, Brest-jelka, Dren-vrba,

Vas – vas vas - vas
 + - + -
 Ozi Ozi Ozi Ozi mati
 1/4 2/4 3/4 4/4
 mati mati mati mati

Svetina je šele potem, ko se oženi in ima otroke.

Matematika je materinsko, osnovno vedenje
 /seštevanje in ne čvekanje.

Računanje je razumevanje realnosti in predvidevanje, kaj se bo dogodilo, kakšna gotovost je, da se bo nekaj dogodilo, v koliki meri se bo kaj dogodilo, kako se bo to prilagodilo, kaj bo potem adaptirati!

In 2. Λ tamar (Σ samo za koze in ovce)

In 3. Λ noč + kres + rog + noga

Mraka + Srednja vas + Zadnja vas = Pod Dobroč

$\Lambda C \exists \Delta \Omega = (Z,C,S) E$

Ljudje se rojevajo in umirajo - nimajo pa kamnov oz. žar, kamor bi jih lahko pokopali ??

$s = (\Upsilon \text{ in } \blacktriangle) (* \text{ in } \dagger)$

Kje so britofi, žale, žare, ????

Kaj pa 1/8 2/8 3/8 4/8 5/8 6/8 7/8 8/8

Kaj far in farovž,

Cerkev, red cerkveni in red vojaški, kje je kri, denar (cekini), oblast-razpolaganja? Kje so vse te realnosti?

Vas – hiša

zemlja grob

Parcela, številka,

Kraj kamen, mejni kamen

V vasi ograja + poti

Pokopališče, kamen, nagrobnik, napis: lastnik= Rod, priimek, ime, =ric(*-†), (Υ - $\blacktriangle$), kamni možje, kamni Rigel = kljuka, peč = Visoka peč=plavž.

Gradiška Straža = Vrh Straže: Straža Želeška z svetino (ognjem) nad Želečami, Želeče = dvojna vas X.

= Vrhunc Marko na koncu Zagoric, zadaj za kapelo, Hribarjev, na vrhu nad koritom, prejšnji Skbletov, nekdanji Blaž Kumerdej (drugi ali naslednji Skebletov sin), prejšnji Pstot, prejšnji kovač Svetina, prejšnji = Prejšnji Pangerc=Pongrac =sv. Pankracij = »Mirko«....

..

V zemljiški knjigi .....lastnik, mere, ...

Hiša= temelj + grob

Kamen-rod-ime-

Okraj, kraj, vas: britof : jaslice ??

= ($\Upsilon \text{ in } \blacktriangle$) (* in $\dagger$),

Kdo je zgoraj

Kdo je krivičen, kriv 0 Kdo je pravi, pravičen

Kdo je lucifer, laže, M'kvavž

Ali je vas ograjena, ali ima utrdbe, kdo varuje utrdbe, kdo garantira moža in cifre in zlato?

In kdo je begunec, ki pred vsem tem beži!

Pred vsemi »dobrotami«, lažem, lumparijami, parkelni (parkime ure, ki serjejo občini cekine) + krale = kralj ali krempli (tudi risovi)+ vizije = negotovosti, riziki, farbarije, prisluhi, vonji, vse, kar se ne da identificirati, ..

Vizija

Potoniti – ne imeti zraka za dihanje, imeti dolgove, potem pa izplavati, se znebiti dolgov, vendar še naprej uporabljati isto korito, čoln, ki te napaja. V deželi se že da plavati, mi pa po starem naprej!

Pri 26. sem se oženil, pri 30-tih letih sem bil oženjen, pri 32. Letih je prišel 1.sin, pri 40. Letih je prišel Socrat potem dan = 36 ur-12 ur, pri 47- je imel dan 48-12 ur, potem pa denar, dolgovi so bili izplačani v 44 letu od tam potem dihanje, videnja, denar, vohanje, poslušanje, kje je posel, riziki, potrebe. Pri 46. Letih nakup stanovanja.

Tomaž po 50 letu splaval, začel dihati, dolgovi še ne izplačani. Nobenih vezij, ki bi jih lahko prodal, realiziral. Hiša izgubljena, zafračkana. Je še moker, kot v rojstvu, še ne hodi, saj samo plava, se pa lahko razgledije (vidi, gleda – čorovo, ker ima samo eno oko, torej samo dvodimenzionalno, sliši pa lahko vse, nos + usta = okus deluje. Je večno namočen!

Blaž pri 37 letih hiša polovica, priprava na investicije, nič časa, nič cekinov, nič dolgov, torej nič videnj, riziki investiranja, večno pozen, vedno »na spo (na polovico) narejen«, nobenega dela ne dokonča, ker ga prej zmanjka, ni dovolj vztrajen, da bi ponavljal, dokler ne bi prišlo do uspeha.

Svinjarija

Svet (geo, bog)

Sveti xxx

svetnik : svétnik (excelenca)

zvezde

plavo

rdeče

rumeno

belo-sivo

Far (Svetilnik)

.....Noč, tema, oglje, ...

Farovž far

Obred = molitev+ misa est +petje+ duhovnik

Misa = maša mežnar

Miza pastir

Meso izbrani

Jest vsi (siti = ali si-ti tudi med njimi?)

Mežnar cekini, zvonovi, orgle, kor

Za osla = 1 = (gospod + sluga)

$\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$ je mož + žena = 1par = 1part = 1delež.

$\frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} =$

$= [\frac{1}{4} + \frac{2}{4} = \frac{1}{2}] \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + =$

$= \frac{1}{4} + \frac{2}{4} + \frac{3}{4} + \frac{4}{4} + =$

= 1., 2., 3., 4., 5., 6., 10. brat., 11.,

= [1.+ 2.] + [3.+ 4.] +

= [1.+ 2.] + [3.+ 4.] + =

= {1.+ 2.} + {3.+ 4.} + {1.+ 2.} + {3.+ 4.}

= {1/2.+ 2/2.} + {3/2.+ 4/2.} + {1.+ 2.} + {3.+ 4.}

= {{1/4.+ 2/4.} + {3/4.+ 4/4.}} + {1.+ 2.} + {3.+ 4.}

= {{{(1/8.+ 2/8.) + (3/8.+ 4/8.)}} + {{(5/8.+ 6/8.) + (7/8.+ 8/8)}}.

W dvojna vas s potokom in cesto in koritom ali X dvojna dolga vas ali s 2 koriti + lipo =?

Dve vasi s skupno goričko, s skupnim govejim pastirjem in kozarjem + ovčarjem

2 dvojni = 4 vasi. (Selo + Želeče (Žale)) + Mlino Zazer (Žale) + Zagorice / pastirji ?

2x4 vasi = Moste + Žirovnica / Selo + Zabreznica x Breznica + Doslovče / Smokuč + Rodine.

161228

Lokacija, locus, Hlebce

Baba = Dobrava, na njej staro gradišče

Pod ob vodi Špric + Vas = 5 $\wedge \updownarrow +$ (D, P =, 69)**Zgoša** = hči Poljč, je babja vas s tomfom in koritom + 69**Zapuže** = hči Zgoše, je babja vas s tomfom in koritom + 69

Kje so vsi joški, Jožeti, cuziji ij muziji?

–Mamitu - Mama, C M P S – II M - - -

Mama tukaj (Zgoša)– Mami (Zapuže).....

Ded z Zgoše sporoča, da je našel Cuzi-Muzi-Popek -Špric (Hlebec= ogenj, kres), (Vidik = kresovanje), korito in tonf = oko, oklo, ok'l, Moss, Torf = most , kjer je pod njim voda, na kraju oddaljenim miljo korakov v smeri III in 5/4 M od Zgoše v smeri II -(poslano po velikem rogu do 8 milj daleč). Poslušal je pa tudi Videc s Sv. Petra (ali le iz Straže, Babjega potoka?. Kje je tedaj Otok na Bledu, oddaljen od Hlebc

Torej je Zgoša babja vas od Polč, babja vas od Zapuž, bo pa tudi babja vas od bodočih Hlebc, ker ima samo korito in nima lulčka, ki bi pritekal iz peči, (v kateri bi se pasle ovce, ki uporabljajo kame-no sol). Zadnja tudi nima več železa (Dola), tega pa imajo še Zapuže. Torej nič železa, nič kamene soli, nič ovc, samo voli, konji in koze (junca ima Pužman iz Polč, kozla ima ... , nova vas pa spada k fari s cerkvico, ki pa takrat še nima britofa (ta je na Rodinah (Υ in $\wedge$) (* in $\dagger$), tam ima pa junca, žrebca, merjasca, kozla in tudi petelina ima pa Legat (Tonček) iz Lesc.

Smeri so določene po obzorju, značilnih točkah na obzorju, vidnih z vseh prizadetih mest. Te točke se pa nato podaljšujejo skozi premice v druge točke.

Hlebce – Babji potok, Šimnova skala - Vrtača XII (kres na **Straži** (sv. Peter) a **Zelenica – Koroška**,

Hlebec - Kodrasti vrh – Ratitovec VIII – Devin. **Straža – Koper (Kozji tok) sol, Straža – Devin, Istra Tvigrad (Pontefiks),**

Hlebec - Peč na Dobrči – Storžič (zadaj) smer III. **Solna pot, železarska pot, ...**

Kdo pa trobi, zakaj ima svoj kol in kolca, oz. (gol, in Golca) (ali za direktorja banke = klopi?)

Kdo trobi, pleše, raja (sredi Raja in po Bregovih in po hribih, homih in gričih in vrhovih, kdo je Vrhunc, Hribar, Skble, Svetina, na kaj in s čim trobi, žvižga, poje, prepeva, piska, rika, ...). Zakaj ima roke, noge, glavo, tiča, jajca, mošnjo, žakel, (Sokel ali žakel), Soken ali Socket = podstavek, nogavica, žep (v čigav žep prihajajo cekini), kdo koga nateguje in zakaj uporablja vrv, šnirenc, vozle, itd. itd.

Kje so integritete med Kralj - Krale in Kral = Ris in krempli ter Ricmanom?, med Vrhom, kal in oklom in bajerjem in otokom. (ali spada voda k kalu ali k bajerju – bavarcu ali korošču, ...Goveji pastir ovčji pastir. Zgoraj ali spodaj, Oblak zgoraj ali spodaj.

Kje je integriteta med Bregom, od Zasipom, Vrbo in Kozjakom in Gosjakom ter Mkvaužem in njegovimi krampusi, krampi, parkli?

Jelovica rastišče jelke Jelje Podjele jelke

Kluka in Rigeč regelci pravila kljuka in ključi, zapore in klauzure, ščegetavček in zareze, okuke in odcepi, odkloni in derivacije???

161230

Moja mati je imela svoje prijateljice, ki so čudno govorile. Moji materi so govorile »gospa«. Te bi naj bi pa imele v Velesovem svoj kloster. Te obiskovalke so bile Zupanova Lojzka s Kupljenika, Rusova Berta iz Zagoric, Jensterlova Jera s Spodnjih Gorij, in neka ženska iz Bitenj, ki je rekla skledi »šisla«. Hrani se je reko godla, ričet, midla, ješpren, ajdovi žanski so bili skuhani na koroški način, uporabljalo se je mleko iz latvice. Žganci so bili zabeljeni s putrom ali smeteno ali kislim mlekom. Te ženske so bile ajdovke (ker so jedle ajdove žgance). Jensterlov Neja je imel na belski planini vikend, na **Vogrincu** je bila lipa, ki se ji je reko marelja, oz. planini se je reko na mareli. Na tej planini so pa zdravstveni delovi svoje »seanse«. Jensterlov Joža je pa je bil jehovski škof na Jesenicah, drugače zgravnik.

Kraji se je reko »Na Slamnikih«. Ni bilo nobeni rigelcev, rigelnov, mogoče **Pokljuka**. V sosednjih rovtih je potem prehod za Jamo, Kuhunja, Dunaj, Na Slamnikih naj se nekoč reko »pri Burji« (tako mi je rekla Oblakova Lojza). Skale Peči so nad Belo na tam so tudi vidiki na Galetovcu in na Peračici. Iskal sem tudi vidik Turn (samo na zemljevidu).

710101

Svetina, Svetec, sveti na, svetuje, svet-je, ga žre in požre ter poišče ključ do znanja, ki to znanje skriva.

Sveti lahko vsak ki ima luč, samo komu sveti to se pa je vedno sporno, dokjer ne najdemo **Osvetljenega**. Ta pa ima svojo mošnjo in svoja jajca, pa tudi svoje roge in svoje parkelne, pa tudi svoje cekine in svoj drek, a tudi svojo glavo, v kateri je skrito znanje, ki ga čuva, ker je to vse kar ga ločuje od svetin (Lucij, Lunov, Luxov, sveti-na (samo da prihaja svetloba tudi izza kljuke, ki zapira vrata v osvetljeni prostor, kjer se govori (a tudi posluša), v tej katedri pa je kateder iz katerega sveti tisti »svetina«, ki posreduje znanje, ki ga ni sam produciral na osnovi rizikov, ki jih ta znanja vsebujejo in povzročajo, lahko pa čveka tisto znanja in širi tako znanje na vse mikrofone in kamere, ki se jih poslužuje tudi televizije, itd.), ki ga pa nikoli ni sam preskusil, oboji so pa del univerze.

Potem pa pride nevarnost in begunci, pa Merkelni, pa Trampi, pa Putini, ... ti vsi prenažrti, rad bi pa vedel, kje je tisti »Svetnik«, ki bi vse to lahko pravilno interpretiral, brez gore expertov, ki se jim reče danes lobisti, te pa potem najdemo v vseh prestolnicah, ki imajo take stolice (katedre – tudi kanegre = kamnolome). Vse skupaj je pa samo za »posrat«, vendar »peklensko nevarno«, ker dans več ni mogoče ločevati raket, ki sih pred 161231.24.00 in ob 170101.00.00 pošiljajo iz bližnje gostilne (ta je 100m daleč proč od mojih ušes), pa tistih, ki jih Putin + Tramp + (ki spadajo vsi v razred norcev, pistolarjev, topovarje, raketarjev (nekateri uporabljajo to za tenis, ali tudi golf), ki pošiljajo svoje kroglice, kugle, globuse,) med tiste zvezde (medijske, politične, ..) ampak tako prekleto nevarne »Vizije«, ki imajo za druge posledice, ki se jim reče nato »Begunci«e. Lahko mi verjamete, tudi jaz poznam program in kapacitete »ELANA« iz Begunj, a tudi veliko podrepnikov, ki žrejo cekine, ki jih ta »vsebij« »elanova mošnja« in ločim »elanov gobec«, ki riga te cekine, ki so pa izhajajo iz molženja (koz, krav, ovc,), nekateri bi pa radi molcli tudi bike, junce, mrkače, prasce, peteline, gosi, ...- pa vidimo, da nekaterim to celo prinaša uspehe, večina so le samo upanja, ali so pa samo futer – hrana za poslušne in vidne.

Pa veliko živcev, zabave, pijače, kosti, kože, jedalce, in apetita. To vam pa vošči vaš Mrkač!
(Svetnik = Consigliere = sopodpisnik nekega akta, dokumenta., tisti, ki je svetil pri nekih odločitvah, ki so bile zapisane.)-nekateri je pa moral sam prenašati!

No pa naprej v tisti čas, ki se je pričel 170101.00.00

Komu naj zapustim tisto, kar sem do sedaj naredil, pri čemer so ible povezane usode s mojim delom, odločitvami in so imele pečat mojih znanj, vedenj, rizikov, cekinov, sranj, vidikov in videzov, slušanja, posluhov in prisluhov pa pred-sluhov pa za-sluhov, poslušanj s vrhov in jokanja in solza iz korenin, kdo to razume, saj moja žlahta nima krvi, ki bi to lahko kapirala (kapre so koze, a tudi kozli, pa tudi Parkelni, tudi Pekleniki ostajao pa še gosi &).

Kaj bodo naredili iz vsega tega, ko nobeden še ne razume tistega, kar jim poskušam dopovedati.

Doktorji, pa naj bodo tudi trikratni, vidijo samo sranje, želeli bi si pa cekine, ki bi jih narigal kozel xxxxJarc@. **Cekine bi vzel vsak**, nobeden se pa noče ukvarjati s »sranjem«, pa četudi je **zapečaten z mojim pečatom svetnika**.

Korenine nobeden ne rabi, ker so preveč daleč, pa bi jih morali še dve generacije predelovati, da bi jih lahko prišli do voz s katerimi bi se pa potem avtomatično vozili (projekti VW).

Tisto kar je vsakomur razumljivo, vsako pa to popolnoma drugačno »vidi, sliši, čuti, »

Skrbi, Skberne, skrbi za tisto, kar so drugi zapustili, pa ne vidi svojega Griča in gričarja in Hribarja, Vrha – Vrhunca, ne vidi kapelo (ki jo je moral postaviti, zgraditi niti križa ob njegovem znamenju, ne vidi KRALLA (kralja vrh Vrha, niti presk (Kralle = kremlje mačke ali risa, ki jih je zapustil svojim potomcem, ko se je bos vzpenjali po luknjah in stenah in pečeh, ta je imel svojega gradbenika Ricmanu, pa cinpermana, svojo kozo, ki ji je prinašala rože in prala prte, pa ta ni bila tista, ki je imela moža, ki je imel žago (na vozu narejenim pri kolarju (Cesarju), ki je imel Diesel motor firme xxx, pa jermene iz ledra, ki je izdeloval Ledrar (n.pr. v Radovljici pod Medmestom), doma sešite .... No in ta »žagarica« se je potem med drugo svetovno vojno bahala na Koroškem, da imajo doma »ein grosses Sägewerk«. In takih »ein grosses Sägewerk« je bilo pri nas veliko, pri dveh sem celo še sam sodeloval, da so »splavali« iz mokrote, ki jo je zapuščalo njih rojevanje, neznanje med vedeti in znati, moči in realizirati, itd. no in na koncu sem si pa dva tudi sam »scimpral« in eden je še danes sposoben žagati, samo da moji sinovi več ne znajo več žagati, pa žagajo raje drugod in na drugačen način, pa se jim pa tudi njim pod nosom kadi in za njimi tudi smrdi, samo drugače. Ja, za vsakim se nekaj kadi, nekaj smrdi, pa pri vsakem se »to gor jemle« drugače.

Consekundarion, Considered
 competencias del maestro con mención
 Conseil National du Patronat Français
 Confederazione delle associazioni diplomati ISEF
 Symbolic Control and Identity
 Convergencia Europea.
 context of education
 contribution of education
 Contratto collettivo nazionale di lavoro
 Ne konzul

Consiliere = sopodpisnik nekega akta, dokumenta, ki je svetil pri odločitvah, ki so bile zapisane.

Contratto collettivo nazionale di lavoro

Hudič je to, da do Dr. ima samo piko pa nobena eksponenta in nobenega pridikata (pa naj bodisi logičnega, slovniškega ali matematičnega) saj šele ti potem nekemu nekaj povedo. N.pr eksponent nekemu pomeni kaj to pomeni:

2^4 ali 2_4 in komu kaj pomeni. Dr. torej nič ne pomeni, če nikogar ni, ki bi mu kaj to pomenilo. Ljudje pa nasedajo na nekaj, kar jim nima nič ne pomeni, saj tako ali tako tega ne razumejo, dokler ni tistega, ki bi mu to kaj pomenilo.

Ljudje so pa osli, ki se pustijo gnjaviti za prazner nisterč, ki ga kažejo vsem žalostnim ostalim, ki od delitve teh cekinov niso dobili nič drugega, kot prazno »sranje« in pod nosom mnogo dobrih obljub, ki so bile dobro parfimirane z bodočimi spremembami.

Vizija je dokončana šele takrat, ko se vidijo njene posledice, dokončana je pa šele takrat, ko so vsi prisotni pokopani. Takrat je bilanca jasna in tudi končana, ker na njo tudi več ne more vplivati. Vedno je pa mogoče videti, a tudi vohati tisto sranje, ki ga povzroča (če imate za to kurja očesa in uši).

PA MNOGO POMPA, da bo kaj ozelenelo **Pa dobre korenine pa jeseni bogate krone!**

Pa cuzi, muzi, popek, špric!

Pa Čuki in Mačke!

Pa ta vas ne bo nabodel kak junc ali mrkač, kak rogač pa klešman, kak ricman, kakšen ris ali maček, pa da si ne boste nakopali kakega kopača, pa da ne boste izkopali ven kakega krampusa s svojim pivkom (špico in kapo), ...

170103

Vse skupaj je samo en cirkus.

Afna, ki je pred 10 mio leti gledala, kako si njen sinko pripravlja kamen s katerim udaril po lešniku, potem je bil pa tako neroden, da se je »kresnil« po prstu, potem se je zaslišalo nek »AUuu«. Ta »Auuu« se še vedno ponavlja, samo da danes iz več milijard gobcev. Tako slišite iz celega sveta, od vseh narodov ali pa je to država to zdržala ali pa podojila svojega sinka, samo da je bilo potem mir, na to pa čakate zamanj. Še vedno se vse konča pri Auuu, pri tistem, da si nekdo mane roke, ki pri vsem tem nima nič zraven.

Noden pa ne reagira na noben kurc al pa če zmanjka vode al pa vetra, bo že bog (bohinc) to uderil. Sedaj pa vi iščite svojega bohince, kje ga boste našli, kakšen bo (ves napet od cesarskih cekinov, ali ves posran od sosedov, da nej bo tega srana enkrat že enkrat konec, ali ..... ja kdo pa vsem tem piha dol po cel komun dol. Kdo pa gleda dol izpod »Vrha komuna« ali »Vrha Pečik«. Prebivalci si nato lahko odločijo, ja o čem, če je pa ta veter tako al tako zan kurc, pa nej uleče od kod'r hoče, od te ali druge smeri (kurza = korca), katere jakosti (burja, piš, pihavnik, rog, trobenta, ...), katere stranke, **»von majo usga tga skp dost«** in ne rabjo noben'h sesalcev, kurcov al pa dou'h žlebov, mostov, ideologij, sej je ta kurc pršu na mino, k mo bo odnesla negovo rit z gobcem vret u njegovo lastno praznino, ki jo je videl nekoč, ko so pihali blagi vetrovi in to popolnoma vseen od kod, sej bvo prijet'n toplo, mi pa brz zavihanih rokavov, polni moči in »elana« ali »upanja«, pa na vse pripravljene....

In nobeden se ni spomnil na dolgove, ki so jih naredili takrat, ko so bili pijani pokozlani in presrani. ko so bili neprištevn, neprisotni, ko so podpisali svojo usodo in postali neprisodni: eni kralji, drugi dežmani, špani, pož'nki al pa tu gun s ta druge strani, kso mel svoj korit al pa svoj vrh, postav'l svoje krale, eni zgoraj p'r lip, ta drug spodaj ob jelši ali bajerju ali žlebu, ki je poganjal njih želje in videnja. In vse te je bilo potem potreb'n futrat. Ob tem pa povsod same afne, ki so skakale z veje na vejo, vedno je šlo za xxxx@, za nategovanje, varanje (tudi za varjenje varov, varenja piva, varanje strank, tudi stranke so lahko prevarane, pa tudi te koga lahko prevarajo, pa ne samo od politikov, temveč tudi druge mogoče prevarante). Takrat kmajo 'ldje usga dga dost, se pa pojavijo begunci. No in od tam naprej vam je pa spet vse jasno.

Ja taka je bila potem božja sodba v Raju!

Prav zanima me, kaj je mogoče nekaj naklobasati, če nič niste videli, slišali, vohali, lizali in čutili, če ste vse lahko samo prepisali, nič razumeli, kar se vam je ponujalo v pravi luči (ki prihaja ponoči iz sanj, ko se spremenijo zjutraj v zoro in nato na pričetkom dela v red, ki je potreben, da se vse to uspešno pretopiti v zoro ter nato na naslednji rod, ki mora pa preživeti, saj drugače je roda konec.

Če poslušate Bohinjca, ga s mikrofonom in magnetofonom, mu prislušujete in gledate človeka in na cilj, ki ga ta bohinc kaže in o njem govori, vi pa gledate Bohinjca in njegov obraz, in poslušate njegov glas in njegovo identiteto (vse kar kaže, vse kar lahko slišite, kar lahko zavohate, čutite, ... a pa govori samo o občutkih. Za kameero pa imate sodelovca, ki opazuje pokrajino, neidentificirane objekte, vse dvodimenzionalno /2D/ brez daljine, nikjer pa ni odnosov ki bi omogočali identite med posameznimi objekti, ki so bili že prej posneti ali jih nameravate posneti. Kje je kinematika, dinamika, produkti samo 3D odnosi med sluhom in sluhom, kje so še mase, teže, itd.

Razlikovali smo tiste odnose, ki so nam jih ponujali umetniki (Michelangelo, Da Vinci,...), ki so upodobili ali izklesali, kar so sanjali takrat, ko so prej sanjali v svojih sanjah. In »Angelčki« dobijo krila, s katerimi letajo tako kot golobi ali sove, kot orli ali kragulji, ... ti pa tako verodostojno, kot da bi resnično leteli. Mi pa vemo, da to takrat še nobeden ni letel (razen Iskarus, pa še ta je odletel, ker so mu žarki osmodili njegova krila). In za vse to pa dobivajo ti tvorci mastne cekine, z glavo in ciframi, in to zvenčanje cekinov še vedno ječi v zraku in to še po polovici tisočletja ($\frac{1}{2}$ M), skupaj z dišavami iz zidov in tal, stropov in katakomb.

Naš snemalec pa nima svojega glasu, svoje povezave med očmi, ušesi, nosom in usti in ne vidi ne sliši, niti voha, ne grize in ne loka, ne liže in ne golta tisto kar mu poskuša dopovedat Bohinc, ker tega pač ne razume. Ta snemalec nima »drata« s tistim, kar mu prikazuje tisti, ki snema, ki vidi Bohinca in ga snema (s kamero, od katere nimamo ohranjenega zvoka, samo sliko). Naš snemalec pa samo posluša in posluša Bohinca in samo s mikrofonom posnema na magnetofon. Iz celotno kolobocijo potem analizira tisti, ki se ukvarja s časovnimi analizami, pa si pripiše pripombe. Prva je pa ta, da pripadajo v 3D dve videomeri, ki so med seboj povezani s »dratom«, da morata oba snemalca videti tisto kar tudi poslušata in je predmet tega zapisa (fila), ki mora imeti najmanj 8 kanalov + 2 za medsebojno

koordinacijo, torej mora biti zapis 16 kanalov, pa bo ostalo še kaj za škarjice, mostove, ... še dovolj prostora. Do teh pripombe se nobeden od sodulojočih ni dokopal, izvenele so v vakuum in to v tistih praznih glavah tistih ljudi, ki bi morali to razumeti in vedeti, kaj je potrebno ukreniti in spremeniti, so pa o vsem tem samo čvekali in malali.

Take zapise pa potem najdemo med našimi akademiki (ATA Academie (**Ancient Greek: Ἀκαδημία**) je bil pa Aristoteles, njegov vzornik je bil pa Socrates (470/469 – 399 BC), Aristoteles s svojimi abstrakti, s svojimi konstrukti, in svojo željo, ki se je to uspešno upiralo vsem »trotelnom« = »bebcem«), ki je imel svoje učence oz. »študirajoče«, ki so se poskušali »dokopati« do tistega, kar bi ti morali razumeti in mu jim to posredovati, tisti, ki so to razumeli, to so bili »graditelji« (pa ne kmetije), n.pr. Instituto Politécnico Nacional Escuela Superior de Ingeniería Química e Industrias Extractivas, torej inženirji ki so tvegali in ne filozofirajoči čvekači.

Včasih smo rekli, zakaj ima policaj svojega partnerja, da eden zna pisati, drugi pa brati. To je ista šola, ki ne zna stisniti skupaj tistega, kar spada skupaj, pa ima potem svoj predikat, svoje dimenzije, svoj vpogled, pa abstrakte in se nikoli ne dokoplje do tesavrov, ki so posledica pripadajočih analiz. Človek mora imeti vse čute in čutila vedno intaktna ter delujoča in integrirana, aktivirana in brez gostiln pa tudi Suštarjev, Jan kotov in Božičev, brez Rožičev in Svetin in Pankracijev, vedno videti vrh (goro, hrib grič) in vodo (gladino), kaj to so osnovne kote in brez tega ni orientacije, lokacije, . (v fotografiji imate zato pojme svetlost, (Tone, Contrast, Color). Tisti, ki rabi nekoga drugega za pomagača, je od tega odvisen in če rabi tri pomagače, je trikrat odvisen od drugih, je visionar 3D ali ³ ali ₃ pa je odvisen od najvišjega (vrha, Vrhunca) ali najnižjega (korita, koritnika, legata, cesarskega sela, ta ima svoje Selo). Ko se ta pojavi, se pa prične »prišel, videl, zmagal«. No od tam naprej pa že veste koliko je ura, saj ta vleče s seboj vedno svoje begunce, ponavadi uklenjene, zaprte v vozovih, itd. in to so tisti, ki so bili prej na vrhu, vrhuncu ali pa pri vodi na kadeh kapitani, na vrhu ladje so bili pa najvišji vidci, ogleduhi, privezani na svoje štrike od koder so videli tisto, kar nobeden ni mogel razumeti, ko so o tem pripovedovali – n.pr. Marko Polo. Ti so bili trotelni. Nobeden od teh ni bil Drr, vsak le pustolovec (lovil je pusta s svojimi parkelni), nobeden ni bil prost ječ, dokler jih ni odsedel, vsi so bili zaprti na tak ali drugačen način in so morali prenašati svojo drisko in svoje sranje, pobrali so jim prenesene cekine,.....

Tisti, ki imajo svoje glave tudi naprodaj, skrite v svojih lobih (lobanjah) so pa lobisti. Ti ponujajo lasten drek, ter ga pretvarjajo v cekine, ki jih riga osel. Nimajo nobenega lastnega mnenja, a razpolagajo s tujim znanjem

Vi pa morate potem imeti tudi svoje lastno znanje in mišljenje, to pa nato tudi ponujate in prodajate, če ne preje kot potem, ko se zopet rabi razumevanje, ko zopet zvenketajo cekini (ali so to le cokini = bučna semena?).

Če pa ločite te cvenke samo po glavah in cifrah (čvekih, cvekih), ste pa izgubljeni. Na svoje občutke se morate zanesti, te občutke morate pa imeti v krvi, da ločite lahko posamezne Hermane, kajti drugače ste nasmoljeni. Svoje krvi pa noče nobeden dati, ponudba je pa nezanesljiva, rizična. Imamo samo eno in ta je povezana z glavo, to morate čuvati skupaj s svojo lobanjo (lobom), lastnim egojem, jajci in mošnjo.

Cesarski sli imajo pooblastila, da začnejo vojno in nato da delajo z begunci tisto, kar jim pripada (tudi po zakonu), njih značilnost je ščit na verigi, ki veže kralja oz. cesarja z njegovim poslancem in nimajo novenega pečata, temveč svojo moč (Gewalt), vezano na cesarja, kralja in njegovo vojsko (Herr). Ti so pa odvisni samo od boga, pa ne od kralja. Najprej morajo biti posvečeni, nato pa zatolčeni z mečem. Nad vsem sta pa samo kralj (med zemljo in bogom) in njegov bog (med modrino in zvezdami in tistim zadaj, kar sodi tja zad med zvezde, to je pa raj nad zvezdami), predstavnik tega je pa papež in njegova hierarhija in njih prečke, ki sta svoj svet zase.

V tem svetu pa ni nobenih doktorjev ali direktorjev, samo zaščiteni in nezaščiteni, prostovoljni in volni na vse, nobene volne in jarcev in volkov, tukaj je samo pamet in nespamet, razumeti ali nerazumeti. Vse drugo je samo narisano, naricano, zaslišano ali preslišano, prejkano, pa če ste solzni od vetra, od vode ali soli (vse skupaj je samo filter, tega pa sami lahko uporabite, če ga znate), filtri pa filtrirajo tako privide (ki jih imajo tisti, ki se ukvarjajo z videokamerami), razvide (CT = Computer Tomografy), prisluhi (pri ultrazvoku), itd., ne vedo pa tega, da filtri ne učinkujejo na kvarke, ker so ti sestavni deli, na katere učinkujejo eV s svojimi potenciali, odkloni, potenciali, tokovi, močjo, koti, smermi in kapacitetami, itd. Tako dobi pojem kapaciteta zopet ponoven pomen, sploh če ga uporabimo skupaj s Socratesom, Arhimedom, Aristotelom, Platonom ali Hippocratesom, pa imate samo tisto znanje, ki ga imajo filozofi in mislijo, da je tega znanja na

koncu teh kateder in pri vedenju tega celotnega univerzuma pri nastopanju in čvekanju s teh kateder in svoje znanje ponujajo pod pultom kot lobisti (zakaj pa imajo potem svoje lobanje, če jih pa ne sprejmejo med »posvečene«, ki so zapri-segli in pb tem dobili svojo verigo, ki jih veže na njih čast in kodekse, ta pa na kralje (kralle, kraje, krajne, Creine, kinge, klinge [meče in njih rezila – kline, pa naj bodo te ali lesene, koščene, kovinske in vseeno ali tam teče voda ali kri ali sol ali med in mleko, ali za cesarja ali kralja, za pontisferja ali luciferja, 69 ali ☉, pa naj bo podprt ali ne, zaščiten ali ne, vezan je s kodeksom (ključem) na tvojo lastno glavo.

Ljudje časti pa niso samo herri on tudi »ti gospa Mici«, ki sedijo ob mizi na štiri vogale, na sredi med vogali, moja »mat« je bila obrnjena proti Bodeščam (tja k Bedenku, ki je imel svoj korit pa svoj pas, tudi pas okoli svoje cerkve), moji materi so babe rekly »ti gospa Mici«, to je moralo imeti neko zvezo z samostanom v Velesovem - Adergasom, ena od teh bab, ki je bila doma iz Biten, je rekla latvici »šisla«. Mati je nas otroke nagnala kopat v Toplice, od koder smo bosi prišli po vroči asfaltirani cesti mimo »Pikana«, nad katerim je bila kapela in nato za vrtovi dol do doma. Baze so kvantale (ne govorile). Oblakova Lojza s Kuplenka je prinesla puter pa mlek (melk, ostanek od sesirjenega mleka). Ko smo prišli domov, nam je pa mama dala kos kruha s putrom in strdjo. To je bilo najbolj slastna jest kar smo jih najlažje dobili takrat, ko ni bilo praznikov. Otroci smo rekli, da so babe »coprale« in da smo jih morali »p'r gmah« pa se babe niso pustile špilat na karte (kvante, na štiri barve, na štiri bajte, od katerih zadnji Čeber – Keber = majski hrošč). Te babe (coprnice) so bile Rusova Berta, Oblakova Lojza in Jensterlova Mina, včasih je prišla tudi tista iz Biten s svojo čislo.¹⁰⁹

Med (strd) je bila včasih hrana, od katere si ni nikoli dajalo dajatev, ker so ga nabrale božje delavke čebele. Hranili so jih v bučah (piskrih, glinenih posodah (mnogokrat tam, kjer so bile rustalke, ki naj bi jim bi med za njih hrano,

¹⁰⁹ Pozneje se je iskazalo, da so te babe coprale, t.j. šlogale in ugotavljale svojo bodočnost iz šalica kofeta. Torej so coprale svojo bodočnost. Pri tem je pa Jensterlova Mina, ki je bila gorjanka, rekla moji mami »Ti gospa, tis švogou, zdej pa to še pojej«. (ali tisti zoc?). Vse so nabirale rožice, bile torej zdravilničarke. Moji mami so rekli tudi pospa, ker je znala računati po nemško, tako kot tiste nune v Velesovem, ki so jih imeli za naslednice Sv. Heme, ki naj bi »talala ckine, kniso bli nen«.

hranile naj bi ga v jamah). Med naj bi bil oproščen dajatev tako kot tudi sol. Med naj bi ljudje nosili v putrih, potrih so pa normalno $8 \times 0,7$ litr = 5,6 litra medu, kar naj bi navadno zamenjaki za 32 kg težke tovore, torej en tovor soli. Nazaj naj bi nosili v putrih vino, sol pa kameno sol ovito v seno in privezano na štrik (od tod štrik na kurcu), morsko sol pa v mehovih, težkih pol stota = $47 \text{ kg} \times \frac{2}{3} \text{ centa} = \frac{96}{3} = 32 \text{ kg}$.

Po sol so se napotili po sv. Martinu, takrat, ko naj bi bilo mirno, ko je bil kurc že umirjen /Frölich/, pa je že zavladal Srečko (Gottescalc), še pred in sv. Katarino, sv. Marjeto, sv. Barbaro (K+M+B). torej v času treh tednov med 11. in 25. nov. Kdo pa kaj bo naredil je bilo že zdavnaj odločeno, saj je imel Primašč $\frac{3}{3}$ pravic pri peči, Brs $\frac{2}{3}$ in Oblak $\frac{1}{3}$. Ja, dokler ni prišel sv. Martin 1315, takrat, ko se je vsedel »novi gospod« za Roščevo mizo. Tedaj je bil K'plenk, oz. njegov Log že zadaj za Babo, Roščeva hiša je pa morala gledati proti svojemu gospodu na blejskem gradu. (kontrola smer N, 4 km), skrbnik pa je bil upravitelj gradu, $\frac{1}{3}$ sodnih pravic je pa imel goriški grof, pontifeks v Čedadu verjetno $\frac{2}{3}$, Ortenberžan pa verjetno prav nobene). Pečnih pravic je bilo skupaj za en dvor $\frac{6}{3}$. Potem je bil pa Kupljenik kot celota $\frac{9}{6}$ pripisan Mariji z Otoka! Celota kot 3 hube (kdo je bil »cesarski sel« tega posla, ki je sedel ali na Primaščevem ali Roščevem »Stolu«, za njegovo mizo in kam je ta bil ob tem dogodku obrnjen, ko se je jedlo in pilo na bodočnost Kupljenika? Posledice najdemo do danes v usodi teh kmetij. Na vzhodnem delu tega kraja, tam kjer so nekoč bilo $\frac{6}{3}$ pravic, so vsi repi prazni, ognjišča ugasnjena, kri s koreninami vred izpuljena, nič več zelja, repe, korenja pese, samo še krone ostarelih sadnih dreves.

Pri tem se je pa za »Stol«, za Suho na Zelenici, »Storžič« Lugje, Luže, Mlake, ... Skratka za celotno koroško »Orobje«, konkurenti so prihajali iz »Val Sassina) = saške doline, daleč zgoraj kjer so bili Franki in Bojern, njih sosedi Pemci (kralji tako na Visli kot na Moravi), rinili proti jugu, vsi bili premočeni, prezebli, lačni saj jim bog ni omogočil, da bi se najedli, vse je zgnilo in se zasralo na že kakorkoli način.

Njih je bil svetnik sv. Pankracij, ki je imel kar nekaj vrhov pa tudi vmesnih dolin s svojimi sedli (sedeži an tud pripadajoč'm rit'm, pa tudi riterji s svojimi pančopansi, ki so metali na ta sedla svoje gospode, ti so pa zbadali in nabadali zan praz'n ništrc, zan usak part, za vsako loko, za vsak facolet).

No in tako loko so mel pa tud p'r Rožiču, kjer se je dalo kaj nalokat, sam zato ste moral pa met cekine, dr'gač so pa ropotal M'kvauž'.

No pri Rožiču so pa posadili gospoda na sedlo, to na konja in (ne na osla) in ga zvelkli na Hom kota 675,4.

Pot za kolom in ograjo do studencev navzgor čez Kovačevce – nakloni, smeri, odkloni,

Železarski del Kupljenka je podložen deželi. Landu prek pustega Gradu, ki ga ne vidi? Čigava zemlja v velikosti dvora?

$\frac{1}{2} \frac{10}{4} \frac{1}{2} \frac{3}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{7} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{1}{5} \frac{2}{5} \frac{3}{5} \frac{5}{6} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8} \frac{1}{8}$
 $\frac{1}{7} \frac{5}{8} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{6} \frac{3}{5} \frac{1}{5} \frac{2}{3} \frac{1}{9} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{10}{2} \frac{1}{4} \frac{1}{2} \frac{3}{4}$

V okrogli sobi v kot srat:

Med ostale se v vsedi,

- k ognju se vsedi, pa bo potem tvoj drek zaprt, tako kot je zaprta tvoja rit, ti boš pa lahko sanjal, kdaj se boš spet najedel (nič sranja, nič riganja).
- Postani »vodja lova«, vsedi se na svoje noge in pripoveduj zgodbice, kako so včasih lovili, pa ti bodo ljudje verjeli, istočasna pa pušcej ven tvoj lasten drek, pa bodo nekateri še verjeli, eni, ki so bili pa zraven, bodo pa rekli: "»: »jok brate« pa postavili desno roko z dlanjo navzgor in iztegnjenim sredinjcem in
- letel sam od sebe iz tvoje lastne riti ven vse do »peči« = skale;
- V jamo se vsedi $\odot$ pa bo tvoj drek letel iz ust ven (zlato) sam letel;
- V šotor se vsedi $\wedge$ pa bo potem svoj drek letel sam zadaj ven, iz ust pa tvoj čvek;
- k mizici se zlekni kot rimljan, pa bo prihajal ves drek po pograd, tvoje štíme pa ne bo razumel noben norc (kralj) (če dobijo na Brdu vodno gnanega norca), potem se postavi kralj pod lipo, pastirc nad vodo (bajer):
- če v Dolini postavijo peč na vodni pogon pa rabijo 4 deležnike. Tedaj dobijo mizo, ki jo vodi primus, na desni strani je xxxxxx
- **Ko v Dolini postavijo fužino z vsemi mlini in kladivi, s xxxxxx**
- **Xxxxx**
- **Xxxxx**

Glas po telefonu! Številka izpisana!

Živjo sine! Kako se imate! Ali si že uredil glede serviserja za peč, ta skoz dela in se ne ustavi niti ponoči!

Nič še nisem uredil!

Halo, kdo tam!

Nič ne slišim! Ja, je že dobro, Sine.....

(po ¼ ure pa) Mami, jaz moram it.

(Tututu, too, too, too ....)

OČE pozabljen, samo konec meseca je potrebno plačat telefon. Peč še vedno ne dela, serviser, plin še vedno sika ven iz peči (gljih toko kot se vse cajt vedno ven vali skozi ven iz moje babe, ki je mat mojih sinov, vse to moram pa vse to sam plačat.

Sedaj veste zakaj se je Baba postavila med Peči pa vse tisto tam dol spod.

Jest pa lahko vse to lahko gledam z rešpetinam (Rešpetin = daljnogled), jaz ki sem za vse to postavljen kot vzor, za rešpekt vsem, k nej bil pa 'n norc (spodej pod kovač'ncam, kse kuje k't b' bli nor), Kral use to gleda izpod lipe, pa vsega tega ne opazi /jebe se mu, norc nej delajo k'r čjo/ in to potem tudi nato naredijo, vsakmo svoj konc.

No take so naše komunikacije, u našmo komun, u naš sren, u naš was (kma tri naselja »Na Hrib«, »U Vošah«, pa »Na Brd«. U Medvodah je pa gljih toko samo d' se Brdo reče Preska.

Jest sem pa učas imu svojo barko (jadrnico), ks'm jo sam scimprou, paj meva tak jambor, da se juse to uhka vid'l, tud tist, kar si uhka vidu pred obzorjem al pa za obzorjem, pa si skoz rešpetin uhka vidu [al pa tud mem rešpetina] to, koko se je »ladja« po morjo oddaljevala, se postaula na obzorje, poj sjo pa vidu še tolk časa, da so zgin'l na vrh koša tist opasovalc na vrh jambora, poj jpa blo vsga konc, pa sam še m'gla.

Ja vsaka ladja ima svojo meglo na svojem začetku, pa tudi na svojem koncu, vse se nekje začne pa nekje konča. Le tist boh, bohinc, triglav, stou, si zmerej znajde na vrhu, tam pa ni več nobene poti gor u nebesa, sam tiste dol spodej. Če se spustiš dol do sedla, se samo ustaviš (da te sklatjo dol po plašencah, lohko se tud ozreš na svoj lastem gobec, ki je pred tabo in lastno rit, ki je za tabo, pa boš videl vse tisto sranje, ki si ga prodajal kot resnico, pa kso jo ljudje mel za tvoje cekine, al pa lasten drek. Vse to se nato znajde na tleh, tam zadaj pod mostam ali ☹️. O mami!

Vleč v'n prazne klamfe, pa ne pustit človeka, ko se pogovarja s svojmo sinam! Potem čveka sam moja žena, z mojmo sinam in to tako, da ji

nobeden ne more priti zraven. Sin se naveliča in pogovora je konec (ker je on poklical). OČE odžagan, nobenih obvestil, vse skupaj samo en čvek, nobene informacije, posledice so pa vidne šele potem, ko se ugasne peč (za centralno kurjavo) pa smo vsi skupaj pri -10 °C - vsi lepo na hladnem.

Ja, taka je potem usoda vseh tistih, ki ne ločijo Pečikurca, Svetino ali Babo ki dobi svoje sinove, ki se jih potegne v svoje vplive in se postavi med Svetino pa sinove na svojih Pečeh in ne ločijo pozicij ali cesarja ali kralja, pa ne 'pontisferja' ali luciferja, 69 ali ☹️,....

Šmitek Janez – Kropa ostanki na Kamni Gorici, stare žindre.

St. Gallen, stara železniška postaja nabiralnik banke Raiffeisen. Na Bodenskem jezeru pa Zepelin, aluminij, nato zlato in cekini.

Delovanje v prostoru z gravitacijo - 4. dimenzijo. Poiskati značilnosti prostora in vplivne količine. Potem poiskati rizike, nato odnose med riziki in informacijami.

Izdati Bone (t.j. bonitete, ki jih ponujaš tistim, ki jim zaupaš. Tisti so tisti, s katerimi delaš. Tem daš bone pod katerimi daš popuste.

Popusti smerajo biti na količino. maksimalno 10%. Boni so nadomestilo za že plačani račun s polno tržno vrednostjo. Npr 95 je račun + bon 5 % .

S temi boni nato lahko plačate nadaljnje usluge. Ker jih je samo 5% morate dobiti za 20 uslug reklam, te pa vlečejo vedno bolj.

Če ste nesramni, dodate še 5% zastonjskga papirja brez davka, samo papirja, samo obljub. Samo papirja, nič čvekanja, tega mora prevzeti računalnik.

Bone stranke lahko zamenjajo za 95 % vrednosti.

Torej morate imeti v banki samo 5% zalog (na lastnem bančnem računu. Bančne usluge mora plačati prinositelj bona - upnik.

Vsi boni morajo biti oštevilčeni, vse številke evidentirane, vsi lastniki bonov evidentirani.

Sedaj se pa začne:

170109

Lastniki bonov:

Bon izgubljen – vse bonitete izgubljene.

Bonov premalo, da bili interesantni, kdaj boste šele lahko vnovčili bonitete?

Boni pozabljeni – efekt isti.

Naslovi na bonih = procesiranje prek interneta in računalnika. Reklame, ...

Povečanje prometa,

Sedaj pa efekti prostora in gravitacije - 4D efekt.

Promet prek novega prostora ima efekte :

2, 4, 8, ... 2exp2

2, 8, 32 3exp3

2 % je od 2 do 8x. realno okoli 4x.

Jaz sem dobil normalen vložek 8 ur na delovni dan, na koncu okoli 70 ur na teden = 9,3 dobitok, torej več kot 4x. Stroški so bili pa dvignjeni za okoli 4 x. Izplen torej več kot 50 % (okoli 56%).

S tako ritjo je pa potem lahko srati! In nato je tudi kmalu ponudnikov, da bi ga skupaj srati?, Pa tudi veliko ritaliznikov, pa tudi zavitnežv, ki jim tako sranje gre na živce, sploh ker od vsega tega stranja nič ne dobijo.

Potem pa imate tudi vedno dovolj časa, saj imate denar, ki ga lahko zamenjate za čas.

Potem se odprejo vrata, vsi se ozrete na vrata stare železniške postaje v St. Gallenu, kjer se je prvič pojavila ideja o integraciji dejavnosti in njenih efektov. S tega okna se je takrat videlo na Rohrschach in prek Bodenskega jezera v področja Friedrichshafena, tam kjer je Zeppelin gradil cepeline, aluminij so pa dobivali pri Rorschachu, jaz sem v letih 1972-74 sodeloval s to firmo, ki je tudi imela svojo banko, nekaj let pozneje pa sem potem pot, kako bi se vključil v švicarski bančni sistem.

Panes se pa iz tega okna GPS 47 25 29 63 / 9 22 19 34 ni nič več videti, vse je zazidano, čeprav je okno še na istem mestu. V 30 letih se je pogled polnoma sfizil, zato je vedno najti nove poglede, razglede, vidike!

$\frac{1}{2} \frac{10}{4} \frac{1}{2} \frac{3}{4} \frac{4}{5} \frac{1}{7} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{1}{5} \frac{2}{5} \frac{3}{5} \frac{5}{6} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8} \frac{1}{8}$

Ko je Tor zaperu, zaporu, svoja vrata.

Boh je potegnu svoj prt, na prtu so se pojavile 4 farbe, vse osvetljene, gledane s vzhodnega sonca na obzorju, pa je postavil svoje znake:

Kara

Pik

Per(o)

Srce

Pičil se je v prst pa je naredil vse farbe, posral se je začetek te zgodbe (o Taru, Teru, Tiru in Turu), se obrnil na svojo naj dražjo stran, kjer mu je njegov sin ponujal svojo Srce♥, se nato obrnil k svojemu drugemu sinu, ki mu je ponujal karo ♦ (polje) in se nato obrnil k figovemu listu♣, ki je zakrival vse njegove druge najdražje. No, potem je pa op'rnu svoj pogled proti vzhajajočemu soncu, je pa tam zagledal svojo lastno podobo – Tora ♠ – pri nas mu rečejo Norec, za njim so bila pa vrata. In ta Norec je nato koval po vseh Kovarjah tam od 11. stol. (je 1/1) naprej in tolkel svoj : .

$1 \ 0 \ \frac{1}{4} \ \frac{1}{2} \ \frac{3}{4} \ \frac{4}{5} \ \frac{1}{7} \ \frac{1}{9} \ \frac{1}{10} \ \frac{1}{3} \ \frac{2}{3} \ \frac{1}{5} \ \frac{2}{5} \ \frac{3}{5} \ \frac{5}{6} \ \frac{1}{8} \ \frac{3}{8} \ \frac{5}{8} \ \frac{7}{8} \ \frac{1}{8}$

Pri nas mu rečemo Tur, to je tak junc, kje velik za dva navadna junca, (Tur Y Junction Set India Supplier on Alibaba TurY) torej taka velika rogata žival, ljudje pa, ki jo upodablajo, ima pa na roki čelade in na njih rogove. So zelo visoki ljudje z bradami in uporabljajo meče s katerimi zbadajo – zabadajo pa tudi zajebavajo vse kar dobijo, ljudje se pa pred njimi morajo zapreti za vrata s kolci (klici – na pomoč). Tedaj pridejo ti ljudje, ki uporabljajo hraste in želod med tiste ljudi, ki uporabljajo Lipe in lipovo cvetje Svetle, ke uporabljajo sventevita, prejšnjega Belina, njegovega oboževalca Sveti-na.

Tedaj dobi selski svetina dobi novo podobo: »Špik« je pic, je pik, tudi z mečem, če to ta meč nosi smatra da je potrebno. Tedaj se pojavi Rožič, sin tega Tora, Dokler so Seljani pričeli prihajati po $\frac{7}{8}$ tednu po najkrajšem dnevu (24.12), si na Kopanu posmodili svojo kožo in se znebili uši (Oči, ki so jih gledale dal iz Sela gor), se povaljali v parih dol po Kopan in so potem čez 9 meecev prihajali sadovi tega valjanja, je bilo vse v redu. Ko je pa prišel Tur pa uvelavil svoj red, je pa ta privlekel svojega Rožiča, ta se je pa nase-lil tam pri koritu, pa začel zganjat svojga luciferja, po njegovih običajih in njegovem redu, pod tistega pontifiksa, pod plesom $\frac{3}{4}$, ki je se ga je lahko slišalo z Kovačevca po celem Kovarju, ki je postavil 69 na $\frac{6}{8}$, da se je pričelo vse spreminjati po novem redu in rogu. Tedaj so pričeli prihajati ljudje tisti ljudje, ki so imeli svoje velike vetmike obrnjene proti Suhi, sedlu

in imeli svoje vrače, orače, kovače s svojimi cekini in s svojimi cokine, stokini, svetini, lucijami, ...

Potem je pa prišel Cesar, ki še ni bil cesar temvec samo tribun (tisti, ki je imel svoj Triglav in tudi svoj trikel, bil tudi neke vrste Norec. S svojim redim in svojo volju in svojim znanjem, pa tudi s svojimi cekini – cukini, s svojimi pankerti = parkelni.

Tedaj so pa na »Peklenko« zagospodovali parkelni, Ki so prihajali izpod sedla Suhe in nadzorovali celtno pot vse od Suhe in do Svetja pa vse do orobja, pri nas pa so se pa rogovilili na gradišču nad današnjem Kupljenikom, takratnim Peklencem (-kom).

Tedaj se je pisalo današnje gospodovem -184.

Naš Rožič je pa imel samo svoje celt, pa ogrado s tamarjem (tam je tudi imel svpk Tam-tam-tam. In to je delovalo v času po sv. Valentina in sv. Martina, drugače je bil pa Peklenc zaprt, nobenih vodenj, ker je bil Rožič na Selu, ker ga je pod Babo preveč zeblo, bilo preveč zgonjen zaradi pusta pa prince, »skratka ob uso formo« in neuporaben za usak k't pošten deu. (saj mu tolk zaupraut t'm u Zgor'n Bohinsk dolin okol orana s drug'm otepovc'm, na Peklenc pa nobenga sonca).

Na P'klen se je živelo samo 9 mesecev. Tle na Kopane pa Peklenc je vodila izpod Špika navzdol 'na pot č'z Savo se ob Homu spodtila do »Perritnika« (danes mu rečejo Solzica), se ob Peritniku dvignila ba pravo stran po robu navzgor vse do tja, kjer je izviral Peritnik, čez Pan navzgor in po Dolu nauzgor do Korita, od Od Kovačevca navzgor na Prehat, ...

Pri koritu je pa bilo potrebno se posvetit tamu bogu Turu (ki je imel čez use poti, čez Muro, Dravo, Savo in Soči navzdol, ki je vladal na Visokih Turah, in imel čez use poti (solne in železne) pa na njih svoje varhe (Harimane).

Pri tem so pa moral zanamvat tudi pan, gori, rogovilo, korene, peso pa repe, se sprejeti s korenino in vanjo zasekati odrezek, (s rezavnikom, s teslo, nožem, kajlo, klamfo, odrezati odrez+ek na grči z žago = pila odrezek, stare zarasle grče z odrezalnikom tako, da dobiš oblance (odžagati grče), ... Imel pa je teslo, drzalniki in rog od tura. Pri tem pa moral preživeti od soka jeuš in brez, posijati novo letino, se lotiti svojih celtov (lubaric), pričeti podirati drevje, ko je začelo dajati sok, zarezati skorje kož v , narezati kože za šotore v pole in jih obtežiti, itd, itd.

Ali se vam ne zdi, da bi to bilo malo preveč dela za lačnega, sestradanega desca! Pri tem mora pa še preživeti.

Lipa < Ded Vidi a sliši več (nič kar mu ne paše)

... < ATA1 Vidi vidi več kot pa lahko pre
./.....nese in mu pripada, pa noče o vsem
... tem nič vedeti)

... < ATA2.....

< Oči 1 (ki vidi in posluša)

< SIN sinistra e justin,
levo ali desno -Y

< Oči 2 (ki vidi in posluša)

< deca ATI2

Pa vsi v eni vasi, Wasi, Wazo,

Ded je šuštar, sin je Šuštaršič, šuštar ima svoj kamen, Šuštaršič-ov kamen (najvišjega v fari). Koliko kamnov je morala poganjati voda, da je vse to lahko napajala? Enkrat več, enkrat manj! Samo kar so pojedli, so morali pridelati ali na kak drug način pridobiti! Pa tudi toliko dreka so lahko nasrati, zasrati, da se je vse to lahko vrtelo, do 1.1315 in v vseh teh letih, ko so jih prvič opazili in zapisali. Ko jih je zapisal tisti, ki znal pisati, kaj je pa razumel pa ved sam Peklensček, ki pekli jarce po stezi navzdol, to vse skupja pa tisti jarc, ki še nima svojega kamna.

No in tisti Peklensček, ki je imel svoj »vikend« na »P'klenko«, pa ki je trobil na svoj rog, pa ne zan prazen boglonej, jvedu kje njegov boh, pa da ima svojga Svetino. Vedu je pa tud to, da se cajti obračajo, pa da se j'm moraš prilagajat, kajti vse to sk'p te lohko poj povoz, pa č' še toko tank piskaš.

Poj se pa prtepejo edini, ki so votel devat želez. Pršli so iz Radolce, tam mel svojo lipo. Postav'l svojo lipo nad svojmo nad svoj korit (ko-rit = lulček od riti, ki napaja celo naselbina iz tega pa potem pride woda, poj namaka vse spodaj. Ta nejprij pridejo sam za čez poletje, poj med tistmo cajta ko deluje rodnost (356 – 104 dni, pa naredijo »Radolško planino«, pasejo tam svoje jarce, pa se po svoje »unterfuzlajo« (Unterfußdüngung – gnojenje v terasah in nagnjenih terenih z domačimi gnojili). (pred 1000 leti??, danes moderno, na Radoljniški planini so pa izpod ovc pozneje pa vse živine, navodnjavali z drekom ter drugimi odpadki, z njim repo, peso in korenje).

Vsakomur svoje, je rekel Bohinc.

Boh je doma iz Bohinja, tam imajo Triglava. To je pa pa vedel tudi Ded iz Bohinja. Imel je tudi ljubljanske šole, tam je hodil v klasično gimnazijo, tam pa je bil glavni predmet latinščina. Tam je pa zvedel kako to pomeni Vsakomur svoje:

Premagenu (vojskovodji) vrže na vago še svoj meč, ki ga je premagal. To je »ta prava vaga« = ravnotežje na tehtnici, kjer se odmerja »vsakomur svoje«.

Bohinc pa ima za pravo vago tiste pravice, ki jih je nekoč imel, preden so jim jih odvzeli »gospodje« in jim zato dali samo obljube in tegobe. Če je šel bohinc na lov, je šel v svoj gozd, če je uplenil srnjaka, petelina, je bil ta njegov, če je uplenil gamsa z zlatimi rogovi in z jeklenim tičem, in sta se srečala na polici, je vedel, da nima nobene šanse, pa se je prislonil na steno pa ... ali pasti ali bo padel kozel, pa četudi ima jajca ter nastavlil svoj štekel (okovano palico z okovano konico) pa bo kar bo! In potem je običajno ostal bohinc sam skupaj s svojimi bogovi in izplezal v's osran po nogah (gat ni mu, bil je bos, štek'l je pa mu), pa poj to p'rpovedvou pastirjo na planin, koko gaj šraufal. Ta muj pa reku: »Ja, toko jto, č' se vou sreča zjuncam, pa ne ve, d' mo ne ostane n'č drugja, k't sam reč »Muuu«, zakvaj pa lezu gor, čer so same čeri!«

Tudi to je bil nek »vsakomur svoje«!

Potem je ta drug bohinc, ki je hodil v gimnazijo v Ljubljano, pa poj ratou star pa siv pa plešast.

Ta jtud mu svoj prou. Vedu je, da ma nova država svoje priliznike, vedu jtud, d' ma vsak priliznik svoje-ga šloserja, vedu je, da najdeš šloserja tako, da vohaš njegov drek, pa da ima vsak drek svojo rit, pa svojega Sančopansa, pa da na tem sedlu ne sedi samo ta, ampak celotna zalega, ki se napaja na tistih zlatnikih. Potem pa dobi beseda Država ob svojem pomenu še nov drek, ki se mu reče »Patria«, ki je nasprotje tistega, kar mi mislimo (Domovina) in da to samo mislimo, vemo pa nič. Če pa gremo po sledi tistih zlatnikov, ki so se pretakali skoz orožarske posle, pa ni tam nobenega imena, ki so navajani pred sodišči. Denar je pa zakopan v drek zafuranih investicij. Gremo mimo drugega pojma in drugega pomena, ki ga ima »domovina«, na današnji konec in identificiramo tiste, ki so jo zafurali naši »veleumi«, imamo svoje »pufe«, ki še vedno smrdijo po naših zavarovalnicah = varovancih = vernikih = vahtarjih, merkelnih, pa se nobeden ne posluži tistih CD-jev, ki so prišli iz švicarskih bank. Pa je potrebno samo prebrati tistih milijon imen, kar naredi računalnik prej kot v eni minuti!

Potem pa preberite stare časopise, pa se spomnite, katera imena ste slišali iz Maribora pa se vprašajte, kje je danes TAM, in kje je danes Mercedes, pa pogledajte formulo ena, pa se vprašajte, kdo je šef vsega Mercedesovega kšefta okoli formule 1, pa tega vprašajte, kako se piše, pa kdo je njegov oče, pa boste dobili enak priimek tudi med orožarskimi posli in TAM-om.

Ja Kšeft je Kšeft, pa tud če živi med »vsakomur svoje«! No tudi to je »vsakomur svoje«!

Nadrobna delitev zemlje imenovane "Betin" k.o. Želeče Odlok komisije za agrarne operacije 15.12.1889 (135); kompetenčni razglas 15.12.1889 (32); imenik neposredno udeleženih 10.2.1890; poročilo geometra Teodorja Sitinga 5.7.1890 (194); izkaz novega posestnega stanja 14.6.1890; izkaz novega posestnega stanja 4.2.1891; register deležnih pravic 15.12.1891; glavni spis o nadrobni delitvi 11.1.1892; razsodba komisije za agrarne operacije 24.2.1892; razsodba ministrske komisije za agrarne operacije 26.11.1892; sklep okrajnega sodišča v Radovljici 15.9.1893 (II 1889/85); zaključni razglas 26.8.1894 (413); register posestnega stanja 13.7.1890; register posestnega stanja 9.11.1891; register posestnega stanja 15.12.1891; oddelilni register 13.1.1892; mape - naris agrarne operacije Zagorica 1891; katastrska mapa (2 izvoda) (s.d.); ocenilni naris (s.d.).

Udeleženci agrarne operacije: Jakob Peternel, Zagorica 11, Anton Lauter, Zagorica 36, Lorenc Mulej, Zagorica 35, Anton Ulčar, Zagorica 34, Bartol Vovk, Zagorica 33, Bartol Černe, Zagorica 32, Josip Pogačar, Zagorica 30, Primož Hribar, Zagorica 29, Janez Mežan, Zagorica 24, Jera Wester, Zagorica 23, Simon Slivnik, Zagorica 15, Jan Hudovernik, Zagorica 21, Tomaž Medja, Zagorica 28, Franc Legat, Zagorica 20, Blaž Kokalj, Zagorica 19, Janez Mandelc, Zagorica 18, Blaž Plemelj, Zagorica 17, Jakob Vidic, Zagorica 12, Franc Stojan, Zagorica 14, Janez Potočnik, Zagorica 22, Janez Valant, Zagorica 13, Simon Pogačar, Zagorica 10, Anton Zerna, Zagorica 8, Lorenc Korošič, Zagorica 7, Josip Pretnar, Zagorica 3 in 4, Josip Ažman, Zagorica 2, Marija Primožič, Zagorica 16, Gašper Smolej, Zagorica 6, Jurij Paulhartinger, Zagorica 5, Matevž Jekler, Zagorica 31, Josip Pangerc, Zagorica 25, Janez Kapus, Zagorica 37, Blaž Marolt, Zagorica 26, Marija Schrei, Zagorica 1.

Udeleženci agrarne operacije: Josipina roj.Jekler Tomc, Bled 1, Matevž Plemelj, Grad 2 - Bled, Leopold Lebar, Bled 3, Jakob Prosen, Grad 4 - Bled, Jakob Baraga, Bled 5, Alojzija roj.Ribler Hudovernik, Grad 6 - Bled, Anton Zalokar, Grad 7 - Bled, Valentin Malley, Grad 9 - Bled, Jera Dolar, Bled 8, Ivan Čop, Bled 10, Anton Vovk, Grad 91 - Bled, Jožef Mežan, Grad 13 - Bled, Vinko Mužan, Oberne 9, Terezija Ropret, Pristava 3, Matevž Ulčar, Grad 16 Bled, Josip Pintar, Bled 18, Uršula Pavlič, Grad 19 - Bled, župna prebenda na Bledu, Jakob ndl.Dežman, Grad 22 - Bled, Jožef Pintar, Bled 18, Gašper Triller, Bled 23 in 87, Ivan Verhunc, Grad 25 - Bled, Marija roj.Pavlič Torkar, Grad 26 - Bled, Franc Piber, Grad 27 - Bled, Anton Slivnik, Rečica 54, Ivan Kenda, Bled, arh. Ciril Koch, Ljubljana, Jožef Gogala, Bled 33, Anton Potočnik, Grad 34 - Bled, Franc Marolt, Bled 36, Janko Florjančič (poštar), Bled, Urh Vovk, Grad 35 - Bled, Ana Kristan, Grad 38 - Bled, Franc Kristan, Grad 39 - Bled, Posojilnica za Bled in okolico, Bled, Franc Jemc, Grad 90 - Bled, Franc Gogala, Bled 41, Frančiška Čop, Grad 42 - Bled, Anton Praprotnik, Radovljica, Rafael Thalfer (trgovec), Škofja Loka, Jera Slivnik, Grad 45 - Bled, združitve Bikli, Bled, Ivan Pipa, Bače 46, Marija roj.Golmajer Potočnik, Bled 49, Alojz Žirovc, Grad 50 - Bled, Anton Rus, Grad 51 - Bled, Mihael Zupančič, Grad 52 - Bled, Ivan Vidic, Grad 53 - Bled, Viktor ndl. Tolezzi, Grad 54 - Bled, Mestni odbor okraja Radovljica, Ivana roj.Rakovnik Rogač, Bled 57, Valentin Kunčič, Bled 58, Janez Ferjan, Grad 60 - Bled, Vinko Marolt, Grad 61 - Bled, Ljudmila Verderber, Bled 62, Jožef (sin) Pretnar, Grad 63 - Bled, Janez Pintar, Grad 64 - Bled, Franc Zupan, Grad 65 - Bled, Franc Vidic, Grad 66 - Bled, Anton Kozalj, Grad 67 - Bled, Marjeta roj. Pogačar Piber, Bled 68, Marija roj.Mulej Kralj, Grad 69 - Bled, Valentin Plemelj, Bled 70, Jožef Kolman, Grad 71 - Bled, Matilda roj.Rožaj Dobravc, Bled 72, Vinko Soklič, Zgornje Gorje 11, Jožef ml.Plemelj, Bled 74, Jera Pazler, Grad 75 - Bled, Marija roj.Slibar Sartori, Bled 76, Florijan Ažman, Zagorica 2, Ivan Pretnar, Zagorica 3 in 4, Maks Pavel Hartinger, Zagorica 5, Janez Korošec, Zagorica 7, Ivana Sma, Zagorica 8, Jera roj.Vambrožič Rozman, Mlino 58, Simon ml.Pogačar, Zagorica 10, Neža roj.Medjan Vidic, Zagorica 25, Franc Valant, Zagorica 13, Marija Stojan, Zagorica 14, Marija roj.Vidic Slivnik, Zagorica 15, Ivana roj.Primožič Potočnik, Zagorica 16, Anton Grilc, Zagorica 17, Ivan Urh, Zagorica 18, Jožef Kokalj, Zagorica 19, Lorenc Legat, Zagorica 20, Janez Hudovernik, Zagorica 20, Marjana roj. Potočnik Richtaršič, Zagorica 22, Ivan Vester, Zagorica 23, Johan Mužan, Zagorica 24, Valentin Pazler, Zagorica 25, Alojz Marolt, Zagorica 26, Janez Kampus, Zagorica 37, Tomaž Medja, Zagorica 28, Primož Hribar, Zagorica 29, Fama cerkev na Bledu, Simon Zupan, Zagorica 31, Marjana Čeme, Zagorica 32, Janez Čop, Grad, Klemen Pretnar, Zagorica 34, Marija Pretnar, Zagorica 4, Anton Lavtar, Zagorica 36, Franc Dolar, Želeče 9, Ivan Lachner, Čmornelj, Šimen Kožar, Želeče 3, Josip Berc, Želeče, Anton Repe, Želeče 5, Frančiška Medja, Želeče 6, Miha Poklukar, Želeče 7, Lovro Zvegelj, Želeče 8, dr.Janez Benedik, zdravnik v Trebinjah, Matilda Georgevitz, Želeče, Maks Fischer, ravnatelj v Tiflisu, Justina Mumig, Želeče 14, Helena roj.Juran Solar, Želeče 16, Antonija Ambrožič, Želeče 17, Gustav Ritter von Pongratz, v Zagrebu, Janez Pazler, Mlino 19, Jera Mandelc, Mlino 2, Janez Žerovc, Mlino 3, Jerica roj.Tomšič Repe, Mlino 5, Jan Blaži, Mlino 6, Ivan Rekar, Mlino 7, Josip ml.Kajdiž, Mlino 12 in 13, Jožef Mandelc, Mlino 9, Janez Svetina, Mlino 84, Janez Kunčič, Mlino 11, Anton Zupan, Mlino 8, Jožef ndl.Primožič, Mlino 14, Blaž Rogač, Mlino 15, Ivan Žumer, Mlino 16, Ana roj.Knaflič Gogala, Mlino 17, Terezija roj.Mrak Piber, Mlino 18, Alois Žirovc, Mlino, Simon Kocjančič, Mlino 22, Janez Vidic, Mlino 23, Uršula roj.Prešern Trpinc, Mlino 24, Josip Pazler, Mlino 25, Ciril Benko, Mlino 26, Matevž Rutter, Mlino, Ivan ml.Kunčič, Mlino 29, Janez ml.Erlah, Mlino 28, Jakob ndl.Biol, Mlino 32, Josip Rozman, Mlino 33, Franc Zvab, Mlino 38, Marija Kunčič, Mlino 30, Blaž Soklič, Bohinjska Bela 10, Franc

Kunčič, Mlino 37, Marija roj, Rozman Vovk, Mlino 39, Anton Piber, Mlino 40, Eliza roj, Jalen Kette, Mlino 44, Marjeta Kump, Ljubljana, dr. Hubert, Franc in Brigita Souvan, Ljubljana, Jurij Ravnik, Grad 84 - Bled, Karol Dobrin, Tržič 72, Leopold Jenko (trgovec), Bovec, Franc Cvek, Kamnik 21, Rozalija Štibilj, Mlino 56, Milan Poličar, Mlino 89, Blaž Mandelc, Mlino 58, Ivan Benko, Mlino 61

<http://www.mdbled.si/wp-content/uploads/2015/02/1-Tone-Marolt.pdf>

Jemc Franc in Pepca iz Grada 90 sta imela 3 sinove imovane Ljubo, Rado in Božo.

<https://books.google.si/books?id=4EpCAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=sl#v=onepage&q&f=false>

Pokolenje = s koli zaprt prostor, parcela, ograjen prostor z ogrado iz vej (leševja), prvotno iz trnja, = vas s hišami, šotori, je torej Tamar z vrati in ognjiščem.

Pokolenje = je več rodov v isti vasi, v istem ogradu z vsemi živečimi rodovi, od deda in babe, tata, mame, tatija in žene, strica in tete, pa vseh otrok, ki niso nikoli bili pankerti, ker je bilo takrat življenje drugače trgulirano in so bili vsi otroci zaželeni in enakopravni.

Pokolenje danes: pokolenje -a s (é) neobč. potomci drugega ~a rodu, generacija; pl, later ages pl, posterity

Dva svetnika s pasom Lenart, Pankracij in Florijan imajo verige, ki jih vežejo na kaj, od kod in kdaj se med se potem špojavijo

Pripoved Čop:

Enakonočje spomladansko: 21. mar.

Enakonočje jesensko: 21. sep.

Najkrajši dan v letu: (24. dec), (solsticij zimski)

Najdaljši dan v letu: (21. jun. (solsticij letni)

Kres

Belin

Belin, Belenus,

Je bog ognja, vojne, kovaštva

V rimski dobi postane glavni bog Jupiter (Zeus) in pošilja strele s Senožet na Studor. Je bog svetlobe, vojne, .

Jupiter ima sinova Marsa in Vulkana.

Mars je bog vojne.

Mars ima brata Vulkana, kovača, ki je koval za Jupitra strele. Je bog ognja, ...

Zmaj pa ima svoja jajca

Kurin (sv. Jurij) in sin (??)

Zanimivo je, da je to tudi nekje na Tržaškem, nad nekimi vrati, kjer je glagoljaški napis. Samo tam sta pa izrezani še dve, še ena gor in še ena dol, tam jih je pa pet. Tam je pet takih krogov. To pa lahko pomeni Rožiča, lahko pa pomeni boginjo Živo

-----
*Ko so prišli gor, so morali najprej urediti okoli stanov. Krave niso smele naprej gor, niti ne tele. Fantje gotove starosti, so morali vzeti v roke gorjače, letat (teči) okrog in tolči po skalah in so preganjali Trapa. **Trap je japelj, to je tur.** To pomeni, da so bili tukaj turi, oz. a so tukaj **častili tura, črnega bika. Črni bik je Čarni bik.***

-----
*Po izročilu so prišli Sabini in iskali rudo in kovali in so bili na Rudnici in na hribih gor, na Snožetih, na sedlu so pa imeli selišče. **Ta rob** se imenuje »Na Kuretnah«. Njihov bog je bil pa Kurin, Krvin, Kurež. **@Kurež je sulica, meč (sabinski).***

No in sedaj so Amerokanci do svojega Trampa, Kureža, Pečikurca (rudi do imena Edi), Črnega bika, Čarnega bika, ki ima za ženo Slovenko, ta ima pa tisti cuzi muzi (med dolom), spodaj svoj popek z bajerjem (Jambergom = Lambergom) ki je devica (Marija, Mara, Mary, ki jo božje postijo na xx.01.01.00000000001uri (ora pro nobis, ki smo taki osli, ta vse to verjamete, ker nimate računov pri njih in njihovih bankah).

Pa se je vse tako fletno začelo, ko smo imeli še svoje lipe in Leibnize = Hlebce, ko so tisti Leibnizi metati ven svoje zekine in producirati drek, spoznali so lošč, luč, tudi Vida, tudi glažovno, iz katerega deluje tista Leipzinška klop za barantanje, ki je »tržila« varovala, kradla, inšpecirala, jo ponujala kot drek (tudi SS), tudi kot turi v boljši svet (ampak samo za njih, ki

imajo tudi svoje Slovenke). »ponujal fouš zvato« tako kot turi (Turi = največji junci = duri = dvori, dvejni kmetiji (pod lipo) -- »Na Kuretnah«. pa poveljali svoje kure (se spečale z svojimi pečikurci, in potem po 9 mesecih svoje plodove, v jajcih brez izbrizgov iz mošenj svojih Črnih Vrhov. Vse to že poznamo. Že več kot dvatauž'nt let (ko še nismo še letal kot dons tisti trije trojčki pa padali najbolj daleč Samo da je AUDI dobil samo 4 kolesa pa poskusil nategniti svojo ZDA, pa moj odklenkal, ker so amarikanc zved'l za Luciferja, tudi tistega 69 = ☉) pa poslali svoje sle iz pentagona v Evropo 𐌆𐌆𐌆 (192 193 194) – napisan še na telex, kajti se l. 1981 se še niso odločili za ISO 64 bitne kode, pa naredili konec motenj in nevarnosti in (neravnin verjetnini prek / bitni sistem namenjen za 4+1+3 luknje 1 je pa pogon papirnega traku. Njih značilnosti in znaki so pa znane pred že drugo svetovno vojno tudi nemcem (prenos preko Enigme). Hudič pa je to, da so te kode potem iz prejšnjih znakov za Pentagon
xxxx Jarc Teran - Mitja Klopčič

(torej pod Goričko, parceli 215 in 216), drobnici je omogočen prehod na reber nad vasjo, živini torej spodaj pod kašco v gmajno.

€

Volgar Fraction ONE Third (1/3) je pri nas pa najvišji na Vrhuncu, Žebovc = ogenj, tega so pa zažigali raketarji pa ne letalci z svojimi Mustangi.

bili naša imena v naših telefonskih pogovorih na spremenili v AAA Jarc – Teran, jaz sem spa Tine v Jože Tone

Sedaj veste zakaj slovenski skakalnici, ki so »PREVC« in vrhunski letalci, ne pa raketarji, bere po nemško in ameriško v 7-bitni kodi prek telexa.

Tako se je slišalo M – J – T (me-džej-tajn)

Mitja Klopčič = MAT naš vodja

Jože Teran = Joža (Jose = kristus a tudi hlače

Tine Jarc (jark, je voda ob cesti, kanal, povezovalc. V FIZ Technik so mi vsi rekli JARK, nobeden Jarz, Jartz _ to sem bil samo v Freystadtu z OOOO, ki je izgubil svoj krog pri VW, ta je imel OOOOO (olimpijski znak olimpijada) Audi ima samo 4 kroge).

170121

Ötzi in njegov cajt (čas)

L. 1991 so našli na Hauslabjochu našli mumijo, ki so jo poimenovali »Ötzi«. Bila popolnoma zagrnjena s ledom, led še ni odtajal tega trupla.

Potem se je pa začelo čaranje in iskanje vsega, kar se je dalo načarati, pričeli so to truplo »matrati«, tako je dobil svojo »mat«, zamanj so pa iskali »očeta« = »OČITA«. Brskali so po njegovi DNA in pri njegovi (16+2 kodi), ampak samo po 16 = 4*4 kodi. Zamanj so iskali »TAOČE«, Zamanj so iskali tistega, ki ga je »počil« = počistil = ustrelil, kajti ustrelil ga je njegov sin »Otzita« to je njegov sin, ki je že imel svoje sinove.

Cela nasebina je bila odvisna od vremena, klime, temperatur, vetrov, duhov, ki so jih ti vetrovi prinašali. Če ni bilo ugodnih vetrov (Window), se ni nič videlo, še najmanj pa bodočnosti. Šaman, ki ne vidi bodočnosti svojega rodu je »fouš prerok« in torej laže. Postane neuporaben, ne samo to, postave nevaren, ker se najni več mogoče zanesti.

Tega Šamana so našli v 5300 let sterem ledu, zamrznjenega pri temperaturah izpod -0 °C, toraj še neodtajanega v tem obdobju, popolnoma intaktnih v molekule travnjenimi strukturami, z poplnoma vsemi tistimi potrebčinami, ki naj bi jih potreboval »na oni strani« »Obrobja«, tamor naj bi ga poslal njegov sin oče vsaj dveh neodraslih sinov. Ta »sin« je to moral opraviti zaradi »pravice« do svojega rodu, ki je morala očitati svoj rod, ki ga je napoved bodočnosti pripeljala v krizo.

Ja Vreme (čas) se je ustavil za 5300 let, »Ötzi«. Je preživel do l. 1991. potem so čarovniki po njemu čarati pa iskati svoj čas in svoj znanje in vodenje (vedenje). »Videnje« in začeli postavljati prognoze (pro gnoza = videnje od zadaj) in s svojimi »hokus pokusom« = čaranje, je (po ukusu = lizanju = ne pa okus) in svojimi »predvidevanji« in nasrali cel kup dreka. Kaj je mogoče narediti s čaranjem, če imate osle, ki vse to verjamejo. Koliko papirja je mogoče napisati, samo če dobite tiste osle, ki vse to riganje nato financirajo. Zato imamo pa ja politiko, pa volitve, pa »farberje« (ki vse to pofarbajo v pravi luči in v pravih tonih, ob celotni razpoložljivi moči (zato imate policijo in vojsko = herimane).

Ja za »Ötzi«-ja se je takrat se je čas ostavil, pričel pa je čas čaranja in drugih t.j. distih z nazivi. Sedah se je pa iskazalo, kaj so sposobni vsi ostali »drugi« zakuhati. Prišel je »cajt drugih« vključenih v univerze =

(univerze = enako govorečih, drugih z dr., ki so jih poučili tisti, ki sami niso nil skusili poskusili, nič polizali. [še »Ötzi«-ja so izkopal iz ledu kar s smučarskimi palicami. Če bi jih videl tisti pravi »Ötzi«, ki

je svojega očeta »zakopal« skupaj vsemi častni in mu pustil vse tisto, kar je rabil na »gunem svetu«.

Kakšna pieteta! Naši **dr.** ugi (tudi družja = «Друзья»), so ga pa vsega tega oropali, si razdeli med svoje »nikolajeve, m'klauževe kremele (s temi so risali kot ris svojimi šapami), in si delili svoj plen in ugotaljali in vrednotili svoj izplen.

{Jarca Zdravkota pa niso pustili zraven, ker bi jim očital njihovo pieteto = niso požrtijo in oijančevanje}.

Ja. Mi smo imeli še pred 1000 leti svoje Dede, Babe, Očete + mame, Očije in matere, pa vsi so znali čizati, gledati, vohati, žvigati (tudi na dva prsta, ali pa tudi na 5 prsov (policaj, policaj1+policaj2 = eden vidi, drugi piše,)

Ja, celo Hafner je pokazal svoj prst, ko je slovenska delegacija »pobrala svoje kufre« (pa ne baker, tega so osli pustili izven svojega dosega, pa če ga pišemo z velikimi črkami ali z malimi črkami - Baker v Kvarnerju, baker v Sevojnu). Naši so odšli v Evropo, naši voditelji najprej letali po zunanjem svetu in nato pristali na koncu v Bruslji, kjer so še danes (in tam špilajo na svoje orglice, drugi pa na vse svoje fanfare in megafone) in prosimo za odpustke pri dolgovih paslušā in sliši pa nas nobeden saj naš delež samo 1/250 –tina (evropskega parlamenta), ugotavlja tine.jarc@.....

Ampak Dr. ...., «Друзья», tisti, ki cuzajo na seskih naše matere države, ki je zato država. Da jo lahko mozejo (kdo?) in opravljajo »transfer« na banke (katere), nam pa zapuščajo naše dolgove, ki jih nismo najeli, bomo pa plačali.

No tudi to je poduk vsem oslom, ki rigajo cekine in transferirajo svoje sranje na naše dolgove, ki so naši, koristi (zapisane z risi v tujih bankah, kjer mi nimamo svojih kontov, imajo pa tisti, ki nas cuzajo).

Sedaj pa dobiva beseda »Breksit« (izgovorjena in zapisana po naše) popolnoma nov pomen!!!

Na Otoku ima pomen »departure« = izstop, odcepitev

Sedaj pa prihaja Trump, nekdanji ropar koštnih kočij s vojo »trompeto« in naropanim blagom (tako kot M'ekvauž, pa Lucifer, pa neki maškerati na nekem turnirju (ja po tistem turu z rogovi, iz katerih delajo pozavne = posavne = Posavje), s svojimi rori (risi v rorih = s špiralami. Če ste pozabili si pa pogledjte kako deluje SOCRATES, pa vam bo takoj jasno, vse je modro (plavo), vse smrdi po zvezdah, vse po novem bogu, vendar danes ne po »bohincu«, samo dobro povohajte in polizite.

»Ötzi«-ja so zagreblili tako, da ga danes najdete samo še v sledovih na mediteranskih otokih, kjer raste

domači kostanj (Korzika, Sicilija, ...), življenje v harmoniji z naravo-

<https://vimeopro.com/medienkontormovie/360-geo-reportage-16/video/128995711>

170122

Voda, Boi, Pemci, bajer, wajer, bajern, bauern
Franki (frenki = prijazni) – Francelni,
Bajuvari = Boi + Awari = Bayern + Awaren

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Huni>

... drugi del pa se je preselil v **stepe** severno od **Kaspijskega jezera** in **Črnega morja**. Tu so si pokoli **Alane, Gote** in **Herule** pa pregnali. V nadaljnjih pohodih so prišli v srednjo **Evropo** in na meje obeh delov **Rimskega imperija**, ki so ga v času kralja **Atile** tudi resno ogrožali. Po porazu proti Rimljanom in njihovim zaveznikom na **Katalonskem polju** v današnji **Franciji leta 451** in **Atilovi smrti leta 453** pa so **prenehali obstajati**.

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Avari>

Ime Avari se je prvič pojavilo sredi 5. stoletja. Na evropskem zgodovinskem prizorišču so se pojavili šele leta 567, ko so skupaj z **Langobardi** napadli in podjarmili Gepide in vzpostavili premirje, ki je vladalo v velikem delu srednje in vzhodne Evrope. Vladali so v večini **Panonske kotline**, v kateri so se obdržali do zgodnjega 9. stoletja.

Ljudstvo, ki je jahalo na svojih konjih doma iz področij današnje Mongolije, kjer so se rodili in rojevali, imeli tam svoje korenine, ki jih DNA analize zasledujejo že 6000 let in jih najdemo v svojih haplo grupah v današnji Madžarski, a tudi v celotnem Podonavju in Pribaltiku in tja do Jadrana, so se naenkrat leta 453 raztopili, iz njih so pa zrasli Avari z isto DNA???

[https://de.wikipedia.org/wiki/Awaren#Awarische Fr.C3.BChzeit .28bis 561.29](https://de.wikipedia.org/wiki/Awaren#Awarische_Fr.C3.BChzeit_.28bis_561.29)

- Konstantinopel, Justinian, Pontefiksi,
- Vodne pravice
- Denar – kovnice denarja, Sv. Hema in njene roke polne zlatnikov – oslov in sedel,
-

Plemiči, ki jih mečejo na sedla služabniki
 Sedla so pa iz vasi s svojim imenom
 Von Radmannsdorf, von Reifen, (Reifen je pa kolo,
 istočasno pa tudi Ribno, ribe pa plavajo po Savi.

Ljudje iz Auritzhoff-a so se naenkrat začeli imenovati Vidic, Videc, prej so pa čepeli ob neki vodi, ki ji danes rečemo Betin??? Aue je pa loka, kraj ob vodi! Zagorice so pa kraj, kjer se nahajajo gorice, tam kjer rastejo vinske trte!! Na koncu se pa znajdejo Westri (zahodnjakarji W) in to brez jarcev in brez rib in brez ... imajo pa svoje Jarše, Bobne, BETINE, na Koritnem svojega Svetino ob svojem studencu in tudi v Zagoricah je Svetinov studenec, oba s svojim lulčkom z žlebom (šlepom = skupkom), oba s svojimi srenjskimi pravicami točno zmerjenimi v šalicah (Žalicah??, poiščite grobove?), v škafih s škofovskimi pravicami, ki so bile nekoč to pravice pontefikov Π. Ljudje so pa cuzali, molzli, »popkali« (po blejsko rofkali (praskali) po popku in špricali s svojim špricom, poleg pa opravljali še 4 dejavnosti, ki jih ta voda ne zajema: molili (roke k nebu), se krstili s prsti po glavi, po srcu, po jajcih in ritih, kajti vse to je zajemalu njih spoznanja. (danes navedena v 16 bitnem ISO sistemu).

Začelo pa vse začelo že pri afni @, ki je zajokala svoj AUUU, pa jo je mati afna podojila in malo poujčkala. In to že pred več kot 10 milijoni let!

Ko so pastirji gnali svoje ovce na svoj tempelj pred 11000 leti in začeli raziti, ricati, risati s kamnom po kamnu in izpraskali svoj Göbekli Tepe še niso imeli juncev in tudi ne kovin.

Znali so pa že piskati na prste (ki so pa tako pripravne) in nagnati ovske tja kamor si jih hoteli imeti.

Znali so razlikovati ena, dva. Tri štiri pet, od tam pa dvoje rok in dvoje nog in to je tedaj dovolj.

Vedeli so tudi razliko med prvi, drugi, tretji, ... In red, po katerem so stopale po poti, stezi.

Vse drugo je pa bilo veliko, več, mnogo, ...

Morali so pa tudi že znati deliti, meni to, tebi to. Tebi ena, tebi dva.

Znali so tudi razdeliti 1 in 4, palec in ostali prsti na roki skupaj je dlan, stisnjeni skupaj v pest. Znali so ločiti to, kdo ti ponuja odprte roke ali pest v trebuh. Vedelo so, kaj je obramba in kaj je sveto, kar se sveti, sije. Vedeli so kaj je sol in kaj je sole (sonce), vedeli kaj je luna in kaj je mesec (mi pa danes tega več ne ločimo, saj ne ločimo ščipa od 30 dni v mesecu.)

Kdaj so iznašli »kolo« kolo za plesanje, za obračanja dneva, ali z okroglega kamna ali kosa lesa, in nato do naper itd.

Kdaj smo iznašli integracijo, diverzifikacijo, združevanje, ... in nasprotno deljenje, sekanje, odsekavanje, .. tudi ne vemo. Vemo pa to, da je poznal človek kost, ki je imela luknje in da se je dalo na to kost potem piskati (mogoče tudi žvižgati) tisto, kar danes rečemo melodije, pesmice, ...

Vemo tudi to da je znal človek uporabljati vrv in znal uporabljati tudi vozle in da je znal ločeveta različne razdalje:

Vedel je da je $3+4+5 =$ pravi kot.

Vedel je da sta dva enaka prava kota enako $1 = 1/20+1/2$. In če jih postavite soležno da dve različna lica: pravokotnik ali zmaja. Pravilna podoba, pravilen lik je bil pravokoten, nepravilen pa je bil zmaj, baba.

Že pred 6000 leti je postavljajal piramide in uporabčkal vrv ter določal težnost in naklon rovov v piramidah z zavidanje vredno točnostjo.

Doma je pa znal razdeliti svojo imovino na dva načina: ali vsi proti sebi, vsi enako vredni, ali jaz sem oče, ti si moj prvi sin, ti moj drugi sin, itd.

Obe dve delitvi sta do danes preživeli in se obe uporabljata in obe sta se uveljavili.

Pravokotnik $x+3+4+5 +x$ najdemo še vegipčastnih piramidah v Gizah okoli pred 6000 leti. Na tega je nato pitagora postavil svoje kvadrate, lansko leto so pa postavili nobelovo nagrado tistemu, ki je postavil zadnje spoznanje, da imajo kvarke svoje lpte, svoje smeri, svoje napetosti, tokove, svoje kompozicije ter da je najti tudi tako, ki jo ne zaznava nobena gravitacija.

S kraljevimi pravili so se ljudje okvarjili še preden ke postal kateri človek postal, vojvoda, ali knez, kralj, cesar, bila so pač »Božje pravo«, po božje pravilno.

SS = zloglasni konvoj smrti

CC = xxxxx

C

Sta sta obe

Kelt ali Selt? Eno in isto $C = S, C = \text{O}, \Sigma = \text{O}$

Za ene je vse to isto, je enako, za druge pa ne.

V CC (controlized control systems) pomeni to, da se izvede vezje tako da bo deloval $W=A.V$.

Če so Grki videli $S = \text{Selti}$, so pač videli $C \text{ O} = S$. Videli so samo tisto kar so poslušali, niso pa razumeli da so gledali $\text{Č} = \text{Chelti}$. Tako niso videli Oetzia, Očia, pa tudi ne Očeta, Baba jih

pa tako ni zanimala, ker so imeli svoja jajca v svojih mošnjah a tudi rogove na svojih bučah. Kaj je bilo v kletskih bučah donelo pa tako ali tako niso razumeli in tudi tega tudi nikoli niso zapisali. Ali so bile to viže na $\frac{3}{4}$ takte (polke), ali jadokovanje na $\frac{7}{8}$ po koroško (ker so Koroški že dobili svoje jajca in postali voli), vsega tega niso nikoli dojel, pa tudi ne zapisali.⁵

170124

Tako je bil nekdanji blejski župan (še preden so se Gorje odcepile od Bleda (torej monti sumitas campi) Jože Antonič, fant, ki je špilal na kitaro (torej na drat, pri tem pa tudi imel svoj »drat« vseokoli po Alpah – torej Almi sumitas campi) in bil za svoje vnuke (xxx, xxx, xxx, ...) bil Dedi, za svoje sinove Oče, (Oezi = dedi ali ata pa tudi Korošec, pa tudi Kranjec, pa Carn, pa, pa vse tja do Ötzija, ki naj bi ga z lastno puščico ustrelil z lastnim lokom njegov lastni sin.

»Moja mat« je pa tudi čarala, njene babe so pa imele tudi prekleto ostre jezike in so polizale vsak »zoc«!

Integriteta med »Antiničovmo Jožam«, »županom = supanom = župco (Gorje so se odločile od Bleda, postale samostojne občina na nekdanjem teritoriju Bleda, torej majhna župca), babe so pa oblizovale župco pri tem pa mislile, da ližejo med, ki naj bi ga nabrale čebele, pridne delovke, ki so morale obletati mnogo cvetov, da so ga nabrale, kot so morale narediti tudi te coprnice, ki so čarale in šlogale iz kofeta in napovedovale bodočnost, pa čvekale in čvekale, .sanjale o cekinih in jedle gosto župco.

Jedje med in postale med Jožem in Martinom cekin.

Gorjanska občina zaradi odcepitve ni postali nič večja in bolj bogata, salomonska rešitev pa nič ni prinesla nekaj novih mest, ki so jih morali plačati Gorjanci sami, profit je bil pa prenesen na skupnost, ta je pa morala za svoje neumnosti odplačevati kredite in dolgove (pufe), te pa najeti pri tajkunih in oslih v EU. Parcelizacija torej zahteva večje strukture, te pa svoje potenciale, ki jih izkoriščajo tajkuni. Jože pa pri tem ni ne bolj bogat, nič ni več cekinov, ofernažen pa vseh svojih sanj.

Ja vsaka delitev zahteva svoje posledice, te pa morajo prinašati tisti, ki jim puščajo kri na svoji lastni koži! Vsaka neumnost torej zapušta posledice, deležniki imajo manj potem kot so imeli pred to delitvijo, t.j. entropija (no sedaj pa veste kaj je to entropija = davek na lastno neumnost).

Kraljevske delitve imajo svoje značilnosti, imajo pa ravno svojo entropijo, tako kot vsaka delitev. Kraljevske so v dolgih obdobjih so preskušene in oveljavljene. Predstavljajo nek red, ureditev, regelce, regulacije, vezja, povezave, angleško control.

»Fausregel« = pravilo pesti. Tisti, ki ima moč, da uveljavi svojo pesti, postavlja tudi pogoje, npr. pri tehtanju dostaviti tudi svoj meč, s katerim je premagal svojega nasprotnika, pa če je tudi kralj.

5 prstov = 4 prsti + 1 prst + življenska črta

5 prstov = 4 prsti + 1 prst + M

Mile = Milja korakov, M cekinov, Mile konjev, Mile = mlin, žaga, vodne pravice, rudarske pravice, itd. torej vse regalije.

To so bile pa prej pravice pontifiksov, driudov, tudi pametnih in smelih, tudi tistih, ki so bili drugačni od ostalih, pravice drugih, ki so drugače bili kot prvi, tudi Dr. pa če tudi njihovi nekdanji »druzja« = kolegi. Tako nastanejo Karolingi. Karo-lingi. Dolge pravice kraljev, ko jim pravijo papeži in ko se loči posvetne pravice od cerkvenih pravic odda svoj meč kraljem, kralji ga morajo pa varovati.

Ko je ovčji pastir dobil svojega konkurenta v govejem pastirju (kozel ali oven = mali rog) se loči od (junc = veliki rog), postane koštrun ali bik, ko mu odrežejo jajca, dobi pa zato svoj jarem. Torej je jarem = enako vreden jarca + kozla, torej ko v Smokuču dobijo kozjega pastirja v svojem Kozjaku, ovčjega pastirja na svojih »Svinjakih« na ovčji planini na Vrtači in govejega pastirja na smokuški goveji planini tudi razdeljena na Žago in starejšo govejo planino, ki je bila nekdanja planina vasi Ravne in Krničica in so jo varovali kamni te lipe. Vse skupaj pod prelazom na Možeh z Zelenici. Tedaj imajo pa Podrašci je svoje planine na južni strani Karavank in še prihajajo na Sv. Petra k darovanju s svojimi banderami!

Ni pa več M'kvaoužou, tam je ostala samo še njegova kapa, pa Gosjak pa Kozjak, pa kopica starih ledinska imen in spominov.

5 prstov = 4 prsti + 1 prst + M življenska črta

5 prstov = 4 prsti + 1 prst + življenska črta

Pa tudi kolica drugih ostalin.

Pravokotnik in njegovo pravo, pravo na delitev posesti očeta na njegove sinove.

1 na dva sinova = M enenga roglja na dva enaka roglja

1 na prvega in drugega sinova, nekdanje posesti na dva naslednika, potem je pa delitev konec, pa naj kateri koli veter, ali v kateri koli jakosti, tudi katega koli tona, pa vseeno od koder prihaja!

1 Primus si pa pa pripusti pravico razširjati vas tako kot to omogoča njegova voda in njegov teritorij. Kolikor vode toliko placov, partov, prtov, lazov, ...

Sedaj se pa ve kdo je prvi, kdo drugi in kdo tretji. Veter teče tako kot voda od prvga do drugega in nato tretjega, od vode prek debla do korenin, te se pa mora namakati. Tisti ki namaka ima pa tudi korenje, peso in repo. Pa tudi sadje drevje, pa mošt pa seno pa tudi prasce, ki to požrejo, pa tudi svojo kad, kjer te prasce nato ogarajo, pa v katero potem

Pa imajo na koncu tudi svojo Zupanovo Lojzo, ki moji mami prinese svoj puter in sirotko pa vse lepo zavito v šavje (zeleno listje), potem se pa prične »čaranje« pa šloganje in zoca iz šalc, ...

Spomladi za Veliko noč pa prinese tudi kako kračo ali celi kako gnjat, potem se pa moja mat pa Oblakova Lojza ugljihata, kolk jajc, kolk mesa pa kašnega mesa (ni vseeno, ali je to meso od mrjasca ali od rezanega prasca, ali od prasice, ni vseeno kako velika so jajca ali so od cvergelcov, ki letajo po krovih ali od velikih, dobro pitanih kur v kokošnjaku, ..) bo Lojza dobila od moje matere. Poj pa začneta čarata, pa .....

Mi mulci pa pričnemo uleči na ušesa, pa gledati, kako pa kaj bo padlo z mize za nas, pa če bo to sladko, da bomo to lahko polizali. ....

Sedaj veste, zakaj ima mat svoje sinove pa svojo Lojzo. Veste pa še to, zakaj ima moja mat svojega Lojza, to pa malo počakajte, sej se mat zmerej postav med svoje sinove in med njih očeta, najraje med vrata, ki se dajo zakleniti. No, jaz pa potem postanem »Dickblechschloßer« - šloser za debele plehe (pločevine), za take plehe, ki imajo debela jajca, ki jih je težko (zaključiti in razključiti) in zanje izdelati primerne ključe.

No in taki ključi so kraljevi ključi, ki zahtevajo svojega rexa, ki mora izvohati to, kaj ti ključi zakrivajo, skrivajo. Te pa potem noben normalen človek več ne razume, kajti normalni ljudje so potem normalno pametni, tisti drugi pa »norci«. Tisti, ki jih poganja voda (ki je zastonj, pa čeprav je patriarhova in mora lastnik »norca« enkrat letno plačati krvni davek), ki je zastonj (za božji lon) na škafu pri lulčku. (Češ saj se to nikjer nič ne vidi).

Norec pa od drugih potem od tistega, kar se nič ne vidi, pobira svoje novce in jih nato pretopi v cekine, ti pa potem vsi vidijo (iz nič vidnega dela tisto, kar se sveti). Za to dejavnost (mletje, reljenje, razsekavanje, drobljenje, žaganje, tolčenje, ..) pobira peneze skratka dela iz dreka dobiček.

Za to pa uporabljajo vodo in vodno kolo.

Sedaj veste zakaj eketričarji iz vode delajo dobiček in zakaj imajo električarji še enkrat večje plače, kot pa normalni ljudje, ker so »norci«, ki jih nobeden ne

razume, oni pa prekleto dobro to razumejo in izkoriščajo, pa je vseeno ali lovijo sonce, sol, vodo ali veter, glavno je to, da nekaj »miga«, da potem dobijo svoje megawate, svoje M na dva rogova, svojega junca, itd.

Tisti, ki je vtaknil svojega lulčka v vodo, je vedno od tega nekaj imel! Paziti je pa moral. da mu voda ni zalila lulčka ali pa da mu ni zmmil lulček, zato je pa rabil svojega boga, varuha. Rabiti je moral torej pamet,

Noben junc si ne pusti natakni kaj na roge, si odrežati jajc in mošnje, pa vseeno koderkoli kurc piha, kajti drugače postane vol in ga lahko zajaha vsak begunc.

Noriker, kelt. Stamm im östlichen cech. Plur. von novina, Neuheit, Drittheil des Alpensystems, wahrzu novy, neu. scheinlich benannt nach der Stadt Novi Svet, Krain, B. Loitsch, Novy Noreja (j. Neumarkt), welche zwar Svet, Orte in Mähren, novi, novy, von den Römern zerstört, später neu, slov. svet, Öech. svet, Welt; nur als Flecken fortbestand, früher „Neue Welt,“ „Neuwelt.“ aber Sitz der kelt. Könige ge- Novoles, Böhmen, B. Königinhof, wesen sein muss. Das von ihnen cech. les, Wald, also „Neuwald“. bewohnte Land = Noricum. [Kie- Noyoplää, Mähren, B. Hof, von pert, S. 365.] Die norischen Alpen öech. novy, neu und plan, Gefilde, haben den Namen der Noriker also „Neufeld“, heisst deutsch bis heute bewahrt. „Neurode“.

To se lahko nanaša tudi na Presko.

Hago – Hage – zäun oder Wildgehege (Dorf)
Hacco, Weide, Haid, Haide (Ajdoščina)

Leithagebirge = Sonnenberg **Vetnik**

Gereut = Gehag

Rotung – Rodung – požig, ---- Požar,

Hag = Preska = ograjena vas = vas s plotom.

Plot je hag plot iz vej leševja, veje se dobi ob trebljenju gozda, požigu gozda.

Vaščani so železarji, ki so sposobni lesarstva, kamnoseštva, žagarstva, ovcerejci in še ne poljedelci, Imajo Hermanna----- Jaretz- Jarec je pa vse od kočarja do mežnarja, Zimberman od plotov do cerkve.

Margrave duke of Friuli   Duce of Carintuia and
 bishop of Friesing   duke of Kieselberg
 Krainburg,

Kležnek, kleberg, detelja, kleperk,

Della Crusca

Carnevale Carnaval Carnovale

179125

Klementina naj bi se imenovala »kmetija« na vznožju Šmarjetne gore v rimskih časih. To naj bi pomenilo Cle-ment-ina ključ v določeno področje, torej isto kot pozneje »Ključ«. To ima isti pomen kot »Fort«, »Furt« = trdnjava = utrjeno področje.

Današnji pomen »Kamen« ima isti pomen, samo oglediti si njegovo zidovje. Takratne »trdnjeve« so bila Gradišča, gradovi, tisti, ki so jih zgradili in uporabljali in jim določili njih namembnost in lastnosti so bili pa »Graditelji« in ne kmetje. Oni so bili doljedelci, živinorejci, pastirji, lovci, ...in so imeli takrat razpoložljivi orodje, orožje, miselnost, verovanje, ...

Danes pa gledamo »Ključ«, npr. tiste pod Rodinami, ali tiste pod Mačkovcem, ali pa tiste pod Selom in je popolnoma katerem katerim Selom, saj je vsako selo – naselbina je imelo svojo utrditev in svoje utrjene točke, če so takratni prebivalci hoteli preživati takratne čase polne tveganj. Gradišče je del naselitve, pa če je to samo navaden plot, ki ščiti samo prebivalce pred neprijetnimi zvermi. Kdo je pa večja zver pa še danes pričajo »begunci«, tisti z druge strani te ograje, gradišča, gradu, kamna, pa naj bo to Kieselstein (kremen) na eni strani Šmarjetne gore ali Klementina na nasprotni strani, med obema stoji gora, danes imenovana Šmarjetna. Tako kot Marjeta ni bila vedno Marjeta, ampak tudi Mara, Margareta, Marjeta, Macbeth, Ambeth (s njenim Kamnom am Anger = s svojo trdnjavo, gmajno in vaškim travnikom) tudi trdnjave niso bile samo kamnite ampak tudi peščene in lesene.

CHRISTUS Spohn Hospital Kleberg Texas.

Današnji Kleberg v Texasu s svojo bolnišnico ima tudi svojega roparja poštnih kočij (to so bili trumpi), pred tem so pa imeli pod Stolom tudi svoje M'kvauže (tudi roparje), pa tudi na Preski so bili Herrmani ali harimani, ki so se tudi izkazali kot roparji tistih, ki niso plačali primerne potnine, še prej so bili pa prebivalci »Novy Lesa« na današnjem Češkem, ki so imeli svoje »Lesce« v naših Lescah pa najdejo arheologi nato »kladice železa« (v Gorjah so jim pa

nekoč rekli »volči«) in to po zaslugi današnjih graditeljev današnje avtoceste.

Kakšna klobasa! Moj Victor Werquet je temu rekel »Kelbasa«, mislil pa našo kranjsko klobaso.

O Norijcih, ki so prihajali s »Koroške« izza Homa, izza Radovne pred dvema tisočletima (2M) imel svoj Klek, svoj Karneval (mesno dolino). Mi ji danes rečemo Gornjesavska dolina, tistem Kel – ti pa naših kranjskih klobasah, pa o copernicah na Kleku = Keltu pa njihovih karnevalih pa si o tistih vaseh od Lesa do Roža pa njihovih pustnih šemah si pa oglejte na na oddaje na ORF, o ta pravem cajtu, takrat ko je to cajt, vi pa tud morate zato cajt pa pamet, predvsem pa morate dobro razumeti dialekt.

Kaj je pa to »Kele« si pa oglejte v kakem slovarju. Gre predvsem za grlo, ki ti ga prereže tvoj cesar in ti reče ali krst ali meč. Ve se pa tudi, da prerezati vozle z mečem gotova smrt, krvava smrt, takrat ko iz tebe naredijo klobaso, pa iz junca naredijo bika. Begunci že vedo, kaj to pomeni, imajo dovolj izkušen, če ne od zadnjega leta, ko so porezali njigovim orlom svoje krila pa zopet »nasadili elan«. Ja taj-kun, ta kovanec, ti zaltniki, slatniki pa njih Lucija, pa njih sv. Vid na Brezjah, pa božji pogledi in razgledi!

Edino nekoliko strukturirano razlago v 7. stoletju so »pripovedke« (nobenih arheoloških ostankov, nobenih DNA, nobenih kolikor tolikor oprijemljivih podatkov, ki so jih nasanjali zgodovinarji, ki so pisali in kracali tisto, kar jim se je ponoči sanjalo, Do kam so prišli v 5 stol. čez Ren nekdanji Veneti, ali jih je zadržal kako so se zmešali s Kelti, nastali po nekem srečanju ali spopadu popolnoma novi ljudje, ali so vse iztrebili ali podjarmili, kje so babe in desc, vse eno samo sanjanje, čeprav so prirodni procesi tokaj jasni, ve se kdo ima svoja jajca in kdo ima rep in kdo ima svojega teča in kdo svojega luleka, vsak ima svojo funkcijo, pa tudi svojo usodo in zgodovino. Ja če nebi bilo razlik med sanjanjem in realnostjo, zgodovino in forenziko, predvsem pa med posameznimi »malarji« (pa četudi so ti malarji bili tudi fuererji, ali pa celo napačne štirice, s svojimi prstani, ki so nedolžne in imajo svojih 16 otrok (ravno dovolj za 16-bitni sistem), ki so cesarice, kdo so pa bili očetje, se je pa lahko samo šušljalo in si malalo, takih malarjev je pa bilo več kot pa njenih otrok).

Kdo se naseli ob Visli in Labi takrat, ko zakopljejo svojo sončno ploščo. Kdo so begunjci ob močvirjih ob koliščih, ki obvladajojo Terra preto z njenimi 3 letinami, kdo so tisti, ki prijahajo izza Krima na svojih konjih, ki imajo svoje uzde, ne ve se pa ali so imeli svoje podkve. Ve se kako loke so imeli, ne pa

kake puščice pa ne, kake sulice so imeli, kake pa meče pa ne. (hudiča, kako so se pa potem bojevali in pobijali? Lahko, da sem kaj zamešal, ampak vsega, kar je potrebno za uspešno osvojitvev in trop beguncev, tega pa le ne? Lahko da so zgnile tetive na lokih, loki so pa isti kot še 2000 pozneje, perfektni, dovršeni izdelki z dolgo življenjsko dobo, k tej dobi pa spada tudi tetiva. Kakšna integriteta če pa povsod nekaj manjka! Jahači perfektni, opazovalci in vidci pa šlampasti, pa če so tudi vedno dr-ugi (ali so ravno zaradi vedno drugi in nikoli prvi? Tisti, ki drži luč, je vedno prvi, vedno spredaj, ostali pa hodijo po njegovi senci, vedno so za njim!

Zgodovine po Obrov, ki so imeli prehodno podstat Slovanov Kakšno vlogo so imeli nasledniki Karla Lelikega, Sponheimi v času nh vera ali

170126

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Imhotep>

Imhotep, [vezir](#) na dvoru [faraona Džoserja](#), [arhitekt](#), [svečenik](#) v [Heliopolisu](#), (prvi Imhotep velja za prvega [genija](#) v človeški zgodovini. Beseda Imhotep pomeni »tisti, ki prihaja v miru«.

Je »Prvi« znani [zdravnik](#), [pesnik](#), [astrolog](#), [pisar](#), * okrog [2630 pr. n. št.](#) † [2611 pr. n. št.](#)

Danes ga pa vidijo (kdo) kot.

[Imhotep, Doctor, Architect, High Priest, Scribe and Vizier to King Djoser.](#)

<http://www.touregypt.net/featurestories/imhotep.htm>

Imhotep, Doctor, Architect, High Priest, Scribe and Vizier to King Djoser

Imhotep je pa sam zapustil svoj »pečat« na hieroglifu

Njegov največji dosežek, po katerem je tudi najbolj znan, je [stopničasta piramida v Sakari](#). Do te je prišel, ko je na [mastabo](#) dogradil še eno, na to še eno in tako naprej, dokler ni prišel do konca. Njegovi nasledniki

so stopničasti piramidi zgladili stranice in tako je nastala prava [piramida](#) (npr. [piramide v Gizi](#)), sama takrat, ko je že pred 6-tisočletji stal [Göbekli Tepe](#), ki je tudi imel svoje pastirje. Žal pa predaleč, da bi se ga lahko videlo iz Egipta.

Naš Heliopolis ns medvodju obeh Sav, ki ga je stražil njegov varuh na gradišču »Straži« kota 491.8 na polju »NA PEČEH« v predelu »Na Skali« ima tedaj že tudi svojo zgodovino, povezano s Imtopehom.

Sedaj smo pbdelovali tisti čas okoli konca prvega tisočletja, samo tudi ta ima svojo preteklost in tudi ta se ne konča na 0, pa koder koli je že bila ali je ali bo.

NašImtotep je bil tisti kerelc, ki je vse vedel, vse znal, vse razumel, kar so ljudje do tedaj skuhal ali zakuhali.

Zakril je za svojega »Faraona« = farja, ognjišče, kres, peči, svoj Heliopolis in potisnil pred sebe »faraona«, da je sijal, čvekal, rigal in kozlal, pri tem mu je pa pomagala gos. Imela sta svoj tron (sedišče, sedlo, ..), delala za lon (zato nimo imelo nobenih Watov, pa tudi nobene teže, težnosti, gravitacije, ... vse obremenitve je pa prehaša nato Imhotep, pa vseno kateri je že to bil, ali kdo je bil faraon, ta veza (drat) je bila večna, sveta, blagoslovljena, mirmoljubna in tega nosilca (sla) so imenovali po naše »miroljub«, tudi Mirko, pa četudi je bil lahko tudi župan in supan.

Obvladal je vse kar se je videlo, vohalo, zvenelo, slišalo, vonjalo, lizalo, čutilo, kar se je pisalo, kracalo, risalo, vse kar danes še ne poznamo (obladal je vse od Bitov in signalov, tudi tiste, kar je namalanih v Bitnih sistemih, pa naj bodo tiste, od 0 pa na vse smeri, tudi proti smeri 1, 2, 4, 8,16, ...128... 360⁰ ... Hz (Herz + Karo +Detelja + pik) nato pa še dodal pritisk pa gravitacijo, pa celotno vesolje in vse zvezde z njega, tudi tiste, ki jih še nobeden ni videl, noben tič, in se skrivajo v »črni materiji«.

Ja, on je bil ta tič:

To je tisti tič, ki ima svoje pero, ki je lahko tudi jadro, pritisk, ki je lahko tudi gravitacija, tisti tič, ki ima svojega norca, ki mu kuje denar, na katerega potem čepi nek mož, ki ima tudi svoj »štampel«, ki ima svoj hrib, ki je lahko tudi hom ali brdo in ima svoj plac, prostor, obliko, in vse kar spada tja, a skriva svoje jajca itd.¹¹⁰

Imhotep je torej znani Mirko in prvi za bogom in konkurira z Babo kot Papa = Ded. On je tudi tisti »Bauer« na »Kelmorajnu«, k kateremu so po l. 1314 hodili v uk za »kurčev lon« na večletno potovanje.

¹¹⁰Ali se spominjate, da še sam bog ni mogel zaznati (videti) pri Žlanskem petelinu njegovih jajc!

Da je Imhotep uporabljal vrv z vozli je vidno po zidovih, ki jih je postavljaj, sigurno je pa gledal takrat tudi tiste, ki so imeli zvojo palico, veliko (dolgo) od pleše pa do stopala. Vedel ta lahko primerja svoje palico njeni dolžini, vedel pa je tudi, da so ljudje različno dolgi. Tri palice dajo 1 (enakostranični) trikotnik, če mu pa dodamo na enaki strani te palice še tri enake trikotnike. Torej $1+3 = \text{štiri}$.

Kdaj je pričel človek »meriti čas« po svoji dolžini od pleše do nog ne vemo, vemo pa da je v Hallstadt znal rezati tako les kot kost kot kamen, pa tudi kaj drugega če je bilo potrebno ali pa se mu to zljubilo.

Vemo, da je poznal svojo senco in vpliv ognja (luči, sonca, meseca), vemo pa tudi, da ima vsak pravokotnik svoj kot in ta v ta kot postavljen kol. Vemo tudi da je samo eden prisončen (največ dva, če je naselje dolgo in valovito, prelomljeno).

Na ta kol je pa mogoče postaviti leso, late, štrike, verige, tudi »kojčence« = ključavnice,...

Tisti, ki je imel svoj korit (pa tudi sol), je vtaknil dva prsta v svoj usta in zažvigal da se ga je slišalo po celi vasi, ta je bila pa dolga 1000 korakov. Ljudje so pustili svoja opravila in se napotili k svojim »šotorom« = Zelttem ali lubaricam, se vseti na svoje noge ob ognjišča, pomolili svoje roke k nebu, malo požebrale tako kot je to počel njih Žebre, vtaknili svoje tri prce v sol in zajeli ščepec soli in s tem nasolili svojo hrano (kar koli so že jedli), potem se je pričelo »jelo« = »delo« potem pa zopet vse po obratnem redu, vse do ??.

Samo od tistih časov je ostalo pravilo, da se v okotu ne sme srat - če imašv roki ščepec soli. To velja za celo življenje, vse do takrat, ki te »pokropijo« z zadnjim ščepcem soli in svetim lesom. Sveti les je pa lahko tudi Novy Les tam zadaj izza Visle, Morave in Donave in tako so se kropili in krepili (hranili) tudi »Jarezi« pa tudi Radovljičani in Blejci, Gorjanci in Bohinjci, seveda vse ob svojem času.

Ja hranili so se ob svojem kolu in ob svojem koritu (ko še ni bilo vodovoda pa šlosarjev).

No tudi to ste dojeli, da je mogoče odkriti Ameriko krat zaporedi, pa četudi vsi vedo, daje že otrita in je jih očijo to po vseh šolah, pa jih vedno neprestano odkrivajo, ja zato pa imamo svoj sistem, ki pa tega ne razume, vse pa vse ve, kot baba med descem in otroci (čudno je samo to, da babe niso nikoli oskubljene, si že naknadejo kako lasuljo, descu so pa vedno več ali manj plešasti - oskubljeni). .

Kdo je pa potem na vse te premice, kole, trikotnike, piramide, itd. začel iskati konec tam na njegovem začetku?

Kdo je bil pa tisti srečnež (Srečko), ki je iz samih trikotnikov, pravokotnikov, X, V, $\wedge$ iz vseh kolov, med seboj povezanih s koti, ki so povezovali posamezne premice, naredil sinove in kosinove (prvega in drugega sina) teh polj (površin) in ugotovil, da so ti v pravokotnem trikotniku vedno 180° !

Kdo je ugotovil, da med dvema pravima kotoma stoji vedno premica, ki zaključuje celotno polje?

Ali je bil tudi Imhotep če je videl svoj polkrog in ga zaključil ko je prišel do celega kroga! Svoj hrib za to primerjavo je imel.

Če je Imhotep že spoznal povezavo med deljem in hribom in nad njo ležečo pbremenitvijo(težo), je moral poznati tudi vpliv lukenj na posamezno zgradbo.

Imhotep je bil vezir in ne kralj! Kdo je bil tisti kralj, ki je zato uporabil svoje srce! Ta je videl tisti dela kroga, ki se konča z njegovim začetkom in konča z njegovim koncem - z entropijo. To je moral biti tisti, ki je porabil energijske značilnosti, inovator novih kraljevih povezav. Inhotop je torej ugotovil odnose med žarki in , čeprav si je žarke prisvojil kralj s svojimi žarki in s svojo kraljico. Ali je to tudi poznejši ? Ali je to naša dlan in njegova roka? Ali je delitev $1+2+2$ (palec + (kazalej + sredinec) + (prstanec + mmezinec) Zakaj je potem »mezinec« = srednji še je zadnji? Zakaj je potem sredinec največji in enak tako dolg kot 2 in 4? Zakaj je pote mezinec za $1/3$ krajši kot sta pa dolga $1/3$ krajša kazalec (2) in prstanec (4)?.

Imhotep je bil tisti človek, ki je pričel tisti »cirkus« okoli kralj (Džoserja), ki je pikoristil svojo roko pestir prstov, kjer imel vsak svoje mesto in svojo podobo izraženo v deležih, iznašel je kol s laterim s katerim so uravnavali posamezne odnose, posamezne kote (kajti do takrat se je lahko sralo v prostor (šotor) ki ni imel kotov), iznašel je tudi pet krogov (olimpiada ima danes 5 krogov), Avdi je pa ima pogon Quatro = svoja štiri med seboj povezana kolesa – njih šefa so pa našli brez gat in zato mora VW plačati (nobeden še ne ve, koliko milijard €) za svoje svinjarije.

In zopet tisti AUUU in njegova @ že 10 milijon let stara @, sedja v enačici AUDI in VW.

Cirkus okoli »kelmorajn«-a so bili torej po svoji verjetnosti ni Imhotep, ko so se ob katedrali na prostoru, kher bi moral ležali Imhotep in pomrli graditi piramide, kralja so s svojo kraljico vtaknili v sarkofag, vsi ostali, so se pa morali zadovoljiti s cirkusom, t.j. karnevalom s svojim pricem, princeso in njegovim Bauerjem (Imtopehom).

V našem izročilu sem ga iskal, vendar ga nisem zasledil. Torej nisem našel Imho-tepca celo na njegovem koncu, kaj šele pa njegovem pričetku.

Ostalo je samo izročilo, da so se na »Po-kle-niku« po 104 dnevni noči fantje in punce tancali čez kres in se nato srečno zavalili v grmovje in če je bila sreča mila, in da je bil »mir« je po 9-mesečnem čakanju prijokal na nov otrok »od boga izvoljeni« in da so bili vse to res dogodilo in to vsako leto ob istem času.

Kaj pa coprnice, čarovnice, pa sv. duh, pa smrad $\wedge$ in njegov sin = cosinus?

- Imhotep je zbral celotno takratno znanje in vedenje v eni glavi;
- vedel je, da glava plava nad vodo samo če miga, miga pa samo takrat, ko živi in še ne umrje, vrat je torej presečišče med živeti ali umreti;
- vedel je, da plava kamen samo takrat. Kadar je nad vodno gladino (glava na vratu, telo pod vodo);
- vedel je, da je potrebno vse kamne stesati točno po določenem vzorcu in da mora imeti vse te značilnosti porazdeliti po celotni zgradbi;
- vedel je, koliko visoka bo zgradba in kako široka in kake oblike (kote) bodo imele posamezne preme;
- vedel je, da je potrebno ob zgradbi postaviti tudi mesto, kjer bodo pokopani vsi umrli graditelji med prvimi on sam;
- vedel je, koliko življenj je potrebno, da se tako zgradbo dogradi;
- vedel je da je pdkril povezavo med videti prostor in hrib in težnost skupaj s svojimi obremenitvami, z luknjami in to da ponožje vsebuja tudi luknje (Luciferja, ki kuri vse tisto, kar pod tlemi in vse do vrha zgoraj pri soncu)
- vedel je da zgradba zapušča senco in koliko je ta senca dolga, pa naj bo podnevi ali ponoči;
- vedel je da je sam del realnega sveta, skupaj s z vsemi značilnostmi tega sveta (med sodi tudi da žarki nadgrajujejo površine (polja), te zemljo (volumen) in da so te povezane s koti, ki jih mečejo sence, ter da je celotno telo toliko teko kot obremenitve (težnost) in da jem med tem nek odnos;
- vedel je da so odnosi med sebojem sorazmerju, če pa je to mogoče narisati kot med premicami, koti in paralelami; .....
- Ni pa vedel, da bodo gradili katedrale po njegovih proporcijah, deležih, oblikah;
- Ni pa vedel, da bodo to zopet vse skupaj uporabili pri Kölnski katedrali pa naredili karneval (karnor so hodili tudi Karnci = Kranjci in Korošci;

- Ni pa vedel, da bodo gradili univerze, v njih pa prostore v katerih bodo stale katedre, prostori so bili zamišljeni kot 6-del kroga, ali kot polkrog, kjer je na najnižjem delu tega stal kateder, (podstavek s stojiščem) za njim pa najbolj pametni med vsemi prisotnimi, ki je delil svojo pamet z vsemi tistimi, ki jih je risal na tablo (bolj so bili tisti, ki so bili napisani na tabli oddaljeni od table, bolj več je bilo norcev – med prvimi sam veliki norec, ki je risal po tabli, toliko bolj so se združevali vsi deleži (samo da tega takrat še niso vedeli da je to = 0);
- Ni pa vedel, kaj je to 0 in njegovo ozadje, ker ni vedel za Luciferja, saj je poznal samo demone, ljudi senc in njihove sence in vsega tistega, kar so te sence zakrivale, vse tam vključno svojo 0 (do tja so se prikopali šele Arabci in njih predhodniki na Sredozemskih otokih in njih predniki Feničani in njih nasledniki Kartežani.

Ja, vse je povezano, vse če imate drat in optične kable, pa elektriko pa tokove, pa upore pa otoke in centre in v centrih ničle, ki so lahko tudi norci. Če pa nimate nič, še vsega tega ne, kar sem jaz naklobasal, pa čemer je Victor Werquet rekel »KELBASA« - potem ste pa zapet na začetku in pri »Klemenu« = Kle-man, možu detelje, deteljo pa najdete med črnimi barvami, ki ima svoj pecelj in svojo krono na tri liste, a tudi možu Ključ pod Rodinami, ali Kležnika pod Lescami.

Od Detelje pa ni daleč do »Pika«, drugega znaka iste barve, na nasprotni strani smo pa obravnavali »Karo«, do koder tudi ni daleč do Herza in njegovega »srca«.

Vse to najdete v 16.bitnem sistemu, sedaj pa veselo naprej na 32-bitni, 64-bitni, 128-bitni, pa dovolj veselja, »Veselka«, sesla, Wessla (tistega pri Daneju v Zagoricah, ali pa tistega, ki je naredil topniške logaritemske tablice imenovane po Juriju Vegi -

<https://padlet.com/christiejohnsji/5lhfr0thw>

Jurij Vega improve 1789 — s Machin's formula and computes π to 140 decimal places, 1794 — Jurij Vega publishes Thesaurus Logarithmorum Completus, 1796 — Carl Friedrich Gauss proves that the regular 17-gon can be constructed using only a compass and straightedge 1796 — Adrien-Marie Legendre conjectures the prime number theorem, 1797 — Caspar Wessel associates vectors with complex numbers and studies complex number operations in geometrical terms, 1797 — Carl Friedrich Gauss proves the fundamental theorem of algebra (every polynomial equation has a solution among the complex numbers), 1799.

Preskus je pokazal, da to 5000 letno znanje še danes deluje pri današnjih sistemih centralne kurjave, samo, da jih pustimo, da se same uravnava in se (harmonično) iznihajo, tako poskus na moji lastni napravi. Na 6-točkovni napravi je bilo nastavljenih 6 temperatur (16°C, 18°C, 206°C, 22°C, 24°C, 26°C) v petih enakomerih poljih po 2°C in cela naprava je rabila, da se je v dveh dnevih (in dveh nočeh) sama iznihala ter dosegla temperaturo 21°C, kar je bilo tudi cilj.

Imhotep še danes deluje, klub temu, da je človek naredil toliko oslarij, tolikim Luciferjem, Trumpom in entuziazmostam, tistim, ki postavljajo na vrh vsega kralje, ki imajo svoje riti na sedlih (tam serjejo in prdijo (na vse kar je spodaj, tudi tistega osla, ki riga zlatnike in pošilja svoj drek in prdce pod močnim pokom na navzdol opazovalcem (volilcem), pri tem pa žre kralj cekine, ki jih je dobil iz gobca svojega osla, ta osel pa je imel svojega norca, na katerem kuje cekine, a tudi dela svoj lasten drek, ki smrdi po oslu in ne po norcu in ne po kralju. Kdo pa potem to sranje predela v humus na svojem gartelcu (parceli, prtu, ...) je pa prepuščeno žalujočim ostalim, običajno imajo to vlogo volilcev. Kje je zlato, lahko sami ugotovite, kje pa korenje, repa in zelje pa tudi ni težko ugotoviti, če ne drugače po vonjavah, ki izhajajo iz riti tistih, ki so tam spodaj pod vodo, ponavadi že na suhem, brez vode in sokov, lačni in žejni. Kdo jim je pa ukradel lulček šalco in korito, ... Boste pa rekli, da je bil to vodovod, mlin, žaga, elektrarna, ...

Ja takšno je videnje iz pozicija današnjega osla, tepca, Luciferja si pa sami namalajte!

Izkazalo se je, da so bili cesarski uslužbenci trije »Srečkoti« iz Raja pod Stolom, nekranji cesarski šoli Marije Terezije na Blejskem Otoku: **Blaž Kumerdej** (kam bi del?) cesarski šolnik v ljubljanski kresiji, doma v Zagoricah pri Bledu, **Janez Janša** - čebelar v Zabreznici in Danej Wester tisti, ki je uporabljal jambore in topove, vsi doma v Raju pod Triglavom in Stolom, ter Jurij Vesel (Georg Wesel ?? Wessel) izgubljeni Danej iz Zagoric, ki je odšel k vojakom in se ni nikoli več vrnil, ker je služil menda 2 kraljem in enem cesarju. Vse to so bile posledice šol, ki so delale »Srečkote« že 5000 let.

<https://vanaland.wordpress.com/antike-geschichte/vom-volk-zu-volkern/von-den-skythen-bis-zu-den-wikingern/>

http://www.planinskivestnik.com/files/File/PV_1977_02.pdf

Peter Štih, --- Slovenska zgodovina

<http://www.sistory.si/publikacije/prenos/?urn=SISTORY:ID:902>

Abenteuer Archäologie. Das Mysterium von Angkor

<http://www.arte.tv/guide/de/061733-011-A/abenteuer-archaologie>

Ko so se l. 800 pojavili begunci izpod June, prešli Čez Luže navzdol v Drago in se usmerili proti Kamnu (prejšnjem Lapisu), tod ni bilo nobenih utrd, obstajala je pa pot pod Jamami in Vrhom Jam na Kopavnik in Zakopavnik.

Od Kamna je pa peljala navzdol ob zahodnem bregu Begunjščice navzdol. Kako se je tista voda, ki je prihajala navdol izpod Rože (Vigona?) skozi Zaluknjo in Luknjo in navzdol do Medvod, ne vemo! Pod Medvodami se je pa začela pot skozi Pekel.

Danes stoji v Logarski dolini koča na **Klemenčiji**, **DEZELA JSD-SLIKE** **Koca na Klemenciiji.JPG** pod Ostrico, ki ima še vse značilnosti, ki so jih imele tiste kočice, Podjuncev (Korošcev ki so bili še »junci« še nekrščeni voli). Še Klemena = Klemana (moža detelje iz katere se naredi kraljevsko krono in Kelmana, ki je nekdanji popotnik na 3,5 letno potovanje za lon). Ta pa je tako podobna, kot bi gledali staro kočico, ki bi so jo z Radovljiške planine na Radovljici prenesli na Koblo, a danes je že zelo »renovirana«. Pogled od zunaj proti izhodu oz. skozi prehod dvoje vrat in se vsedli na klop, ki jo prikazuje koča pri Klemenčevi jami.

Podobno je stara Hof = gradišče = Kiselstein (kisel = Kle = detelje – detelja posota s soljo (danes bale sena po travnikih, ki so tudi kisle). Kislo seno, otavo, deteljo se pa dobi takrat, ko se ne more trave posušiti in se mora dodati sol, da se ne usmradi in strohni. Sv. Šmarjeta je imele dve »kislitrdnjavi«, zato ker je bilo zemljišče mokro, trdnjali pa trdi kot kamen in to »kremen« = Quarz« ta Quarz je bil pa tisti Kurc (falus) = lulček, ki je imelsvoj studenec ob njegovem vznožju.

Tisto korito nad Oblakom je pa moralo namakati veliko korit, da je Oblakova Lojza lahko tako sanjala takrat, ko je prišla na obisk k moji mami – čarovnici, coprnici, »ti gospa«, ..

Ko so se zbrale na Kleku coprnice je bilo ravno tako, kot so se zbrale pri moji materi zbrale čarovnice: kuhale so koče in prirokovale »lepo bodočnost«. Zupanova Lojza je bila Oblakova Lojza s Kupljenka, ki so imeli svojo planino na Jelovici, tam pa svoje krave, te so pa imele svojo majerco, ki je te krave molzla dvakrat na dan. Lojza je bila torej potovka, ki je bila zadolžena za »distribucijo in logistiko« kot se danes tako kunšno sliši.

Jensterlova Jera je bila torej

Rusova Berta je bila torej »Pehta« - čarovnica na gornjesavskih planinah, ki so imele ob hudi uri na Kleku imele svoj sestanek, kamor so se pripeljale na svojih metlah.

Jaz sem pa že pred leti to tudi opisal

Tista iz »coprnica« iz iz Bitenj pri Šmarjeti je morala biti nekaj ali Barbara ali Marjeta

Takrat, ko sem bil na Brezjah birman, nas je oče vse skupaj peljal v Velesovo k cerkvi, ki je pripadala samostanu v Adergasu. Tam so nam pokazali nato tabernakelj in monštranco. Kakšno je bilo ozadje te zgodbe in s čem je bilo povezano z našo družino, našo mamo in očetom nisem nikoli zvedel, moralo je biti povezano z našim koroškim poreklom iz Podjune, ki je segalo tja do Karla Velikega.

Sora je bila fara na Sorškem polju, to je imelo svoje Svetje na sončni strani Sore. Mama me je vodila k Goračanam, kjer je bila doma in mi pravila o starem gradu nad Goričanami, kjer naj bi gospodarili naši predniki. To je vse naročilo!

Oče je bil potomec hermanov, ali je bila mati potomka tistih »gospa s starega gradu nad Goričanami« od katerega ni ostal »noben kamen nad kamnom«? Ali je tod ta »tist gospa« iz besed gorjanke, ki je govorila po moško?

Ali so to coprale samo stare Korošice, prej noričanke? Ali so še poznale Pehte, Malke (apotekarce in zeliščarce), Barbe (Barbare v gorjanski moški interpretaciji),

Wilbeth/Katharina/Katarina - Katra, Ambeth/Margaretha/Margareta in Borbeth/Barbara

In Katarine (Kata-rine = žlebove sv. Katre) in kateri lulek je sodeloval, tega ne vem.

Sama vprašanja, nič odgovorov, coprale so pa le pa prerokovale in pometale tudi ne samo pred lastnim pragom, ampak tudi pod drugimi pragi, pa vlačile ven tuje kamenčke, ki jih niso nič brigali?

Ja te coprnice, čarovnice, na metlah, ki jih še ni bilo mogoče »zakurblati«, ki so letale med »Oblaki« in »Mraki« in imele svoje »Lojze«, ki so imeli avtomobile (te se je dalo zakurblati, pa tudi »pognati«, pa koga »nažgati« (zažagati), ...

Nekoliko nam pojasnijo to kolonizacije, ki so jih izvajali Loški gospodi. Ti so pripeljali v obdobju 11.-13. stol. tudi priseljence iz okolice Freisinga in ustvarili otoke v gozdu, ki so še dolgo ohranili nekdanje relacije (šisla tiste ženske iz Bitenj, poznavanja »gospa iz Velesova«).

Ostanki stare vere temelječe na ostankih izpred rimskih časih, so se ohranili v ljudstvu vsaj v drobcih in to do obdobja po drugi svetovni vojni, potem so začeli izginevati, ko se ljudje niso več vozili z vlaki in med seboj klepetali. Avtomobil je postal grobnica starih ver, spoznanj, navad, pojmovanj, sodelovanja, danes to zamenjuje denar in dolgovi, trgovski centri in avtoceste = avtobani so zamenjali solne in železne ceste, nekdanje železne ceste so opremili s »šinami«, nanje vpregli »lokomotive« - tiste, ki vozijo iz kraja v kraj (ja saj so to tudi počele kočije, te pa poznamo še iz rimskih časov, te pa niso imele gibljivih osi in so morale zapuščati v kamnitih cestah globoke »spure«. Sledi, ki so jih zapuščali ovčji pastirji pred 11000 leti, ovčji pastirji pa sedaj primerjajte s tistimi, ki jih zapuščajo veliki tiči (ki niso penisi, pa imajo vseeno svoje sledi tam zgoraj nad oblaki) in niso kurci (Nemci pravijo »Kein Schwanz am Steuer« - nobenega tiča za volanom, če vodi avtomobil ženska). Kdo bo pa vodil današnje avtomatsko vozeča vozila, pa ne ve še noben Kurc in vseeno iz katere smeir bo vlekel in kašne moči bo zmogel.

Moja žena (Gospa Jarčeva) je pa julija zbrala svoj trop starih bab, jih s »Škodo Felicijo« odpeljala na Reber na Brezje pod Wasserschluss, kjer so nabirale »Tavžentrože« pa vse sorte »detelo« pa »travce«, vse to poj sušile, (vsaka na svojmo podstrešju), obračale, da so se lepo posušile, poj pa vse obstrigle, zbrale v pušelce pa vsak pušlec povezale z vrnico.

Poj so se pa te coprnice zbrale pri kofetu, klamfale, ponujale svoje pridelke in jih med seboj tavšale. Vse to je bilo v času med še med vsem svet'm pa še pred sv. Martinom. Te coprnice so se bale zase, da j'h Martin neb zamenov z gosmi, kso pa tako čvekale, regale pa gagale.

Vse to je bilo pred nekaj meseci!

170201

Če primerjamo splošni razvoj in specifični razvoj in se sšustimo na nivo Imhotepa, ki mora zgraditi paramido, ki mora imeti svojega kralja, zakljenega v labirintu (črevesju) te paramide, ki mora imati svojo kožo iz kamna, na vrhu te pa mora stati bog, ki meče svoje sence v svoje podnožje, v tem podnožju si pa Imhotep postavi svojo grobnico, potem spoznamo šele kako dolge sence je zapustil in se vlečejo do danes.

Imhotep je »delal cajt« tako daleč da sega tja od Göbekli Tepeja pa vse do danes. (11000 / ½ je 5500. Njegov (bog = kralj) je imel svoj (ankh and a scepter = svojo utež, sidro, svinčnico, križ z glavo in svojim žezlom)) in svojo brado in bil center vsega (njegovega) vesolja s soncem spupaj, skupaj s svojimi žarki pa tudi sencami, pod njim je bil pa pokošpan v kraljevi luči, ki je delala svoje sence njegov »vezir« (tisti, ki je imel drat do vsega tega).

Od Göbekli Tepeja z njegovimi jarci in do črnih juncev (ki so jih Bohinjci prali z žajfo) je minilo več kot 6000 let. Od takrat ko so se pojavili Podjunci skupaj s svojo vero, ki jo je uveljavljal Karel Veliki z mečem in svojim križem, pa svojim sidrom, pa svojim štrikom na 3-4-5 vozli in križem, s svojo brado, pa s svoji glavo in zanko, (☺ ● ♀♂).

ASCII se je priključil šele pri ključil šele potem, ko je zapustil svojih 7 lukenj, se vključil v svetovni sistem ISO, ki je upravljal svojih 8 lukenj na svojih luknjalnikih in ustreznik karticah, po kodi 128 kodi, torej s kodo 129 in s svojim »Spacom«- 129.

Trump je pa prejšnji mesec začel »verglati« in začel v svojem **prostoru** 129 dobil svoj znak (ja saj to je pa vse prazno!), zopet svoj »ASCII code«, pa polnoma zamanj, ker je ves svet že zdavnaj razdeliensedaj lahko uporablia lahko »space« ♦ na tej zemlji, ali pa si poišče svojo »zemljo« nekod drugod v vesolju (gotja pa ameriški Google in njegov »EARTH« ni prišel. Čas je, da Trumpu pokaže njegove koordinate!

Od Karla Velikega pa njegovih vojščakov in njegovih »Norici«, ki jih je pokoril z mečem in s »Plajbo na njegovem Striku«, je pa do danes minilo 1200 let.

Mi smo pa imeli svoje tudi svoje kole, kote, vogale, vogelnike, za moža visoke palice, ki smo jim imenovali »rovaši«. Mi svoje prostore merili s svojimi palicami, po svojem redu, po naših risih in risbah, po svojih vidikih in slušanju, po naših ušesih in ušeh, po svojih ognjih in kresih, po svojih luciferjih in varhah, ki so bili včasih tudi »fovš« voditelji (Führerji) »m'kvauži«, Ti so raje ravbali kot pa delali (Watte ali kilovate), imeli zato svoje lisaste konje (bili taki kot današnji varuhi v svojih lisastih uniformah), imeli smo svoja korita, svoja »Svetja« in svoje »Svetine«, itd., itd.

Vse to danes zapuščamo, ker se bojimo Trumpov (ki ima za ženo Slovenko, ali slišite »Za ženo ne pre ženo nko drugo ženo, ali ne slišite, da so »Zažene« imeli nekoč tiste ženske, ki so stale ob nekdanjih preročišč, ki so ponujale svoje draži tistim, ki so si lahko privoščili tako prerokovanje, v Galiji so jim pa rekli KURBE v nasprotju k tistim Kurcem, ki so obetali lepo toplo vtreme gor na vrhu Pečin - Poechin). Smo šele samo 1 stoletje v integraciji kot svobodni Slovenci, skupaj s svobodnimi Hrvati in Srbi, drugi so pa že pogoreli. Kmalu smo bili pa zopet Srbati + Hrvati + Slovenki, a pod enim kraljem – Srb-skim. Svobodni pa koliko kot so to dovoljevali kraljevski policaji.

In te »Juge« se še do danes nismo otresli. Še vedno ne vemo, kje so naše meje, čeprav že na Gorenjskem ve vsak kurc od kod vleče veter. Dašnja trunkarska ureditev privleče vsako leto in vsak mesec (luno) drugega kurca, s svojim falusom, jaz sem pa ponorel, ko sem l. 1973 dobil nalogo, da naj bi urejal standard med (tenisom in penisom) in ponorel in odšel v Beograd, češ, da naj jebelo kakega drugega kurca, ki je dovolj nor, da se bo pustil nategovat tistim kurcem tam v prestolnici. Rigal sem po »nordijsko, koroško, kranjsko, gorenjsko, blejsko, elanovsko,...« in se pustil nategovat in to traja še vedno naprej, saj sem ves »preluknjan« od vse mogočih kurcev, ki pihajo iz vseh vetrov iz različnih smeri in vsemogočih jakosti.

Slovani. Prej smo bili pred 200 leti še Iliri, še prej vsesorte rodovi z lastnim redom in svojo »ordnungo« in smo imeli cesarje.

Nekoč ♀♂, podložniki s svojim soncem, farjem, piramido iz katere si je videlo po celem svojem svetu, s svojim britofom, kjer smo shranjevali svoje predhodnike in rodove enega za drugim, ko smo bili še sami kralji svojega cajta pa svojih senc in gospodarji svojih vedenj in rizikov, svojih tveganj in uspehov, itd. danes v oblasti vsakega, ki se pusti osedlati in rigati na vso okolico in srati na vso okoli in žre cekine, ki smo jih sami skovali in nam zapušča svoje dolgove! Mi osli pa te dolgove nato puščamo v bančnih računih tistih bank, do katerih nimamo dostopa!! Osel je osel pa tudi če je kronan!

Ko smo se podali na pot s »SOCRATES« -om, smo videli lahko tisto, kar je videl tisti, ki je čepel zgoraj v košu in sporočil to tistim spodaj (ki nisi nič videli), danes pa vidimo še lahko tudi tiste lumparije »Loop« = kroge, vrtince, dinamike, vse od tistih 1 med 5, vse tisto kar je zgoraj nad pet, 6, 7, ...9...do ∞ , pa tudi vse tisto, kar je zadaj za nami, tudi vse tiste od tistih 1 med 5, vse tisto kar je zgoraj nad pet, 6, 7, ...9...do ∞ , ne vidimo pa nič več, kaj je zadaj nad zvezdami in tudi kaj je zadaj pod vodno gladino, **ne vidimo, torej ne nič kar je med ∞ in pred 0.**

In danes se izkaže, da res nič ne vemo, kaj je to črna materija, saj je še nobeden ni videl, ne slišal, ne lizal in ne njuhal. Neznano je vse, kar je za tistim, kar je zelo hitro in nam je lahko ušlo, kar je zadaj za nami, (ni nobenega znanstvenika, ki bil lahko ujel tisti vlak, ki je hitrejši kot znanstvenik, pa. In znanost poskuša to neprestano.

Danes smo prilezli do kvarkov in do ozvezdij, ne pa do neskončnosti in do končnosti. Malamo si lahko naše zvezde in nato se izkaže, da so to holivudske zvezde, noben pa ne loči poštenih Mar od kurb, pa če so tako nališpane. Te morate pač preskusiti na lastni koži in na svoje lastno tveganje, da se boste okužili z vsemogočimi spolnimi in kakršnimi boleznimi. Za to so bili pa nekoč uporabljeni »Zdravkoti«, ti pa imajo še danes svoj god na 14.2., vsako leto, cel dan od 0000... do 24 h.

Teh »Zdravkotov« je največ med tistimi, ki so privezali svoje ladje k dokom = plavajočim splavom, ki plavajo na gladini, ki spreminja svoj vodostaj. Tam so privezali svoja korita in ponujali mimoidočim vsemogoče vabe. Ta posel je danes že več kot 10.000 let star. Danes so jih opremili s lepo namalanami »pismi«, ki jih ponujajo na šolah, ki imajo danes značaj univerze, šol, kjer vse znajo, vse vedo, pa nič ne morejo dokazati (za to je pač potrebno tveganje), ogibajo se pa **tistega med 0 in ∞ kot hudič križa.**

170202

Božja mast = potrpljenje še vedno deluje, pa prenaha marsikateri »drat«. Ki deluje po LL = Lange Leitung (dolgo veznost) ki jo zamenjamo za KS = s konjskimi močmi = ali s kurcem je šlus. Tisti, ki ni strpen nikoli ne doživi konca neke napovedi, nekega videnja, tistega, da bi z sedla tisto rit, ki žre cekine in ne da od tege nobene fige!

Samo en pogovor s sosedom, ki je doma izpod Dobrče, pa malo čveka, pa se je vse razjasnilo. Sosed je pripovedovati, kako pri njih rečejo Pehtri, jaz sem pa dopolnil, kaj to rečejo temu na »Die dicke Berta«.

Die dicke Berta je bil velik možnar, s katerim naj bi med prvo svetovno vojno streljali Nemci ravnost v Pariz. Bil je risano cev, cev naj bila tako dolga, da bi jo prepeljali z vlakom z več vagoni, cel naj bi bila risana, opremljena s vzdolžnimi komorami, v katerih bi izgoreval smodnik in sekvenčno pošiljal kroglo, ki naj bi poletela do Rariza, torej nekaj sto kilometrov daleč.

Sedaj pa naš tisto videnje iz koša Jadrnice, kjer je tudi narisano »risano ror«, pa naša »rusova Berta« izmed »integritete« moje mame!!

Nič čudno, če se je zabliskalo, saj je tudi bilo polno vsega »purfelna«, svet je pa že tedaj »dinamit«, ki dela pok, ki je tavžentkrat hujši! Kaj šele danes, ko se že igramo s kvarčno bombo po pricipu Imhotem in principu Trump?

Rusova Berta je »potovka«, ki je prinesla novice iz njihovega xxxxx. Pri Rusu _ Rosu – lisastem žrebču - lipacancu doma iz Norika, imeli so torej »koroško kri«, kri Sv. Heme, ki je bila potovka, potovala skozi Bohinj in ... pa ni nikoli videla izza Južnih Bohinjskih gora, kjer še danes dajo v Peklu kameno sol. Njen mož je pa potoval v Rim (Kje, kako, s kakšnega Liskota = Lizota« je imel, samo iz rima ga zopet najdemo na Staro goro, pod Qurinovim mostom (mi pa imamo Kurca in ne Quirina).

Kje so pa parkelni! Tam na Gradišču nad Kupljenkom? Kaj pa parkelni v Gosjaku (Kozjaku)?

Kje pa cerkve, ki imajo turne v njih pa zvonove in line iz katerih se daleč vidi? Kaj pa delata sv. Marko in sv. Lenart?

Pot od Studencic proti Zabreznici, kjer se stopi s poti iz Bregja prek Vrbe na Gosjak, preseko to premico pri Znamenju na Cesarski cesti. Tam se nahaja ledina »V trnu«. Trnje je zamenjalo nekdanjo pot iz Lesc v Zabreznice, pot iz rimskodobnih Lesc v še 2 stoletji starejšo pot iz blejskega Gradišča (Vidika) na Gosjak (Kozjak

= vidik). M'kvauž' je obvladoval vso to pokrajino (jo vahtal, vardeval, pa ravbal), dokler jo niso opustili tisti, ki so tod kurili svete ognje - plavže. Dejansko so se pa odselili v Zagorice že okoli l. 1050. Pot proti Bledu so začeli opuščati, favorizirana je pa bila pot proti Lescam s svojimi Ključami – prostorom za barantanje, kjer se je barantalo predvsem z soljo in železom, kameno soljo iznad Velikega Kleka do Južnih Bohinjskih gora (Vrh Bače) in morsko soljo v nasprotni strani, s tovari železa, ki so prihajali s Norika = Koroške in se tam pridružili tistim, ki so prihajal iz Kranjske. Takrat se je pa pojavilo trnje na poti iz Breznice v Studenščice. Odgovornost so pa napravili sv. Hemi s svojim predpasnikom iz katerega je milostno dajala zlatnike, ki jih ni sama skovala (ker še ni bilo vodno gnanih norcev).

Vse potovke, ki jih je gostila moja mama, so poznale Sv. Hemo, to je »tist gospa«, ki so jo izkoristili, da so postavili za koroške plemkinje svoj samostan, ki ga je varoval Pontefiks v Čedadu in ustrezní moški samostan na Stari gori, kjer se je ustavil mož sv. Heme, ki je bil Herrmann, hariman, ki se je vrnil s spovedi pri papežu v Rimu (kakšne grehe so ga pa obdolžili pa ne vemo, vsaj jaz tega ne vem).

Te coprnice so bile potovke, ki so se ustavljale pri moji mani ob šalci kofeta, pa klemfetale »po koroško«, po keltsko, celtsko, po lubensko (lubenice so bile torej iz Lubna, kamor so potem postavili lubensko Marijo. (Bohinjke so pa hodile na »Urajmanje« k trem sv. Marijam, ki so bile vse na otoku, ena v Blejskem jezeru, druga v »Lescu«, tretja ob luleku iz katerega je tekla Perašca, tam kjer delal »lubenske čpine« (čpine so krhke posode, ki se rade razbijejo, potem se moraš vsako leto vrniti, da jih dopolniš). Babe so hodile »na urajmane«, če bo kej ratalo, ko so pa doma mele desce brez jajc. Današne babe ne pobašejo samo vse cekine pa jajca, temveč vse mošnje, tako so današnji descí brez gat, brez jajc, brez hlač pa brez tošelnov, babe majo pa poh'n gobec, descí pa še mursk'n ne upajo. To je pa dejanska stvarnost.

No poj pa pršlo v'n, da so te coprnice poverbale vso dediščeno sv. Heme, njene, ki jih je Sv. Hema že pregnala. Poznale so pa vse te Pehte, pa Margarete, Barbare, Katarine, Kate, Jere, vse znake na vratih pa pod prači, pa če so bili poslan po babji poš al pa ne. Vse od Oblakove Lojze, k je bla majarca na Oblakov planin, vse okol Jensterlove Jere (Gere), ki je imela svoj korit u kermo je kopaja svoje novorojenčke – bila je babica, ki me je privlekla na ta svet,

Rusove Berte (Pehta) je prnesla vso blejsko pošto, kje segala še na Koroško pa na Primorsko (moja teta je bila doma z sv. Lucije), njena prijatelca je bila Jemčeva Pepca doma iz Roža (mela je tri sinove Ljubota, Radota, pa Božota).

Pri nas je bila Pošta, »Blejska pošta« pa tiste coprnice, čarovnice, ki so jo raznašale okol na svoj'h metlah (takrat babe še niso mele svojih motornih metel, tako kot jo ima moja žena, ki ima Škodo Felicijo in dela sam škodo.

Te coprnice so vedle za vsak svetje, vsako svetino, vsako svatno (tudi solatno = gartelc), če se kej dobi, kako se to mena.

To je pač babje gospodarstvo, ki je delalo vse po zrcalni sliki, kjer je vse bilo popolnoma obrnjeno. Če si vedel, kako se to obrne, si šele zvedel za pravo resnico. Babe pa reglale, čvekale, jezikale, stale med vratmi, da nobeden ni mogu ne naprej pa ne nazaj. Ja, toj babja resnica pa nena pošta.

Sedaj pa se vrnimo nazaj na pogled s koša in skozi špiralo!

Kaj ima skupaj s tistim pogledom, ki ga je imel Imgotep s svoje piramide, kjer je lahko gledal v ozadju pozneje sfingo, kaj imajo piramide skupaj skupnega skupnega s sfingo pa vseeno spadajo skupaj v isti pejsaž

Kaj imajo skupnega risi na skalah babjega zoba in Gradišča, kot pa tistih 104 dni na Kopanu?

Kaj imajo pogledi skupnega mojih prijatelev, ki pišejo in rišejo, fotografirajo, vidijo vse tja do modrega neba in do vodovij v naših krajih?

Kak smisel imajo vse debate, če vsak vidi nekaj drugega, sliši, voha, liže nekaj drugega?

O tem se bomo pa morali še sami temeljito spreti, da go do prišlo do koindicence.

Spori lahko rešijo lahko samo tisto, kar je sporno. Kar je sporno pa ni vedno rešljivo, še manj pa, da bilo popolnoma rešljivo. Zgodi se pa nekajzelo pogosto, da rešimo nek problem, ki ga trenutno nismo reševali.

O tem se bomo pa spraševali z tistimi, ki imajo probleme, ki bi bili lahko rešljivi.

* okrog [2630 pr. n. št.](#) † [2611 pr. n. št.](#)

Imhotep: O njem nič /zanesljivega/ ne vemo, drugi, ki so ga videli, poslušali, lizali in okusili njegova dejanja, so pa izklesali njegov znak. Imhotep je pa sam zapustil svoj »pečat« na hieroglifu

[DEZELA JSD-SLIKE\Imhotep.jpg](#)

https://en.wikipedia.org/wiki/Pyramid_of_Djoser

Njegov največji dosežek, po katerem je tudi bolj znan, vidik z Keopsove piramide, niso pa opazili »druge«, da je živel vsega skupaj samo 19 let in da vsega ni zmozel narediti tistega, čeprav je bistvo predhodne Djoserjeve piramide.

19-letni mladenič ni mogel poznati pirolize, ki daje znake ♀, njegov pas 0 je preozek da bi nosil meč †, njegov pas ni imel meča, ki bi to uveljavil, ta znanja so zahtevala izkušenega, plešastega človeka, ki je videl vse tisto, kar je bilo v prostoru in okoli prostora, ki je gledal z vidom »videca«, z vrha pirami vse izpod piramide in nad njo, vse do obzorja, ki ga je bilo zaznati iz celotnega njegovega sveta, ki ga je čutil premikanja splava, ki je plaval pod vplivi okolja /bibavica, energija, moč, osredotočena v piramidi/(☉ ☼ ♀ ♂) \ in ki pozna vse luknje in zlaganosti, ki jih skriva sama piramida.

Iz te moči so izpeljane mnoge »kraljevske« variante:

- Gordijski vozec Aleksandra Velikega,
- Cezarjev kralj je toliko vreden toliko kot njegov meč in ga doda na tehtnico Vercingetorixovega poraza,
- Naša varianta integritete, ki zajema celotno stanje in procese med herzi Hz 0 in 10 -12 med vse do kvarkov navzgor, tam se pa sreča s /♠♥♦♣/, nobeden pa ne pove, da to skriva namene, da identificira vse skupnosti, ki plava kot kralji na istem splavu napram drugim gibanjem plavalca ob vodi ali letalca po zraku, ki letijo kot Prevci, (nei so plavalci, eni so letalsi, eni so orli, eni so kralji, eni se olajšajo kot kržati, murni, in troti, vidimo pa samo kržatke, murnove samice, čebele, ko zadovoljujejo svoje nagone, ...skupaj s sanjami in Luciferjem in Vidicem vse gor do samega Belina. To je naš Raj pod Triglavom in Stolom, od Kepe pa do Šmarne gore navzgor, razscepljen in razdeljen s Šmarjetno in Joštom v dva dela, dvoji povodji in več Bistric, pokrajino v katero se pričnejo že pred 10000 leti naseljevati begunci vse-mogočih rodov, navad in šeg, ki niso opazili lukenj v integriteti, ki so jih spregledali tudi naši »člašenci« na vse mogočih plovilih, v vsem tem času.

Vse to je vedel SOCRATES, pa je rekel, da nič ne ve, mi ga pa sprašujemo, kako za hudiča je pa ie pa to vedel, da nič ne. (ker ni poznal 0 in do ∞). Mi pa to še danes iščemo, eni pa danes vse to že zdavnaj vedo, tam spodaj, kamor tečejo reke.

Sedaj se bomo morali pa posloviti od naših »campi sumitas albi« pa se spustiti na spolzke sledi med »alpi sumitas vales«, med vijuge in dinamike naših tičev, ki letajo in krevsajo, plavajo kot bratje Prevci in dosejajo zavidljive daljave (LL), ki so tudi morali svoje ovce (Jance, Jarce, kostrune, ... najprej oprati in nato posušiti, potem so pa postali šele Prevci. Tisti, ki so jim potem sledili, so pa bili Tkalci, njih sinovi pa Kavčiči. Ti so tkali in delali blago, ki se ga je dalo prodati in z njim kšeftati, pa smo zopet pri Trumpu in njegovi banki in njegovih dokih, kjer so ponujali svoje usluge in varali barantače, kdo bo pa ločeval barabe od barantačev, kdo je napadal poštno kočije, danes molze motorne metle zadaj gori na Kleku, o tem pa kdaj drugič.

Za danes pa A DIO, pa zbogom!

NOVI CAJTI – STARE OSLARIJE

170204

P'ršuj nou cajt, p'ršuj pust, toj tist cajt, kmo na Kuplenko rečejo »babe pust«, pozabil so pa to povedat Oblakov Lojz, ker tega sami niso ved'l, kdaj bo usak usak let p'ršu pust, pa tud navad'n drug normalen človk tega ni vedu, ved'l so pa tud to tist u prestolnic, sej so mel svoj zvezdogled (še veliko jih je bilo, na konc se je pa izkazal, da usi tam u prestolnici, vsi gledajo samo v zvezde, pa ne v realnost.

Ja, jest s'm pa nek zvedu, pa poj napisou, d' na Koplenco sonce po 104 dneh spet izide, ko zapusti jesen sonce na vrhu cerkve sv. Štefana, svoj turn s križam, pa kso na Koplenc zakur'l na »Kopan«, rajal na pust'nmo kresam, kjer so dekleta pustile svoje krancelne pa ses svojmo fantam (šocnam) zagnele dol po lodin, pa čej bvo treba tud dol če do dna doline. Poj se pa pusti (se pusti) use sk'p »pr gmah« (Mir s svojmo Mirkotam, pa se posvet'l res'nmo del', use še do takrat, ko je zarjovel lintv'rn na Blejskmo otok, pa na peč pod Gradišam, takrat je p'ršu »Boži vesele«, bvo jto takrat, ko so dekleta še ble tko volne kot srne, pa rojevala za cajta (danes temu rečejo »Just in time«), k ga noben hudič u prestol'nic ne pozna več. Pr nas sej use odvijau lepo tko, k't nam je ukazou sam bog (taj biu pa Bohinc), pa nas razsvetu pa poslou če svoj žarek, zgleda d'j to naredu to samo za nas, d' smo bli zmerej u ta prau luk'n, daj mu za nas prou ta pravo vukno, pa daj sijau (sejau) sam nam, mi smo tud žel kar smo posejal, gun tam u prestolnc so ble pa u meg'l, da tega božjega blagoslova (so ta blago sam lovil) zamud'n cajt, dab prou posijal, pa j'm od usga tega sploh niso n'č mel, sej u meg'l tud ni n'č zrasvo, tud ni bvo kej požet, ni bvo n'č za delit (ja saj u m'gvo ne moreš postav't postaut kamnou, lohko postav's kole in dobiš koliša, pa dobiš svoj last'n cajt, last'n red, lasten rod, rod močvirnikov).

Močvirje je pa veliko, to je veliko vode, voda pa privablja vse sorte nepridiprave (tiste, ki po naše nimajo prou, imajo pa svoj prou), pa se rodi veliko »pravov«, to so pa pravokotniki, kjer ima vsak svoj prou, svoj kot (pri enih je to gozd interesov, pri drugih deleži, ki jim je kogoče izpuliti iz kolišča, ki ima veliko kolov, potem se pa začnejo ljudje zbirati v gruče, pri enih pa samo v svoje

parte – prte, to pa je parte (osmrtnica interesov), zadruga je pa lepa, svetla prihodnost. In tako se ločijo tisti, ki letijo kot orli (ravno sedaj mi je rekla žena, da bodo na Holmenkolenski letalnici popoldne skoki, čvekala pa je, da je to program xxxx – in rekla je da je Peter Prevc (PP) včeraj zmagal, pomešala je pa letalnico, kje pa bodo potem leteli, saj je razdalja med obema letalnicama več kot 1000 km razlike, človek je pa zletel danes samo do 254 m daleč?). In zopet same napake. Mi mešamo vse mogoče stvari, ki ne sodijo skupaj, rezultat je pa »NAPAKA«.

Včeraj smo končali na strani 448, rekli smo si
 »Za danes pa A DIO, pa zbogom!«,
 Nismo pa rekli AMEN,
 saj čakam na vašo sodbo in mojo obsodbo.

Vsaka mora pa imeti svoje argumente, teh se bomo pa sedaj lotili.

Začeli smo z

»Ϡ 4. junij - 470 pnš – ψ - 399, Atene. Grčija
 Sokrat: »Vem, da nič ne vem«

Kako je pa potem to vedel, da ni nič vedel?

Sokrat je bil star 74 let, ko je obupal in se zastrupil!«

Ja hudiča pa ne zna šteti do sto! (-470-399 = -72 let) in ne 74. Kje sta ti dve leti!! Kdo ga je namazal z mastjo, da se je lahko s takim nesmisлом lahko prevlekel v tako računico.

Končali smo z :

* okrog 2630 pr. n. št. † 2611 pr. n. št.

Imhotep: O njem nič /zanesljivega/ ne vemo, drugi, ki so ga videli, poslušali, lizali in okusili njegova dejanja, so pa izklesali njegov znak. Imhotep je pa sam zapustil svoj »pečat« na hieroglifu (-2630-2611 = -19), stal naj bi Keopsovi paramiti, ki je bila zgrajena -?? Stal lahko na svoji paramidi, ki še danes nima plašča, in to iz tistega plašča bi lahko ugotovil, kaj mu plava do vratu, itd.

Kaj pa če so zamešali 19 in 91, potem bi lahko bil star starec, ki bi stal na vrhu piramide, piramida bi že imela tudi vse luknje v svoji notranjščini in v svojem podnožju, ki jih še danes iščejo in ne najdejo in o tem

sporočajo zadnji teden po dratu/, pa je bil to bil Imhotep »Oni gospod« in ne »Ti gospod« = cel rod ali skupek svečenikov celega obdobja, v katerem so gradili piramide, integriteta, ki je imela svojo kinematiko in svoje exp1, exp2 exp3 in exp4. /svoje tiče/, svoje svoj vzlet in svoj zaton, svojo profilacijo, kjer so vsi znaki imeli tudi nek velik, višji pomen!

Če je imela piramida pomen hriba s svojim vrhom in podnožjem tudi višino, v njej pa tudi ves celoten Imhotepov štrik skupaj z vozli in s križem ali križiščem ali kembelnom, s katerim je »delal cajt«!, kaj če je meril čas s fizičnim nihalom in ne s pečeno uro; ki jo poznajo ostali?

Kaj če bi že živeli bratje Prevci (Peter, Cene in Domen; 1,2,3 rojeni v družini Prevcev, ki ima poleg tega še očeta in mamo, pa tudi sestro, če imajo dedija pa ne vem, lahko pa pokličem Selški farovž, kjer domuje njihov far, ki pripelje ob prireditve skupino oboževalk s transparenti in tudi s svojimi obrazi, ki jih vidimo izza plota kako navijajo, med temi pa iščite DNA in hapse grupe primernih in voljnih oboževalk, da bodo na Valentinovem kresu (ali pa na današnji prireditvi v Oberstdorfu, potem pa štejte do 9, pa se bo podrla peč, pa bo privekal zadnji rod, kjer bodo privekali zadnji Prevčiči.

Cajti so zmešani, ljudje nori, motenj je veliko, ljudje pa niso tako točni, kot gazele v Okavangu, ki rojevajo tako točno, da so vsi produkti skoraj na uro natančni, skoraj sočasni, kajti, tisti, ki ne more naprej s skupino in zaostane za »integriteto«, postane plen levov, krokodilov, hijen, ... Ta interiteta nima nobenih lukenj ima pa mnogo različic, usod, žrtev, krvi, kosti.

Mi pa nazaj k Keopsovi piramidi, k njenemu vrhu zgrajenem v 27 BC, k vezirju, ki ni bil vezir, kajti ni »vezal««, znali so pa »tvesti« = tkati, tekati, niso še poznali 0, poznali so pa sle, ki so imeli svoj vrat in na njem svoj »kembel«. Poznali so (fizično) nihalo, ki je merilo čas, imelo svojo frekvenco, danes vemo, da v vsem obsegu od 1 do $1 \exp -12$. Za ene so naredili 1, en obrat, za njih je to tak delež, ki si ga noben človek ne more predstavljati, tako majhen, a je vendar imel svojo barvo, svojo temo temo, ki je imelo temo.

Vemo, da je imel svoj znak Λ in kakorkoli si ga obrnil, vedno je bil najvišji, najširši, najgloblji, da je stal na zemlji, temu ni bilo kaj za odvzeti ali za dodati (A).

Potem si je pa Bog umislil Babo, ta se je pa postavila sprva pred Boga, pozneje pa še pred dva sinova, se je pa postavila med Boga. Dokler ni rodila teh dvojčkov, ki sta začela sesati njene joške, sta bila oba sama in sta lahko počela, kar sta hotla in zmogla in v svojem Raju. Potem ko sta privekala dvojčka, so pa Babi zrasli joški, potem je pa bilo te svobode konec, tedaj sta dvojčka dobila svojo pozicijo, ravno tako sam Bog in Baba.

Bog je bil nad Babo, Baba nad dvojčki.

Λ
B
D

Babo ni bilo mogoče ne premakniti, ne obrniti, zato so obračali in vrteli boga in dvojčke, jim kaj odvzeli ali dodali itd.

ATA
MAMA
DVOICA

Dvojca = čolna, korita, dva korita, dva joška, itd.

Dvojica = par = ATA je obrnil MAMA = AMAM, ko pa sta zajokala dvojčka, dobila svojo hrano.

DVOICA sta zajecala (zajeclala) pa je to pomenilo OICA = majhna Oje = tista dva drogova = kola naprava, ki povezuje konja k vozu = kola.

Naš Imhotep je pa vse to vedel, saj je bil »vezir«, saj je imel tiste »kola«, pa kolnice, ojesa in oješa, osi in čepe, celo ABECEDO pa tudi svojega OČETA in svojo MAT, bil je njun SIN in je imel svoj KOL, SINUS, FI, OMEGA; PSI pa pri njem niso bili samo volkovi, ampak tudi jarci, on je vedel vse, znal je vse, ni pa poznal označbe O s »piko« ali »neskončno« spodaj: Ψ in tudi pecelj, kar je vse to povezoval. $\Sigma \omega \beta \rho \theta \sim \Lambda$

»0 ; ∞ in odnose »Pojem točno toliko in nič več«.

Pa naj bo pred ničlo ali za ničlo ali »plavajočo vejico« niso došli tisti, ki so gledali obzorje skozi »medzorstvo« od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor ali kakor koli med zvezdami, ampak se je moral roditi v glavah in v kakem vidu ali ušesu, v kakem »previdu«, ali vidiku nekega človeka, ki je rekel »že vidim«, že sprevidim, (čez »luknjo in tiča« ali kar je imeli tam zadaj.

Poiskal je luknjo, v kateri je kovač koval bronasta dleta, ki so bila potrebna za izdelavo in obdelavo tako lukenj kot za risov v kamnu, ki jih je imela ta integriteta, integriteta z luknjami in risi = počti. Človek je delal in izrabljaj, videl in poslušal, vohal in lizal, imel svoj cuzi – muzi - popek- šptis, imel je v svoji krvi svojo 4-bitno kodo.

Človek ni vedel koliko je $3 \exp 2 + 4 \exp 2 = 5 \exp 2$. Vsa ta kunšt je bila še posledica tistih, ki so jo pogruntali Grki, kjer je neki Pitagora, ki je razvrstil vso kunšt v $3 \times 3 + 4 \times 4 = 5 \times 5$ enakih pravokotnikov.

Mrkač bo pristal na tleh, pod svojo kapelico, pod štengah pod svojim kamnom, ki ima spodaj luknjo, nadaljnja usoda je pa odvisna od žalujočih

ali veselih ostalih, ki nimajo cajta ☹, ker se niso nikoli naučili in dojali, kako se ☹ dela, čeprav so ga stalno žrli.

Vseh frekvenc je konec, ni več V in ne A, ♥ ropota in zahteva svojo luknjo ♦ .

AMEN

Bogu pa slava na hozáni in zahvala za njegovo oznanilo.

Sedaj pa čakajte na snegu na koncu izteka!

Zakaj imajo babe hozne pa sami pogruntajte, vedite pa da imajo v oblasti tudi vse O in 00!

170211.1129

Po koncu!

Sedaj gremo pa lahko »rakam žvižgat«.

rak bolezen. rak znak, rak zaveslaj, Rak-ovica
.....

8

narobej obrnjen

Vključene so vse Imhotepove frekvence od
 $0-1-10^{-12}\text{Hz}$

**Kdaj bo postal Trump Quatro
ko bo zavezil ZDA in se ločil od Barrona**

**KAM'R JŠU B'K,
NEJ GRE ŠE ŠTR'K!**

Branko Mamula = admiral = BABO

BRANKO MAMULA = ADMIRAL = BABO

Branko Mamula = admiral = BABO

31,41 xx MORE OTVORENO

GIBALTAR DELFIN ŽVIŽG SARGAŠKO
MORE

GIBALTAR DELPFI PFIF SARGASEE

KO BOŠ PRIŠEL V VRATA IN ZAŽVIŽGAL
DELFINU, BOŠ IMEL PROST DOHOD DO
MORJA IN ODHOD DO NEBA IN DO PEKLA

DED pomorščakov, najvišji žvižgač, ki žvižga
vsem, ki so pod njegovo zastavo.

POMORŠČAKI IMAJO WADJE IN NE KONJE
(ROSS-a) OBOJI PA IMAJO WINDE= vetrove,
ki pihajo iz vseh vetrov in v vse smeri, tudi od 1
do 12 [I do XII] nimajo pa »0«, imajo pa 12.00
in to dvakrat na dan, enkrat ko sije »solnce«, in
ko ponoči sije »luna«.

Imajo sekret (secret; mystery) = tajnost, tajne,
tančine, nimajo po nule, nola, (imajo pa mona =
poč, ..)

Moj oče je pa dal meni po riti svoj »vintivoto« =
WIND to VIII, pa na tanko piskanje = žvižganje
= 12 beaufortov = 120 km/h, pena na morju.

Veter s Stola, ko piha pozimi s Koroške in nana-
ša zamete. Piha pa s Roža = Ross-a = konj, ki je
hiter kot veter – to so pa bili hunski lahki, majhni
konji.

Ko postane ZILA = Žila Drave, ko postane
ROSS = Konj in IUNC = Junc Krajini ob Dravi
povezani s Karavankami in Karnskimi
Alpami....

BABO
BARBA
BRADA

PROVA
PROBA
KLUN
KRMA
VODA

PLAV plavanje, do grla,
SPLAV na gladini
DOK - privez, štrik, kol,
VODA

TRG trk,
BANKA
KLUČ
VODA

K'PLENK
DOLINE
STUDENC + KORIT

VSACA RIT vse to uporablja, pa uporablja
zlatnike in govno ali drek in scavnico.

COL KOL KARINA CARINA,

KATRA; KATARINA;
PRIŽELC (priželjc M (-a ...) anatomija die
Thymusdrüse; kos mesa: das Bries;
telečji: das Kalbsbries, die Kalbsmilch) =meso
od dojke = odrezana dojka. (Od svete Katarine) =
vampi po maši na sv. Katarini pri Pikonovi
gostilni nad Zasipom)

KONTRA

(Vampi (mulci) pri vaškem znamenju na Kraju
na K'plenko, ki so frnikulal, pa j'h je nagnal
mežnar)

=

OTROCI NA POTI SV. HEME,
narejeni na Valentinovo in rojeni na Martinovo.

170216

BABO Branko Mamula

VALBADON

VAL-BA-DON

VAL-BARD-ON

VAL-BABON kozlova dolina

VAL-BABO dedova dolina

V njej so rasle fige in trte, ki niso rabile nobene galice (bakrovega sulfata)

Kovelin (tudi kovelit) je redek bakrov sulfidni, mineral s formalno kemijsko ... bakrovih sulfid s splošno formulo Cu_xS_y , v katerih so razmerja Cu:S od 1:2 do 2:1, ... blizu Zemljine površine v depositih, v katerih so primarni sulfidi bakrovi sulfidi.

in

bakrov(II) sulfat(VI) pentahidrat (modra galica - $CuSO_4 \cdot 5H_2O(s)$)

bile so odprte na RJO = železov oksid

Železov(II,III) oksid je kemijska spojina s formulo Fe_3O_4 . Je eden od ...

Železov sulfat heptahidrat, imenovan tudi zelena galica, je drobno kristalična sol, svetlo zelene barve.

Zelena galica je uporabna tudi kot železovo gnojilo, odstranjuje nekatere plevelce in izboljšuje prepustnost ilovnatih prsti. Pri uporabi moramo ...

Mi pa prehajamo iz kamene dobe in ližemo soliter kot jarci in kozorogi, pa imamo svoje volčake, ki so pesjaki (Bizjaki) in nam zaganjajo ovce, mi pa trosimo kameno sol v Medvodju pa puščamo sledove, ki jih nobeden hudič pod bogom več ne razume. Mora prit mora en lucifer (Jarc), ki se mu pobliska tisto znamenje, ki ga ima v svoji DNA ++pH, potem je pa hudič, ko ga nobeden več ne razume, pa mora poiskati zaščito po dratu, pri svojem švedskem kralju, ki ga ščiti,

Potem pa nobeden nič ne vidi, noveden nič sliši, nič čuti, razen »miru«, ko se odzovejo prek luže »begunci« iz Toronta, »primorci« ki iščejo svoje »megalite« [ML = -1000 Luke kjer so prej stali tisti, ki so lizavi morsko sol, produkt solarjev, ki so jo prodajali za »drage pare« - Drago imamo tudi pod Begunjščico, vodne pare = meglo pa najdejo kjer izpareva voda]

☕ ☁ ☒ ☒ ☒ ☐ ☞ ⚙ ☞ ☞ ☞

Obiskal me je Primorc

Včeraj me je obiskal Primorec Fulvio

059040760.

Brez naslova.

iz Nabrežine? Drago imamo tudi pod Begunjčico DOLINO, Fulvio gleda na zlati sončni zahod [čez Drago na morje, pa mu je drago po morju, ki je laško, pa je bilo nekoč venetsko, pa še prej ... egipčansko sonce v Imhotepovih piramidah]

Župnija Veliki dol

05/7668240

Fulvio 05/9040760

05/7668260

Danes se je najavil Janez Bizjak, pride jutri ob 12.00 do 13.00 sredi dneva, ko je poldne.

Je Janez 24.06, je Bizjak = Pesjak, ki goni jarce po njihovi poti, je zadnji na repu, ob vodi, ki vodi iz medvodja do Kamna. Peči, Skale, Vrha nad medvodjem. Ni Volk, ne kolje ovce, volcje, Wolle = volna, je volna, je voljna, ki se šele pere in še ne prede.

Ne zna letati, zna pa gristi (travo) = Papler, pa ne kosec, kosez, nima kose, da bi jarcu dal »ventivot« in da bi milo (žajfo) piskal (žvižgal) 🐘 na 12000 Hz MXII. Tisto piskanje prihaja od Schäuble, ki ima pred sabo Angelo Merkel, ki mu piska, njegov invalidski (invalid; void, null; null and void; (denar) not current; (vozovnica, vstopnica) not Wall dolina, volitev to cancel, to quash; to set aside). In ga je potrebno odstraniti oz. mu spremeniti njegov kurs = kurz = kurc, q škripa torej kurc ali kovanec pa ne voziček.

Wolfgang Schäuble

Kolotek ministra D Wolfgang Schäuble škriplje na XI, če D ne bo spremenila svoj kurs.

Naš Pesjak (foglovž za pse) se peni (Zero-Spin) pa napihuje, čeprav naš Lojzek še tako piska na

svoje orglice. Ves kurs leti vedno bolj v visoke note, tako kot naši dolgovi in naših 18 M€capita. Kje so tiste capita, ki bodo ta capital poravnale? Kdo je zapravljal se ne ve, kdo je denar porabil, kvo bo pa plačal, se pa sumi (pena šumi, zato so ljudje že popolnoma spenjani), ker so bili najprej nažajfani z obljubami. Ljudje so pa kislili, ker nimajo kaj za pojesti.

Vsemu temu je pa kriv Imhotelovop ZeroSpin, merjen v nanometrih, s svojimi zamiki, premiki, Mi pa vidimo samo Schäuble-ov voziček ne vidimo pa »kripe«, ne »kripovca«, ki nam pušča našo kri, in to po nanokapljicah v vseh smereh in pod vsemi obtežbami in pod vsemi frekvencami.

dunvalid = neveljaven = »en drek vreden«
 [tega ni v nobeme slovarju, ne tesavru]
 (V 2.stol.)

<https://books.google.si/books?isbn=0307761401>

Ne vidimo, da se Kamen lahko tudi drugače piše, da ima kak drug pomen, drugačno zgodovino, drugačne posledice, druge vzroke, druge cilje, itd. v drugih časih, pod drugačnimi pogoji, pa pridete do iste zastave (kaj pa je zastava = tisto kar je pred zastavo ali po zastavo, kaj je s svobodo in kaj s tačanstvom pod tlakom gospodov in gospa, kako pa nastane Oni gospod in Ti gospa smo pa že objavili.

170217

[DEZELA JSD-SLIKE\Sončni vzhod - Žale 140107-8.25.jpg](#)

Sončni zahod ob začetku novega leta 2014 na Žalah,

[DEZELA JSD-SLIKE\Strunjan 151021.jpg](#)

»Vintovoto« in Južne Bohinjske gore, kjer je prihajalo solnce v vodo in izparjalo KAMEN = morsko sol, zadaj pa Belin ali Belko s svojimi sedli (prehodi)

[DEZELA JSD-SLIKE\Valkanela 090716.jpg](#)

Slika ožarjenega sončnega zahoda, ko se sonce poslavlja v gladino morja, še ne krvavo,

170218

Ja, Sodba in Obsodba, prej pa Lucifer, ki naj bi poiskal vse tisto, kar je skritega pod površjem, Sodba naj bi obsegale vse resnice, laži, čvekanje risanje in rezbarjenje, kar je vidno za OBZORJEM, obsojenec naj bi bil zadaj za švedskimi zavesami, vahtala naj bi ga dva paznika, pred zavesami naj bi bil pa zagovornik (advokat = ad vokat, tisti, ki razgladal vso resnico že prej, kar se je sploh dogodila, in sliši obsodbo že preden je videl obtoženca in za vso resnico kasira od obtoženca svoj delež), ki ga naj bi branil ob sodbi in pred obsodbo (0|0 = φ).

Obsodba naj bi pa bila v imenu ljudstva, ki kleči pred kamnito mizo, ki loči ljudstvo od farja, ta pa ima svojega, nabreklega tiča s katerim potrdi obsodbo in jajca, kjer je skrita tista prava cerkvica, ki te na koncu le zapečati. Potem pa marš pred cerkev, kjer te čakajo žena, mulci in vampi (vsi brez jajc).

Samo do tja je še daleč – ali pa tudi ne?

BABO, ki mi je dal »matrikolo« (MAT-TRE-COLOR = Mat Triglava) »douh« za vse BARKE (škaf, škofo, korita, čolna, jadrnice, ... tudi splave) dolge 31,41 m (Π = od »prove« _ (kjer ima sidro in kol za privez vrvi do »krme«, kjer je zadaj še prostor za privez mreže (bil sem torej »vezir« oz. sem imel kar se mi zljubi) in »do otvorenog mora«, odgovoran za civile i ljudi – moške, drugi nimajo na morju kaj iskati, če pa prevažáš pa te - babe, djecu i jarce – na splavu ☹, ki ga imaš otvezenem na tvojo barko, ki

ima dva kolca **II** na katere lahko privežeš »splav«
⌘ = tisto kar plava in se priveže z vrvo **~** .

Si odgovoren za »ljudi i civile« (torej za vojake - tisti, ki imajo uniformo = enake oblike in vedenja, ki veslajo in skačejo po vrveh in povezujejo jadra,... in civile (ljudi enakih znanj, ladjedelci, smolarji in barvarji, tesarji in **sodarji = teslarji**, ..xxxx), od teh kasiraš svoje deleže (novce). Skrbeti moraš za njih zaščito (tudi pred kurbami z vsemi boleznimi, to je tvoja naloga, med mnogimi drugimi, ki so povezane a tvojim poklicem – katerega si poklican = rekrutiran).

Ko pride do boja, pa prepustiš svoje splave njih usodi (vsemu skupaj da potone, da nebi motilo tvojih manevrov, ...).

**NO to je »trabakula« (tradicija, trgovanje in plovljenja, preden jo pa dobiš, moraš pa prej »splavati«
⌘ , biti namočen pa krščen, pa se moraš kaj pomeniti.**

In Babo je prekleto dobro vedel, katerega »klinca«
 _ Količka = telička je imel pred seboj, ko mu je dajal njegovo lastnoročno zapečateno »trabalulo«, saj sva že od mojega 16. leta nosila kratke hlače, jaz sem bil odgovoren za čoln pri kopališču »Gozdarja«, on je pa veslal čoln »Titovega kopališča« v Zazeru. Bila sva vsak na strani Blejskega popka, oba v čolnih, ki jih je delal čolnar Polak na Jaršah. To so pa bili klinker čolni z bakrenimi zakovicami, izdelani iz macesnovega lesa, zatesnjeni z lanenim oljem in firnežem in »Kučenlakom«, ki ga je »pohal« sam Polak, jaz sem se pa učil, kako se dela čolne, kar me je učil Štajfov Ivo« naš sosed, dober prijatelj mojega očeta. Ivo mi je pa tudi dal deske za moj prvi čoln »sadoln«, da sem si ga sam »scimprou«.

No in tako sta se prvič srečala l. 1949, dva v kratkih hlačah, zadnjič pa leta 1987, ko sem bil v Zagrebu na mornariškem »Sveučilištu« zadolžen za »projekt« = vizija.

[DEZELA JSD-SLIKE\kozu-jahan-2.jpg](#)

s strani nemškega MWW = Minister für Wirtschaft & Wissenschaft.

Oba v kravatah = motvozu, ki sta govorila in razumela in obvladala jezik v vseh tančinah, ni bilo potrebno niti murksnt, pa sva oba vedela, koliko je

ura, kateri veter vleče, kdo bo zapasan pa nabasan, kakšne farbe in megle lahko pričakujeva, v nekaj minutah je bilo »sve jasno«.

Takrat sva se zadnjič videla, nisva se poljubila pa tudi ne ogrizla. Vezi so bile odrezane **⌘**, nikoli več se nisva videla.

Pri meni je pa ostal prijeten spomin in visoko spoštovanje do velikega človeka. Bila sva oba jarca, oba sva imela svoje »mare« i »more« **⌘**, svoje **~** , svoje brige in bregove, babe xxxxx **⌘** , kola, kole, kolce, pravokotnike in redove, svoje mreže pa ribe, pa skupne jegulje, rake, spolne bolezni, ki jih ni reševal noben lazaret, reševanje pred norci, ti običajno niso kraljevi, je šlo obema na živce.

Slip pobočje, zdrš, zdrsniti, naklon, nol, spanje,

Mamula Silvana Seljanovo 50 Tivat tel.069406456 ili 684452

"Herceg Novi", "Mića Vavića", "19",
 "17592187134017", , , "Mamula Travel",
 "turisticka agencija", "17592187134013"

Blaž, insinuacije, tisto kar boš dobil zastonj kot OH v divjem kostanju ali gabezu ali cvetovih svetih dreves (tise (čise)-kisla, brinja (krampar – prepleti, zapleti), češmina + soli (solnca) in vode.

Svinka (Čop)

(foto xxxx, DOF) Na Kržetovcu so kurili kresove. Pri kurjenju kresov pa mečejo take okrogle deščice z luknjo v sredini. Potem to nataknejo na palico in ko se vžge, vržejo to po hribu dol. V tej obliki so pa pekli tudi obredne kruhke in iz tega so kajzarce. Kajzarca je obredna žemlja. Teh »kržejev« tukaj več ne pečejo, na Koroškem jih pa še in to za praznik sv. Agate. Sv. Agata je tudi v Brojski cerkvi in drži joške na talarju. Zato je pa pesem: O preljuba sveta Agata, kma joške na plat.

Pokazal sem jo v cerkvi neki umetnostni zgodovinar-ki, pa se je držala tako, kot lesnika. Če bi bil na njenem mestu, bi si takoj zapisal. ker je to važna stvar. Sega na krželje in to obredje. Brod je tudi vezan na kresove. @To je Kržetovc. Čezenj so hoteli napeljati progo in je že vsekana notri. Ker je bil preveč oster

Učinki in nasprotni učinki.

Iz kola je mogoče narediti valjar, pod tega je vtakniti tram, z vzvodom premakniti težle predmete ali jih tudi dvigovati. Potrebno je imeti liano in se po njej se zaguncati, pa ste imeli »uro«, »vrv« in »tram« pa ste imeli vse osnove, iz česar se sestavlja današnja civilizacija. To pa takrat, ko je @ zarjula svoj AUUUU, torej pred 10^{-7} leti. Ja, afne so se guncale in se še tudi danes.

Samo Imhotep ni bil afna ampak mag, z vsemi znaki na prebodeni koži, na lastni koži, ki jo je nosil do svoje smrti, ki pa se ni mogla dogoditi 19. letnemu mladeniču, saj je zbral vse tedanje znanje in izkušnje.

Manjkala so samo še kovine, zato so iznašli »runo« - (kako so pa že imeli svoje jarce?).

Iznašli so Ötzija (figo, če so pa že imeli DEDI-ja in njegovega fotra DEDA pa njegovega prednika BABO, ki se mu je bilo dolgčas (ker mu pa ni delal njegov kembel pa si je umislil BABO (ženski del od admirala Mamule), ki je bil vojvoda, pa je gonil svoje jarce po Kordunu.

No in med temi jarci je bil pa tudi eden, ki je špilal na vse instrumente, pomnil stanja (stališča, statistiko, kinematiko, hidrav-liko, aero-dinamiko, rizike, luknje v kovini = lunckerje, xxxx, podtlake, kavzalnosti – kavse okoli lukenj okoli lukenj na turbinskih lopaticah, razjedenih od podtlakov ... ki niso bili niti identificirani .

Špelunke

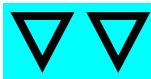
Kavitacija = luknjičavost (za ene, za druge pa vse drugo. Če bi imeli Imhotepovo znanje in se od njega kaj naučili bi videli vse masti in smole, vse žeblje in vrvi in vezi, vse kole in točke, itd. Tako pa vsak vstraja na svojem neznanju 82 %, na svojem deležu svojega znanja $\diamond$, ki je za vse druge (z njegovih stališč) v njegovi ZERO $\equiv$ 0 00, ne vidijo pa ne

→+◀▷△▽◊^_◊AVV

Tisti, ki vedo, kaj je ZERO $\equiv$ 0 00

→+◀▷△▽◊^_◊AVV

Spoznali razliko med

in neskončnostjo ob sodbi in pred obsodbo (0|0 = q).

Trigliceridi za mojimi ušesi ne obstajajo, okulist mi predpiše kapljice za realno bolezen, ki ima posledico »poln smrkelj« okoli vodnega območja in ne okoli že Žarišča (sam center).

Dokler je vse kar zmorejo skozi svojo neskončnost na obzorju, pa se ne napijejo svoje višine, svojega boga, za kar so vzgojeni, ne morejo priti do podrobnosti, saj se ta skriva med kvarki.

Ker pa ne vedo nič o kvarkih, so lahko tudi pobočje, zamešajo spolzke poti in mislijo, da lezejo v višave, po lojtri, po gavtrah, kar jim pač pride pod roke.

Vse je bogovo, bohkovo, mia Kvariki

⊗ ⊗ 8 in ∞

Ura = urin mostovi in zveze kode in neskončnost, vse izhaja iz korenin, ki rastejo v zemlji in sončnega prahu /aureole/, ki ostane za vami, ko vas pokopljejo, korine zrastejo v drevje /lipo, hraste, palme, brinje, .../, ki imajo svoje veje, na njih pa svoje plodove /semena, lahko tudi buče/, te pa nato raznosijo vsi vetrovi po »cilom svijetu« »geo...., globusu, kje so pa nosovi, ki vse to vohajo pa nobenega nič briga, saj jih sploh ni.

Vse skupaj nima nič skupnega z mostovi in mizami pod lipami, kjer si ogledujete horizont in »Obregje« in njegov »kempel« razen tiče perspektive, na kateri stojite / $\diamond$ $\otimes$ /, pa naj vam nekemu stoji na glavi ali vi stopite nekemu na glavo.¹¹¹

¹¹¹ Profesor.

Ko so mulč'šli krast češne na faroušk vrt, kje biu visoko ograjen z visoko zidano ograjo, sos mog'l pomagat, pa so se postav'l »na štupo ramo«. Ed'n sej je pozavu s hrbtam ob zid, razprosrt'ru roke, povezou obe roke, ta druj jpa z levo nogo stopu u ta šlic, z desno roko sej pa op'ru na glavo p'rga in se vzdignu navzgor na zid, od koder je lahko najprej pregledou, čej vse var'n. Poj pa z desno nogo stopu na ramo svojmo pomagačo, poj pa z levo nogo še na glavo, poj pa z zagrabo na vrh zidu, pa se potegnu gor, pa zlezu na vrh zida.

Temo smo rek'l »profesor«, »po vez gor«, tko k't rab profesor svojga asistenta (pomočnika, osla = Essel) Ass /esss sistereke, da se lahko vzpne na katedro. Ravba in žre češne, ki niso negove, brezobzirno hod po tujih glavah in izrablja roke svojih podložnih.

Vse kombinacije so pa potem »ventivoti«, ali sem jest sin mojega očeta ali ne, ali je oče plešast ali bos, ali ima štrik ali vrv, ali ima most obrnjen horizontalno, »to je moje stališče«, pa benti »boga«, ki sodi zraven.

Tako je nastala trdnjava Mamula pred vhodu v zaliv Boka Kotorska.

Pod komando vladike, ki ni bil kralj, pod zetom, ki ni bil Croat ampak Vlah (pa ne Srb, pa ne Italijan, ne Avstrijec in ne Madžar, po sinom, ki je imel svojega »MAMO«-a = deda ATA in njegovega sina ATI-ja, ki je bil »sekrv« črnogorskemu Vladiku. Pri nas smo takim rekli Herman, Hariman, gonili so pa ovce po planinah pod gorami.

O admiralu smo pa že vse povedali. Sedaj leži na:

[DEZELA JSD-SLIKE/Valkanela 090716.jpg](#)

pod palmo, jaz pa pod hrastom /nič kurit, nič ognja/.

Jegulje so pa ostale, danes nosijo znak »PRESSE«.

Dr. xxxxx, je pa kolikor hočete ali nočete, vsi so pa pozabili za dr uge z iste obale, kjer so postavili svoje kolce pa priveze in vrvi in štrike, zanimajo jih sidra, ne plohe in »prte« /parcelexxxxx penice, pa kamne, penise in biste (nagrobnike) in piste (vzletne steze), nobeden ne ve za veljavo, do kamor njih steze vodijo, kako široke so te in kako vijugave so. Zelo malo se brigajo za križiča, pozabljajo na kravate /vozle in vratove/. Še manj pa se zanimajo za »^{exp-2}«, ki ga morajo prenašati vsi tisti drugi prek obremenitev »per kapita«, ki jih bode prenašale še naslednje generacije.

170222

Υ

Weinviertel am Main Franken

Weinviertel am Donau Franken Bayern

Ingolstadt

(Franki – odkriti, prostodušni, prijazni)

Niederösterreichischen Landesausstellung 2013 »Brot & Wein« steht. Einige der besten Köche und Winzer aus dem warten gemeinsam mit ihren Genuss-Partnern aus Franken (D) und Südmähren (CZ) mit kostbaren Gaumenfreuden in der malerischen »Poysdorfer Gsetten« im Herzen von Poysdorf auf. Aber auch kulturelle Leckerbissen und unterhaltsame Gustostückerl machen aus dem Weinviertel DAC Sommer Genuss Festival ein Fest für Genießer: Famose Musikgruppen, eine Kelleroper und eine Lesung von Eva Rossmann aus ihrem Krimi und Bestseller »Wein & Tod« – der

20. Juli wird also ein unterhaltsames Feuerwerk von bewährten und neuen Genüssen jeder Art!

Kralj Samo

[https://sl.wikipedia.org/wiki/Samo_\(kralj\)](https://sl.wikipedia.org/wiki/Samo_(kralj))

<http://deutschland-im-mittelalter.de/Militaer/Schlachten/Wogastisburg>

http://www.lechraingeschichte.de/SDG_VoeWdg_Franko-Alemannen.html

Völkerwanderung – Früheres Mittelalter:

Franko-Alemannen (536-548/630-680 n. Chr.) **Der nunmehr Alleinherrschende König Chlotar II (584-628) und sein Nachfolger Dagobert (629-638) vereinigten wieder die fränkische Reichspolitik. In diese Phase fällt auch der Versuch der Christianisierung der Bajuwaren, vom Kloster Weltenburg und dessen erstem Abt St. Eustasius. Dagobert unterstützte das Bistum Augsburg und galt dadurch als letzter loyale Merowinger. 630 griff dieser mit seinen Verbündeten - den Alamannen und den Langobarden dann das Slawenreich des Samo an, dessen Machtbereich sich von Kärnten bis zur mittleren Elbe erstreckte. Die Baiern jedoch zogen nicht mit, und verstießen damit gegen die fränkische Staatsräson. Durch anfängliche Erfolge der Verbündeten, jedoch späteren Niederlage bei Wogastisburg reagierte Dagobert dann mit einer Verstärkung der fränkischen Präsenz an Iller und Lech. Augsburg, der fränkische Stützpunkt am Lech erhielt einen Reichsgrafen, das Bistum wurde mit umfangreichen Besitzungen aus Südtirol, sowie Bingen am Mittelrhein ausgestattet. Spätestens zu diesem Zeitpunkt regierten bei Regensburg bereits die Agilolfinger, was zur Folge hatte, daß durch die Reformen Dagoberts die ehemalige Provinz Raetien mit seiner Hauptstadt Augsburg mit der Zeit mehr und mehr das angestammte Territorium verlor. Das neue Territorialgebilde des "Augstgau" begann sich zu etablieren.**

Splav in štirje koli = penisi + vrvi + sidro = 00 sranje na zadnjem odtočnem kotu splava ☺ (koda 248).

(Po Imhotepovem modelu)

Vendi vojaška zmaga je bila zmaga v bitki pri Wogastisburgu, kjer je frankovski vojski kralja Dagoberta I. leta 631 prizadejal uničujoč poraz. [<..\..\..\Users\tine.jarc\Desktop\Downloads\Heimatverein Markt Roßtal e.V.pdf>]

Kdo je premaganega kralja (rexa) kot junca lahko otvezil s štrikom in ga priklrnil (z verigo) na svoj splav (plemensko zvezo) pri W ob Maini v Weinviertel-na – Franken, to v gostilni ne piše, nobeden tudi noče kaj vedeti, *Wogastigurg*

Würzburg, Bitka pri AVARI, 821 Croate Plemenske zveze Karantanija, Posavje in Podravje, Brixenski škofje 1040

Peči – Snežnik 92 km

Vrh Komuna – Trdinov Vrh = 112 km

Radovljica – xxxxxx – Novo mesto = xxxx

Trdinov Vrh Sv. Gera = Agata ima 7 joškov na plat obrnjenih proti hrvaški,

Vrh Komuna pa pregled vso newkdanjo obzorje, ki naj bi sefalo do vseh splavov kjer so Avari preganjali svoje »Franke«.

Radovljica Mavrica in Novo mesto = 99km.

Haider je pa gledal s Stola tako na Sv. Gero, kot na Sleme, kot rudi na Snežnik, a tudi v Timav in Barban, pa se oblizoval po vseh teh mestih.

Takrat ko bodo tisti s stola zategnili vso celoto okoli krvate s Haiderjevim vozlom bomo viseli na samem vrhu v nebesih, sodbo bo pa pisal sam Lucifer spodaj v sredi zemlje, takrat bo lucifer na površju, saj Veneti ne bodo imeli več nobene parcele, niti krljja, posušenega krljja, ne bo ostalo več za nami.

BOGU PA HVALA ZA TAKO SODBO, HVALA ZA TAKO POSODO, KI JE VREDEN ENGA LAVORJA.

Naši zanamci so norci, neumneži, idioti, ..., kam je splavala nekdanja pamet in kosci in kosezi!

170224

Nekoč so bili Vladike iznad Boke Kotarske in imeli svojo trdnjavo Mamulo v iztoku Boke Kotorke.

L. 1988 je šel Mamula v Opatijo v Mirovnu, še pa živi in gleda na Boko izpod palme.

V letu 1500 so Mamuli imeli trdnjavo Senj in so kot Vlahi bojevali boje kot Herrnabi = Gospodje, Gospodarji, te trdnjave.

Današnja Gera Gertruda, Agata,

Same device, so imele Jožete s svojim pravokotnikom, Joša pa zmerej doma, ko je prišel sv. Valentin, ki je imel ključ od korenini. Ni bilo sonca, bila je tema, ni se videlo, pa so vseeno rodile po sv, Martinu, takrat je Martin imel ključ do kamnov one so pa počile počez čez križ, zato so bile še vedno nedolžne. Jožef je pa delal za lon, nič bil plačan, ni imel nobenega deleža, dobil je samo hrušovo vodo.

Gospodje so mu pojedli še suhe krlhle, ostala je samo hrušova voda pa devica Marija, ki j rodila judovskega kralja, ne da bi zanosila.

Tako smo Kranjci zgubili svoj Noricum. Pred 4000 leti, ko smo prišli v Istro južno izpod Limskega kanala in zgradili utrdbo Monkodonja.

Makadonija xxxx Zaliva in Ko smo ....

JOŽE JE PA DELAL ZA LON, brez deleža.

Od sv. Martina, ko se je peč razbila, so delale zastonj:

Barbara, Lucija, Gertruda, Berta (herta),

Jaz sem bil pa rojen 10.2. 4 dni nato pa sv. Valentin.

https://www.google.si/search?num=100&safe=active&espv=2&q=Agata+Pleterski&oq=Agata+Pleterski&gs_l=serp.3...105262.120625.0.122326.24.20.0.0.0.0.279.2088.0j14j2.16.0...0...1c.1.64.serp..9.12.1553...0i13k1j0i13i5i30k1j30i10k1._ESgHEeuvO8

PLETERSKI KULTURNI DENI

www.kidpore.si/IZSLUCIJE/tahtaryk480tjz/

Teh »kržejev« tukaj več ne pečejo, na Koroškem jih pa še in to za praznik sv. Agate.

Sv. Agata je tudi v Brojski cerkvi in drži joške na talarju. Zato je pa pesem:

https://en.wikipedia.org/wiki/Victory_Steale_of_Naram-Sin

Monrovia

Totovun, Monkodonja

Delati cajt:

Imhotep:

Se ob zori zbuditi, odpluti s splavom, ga odpeljati po Nilu do gradbišča, privezati splav in sidro,

, zabiti kol, privezati kamen, posadko na rob Nila zbrati posadko, ...

Gradbeni delavec pri Gorenjscu - Bosanec.

Začeti kopati, se vsesti na rob odkopa, podreti kol (kramp), podpreti ročaj z brado in imeti roke proste, pa prepustiti cajt (Kol), da se konča dnevnicca.

Malo švicanja, dosti ladovine - sence, ničvrvi, ki bi vlekla, skoraj nič dela in Watov. (Volti nizki, amperi nizki, Ø (obseg) φ obrati φ fazni zamik majhen

Čakati na Mirovino, potem bomo pa začeli delati, kopati, nič štila pod brado, samo švicanje, ... (Bosanec molze Kranjca).

Moja sinova: nimata nič cajta.

Jaz začnem sanjati in vse sorte nasanjam, se zbudim, grem k računalniku in zapišem, kar sem natuhnal, nasanjaj Je pa najboljše že podelano , potem pa toaleta, kofe in k računalniku, malo po 8h me pa pokličiče mat, pa se vsedeva k zajtrku, spijsava kavo, nato pa jaz zopet k računalniku in pričnem delati in švicati – malo švicanja, vse podelano, potem pa veliko cajta, nič dolgova, ne časovnih ne finančnih, ne moralnih, pa zopet dober spanec.

Pa se je vse začelo pred 17.000 leti:

[DEZELA JSD-SLIKE\46 Pharao stehend.JPG](#)

170225

Vrata, Dovje,

Vrata skozi Področje se pride iz Podravja v Posavje, v Posočje in nato v Padsko nižino. Ampak samo z ovčami in ne z junci in z voli. Voli imajo predolge rogove in na njih bakrene kroglice in so preveč široka, dabi lahlj z štrikom svojega kozla. No tako pridete iz Furlanije prek 3 vrata = sedlo, skozi 3 povodenje in razvodij pa od Drave, Save in Soče v Pušjo ves /Ovčo ves/, čez gore Albe –Albanci, monti v

Musi možje sedlo

Vrata Luknja sedlo

Njivice

Sedlo Mlinca Področja

XXXXXXXXX Bronasta doba.

Solna pot sol, štrik, kol, (kol v Lescah, tam britof – Friedhof, mirnik, Legat, korit pot zahodno od cerkve.

Kopali rudo, nato poravnali, kol do izpod brade – mirovanje, pastir s kolom pod brado, kol = rovaš, na njem zareze in dolgovi.

Pastirska palica je kol = col = meja sedlo,

V njem merjenje z kolom dolgim do brade, pastir podnevi vahta ovce in se dolgočasi = pazi =Pače = mir. Otrok tega stanja pod brado 8, ki ni obrita (to je pop. Popek je pa majhen paglavec, pa tudi pričetek cvetenja, je začetek vsega zažetka = bog, bog je pa s pravilom kar se pravi, plavi, manjka samo še Baba, ki jo je naredil na koncu, ker mu je bilo dolgcajt.

Tisti, ki nima cajta majo na križu svojo babo in ko jo ima pohn kufer (baker) – ki si ga je nakopal na Njivcah, se ogledal čez kol = col = rovaš, mernik, se malo spočil (počil) zajodlal, zažvižgal, je pa prišel cajt, da gre mlest (molsti), to je do noči, takrat je pa začel kuhati mleko (goreti pod kotlom), potem je moral vse skuhat u kuh'n, pa use počistit, poj sej usedu na klop, pa vidu, koko se je začel svitat tam na vzhodu, no se mu je pa začel »šajnat«.

Tedaj se mu je pa po zabliskalo, zakva je boh naredu seb babo, ne za špilat, ampak za devat na spo.

Baba je ratala ma-gerca (Jerca, jera, agata v gatah, Gačah, kje bil hrib pa ne dol, hribi v's preluknan v's pouh'n luk'n, gor je mu pa Sveti-na svoj observatorij, pa gledal zvezde zadej zad za luno, Svetina je pa mu svoje regelce pa svoj cajt, pa svojo pamet, pa svoj.... pa je mu svojo babo spodej u vuk'n, prvezano na nena o-pravila okol otrok, k'jh je morala v's cajt dojit, pa porabla v's cajt, podneju pa ponoč.

Ja kdo bo pa spau, pa sanou, pa devou,...?

Sje pa boh izmislu parte pa to vse sorte, začel je pa z deleži, delnicami, opcijami, (pa ne s tis'm, kjo vi mis'lte, kste že pokvarjen pa majo že vse pokvarjeno. Začel je s tem, k'r je že mu in začel tisto, kar je imel pa ne s tist'm, k'r še ni mu, pa je začel z I.

Dedaj pa vedu, zakva si je čop naložu Agato – afno, kje meva 7 joškov, ta zad'n jošk je biu Jožefa, pr nem se je use začeu pa tud nehal, tega pa Agata ni meva, paj je bvo usga guncana konc, pa mir. Ja naredu je mir, poj po cirkuso, pa zatrubu po pusto konc, pa use če do Martina. No in ta mir je trajou 9 mescou, pa n'č norena, pa n'č srečvan, pa n'č ponočvana, sam deu!.

Poj bvo pa mir, pa sačele so rast palme pa fige pa češple, pa hruške, no od teh so pa deval krhle (krželne), hrušovo vodo, d'j bvo kej za popit. Ja mel so božji mir.

Poj so pa pršle gospod pa gospa so pa hotle med svoje parte, prte, firkelce pa ohtarje, kolesa so dobile ohtarje, poj sej pa začeu smejat Lucifer s svojmo 69 seksarjem.

Sedlič (1438 m) - p. Belca: p. Koprivna; vas Belca:

Ovčena, Bekštanj (Finkenstein); Rute (Gereut), Loče (Latschach);

Mlinca (1581 m) - potok Mlinca: p. Rdečica (se zliva v Bistrico); vas Dovje: Področja (Rosenbach), Št.

Jakob

Rožca (1594

170227

46°20'37.92"S, 14°10'37.93"V

46°20'37.92"S, 14°10'37.93"V

626-386-715788-105

170203

Lokacija in alokacija.

Mamula in Babo.

L. 1950 sem prvič videl bodočega admirala Mamula.

Bil sem zaposlen kot »plavalni mojster« = Schwimmmeister v Gozdarjevem kopališču v Zaki. Bil sem odgovoren za vse, zraven je pa bila še kasirka - »Kassa« prišla je ob 8h, se vsedla za mizo, pobirala pare (denar, drobiž), dajala »cegelce« = vstopnice, vmes je pa »predla cajt« = »delala cajt« »štrikala« »delala štrike«, iz tega je pa ratal kak »pulover«.

Jaz sem moral vse zgodaj vse počistiti, pomesti, poravnati, pregledati čoln in iz njega izplati vodo, zabiti kako »dilo« v »bazen«, kaj pokositi okoli kopališča ali ob potoku ob kopališču, kjer je vodila čez potok brv, itd.

No ob kopališču je bil pa tudi privezan čoln, privezan »s četno« pa s »kav'lcam« na »rinko«,

Taka smo vse skupaj takrat imenovali. Hodil sem v Kranj v gimnazijo, poleti pa v službo k »Gozdarju«. Direktor vsega tega sranja je bil pa direktor »Lipa« »lesno industrijskega podjetja« (majhen mož - velika veljava), drugače gozdni inženir, pozneje tudi direktor ELANA Osterman, nato v veslaškem žargonu imenovan »Jezušček«.

In privesla od otoka sem nek mož, čoln je bil ravno tak kot naš, privezan ob kopališču, ravno tako narejen pri Polaku ob cesti v Koritno, skratka bil je »polakov čoun«.

Iz tega pa zleze v kratkih hlačah nek desc (tudi jaz sem imel kratke hlače), pa se ogleduje, kam bi privezal svoj čoln.

No in takrat so bile pa izrečene prve besede:

»Čuj klinjo, di mogu vezat moj brod!«

To so bile prve besede poleti 1949.

Zadnjič sva se pa videla v Zagrebu l. 1987. Ko je on bil »vojni minister Jugoslavije«. Razlika je bila 38 let. Kavšala sva se vse na svoj »Klinac« in na njegov »Babo« (klinac je kol, kako je pa debel železen privezni valj, kse skupaj »isti kurac«, na katega se priveže vrv.

Takrat on še ni bil »admiral flote«, jaz sem bil pa že »đak« (= vreča, tudi korba v katero se lovi rake, raka pa ujameš, če se ti zaskoči veslo, potem, pa zletiš po podu.).

Sidro je pa majhno drevo, z obsekanimi vejami, ki se zarije v blato in drži bolj kakor kak danes kakšno sidro. Od drva do drva je torej od enega drva do drugega, povezuje pa vrv, na kateri sedi korito.

Tedaj se je začel tečaj (tega imamo pri nas na vratih), on je pa mene pričel učiti »mornarske latovščine«, kjer vsaka beseda pomeni nekaj drugega.

Mamula (jaz sem mislil, da je nekaj iskal mamu li = ali imamo nekaj. Ta je pa iskal »kolac«, jaz sem mu ponujal »rinko«. on je pa mislil, da mu ponujam »rinček« svojo rit.

Ta dalmatinska duša je imela svoj veter _ veternik = rožo (krmilno kolo na 12 čepov), jaz pa svojo svojo četno pa neu kav'lc.

On je imel svoj »drvo«, meni je pa rekel, da sem »drvo na drvo«.

»Drvo na drvo« pomeni pri nas korito + takalaža.

Korito je čoln, takalaža je: gabela, sošnik, platno drevo, vrvje

+ krmilo, vesla,

Vrv = pletenica – iz več svitkov (pramenov) zvita vrv, vita levo ali desno, enkrat desno enkrat levo, ... z jedrom (tohtom (dahtom angedaht, pri moj duš, zunaj pa 6 ali več drugih = enakih svitkov).

Vse je lahko iz dokaj težke »trave« konoplje, platna, ..., povoščeno ali pa tudi ne, ... lahke snovi, ki je žnura = Schnur – šnirgelc, na pramene razrezana koža (volovska, jelenja, losova,), ki je tudi lahko splatena = platenica.

Schnur je tudi sled, tudi ladje na morju vsa razpenjena zaradi soli,

Ladja ima torej svojo sled = šnuro, špuro, ki leži zadaj za njo in nakazuje smer, kamor plove (plava). Plovilo ima torej svojo sled.

To pa usmerja krmilo, ki je na krmi.

Na nasprotni strani pa ima pramac, provu, klun, stador, (ki orje »drago« na dva dela, ga torej seka. reže.

Cepi, seka, seka je pa sestra (od koga), sekrva (*sokriva*) = tašča. Je lahko samo ženska, (sekrv) je pa moška tašča = moški, oče od mlade poročenke. Je torej tast od mlade. Crep = razsek. Odsek, (tudi vojni), je krhel, ...

Pri nas so pa vsi tasti, ali od kod vedi katerega rodu, eden za drugim, vsi sorodniki.

Rodovna skupnost pozna imena še za vse posamezne člane, ki je pri nas že zdavnaj ni več do vedi katerega kolena (ali tudi stegna).

Mi imamo pa Pečikurce, ki jih Dalmatinci, a tudi Vlahi in Vlašiči, niso nikoli imeli.

Kordunci imajo svojo Bjelolasico, mi svoj Snežnik in Belščico. (Bela lisa na čigavem čelu, ali bika ali vola) kdo ga pa žajfa, ali je črn ali rjav, ali je tar, tor, tur, dor, dur, ...in kam vodijo ta vrata, na razdalji 150 km od kod in kam?. Kraj je požega, Ogulin, pašič je pastir, ????. Kje je ogenj na Belščici (Karavanka)???

Razdalja ista kot v Troji, na 4x150 km = 600 km = 556 = Samnos ----

Kolec pa ujak pa tudi sam minister, pa četudi je oddaljen 1000 milj. **Pa tudi debeli stavec = Ded Dabo.**

170304

ELAN in Miklavž.

Lani je prešel Elan v mednarodne roke, za manj kot 1000 € Za oblubo (opcijo)

Michaelo Stitz, ki bo predsednica upravnega odbora, ter Pascala Aymara in Jeffreyja Tirmana, ta bo glavni izvršni direktor, so danes sporočili iz družbe. Družbo, ki je od septembra lani v lasti družb Wiltan Enterprises Limited in Merrill Lynch International,

Podrobnosti o prodaji, ki je bila **zaključena septembra vračilom nedovoljene državne pomoči, ne prodajalci ne kupca niso razkrivali. Po neuradnih informacijah naj bi kupnina znašala manj kot 1000 evrov, kupca pa sta zagotovila 12 milijonov evrov za vračilo državne pomoči**, kar je od Elana zahtevala Evropska komisija.

Elan na riti, riti iz mednarodnih skladov, miklavži (me klavž = me kradeš), (spet ena od lastnosti tistih, ki morajo imeti ves svoj prou, pa kradejo naokoli, okoli lukenj, kjer nimajo kaj iskati, pozabljajo na tisto, za kar jih prav za prav imamo, ki bi morali nas varvat in to paz't na cajt, pa ne onemogočit tiste, ki bi so nas okradli. Ali niso pod kupljeni, ali so samo nesposobni ali ali so barabe, naj pa odloči sodba.

Naši orli pa na Slatnarjevih smučeh????

Kam smo že prišli od Medvodij pod Begunjščico pa do Kamna na koncu Drage? Tam so nekoč strigli ovce, preden so šle mimo Kamna v Medvodje, tam postavili »tri kamenčke« na razvodju (med obema vodama, potokoma, na katerem je bil nekoč križ

iz Nabrežine? Drago imamo tudi pod Begunjščico DOLINO, Fulvio gleda na zlati sončni zahod čez Drago na morje

SODBA

»pr gmah« od striženja do kamna, kjer se zopet kolje, kar se ne zatauša al požene dol use do Devina (dev = devin hribček), kjer čakajo »zamorci« pa odpeljejo »lepo Vido) daleč tja v »sete mare«. = iztok Pada.

Pri Devinu je pa svetišče, kjer od potoku, ki ima »sedem izvirov« = sete cura« (zdravilišče) kurcev, tudi nekej pečikurcev, tudi tisti izza PER-ačice, tudi hrastovega lista, tudi tistega izpod lipovega lista, skratka izza katerega koli lista, ki ima svoje steblo, tudi svojo Smokvo = Smokuč = Figov list, na koncu je pa Figovc, ki zakriva svojo dražico (dragico), pa »klitorix«. Pa spodaj dve luknji.

Ni čudno še nisem mogel najti tistega »Face to face«, tistega oka na dva oka, ki ima svojo zenico na blejskem otoku, saj je ta točka na virtuelnem področju = namišljenem kotu, smeri, ki jo zakriva bleščava z Blejksega jezera, če pa se povspete pa še na VIS (otok na Jadranskem morju) se morate pa vzdigniti tako visoko, kot vam to pokaže delfin, ki ga imate na vajatih in mu žvižgate na dva prsta, potem pa pridete do..... 0|0 in nato do W ali M pa greste »v maloro« = **božjo sodbo** .

Vse to so vedeli tisti, ki so strigli ovce in imeli tri kamenčke, ki so jih spomladi postavili ob poti skozi Drago svoj znak.

Končali smo z :

* okrog **2630 pr. n. št. † 2611 pr. n. št.**

Imhotep

Lagali so že tisti, ki so postavljali križe, saj je bil IMHOTEH vendar tisti, ki je nekoč ♀♂, s podložniki s svojim soncem, farjem, piramido iz katere si je videlo po celem svojem svetu, s svojim britofom, kjer smo shranjevali svoje predhodnike in rodove enega za drugim, ko smo bili še sami kralji svojega cajta pa svojih senc in gospodarji svojih vedenj in rizikov, svojih tveganj in uspehov,

itd. danes v oblasti vsakega, ki se pusti osedlati in rigati na vso okolico in srati na vse okoli in žre cekine, ki smo jih sami skovali in nam zapuščajo svoje dolgove! Mi osli pa te dolgove nato puščamo v bančnih računih tistih bank, do katerih nimamo dostopa!! Osel je osel pa tudi če je kronan!

Osel je osel pa tudi če je Cerar, (tisti, ki žre = ceri – na koncu pa posereje svoj produkt kot drek, posrani in nasrani smo pa mi ostali. Vsi naši dr. prof, doc, asis, ... vsi samo osli, zajahani od mednarodne pameti politike (poli-etikete = banke).

Vedno ponavljanje, nič novega, iz tega cirkusa ni izhoda, samo entropija, izgube, te pa plačujejo naslednje generacije, pametni nas pa cuzajo, ti se pa pišejo »Salomon«, »Soott«, »Reebok«, »Adidas«, . Same etikete na njih produktih.

Mantheo, Manhitep, v grščini. Imhotep
Mamula.

Ostanejo samo še orli in njih peresa – PEROTI, PERUTI, naši Wingi, Windi, naši vzponi, sposobnosti, ki jih imajo orli, ki znajo visoko skakati in daleč leteti in varno pristati in vse skupaj zaključiti pred ograjo.

Nekoč ♀♂, podložniki s svojim soncem, farjem, piramido iz katere si je videlo po celem svojem svetu, s svojim britofom, kjer smo shranjevali svoje mrtve in ko se že ugotovili, da je potrebno deliti ♀ in ♂, takrat ko postane »gusto« = justo = đusto, ...«, porezati vezi, postriči vezi in prepustiti vse skupaj »sudbini«, pa kar se zgodi kar že hoče, reši naj se vsak na svojem koncu = kolcu (pa si naj naredi nov velik kol, iz katerega bo lahko opazoval dogajanja (tako kot že pred 17.000 leti) - njegovega sveta, ki ga je čutil premikanja splava, ki je plaval pod vplivi okolja /bibavica, energija, moč, osredotočena v piramidi/(☉☿♀♂) in ki pozna luknje in zlaganosti, ki jih skriva sama piramida.

Ona je morala polizat lulček, kje biu on gor, ona pa zpada! Og'n gor, og'n spoda, drek pa v'n, kam se pa poj og'nt? U kot, k kol' če ker imaš zada farja s koritam, korcam (u kerga letjo cekin'!

Dvojna morala, za enega cekini, za druge pa rit (po rit, jih dobiš šele, ko drugi dobijo cekine (cukin = Cukin sin = Cosinus = sin kurbe) = ♂. Nekoč »častita žena« = »žalžena«, »vila«, »devica« = de vica drevica (lopatka za čiščenje rala. Postane

Drevo pa postane »Ralo«, »Rale« nato dobi meč = xxxx nato pa »kolca« pa postane plug. (Pflug) = Fluch = kletvica, kletev, zakletev, klet = prostor pod podom, ..kjuh je shramba za korene, peso, zelje, pozneje za sadje iz kaerega se nato reže krhle (ali pa kržetevce, kruhke, ki jih dekile da fantu s katerim se nato zapodi dol v dol, tam jo pa čaka pod brkonščico list hrastov, lipov, figov, [Franc List je tudi skladatelj, kralj romantične glasbe] voda, ki nato preide v per - un, -ačica, slap, vodopad, .. in končno v ravnino, kjer je mlaka, močvirje, močvara, šota, (tudi cota, cunja, ..), Mos, Torf (ob njem je Dorf), kjer se skrivajo kosti (lahko tudi mamutov), hrvati mu rečejo »leš«, mi imamo pa svoj »les« = gozd.

Potem:

♀, kravata, britof, križ,

In to že za časa Imhotepa, že pred 4700 leti!

Postavi se med (☉☿♀♂) boga in svoja dva sinova, pa začne špilati MAT (Kaj pa v šahu pomeni mat pa sami veste), začetek in konec vsega, kar je na tem ljubem svetu. Bog se mora pa umakniti va višave (tudi na Višarje), gor na Gore, Gorje, z vso svojo kramo skupaj.

No in tam zgoraj ga najdemo danes, špila polke, se gre »Gorence« ali »Joževce«. ali »Slavce« in počne vse kar mu paše.

Potem pa vse skupaj prične prevzemati hudič, Lucifer, s svojo etiko in moralo, mi pa s svojo nainvestitjo in nesposobnostjo, našimi skorumpiranimi varnostniki, ta pa prevzame za 1000 € vredni ELAN za opcije »vredne« 20.000.000, ki jih morajo plačati »žaljujoči ostali«.

Kje so kamenčki, kje je pečikurc, da bi pometel s to navlako in interesi močvirnikov, ki nas vlečejo v šoto.

Ostal nam je samo še SLATNAR. Kje je pa Slatina, nekdanja Swatna = sveta dežela, vse je že pozabljeno.

Znaki (☉☿♀♂) so iz nabora znakov ARIEL in Times NEW Roman.

170306

Brv, vrv,
vez privezati, vas, tveziti, vozlati,
splav, plavati, ploviti,
tovor (osel), breme, vreme, delati čas = presti.
Ring-a-raja = pleše ples, plaz,

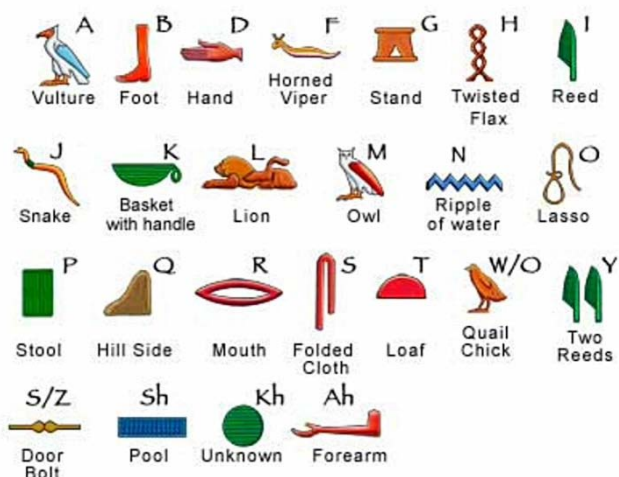
...
....

Integriteta =
Krmar - kozel - bik - brv
☼ΥϞII

170307

wpid-Photo-20151028140143490.jpg

A Vulture jastreb, mrhar; mrhovinar, hijena

B Foot **noga**

D Hand **roka**

F Horned Viper polž rogat

G Stand **stojišče**

H Twisted Flax sukalec (sukanec); vrv; kdor se suče, obrača je spletkar, intrigant; slepar, lažnivec, lopov, goljuf; sukanec; zapleten, zamotan položaj; zaplet; se heca pa prede »he can spin« ~ laže, kot pes teče, sanjari,

I Reed trst, trstje; trstna piščal, trstenica; pastirska pesem, ustnik; cev;

(orgel); motek, tuljava (za navijanje preje); glavnikast greben pri tkalnih statvah; piskala;

opirati se na zlomljen trst, opirati se na palico, pripraviti (slamo) za prekritje strehe; **(zeleno)**

J Snake kača

K Basket with handle košara z ročko **(zeleno)**

L Lion lev

M Ovel sova

N Ripple of water lahno valovanje, kodranje, grbančenje (vodne površine); brzica

O Lasso vrv z omčo

P Stool stol, stolček **(zeleno)**

Q Hille side breg, obrežje, strmina

R Mouth usta, ustje

S Folded Cloth prepognjena obleka

T Loaf **hlebec**, štruca; čok

W/O Quall Chick muka, izvor, piščanec,

Y Two Reeds dvoje peres, razcep poti, cepljena pot, žvižgati na dva prsta, ... **(zeleno)**

S/Z Door Bolt vhod, vrata, čep, zapah; sornik; puščica, strela; beg; snop, sveženj; bala tkanine; vijak z matico (mogoče tudi čep z luknjo??) (lesen?)

Sh Pool mlaka, ribnik, tolmun, bajer (Weicher) razcep (modro)

Kh Unknown neznano **(zeleno)**

Ah Forearm iztegnjena desna **roka**

170308

Janez, ki striže ovce.

Veslanje:

A Jastreb, ki je na štroku! ??

W/O Quall Chick - muka, izvor, piščanec,

Y Two Reeds dvoje peres, razcep poti, cepljena pot, žvižgati na dva prsta, ... (zeleno)

Jezušček (Osterman), ki krmari blejski četverec in piska na dva prsta.

Osterman – mož sončnega vzhoda ✦

Sredni mož. Mir, Mirko,

Sedi med tistimi, ki gledajo nazaj in tistimi, ki gledaji naprej (sam gleda naprej – vzhod = začetek).

Kh Unknown neznano (zeleno)

Ah Forearm iztegnjena desna roka

Za kerga pečurca pa veslamo? Ostermana?

Za tistega, ki pride po porodu in pobere jezuščka = Božiča = Jastreba. = Albatros = Labod.

Za tistega, ki pride po porodu in pobere jezuščka = Božič = Jastreba. = Albatros.

Naprej Haider – Adria --- Korošci plačajo izgube,

170309

Zagorice

[DEZELA JSD-SLIKEZAGORICE-a .jpg](#)

Zagorice imajo tipično sliko okoli l. 1000. Tedaj stoji tukaj vinska gorica s kakšnimi prostori, kjer se hrani orodje in pridelek (vino). Pripada vasi Želeče (Selece). Na tem delu verjetno še tudi ni Hriba, drugega dela Goric.

Vodo dobiva na izviru izpod Hriba. Vse hiše vezane na pašo pa na drugem studencu, Zakopar + Jurc

Kopavnek 14.2. + Jurc (Jure, Bohinc), 24.4.

Bišč, Vidic, 24.6. palma, mir, kota 510 m, lipa, Svetina,

Imhotep = mir

Ovčji pastir + goveji pastir Tone, Anton

Pavel = Paul = p'lava (= se kotalil) = 19.okt. -5 dni [kolikor je imela hiš] pred 24. okt.= začetek jeseni
Anton, = kozji pastir - Anton, ki je vodil vas - III

Marko	Janez K.	Anton		
25-26 dec		25 mar	24 jun	24 sept
	Štefan	Jurij	Krištof	Anton
	24 jan	23 apr	24 jul	24 okt

24.9 Anton

24.10. Anton

Kozji pastir je na IIIII _ korito 2. Pozimi pase na Jaršah pri Hiščah

Goveji pastir na IIII Pavel = pase pri Hiščah.

Ovce imajo na Ratitovcu v skupni gmajni – Rivič. Poleti pase, pozimi lovi ribe. Zazer.

170310

Imhotep, Kralj in Kraljica [Egipt]

Bauer kralj in kraljica [Köln]

II I III

Friedrich, Froelich, Gotteslieb [Krničica]

Fridarich, Heinrich, Goteschalch (Zagorice)

Kristel, Božič, Štefan

Mirnik, Hanzi Janez, Srečko

Gottshalc, Gottxxxxxx

Mirko /župan/, xx, Srečko /Figovc/[Smokuč]

Rado /arhitekt/, Ljubo /zdravnik/, Božo /pleskar/

Pastir in Vojak (Miles)

Pastir >>>>> Kardinal > Papež

Imhotek = Kh (kmet) = Bauer = Friedrich = Mirko = MIR

Pastir, opirati se na palico, varovati ovce, zdraviti ovce (J), pasti travo, kositi travo,

Vojak (Miles) Deutsch(man) Dežman korito kol

Ogenj + Žebovc (I) + Brs (II) ruda + Oblak (III) oglje volk+žlindra, gnojilo, >fančnek

Gozdček, skala, luknja, voda, lulček ♀ (korito, pot) = baba, Stagne (lulček+ pot) I + II + III >fančnek

Pet prstov desne roke.

Razdeljene med

1+4

1+2 / 2 (Poddobrča)

2/3 (Vrbne) A

2/3 Zapuže A

1/5+1 Dvorska vas

2/3 Smokuč A

Polče

v/5 Hlebce B

v/5 Nova vas B

w/5+5 Radovljica W (2 korita)

v2 + v1+2 [Zagoric]

Vodnar BIK Rak Rakovica (Martin)

Tine Tone Rak Rakovica (Martin)

Zakopar Jure --Janez --Tine Tone Keber 6

I II III III III III 6

170311

Keber = Čeber = škof = posoda z dvema luknjama, krščen na sv. Valentina /14.02/

Keber = pust, valjanje po travi do konca dola, Spočetje (začetek pečenja) = Ljubezen, fantovci (pustni krofi, Karpfen, tolsti krapi (postno meso) = krabben = rakovice i

, Imeti otroka po 9 mesecih,

Keber = majski hrošč xxxxx kozji rog ♀ 10.5. do 9.6.; mirko, Daniel, ..

Keber = Janez = 24.6. = biti kres, biti Mirko, nič fukati (piskati na 2 prsta za dekleti), nič .. ker biti »palma«= Daniel = Dan je = sončni vzhod.

☺✦☺✦☺⑥⑥☺

Keber = Martin = 69 > ☞ (podreti peč) 11.11.; roditi pečikurca s svojimi jajci = dobiti za to 6 kmetijo v Zagoricah, ki ima svoj korit = čeb' r na svojem travniku in postati 6. Kmetija, ki ima svoj križ ob današnji Ribenski cesti (in ima še - danes 5 m² lastno parcelo.....

>Kebrov let« = štiriletje, deljivo s 4.

170312

Danes ob 0600 se je začelo.

[♀♂ ☺☺]. Prišel je jastreb A Aquila in pričel kljuvati pod levim očesom v kost in zbudil vse bolečine (B, bese, dolores). Mira (Frieden, Boben, obrambe, ...) je bilo konec, pričel se je porod (bolečine, čuti, ...) bilo je ponoči, nato je pa prišel dan. --- čas za ukrepanje-

Trdnjava Zagorica [Betin] ob potoku Rečica

Benk – Bodešče

Benč – Predtrg

Dežmanves

Wallant Wall = trdnjava ali izbira?

BRS _ ljudi ščitil in miril (sodil) ljudi. Govedar, prejšnji junc, še prejšnji svetina, še prejšnji pastir na treh nogah s palico = trinožec pred 17000 leti poznejši Berberi, nato kamele (prejšnje ovce, ko je še bila trava, savana).

Vrbski Tršič (trs – piščalka na trs se pretvori v Paplerja, nekdanje protje v vrbje, Felben – Felbe – xxxxx topol, tappel – papler, vošča voša jelša jelšana Erle nekdanji močvirni potok se zasuje s peskom in nastanejo Peski, prej pa Babja dolina. In to po l. 1315, po povodnji!

Dolin na Lancovem pa ostane Dolin, je pa sorodnik od Tršiča. Njegova dolina se ne zasuje, pač se spremeniti na Brda in nato v Vošče, kjer nastane vodno gnan norec,

Papler je pa bil prejšnji ovčji pastir z Brda in ne Dolin z Lancovega, nato pa 200 letni spori čigav

je kdo. Brjanski ovčji pastir je postal Kralj in zato naredil Helenino znamenje, iz tega je pa nastala Lancovška cerkev sv. Lamberta (Lambert = ovčar) pa ne železar???. Kdo je tukaj Mirnik, če je pa vse skregano! Ni Palme, ni Impotepa. Je pa Wallenberg = gradišče = **kdo je ostri mož z jastrebovim peresom**. Ni ga več, saj je grad v ruševinah. Cesar se pa za to ne zmeni!, saj se mora ukvarjati s Turki!

Imhotep je že zdavnaj crknil!!

Ko je naredil Polče in svoje 3 luknje (tri jase v gozdu, 1050 je zadnja Hlebce) je bilo gozda konec.

No sedaj se je začelo naseljevanje, lokacij je bilo konec, začele so se dislokacije!, premetavanje, prilagajanje, optimizacija, dopolnjevanje, ...

Če sta Zgoša in Zapolče še imeli strukturo 3|2, jo Hlebce niso več imele. Imele so strukturo +IIIII Konico (Krnica) linearnega mišljenja, uporabiti je potrebno LIIIII in kmetije poravnati vertikalno.

Poskusite, pa boste videli da rabite)(①②③④⑤⑤. Prejšnje hiše so enako široke, sedaj pa niso več enako široke, imajo več poti (pa nobena ne vodi v dol. Rabijo pa vodo, ta pa teče v koritu. Korito pa ima svoj lulček, ...Povsod samo vertikalni red, ki ga mora nekdo nadzorati, ta je pa junc, pa ne kozel.

Sedaj rabimo ploskev in višino. Na ploskev razvrstimo posamezne elemente, višino pa rabimo za signalizacijo, strukturiranje, funkcioniranje.

170313

Paplerjeva mama (Jastrebova mat) je bila doma z Bohinjske Bele, iz gostilne »P'r Rot«, njegov oče Alojz Papler pa doma iz Breznice, (Dovarjev), njegov ded pa Papler iz Vrben.

S seboj je prinesla izročilo, da imajo pravico na Toscu poseči rjuho gorskega sena, polnega zdravilnih rož, namenjenih zdravljenju živine (verjetno ovac in/ali koz).

Tosc je dostopen iz Konjščice, prek Rudne doline, prek Belske planine čez Slamnike in Brezje, direktno do korita pri gostilni pot je dolga 5-6 h hoda. Čez Uskovnico bi pa bila pot do Srednje vasi za tretjino krajša.

Bergrecht = gorsko pravo = Trije kamenčki = ↑

(magnetit + pirit + rodokrozit)

Nebo

zlato\sol/voda

(sol +meso + vino)

Turbine+generatorji+.....

MZR 400V, 3x+0+-, 50Hz

Ali

Admiralsko pravo = Morsko pravo = Sete mare

zadnji zaveslaj = δ na vratu = X $\approx$ $\square$ $\downarrow$.

SEDAJ PA ČIČI PA ČAKI $\approx$ na $\square$.

170315

Interesi (interests) in potenciali.

Ingteresi kot integral, celota, skupnost

Interest = med ostalim = parcialni, delni, deljeni, ..

Graduacija interesov in potencialov.

Procesi brez lukenj ali z luknjami !!

Ali namočiti, ali zamočiti, ali splavati, ali potoniti.

Ali ostati suh ali namočen, ali z dežja pod kap, suh pod kapom, ali moker in bogat? Lopov nedolžen in zadolžen, ali devica in kurba??

Kad posoda, korito,

Kadija - sodnik, pravnik

Kateder

Kateter -

Katedra ped

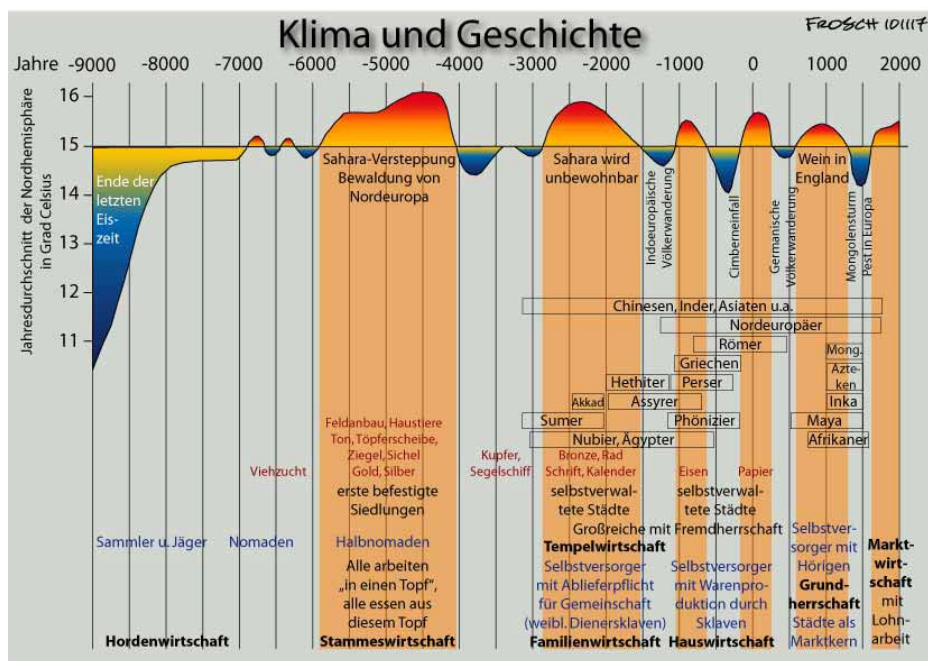
Kateder peder pederast rezalnik

Katehe(k)t *pedehekt petdeset rez x*
x *sto pedi? = petsto prstov?*

Kat – rezati

Kacon = Maček

Prelom - 2500 - Imhotep
 Prelom - 3000 - baker, kolo, jadrnica

Potem pa informatika + kibernetika + forenzika pa nove datacije pa sama zmešnjava!!

Brod = bresti po sipini z bosimi nogami in prečiti reko na pravi strani **[N]**

Brod = ladja s katero si prevažal »bosance« z enega brega na nasprotni breg **[X]**.

Prelomi.

L. 1315 je prelomno leto:

- ali se predati in zgubiti svobodo, nedolžnost, svojo pamet, svojo voljo, ..
- ali propasti, se napotiti med razbojnike, kriminalce, pregnance,
- ali se pa prepustiti cesarju

Ali Svetina (Mirko – Pankracij in palma) kosezi pod cesarjem. Gorjanci in Selani - **[sv. Andrej]**

[Ali Martin] pod Gradiščem in dežmani **[Brixen]**

[Ali Marija] - na otoku

[Ali Peter] - cesar v Radovljici in Kamnu

Brdo = hrib, ki ima vidikovec **[G]**, **[Q]**, s katerega si opazoval in ščutil prehod »bosancev« z bosimi nogami.

Dvor = Gradišče je, zaplata v gozdu, kjer so zaščiteni bosanci z golimi nogami (to so ljudje in živali = stoka = stok). **[D] = roka**

Most je brv, ki omogoča pretok bosancev ne da bi si zmočili noge **[B]** = **[X]**

Selo **[Kh]** **[Q]** na zahodni strani **[Rajse = [J]** x **[Zale [G]** na vzhodni strani **[P]**

[Resje = Goša = Gozd = [P]

[Luknje [Kh] = neznan, imeli pa piščali na trs, z očrnjeno luknjo na vrhu Jamarskega vrha in opazovali Sedmerozvezdje izza Lune in določali čas kopanja pridelka na vzhodu [W/O], tako kot tisti na nebesni plošči iz Nebre.

Prelom 1000.

- Stari Korošci prebežali pred Franki
- Novi Korošci izpod June
- Stari preseljenci Ovčarji.

Prelom 600

Prelom 000

Prelom - 200

Prelom - 500

Prelom - 800 – železo

Prelom - 1500 Indoevrop.

Vse to so lahko videli pred 4000 leti, pa tudi že prej in tudi pozneje.

Pa tudi gore, snežnike, Snežnike, tja do Slemen, do 120 km nad Delnicami, do Sv. Jere nad Gorjanci, pa do .....

Ljudje so pa imeli dve roki s po 5 prsti,

Palec + 4 prsti = pastir + 4 kopači, P = ©©0 ograje

Palec + 4 prsti = pastir + 4 kopači, P, + 0 + 0 = gradišče = G

preden so prišli Turki pa tudi še preden so prišli Ortenburžani l. 1354, po tistih katastrofalni spremembi klime in potem preseljevanju ljudi izpod lipniške doline oz. s Sel (Blejsko, Žirovniško) ter iz okolice Freyburga še kot frankovske kmete in še ne rokodelce v Področje izpod Jelovice (Dražgoše in njih sv. Lucija, ki so jo zgradili že rokodelci, ki so poznali krove, na katerih so na vrhu krova postavili smrekce, ko so bili tam šele koli, potem pa pokrili te kole s skodlami. Cerkve so pa »pomalali« Ortenburški Turni iz Val Sassina = dolina Sasov, »furlanski slikarji«. Graditeji teh cerkva so imeli ista »videnja«, videnja sv. Daniela z njegovo palmo, čigave farbe so pa uporabljali »furlanski fužinarji (oker, korund, mangan, modre ali zlatosive barve, kremen + pirit, ...) pa preglejte sami. Na koncu so pa vse cekve posvetili sv. Luciji, Katarini, Jobstu, Štefanu, ..., vse so pa pod »vladikom« »oglejski patriarh Ludvik della Torre.« (vsaj ob njih rojevanju). Na koncu pa še ena ena opazka: ali ni ime »Na Zgoši« zelo podobno tistemu v Kočevju—»Gotsche« in tudi da ime »Dražgoše« nima kaj skupnega z »Zgošo« in je še nekaj stoletij starejše, starejše celo od samih Ortenburžanov (na naših tleh)!

ki jih naši profesorji niso zaznali, zaznal jih je pa že Imhotep že pred 4700 leti, graditelj s kolom, z vrvjo, vozli in zanko.

 Baba ima tri luknje: iz zadnje prihaja sranje – Blato. Nato prihaja voda iz skale, nato gozdček, nato popek = X, nato seski, nato vrat (steblo), nato luknja = usta, luknja v glavi, kjer doni zaradi praznega prostora, vakuuma, tam pa prek dveh lukenj, ki pa ima zamašene, pa se nič ne sliši, govori skozi usta same, govori same oslarije. V resnici je torej Baba polna lukenj in nikoli ne veš na katero boš naletel. Ves svet je ena sama praznina, luknja.

Ko je za časa nadvojvode Karla 1573-75 nastala prva cesarska cesta, so bile uveljavljene poštno kočije /Wagni/. Tedaj so prihajali v naše kraje tudi postiljoni, varuhi teh kočij. Sedeli so na kozlu na levi strani, na desni strani je pa sedel voznik = kočijaž. Postilion je oznanjal svoj prihod s troben to, tedaj je prišlo do znamenja

[DEZELA JSD-SLIKERoka - kifec- IMG_0308-a.JPG](#)

To znamenje je bilo v veljavi do 60-tih let prejšnjega stoletja, ko so morala vsa motorna vozila imete urejeno zvočno in svetlobno signalizacijo.

Pomenilo pa je: »Pred teboj je kurc, ki zna pisati in ima piščalko, ob njem pa stoji na desni strani tisti kurc, ki zna pisati«.

To interpretacijo mi je povedal oče l. 1958, ko sem moral opravljati šoferski izpit /dodatni izpit za motorno kolo/. Oče je bil pa avtomehnik že od l. 1916, ko se je šel učiti v Celovec, ko so imela vozila še karbidovko in ob vratih trobento. Znamenje se je ohranilo torej več kot 400 let.

Koče, zgoša, Kelti, Celti, imajo veliko skupnega, imajo zelo »široko unijo, integriteto, tudi luknje /,

170324

♠ Mali Pietsch Luz

Mekvauž + Bosjaki /parkli/ 2. Stol.
Kluče

◇ Les in v njem corito = Cura (Zdravko)

Jamm (Breg = Berg)

← Zala = Sava Bohinjka

♠⊕ Plešec = Videc + mala Pietsch v Les

Hom = Berg = Lammborg
/Gradišče/

Ratitovec = Vojvoda = nima lise, ni vol, ni junc = oven = Lammborg

♡ ⇌ Pečikurc (velika Pietsch) Zajec Ušesa

♠⇌ Kleman, Klemen, Zajec Ušesa, ⇌ -5. Stol.
Keleman Kaleman (plešec) = Kluče

◇ Les in v njem corito = Cura (Zdravko)

Lamm (Breg = Berg)

← Zala = Sava Dolinka

♠⊕ Plešec = Videc + mala Pietsch v Les

danes Lambergh – Château & Hotel
nekdanji Dmiški grad

-5. Glauberg Cura Cura – Knez z Ušesi na hribu s trdnjavo ♣,
v Jeni pa danes Carl Zeiss – Jena (Janc)

V -8 stol. se potegnejo tisti jezdec iz Krima in se prek močvirij današnjega Pommeren-ja preselijo na področje današnje Danske. Od tam se vrnejo kot Germani??? nazaj na medvodje današnje Labe in Podonavja in ustvarijo latensko-dobno naselje Glauberg.

<http://www.cura.co.uk/germany/glauberg/>

Od tam pričnejo prodirati v Padsko nižino – Galijo Cisalpino, Boji, pozneje imenovani tudi kot Celtes (možje s šotori, ki imajo več kolov in deko /in to že čisto po kranjsko/ in se napoti na vzhodni breg, kjer so stali tisti, ki so prišli dol z vrha Svete gore, pa prinašali na svojih rosih opremljenimi s tovnimi sedli, ki so imeli lesene križe, ki so živali golili do kože, prinašali tovore soli.

Na deželo Kranjsko ie pa danes prišel sv. Jurij (24.03.) Georg, žorž, Sorž /sora [os = aksa se je obrnila za ¼ Vetrne rože /Windrose/]....

Minilo je 6 tednov, ko je sv. Valentin, ki ima ključe od korenin in trta kvinton (samorodka), ki ima za embalažo pomen satovje, začne cureti in dajati vodo /v buče/, jurjev kres je prinesel hišce, ki so plavale po vodi n.pr. v Kropi in Tržiču, a tudi v drugih železarskih krajih; na Kupljeniku je oživel slap Perašca pod Korenom in ta se je napolnila vse do korita pri Rožiču, tam je sačela iz luleka teči bistra voda. Kres na Kopanu je

bil že pozabljen, vedelo se je pa to, da je »takalane sira dolu« z vrha Kopana zahtevalo tudi fantovce in imelo tudi svoje posledice.

Mi smo pa lahko ugotovili, da je Baba imela tudi svojega Zakoparja, ki se je naselil prvi prst v Zagoricah, da je to Valentin, kooperant Jurjevca in da sta se naselila okoli l. 1060. Celotno naselje je na gorici, kjer je bil takrat nasejan kvinton, na brajdah (in ne na kolih), da so se preživljali od ovčjereje na Jaršah in imeli tam tudi pašnik za govejo živino, ki pa so jo gnani ponoči domov in da so travo kosili s koso in jo sušili v stogih ter jo nato spravljali v kope (senene kope), ki so bile pokrite s brino v bližini ograd. Nobenih hlevov, samo ograda pri Hiščah in pri vasi.

Tako Stol kot tudi Jelovica sta imela svojo Babo, med njo pa Dolino. Današnji Skledarjevec je bil dejansko Babo (plešast hrib s kresom, ki je bil grmada, ki jo je bilo videti tako ponoči in podnevi, narejene iz odsekanih brinovih vej in namenjen za opozarjanje na nevarnost in signalizacijo (na večje razdalje) in ne za praznovanje. imela svoje Kopanje s svojo s kopanjem obdelane ograjene površine na Skledi (današnji Ricman), ki ni bil viden s današnjega Kupljenika, ker je ga zakrivala Baba in zato plešasti Skledarjevec.

V -5. dtol. se je pojavil »rod zajcev z dolgimi ošesi« in postavil svoje kole na Breg – Berg ter nasadil kvinton. Začel je rediti trto na brajdah (povorečnih kolih) glavni kol je pa postal pokončen Bato, iz njega se je nato stvorila glava iz te se je pa oblikovala roka 6 prstov. Po petih letih naselitve je bila izoblikovana glava s petimi prstimi, prvi je bil palec (tako kot je še danes) drugi prsti so pa pozneje dobili druga imena. Trta je rodila človeka in ne on, trta je učila, kako se ne sme delati napake in je tudi takoj pokazala vse njegove napačne ukrepe. Prvi ukrep je bil, da je človek odstranil sredinec in pustil rasti samo 5 prstov. Teden je imel samo 7 dni, mesec pa samo 4 tednov (mesečnih men). Delalo se je 5 dni, 2 dneva se je praznovalo, prvi dan je bil namenjen pitju (alkoholu) drugi žretju (jarcev). Pozneje so pa oba dneva združili pa na prvi dal tako jedli in žrli, drugi dan so pa celili hrane po tem praznovanju. Potem je pa prišel ponedeljek, je bi to potrebno ponovno prečeti, ponovno vse ponovno tako kot za vsakim dnevom. Vendar to so bili ljudje, ki so prišli s severa (Glauberg – mogoče tudi Blauberg, ko so morali narediti prvič na plavo, vsi plavi in pokozlani), in ne iz juga. Tisti ki so prinašali ljudje svoj »Sabat«, svojo soboto, prvi dan praznovanja. In to od južnih, od koder so prinašale wadje »brodi«, stesani z teslami na notranji lupine, z bakrenimi žebli na stesana rebra, ki so imeli na najnižji točki lupine kot belast pesek, nanje v »satje« zložene amfore zapečatenene z voskom, potem pa založene z vejicami. Take so plule ob današnji obali, plule so pa očitno vse tja do izvirov Donave.

[DEZELA JSD-SLIKE\LADJA-ULU-BUTUR.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\p18et5s57bq7oc7npudu5u1cse1d.jpg](#)

Po isti poti je prihajalo celotno blago k iztoku Timava, kjer je bilo tržišče (ključe, ciusa, ... Setecura = sedem izvorov (nekdanji Setemare). Tudi izvor za kvinton, prej tudi bronastih predmetov, tudi takih, ki so bili obtolčeni in postali tako bolj trdni, bruse so pa imali tudi v Alpah.

Kdo je prišel z vinom do naših krajev in tam izmenjavajal svoje ovce in kateri bogovi so bili prisotni od -2000 stol. (z juga) in -1500 stol. s severa, si pa oglejte na sliki, ki prikazuje klimo. Očitno prihajal kvinton kot trta iz okolice rta Istre (sicer pa »protogrki« tako niso razlikovali Istiriona (Donave) od Istre, samo da se je plulo in hondlalo, pa tudi ropalo (meklauž = klauen), tudi to je bilo očitno »Batr« (bitka. tolči, vojna, kovanje,)! Prave »bosnake« je bilo potrebno - ljudi in živali

z nogimi tacami, pa če so te imele parkle ali kar boso kožo. Te je bilo potrebno »razbositi« do gole kože, potem pa adio dlake, volna, salo, špeh, jantar, kreken, pirit, ...

Takrat so poiskali privič tisti, ki so izkoristili svoje krlhje, delčke, dele od 1, niso pa še poznali %. Bronasta doba je zahtevala razumevanje kaj čepi v neki snovi in takoj se pojavijo tudi vsemogoče goljufije. Tistih brihtnežov, ki so bili miklavži, so se ločili od tistih, ki so bili o »miklavženi«

Bosi konji (brez podkev), so se ločili od velikih konj »Rossov«, kosmatih konj z dolgo rjavo dlako, ki jo je spomladi, ko je prišla z vzhoda s toplovimi vetrovi (od Dobrče sem), ko je Kurc že odpel svojo pesem (burja izpod Stola) in so se ti konji gulili (do kože), zgubljali zimsko dlako, ki jo se nadomeščala kratka tlaka, Takrat je pa bil cajt, da se tisti rosi, konji, bosjaki (vsi ki so bos, tako konji kot tudi vodje in vojaki »Bato« iz plemena »Zajcev«, ki so imeli svoj »ograd« = ograjo iz kamnov na Batranci, odpotijo v Setimcura (tam kje še danes toplo vreme, kjer že stoji tempelj prejšnjih prebivalcev, ki je imelo sveto drevo smokvo, ki je dajala fige in brajdo s kvintonom, ki je s svojim življenjem učila vse kar uči narave in Lipo kot drevo življenja, ki jim je dajala vse znake življenja (rodila je, cvetela je, medila je, topel veter je raznašal oplojeno cvetje na vse vetrove, ni pa bilo nobenega sadu, ki bi ga lahko pojedli, bilo se je, kot da bi bila jalova, pa je vseeno pognal povsod korenine, samo da je videlo).

Na železnem rinčku pod današnjim Čedadom, se pa leta -600 pojavijo ljudje, ki imajo wadje = iz tise z teslami izdolbenimi brodovi, na zahodni strani reke Nadiže (tisti reki, ki se ji dviguje Quirin s svojim navzgor štrlečim kurcem in ne z navzdol ležečim tičem (A = aquila =

[DEZELA JSD-SLIKE\A - Jastreb Aquila.jpg](#)

in govori »dejte no že enkrat mir«.

[DEZELA JSD-SLIKE\Imhotep.jpg](#)

in ne z ležečim lulekom, v katerega se iztekajo v istem času krlhji, ki jih nabira junc, ki ga žajfajo s krlhji, da se mu peni vsa gladka, črna koža, pri tem ga pa zgečkajo po jajcih, da spušča duhove, pozneje pa tudi cekine.

Torej najprej junc, nato žrebec, najprej baker, potem železo, nato pa še jeklo.

Za vse to so bili lahko narejeni za kakšni rinčki, na katere je bilo privezati ali prevažati lan, konopljo, vrv, konopec, laso, kravato, verigo, pa tudi cele mreže (tudi internet). Začne se pa vse pri

travi, pa tudi neha (coca = koka = kura = cura = vrh tempeljske ali cerkvene organizacije, a tudi mafije in njenih poslov. Oba ta dva vrhova sta med seboj povezana, eden je boh-inc – na vrhu gora, ta drugi je pa Lucifer; kokain, mamila : nasproti kadilom, vse je namenjeno za nos, noslanje, opijanje, ...).

Med tistim zgoraj nad Donavo (Glauberg), kjer so živeli tisti ljudje z dolgimi ušesi, ki so izgledali kot detelja in so poznali velikonočne zajce, ki so se rojevali ob spomladanskem enakonočju, so bile vzpostavljene povezave z ognji. Zajci so bili torej povezani s Setecura v kotu Jadranskega morja vsaj od začetka -5. Stoletja naprej (pa učitno ne prvič, pa tudi ne zadnjič).

Očitno je nad današnjimi Begunjami takrat nastal »observatorij« nad današnjim Jamarskim vrhom, kjer so proučevali »koledar« skozi »črno cev = zvezdogled, usmrjen na točno določeno točko v ozvezdju in določen čas. Ali je bilo to isto ozvezdje in istih sedem zvezd, kot na »nebesni plošči« iz Nebre, ki naj bi bila zakopana v -16. stol., lahko samo ugibamo.

[DEZELA JSD-SLIKE\Jamarski vrh.JPG](#)

Takrat se pa pojavijo klimatske spremembe, temperatura se je spustila za -1 °C pod normalo, trta je začela izginjevati, prebivalci (Boji) pa siliti v južne kraje.

Samo trta ima to značilnost, da se prilagaja. Bolj je žilava, odporna, dlje preživi. Samo stare sorte so priživele, fine so pa pocrkale, bosnjaki so preživeli sicer bosji, samo so preživeli, z njimi pa tudi kvinton, tisti, ki je bil narejen za kole na brajdah, ki so izkoristile vsak sončni žarek, ki so imele vse liste obsijane s sončno svetlobo in imele grozde obrnjene navzdol ter poskrite z vlago nad njimi ter prevetreni s strani, da je veter lahko sušil grozde. Ohranile so se na koncu samo še tiste rastline, ki so bile pokrite in zaščitene ob kaki steni ali strehi, ki je ohranjala sončno svetlobo.

Ko je pa večletna mokrota in mraz pobral zadnje trte, je pa bilo življenje ob trti konec. Takrat je pa tudi crknil zadnji kvinton, a tudi zadnja smokva s svojimi figami, pa bogvedi drugo zelišče.

Ko je v 16. stol. nastopilo ekstremno hladno obdobje (vrh klimakterija – pa ne tistega pri babah ampak tudi celotni klimi – kulminacija klime, tudi

pri celonem biološkem prostoru, tudi pri trtah). Nekdanji vinogradi so zgnili, živinoreja je moral nadomeščati druge pridelke, funižinarstvo (kovaštvo) je začelo nadomeščati trto, trava je spodrivala gozdove, ki so bili dokaj visoko, sedaj pa roviti visoko do gora, njive pa nadomeščajo nekdanje nivograde. Na koncu ostane samo še kaka trta ali figa samo »za pečjo«, mislili so pa na rozine in suhe fige, ki so jih prinesli tovorniki iz toplih krajev.

Samo še kakšen fajmošter (lahko tudi stare vere) je imel kako trto kvinton ali figo (n.pr. Čopov Joža na Mvac, svojo figo na »5 perov« liste s 4 zarezami, ki nikoli ni rodila ali vsako leto zopet vstala od mrtvih). Tako se je ohranila tudi trta kvintona ob farovžu rodenske cerkve, stara vedi koliko stoletij.

Tisočletna trta v Beneški Sloveniji v Hlodiču v Šentlenardski dolini:

[DEZELA JSD-SLIKE\Hlodic.jpg](#)

Iz kolca (kurca), iz sredine glave (krone kurca) je prva glava, ki ima 6 šparonov. To se ob prvi zimski rezi oblikuje v 5 novih, tedaj se obreže glavo in izreže enega od čestih srednjih šparonov (odreže se drugega brata) tako, da jih ostane samo 5, enega za vsak delovni dan, šestega se daruje Sabatu. Potem se pa pusti primiru, da zaceli svoje rane. Ko pride sv. Valentin, ki ima ključ od korenin, se trto ponovno odreže, pripravi nove šparone, nove bate, fante, na dva očesa, spet dva brata iz katerih bosta zopet zrasla dva bata = nova brata.

Tako iz leta v leto raste trta svojega roda, ki zagotavlja preživljanje svoje generacije od otroka, ko je bila posajena, do deda in da pravnuka, (ki po 100 letih odžaga in pusti iz obstoječega »korena« zrasti nov »rod«, ki ni več krvno soroden in se lahko začnejo med seboj poročati. Ko je pa po petih stoletjih zadnje korenine konec, pride pa nov kralj, s novo krono, svojo glavo, novimi bati, fanti, takrat je pa konec.polovica tisočletja.

Trta, ki iz ene korenine napaja ves rod, ki daje is 7 batov bratov za en hvat (seženj) listja, iz katerega zraste toliko grozdja, ki ga nato s svojimi bosimi nogami stisnejo bosjaki in priteče v korito 10 kvintalov (ca 500 l.) grozdaj.

Vse napake, ki jih naredijo vse generacije čuti stara korenina, vse od svojega začetka in do svojega bridkega konca. (pod nožem, žago, sablo, kopjem, sekiro ali štrikom). Potem pride nov kralj ali cesar. Ta pa zahteva, da se mu porijejo in ga nato s spoštovanjem sprejmeta tisti,

ki stoji na njegovi desni strani in mu ponuja vino (kraljevo vino = rebula = junčevo vino), in drugi, ki mu sedi na njegovi levi strani in mu ponuja hlebec, sol in pečenko. Vsi ostali jih morajo pa varovati kot bati, fantje, herrmani, harimani, jetermani, ... in zagotavljati njih varnost.

Nobenega ognja, nobenega kresa, samo pogreb celega rodu (a tudi od trte kvintona), ki se mora predati novemu juncu, (ta je lahko sam Torre Val Sassina, ali tudi briksenski škof, ali sam tur, tor, ... ali sam Pietsch, ki ima svojega kurca in svoja jajca, ali samo kraljevi poslanec in ima svojo posvečeno roko = svetnik, dogovor mora biti požegnan in overjen s pečati tistih, ki kažejo svoje lice (face to face) ne pa s kracarijami (krajcarji, kraljevimi parami), kajti samo enemu kurcu sodi samo ena glava, ta pa pade, če se kaj izfiži /če kvinton zgnije/. Glava pade, osli, ki rigajo pa ostanejo! Tako nastanejo nato tlačani!

Podobno se dogaja s figami. To zgodbo mi je povedal sosed v Valbadonu, ki je bil doma iz okolice Ploč ob Neretvi.

Tam naj bi moral »Mečka«, Mužjak, (Medjed, Medved, Mežek, Mežan, ,,,) otresti smokvo tako, da so zrele padle v morje in se ne poškodovale, tam naj bi ga pobrale babe »i stavile na drvo«, kjer naj bi se posušile, nato stavile na »prut« (pri nas naj bi bile to vrba, protje) in povezale v venec in nato postavile na podstrešje, da so se posušile in počakale do takrat, ko je protje bilo muževno (dajalo zopet vodo, otroci pa nebi imeli kaj drugega jesti kot posušene fige).

V resnici je pa to poduk, da je potrebno zrele in nepoškodovane fige oprati v morski vodi in ne v sudenčnici, ker samo take se nato lahko spravi na podstrešje, in ne zgnijejo zaradi vlage.

To je naslednja zgodba o »drvo na drvo«, od moža do moža vmes pa družina.

Bohijci imajo svojega medveda, medjeda, Medvede, Gorjanci imajo svoje Medvede, Pod Rebrrom (Zabreznici) imajo svoje Mežke, na cesarski cesti se je naselil (v Zapužah) njih Medved, ...

Tako kot je imel vsak Bat = panj, je imela tudi vsaka wadja svoj rinček, pa tudi svoje sidro, pa svojo univerzo (svoj svet s svojo kljuko pa svojim rinčkom pa s svojim vezom in privezom, pa svojimi lojtrcami, pa to, da tam noben ni hotel nič vedeti u drugem, danes pa ne ločijo kola od panja, pank = ni samo pleče v opankah, trta

nikogar več nič nauči, saj jo sami močno zatirajo, kratka je ves svet nor. Ni več boga, ki bi znal ali vsaj zavohal, kako se posadi in neguje, obreže ali odreže (odžaga) trta, kaj bo iz tega ratalo, a bo curlala ali rodila, ali se bo solzila ali molzla zrele jagode, koliko in kaj se bo pridelalo ali bo prej vse pocrkalo, vse je mogoče, saj znanja o tem, kaj se bo dogajalo s predvidenjem (Videnja ne pa zakonitosti rojevanja pa naj bo to v porodnišnici ali z parlamentu) je vse sfiženo. Čeprav luna deluje še vedno tako kot učasih, sonce tudi, samo do kvintona (ali seksteta ali tudi do okteta) to več ne seže. Molzejo nas drugi, mi pa globoko dihamo in švicamo in polnimo konte, do katerih nimamo dostopov, nam pa pošiljajo izpise, koliko smo zadolženi, koliko smo pa za njih vredni, se pa nobenemu od tistih, ki bi to morali dojeti, se pa niti ne sanja.

Admiral Ljubo Truta = Truthahn = puran

- pred 5300 leti je prišel Ötzi, ki tedaj ni bil še bil Dedi in prinesel bakreno sekuro;
- Že pred 4700 leti je Imhotep uporabljal svojo vrv in uveljavljal junca in baker;
- Že pred 3500 leti je človek s svojim zakopal Nebesno ploščo in se začel bosti z Indoevropejci; tedaj je prek Drave prišel Dedi, ki je prinesel Radovljico – mavrico na Peč v Bodeščah;
- Že pred 2800 leti je prišel v Selo prvi Svetina in prinesel svojega Daniela (dan-je) mirovnika in se bodel volki in junci
- Že pred 2500 leti je prišel prvi Kelt s celtom. Hišico in svojimi hermani, tedaj so prišli begunci s severa »pod lukne na Jamrskem vrhom;
- Že pred 2200 so prišli begunci s severa z Roža spet pod Lukne (W, V, wadje, vasi, waze...)
- Že pred 2050 leti so se v obrobje pritepli Rimljani;
- Že pred 1600 leti so se v prostorih nad Krimom pojavili nomadi na konjih, s svojimi loki in svojimi biči, za katere se ni vedelo, kateri so bolj nevarni; ali nomadi, ali loki ali biči, obi so bili enako nevarni. Te navali so prinesli veliko rodov, med njimi tudi Hrvate in Bolgare;
- Že pred 1400 leti je prišel plaz beguncev s severa, trte je bilo konec, kraji so se pa razredčili, begunci pa preselili proti jugu.

- Že pred 1200 leti se prične klima začne izboljševati. Z luga in jugovzhoda prihajati novi že bolj civilizirani (so že poznali »mornare i civile« in tiste, ki sodijo zraven. Tisti, ki so hodili zraven so se začeli naučiti tudi glagolice in se naselili v današnji »Benečiji« (ki je poznala tako Hune in Atilo, kot tudi Langobarde, kot tudi tiste, ki so jih z loki, biči in svojimi malimi konji izcužane iz naraslih voda Save, Drave in Mure potegnili »Hrvati«.
- Že pred
- Že pred

No in mi še danes ne ločimo tistih Vlažičev, Mamul, Frankopiće, Jeremij,... in tistih, ki nam molzejo naše »kombinate«.

170331

Tisto kar je mogoče videti »skozi ror«, skozi počrnjeno luknjo na Jamarskem vrhu pa se vidi s prostim očesom na današnji »Gori sv. Petra« tam zadaj za luknjo za kapelico v celotni panorami, če vam pa to ni dovolj se pa presedite na rit povsod od Kresa pa do kapelice in si ogledajte vse kar boste zaznali, potem boste vedeli, kje je boh (-inc) doma.

Pod Jamarskim vrhom boste zagledali Njivice oz. Kopavnik in Zakopavnik, kjer pres 3500 leti kopaj v lasnem znoju po svoji meri narejene njivice, urejene s Imhotopovo vrvjo, ki mi je omogočala tri letne pridelke (regrat, petersil xxx korenje, repo, pa na koncu še hren, ki ga je lahko potegnil izpod snega, ko je zaklal prašiča) kar pa ni porabil je pa zakopal jamo v zasipnico na njivici, ki jo imel vedno na doseg. Ta njivica in njegova lubarica ter trta kvintona so ob kostanju in figi varovali in preživljali njegov rad, red in rod, od Dedija pa do zadnjega vnuka.

Zgoraj je pa imel na vrhu svoj počmjen »dalnogled«, s katerim je lahko opazoval zvetde in videl tudi svojih sedem zlatih zvezd tam zadaj za mesecem, ki se je obračal enkrat na mesec in delal svoje štiri mene (tako kot tudi babe). Mežki so imeli svoja delal, babe in cure pa tudi, ene so reglale pod svpjiom svetim dreceso, ki je čitil njih tajne, drugi pod svojim svetim drevesom vaško trto kvinton, ki je dajal v buče dajala svoj duh in pamet.

Vse to se je lahko videlo s tiste gore tam zadaj, koder je zahajalo vsak dan izhajalo, pa kjer je imela gora svojo luknjo, in ko so ob potem postavili svoje sveto drevo tiso, z njenimi storži,

svojim čarobnim vonjem. Ravno tako so postavili tiso na današnji Jamarski vrh. Tam raste še danes vedikatera tisa, ki se je sama zasadila brez človekove pomoči.

[DEZELA JSD-SLIKE\Jamarski vrh 2.JPG](#)

Pogled z vrha Sv. Petra nam razkriva zgodovino vseh teh krajev ohranjeno v tesavru, pripomočku tistih, ki se ukvarjajo z informatiko. Tisto, kar se je prilepilo na tiso, četudi je živila pred mnogo tisočletji in hranila v svoji DNA, ni mogoče tako enostavno izrjavati, potrebno je že poseči v poglede iz vrhov in v luknje iz korenin, potem boste pa zavohali tudi izvore, pa naj bodo ti v jeziku, duhu, videnjih ali kar občutkih na lastni koži. Kvarci (kurci) se prilepijo na vse luknje, pa če je vse to še tako majhno.

Ko so ljudje prehajali skozi kraje, so opazili spodmole, pod katerih se je bilo mogoče prenočiti, se ustaviti ob slabem vremenu. Ko so se ustavili, so se tudi razgledali, kako bi to lokacijo še bolj izkoristili, skratka pojavi se točka, žarišče, potencial, možnost neke izrabe drugače ne značilne, nerazpoznavne situacije.

Od identifikacije neke lokacije pa do adaptacija in prilagoditve lastnim potrebe pa je samo korak, lahko pa tudi vrsta korakov pogojenih s lastnimi interesi. Če veš kaj, kako, čemu boš nekaj uporabil, pa če imaš se potrebne vzore in izkušne pa do realizacije ni daleč. Samo cangav fant še nikoli ni spal pri dobri puncu (curi)!

Kaj pa lahko opazite na rezultatih. Sprvi spodmoli so se pojavili že v kameni dobi, še preden je človek privlekel s seboj ovce in koze: spodmol pod Jamarskim vrhom, spodmol pod xxx vrhom v Mostah, v Poglejski cerkvi, itd.

Potem so zazidali, spodmole pa je postala n.pr. Srepna na blejski Gradiški straži. Nastale so jame, luknje, lahko pa tudi leseni prizidki, končno pa tudi take skradbe, kot jih je opisoval Čop na planini Zalisec, ki so jih uporabljali še med obem svetovnjima vojnama.

Samo privleči ovce v neke kraje na pašo in se nato vrniti čez zim, o nazaj v nižje ležeče toplejše kraje ter se stalno naseliti, mine lahko tisočletja.

170402

Ko so se so se nehali pasti po vrhovih, pasli so se vis, tako ovce kot bosonagi pastirji, prvi so mulili travo z ustnicami in meketali, drugi so stali na treh nogah in žvižgali na dva prsta, oboji so pa rabili sol in izrabljali sonce. Ovce so enkrat letno ostrigli, volno pa porabili za sol. Dokler je prihajala sol iz podonavja, so bili golšavi, njih vratovi nabrekli, ko so pa uporabljali morskno sol so pa umeli vitke vratove. Morska sol je odločala ali bo nekdo imel zanko za vratom, tisto zanko, ki se ji vreče bičevnik, spleten ali iz posušenih kit in zlepljen z smolo ter posušen v ognju (trd ko sam hudič), z vpletenimi konjskimi trakovi kože, naoljen z lalenim oljem in na koncu vsega 10 korakov dolgega repa še šmist, ki je pikal in pokal ter švigal kot sam hudič in golorokim bosjakom rezal krvave brazde kože (ali pa potegnil iz vode frankovskega železnega viteza, ki naj bi ga reševal, ga je pa le stegnil na vejo in zadavil – tem so potem ljudje rekli hrvati, tisti, ki so se hrvati = borili, ruvali – uporabljali svoje bose noge za borbo za svoje življenje, zapečene v zemljo – tisti, ki je ostal, je bil Hrvat, tisti ki ga je pa potegnil iz vode ali spravil ob kožo, je bil pa premagani – pa naj bil Slan, ali Turek, ali Hun = Madžar, ali Vlah ali -ić - Vlasić).

Tedaj ko so vse Babe dobile svojo, goro je tudi poznejša Kupljenska Baba, dobila svojo Jalovco (jalovo goro, ki ni imela bakra). Belska Baba je dobila svojo Pokluko (Po – kluka). Mežek, Stou, Beu..., ...

Takrat Baba dobila tudi svoj Babji potok, nad njo pa svojo Stražo, pod njo pa svoje Ravnince, na njih svojeje koče – lubarice, pod njimi pa pot, ki je ločevala jance od spodaj ležečih njivic = polč, pod polči = poljčki = majhnimi polji s kopcami skopanih njivic na prisojni legi na položni ravnini, ki je omogočaja odvodnjavanje in navodnjavanje, na kateri so imeli zelnik z drugo zelenja

valo. Zahodno od Polč je bilo Zakopavnik, kjer so imeli svoje kužarce s svojimi koli. Svojo rodovno trto kvibton podprto s koli, svojo plato na kateri so jedli in pili pod svetim drevesom, bili so bos in častili svoje bogove ob pravih cajtih (Just in time) ugotovljenih z osmojenimi z zvezdogledi na sosednjem Jamarskem vrhu.

Bilo je v cajtih med 3500 do 4000, ko so pičeli v Setemare prihajati ljudje s škrlatnimi kapicami na wadjah sposobnih visokomrske plovbe z hrastovo hrbtenico, ki se ni zvijala kot kača in so jih vodili admirali = ljude s mirnimi nameni, imhotopovi nasledniki.

170403

Pred 3500 se pojavijo v zgodovini ljudje s sedmerih grič pasej ovce, potem pa graditelji, ki obvladajo le les kot tudi kamen in zgradijo današnje mesto Rim, Roma, v katerem, domuje papež (Peter in njegov brat Pavel) na Capitolu, najvišjem vrhu pa imajo voljkuljo, ki ima 12 seskov (mesecev) in preide skozi vse oblike vladavine (od pastirja s svojim trinožcem in kontrole čez daljavo, do kraljev, konzulov, Cezarjev in predsednikov).

Ko se pojavi na sedmih gričih na Kapitolu volkulja (ki pozna bron), zakopljejo nebesno ploščo na xxxxx ki predstavljaja celo njihovo nebo skupaj s svojimi z zlatami zvezdami na zeleni podlagi – (kabrov oksid).

Takrat se pojavijo Argonavti s svojo ladjo (narejeno po klinker tehniki, ki jo obvladujejo Egipčani preplujejo in nato po Savi **Zali?** na Barje, razstavijo svojo barko in jo preselijo v Setemare (sedem morij) [ali so pa pluli tudi sedmih rokavih Pada pa Iliadiada in druge pesnitve prenesene na drat, takrat ko je bila še struna iz črevesa zvita in posušena živalska snov. Takrat ko so že znali klepati kose in jih utrjevati do trikratne protne trdote, ko so že poznali luknje (votlice), pa bi lahko že sami izdelali bronast drat, ki je pozneje tako čarobno pel].

Pred 3200 leti se pojavijo begunci iz Vzhodnega Sredozemlja - Empirja (Troje, ljudstva z morja, preživeli iz cunamija v Levantu, ..) in se priselijo na Pirenejski polotok in se kot Veneti naselijo severno od Setemareja na Setemcura (sedem izvorov Timava) in postavijo svo središče, kjer častijo ves dan (Danej = dan je) = svetlo je = svetloba = Svetlin, po svetem svetu (njihovem svetu) in Luna je, luč je, sveča je, celo noč, ..

Tedaj dobi dan in poldan polnoč je svetišč in Svetec svojo Babo, Stol pa svoj Veliki Stol in Mali Stol, med njima pa dolino, vse skupaj svoj Stol.

Pred 2500 leti se prišnejo pojavljati ljudje, ki prihajajo s severa, Tam kjer stoji sveta gora, ki ima svoje prince in princeze (s kitami. Dekleta – dečve imajo svoje svetle lase spletene v kite, fantje imajo mvoje tiče proste da jim stojijo ves dan proti nebu tako kot sulice, imajo svojo goro (Galubberg), kjer častijo VERO, MIR, SREČO IN LJUBEZEN (Glaube, Frieden, Glück und Liebe), ki vsebuja tudi svoje variente in nasprotja.

Ko pridejo okoli I, -184. Prvič takratni v naše kraje (kranjsko) »begunci z Drave« prinesejo s seboj tudi svoje loke s tetivami (pa nobeden ne ve kako so brenkali, svoje sulice, ki so bile narejene iz norujskega jekla, kovana na norijskij postopkih in po njihovem znanju, jeklo je bilo bleščavo, brez rje, zloščeno do visokega sijaja – polirano, nikoli ni videlo 1200 °C, bilo je ferit in ne avstenit in rezalo glave tako da je švistelo = žvižgalo (tudi če je bilo potrebno na dava prsta, in se je slišalo mile (1000) korakov daleč. Njih loki so bili moža visoki in so imeli kite, ki so »tenko brenkale« in strelali strelice dolge 1 korak in so nesle 300 korake daleč. Njih meči so pa dišalo po norijskem jeklu, ki je kilo narejeno z manganove rude, ki je bilo trdno in trdo in žilavo kot sam hudič, saj je izviral iz teh lukenj (zadnje so zaprli po drugi svetovni vojni na Begunjščici in jo zatrpali, pred tem pa še dobili I. 1881 na svetovni razstavi prvo nagrado, danes pa nobeden ne ve, da se skrivajo kvarki in njih svetlobni pretok na 56-58 eV, ko noč prihaja v luč, tudi prva zaznava in prva na MnO, postavljena I. 1978.).

Danes nobeden ne ve, kdaj je Baba posta Gora, ve pa da ima gora svojo Babo in njen studenec, ki se še danes izliva v luknjo (mlakužo, kjer taste ločje). Studenec vsak najde, Bore pa ni nikjer več. Se je pač spremenila v Goro. Spremenil jo je pa Junc s svojimi rogovi. Dokler so se po Babi pasli ovce (tiste, ki z ustnicami trgajo travo do golega in so tam naredile golico med skalami, je obstajala Baba, potem je pa postavili tisti svojega »gornika«, zadnji gornig ki tam živi še danes se oa imenuje Marko Močnik – Gornik. (pri njegovi sestri sem bil pa včeraj 170402 popoldne – po 12 letih pa zadnjič v mojem življenju, saj sem se vrnil z današnjega Sv. Petra ves crknjen). [Pa ne verjemite, da prihaja Močnik od moke in kruha, pa hlebca,

ampak od luknje v skali Babe, iz katere je mokrila voda, na njej je Močnik pastavil svojo curk, k njemu pripeljal svojo curo, da sta rodila korito iz voda, ki jo spijete kot šalco kofeta pri Močnikovi Milki spodaj po cerkvijo Sv. Petra.

Milka je zadnja Milka, je Močnikova, je Gorjako-va, je pribivalka Gore prejšnje Babe, ki ima še danes veliko lukenj, na najbolj pomembno so postavili kapelico, ki gleda s hrptom na vzhod na Doberčo in pričakuje zahod, kar jasno kaže svojo lego.]

Milka zadnji člen tiste verige vero-mir-srečo-lju-bezen VMLM = GFGL = Glaube-Friden-Glück-Liebe.

Večinoma razkazoval kot svoje nasprotje turnmeč-sulica-vrv. Ali v svojih nadstropjih kot ovca junc, lurc in lulek, čast in barabija, rop in dajanja miloščine (Milka)

Milko se lahko pomolze kot kravo, je lahko plava = modra, je lahko čokolada, ali pa tudi šalca kofeta, ..

Ima pa tudi svojo sestro Reziko (ki sliši na veliko različnih imen), ki se jo tudi lahko pomolze, saj ima zato 7 joškov, te pa kaže Hrvatom tam doli na Gori sv. Gere kot Jera, na kranjskem Trdinoven vrhu, kjer je kres Sv, Petra (nekdanji kres tambajšnje Babe, še danes oddaljen 111 km daleč od Babe na Gori, ki jo je pokril Sv. Peter.

Ali na današnji Bjelašnici, kjer je Bela lisa iznad današnjega Ogulina, nekdanje Babe, kjer je imel svoj Babo svojo Belo liso - vrh Babe,= ognja, ko je še bil Vlah, njegovi vnuki pa Vlašiči. Ko je imel še svoj Ban (pot, na kateri se je tovorilo železo in sol, pa je imel še svoje Batote = vojščake oborožene s loki, bičevniki, sulicami in meči, ki so imeli konje hitre bot blisk, kosmate kot ovca, spomladi, ko so se pa ogulili, so pa imeli kratko dlako, so pa bili kratkodlaki rjavci.

Ravno takega konja je pa imel Krpan doma iz Vrha pri sveti Trojici, ki je bil tako težak, da je ga Krpan (ki ni bil doma iz Krpina pod goro sv. Petra) lahko s svojimi rokami odnesel s poti, ko se je po poti peljal cesar. Konj je pa imel sedlo, ki je ogulilo konja do kože (ker ni še menjal zimske dlake), bil je otovorjen z brusi, ki so bili proste dajatev (carine – cesarske dajatve) pa ne soli, za katero je bilo potrebno plačevati potnine. Tovor soli je znašal 2 kvintale (~100 kg). Vse to je je prenesel Krpan s poti (okoli 250 kg), ko se je ogibal cesarski kočiji. Konji pa lahki in hitri kot blisk, vzdržljivi in privezani ali neprivezani, ved

no so stali na prostem, premožčeni ali če so bredli vodo ali sneg ali nosili tovore. Koc je rabil sam Krpan, če je zajahl tako otovorjenega konja, vsedel prek sedla, potem sta pa imela Konj + krpan 5 kvintala, pa če je bil Krpan pijan kot čep, nabutan do vrha s kvintonom, ali če je tovoril ali kvinton ali kamne ali žito ali sol, on jer bil Krpan od Vrha pri sveti trojici, bil je Gorjak z Gore izpod Triglava in Stola. ki je tovoril tisto, kar je bilo prinašalo krlje (delež), za gospoda, ki je spodaj pod Krpinom služil Cesarju. Bil je Krpan (danes se tam reče Krpin), bil je z Vrha doma = Gorjak = Korenjak, Kamne je imel za sabo, pred samo je imel Begne pa Polče, in je veljal (povaljal vsako Babo) vredno 5 kvintalov (trte zrasle na petih prstih). Bil je svobodni človek (libero) ki ni poznal liber (pisave) vreden toliko kot sam hudič, če je moral špilat kot mikvauža pa bos lest čez Kozjak – brez opank (ki jih imel lahko že Oci = Dedi, da mu grele noge – že pred 5300 leti. Če ga je »povabil« cesar in je to bilo po sv. Martinu, mu je moral dvojno plačat, drugače je vsakega oropal. **Tak je bil naš Korenjak** = Lisjak, liznek, Gorjak, Mirko, Marko (kje pa mu šapo = sapo kot venecjans lev (Leo). Ampak je pa imel svojo mizo pod lipo pa ne pod hrastom. (miza = mensa = pijača in jedača) in to na štiri vogale. Vsede se je v kot (da je mu zaščiteno rit), gledal na vse štiri tri sobrate, sel_jebi_ libero_ prost vseh gosposkih obvez, pred njega se je lahko vsedel samo gost,

ki ga je častil.

No tisti Bato, ki je bil tudi Ban (temu so menda rekli Bosna in Hercegovina, ker so bjlj ljudje bosni če so svobodni orali svoje Polčke, pa mel svoje vojvode, ki so bili vodji krdela cepcov (cepičev = mladnih že rezanih (kršenih) kozlov s svojimi rogov in tiči liberov) in se jim rekli hercegi (srca na kartah), na Kranjskem so rekli kar herc, kara, pik, detela al pa po vseh vsih glavnih vetrovih. Ta je bil pri vlahih že prvi, pri nas je bil še zmeraj samo palec, bil je pa ovčji pastir = papež, papler, ne pa paperlapap = birokrat = osel = tisti, ki »salopne« papir pa je njegove pameti konec. Tam je bil to vodja bana, tovorjenja in je prižigal kres na Ogulinu, planini Bela lisa = Bjelašnici, 1534 m visokem vrhu, kjer so krstili novoletni kres, a tudi Valentinov kres. Takrat ko je oživele korenine, pa so se »valal po trav pa kresl krželne pa počel tud use tist, za kje poj pršu po 9 mesec'h sv. Martin, pa je počla peč«.

Ta kres je bil oddaljen od Sv. Petra 135 km. Pa so mu rekli pozneje tudi Protrški kres, začeli so

ga kuriti na zadnji tretjini petnastega stoletja. No vsemu temu je bil potem vodja Bato, njegov potomec pa admiral Mamula, ki mi je rekel; »di ti je klinac«, ko je iskal kol (bato = vojščaka za privez čolna, mi smo pa imeli železen rinček na katerega smo privezovali naše čolne. Samo klinac ali rinček, vse je istega izvora, to je vez s katero je vezan ovčji pastir na svoje mize, na svoje veslače = vojščake = herrmane. Kri ni voda, pečen jarc ni vino, spadata pa skupaj in sta isti par (bosnih nog), ki se sporazumevata z prsti in stegni.

Na Bjelašnici je bila v 15. stol. meja Kranjske, do tja je segala tudi oblast deželni knezov, tudi patriarha, tudi vere – tudi VMLM = GFGL Tam je bilo konec Turnov, Frankopičev. Fužun = Fusin, Gotsche-verjev (boguljubih kožaric), tam se je pričela Bosna = Herzeg-ovina, tudi področje v katerega so pričeli riniti (se vsiljevati in/ali zasesti s šotori) Turki = Os(t)mani.

Bjelašnica 137 km : Sv. Peter

GPS na Grmadi:

Sv. Peter > Mali Stol

Mali Stol 2172 > Bjelašnica = 142 km.

Koče, Koževanje, Gotsche, Goče na Bjelašnici, Babe in »Dolinnerhuer«

Babe, ki so reglale in so jih pustili za sabo, ko so šli v boj, pa naj so bili Franki (srečni) ali Skiti (cigani), ki so se skitali in Hrvati, ki so se hrvili, vsi so imeli konje, samo ne iste in tudi ne iste loke in iste biče in tudi lase pa ne iste meče. skupaj so pa imeli svoj BOJ, VOJ, Herr, Kri-eg samo vsak drugačno čud, čut, občutke, sensorje, **pa so vseeno sporazumevali!**

Ovčniki niso videli Stola in njegove Babe – Malega stola 2172, zato je bila prešla Straža na Gorjaka, ki je imel svojo lukno in svoj rog, bilo je pred 2500 leti. Tedaj je postala prejšnja Baba Gora, stražar in njegov kres pa Gorjak. Straža in njene Ravnince so prepuščene drugim potem, tiste čez Vrh Kozjak in tam se je tudi pojavil Ban Bank = Kluče, skozi katere je potekal Banum Ferrum et Solem.

Pastir na Stolu je bil Norik, imel je noriškega konja, takega kot Krpan in imel je ovce. Vse to

ima še tudi danes, samo da se današnjemu konju reče NIVA in jo ima parkirano na Grmadi. Ta je bil še pred nekaj leti Marko Močnik.

Pastirju na Stolu, ki je imel pred leti v najemu tamkajšnjo kočo, je bil pa Joža Avsenek iz Vrbenj (z njim sva se skupaj vozila z vlakom v Kranj) je pa nosil kešt Peter Papler na svojih pramcih – rjavih tovornih konjih (ki so hodili eden za drugim sami ne da bi nokdo gnal), doma iz Breznice izpod »Mekvaužove skave« pa izpod Gosjaka, danes pa nosi vse potrebno helikopter.

Slika s Grmade na Sv. Petru:

[DEZELA JSD-SLIKE\Presernova koca na Stolu vidik Sv. Peter 1.jpg](#)

[DEZELA JSD-SLIKE\Presernova koca na Stolu vidik Sv. Peter 2.jpg](#)

Pred tisočletji so pa zagotavljali komunikacije ognji na razdalje do 150 km (in tudi več), postavljeni na primerni razdalji. Celo kraljestvo se je bilo v eni noči obveščeno o pomembnem dogodku. Komunikacije navzdol so opravili rogovi in bobni, pozneje tudi iz cevi. Sumi se da so bili prvi egipčani, ki so bili prvi, ki so uvedli signalizacijo z ognji. Družba, ki je primerno organizirana, potrubuje medsebojne povezave na velike razdalje, biti mora dovolj razprostreba. Take organizacije so pa mogoče predvsem ob veliki rekah in njih porečjih, ki omogočajo dolgo orientirane, dovolj organizirane družbe na primerno visoki stopnji razvoja. Take organizacije pa se pojavijo šele v bakreni dobi skupaj s organizirano predelavo in uporabo, distrikucijo in forsiranja kovin ter nato izkoriščanja teh pridobitev, skratka nastanke potrebne hierarhije, lestvice in tudi primerne piramide. Če je pa piramida prisotna, jo pa sama po sebi potrebuje, da lahko zagotavlja svoj obstoj. To se dogodi prvič (ali res?) v Egiptu v Imhotepovi dobi. MIR, VERA, MOČ in ZNANJE so podlaga in višina celotne strukture, ta pa zahteva organizacijo znanja v centralizirane namene.

POTREBA zahteva ORGANIZACIJO, obe skupaj CENTRALIZICIJO in KONCENTRACIJO.

In cirkus je zaključen, ta pa zagotavlja profit.

Od brona naprej poganja ta cirkus ves svet, vsek, ki se pusti kovati, pilati.liti, obdelovati. Pa nategovati, koruptirati, kurbariti, in rabi zvodnike, lobiste (lubadarje, lintverne), itd., pozablja pa na moralo, nujo, ...

Vsak Sv. Peter mora imeti svojega Petra, svoj Stol, svojo Babo, svojega Babo(ta), pa vsi so bili pastirji, ki so pasli ovce (jarce), Lintverni so bili šele pozneje, ko so zavohali pare, ki so jim zasmrdele in so dišale po verovanju.

Preje je pa bil pa MIR, »poj jpa bvo bogo douh-cajt, kje že vse podelou, jpas naredu še Babo«, od takrat naprej je pa z mirom konec, začne se rad in rat, in ratniki na konjih, pa ..... **Ratitovec.**

Ko je bila Jelovica še Jalova, ker ni imela bakra, se po njej nobenemu hudiču niti posvitalo, da bi se po teh hostah potepal, kaj šele pretepal, pa hrval. Potem se pa pojavi pred 2800 leti železo, se pa pojavijo rat-nici s svojini ritmi, ki iščejo zlatnike, najdejo pa jeklo.

Jeklo pa zahteva radnike in ratnike, pa nobenih punc (pri tem pa ne mislim tistih, ki jih je nazival Cato (ki ni bil maček), ampak senator (ki ni kosil sena, ampak šuntal senat), da naj že nekaj naredi proti Puncem (tistim iz Kartagine).

Tisti ratniki (vojščaki), ki so prišli na Jelovco radit (delat), so pustili za sabo doma punce, žene in deco, ter se pripravili na vojevanje (tako, kot je povedal Mamula, da takrat ko se brod spusti v borbo, se pusti vse kar plava, brez privezov, brez klincev in kurcev, brez bičevkov, ostane samo borba, samo boj, meč bič in veslo in jadra vse kar plava za brodom se pa odveže in pusti lastni surbini, kajti tedaj je čas za boj, voj).

Ratitovec je mesto kjer mamula, Babo, zabode svoj kol, ki je boj, vol, nik, junc, kozu, ... vse kar mora varovati, ščititi, opazovati, videti, poslušati in vohati, kajti gre za vse tisto, kar leži pred teboj in kamor boš potem postavil svoje Selo, svojega boha Svetino, svojo Babo, ...

[DEZELA JSD-SLIKE\Ratitovec.jpg](#)

Babo je gledal na na svojo Babo, na Gopod Babo in njeno Stražo in svoje Ravnince, ni pa videl svojega Babjega potoka. Ravnotako je videl starodavne Luknje na tedaj še popašenih Ovčnikih s svojim »observatorijem«. Tedaj je Ogenj iz Stola (Svetca) deloval, saj je bil povezan z Setemare-jem in področjem okoli Valbadona, od koder je prihajal kvinton, vino kovačev bakra in brona, trdega kot smrt (kvinton so z barkami pripeljali v Setamare, kjer so ga zamenjavali za pridelke s Posočja: med, vosek, sir, ovce,...itd).

Sedaj si pa preglejte, kje so Ajdne pa Ajdi, Babe in Baboti, Bati in Batrance, pa osli in oslice, korita in koze, prelazi in krnice, grmade in kresovi pa Karni in Kranjci, Krpani in Krpini, pa pa, pa ...vasi in wazi, Zelti in Sela, Selani in Celjani, ...

170405

Že od dobe, ko so ljudje iznašli kovino, baker, ko je Ötzi izgubil svoje življenje na Tisenjochu in pustil tam svojo sekuro ob njej pa tudi vso »integriteto«.

<https://de.wikipedia.org/wiki/Schnidejoch>

so uporabljali ogenj za sporazumevanje. Človek pozna ogenj že 2 mio let in ga je aktivno uporabljal že pred petstotisoč leti, torej prej ko naj bi se pojavil andertalec (pred 300 tisoč leti in zginil pred 25 tisoč leti). Tako je moderni človek po 13.000 leti po ledeni dobi, je že perfektno obvladal kamen in njegove lastnosti (tudi kremen »Quarz« poznal je njegovo trdoto, blišč, rezilnost, ... a tudi vedel, kaj je mogoče doseči z ognjem.

Od tam pa do danes, ko se moj vnuk igra s »kremenom« na njegovi »tablici« na xxxxx povezani s »internetom« je minilo 13.000. let.

Od takrat ko je pa Imhotep gradil svoje piramide, se vozil po »splavih«, ki so prevažali obdelane skale, te pa pozneje postavljali na piramide, se je tudi zablistalo v faraonovih žarkih, kaj je s temi žarki (zarki, zraki, strele, -) storiti, niso pa še vedeli za vektorje, pa tudi ne za skalarje in njih razlike, vse njihove lastnosti so pa znali izkoristiti.

Današnji arheologi pa pojma »Vektor« ne poznajo (preglejte zgornji dokument). Kako naj pa nekaj poiščemo ognje, če ne po njih odsevu, kako naj iščemo kresove, če se pa nobenemu ne svita. Če se mu pa če svita, se pa vidi samo tisto kar se blešči, pa če je to tudi kremen??

Informatika je za njih hudičevo orodje, Luciferjeva pogruntavščina, o kateri se morajo pozanimati, saj drugače sami ne morejo blesteti, samo da bi se pa jim samim zabreščalo, kaj se skriva med 240 Volti in [Ctrl] [ ] (te n, čeprav jo vidite na desni strani tipkovci na sredi in tudi 240 V najdete na tablici samo spodaj pod računalnikom). Vsi ga poznajo, vsi se z njim igrajo. Nobeden pa se ne spusti med znake.

Od Wingdings 32 [ ], in do [←], ki lahko natrpate s svojim vedenjem] (od blešččeče ničle ali do ∞ in do ∞ pa do zadnjega prostora, ki je še vedno prazen, pa do tam ko izključite svoj računalnik) je za vas še vedno dovolj prostora.

Vendar klasične univerze in njih rektorjev, ki naj bi koregirali smeri (kako ko pa vidijo samo skalarje in lestvice), problemi so pa vektorski, ki

imajo voje potencile vse od Luciferja pa do zvezd. **Stična točka je pa tako majhna!**

Prostora za tiste, ki špilajo na vse inštrumente v vseh tonih in nianzah na tem svetu, ki migajo horizontalno in vertikalno v vseh potencah in vseh V in A, z vseh včотт, je preveč predvsem v horizontali, vsi pa rinejo samo navzgor.

Mir je pa na strani garanja, ne pa čvekanja in komolčenja in prerivanja.

Gospodarstvo garantira mir, tega se nato molze. Rad in njegov znoj sta posledica miru.

Rat je posledica nesporazumov, vojni minister lahko podpiše samo akt o premirju in ne mirovne pogodbe.

Rat = Junc = kri = drek,

Rad = Kozel = znoj = gnoj

Lucifer kuri pod ognjem, kjer se »pečejo« ferdamane duše in iztisne iz teh njih pare.

Od zvezd prihajajo kondenzirane pare, voda, sneg in led, ki jih gospoda pobira v krljih na Koritih, kjer sedijo molzniki = gobe = ljubiji = lubadarji = lintverni, v svojih luknjah.

170406

Potem, ko ljudje pridejo do kolov, iz katerih je brati cajt, ko prelilejo svodenje preidejo v nebesno ploščo, pride čas, ko je potrebno to znanje zakopati. Zakaj!

Ali je bilo to neveljavno in je ga bi, lo uničiti, ali ga je bilo potrebno skriti in shraniti, da ga nekdo nebi izmolzel? Tista znanja, do katerih sem se lahko dokopal, mi tega niso povedala!

Prišli so novi ljudje, danes jim pri nas rečemo Indoevropejci, Nemci jim rečejo Indogermani, Dve različni interpretaciji, ena ki vsebuje samo sebe, druga pa vse skupaj (po modelu USA firth, to tudi že poznamo, kdo bo pa ostal, vas pa nič ne briga), mi pa vedno upoštevam najprej (Germane & Romane & Slovane), šele potem pa pridejo Slovani, smo pač povsod zadnji!, nepomembni.

Indogermani so pred 3500 leti še nediferencirani, imajo eno identiteto, en jezik, enotne navade, enoten red, ...združeni so pa v dokaj diferenciran prostor.

Ko pa mine 16 generacij, je pa slika že popolnoma drugačna. Tedaj imajo pa že Babote, Babe, Batote in cure in to povezane v rodove, vsak rod pa že svoje bojišče, svoje vodišče,

vsoje korito, vsoje mokrišče, svoje lulek, sulce pa kažejo na enotnega sovražnika, torej dobili so vektorje z njimi pa svoje potence in svoje cilje. Tisti, ki so cigani, so tudi siksi, so tudi sikti, a tudi Šesti(6),, tudi ki ciganijo niso ločeni od tistih ki so ociganje, ločijo jih samo kurbe in kurci, meči in biči, ...znajo obdelovati bron in baker, presti in tkati, loviti ribe in divjad, nabirati školjke in lešnike, ...

Ko pa pridejo izza Krimskega prostora Kimerijci, ki že obvladujejo in izkoriščanje železa, je pa edina razlika med staroselci in došleki to, da obvladajo še železo, ki ga staroselci ne obvladajo. DNA različen, fizionomija ista, terra preta pada s iste veje na isti kup dreka, muhe iste, gnoj isti, zelje enako, ...in forme različne, navade različne, ...

Integriteta pa zanemarljiva, Germani so na severozahodu, Slovani na vzhodu in jugu, Romani na jugozahodu, vendar zelo pomešani.

Ko pridejo v -8. stol. Kimerijci, se preselijo na severovzhod, potem začnejo v 6. stol riniti na področje tja, kjer je danes današnji Glauberg. Ali res? Vzhodno od tega področja je Jena, kjer se danes nahaja firma Carl Zeiss, ki izdeluje objektivne, ki se nahajajo na mojem Sonyju s tem je pa narejena fotografija, posneta z mojega balkona, ki ima svojo pozicijo GPS, moja fotka pa ima svoj GPS, svojo današnjo pozicijo včerajšnji izgled, pred včerajšnjim imenovanje, ...

Glauberg stoji v bližini sotočij Rena, Majne in Donave, torej strateško pomembnem področju, kjer danes poteka vodni promet iz Severnega morja proti Črnemu morju, torej po hrbtenici današnje Evropske Unije? Od Hallstatta naprej se nahaja tod pomembno področje, kjer zacvete v 5. stol. verski center, povezan tudi s centrom na Jadranu – Setecura. Oba centra sta očitno povezana že v času nebesne plošče.

Zajec – Seitz, velikonočni zajec, Zečja raven, tako tista na Jamniku, kot tista nad Rodinami, kot tista nad Brodom, Joškasta Agata ali Gera in sv. Katarina na Homu, . do del nekega skupnega tetesa, neke doline, nekega povodja.

Schneider Peter iz Šmihela je bil moj sošolec v radovljiški gimnaziji l. 1845/46. Bil je doma na hiši, ki so jo med vojno požgali.

Nekdanji Babi nad bil gorjak ovčji pastir, ki je kuril ogenj na Belščici. Ogenj je bil grmada, narejen iz brinovih vej.

[DEZELA JSD-SLIKE\Vajnez-grmada.jpg](#)

Schneider je bil moj sošolec skupaj z drugimi trimi korošci (Andon Petje – igralec v Ljubljani in Trstu - sedaj živi v Zagabrovici pri Komnu; Zwitnig Franc, sedaj v Ljubljani in nekdo, iz Kort, ki smo mu rekli »konska smrt«).

Že od svojega petnajstega leta sem se veliko potepal po Stolu, nosil kešt (hrano) ovčjemu pastirju, prelezal ves Stol. Tako sem okoli l. šel po samem robu Vajneža navzdol. Takrat (pred kakimi petdesetimi leti je bila tam trava še zelena od oglja, ki ga je zapustil ogenj in mesto zelo opazno.

Podatke sem zbiral po vsej Koroški, pri takratnem ravnatelju gimnazije v Celovcu Zablatniku, poznejšemu ravnatelju, ki je bil doma iz Sveč, skratka povsod, kjer sem kaj izvedel. Takrat je bilo še povsod polno trgovcev, ki so imeli kupce po severnem podgorju Karavank, ljudje prijazni. Danes je pa vse pogorje polno mestnih ljudi iz okoliških mest, samo vikendi, vsi pa govore nemško, njih interesi, navade, znanje, vse je tuje.

Kaj je z videti s takratnega kresa, ki ga je kuri Jastreb = Aquila povezan z Aquilea in Settemare oz. Setecura, ki je imel svoje kamnito gnezdo kjer je imel spravljeni svoja jajca in tudi mladega Jastrebiča, nad njim pa na koti xxx, (na kateri je narejena slika

. (to je bil nosilec miru in ne boja (ni bil Boi, ki so se v -4. stol. pritepli čez Alpske prelaze v Galio Cisalpino), tisti Boi so pa rekli Aquili = Geir a verovali da prinaša Glaube Frieden = mir.

Mir so prinašali tudi vsi tisti ladjarji, ki so vse od Impohovih časov izpred 4700 leti, nekateri pa tudi nasprotje tega, boj = Krieg, pomor, lumparije, se šli igrice »ljudstev z morja«, bili rokomavhi, miklavži, Mihaeli, Gašperji, Krampusi,

...Deier

https://sl.wikipedia.org/wiki/Bistrica_v_Ro%C5%BEu

Vse to najdete spodaj na severni strani Karavank, v Mačah in pod njimi v Svečah, v dveh muzejih: prvem, ki ga vodijo ljudje, ki govorijo slovensko in imajo cerkev sv. Lamberta in imajo tudi sorodnike v Radovljici, in drugi, ki imajo muzej »krampusov« pa govore samo nemško = kärntnerteutsch in nočejo slišati slovensko. Tako stanje je pa vse področje na obeh straneh Drave, po kateri so nekoč plavali brodi, wadje in prevažali ljudi in živali tudi na severni breg Drave

n.pr. v Bilčovs, kjer so imeli še po prvi svetovni vojni pravico paše na planini Korošici.

Nekdanjo planino »Jastrebico«, ki jo je ščitila grmada na Babi, spodaj pod Kamnitnikom, se spremeni že v 16. stol. Ime pastirja se spremeni v Schneiderja, še pozneje je postala to Struška planina, danes je pa tod samo in Vajnež, Belščica.

[DEZELA JSD-SLIKE\Kamnitnik.jpg](#)

Od Rožeka poteka ob Dravi poteka že v bronasti dobi pot še pred se pojavijo »Rossi« - Konji, podobni tistim, ki jih uporablja Krpan in nosijo sol bakrene ingote in xxxcin, potem pridejo konji, ki jih uporabljajo konji tistih s Glauberga, ki prinašajo kovano železo v volčih (norjsko jeklo), Boji in Pemci, in se spuščajo prek Most Π prek Radovljice z njenim mavričnim lokom in prek Zečje ravni ter joškaste Jedrti in se povezujejo s Posočjem in naprej proti Adriji = Jadranu. Potem pa enkrat pridejo Hrvati, ki se vdinjajo Karantanskim vojvodom. (takrat Jastreb /Aquila/ še sveti, pa tudi vse do takrat, ko ga dokončno »umiri« Marija Terezija s svojim Jovotom, ki rije po tleh pod Pančevačkim mostom z tičem, ker se boji, da bi s svojim tičem porušil most /ker ima njegov jambor preveč visok vrh, Marija pa takega moža, da ji naredi ducat otrok, ki plujejo po vseh vetrovih/, po tem mostu sem se pa vozil jaz, ko sem služil vojsko v Vršču /ker sem ušel Mamuli/, ki ima tak vrh, da se po njem vidi vso Deliblatsko peščaro v Vojvodini, vse tja do Donave in Tise pa daleč tja notri v Romunijo.

Po I 1908. Je propadla planina Kočna. Nekdanji tisočletni prelaz čez Kočno, krnica na zahodni strani Kamnitnika, kjer se nahaja prelaz Medvedjak, ki je bil povezan navzdol do Mač že pred več kot 2000 leti, po poti ki potekala čez stari Šmihel, na kateri je še po prvi svetovni vojni stala rimska kapelica, je danes prazna. Celo ime se je zgubilo, navajajo ga samo še nemški zemljevidi. V Napoleonih časih je pa bil tod v tem predelu najpomembnejši prehod med Dravo in Savo. Ime se je ohranilo na nasprotni strani Save v današnjem naselju v Poljanah.

sprva gorjak na mestu v Krnici (krnica je dolina izpod grmade) kjer je bil nekdanj Gorjak, najvišji prebivalec, pastir, ki je imel tudi svojo planino Belščico na južni strani Vajveža. Ostanke te planine, opuščene I. 1908, so vidni še danes.

Gorjak se je spremenil že v 16. stol. v Schneiderja, njegov sosed v Schuštarija, njegov sosed na Starem Šmihelu je pa ostal Janc, pa postavil cerkev /staro cerkev sv, Mihaela/.

Ko je I. 1420. Prešla v pod beneškega leva in je ravnino zajedel »lev«, zadaj ležeči herbet, na katerem so besedo grofje – Tore Wallsasina, tedaj tudi patriarhi, se je »podru v's svet« Turni so izumrli, gradovi propadali (z njim tudi lipniški).

Strukture, ki so preživele Glauberg Grofi, ki so 1453 podprle cesarja, Lambergi imajo svoj Kamen, Gornik pa svojega Sv. Petra, Martin Krpan pa svojo kobilico s svojimi brusi in soljo, se je sesula.

L 1500. ni več grmade na Belščici (do takrat planina na Zamnitniku) pa ostane, zgine Čop v dolini, ki je Božič in prvi nad Krnico, ki se izprazni, ker jo odnese mraz. Pri tem pa pridejo na Balkan Turki, potem pa postavijo nov sistem obveščanja. Gornik na Sv. Petru je preživel, Čop na Kamnitniku se je spustil k svojim ovcam, majercam, pa začel gledati dol na svoj rob.

Tam sem ga pa našel I. 19990506. In posnel tole fotko. Minilo je 600 let, pišli so Turki in tudi odšli, odšli so cesarji in odšli, kočje so razpadle, razgledi pa ostali. Ljudje so se spremenili, imena so pa (vsaj nekatera) tudi ostala.

[DEZELA JSD-SLIKE\Pogled s Kamnitnika.jpg](#)

Pogledi od Vajneža proti vzhodu so omogačali:

Sedaj mi pa povejte, ko ste to pregrali, kaj je to Kočna. Ali so to kočje Keltev, Kočevarjev, prebivalcev Dražgoš. Zgošarjev ali Lazarjev,

Na Krničarji ao imeli na prelazu kočje in ohrad, kjer so varovali prelaz Jastreb, na najem svoje kočje z vrati, ki so imela kamne, ki so gledali na obe strani prelaza ter Celte /lubarice/ ter ograd. Prelaz se je pozneje imenoval M'žk (možek = medved) in imel kapelo /capela = kozjek/ (tako kot nad Breznico), še pozneje omenovan Medvedjak (od oblasti, domačini mu pa rečejo Seča).

V Trnu je bil nekdanji ograd Krničarjev, ki so imeli tam zavarovano govedo. Krničarji so bili tako ob poti na Medvedjak, kot tudi na poti čez Zelenico in imeli tam svoje Može.

Zadnji Krničar je bil pa Anton Janša, cesarski čebelar na Dunaju, tisti ki je gojil cesarske čebele v panjih – kranjičih /ne Žnidaršičih, tako kot so jih je gojil moj oče/.

Može so imela vsa sedla take z glavami obrnjanimi na obe strani sedla. Krniške poti so bile poti soli in železa, ki so povezovale Podonavje in Jadran.

Kranjski tič ni orel ampak jastreb, ki čisti planine, meče kosti v peči in izkljuva mozeg in ne kljuje ljudi, tako kot orel.

170407

V Graubergu so skoncentrirane moči tako vojske kot gospodarstva, tako vere kot znanja, postavljena je vetrna roža z vsemi svojimi znamenji, z vsemi svojimi signali in navadami.

Današnji Frankfurt je samo 35 km oddaljen od Glauberga (na roži 2 k 7= 35 km, kjer je baza USA – Air Force Base je s svojimi antenami v bližini Frankfurtskrge letališča, polnega marincev in anten.

Današnji Aviano Air Base Fron CAC v Pordenonu je poln marincev, ki se lahko razgledujejo po 80 km oddaljene San Giovanni Al Timavo, kar iz letal, antene pa imajo svoj namen ??..

Centri moči ostajajo vedno med seboj povezani, pa naj se za to uporablja ogenj, tudi iz raket in reakcijskih motorjev, topov ali s kadilnice, dišave ne povzroča samo vijolice. tudi pare zlatnikov, banke in pastirji vseh stopenj in vseh farb, vsi imajo z mastjo namazane (umazane) roke pa naj bo to mast, špeh ali olje ali mastne roke priliznjencev.

Koli, kamni, štriki, vrvi, palice so se vedno uporabljali skupaj z vago, utežmi, kracanjem in razenjem in rezanjem, uporabljalo se je drevo in veje in vejice (tudi pri računanju dobičkov), goljufije so bile sestavni del morale (pa tudi matematike), nesprevedanje je del integritete, vse to pa del moči tistega, ki jo pač ima.

Najbolj je pa razsežna, raztezna, poviševana, nikoli oteževana manipulacija, uporabna povsod, uporabljena povsod, povsod pa naj bo rad ali rat, MIR ali Frieden, ali ..... **Mito** Trefalt – kranjski igralec, ali fusbal.

170409

Vid popušča, vse je megleno. Prišel je konec zadnjega poglavja, poglavje 0|0, c|D, ∞|∞.

Vedno sem se ukvarjal z uravnovešanjem, nive-liranjem, plavanjem po vodi, zakonitostmi plavanja, plovljenja, letanja, dviganja in spuščanja, valovanja in obstajanja.

Človek ki ne splava, pač potone, če pa je prelahhek, se pa dvigne v zrak. Vsak brod rabi svoje sidro in kol, vsak balon dve sidri, ki ga locirata na tla, na svoj položaj.

Ko sem bil 15. let star, sem »plaval« v vodi do popka in kosil bičevje v ledeno mrzli vodi, saj je bilo to v aprilu. Blejci so pripravljali prvo prvomajsko regato. Jezero je bilo malo več kot 2000 m dolgo, in naj bilo prekratko za telmovalne čolne.

Končno so pa ugotovili, da je jezero dovolj dolgo, tudi danes je še vedno dovolj dolgo, ko so ga še nekoliko zasuli in tam naredili plažo.

Jaz sem pa takrat do popka v ledeno mrzli vodi tri dni malo pred regato kosil bičevje, 15 let mulc star, zaradi tega, ker nekdo ni znal izmeriti 2000 m. Kdo je to napako plačal ne vem, samo jaz sem dobil svoje pare. Tako sem se preživljal in in tako smo tudi živeli.

Vedno sem moral popravljati napake, ker ljudje niso znali računati. Ali ker so znali nategniti druge, da imajo bolj prav. Plemelj ni vedel, kdaj sir splava ali potone, jaz sem pa to čutil na lastni koži, v ledeno mrzli vodi, pa oba sva blejca, eden jarčev z Zagoric, on pa rogačev z Rečice, oba sva hodila po visokih alpah, oba poznala sir, jaz sem za nagrado dobil sir, ker sem nosil kešt ovčjemu pastirju na Stolu, on svoj kamen pred šolo, jaz svoj štrik v Münstru.

Krpal sem zašuštrane projekte, ki so si jih zamislili ljudje, ki niso vedeli, da je zrak petstokrat lažji od olja, in da ima olje veliko mazalnih lastnosti, ki jih zrak nima. Strokovnjakov za olja, kadila, »podmazivanje« je bil poln Beograd in Zagreb, mi smo pa morali pumpati, črpati, švicati in popravljati njihove zablode.

Poravnal ideje, da se z veliko količino enakih izdelkov zložiti na palete, pa se potem proizvodnja hitrejša in cenekša.

Kako se lahko uporablja cevi, ki so trde, in sad visokih tehnologij, ljudje, ki so jih pa uporabljali, so pa dobili luknjo v trebuh, 30 % cevi je pa potekalo že v skladišču, preden so bile uporabljene.

Kako je mogoče uporabiti apnarno, kjer naj bi tekla proizvodnja hidriranega apna, kjer je potrebno hidriranje vode, vode je pa bilo samo za dva dneva proizvodnje na bližnji mlaki, najbližji primeren vir pa 22 km daleč na sami skali. Voda bi torej bila dražja kot fabrika???

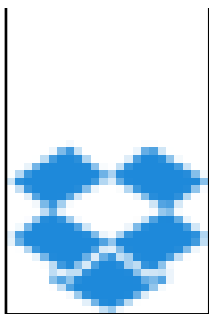
Nesmisel za nesmiselom, neznaje za neznajem, mazaštvo za podmazivanjem, idiotizem za oslarijo, ...

Ampak tudi to je bilo življenje, bilo se je pa potrebno učiti in to hitro, ker drugače je pač prišel dopust na golem otoku. Sploh če nisi bil varovaneč stranke, pravilna stranka je pa bila samo ena in tudi vseveljavna in ta stranka je vse vedela in vse znala. Skratka bila je prava univerza, profesori pa vsi strankini člani.

Ja iz pameti se je kar kadilo! Jaz pa »One man band«!

Samo tako hudo pa tudi ni bilo. Imel sem znanje, ki so bili veliko bolj sposobni kot jaz, ki so pogruntali, kako ves ta cirkus poteka in kako se tej straži strežeso mi to to povedali. Eden od teh je bil Bogdan Osolnik, človek, ki je za Jugoslavijo podpisal Kolombosko konvencijo, ta mi je rekel:

Boj se samo tiste zaščite, ki se nahaja med kolajno in kožo. Če te ta izda, te lahko najde vsaka puščica«.

Integriteta =

Krmar - kozel - bik - brv

☼ √ ∪ II

Je razdeljena, na **Stol in Triglav**, med vodo in hribe, luknje in grabne, Triglavu peč in Gradišče in otok, Stolu hlebec sira in kamen.

Zadnja adresa:

GPS: 46-22-26-94/14-06-22-04

tam ☉, ☽, od tam pogled na:

Gradišče, Blesc, Triglav, Katarino, Stol.

170410.

Talež

Talež je delitev Dežele med vojvode, hermance, knezoškofe, na koseze, kosce, škafe in vogelnike, kamne in kole, rinčke in štrike z vozli, na dlani (na vsako dlan, prste, členke, poti med njimi, lan je pa vezivo, ki jih povezuje, namazana z voskom, smolo, in špehom.

Tedaj morajo biti razvozalani vsi vozli, tudi gordijski, in še drugače tudi z mečem.

Sedaj bo tine.jarc@yahoo.com razsekan po navadi in običajih dežele pod Triglvom. Meje, ki so vidne z vrha moje hiše z foglovža (Vogelhaus, tičnica) in vsa moja posest in dolžnosti, bonitete in dolgovi bodo raztalani po starodavnih mejah in navadah, »vsakomur ta svoje«, vsak bo dobil ta svoje, svoj krhel.

- Ločani – Mlakarji izgubijo ime Jarc, na grobu ostane samo še ime Jarc, tako kot sedaj. Na ta kamen sodi samo še Valentin in Marija, za čas enega pokolenja.

- Tomaž (evci) = juristi junci z volovskimi rogovi in pripadajočim znanjem, vedenjem, čutjo in občutki, dobijo tisto, kar imajo. Izpišejo se vse pravice in vse dolgove; ostanejo zdravniki, apotekarji in se bodejo po svoje kot junci s svojimi interesi in svojo bodočnostjo, ki jo ne obvladajo in je tudi ne zanima. Zanje preide tudi odnosi do Plemljevih, naših sosedov, rojeni ali izrojeni, obveznosti ali bonitete.

- Blaž (evci) = mimiki – Joga-isti, se ukvarjajo z znanjem, informatiko, vedenjem, nanje preide vse znanje in vedenje akumulirano na mojem računalniku, vsi nosilci v kakršni koli obliki in v kakršnem koli stanju ali dinamiki; nanj preidejo tudi obveznosti in bonitete do tine.jarc@yahoo.com; na njega preidejo vse obveznosti da mene in moje žene in ostanke (žare, kosti, vse luknje na Gorički, tudi če so skrite pod kamnom in izklesane v kamen, vse rinčki, tudi tisti, ki jih je iskal Babo – puran - Mamula kot kol, ki sodijo k splavu ob hangerju v Zaki, kjer stoji »splavar« - da je pa Imhotopov pa nobeden ne ve, čeprav je vlit v bron in čeprav ga je krstil župan takrat, ko je odkril tablo, na kateri piše tudi »Jarc«, ki so mu veslači rekli Bumež, ali Zdravko; nanj preidejo vsi štriki in vozli in mreže, tudi tisti, ki sem jih zapustil v Münstru ob cerkvi, kjer so imeli na kletki »razsvetljenega« Kalvina, prvega »reformatorja«, Lutrovega predhodnika.

- Drugi dogodki in dohodki naj bodo pa izbrisani in pozabljeni, tako kot se to sposobi na vsakem pogrebu.

AMEN

Zahod, jugozahod
 Veneti in Benečani, Lev in Marko
 Bohinc
 Jelovica, Ku-OPLENK (nagrabljeno)
 Orel in kavke
 Bled = Feldes
 Lintvern pod Gradiščem

Sever-vzhod
 Podravje – Korošci Noriki, Friedriki,
 Kurež
 Stol Vajnež, Rož
 Jastreb in čaple
 Poljče (polja)
 Papler Lintvern pod Pečmi
 Krničica,

M'kvauž' pa žandarji, opljenjeno in naraubano, šenkano in nagrabljeno, pridelano in zapravljeno, posekano in požgano, krščeno in zagrebljeno, namočeno in posušeno, načvekano in porajklano

Radovna

Završnica

Katarina

Sv. Peter

Gorjanci

Slavko Avsenik

Mirnik ☞, ☞,

Zadnja adresa:

GPS: 46-22-26-94/14-06-22-04

tam ☞, ☞, od tam pogled na:

Gradišče, Blesc, Triglav, Katarino, Stol.

Jojze Slak

Vital Ahačič

Ločani in Freising

Tržičani

Pred 5300 leti Ötzi (Oči, Dedi,) pa baker, pa puščice, pa sekire, pa znaki na koži, pa slama, pa lederhozne brez šlica, samo flavte ni imel, na prste je pa znal žvižgat.

Dostavljeno in dostopno:

- Županoma občine Bled in Radovljica,
- Knjižnica A. T. Linharta, Radovljica
- Iztok Skulj, CTK, Ljubljana
- Andrej Pleterški, SAZU. Ljubljana
- Fakulteta za strojništvo, Ljubljana – dekan